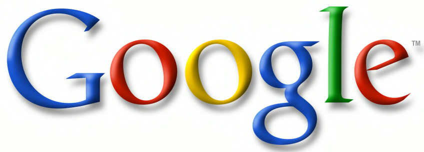
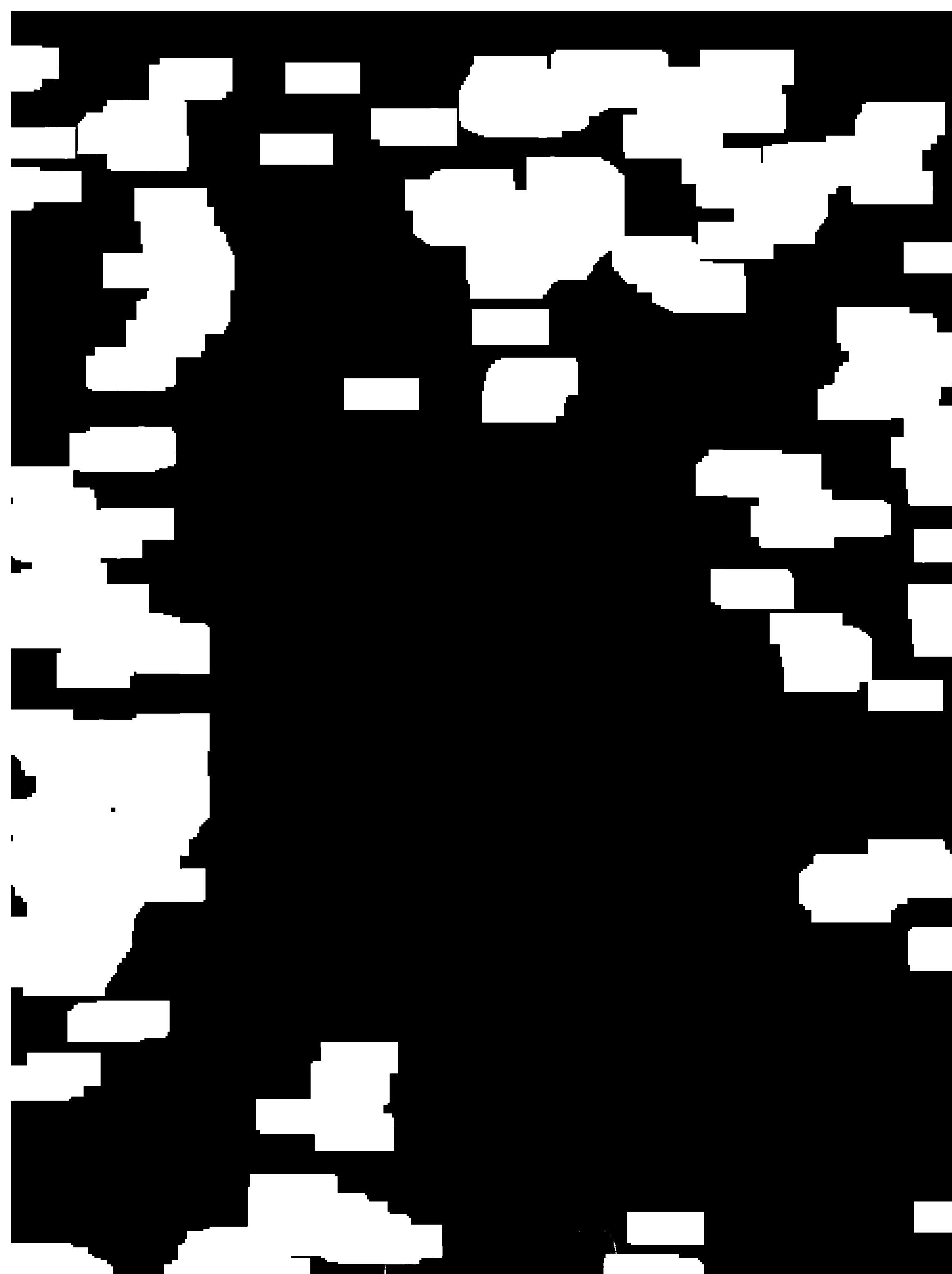
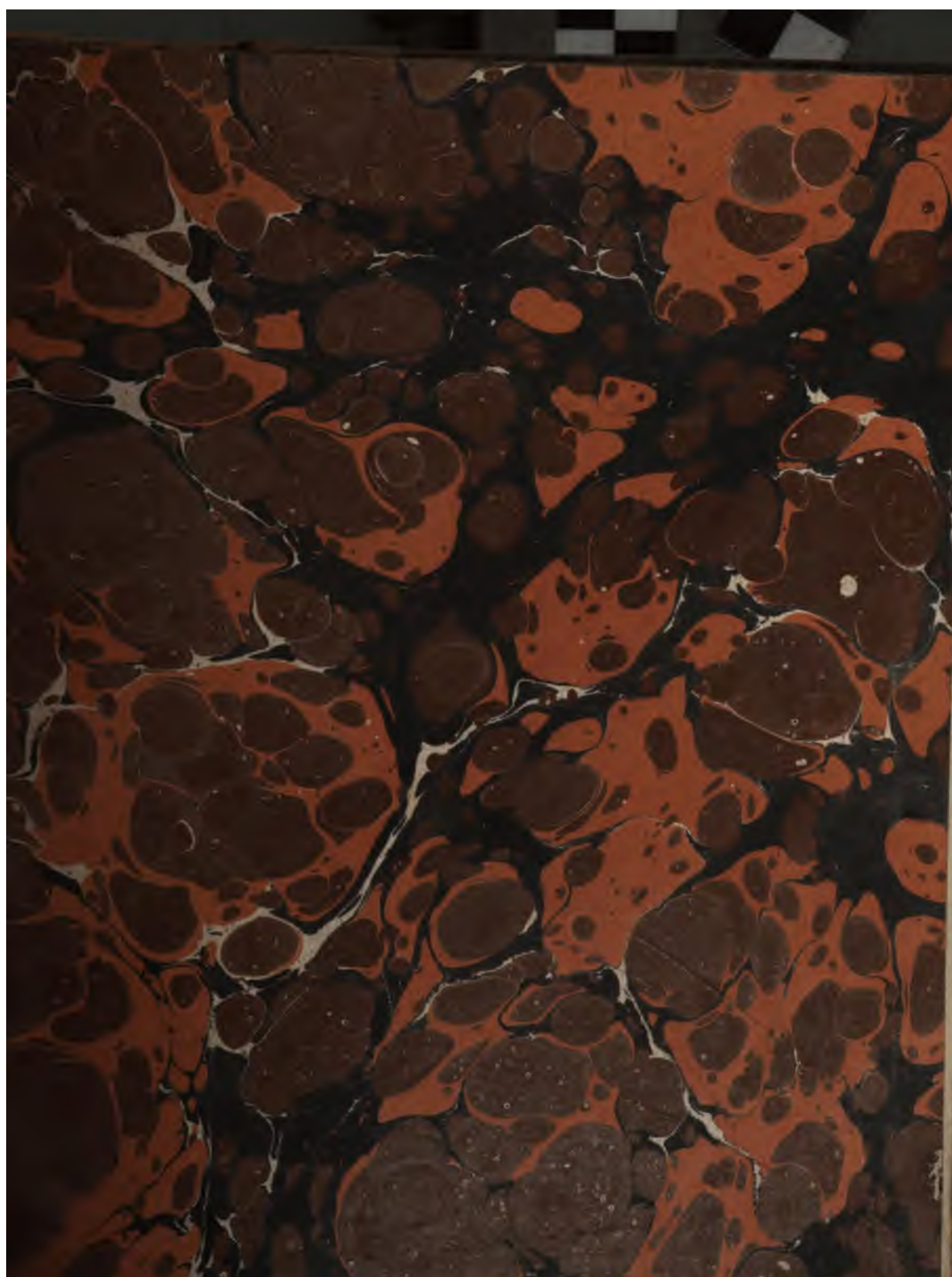
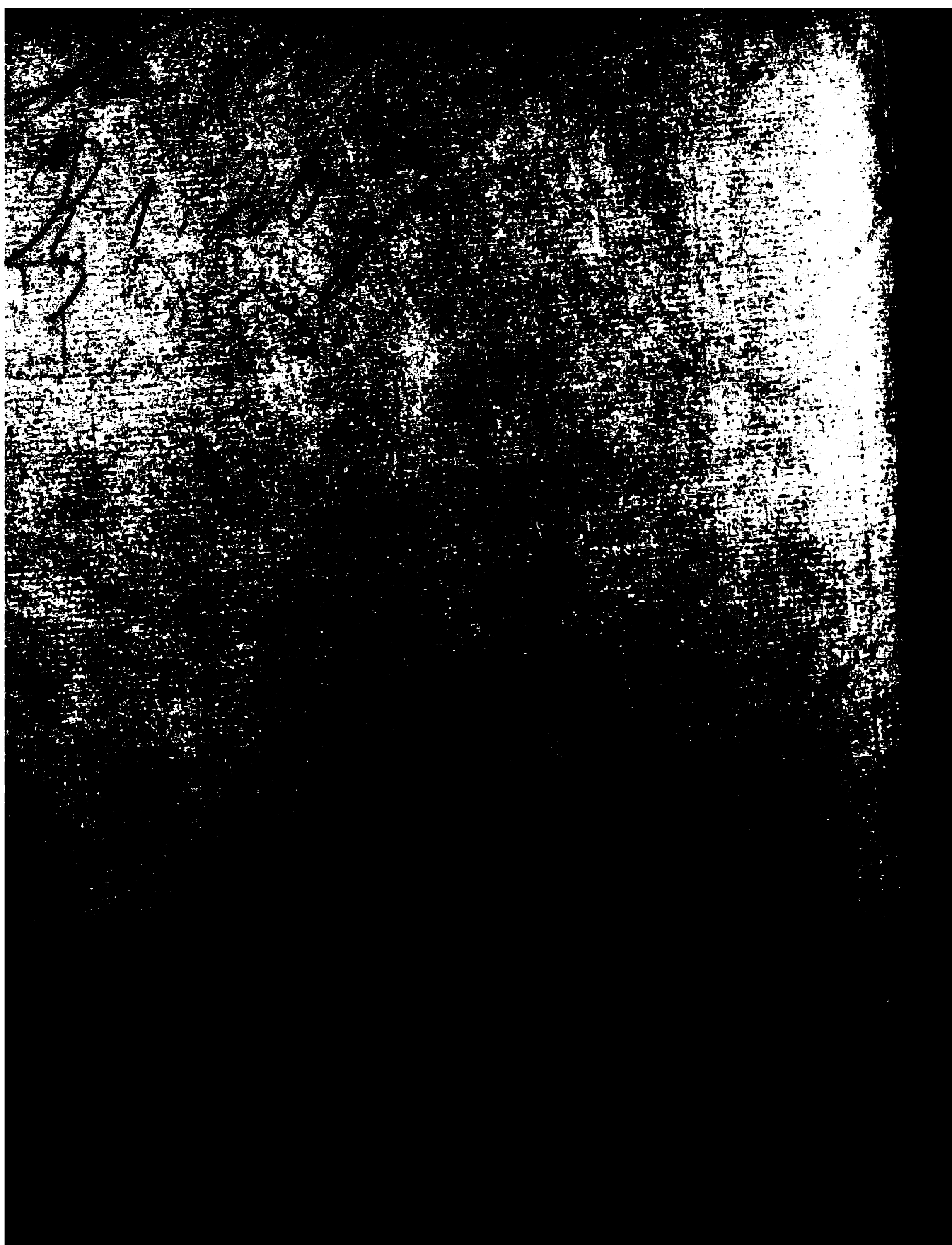






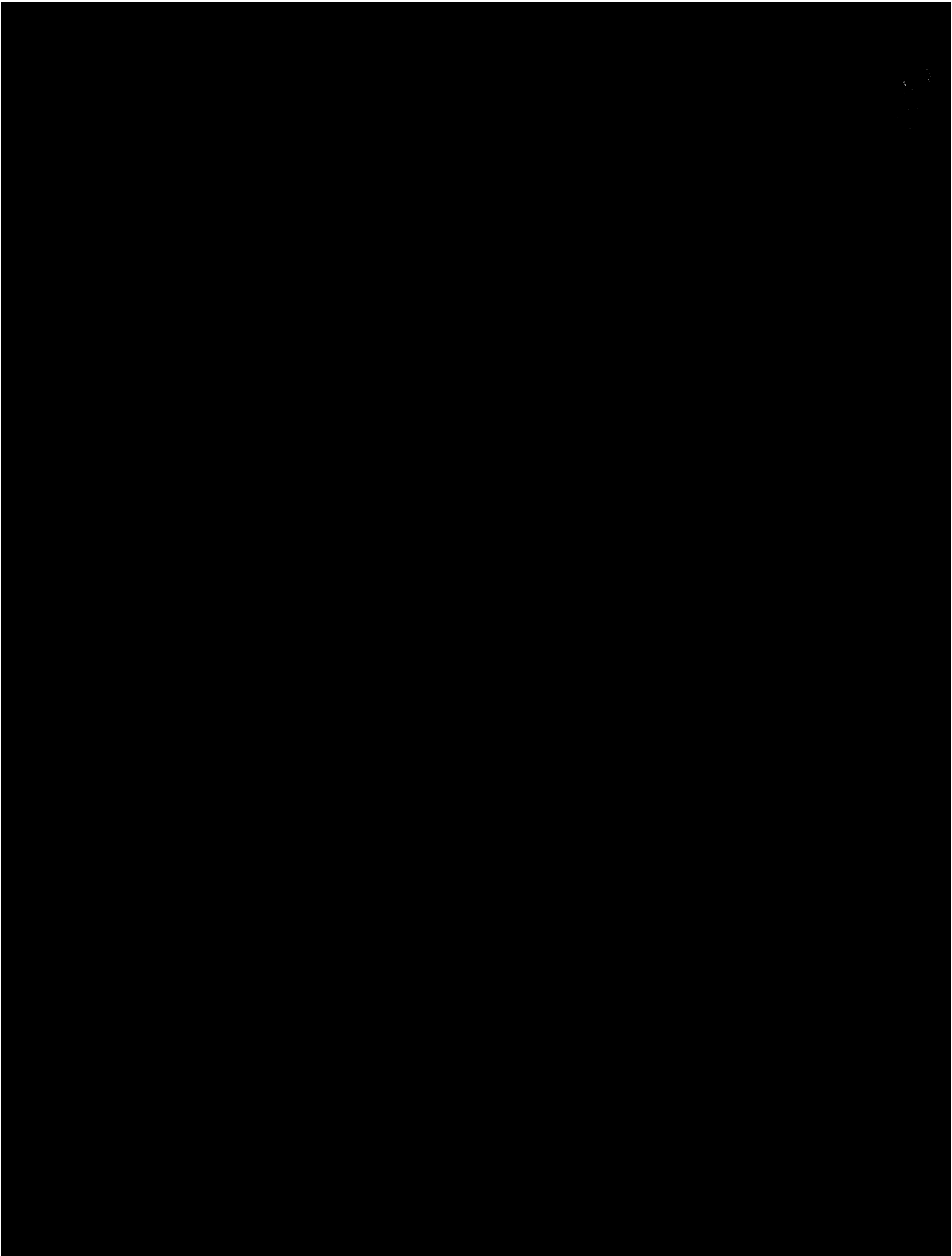






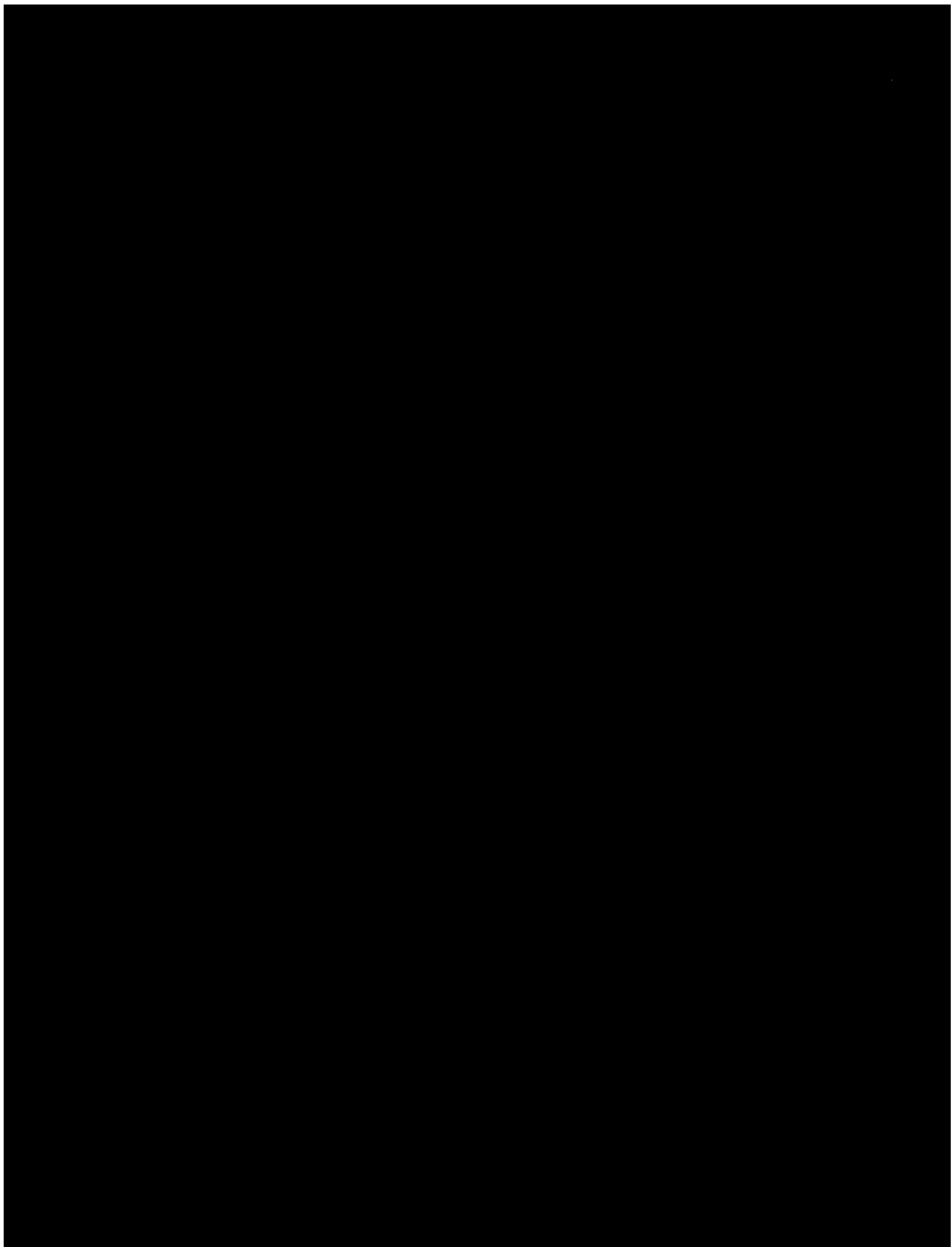


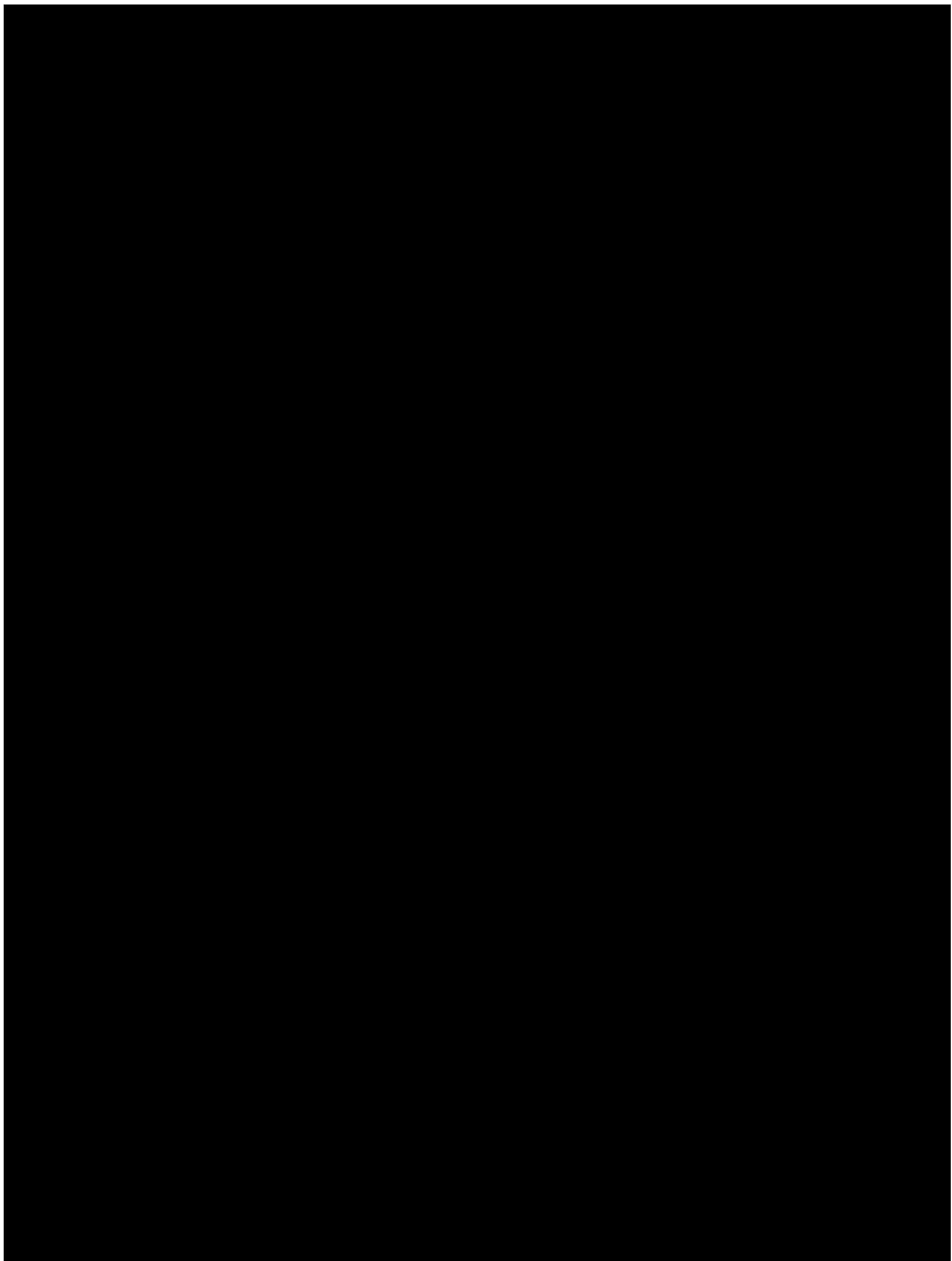






[redacted]

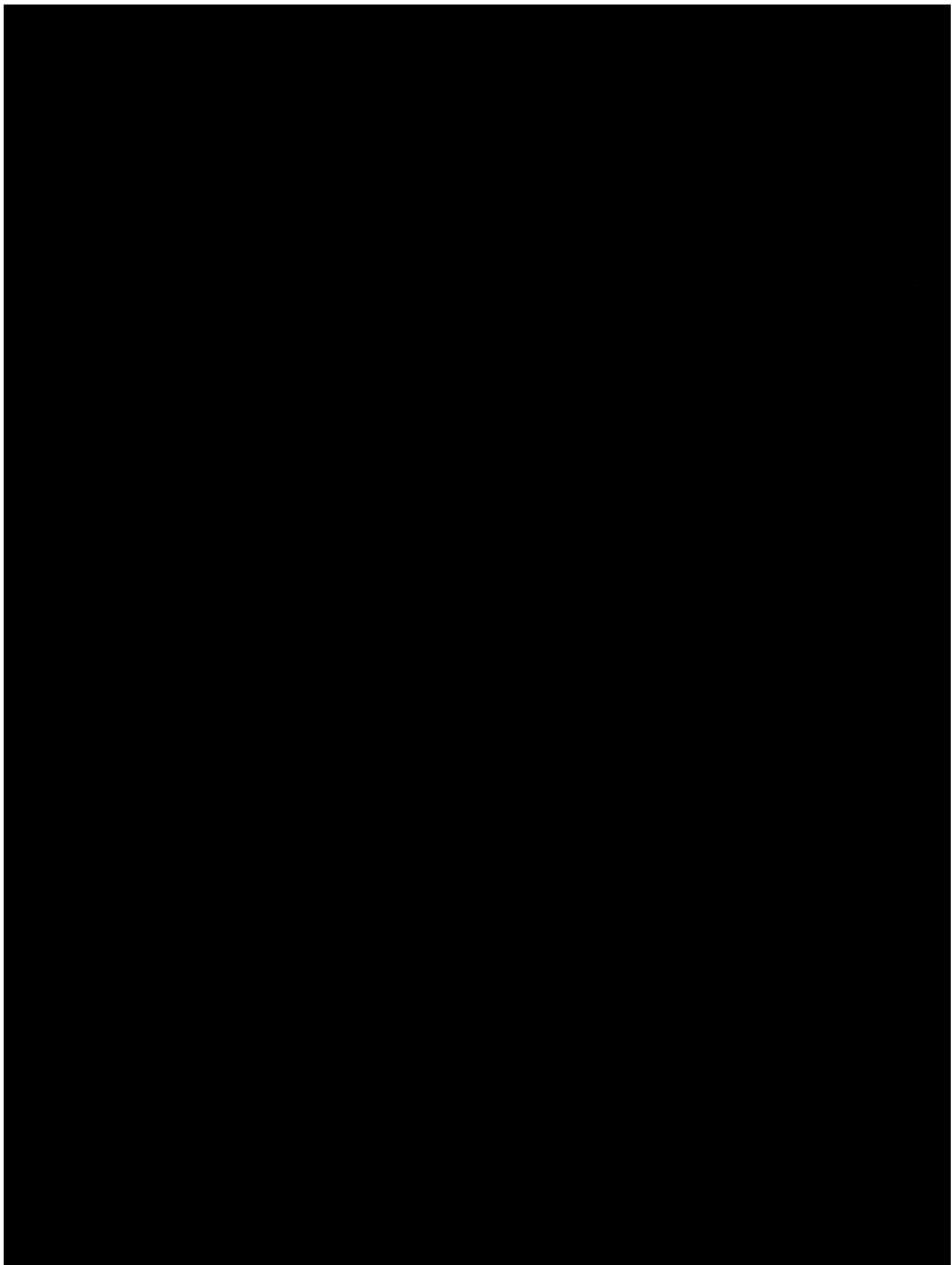


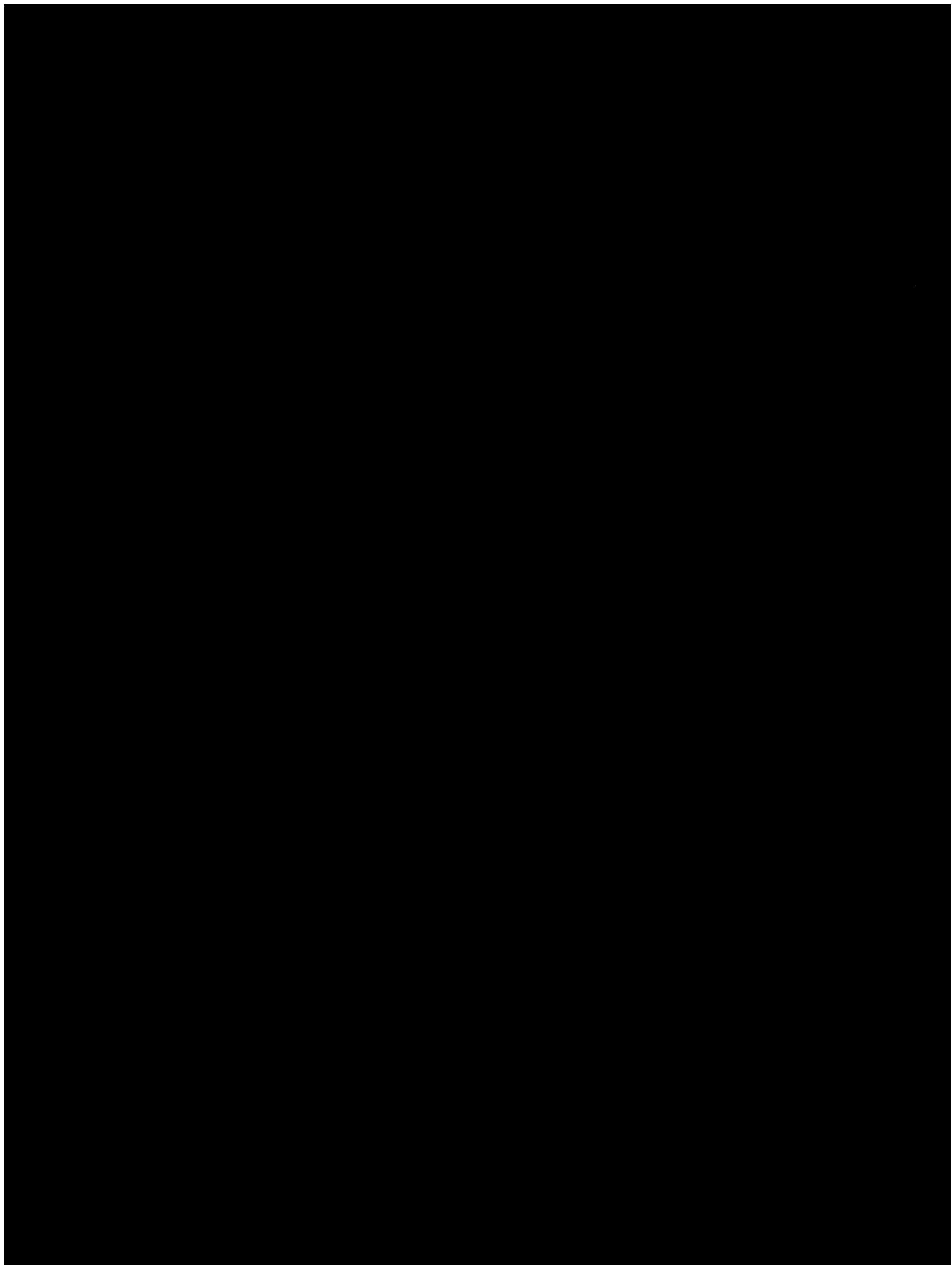


[redacted]

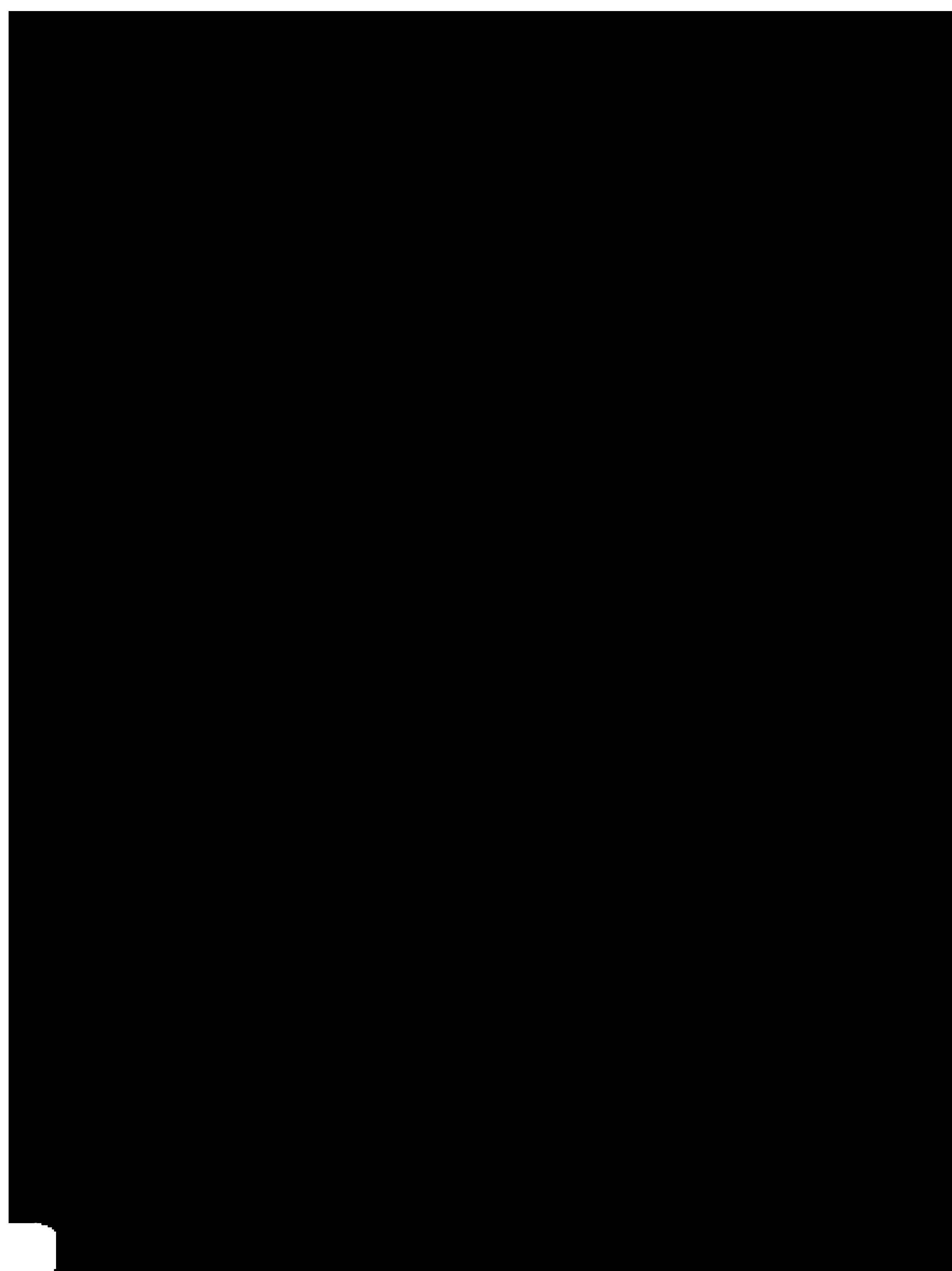


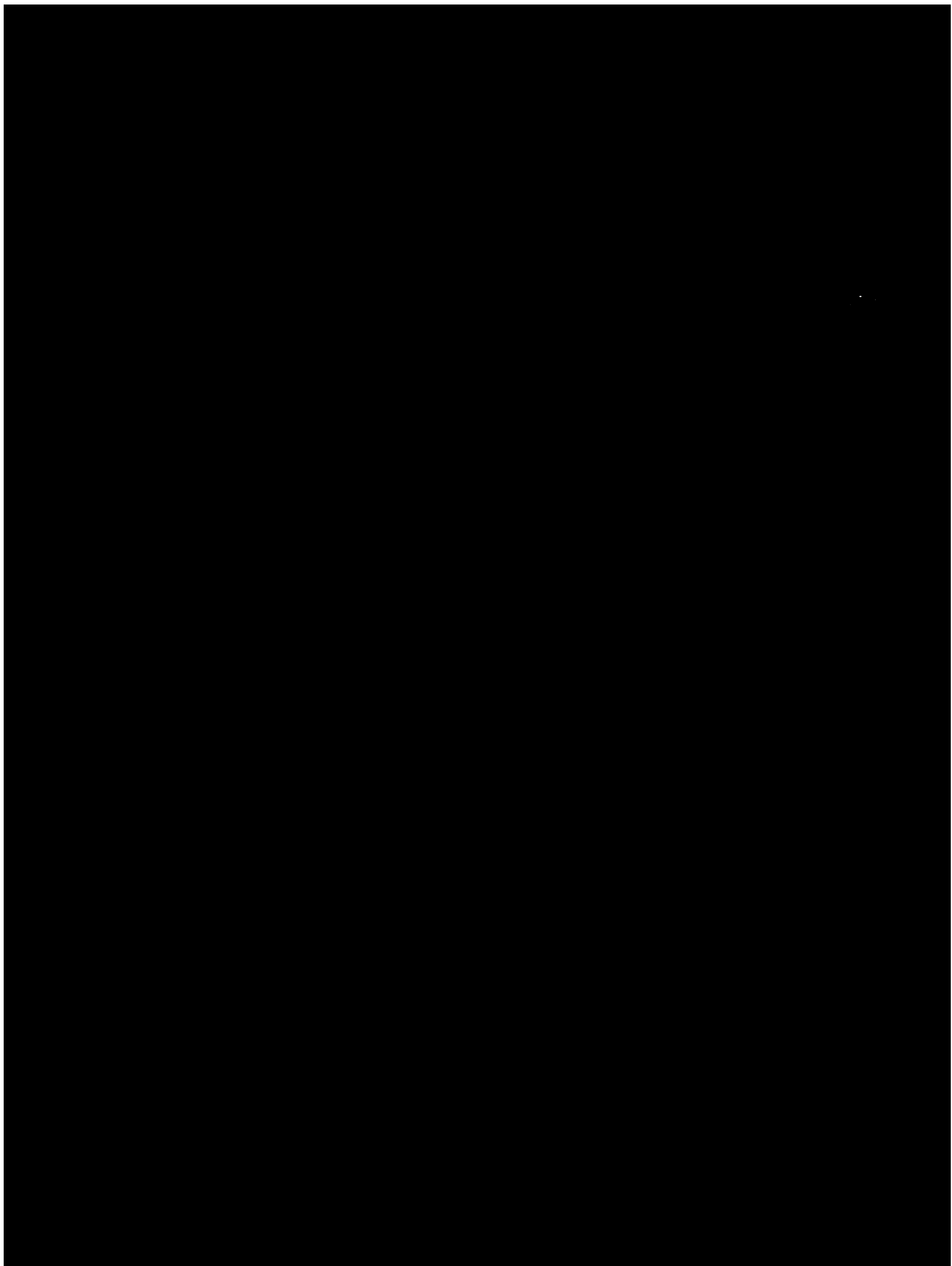
[redacted]

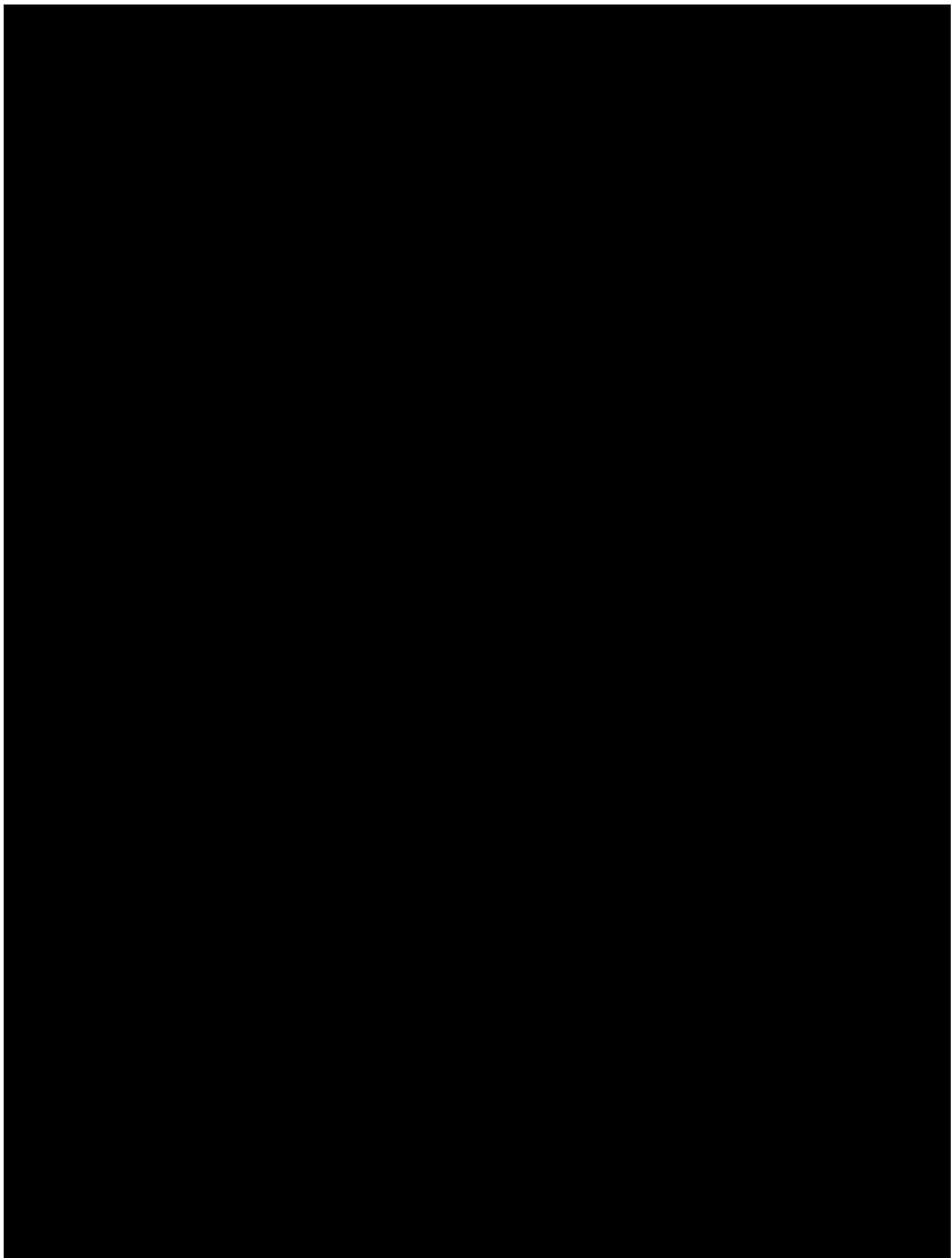


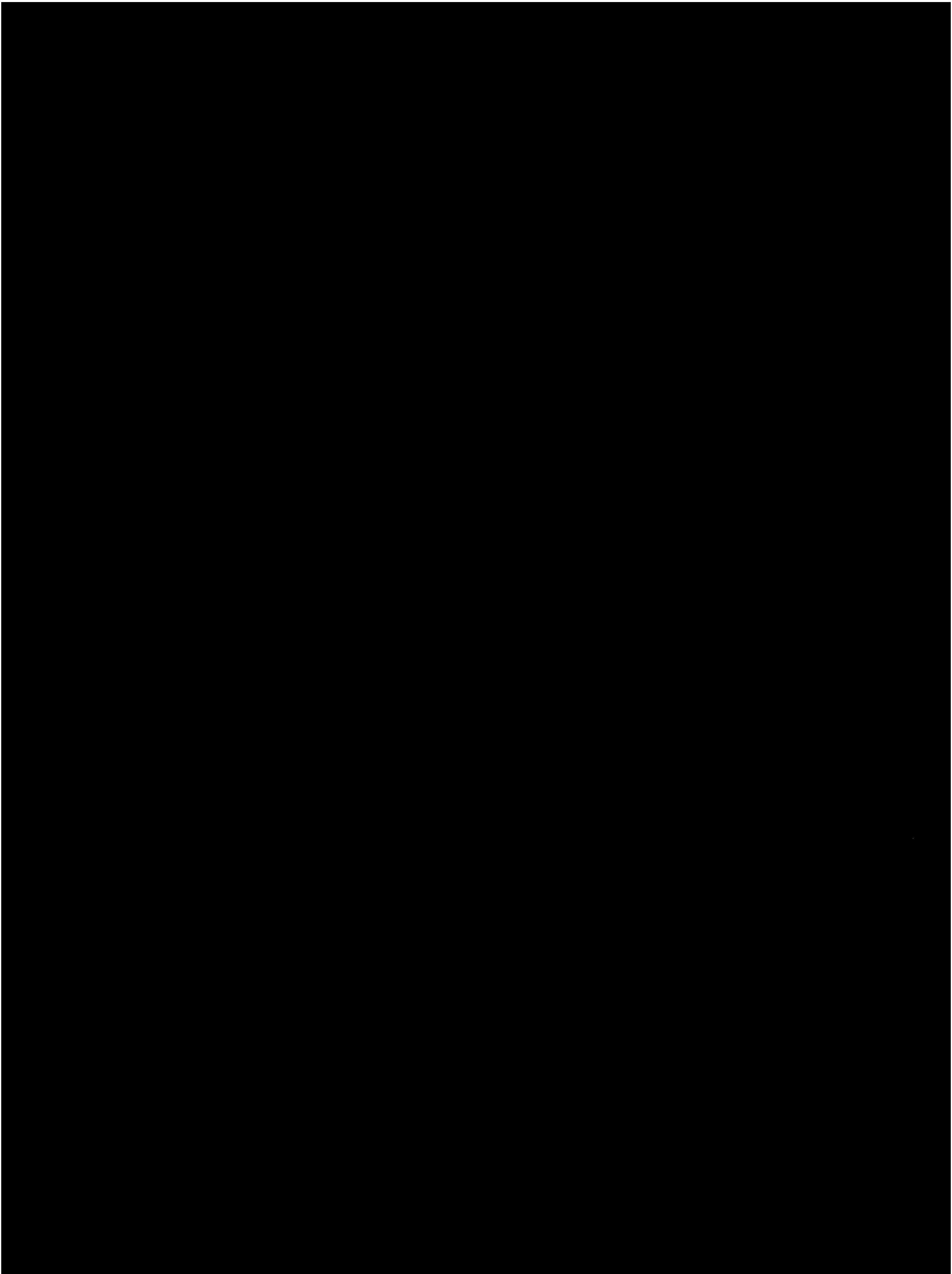




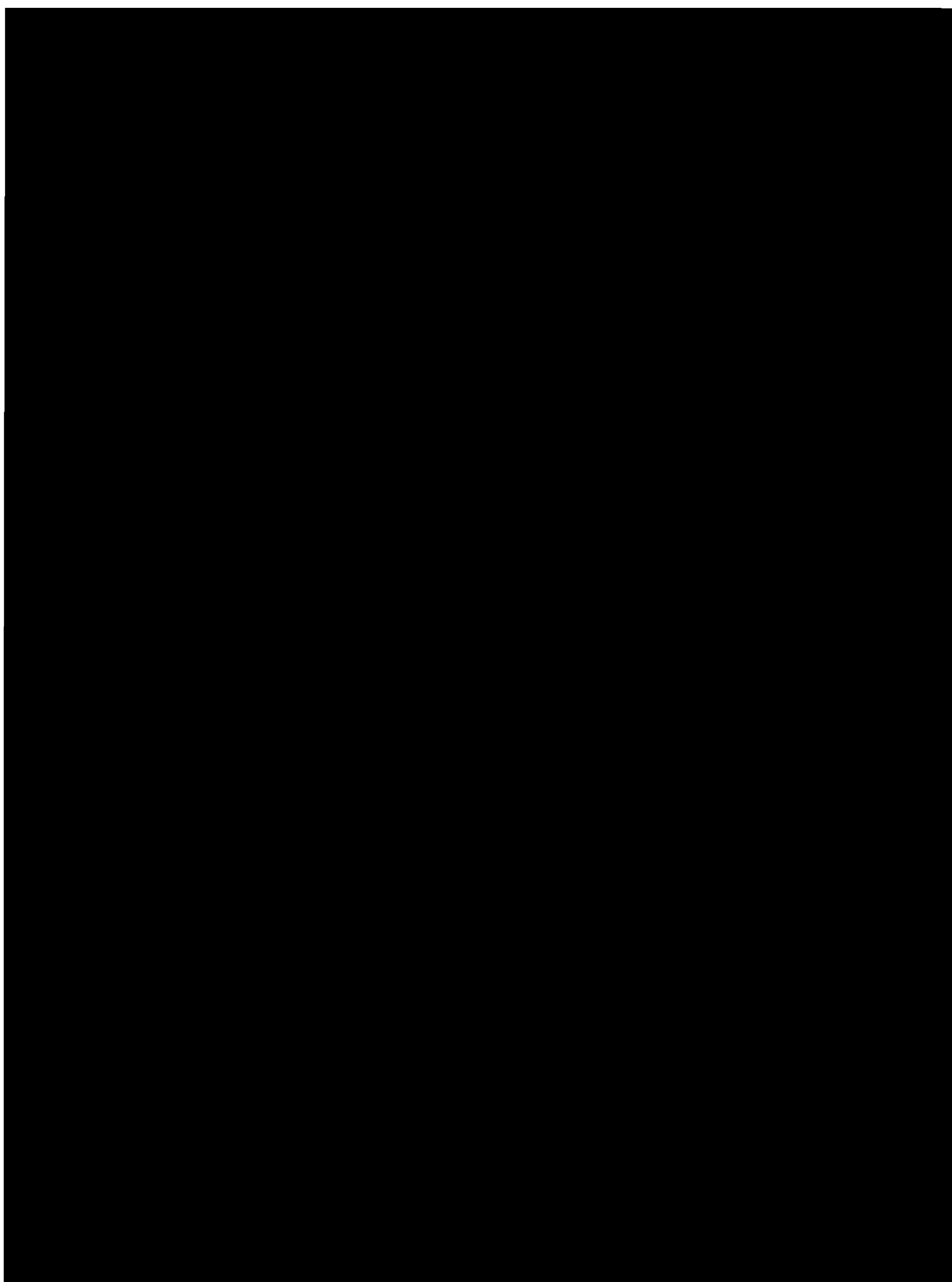


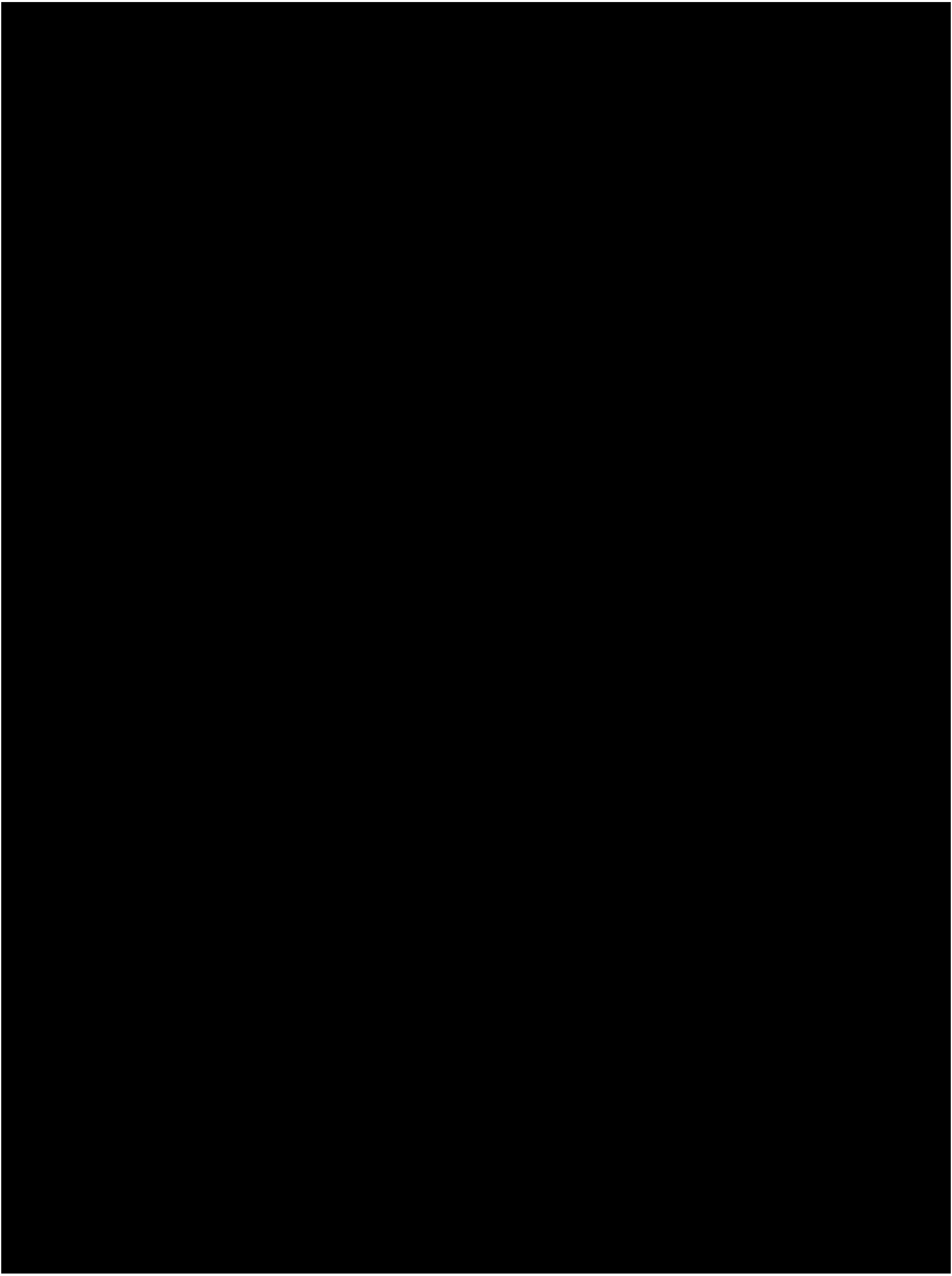


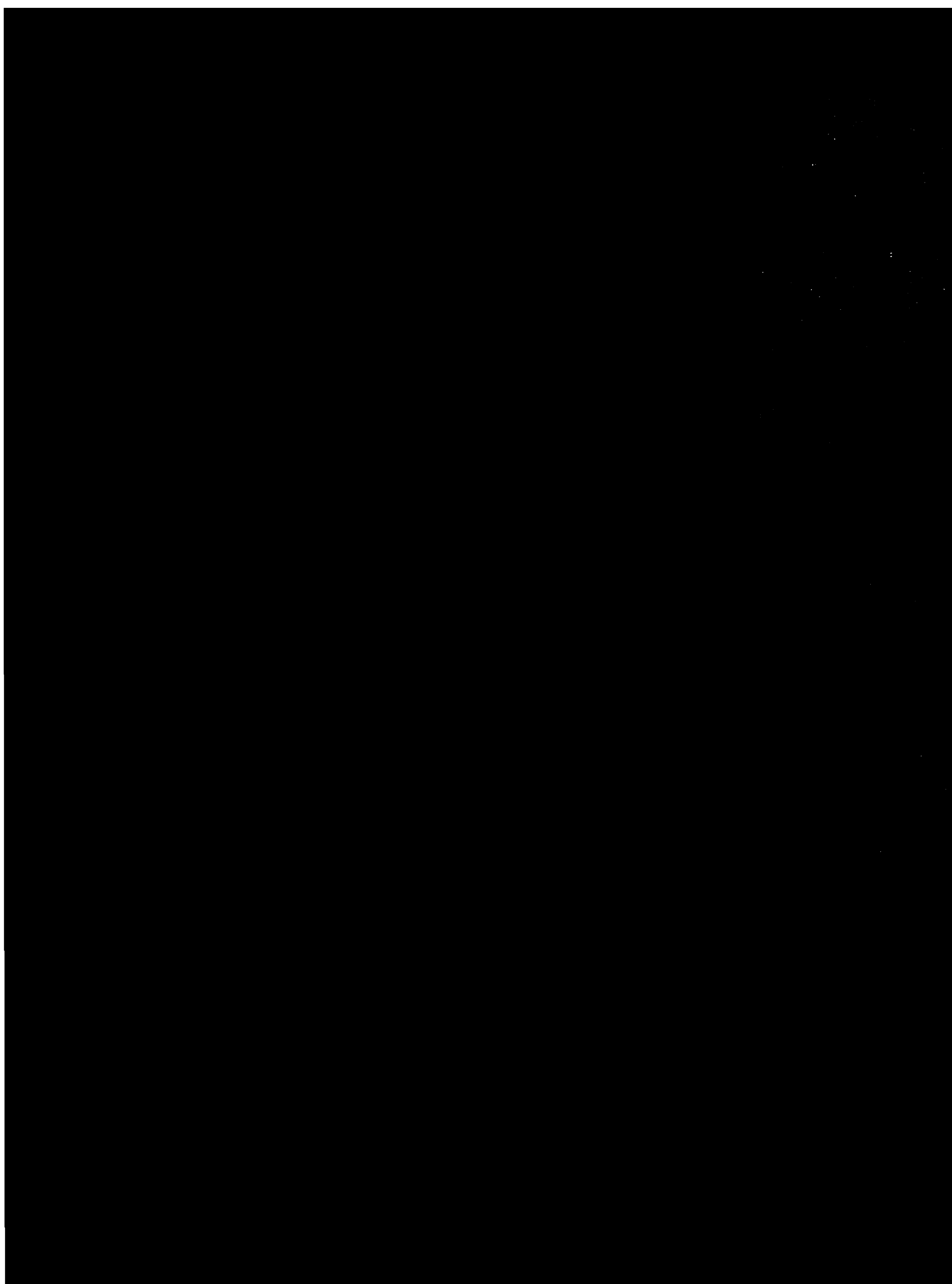


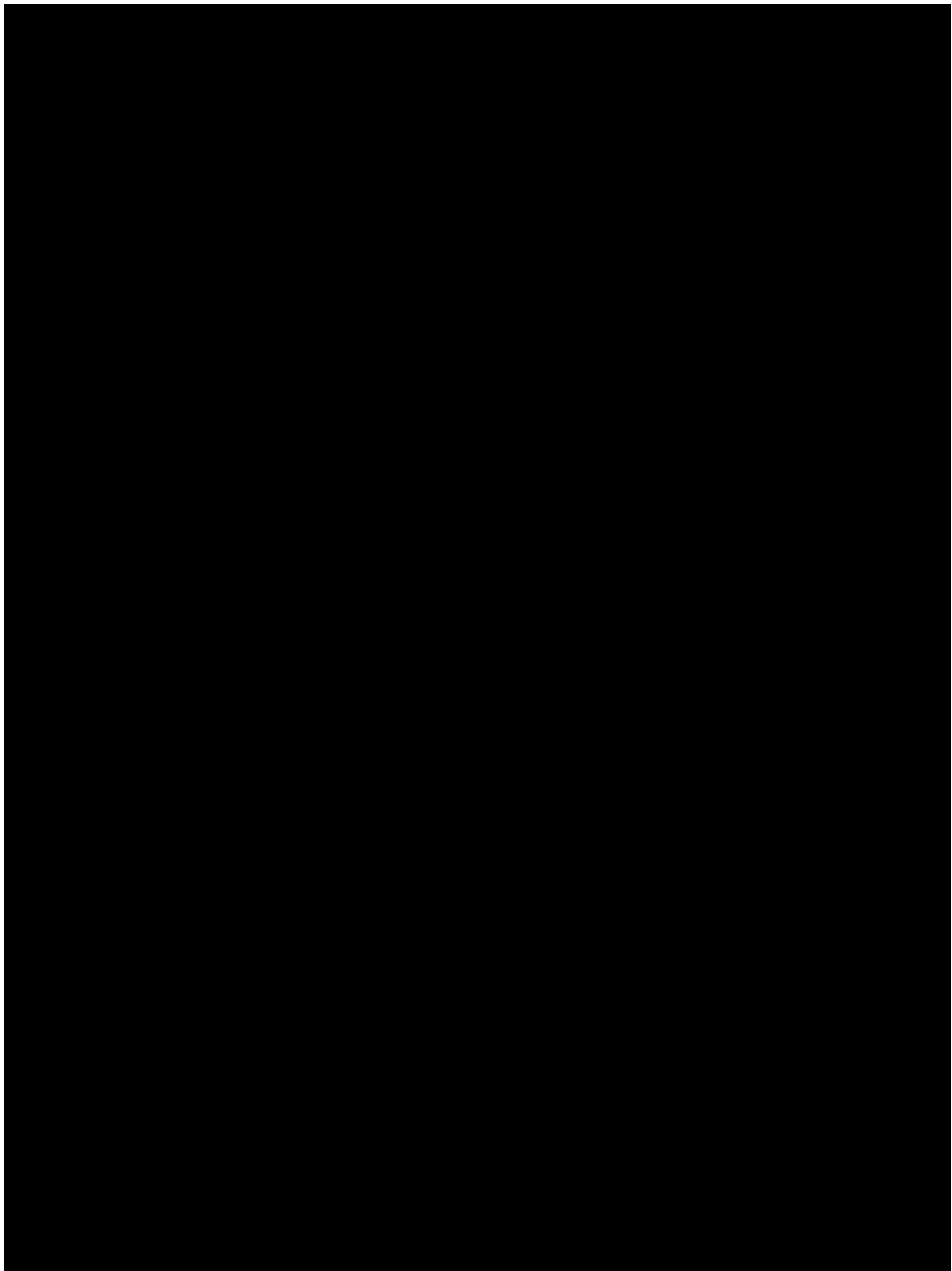


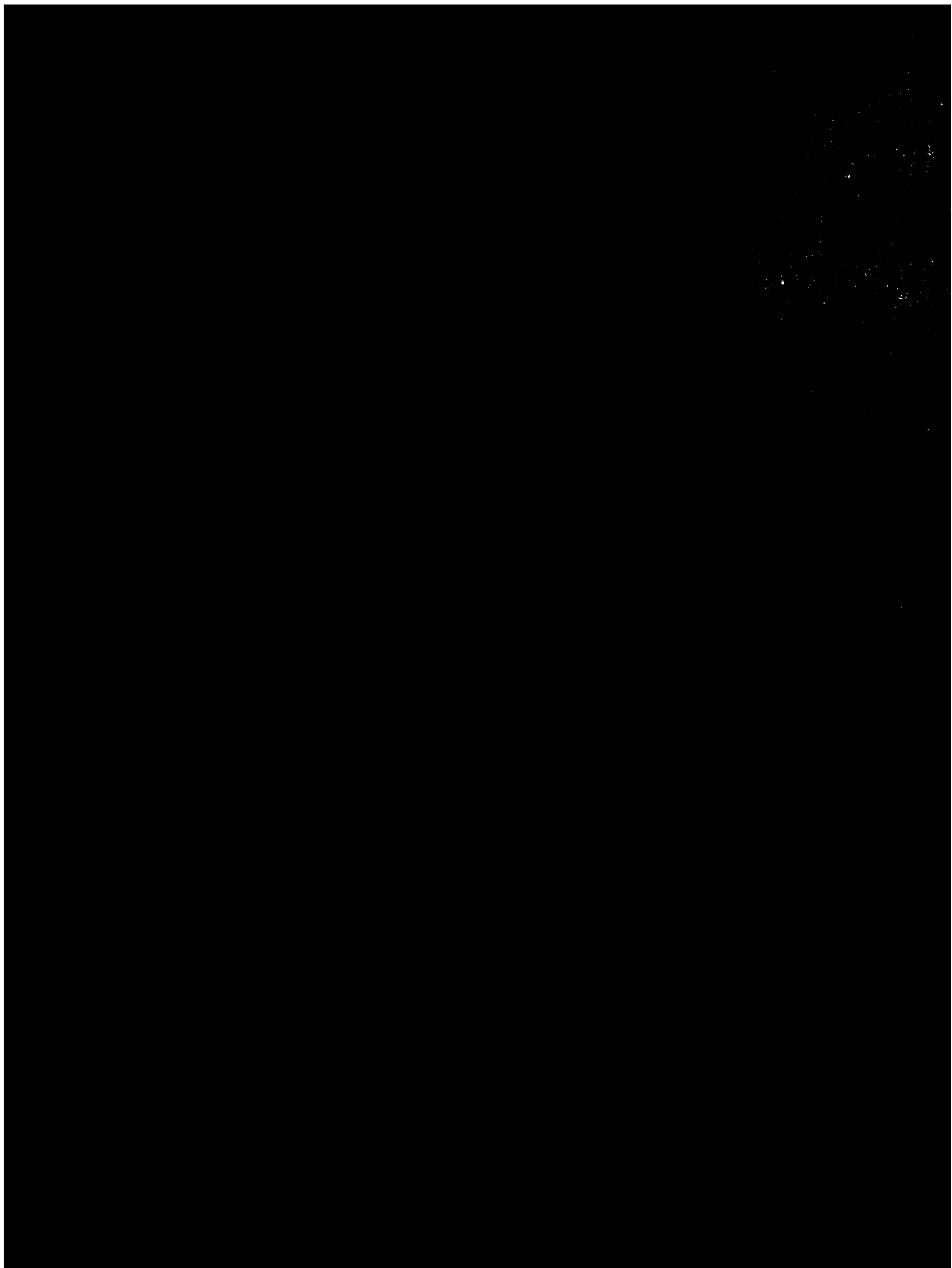
[redacted]

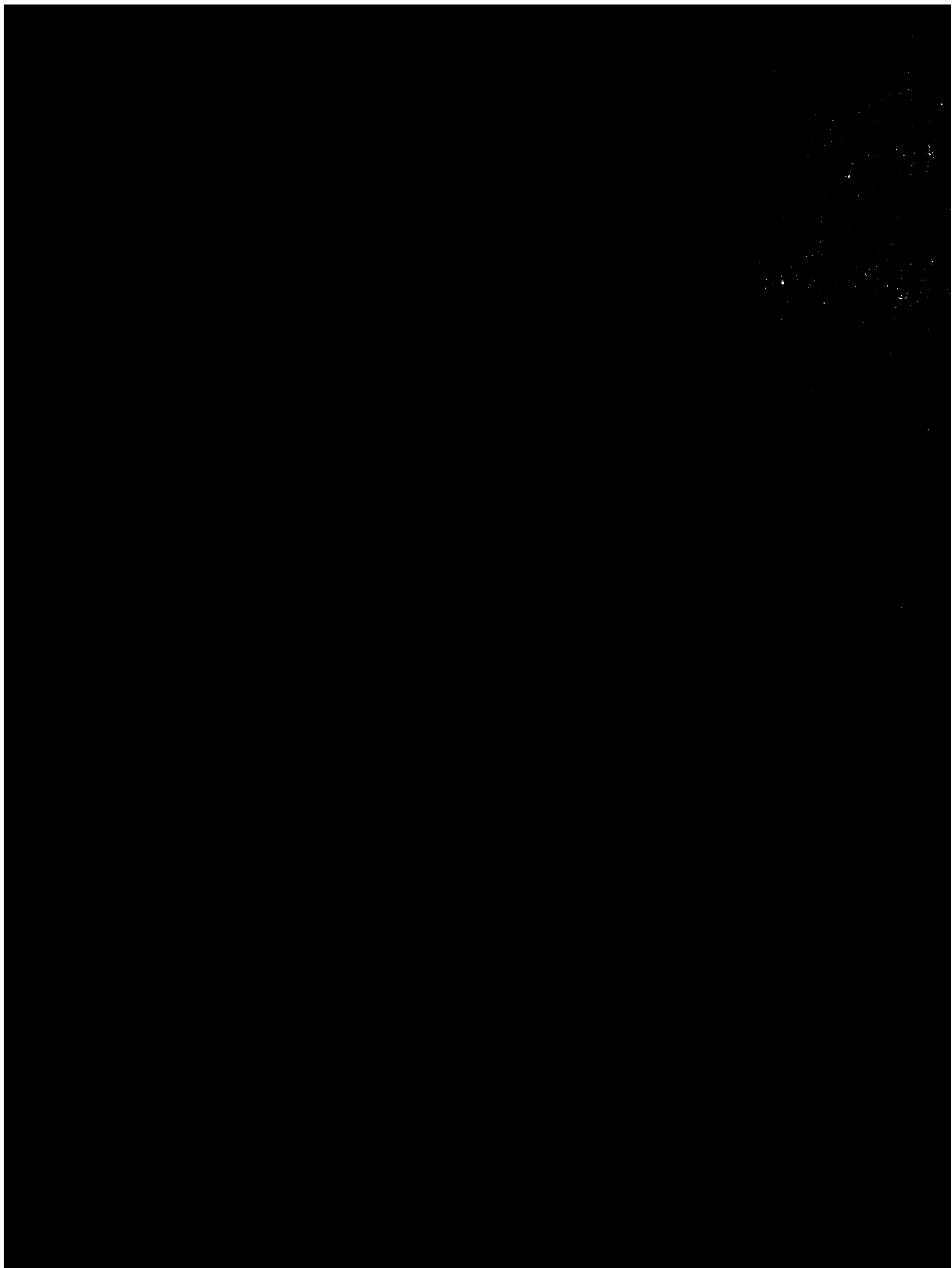


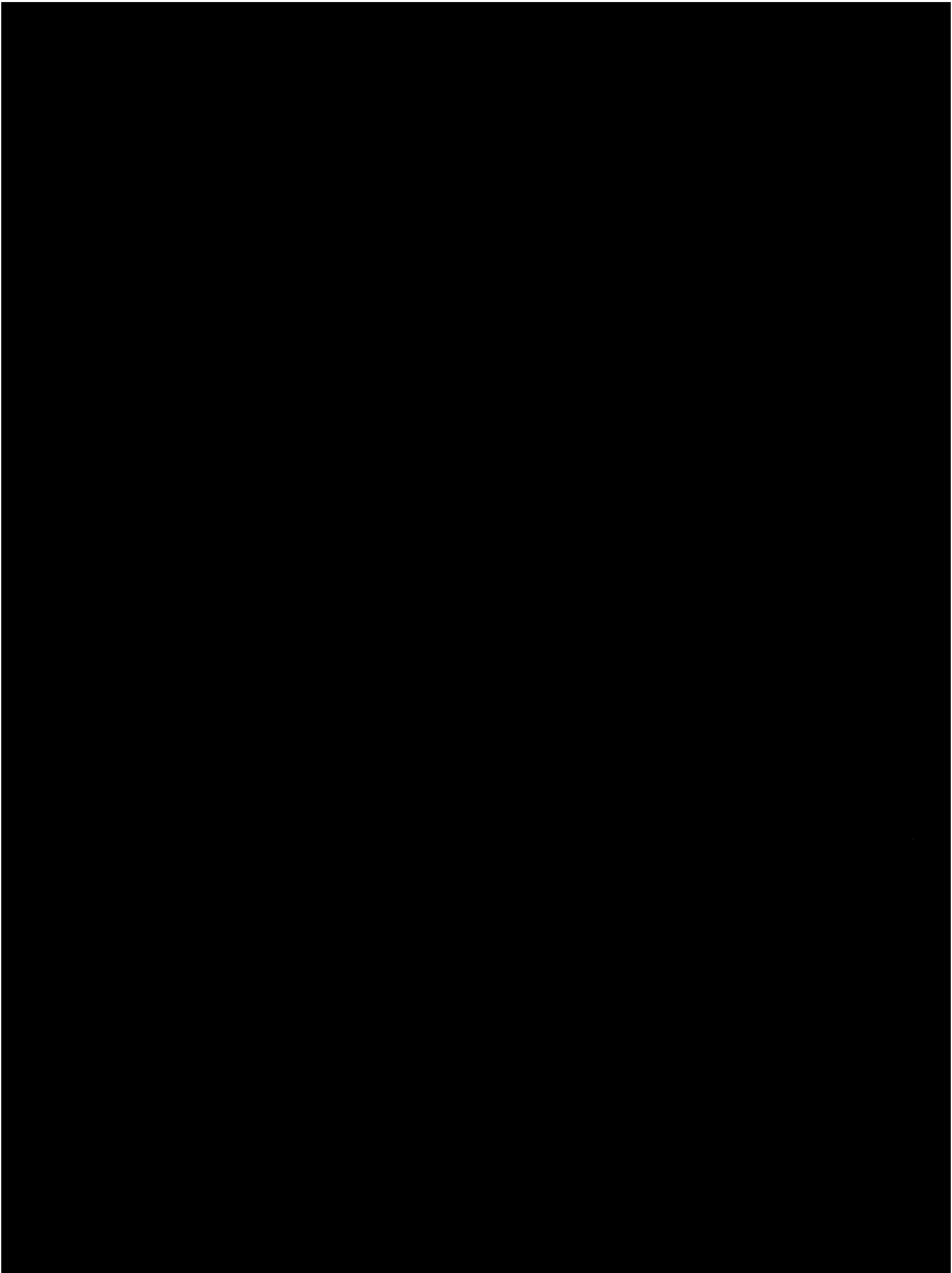


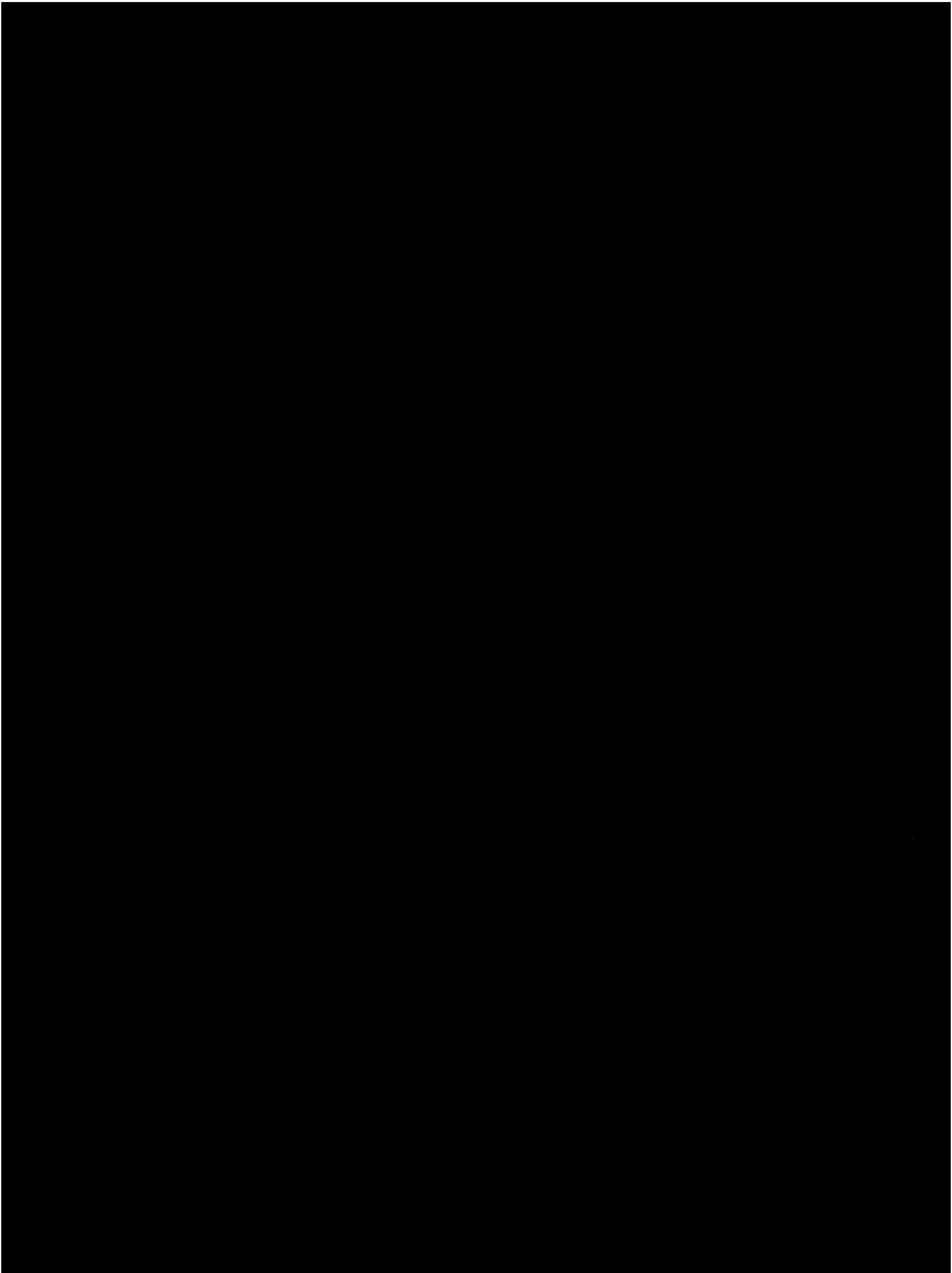


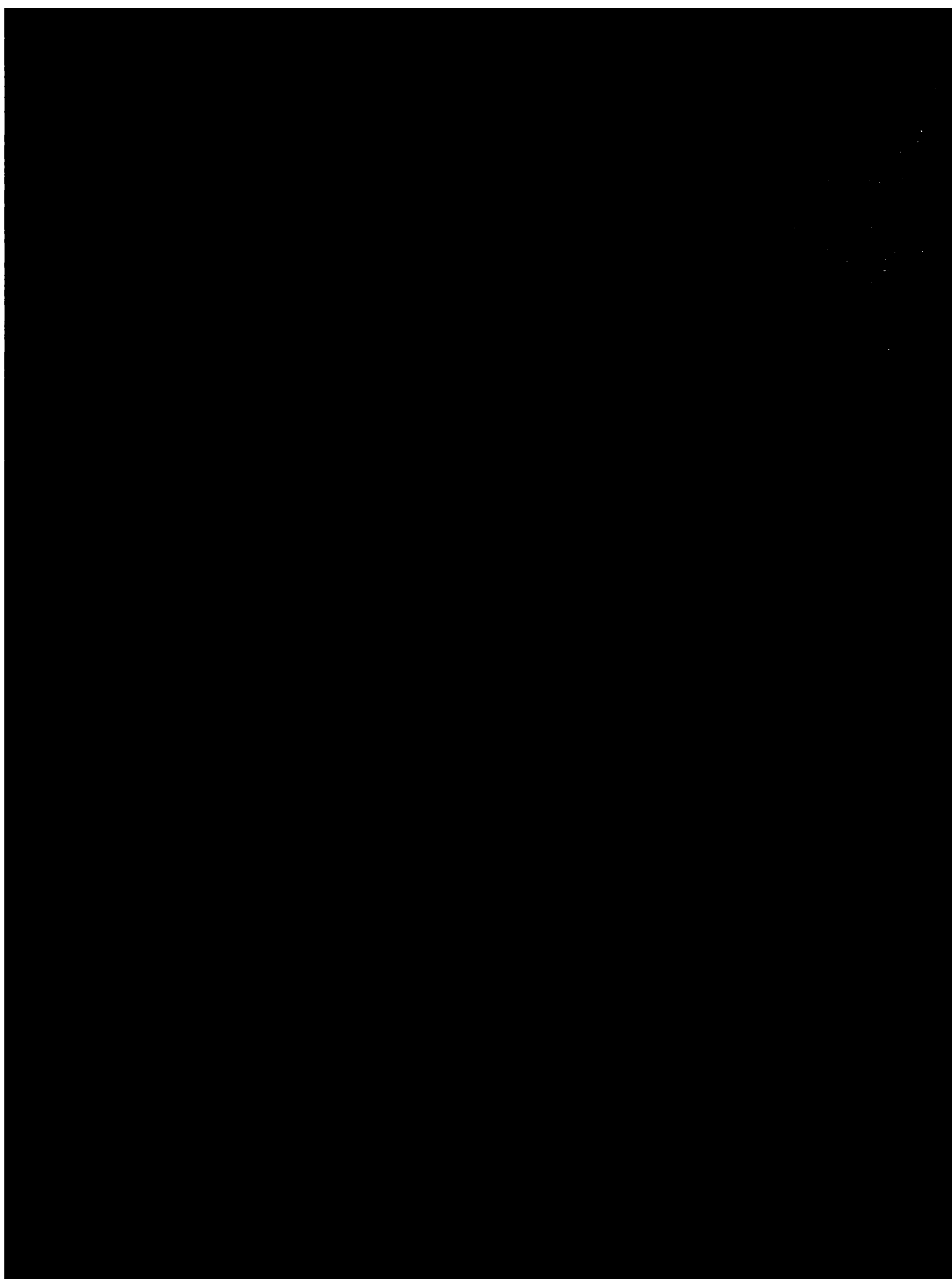


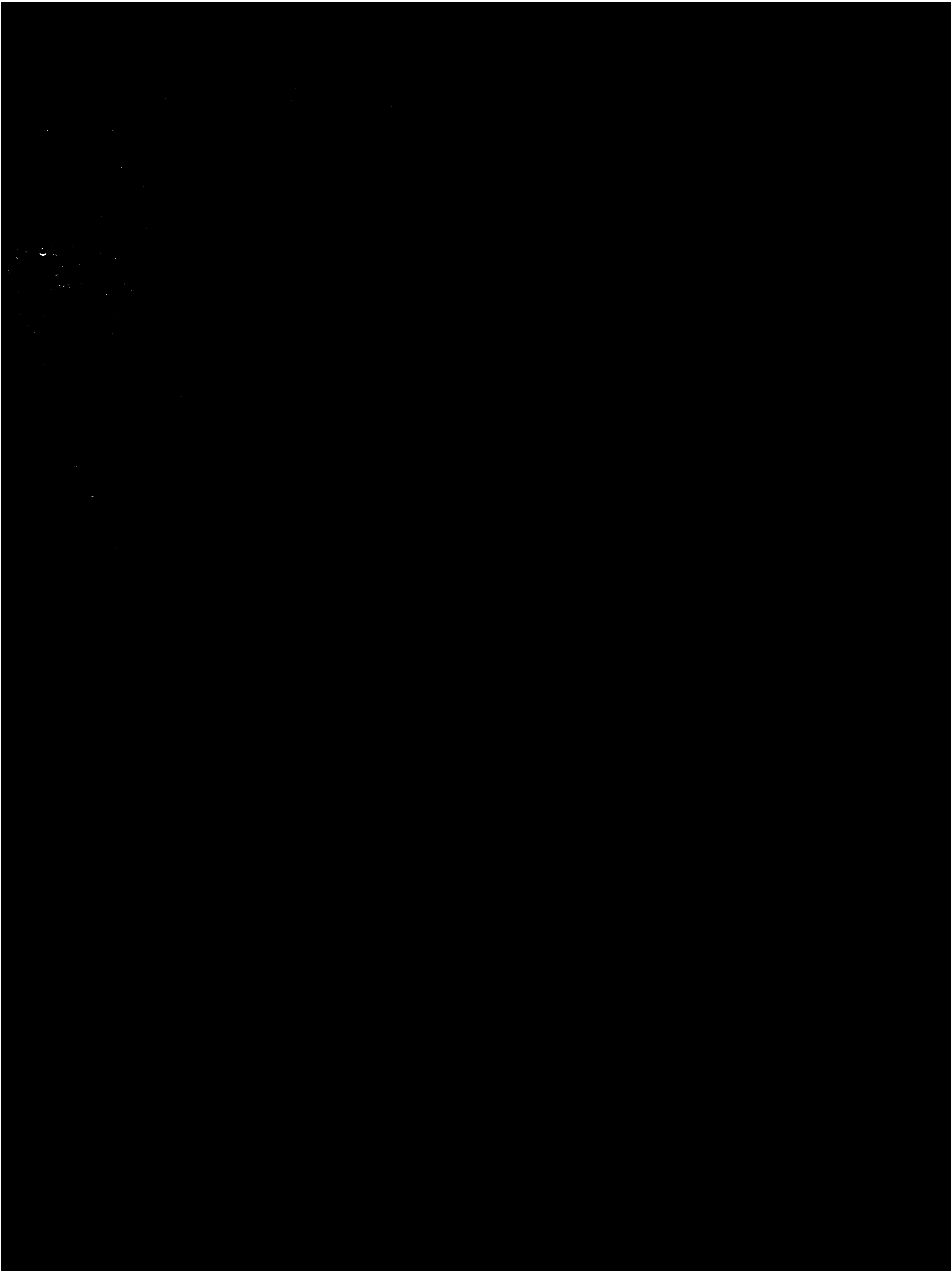




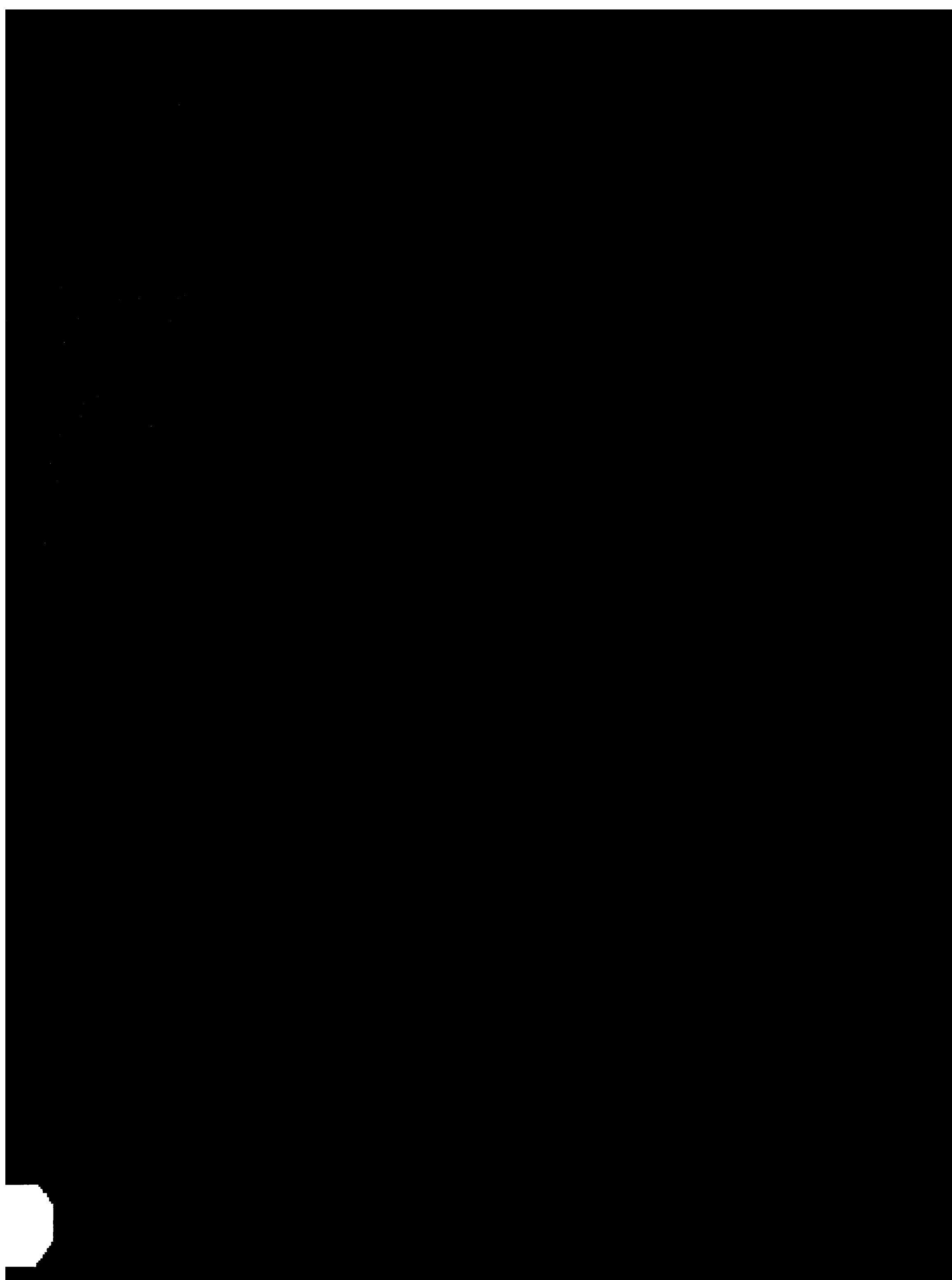






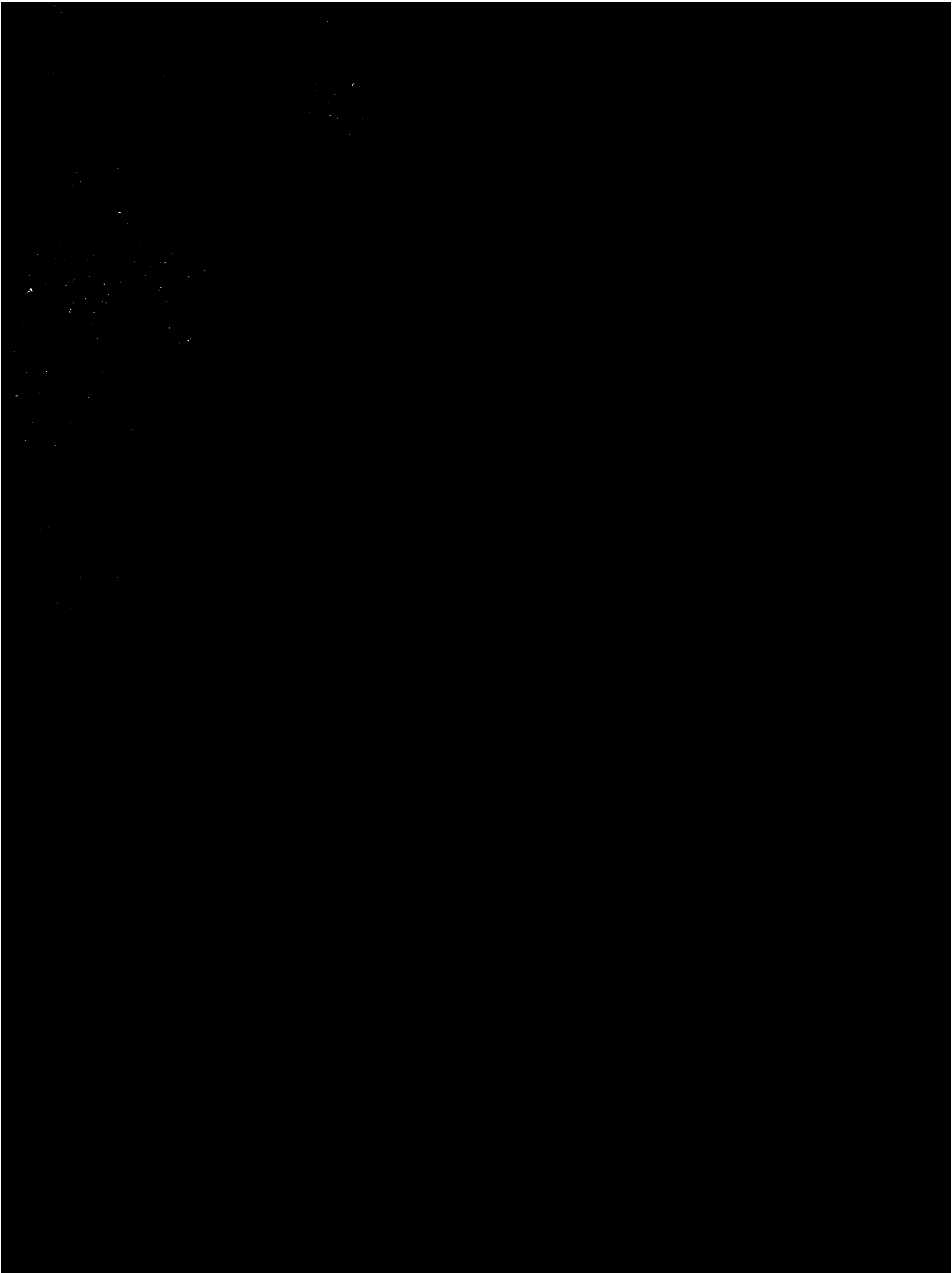




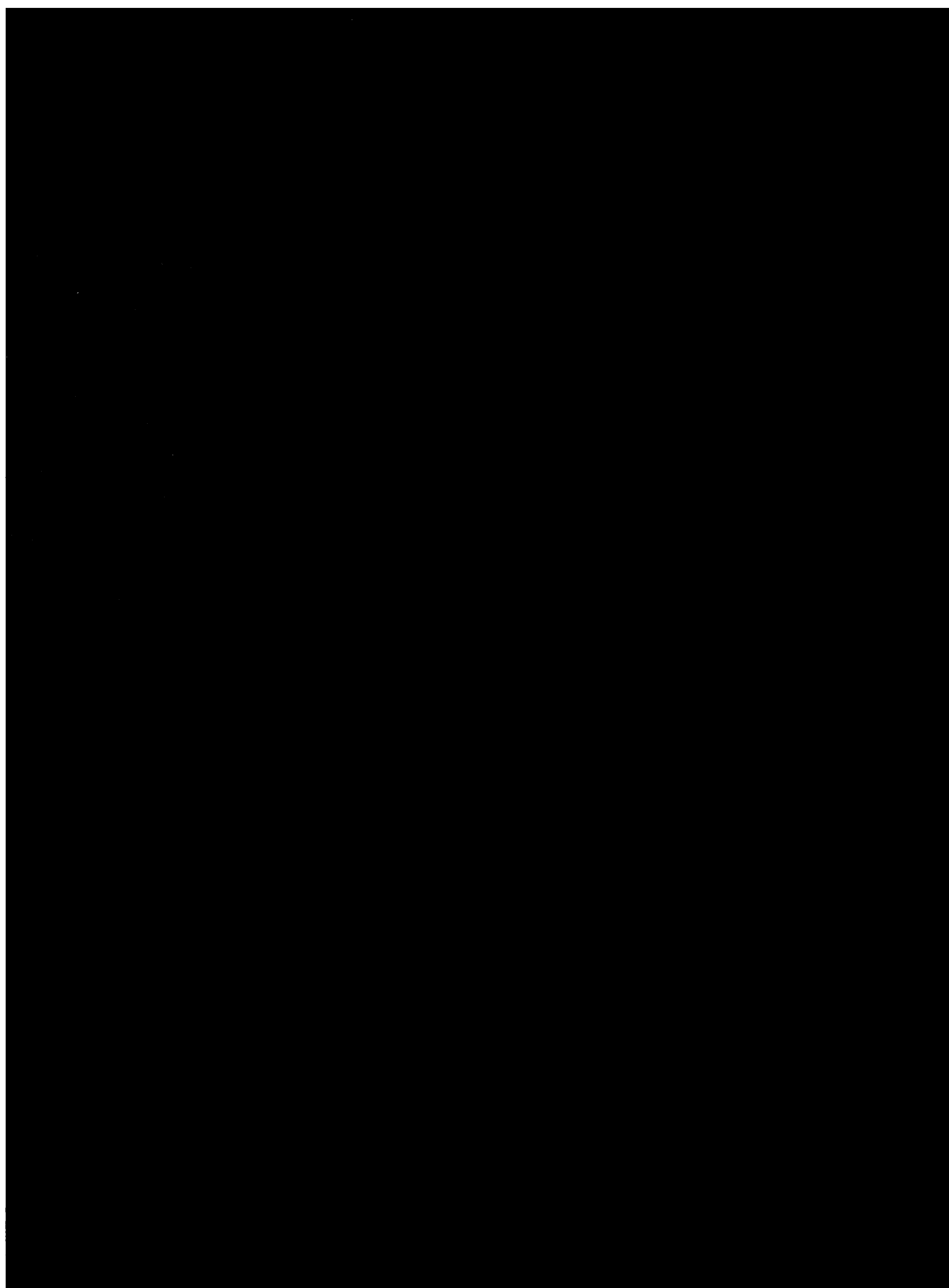


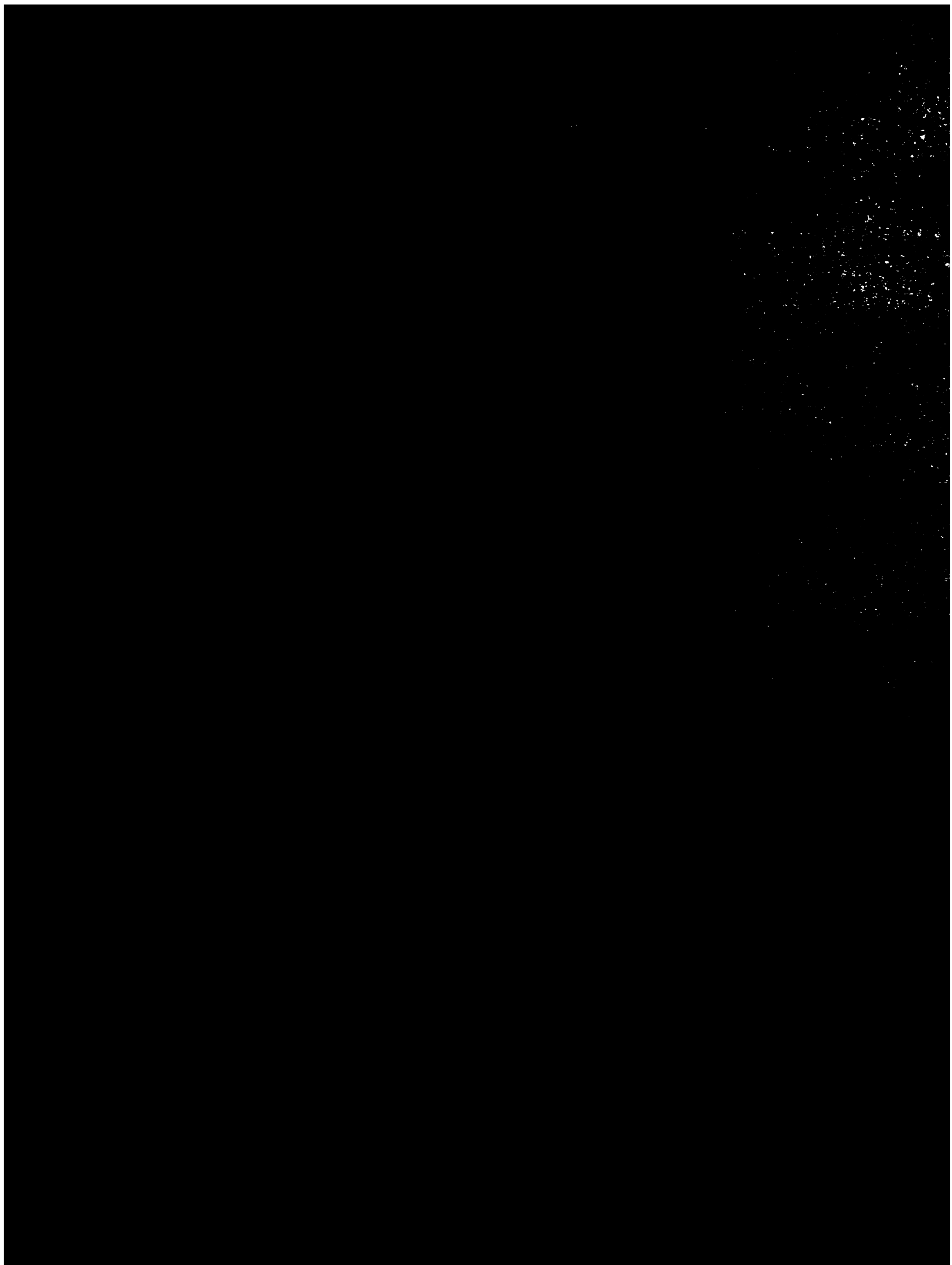
der ellers var rommelig nok at tage imod to, og var dette Gauternes Maade, at vælge Konge paa (73). Dette tildrog sig i det 5 Sæculo, da Hrolf Krake regierede i Dannemark. Udi Vest-Gautland regierede Kong Gaut to Aldere for Hrolf Krake; følgeligen først i det 5 Sæculo; bemældte Land beskrives at have ligget østen for Kiølen, (heraf kan sees at denne Historie er skrevet i Norge) imellem Norge og Sverrige, og skilt fra Upland ved Gaut-Elven (74), (hvorved det Norske Upland maae forstaaes). Hos Saxo forekommer paa mange Stæder i de ældre og hedenske Tider, Gothi, Gotthi og Gothia, som hørende til det Land vi nu kalde Sverrige (75), men dog havende sine egne Konger, hvoraf han nævner Gestiblinde, Carl, som han kun kalder præfectum Gothiæ, Ungvinus, og en unævnt, som skal have levet, da Snio regierede over Dannemark. Snorro (76) [illegible] om Vester-Gautland, som ei staaende under Sverrige, da Aun regierede i Sverrige, hvilket falder i Midten af det 4 Sæ[illegible], om en Algaut, Konge i Gautland, uden Tvil i Vester, [illegible] Anund var Konge i Sverrige i Midten af det 6 Sæculo, og [illegible] Hogni, Konge i Øster-Gautland, da Ingiald Anunds [illegible] regierede i Sverrige; og da Snorro haver taget alt dette af [illegible] Poet Þiodulfur, som levede i det 9 Sæculo, hans [illegible] saa sees enhver heraf, at det er af megen Troværdighed, [illegible] fortæller om disse gamle Tider. Sturlaugs Saga (77) [illegible] Dag, Konge i Gautland, og Þorsten Viking

(73) Hrolf Krakes S. p. 66.
(74) Gotrici S. p. 16. 54. 66.
(75) P. 6. 7. 8. 33. 36. 37. 90. 120. 123. 124. 157.
(76) H. K. t. 1. p. 31. 44. 49. 51.
[illegible] P. 64.

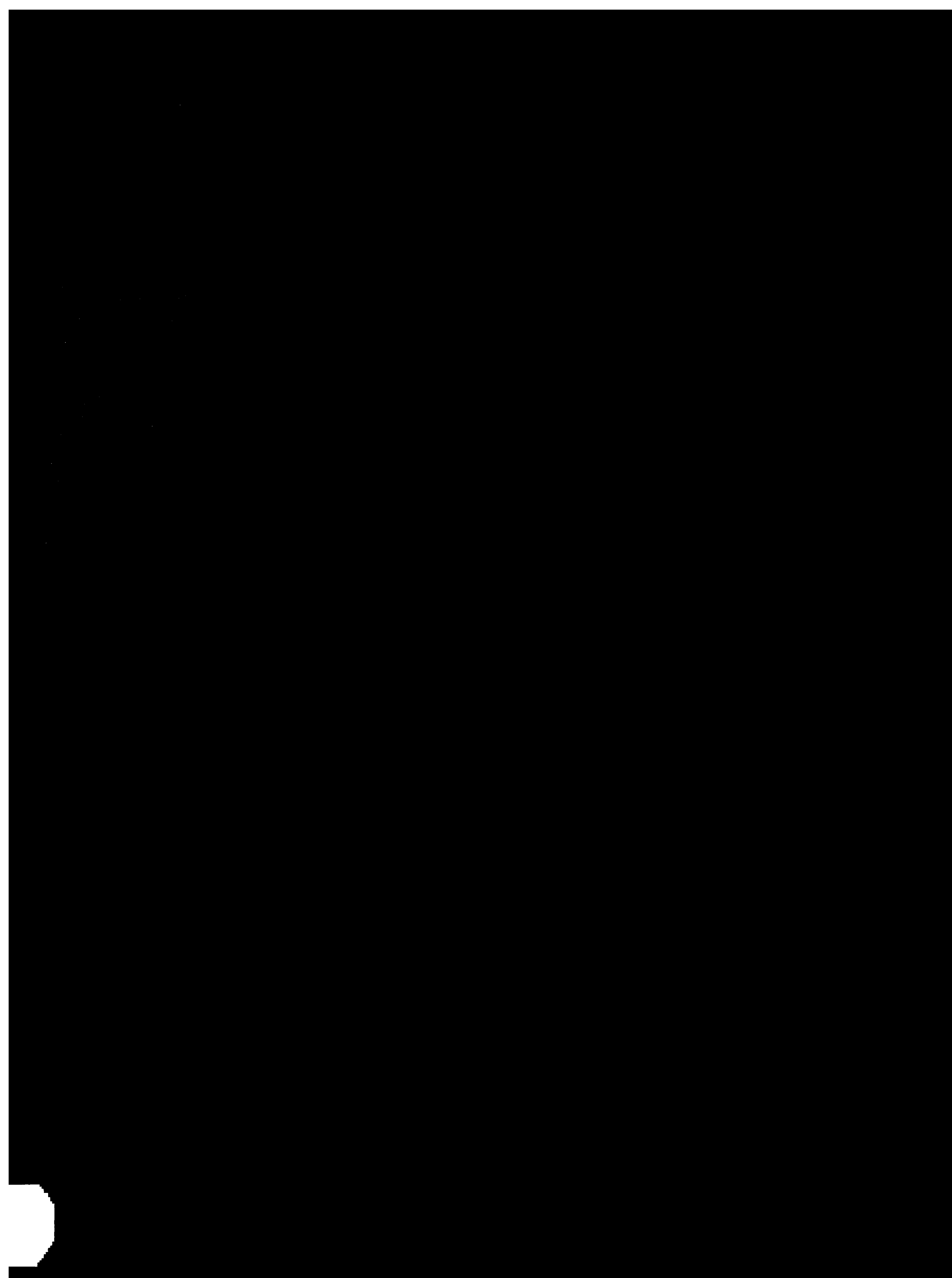


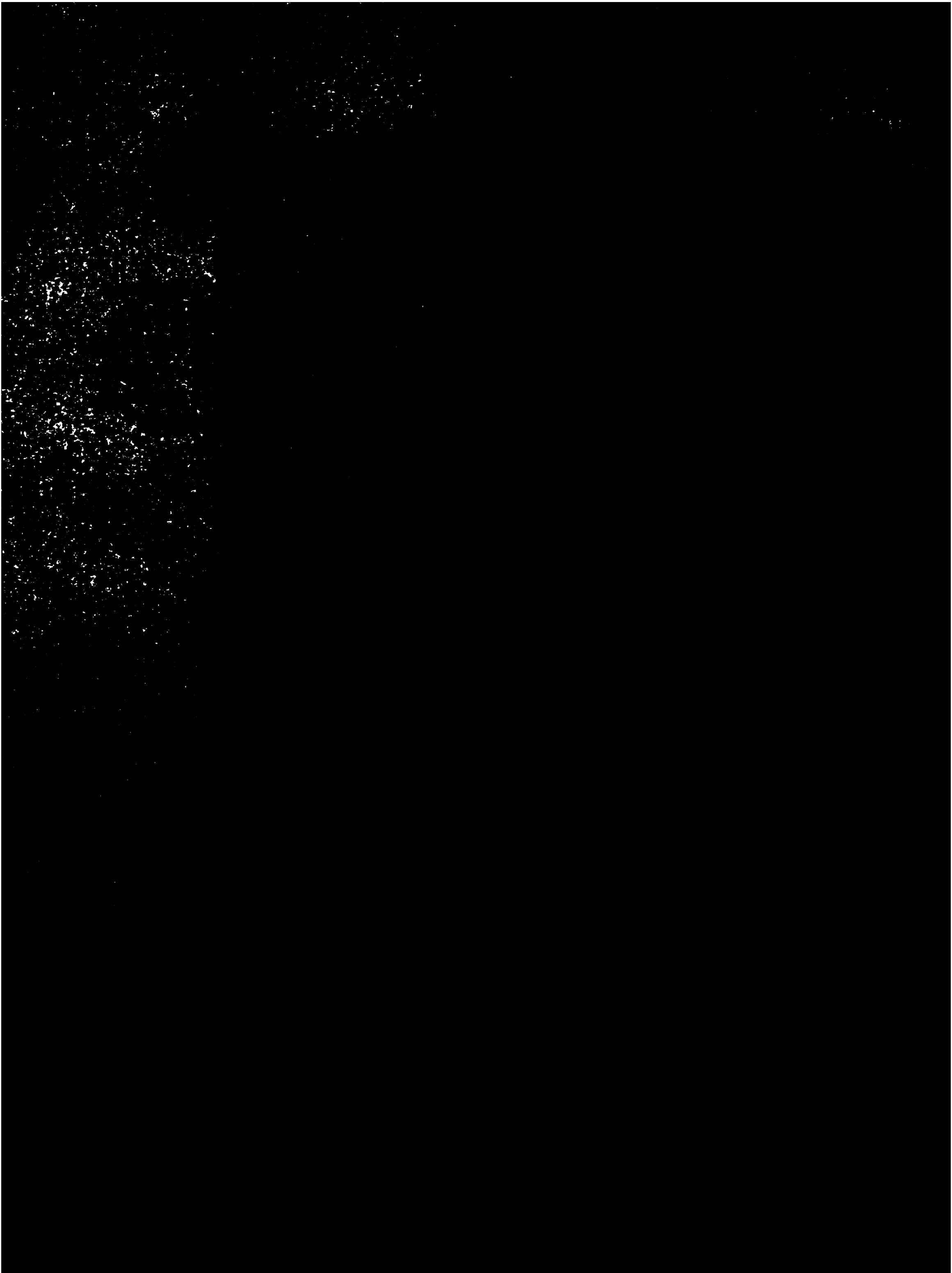












min; og mange gamle længe tilforn (95), af hvilke dog Procopius (96) siger paa et Stæd, at nogle tillegge dem og Geternes Navn, da han ellers selv giver dem et andet i gamle Dage, menende, at de tilforn kaldtes Sarmater og Melanchlæner. Mange Gamle (97) have og giort dem til Scyther, og ere derudi blevne efterfulgte af mange nyere Lærde (98). Endeel blande dem, ligesom Jornandes, og sammen med Massageter (99). Andre (100) derimod have billigen giort Forskiæl imellem Geter og Gother. Een fører dem rigtig nok fra Japheth, men tager derudi mærkeligen feyl, at Gapt hos Jornandes, og Japheth skulde have været een Person (1); men naar en anden (2) vil henføre dem fra Cithim, Javans Søn, saa farer han saa meget mere vild, som han selv, retteligen nok, tilstaaer, at Macedonier og Italiener have stammet fra Cithim. En anden (3) fører dem tilligemed de Svenske fra de Tydske, hvorudi han for saa-

 vidt

(95) Procopius C. B. t. 2. p. 45. Augustinus d. civ. Dei l. 20. c. 10. Hieronymus trad. Hebr. in Genesin. Spartianus p. 419. Philostorgius p. 10.

(96) C. B. t. 1. p. 345. B. Vand. l. 1. c. 2.

(97) Philostorgius p. 10. Capitolinus p. 675. 697. Zosimus l. 1. p. 38. Zonaras C. B. t. 10. part. 1. p. 471. Pollio p. 710.

(98) Hadorph hos Hallman om Brødrene Phase p. 81. J. F. Gronovius in var. Geographicis p. 3. 7. Salmasius d. ling. Hell. p. 368. Pontorii O. Goth. l. 1. p. 79. Becani Or. p. 724.

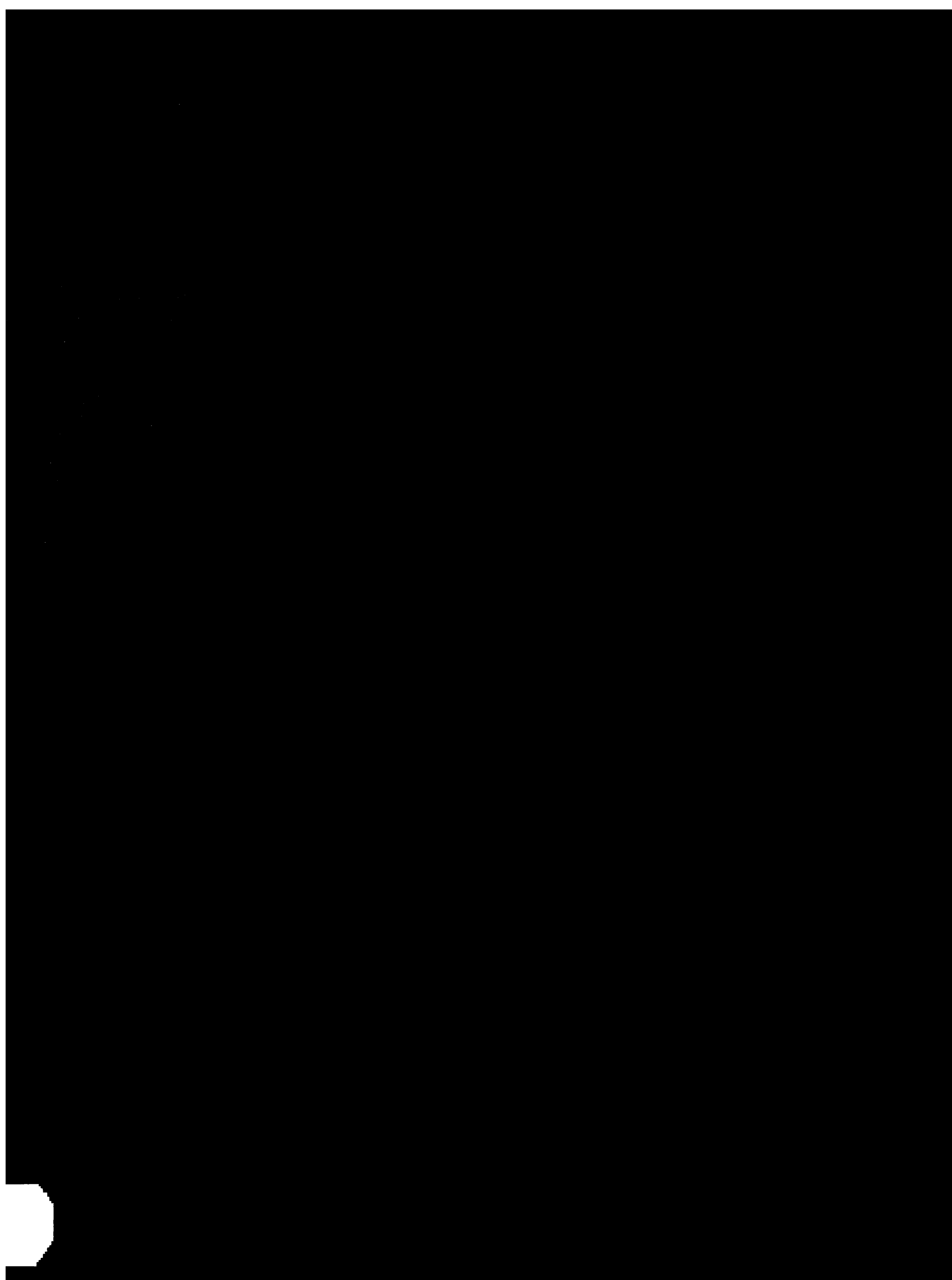
(99) Augustinus d. civ. Dei l. 20. c. 10. Bizari H. Pers. l. 1. p. 13.

(100) Stiernhöök jus Sveonum p. 4 og 5. Pontanus Chorogr. p. 675 &c. Cluveri Germ. l. 3. c. 34. p. 129. Schurzfleisch op hist. poll. p. 1089. Bunaus teutsche Hist. t. 1. p. 38.

(1) Frencks A. und N. Meckl. l. 1. p. 13.

(2) Peringskiölds bibliske Schlächt Register p. 11.

(3) Olaus Petri hos Hallman om Brødrene Phase p. 81.

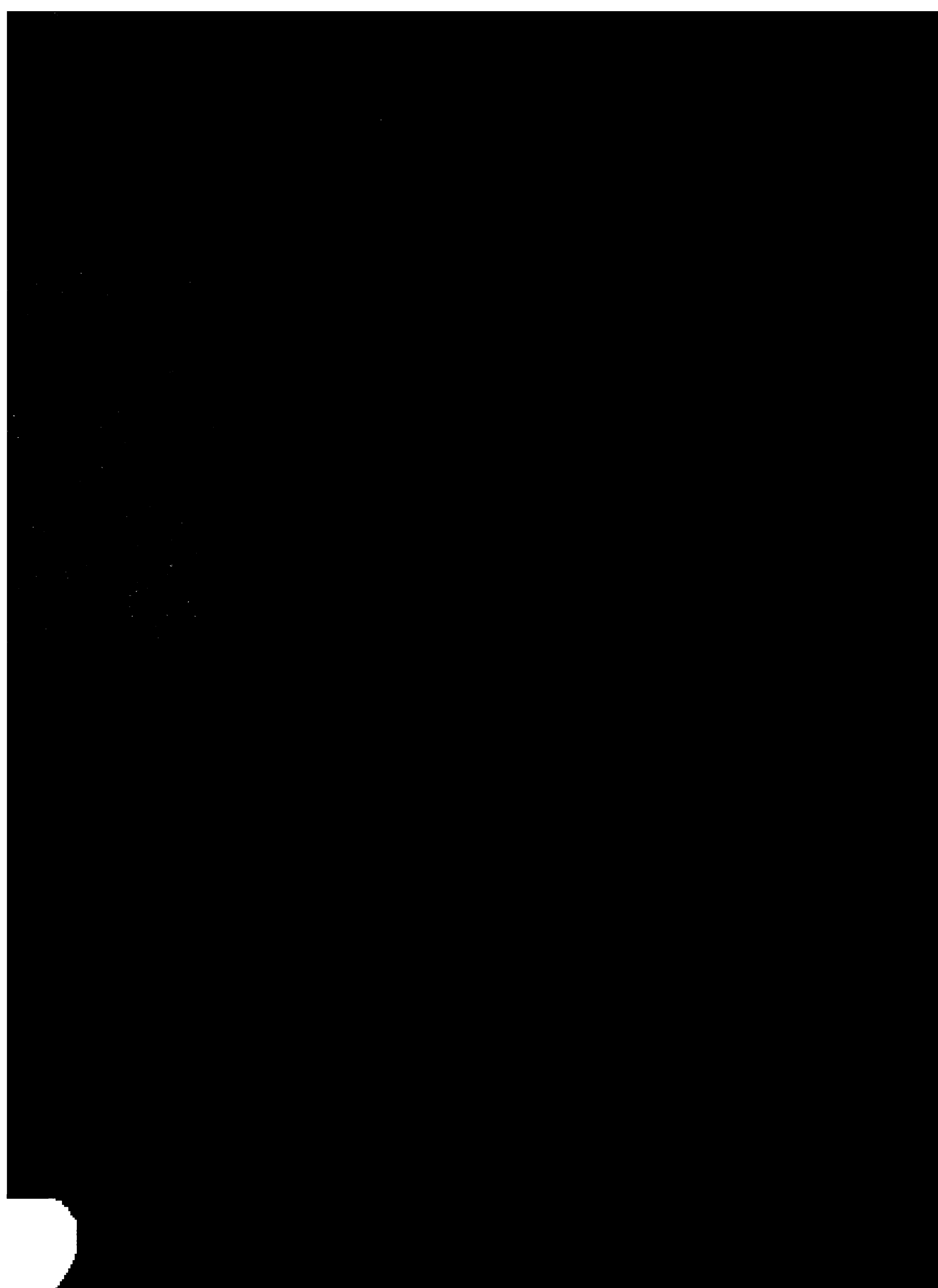






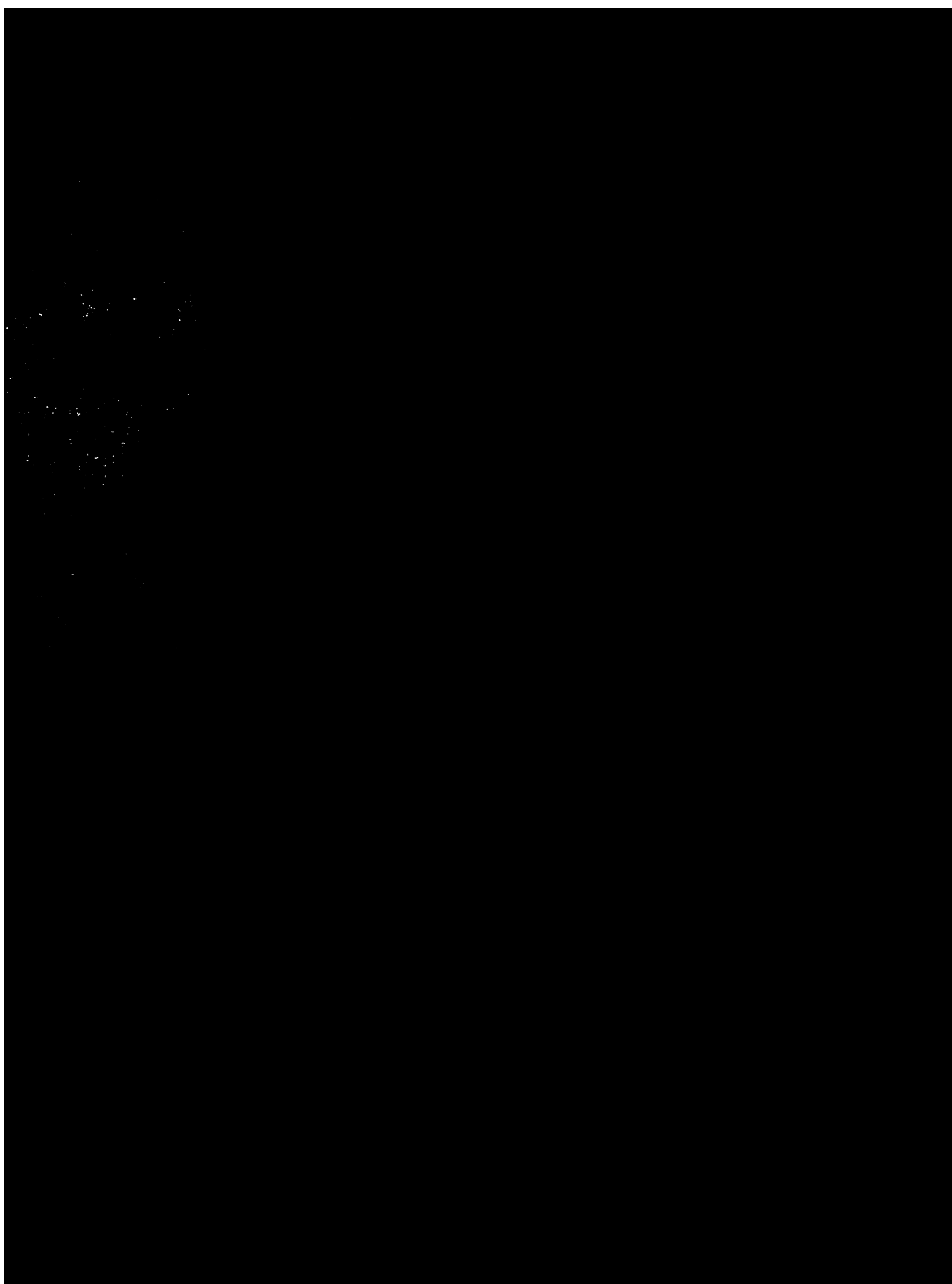
huynt, seren y gogledh (16), hvortil ei vel kan være nogen anden Aarsag, end denne, at Wallerne viste at der boede Gother i Norden. Nogle lade Tingen staae gandske i Tvil, baade Gothernes Herkomst, saa og hvor de have først boet (17). Prætorius (18) anvender al Flid paa, at vise, at de Gother, som kuldkastede det Romerske Herredomme, have alene i Førstningen boet i Preussen, og ere andre, end de der boede i Scandinavien. Cluverius (19) viser uovervindeligen, at de Gother, som angrebe Romerne, ere de samme som boede i Preussen, og kaldtes Guttones, Gothones, og Gythones, men derudi feyler han, naar han nægter, at der ere ingen komne til dem fra Norden af deres Landsmænd, og mener at saa gamle Skribenter, som Ablavius og Dexippus, hvilken levede i det tredie Sæculo, og paa hvilke Jornandes beraaber sig, have tilligemed Jornande selv taget Anledning, at føre Gotherne fra Norden af Guterne, som virkeligen boede der; da det dog er klart, at de ei havde kiendt til dette Folk, og mindre til saa mange andre smaae Folk paa Scandinavien, dersom de ikke havde faaet det at vide igiennem Gotherne, og disse igien vare virkeligen gangne ud derfra. Nogle (20) [illegible], for saavidt rigtigen nok, naar Tiden iagttages, nor- [illegible] den sorte Søe, og imellem de Floder Borysthenes og Ty- [illegible] fare derimod meget vild, naar de efter den Polske [illegible] Matthæus a Michovia mene, at de ogsaa ere blevne [illegible] Polowcii, hvilket paa Russisk skal betyde Røvere, da Po- [illegible] ellers kaldtes ogsaa Uzi, og vare et Hunisk Folk.

(16) Lhuyd's Archæol. p. 148.
(17) Mezeray H. de France avant. Clovis p. 311.
(18) Orb. Goth. l. 1. p. 46. 49.
(19) Germ. ant. l. 3. p. 128 &c. 174.
(20) Orelius Synon. p. 152. v. Gothi. Ferrarius Lexico v. [illegible] p. 327.

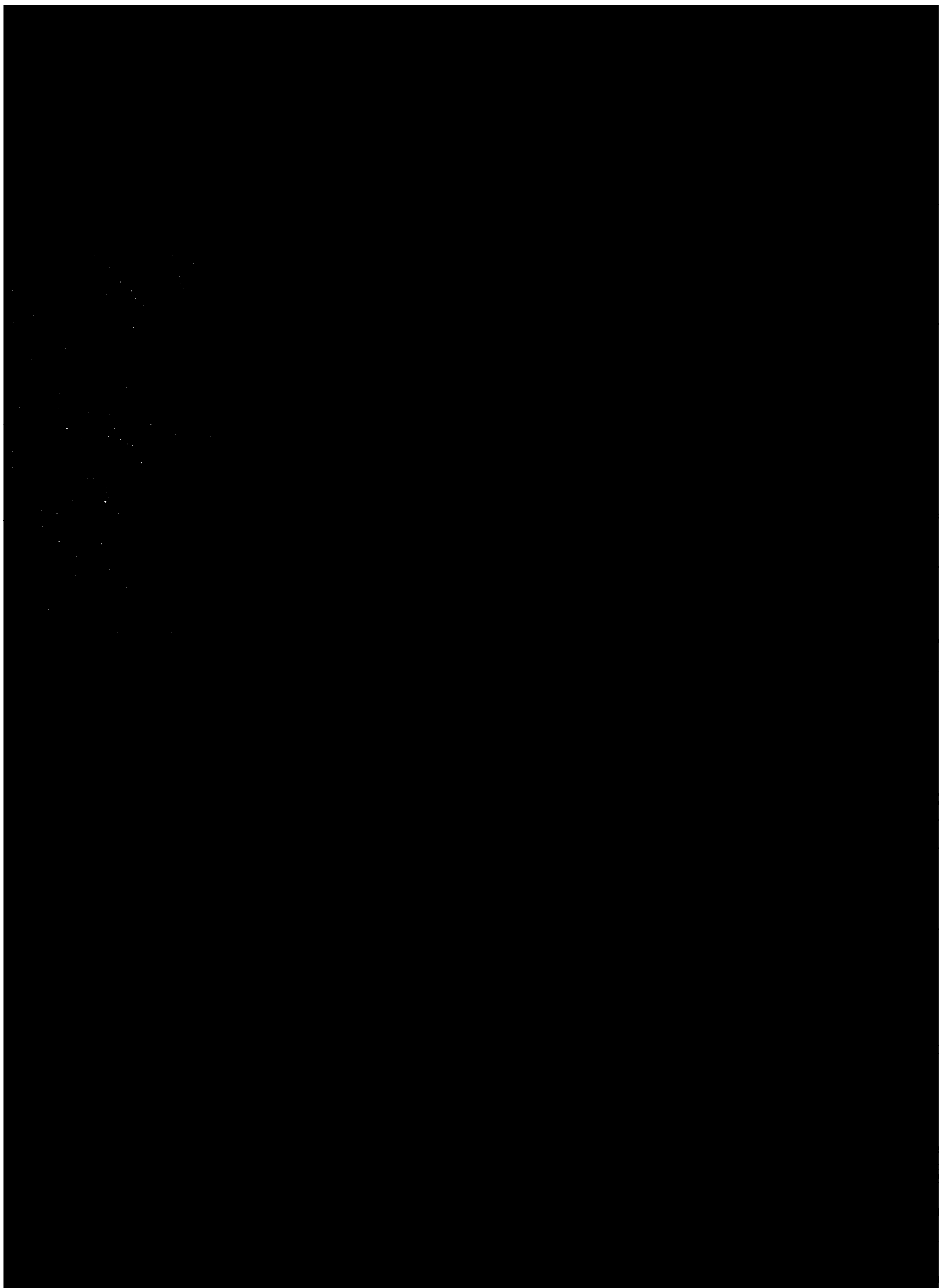


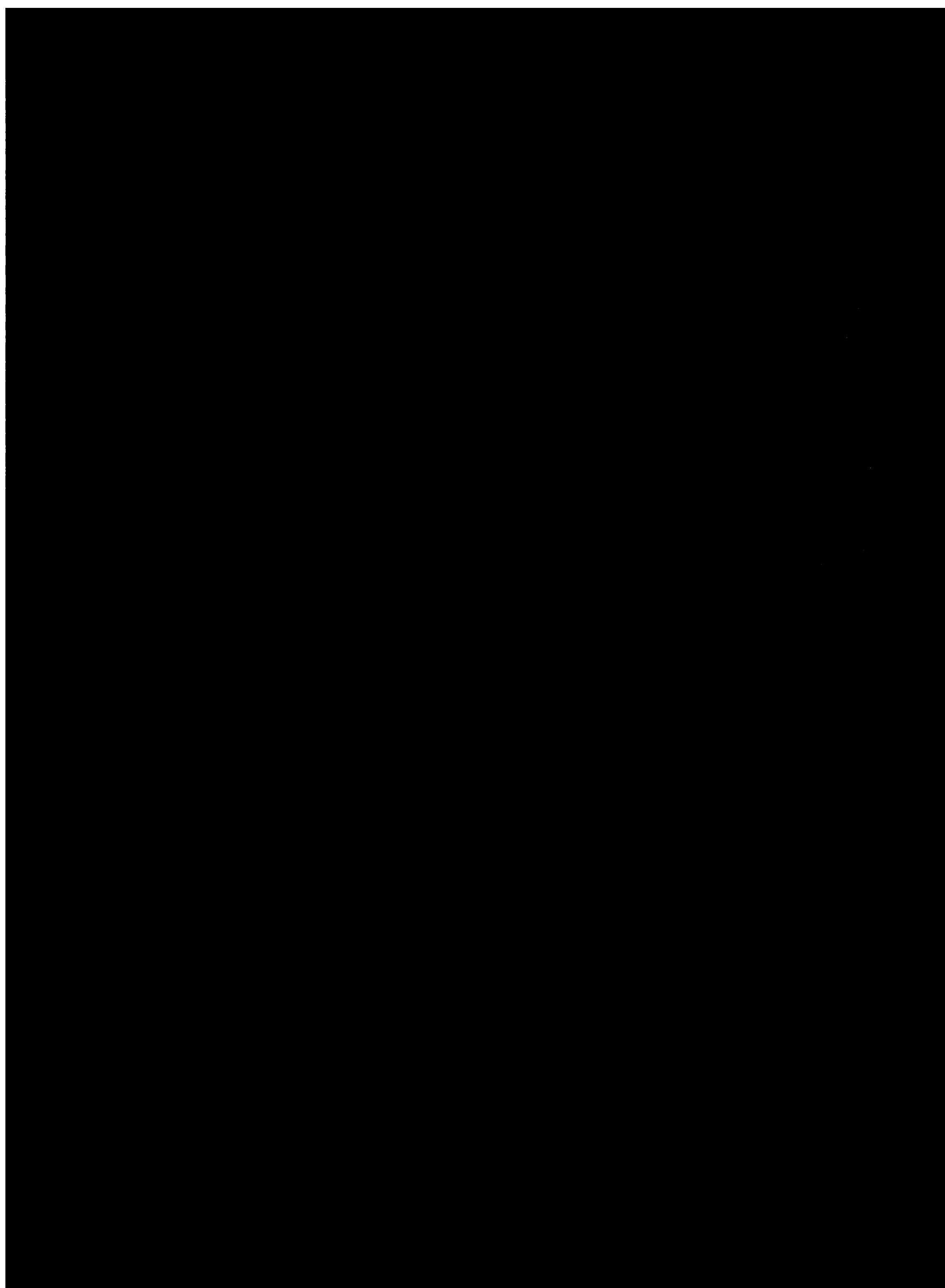
ogsaa Butones, hvorved de fleste Udleggere af Strabo, forstaae Gutones, da Butones ellers ikke forekomme hos nogen anden Skribent. Denne Rettelse bestyrkes og derved, at Tacitus (22) siger, at Catualda, en ung Person iblant Gothonerne, af adelig Herkomst, brød under Tiberii Regimente ind i Marcomanernes Land, da han tilforn havde maat blive flygtig for Marobodii Overmagt, og nødde nu Maroboduum til at tage Flugten; thi herved giøres det troligt, at Gothones have staaet under Marobodo, og Gothones og Guttones vare eet Folk. Mærkeligt er det og, at Tacitus siger, at til de Barbarer, som havde fulgt Maroboduum og Catualdum, hvilke begge maatte flygte til Romerne, bleve anviste Boliger mellem de Floder Marus og Cusus, hvoraf den ene flyder fra Siebenbürgen, igiennem et Stykke af Ungern, og falder i Theysse, og kaldes endnu Marosch; og da kan man falde paa de Tanker, at disse Gother have [illegible] efter forenet sig med deres Landsmænd; men maaskee at ved [illegible] Floder forstaaes Morava i Mæhren, og Wag i Øvre Ungarn, som Cellarius mener T. 1. P. 389; dog er Cusi Bemærkning heel uvis. Plinius (23), som skrev Aar 77 efter Christi [illegible], siger, at Vindili ɔ: Vandali, vare et af de Germaniske fem [illegible]folk, og at Guttones vare endeel af dem; men jeg haver [illegible] Værk viist, at denne Inddeeling er ei saa rigtig, og [illegible] snarere bør følge Tacitum, som haver kun tre Hoved[illegible] [illegible] efter den regne Vandaler og Gother til Istævonerne. [illegible] giør Vandalerne til Hoved-Folket, har man el[illegible] Grund at slutte, at de paa den Tid have været mægti[illegible]therne. Plinius anfører og en Flod Guttalus, hvilken

(22) Annal. l. 2. p. 253 — 255.
(23) [illegible] 1. l. 4. 477 — 479. t. 5. l. 37. p. 370.



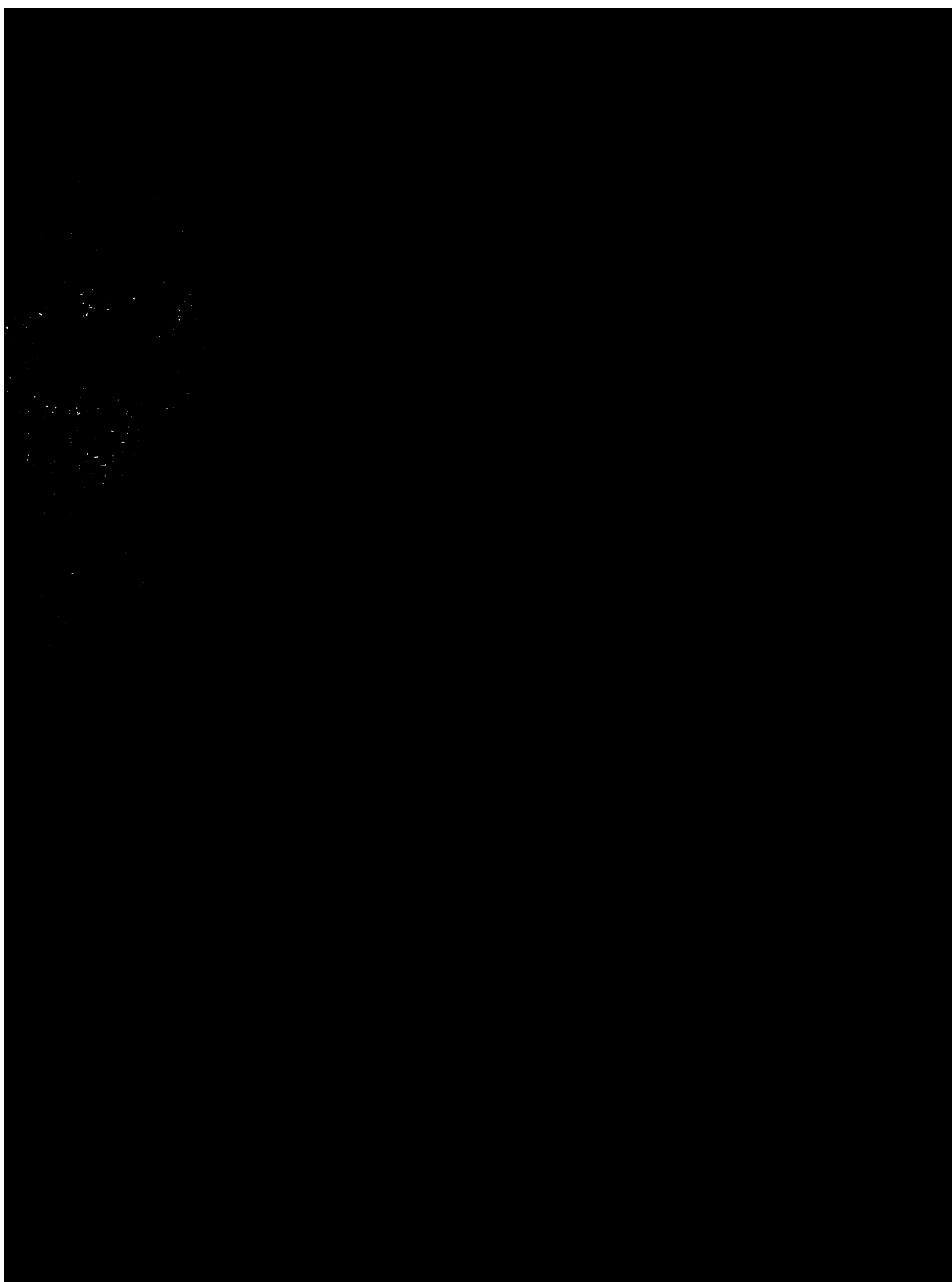


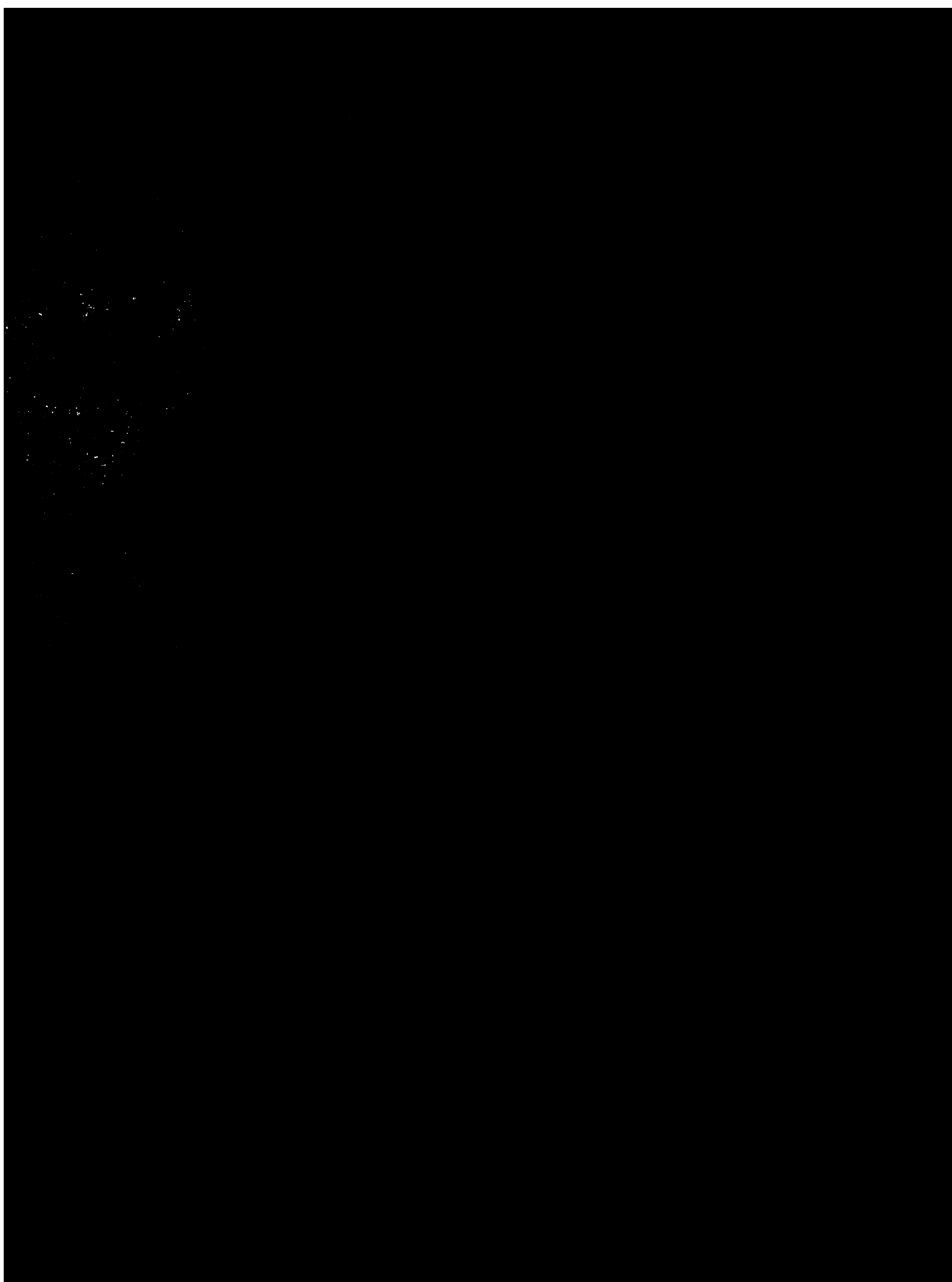


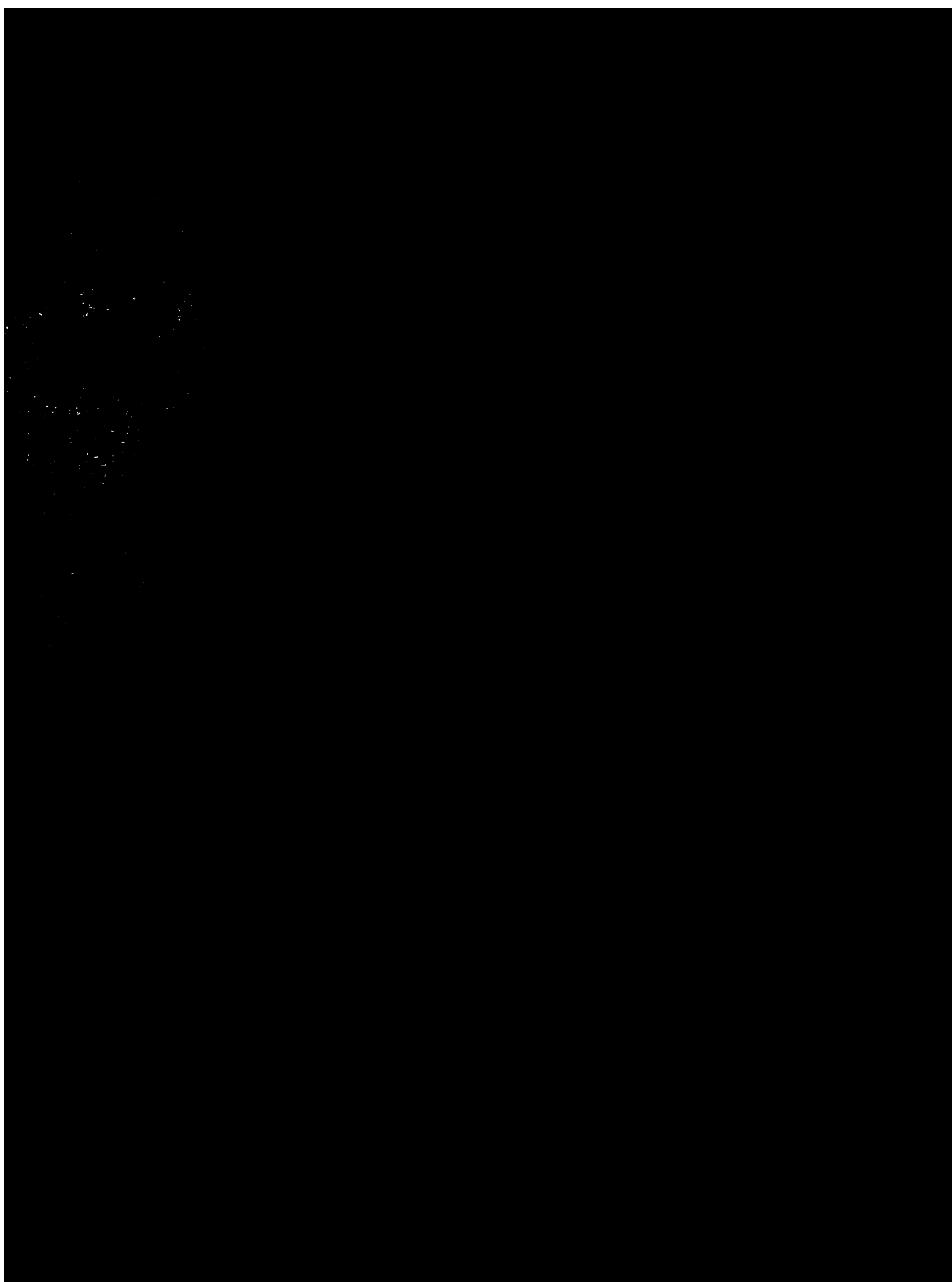


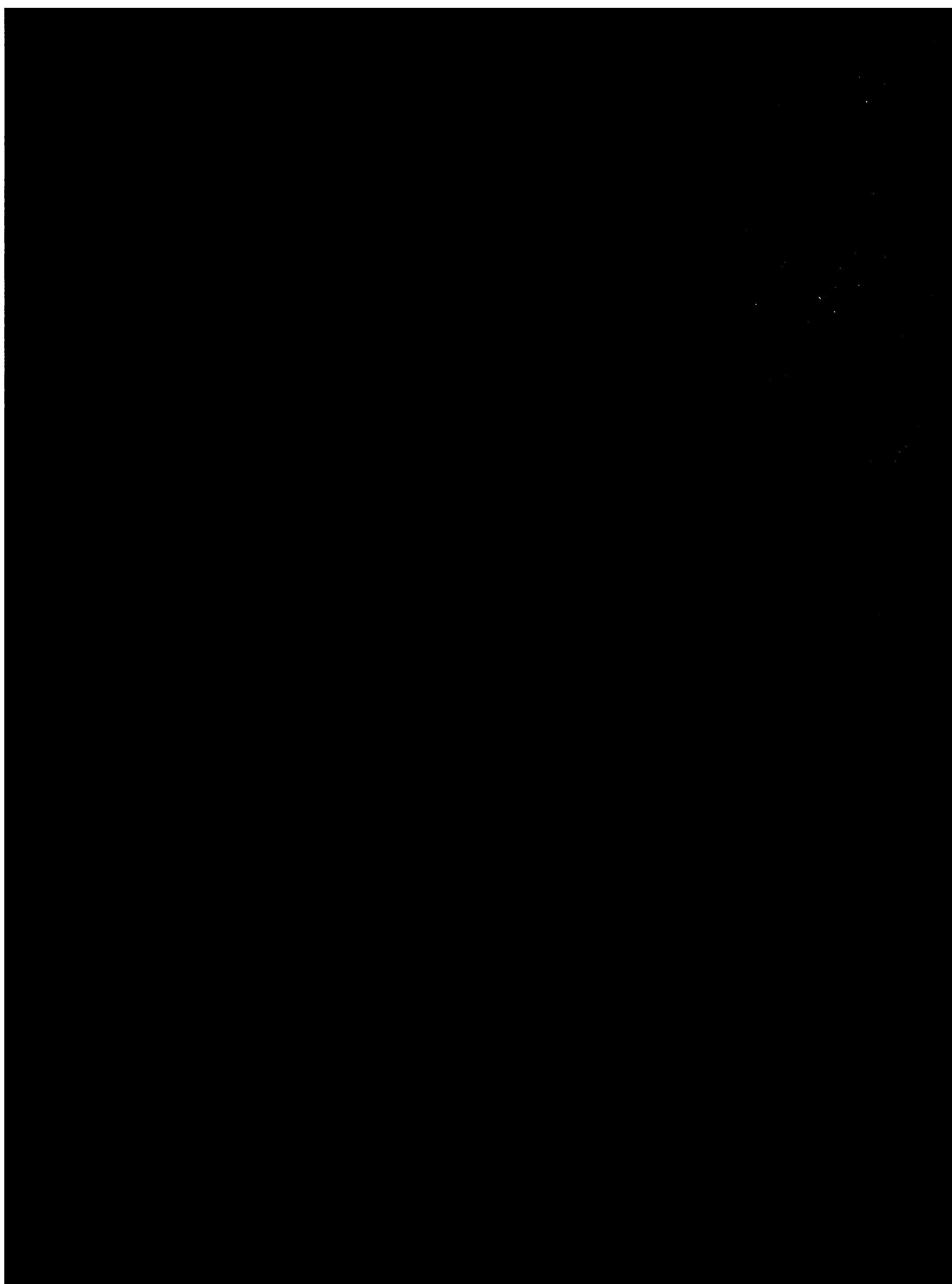








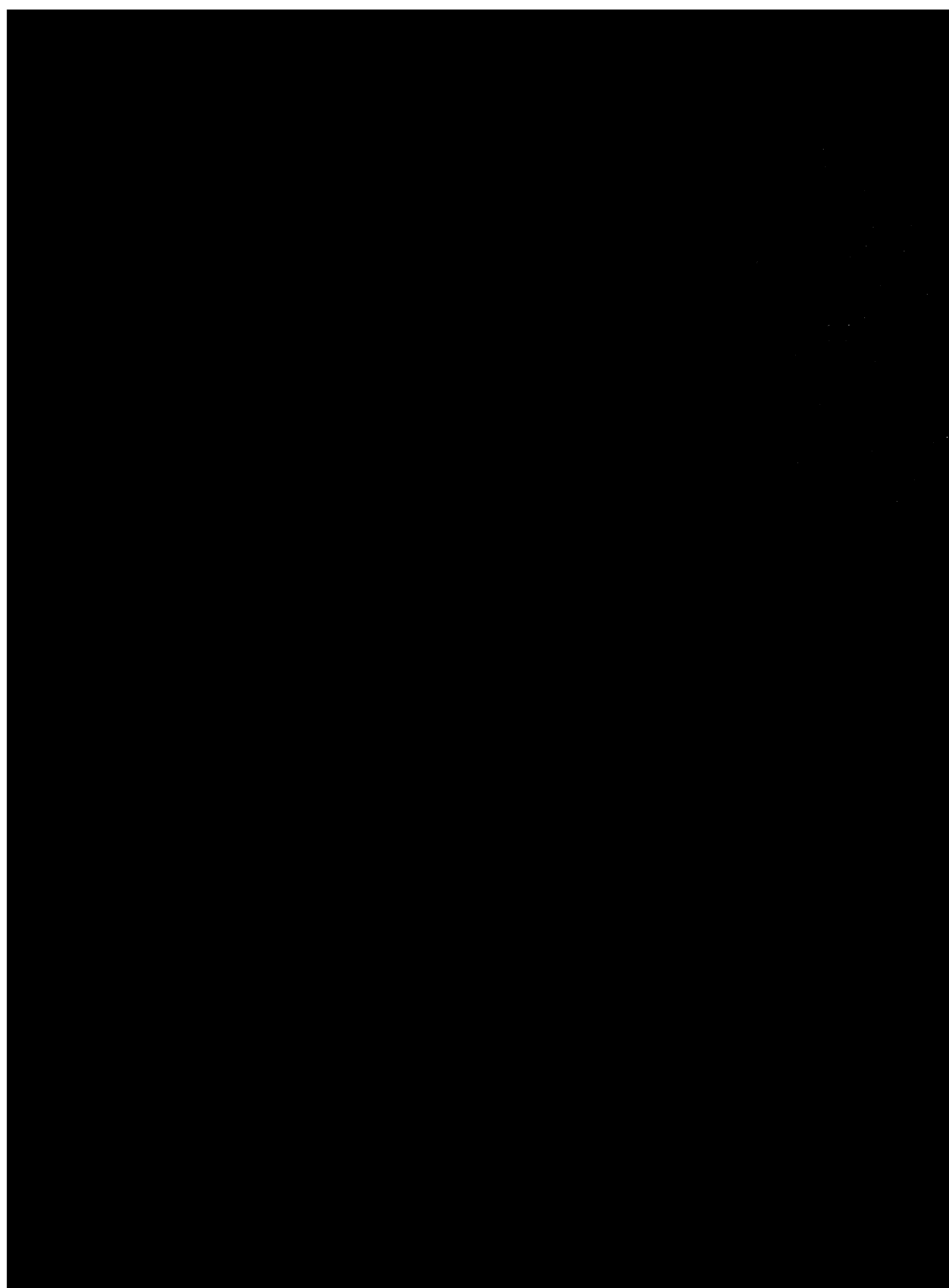


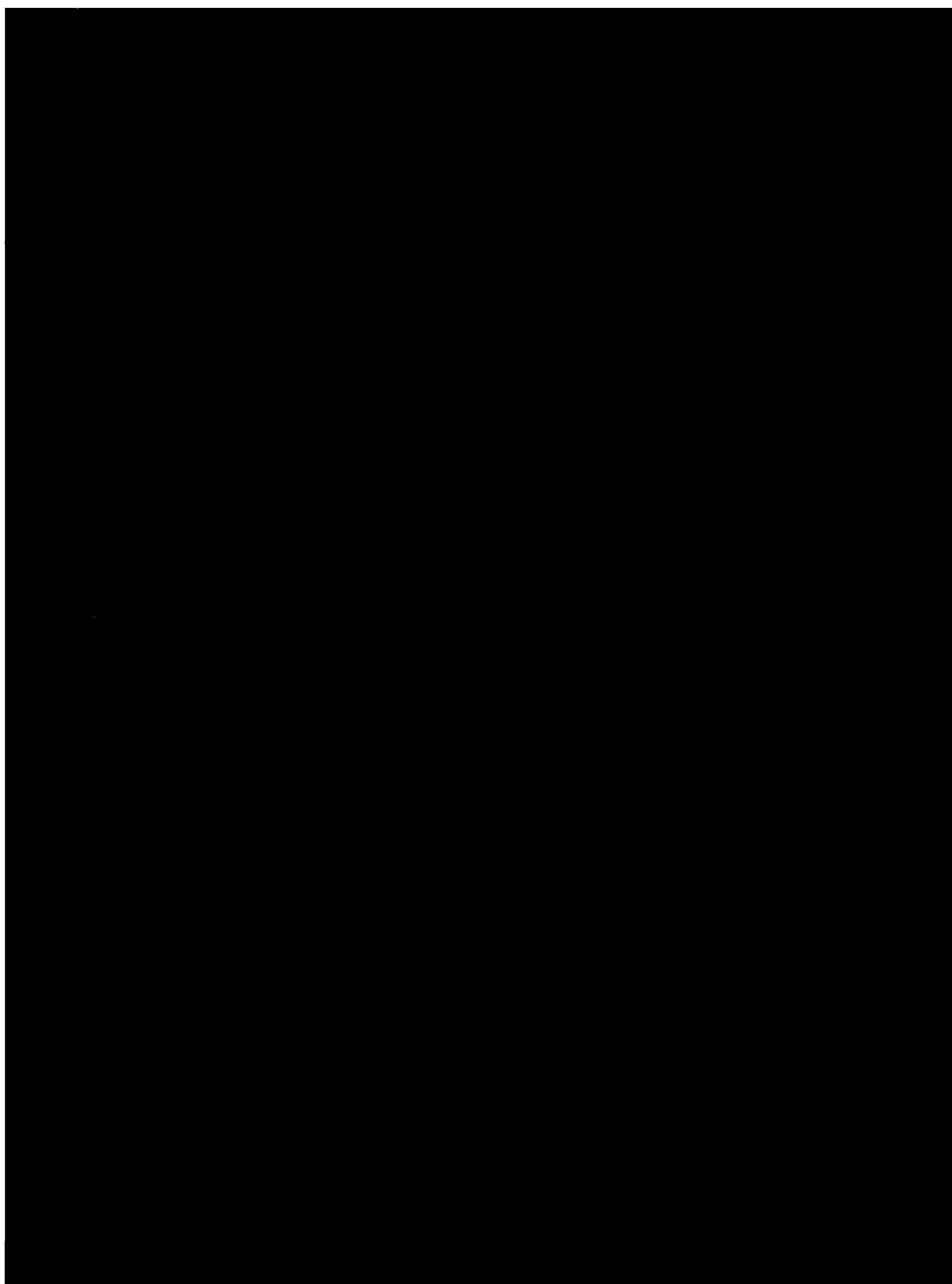


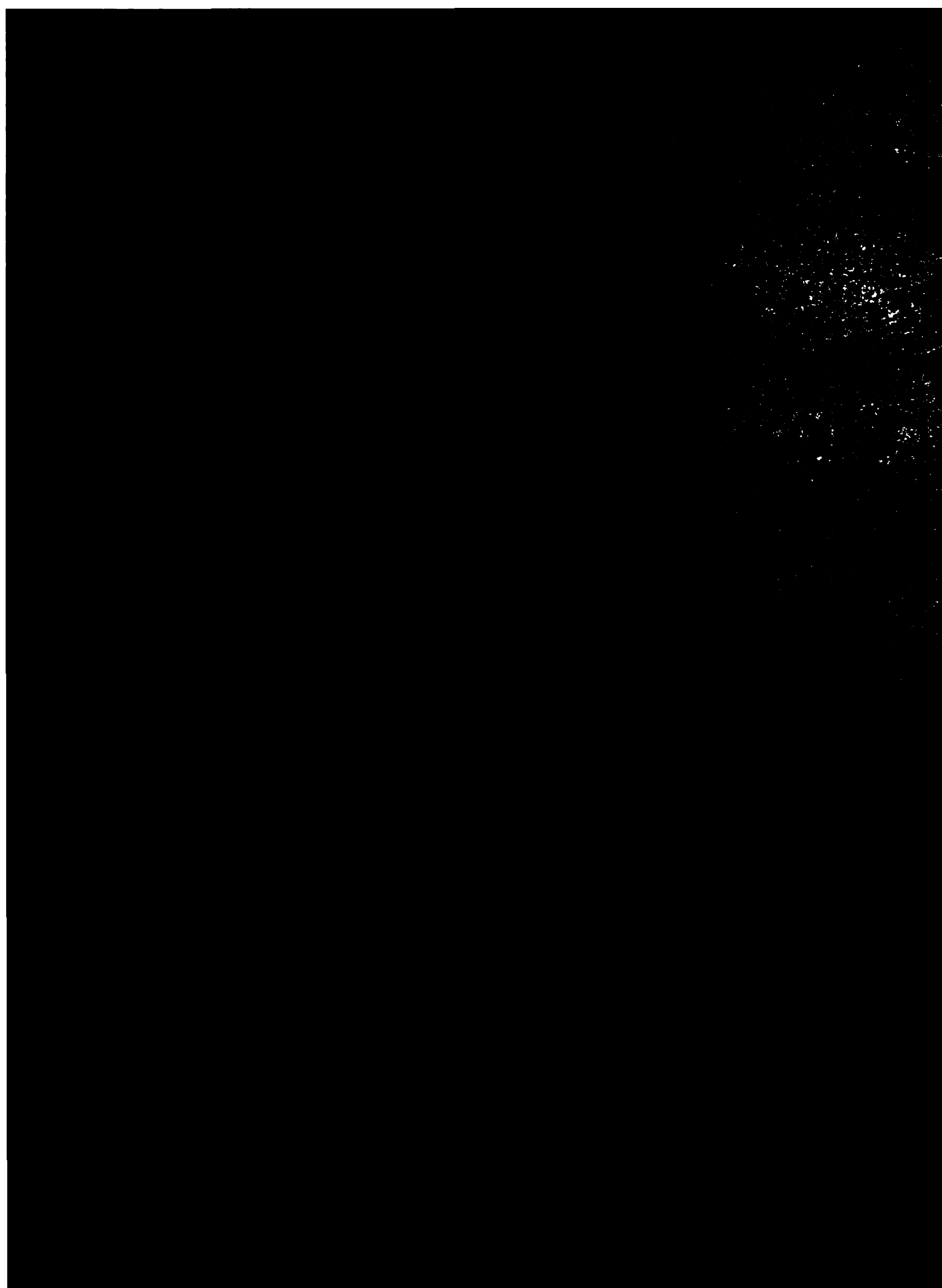






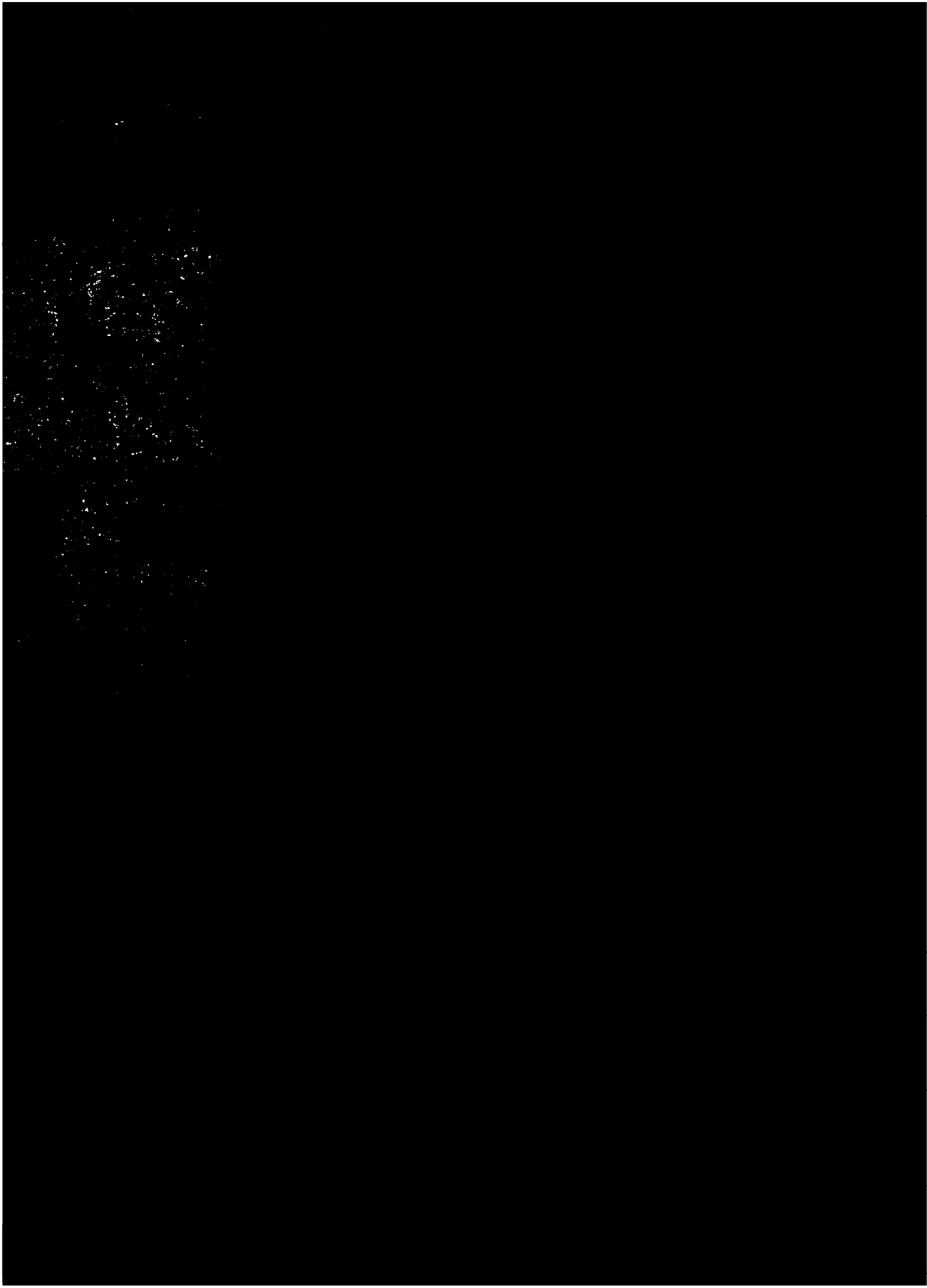












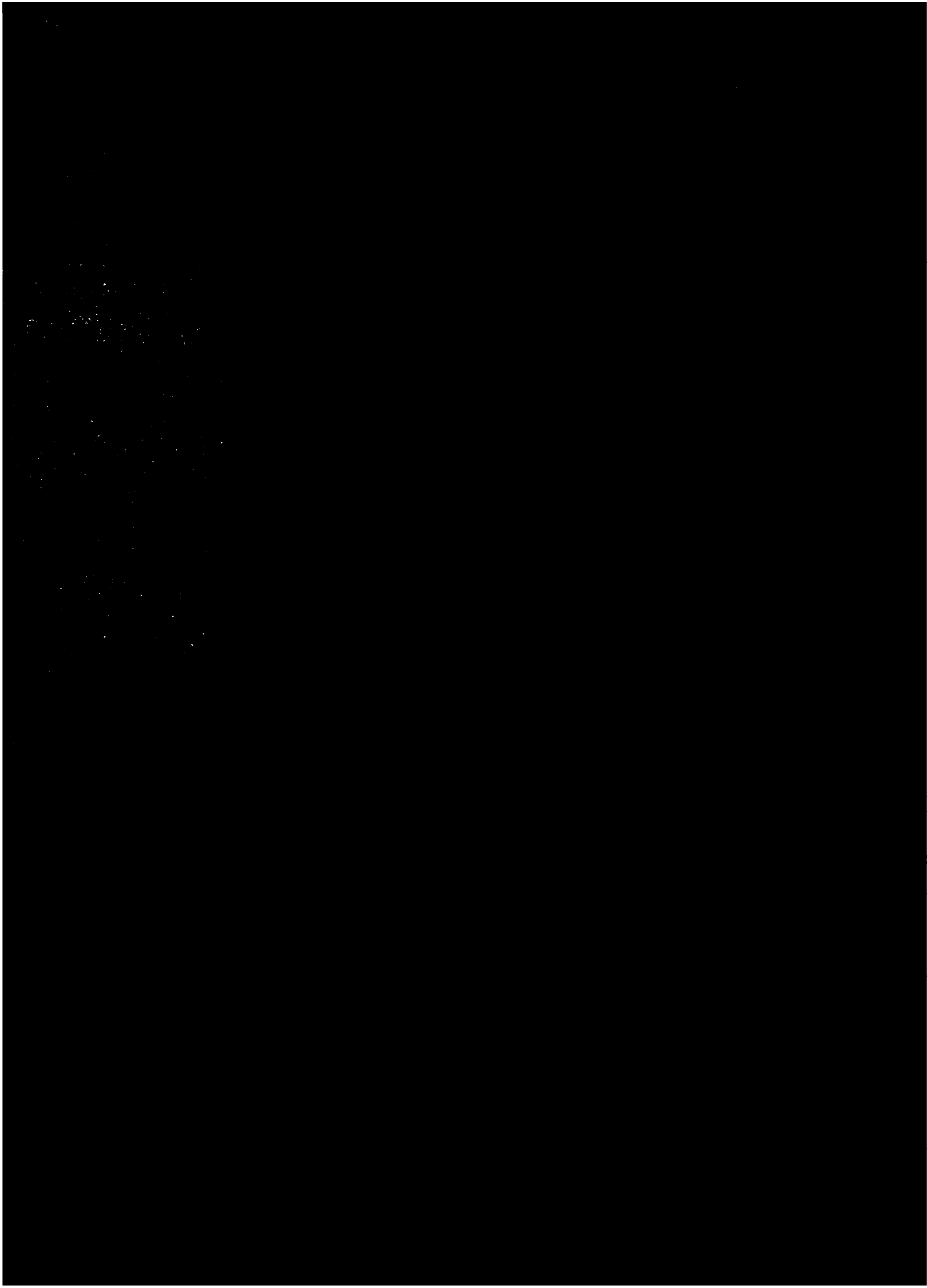


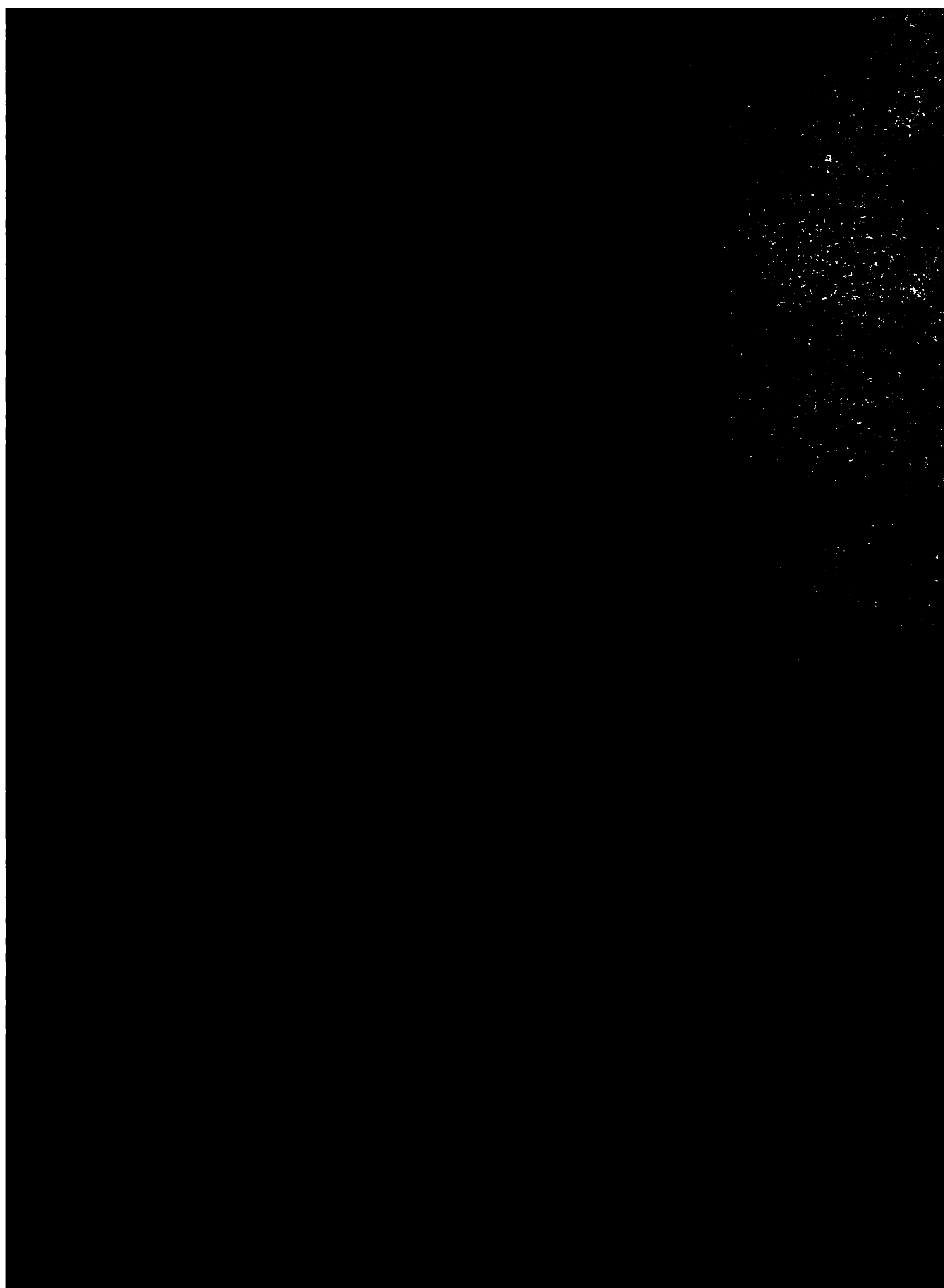


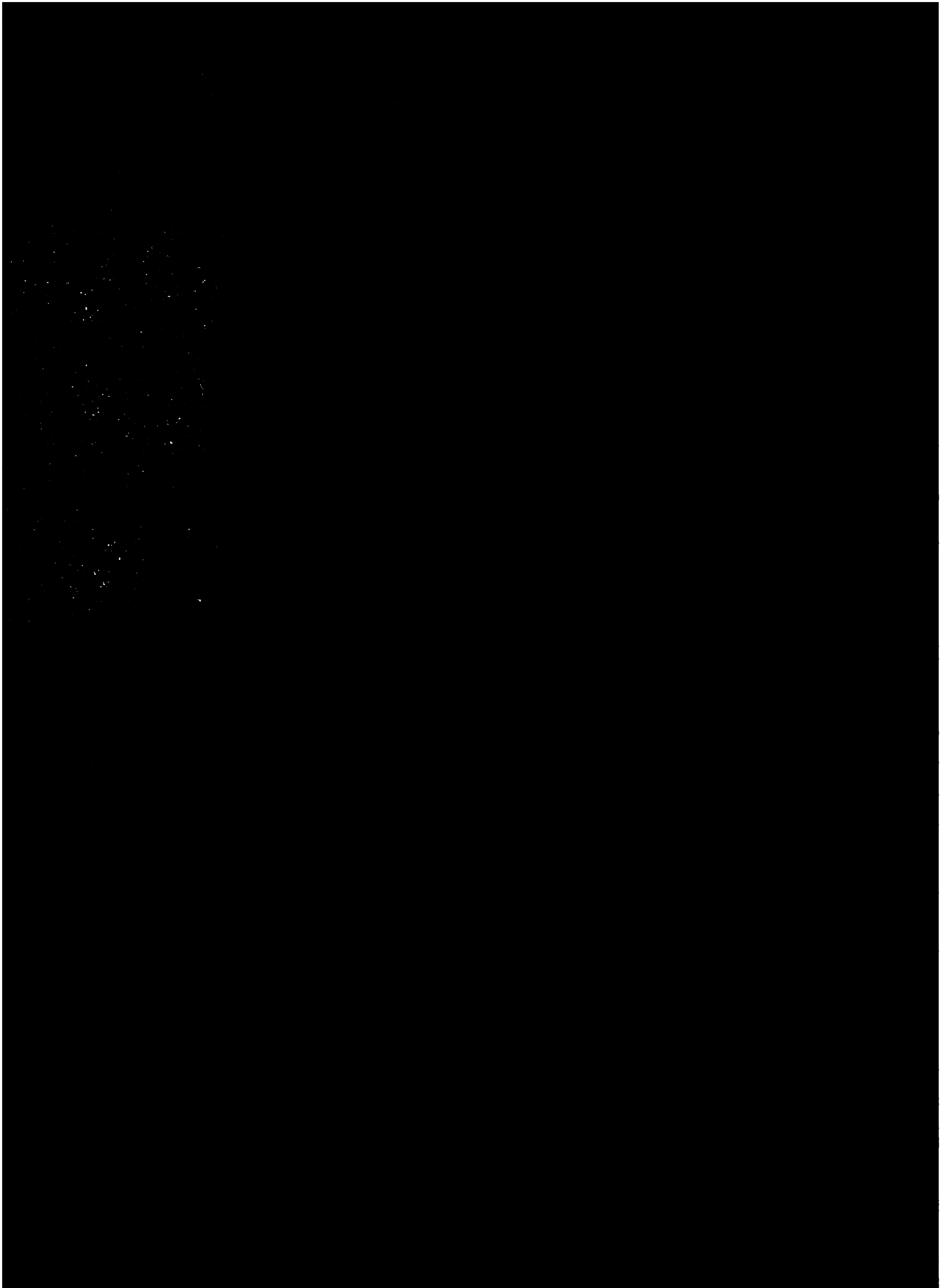


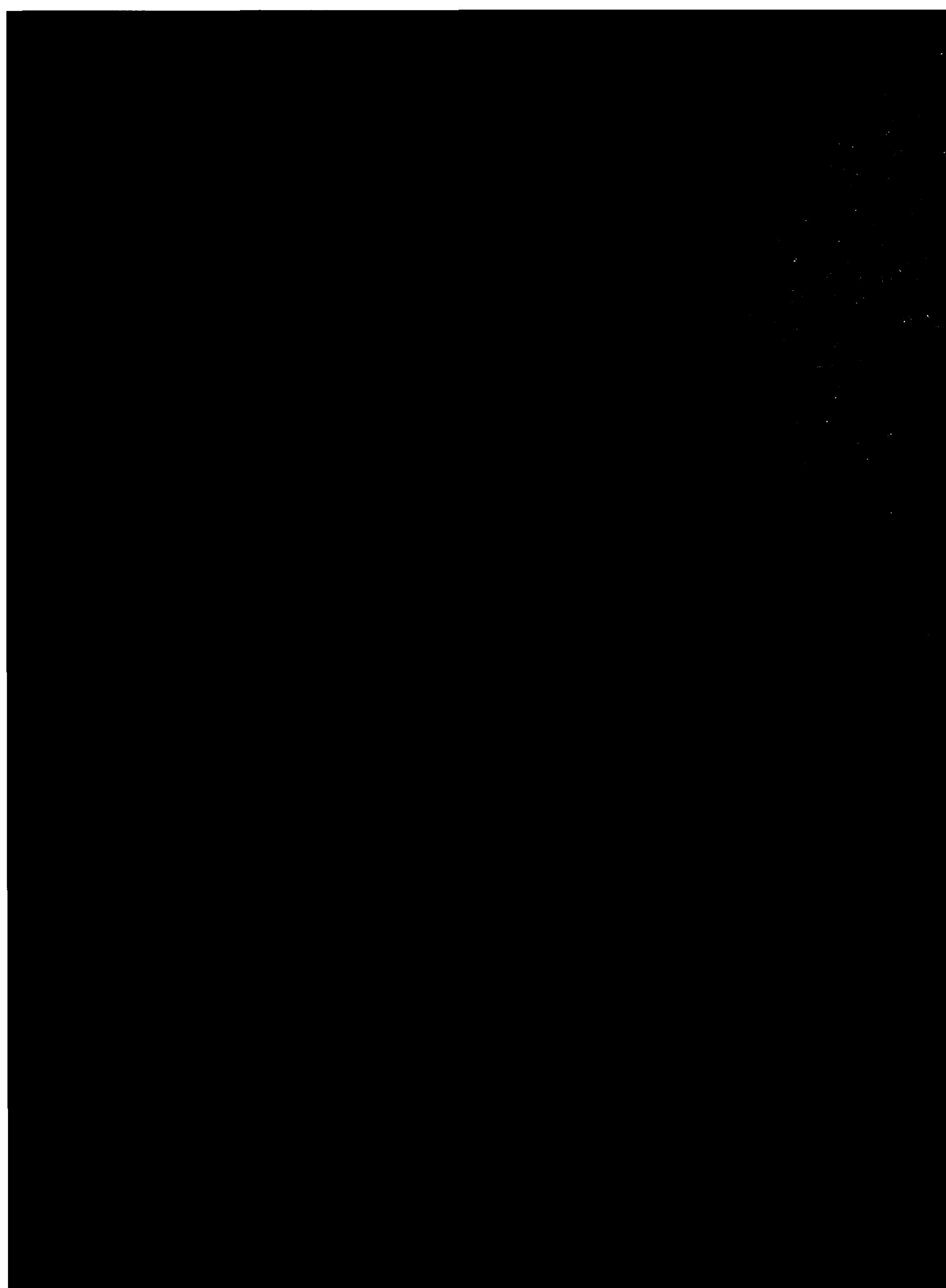


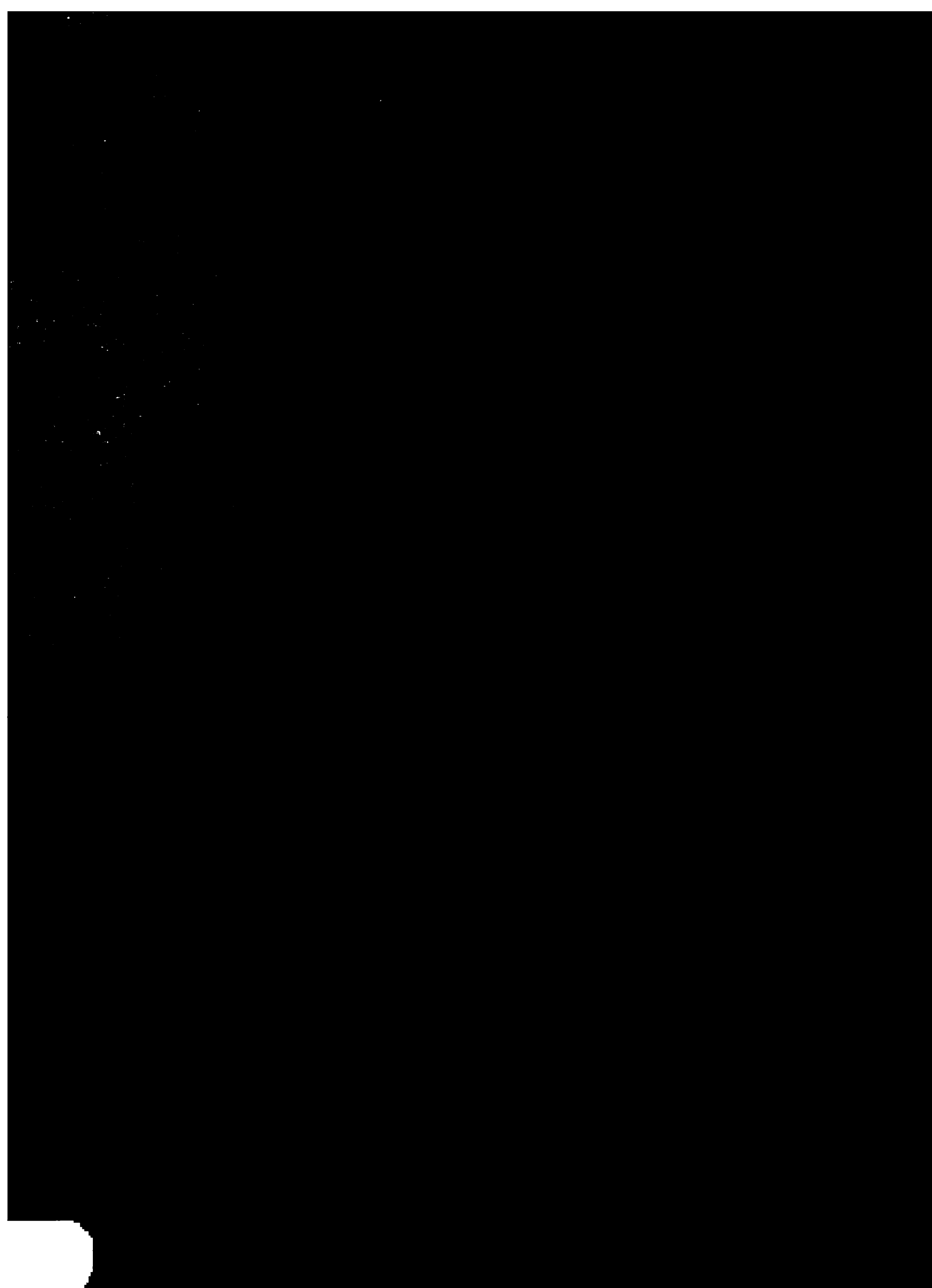




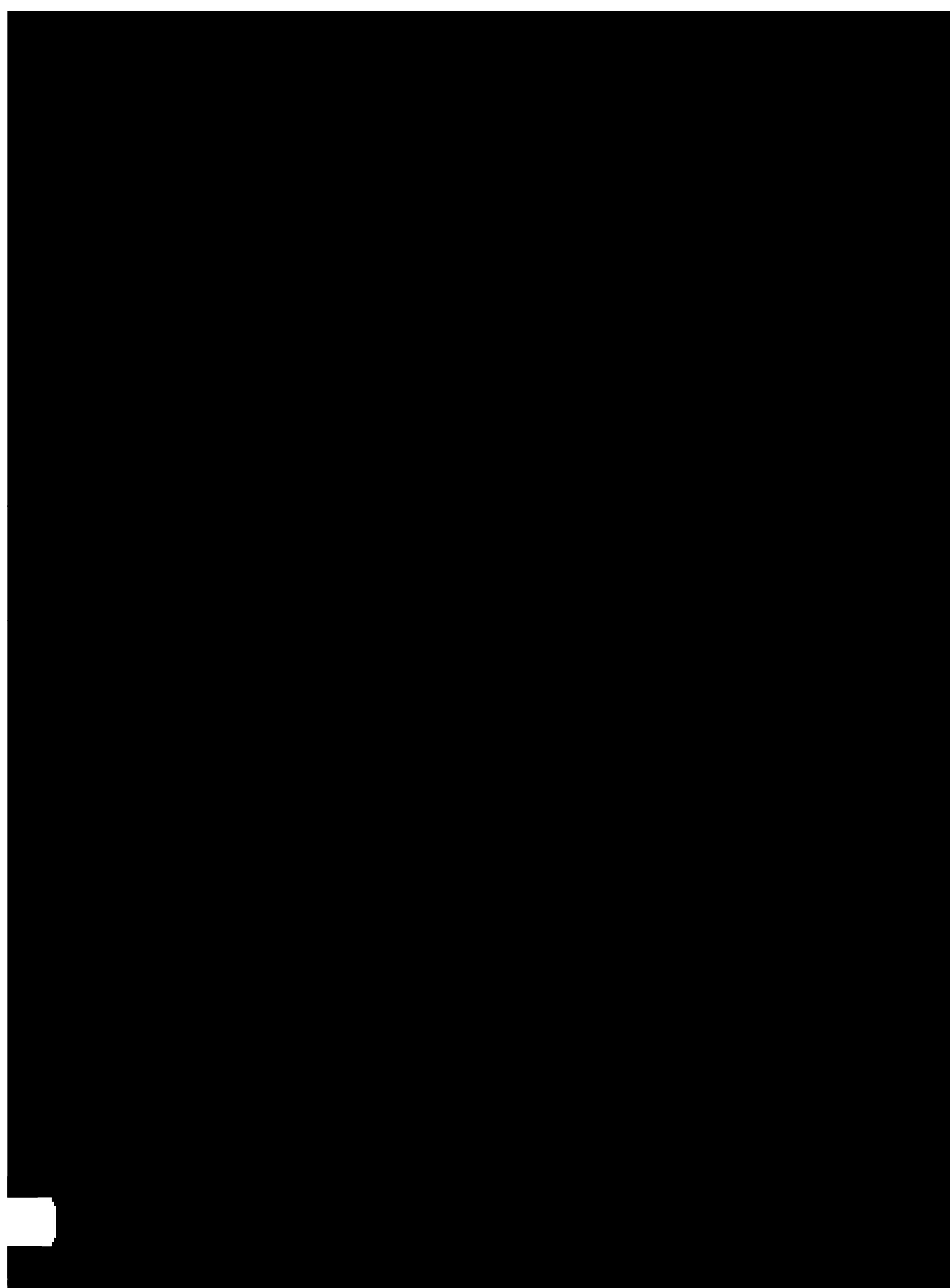


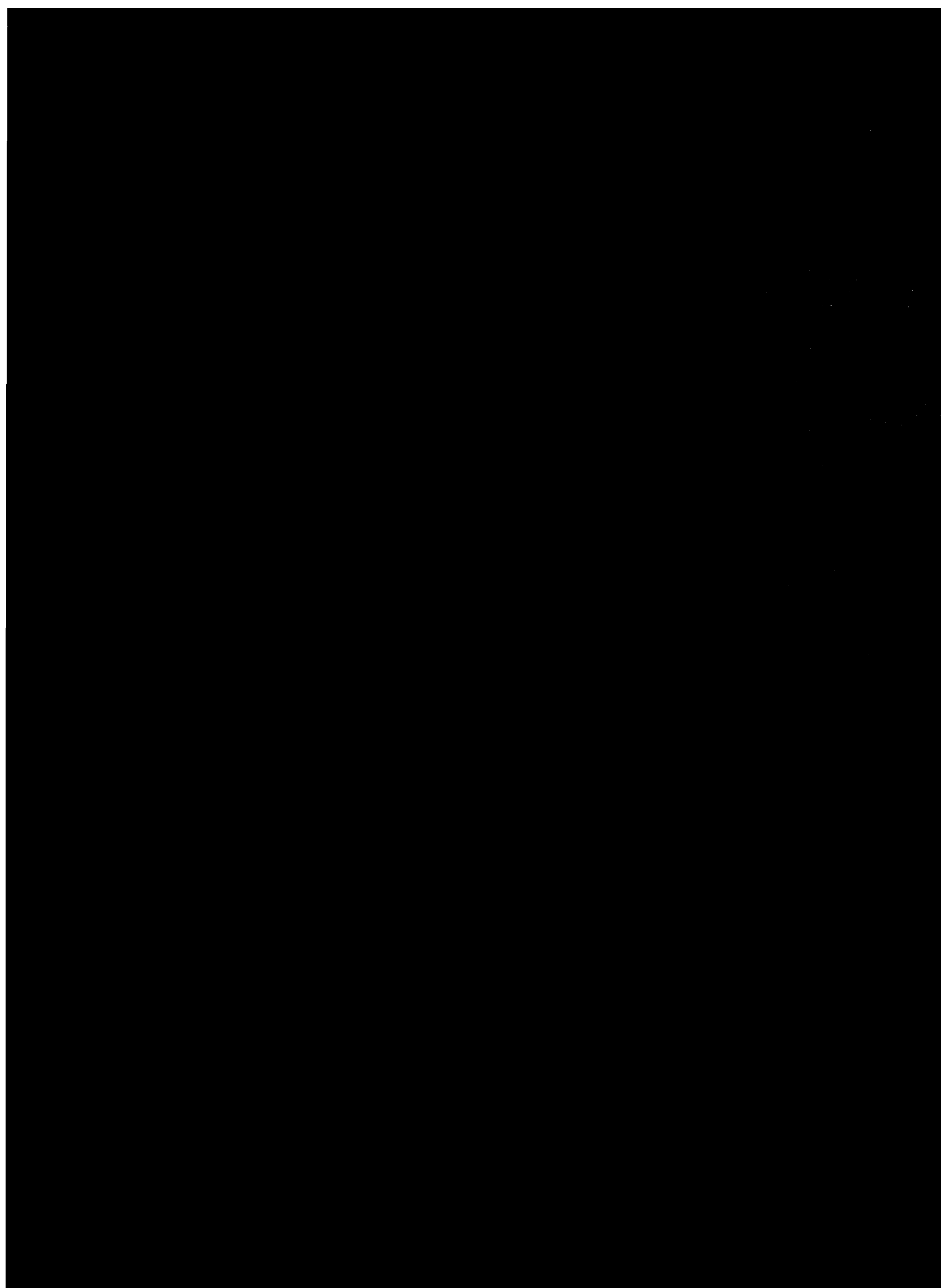


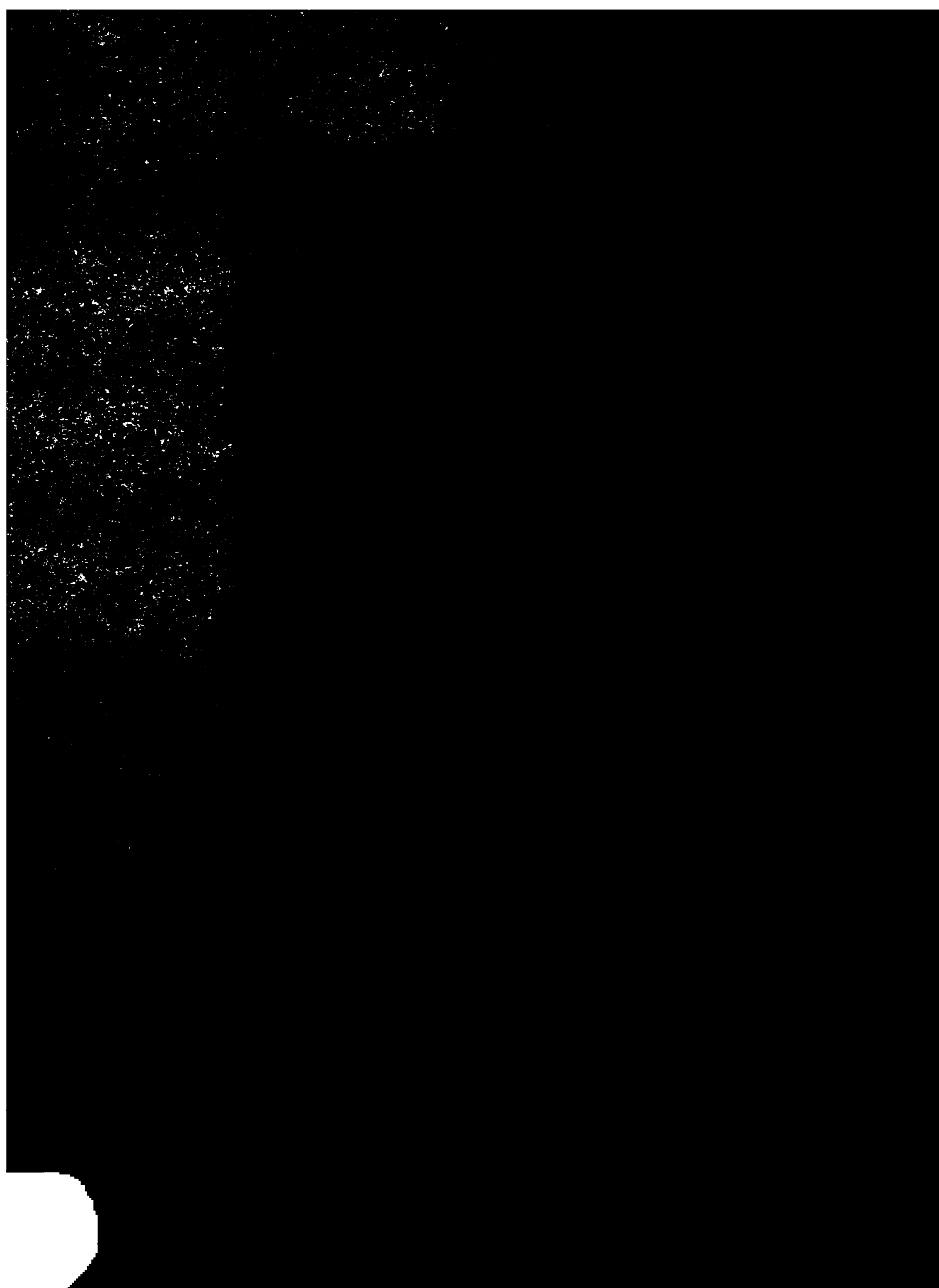


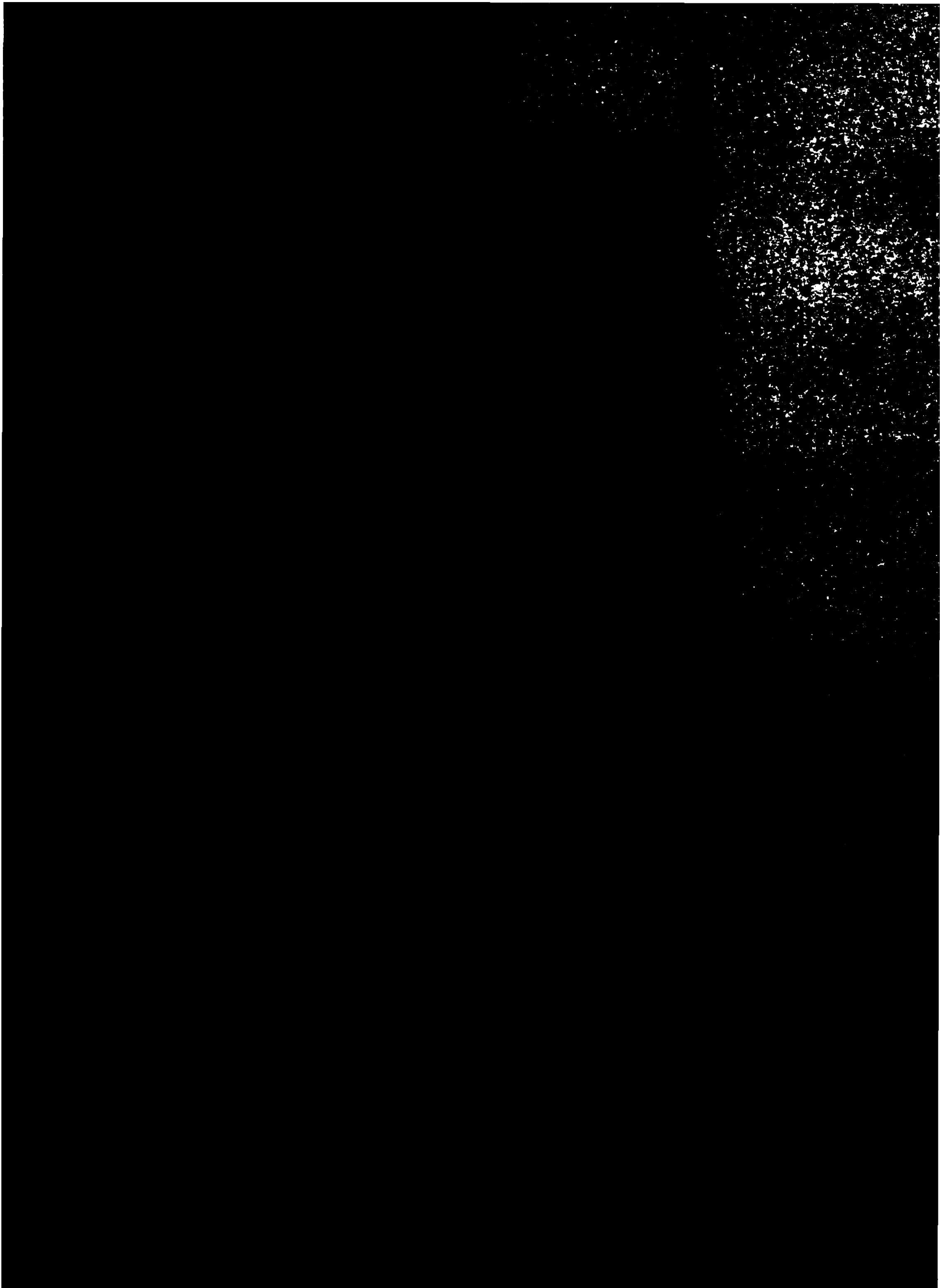




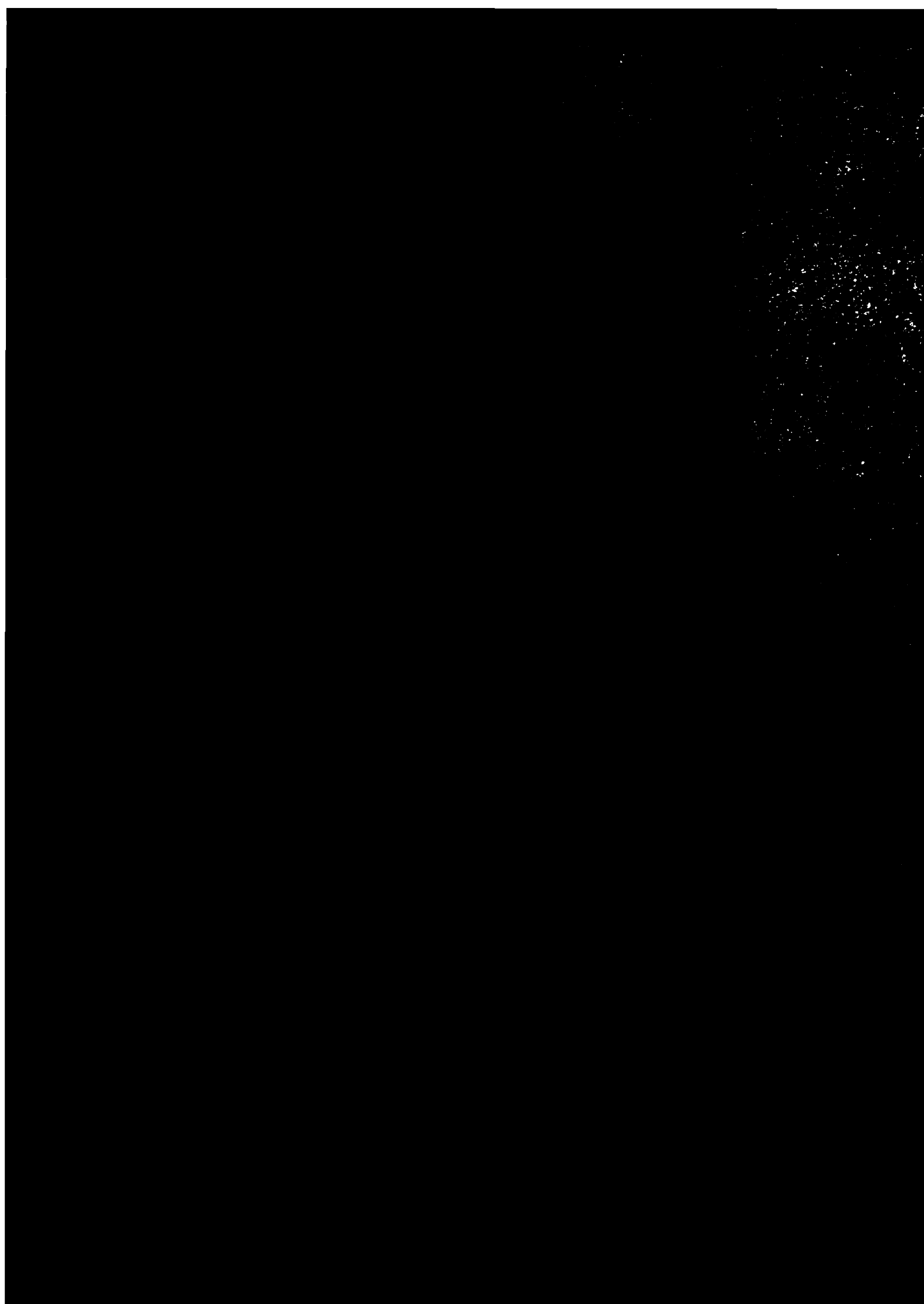






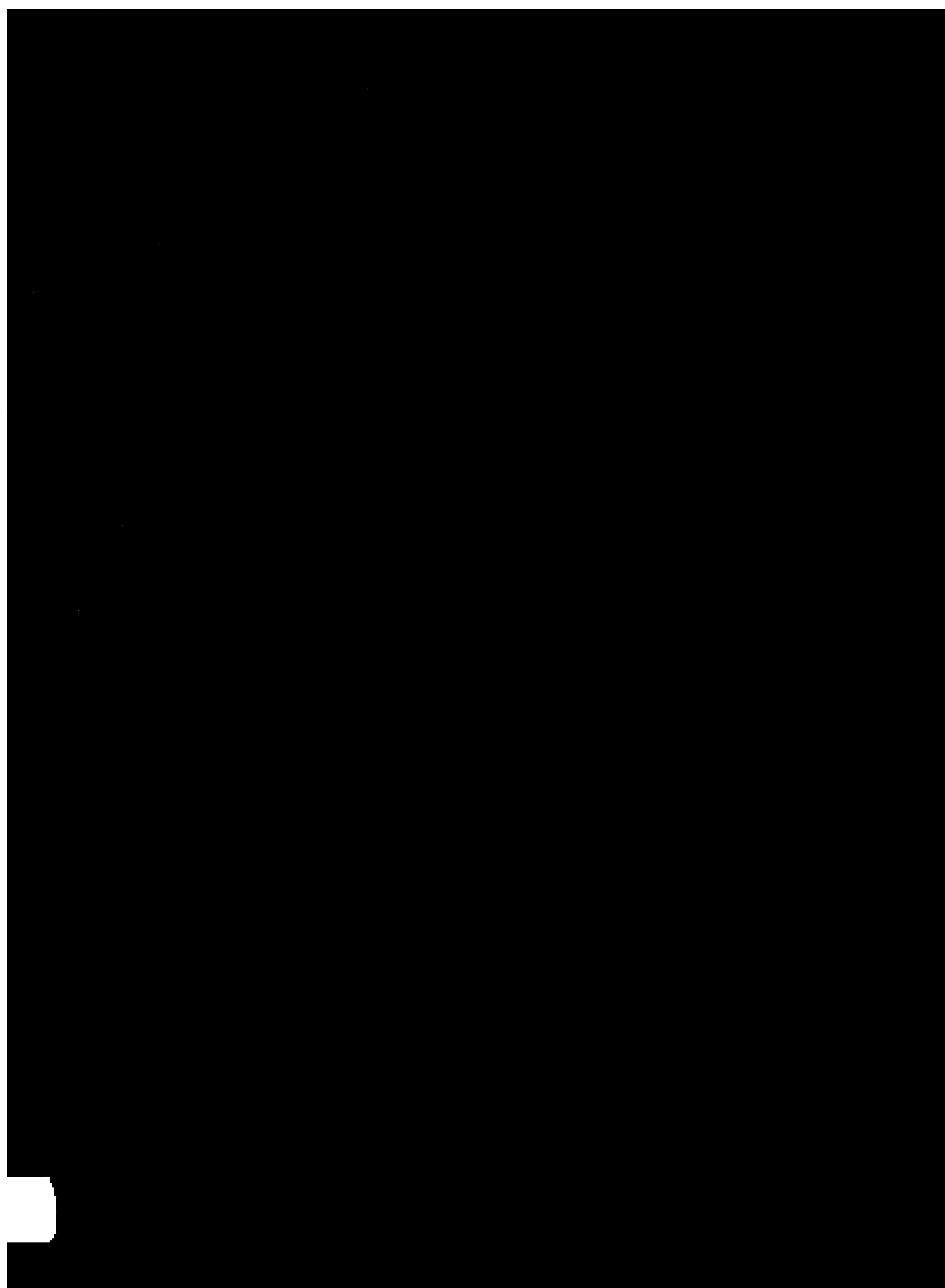


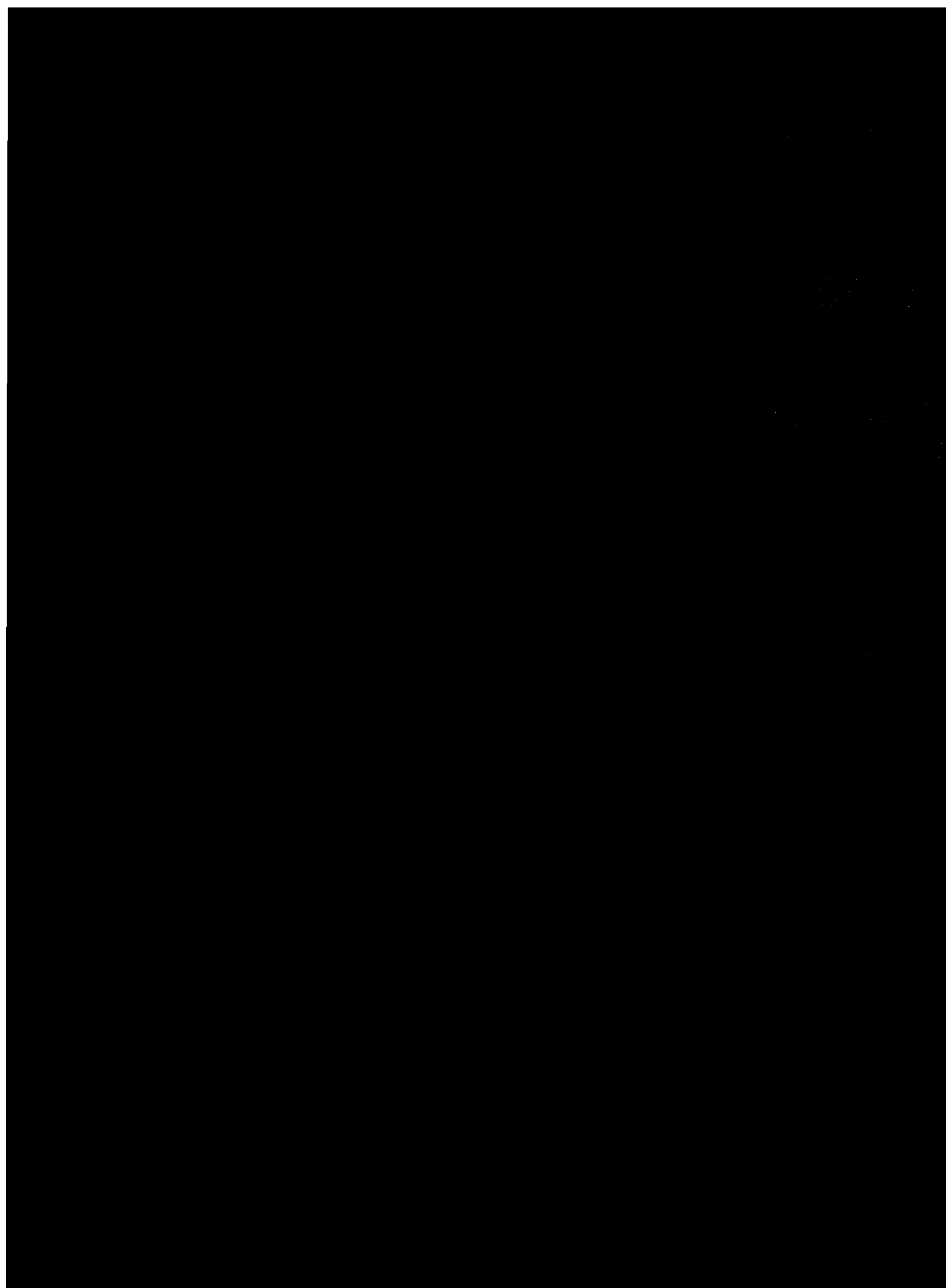


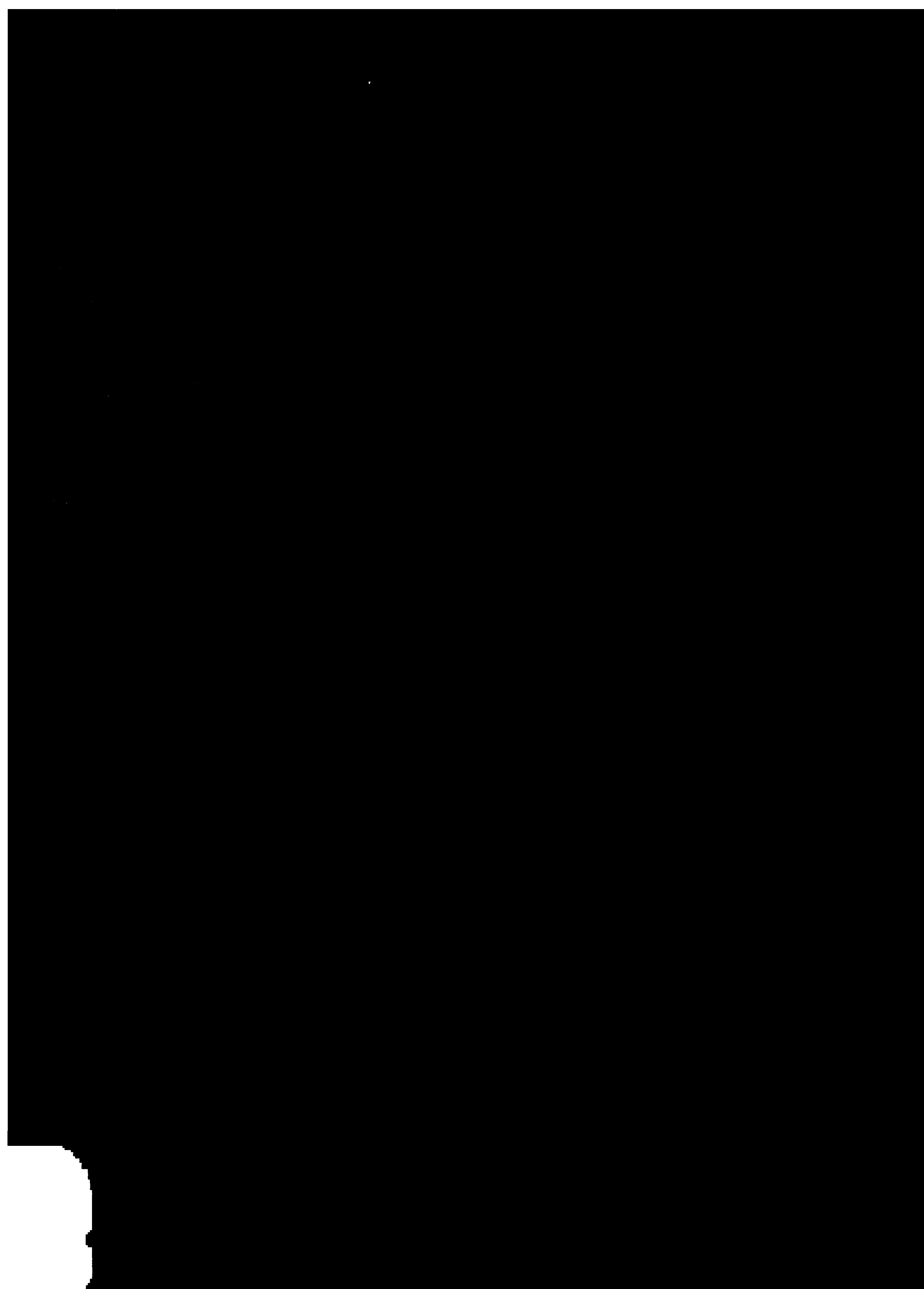




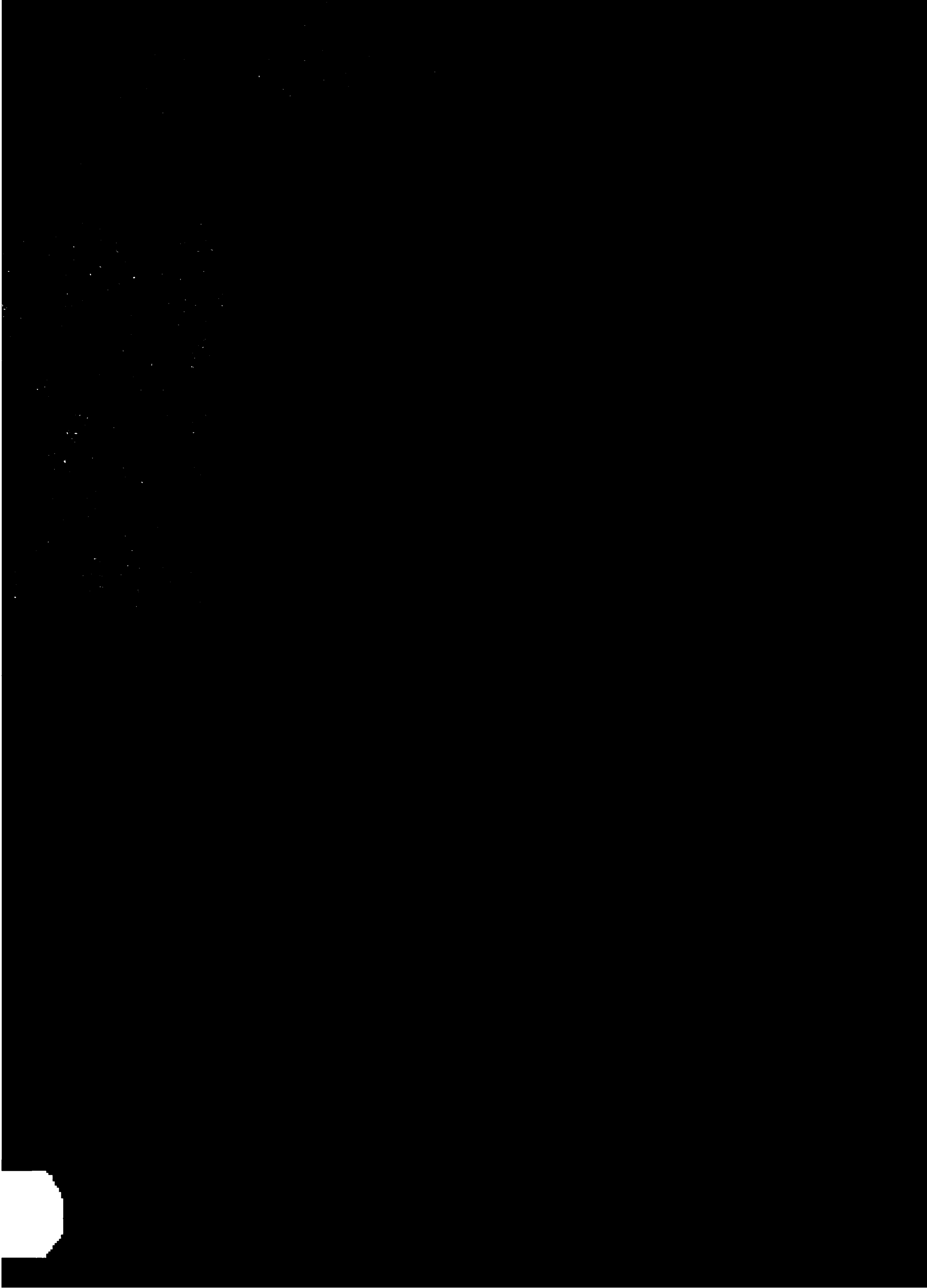




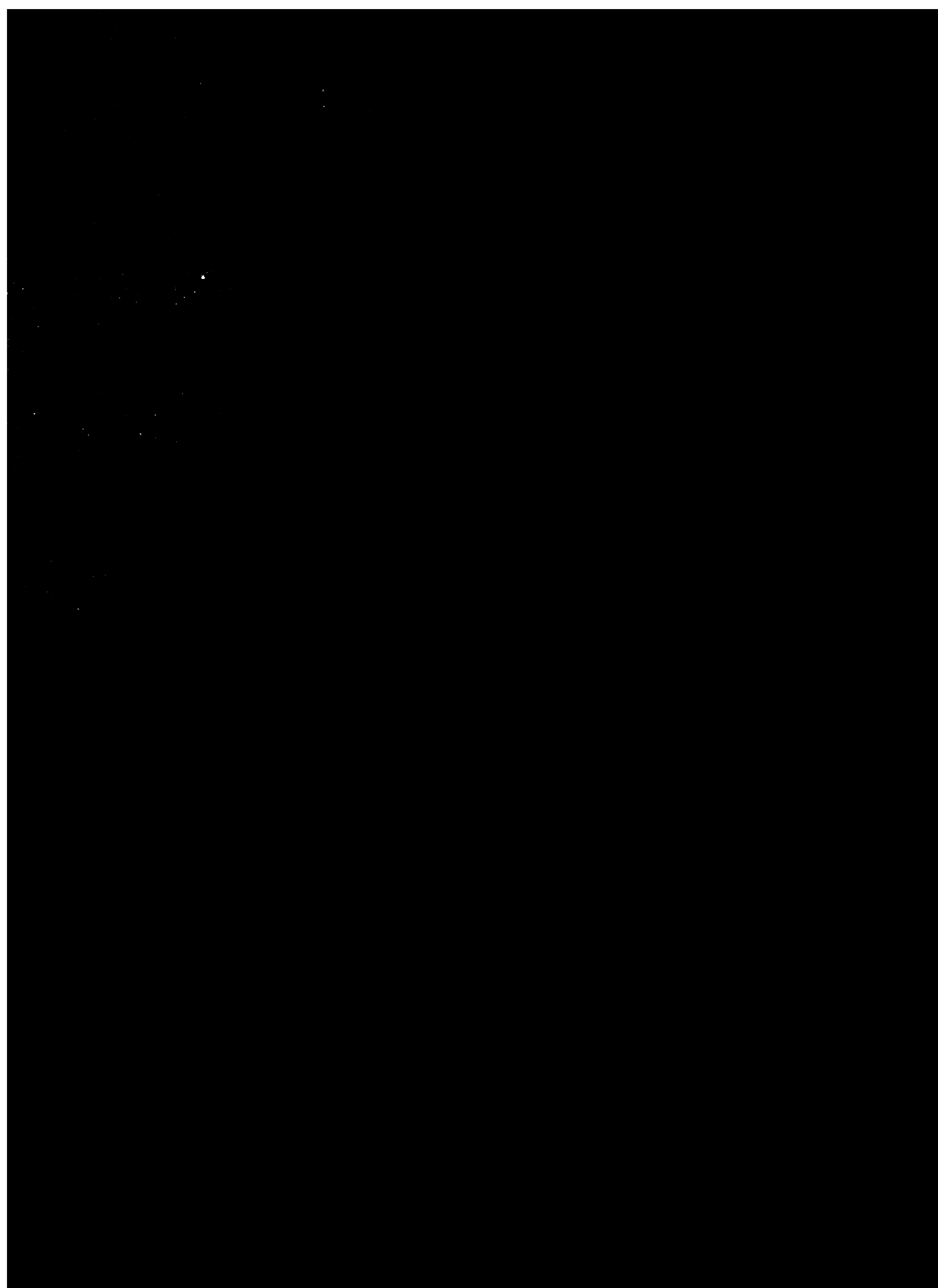


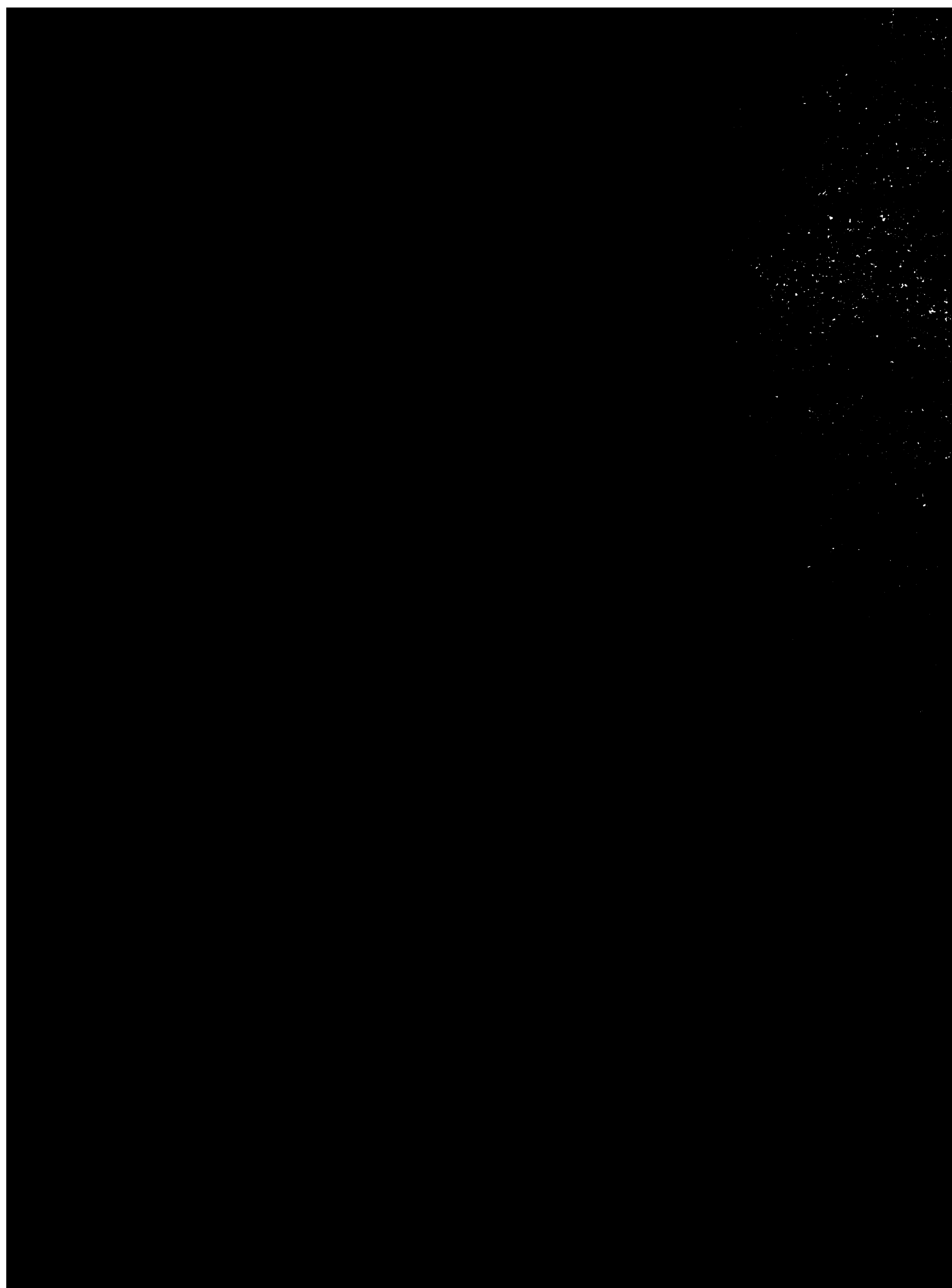


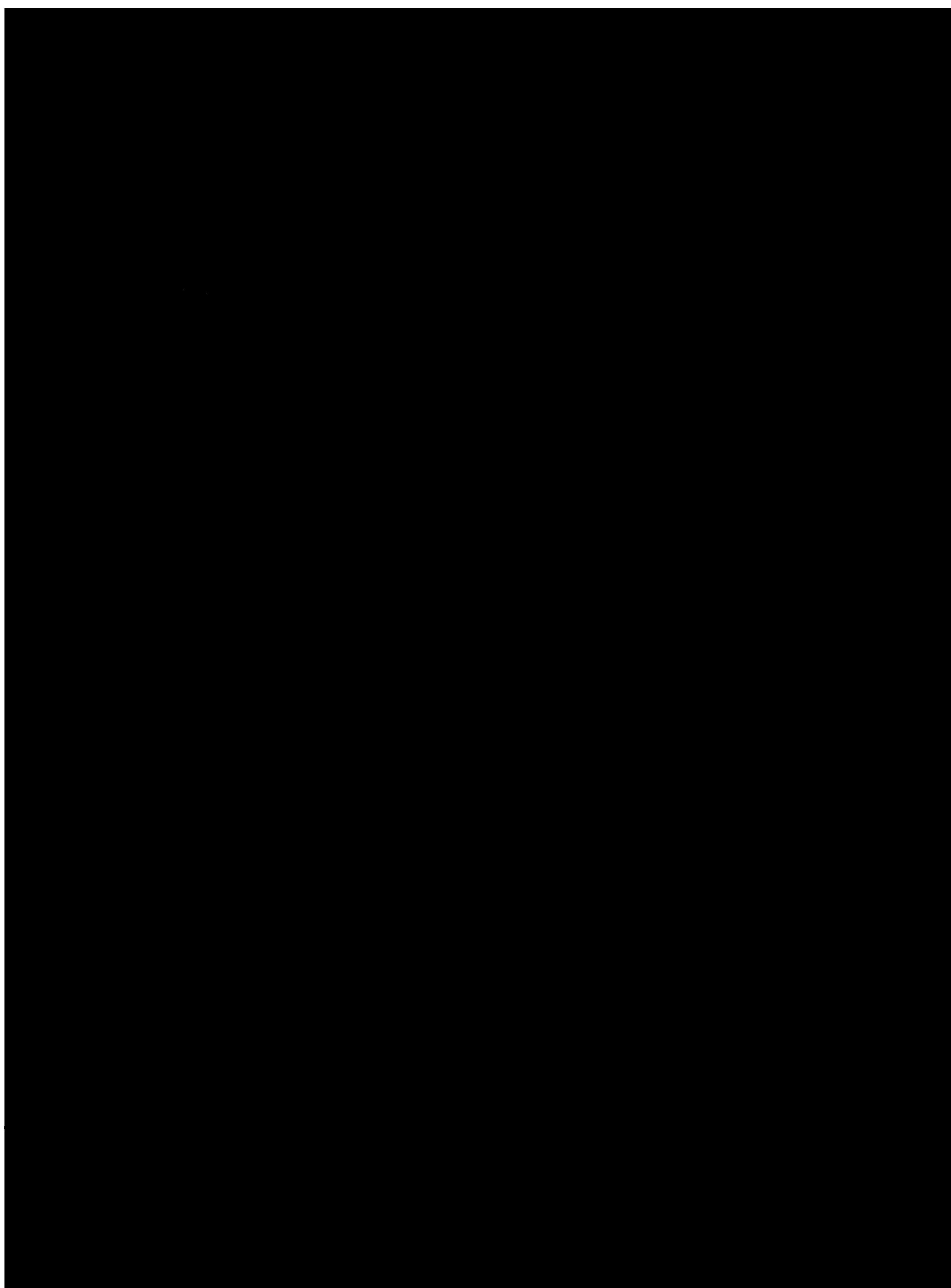










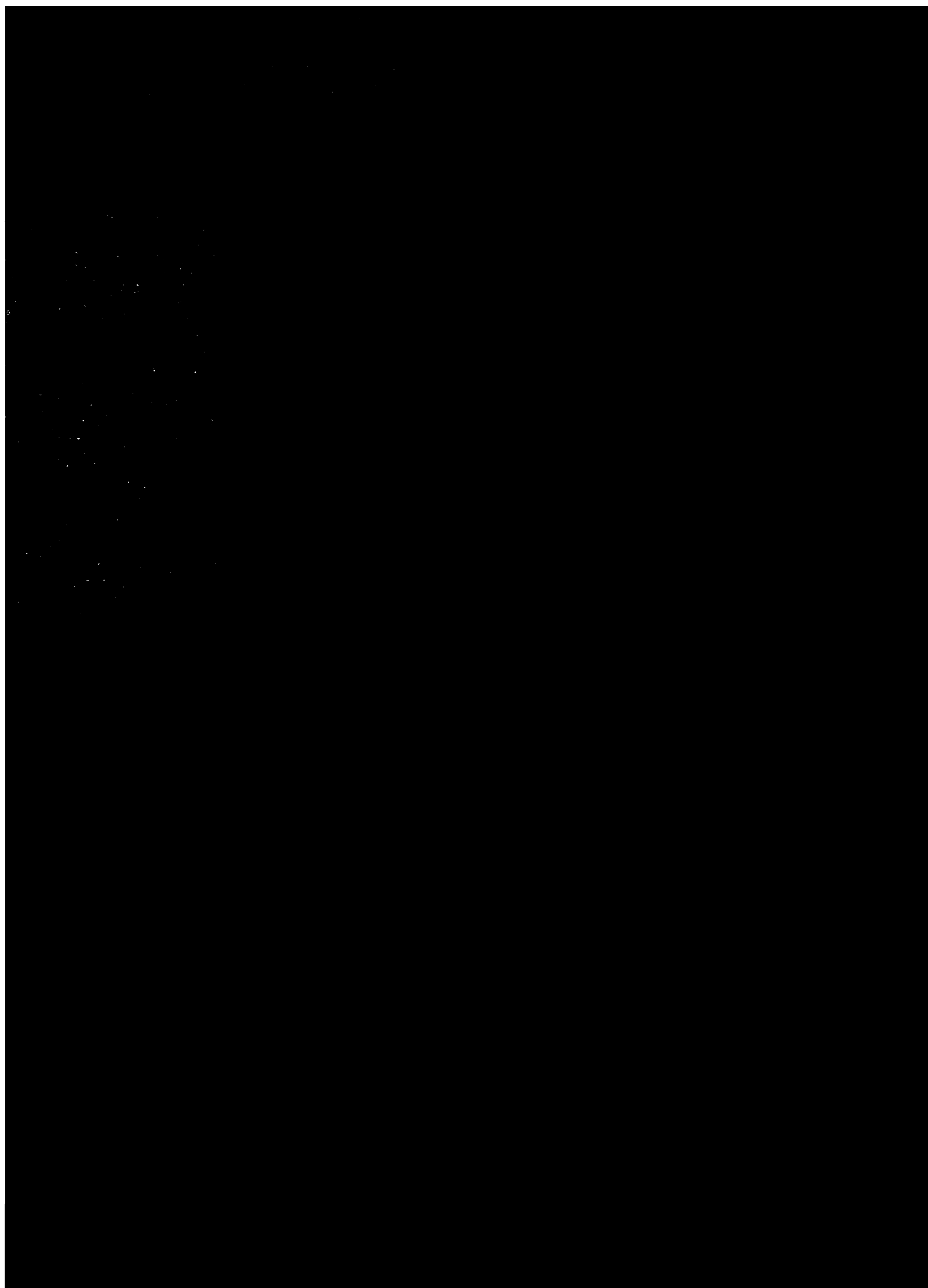




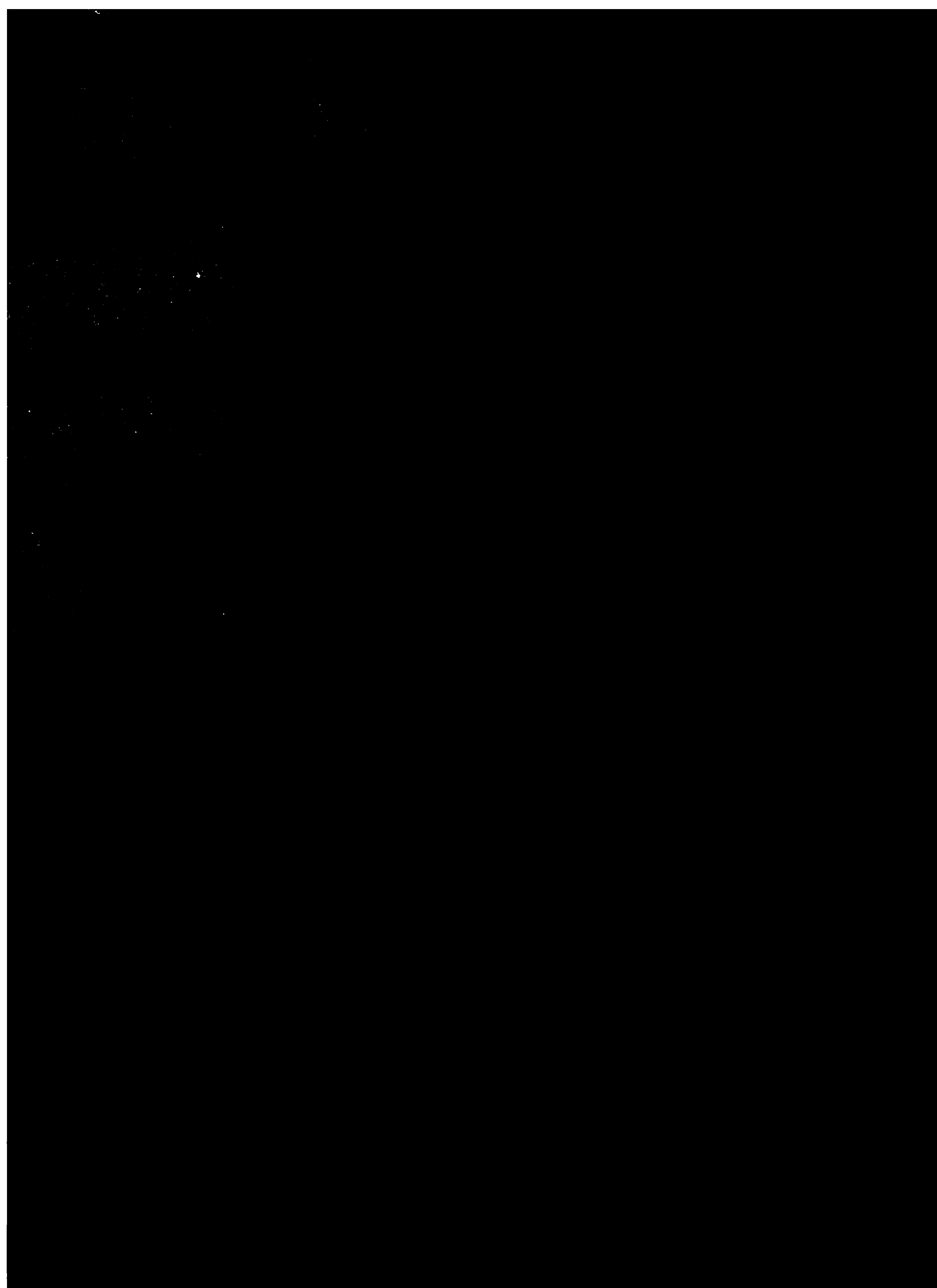


nerne at vende tilbage. De landede ved Floden Phasis, og angrebe Dianæ Tempel, men forgiæves. Derpaa indtoge de Pityuntem, og efterdi Sommer-Veiret var got, og de havde mange Fanger, som forstode vel at roe, saa droge de til Trapezuntem, og indtoge om Natten denne vigtige Bye, (hvortil de synes at have betient sig af store Stiger), hvis Soldater ei engang vare paa Muren, formedelst Drukkenskab og Skiødesløshed. Der finge de et utroligt Bytte og mange Fanger, fordi alle omkring liggende havde did flygtet med deres Gods, som til et fast Stæd. De ødelagde Templer, Bygninger, og alle Prydelser, røvede det omliggende Land, og vendte derpaa hiem igien. Da de angrændsende Scyther saae den Rigdom, som de bragte med sig, saa [illegible] de bygge Skibe ved Fanger og andet fattigt Folk, og droge [illegible] Landveyen, havende Pontum Euxinum paa venstre [illegible], forbi Istmum, Tomos, Anchialum, og ladende Floden [illegible] langs Havbredden. Ei langt fra Byzantium bemestrede de [illegible] Fiskerbaade, og satte derpaa deres Fodfolk, og skibede over [illegible]cedon, hvor der vel laae mange flere Folk end de vare, 259.
[illegible] Deel af dem havde adspredet sig, og over de andre kom [illegible] Frygt ved deres Ankomst, at de strax toge Flugten, [illegible] Barbarerne indtoge Chalcedon uden Modstand, og [illegible] mange Vaaben og skiønt Bytte. Fra den store og [illegible] Nicomedia flygtede og Indvaanerne, og endskiønt [illegible] sig saa meget som de kunde, saa var det Tilbagebli[illegible] saaledes, at Barbarerne forundrede sig derover, [illegible] takke Chrysogonum, som havde givet dem An[illegible] Nicæa, Cius, Apamea og Prusa havde sam[illegible] men Floden Rhyndacus, som var trædet ud over [illegible] befriede Cyzicum derfra; derpaa satte de Ild paa

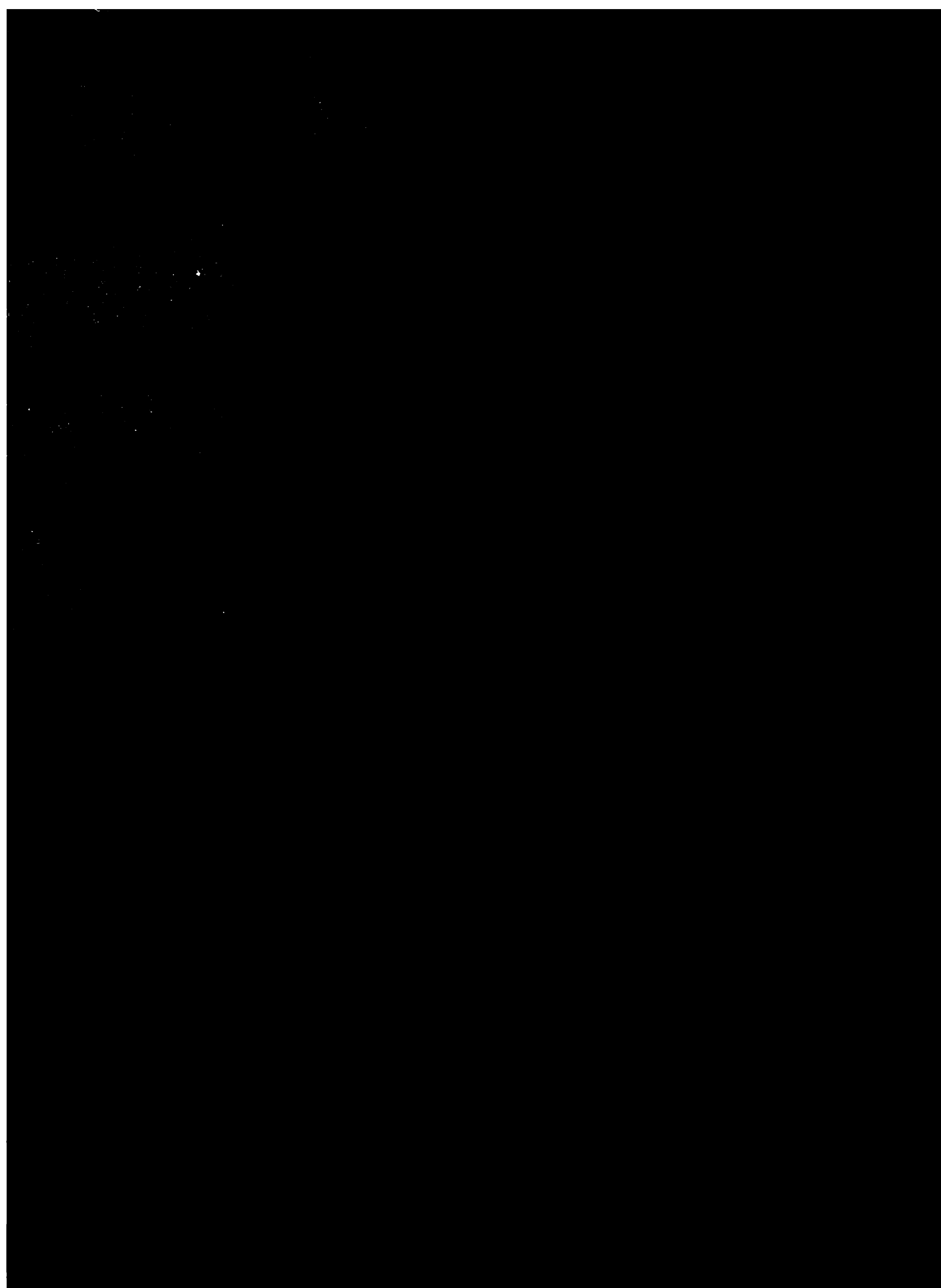
 Nicome-



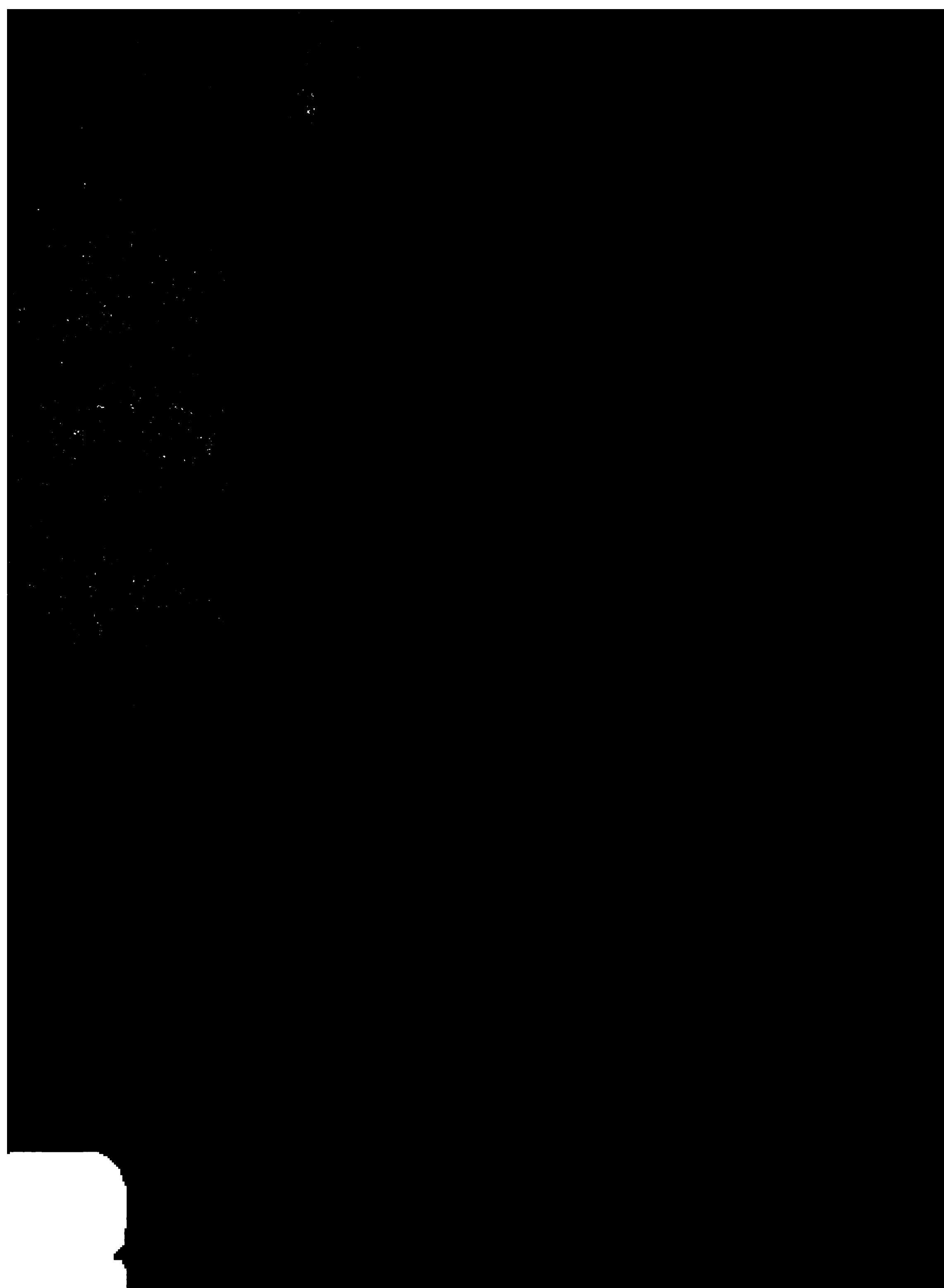




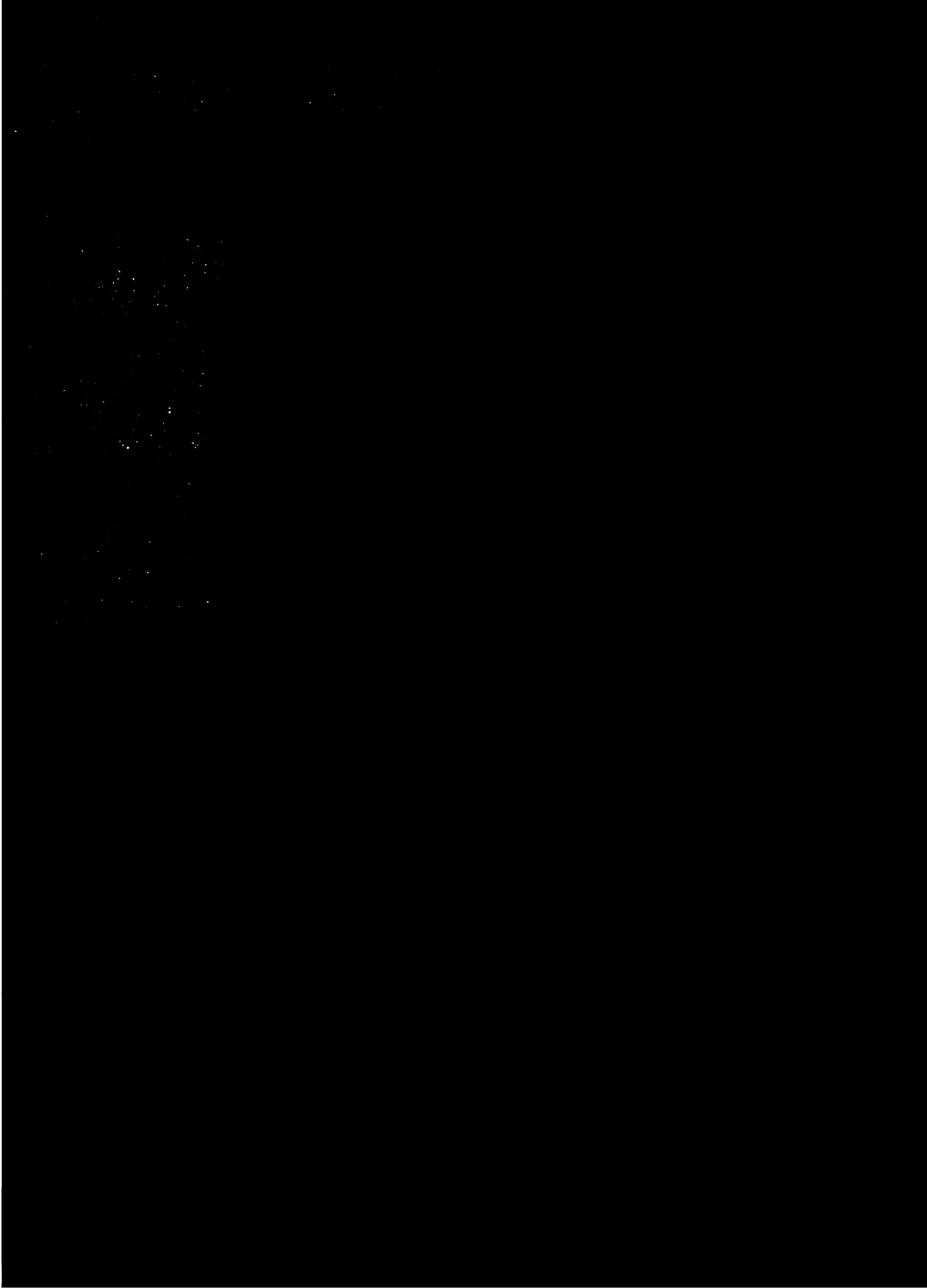




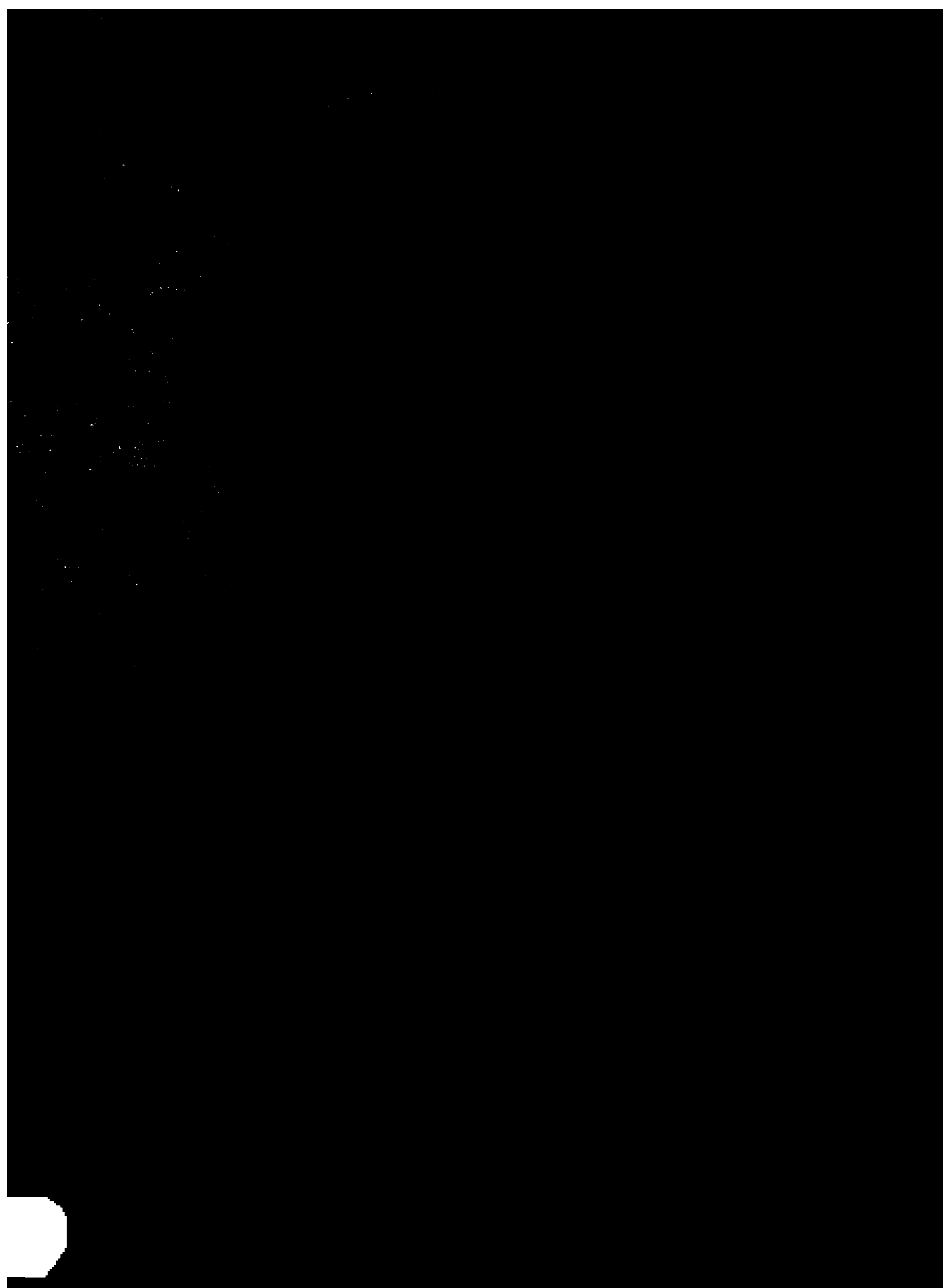








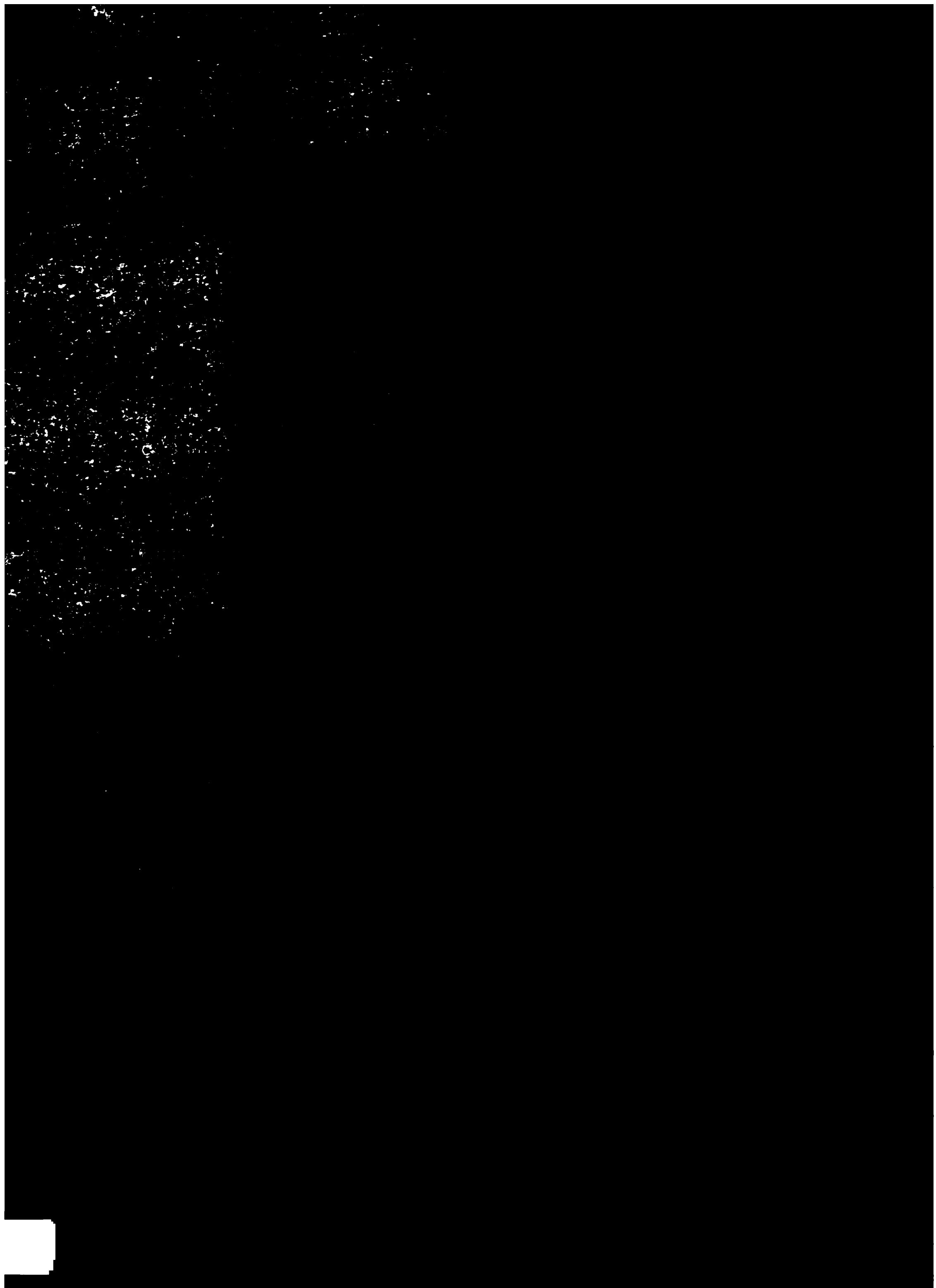












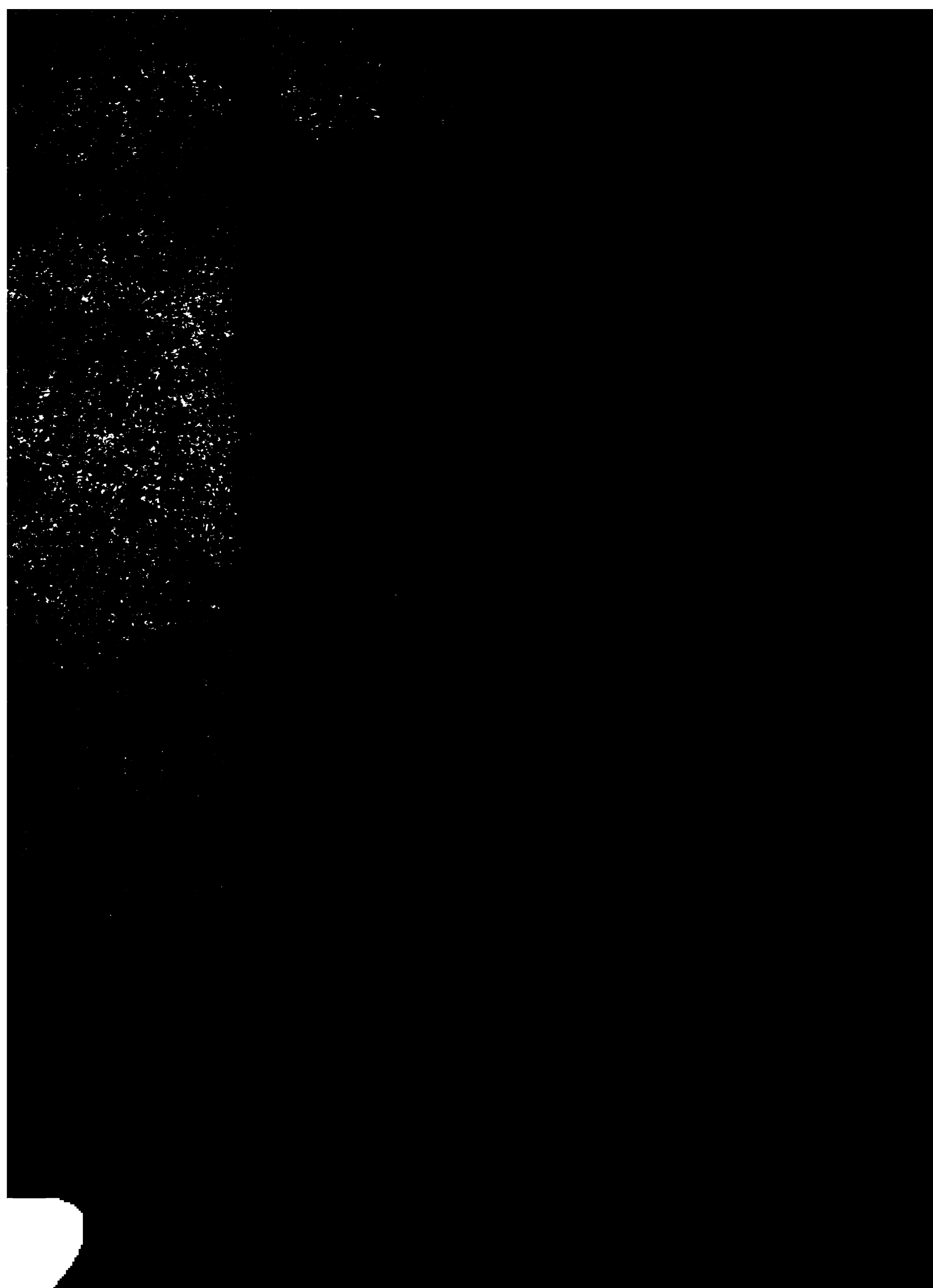




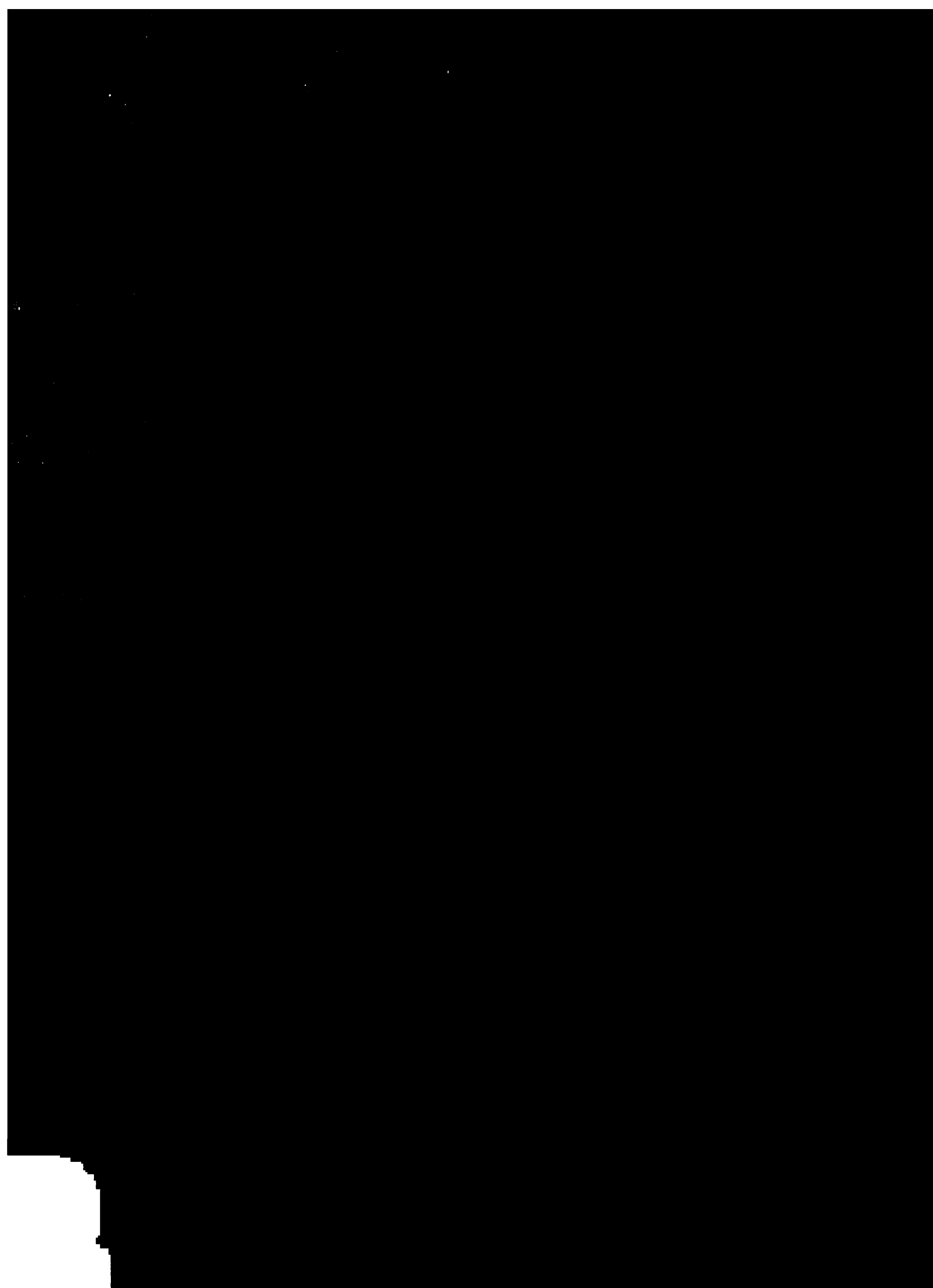


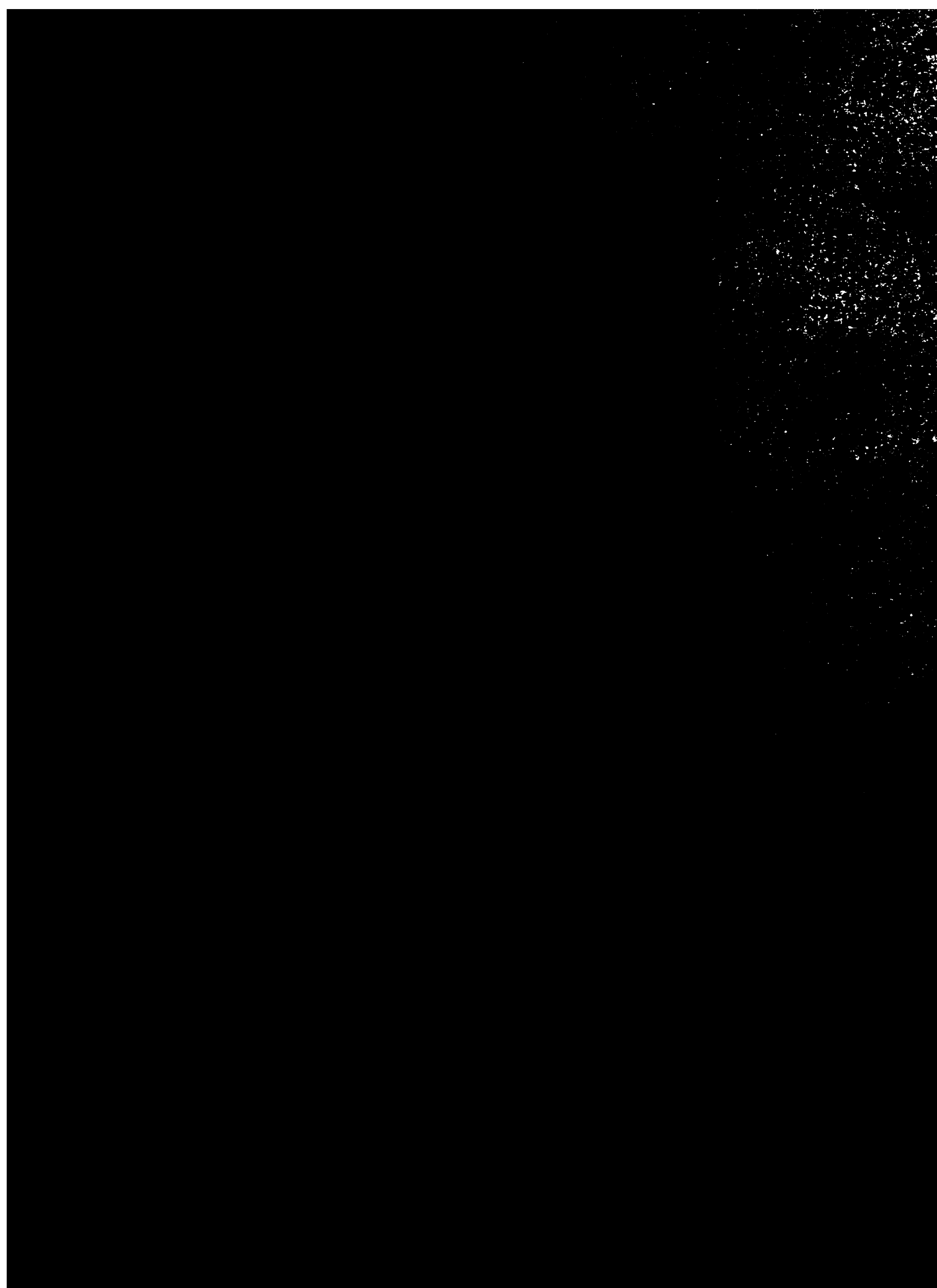


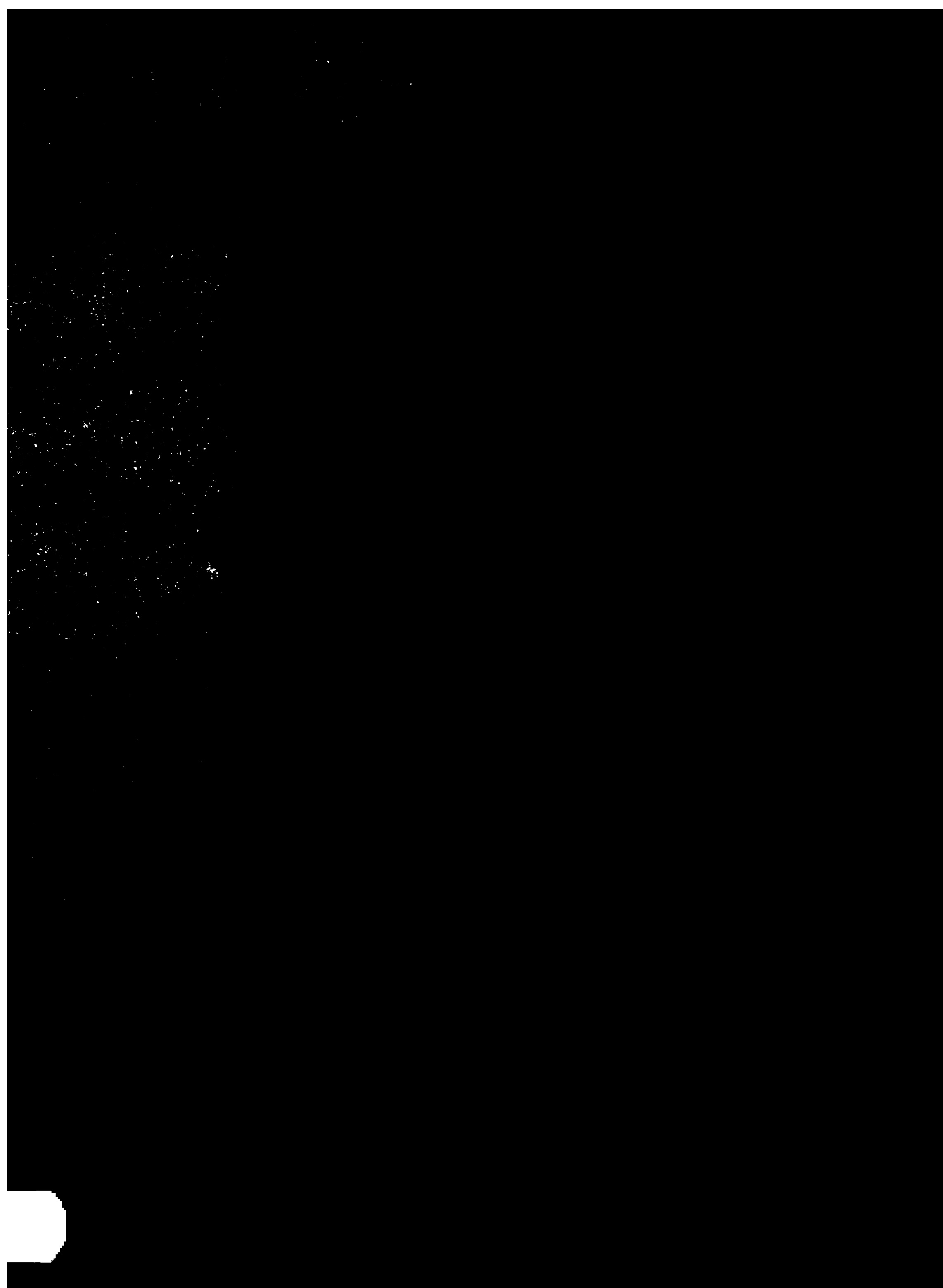


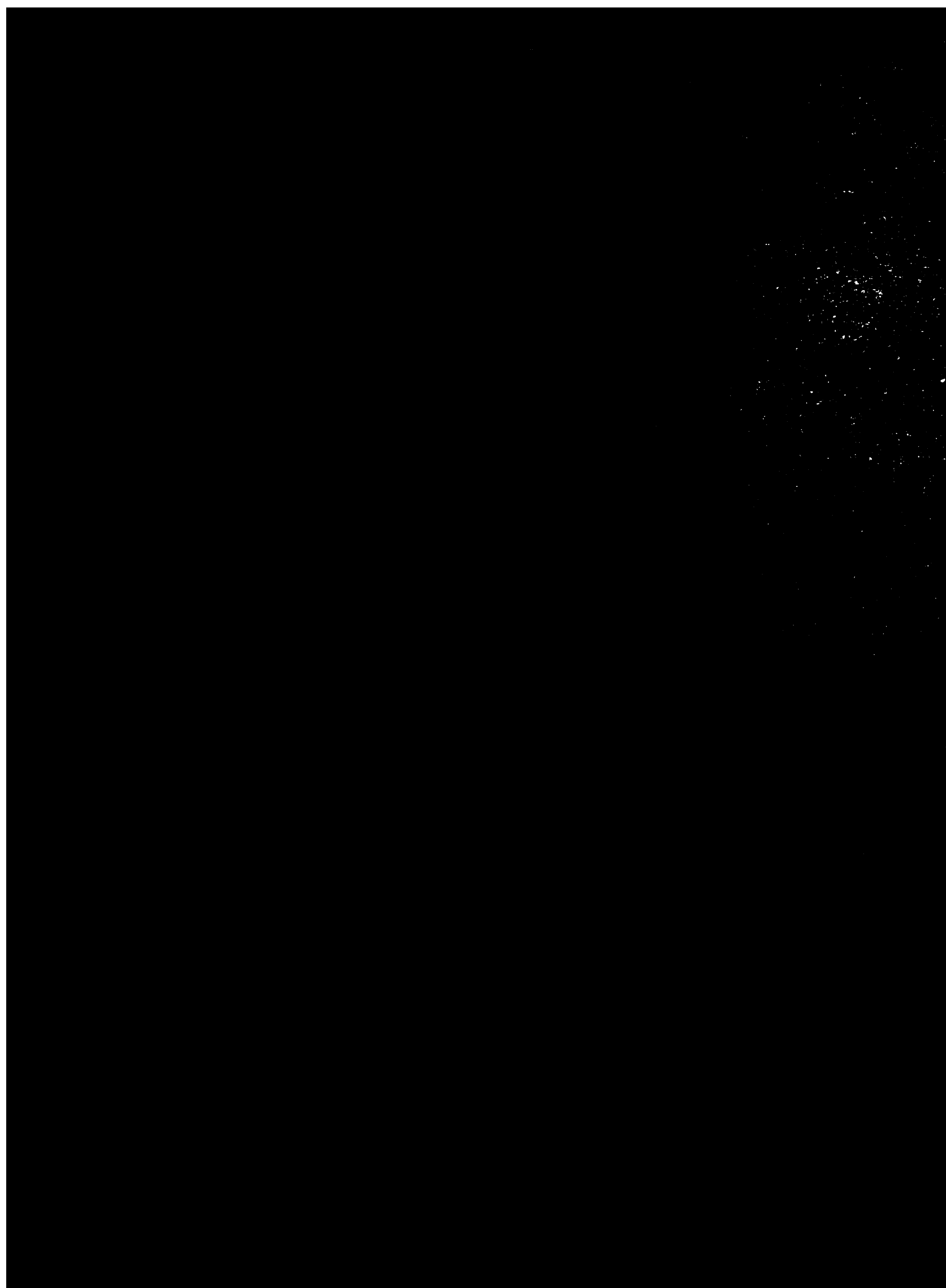




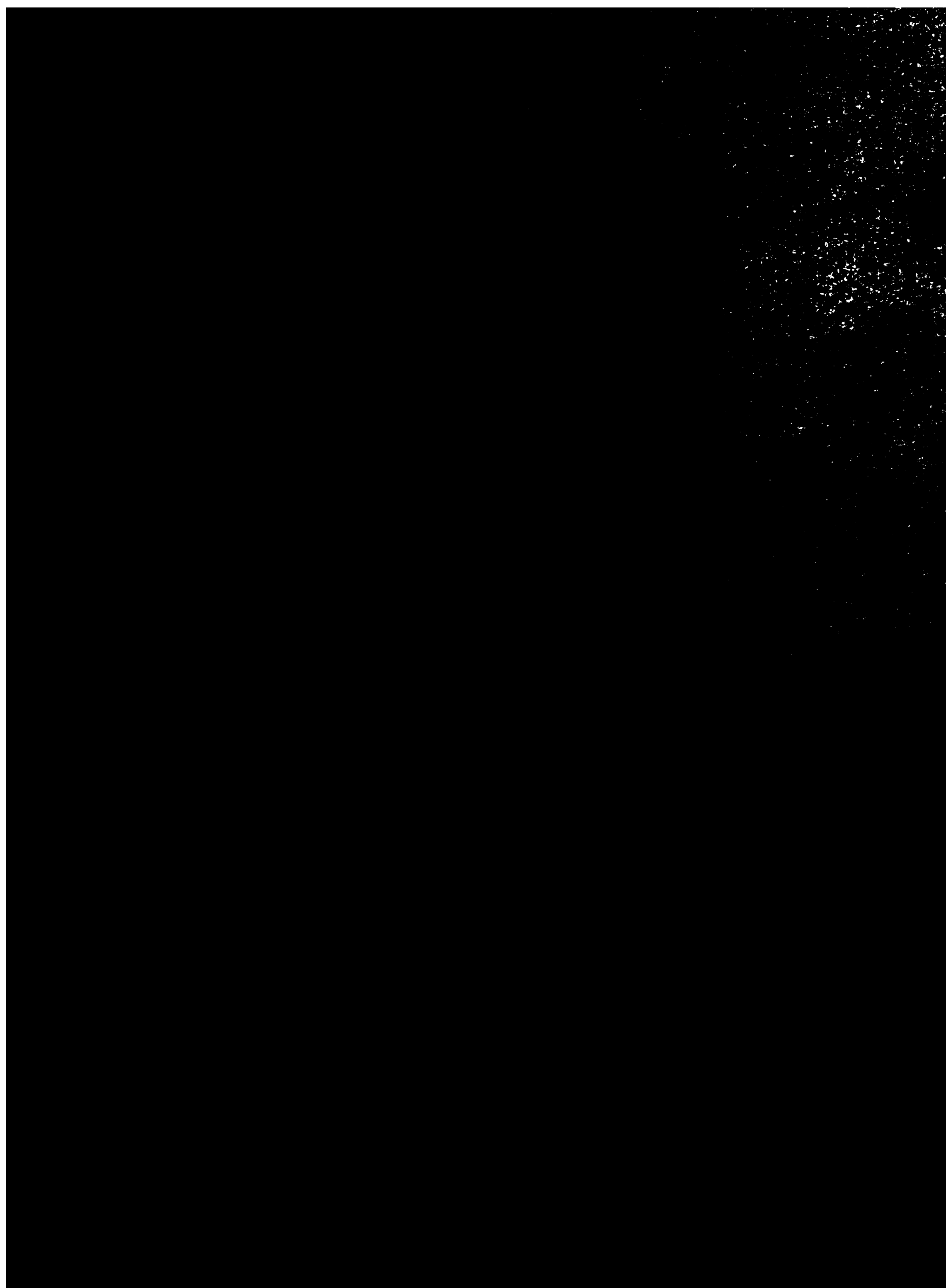


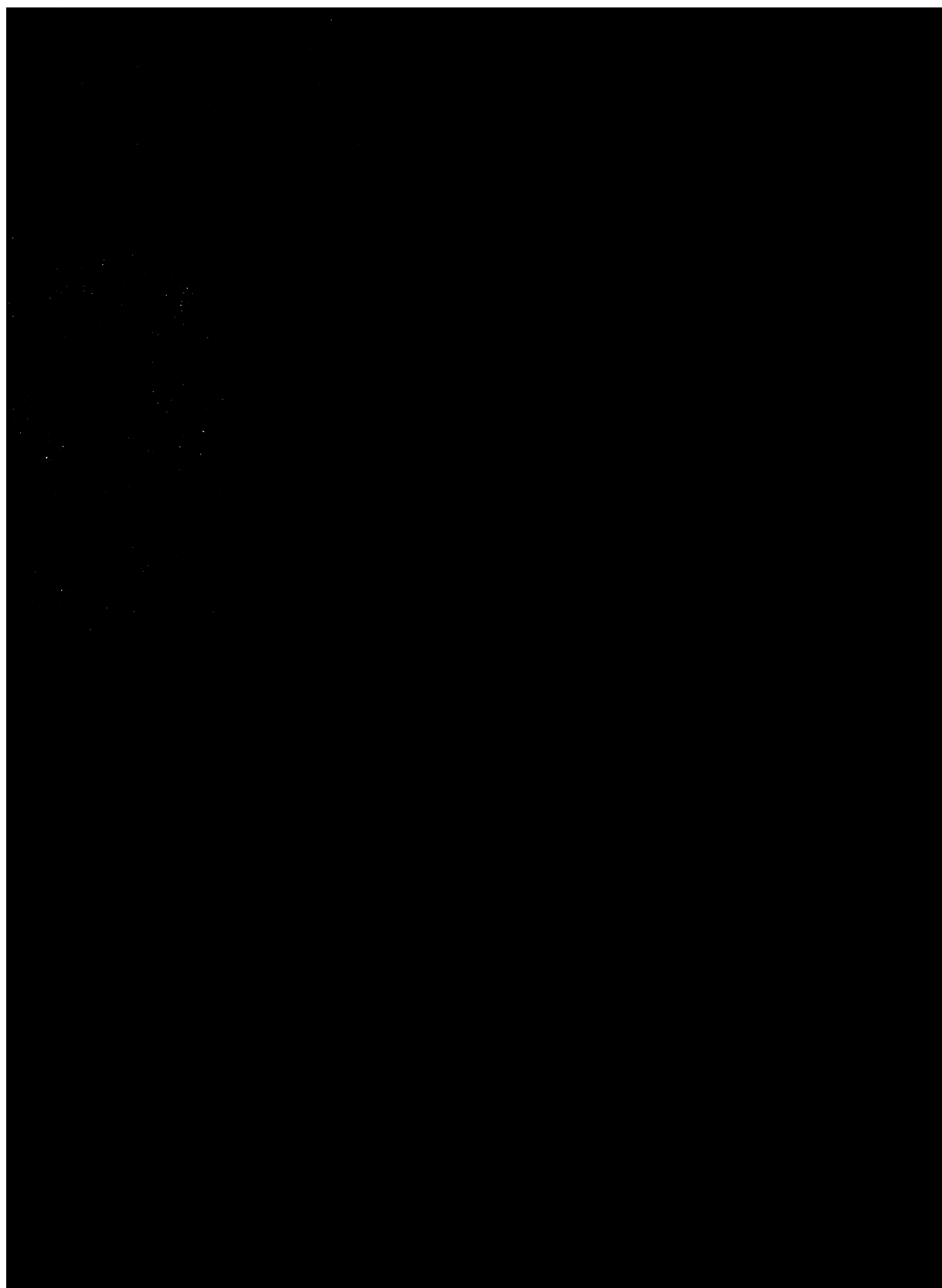










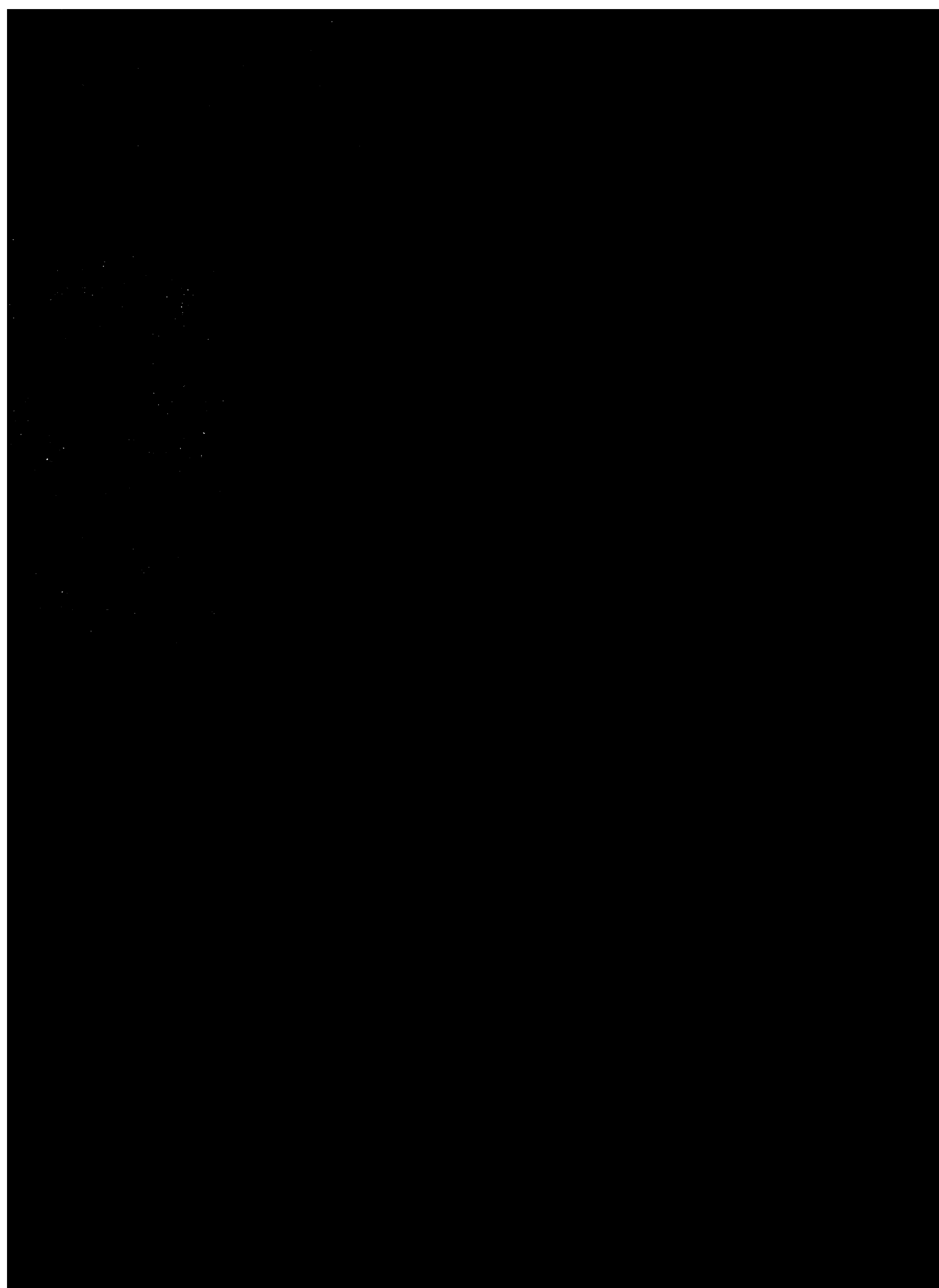








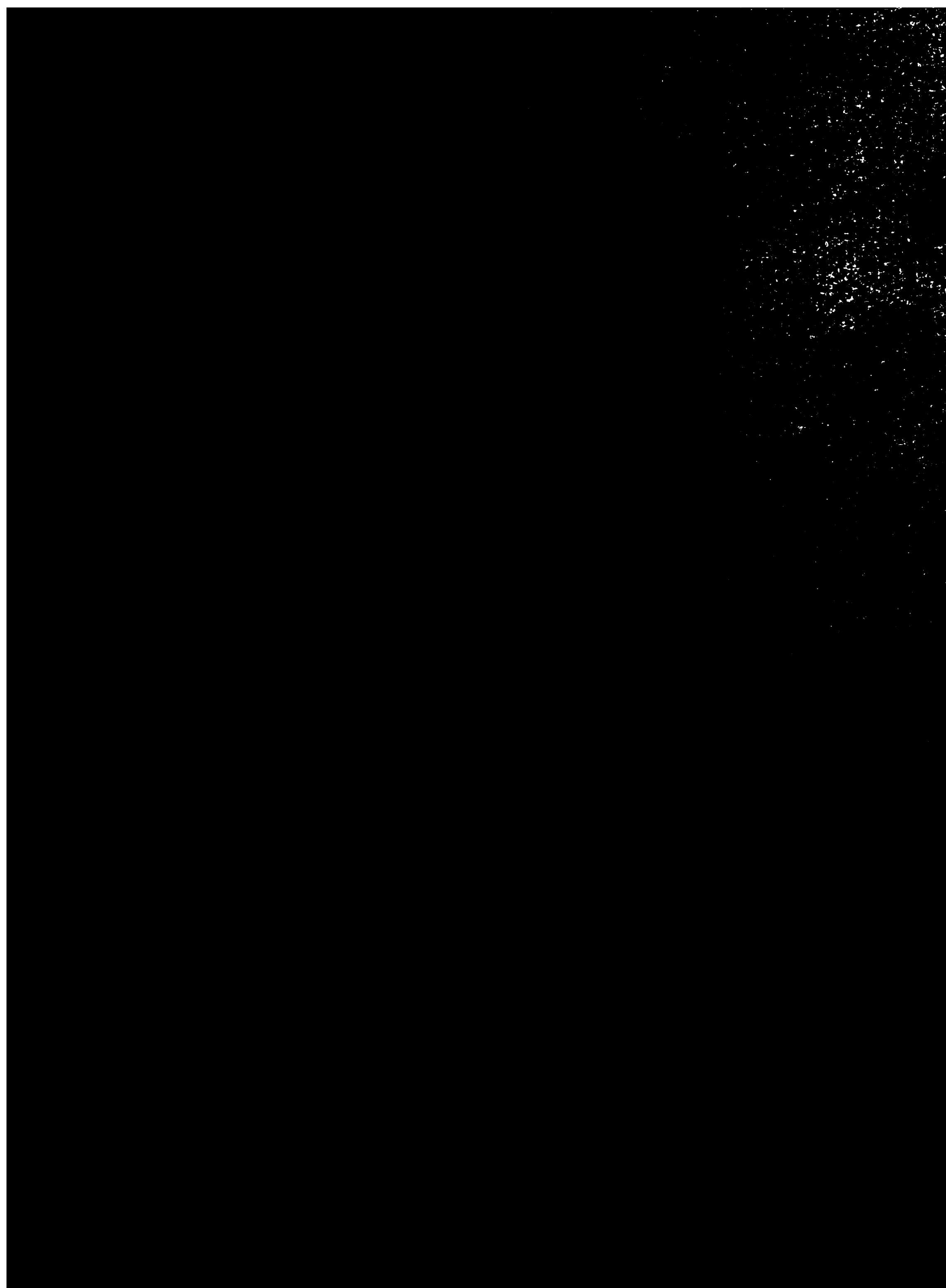


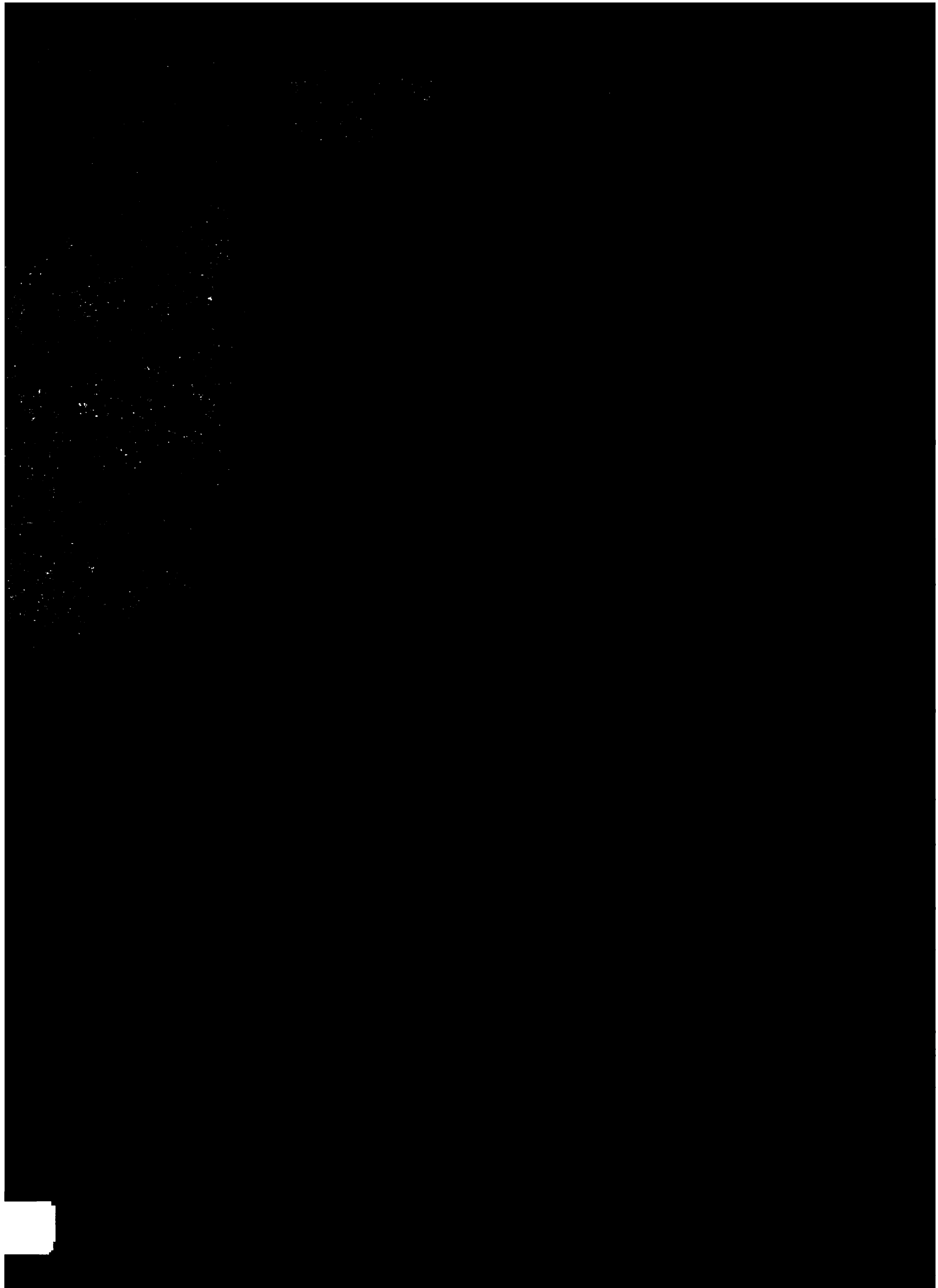


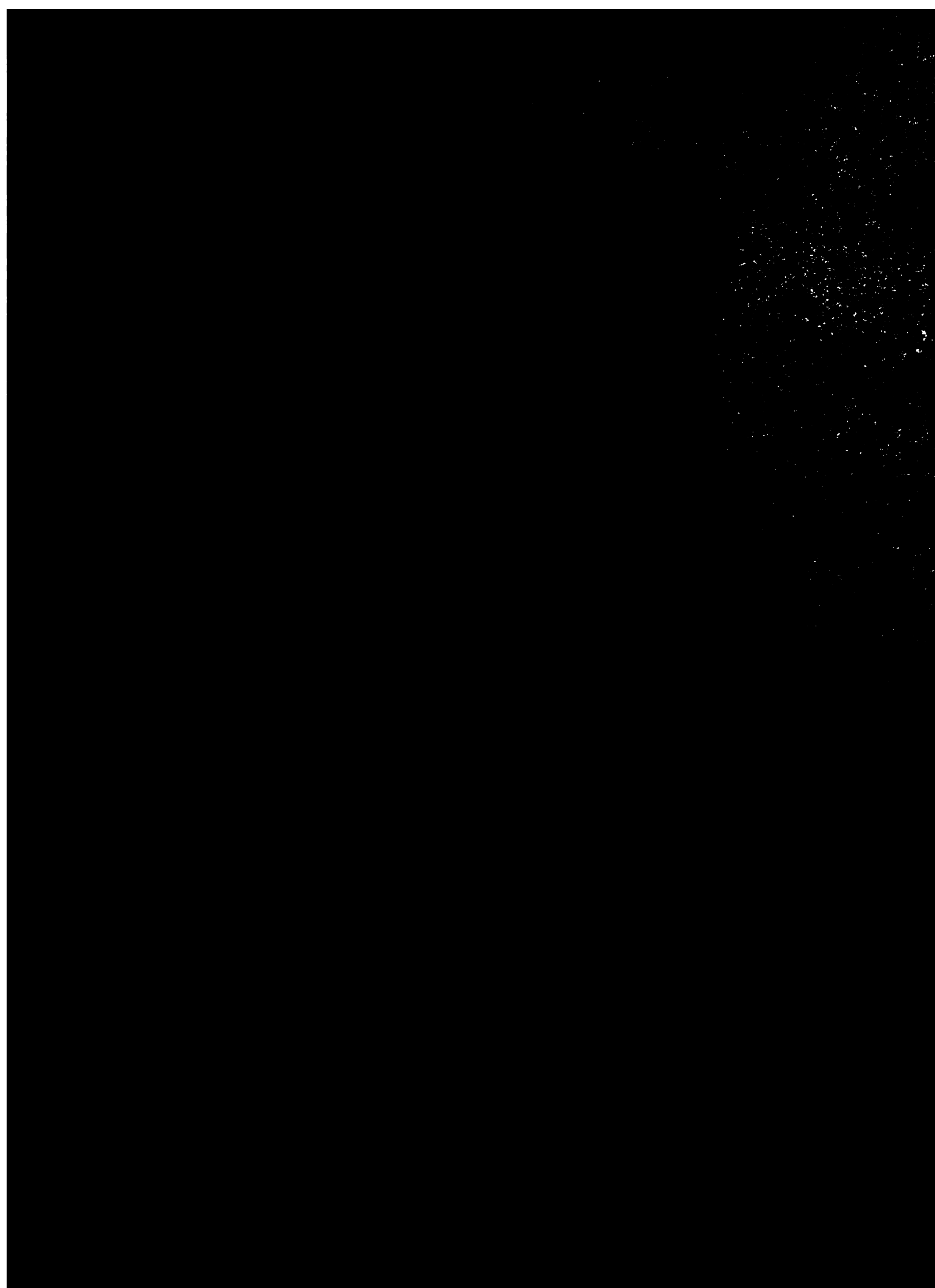










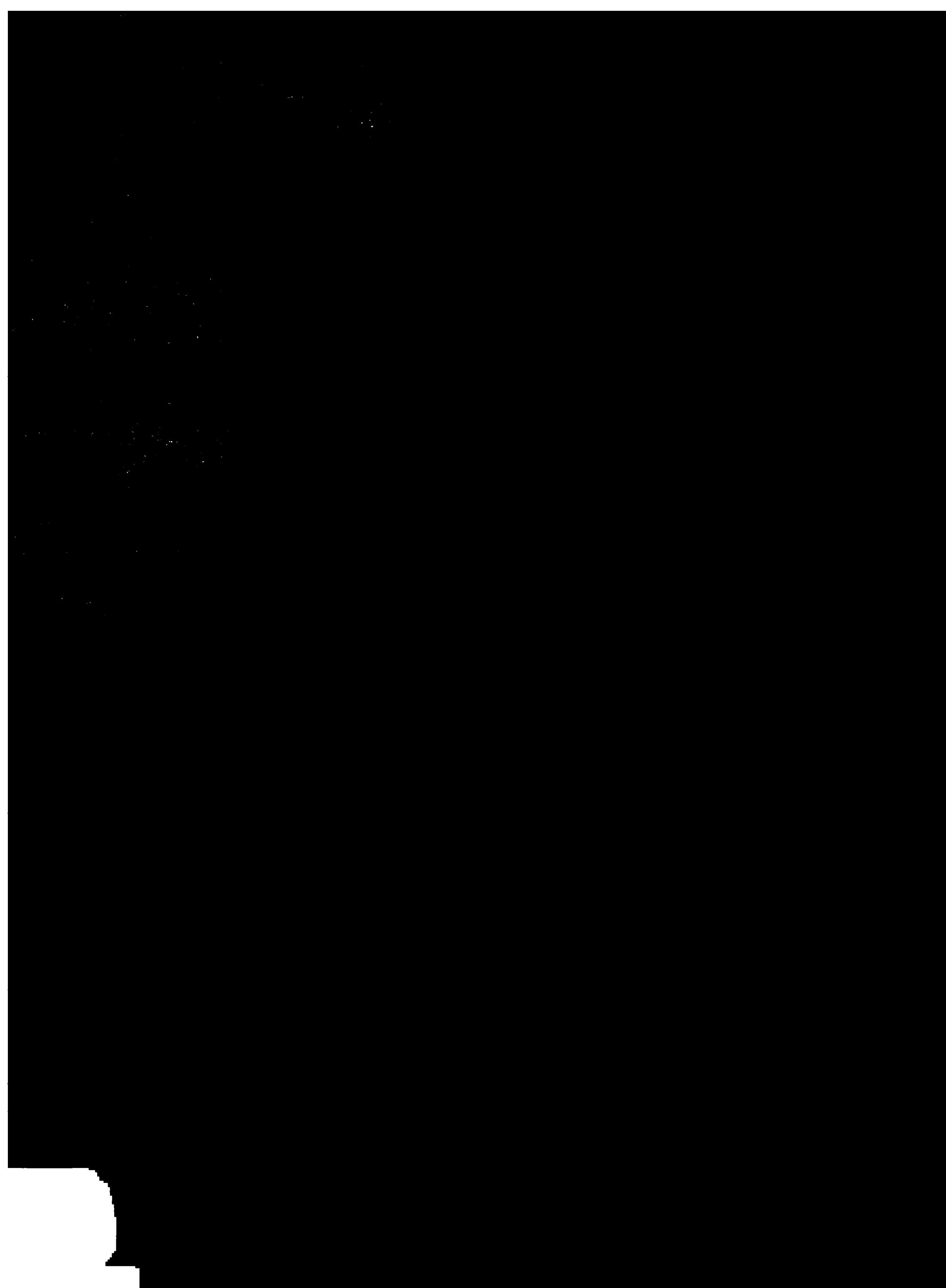


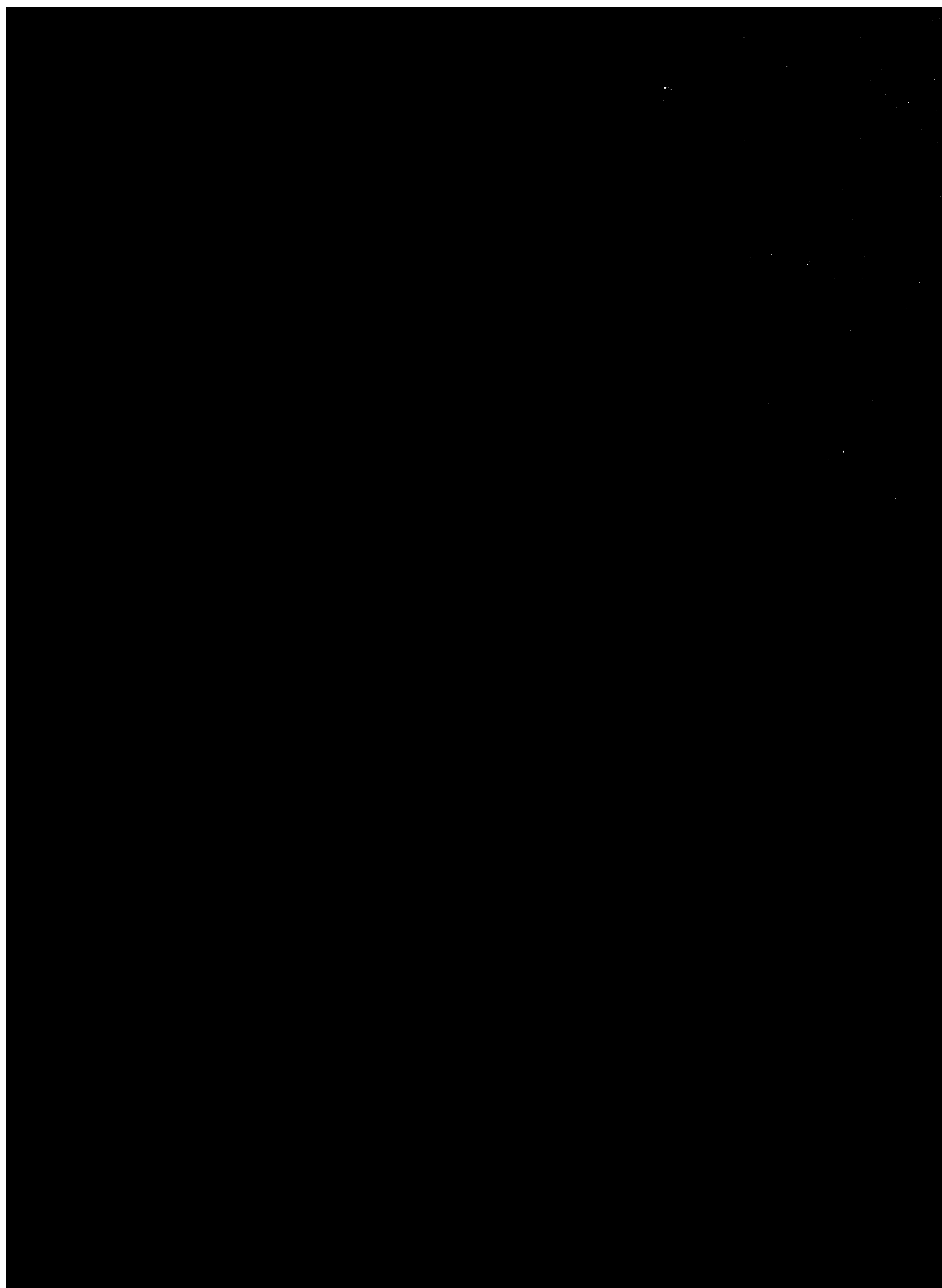


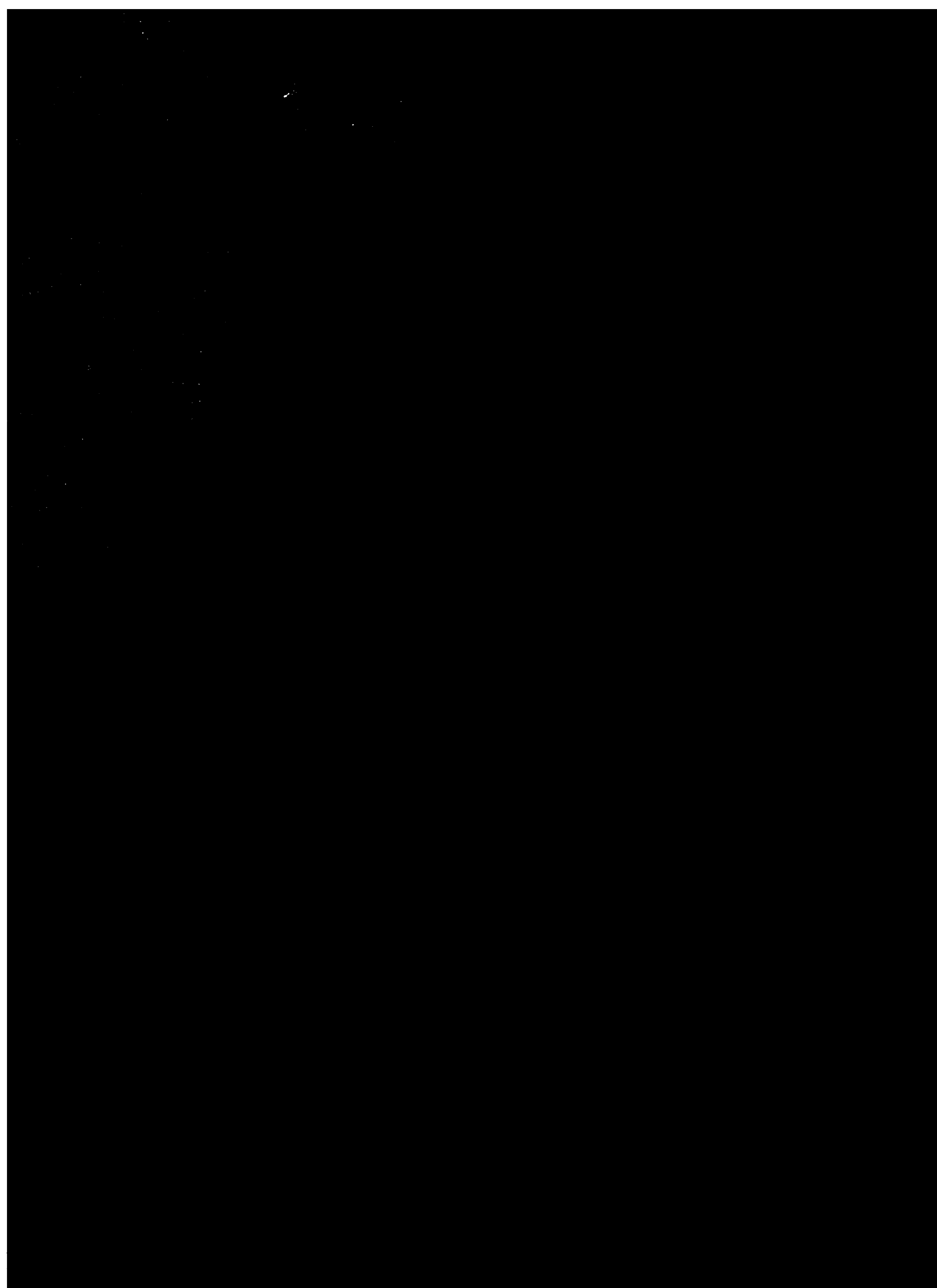




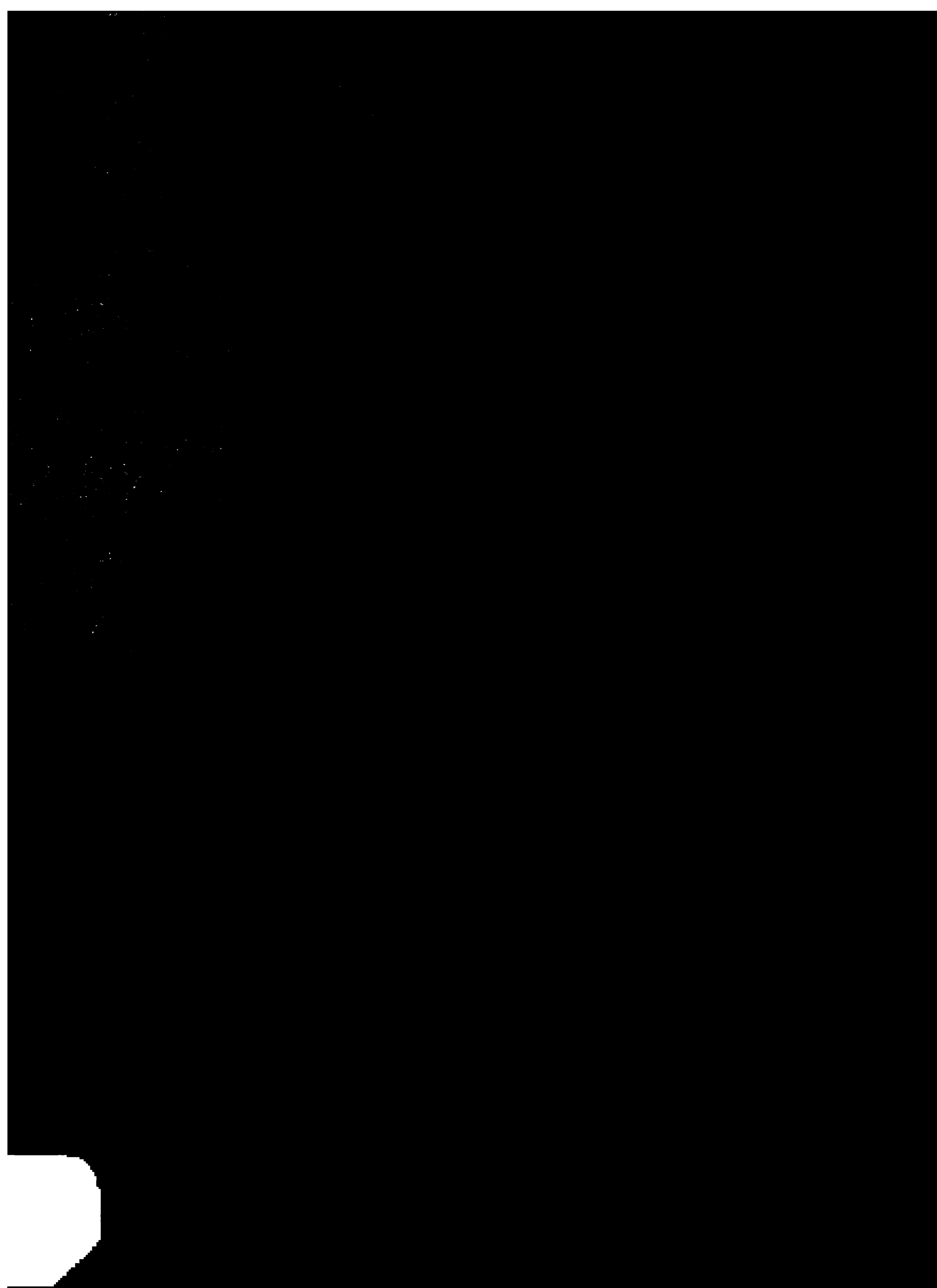








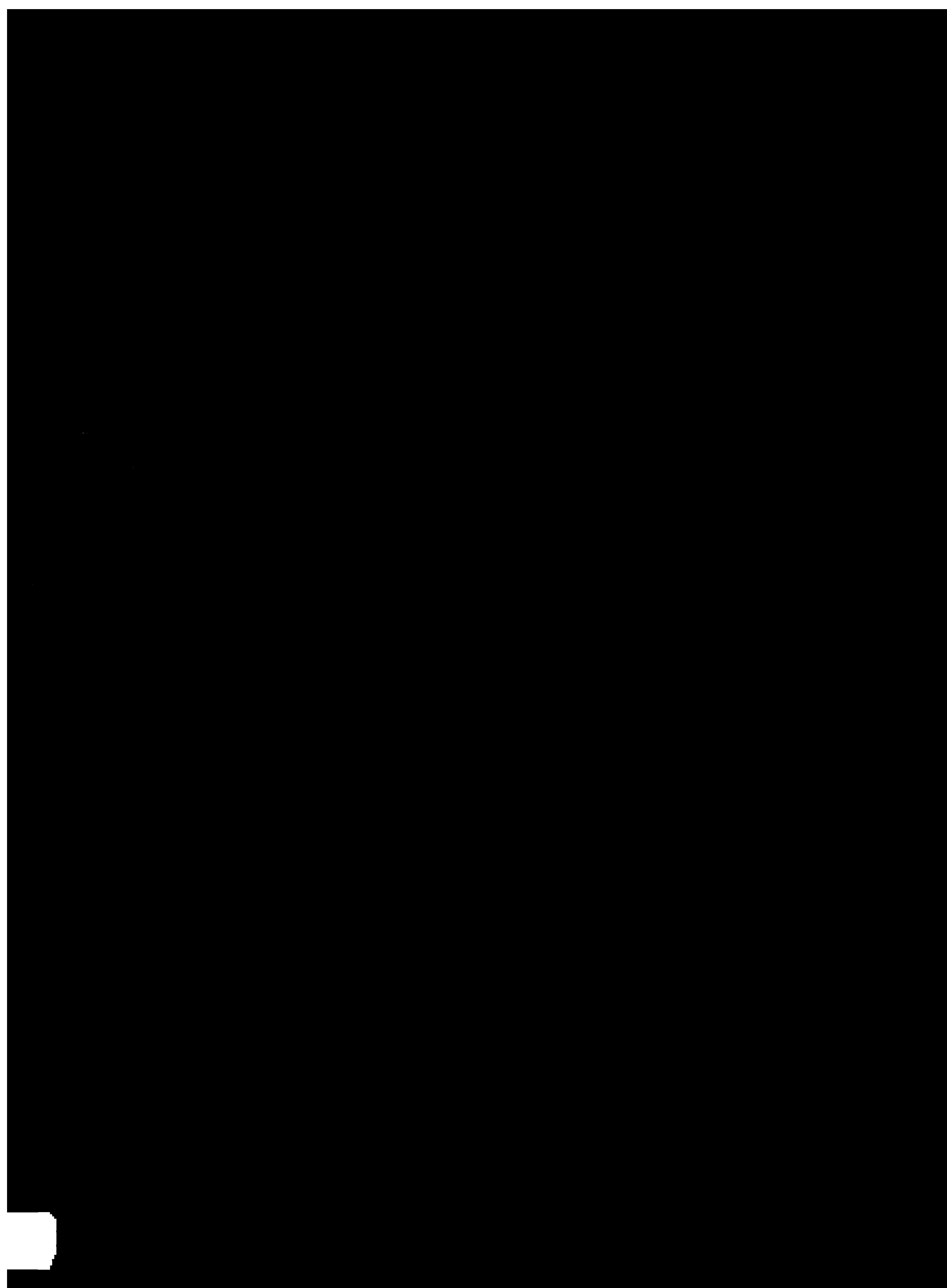








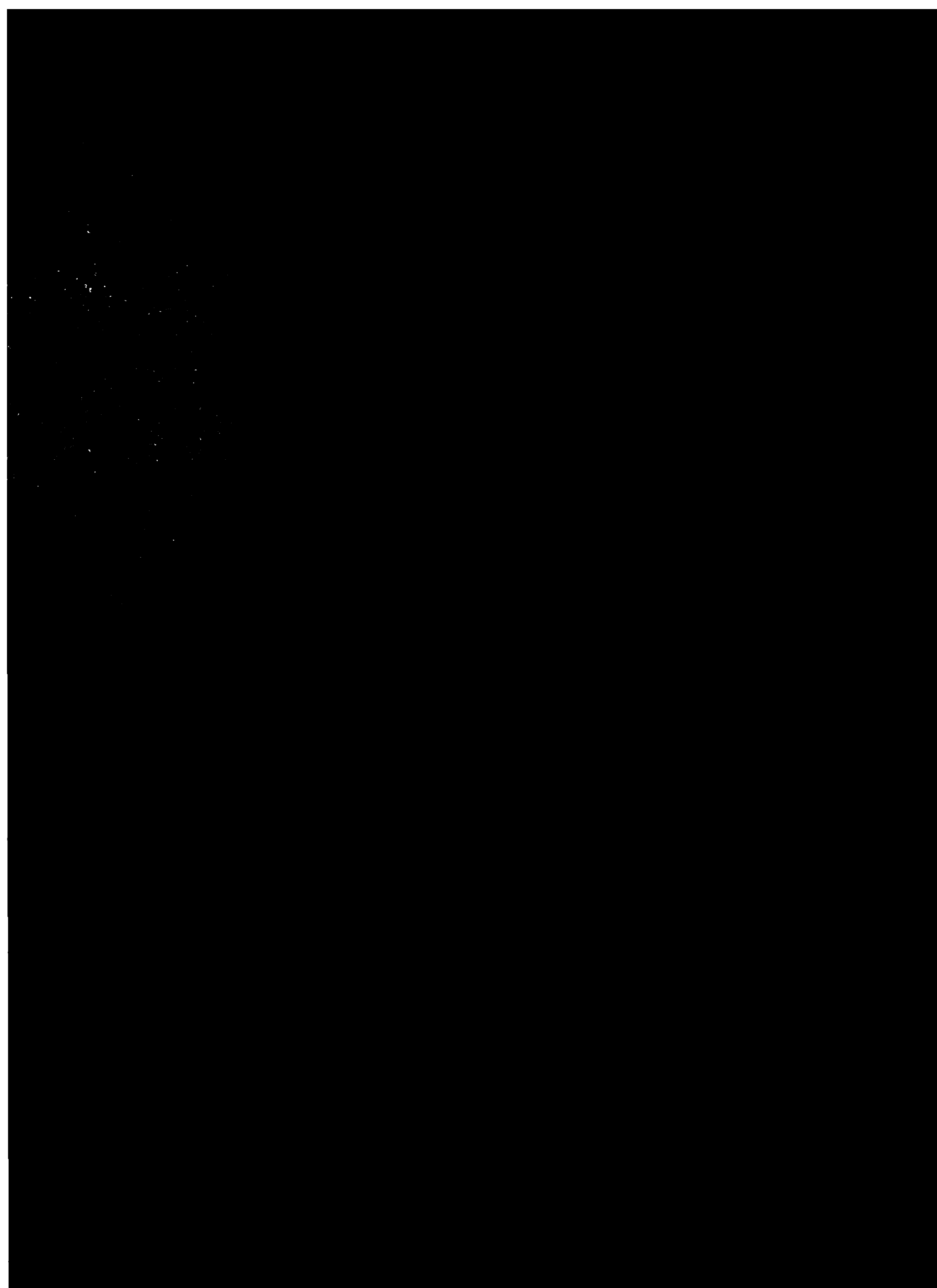












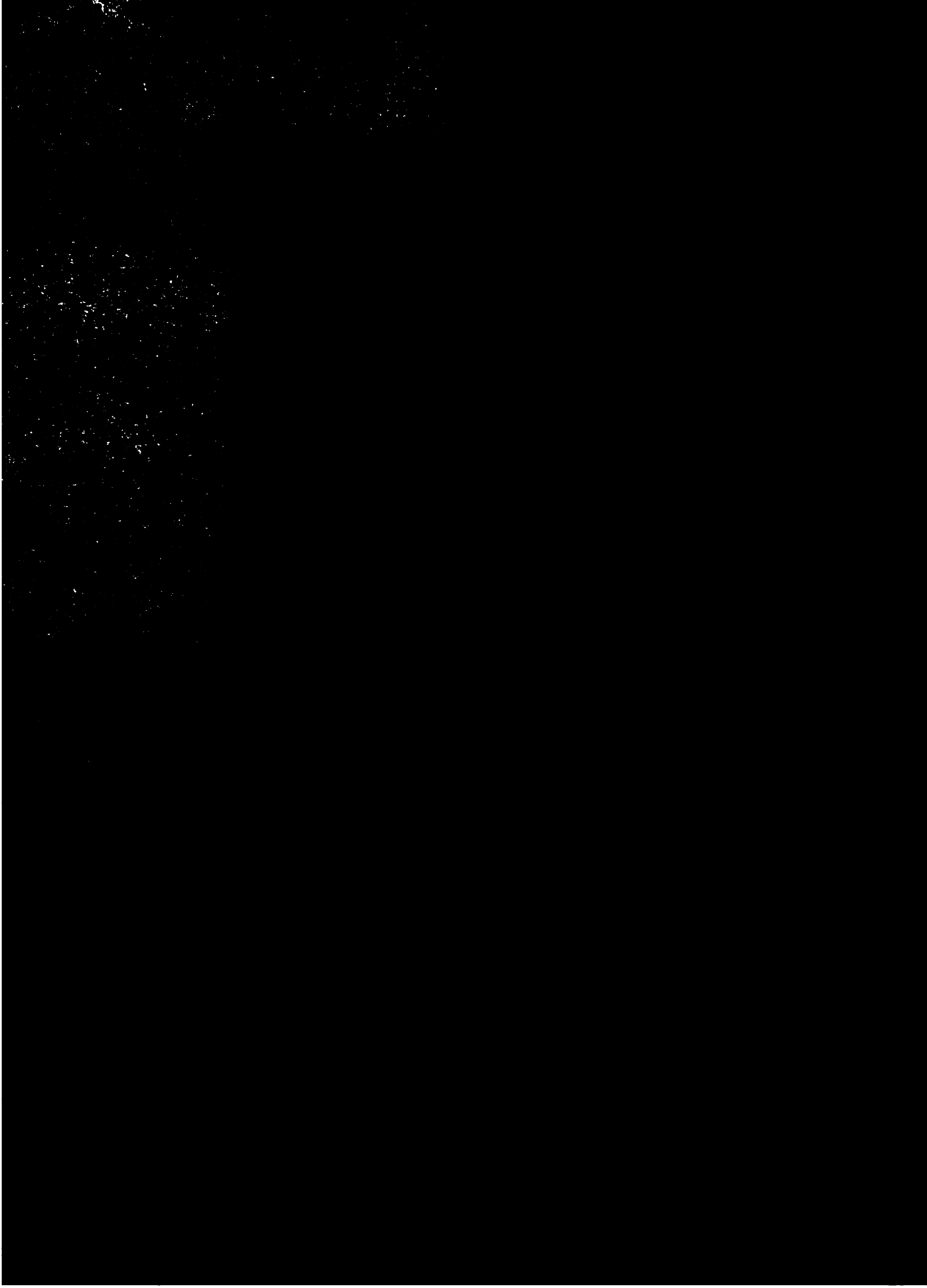




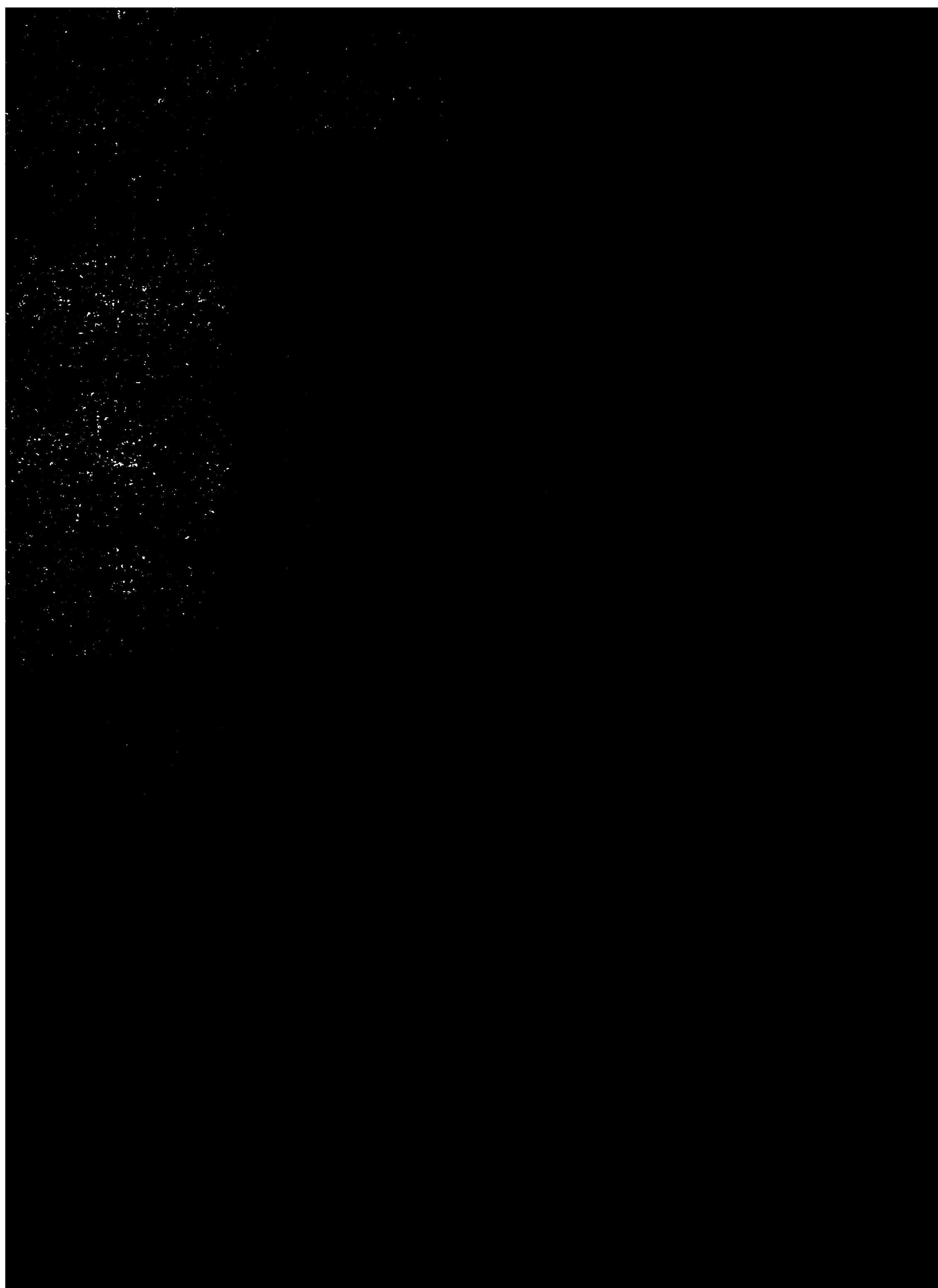




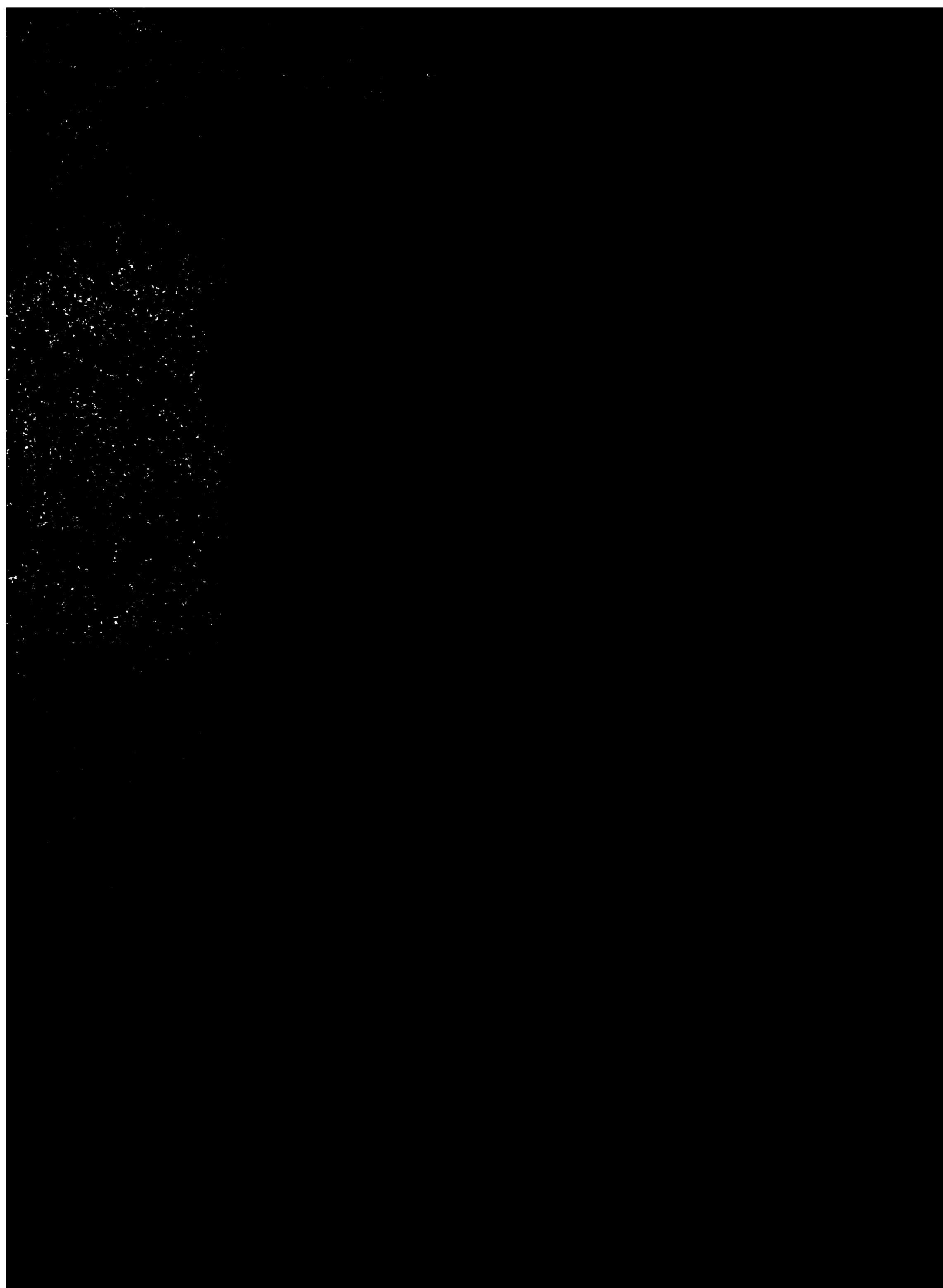




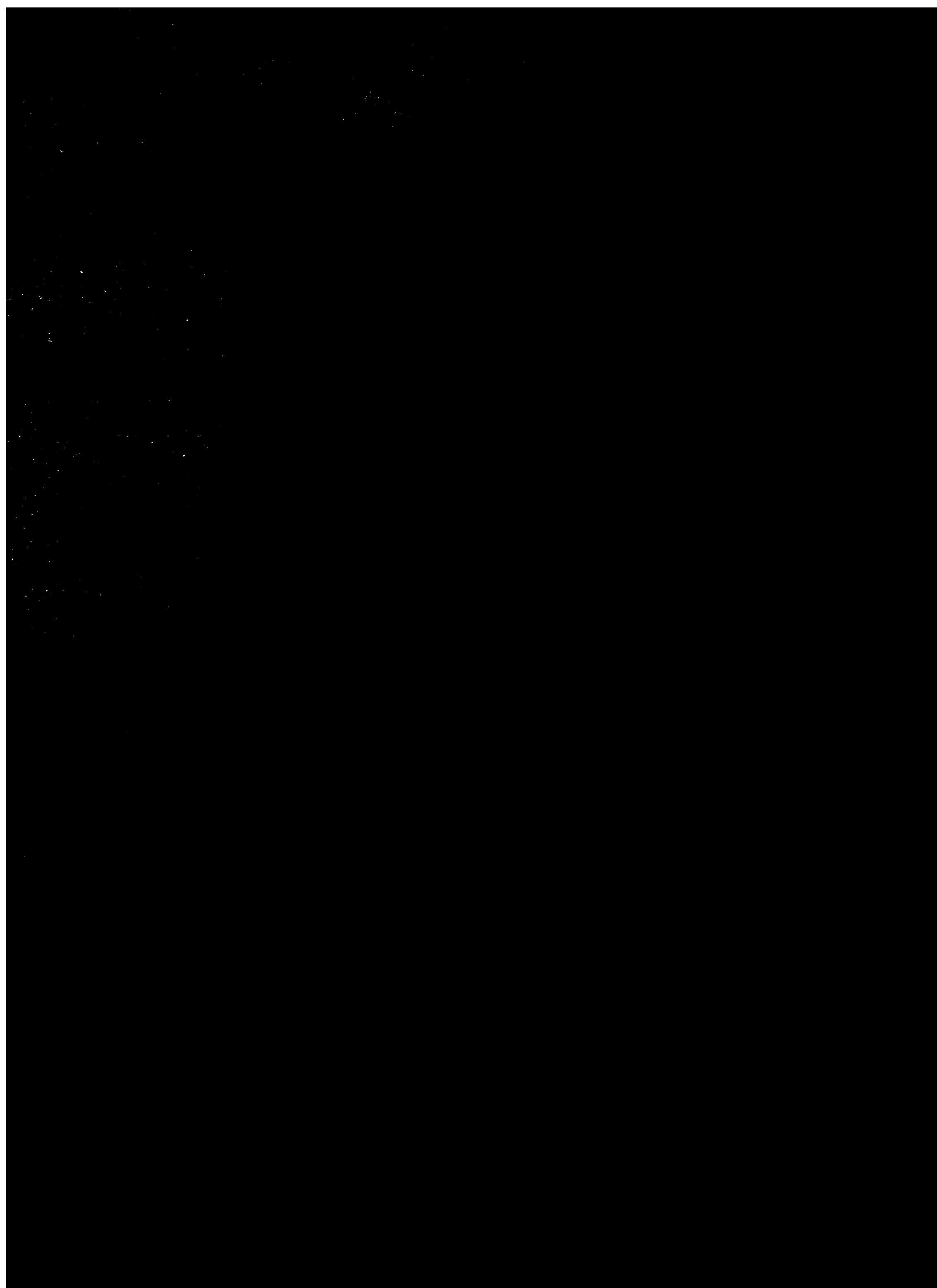












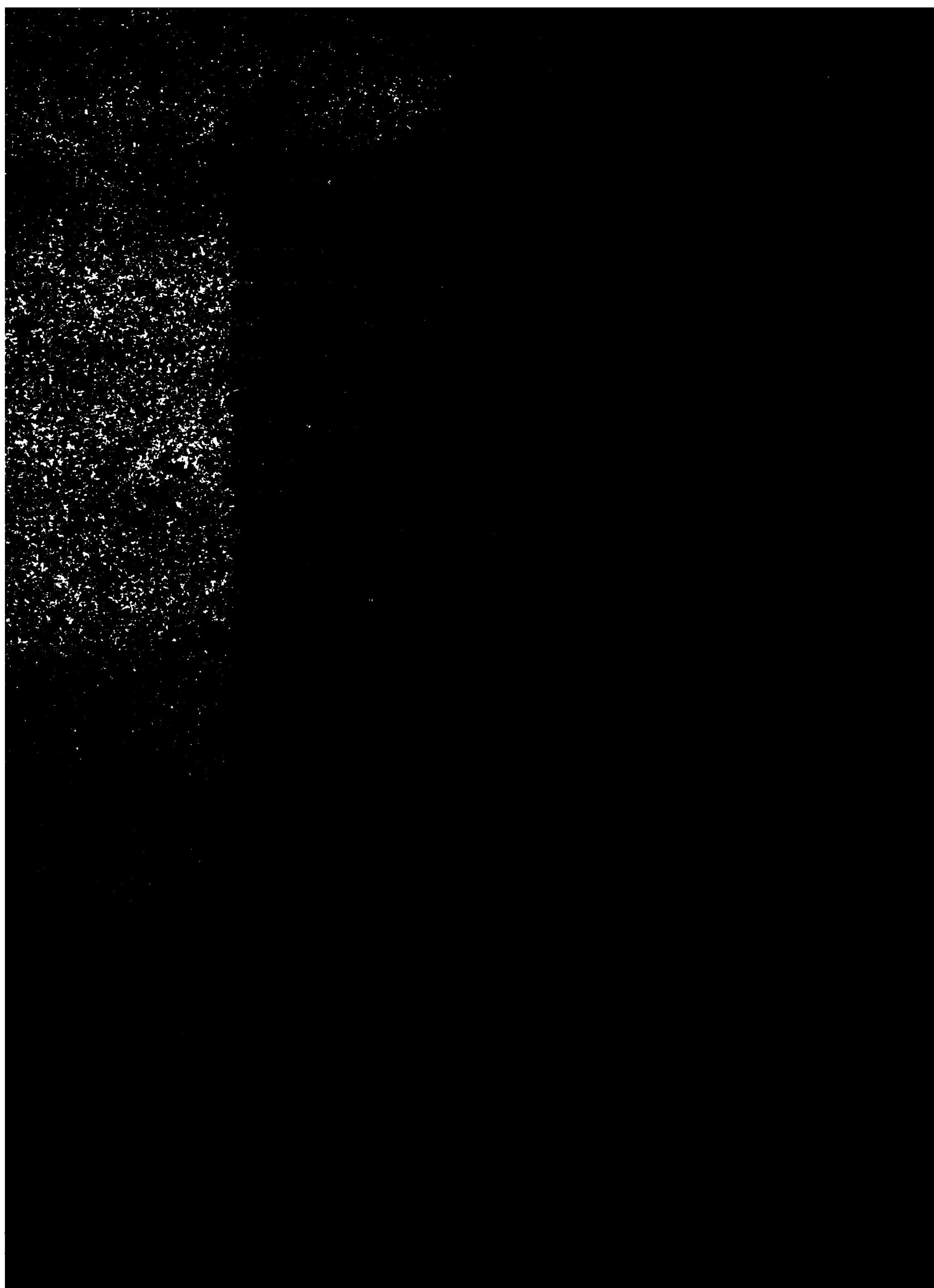










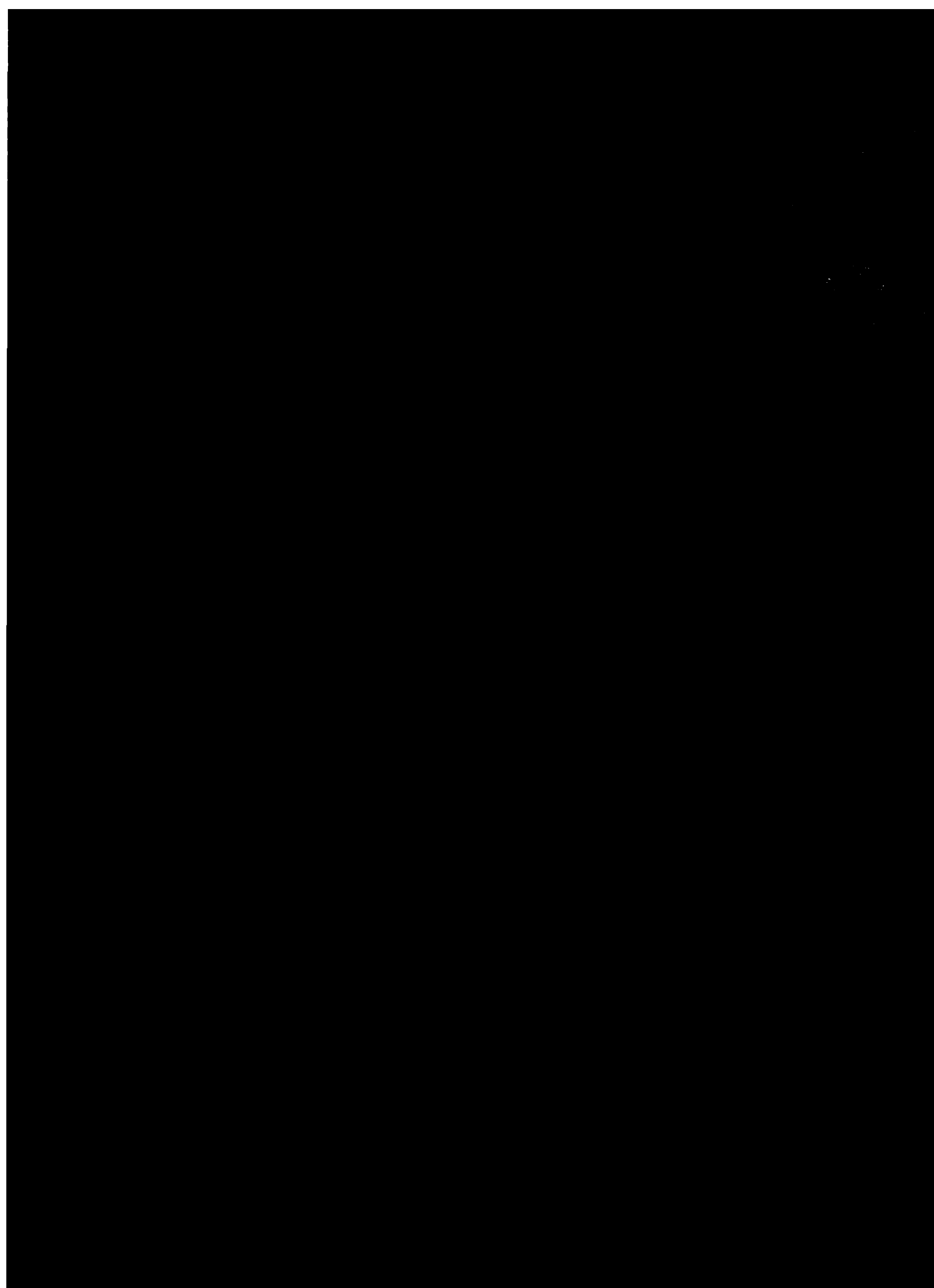


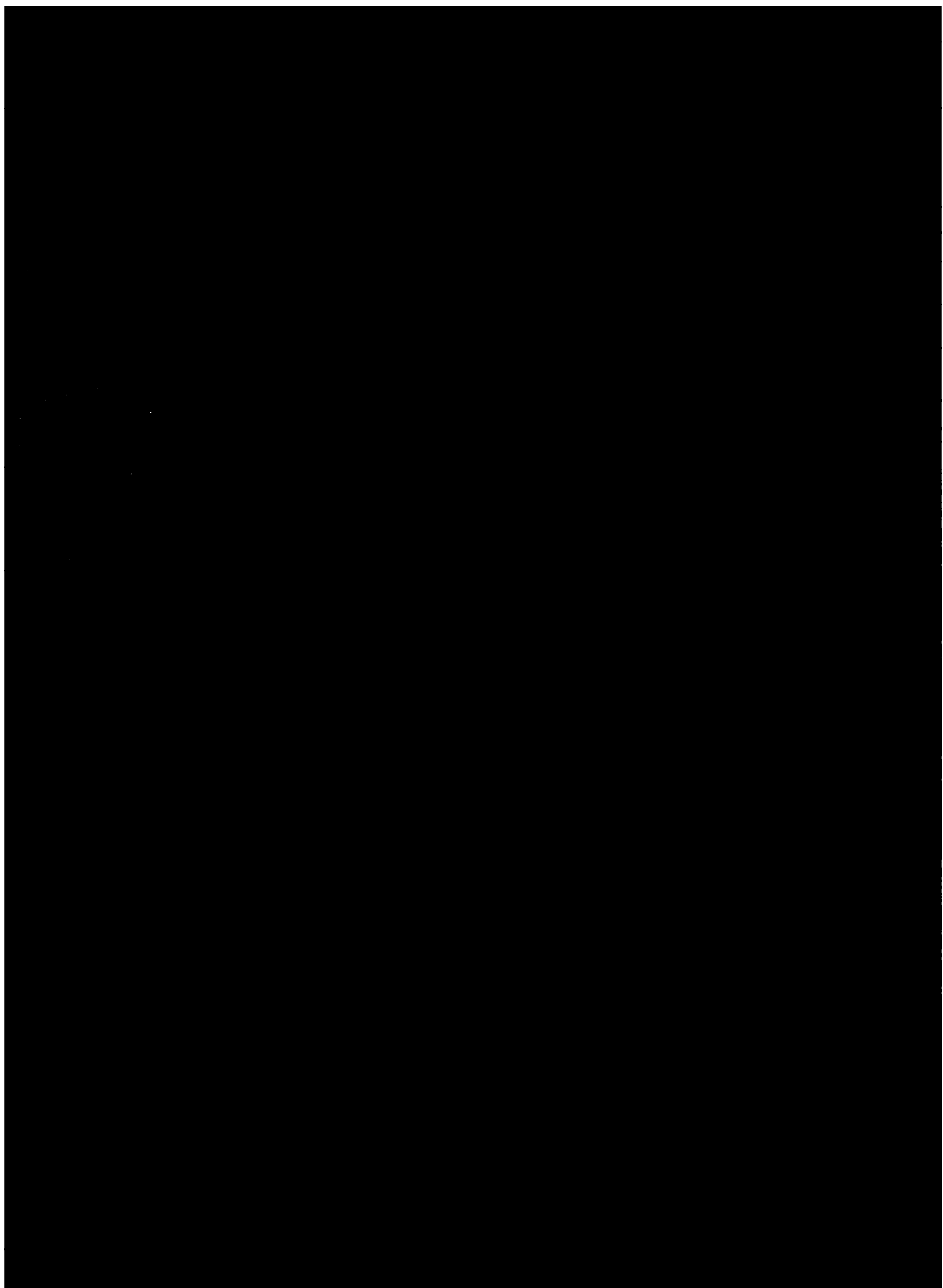




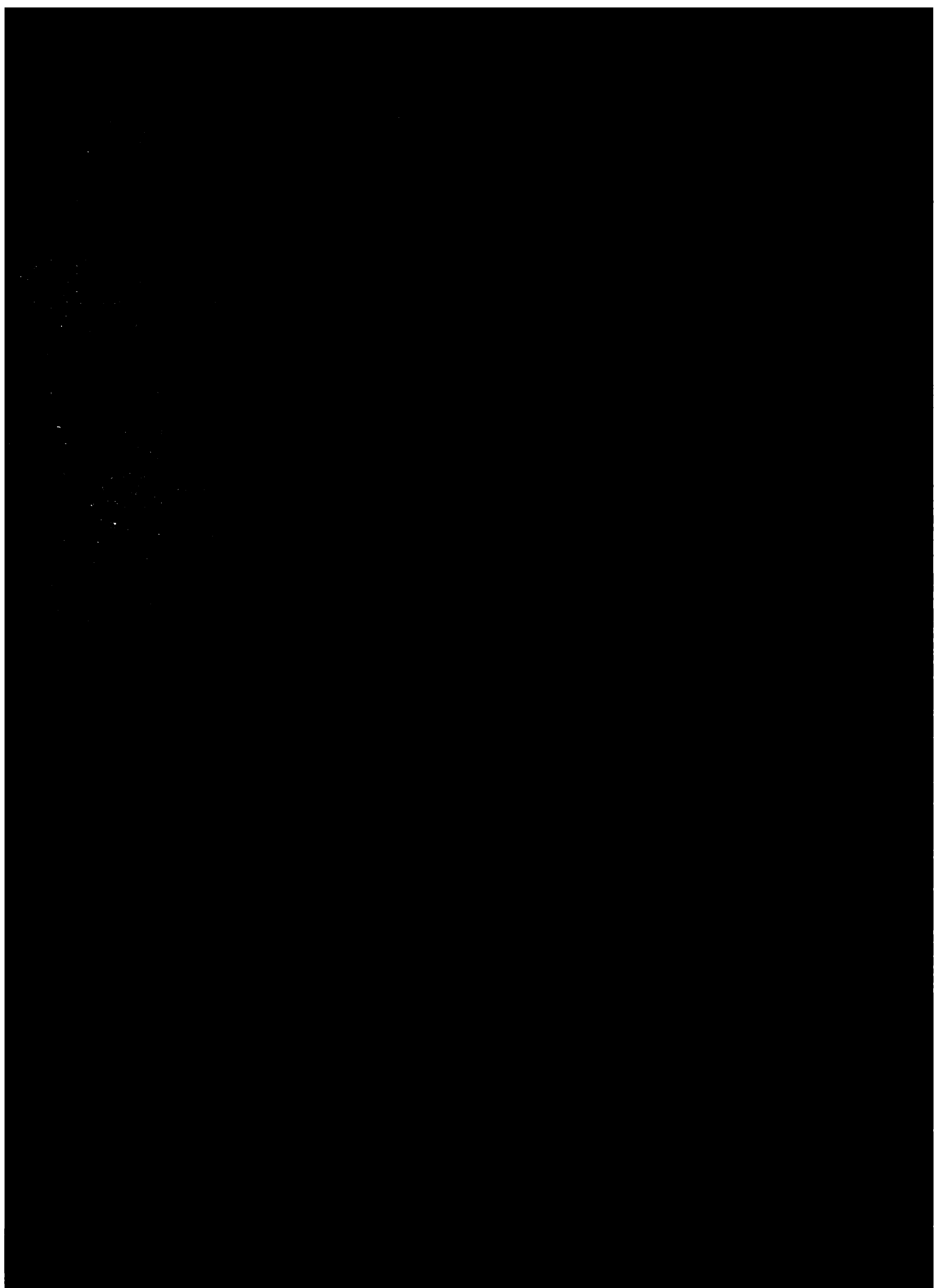


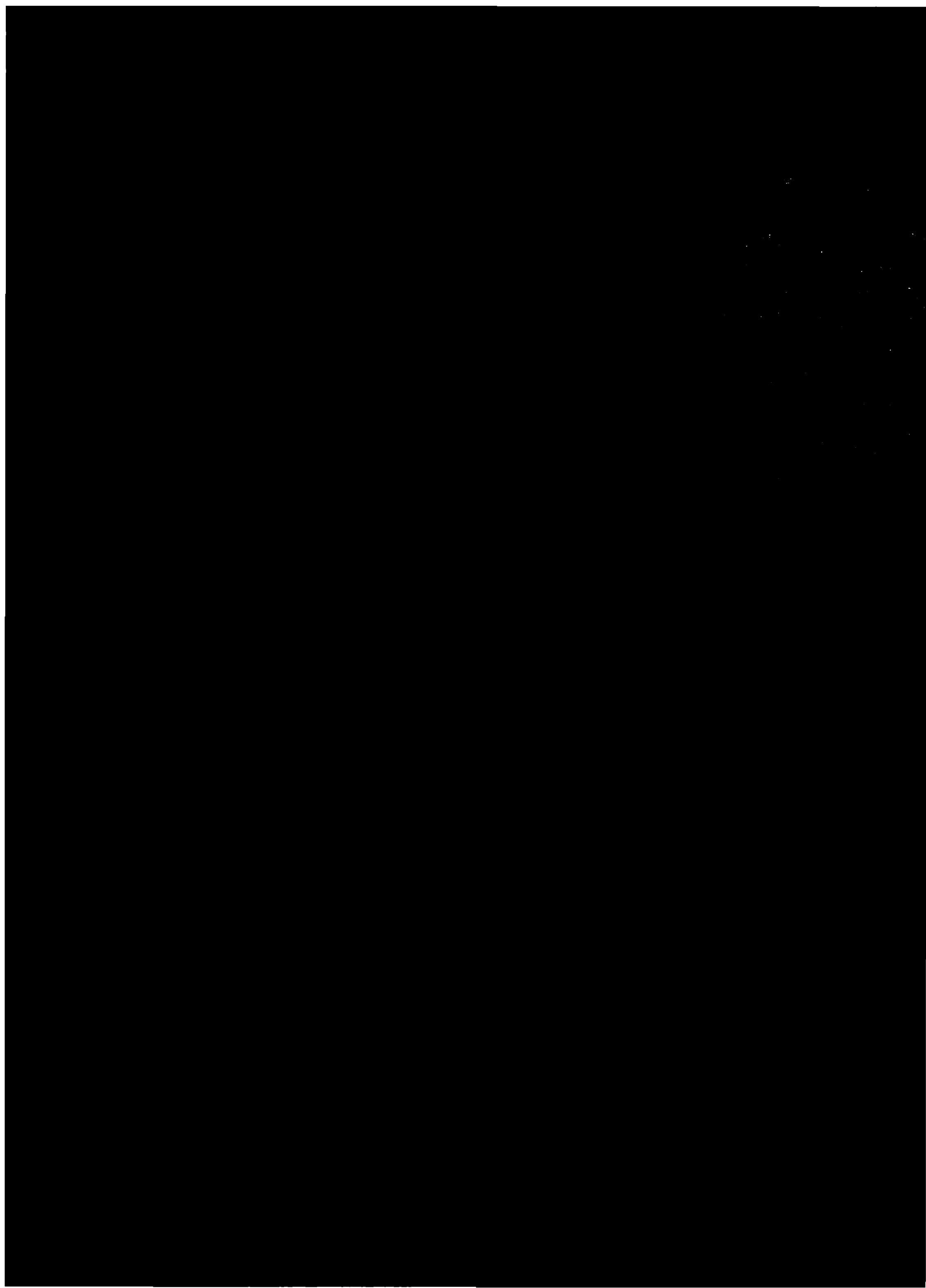




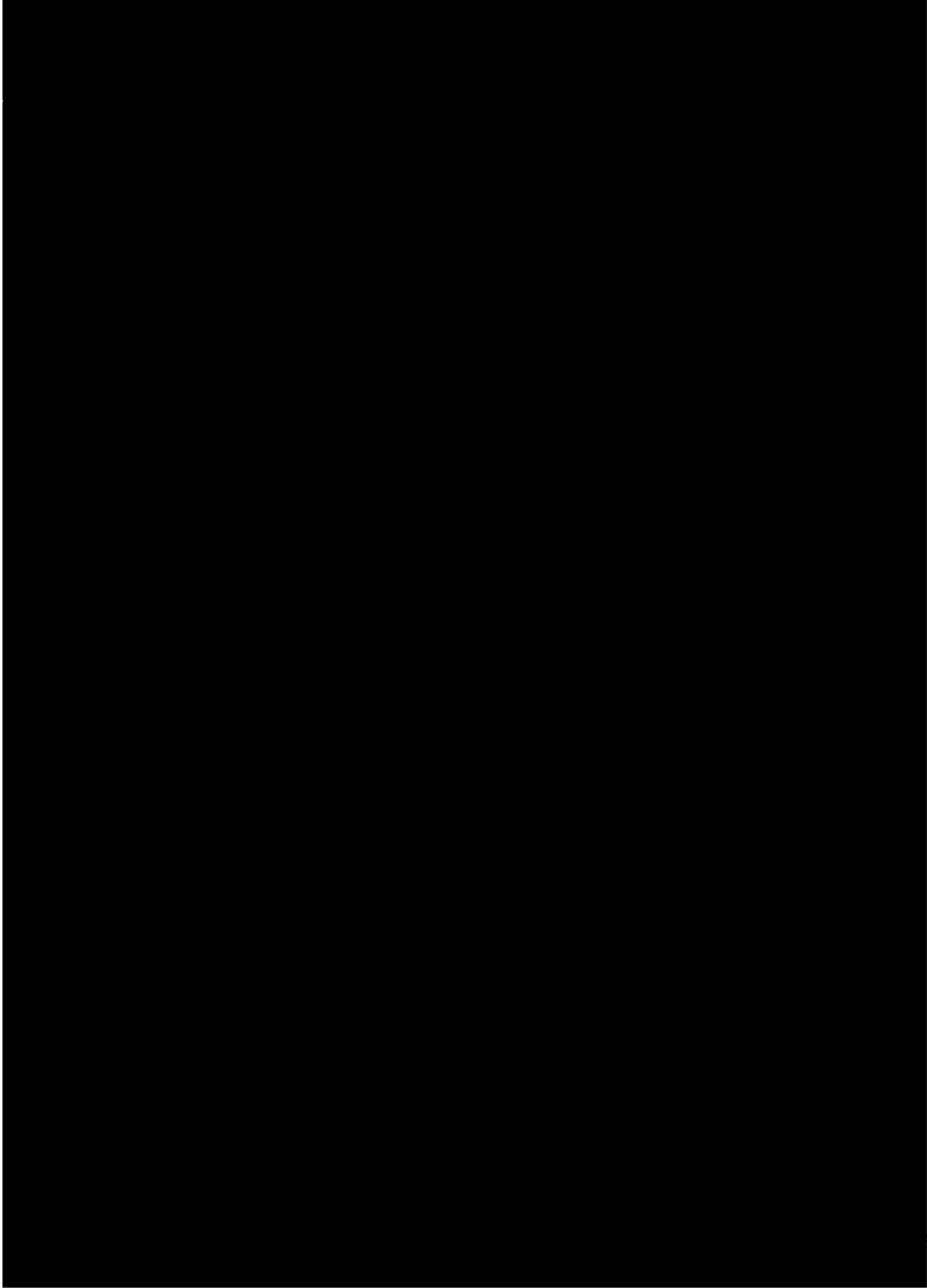






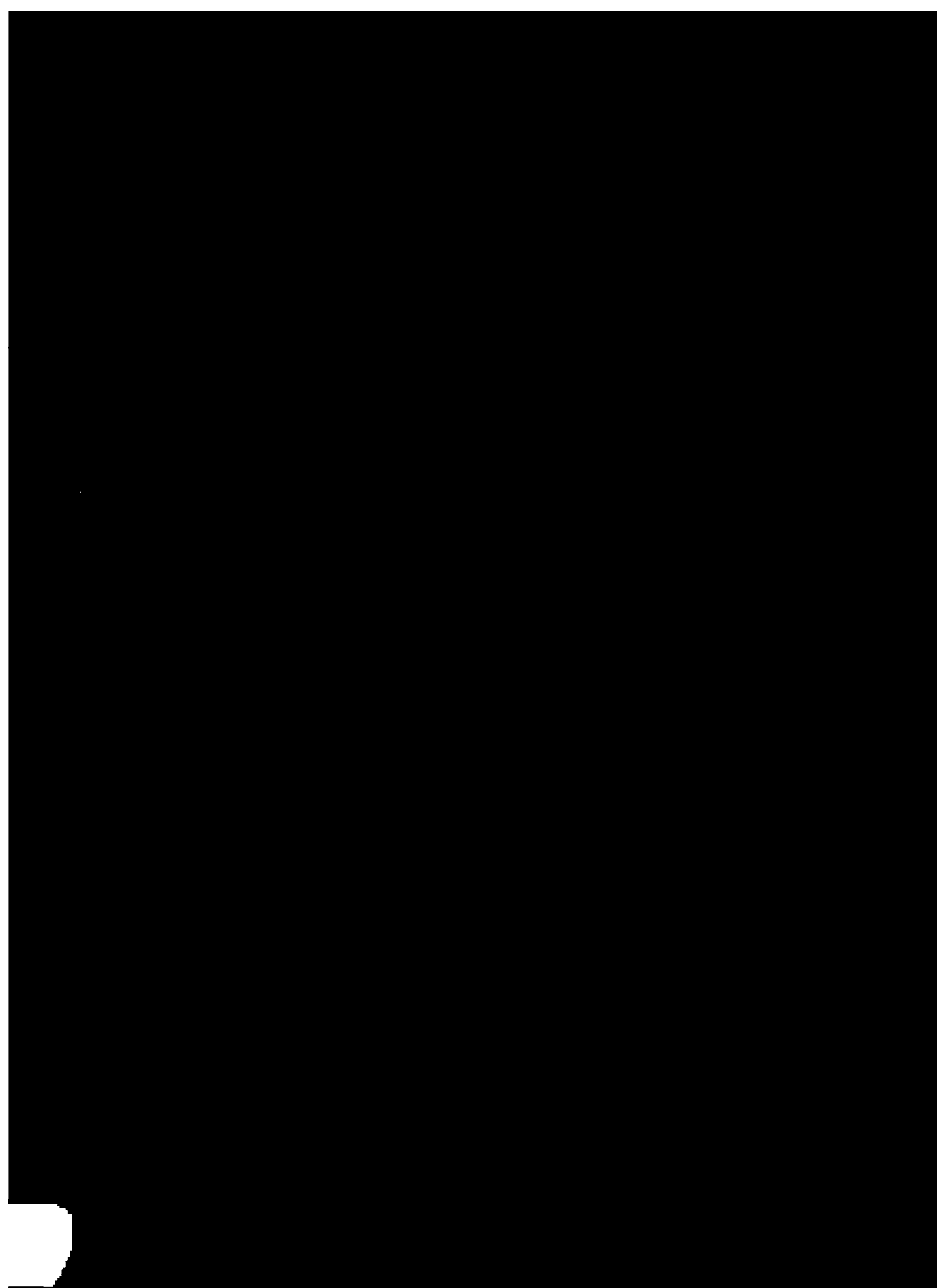


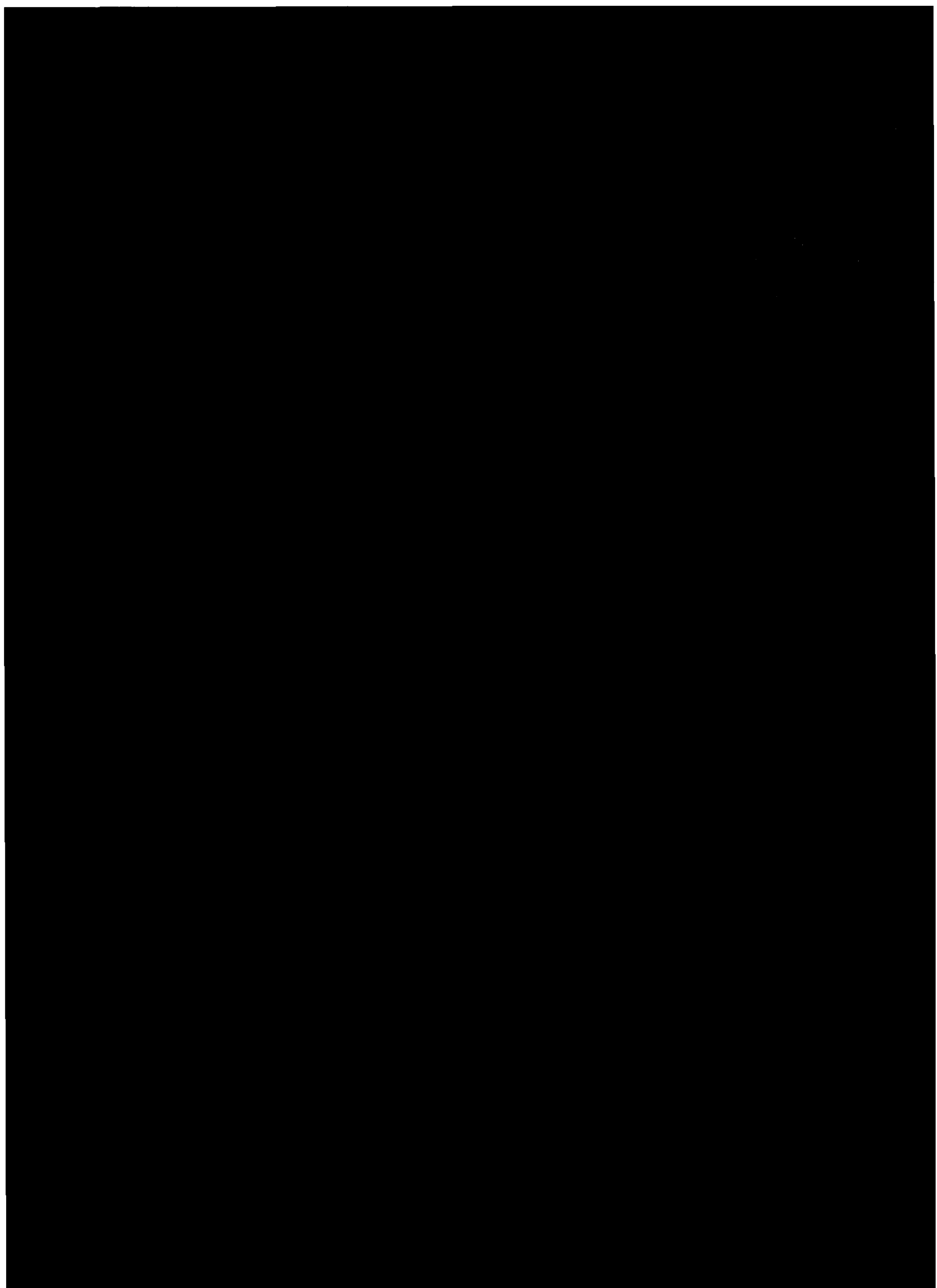
[redacted]

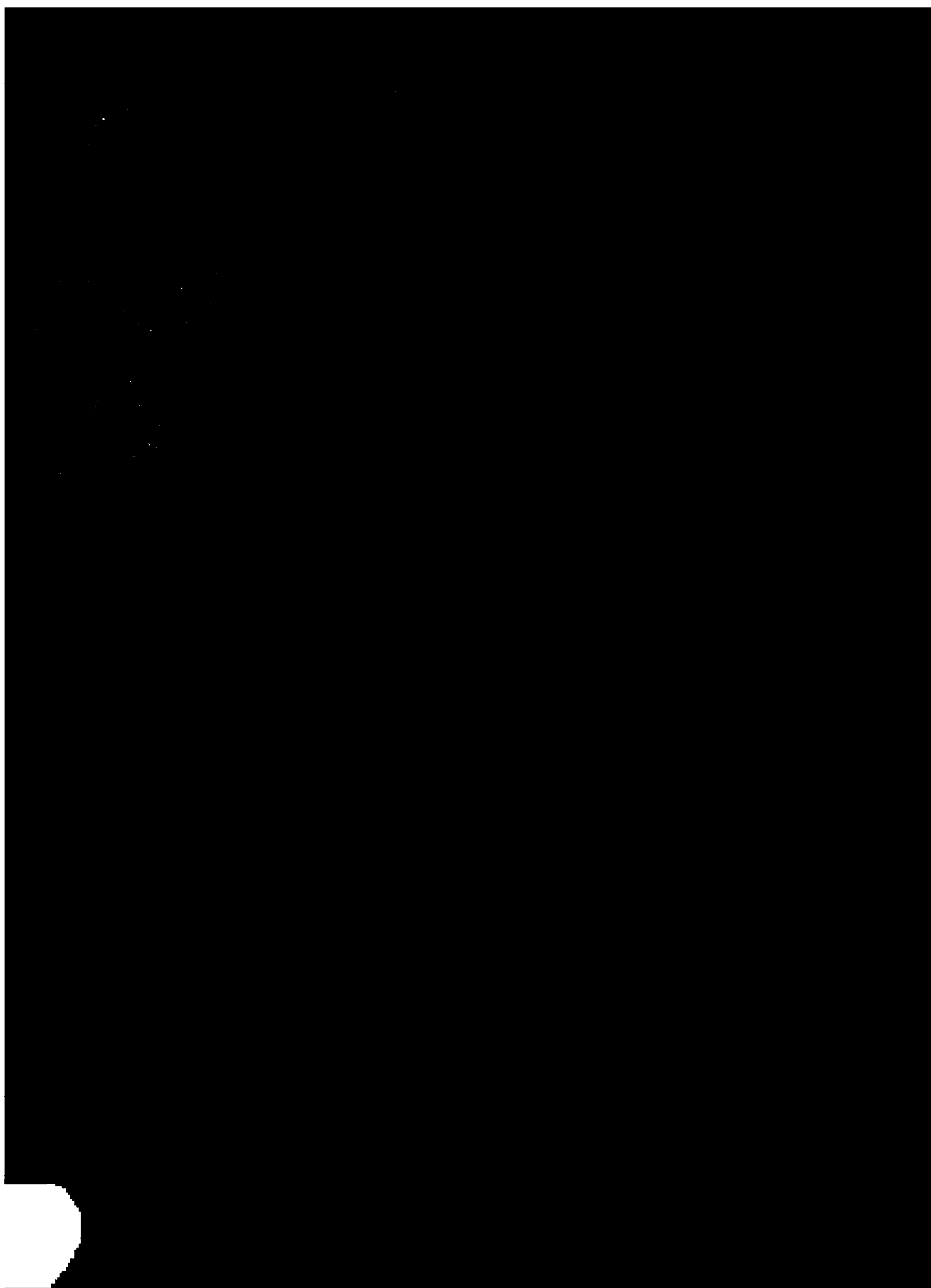


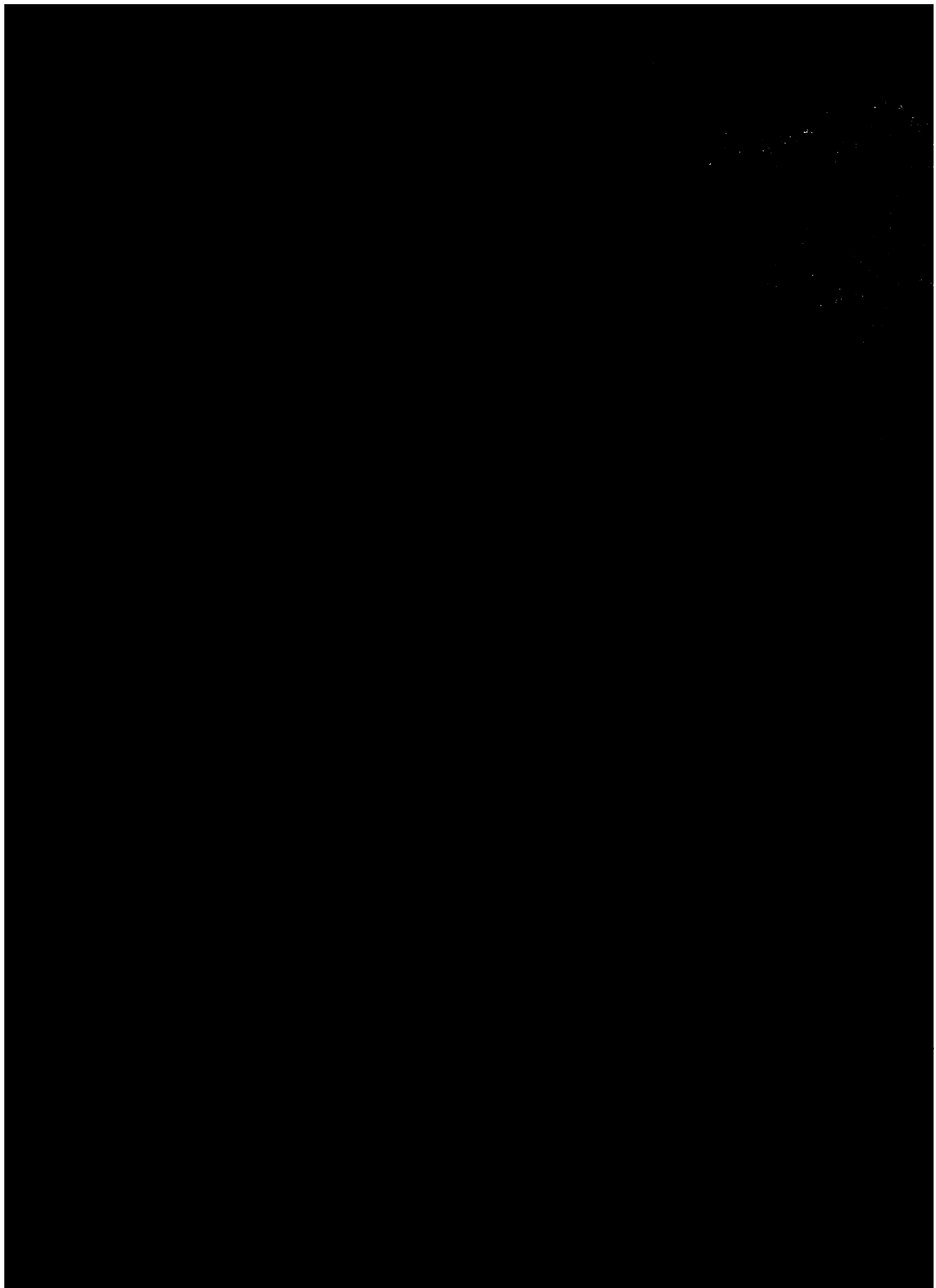


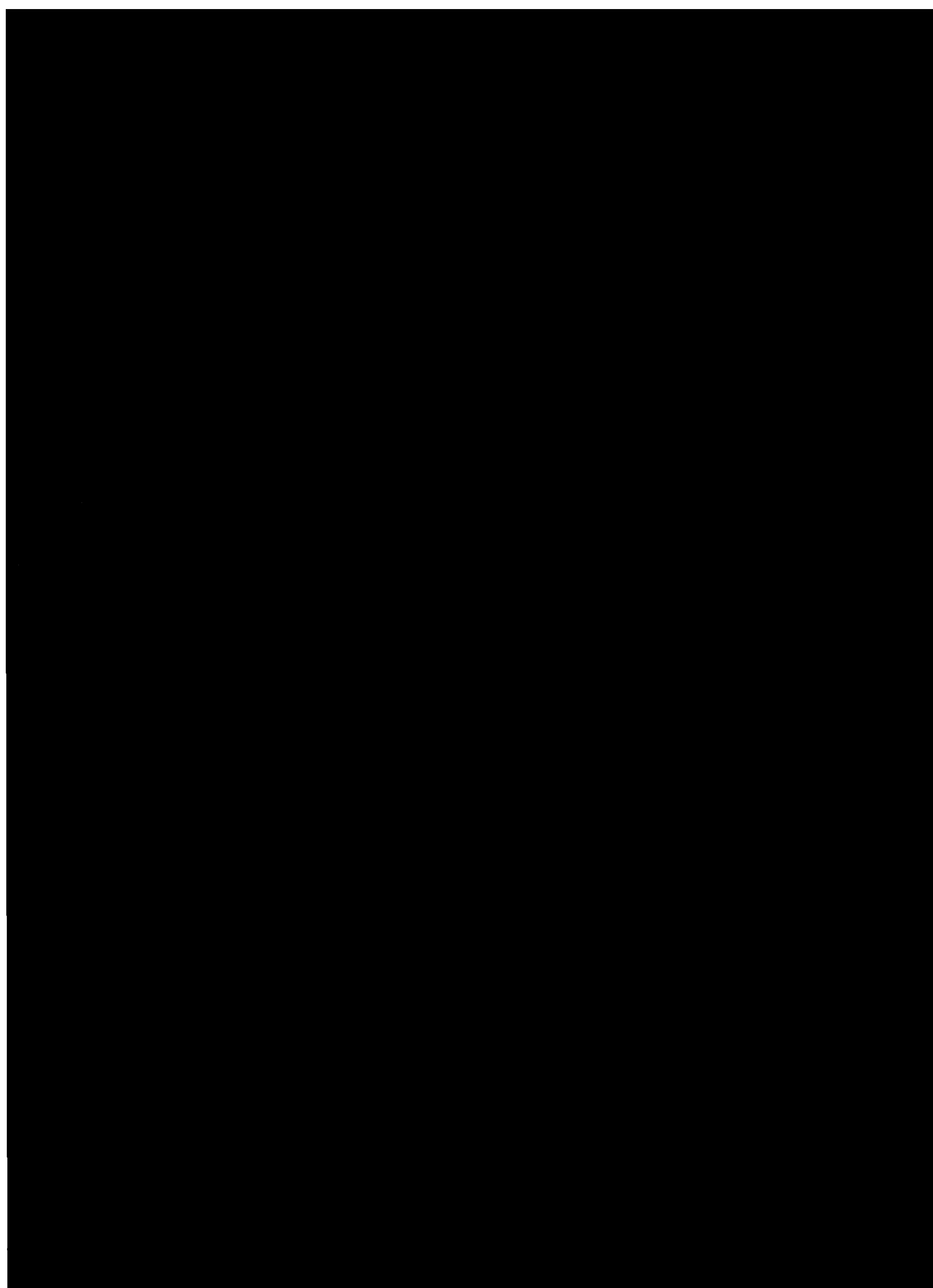






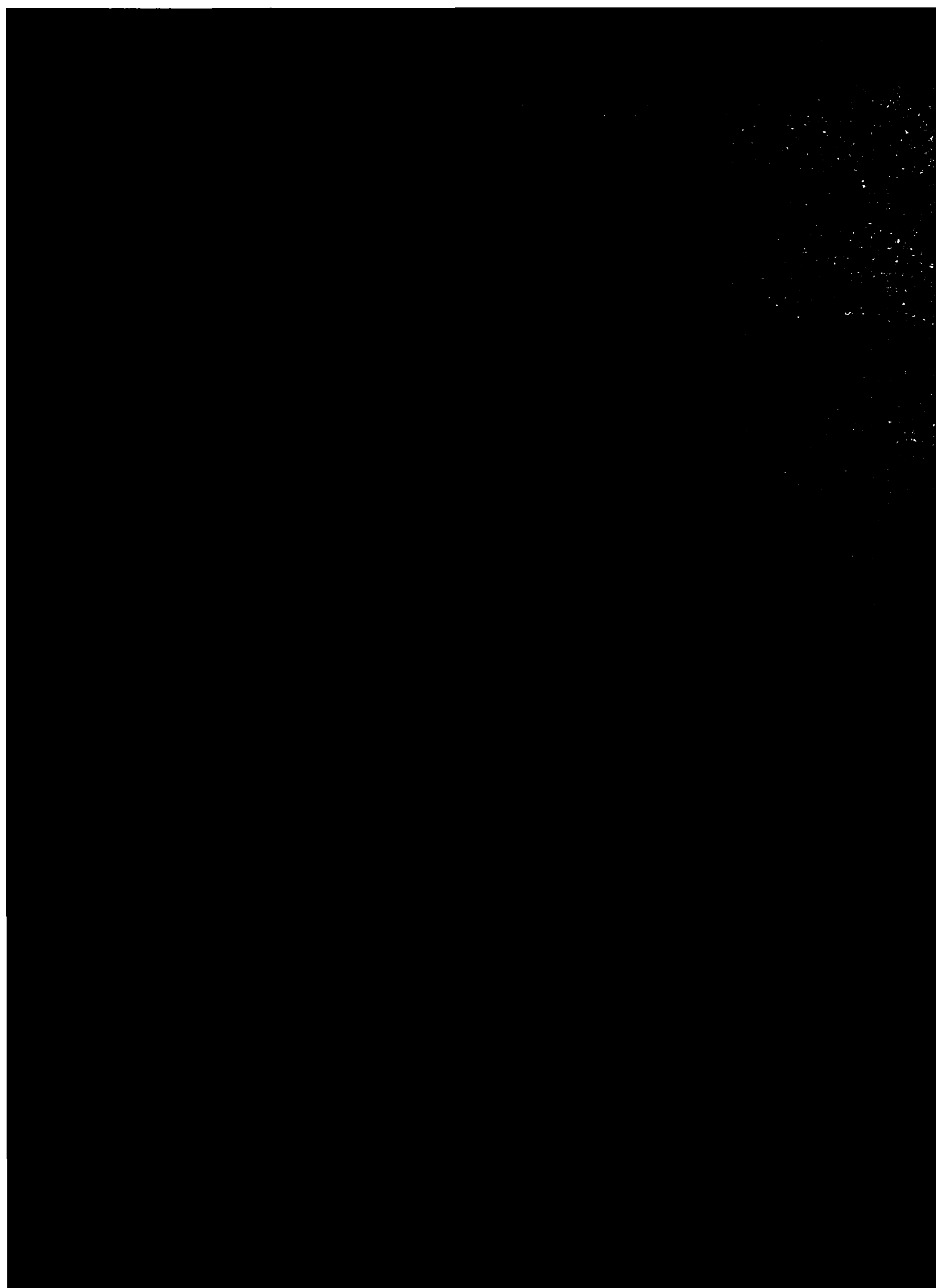


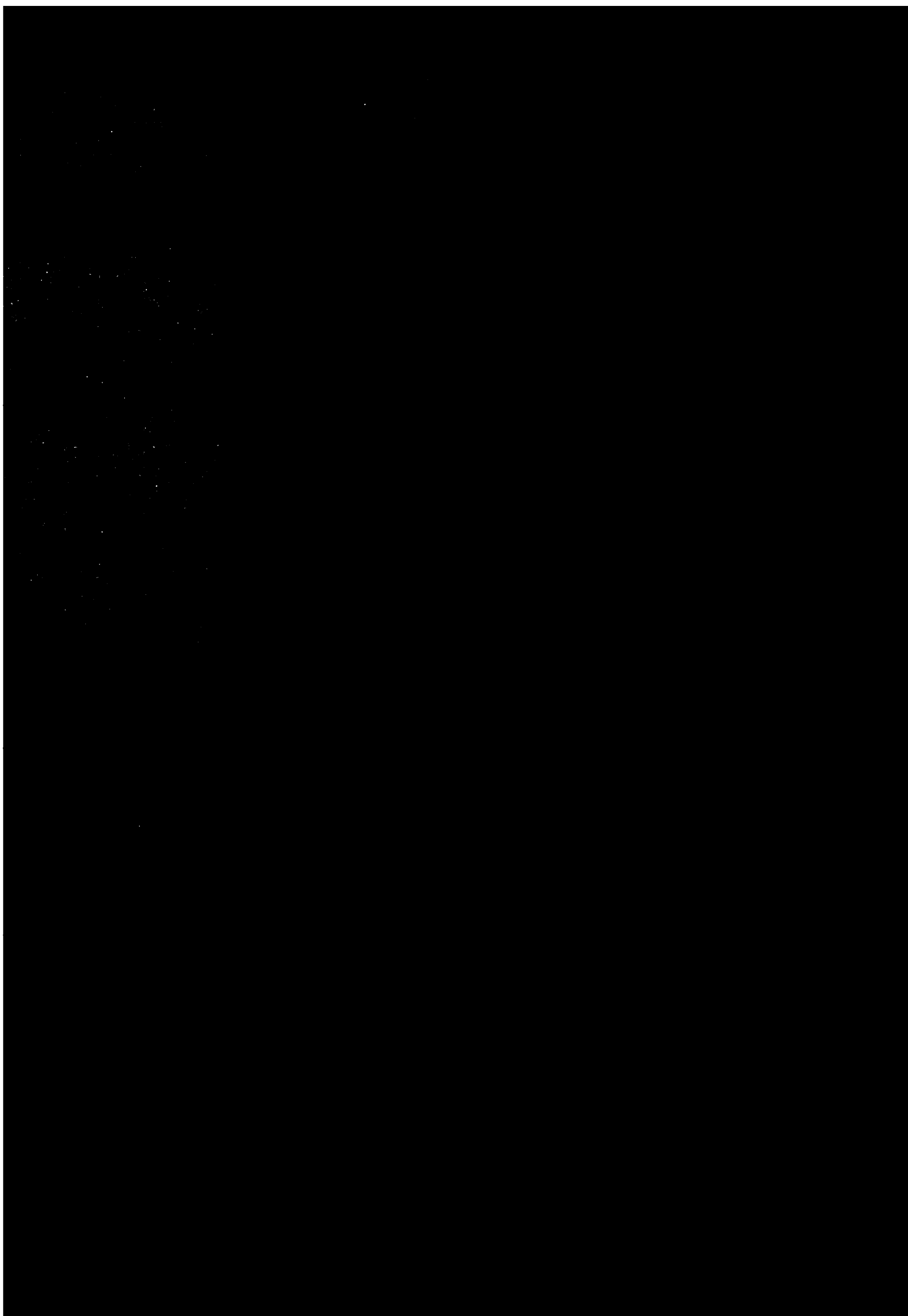


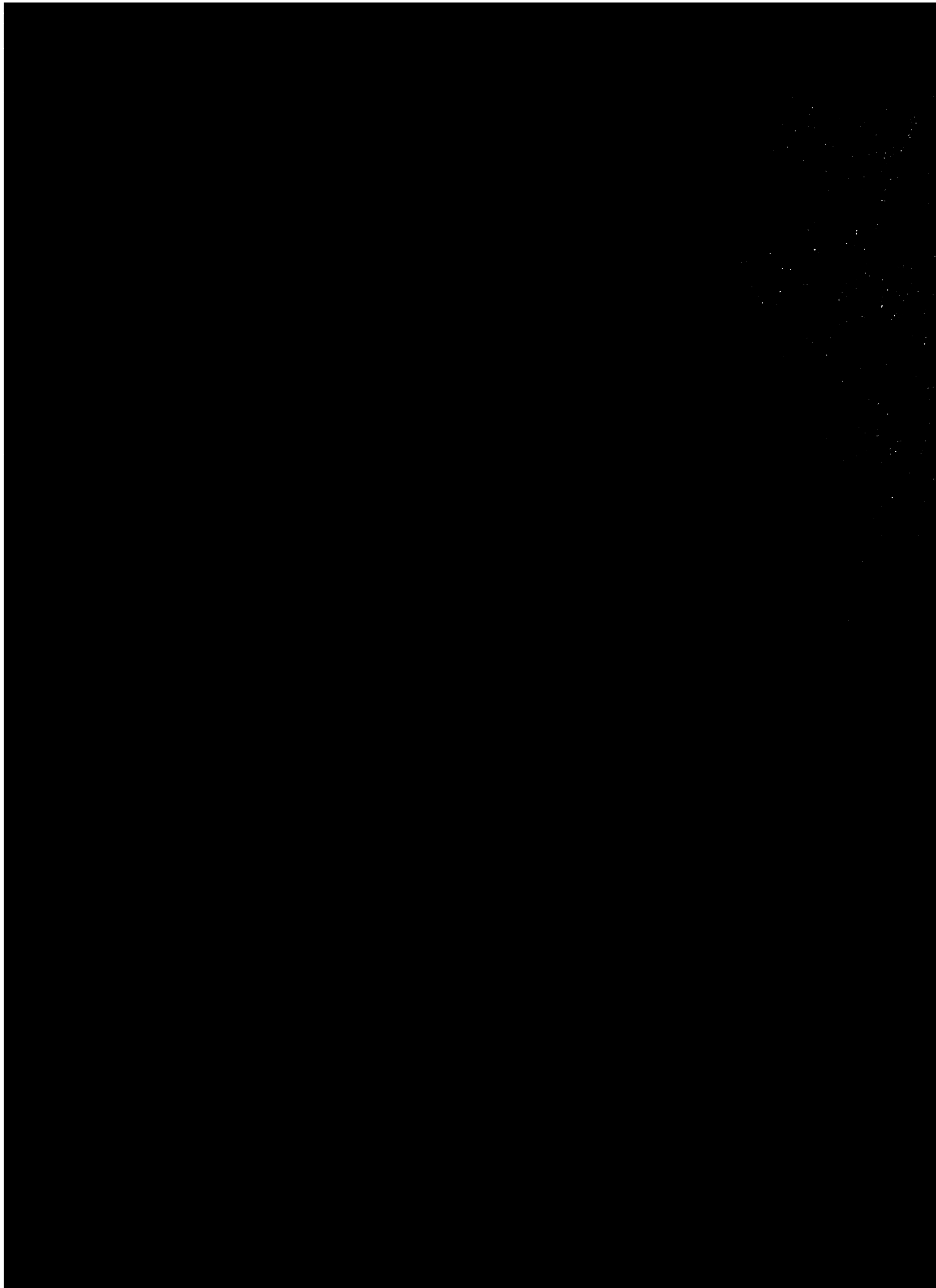


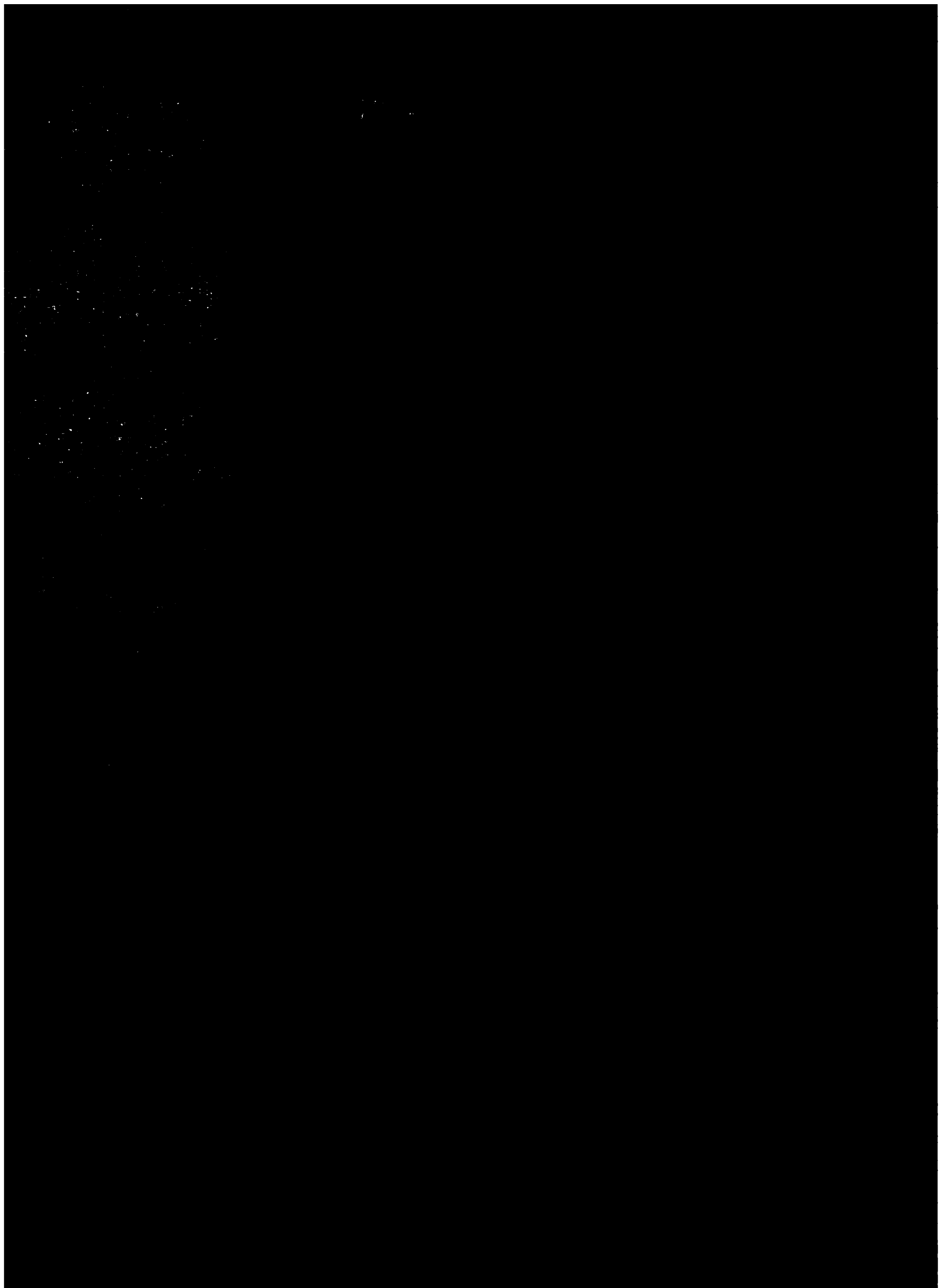




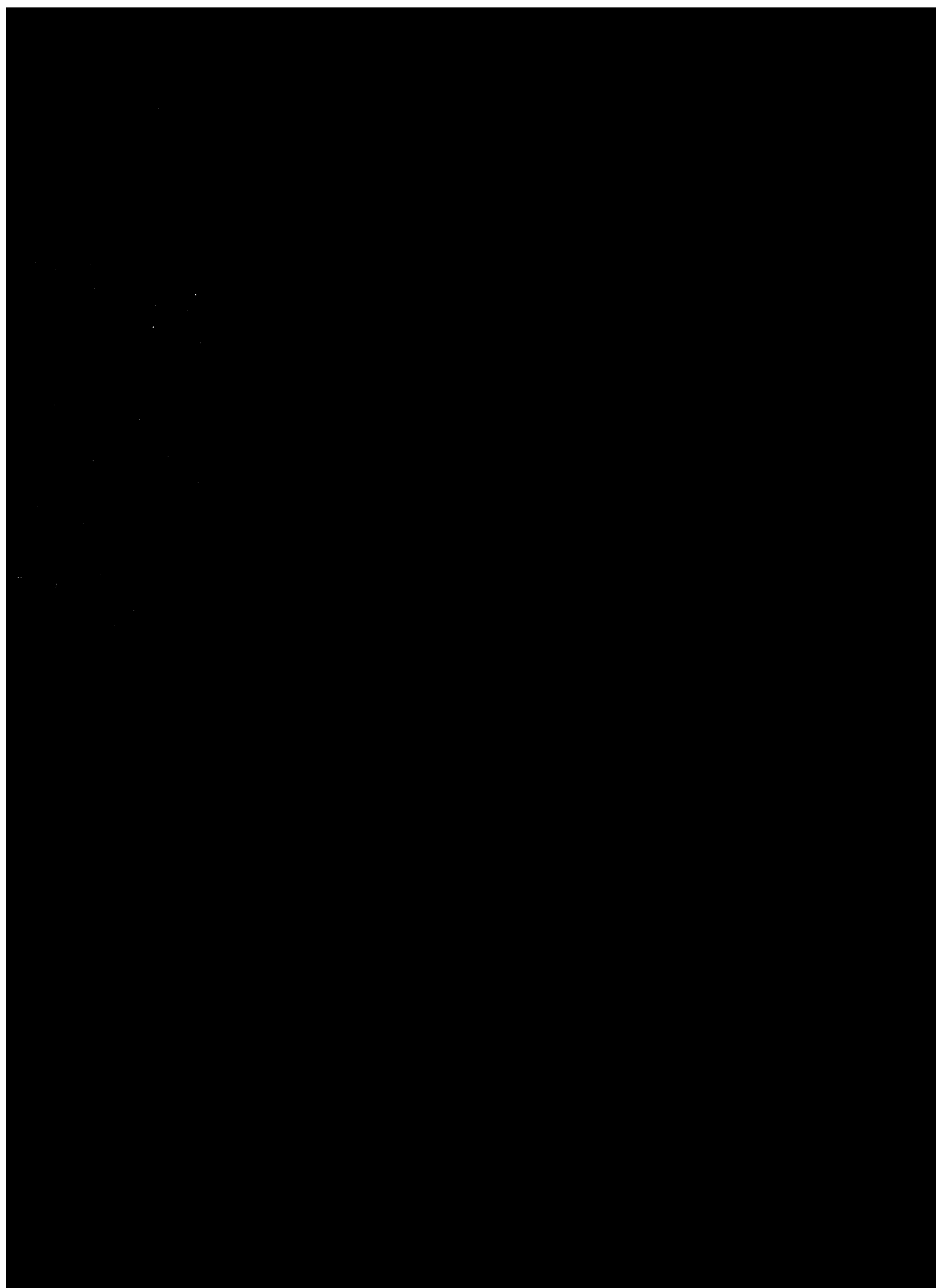






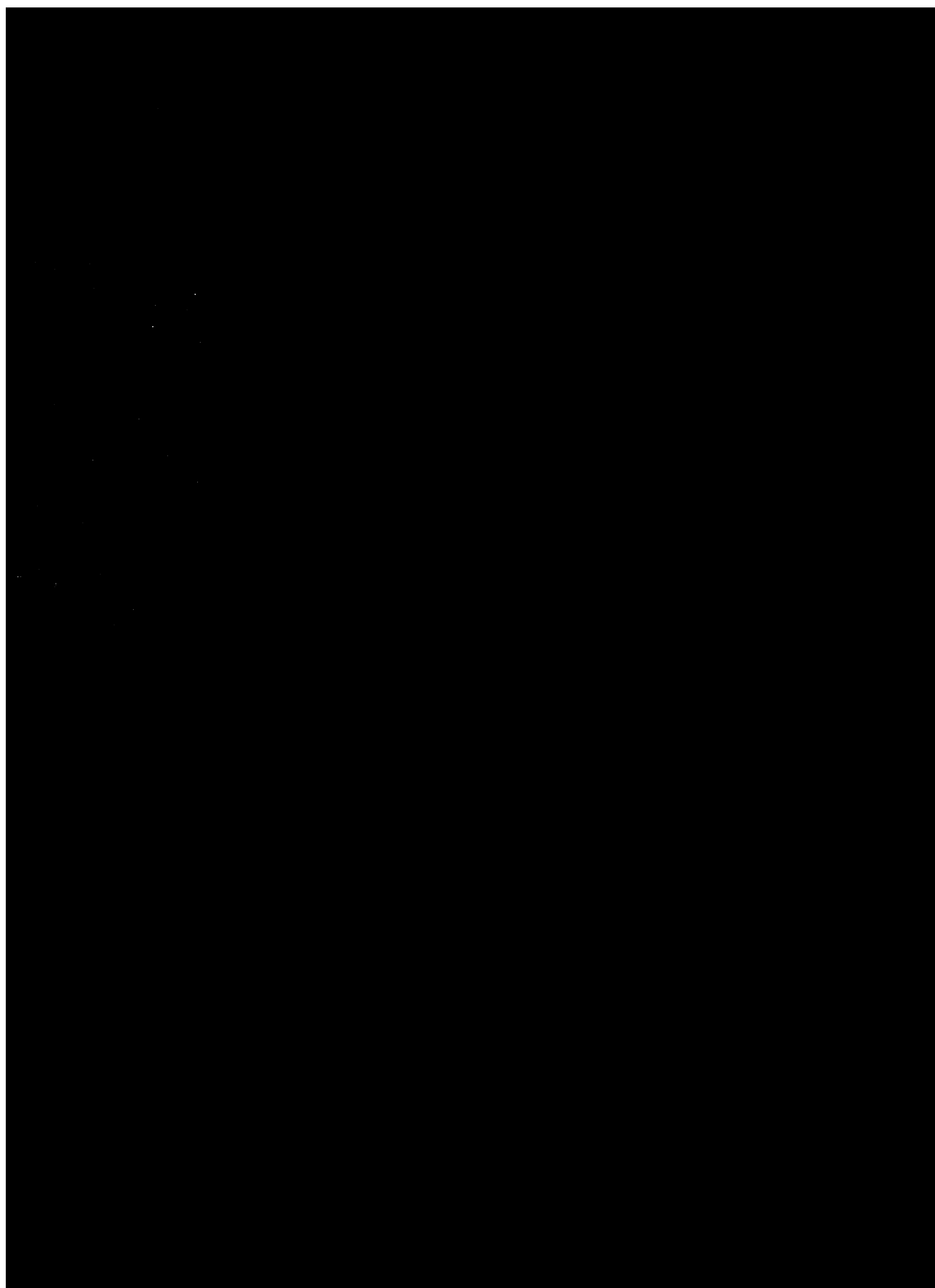




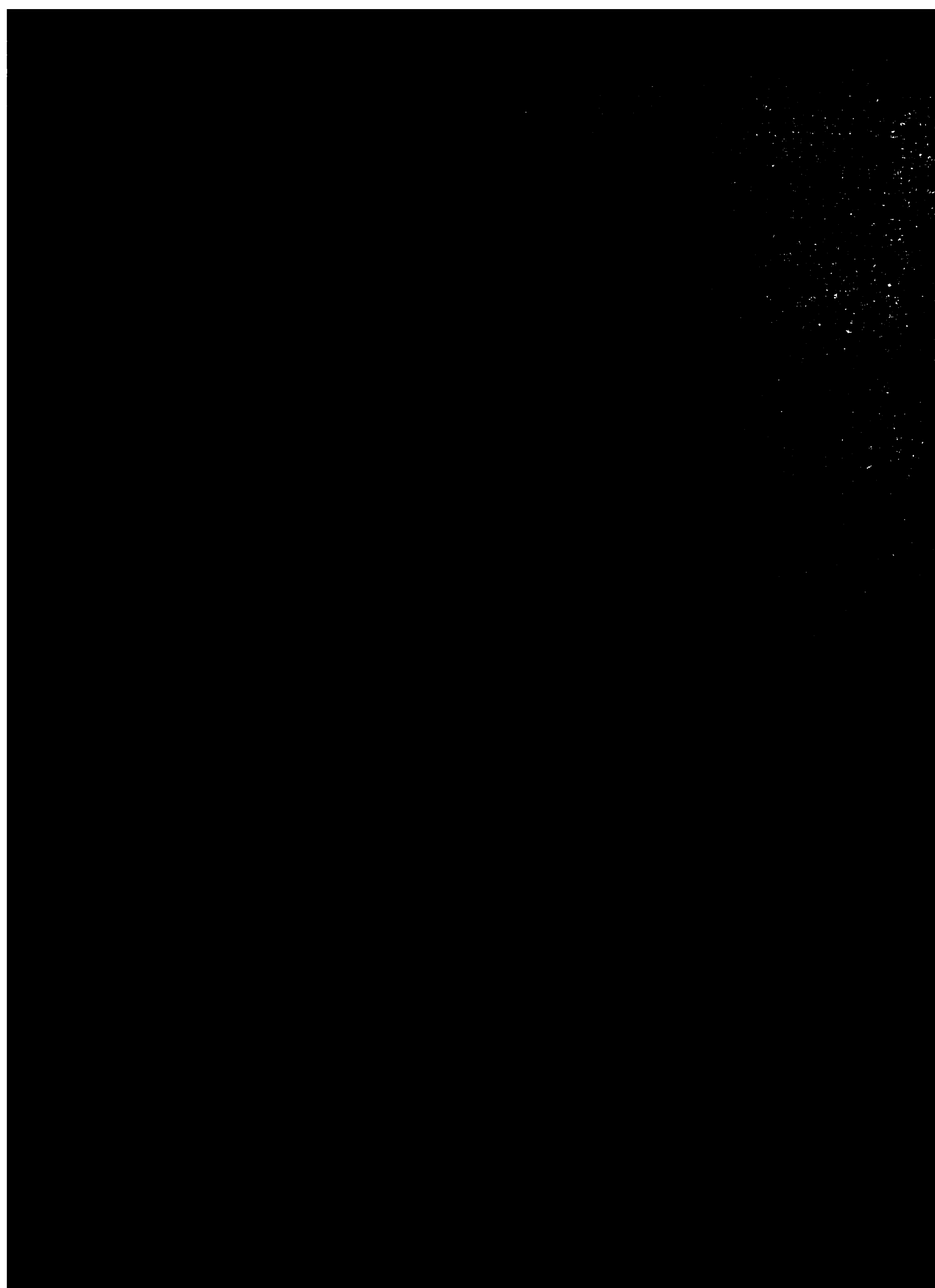






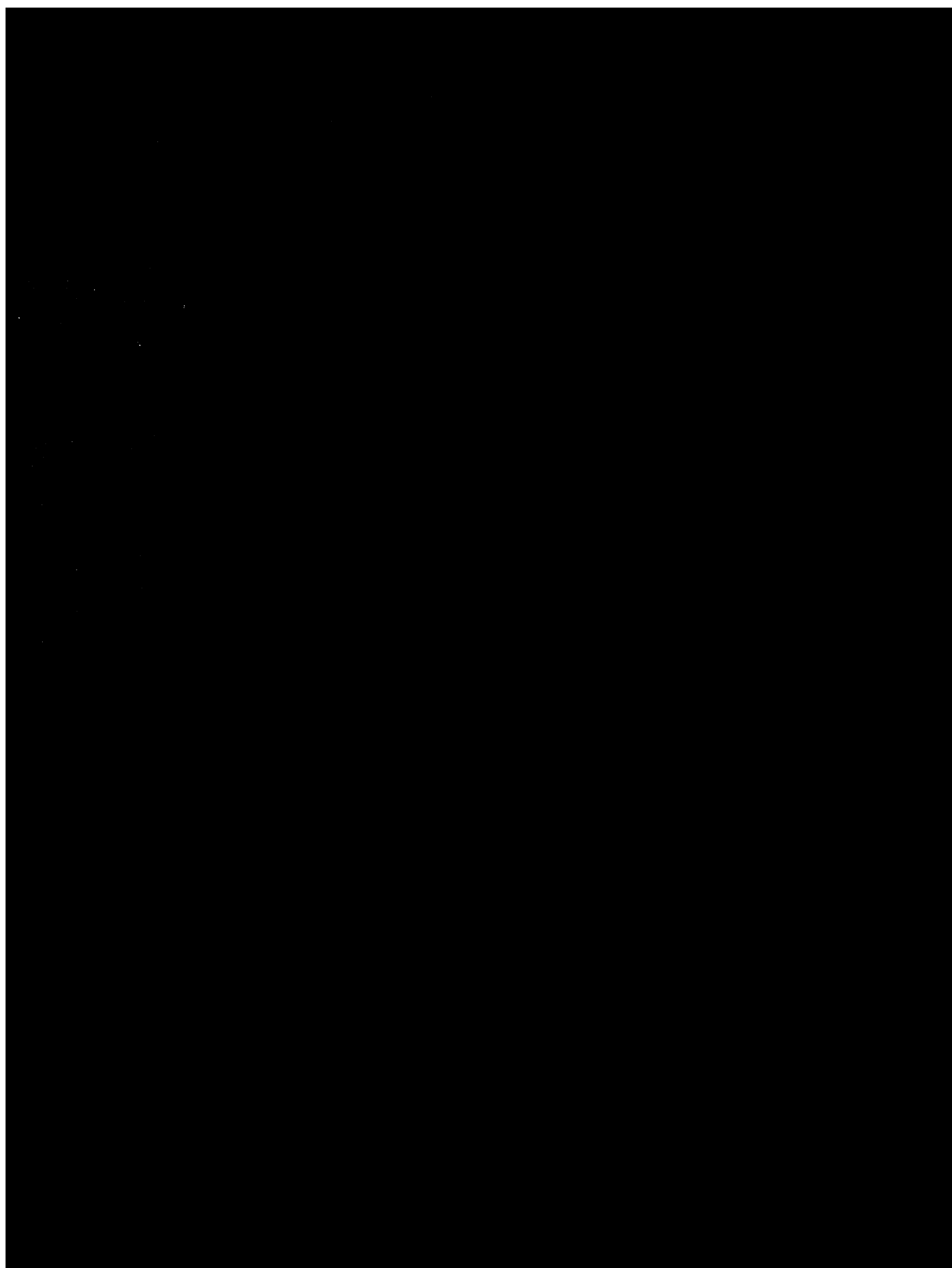












Hielp af Valente ved deres Bisp Euphilam, som var en Tilhænger af Arii Lærdom, og havde under Constantio havt Omgang med de Arianer Eudoxio og Acacio; at Gotherne vare deelte i tvende Partier, anførte af Athanaricho og Fritigerne, som blev overvundet af den første, men ved Valentis Hielp igien overvandt ham, og at han derover, for at sætte sig fastere i Valentis Yndest, bestyrkede sine Landsmænd endnu mere i den Arianske Lære. [illegible] (9) blander alting sammen, og vil, at det var Gotherne, som, følgende en Hind, ginge over Mæotis, og komme [illegible]racien; vare deelte i tvende Parter, der bekrigede hinanden, hvoraf den ene lovede at blive Christen, saafremt Valens hielpe den, og derpaa, da den fik Hielp, lod sig døbe, og [illegible] den Arianske Lære, som Keyseren selv fulgte. Ved at [illegible]ligne og overveye alle disse stridige Vidnesbyrd, finder [illegible] det er rigtigt nok, at Athanaricus, som var en Hedning, [o]mtrent paa den Tid han førte Krig med Keyser Valens, [hvilken] Krig varede fra 367 til 369, hæftigen forfulgt de christne [illegible], saavel ret som vrang troende, hvorom jeg forhen haver [illegible], og hvilket end meer bestyrkes ved følgende Vidnesbyrd [Am]brosii (10): At Gotherne havde christelige Martyrer, og [illegible]ske overvunde Romerne, fordi de udøste deres Blod for [illegible] Stand Arianerne derimod angrebe, (hvilket Stæd [illegible]gemed herligen at vise, at det var langt fra, at alle [illegible] vare Arianer); Augustini (11): At han selv haver hørt [illegible] Brødre, at medens de vare unge Drenge, og nærværende [i Go]thia, forfulgte der en Gothisk Konge grummeligen de [illegible], da der ei vare andre end Catholiker, og giorde mange [illegible] Deel.

 af

(9) Ib. t. 7. p. 247.
(10) Op. t. 5. l. 2. in Lucæ c. 2. p. 23.
(11) De civit. Dei l. 18. c. 52.











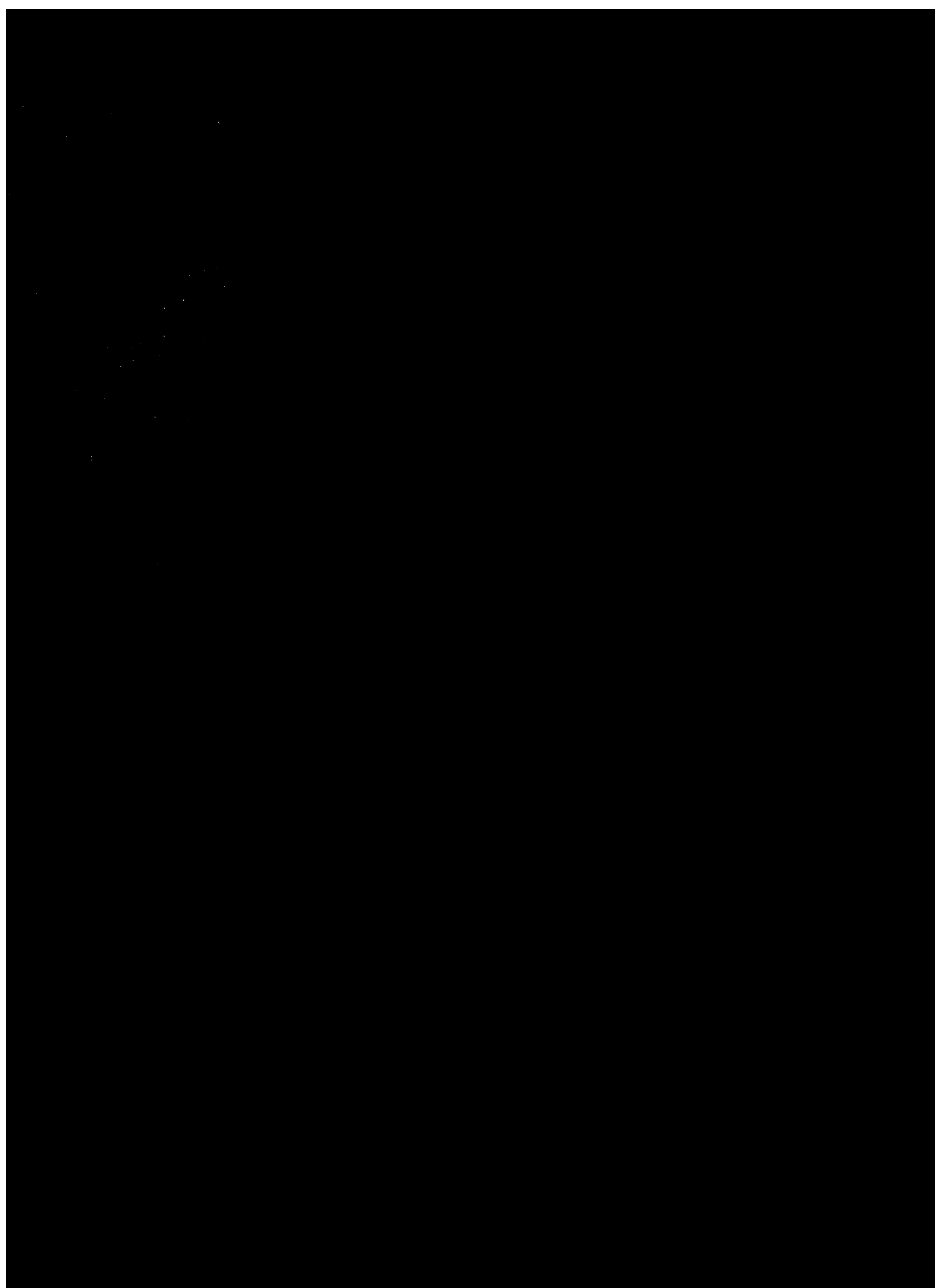




[redacted]



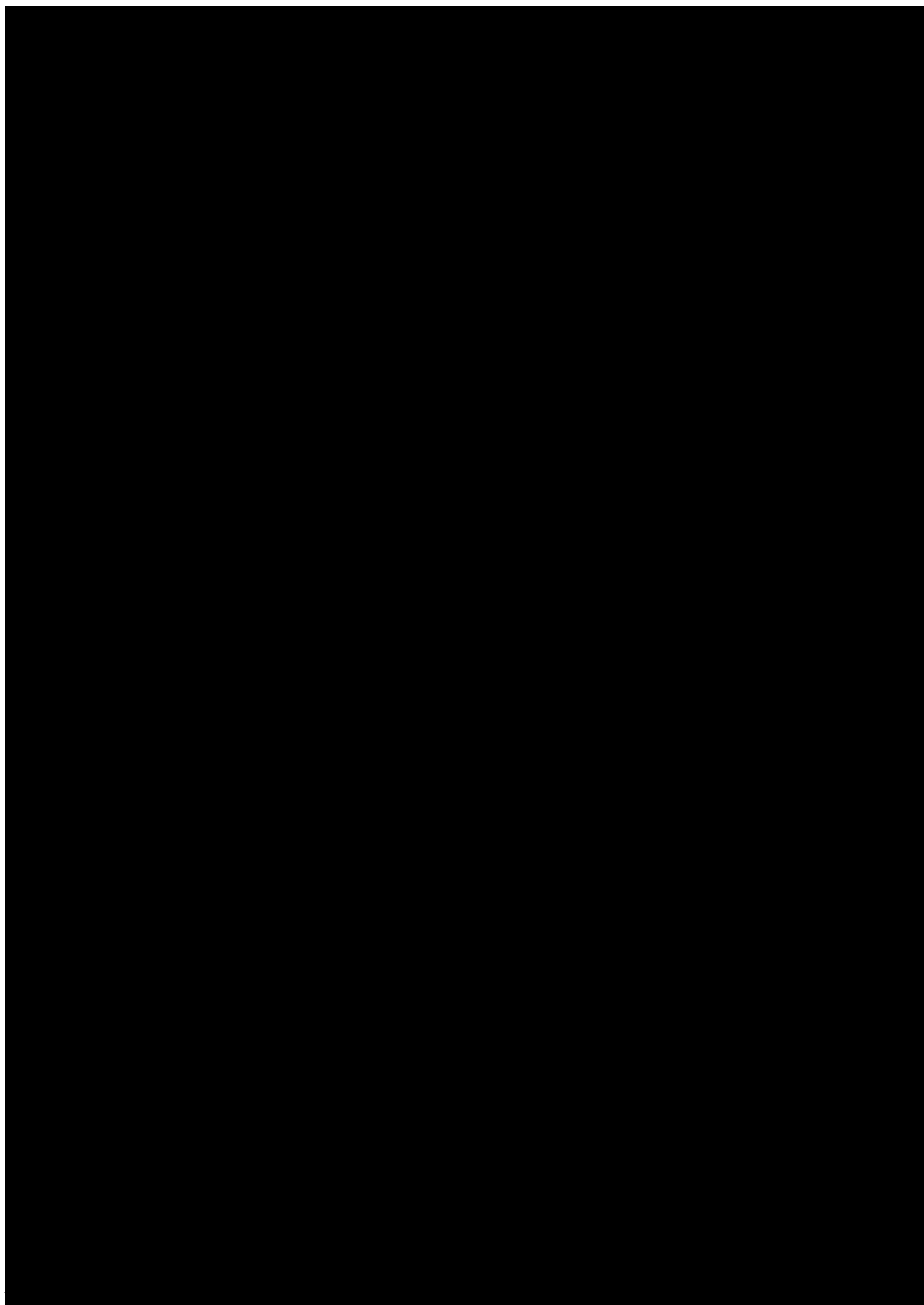












IV.

Ik Papa ufmila handau meinai
Ego Papa subscribo manu mea

(rectius nemuni) j
and nemum i Killiggane igi gah
in nomine ecclesiæ hujus et

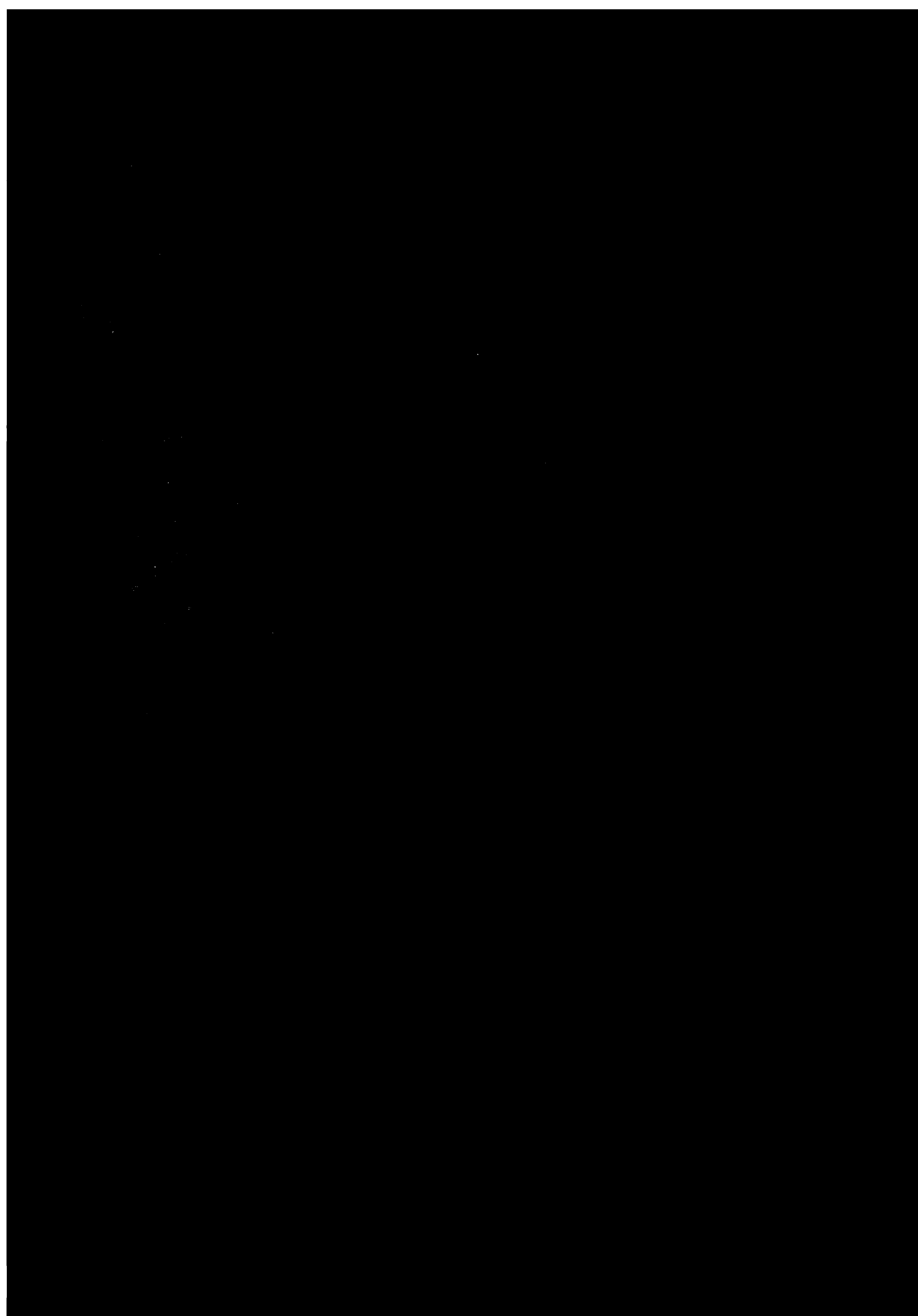
v s (deest gah)
thie thairh Kayte gon mith
per et cum

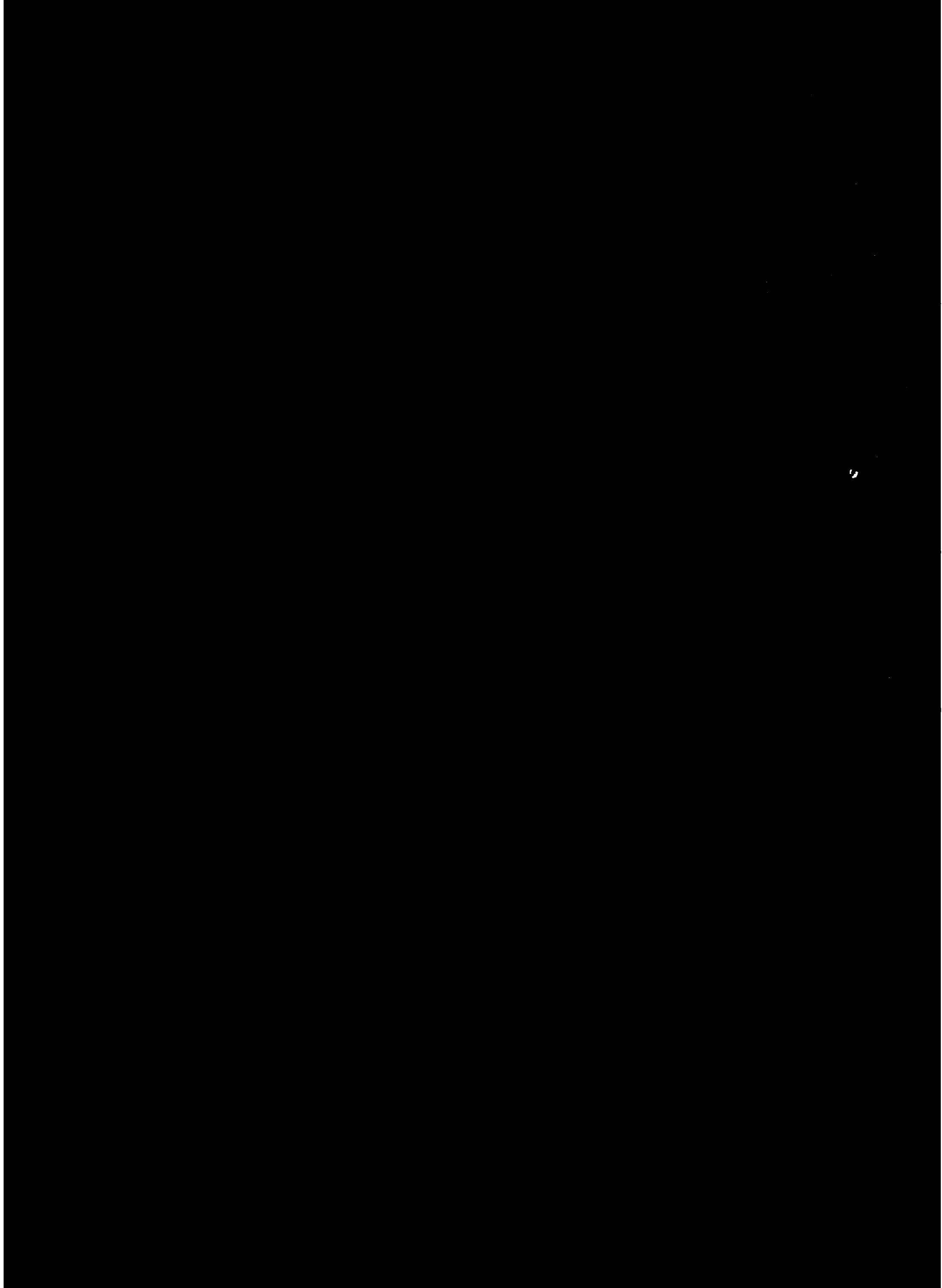
j
akuna doa modaune aramma. gah
cono et

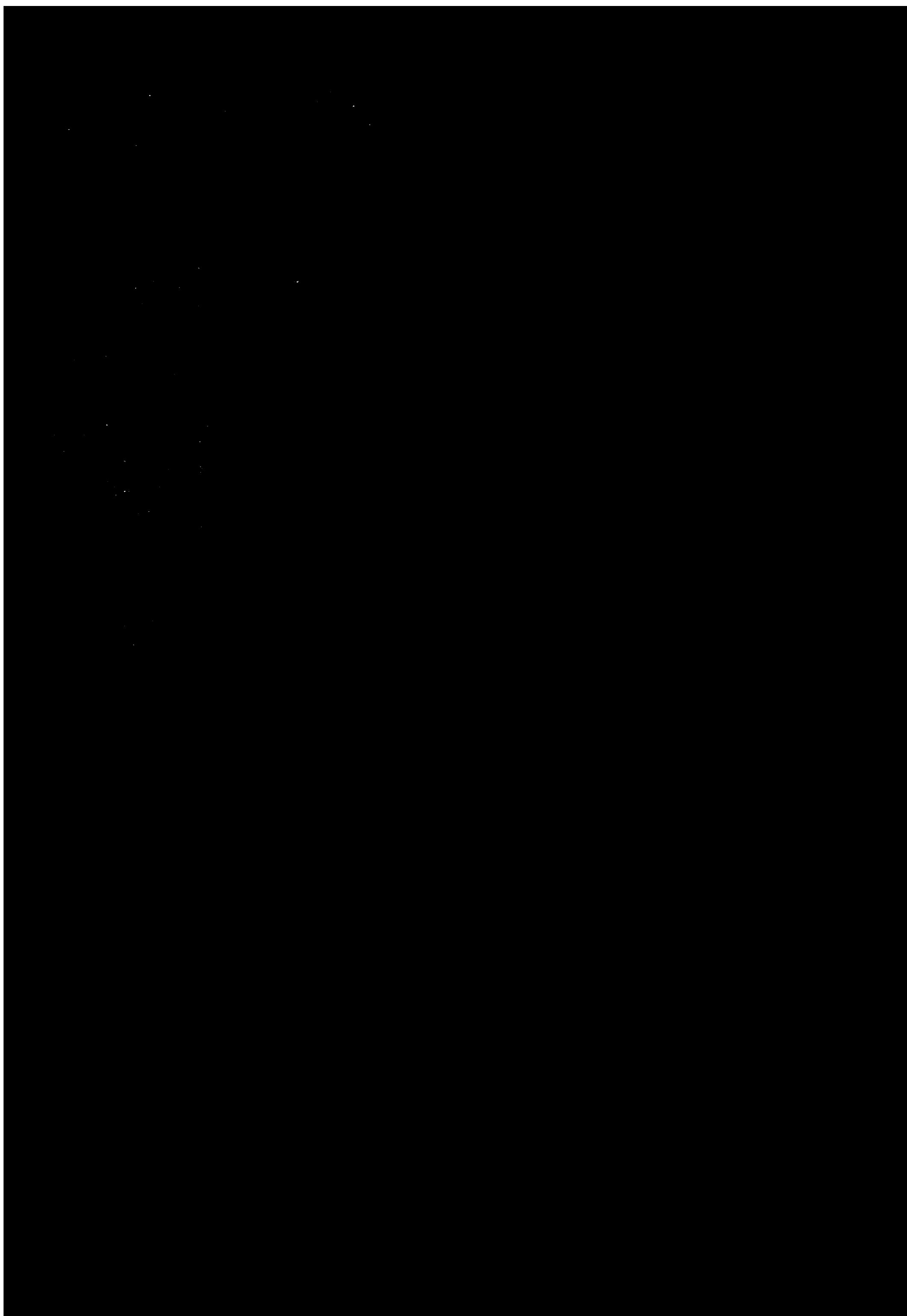
gahlaibim une araim and nemune
condiscipulis in nomine

y (deest faive)
iggane R K vairth thize
lesiæ regnante Kristo

B. *Kylægunda* in lingva Finnica & Esthnica est *pagus*, incertum an *Killiggana* in Gothica est *ecclesia.*



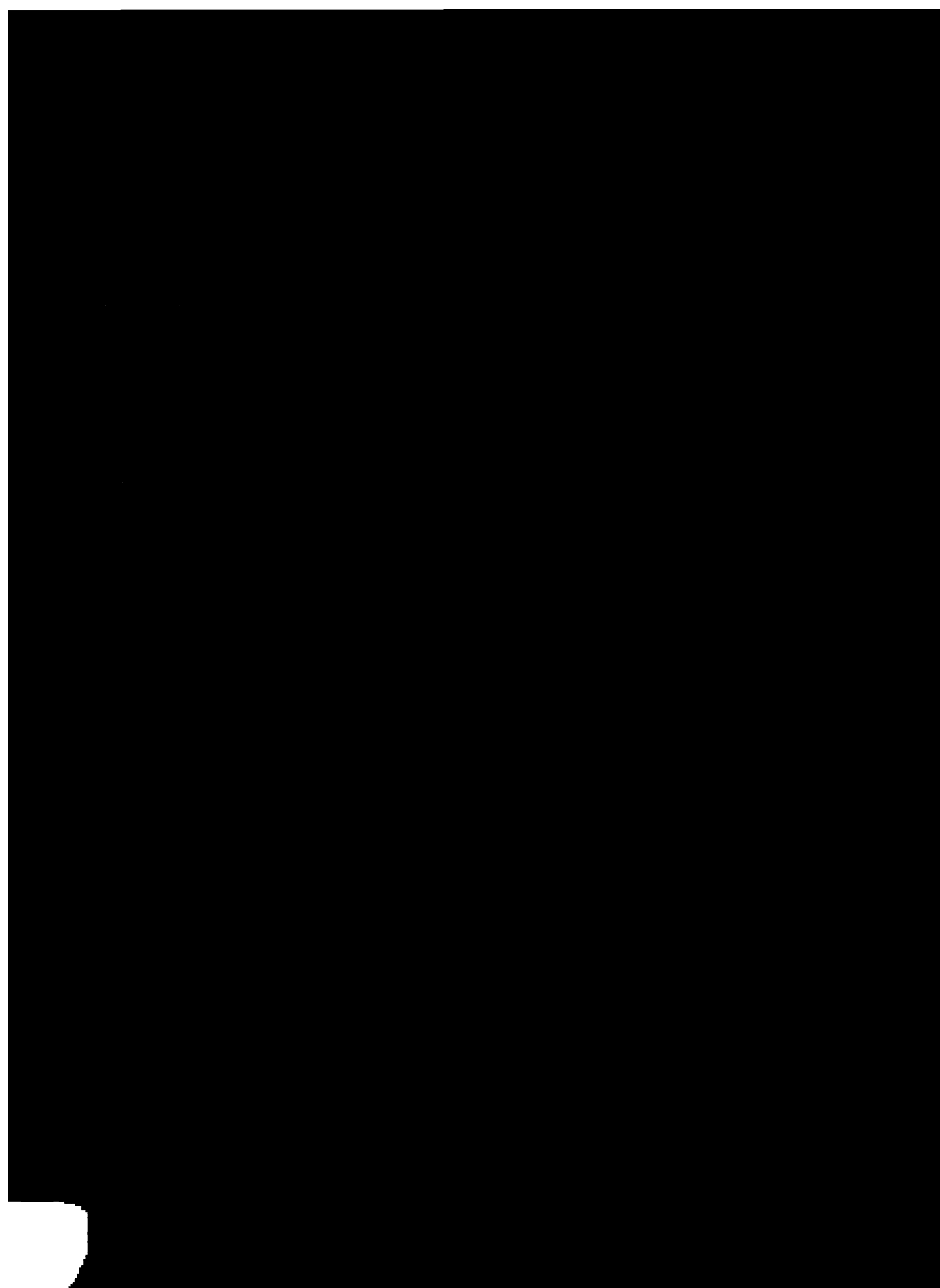












Steder, mange Gothiske Monnumenter. Dette uskaterlige Monument forvares ellers nu omstunder i Neapolis i Archivet af Kirken af Mariæ Bebudelse, (saaledes mener jeg at Ecclesia Santissimæ Annunciatæ bor oversættes). Af disse Sabbatini Ord, som Asseman anforer: Abbiam fatto incidere queste per curiosita di chi legge. Non facciamo su del medesimo alcuna osservazione, perche pensiamo colle note darlo in luce a parte. Che'lpublico goda di questo documento vetusto non ancora stampato, tutta se deve la gloria al dottissimo nostro amico D. Scipione di Cristoforo, il quale fra gli altri pregi, che lo adornano, essendo pratichissimo de' caratteri antichi, lo ha di sua propria mano trascritto; cosa da molti èstata desiderata, ma per la difficolta de' caratteri non ancora eseguita: Er det klart, at denne lærde Mand havde astrykke det gandske Instrument med alle sine Underskrifter, en Ting som jeg vilde have onsket at Asseman og havde giort. Isidorus Toletanus (57), som var Bisp i Toledo ved Aar 650, siger, naar han taler om Bogstavers Opfindere, at Gulfila har opfundet de sidste, nemlig Geternes, hvilke vi see; af hvilke Ord jeg slutter, at Vest-Gotherne have endda udi Spanien brugt Ulphilæ Bogstaver, hvoraf man kan giore sig Haab dog engang, at opdage udi Spanien Codices med Gothiske Bogstaver.

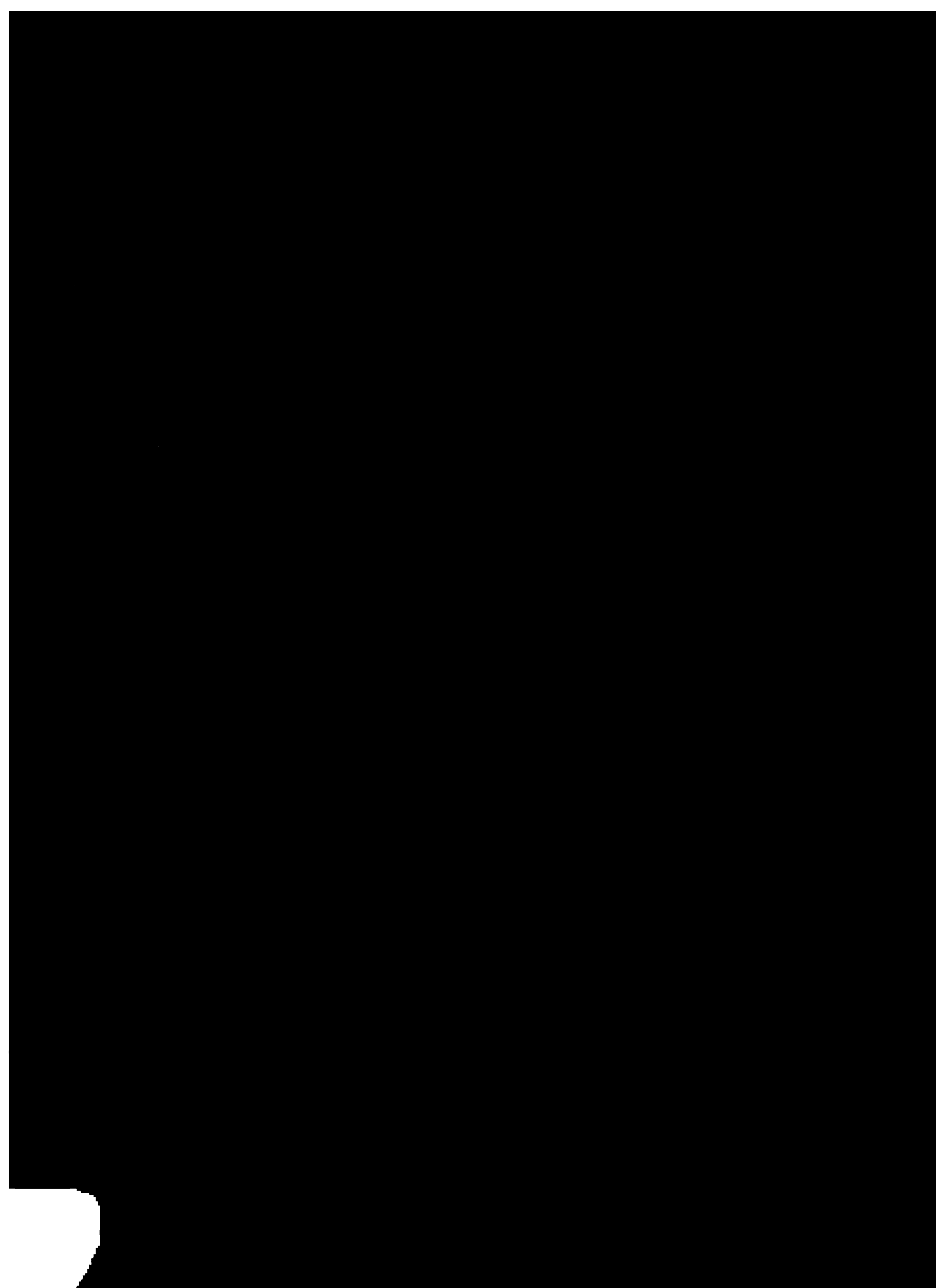
§. XLII.

Gotherues Bedrifter under Theodosio Magno.

Nu er det Tid, at jeg vender tilbage igien til Folgen af Historien om Gothernes Bedrifter. Men som jeg nu allerede haver bragt dem ind i det Romerske Herredomme, og derved de storste Vanskeligheder i deres Historie ere overvundne, hvortil kommer, at de, som boe iblant slebne Folk, tabte jo længer jo mere Kien-

 detegs

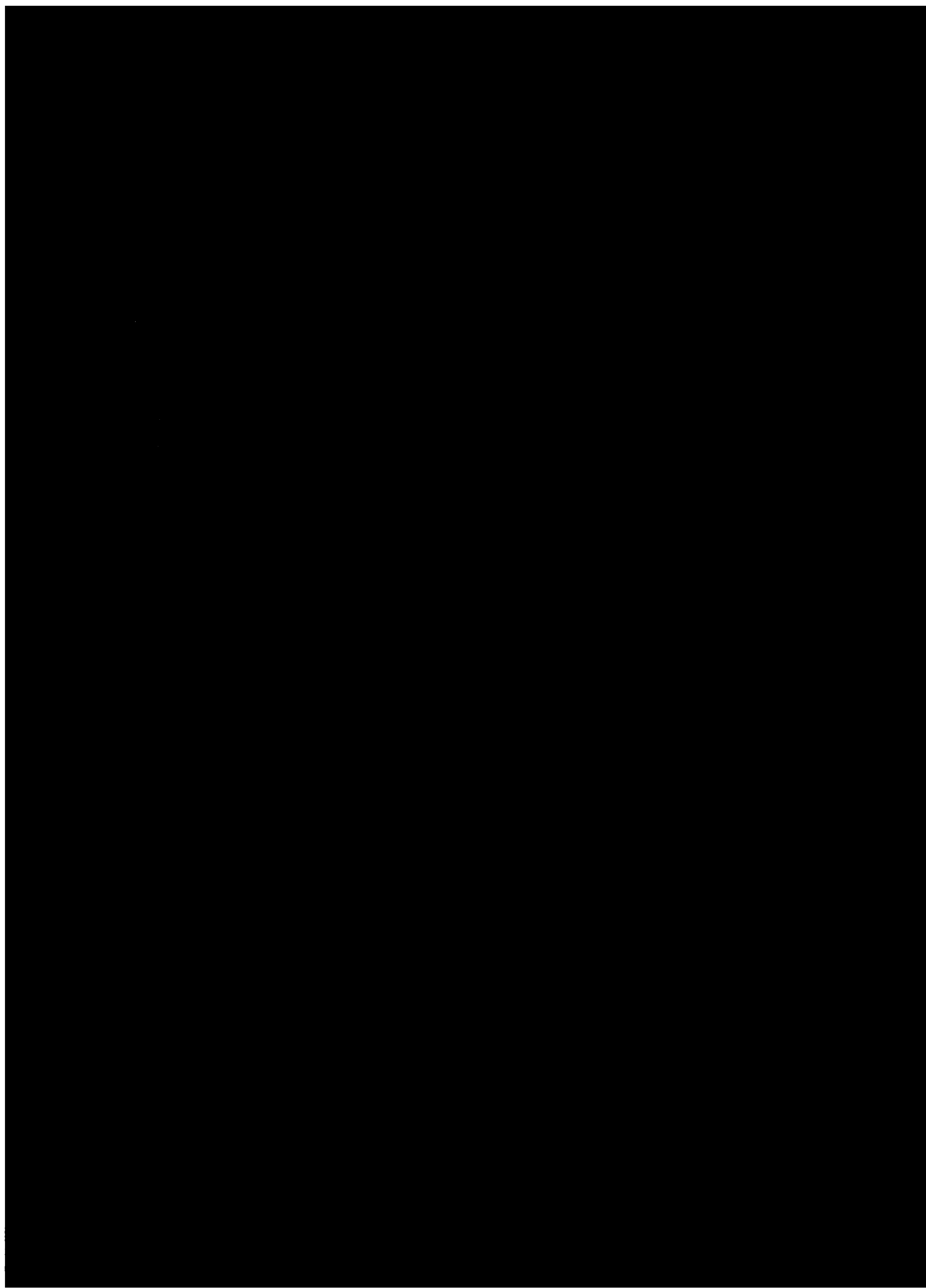
(57) Ap. Sirm. t. 2. p. 887. Carm. 21.

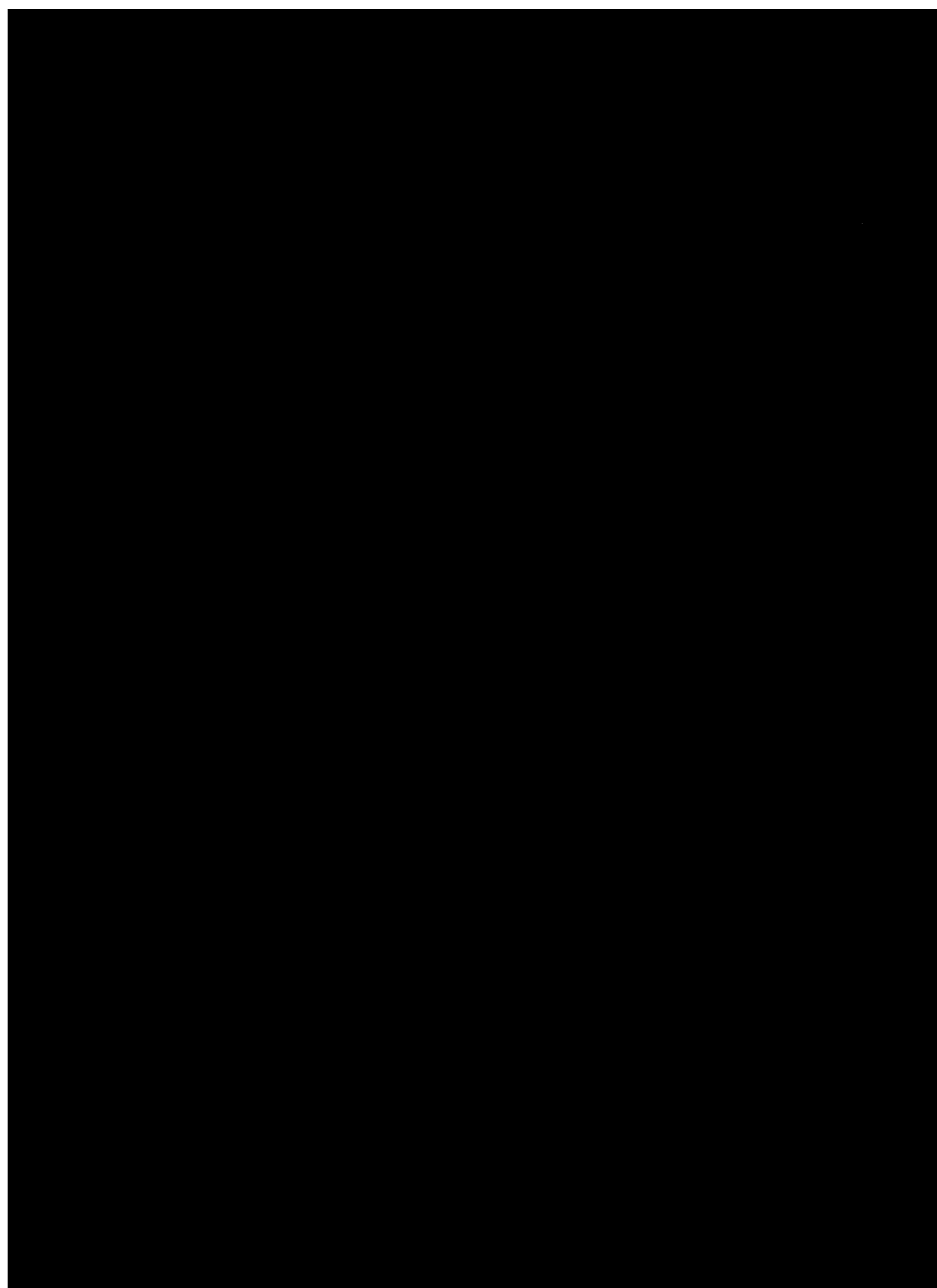


…øge til deres Tælte, meget bedrøvede over, at de ei havde fulgt Fritigerni Raad, nemlig ei at give sig af med Beleyringer. …aiten anvendte de paa at læge deres Saarede ved de hos dem …ugelige Midler. Om Morgenen efter forlode de Adrianopel, … plyndrede alt det platte Land omkring Perinthum, uden at …fe sig til at angribe den. De havde da med sig Hunner og …ner, som vare meget stridbare og stærke, og hærdede ved at …mmengaae vanskelige Ting. Derfra vendte de sig imod Con…tinopel selv, dragende frem i en firkantet Slagtordning, af … for Overfald. Det Saraceniske Rytterie faldt da ud af …den, og skermydsede med dem med lige Fordeel. En Sa… som var nøgen, foruden at han havde sin Skam be… havde langt Haar, kastede sig da midt ind iblant Fien… sin Dolk, stak en Gother i Halsen, og suede Blodet … Dette opvakte saadan Skræk hos Gotherne, hvortil …de Betragtninger, som de giorde over Byens Storhed …ke, og Havets Nærværelse, at de forlode Constantino… vendte sig imod de nordlige Provincier, og udbredede …til de Juliske eller Venetianske Alper (der skille Italien …rico). Paa den Tid var Julius General over Landene …n Side Bierget Taurus. Han, da han hørte hvorledes …i Thracien, gav Befaling til de Romerske Officierer, …førte Gotherne, der laae hist og her adspredede i Landet, …ilforn vare modtagne, at myrde dem alle paa een Dag, …aaskud at give dem deres Besoldning, hvilket ogsaa blev …sat, og derved de østlige Lande befriede fra en stor Fare … Dette sidste fortæller Zosimus (60) saaledes: At de Go-

ther,

(59) Amm. Marc. l. 31. p. 465—469.
(60) L. 4. c. 26. p. 404—408.



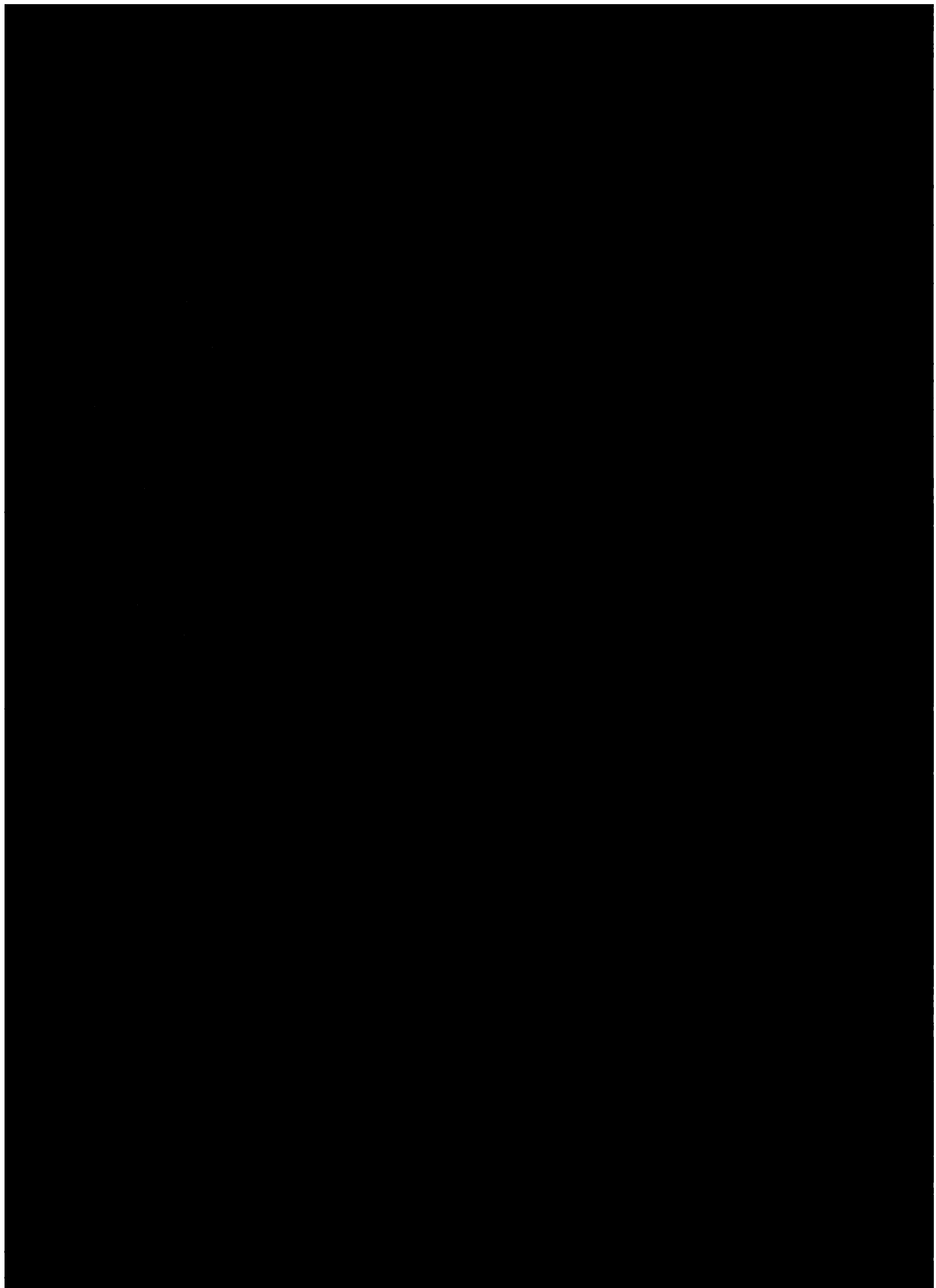


[redacted]

mødte disse hverandre i Philadelphia, hvor det kom til Slagsmaal, efterdi en Ægypter vilde tage en Borger i Forsvar, som [illegible] Aarsag var bleven saaret af en Barbar, og de øvrige Ægypter formanede Barbarerne til at føre sig skikkeligen op, som de, der nu burde leve efter Romernes Love. Imedens dette skede, blev Keyseren udi Macedonien overrumplet af Barbarerne, som vare gangne over Floden, ved det han holdt ingen Orden i sin Leyer, saa at de Barbarer, som tiente ham, kunde [illegible] bort naar de vilde, sende andre i deres Sted, og komme igien. Efter denne Seyer faldt Macedonien og Thessalien i [illegible]ns Hænder, som lod Stæderne blive i den Stand de [illegible] i Haab at trække en god Skat af dem. Men endskiønt [illegible]at løbet saaledes af, og Keyseren maatte sende til Gratia[illegible] Hielp, saa holdt han dog et prægtigt Indtog i Con[illegible]opel, ligesom en Triumph. Og herom er det vel Idatius [illegible]aler, naar han ved Aar 380 siger, at begge Keyserne er[illegible] Seyervindinger, og at Theodosius giorde sit Indtog i [illegible]ntinopel den 14 November. Marcellinus (74) siger og, [illegible]dosius overvandt 379 de Scythiske Folk, Alaner, Hu[illegible] Gother, og 380 at han triumpherte over de Scythiske Folk. [illegible] (75) fortæller end videre, at Gratianus sendte Theodosio [illegible]p de tvende Felt-Herrer Baudonem og Arbogastem, som [illegible]anker af Fødsel, og ved hvis Ankomst Gotherne forlode [illegible]onien og Thessalien, og trukke sig til Thracien, hvorfra [illegible] Overløbere lode Keyseren vide, at de vilde indgaae For[illegible]ed ham, og giøre alt hvad han forlangede, hvorved de

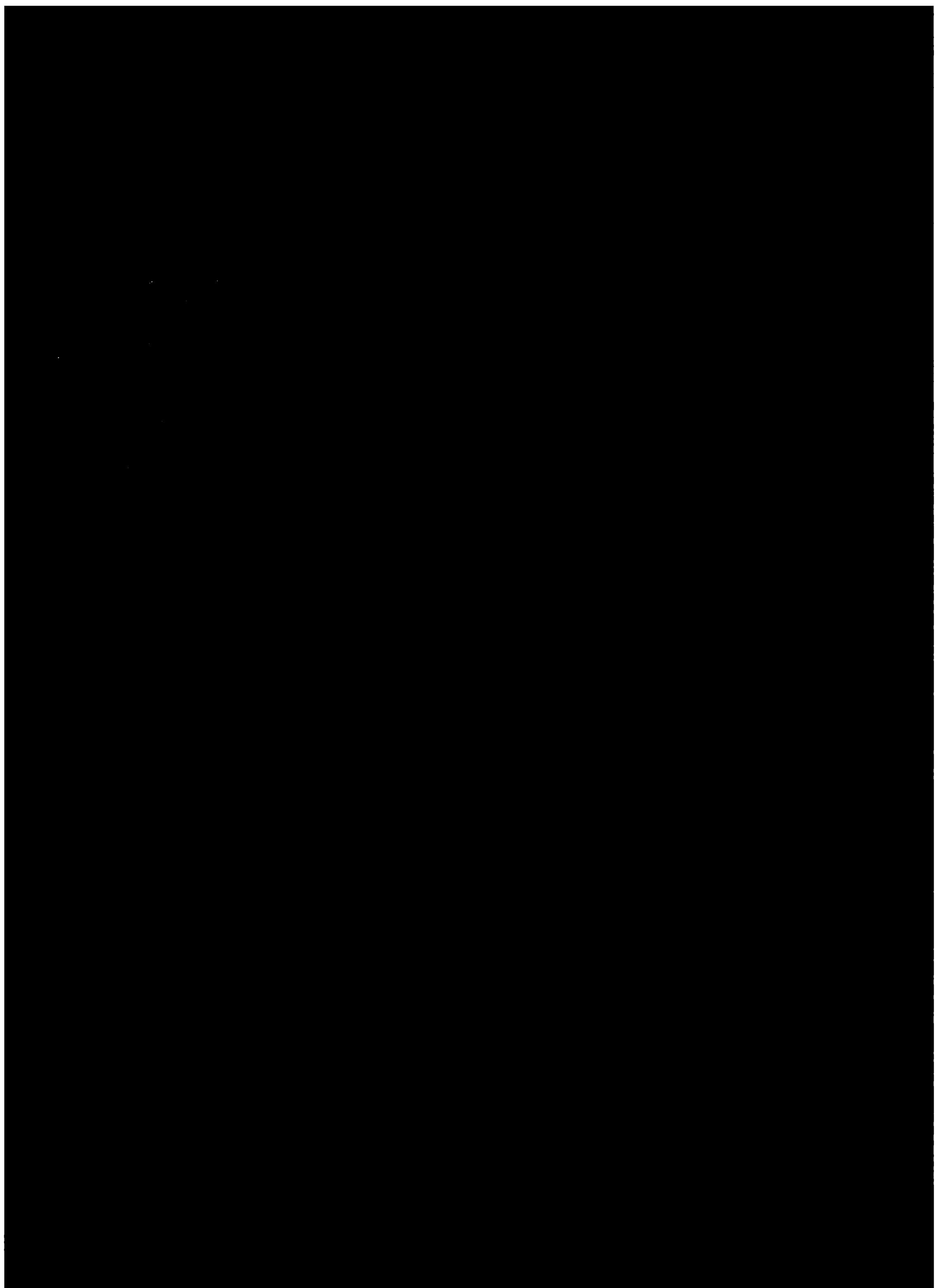
 og

(73) C. B. t. 4. p. 361.
(74) In Scal. Euf. p. 34.
(75) L. 4. c. 33. p. 422 & 423.



gimente strax uden Ophold angrebet Scytherne, det er Alaner, Huner og Gother, der havde forsynet sig med Romerske Vaaben og Heste efter deres store Seyer, at han haver udi mange og store Slag overvundet dem, og derpaa som Seyerherre draget ind i Constantinopel. Themistius (80) synes og at tale om nogen Fordeel mod Scytherne, som han kalder dem; og vidner tilligemed, at [illegible]plyndrede Dacien, Thracien, Illyrien, og at Keyseren væb[illegible] Bønder og Borgerfolk imod dem. Gregorius Nazianzenus (81) beretter, at hele Lande bleve ødelagde, utallige Mennesker [illegible]agne, og at et Folk, som man ei forstod, streiffede igien[illegible]det gandske Land, som deres eget. Socrates (82) og Sozo[illegible] (83) tale og om Theodosii Seyer over Barbarerne ved [illegible] Floden, og den sidste siger derhos, at han giorde Forbund [illegible]Deel Barbarer efter deres Begiæring, og tog Gisler af [illegible] Ambrosius (84) vidner, at Gotherne maatte forlade Ma[illegible] og Thessalonica formedelst en Pest, som kom iblant dem, [illegible] han tilskriver Bispen i Thessalonica, Acholio, hans Bøn[illegible] og at de siden bade om Fred, for at leve. Paa denne Tid [illegible] og det tildraget sig, som Eunapius (85) skriver: At de [illegible] Scyther ginge med deres Partier over (Donau), og [illegible] Keyseren forfremmede til stor Ære, saa at alting beroede [illegible], hvilket giorde dem stolte, og indbyrdes ueenige, saa [illegible] vilde, at man skulde være fornøyede med det nærvaren[illegible] [illegible] derimod vilde, at man skulde holde den Eed, som

(80) Orat. 14. p. 181.
(81) Op. t. 1. orat. 14. p. 214.
(82) L. 5. c. 6. p. 262.
(83) L. 7. c. 4. p. 707.
(84) Op. t. 3. ep. 59. p. 161.
(85) C. B. t. 1. p. 15.













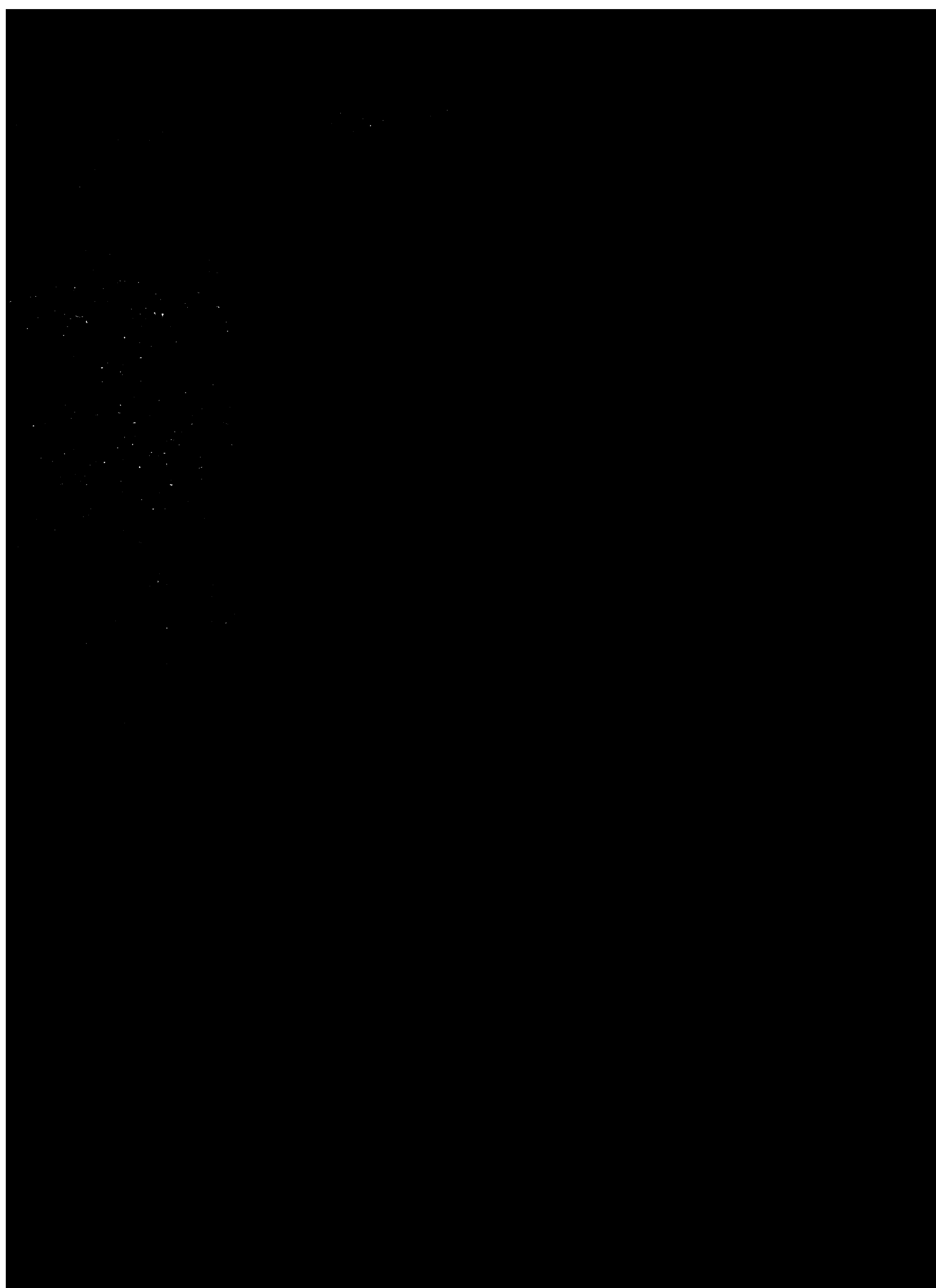


endog med dem Klæd paa Alanisk (7). Omtrent paa denne T
streiffede de Huner, kaldte Ephtalitæ, i Mesopotamien, og b
leyrede Edessa, men bleve tilbagedrevne af den Romerske Besæ
386. ning, hvoriblant vare nogle Gother (8). Aar 386 bleve Gr
thyngerne overvundne af Keyserne Theodosio og Arcadio (ha
Søn, som han havde antaget til Med-Regent), og fang
hvorpaa Keyserne droge den 12 October i Triumph ind i C
stantinopel. Dette Slag skeede i Thracien, hvor de ha
brudt ind (9). Claudianus (10) kalder dette Folk Gruthung
eller som det i nogle Codicibus nævnes Gothuni (hvoraf sees
de kun have været tvende Navne paa eet Folk, nemlig O
Gotherne; men om Navnene have virkeligen været adskil
eller om Romerne have for en blødere Udtales Skyld sagt G
thuner, det er vanskeligt at sige; dog troer jeg snarere at
have ført begge Navne, fordi de grændsede op til Hunerne
kunde derfore let blive blandede sammen), og siger at det
Skove ned til Baader, gik i tre tusende saadanne af Elle
over Donau, anført af Odothæo, men at deres Baade
nedsiunkne i Donaus fem Udløber, og de selv ihielslagne
Den Peuce, tilligemed deres Konge Odothæo; og henfører
dette til Honorii første Consulat, det er Aar 386. Zosi
(11) taler og om Oedotheo, og siger at han havde samlet en
Krigshær, ei alene af Naboerne ved Ister, men endog af
bortliggende og ubekiendte Folk, og at Promotus Theodo

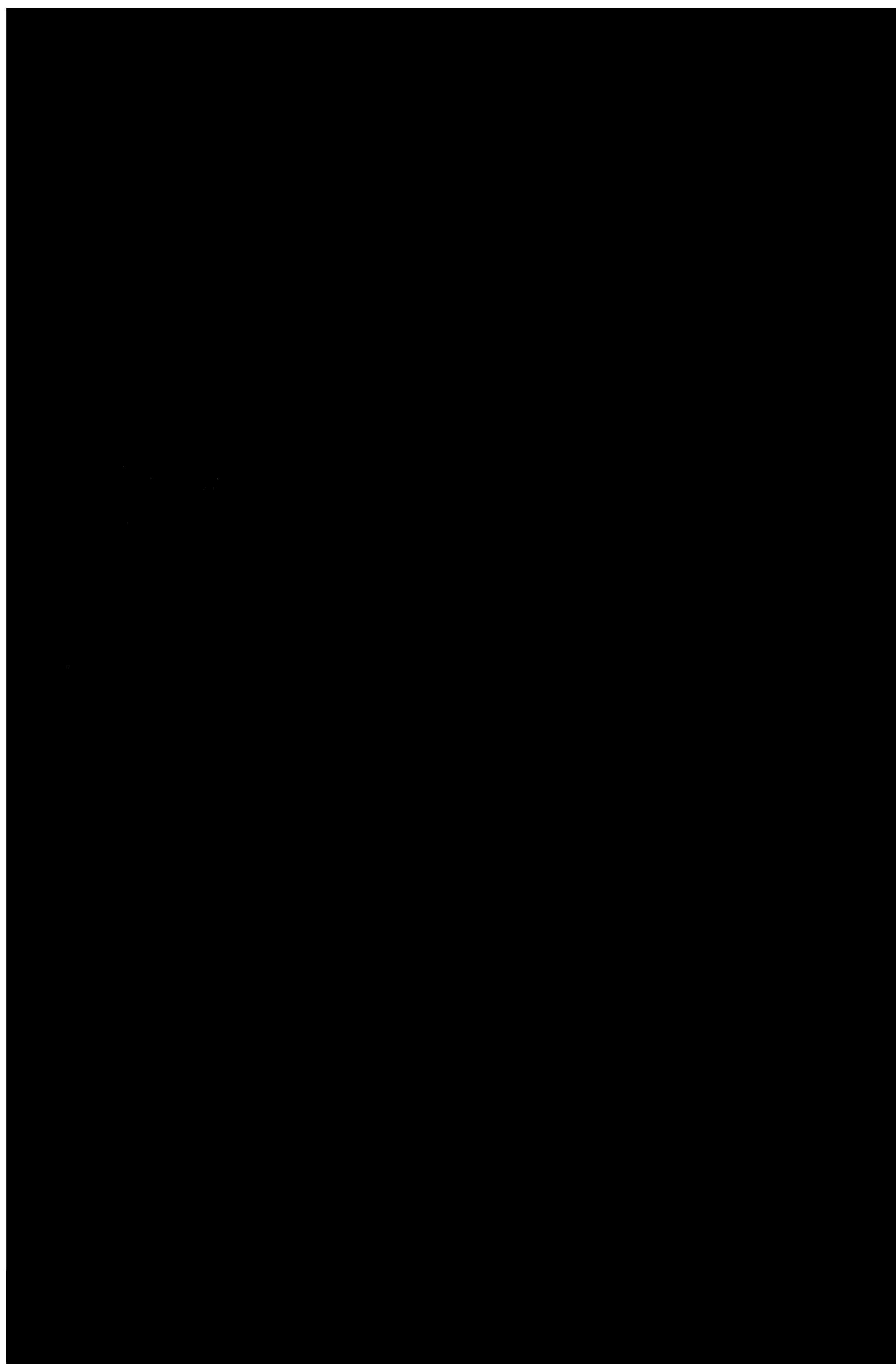
Genera

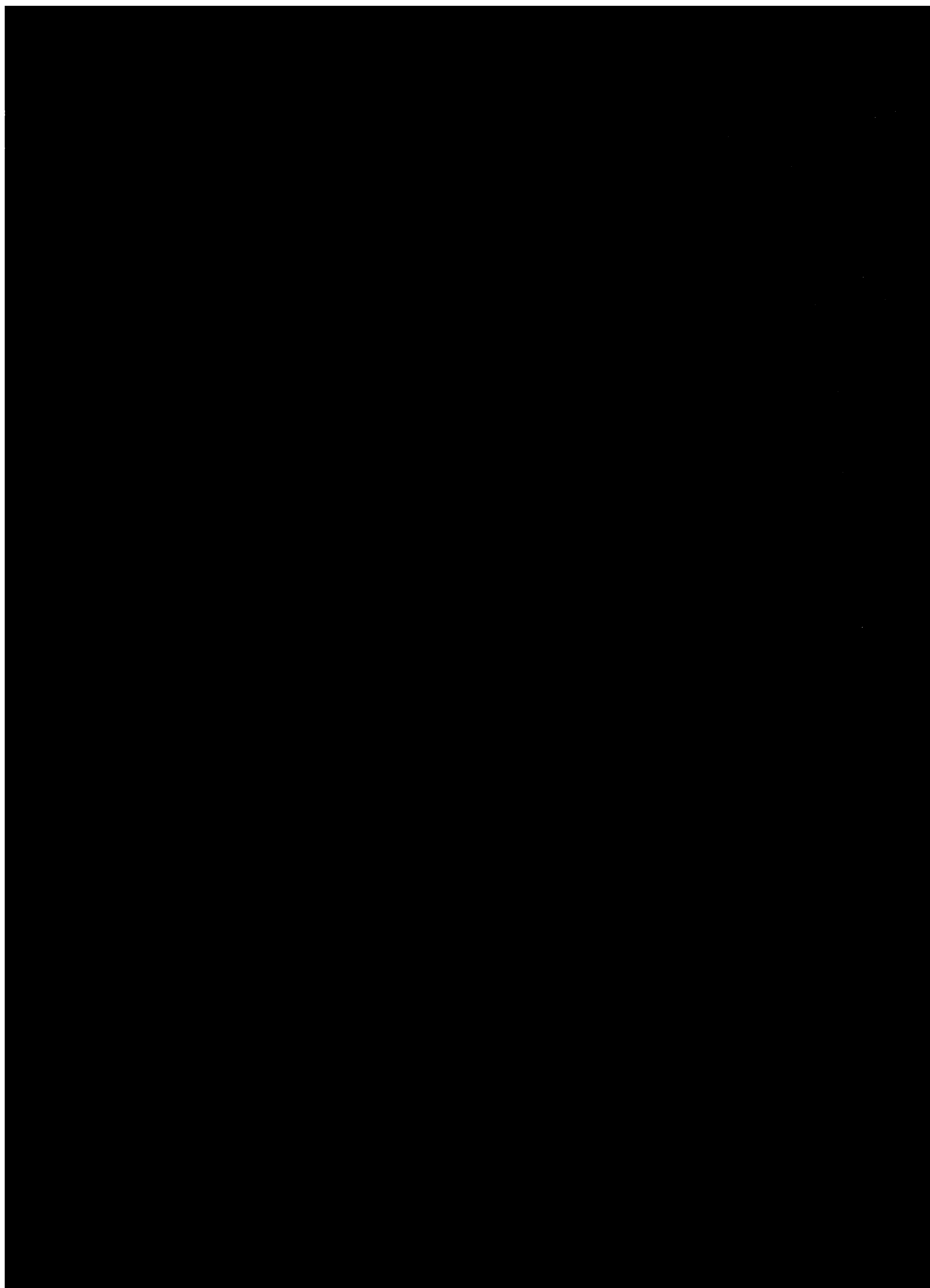
(7) Zosimus l. 4. c. 35. p. 429. Victor in Epit. p. 11.
(8) Surius 15 Novemb. p. 342.
(9) Idatius in fast. C. B. t. 4. p. 361 in Chron. in Sc
Euſ. p. 20. Marcellinus Comes p. 35.
(10) De IV. Conſ. Honorii v. 623 — 636.
(11) L. 4. c. 35. p. 428. c. 38 & 39. p. 439 — 444.

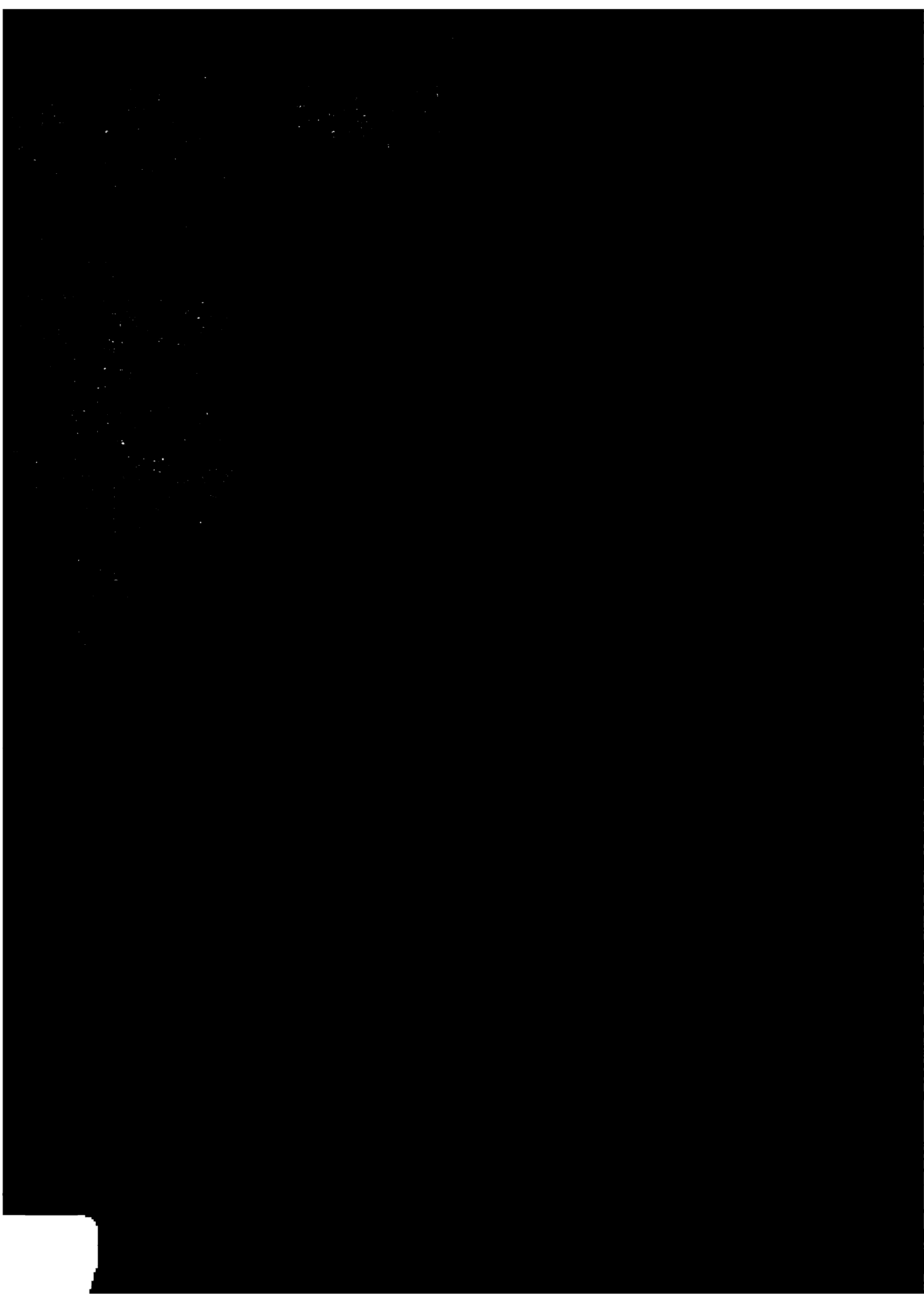
[redacted]

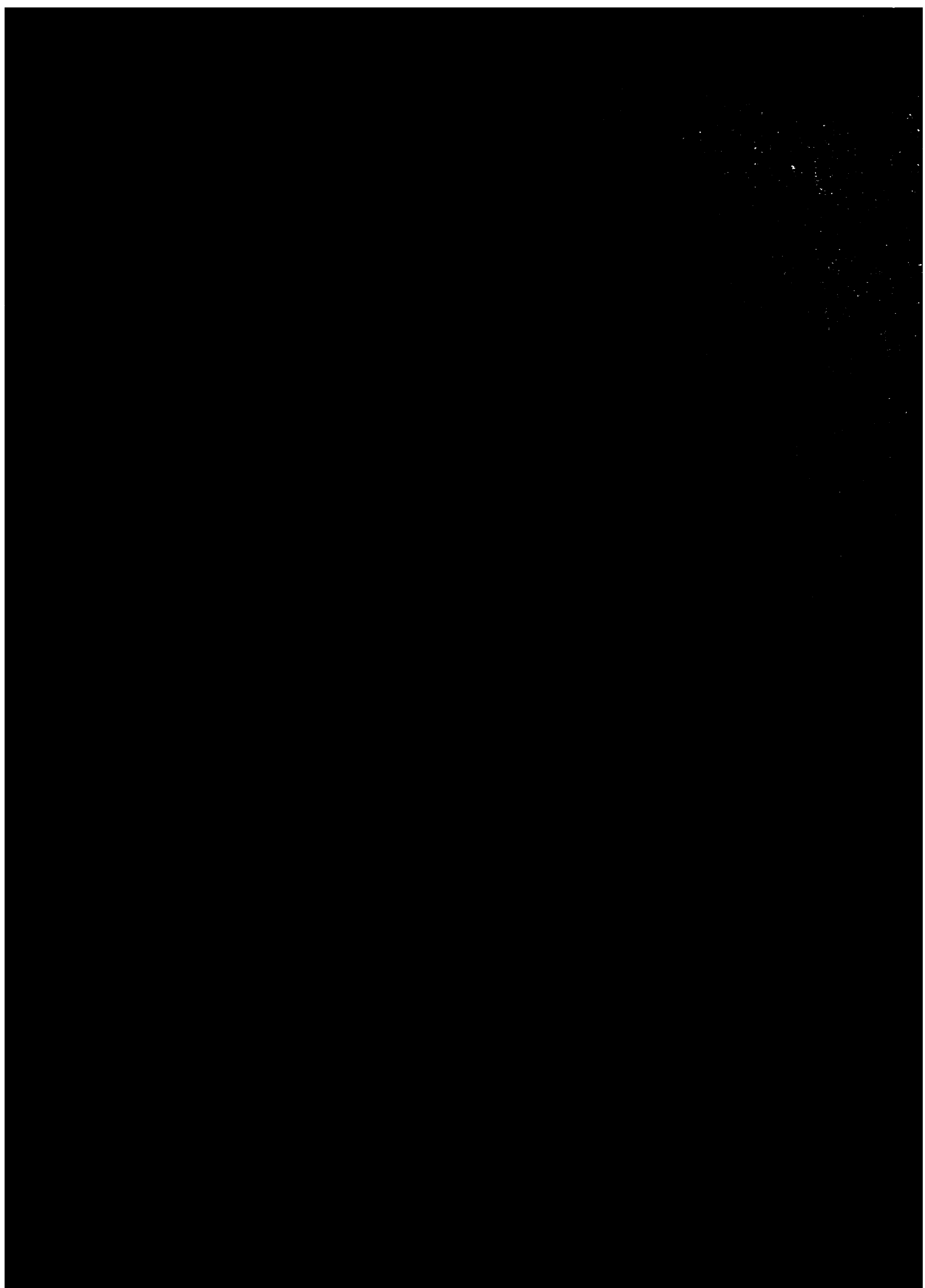














ning (31) være bleven oprettet af ham Aar 387. Den findes aftegnet hos Bandurium (32) efter nogle gamle Tegninger af den Venetianer Gentili Bellino, giorde for 300 Aar siden, da Mahomet II. var Tyrkisk Keyser. Men man er uvis paa om her forestilles de Billeder, som fandtes paa Arcadii eller paa Theodosii Piller, da de begge vare udhugne. Saa meget er vist, at nu omstunder staaer kun Arcadii Piller, hvilken dog Tyrken ei tillade nogen at betragte saa nøye, som behøvedes; men saa vidt man kan dømme efter den Tegning man haver af den, sammenlignet med Bellini, saa er paa den sidstes Tegninger Theodosii Piller, som nu omstunder er ei meere til, bleven forestillet. Man finder der afbildet en Præstinde, som fører en Hiort, en fangen Fyrste med sin Gemahlinde og en anden Person paa en Vogn fiort af tvende Oxer, Heste og Oxer, der som Bytte føres i Optoget, Afguders Billeder paa Cameler. Klædedragterne komme tildeels overeens med dem, der findes paa Antonini Piller i Rom; og kunde de tiene til at vise, hvilke Dragt Gotherne paa de Tider brugte, dersom man kun ellers var vis paa, at her alene forestilltes Theodosii Triumph over Gotherne, hvorpaa man dog kan tvile, siden her findes Cameler og en Elephant. Men at noget deraf forestiller Gotherne er høyst rimeligt. Afguds-Billederne kan heller ingen Tvil opvække, thi jeg haver forhen viist at Athanaricus og mange, om ei de fleste, af hans Undersaatter vare endda Hedninger udi Theodosii Tid.

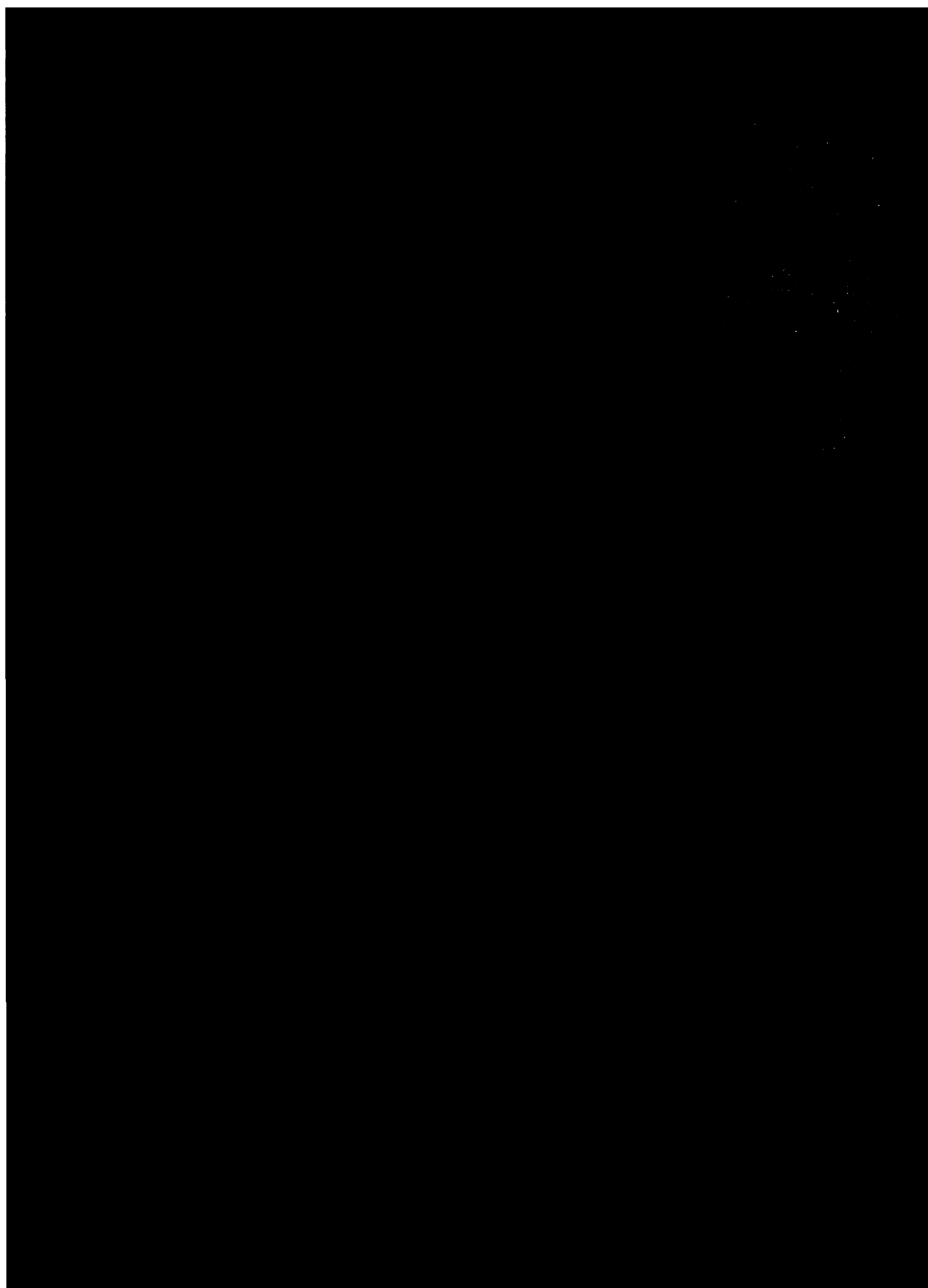
§. XLIV.

Gothernes Bedrifter under Arcadio og Honorio.

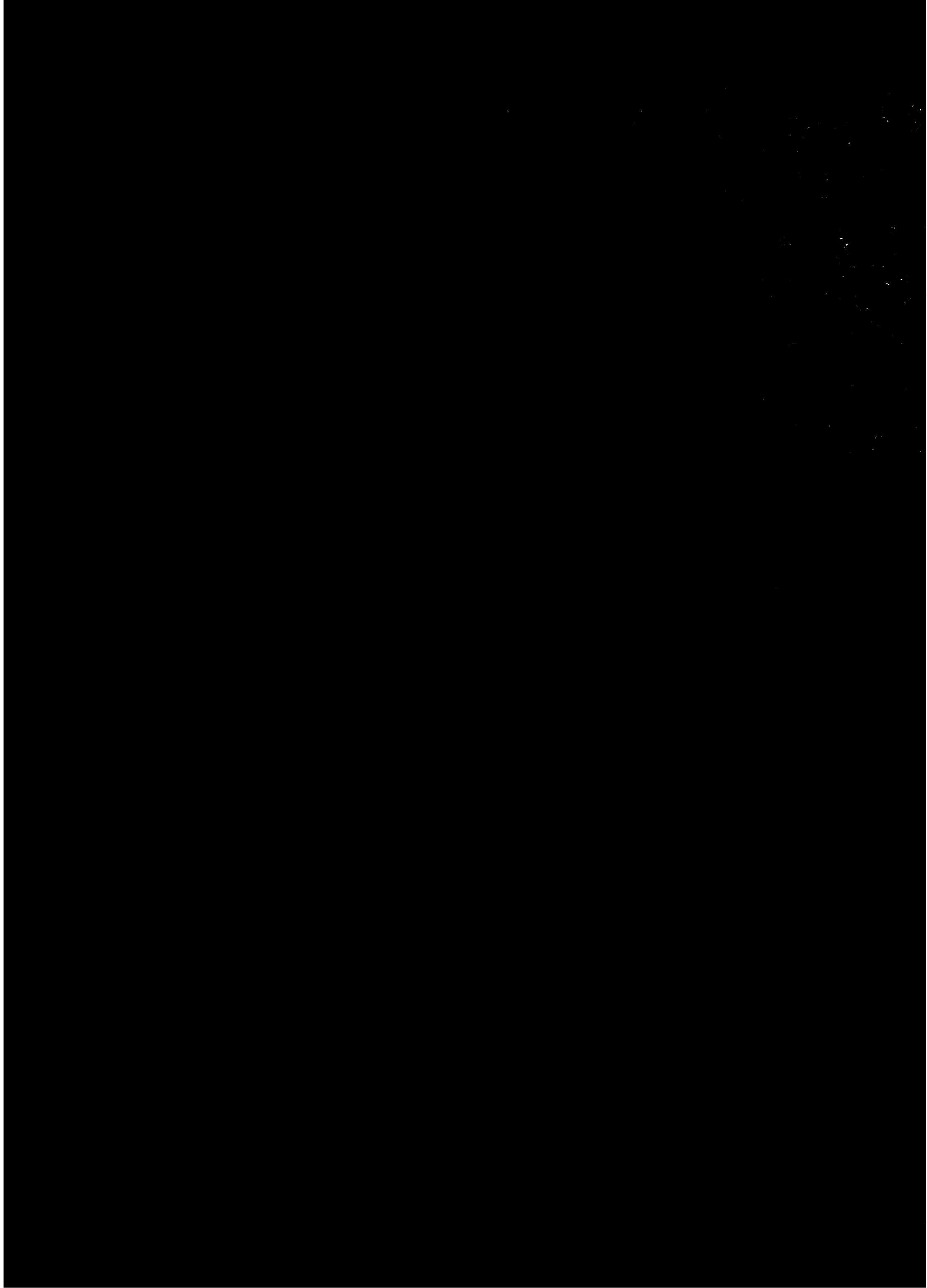
Efter Theodosii Magni Død Aar 395 blev det Romerske Rige delet imellem hans tvende Sønner, og siden aldrig meere fo

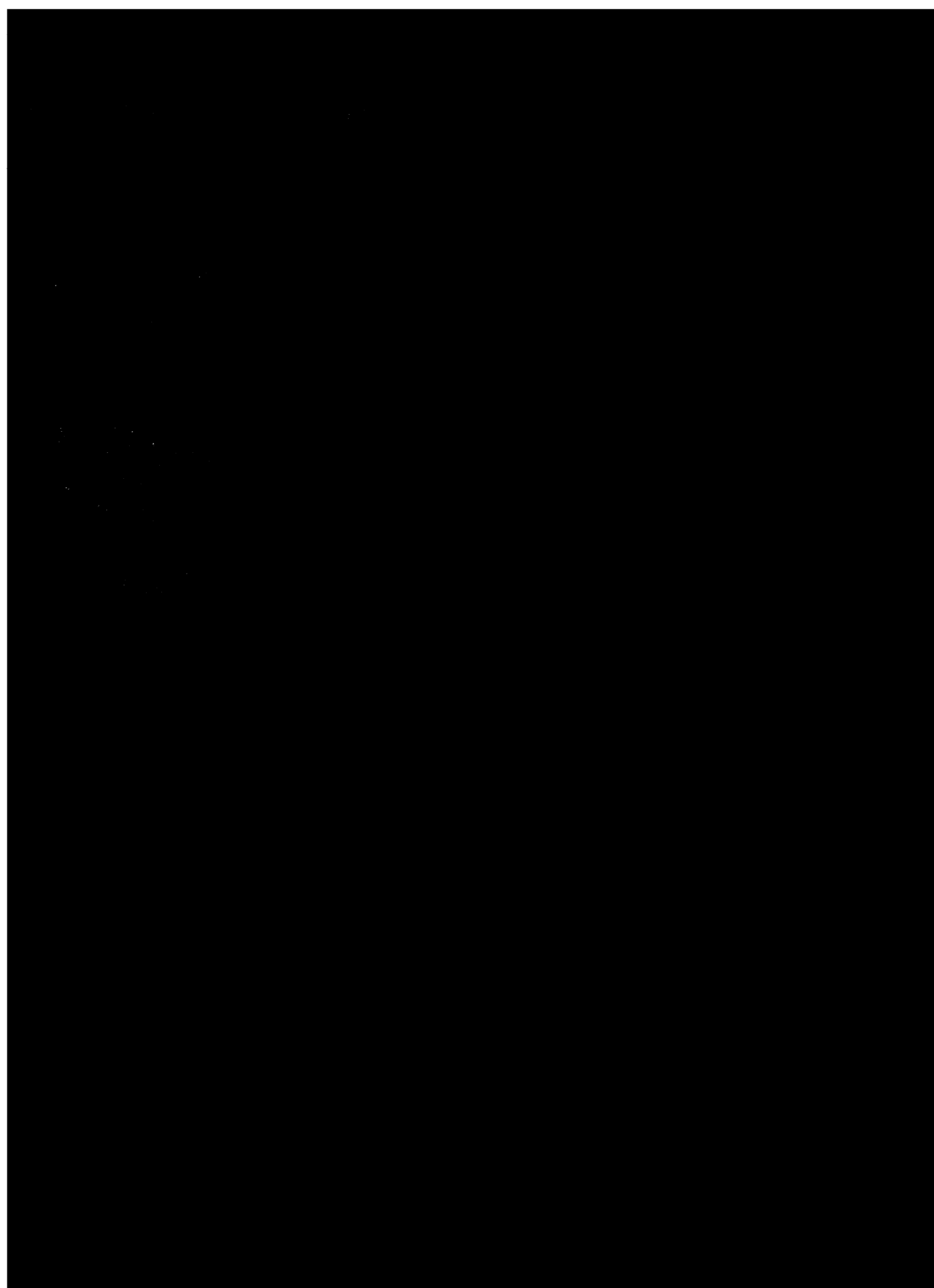
(31) Ib. t. 6. p. 48.

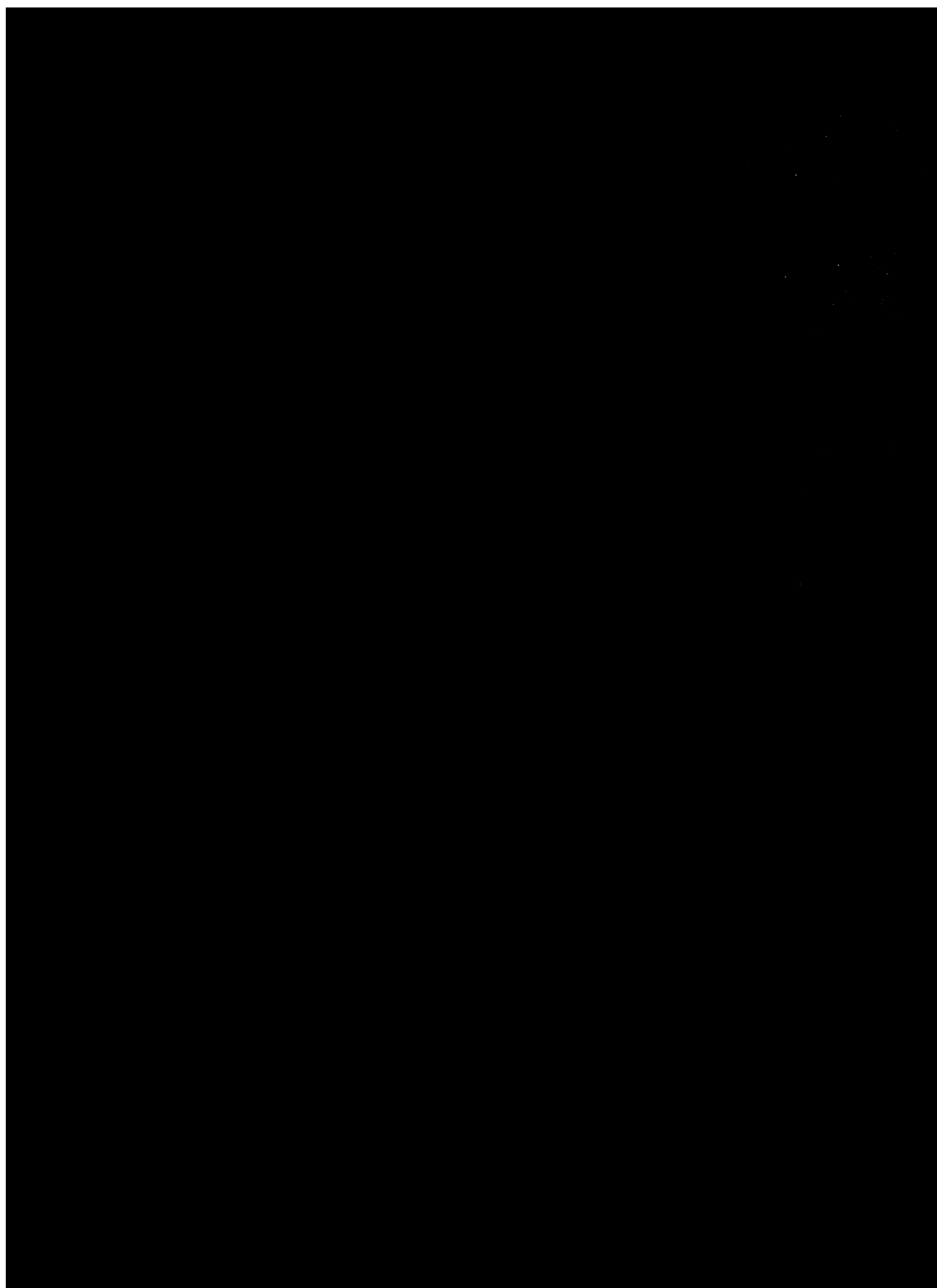
(32) Imp. Orient. t. 2. p. 381 &c. C. B. t. 23.













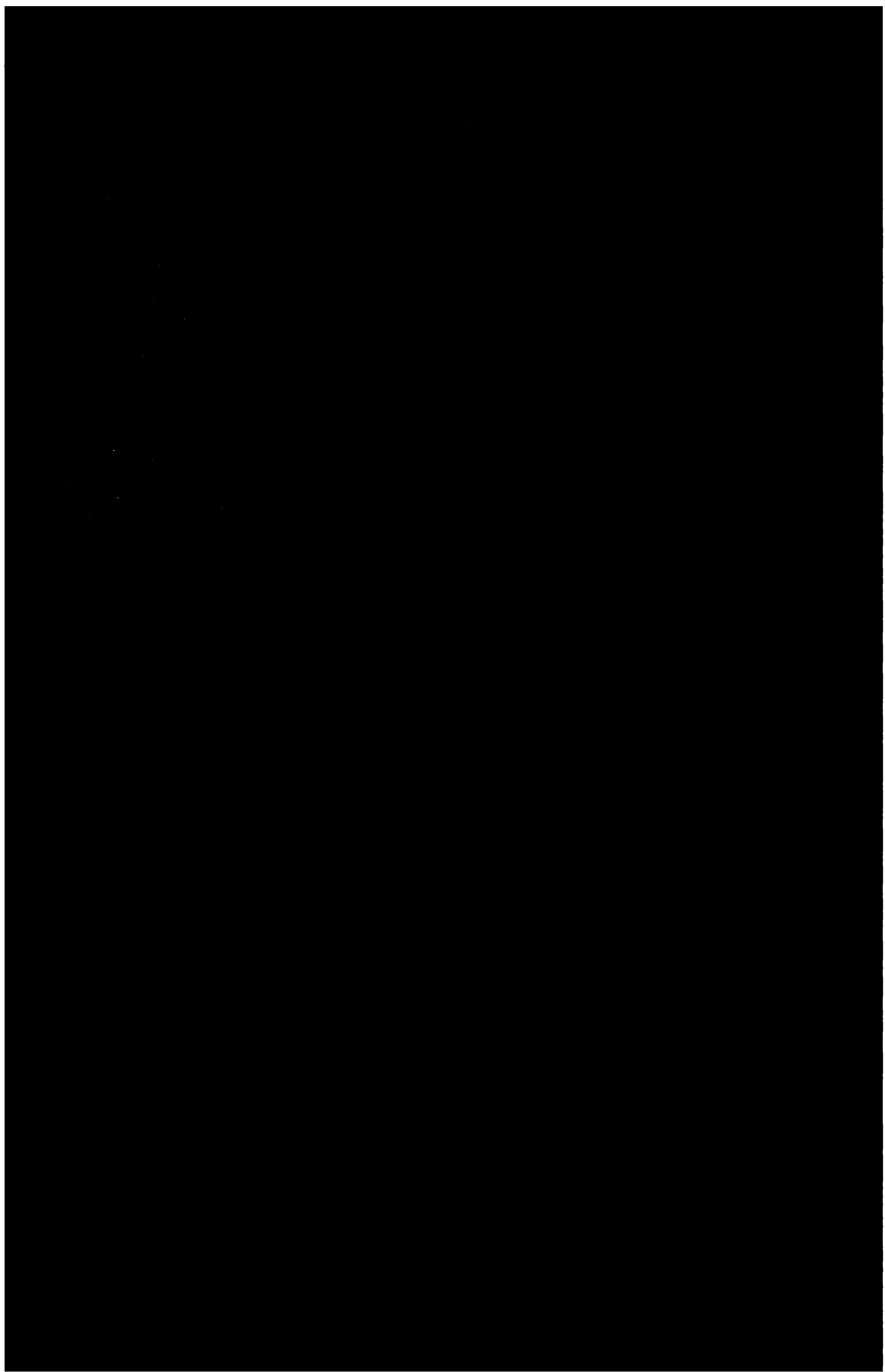










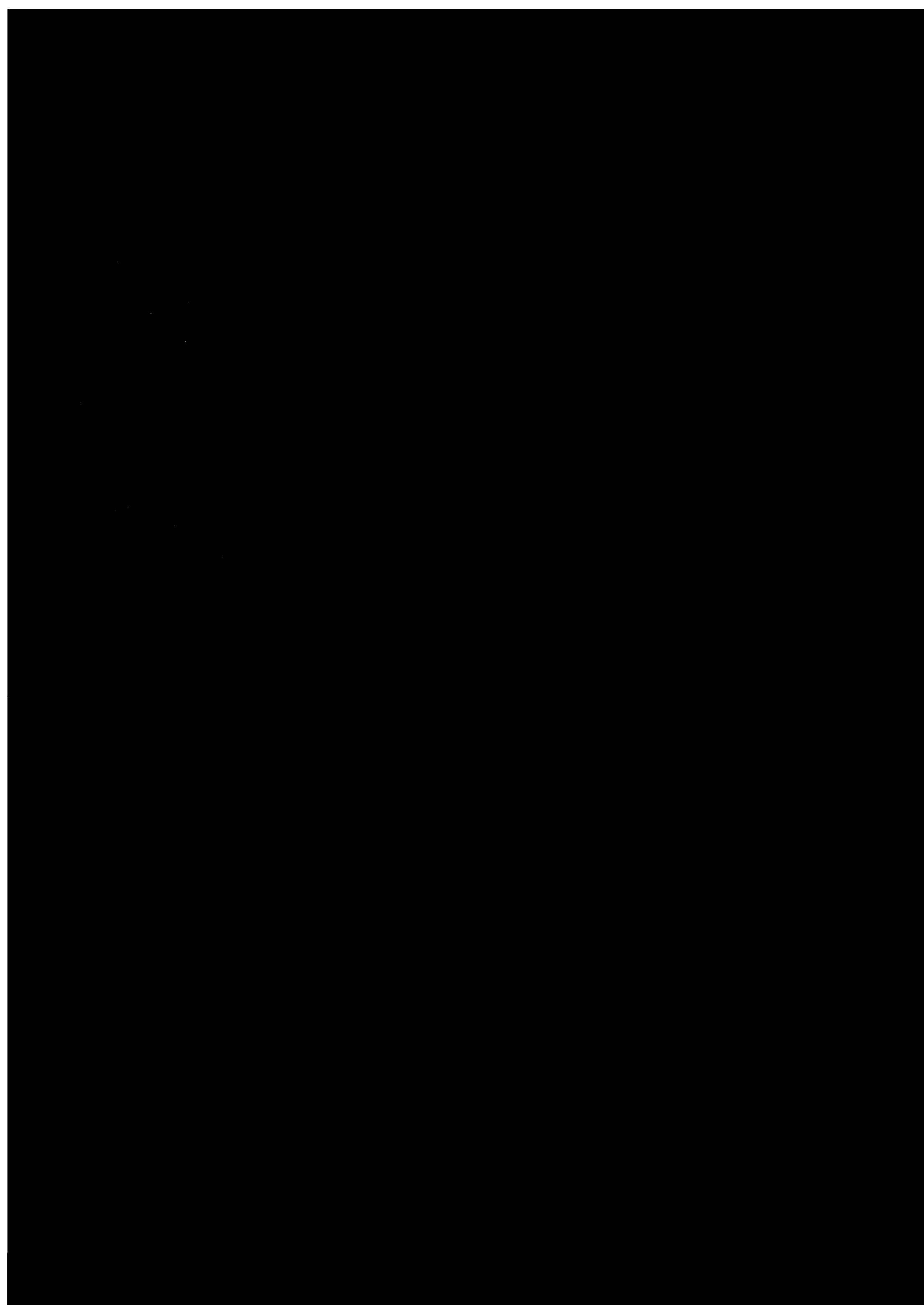


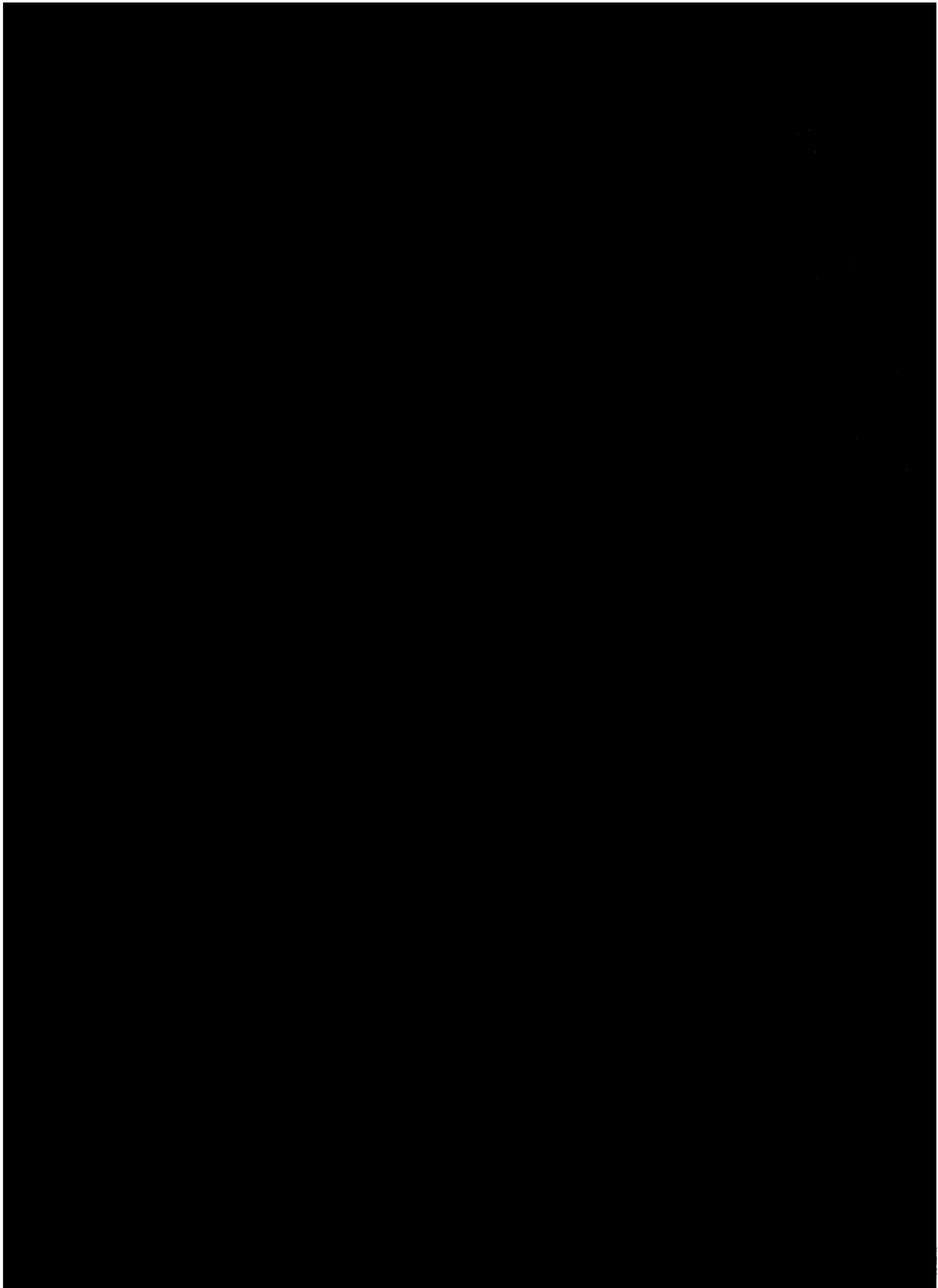
[redacted]



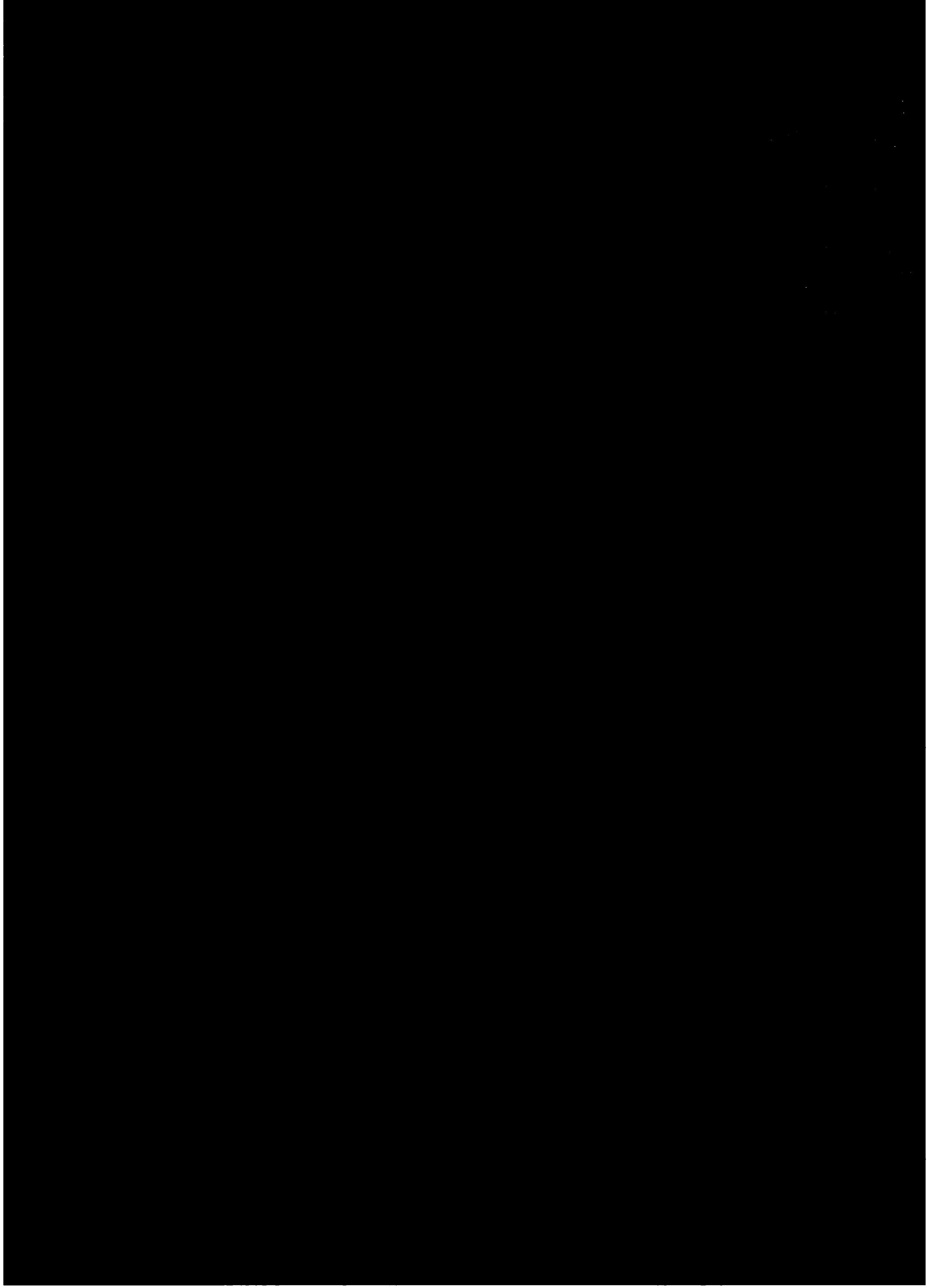
Rhætien, Britannien og Linierne ved Rhinen. Han svemmede med sin Krigshær over Adda-Floden, thi Gotherne havde be Broen, brød midt igiennem Fienden, og kom lykkeligen Keyseren. Ved Pollentia, en liden Flekke i Piemont ved Fl den Tanaro, og i Nærheden af Chierasco, to Mile fra Alba, Montferrat, kom det til en blodig Trefning, hvorudi skeede
403. stort Nederlag paa begge Sider. Der siges, at Alaric var pa Veyen til Gallien, for at tage visse Egne der i Besiddelse, Honorius havde lovet ham, og at Stilicho overfaldt ham der pa en forræderisk Maade. Stædet hvor Slaget skeede synes og bekræfte dette, thi det ligger paa Veyen til Gallien og ei Rom. Dette skeede en Paaske Dag, den 29 Martii, vilde Gotherne af Ærbødighed for denne hellige Dag længe figte, men søgte at undgaae Trefning ved at trække sig tilba Paa Romernes Side giorde en Trop Alanske Ryttere Anfa men deres Anfører blev slaget, og kom Rytteriet derved i Uor indtil Stilicho understyttede det ved Fod-Folket. Den Go og Hedning Saul har og været en af de Romerske Gene Romerne tilskreve sig Seyeren, fordi de borttoge Fiendens gage, befriede en Deel Fanger, igientoge en Deel af By ja fangede Alarics Dronning, Børn og Sønne-Koner. Slaget trak Alaric sig tilbage til de Apenninske Bierge blev da sluttet et Forliig paa den Maade, at Alaric skulde lade Italien. Han blev bragt dertil af Begiærlighed efter faae sin fangne Familie tilbage, og Stilicho af Frygt for at br ham til Fortvilelse. Alaric gik derpaa rolig tilbage over P men da skal han have havt i Sinde at aabne sig en Vey en til Rhætien eller Gallien, og villet bemestre sig Verona, h han skal være bleven slaget, og nær selv fanget, dersom ei A

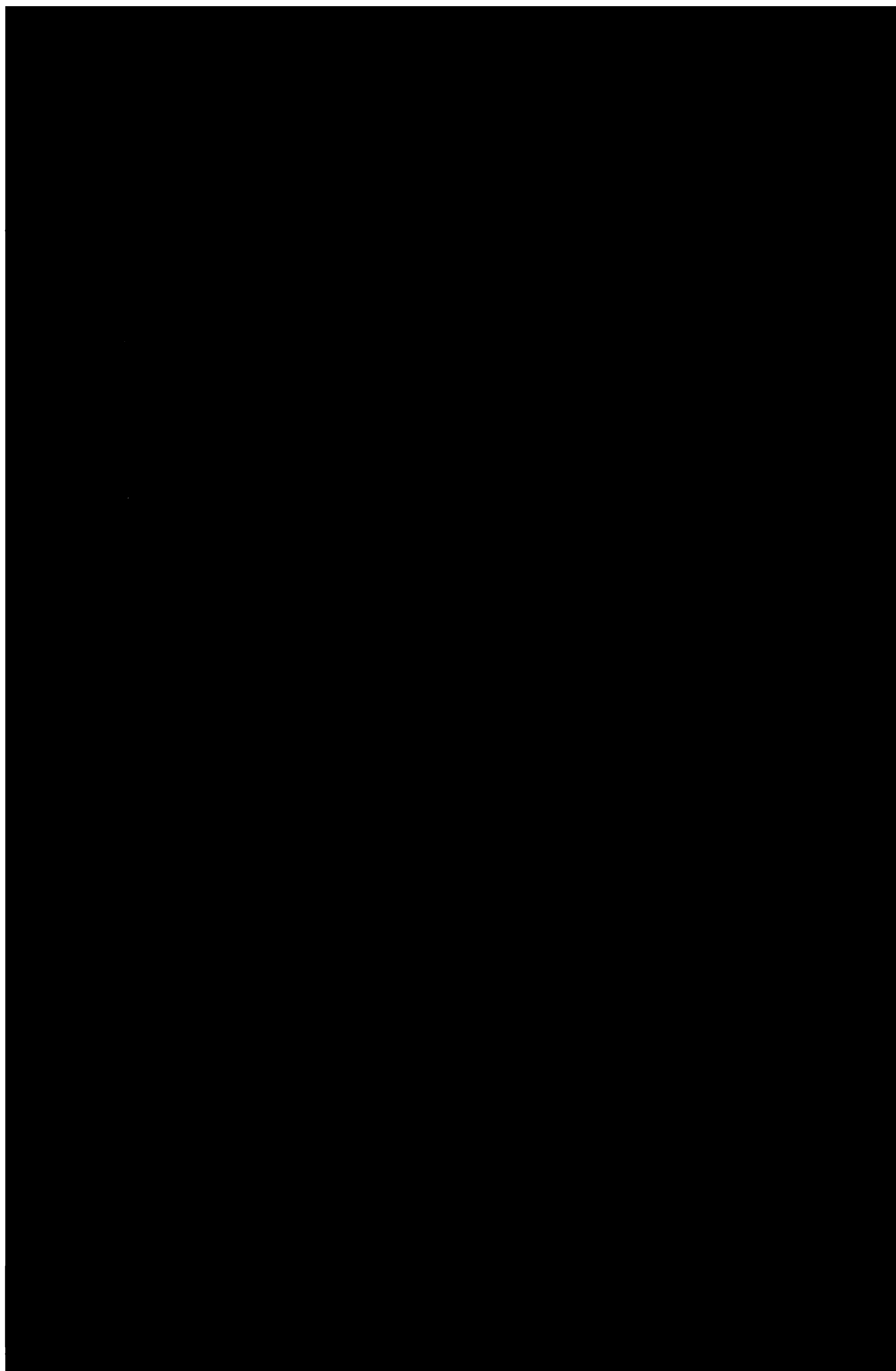
[redacted]

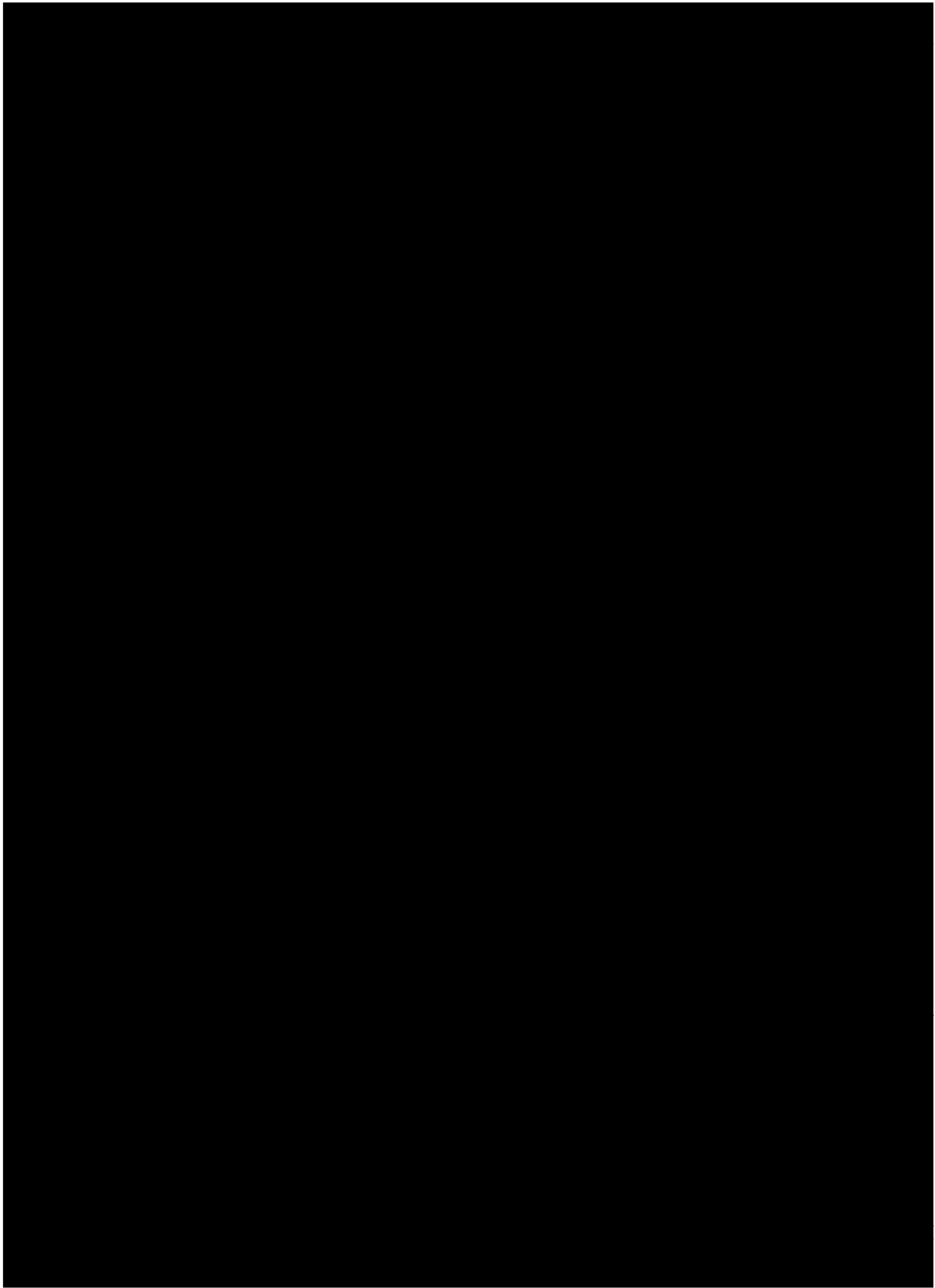


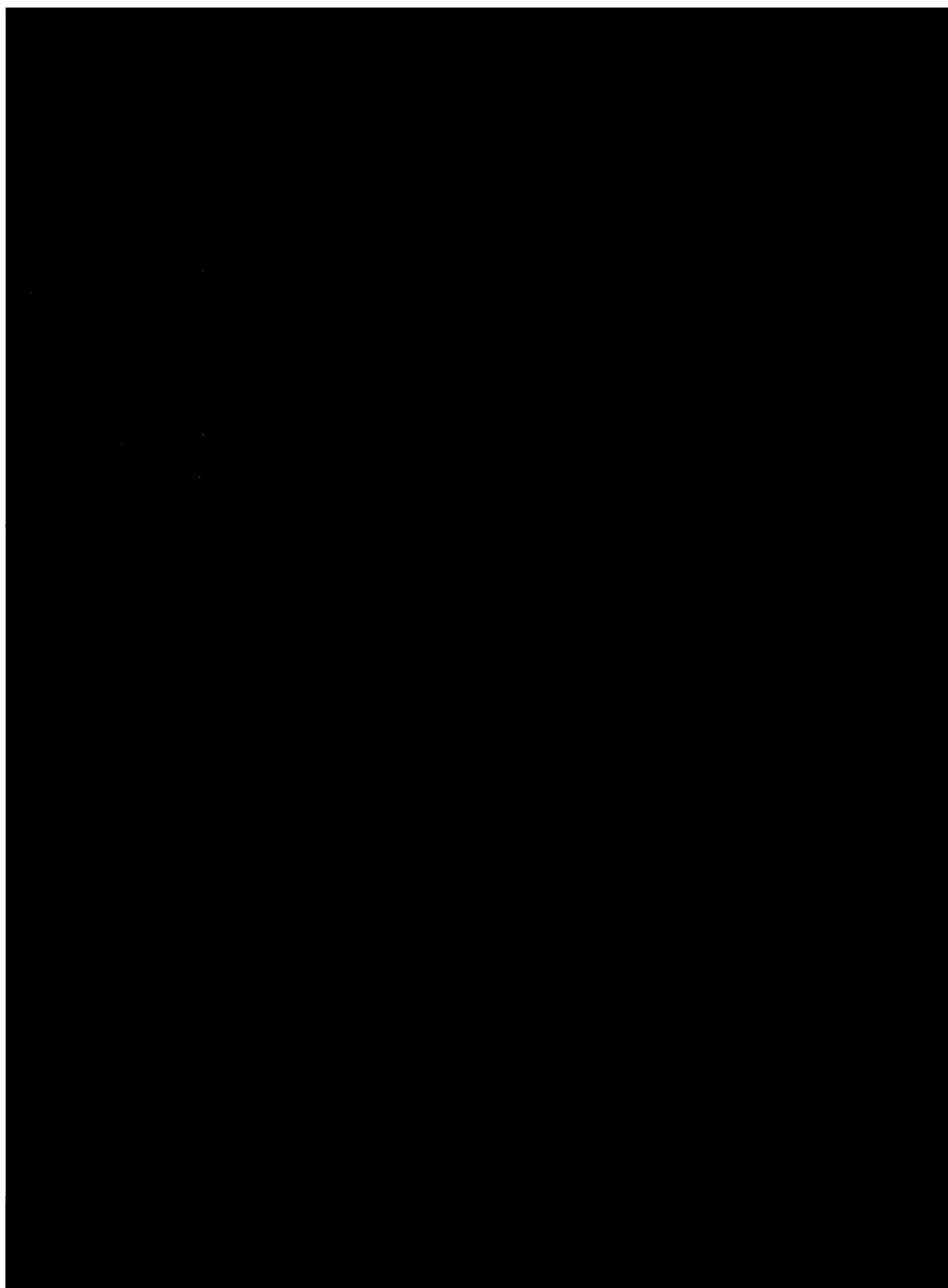


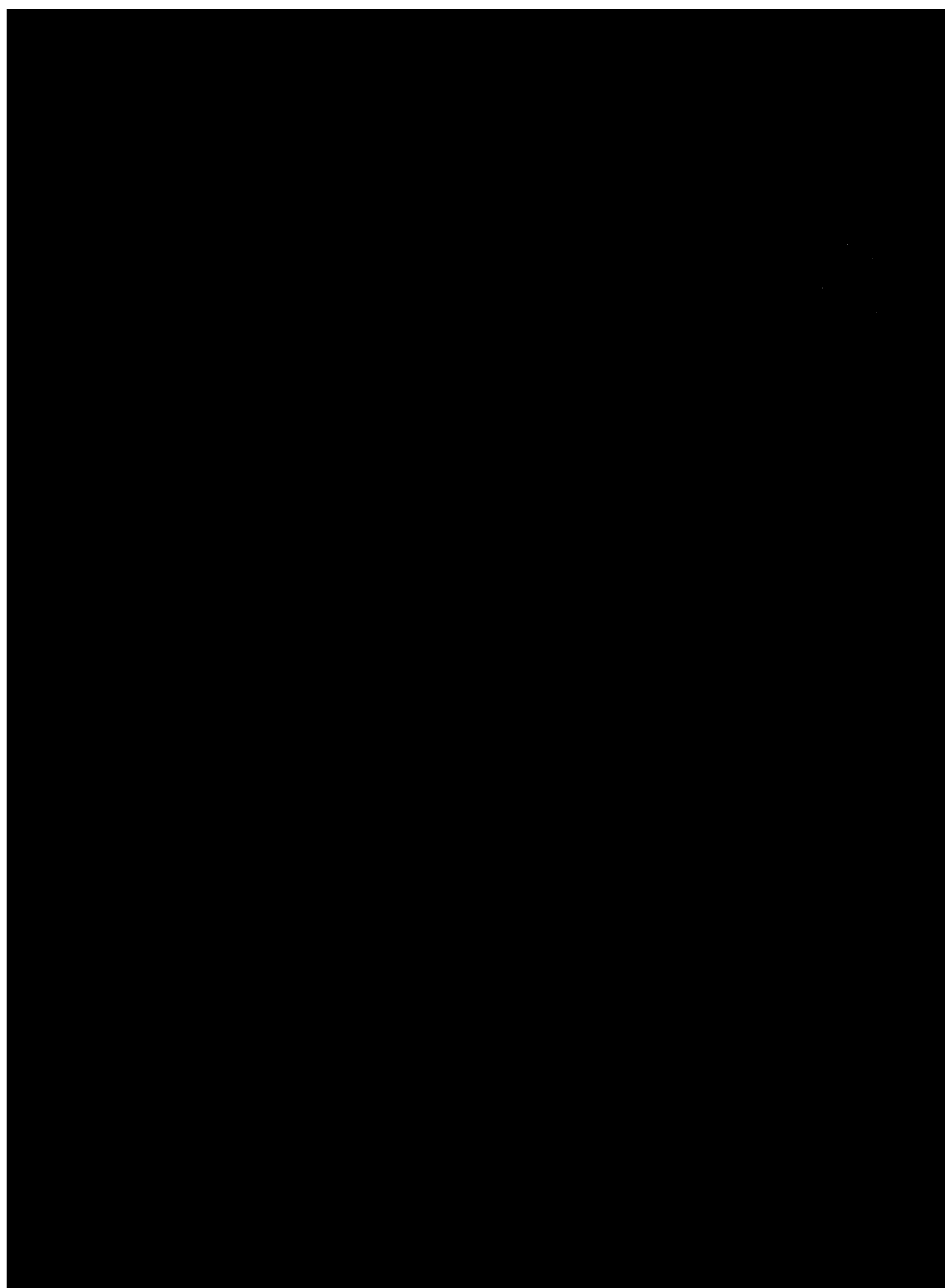


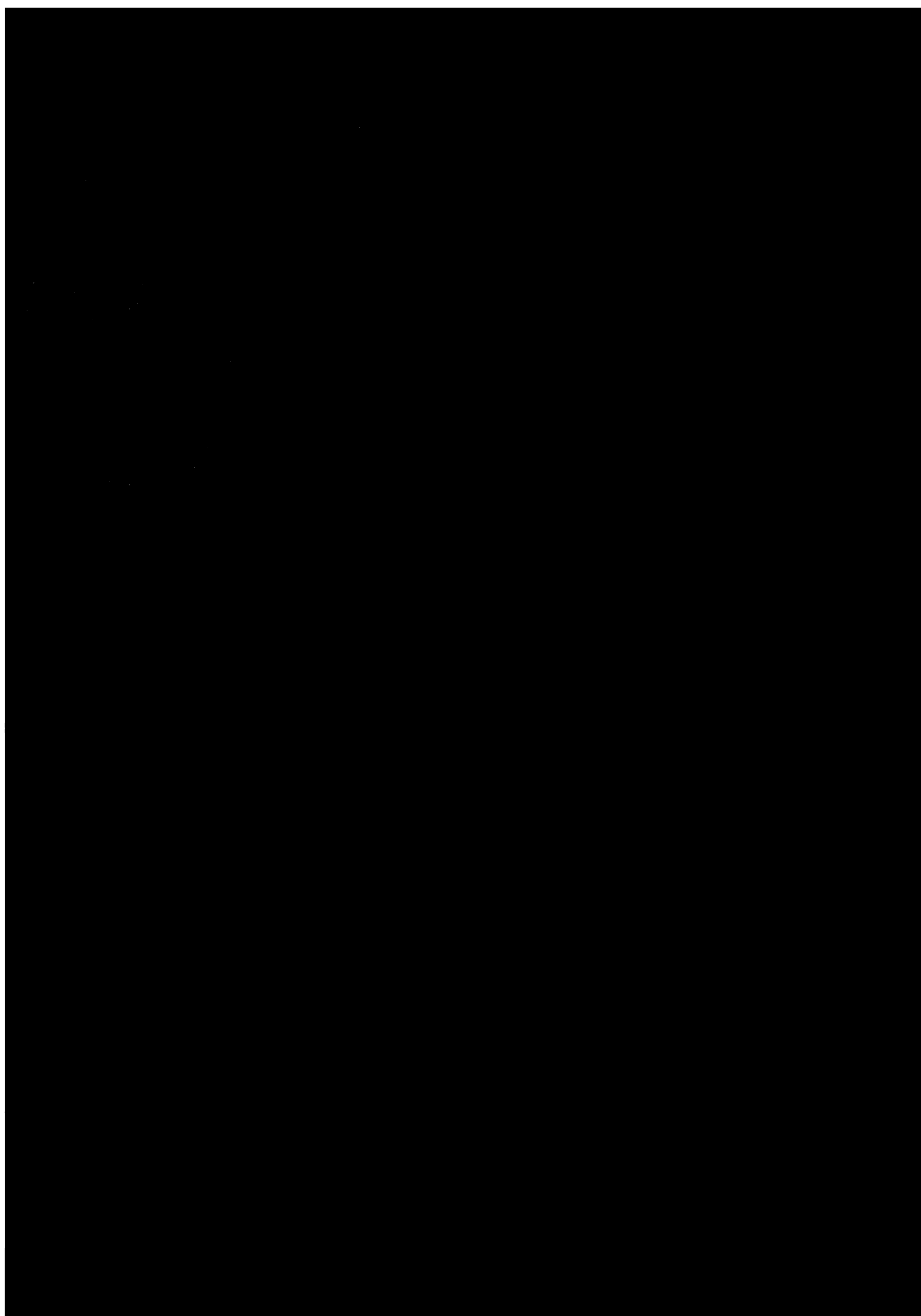


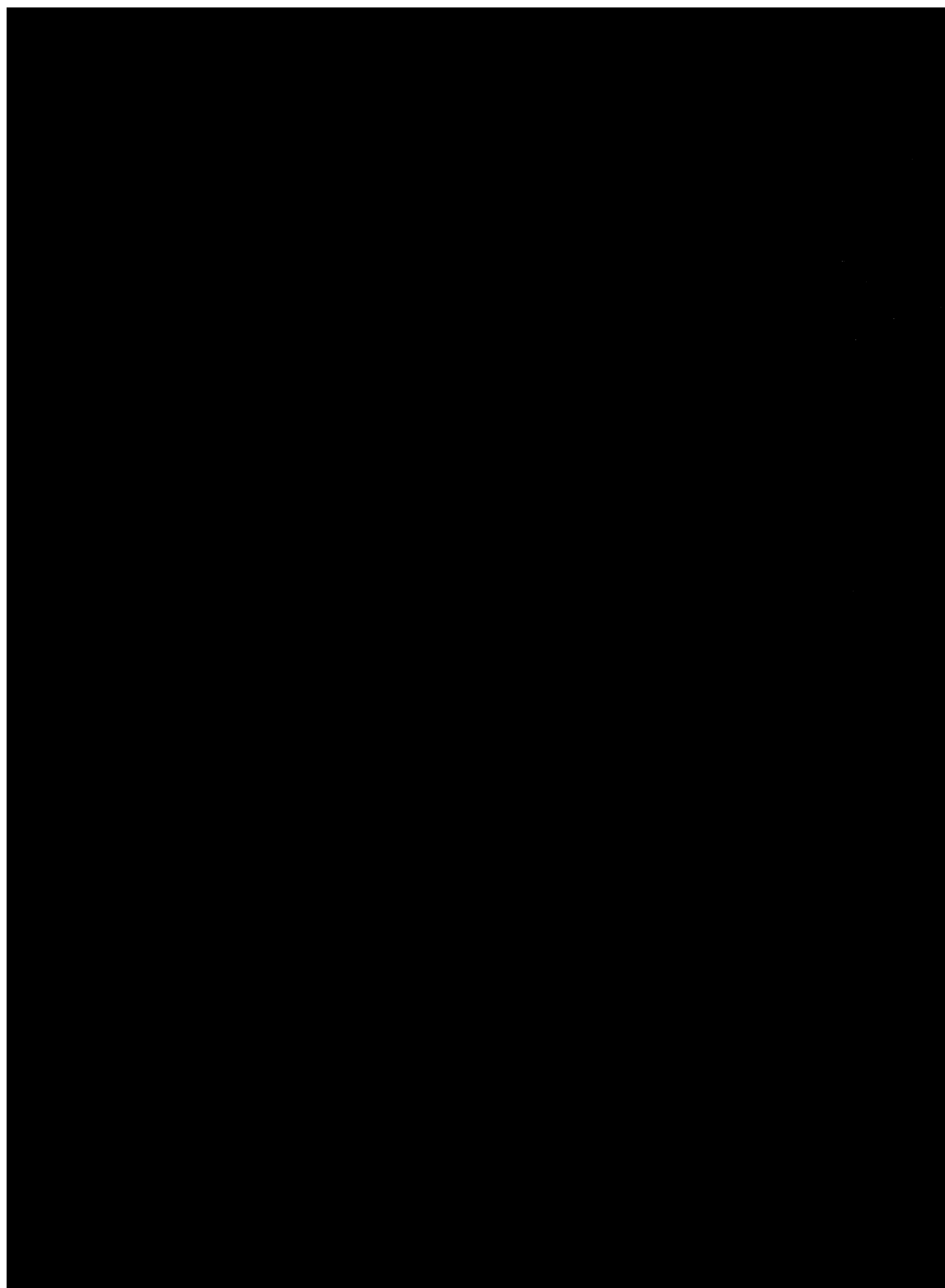


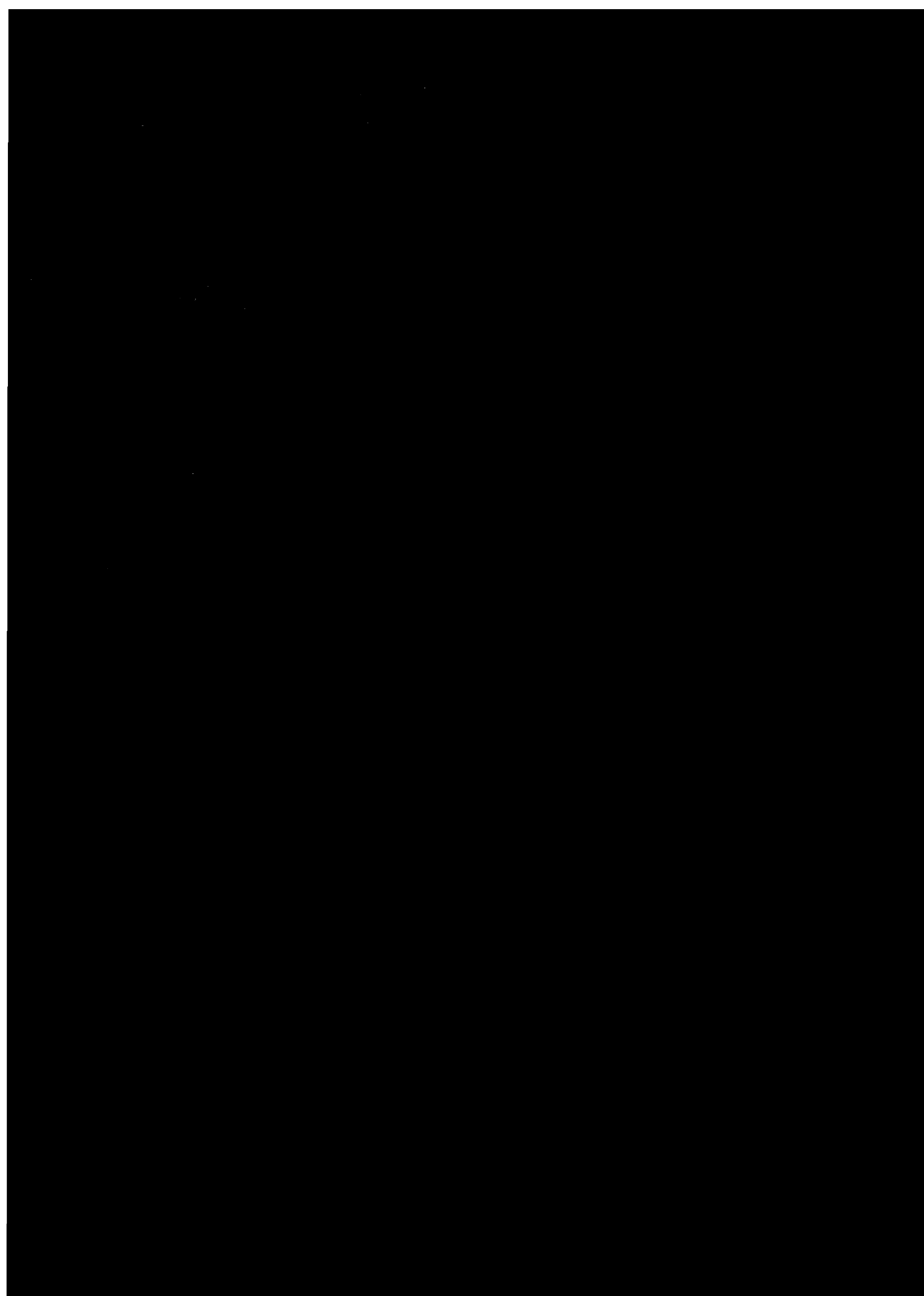


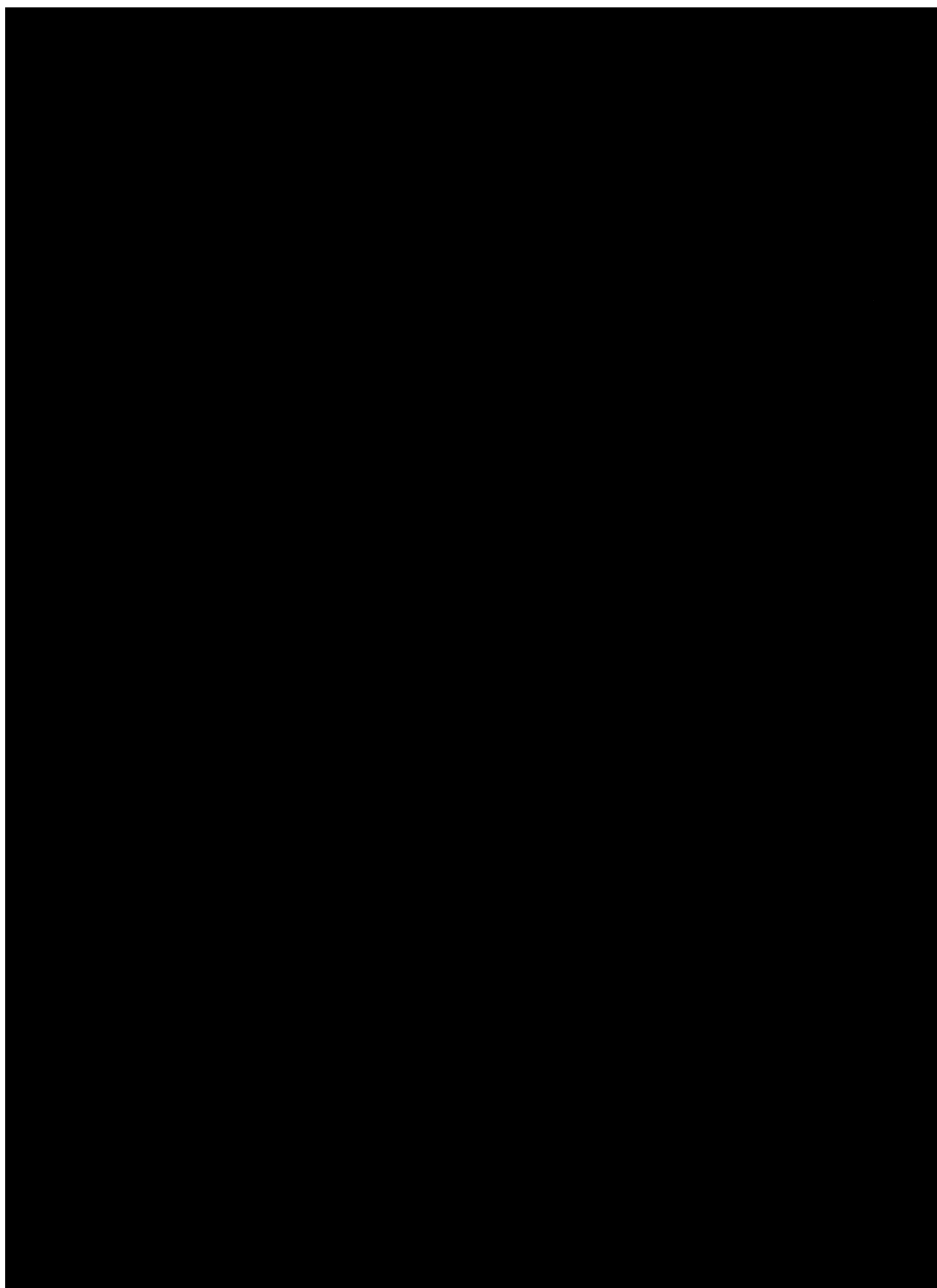




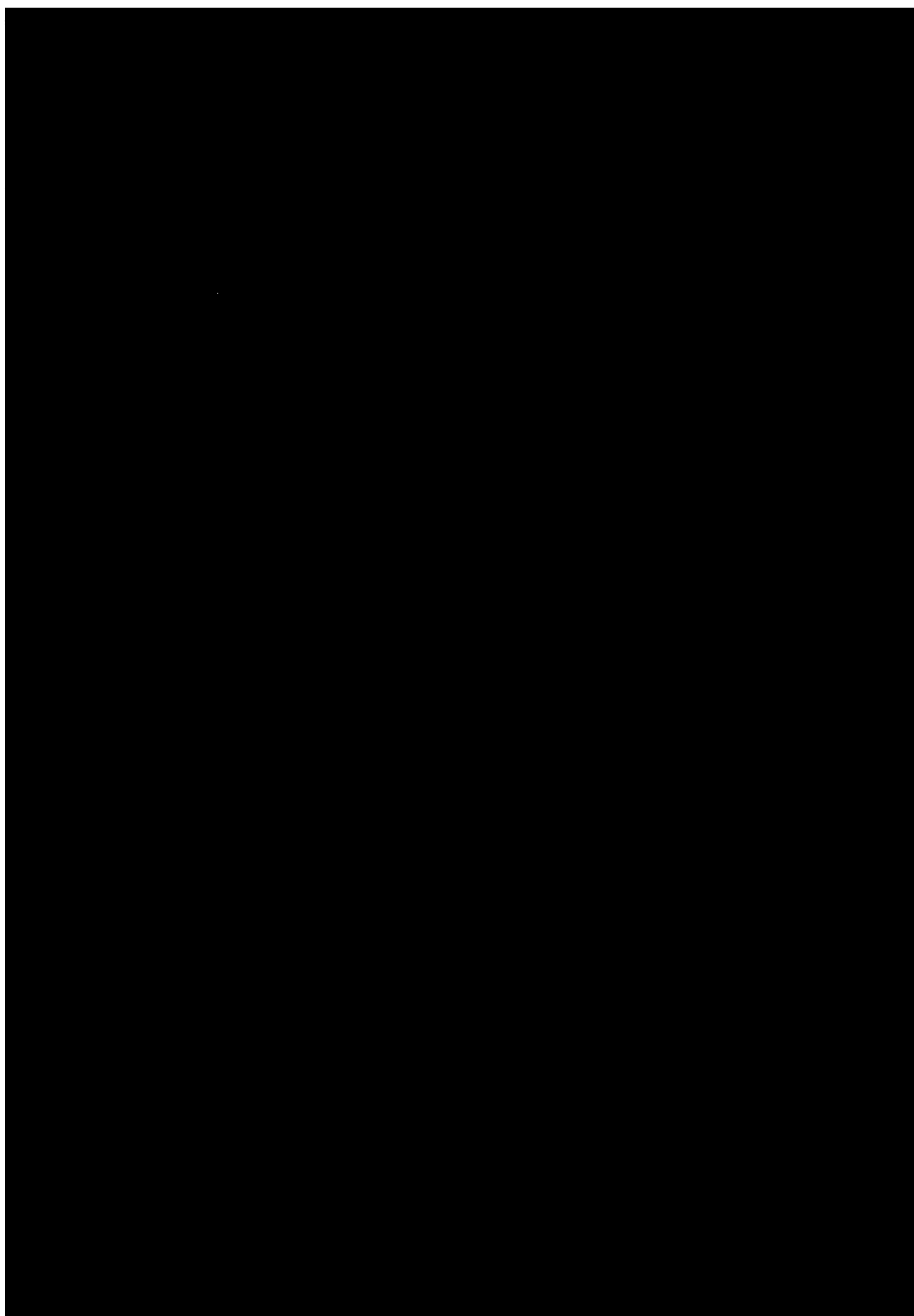


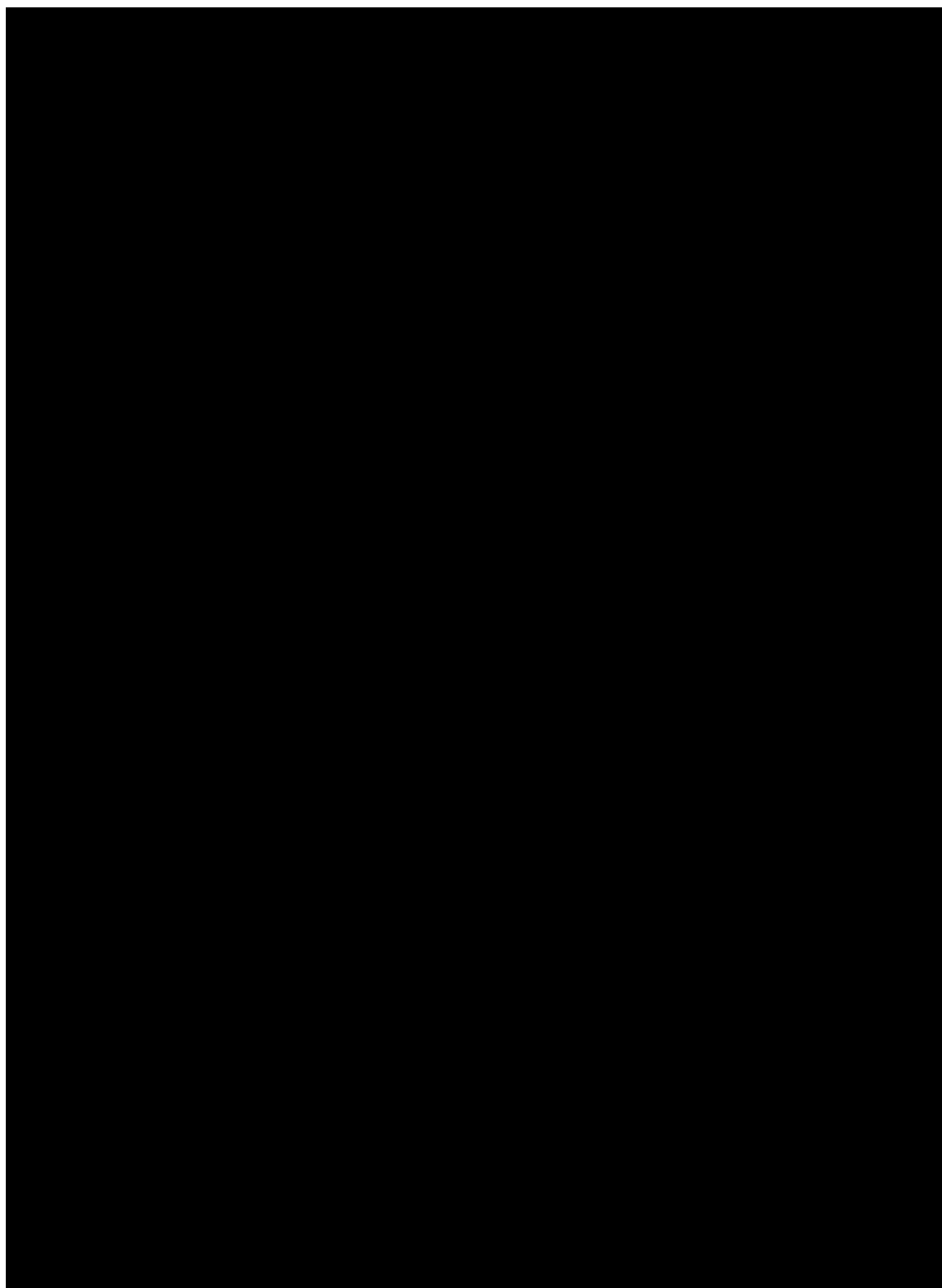


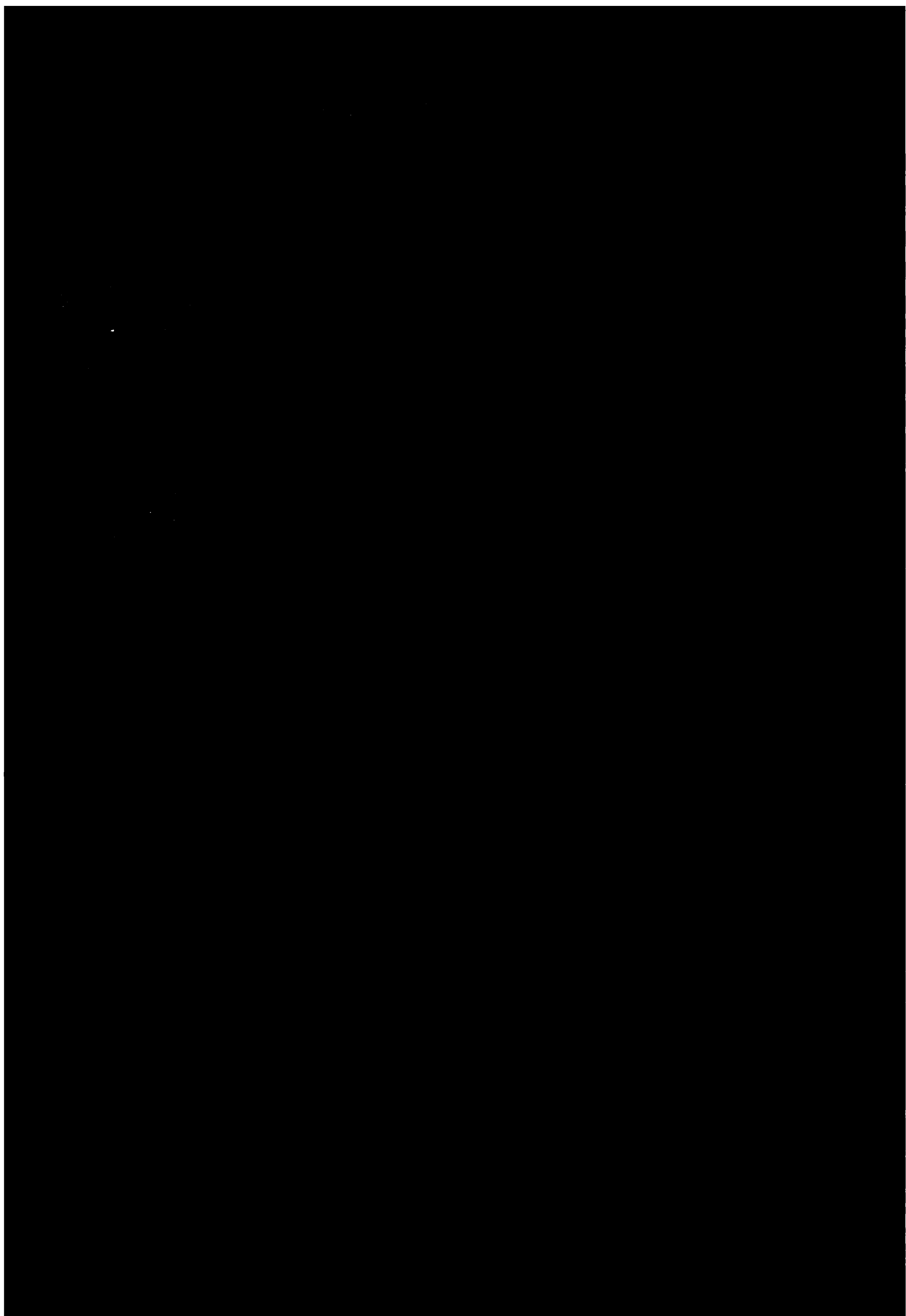


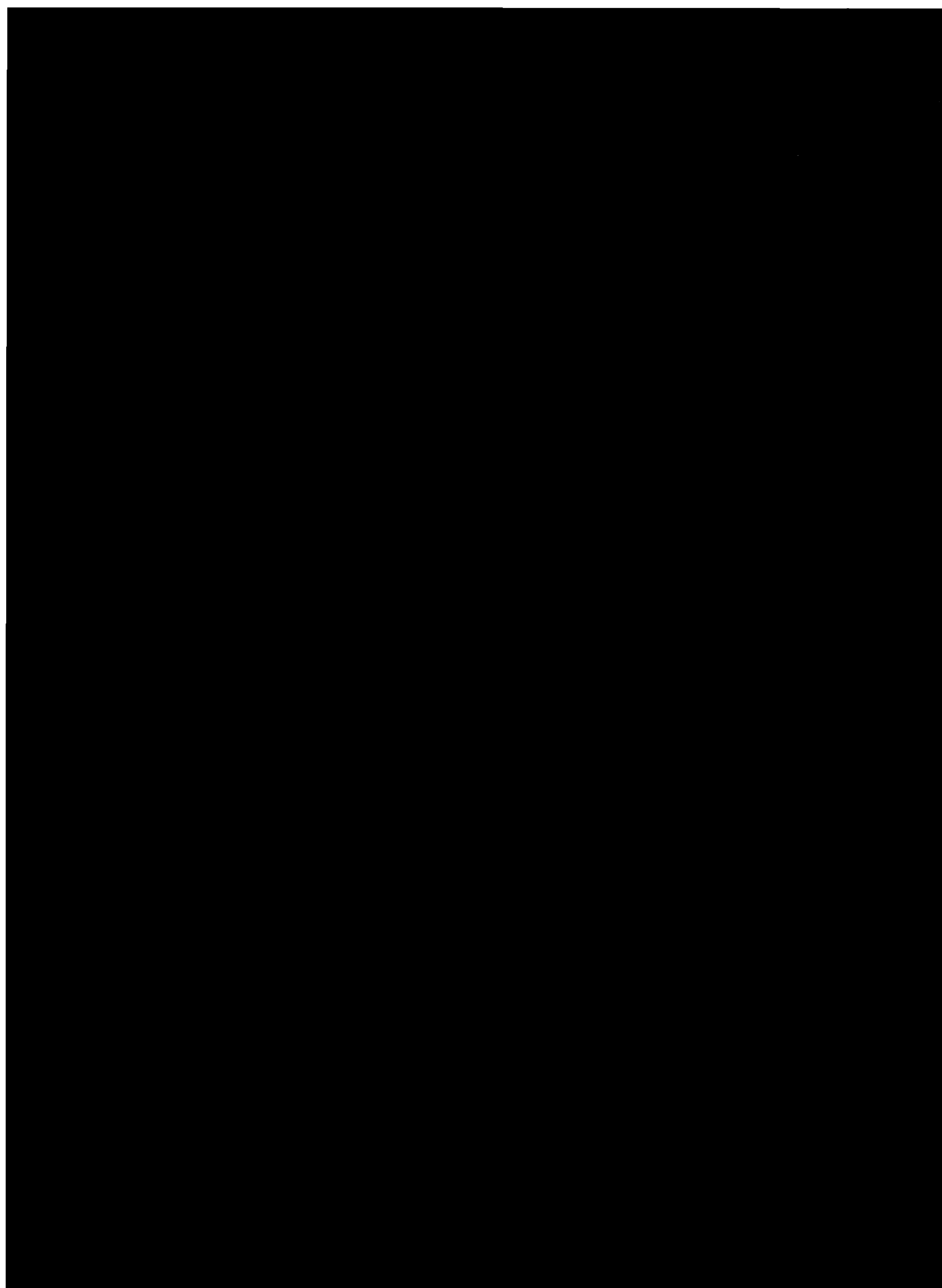


[redacted]







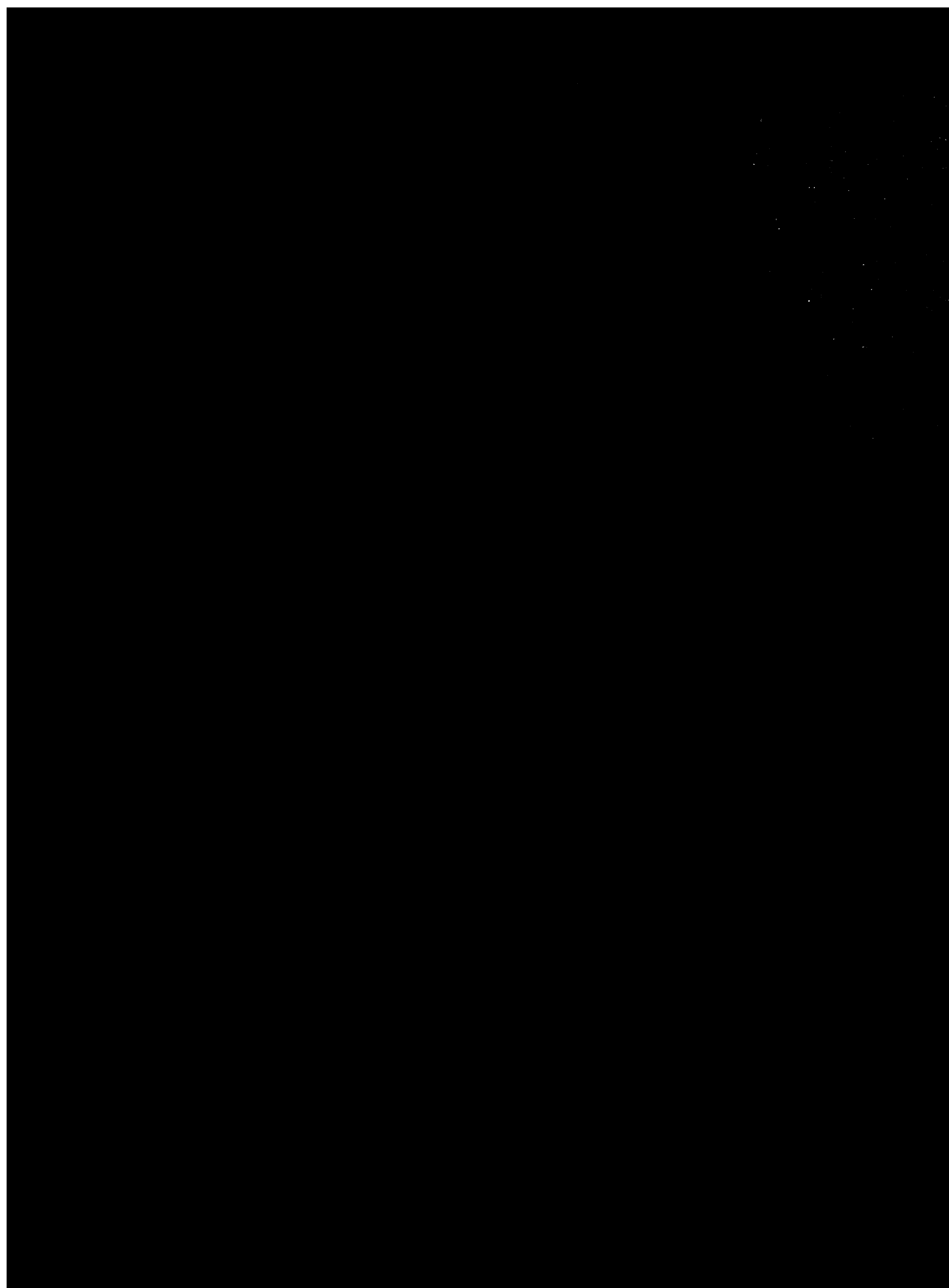


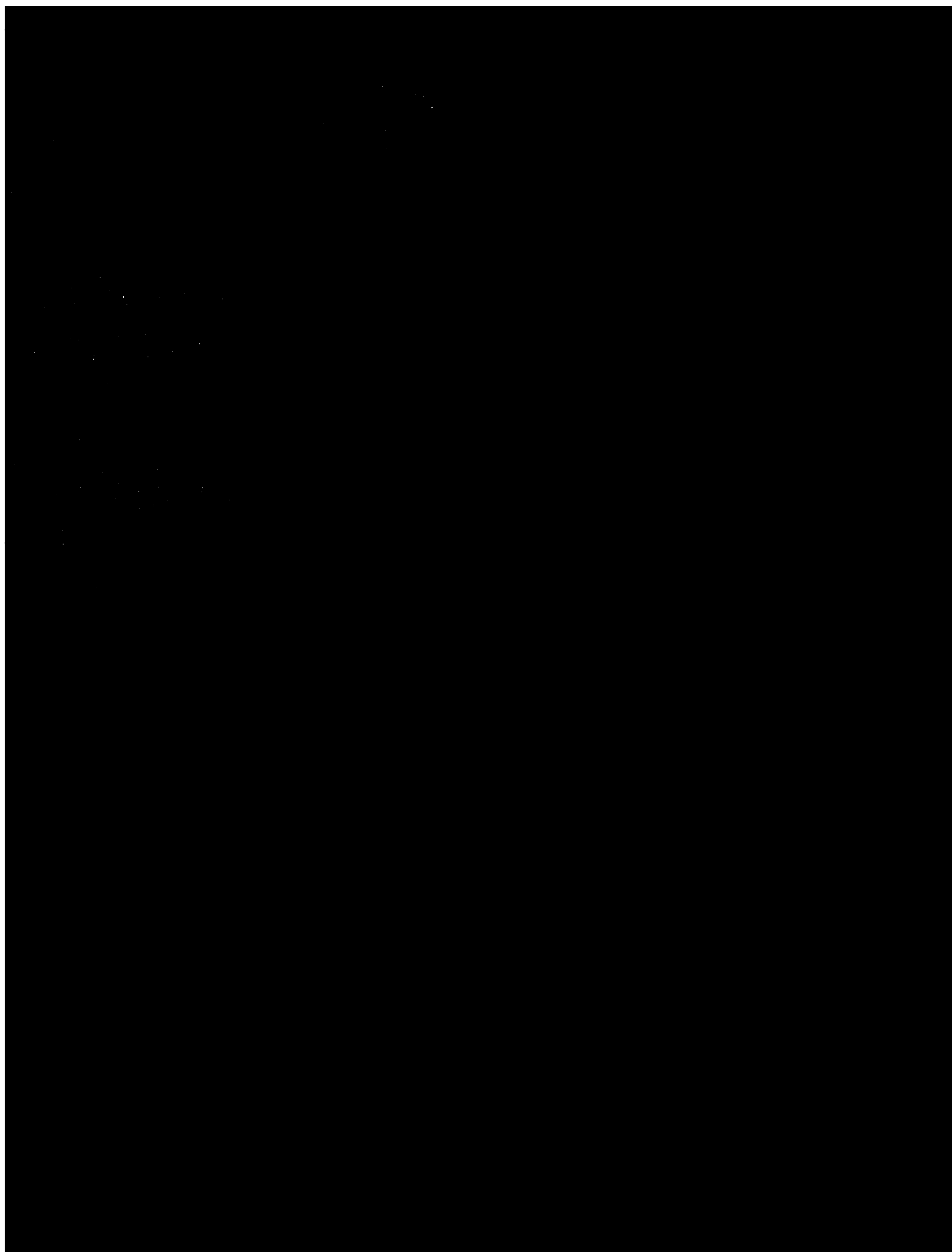


Ord maae man vel skille imellem hvad, som han haver vist af egen Erfaring, og som henhører til hans egen Tid, og hvad han taler om henhørende til gamle Tider, og derfore haver taget af andre. Til det første henhører, hvad han siger om Gother, Vandaler &c., at have været saa aldeles eet Folk, at Navnene alene have giort Skilsmisse imellem dem, og herudi fortiener han den største Troværdighed, men naar han gior dem til Sauromater, Melanchlæner, Geter &c., da er det en gandske an[illegible] Sag, og bør han herudi ei troes, med mindre alle andre Omstændigheder vare ham med, og nu ere de ham imod. Ved de sidste Gother, som han omtaler, og siger først at have bo[illegible] Pannonien, forstaaer han Ost-Gother. Om Alaric haver ind[illegible] Rom paa en af de Maader, han fortæller er meget uvist; dog [illegible] det at en hemmelig Forstaaelse haver hiulpet ham hertil). [illegible]ronymus (94) vidner, at mange vilde tilegne Gotherne, [illegible] der hos Ezechiel spaaes om Gog og Magog, men han siger alle Lærde for hans Tid have mere kaldet dem Ge[illegible] end Gog og Magog, og synes altsaa ei at fæste nogen stor Tro [illegible] Hos Spon (95) forekommer følgende mærkværdige Inscri[illegible]

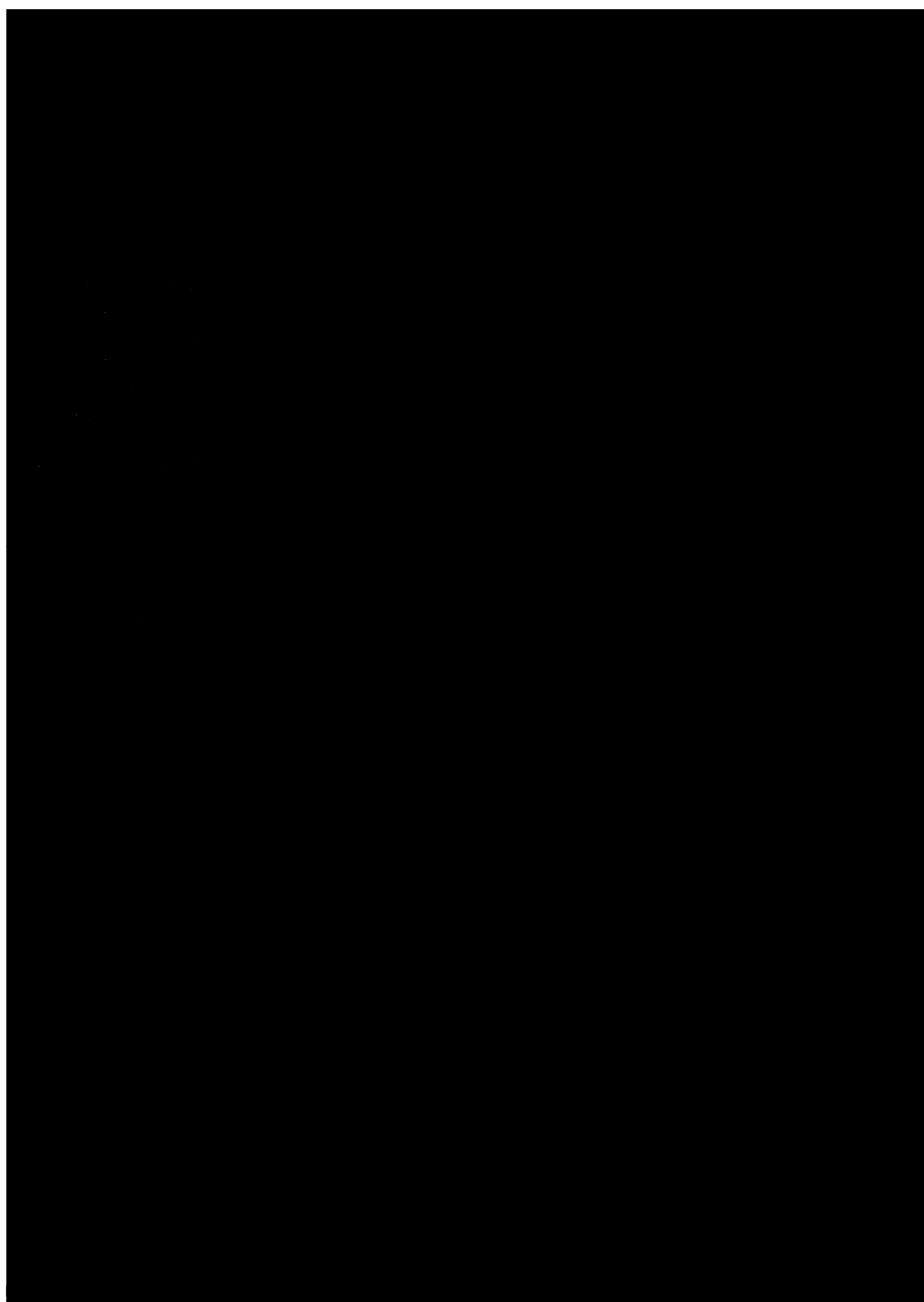
Ataulpho Flavio
Potentissimo Regi Regum Rectissimo
Victori Victorum Invictissimo Vandalicæ
Barbariei Depulsori Et Cæsareæ Placidiæ
Animæ Suæ Dominis Suis Clementissimis
Anatilii Narbonenses Arecomici
Optimis Principibus In Palatio Posuerunt
Ob Electam A Se Heracleam In Regiæ
Maiestatis Sedem.

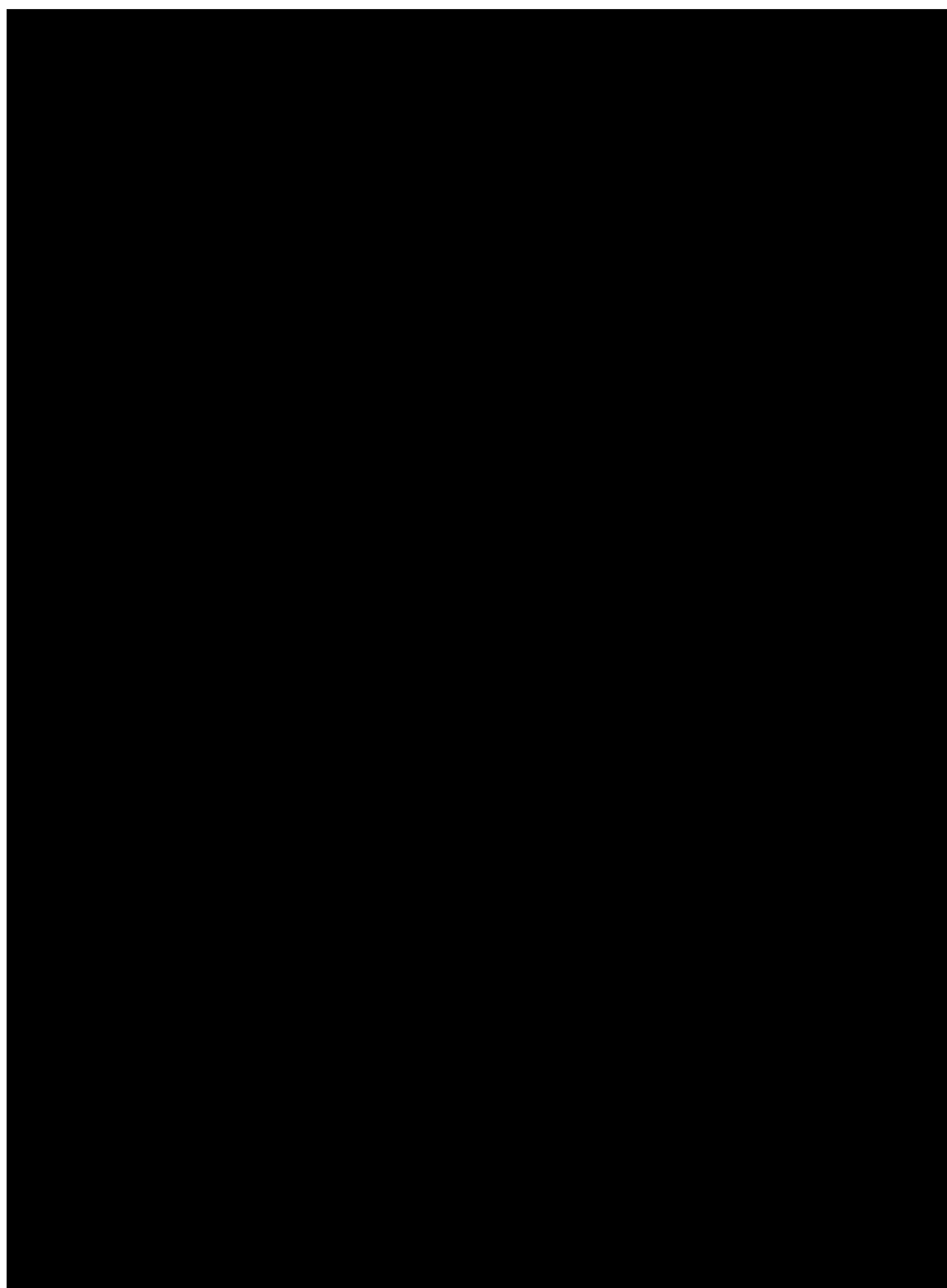
(94) Op. t. 1. p. 205 & 206. Quæst. in Genesim.
(95) Misc. erud. ant. p. 157.



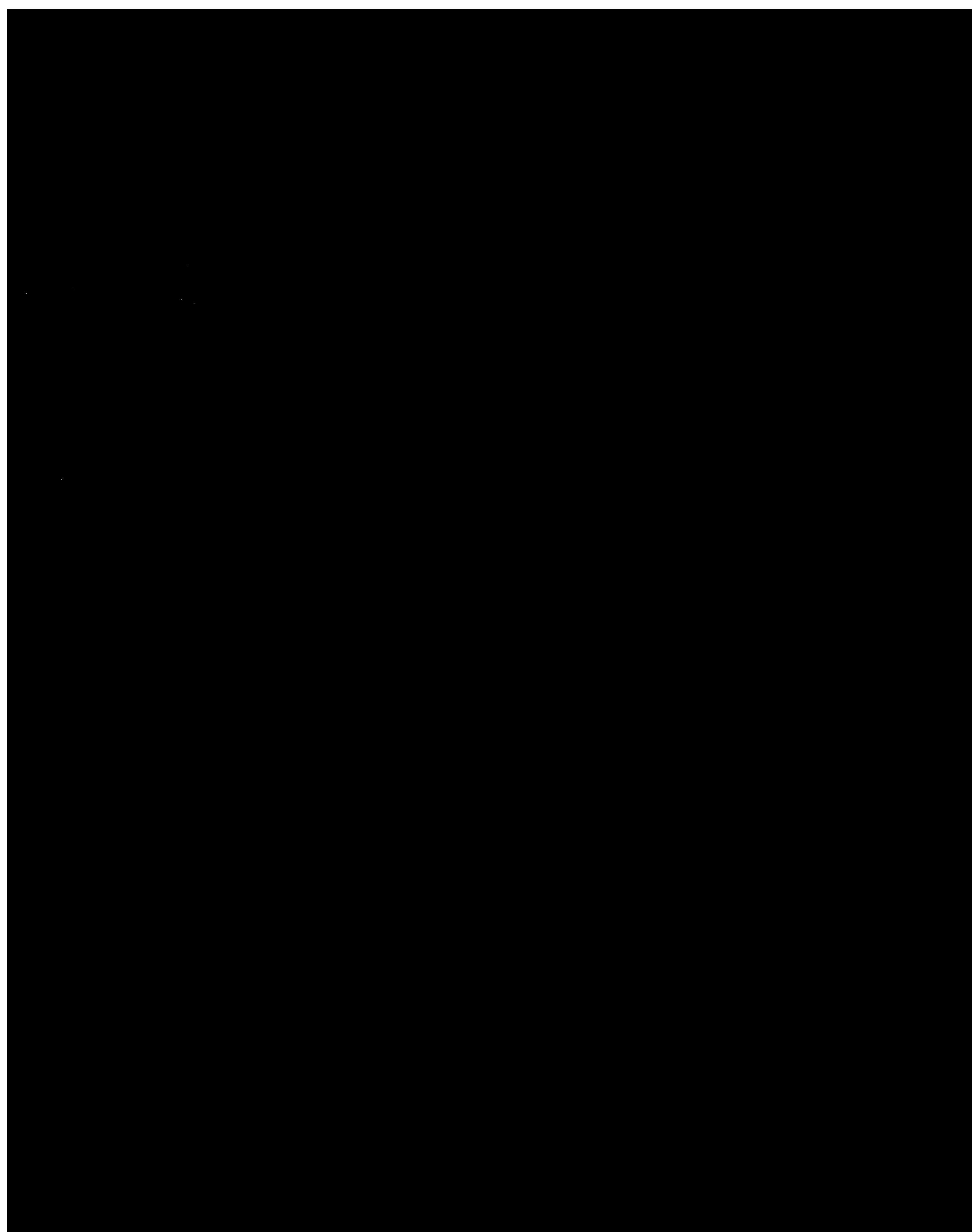


[redacted]

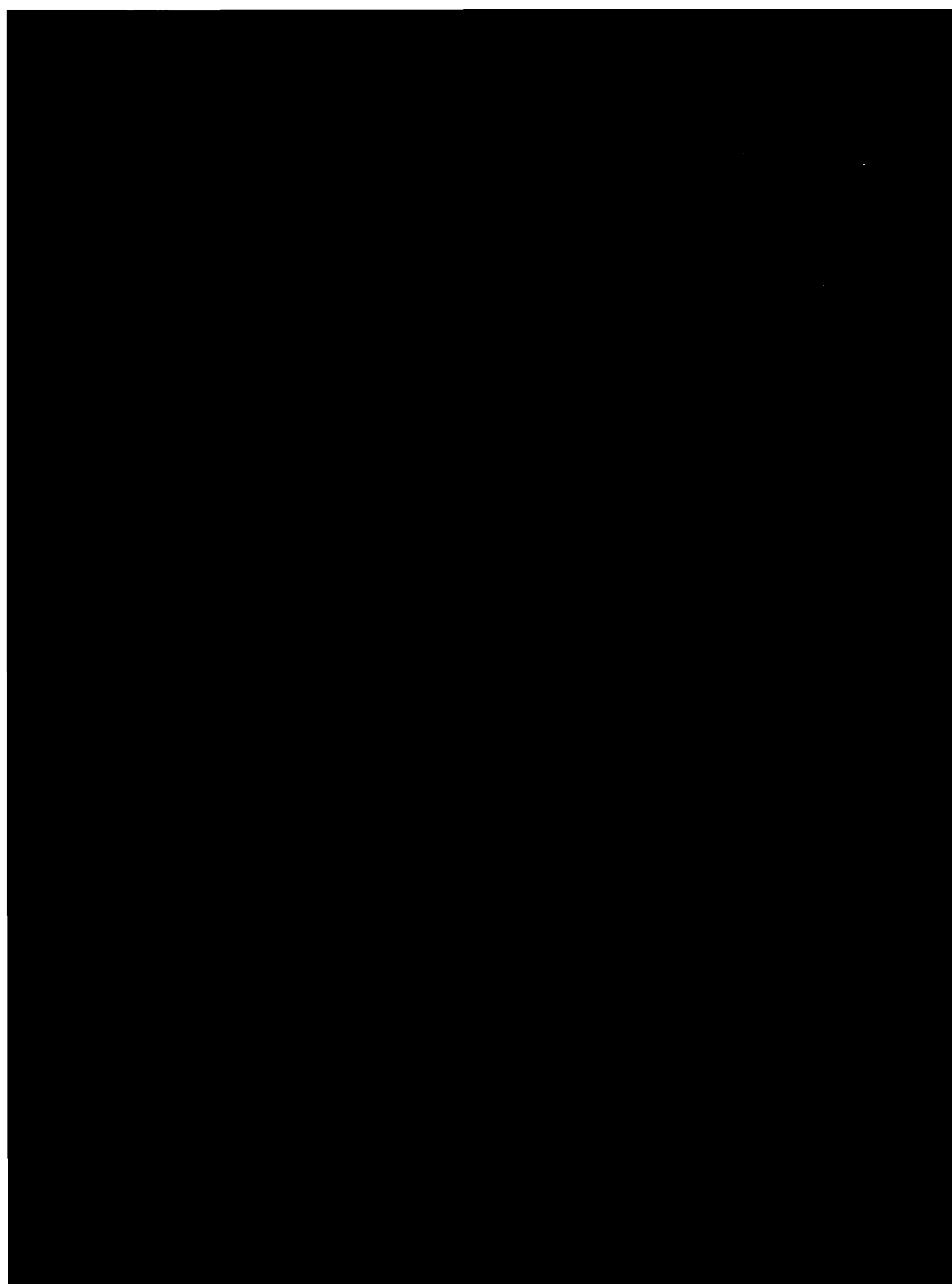




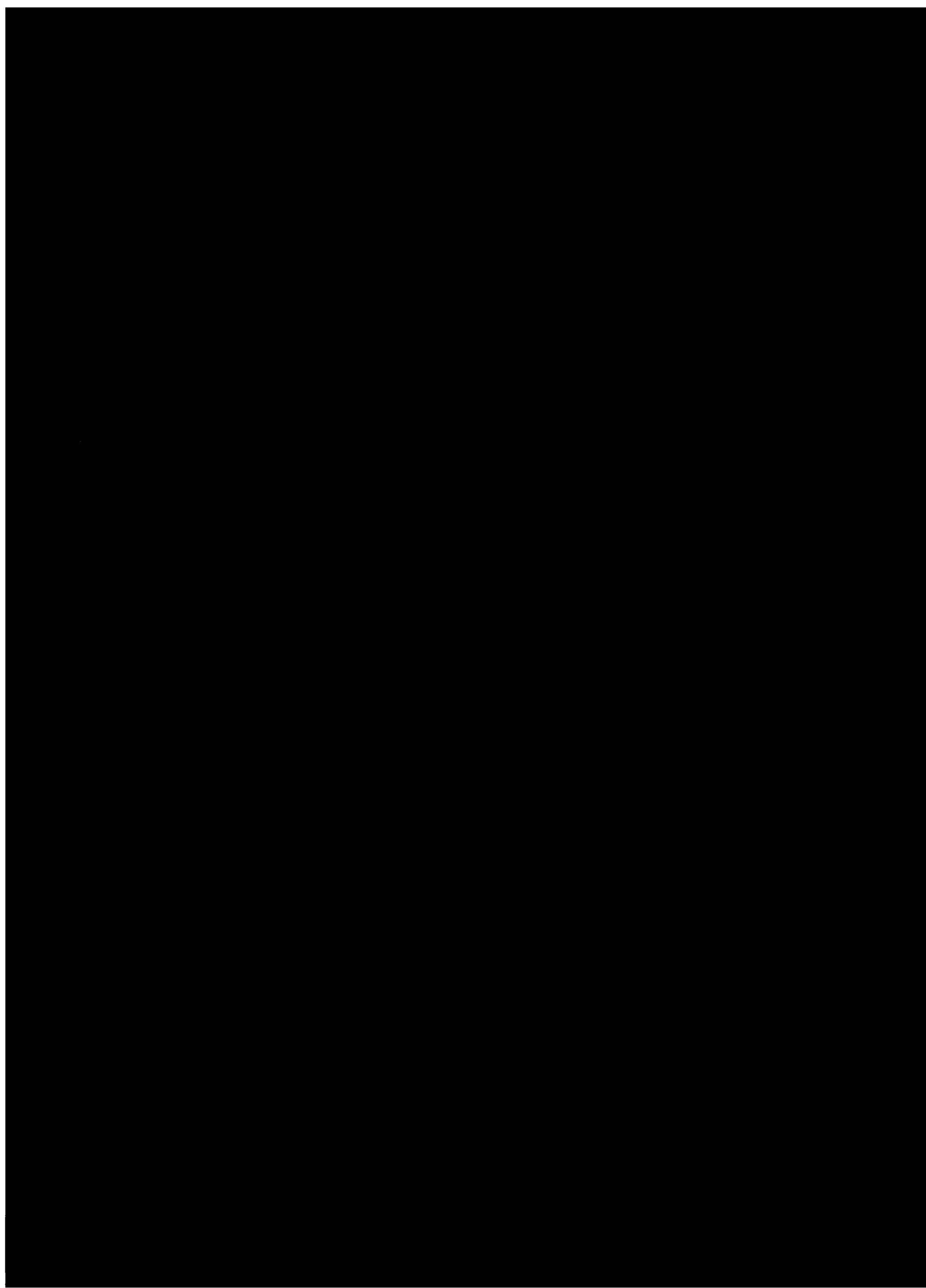
[redacted]



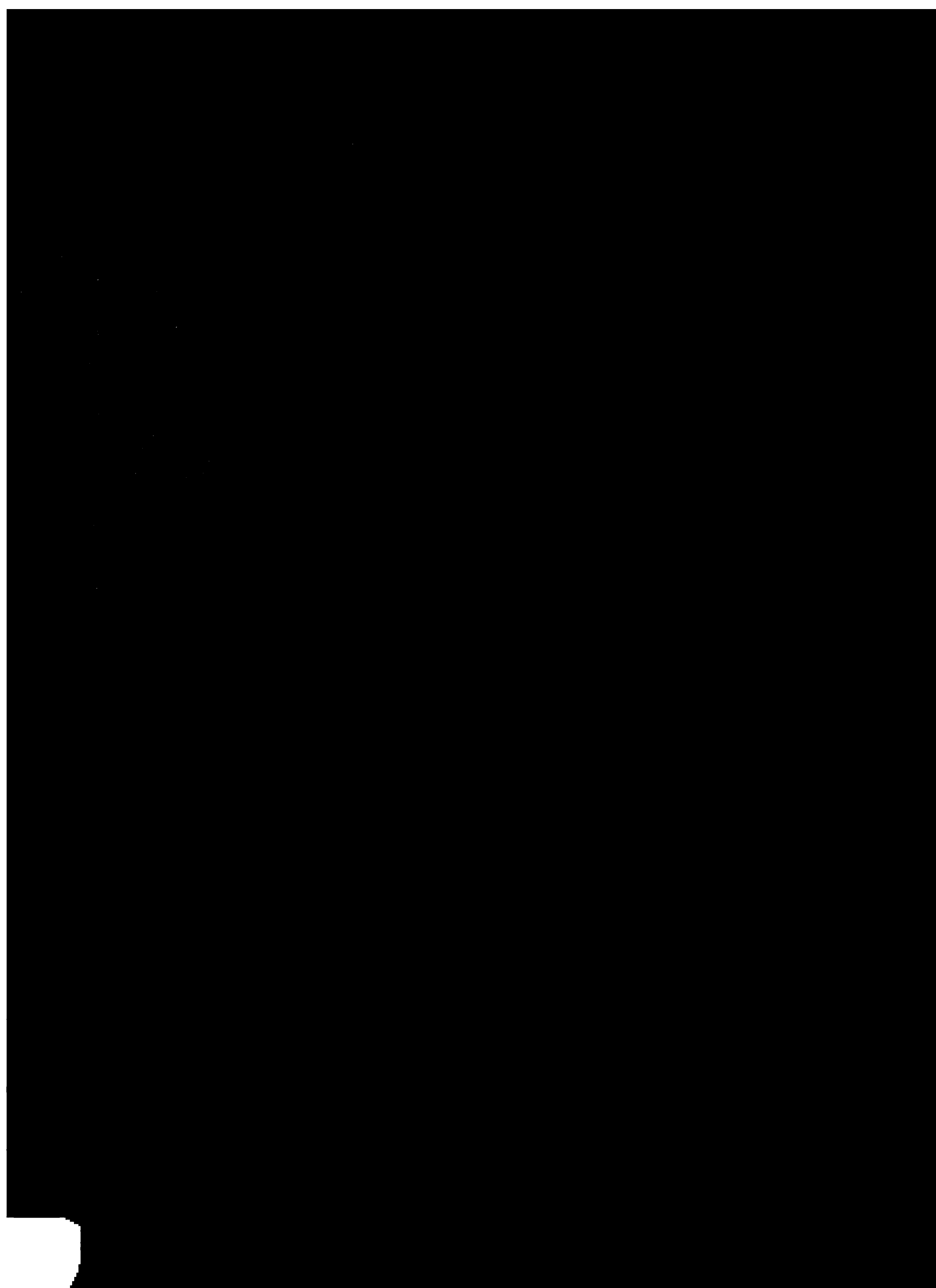
[redacted]



[redacted]

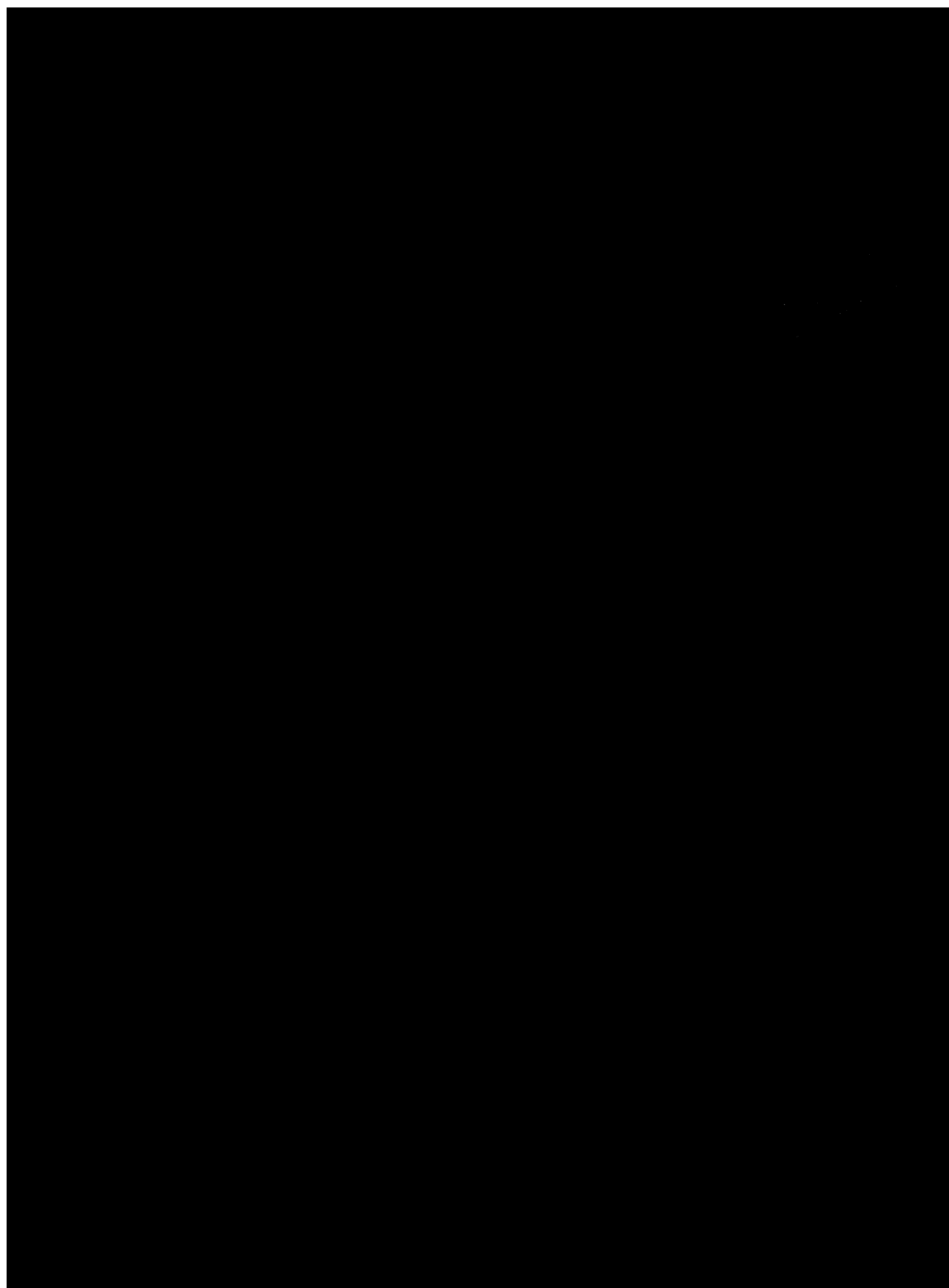


[redacted]



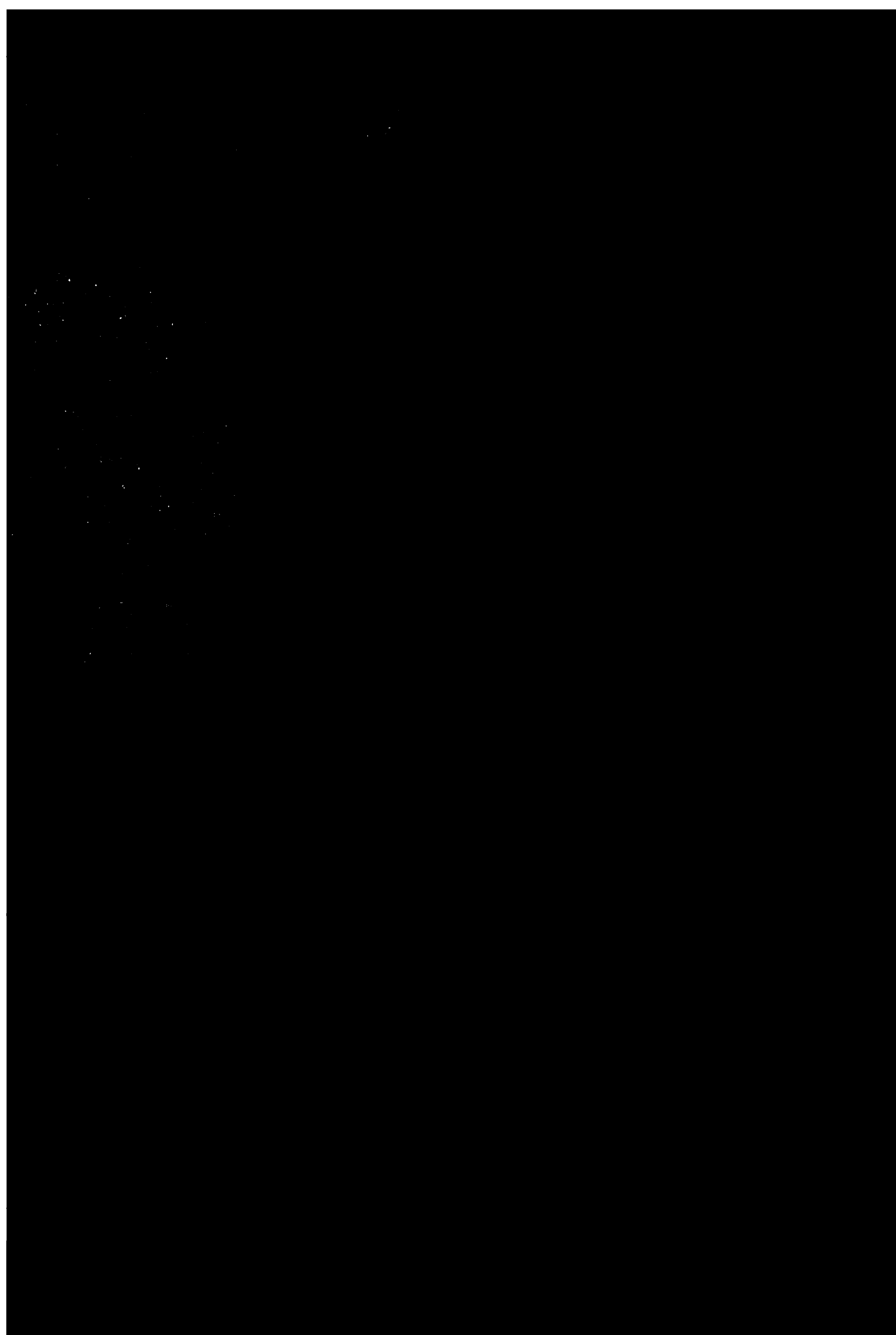


[redacted]







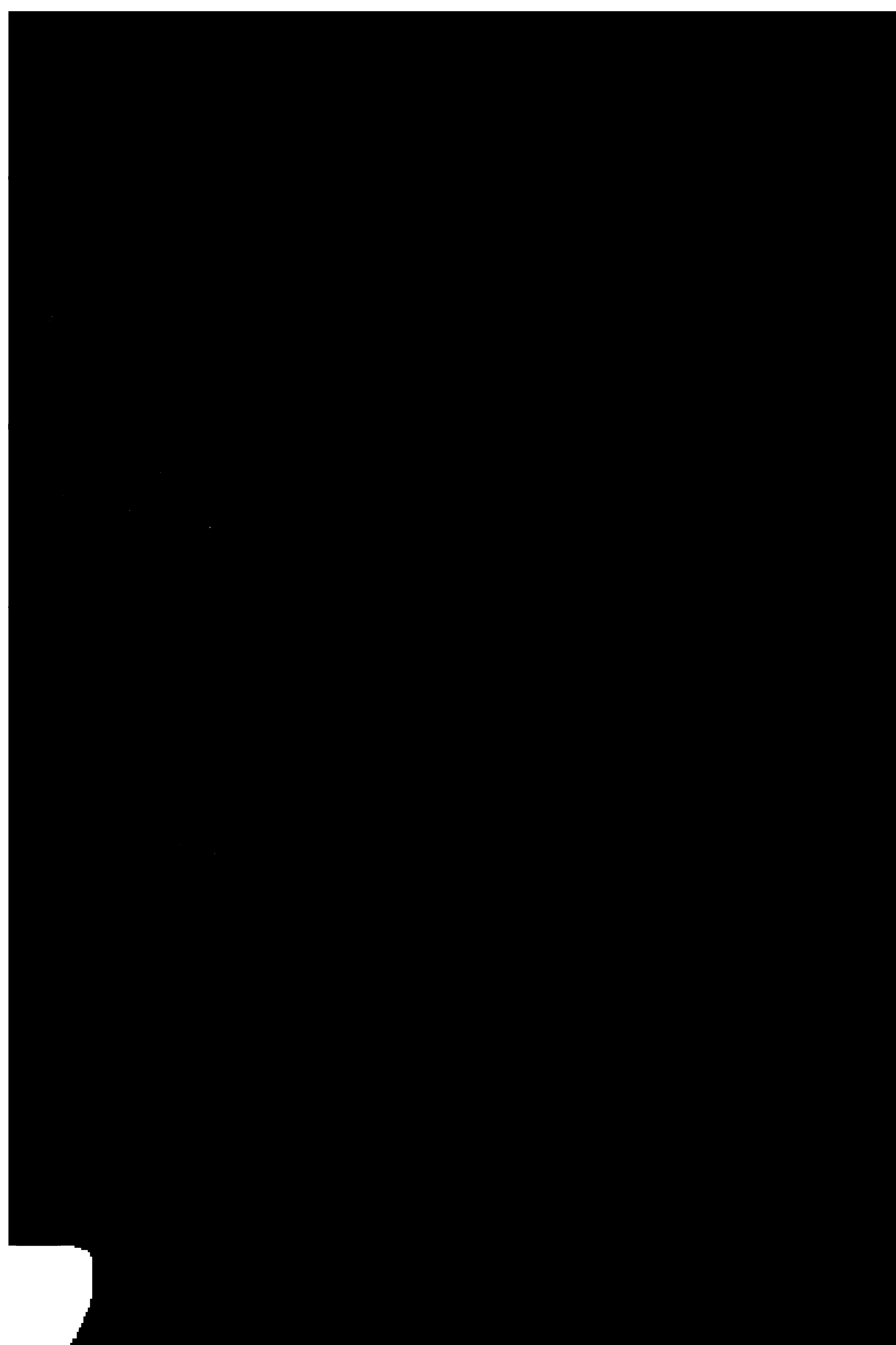


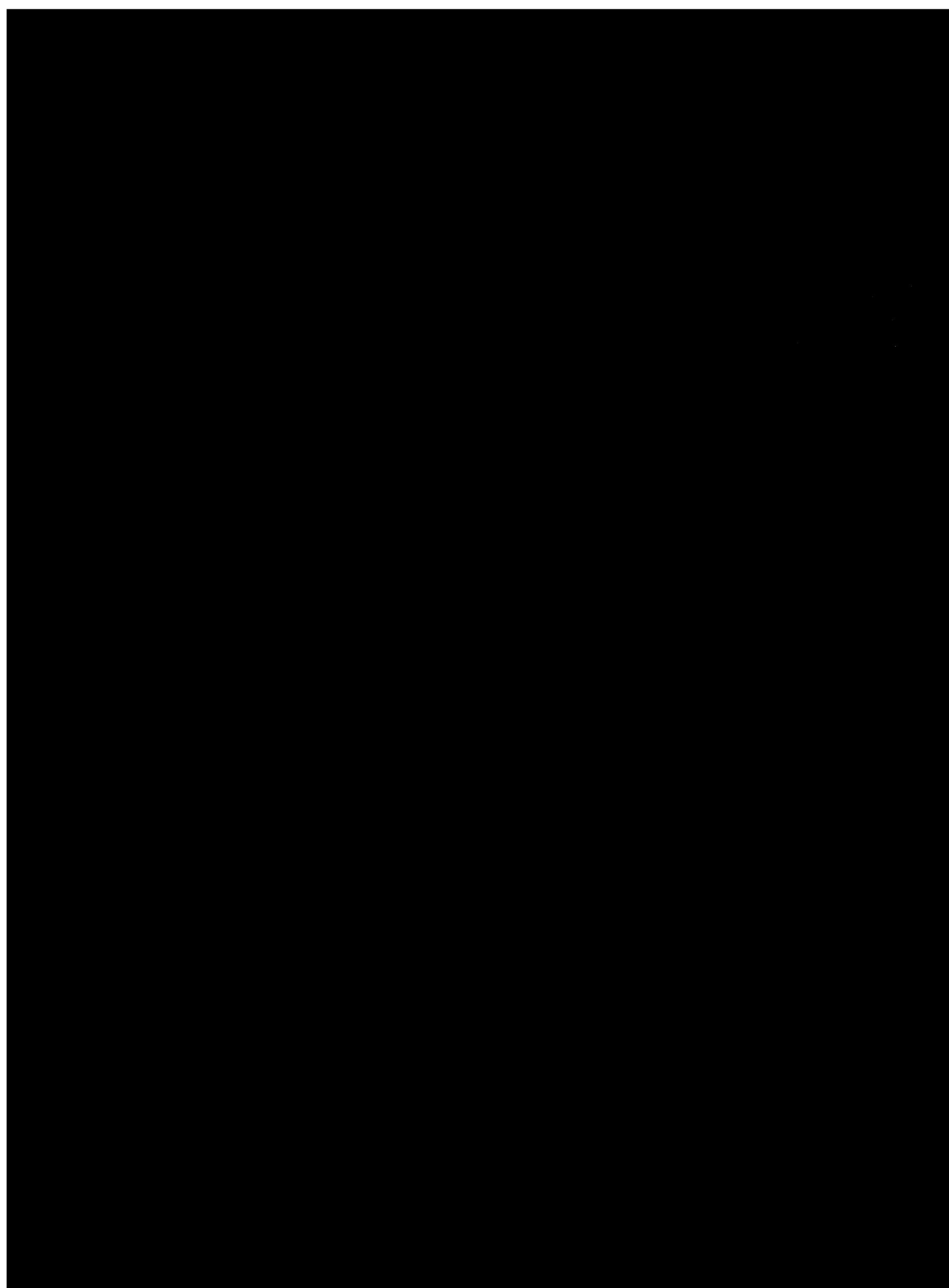
[redacted]



ver, at da den Scyther Balamer brod Freden, plyndrede Romernes Land, og ødelagde mange Stæder, sendte Romerne Gesandtere til ham for at klage herover, og besluttede herefter aarligen at give ham 19 Pund Guld, paa det han skulde holde Fred, thi han sagde at Nød bragte hans mangfoldige Undersaatter hertil. Efter at denne Fred var sluttet imellem Romerne og Gotherne, og de sidste fornumme, at det de finge af Keyseren strakte ei til, og derhos havde Lyst at vise deres Tapperhed, begyndte de at plyndre de omkring liggende Folk, og angrebe Satagas eller Sadares (maaskee Satarchæ, som i ældre Tider beboede den Tauriske Chersonesum, og Satagarii, hvilke han selv synes at giøre til et Slags Alaner, og sætter paa ... i Nedre-Moesien; vel sandt at han derimod anviser ... Satager Plads i det inderste Pannonien, men inferior ... være bleven forandret til interior, hvorimod jeg tilstaaer det er meget dristigt at forandre Pannonien til Moesien ... af Manuscripter), som besadde det inderste Pannonien. Saasnart Dinzio, Dinelzic, eller Dintzic (hvilket sidste ... meest det rigtige Navn Dengezic) Attilæ Søn fik ... herom, samlede han sammen de faae Folk som endnu ... hans Herskab, Ulzingurer, Angiscirer, Bittugorer ... (hvilke i et andet Manuscript kaldes Ulzinzurer, ... Bittugurer og Bardarer, hvoraf det første synes ... som ofte forekommer under det Navn Ulti... ... et Slags Scirer, og det tredie Agathiæ (26) ... og rykte dermed frem til Bassiana i Pannonien, ... beleirede, og begyndte at plyndre Egnen deromkring. ... Gotherne deres Tog imod Satagas, og vendte sig imod

(26) ... B. t. 2. l. 2. p. 36.





[redacted]



Folk (27). Om denne Krig taler ogsaa Priscus (28) saaledes: Scyther (hvorved han her forstaaer Scirer) og Gother fo Krig sammen, og sendte begge Gesandtere om Hielp til Key Leo. Aspar (som da var den mægtigste Mand i Østen næst K seren) holdt for, at man burde ingen hielpe af dem, men Key ren besluttede at hielpe Scirerne, og skrev derfore til Stadth deren i Illyrien, at han skulde sende Scirerne imod Gotherne sa mange Hielpetropper som behovedes. Dog skal jeg ikke sige om det er i Anledning heraf, som jeg dog troer, eller om det er hæn det uden Tvil med de andre saa kaldte mindre Gother, at de Keyserlige Feldtherrer Anagastus, Basiliscus, Ostrovius og fler indelukte, som Priscus ogsaa fortæller, Gotherne paa et steilt og trangt Sted, hvor disse Scyther bleve formedelst Mangel paa Proviant nødde til at sende Bud til Romerne om at ville over give sig, naar dem ikkun blev givet Land at beboe. Romerne svarede at de vilde foresporge sig herom hos Keyseren. Men Scytherne gave tilkiende at de ei formaaede længre at udstaa Hungeren. De Romerske Officierer lode dem da vide, at de for det første vilde meddeele dem Proviant, indtil Keyseren kunde de videre forordne angaaende dem, naar de kun vilde føye sig efter dem, lade sig inddele i ligesaa mange Hobe som Romerne, og være nøyede med at komme til den Romerske Hob, som Lodkastningen anviste dem, saasom Officiererne vare bedre i Stand til at beskytte dem end Feldtherrerne, der havde saa meget at oversee. Scytherne opfyldte denne Begiæring, og deelte sig i lige saa mange Hobe som Romerne. Caleal, af Fødsel en Hunner og som anførte den Deel han havde at befale over næst Aspar,

(27) Jornandes de reb. Get. c. 53 — 55.
(28) C. B. t. 1. p. 30 & 31.





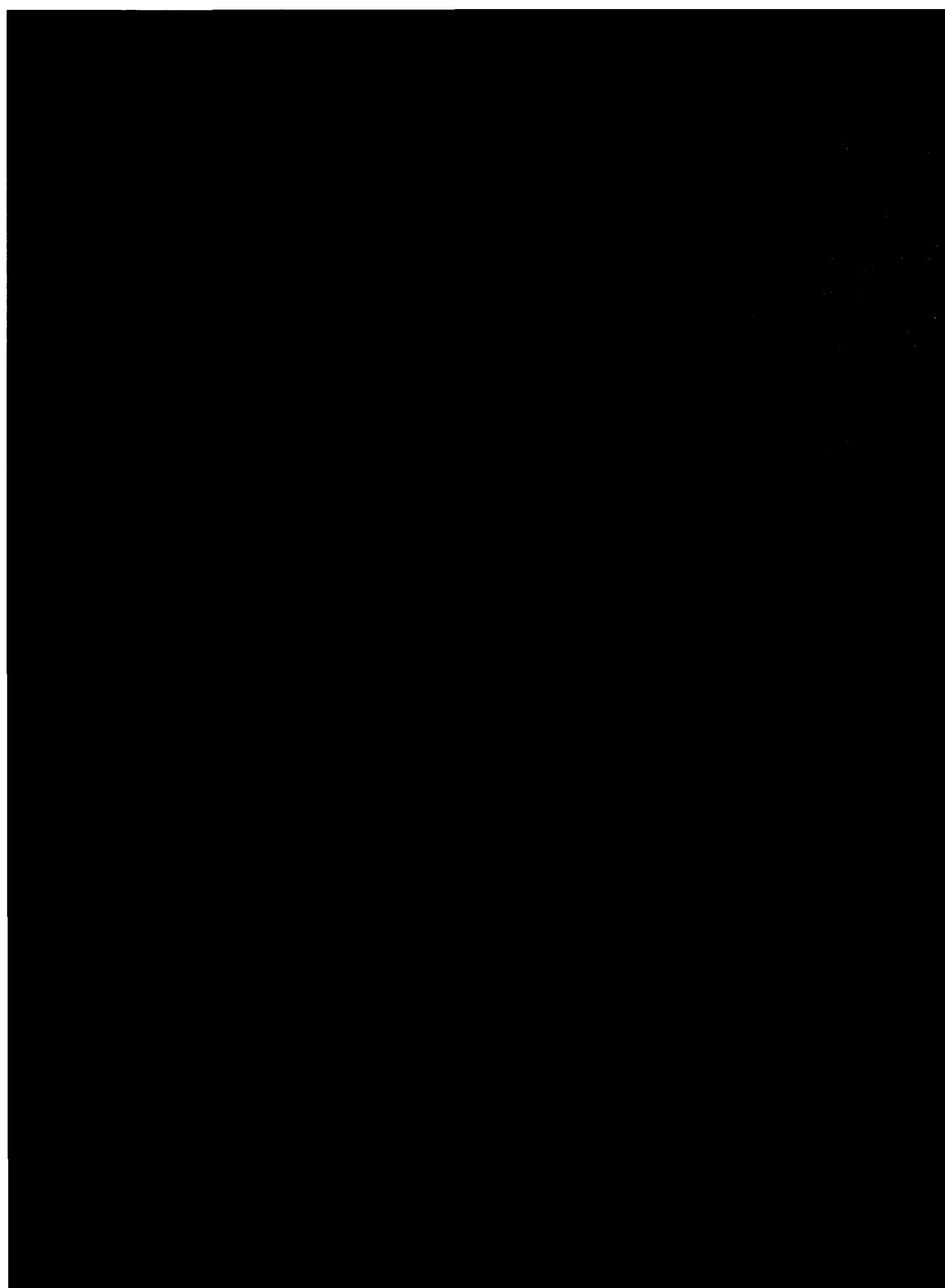


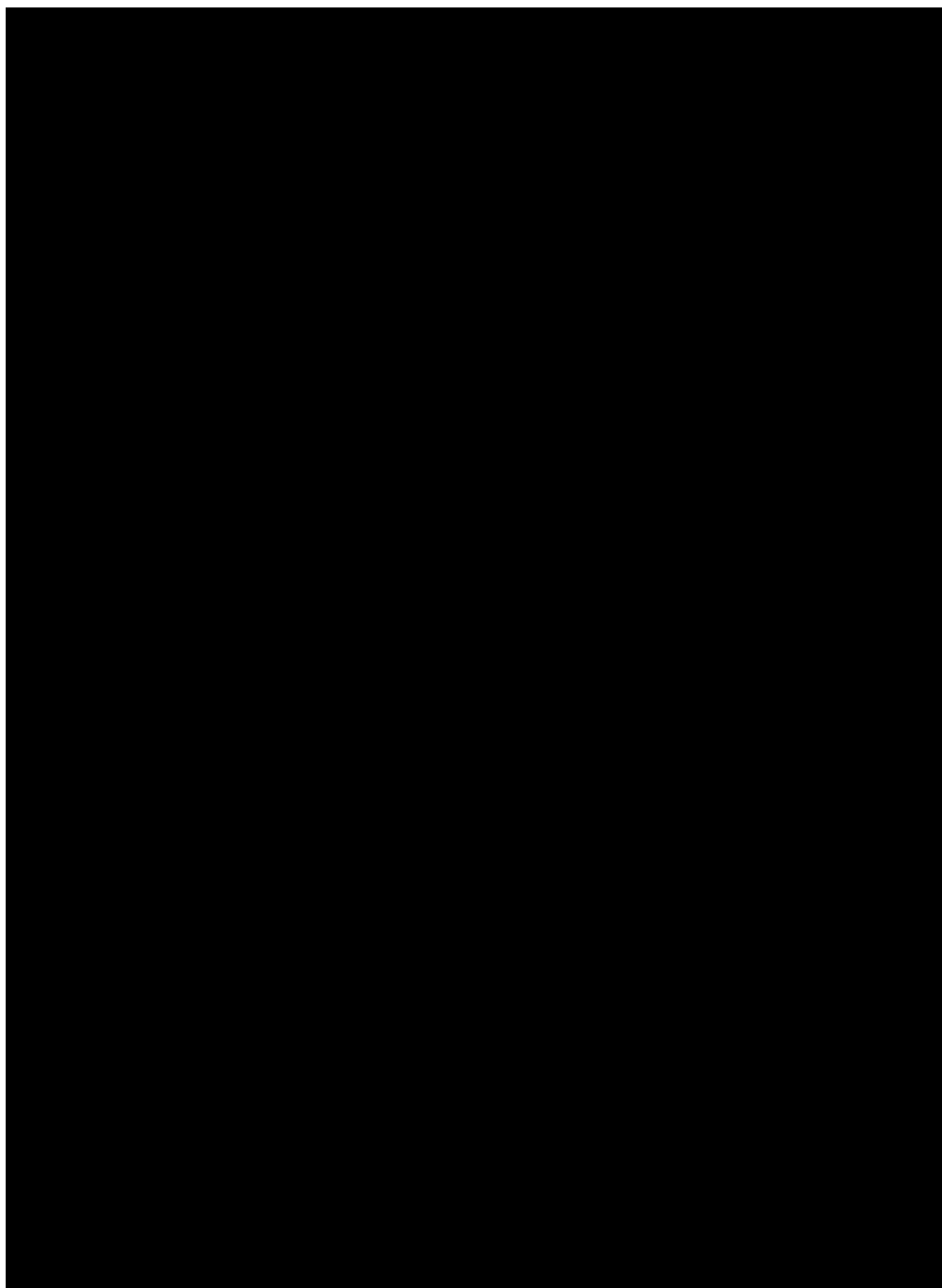


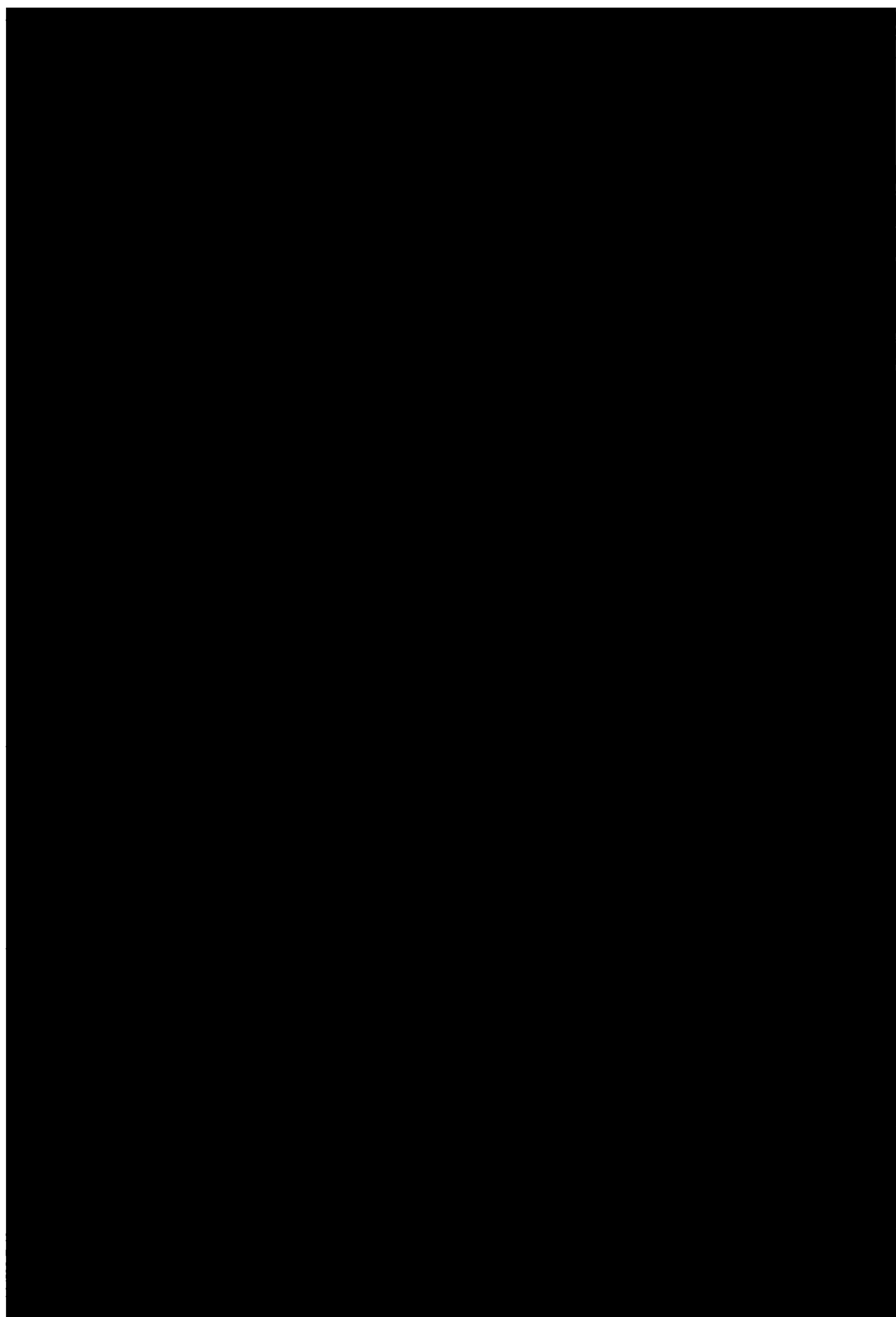
var fornøyet, naar den han spilte med, tabte, og blev vreed, saasom han deraf sluttede, at han havde giort sig Flid for at vinde. Ved saadan Leilighed var han meget fornøyet, og kunde man da lettest erholde af ham, hvad man begierede. Sidonius selv betiente sig adskillige gange heraf. Klokken ni sad han atter og pleyede Retten, og hørte sine Undersaatters Klagemaal, indtil Aftens Maaltid, hvor han undertiden, dog sielden, lod nogle Mimi agere for sig, hvorvel uden at fornærme nogen af de tilstædeværende. Der blev vel og spillet og siunget, men ikke uden det som var anstændigt. Om Natten maatte Drabanterne holde Vagt ved Slottets Indganger. Isidorus, Gothisk Erkebisp i Sevilla, som døde 636, skriver (32): Nonnullæ etiam gentes non solum in vestibus, sed & in corpore aliqua sibi propria, quæ insignia vindicant, ut videmus cirros Germanorum, granos & cinnabar Gothorum, stigmata Britonum. Sirmondus (33) meener, at Grani ere de samme som ovenanførte Sidonii Flagella crinium eller Haar-Pidske, og har derudi uden Tvil ret; men naar du Cange (34) vil, at Cinnabar skal betyde røde Klæder, saa tager han formodentligen feil, thi Isidorus taler aabenbare paa det Stæd ei om Klæder. Du Cange siger selv, at Cinnabar var et Slags rød Farve, som blev lavet af et Træes Saft. Derfor er det rimeligt, at Gotherne, som havde gule Haar, og bepudrede sig deraf, have brugt dette Cinnabar, som et Slags Pudder i deres Haar; thi jeg tør ei falde paa at tænke, at Gotherne have skaaret sig, og lagt denne røde Farve i Saaret. Paa samme Tid forestod Ricimer, som var en Dotter-Søn af den Vest-Gothiske

thi

(32) Op. p. 264. Orig. l. 19. c. 23.
(33) Op. t. 1. c. 840. not. g.
(34) Gloss. med. lat. t. 1. col. 989. v. Cinnabar.

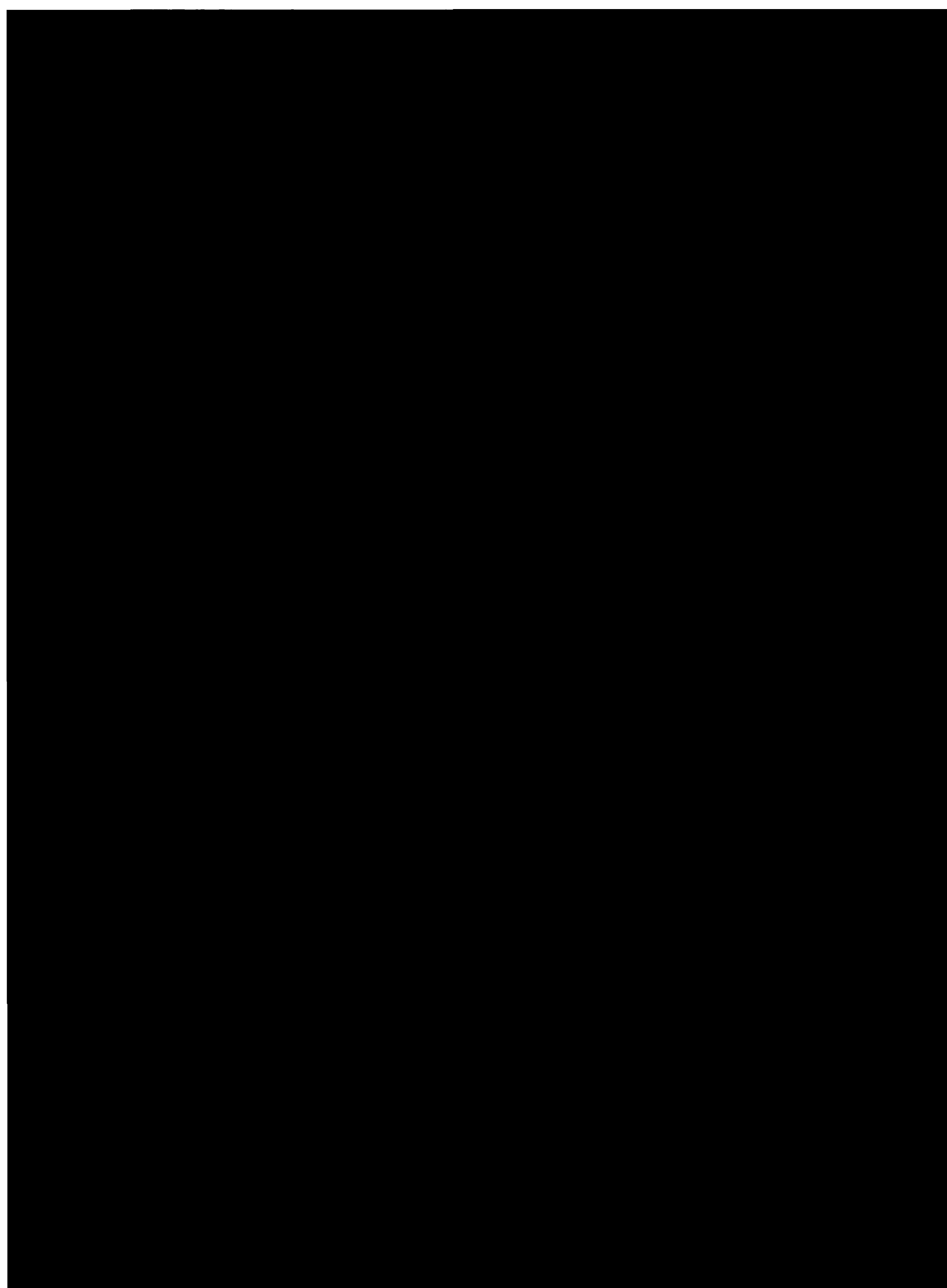




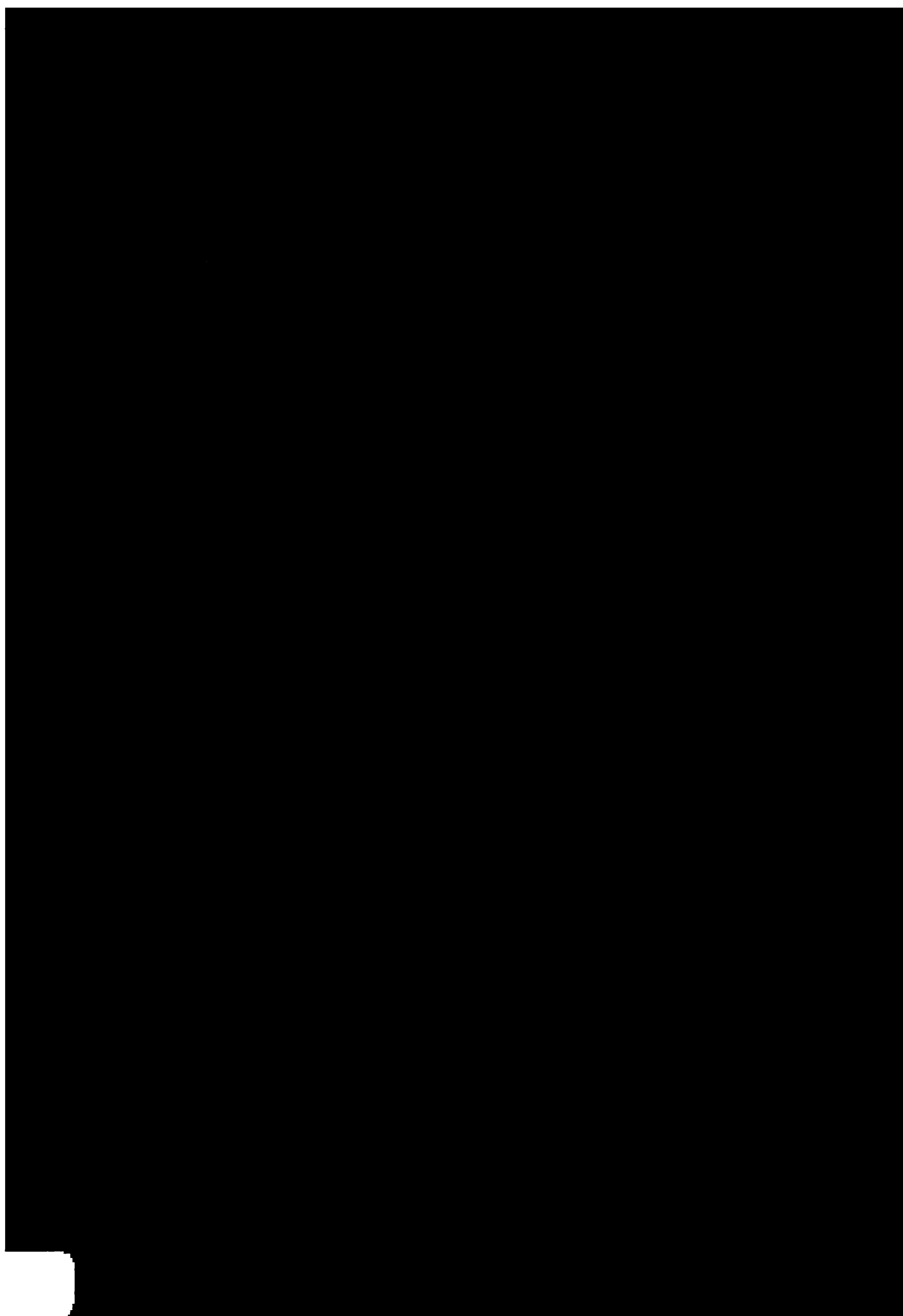


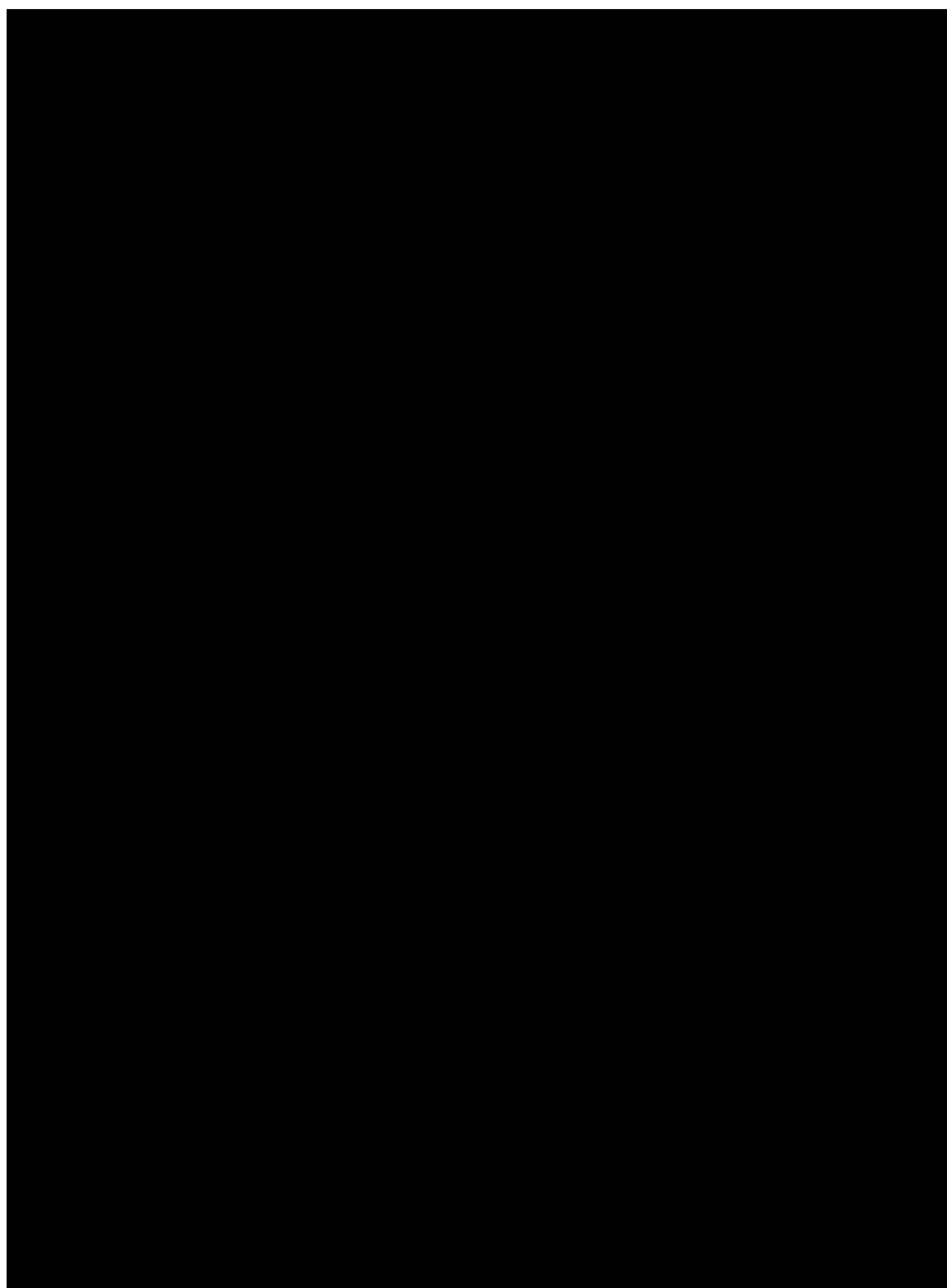
[redacted]

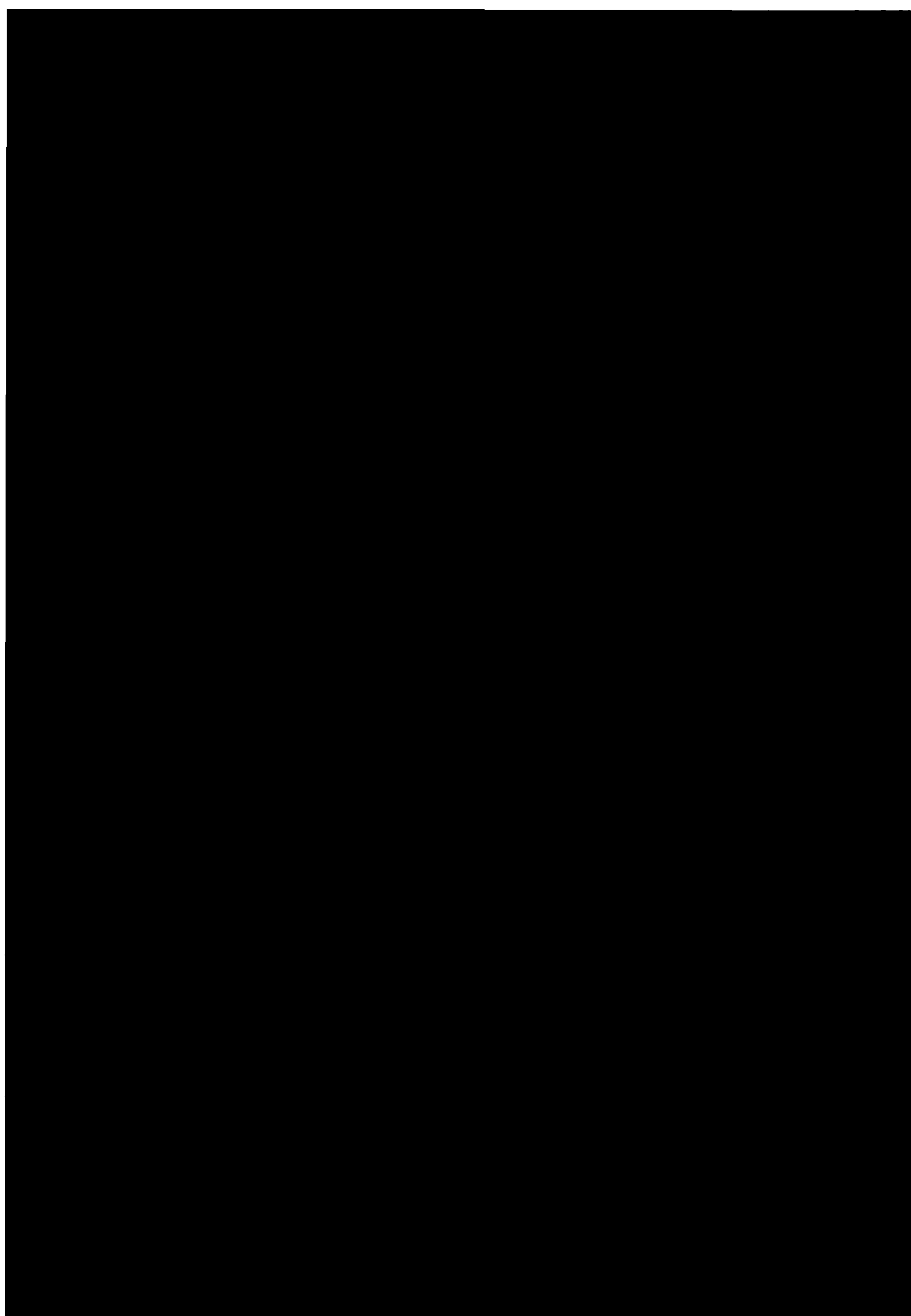
[redacted]

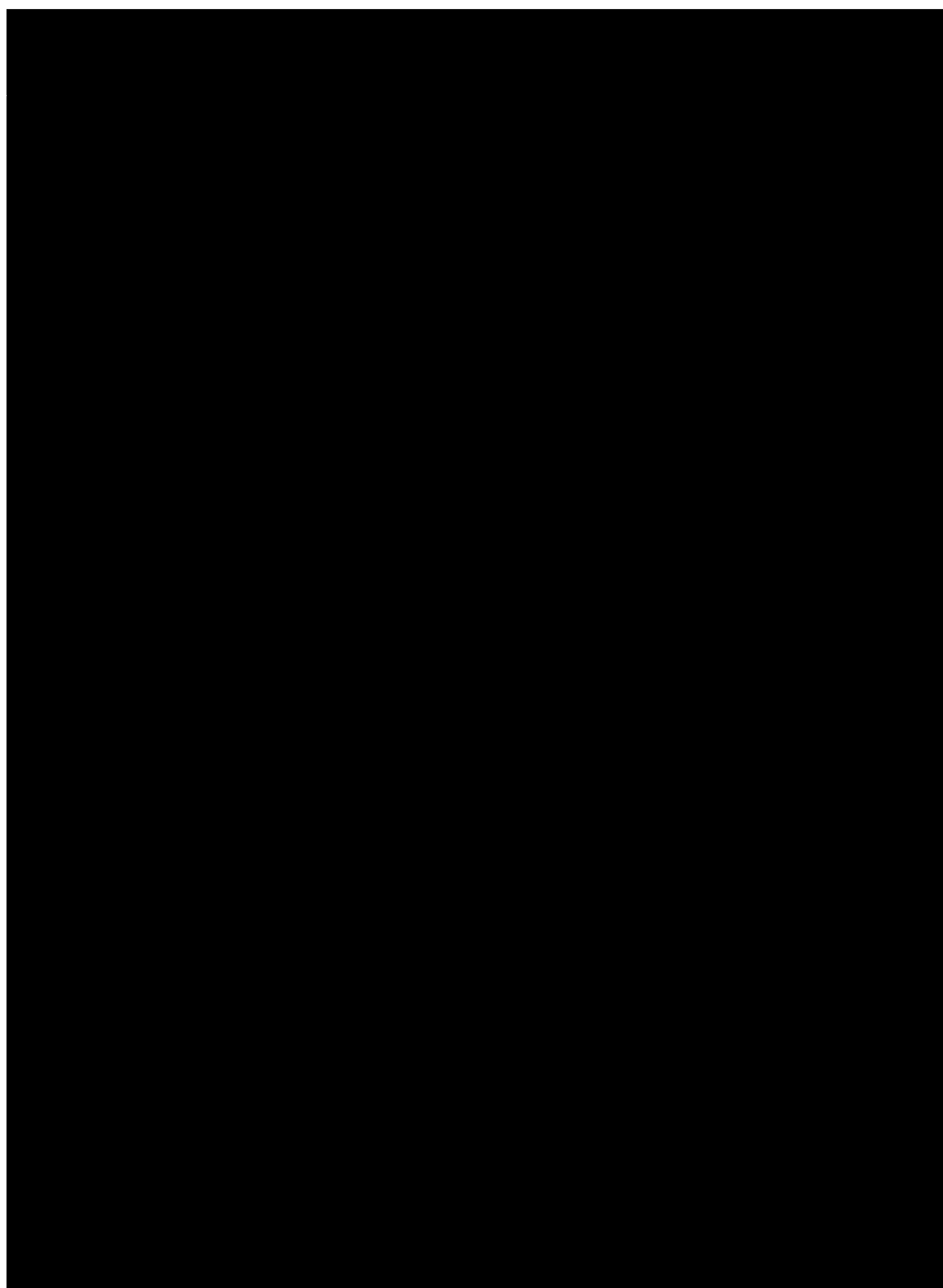


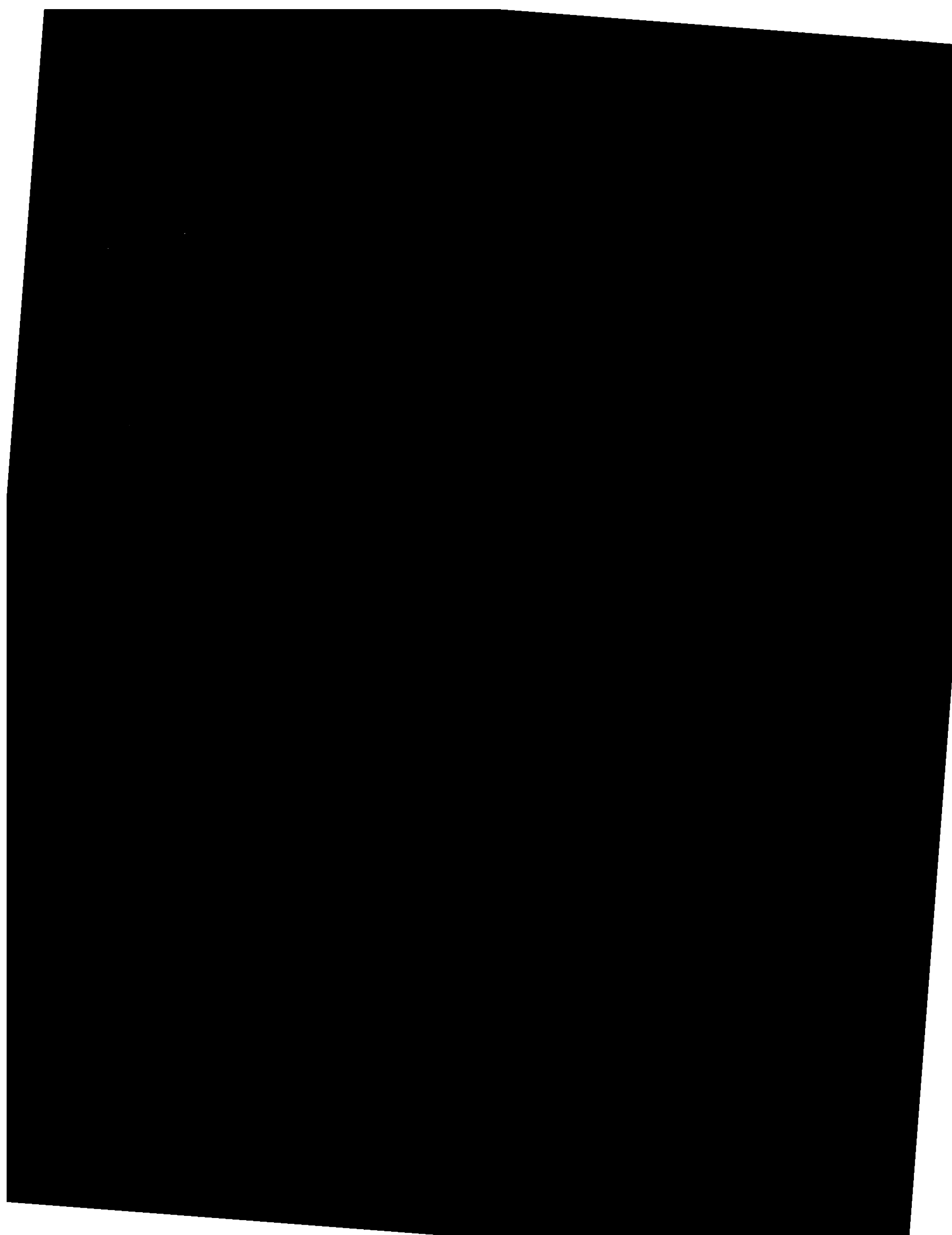
[redacted]



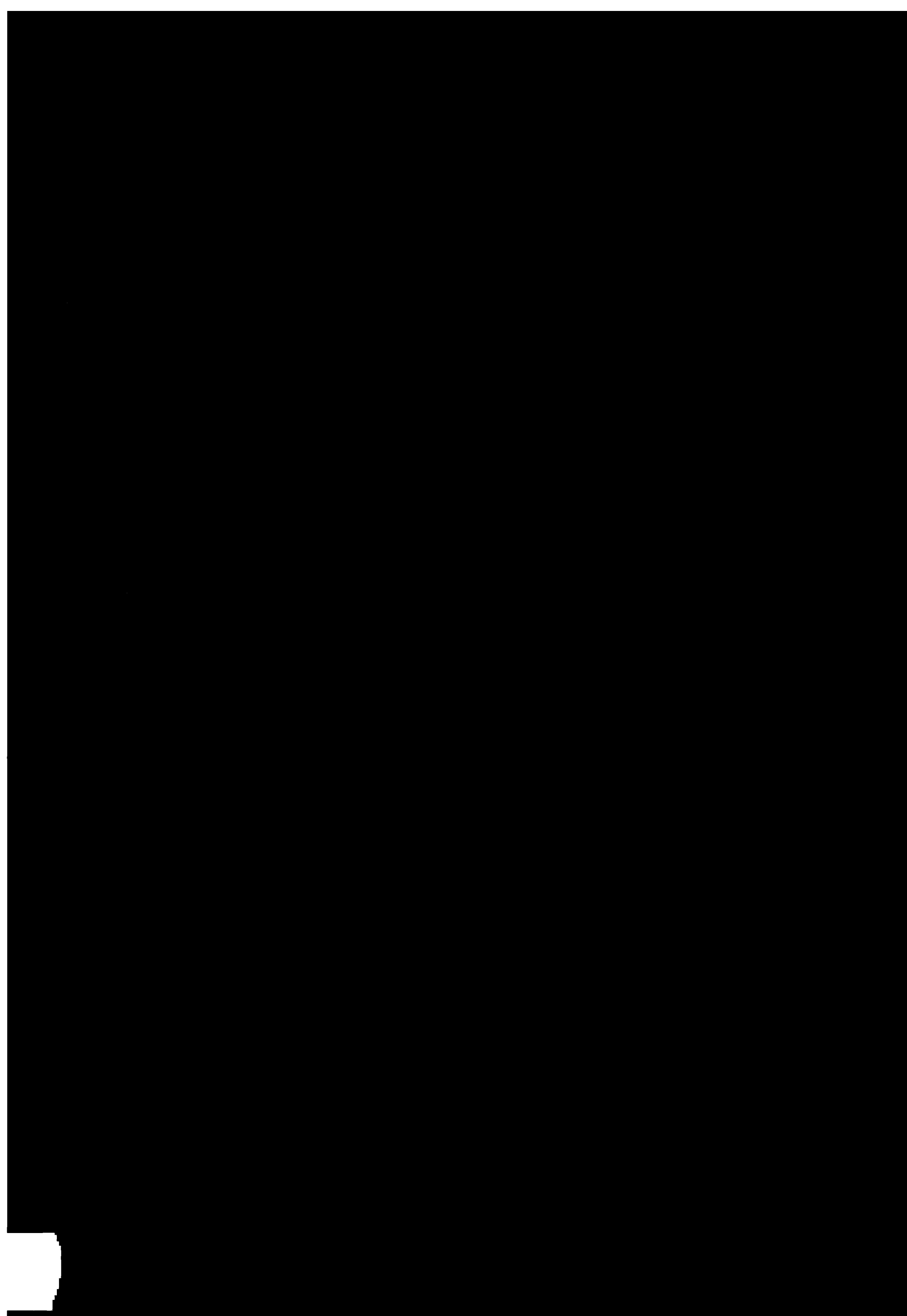








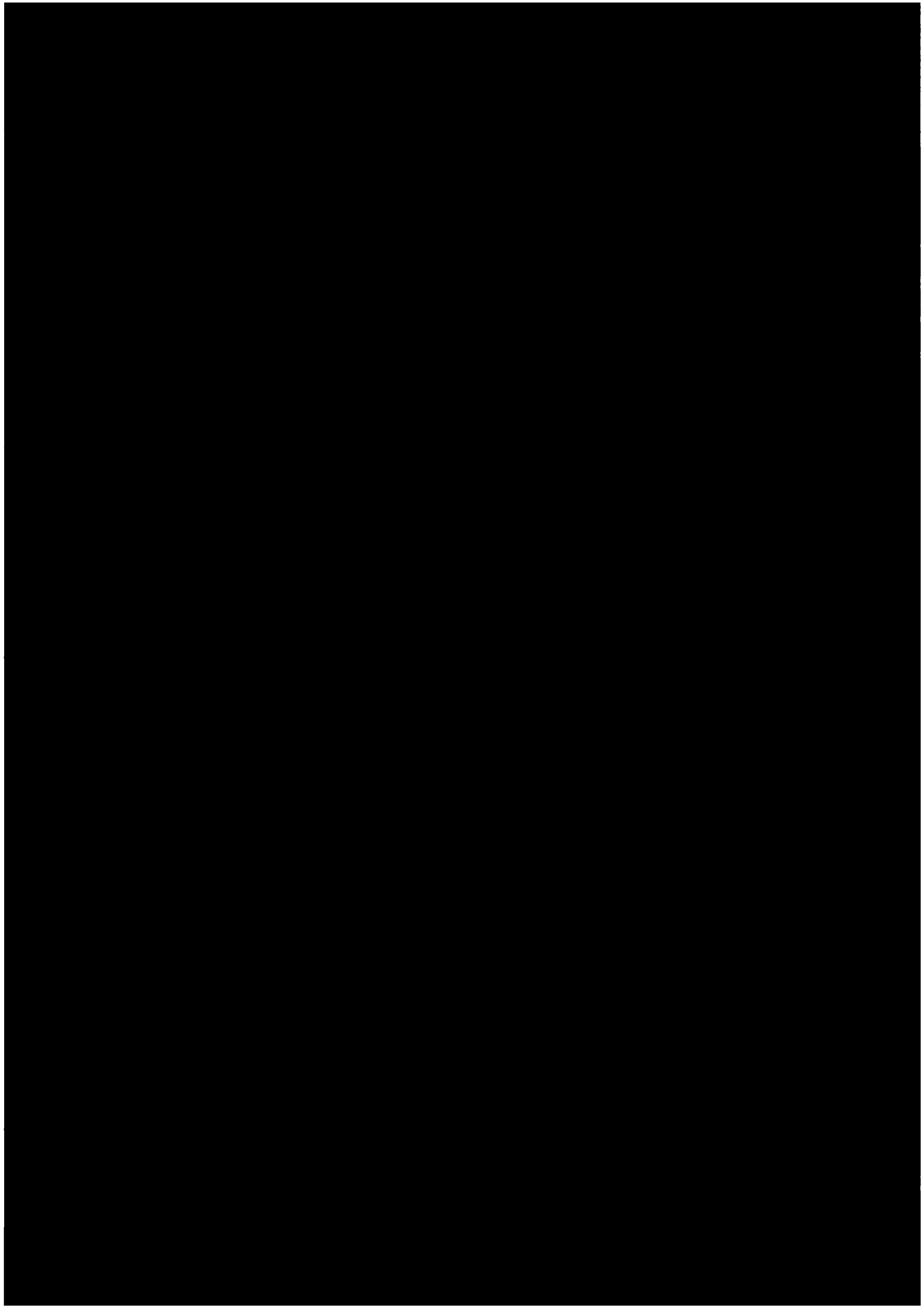
[redacted]

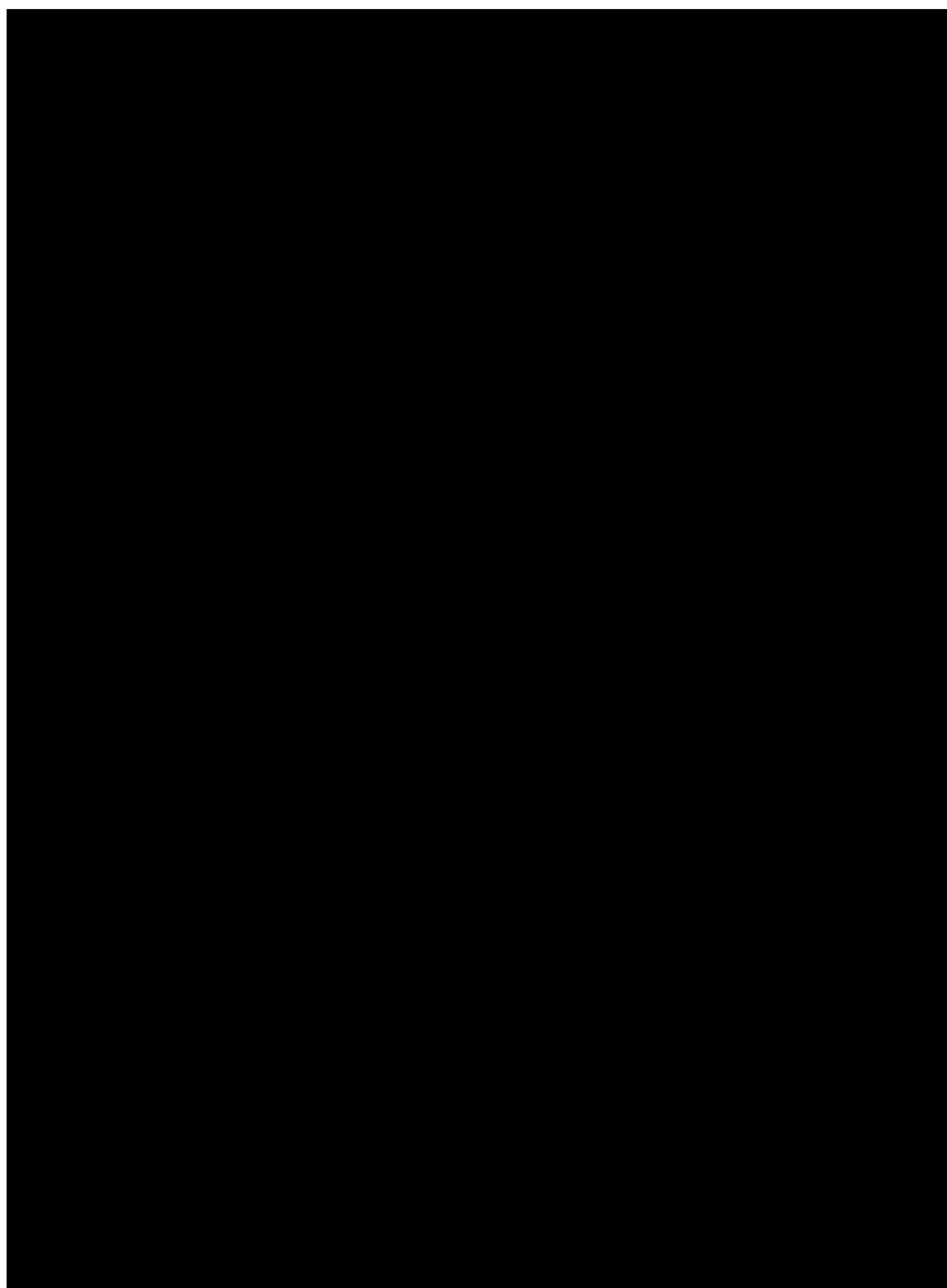


[redacted]

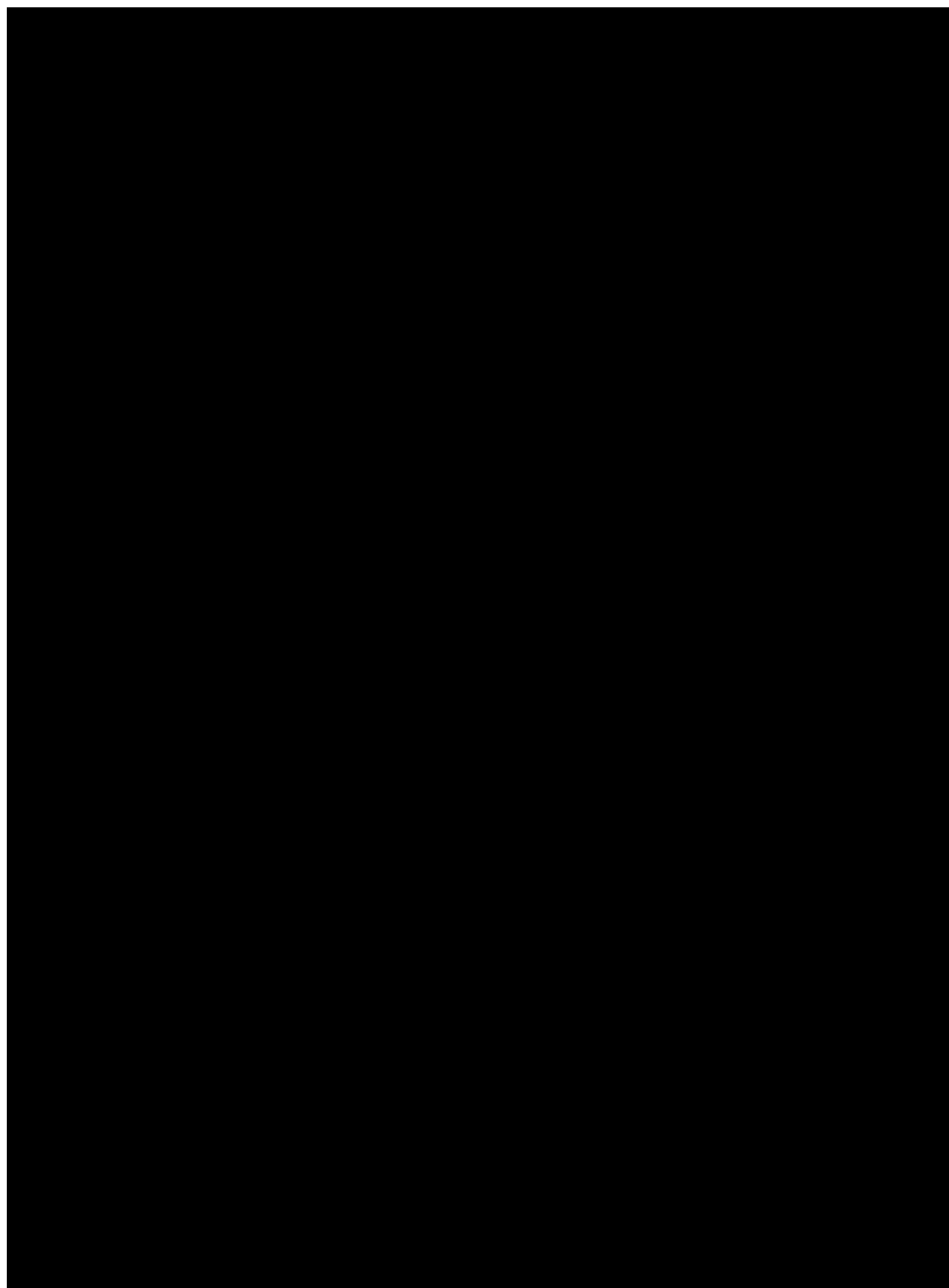
[redacted]

[redacted]



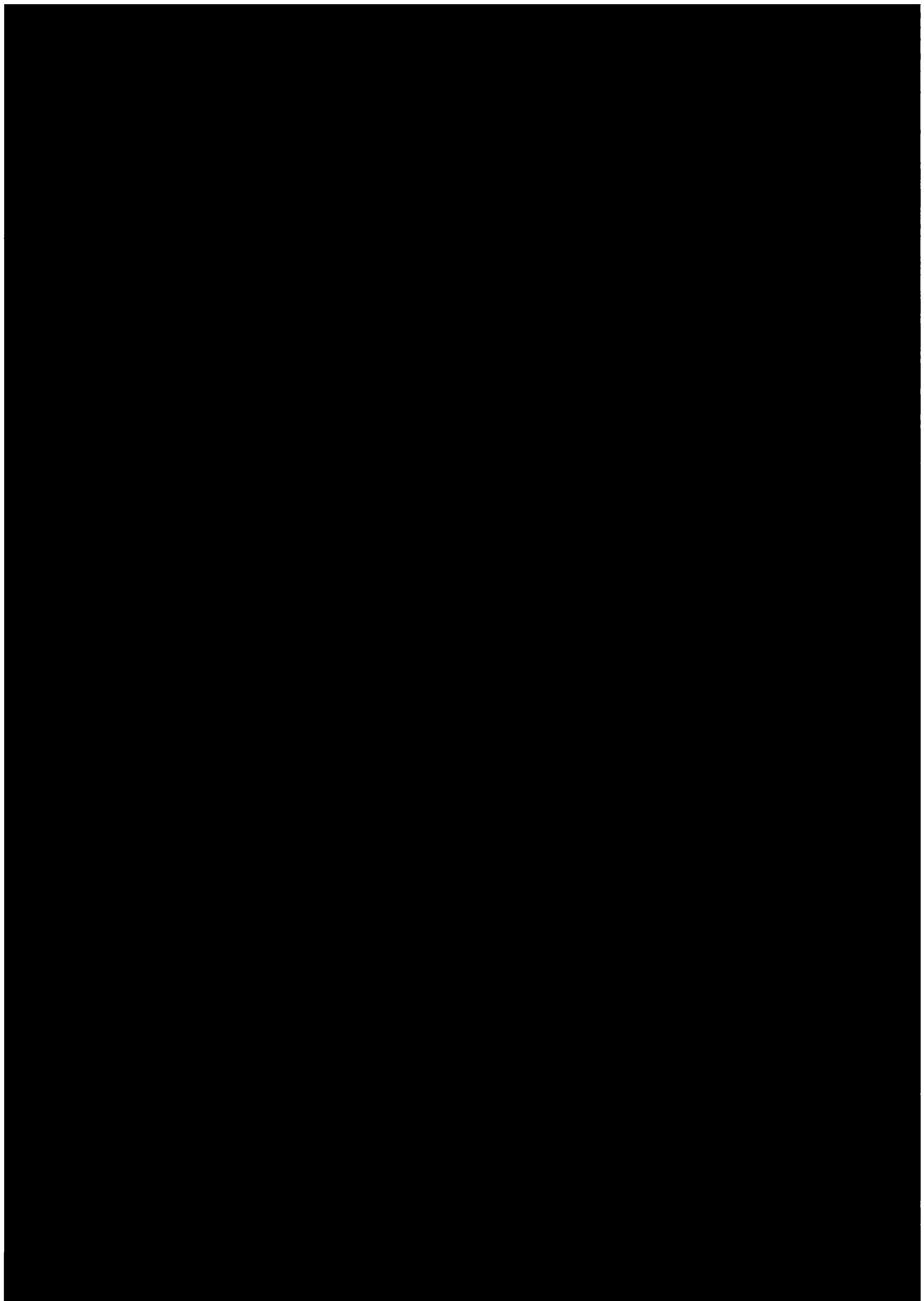


[redacted]



[redacted]

[redacted]



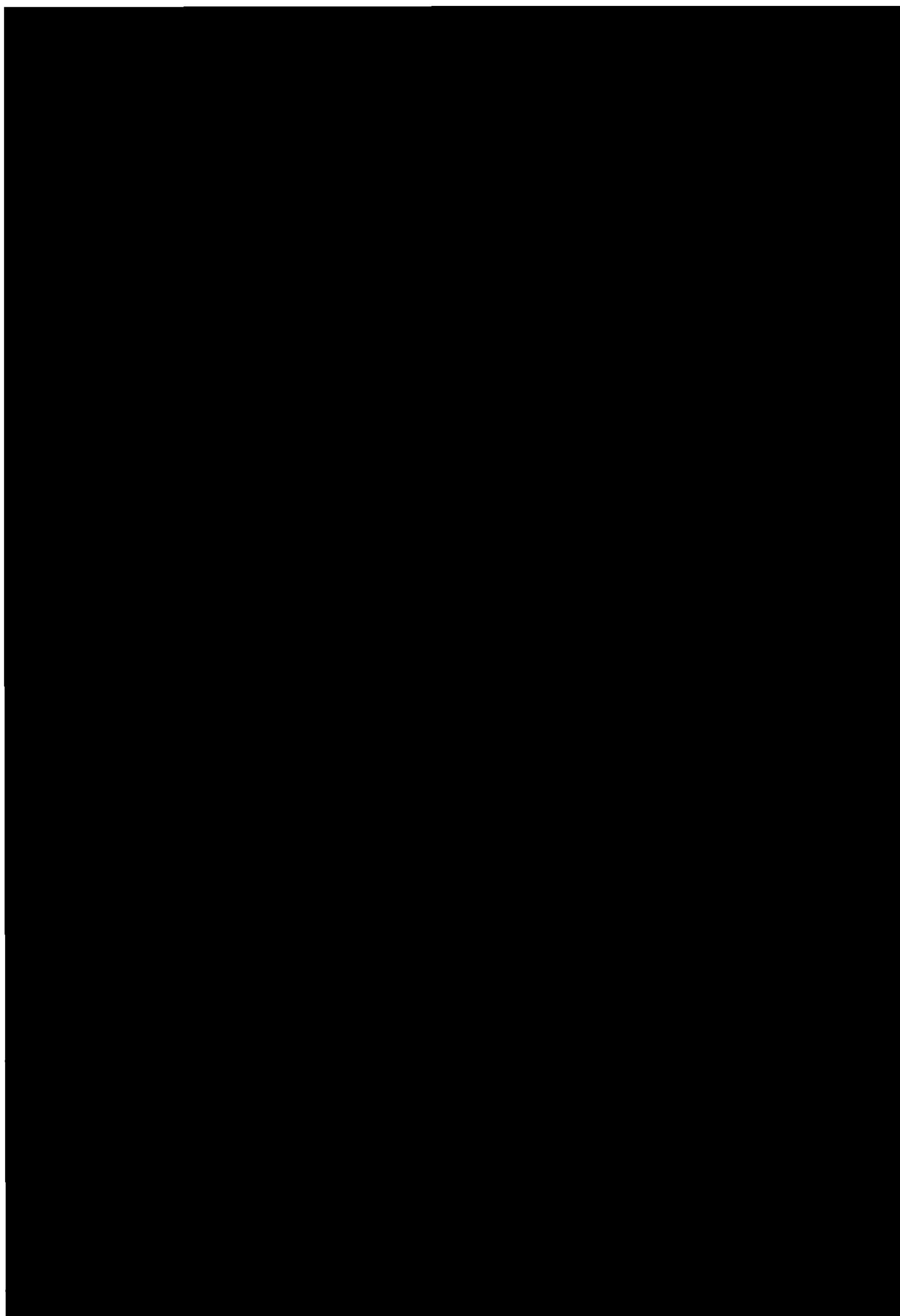
kuls hedt Tschitaker, ere Tatarer og fra Asien (72). Navnet Tschitaker synes ellers at komme meget overeens med Scyther. Jeg kan ikke nægte, at jeg jo smigrer mig med det Haab, at der [illegible] findes Gothiske Levninger paa de Kanter, og at de maaske kunne nu omstunder opdages, i Anledning af Russernes forrige Vaaben i de Egne. Marcellinus Comes (73) fortæller ved det Aar 517, at de Gothiske Ryttere plyndrede begge Macedonier, Thessalien indtil Thermopylon og Epirum, og at Keyser Anastasius indløste for 1000 Pund Guld-Penge saa mange [illegible], som denne Summa kunde strække til for. De øvrige [illegible] blive i Fængsel, eller bleve og dræbte uden for [illegible] befæstede Stæder. Disse Geter maae uden Tvil have [illegible] Gothi Minores.

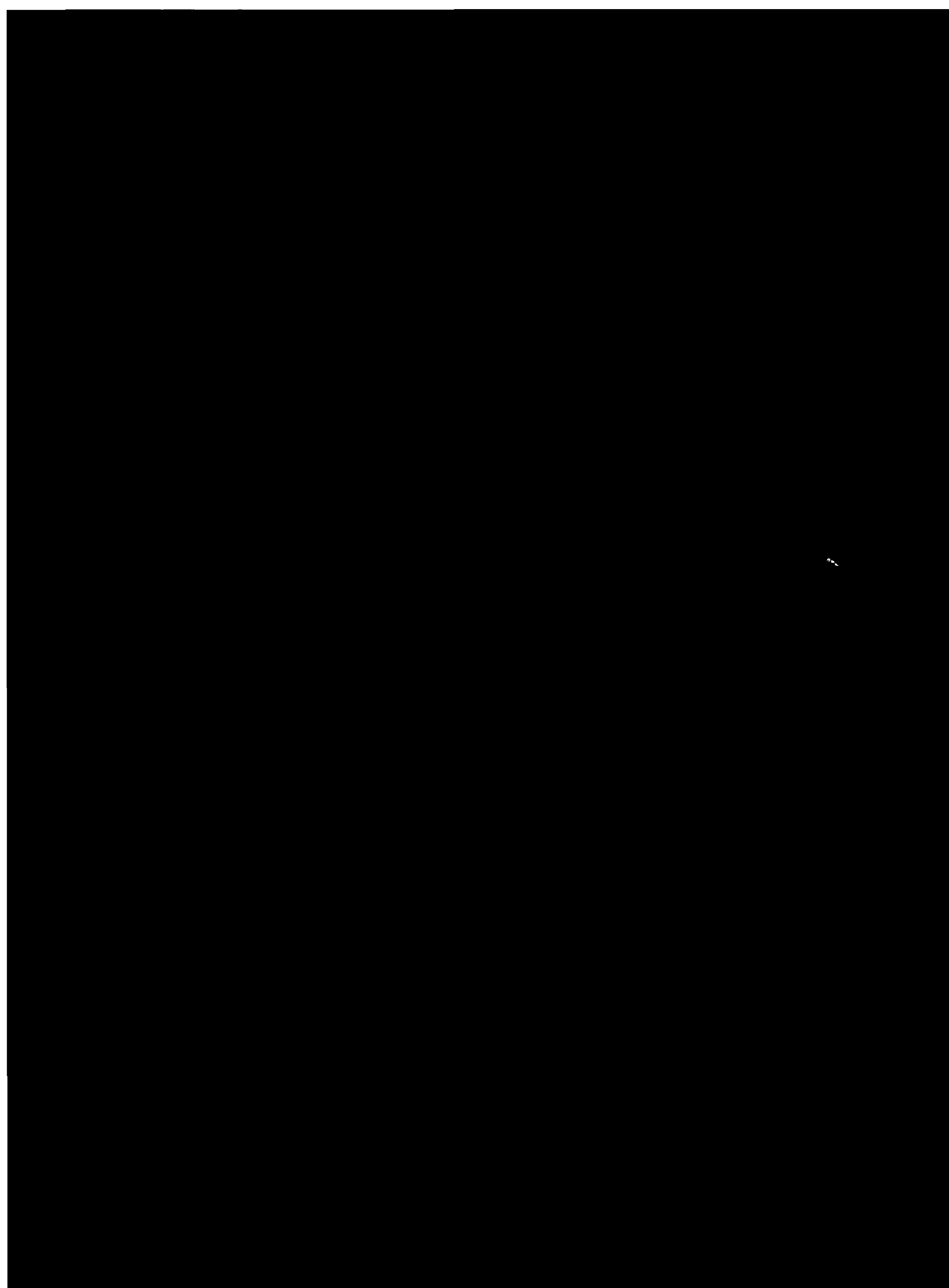
§. LIII.

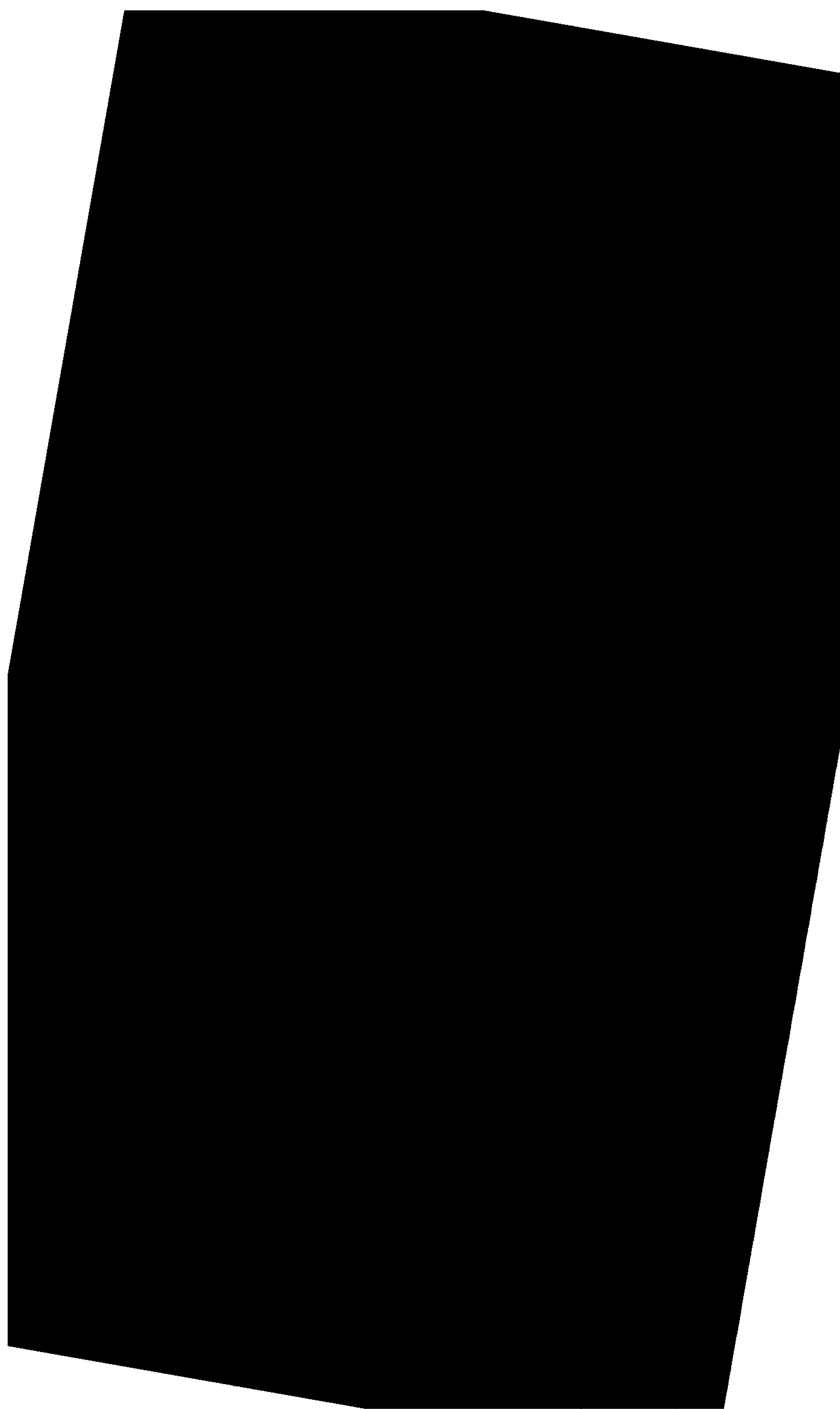
[illegible] Tider finder jeg ei meget om Gotherne paa de Kan- [illegible] de jo vel endda have boet der, men Aarsagen hertil er, at [illegible] Rige indskrænkedes alt mere og mere inden snev- [illegible], og tilligemed de Byzantinske Skribenters Kund- [illegible] af Byzantinerne er det, at man alene kan vente nogen [illegible] fra de Tider om de Kanter, thi de norden for dem [illegible] vare alt for uvidende, og de sønden for dem boende, [illegible], laae alt for langt derfra. Dog finder jeg [illegible] (74) ved det Aar 714, at de som giorde Op- [illegible] Artemium, og som fornemmeligen bestode af [illegible] vare sendte med Floden til Rhodum, seylede [illegible], og fulgte under Veys paa sin Side alle

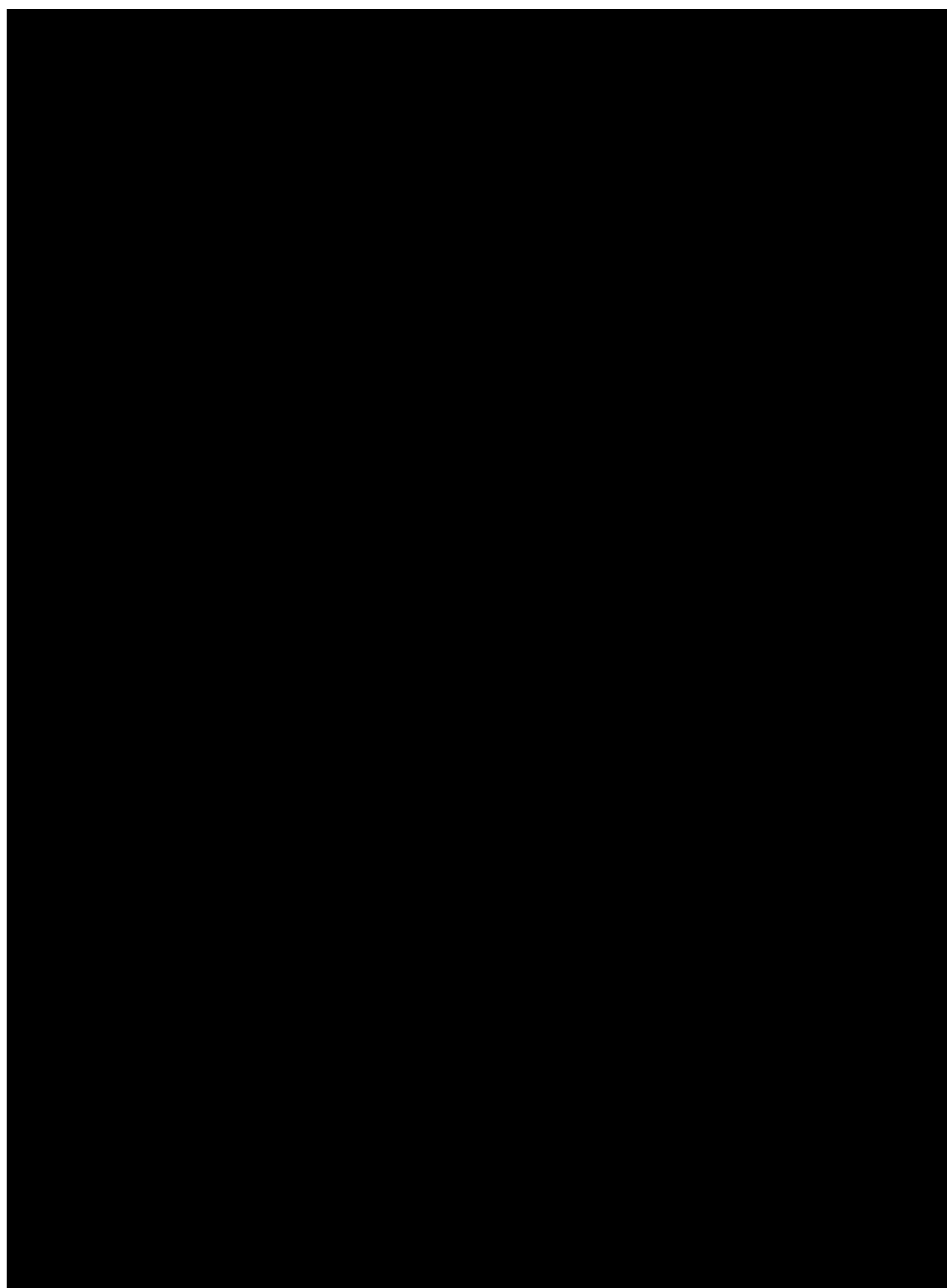
Om Gotherne i det 8, 9 og 11 Seculo.

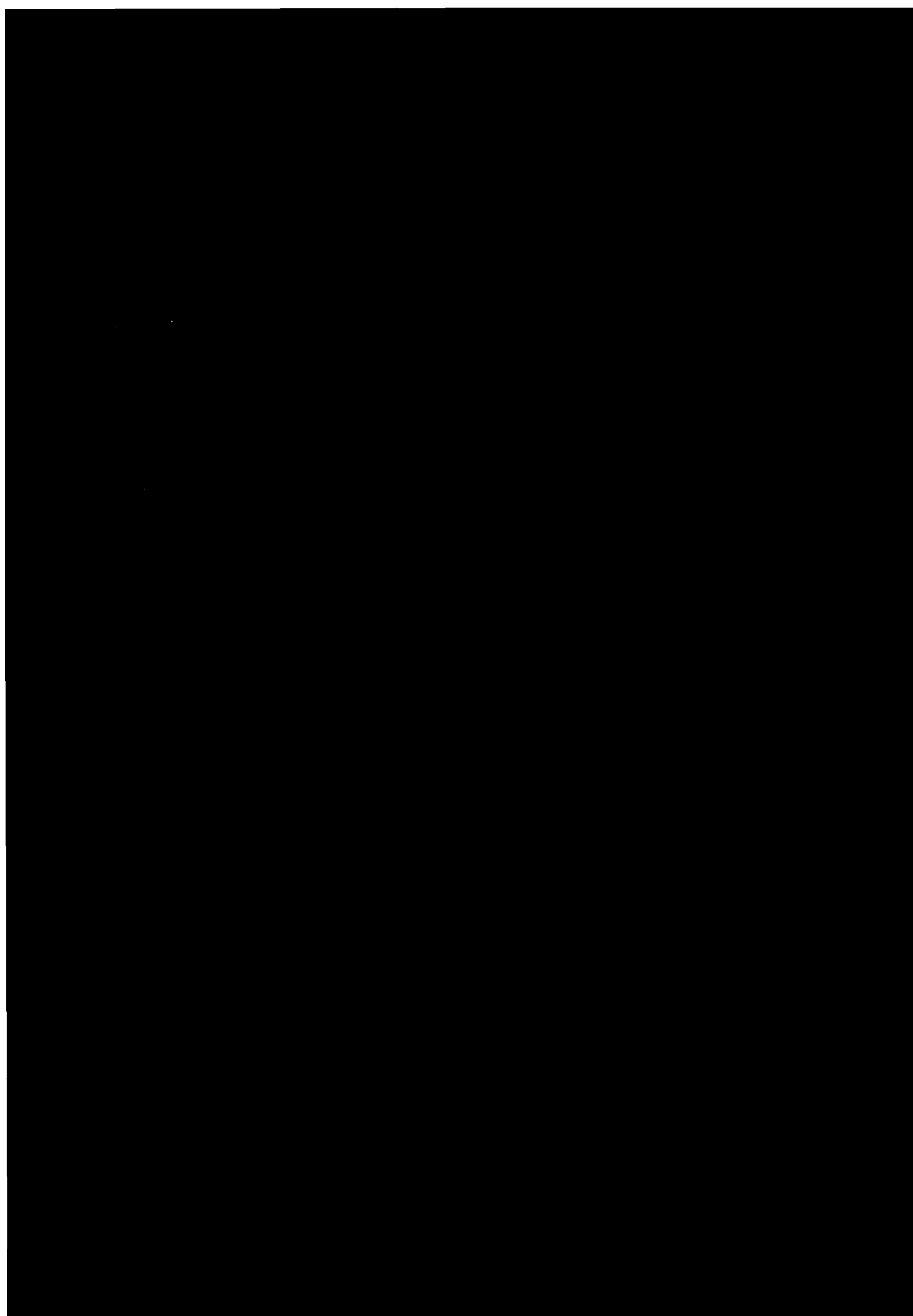
(72) Büschings Geographie 1 Th. 2 B. p. 1384.
(73) [illegible] Scal. Eusεb. p. 50.
(74) [illegible] 6, p. 257.

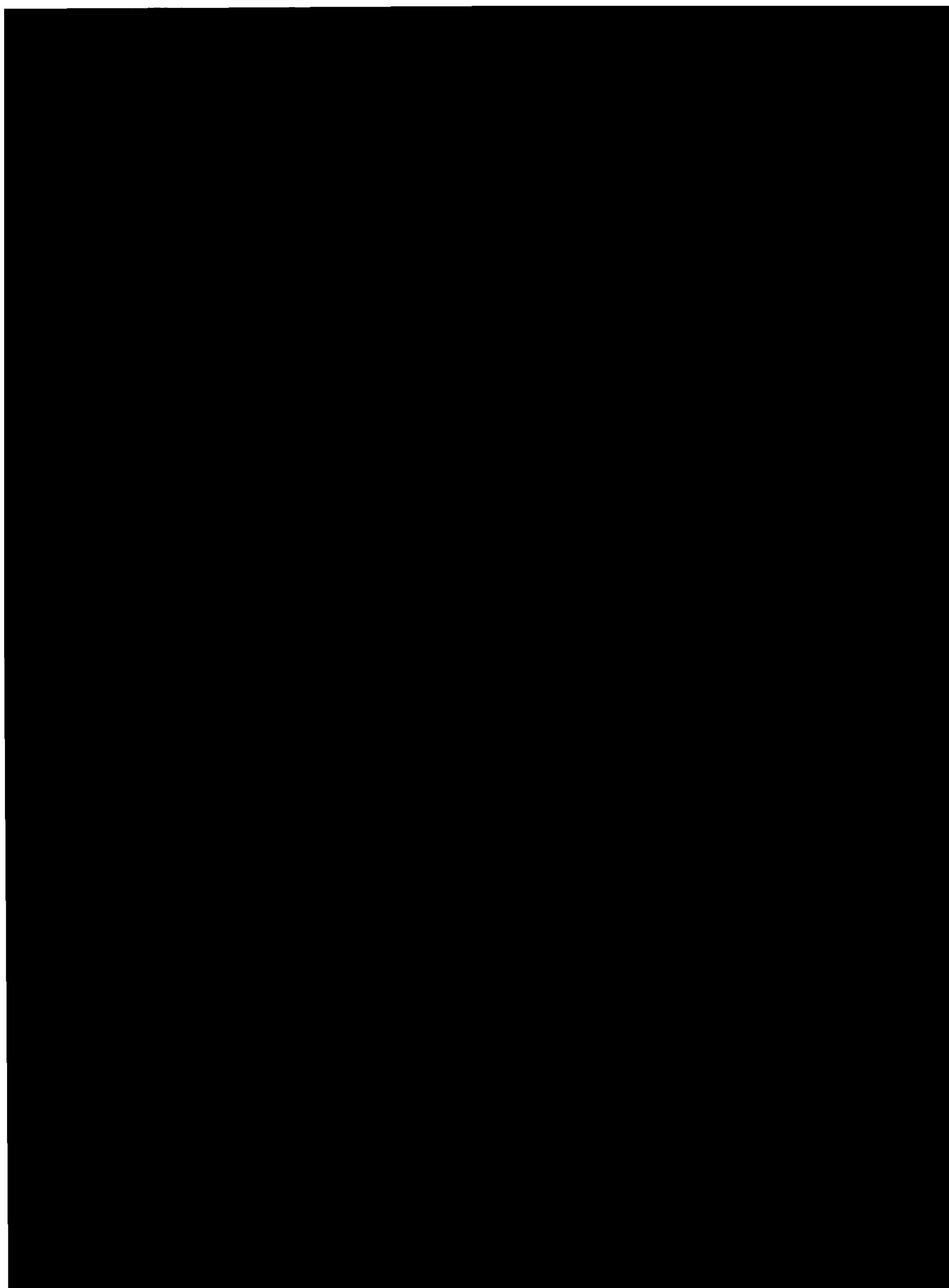


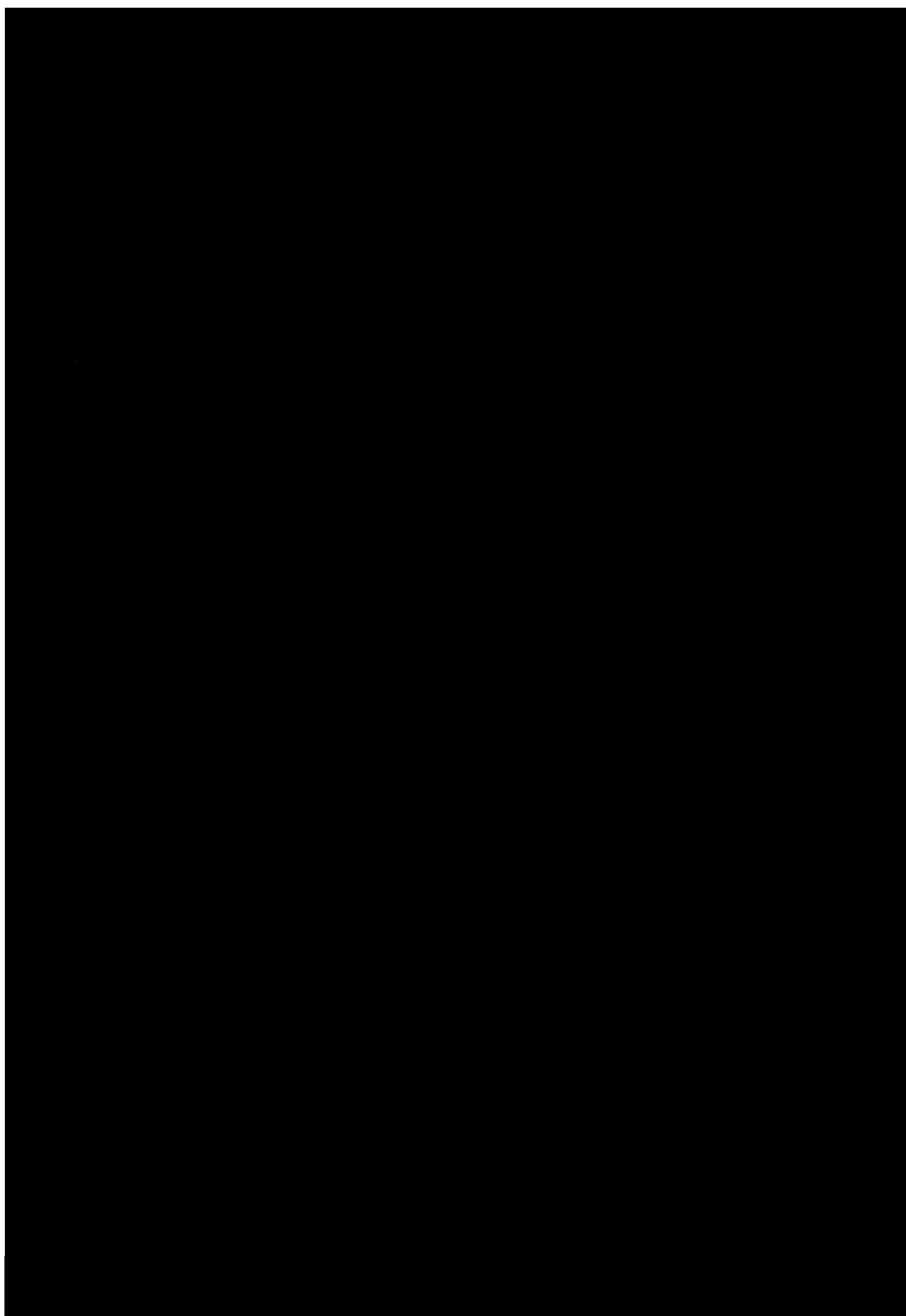












[illegible] han sigtet. Philoponus (87), en Skribent af det 6 Sæculo, [illegible], at Grækerne kaldte alle mod Norden boende Barbarer Gother, hvilket viser dette Folks Navnkundighed.

§. LIV.

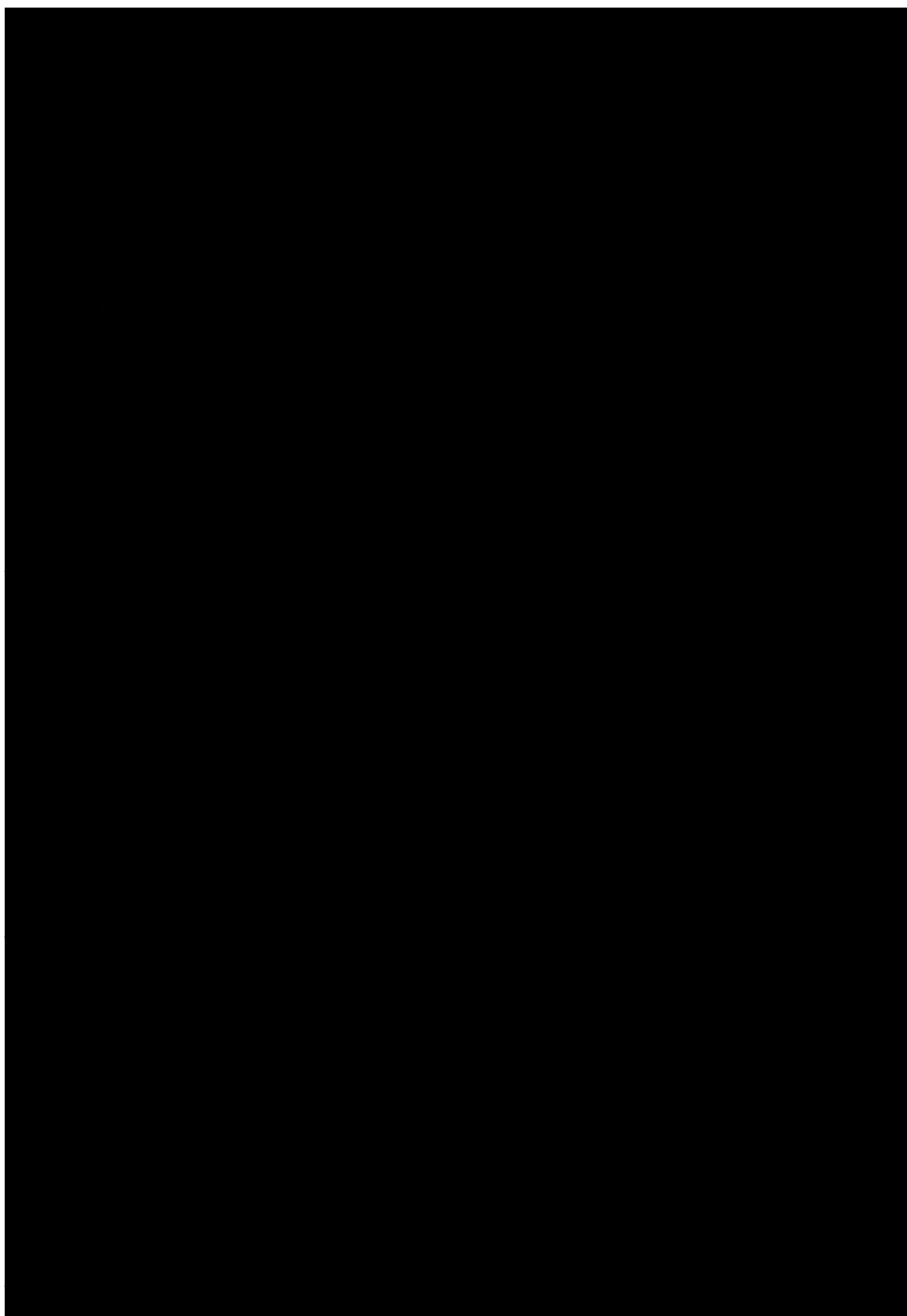
Om Gotherne i det 12, 13, 15 og 16 Sæculo.

Efter det 8 og følgende Sæcula forsvinder det Scythiske [illegible] sønden for Donau. Vel finder man det endda brugt hos Byzantinske Skribenter om Folk norden for Donau, men [illegible] forstaaes Patzinaker og andre Folk. Men fordi Gother-[illegible] nævnes mere ved Tomos, saa kan man dog ei slutte, at de [illegible] mere været der, da det endog er mueligt, at de endnu [illegible], omendskiønt maaskee blandede med andre, og under [illegible] Navn. Thi hvor mange 100 Aar forløbe ei fra Proco-[illegible] Busbecq, som levede i Midten af det 16 Sæculo, [illegible] intet hørte om Gother paa Crim; og da fik bemeldte [illegible] (88) Efterretning om et Folk, som skulde boe der, staae [illegible] hanen, og kunne stille 800 Bøsseskyttere til Fods i [illegible], hvis fornemste Stæder skulde være Mancup og Sciu-[illegible] han anfører og en Deel Ord af dem, og erkiender dem [illegible] Tydske, hvoraf han sluter, at dette Folk maa enten være [illegible] af Saxerne, hvilke Carolus Magnus adspredde rundt [illegible] eller og af Gother, som i gamle Dage boede der, og [illegible] været Gothiske Levninger, viser deres Sprog tydeli-[illegible] saa meget kommer overeens med det i Codice Argenteo, [illegible] (89) haver best af alle viset. Ja i hvor mange 100 [illegible] Gotherne i Asien ved Mæotis ei blevne forglemte, og dog

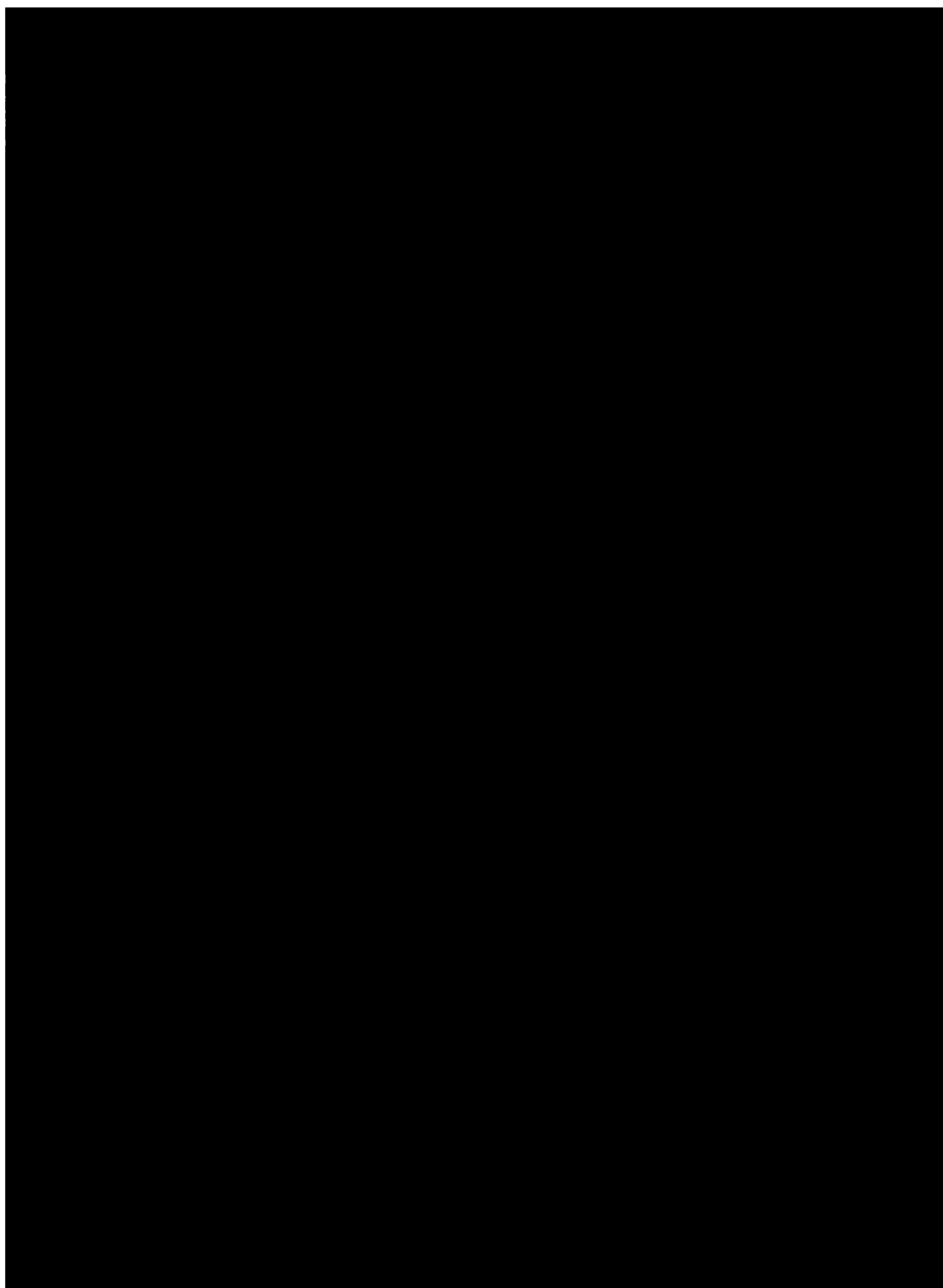
(87) In Arist. Meteor. l. 1. f. 1066 apud Usserium in ant. eccl. [illegible] 309.

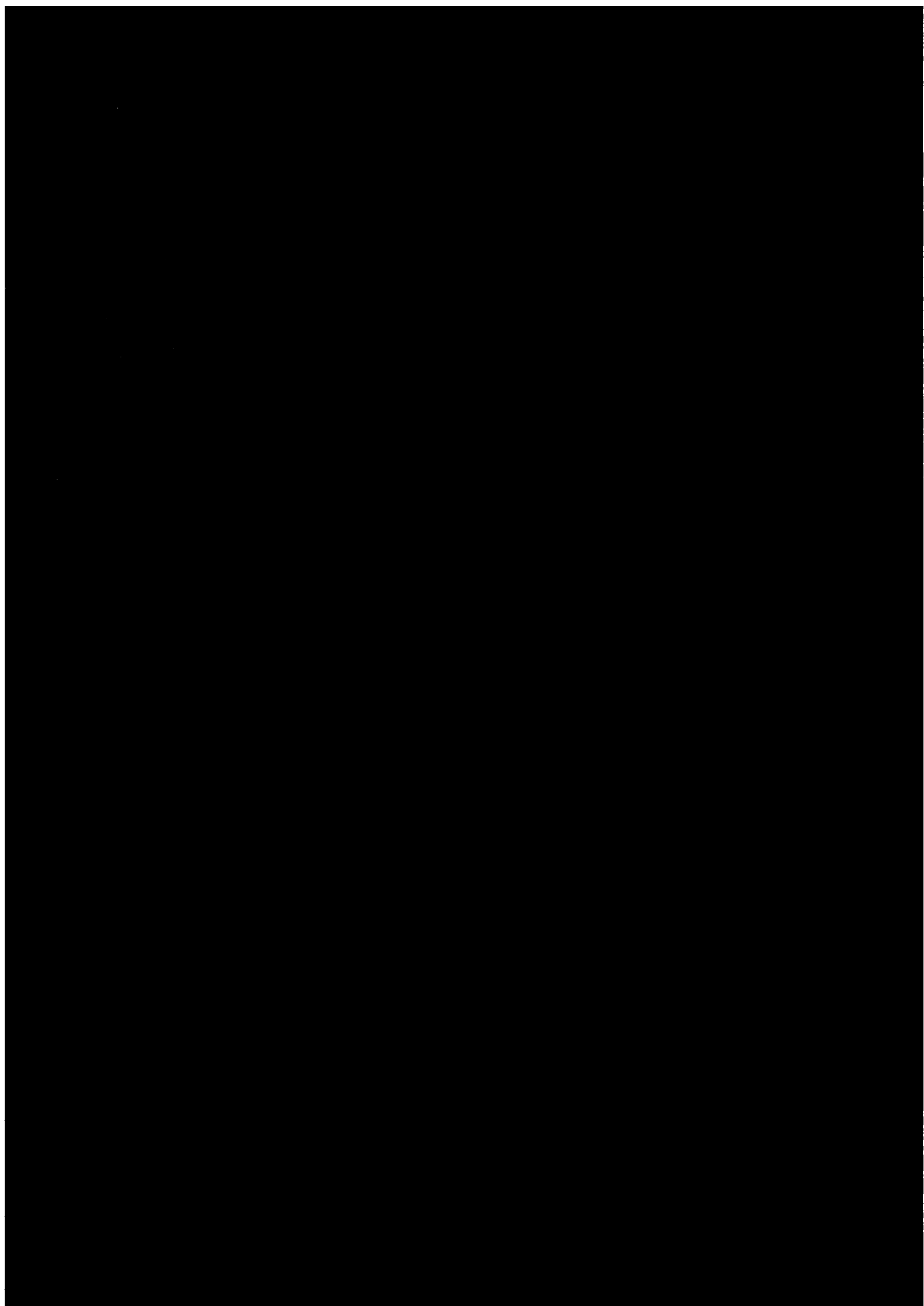
(88) Op. p. 320 — 326. Ep. 4.

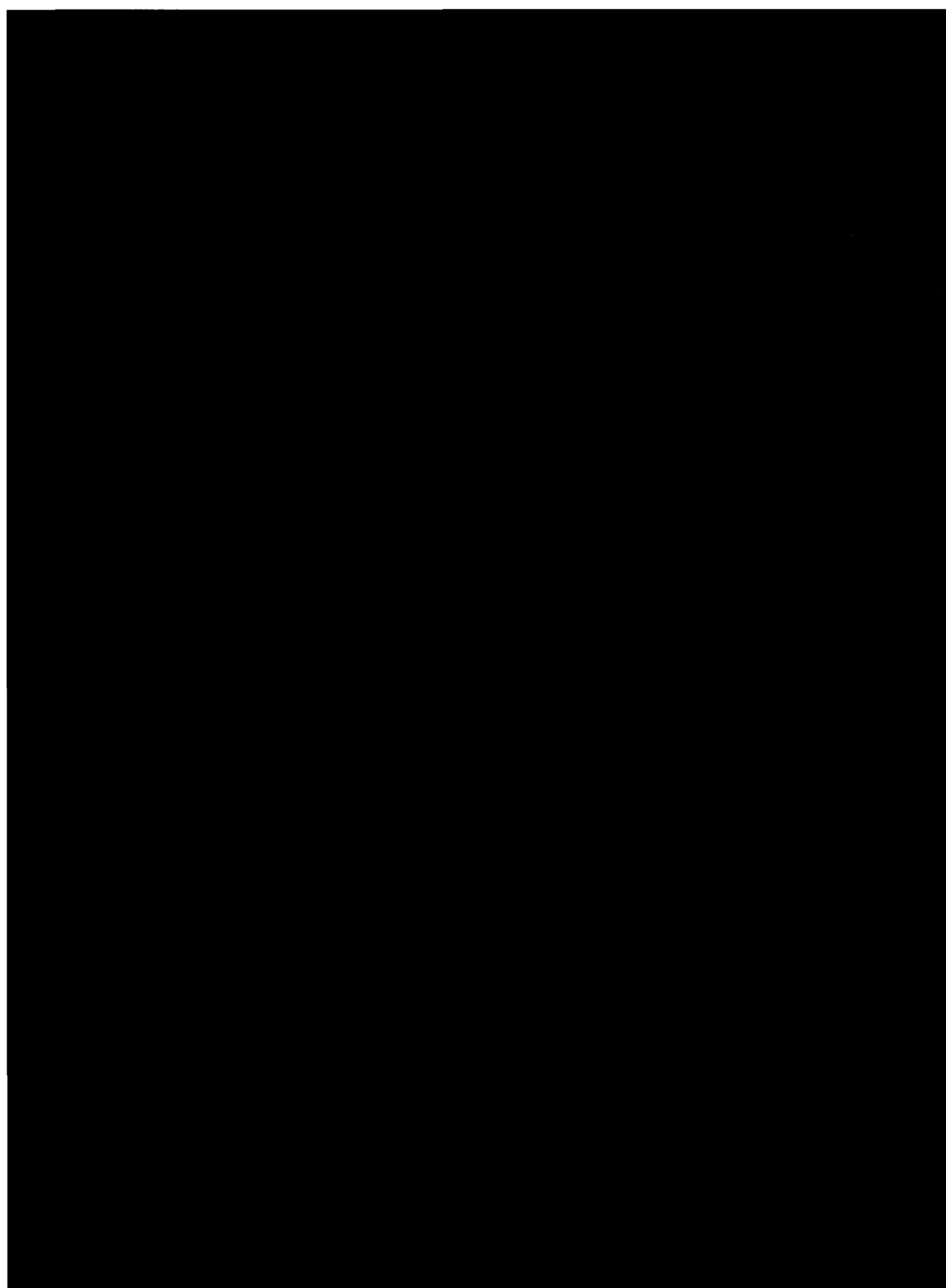
(89) Glos. Suio Goth. t. 1. proem. p. 6 & 7.

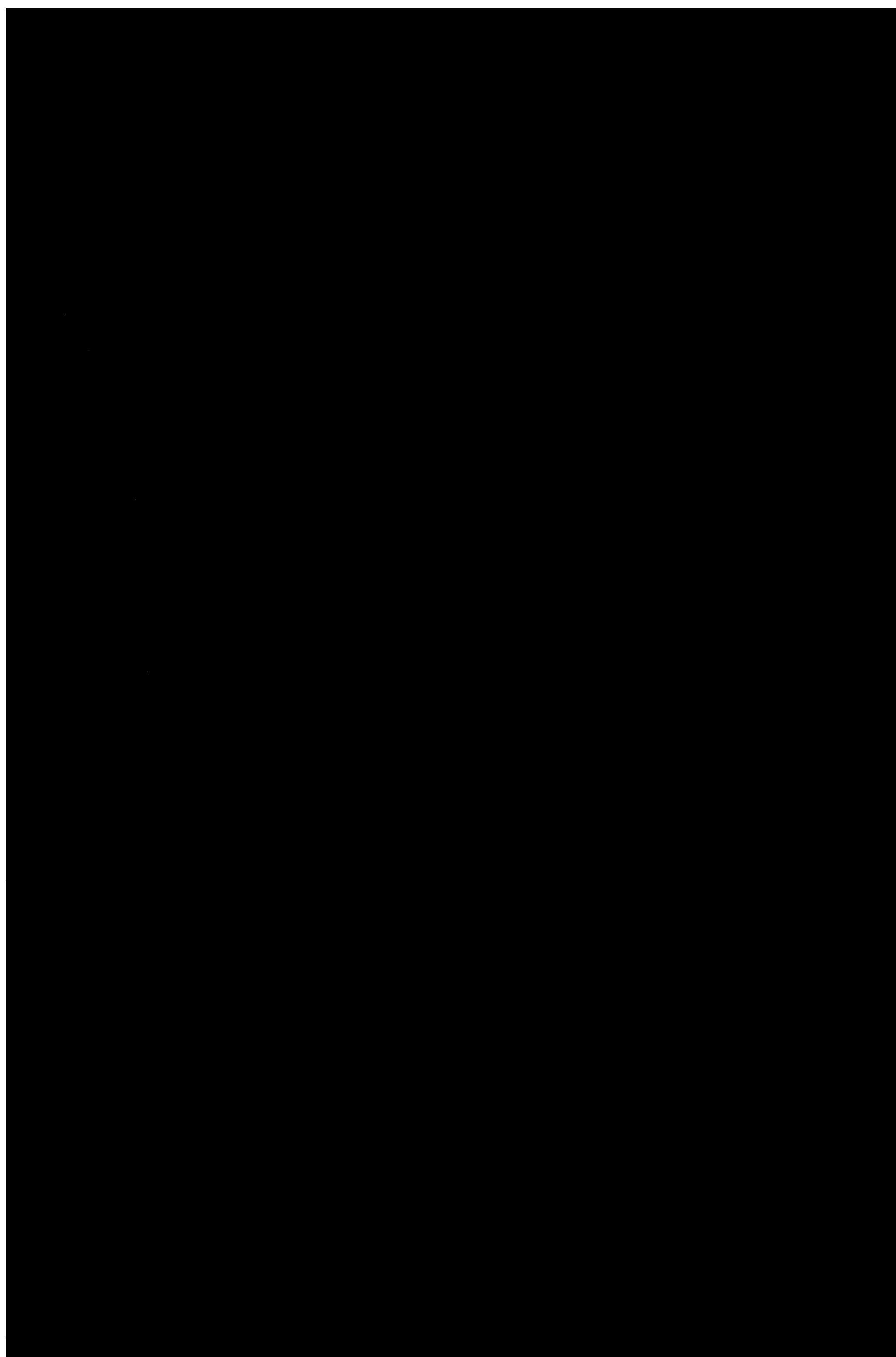


[redacted]

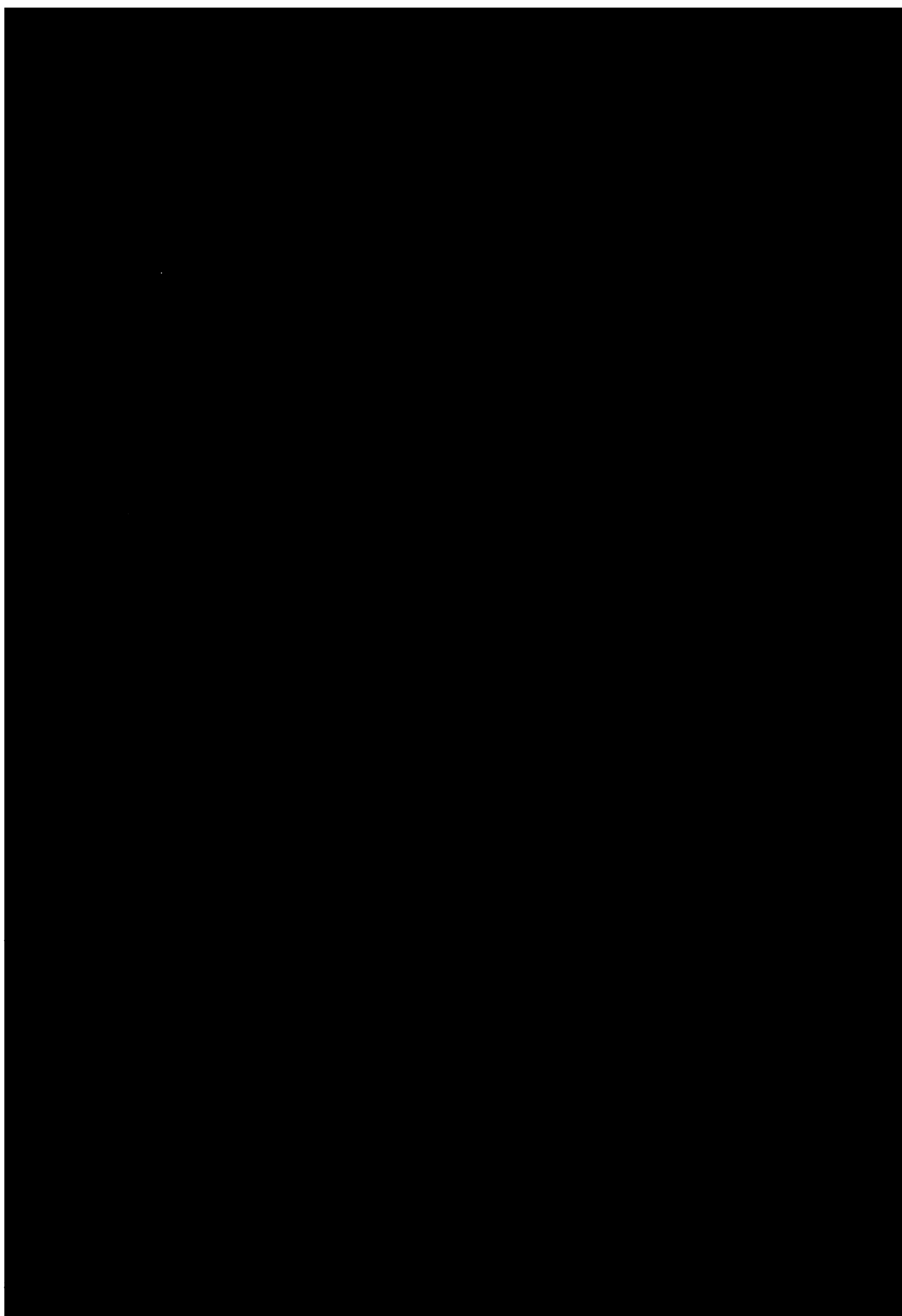


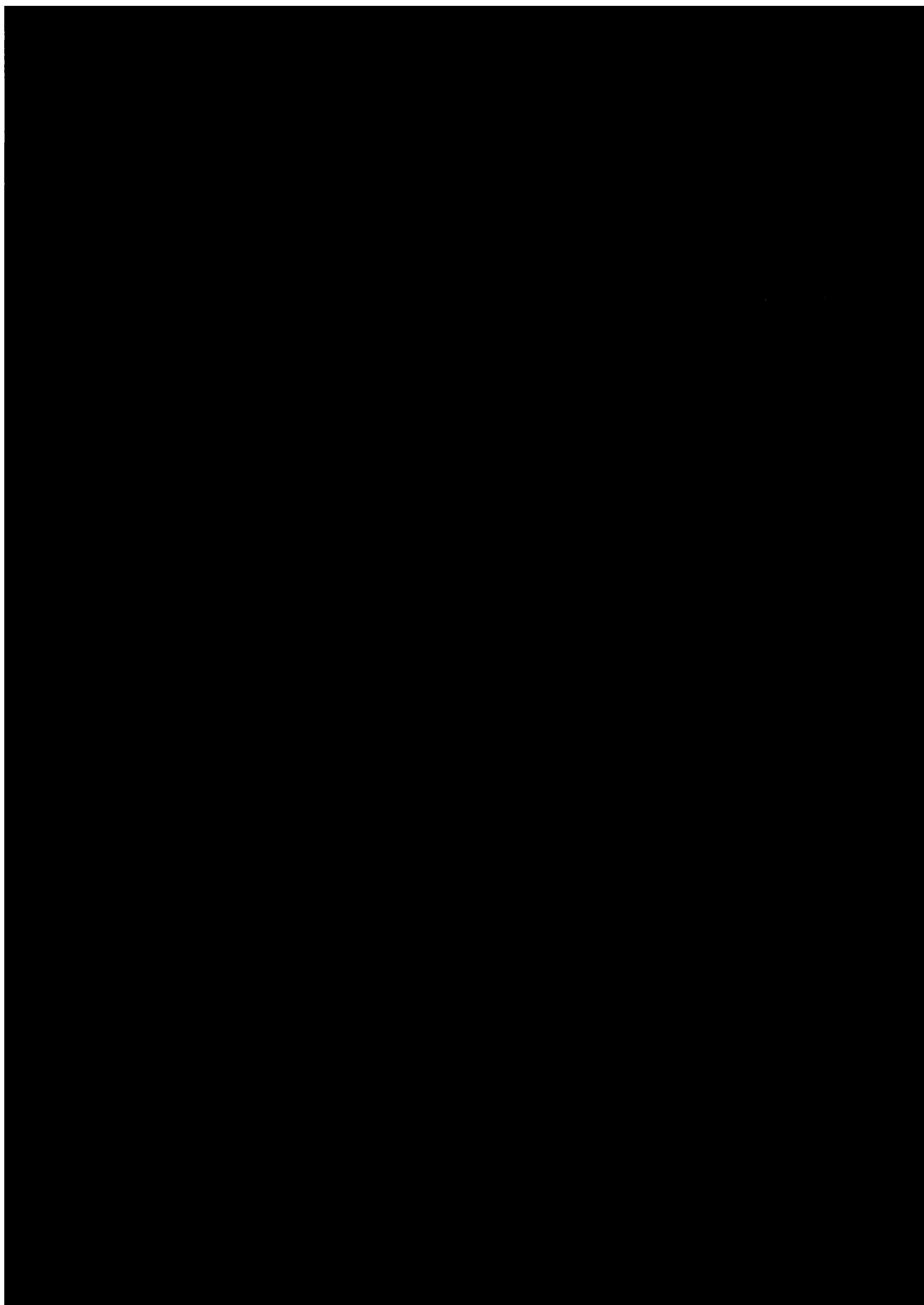


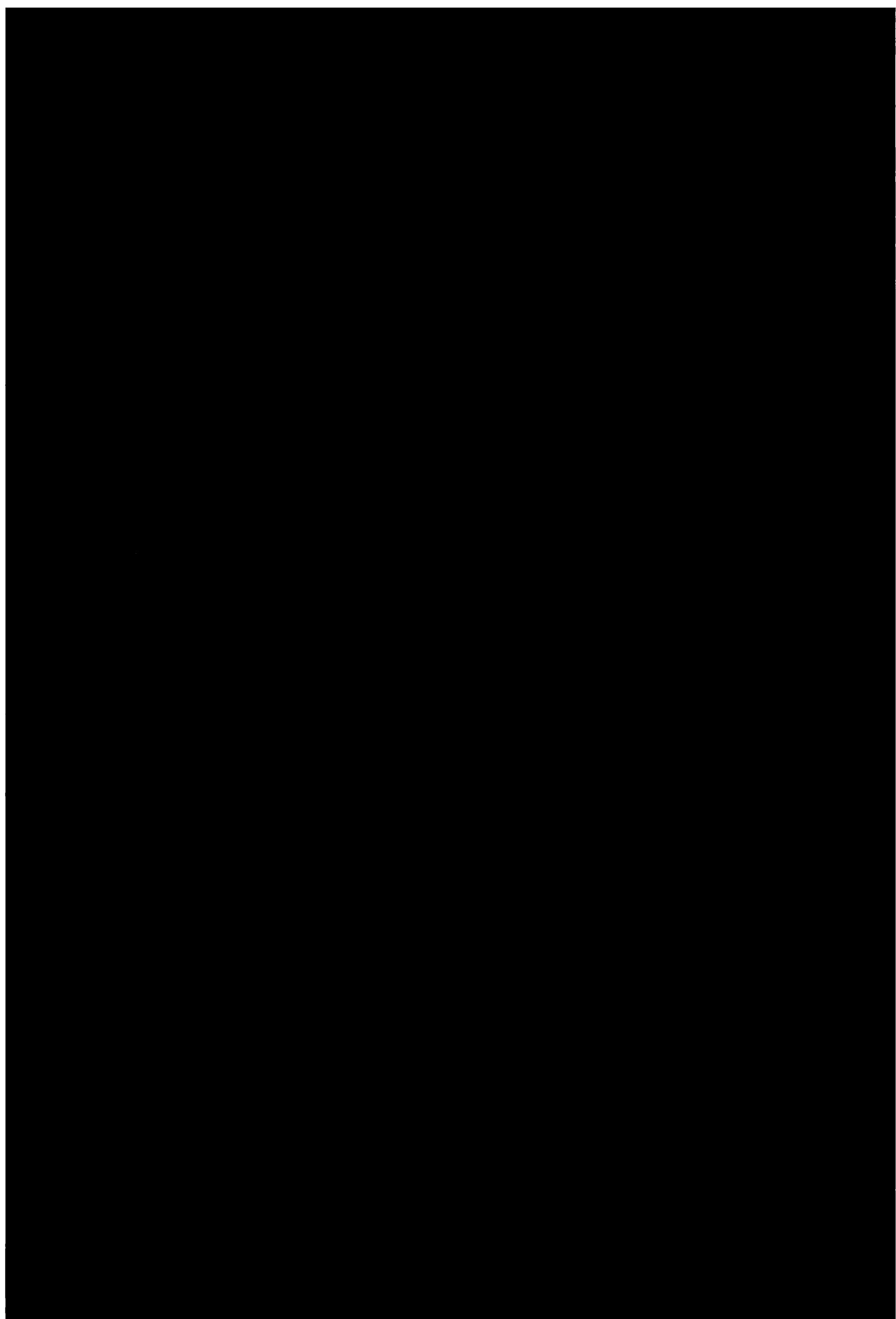


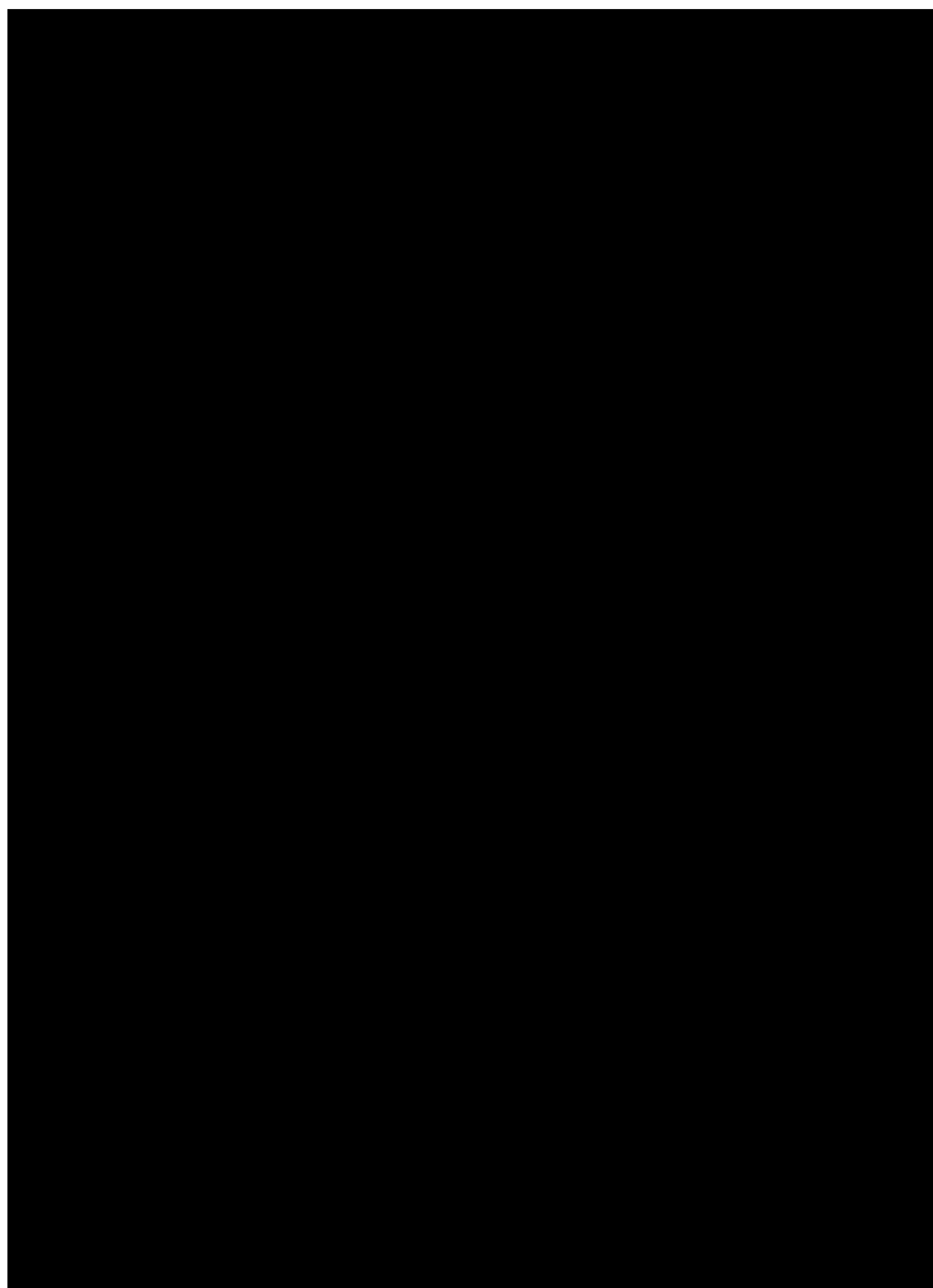


[redacted]

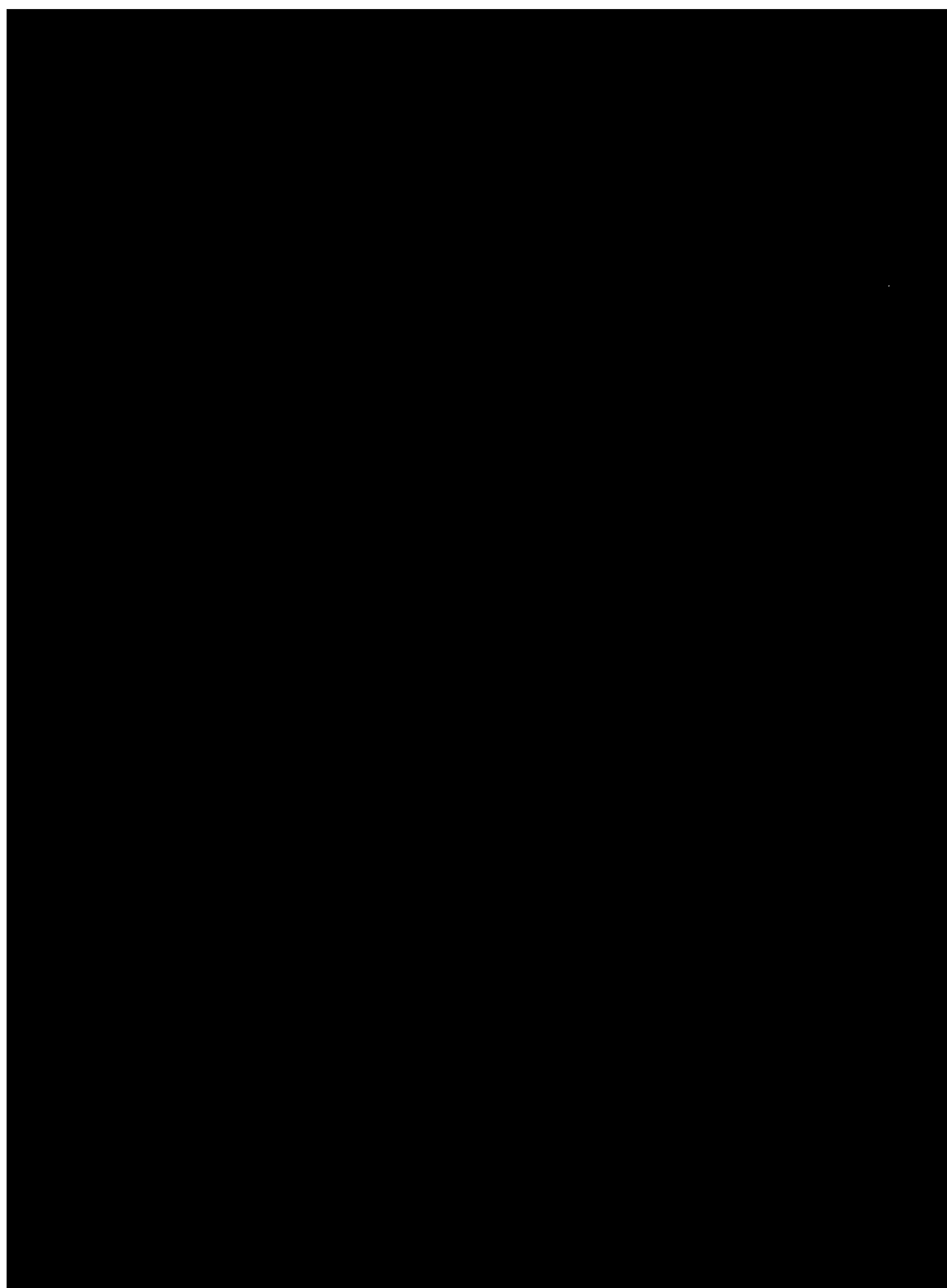


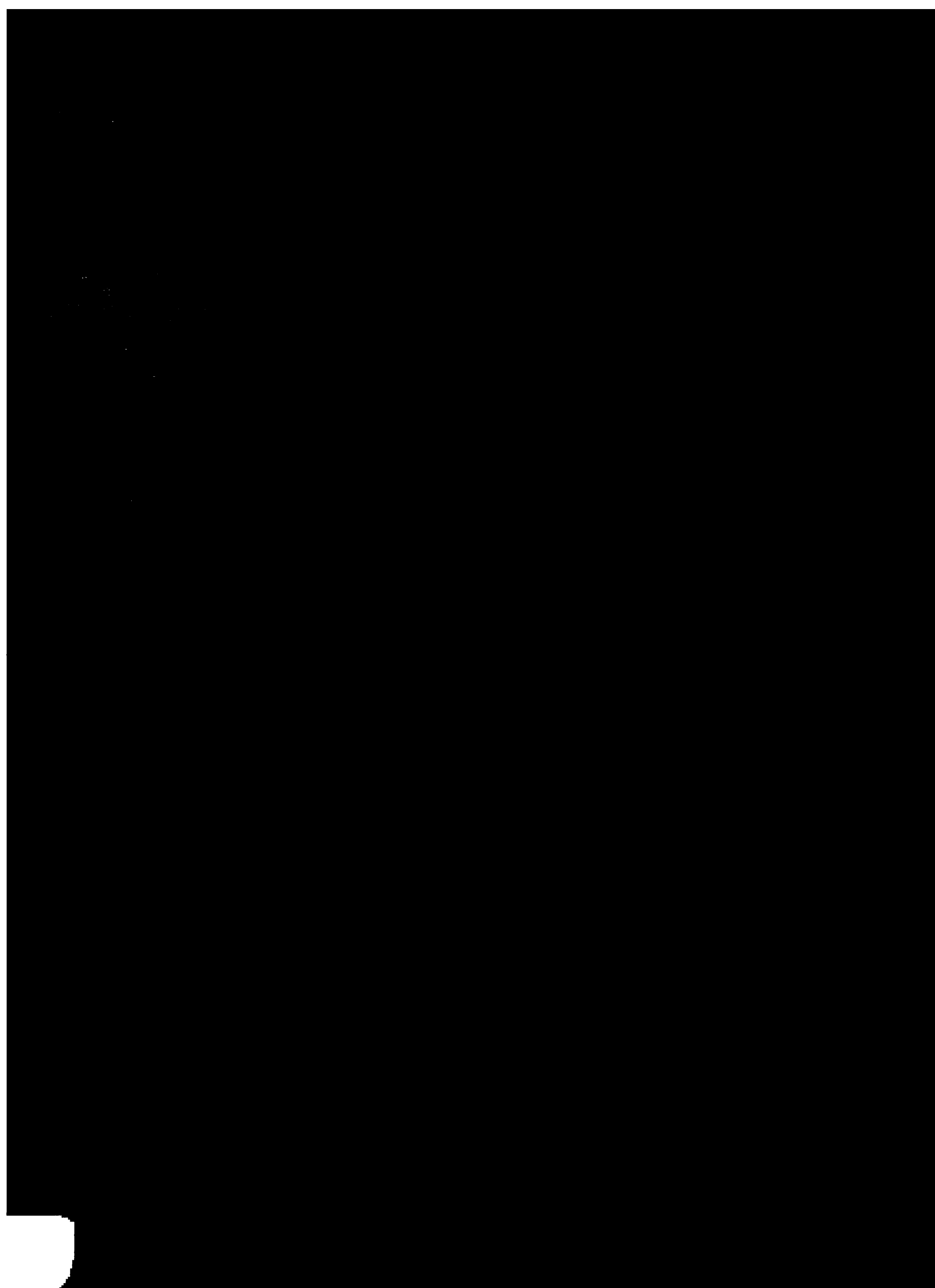


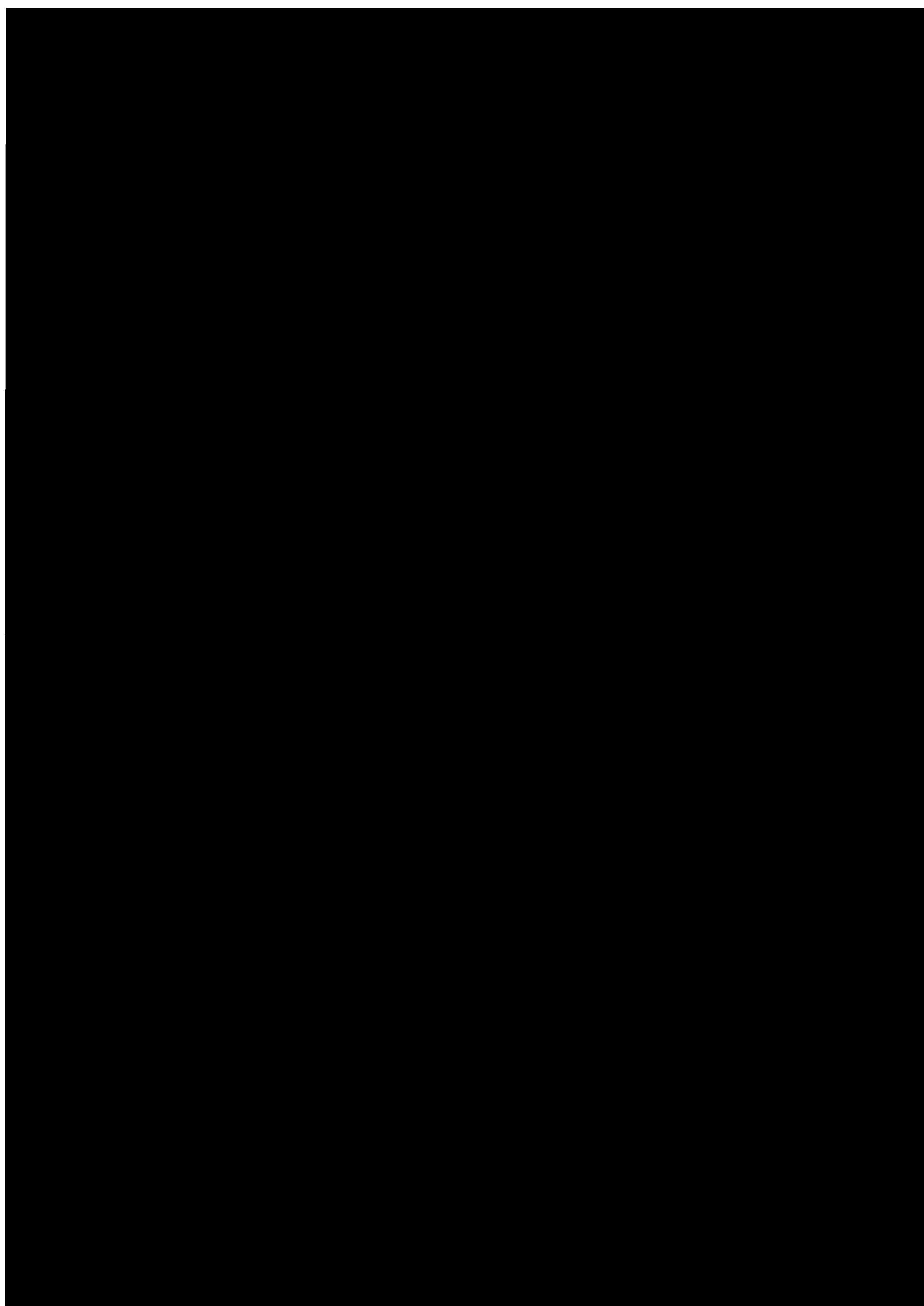

[redacted]



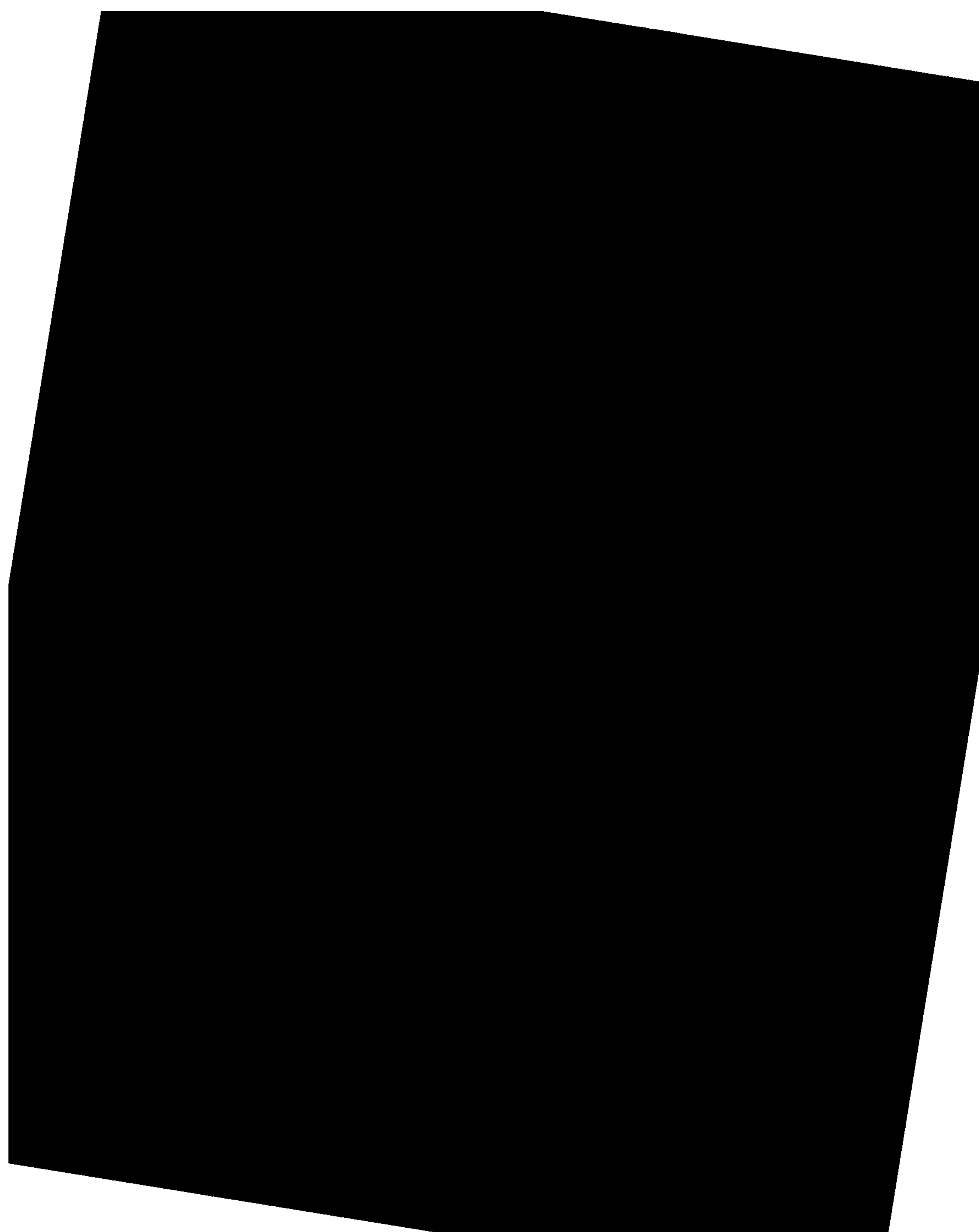
[redacted]

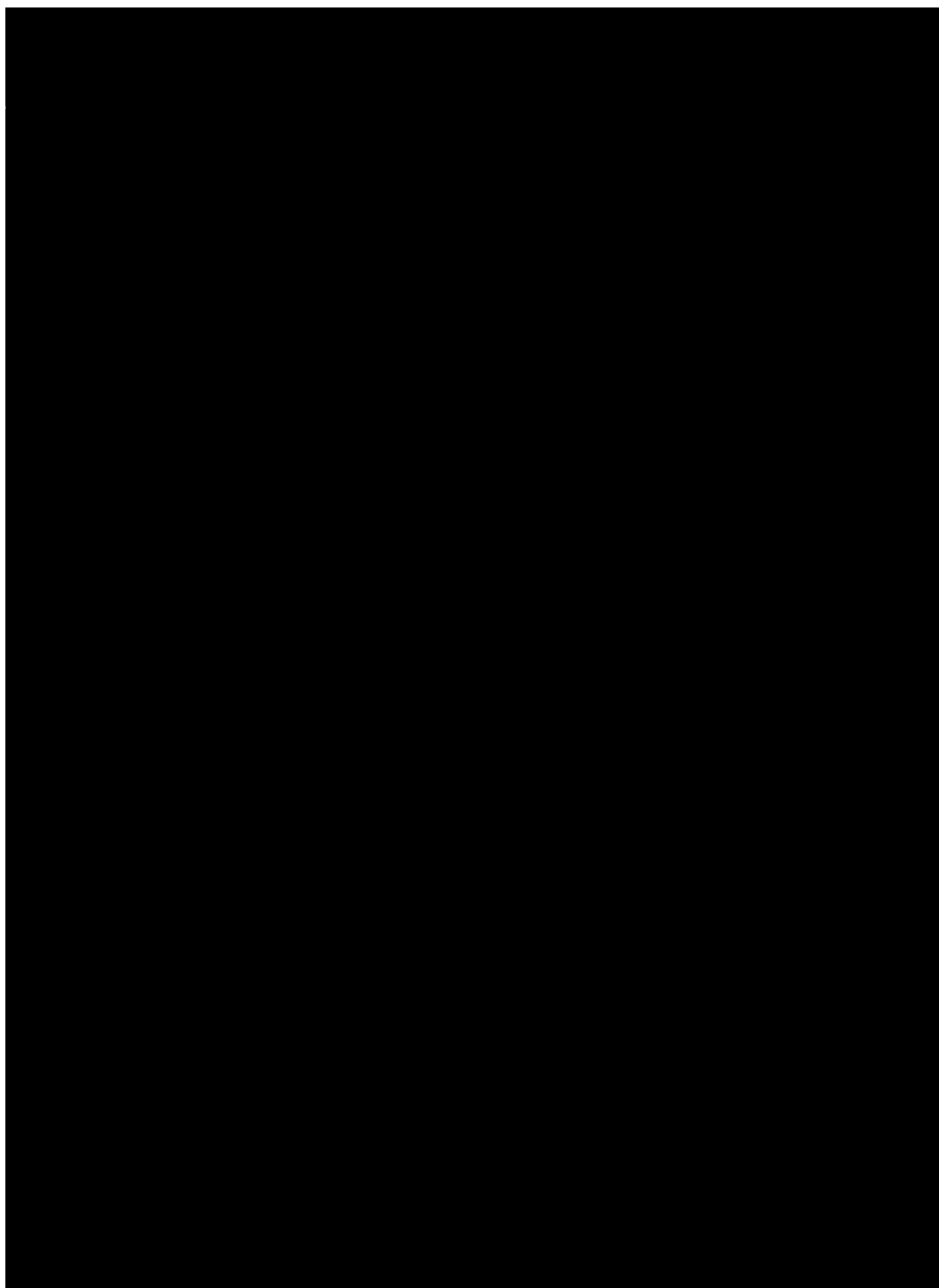


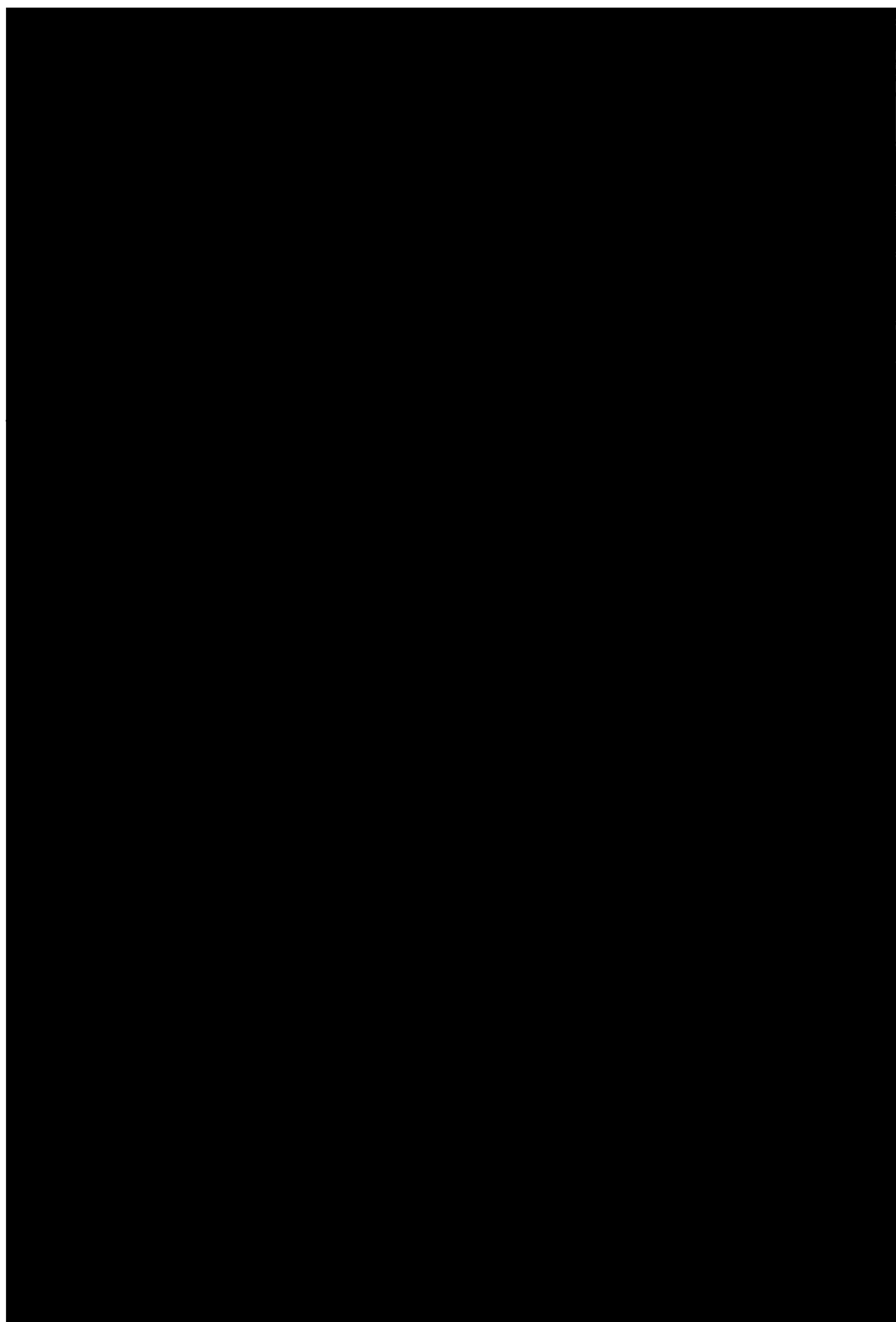


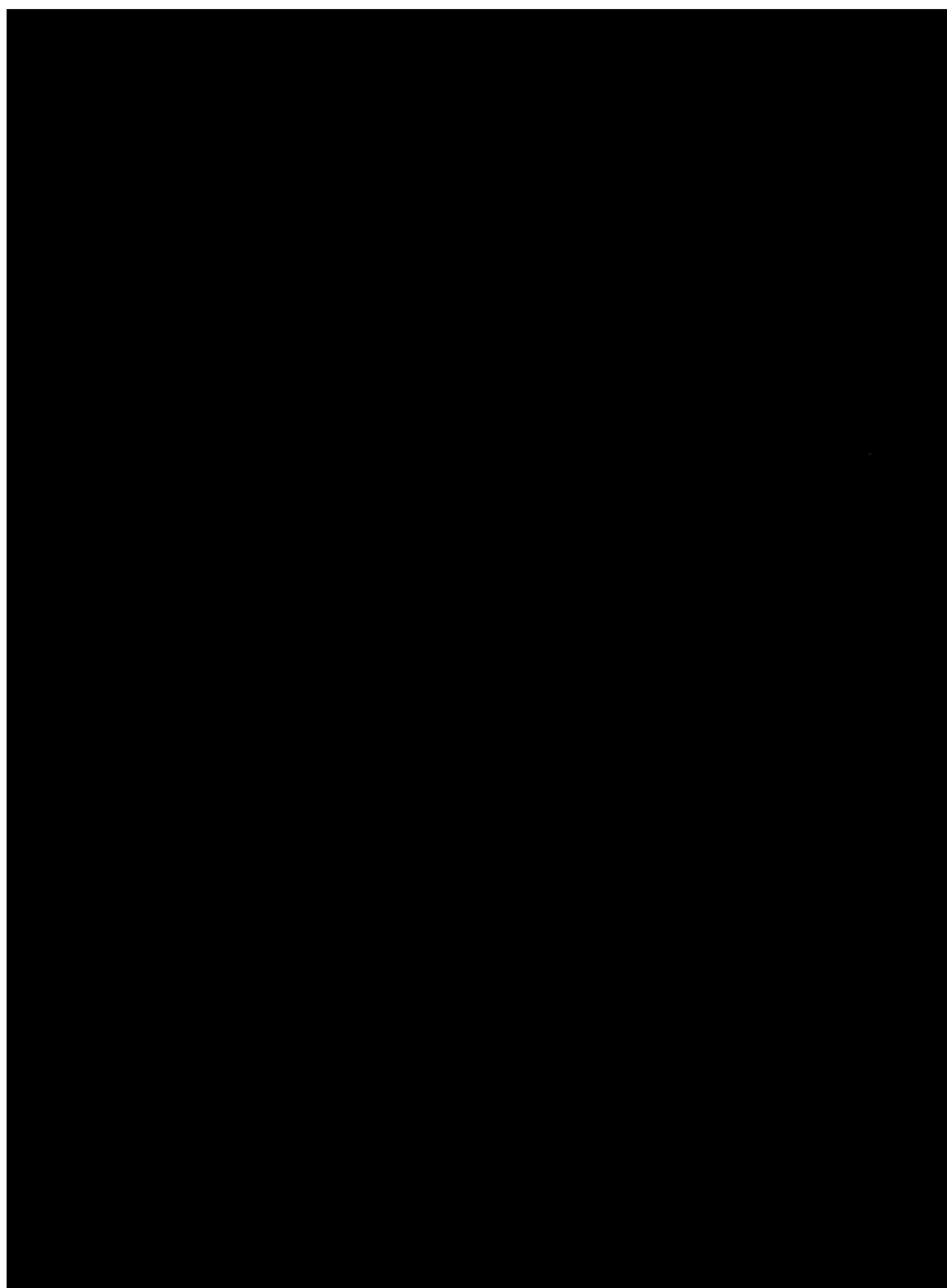


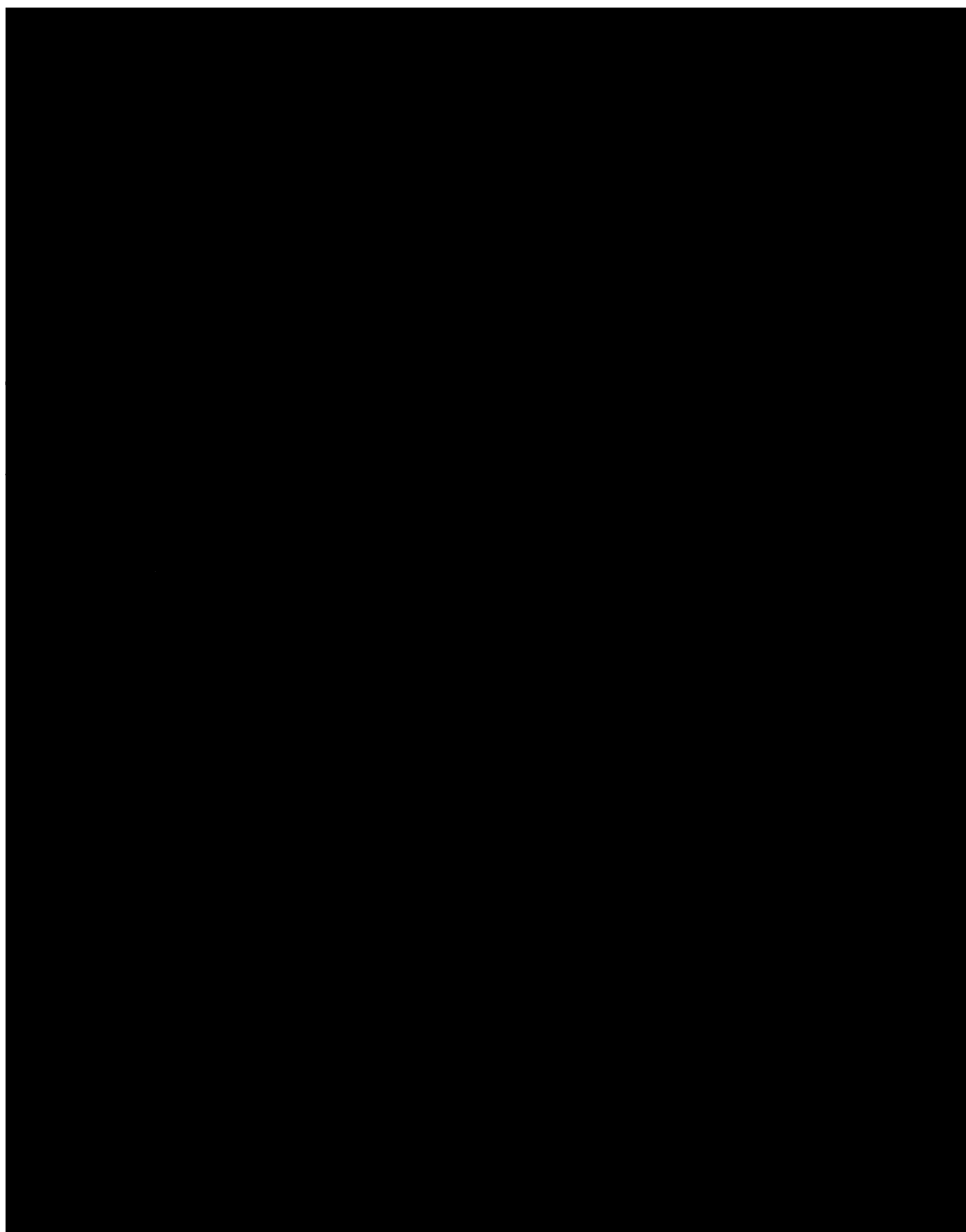
[redacted]

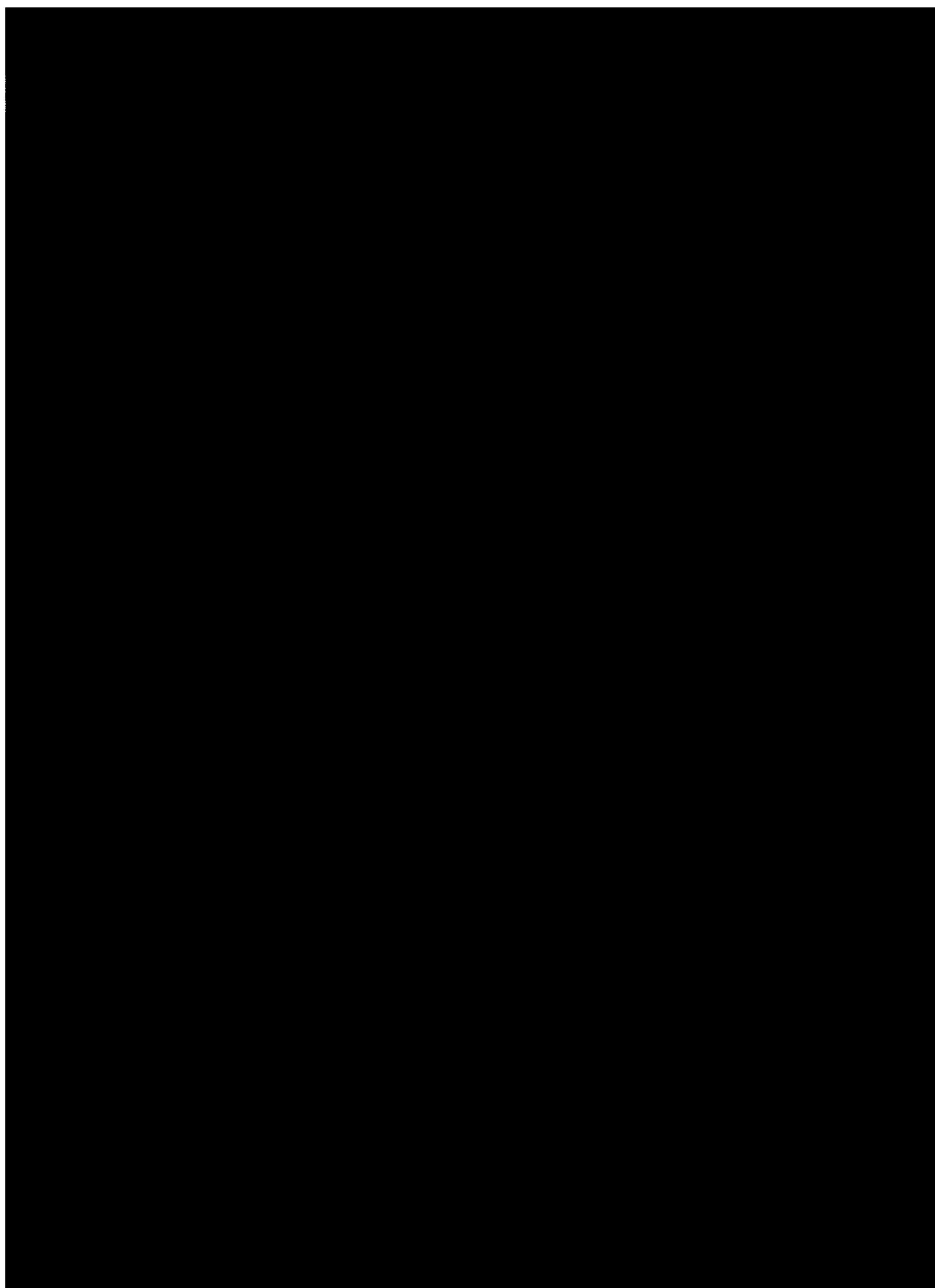






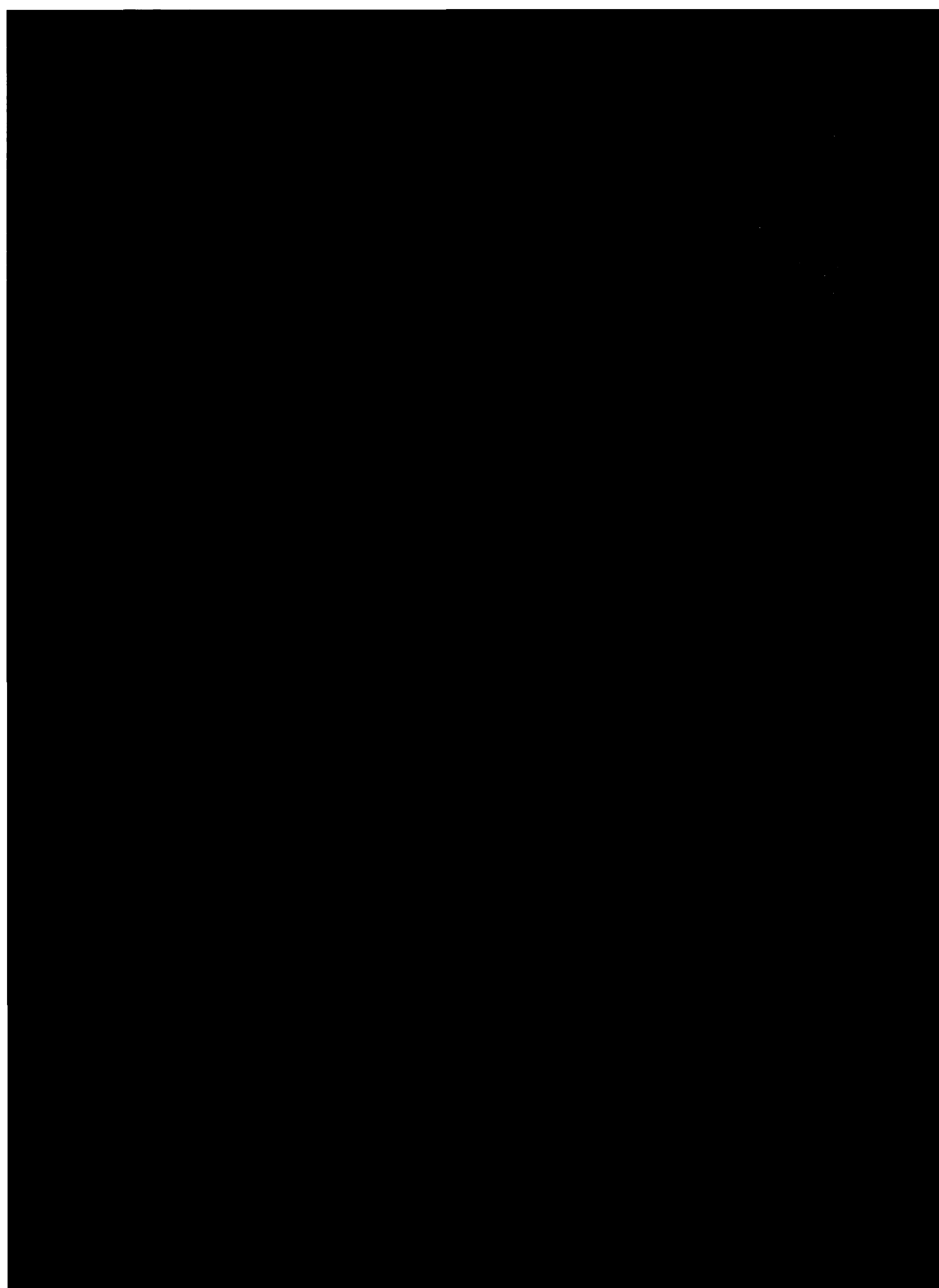


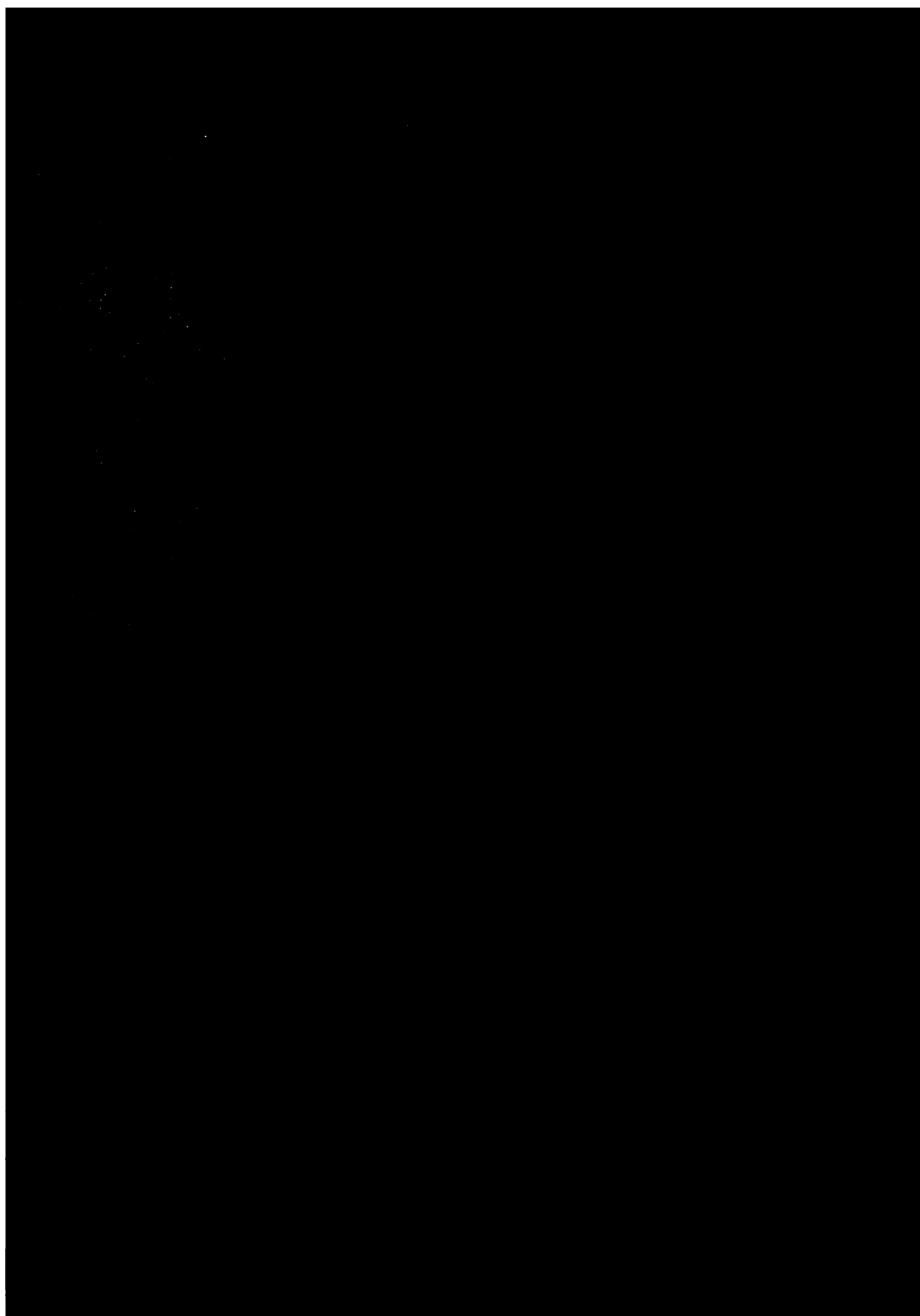




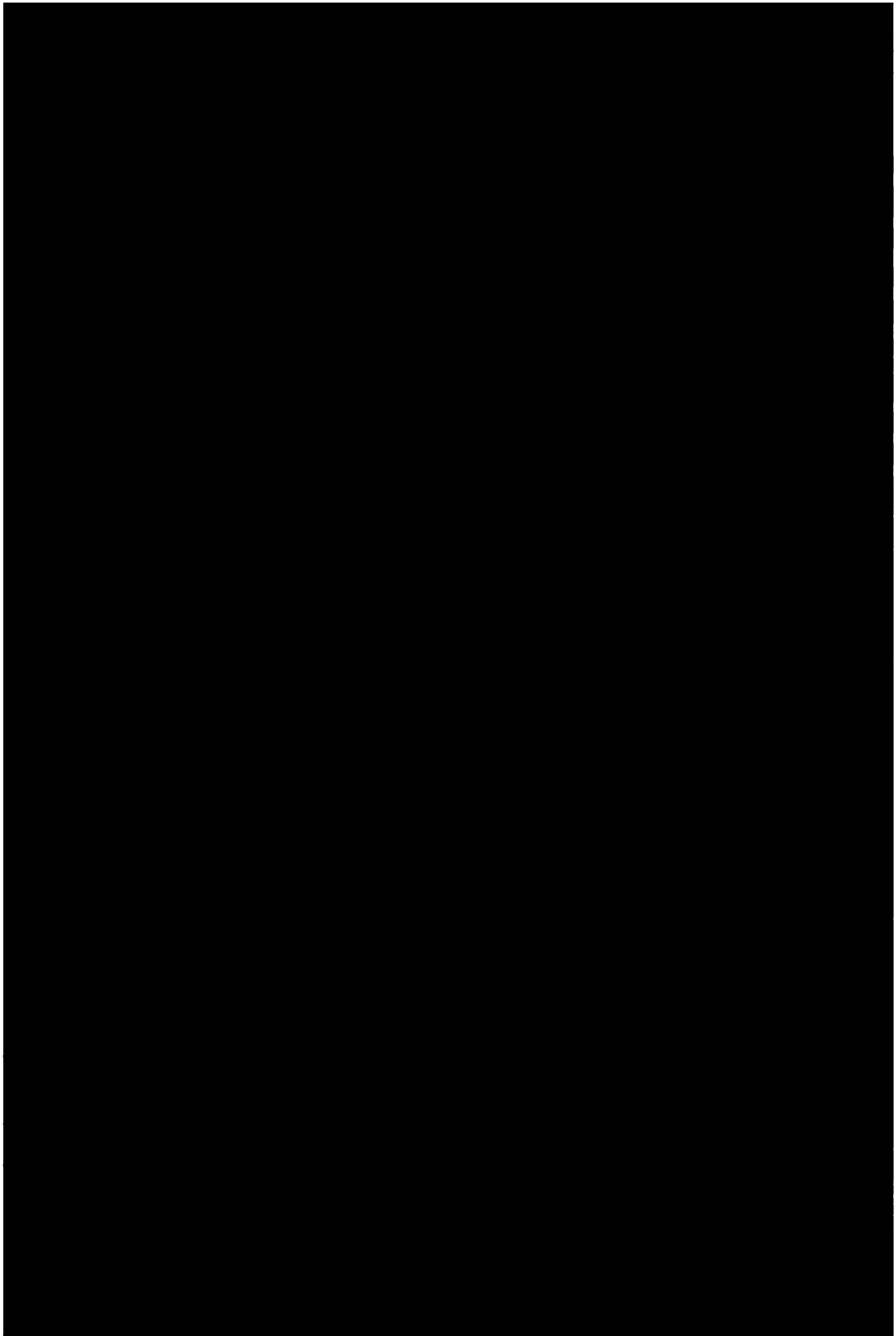
[redacted]



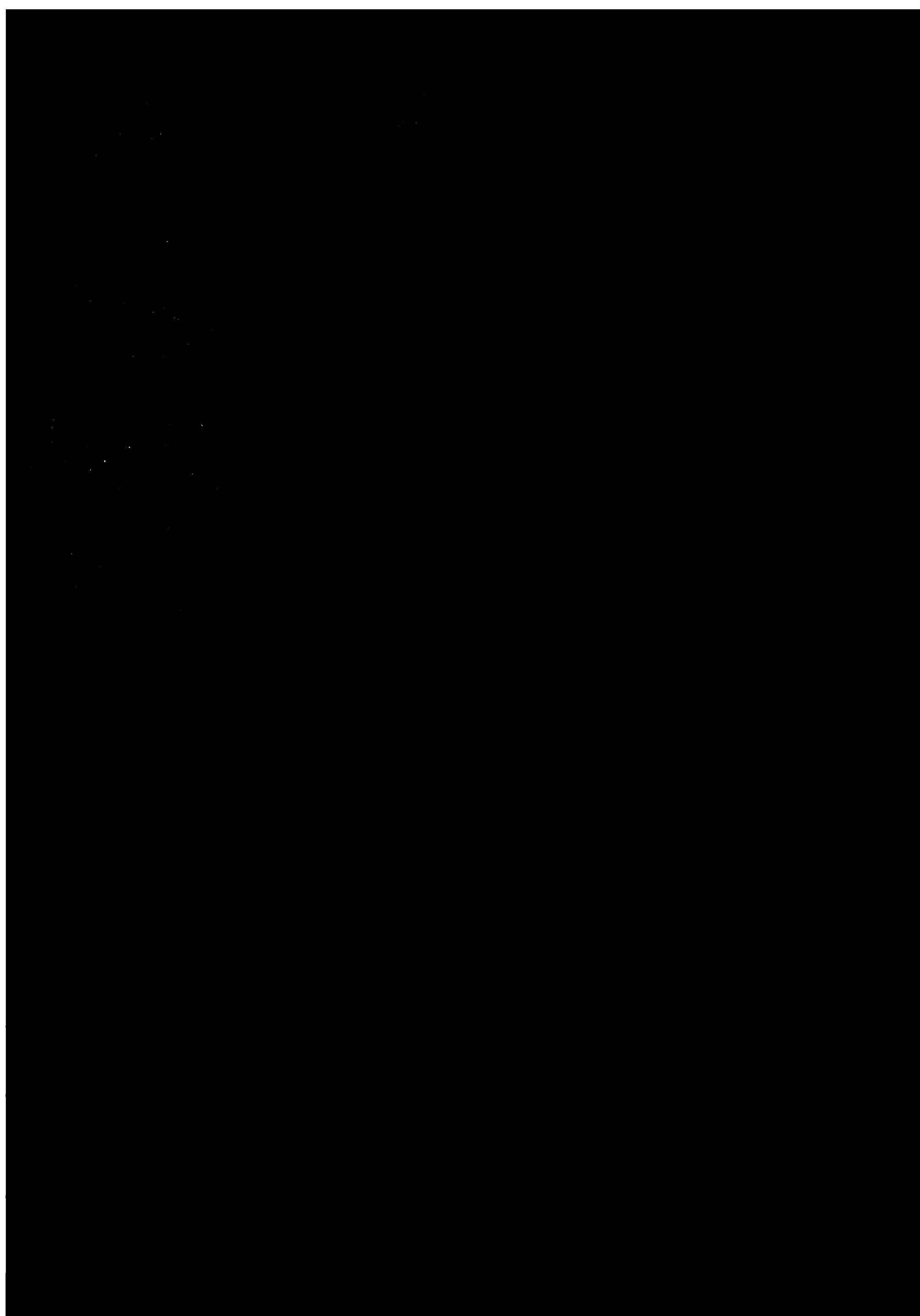


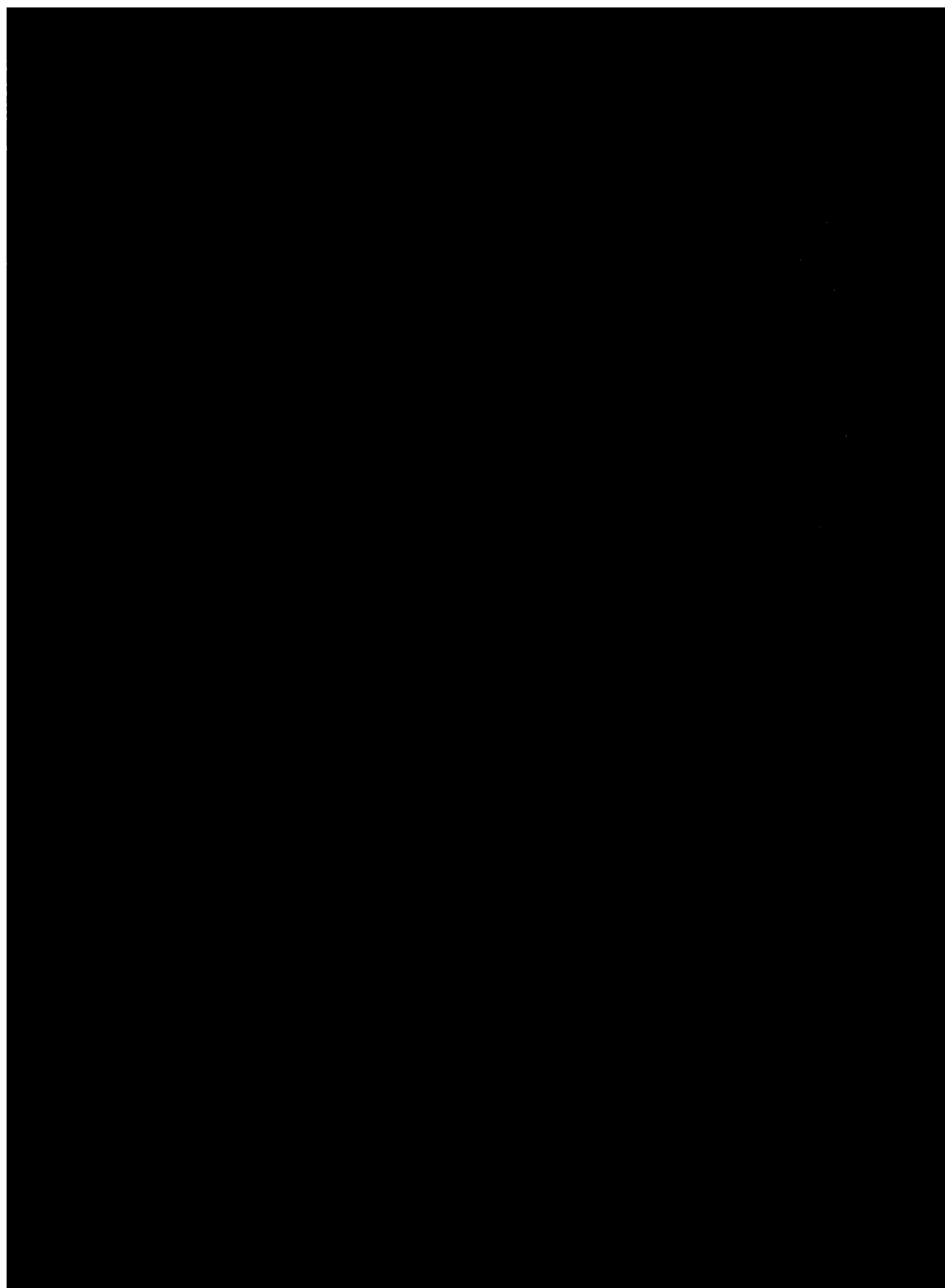


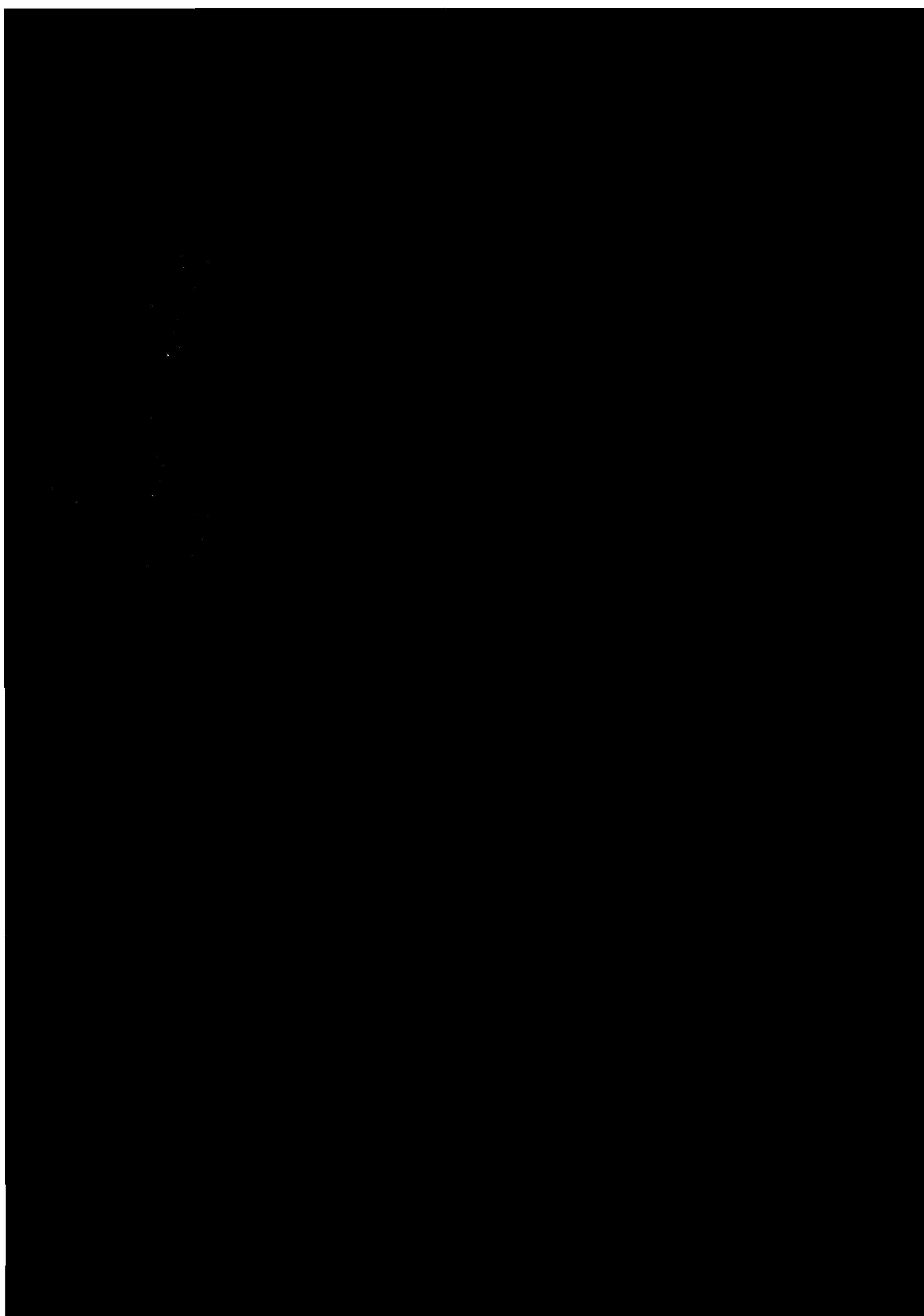
[redacted]


[redacted]

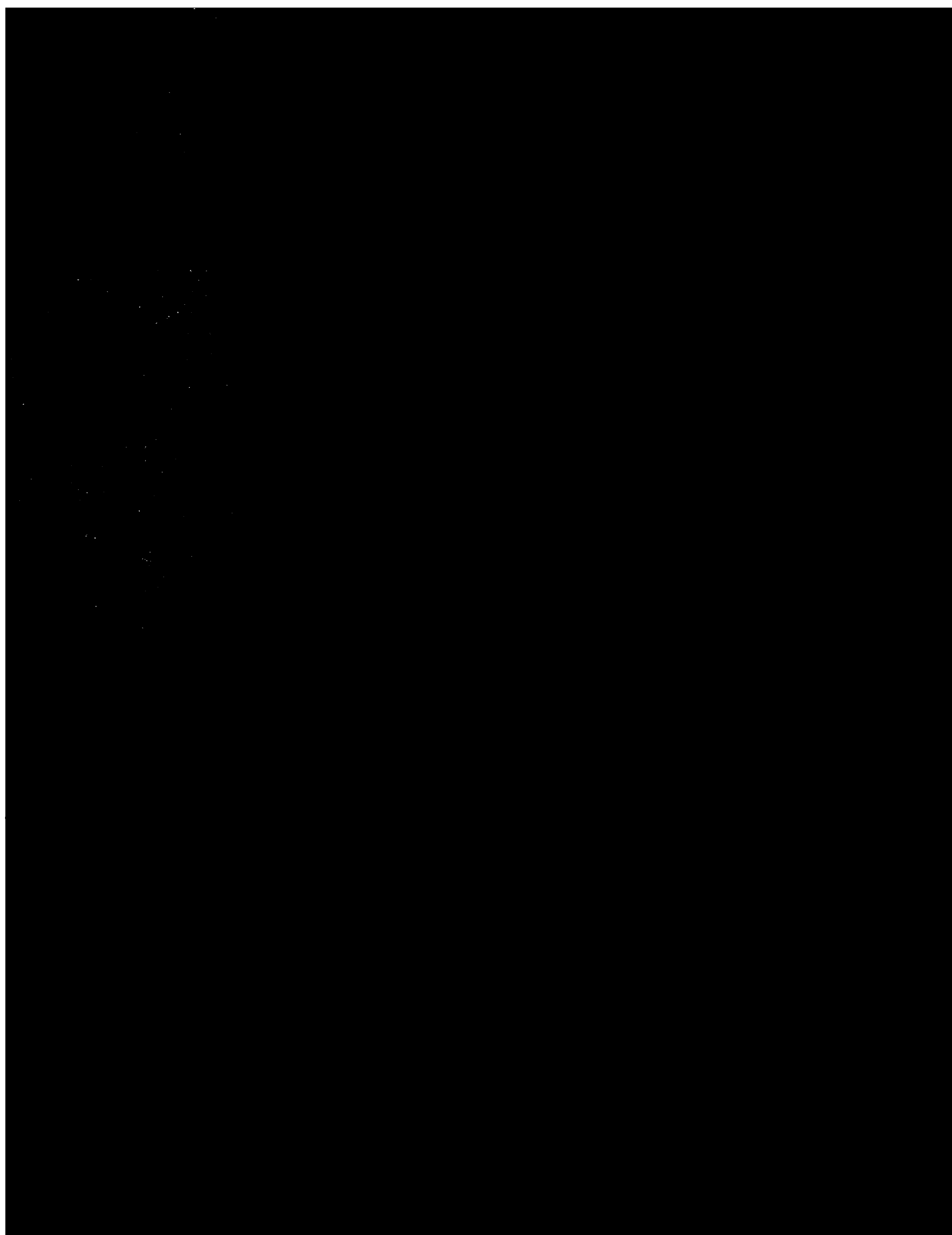
[redacted]







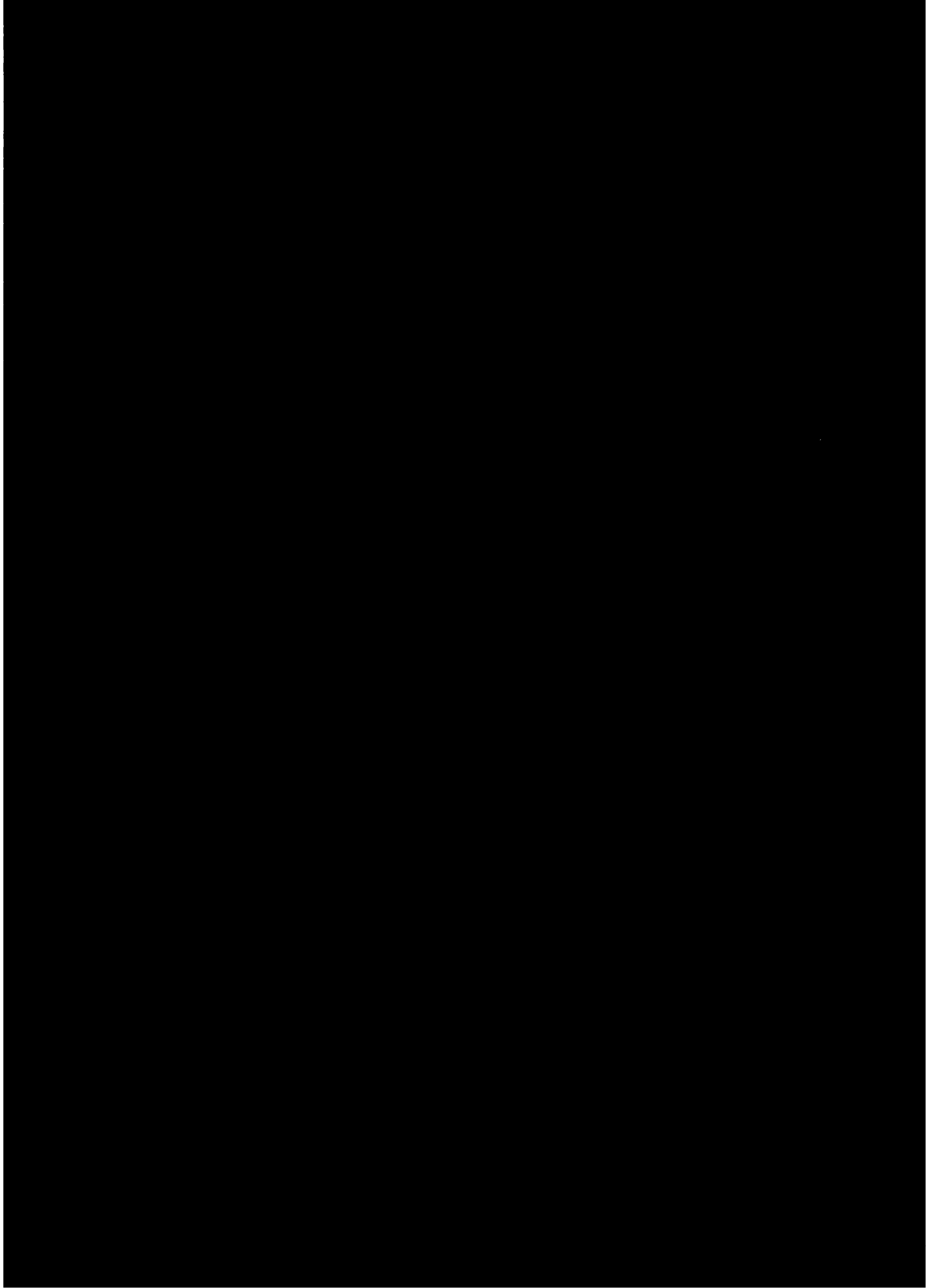
[redacted]



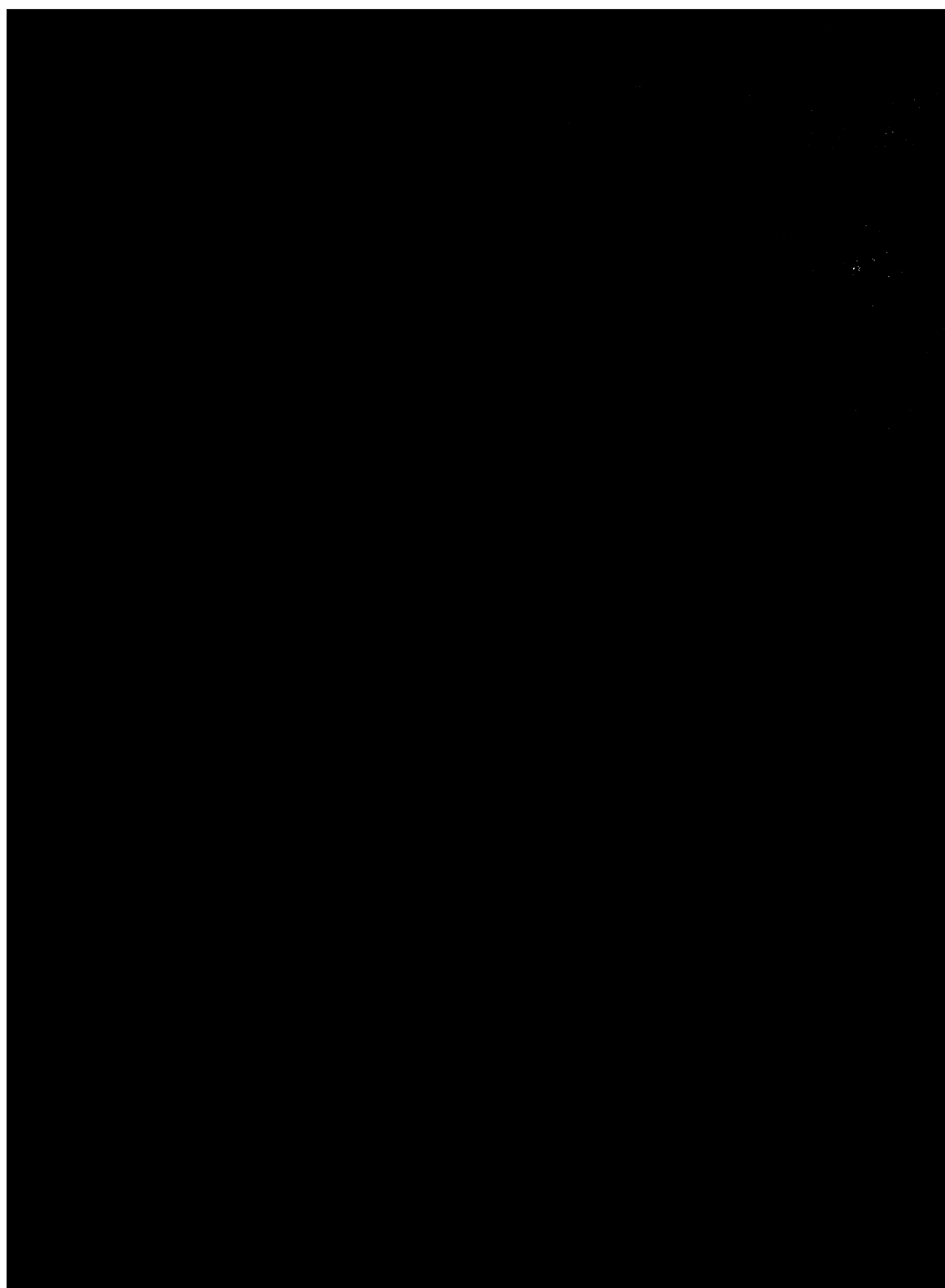
therues Sonner, eller Hydalgos, og bryste Spanierne sig ei
...es, at stamme fra Gotherne (84). Langhorn (85) mener,
...itter og Scoter have været Gother. Peringskiöld (86) vil,
gamle Gothiske Kongers Vaaben haver været en Løve, at
... vore Runiske Monumenter skal tales om de Gothiske Ud-
at der i Stædet for tre Skibe hos Jornandem, som Go-
... førte ud med, bør læses 3000, at Scania vil sige saa me-
... Ascania af Askur ɔ: et Skib, hvilket altsammen maae
...es til de lærde Drømme. Noget mærkeligere er det, naar
87) efter Müller, og han igien efter Martinius, vidner, at
...ske skal i det Landskab Fokien i den Stad Changcheu i
... have seet en gammel Latinsk Codex, skrevet med Gothiske
... ; men Spørsmaal, om ei Martinius haver meent de
... Bogstaver fra Middelalderen, som almindeligen, end-
...igtigen kaldes de Gothiske. Men i saa Fald var det
... nok, at saadan Bog var kommet til China. Zeiler
... efter Marium Nigrum, at den gemene Mand i Li-
...staaer at stamme fra Gotherne; men da Sproget vi-
...andske andet, saa kan jeg ei troe at denne falske Tanke
... Bilibaldus Pirckeimer (89) skriver, at Ost-Go-
...da udi hans Tid beboede Biergene i Crim, dog imod
...else til Tyrken, og nærede sig af at dyrke Viin-
... Marken ved Verona skal findes mange Grav-
Høyer,

(84) Zeileri descr. Sueciæ præf. p. 18. Peringskiöld in vita
... p. 502.
(85) Ant. Alb. p. 268. 309.
(86) In vita Theod. p. 265. 489—498. 409.
(87) Ib. p. 513.
(88) Descr. Sueciæ Dedic. p. 30.
(89) Descr. Germ. Antverpiæ 1585 p. 34.

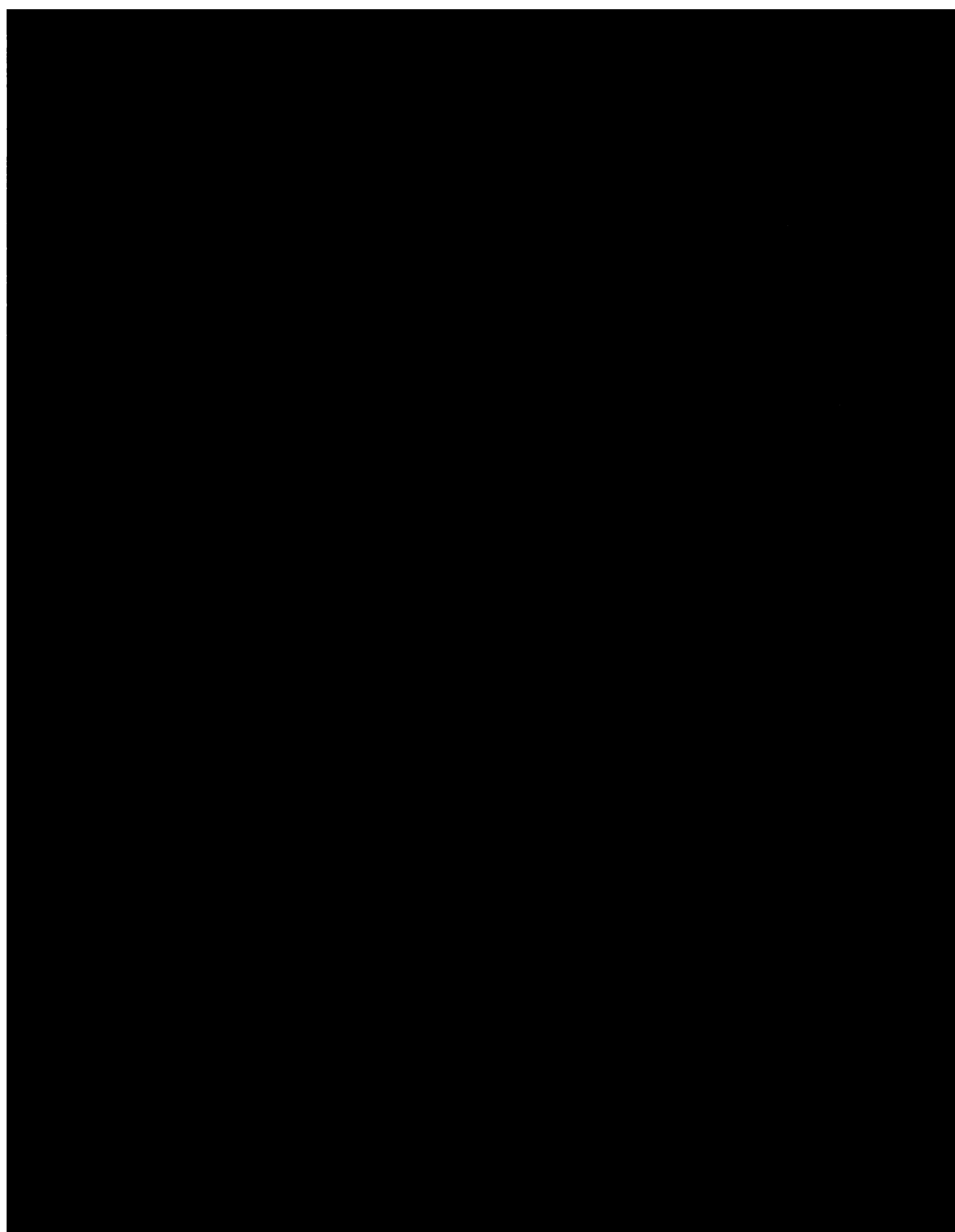
[redacted]



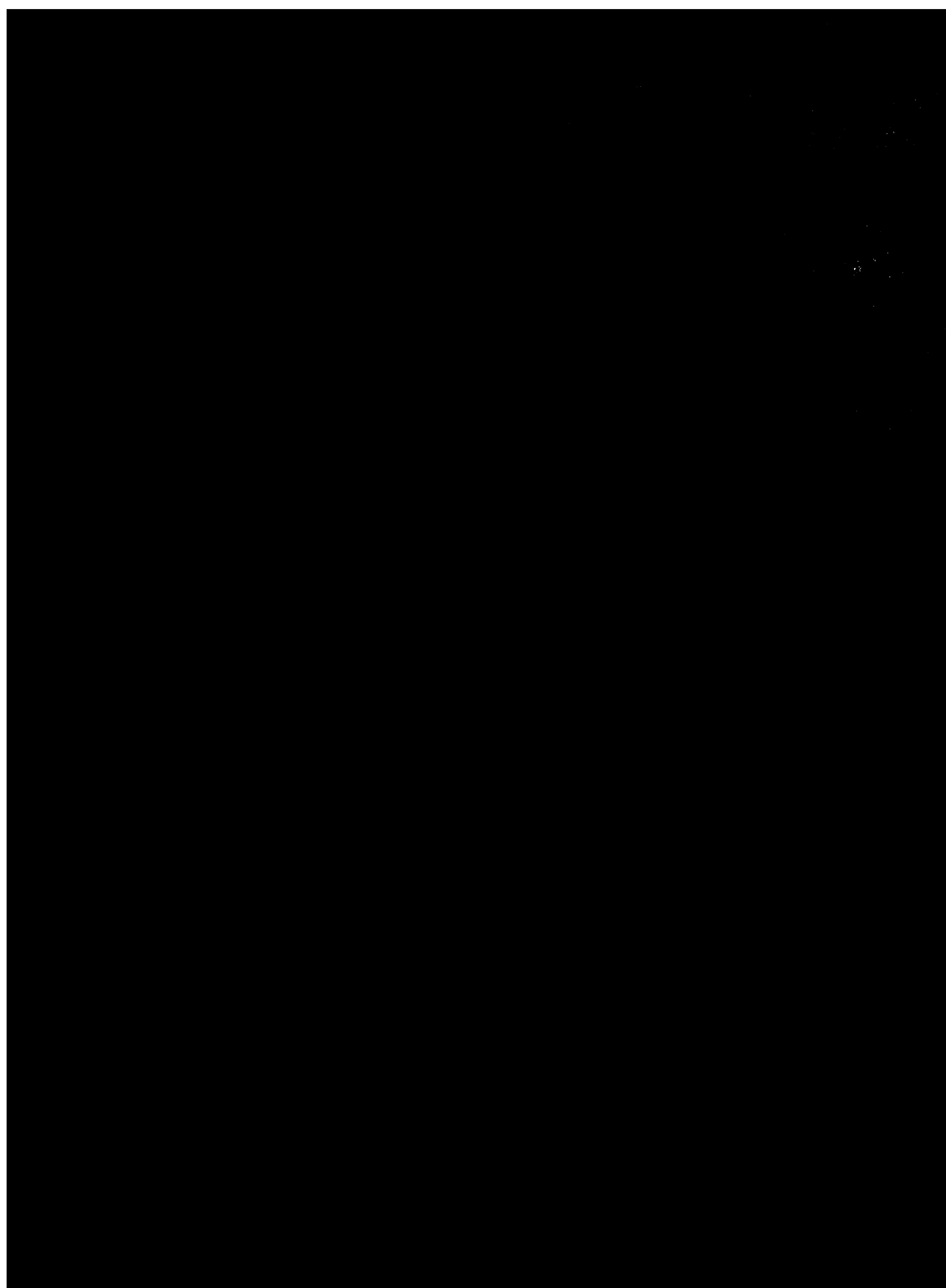


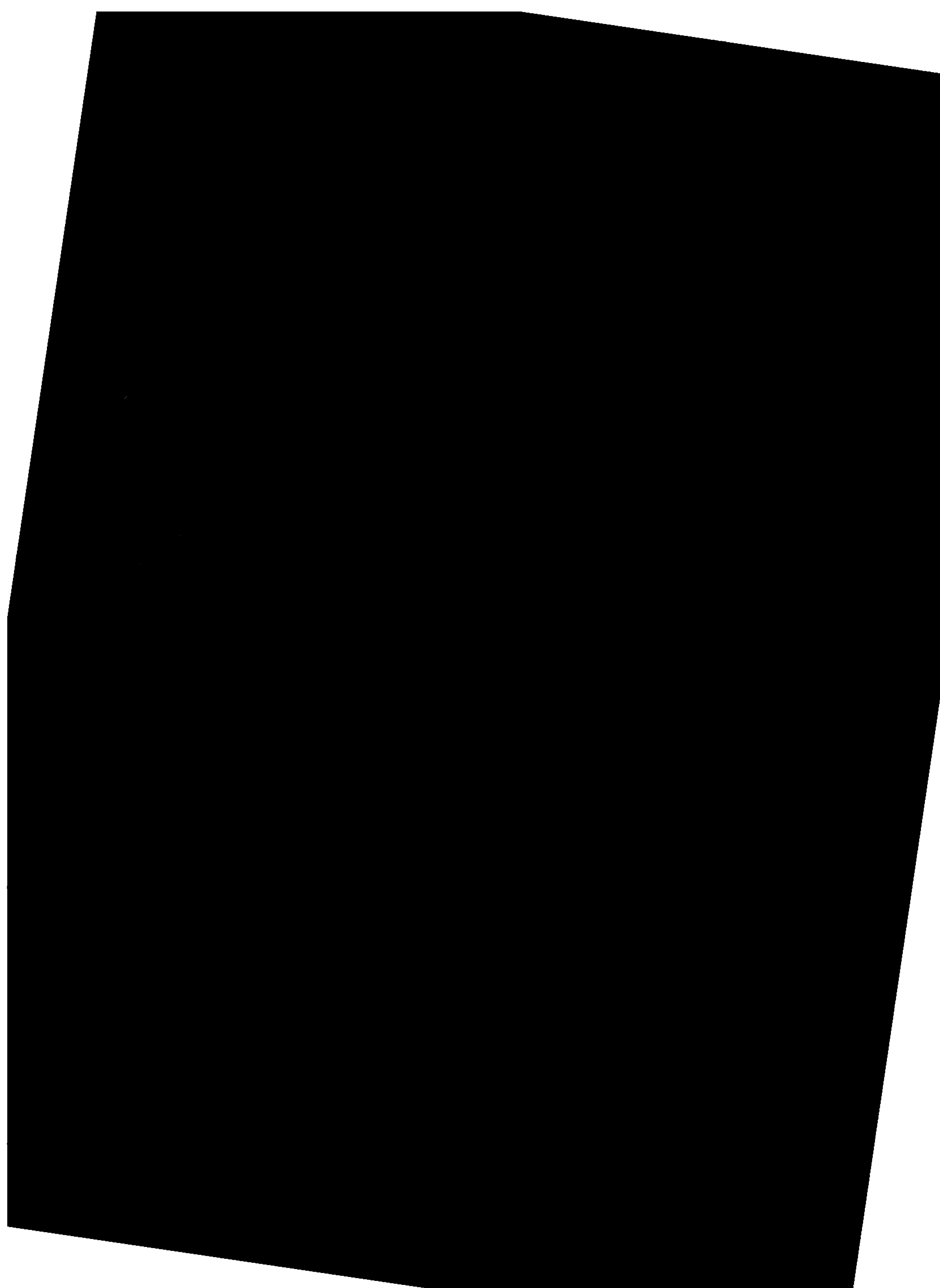




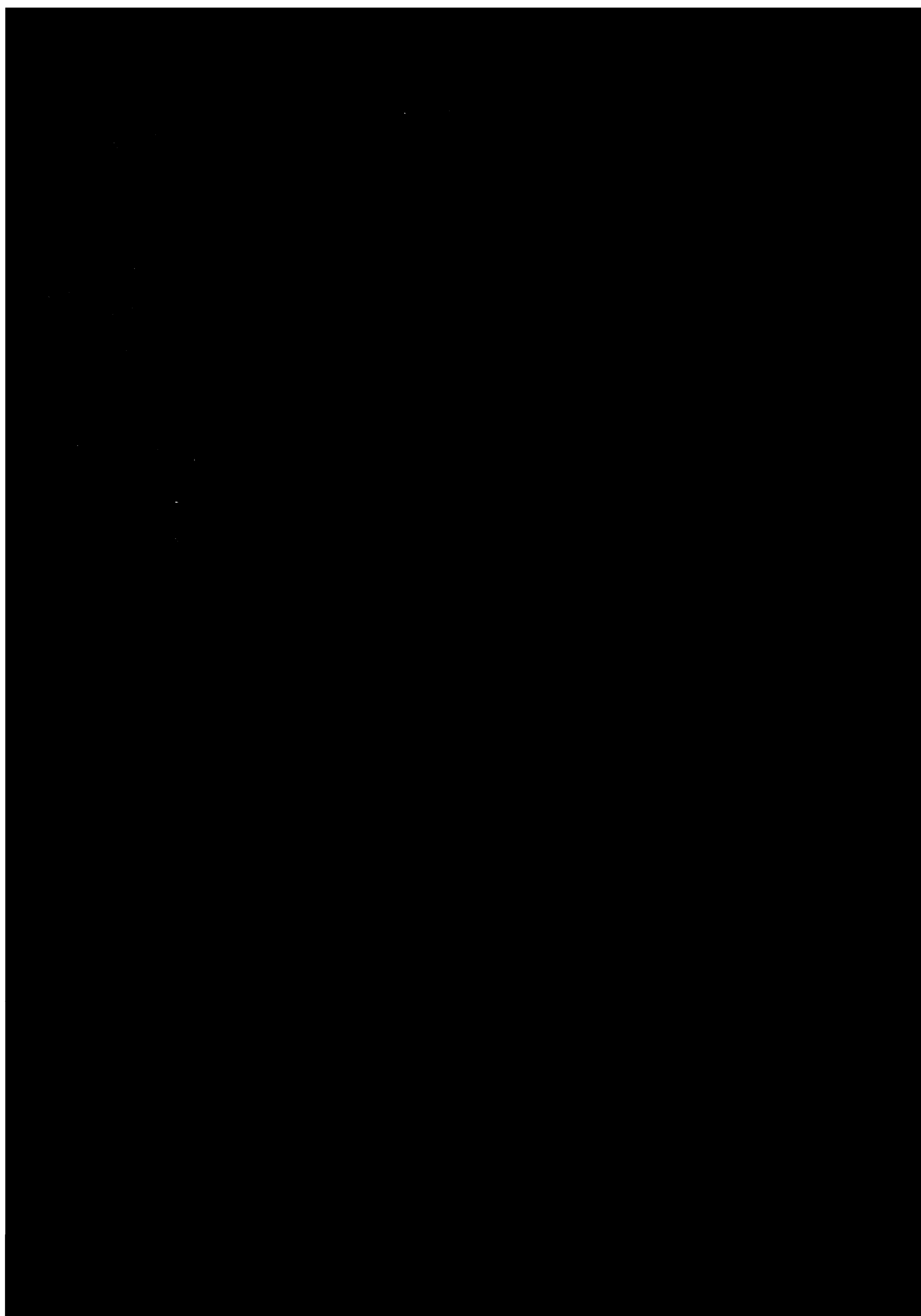




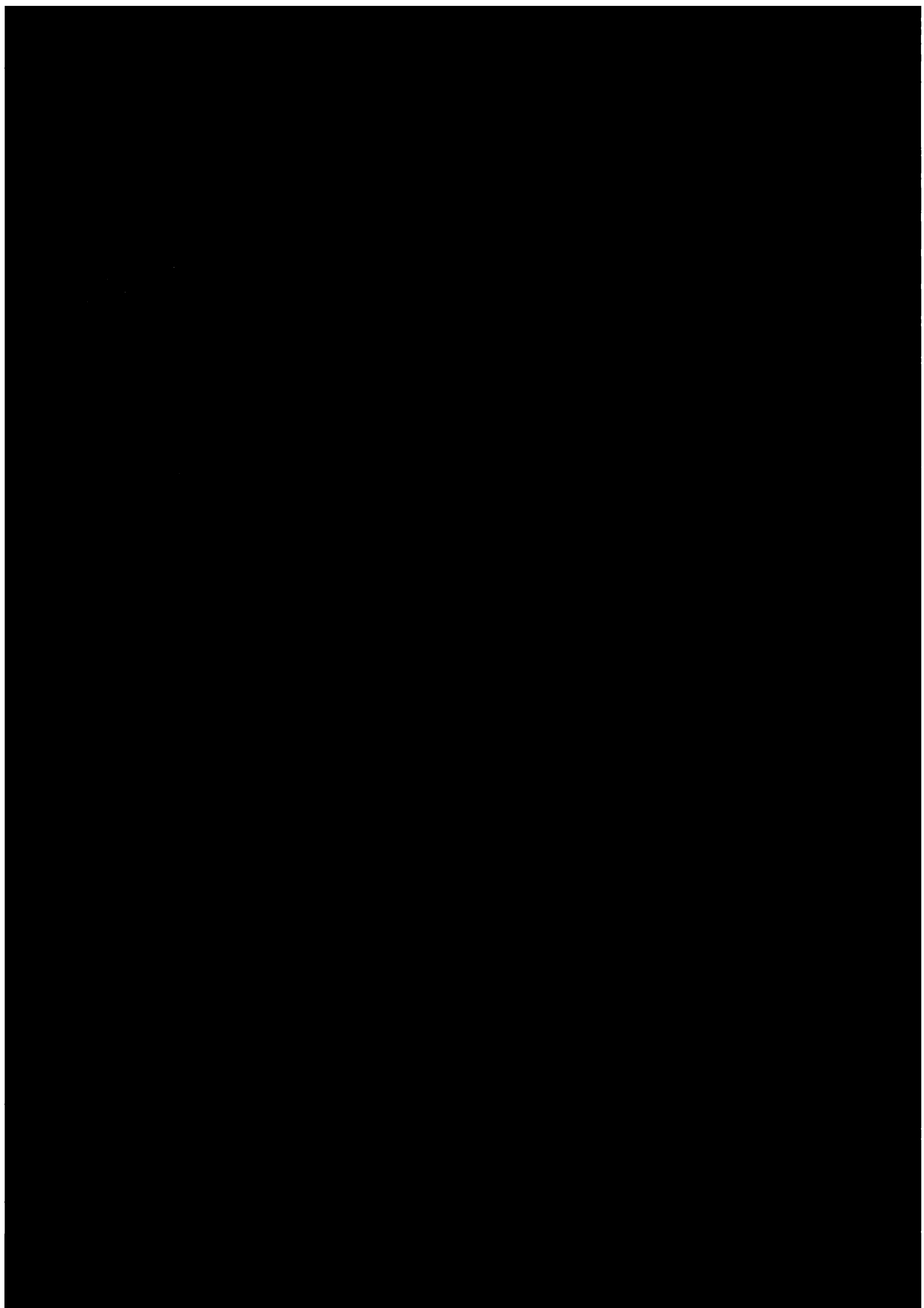




[redacted]



[redacted]





[illegible]. Udi alle fre er intet almindeligere end Pengeboder for Saar og Drab ved Vaadvare, hvorimod den Spanske skiller sig derudi fra [illegible], at den for Mord og frivillig Drab fastsætter Døds Straf efter Guds Lov, (det er det gamle Testamente og Mose Lov) (35). Den Spanske Lov siger (36): Ei alene den som haver stiaalet, men endog enhver som haver været Medvidende derom, og som vidende haver imodtaget det bortstiaalne, regnes iblant Tyvenes Tal, og underkastes lige Straf. Og i den Svenske [illegible] (37): Saa er sagt i Loven, at der ere trehaande Tyve; den ene som stiæler og tager noget; den anden som er paa Raad med ham; og den tredie, som tager derimod; de ere alle skyldige [illegible] og det samme. Vel kan der maaskee endda findes flere Overeensstemmelser, men da dette vilde udfordre en egen Afhandling, og jeg haster at komme til den rette indenlandske Historie, vil jeg overlade dette til andre. Onskeligt var det om en lærd [illegible] vilde udforligen vise Ligheden og Forskiællen imellem de Tydske og Nordiske Love, saavel dem der have giældt inden- som udenlands. Somner skal efter Skinners (38) Sigende [illegible] Bilage og Bellagines af By ɔ: Obiter, saa at de efter [illegible] Mening skulde sige saa meget som Love, der ere giorde ved [illegible], men jeg haver ei kunnet finde dette hos Somner; og [illegible] efter samme Skinner (39) af Bauer ɔ: en Bonde, [illegible] de skulde betyde saa meget som Bonde-Love, (men da By [illegible] endnu paa vort Sprog ei alene en Stad, men endog en

 Dorp,

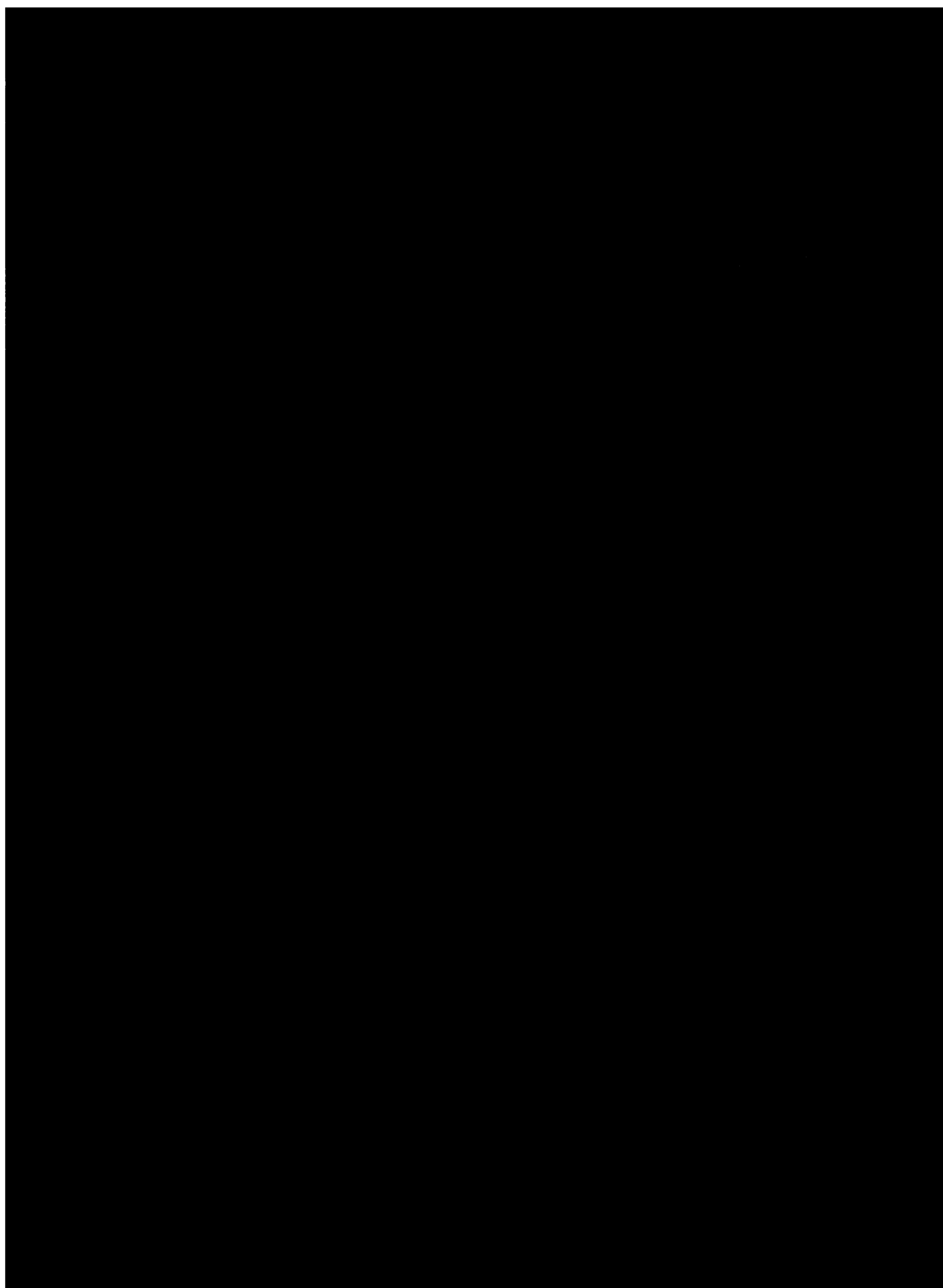
(35) Bardaga Balk. Sarámala Balk, begge Mandrapa Balk. [illegible] Lagh. c. 15. 19. Leg. W. G. L. 6. Tit. 4. 5.
(36) L. 7. T. 2. c. 7. p. 144.
(37) Thiuwa Balk. 1 Fl. p. 69.
(38) Etym. v. Forens. v. Bilage.
(39) Ib. v. Bilawa.

Dorp, en Bondebye, og Bo, Bu, Bol paa det gamle Spr[illegible] enhver Bolig, et hvert Huus, og Boygd, Bygd udi Nor[illegible] enhver Egn, District, saa er det meget rimeligere heraf at [illegible] lede Navnet, allerheldst man ei finder, og alle Formodninger e[illegible] derimod, at Gotherne have enten hiemme eller i Tydskland, Po[illegible] len og Dacien boet i egentlige Stæder, og man derimod hav[illegible] al Grund til at troe, at de have boet adspredde i enkelte Hus[illegible] og i Landsbyer. Hallman (40) paastaaer, at Visi-Gothern[illegible] Lov er udspiret af Vest-Giötha Lagh, og Longobardernes [illegible] Ost-Giöthe; men da disse Svenske Love ei ere nær saa gam[illegible] som bemældte tvende Udenlandske, saa bortfalder dette af [illegible] selv, undtagen i Henseende til nogle visse ældgamle Love, [illegible] ere tilovers af den mundtlige Lov og Sædvanerne; og hvad [illegible] gobarderne angaaer, da hvorvel det er meget vist fra [illegible] Kant i Norden de ere komne, saa tviler jeg dog høyligen [illegible] de ere komne fra Ost-Gothland. Bonaventura Vulcanius [illegible] forklarer Bellagines ved Placita, paa Tydsk Welbehagen [illegible] anfører ogsaa den Svenske Gravii Mening af By ɔ: Ci[illegible] eller og deraf at de vare efter hinanden, By, satte i O[illegible] eller og af Balk ɔ: et Capitel. Af den Visi-Gothiske Lov [illegible] seer man, at Gotherne have, da de indtoge Spanien, [illegible] Jordene i tre Parter, hvoraf Romeren beholdt den en[illegible] Deel, og Gothen de to andre; hvorimod Skovene bleve u[illegible] saa at en Gother kunde besidde en Skov alene, og en [illegible] ogsaa. Stiernhielm opregner i Fortalen for Vest-Götha L[illegible] Deel Ord, der forekomme i Visi-Gothernes Lov, som [illegible]

(40) Om Brsbrene Phase p. 81 og 82.

(41) Notæ in Glossas Isidori col. 91 & 92 ad [illegible] utriusque linguæ.

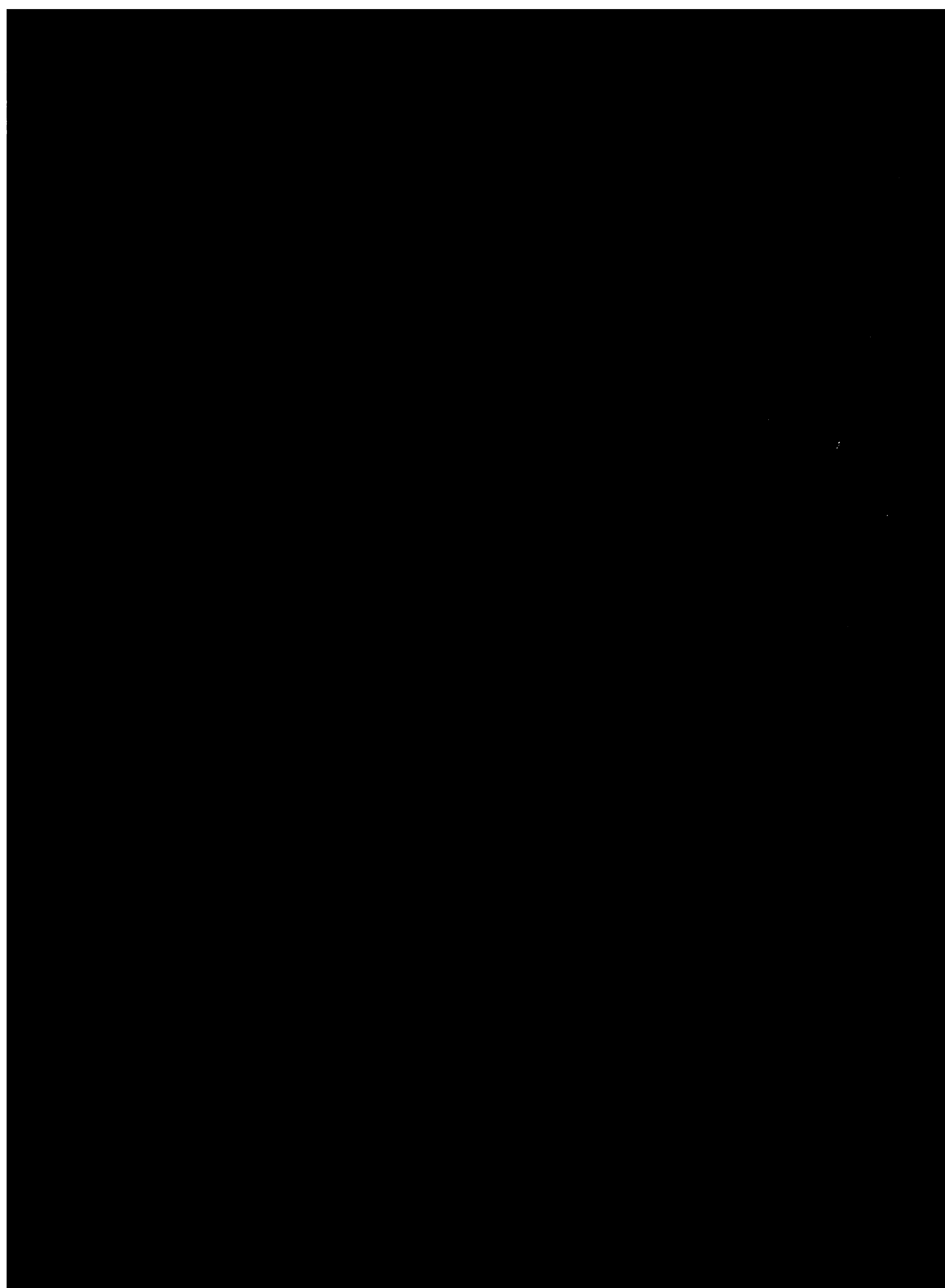
(42) Ap. Lind. L. 10. Tit. 1. c. 8 & 9.





udvalgte tre af de forstandigste og billigste gamle Gother til at omgaaes med ham. Dette mishagede Gotherne, og tog til Anledning af et Orfigen, som hun havde givet ham, hvorfor han grædende var løbet til Mandsstuen, at forestille hende, at han ei blev opfød som en Konge, at Videnskaber udelukte Tapperhed, at Opdragelse ved gamle Folk avlede af sig Frygtagtighed og et nedrigt Sind, at Lærerne maatte derfore skaffes til Side, og han undervises i at omgaaes med Vaaben; at Theodericus taalte aldrig at Gotherne sendte deres Børn til Skolen, sigende, at de som havde skiælvet for Færlen, vilde aldrig med uforfærdet Mod foragte Spydet og Sværdet; at Theodericus, som havde udrettet saa store Ting, havde dog aldrig i mindste Maade havt nogen Kundskab i boglige Konster. Theudatus var en Søn af Theoderici Søster Amalafrida; han var vel lært i det Latinske Sprog, og den Platoniske Philosophie, men derimod uduelig i Krig, uskikket til Forretninger, og umaadelig giærig. Han var og hengivet til at adspørge Spaamænd, og vilde han paa en underlig Maade ved nogle Sviin forud faldet at vide af Krigen imellem sig og Keyser Justinian. Theodericus regierede ei alene over Dalmatien, men og over Liburner, Istrier, Veneti, Carni, Norici, Daci, Pannonier, til hvilke de Stæder Singidonum og Sirmium regnedes, samt Sisci og Suabi, ei dem som stode under Frankerne, men de der boede oven for de tre første Folk inde i Landet, og hvis Navn var Savii af Floden Sav. Ingen Gother bruger Buer til Hest, men alle deres Ryttere have kun Spyde og Sværd, Bueskyttere figte til Fods, og bedækkes af det tunge Fodfolk, hvorfore ogsaa deres Rytterie altid kommer til kort imod de, det, der bruger Buer, og deres Fodfolk ei heller nytter, im

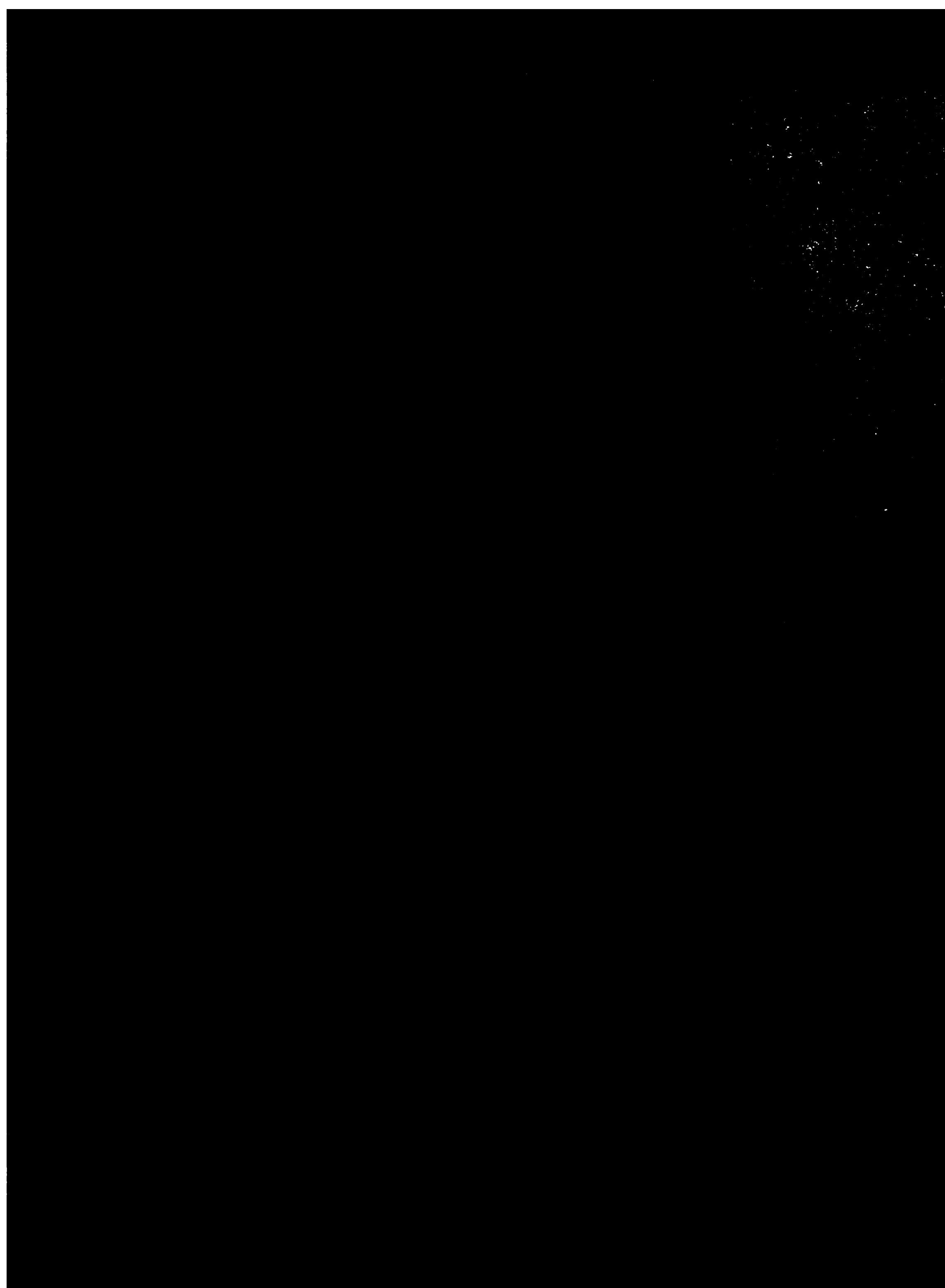
[illegible]

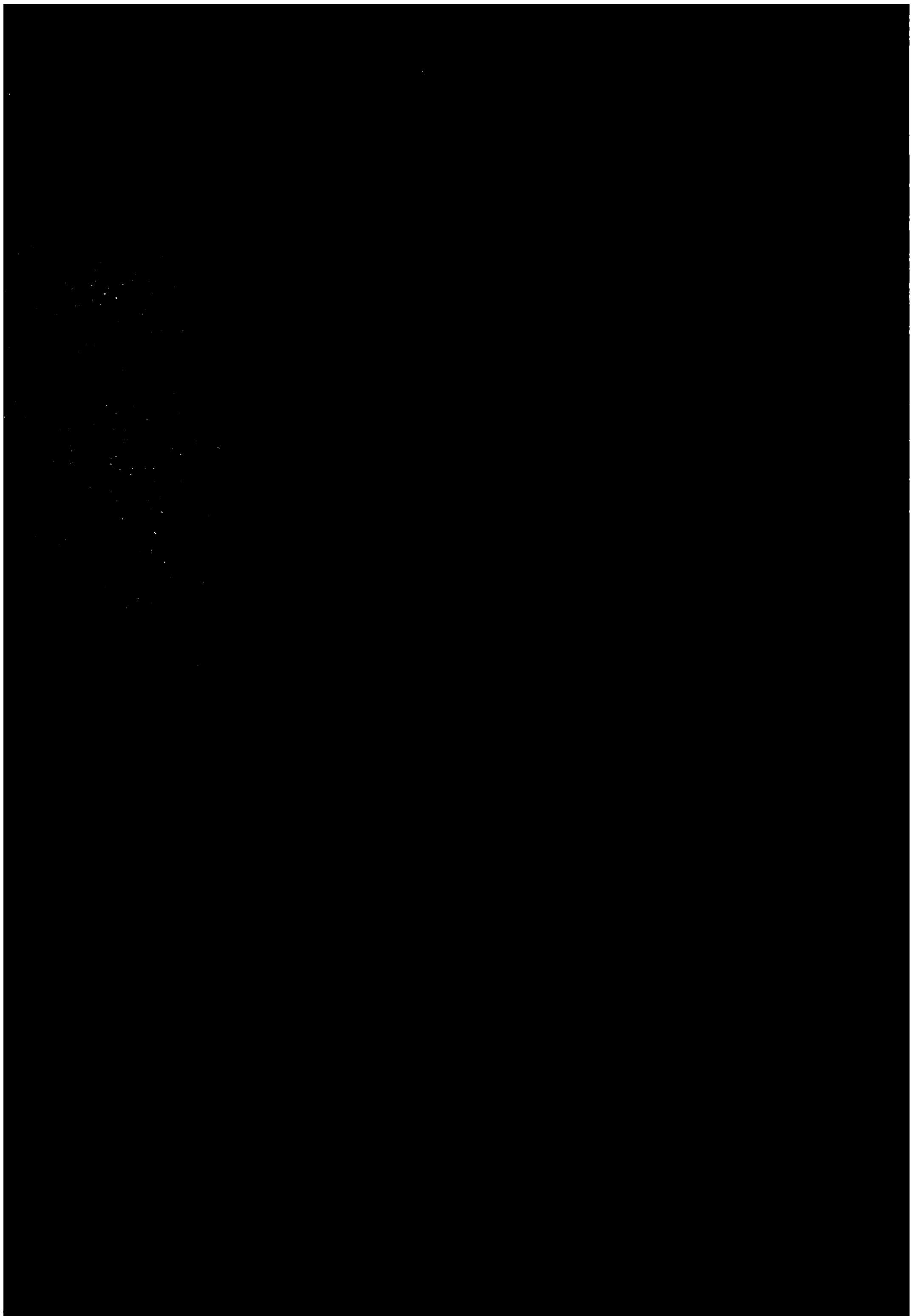




ver (47), at der i 30 Aar af Theoderici Regiering var Sik-
hed for enhver som reiste i Italien; at Theodericus ei forfulg-
nogen for Religionen, endskiønt han selv var en Arianer; og
han uddeelte mange Gaver og megen Proviant, og med alt dette
efterlod sig dog Skatkammeret i god Stand, som han havde
forefundet i en ælendig; at han opførte i Rom Lege i Circo og
Amphitheatro, saa at Romerne derfore kaldte ham Trajan
og Valentinianus; at han vel var ulærd, men fremførte
saadanne Ord, at de endnu ansees for Sententser; at han
en Sag, da en Moder fornægtede sin Søn, der en Tid
havde været borte, og som hun først havde erkiendt, fordi
des anden Mand vilde ei vide af ham at sige, og vilde jage
fra sig, og borttage Morgengaven, at han udi denne
dømte saaledes: At hun skulde ægte ham, hvorved hun
til at tilstaae, at det var hendes Søn; at han giftede en af
Døttre med den Vest-Gothiske Konge Alarico, og en anden
den Burgundiske Sigismundo, tog selv en Fransk Prin-
og bortgav en af sine Søstre til den Vandaliske Konge T-
smundum, og en anden til den Thuringiske Herminifrid
(hvilken sidste dog ei var hans Søster, men hans Søsters
lfrida Dotter, og af hvilket altsammen eller sees, hvad
Omgang det var paa de Tider imellem de barbariske Folk
endog imellem temmelig langt fraliggende, som Ost-Go
Italien og Thüringer); at han opførte anseelige Byg-
og satte Stæder igien i Stand, som i Ravenna, Ve-
Pavia, og fornyede særdeles Aquæducterne; derfor
og Handelen meget i hans Tid, og var baade Hvede og
at faae for got Kiob; at han med alt det var saa ulærd,

(47) P. 480 — 485.

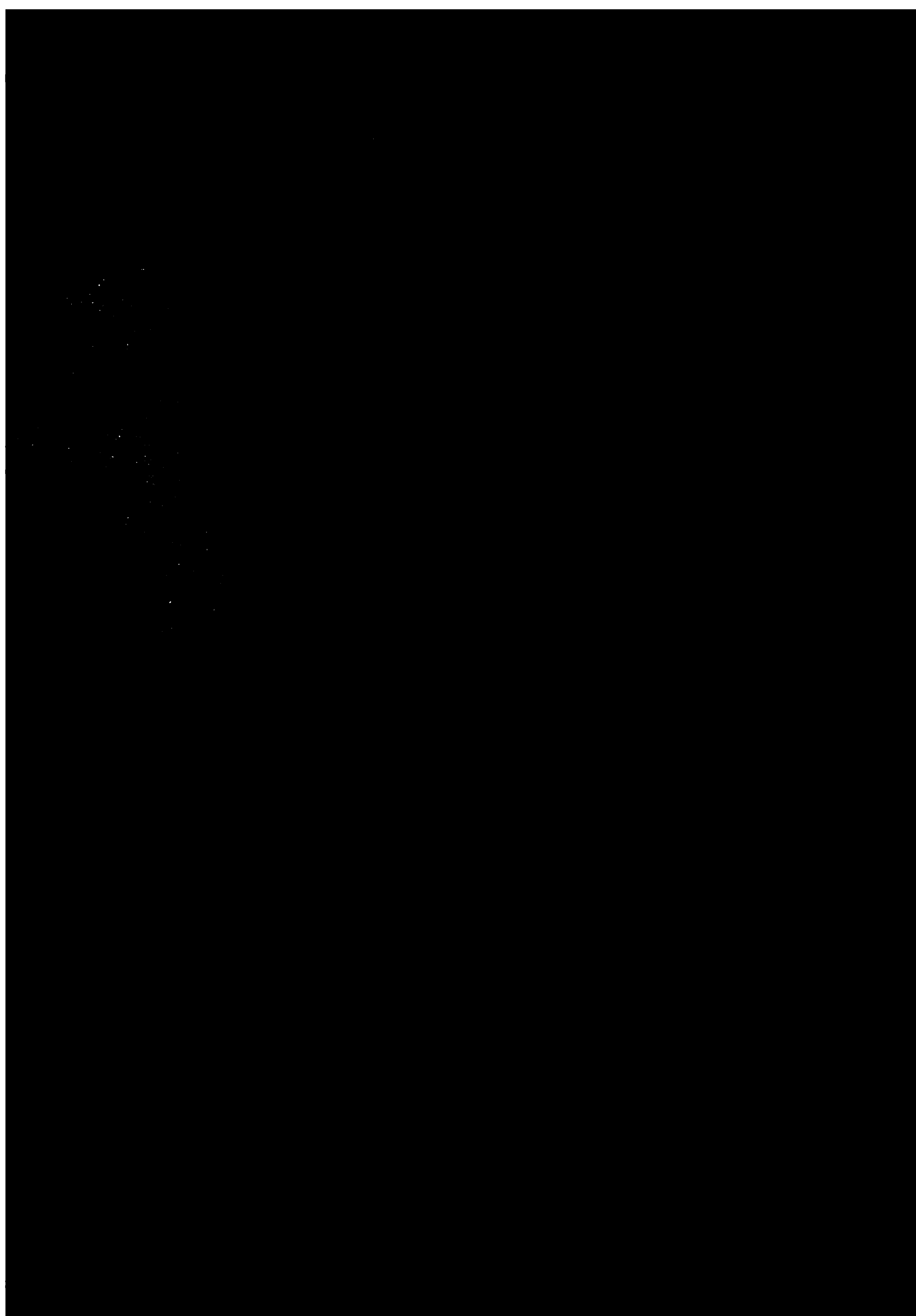




Love, da de tilforn kun rettede sig efter Skikke og Sædvaner, (som han regierede fra 466 til 484); At Kong Theudis, (som døde 548) sendte Krigsfolk til Ceuta, for at fordrive dem, som havde forjaget Gotherne derfra, men at dette Tog løb slet af, (en Fortælling, som synes at stadfæste det forhen af mig anførte af Leone Africano, at Gotherne besadde noget i Africa); At Kong Leuvigild (som døde 586) var den første, som berigede Kammeret ved Confiscationer; Og at Kong Sisebutus (som døde 619) var saa naadig, at han endog for sine egne Penge kiøbte fra sine Folk, og satte i Frihed Fanger, som de havde taget i Krig, hvorimod han tvang Jøderne med Magt til at blive Christne, hvilket Skribenten ei bifalder. Sidonius Apollinaris (50) vidner, at Drager vare Gothernes Felttegn, (hvilke snarere bør giøres til deres Vaaben end Løven, saafremt man endeligen vil give dem Vaaben, hvilke de dog, som alle Folk, kun have havt i en meget uegentlig Mening, og af saadan Leilighed, hvorved dog maae agtes, at Romere, Vandaler, Perser, Scyther, ogsaa have brugt Drager til Felttegn, endskiønt de første ei have brugt dem alene, ei heller fornemmeligen, da Ørnen var det fornemste Felttegn hos dem. Rimeligt er det dog, at Gotherne brugte Drager, siden man seer af alle vore gamle Sagar, Historier og Vers, at vore Nordiske Fædre have havt meget med dem, og Slanger eller Orme at giøre, og bygget og kaldet Skibe efter dem). Ennodius (51) vidner, at den store Theoderic blev opfød i Grækenland, educatus in gremio civilitatis Græciæ, hvilket vel er rigtigt nok, og hvor maaskee fornemmeligen der inddrukket de gode Grunde af

(50) Carm. 2. v. 233.

(51) In Sirm. op. t. 1. Paneg. in Theod. col. 1596. 1597. 1613. 1614. 1668. 1675—1678. 1679.



[redacted]



nus gik med et Gothisk Skiæg, og Romersk Klædedragt, [illegible] af man seer at Ost-Gotherne i Italien beholdte deres [illegible] Skikke). Udi Mauricii Strategico (55) tales om Gothiske [illegible] riis, som burde gaae ned til Knæerne, (og som forklares, at have været korte, men vide Klæder, som ved et Bælte vare tæt bundne til Livet), og om Gothiske Skoe med Hæler, og alene syede [illegible] Spidser, eller Snuder, med tvende Hanker, og ei flere, og [illegible] slagne med Som, for at holde desto længere. Mærkeligt er [illegible] at Arrianus (56) skriver, at Scytherne stillede deres Krigshær [illegible] i Skikkelse af en Kile, og at Thracierne havde lært dette af [illegible] (thi man finder, at vore Nordiske have og brugt det, og [illegible] sig at have lært det af Odin, som just var kommet fra de [illegible] hvortil maae lægges, at man ei vist veed hvilket Folk Arri[illegible] haver forstaaet ved Scyther; Sarmater og Alaner nævnes [illegible] desuden, følgeligen kan det ei være dem; dersom Gotherne [illegible] saa tiligen komne paa de Kanter, saa kunde han maaskee [illegible] forstaaet dem, men han skrev under Hadriano); og at Scy[illegible] nes Feldtegn vare Drager, som hang ned af lange [illegible] og giordes af sammensyede Lapper af adskillig Farve i Lignelse af en Slange, hvilke, naar Rytterne rede i fuld Ridt [illegible] ei alene bleve opblæste af Vinden, men gave og en Hvislen [illegible] sig, da de ellers hængede ned ligesom nogle Lumper; (Gotherne havde og saadanne Feltegn, saa kan det dog [illegible] genlunde at stadfæste den Formodning, at Arriani Scyther [illegible] været Gother, men saa haver han og skillet Gother fra [illegible] om hvilke sidste han ellers taler, og [illegible] Dacierne ved dem). Udi de Vest-Gothiske Love (57) [illegible]

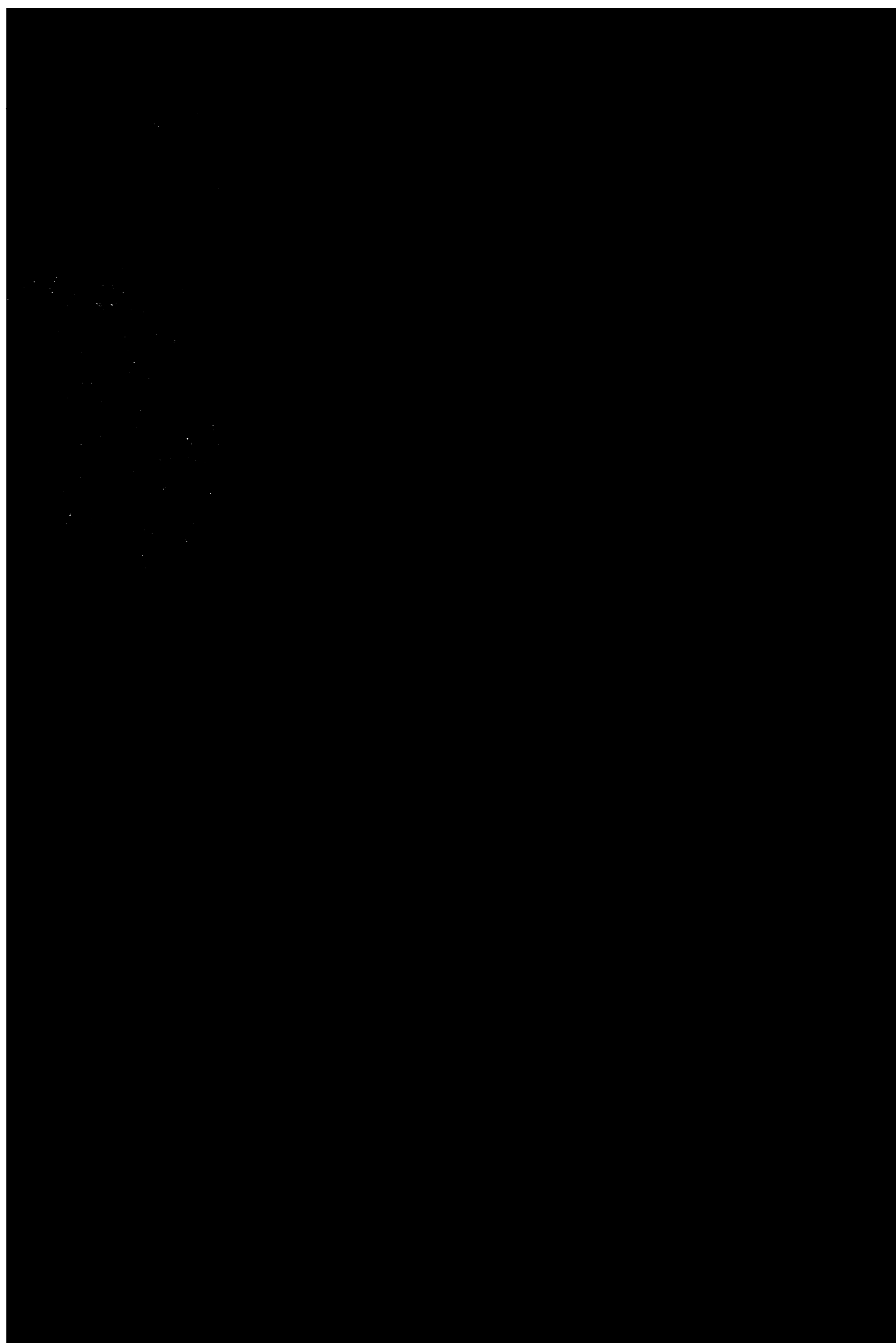
(55) L. 12. c. 8. p. 303. Note 501.
(56) Tact. p. 44. 80. 96 acie contra Alanos [illegible]
(57) L. 2. Tit. 6. p. 14. Tit. 9. p. 17.

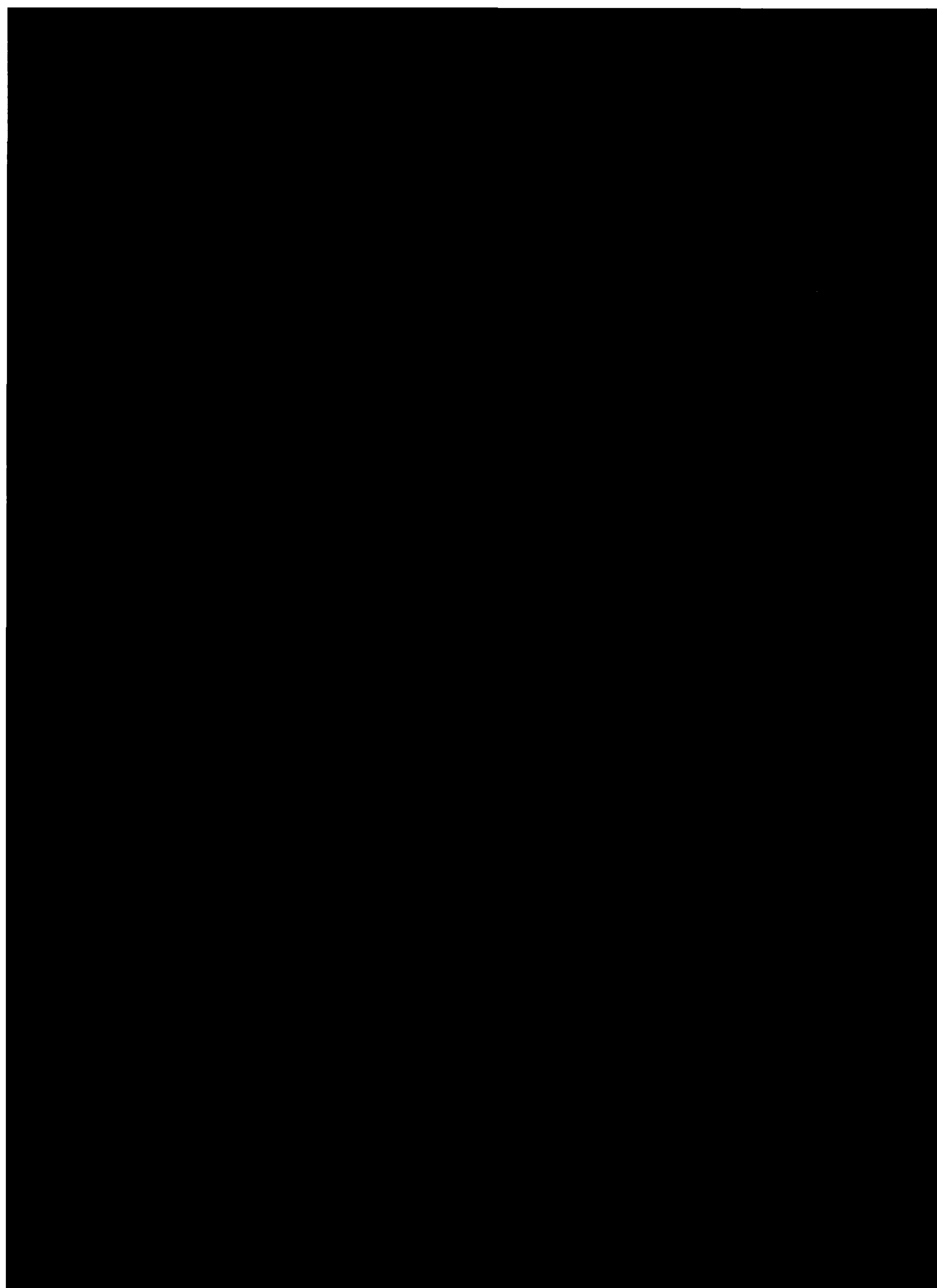


g Reccesvintus (som døde 672) anordnet, at Kongernes skulle arve deres Forældre, og Arven ei falde til Efter- r, men at de skulle give tilbage hvad saadan Konge haver r bemestret sig, (hvoraf man kan slutte, at Riget ei var , hvilket og stadfæstes ved følgende Canon af det 5 Tole- Concilio (58), holdet Aar 636, at ingen maatte blive uden han var af Gothisk Adel, og udvalgt af alle); Og g Chindasvindus (som døde 651) befaler, at ingen frem- maae giælde, endog ei den Romerske, thi endskiønt de e veltalende, saa vare de dog fulde af Vanskeligheder, d han, ja ønskede endog, at man vilde lære dem for at , (og det samme Ønske gior jeg og i Henseende til vore Love, som langt bedre oplyses af vore egne gamle Love, de Romerske, hvis Principia kunne snart aldrig anvendes , men derimod herligen tiene til at slibe den juridiske ndighed, og at forøge Kundskaben i jurisprudentia legis. Mærkeligt er det, at Petrus Patricius (59) skriver, at (Daciernes eller Gothernes Konge) sendte først til Tra- De haarede, som de ringere, og siden Pileati, som de , for at bede om Fred: (Dette er det stærkeste Sted haver fundet imod den Mening, at Gother og Geter Folk, og kan man ei slippe fra det uden ved at sige, Folk have havt denne Skik fra de ældste Tider, eller og have optaget den efter Geterne, da de nedlode sig i nd, thi ellers maatte man enten sige, at alle de Grun- viser, som jeg haver anført for Gothernes Nordiske og Herkomst, duede ikke, eller og at Gotherne vare fra saa uminde-

Bbb 2

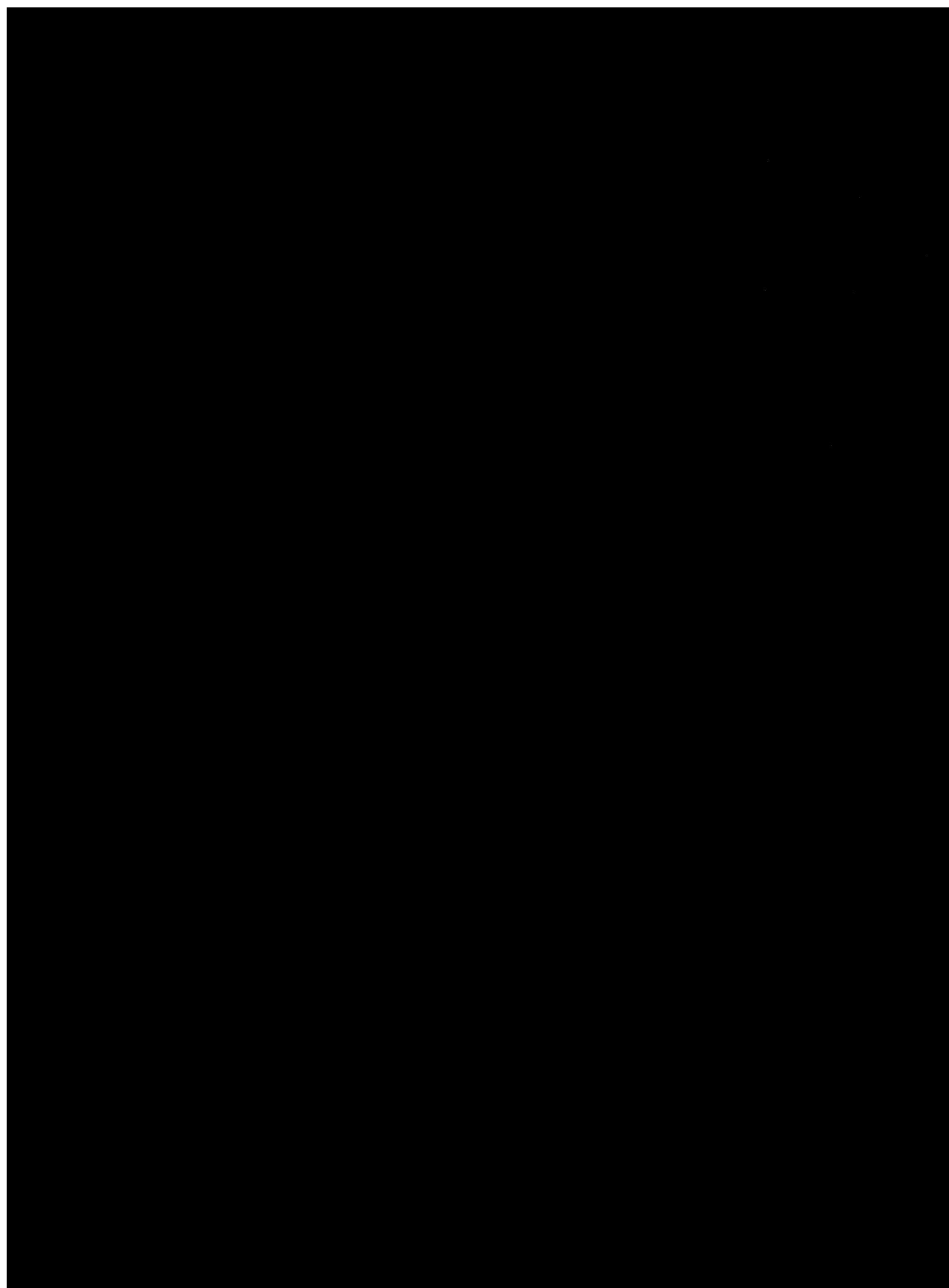
(58) Cap. 3.
(59) C. B. t. 1. p. 13.

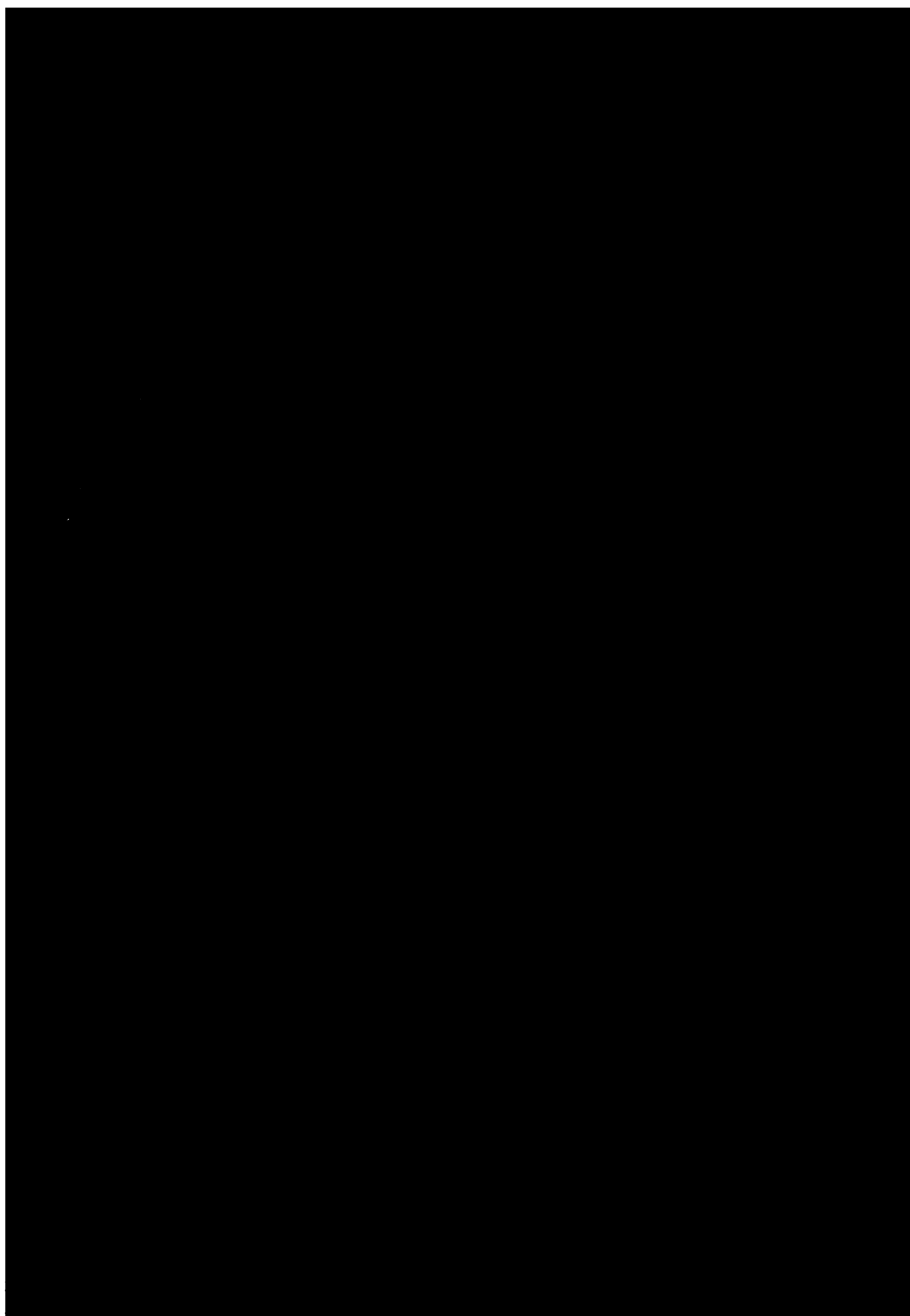




ved deres Gods, lod nogle forælte ihiel, satte dem i Fængsel, lod dem afprygle, og paa adskillig Maade omkomme (67). Gregorius (68) beskylder og Vest-Gotherne for den vederstyggelige Skik, at dræbe deres Konger, naar de ei stode dem an, og efter eget Behag at vælge andre i deres Sted, (og Historien [illegible] kaster ogsaa temmeligen denne Beskyldning, hvorved dog [illegible] agtes, at mange af disse Konger vare meget onde, og [illegible] bleve ihielslagne af deres nær Blodsforvandte, endog [illegible] hvilke Folket synes siden af Ærbodighed for Konge-Slægten at have erkiendt for Konger). Hos Aimoinum (69) forekommer en meget fabelagtig Fortælling om den store Theoderic, [illegible] sees hvor tilig man begyndte at besudle hans Historie med [illegible] ker, thi Aimoinus levede omtrent Aar 1000; og finder [illegible] Alderdommen haver gemeenligen meest digtet om berømte [illegible] og store Helte, og just derved giort deres Historie uvis og [illegible] Theodericus haver dog undgaaet denne Skiæbne, ved [illegible] Bedrifter ere blevne optegnede af, og komne til os ved [illegible] ter, der deels have levet i hans egen Tid, eller og [illegible] saa at de seneres Fabler have ei kunnet skade ham noget. [illegible] andre Stæder mælder Aimoinus om den Skik hos de [illegible] Folk, at den, som skulde antages til Søn, maatte [illegible] dens Skiæg, som antog ham dertil; og at den Vest-[illegible] Konge Reccaredus lod i Toledo samle og opbrænde alle [illegible] Bøgger. Paulus Diaconus af Merida (70) beskriver [illegible] vidtloftigen Leovigildi Forfølgelser imod de Orthodoxe, [illegible] ledes hans Søns Reccaredi imod Arianerne, endskiønt [illegible]

(67) Greg. Turon. l. 2. c. 25. l. 3. c. 10. l. 5. c. 39.
(68) L. 3. c. 30.
(69) De gestis Franc. l. 1. c. 10. 20. l. 3. c. 77. [illegible]
(70) De vita Patrum Emerit. c. 10 [illegible]











Grækenland, saa giør det begribeligt, at under Constantino Porphyrogeneta, (som døde 959), bleve endda Gothiske Lege opførte i Constantinopel, og bliver da vor Snorronis Fortælling, om saadanne ved Aar 1110 ei urimelig, hvorvel de første ei bleve førte ved Gother, men ved Græker. Theophanes (81) skriver, at Narses sendte til Constantinopel Totilæ blodige Klæder, og hans Hat zirt med Ædelstene, som vare tagne paa Valpladsen, hvor han blev slaget.

§. LXIII.

Gothernes Sprog og Bogstaver.

Men nu er det paa Tid at handle noget om Gothernes Sprog og Bogstaver. Ingen maa dog tænke at finde her Underretning om Runerne, da det baade er uvist om Gotherne brugte dem, Worm og Verelius ogsaa udførligen have handlet om deres Betydning, og jeg desuden haver i de forrige Tomer givet min Mening tilkiende om deres Ælde her i Norden. Heller vil jeg handle om Sproget i Ulphilæ Bibel-Oversættelse, da Hickesius, Junius og fornemmelig Ihre have grundigen afhandlet dette. Men jeg vil kun legge nogle Beviser til den Mening at Sproget i dem er det virkelige Gothiske, og derhos prøve nogles Meninger om Gothernes Sprog. Wachter (82) beviser heel vel af de Grækiske, Latinske, Sarmatiske, Burgundiske og ubekiendte Ord hos Ulphilam, at hans Sprog maae nødvendigen være det Gothiske, og kan ei være noget andet, saasom saadan Blanding kunde alene opkomme hos et Folk, der havde boet i Tydskland, Polen og Dacien i Nærværelsen af bemeldte Folk, saaledes som man veed at Gotherne have. Han lægger vel og to Scythiske Ord til, men de ere

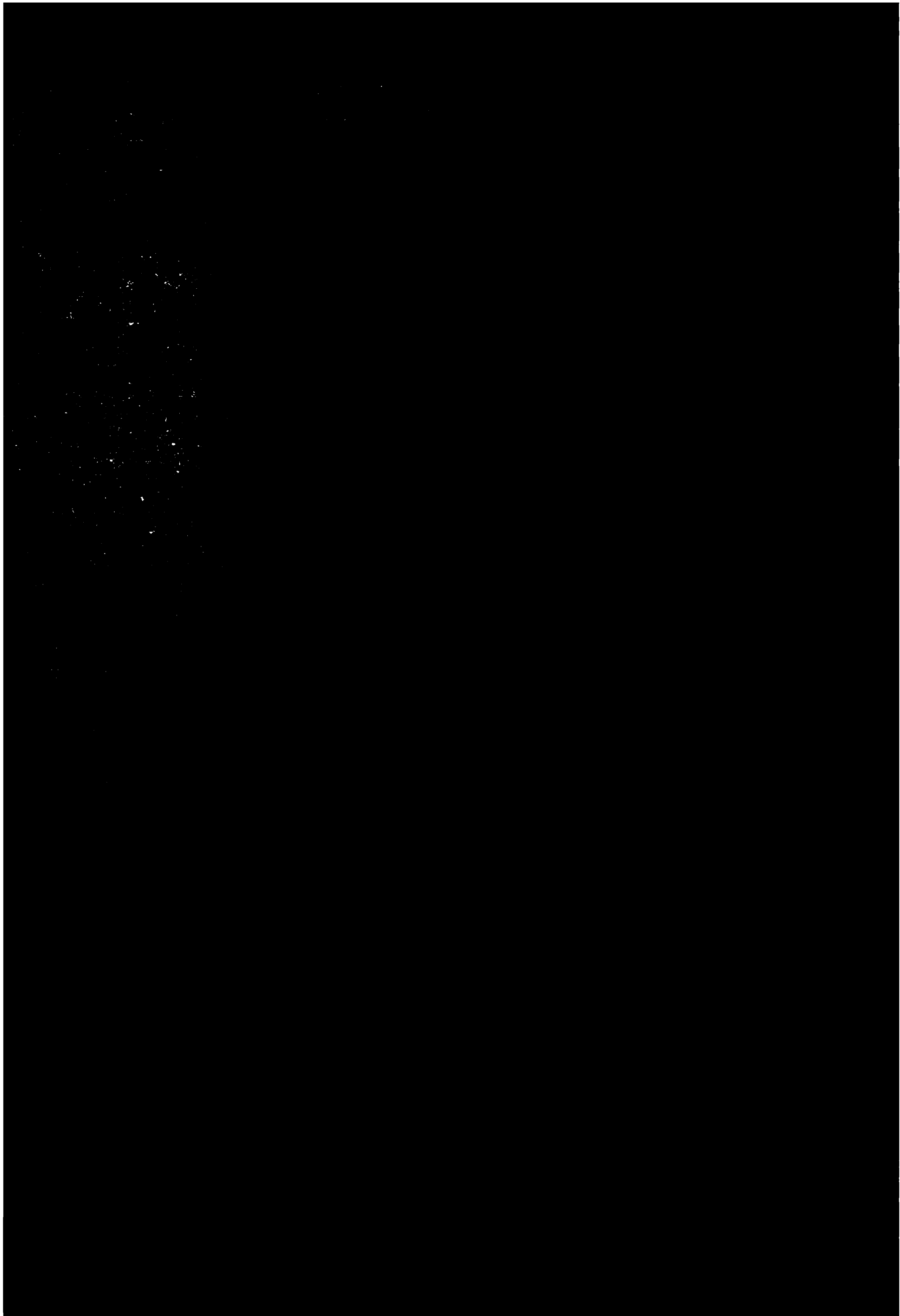
 aaben-

(81) C. B. t. 6. p. 154.

(82) De lingua Cod. Arg. p. 40. in Misc. Berol. t. 3.

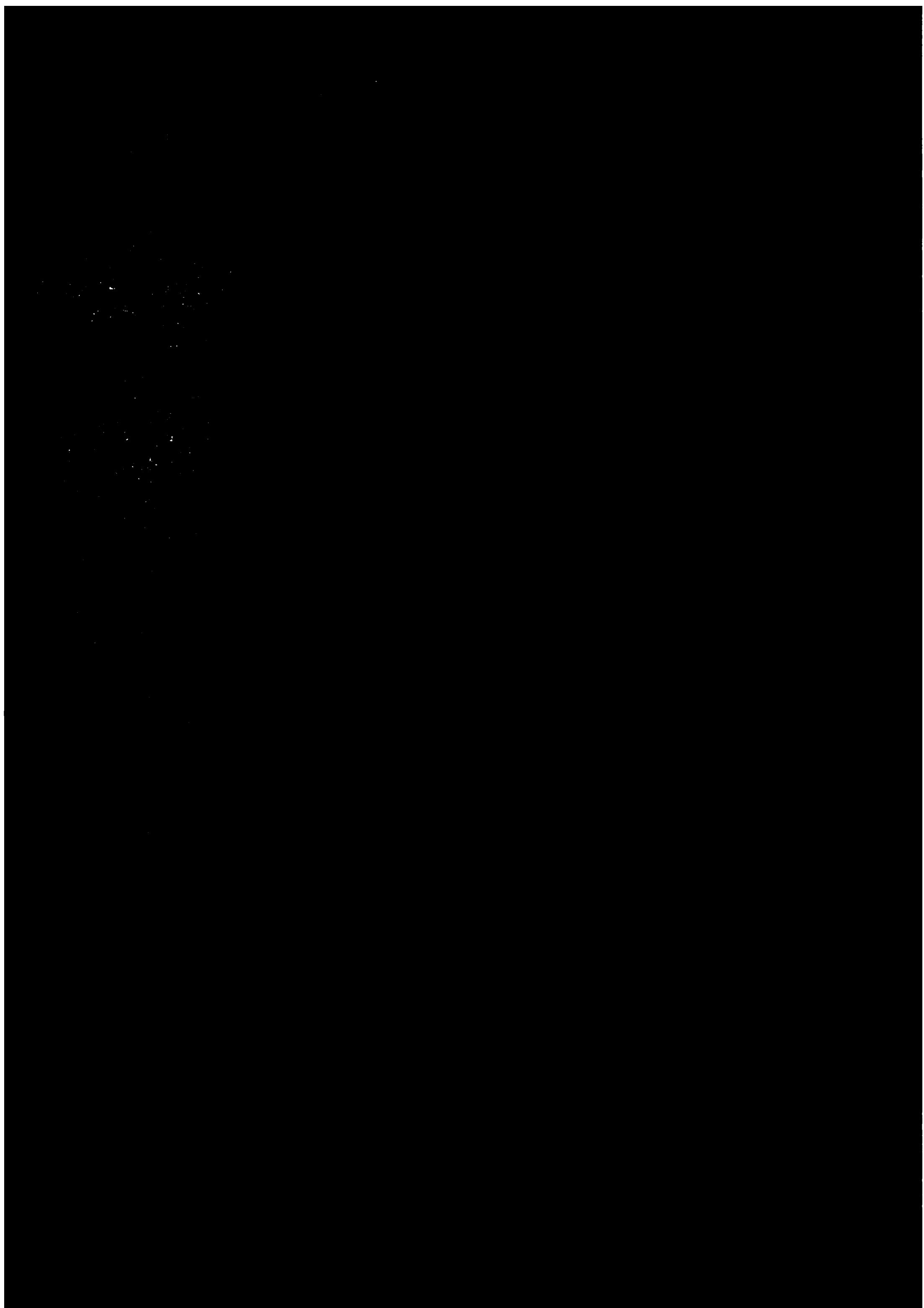


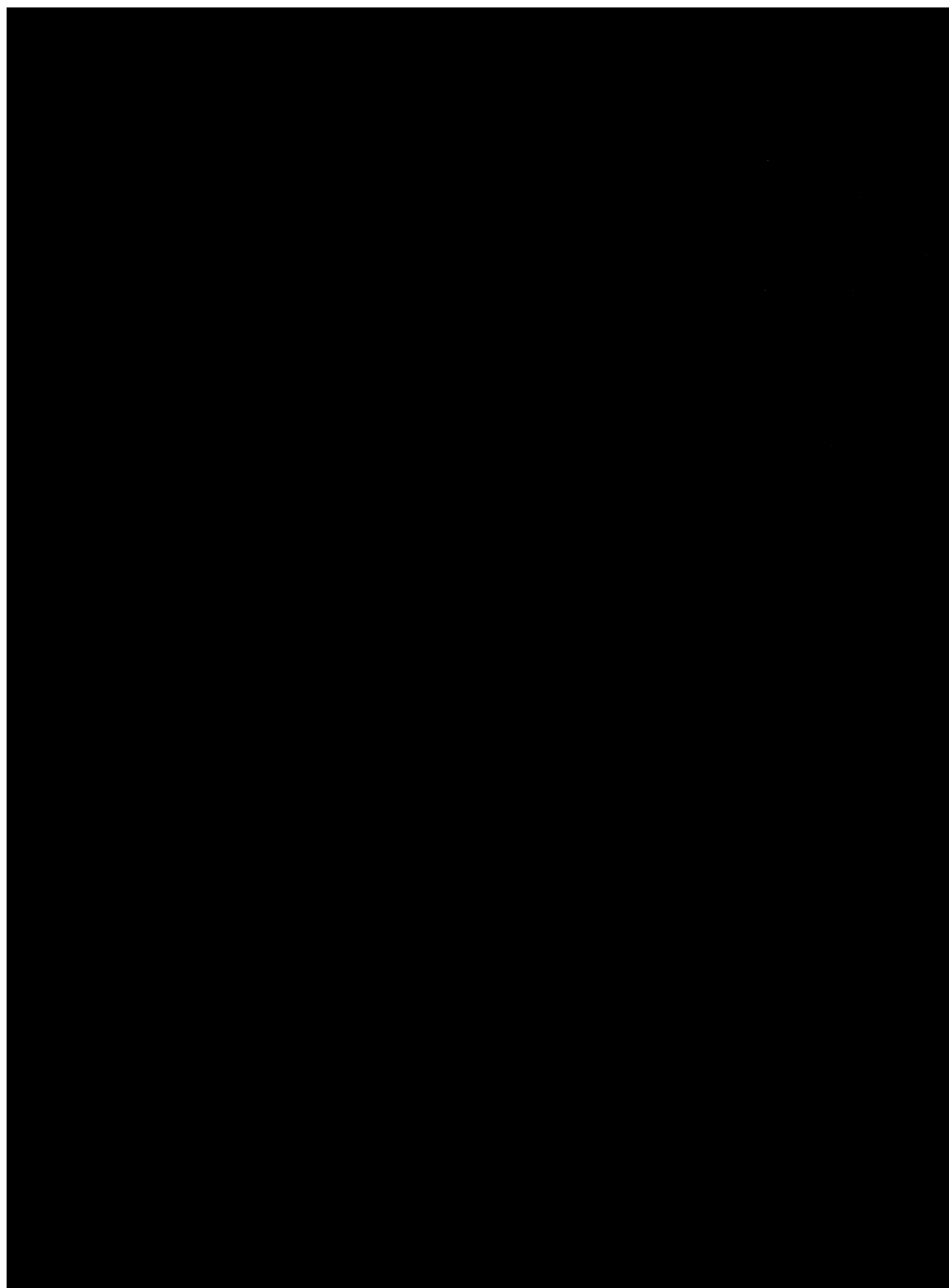




synes at komme overeens med vores Gyda, Juths). Skinner (95) udleder det Spanske Ord Quixar ɔ: Mandibulum af det Angel-Saxiske Ceac, Ceoca ɔ: Gena, Maxilla, som han og holder at være Gothisk, men som nu omstunder ei forekommer i de faae Levninger af det Gothiske Sprog. Hvo der har Lyst at [illegible] underlig Etymologie over de to første Stavelser af Navnet Theu-[illegible] kan finde dem hos Hadrianum Junium (96). Du Cange (97) ha-[illegible] samlet noget om de Gothiske Bogstaver i Spanien, som og kaldes de Toletanske, (fordi de vare brugelige i Toledo, den fornemste [illegible]d i Spanien paa de Tider), og bleve afskaffede paa et Con-[illegible] i Toledo Aar 1117 efter Spansk Regning, (det er Aar [illegible]), og derimod indført, at de skulde betiene sig af Galliske [illegible]staver), men herved forefalder det Spørsmaal, om disse [illegible] været Ulfilæ Bogstaver, eller de saa kaldte medii ævi Go-[illegible] Saavidt mig endnu er bekiendt, ere Ulfilæ Bogstaver hid-[illegible] ei fundne i Spanien, som dog maaskee kan tilskrives dette [illegible]dle Folks liden Flid i sine Antiquitæter). Bünau (98) hol-[illegible], at Ulphilas haver just ei opfundet de Gothiske Bogsta-[illegible] at dene Mening om ham kan være bleven udbredt der-[illegible] han oversatte Bibelen paa Gothisk, og giorde saaledes [illegible] Bogstaver mere bekiendte. Ten Kate (99) vil, at der er [illegible] gammelt Tydsk end Nordisk i Ulfilæ Evangelier, og anfø-[illegible] Beviis, at de ere oversatte af Grækisken, og ei af Latinen, [illegible] findes K og ei C og Ch. Mareschallus (100) haver samlet endeel

(95) Etym. Onomast. v. Quixot.
(96) Batavia p. 389 & 390.
(97) Gloss. t. 3, p. 311. v. litera Gothica.
(98) Teutsche Hist. Th. 1. p. 462.
(99) Aenleiding t. 2. p. 55 & 56.
(100) Observ. in Junii Ulphila p. 386 — 388.







mener, at forommeldte Ansileubi glossarium skulde nu om[illegible]
findes iblant Manuscripterne af det Colbertinske Biblioth[illegible]
Grönwall (11) viser, at udi Sverrige haver det gamle [illegible]
best vedligeholdt sig i tre Sogner af Dalekarlien, nemlig [illegible]
len, Mora og Orsa, anfører Fader vor paa disse tre Sog[illegible]
Dialecter, sammenligner nogle Tydske Ord med de Dalekarl[illegible]
anfører en Hollænders Tilstaaelse, at hans Sprog er kom[illegible]
det Gothiske, nemlig Venrey in Gemeenschap tussen de Go[illegible]
Spraeke en de Nederduytsche. Amsterdam 1710, (under [illegible]
Navn den fortreflige Te Kate har skiult sig), sammenligner [illegible]
Dalekarliske og Hollandske Ord, saa og Engelske, Isla[illegible]
men tilstaaer at det Mæso Gothiske afviger temmelig meget [illegible]
fører endeel Runer, som endnu bruges i bemældte tre Sog[illegible]
jævnfører Fader vor paa adskillige Nordiske Sprog, iblan[illegible]
det Mæso-Gothiske mindst ligner noget, og fremfører tillige [illegible]
Vers og Samtaler paa Dalekarlisk. Knittel (12) viser, [illegible]
Carolinske Codex i Wolfenbüttel af Ulphilæ Oversættelse [illegible]
Epistel til de Romere er skrevet i det 6 Sæculo, og [illegible]
deutligen udi Italien af en, der forstod baade Latin og [illegible]
De nyere lærde Franske Forfattere af det store Diplo[illegible]
Værk (13) mene, at Venantius Fortunatus ved den bar[illegible]
Rune sigter til, at Gother have udi Italien og Spanien [illegible]
Runer, (hvorefter haves dog intet Fodspor, thi Ulphil[illegible]
staver ere gandske anderledes, med mindre det skulde være [illegible]
som de anføre) af en nye Italiensk Skribent fra 1751, [illegible]
mindeligen saa kaldte Etruriske Bogstaver ere lutter og [illegible]

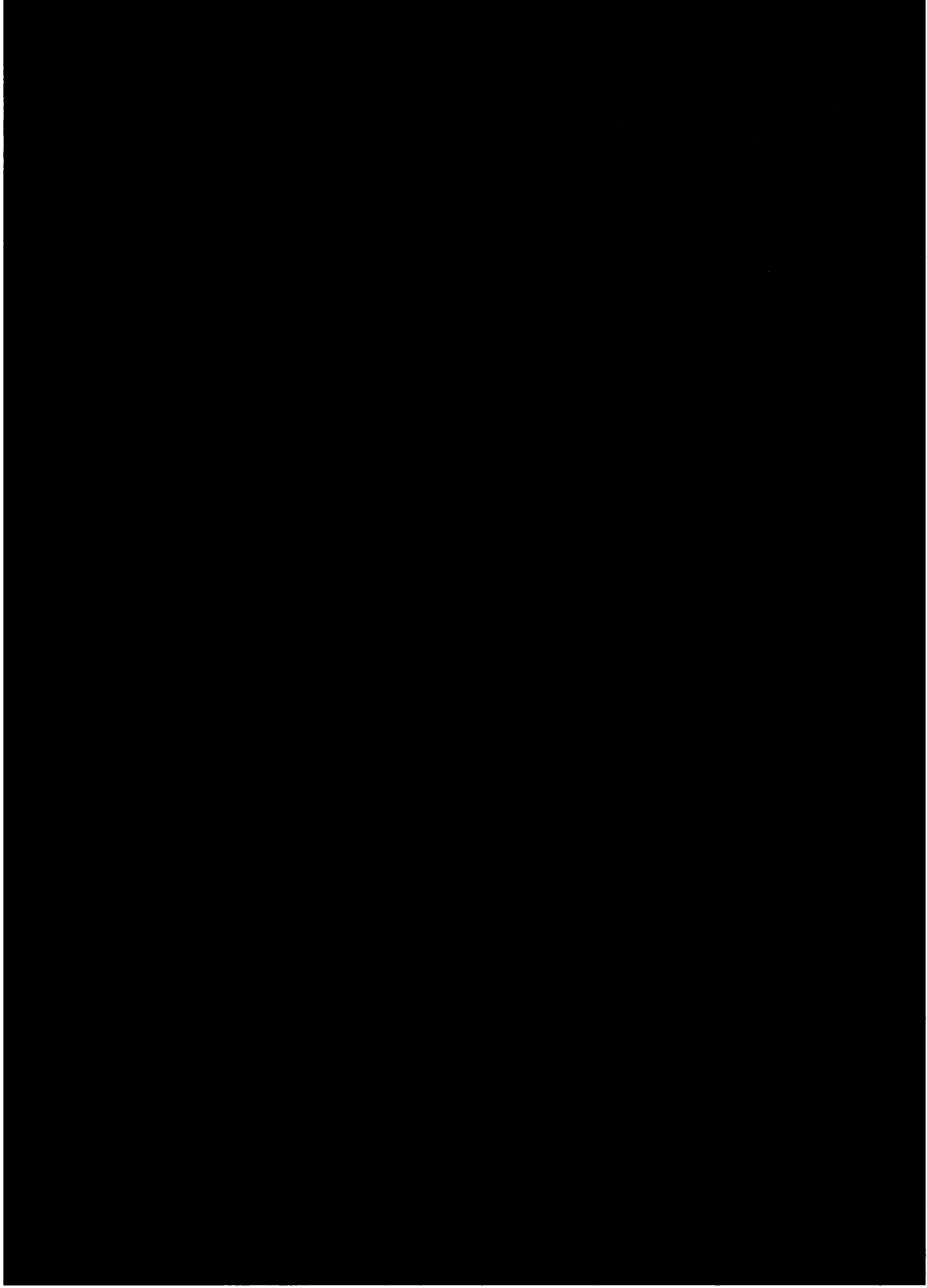
(11) Historiola Linguæ Dalekarlicæ p. 4. 7. 10. 12. [illegible]
21 — 23. 24. 32. 35 — 38. 63 &c. 68 &c.

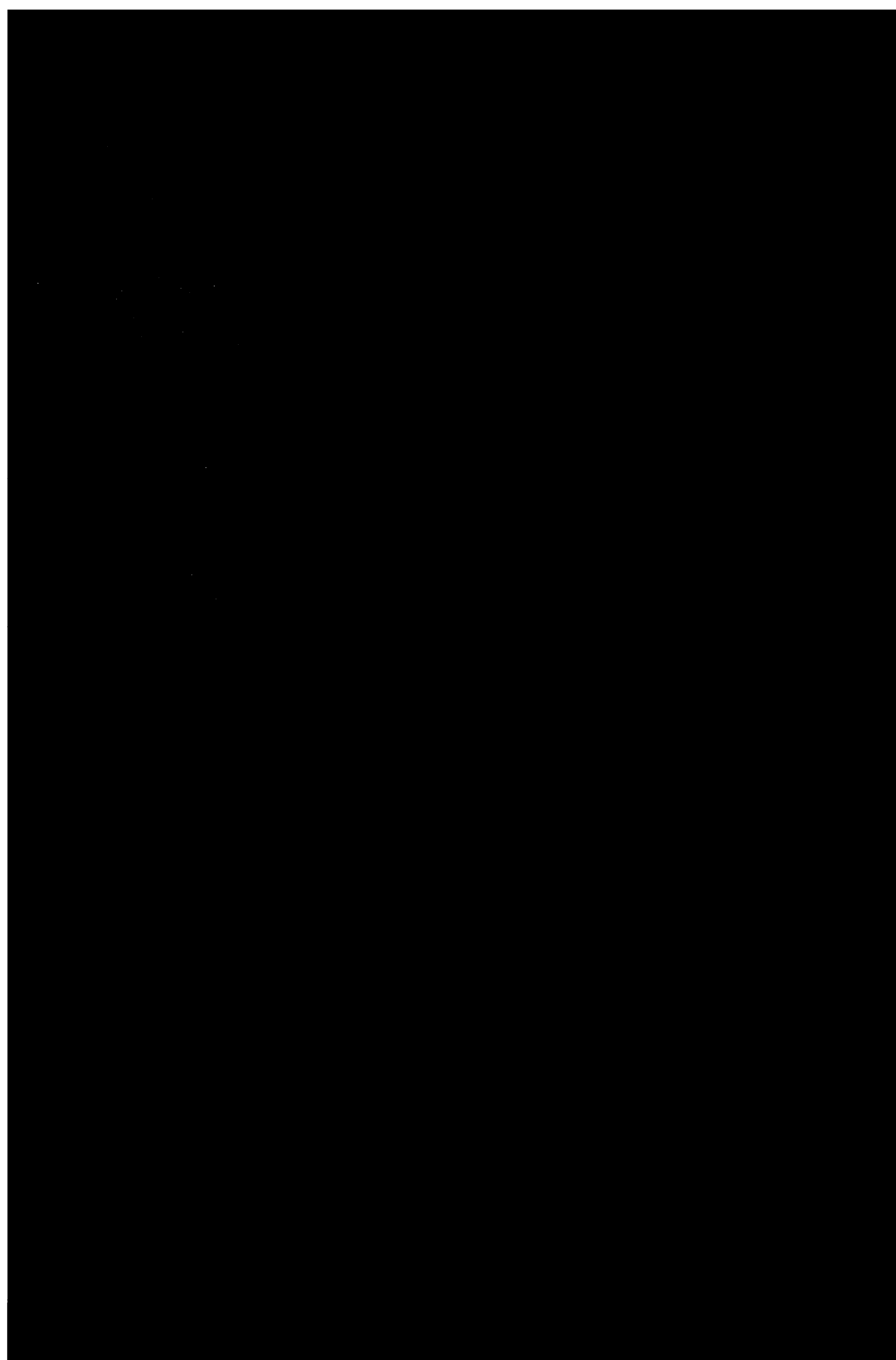
(12) In Ulphila p. 399. 400. 416. 417. 386. 377.

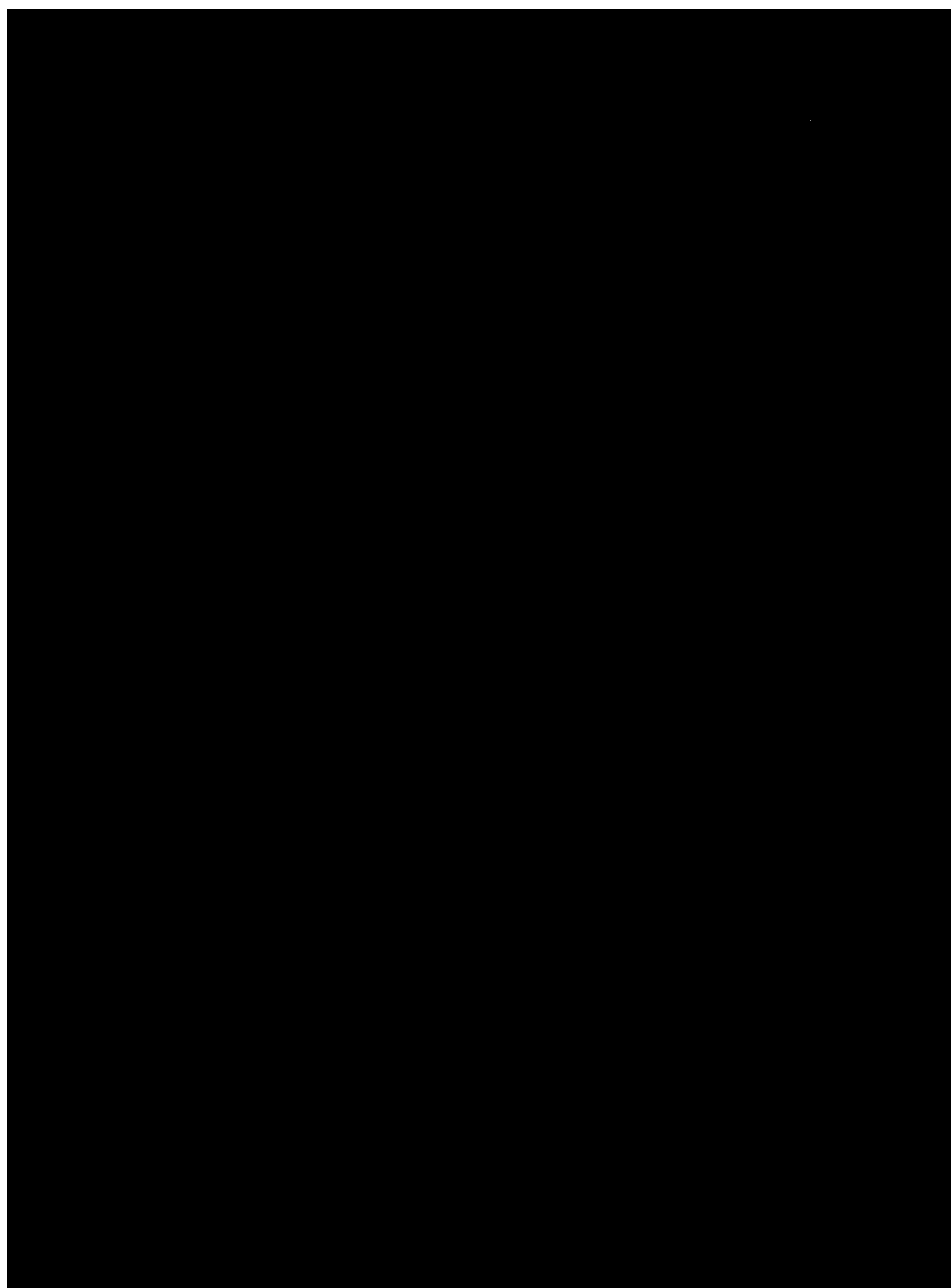
(13) Nouveau Traité de Dipl. t. 2. p. 73. [illegible]

[redacted]









[redacted]

[redacted]

Anden Bog.
Om de Gothiske Folk.

I. Capitel.
Om Gepiderne.

§. 1.

[illegible] jeg nu saaledes haver til Ende bragt Undersøgningerne
om Gotherne selv, vil jeg nu og handle om de Folk, som
[illegible] regnede til dem, dog ei saa vidtløftig, fornemmelig
[illegible]ste af dem ei vedkomme vor Norden i mindste Maade,
[illegible] have hørt til de Tydske Gothiske Folk. Først vil jeg
[illegible] dem, som man haver Grund til at troe om, at de ere
[illegible] Norden, og vil jeg da begynde med Gepiderne. Jeg
[illegible]gen (1) efter Jornandem fortaalt, at Gotherne komme
[illegible] Anførsel med tre Skibe fra Scanzia, hvoraf de
[illegible] paa det ene bleve kaldte Gepider. Jeg har og sluttet
[illegible] er omtrent gaaet for sig i det første Sæculo. Si-
[illegible] Navn ei har været til forend de komme til Tydskland,
[illegible]rindeligen vare en Deel af Gotherne, og ei flere end
[illegible] paa eet Skib, saa have de i Førstningen kun
[illegible] et ringe og ubetydeligt Folk, hvorfore man ei heller fin-
[illegible] Deel.

Deres Historie i det 1. 2 og 3 Seculo.

Ved Aar 50.

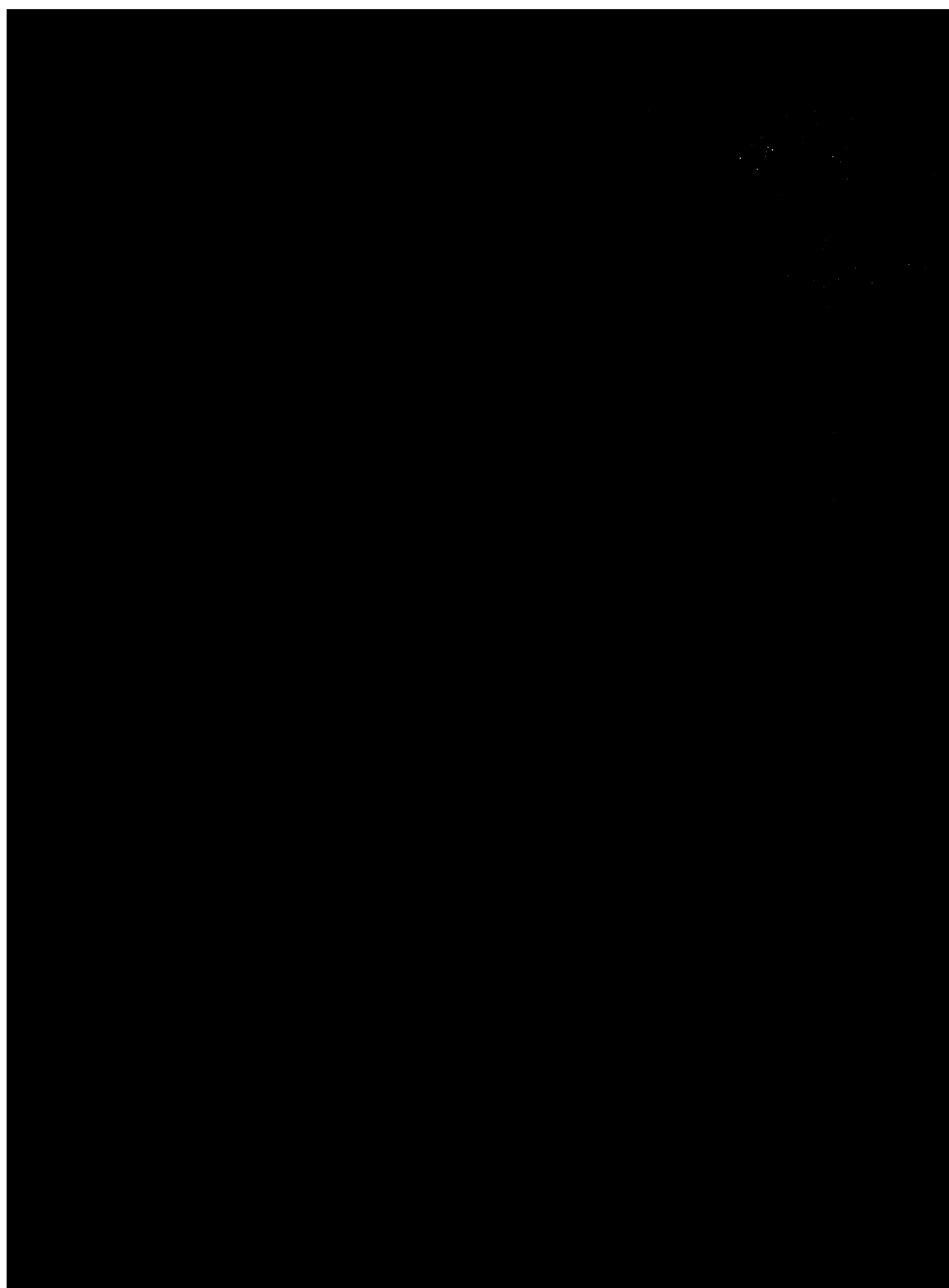
Eee   der

(1) §. 15. §. 16.

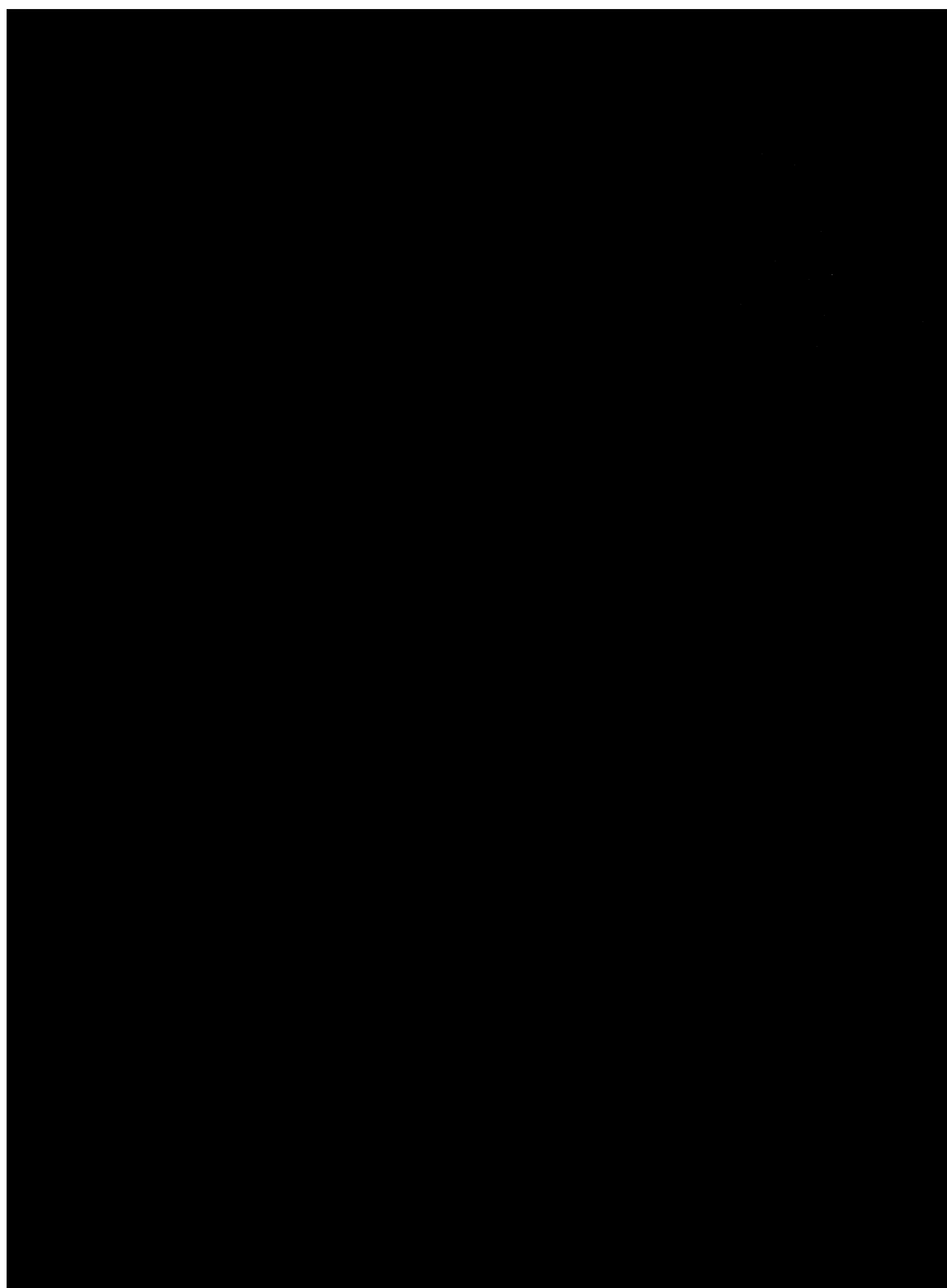
[redacted]

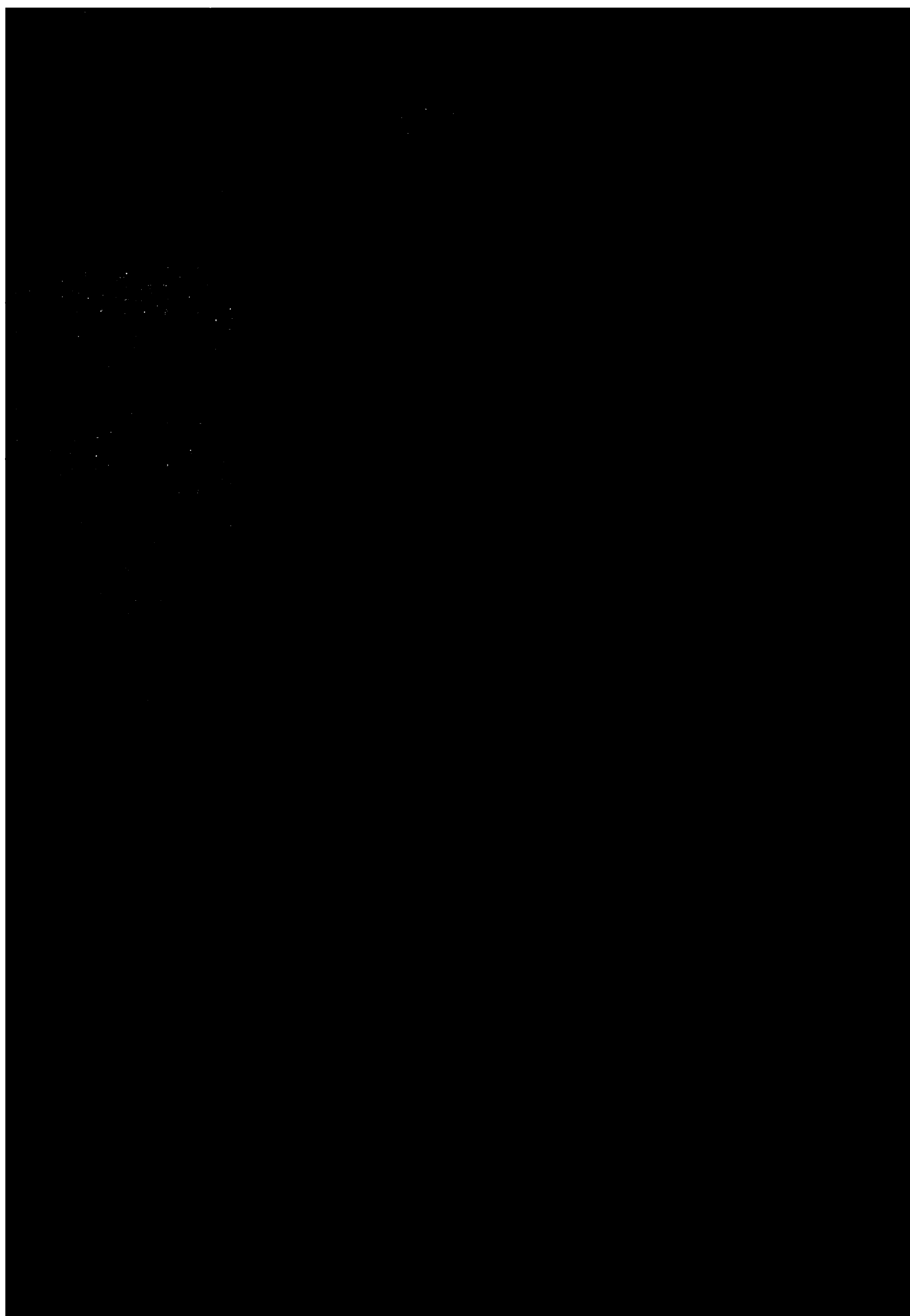


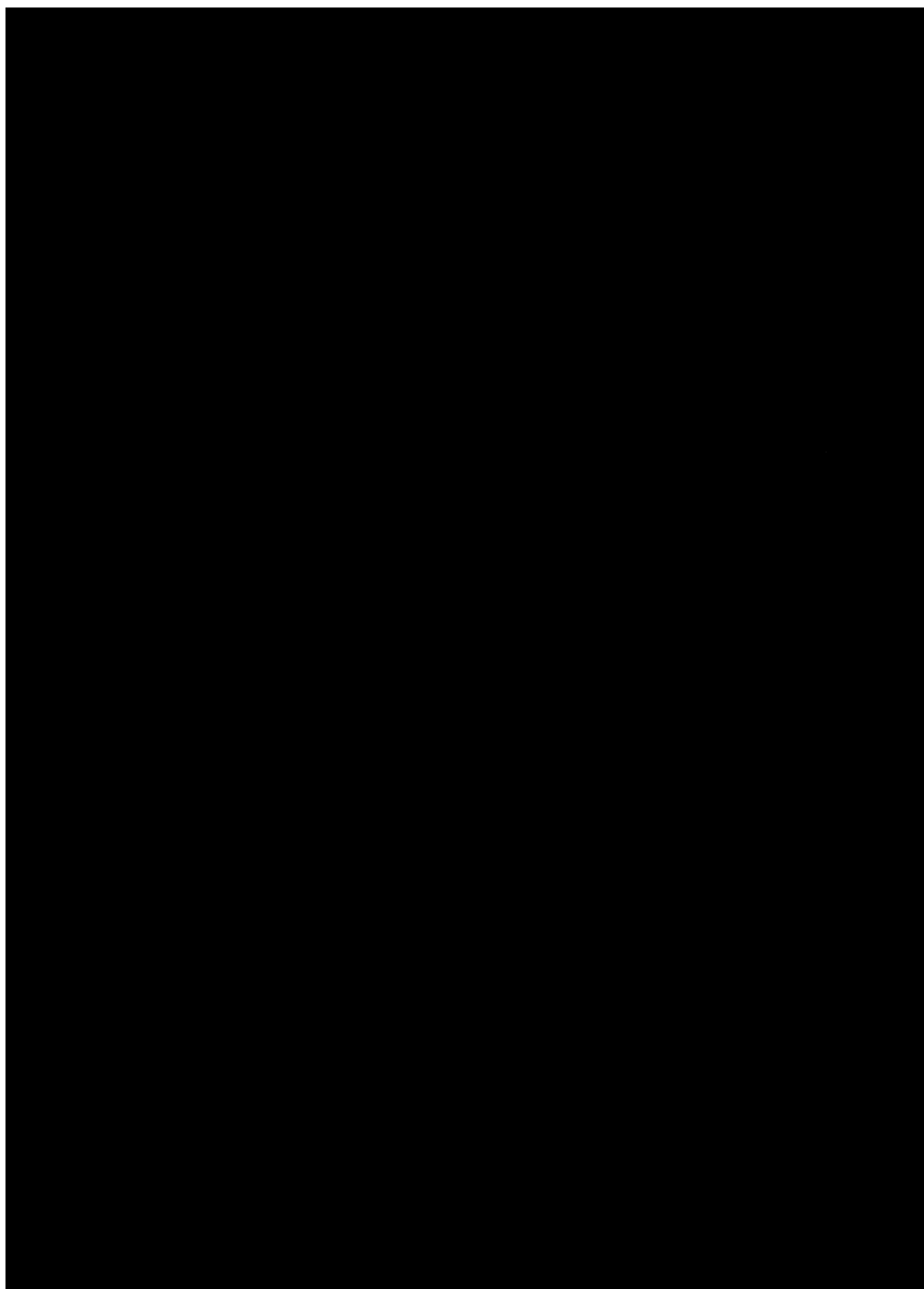


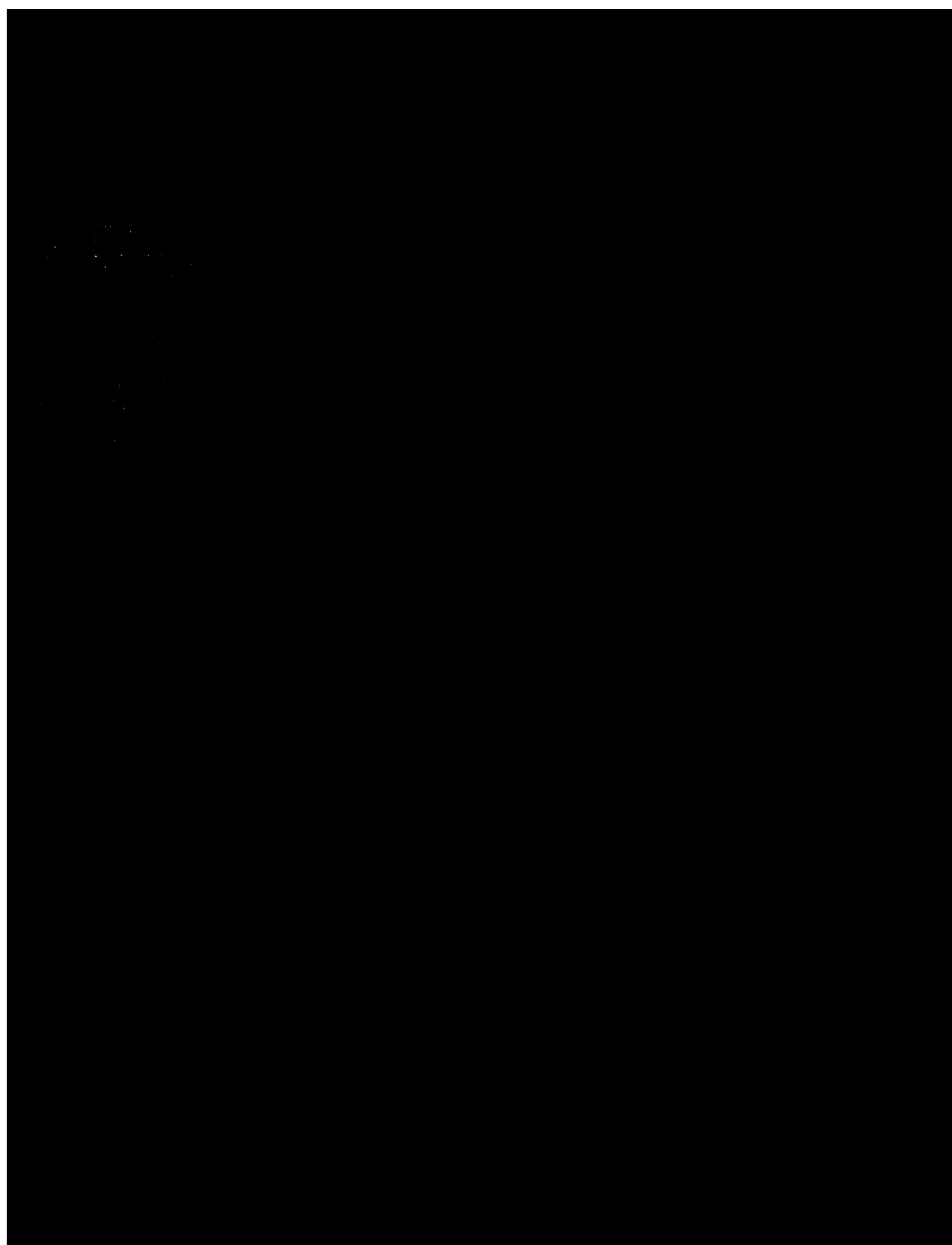


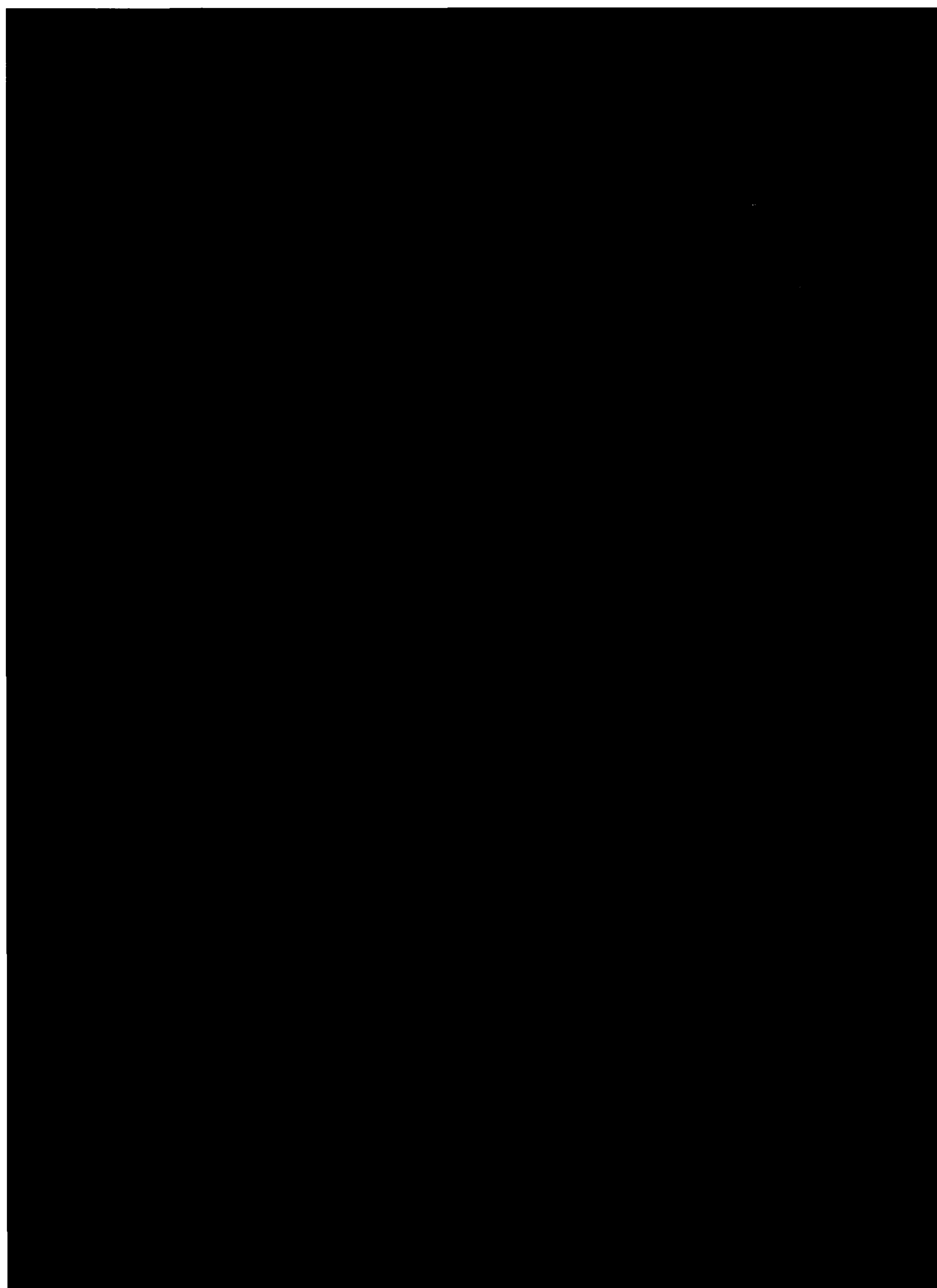


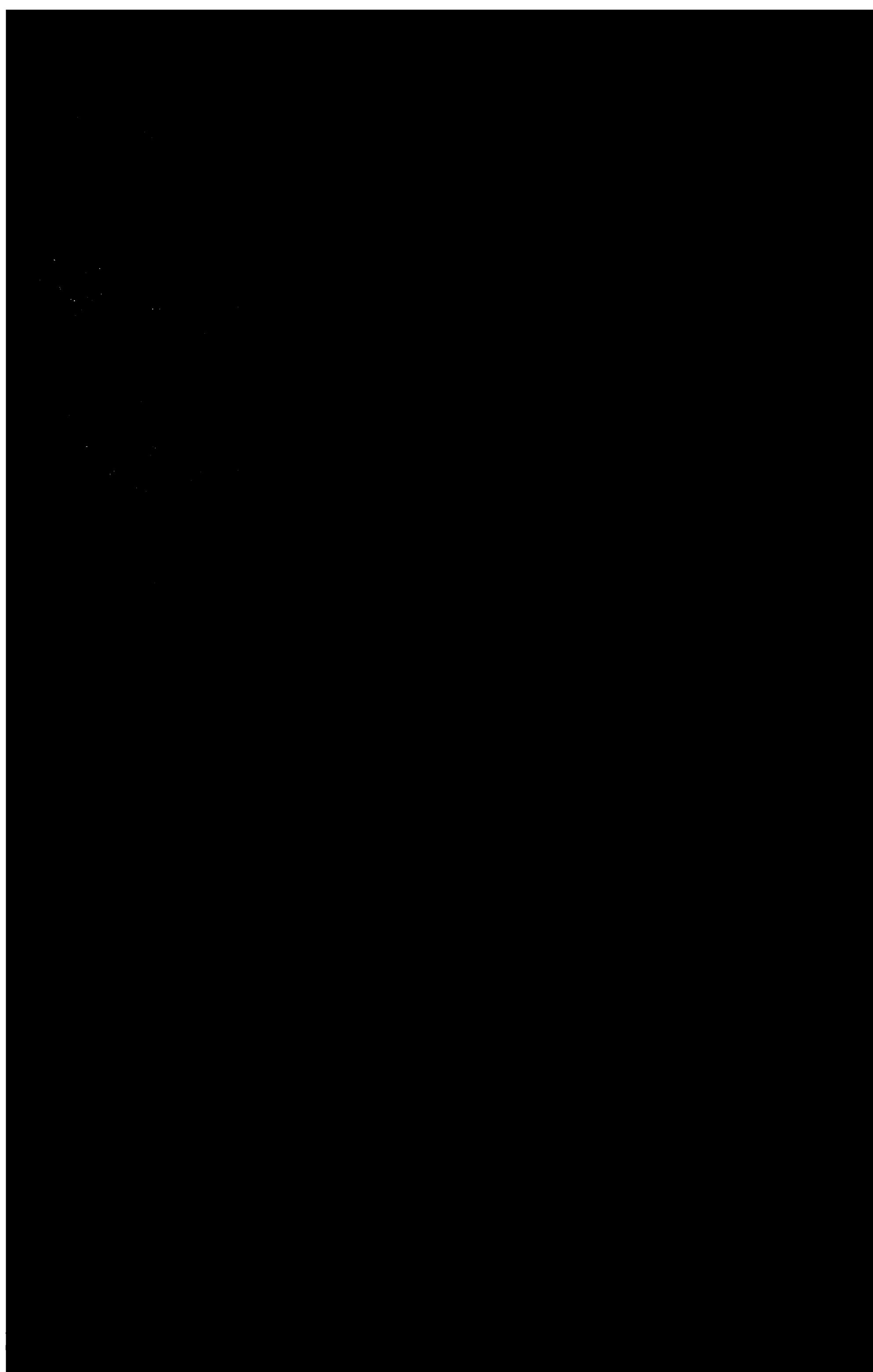


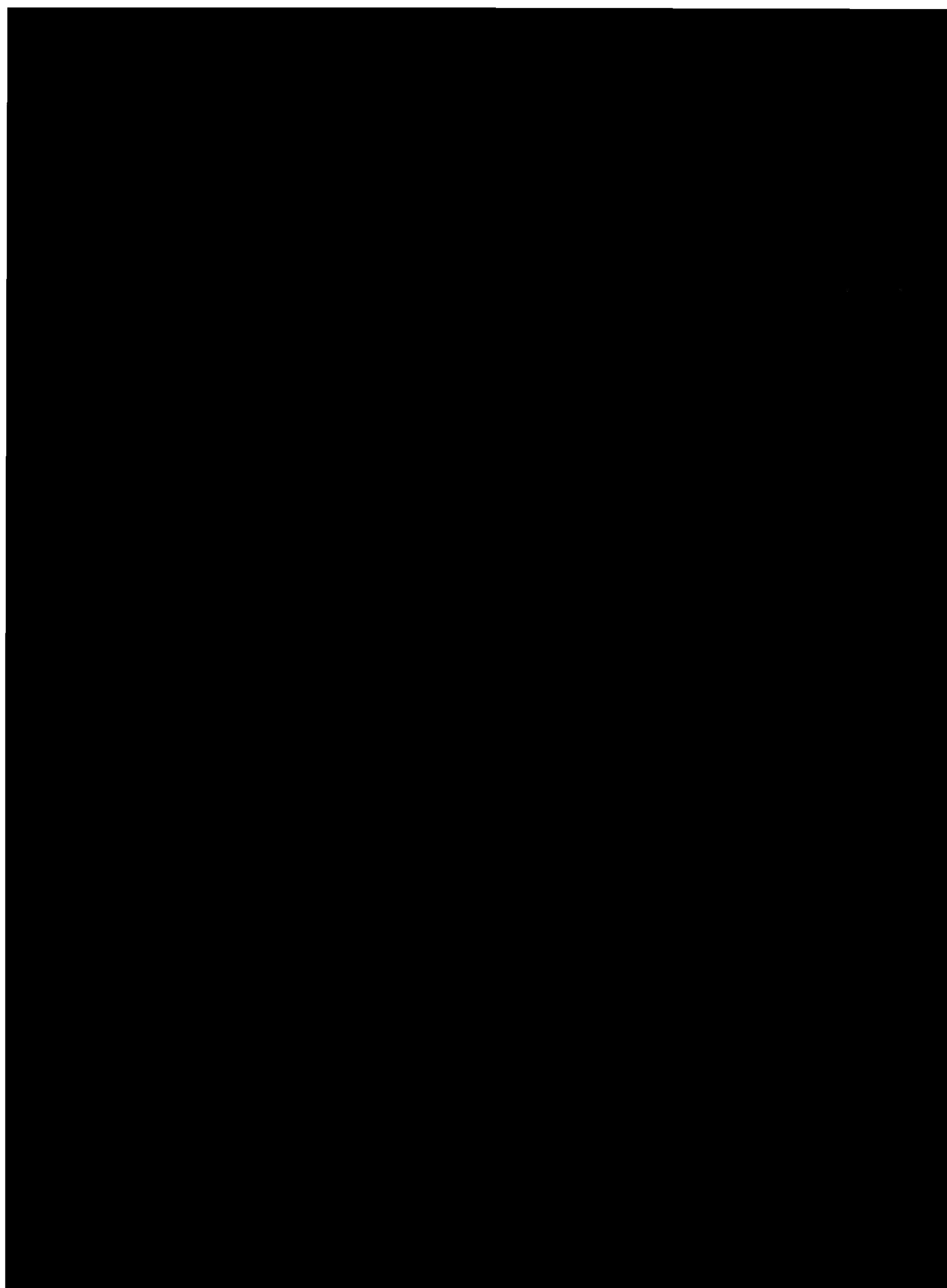


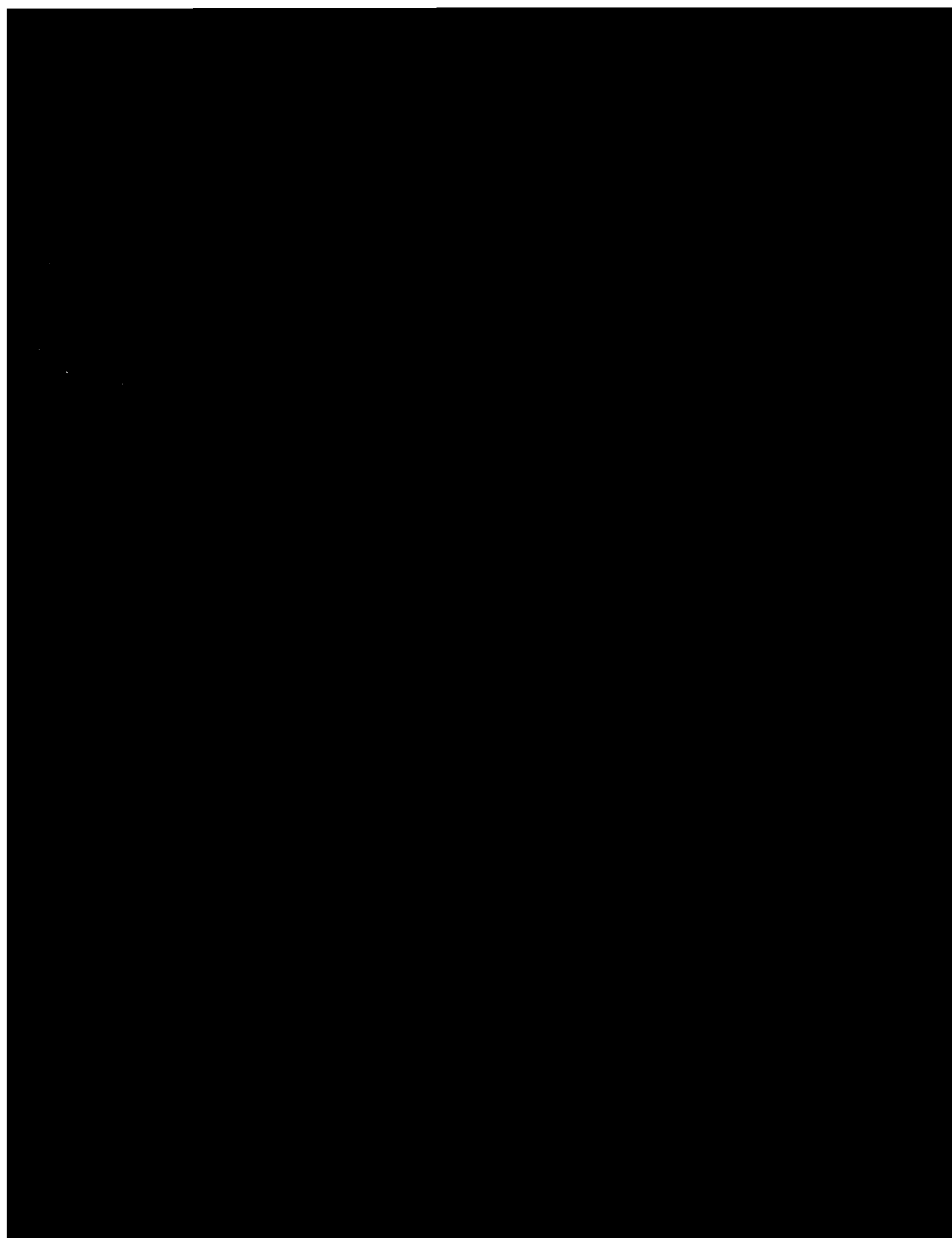












[redacted]



...agde disse Tilbud stort, for derved at erholde des fordeelagtigere Vilkaar. Snart sagde han sig ei at kunne, snart igien vel kunne, men ei at ville, endelig gav han tilkiende, ei at ville ... paa anden Maade, end at ham strax blev overgivet den ... Deel af alt Longobardernes Qvæg, og siden, naar Seyer ... erholdet, den halve Deel af Byttet og al Gepædernes Land. ...paa blev afgiort, at paafore Gepæderne Krig med fælleds ...fter, hvilke forskrækkede herover sendte Gesandtere til Keyser ...num, og bade ham nu, som for, at hielpe sig, da de vilde ...de ham Sirmium, og alt Landet inden for Drav-Floden; ...kunde kun ingen Betænkning giore sig over, hvad han hav... ...ret, og ei holde hvad han havde lovet (Longobarderne nem... ... Keyseren, som formærkede heraf, at der var ingen Troe ... hos Cunimundum, besluttede ei at nægte ham Hielp, ... forhale den, og paa saadan Maade hialp han ingen af ... Og noget efter fortæller Skribenten, at den Avariske Kon... ...ede Sirmium, at han sendte 10000 Hunner ind i Dal... ...og at han selv gik med sin gandske Krigshær over Ister, ... Gepædernes Land. Paa samme Tid begiærede han, ... vilde overgive ham Sirmium, fordi han havde ode... ... Corippus (51) taler og i sin Lovtale til Justi... ...hvorledes Romerne kunde sikre see, at de grumme Ge... ...Longobarder dræbte hinanden paa de store Marker. ... (52), en indfød Longobarder, som udforligen ... deres Historie, vidner, at Aarsagen til Hadet ... Gepider og Longobarder var den Longobardiske Prinds ... den samme som Procopii Ildigisal) hans Flugt til Ge... ... Deel. Ggg pider-

(51) Fragm. v. 11 — 14.
(52) H. Long. l. 1. c. 21. 23. 24. 27.





... man forundre sig over at Joannes Biclariensis, en Skribent fra de Tider, kan opgive det Aar 572, eller som han udtrykker ... Justini 6 Regierings Aar og Leovegildi 4, og kan man ei henføre dette til noget andet Aar, sadsom han Aaret efter sætter Alboini Død. Alt hvad man kan sige er, at han som en fremmed og langt fraliggende i Spanien, haver kun sildig og urigtig ... det at vide. Jornandes (53) fortæller, at Longobarderne ... Slag overvunde Gepiderne, og indtoge deres Leyr, og at ... paa begge Sider bleve mere end 40000 Mand, saa at der ... Kanter var udi Skribentens Tid ei hort saadant Slag ... Atilæ Dage, undtagen det som forhen skeede med Gepiderne ... Calluce Magmilide, (udi hvilket Navn findes et mærkeligt ... pel paa Afskriverens eller Læserens Feyl, thi dette ubekiendte ... bliver gandske bekiendt, naar det læses og interpuncteres ... Mag. militum, og confereres med det forhen af mig an... ... §. 3 af Marcellino Comite P. 53) eller og Mundionis ... therne, i hvilke begge Krige Anførerne bleve paa Plad... ... nu Jornandes ender denne sin Historie med 551, saa ... Feltslag imellem Longobarder og Gepider have tildra... ...

§. V.

... Alboin marcherede til Italien, havde han iblant mange ... ogsaa af de overvundne Gepider med sig, hvilke ... Tid, det er at sige ved Aar 780, beboede endda ... kaldtes efter dem (54). Alboini Dronning Ros... ...ede med en Hoben Gebeder og Longobarder til Ra... ... det Mord som hun havde begaaet paa ham (55).

De overblevne Gepiders Skiæbne.

Aar 568.

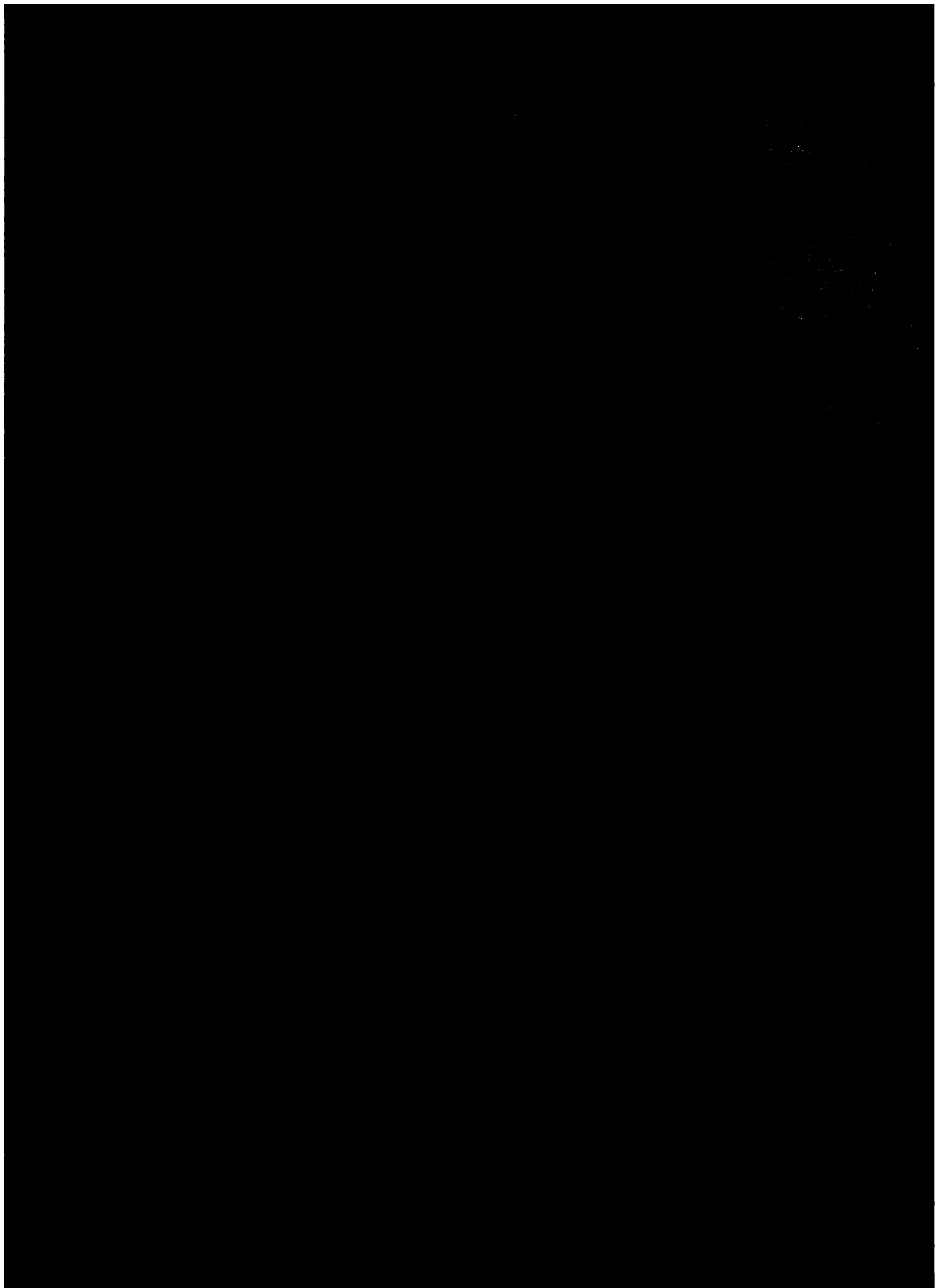
Ved Aar 780.

Aar 573.

 Keyser

(53) De regn. Succ. ap. Murat. t. 1. p. 242.
(54) L. 2. c. 26.
(55) Agnellus in Murat. Scr. Ital. t. 2. part. 1. p. 125.







II. Capitel.

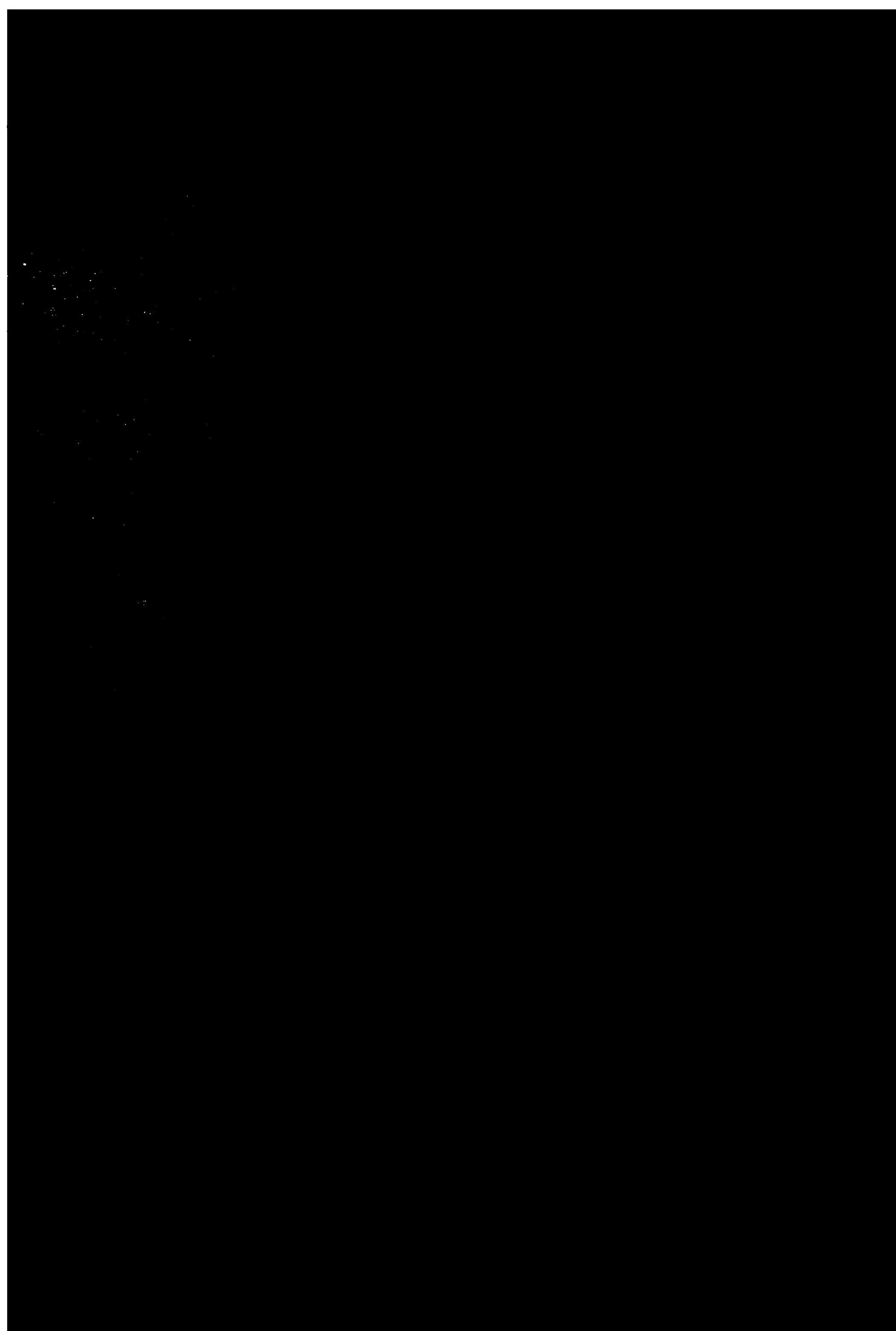
Om Herulerne.

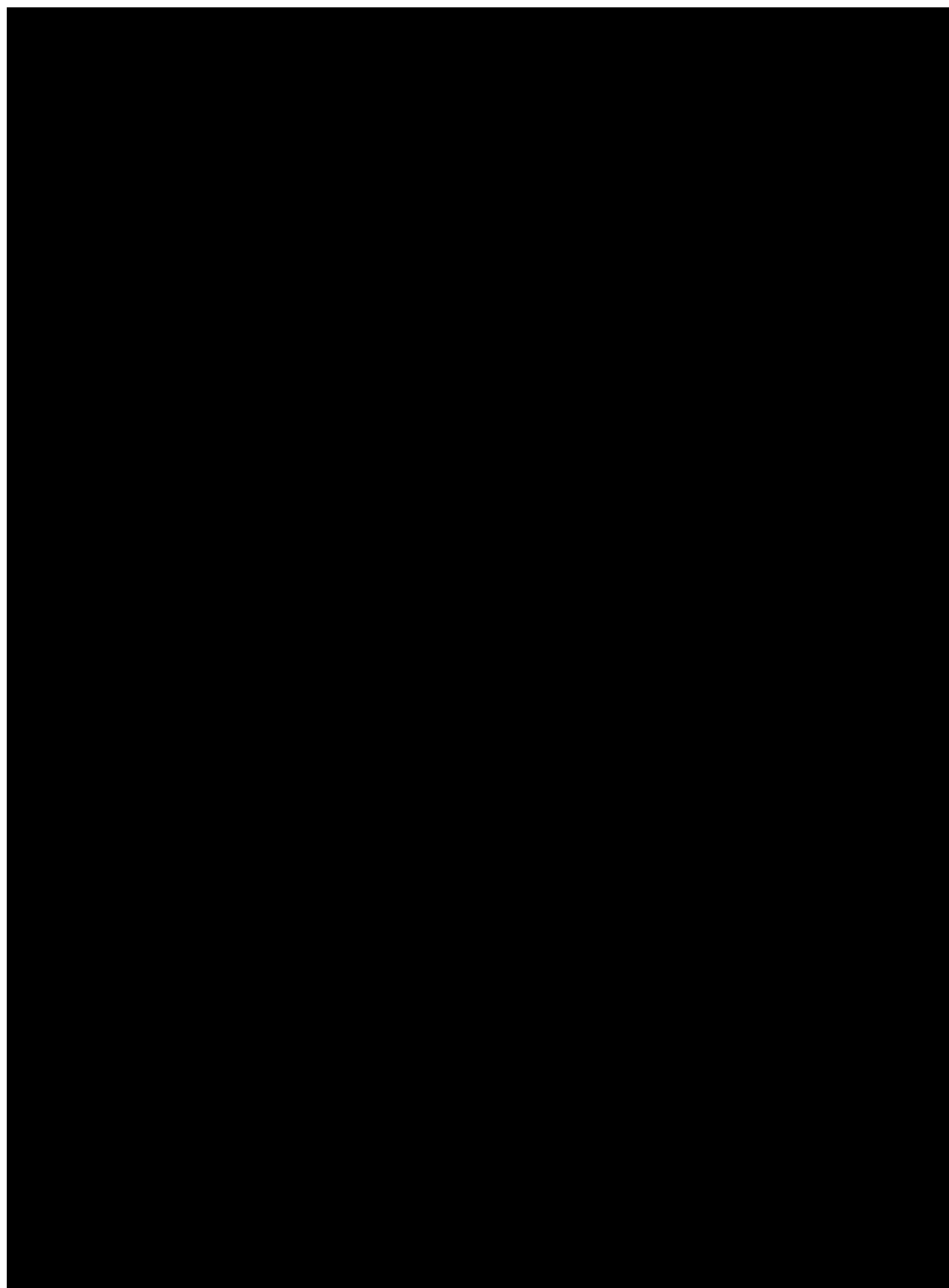
§. 1.

ndes (1) skriver udi sin Beskrivelse af Scanzia, at de anske udjoge Erulerne af deres eget Land, eller Sæde. ngen kan twile paa, at jo de Danske have fra ældgamle boet den Scandinaviske Halvøe, da de alerede forekomme maeum, der levede midt i det andet Sæculo, at have ne i Skaane og i Blegind, hvorimod han ei næv- lerne, hvilke man finder at have alerede i Midten af culo i Selskab med Gother, giort Indfald i de Ro- nde, saa er det troligt, at de for Ptolemæi Tid ere agede af Scandinavien, siden han ei nævner dem der. aa jeg tilstaae, at han ei heller nævner dem i Germa- Sarmatia, og vilde man svare hertil, at de maaskee ere e befattede under det almindelige Navn af Gother, li- geligen er skeet med Gepider, hvilke han ei heller næv- kunde man og paa den anden Side svare, at han lige- andinavien haver befattet dem under Gotherne. Men er de Danske nævnte af nogen forend af Ptolemæo, fordi de tilforn boede høyere op paa Halvøen, og blandedes med andre Folk, med mindre man vilde en i Mela Codanonia, saa slutter jeg heraf, at de, maaskee

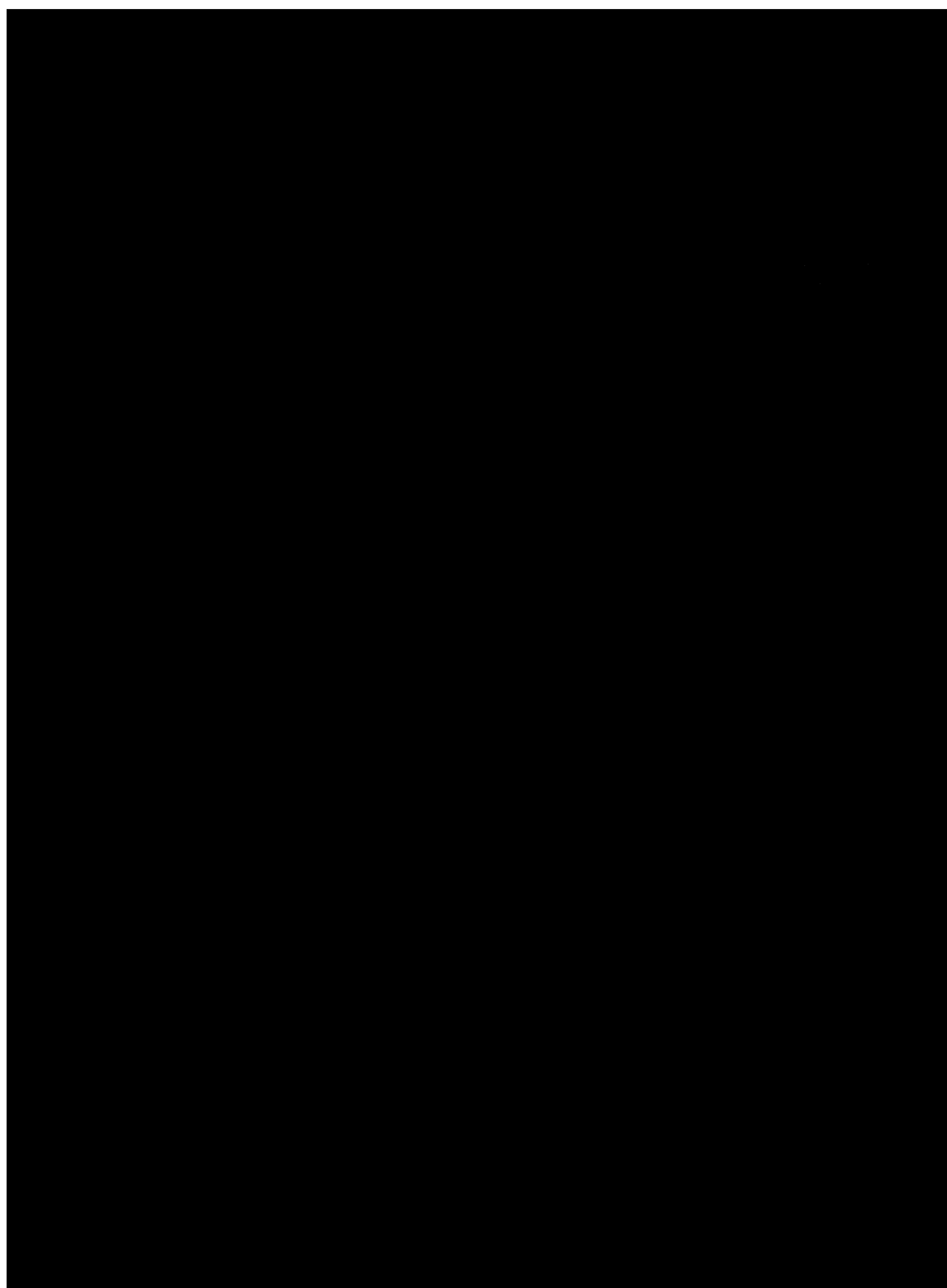
Scandinavien var deres første Sæde.

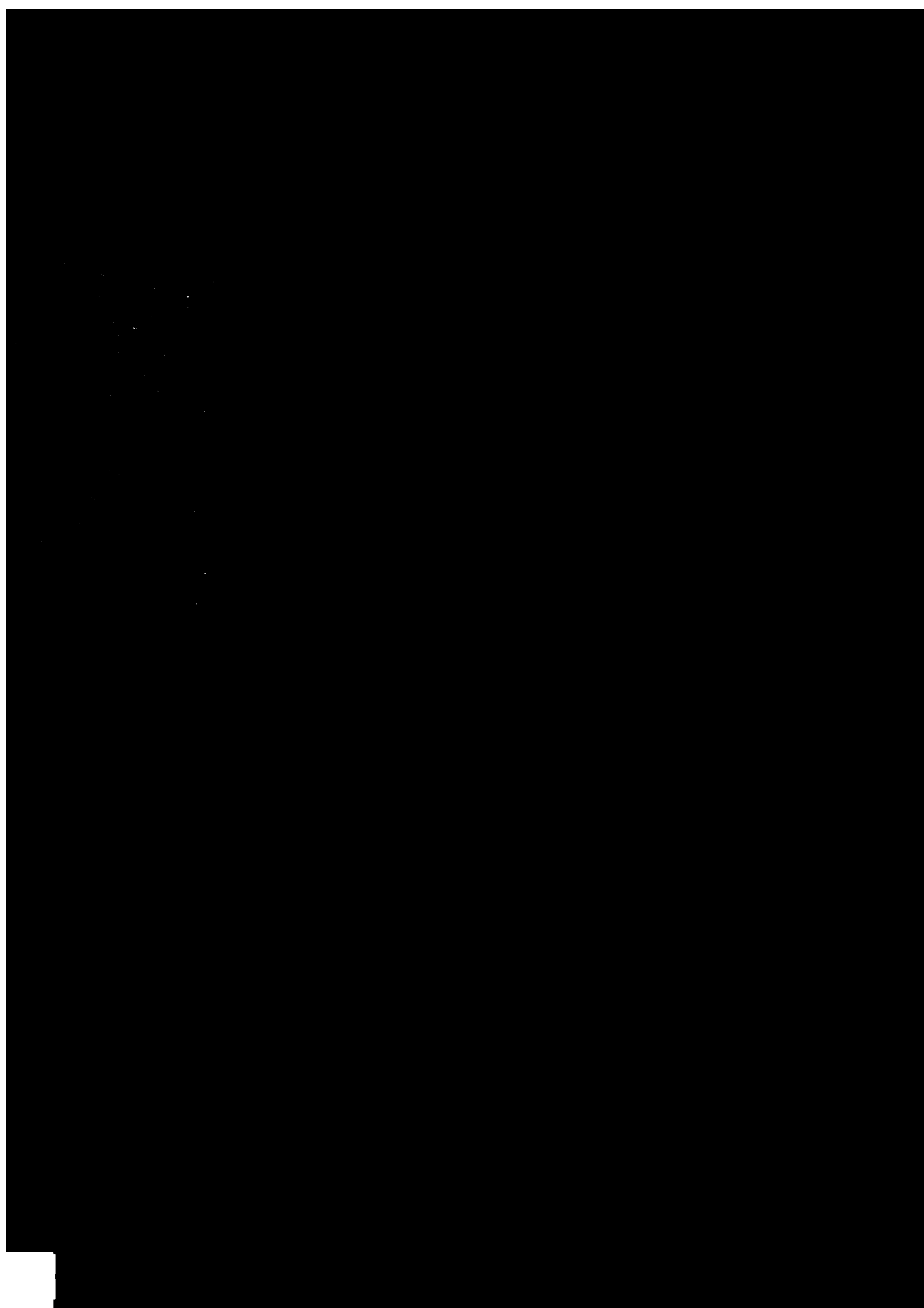
De reb. Get. c. 3.

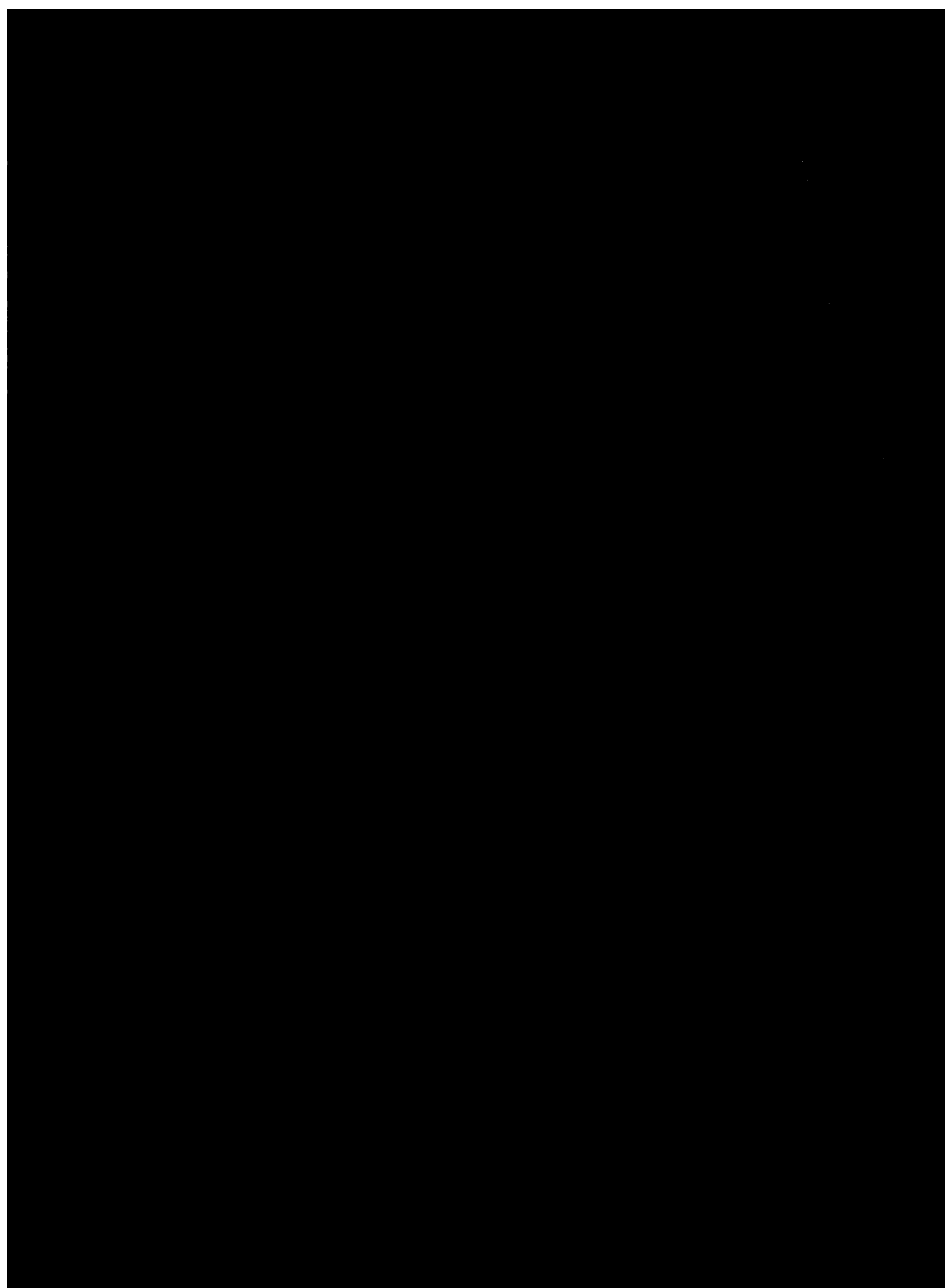


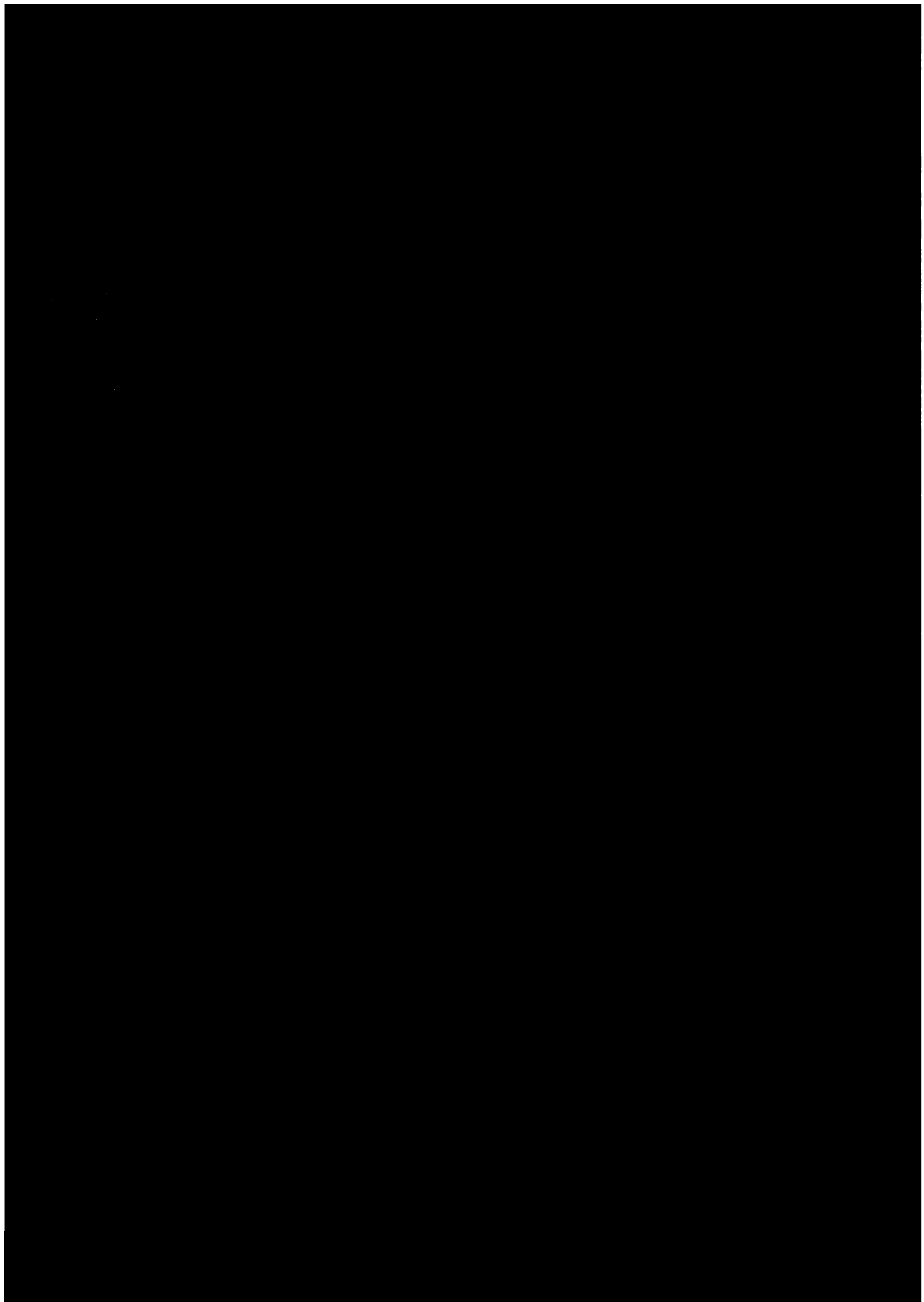


[redacted]











li iblant auxilia Palatina imperii occidentalis, og have de
ide, eller guulagtigt Skiold med en Solvprik i Midten,
f en rod Cirkul, og en rod Cirkul rundt om Skioldet.
Heruler, som tiente Romerne, taler Ammianus (19) Aar 360.
nstantio og under Valentiniano, og holder jeg for at de Aar 367.
et i Romersk Tieneste, siden den Tid mange af dem
gne under Claudio. Hieronymus (20) nævner Heruler Aar 408.
mange Folk, som forstyrrede og indtoge Gallien. Og
da, at de, under Anforsel, som det synes, af Bur
og i Selskab med Chuner, Franker, Sauromater,
Geloner have anfaldet Galliam Belgicam, og ere med
ligen bleve overvundne af Aëtio (Aar 435, hvilket dog
forstaaes om nogle Hielpetropper af dette Folk). Ved
lighed tillægger Skribenten (21) dem, i sær Færdighed
hvilket kommer overeens med det andre rose dem for de-
hed). Jornandes (22) beretter, at den mægtige Go- Ved Aar
ge Ermanaricus angreb Erulerne, over hvilke Alaricus 360.
e, ihielslog en stor Deel af dem, og tvang den ovrige
...hed. Bemældte Folk boede da efter Ablavii Be-
d den Mæotiske Morads, og som saadan en kaldes
... Hele, saa havde de faaet Navn deraf (men med
...iske, saa burde de da have hedet Heluri og ei He-
r hvilket vrange Navn ogsaa nogle faae kalde dem).
... han ved, et overmaade hurtigt, og derfore hoyst
... paa den Tid var intet Folk, som jo valgte sig let
... Bevæb-

(19) L. 20. p. 154. l. 27. p. 347.
(20) T. I. p. 93.
(21) ... Carm. 7. v. 234 — 237. ap. Sirm. t. 1. col.
(22) De reb. Get. c. 23.

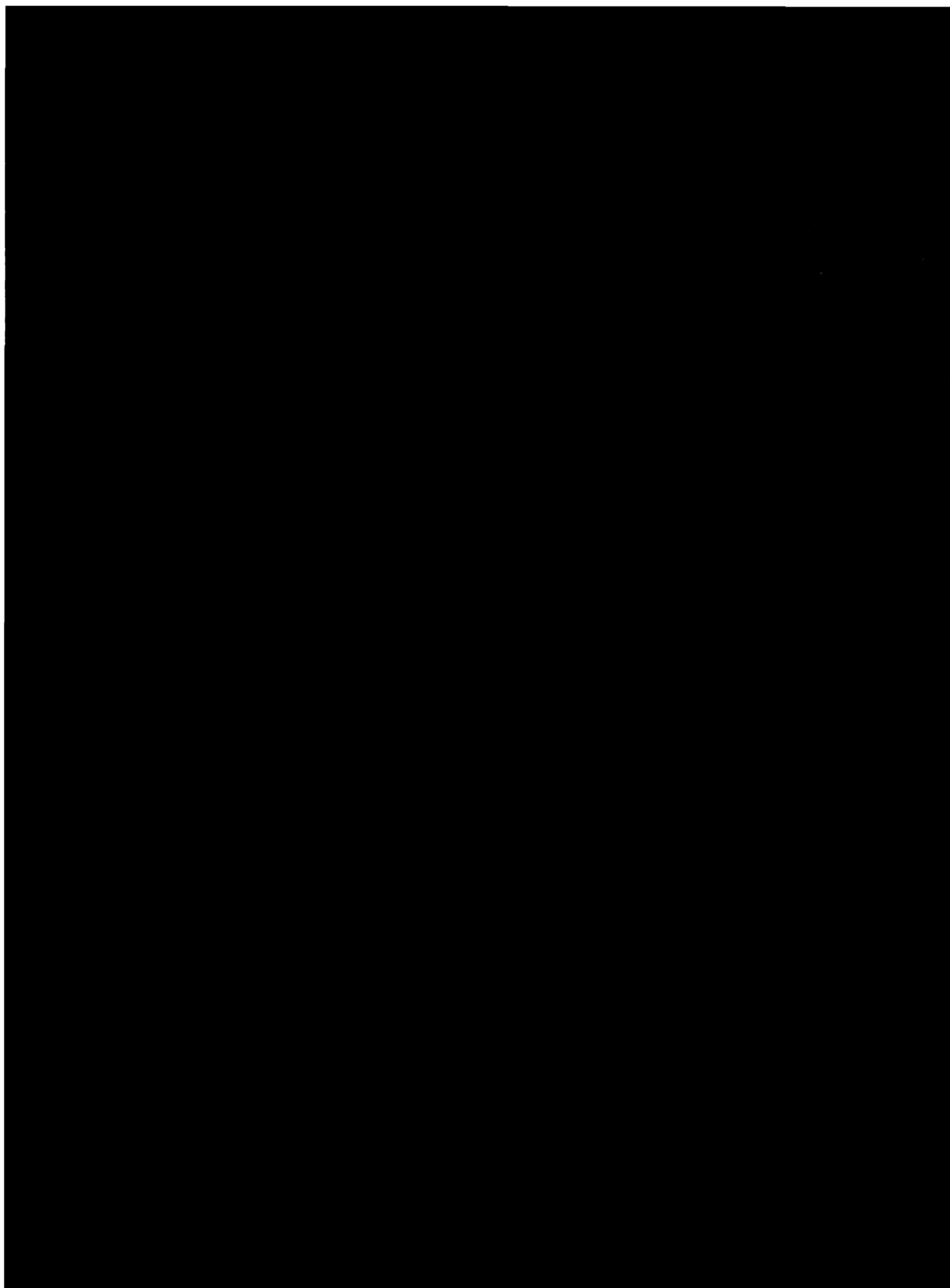
[redacted]

...ger, finder jeg at han havde til Hielp Scyrer, Heruler og ... andre Folk, da han bemestrede sig Jalien (25); at han ... paa en tapper Mængde af Heruler, saa og Turcilinger ... Scirer, kom fra Pannoniens længst bortliggende Egne igien... Noricum til Italien, og taite da med St. Severino (26); ... naar jeg kommer til Turcilingerne skal jeg vise, at Odoacer ... som en privat Person til Italien, og at han der fandt ... alle disse barbariske Folk, der tiente Romerne, og af hvil... blev opkastet til Konge); at han havde med sig Thurci... Scirer og Heruler, da han brod ind i Italien (27); ... udi Krigen imod Theodericum giorde om Natten Udfald ... beleyrede Stad Ravenna med Heruler, men blev slaget ... (28), og at han regierede over Turcilinger, Heruler og ... Rugier, og fegtede med dem imod den Rugiske Konge ... (29). Theoderic skal efter at han havde overvundet ... givet de overblevne Heruler, som havde tient den sidste, ... for Taurinaterne ved Alpernes Indgange, og de ... efter det Ost-Gothiske Riges Svækkelse, have byg... paa Stetten, og kaldet Herulencum, som nu kal... ...erghum, og ligger i Landet af Trino i det Montfer... (30). Den store Theoderic antog den Herulisse Konge ... ved at sende ham efter Folkenes Skik Heste, Sværde, ... andre Vaaben, og gav ham derhos i sit Brev til... Aar 491.

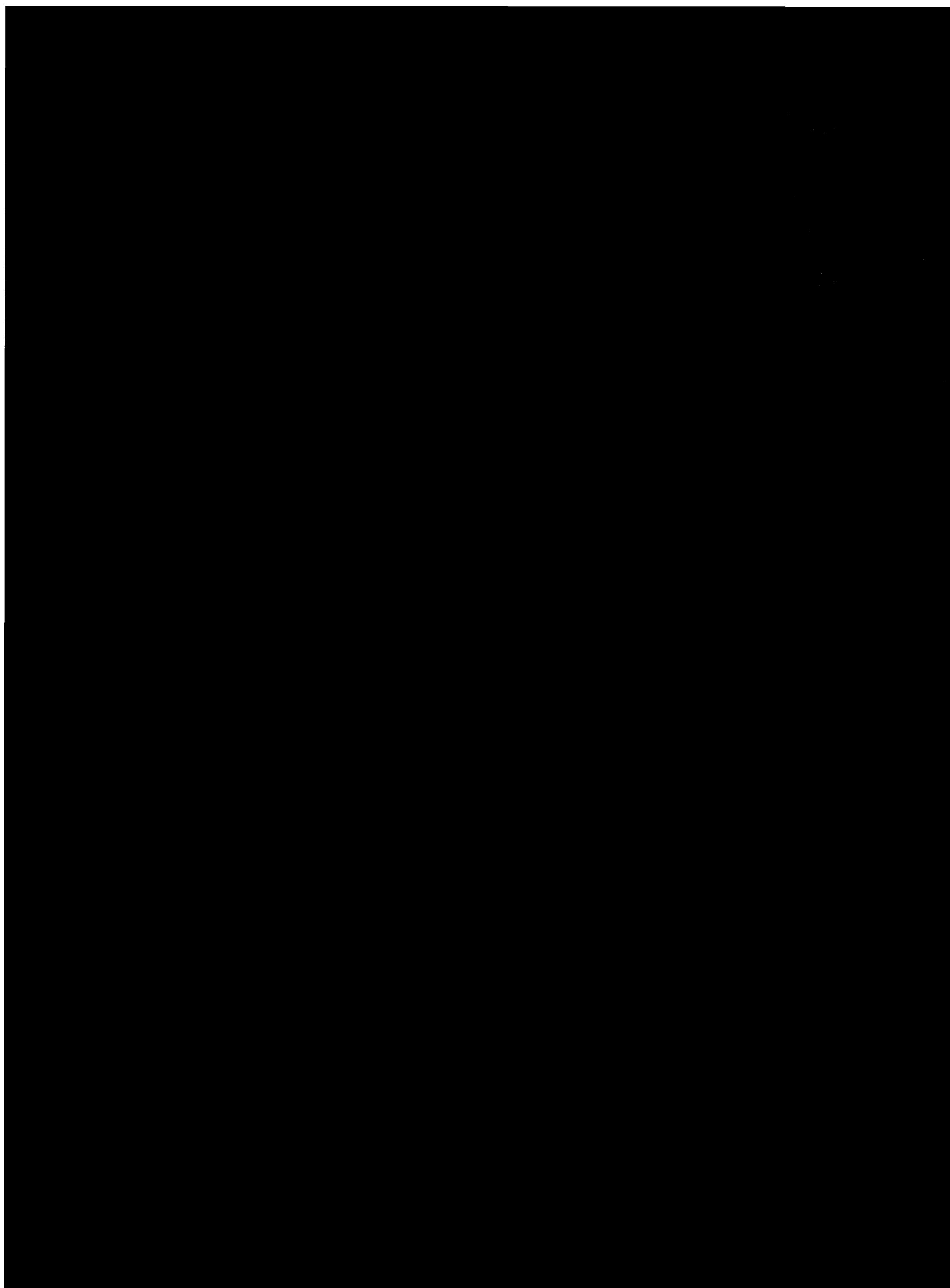
...Diel. Jii Kiende,

(25) Jornandes de reb. Get. c. 46.
(26) H. Misc. l. 14. p. 99 in Murat. Scr. Ital. t. 1.
(27) Jornandes de regn. Succ. p. 239 ib.
(28) Anonymus ad calcem Valesiii Ammiani p. 480. Cassio... p. 649.
(29) P. Diaconi H. Longob. l. 1. c. 19.
(30) ...iui Hist. Trid. & Mediolani 1745 p. 14. l. 1.



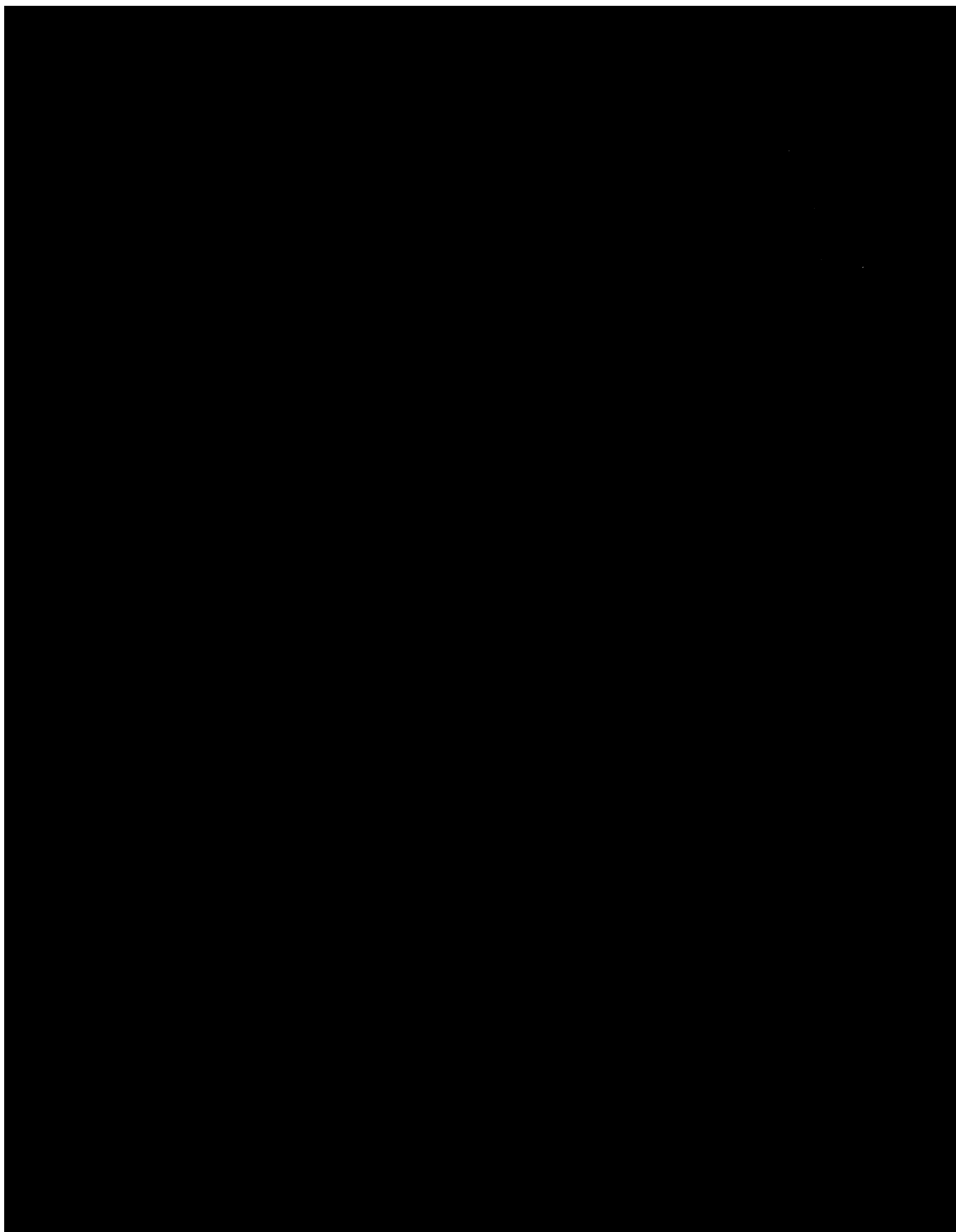


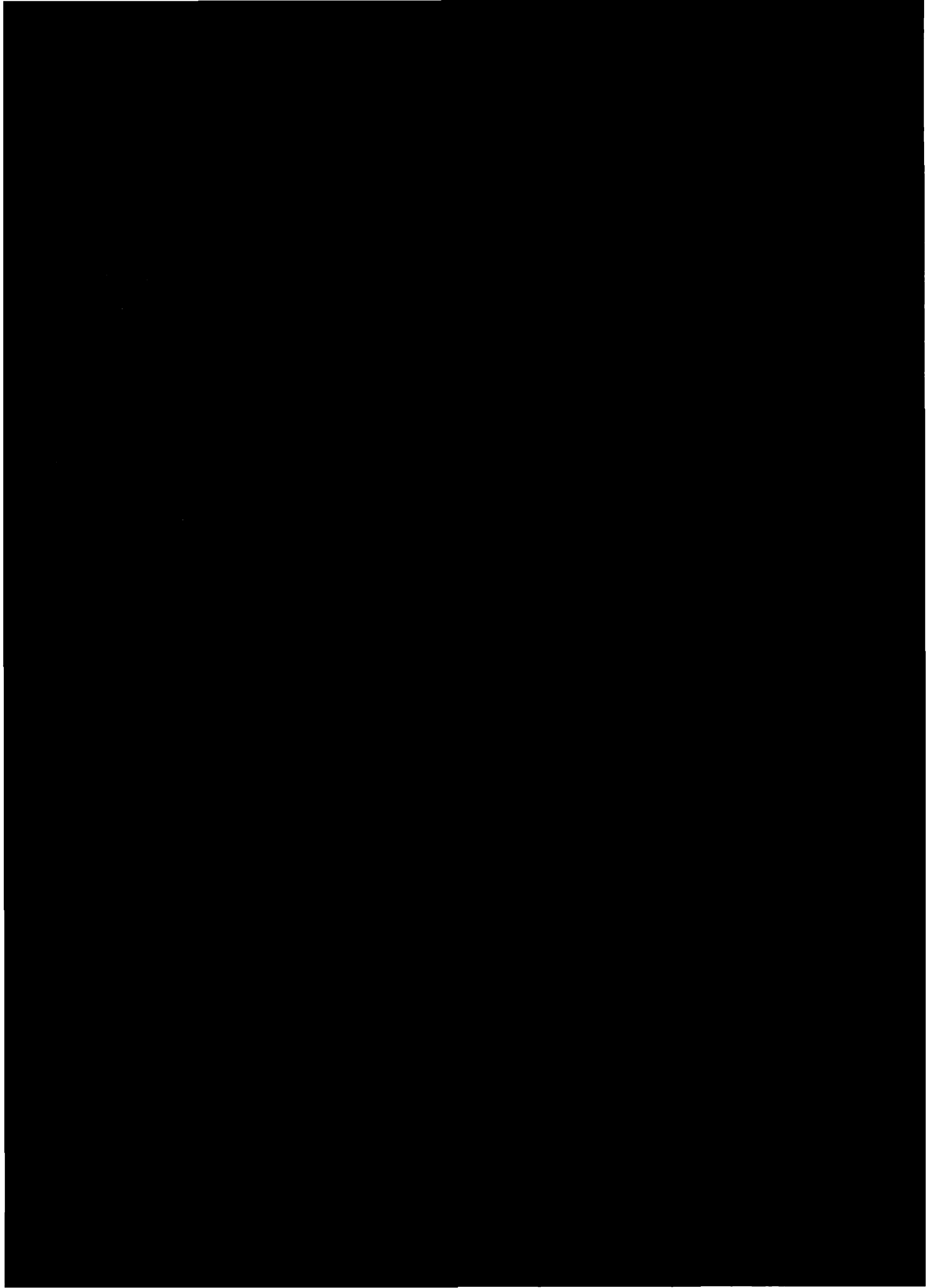
[redacted]



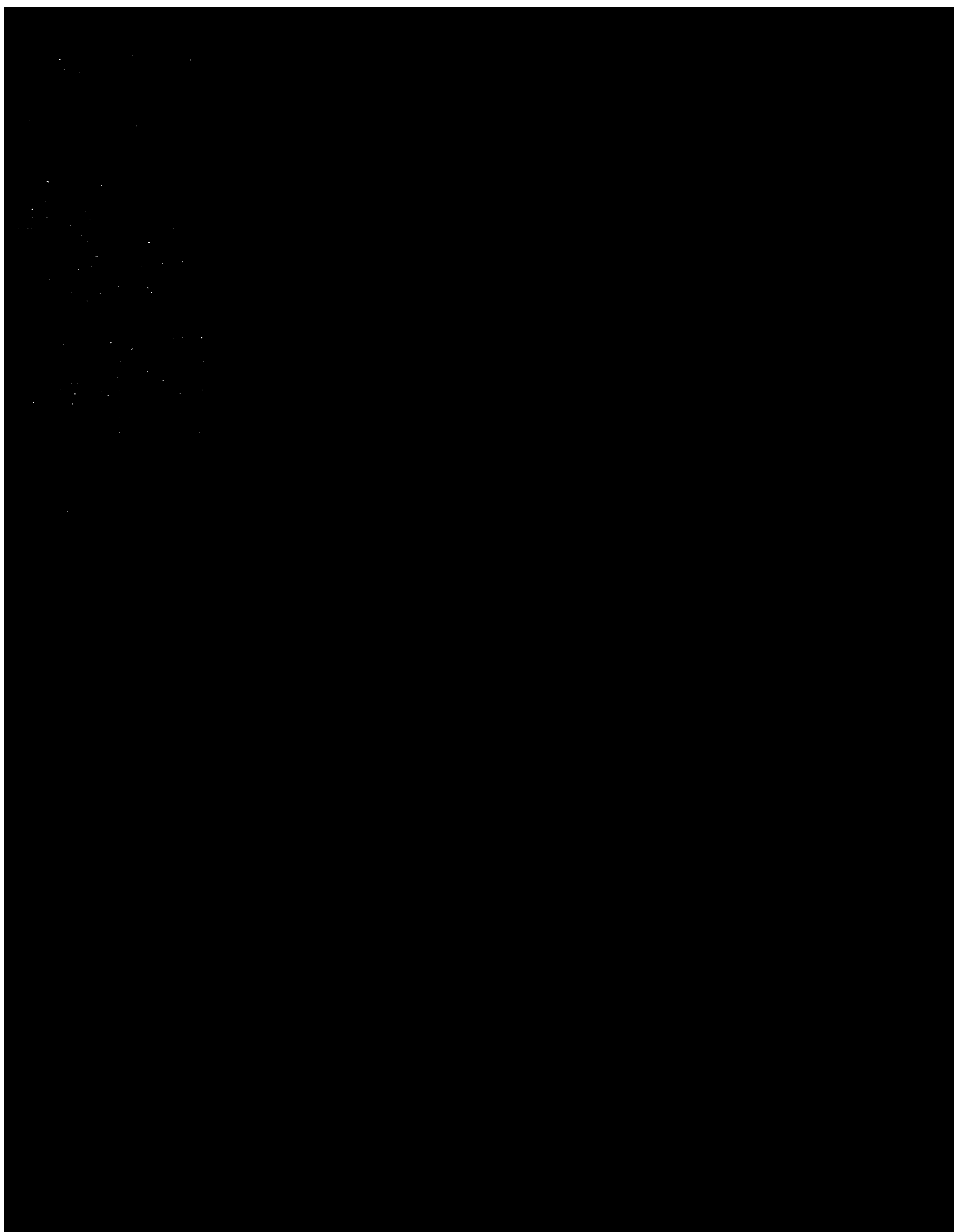


den Tid kiede af Freden, saa at de talede ilde om deres Rodulfo, og kaldte ham en blød- og qvindeagtig Mand. over blev han utaalmodig, og besluttede uden mindste A paaføre Longobarderne Krig, som derover sendte Gesan ham, og lode sporge om Aarsagen hertil, givende tilkie de med stor Rente vilde erstatte, om de beskyldtes for besveget Skatten, ja og, om det paastodes, give mere Men Rodulf gav intet uden Trusler til Svar, og blev marchere. Det andet Gesandtskab lob ligesaa slet af, de sendte det tredie, og lode ham vide, at det var ubil føre Krig imod dem uden Aarsag, at de herover saae til imod deres Villie, at sætte sig modigen imod ham, krævede Gud til Vidne, som formaaede at giøre den Ting mægtig, til at imodstaae alle menneskelige Kræfter, gandske vist vilde efter sin Almagt og Krigens Grunde slaget i denne Krig. Dog Erulerne lode sig ei heraf Da nu begge Krigshære stode i hinandens Paasyn, tyk og mork over Longobarderne, men derimod reen og Erulerne, hvoraf en sluttede, at de sidste ginge i en Strid for sig, og at intet sorgeligere Tegn kunde gives barer, som skulde stride. Men Erulerne agtede dette ginge med Sikkerhed, Stolthed og Foragt for Fienden get, dommende dets Udfald efter deres Mængde. kom til Slag, skeede der et stort Nederlag paa Eru blev Kong Rodulf selv paa Pladsen. De ovrige forglemmende deres Tapperhed, men ikkun faae Behold. Herover maatte de forlade deres Land, struer og Born, og igiennemvandrede de da alt Lande Side Ister, indtil de komme til det Land, som

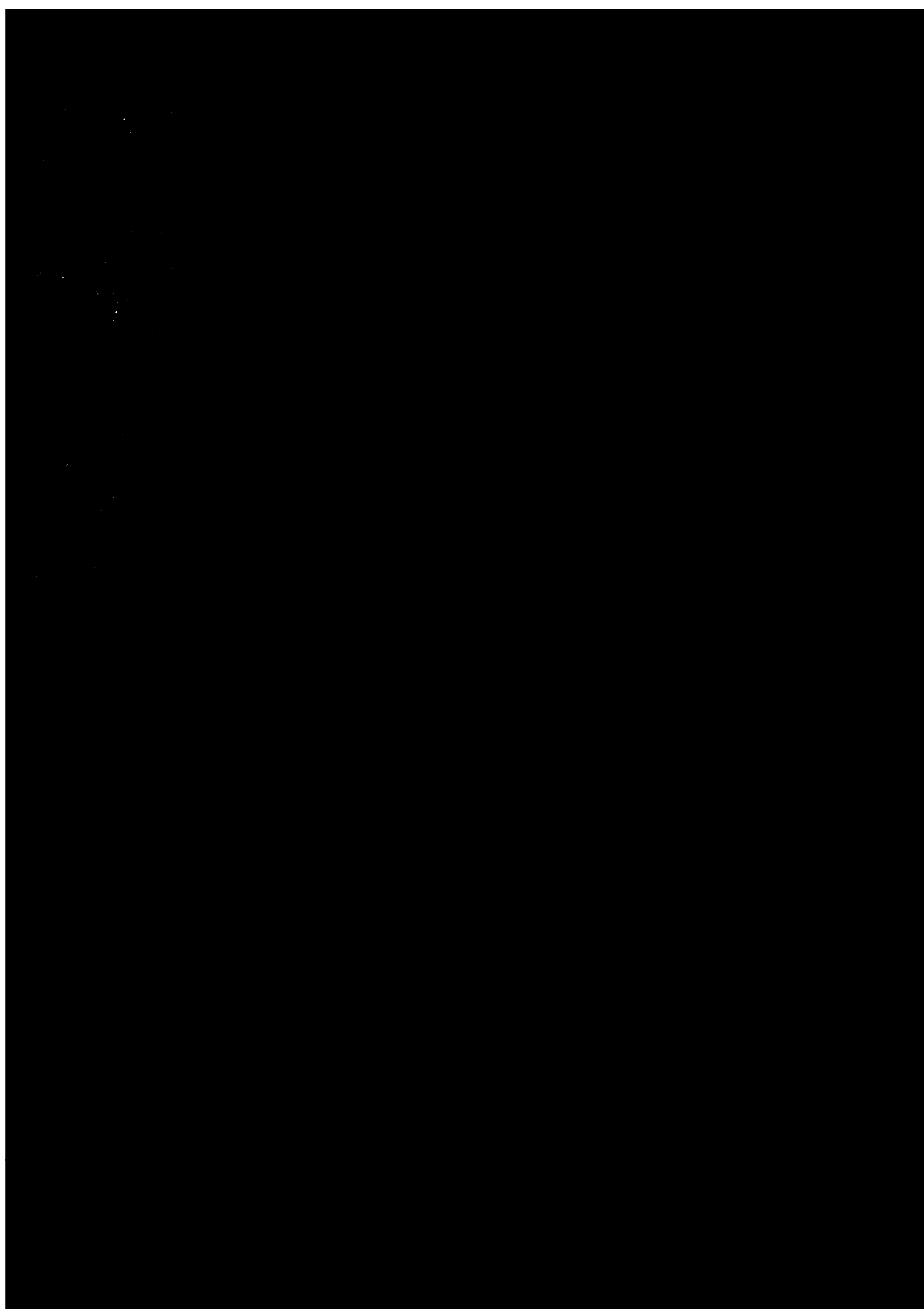




[redacted]

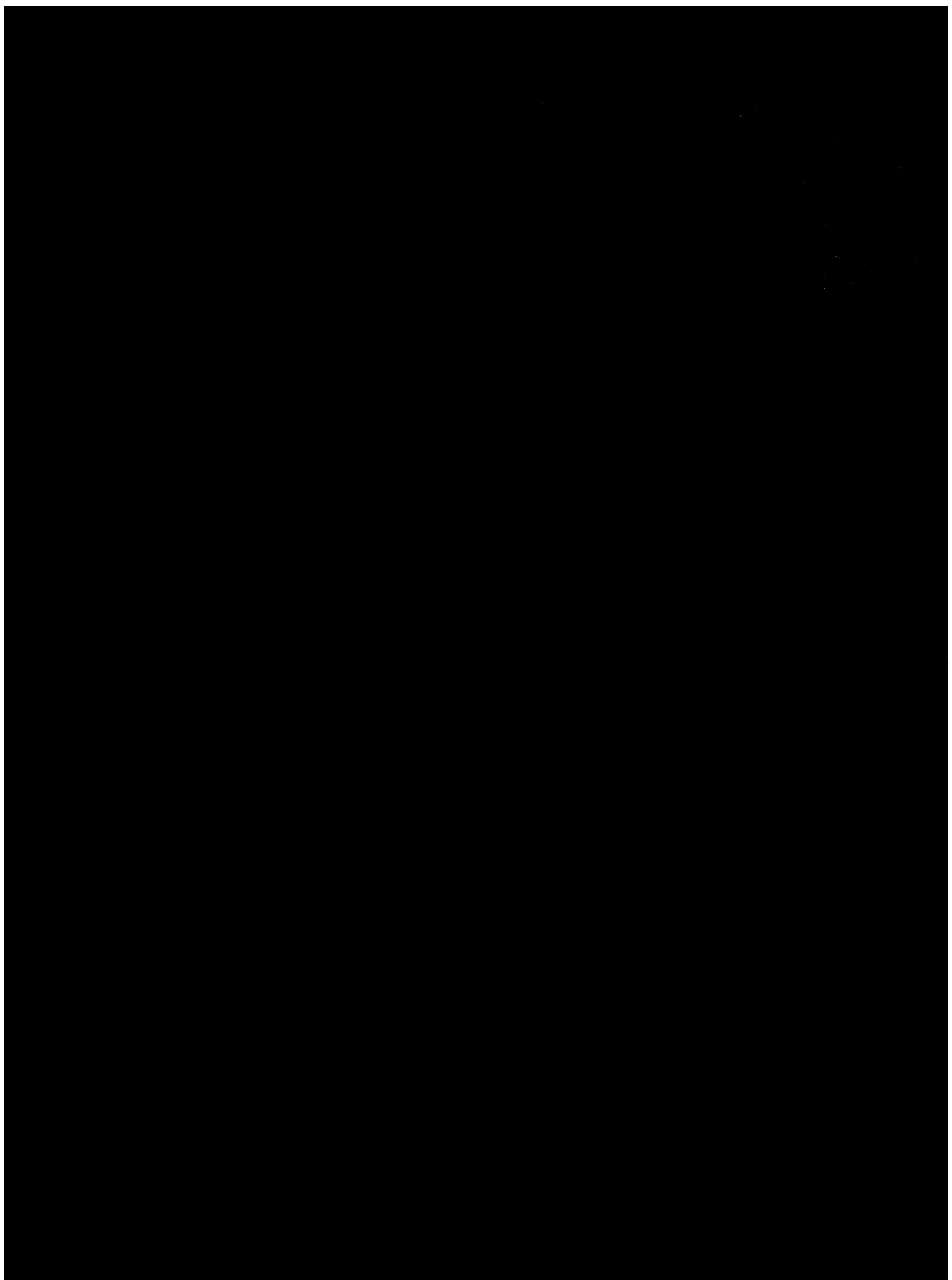


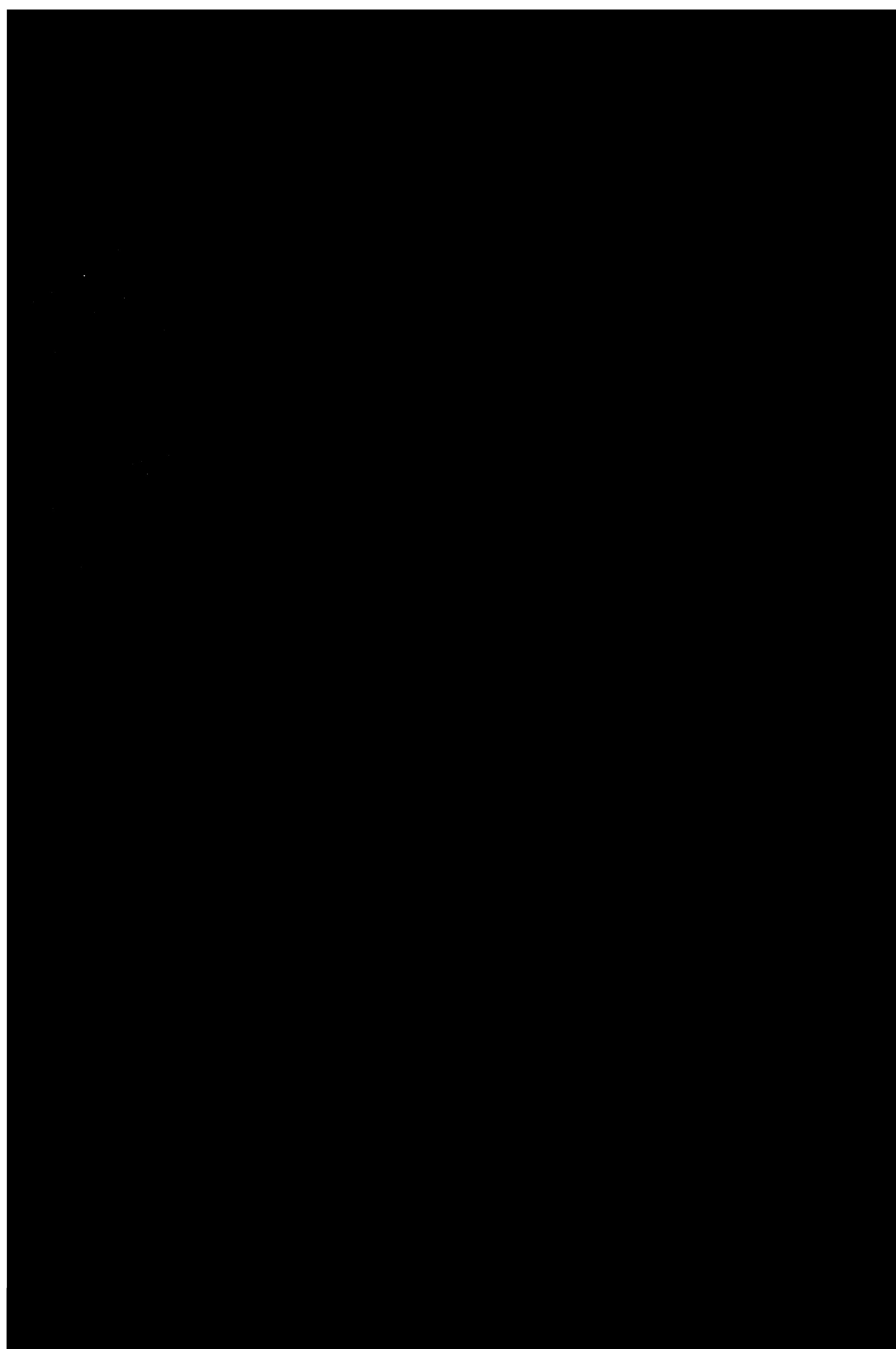




[redacted]









mange af Konge- og fornem Slægt iblant dem. Stephanus [illegible] (53), og Autor til det store Etymologicon (54) kalde [illegible] Eluri, og sige at de have faaet Navn af Ἑλῶς, og anføre derfor Dexippum i hans Krønikers tolvte Bog.

§. V.

Nu vil jeg, ligesom med Gepiderne, anføre noget af de [illegible] Meninger om Herulerne. En Deel føre dem fra Jylland, [illegible] at deres Navn er endnu der tilovers i Har-Syssel (55), [illegible]ing, som jeg for saavidt haver været af, at jeg ogsaa haver antaget, at Harudes og Heruli, for Navnenes Skyld, have været eet Folk, men dog med det Tillæg, [illegible] blevne drevne did af de Danske fra Scandinavien. [illegible] synes mig, at Forskiællen imellem deres Navne er dog [illegible] for at giøre dem til eet Folk, og desuden maatte dette [illegible] en temmelig Tid for Christi Fødsel, da Cæsar ale[illegible] Harudes i Ariovisti Krigshær, og jeg anseer det for [illegible] Regel ei at giøre noget overmaade gammelt, med [illegible] man har meget gode Grunde for sig. Andre sætte dem i [illegible] i Nærværelsen af Variner, Angler og Avioner, og [illegible] af Landskabet Werle, Staden Werle, Floden [illegible] eller Warnaw, og Castellet Wurle fra dem (56),

Om Herulerne af nye Skribenter.

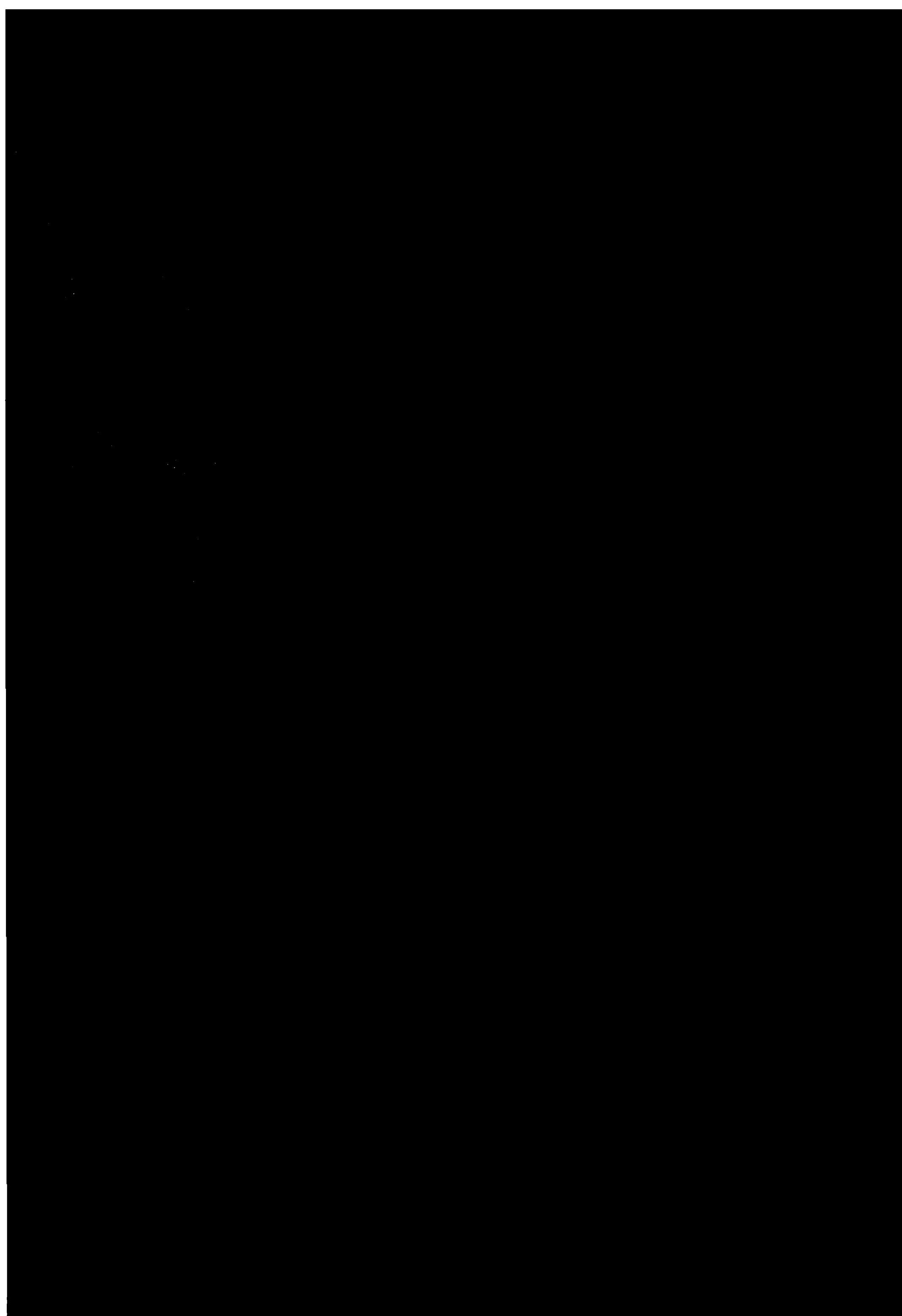
[illegible] Deel. Ll l en

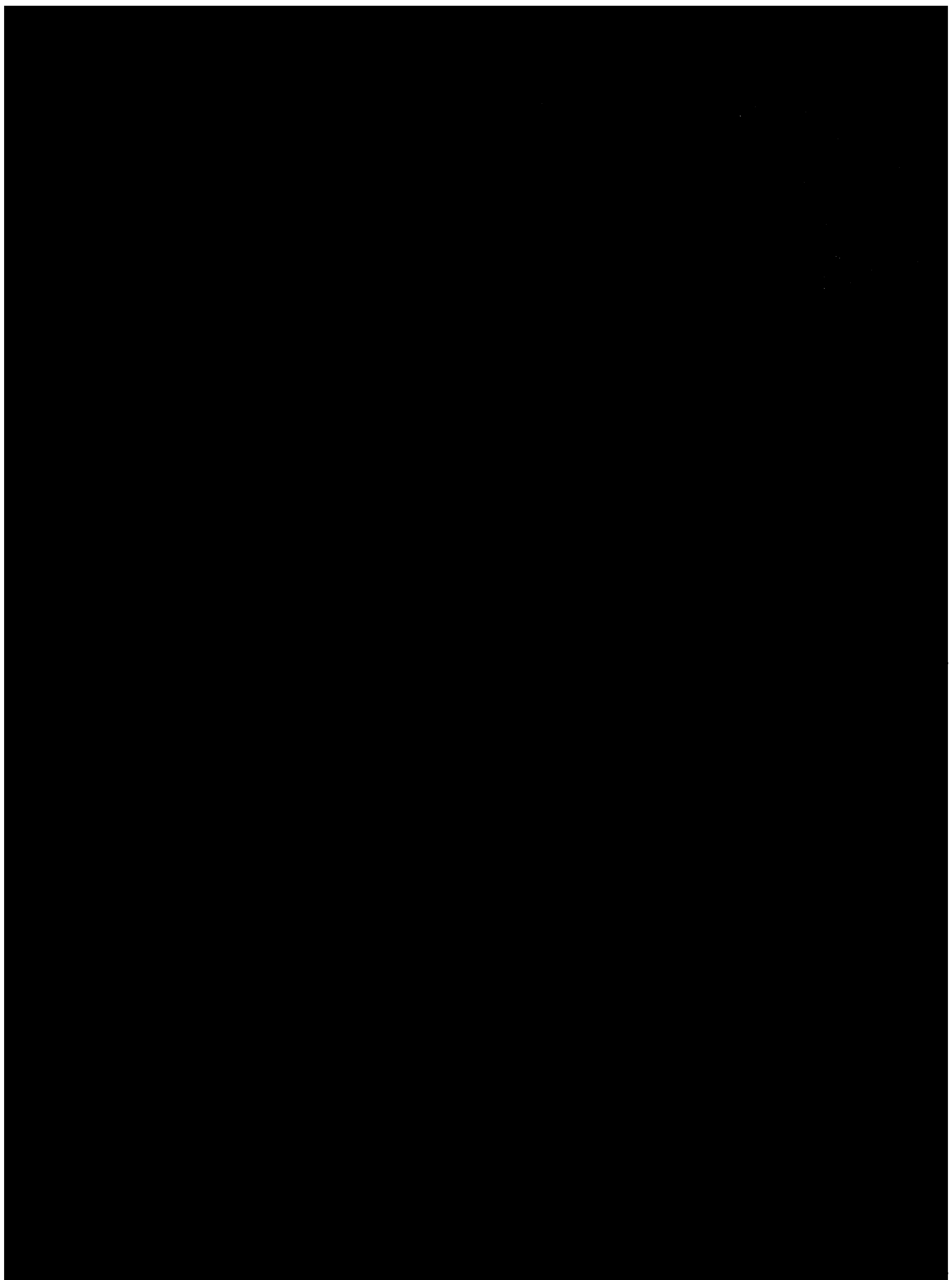
(53) P. 261. v. Ἐλουροι.

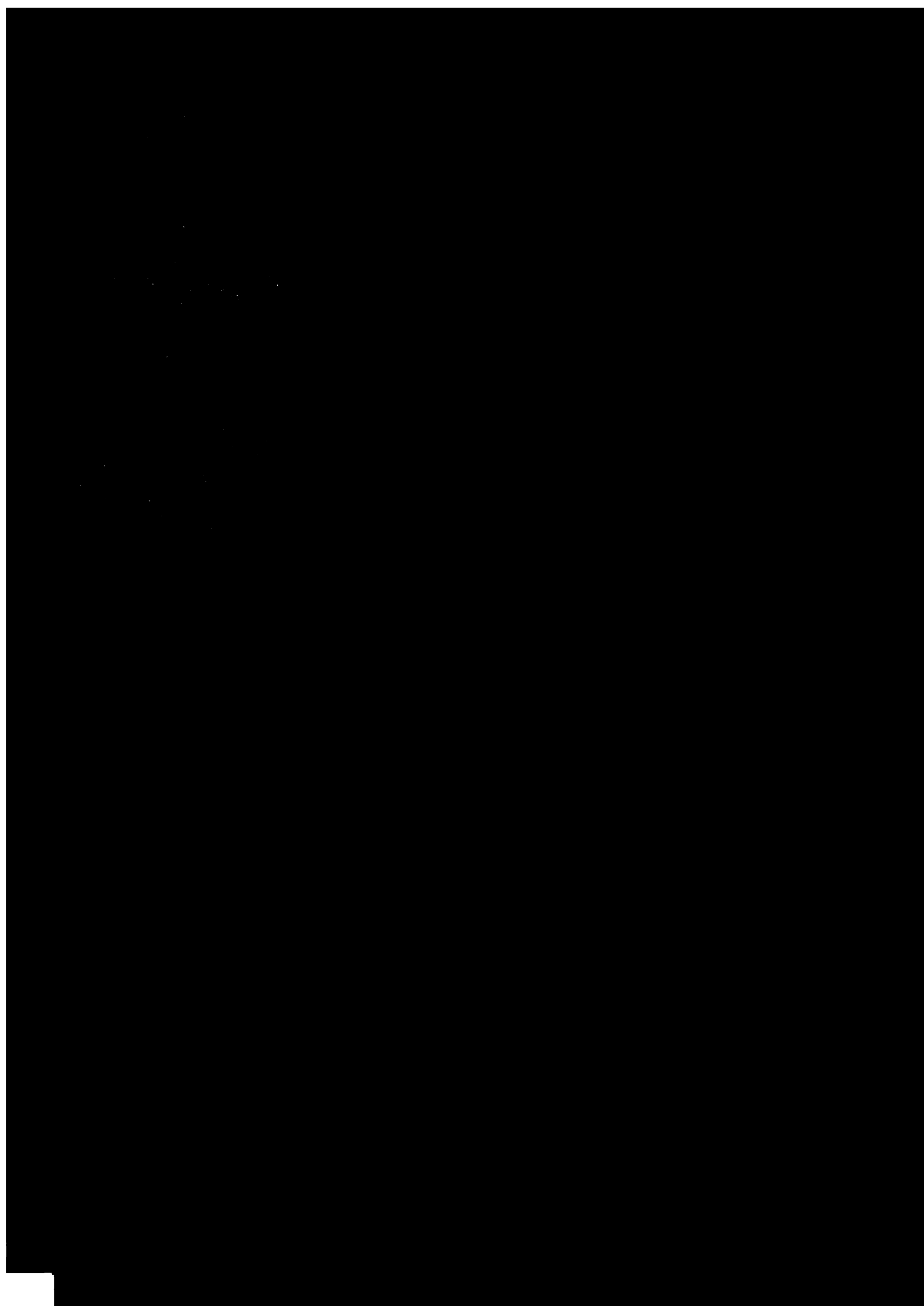
(54) Coll. 333. v. Ἔλουρος.

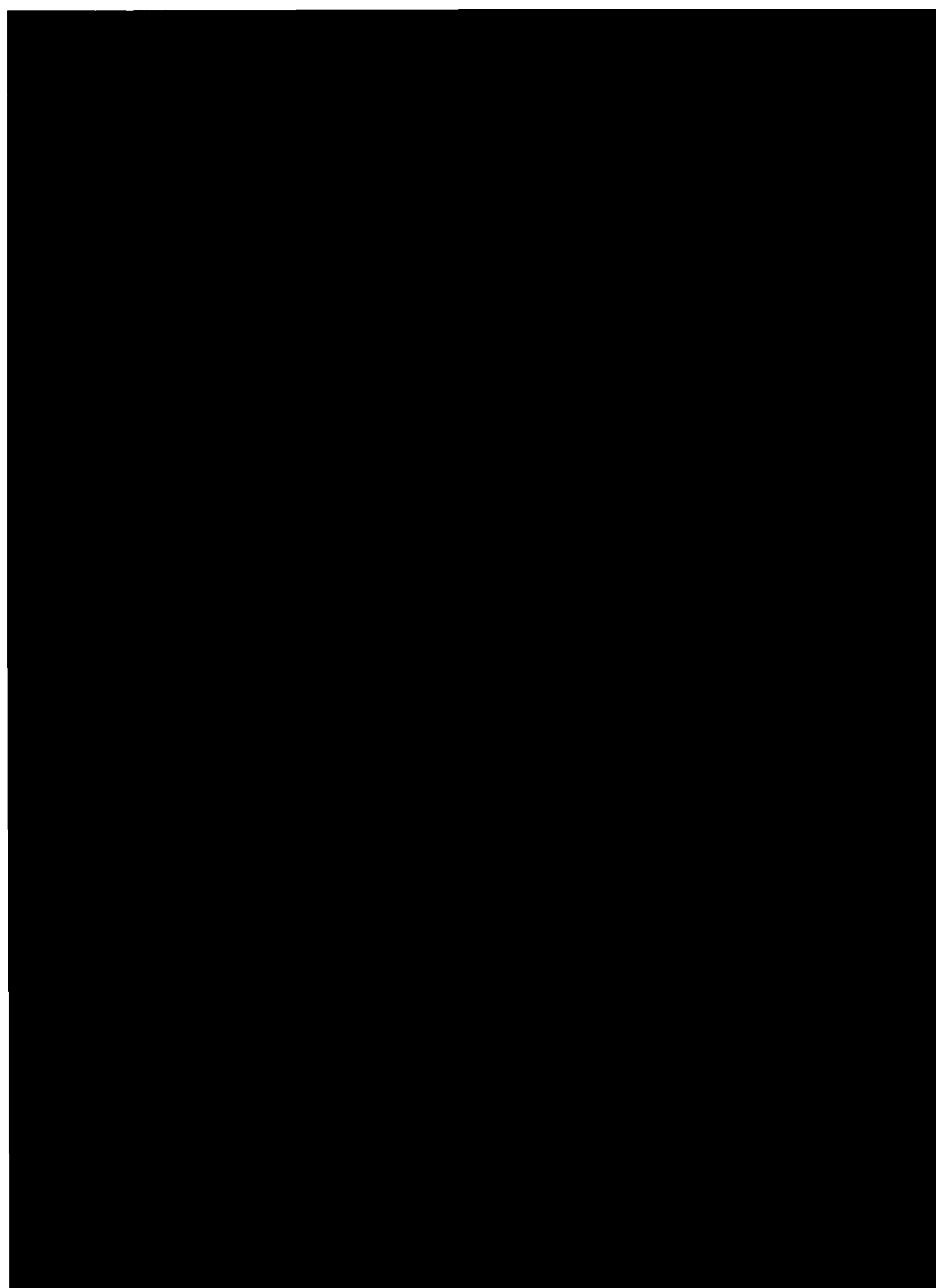
(55) Lyschandri v. Tormii ant. not. p. 14. Abels Säch. Alt. [illegible]

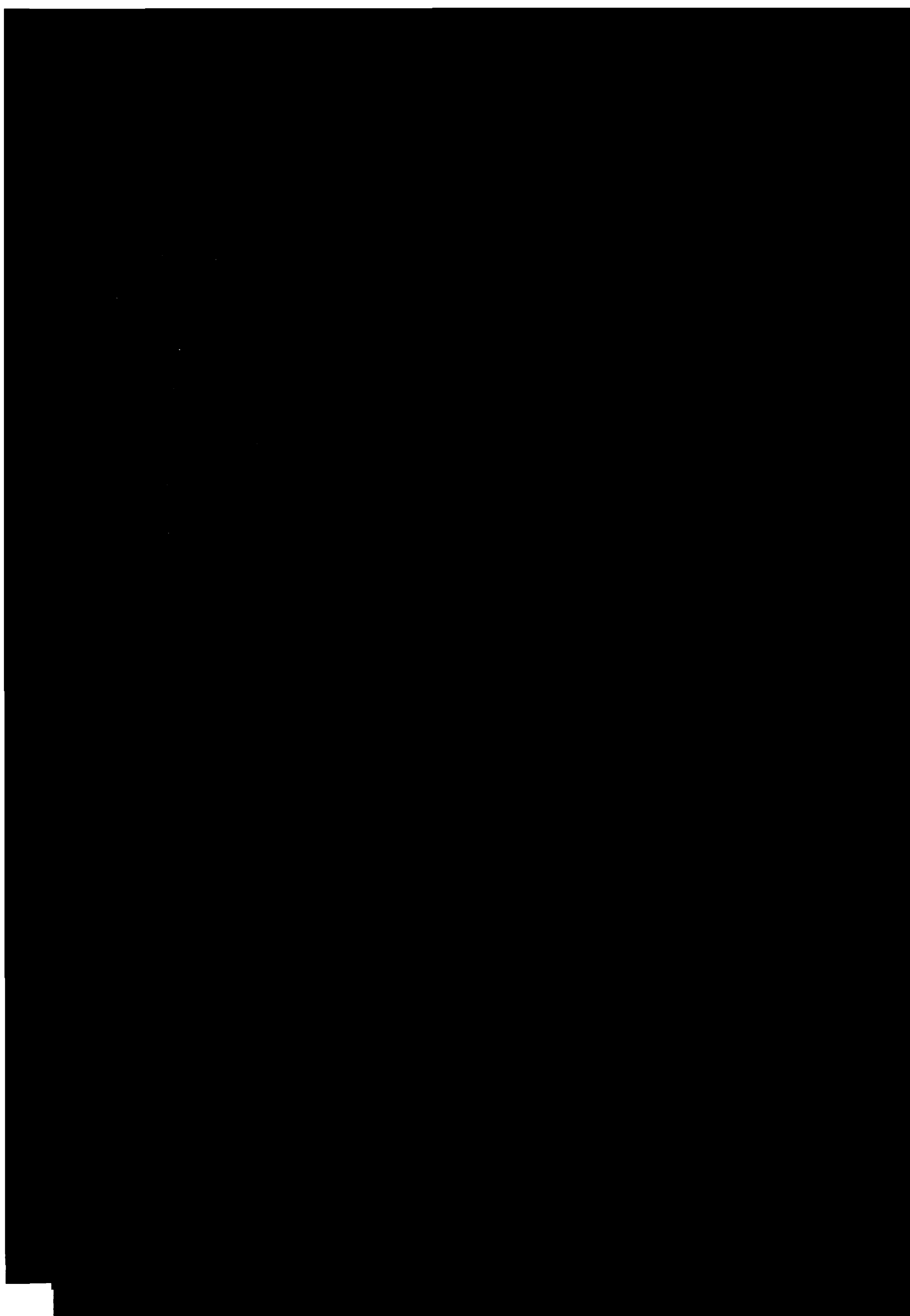
(56) Arpe Them. Cimbr. p. 228. Beehr res Mecleb. col. 16 [illegible] 46, hvor han og giør Hirri til de samme, som siden skulle være [illegible] Hirli, da det dog synes rimeligt, at de have været et Folk [illegible] Francks Meckl. l. 1. c. 19. p. 105. Hartknochs Preussen p. [illegible] Annal. Gustrov. p. 50.











III. Capitel.

Om Hirri.

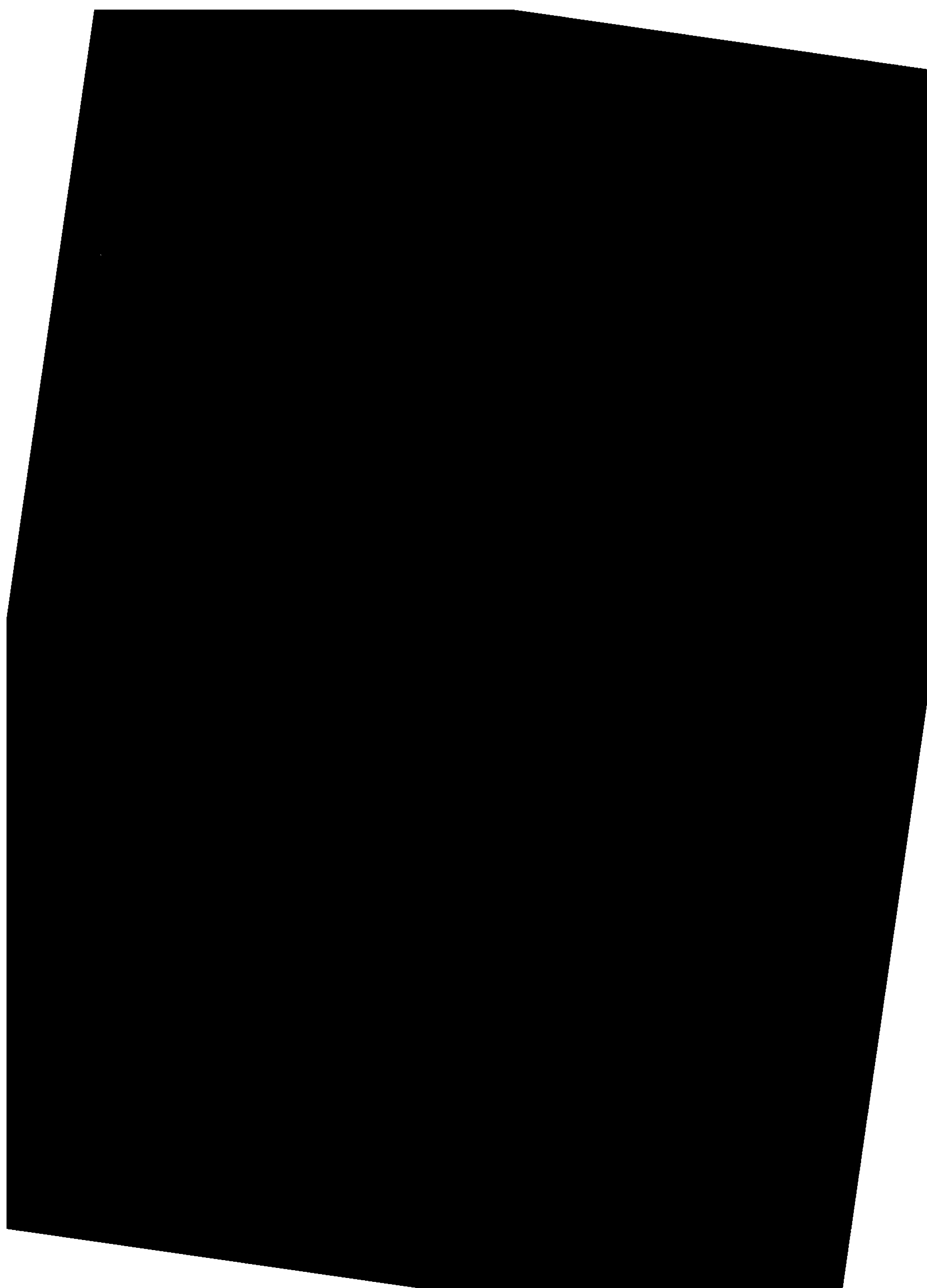
§. 1.

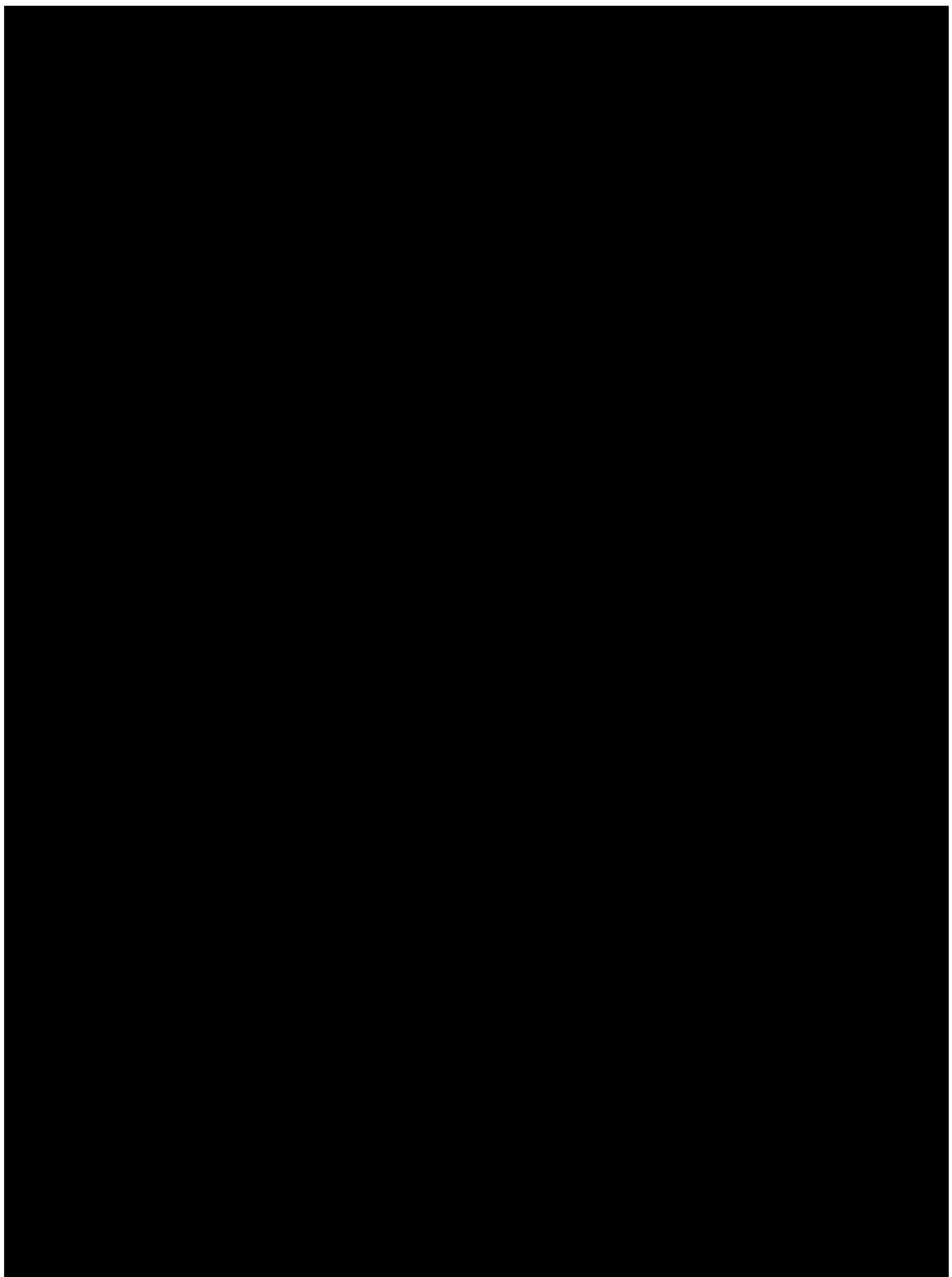
Nogle (1) mene at dette Folks Navn er bleven tilovers i det Landskab Harrien eller Hirrien i Lifland, rettere Esth[illegible], hvor Staden Revel ligger, en Mening, som ei alene bli[illegible] [illegible]ligt ved Navnenes Overeenstemmelse, men endog ved disse [illegible] (2) mærkværdige Ord, at nogle berette, at Epigia beboes [illegible] Weixelstrømmen af Sarmater, Vender, Scirer, og Hir[illegible] [illegible] De nu Tydskland strakte sig øster paa indtil Weixelen, saa [illegible]klart, at Plinii Epigia haver ligget østen for bemeldte [illegible] Om det siger han, at det holdes ei for mindre end Scan[illegible] [illegible], hvoraf man kan slutte, at det gandske gierne kan have [illegible] sig fra Weixelen indtil Lifland, og maaskee længere, og [illegible]gen dybt ind i Polen og Litthauen. Man maae af det, at [illegible] lader det beboe af Sarmater og Vender, der vare Sla[illegible] og at Lifland nu omstunder beboes af Finske og Litthauiske [illegible] ei lade sig bringe til at troe, at Hirri og Sciri have hørt [illegible] af disse Folkefærde; Ney, de sidste kaldes af gamle [illegible] udtrykkeligen Gother, og dette kommer ogsaa overeens

Første Sæde i Lifland.

Ved Aar 77.

(1) Mascov. Gesch. d. Teut. Th. 2. B. 11. §. 26. p. 44. not. 7.
(2) L. 4. c. 1. p. 476.

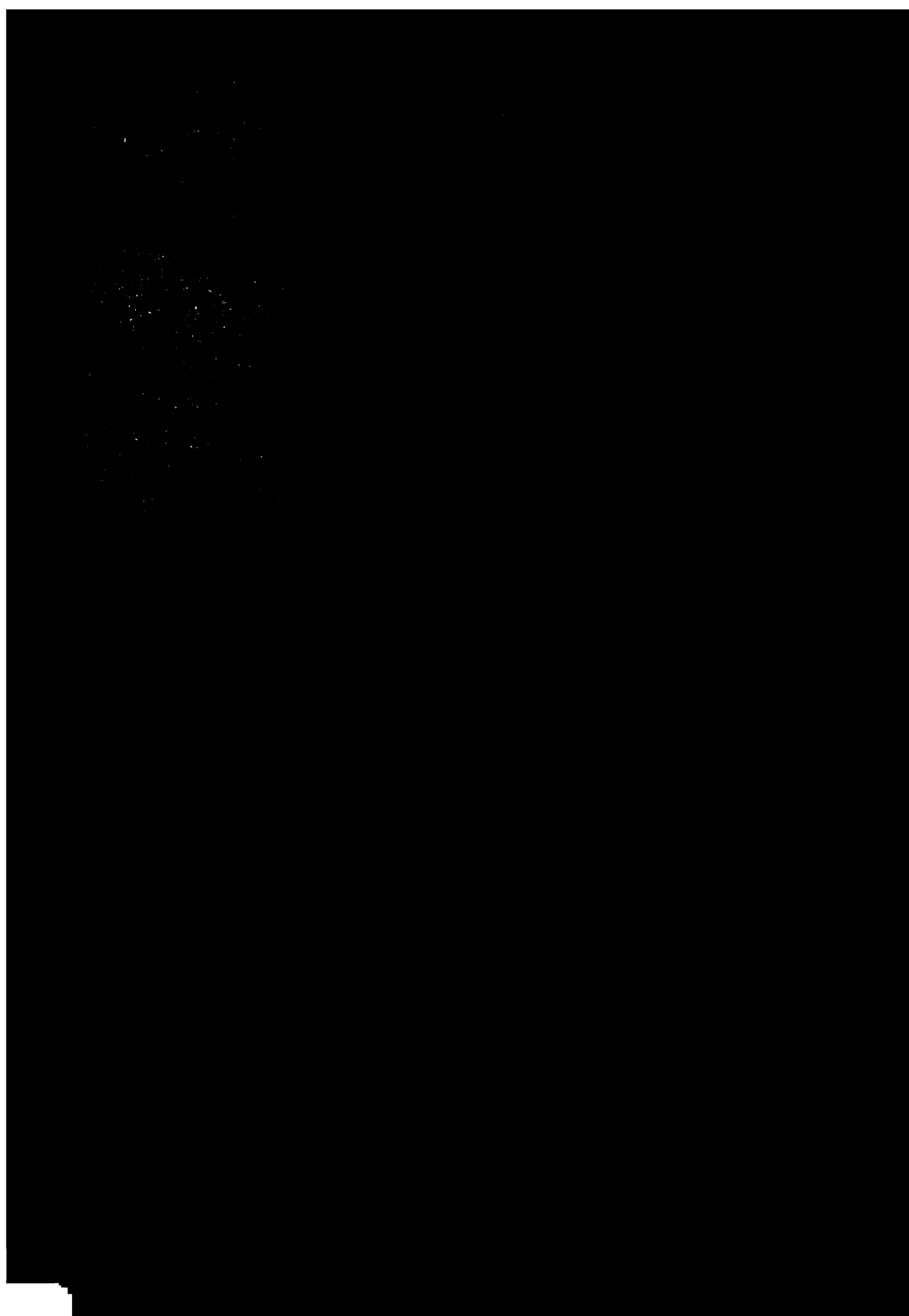


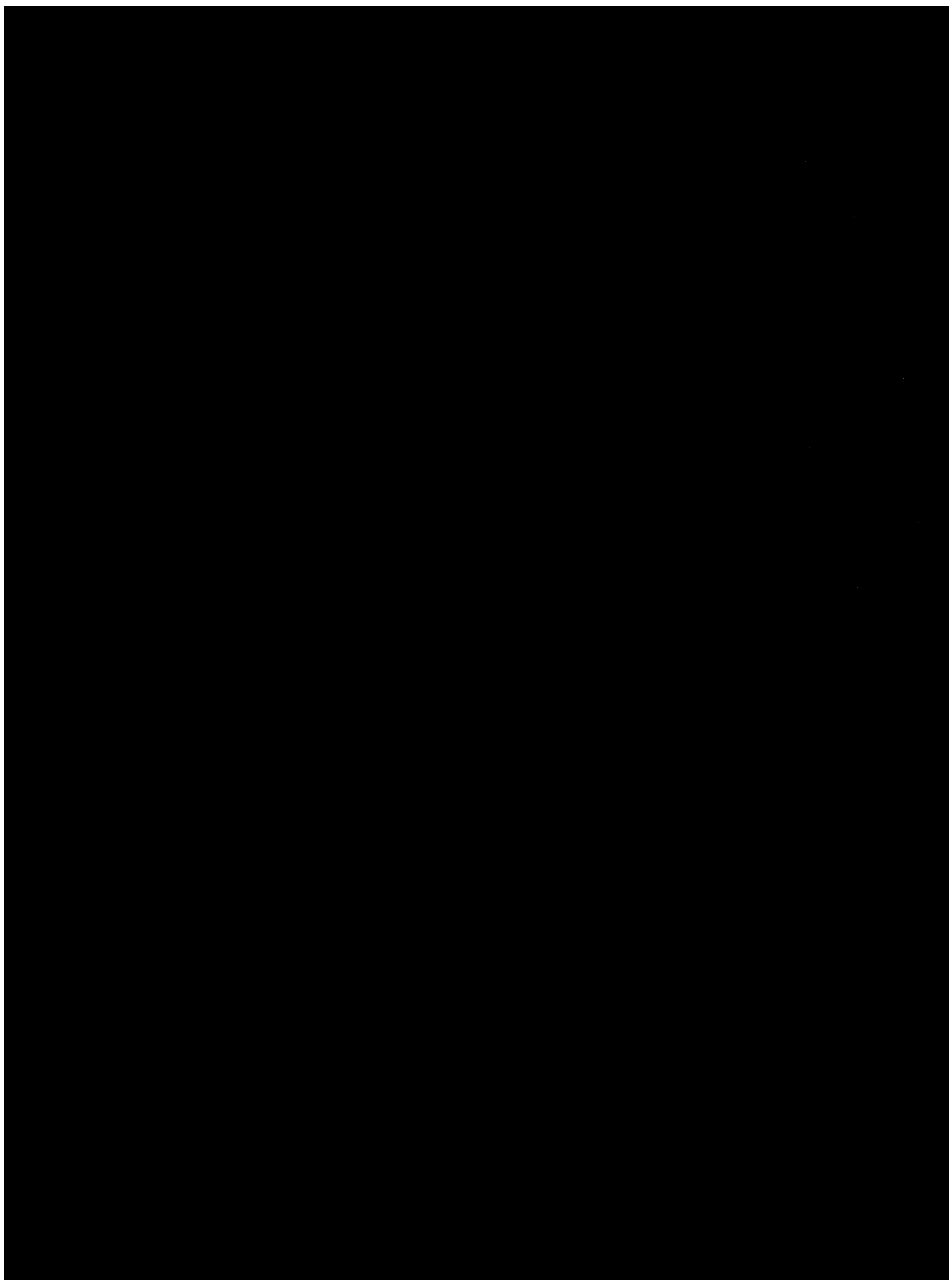


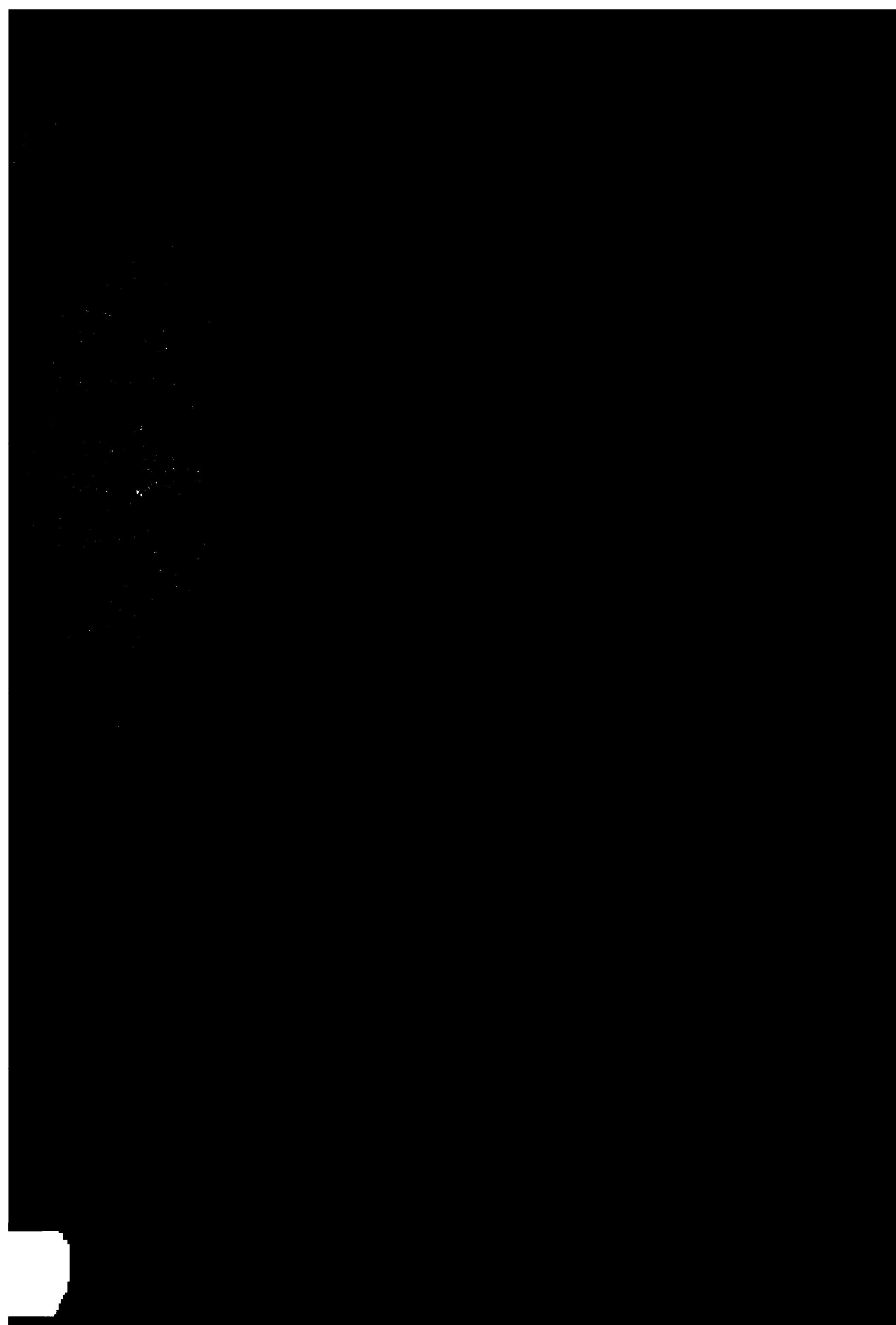
[redacted]

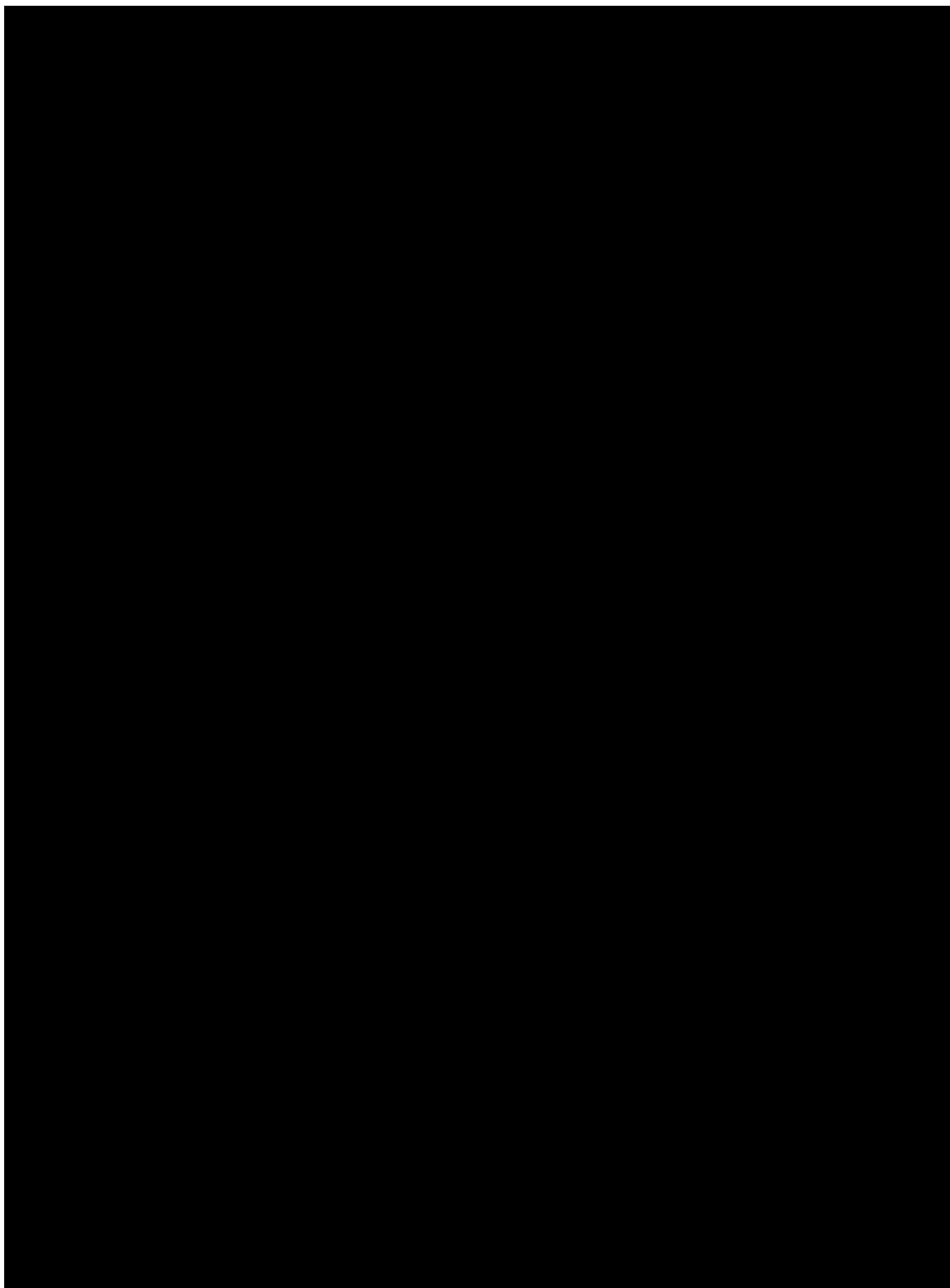


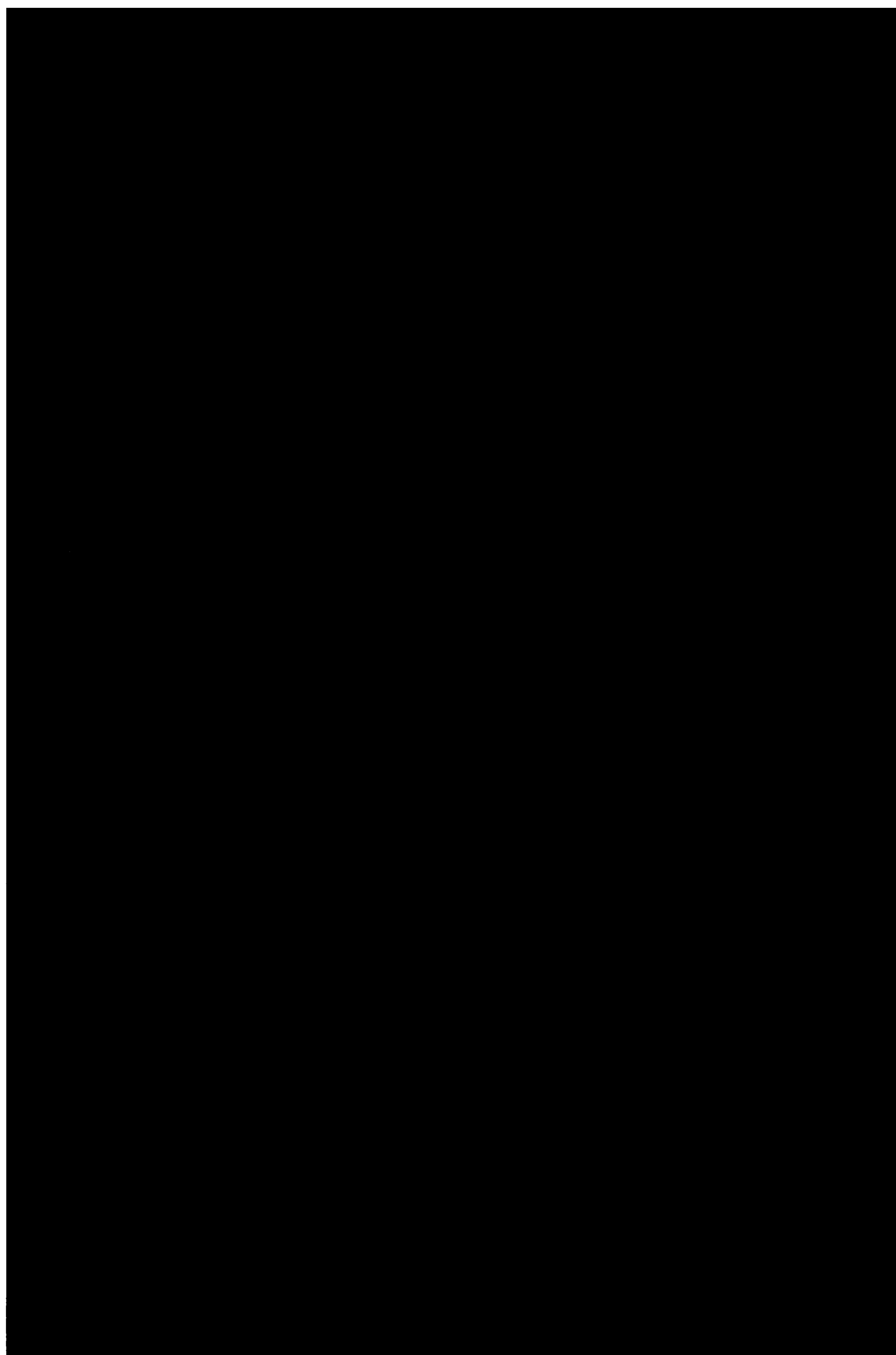
[redacted]



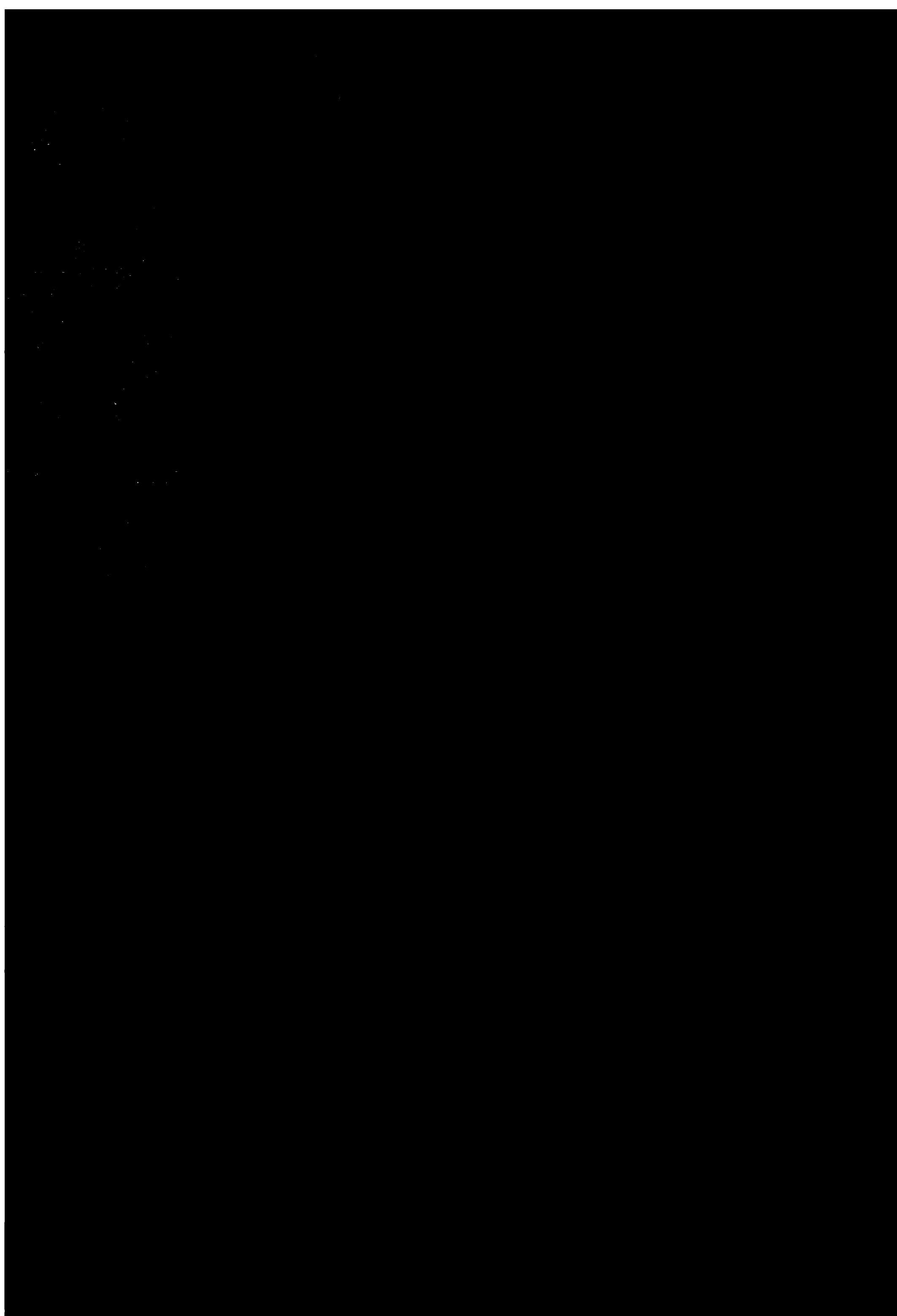








[redacted]



V. Capitel.

Om Turcilinger.

§. I.

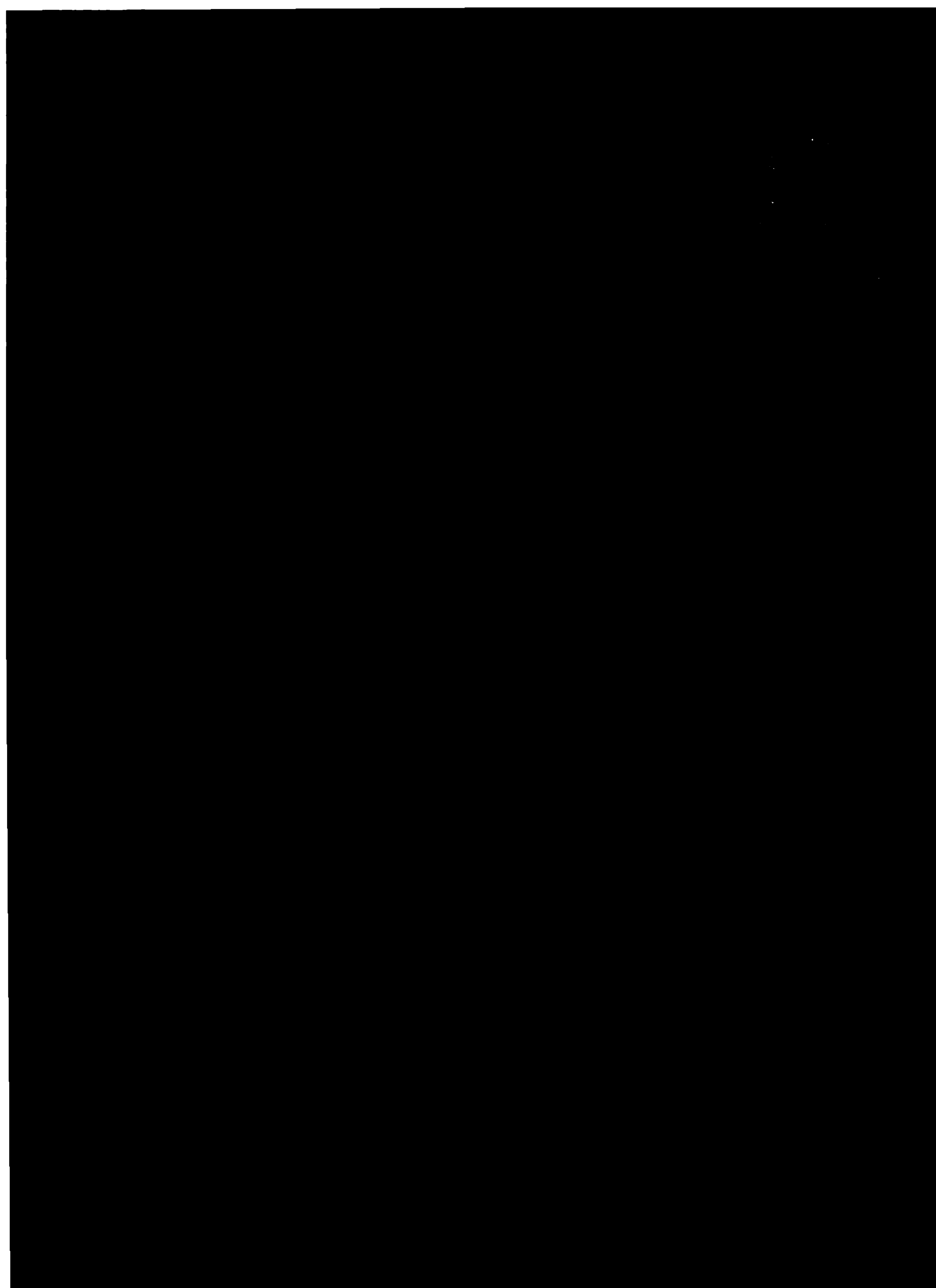
[illegible]ette Folk findes ikke nævnet uden i Anledning af Odoacer, som Jornandes (1) kalder deres Konge, hvilket bør for[illegible] paa den Maade, at han ei er som deres Konge kommet [illegible]dem til Italien, men at han der er enten bleven først af [illegible]pkastet til Konge, og de siden derudi blevne efterfulgte af [illegible]er, Heruler, og flere Folk, som tiente Romerne, eller og [illegible] af Fødsel haver været en Turcilinger; Maaskee og at [illegible]dele ere rigtige. At Odovachar er ei kommet som Konge [illegible]ien, kan sees af Eugippio (2), som fortæller, at nogle [illegible], som agtede sig til Italien, og deriblant Odovachar, [illegible]den regierede der, komme til den Hellige Severinum, og [illegible] sig hans Velsignelse, (hvoraf man seer, at Odovachar [illegible] Christen). Han var da en ung Person, af høy Vært, [illegible]klæd udi Skind. Paa et andet Stæd kalder Eugippius [illegible]obagar, men den første Læsemaade er dog vel rettere, og [illegible] at han regierede imellem 13 til 14 Aar. Marcellinus Co[illegible] kalder ham Gothernes Konge, hvilket synes mig at vise, Aar 477.

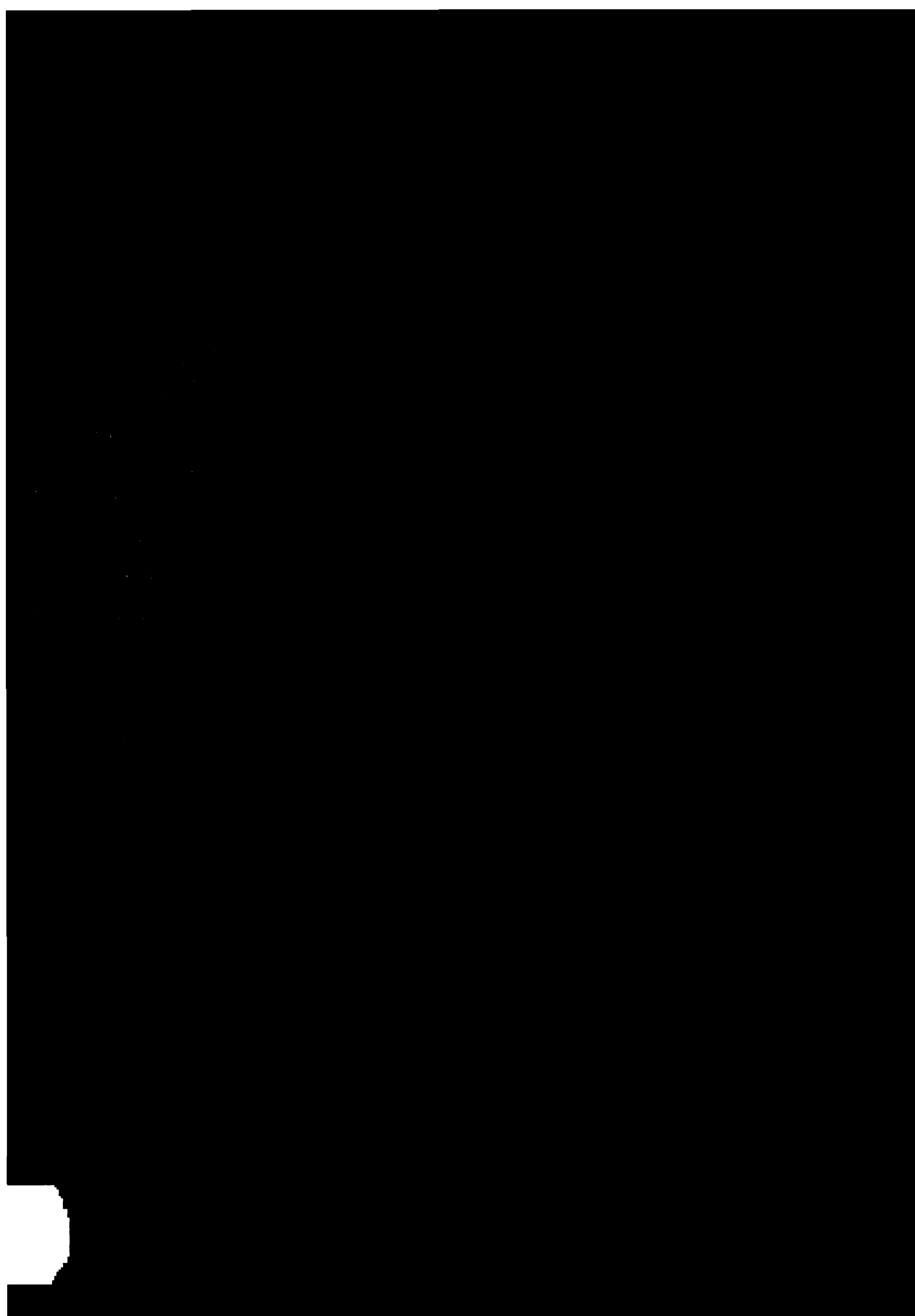
(1) De reb. Get. c. 46.

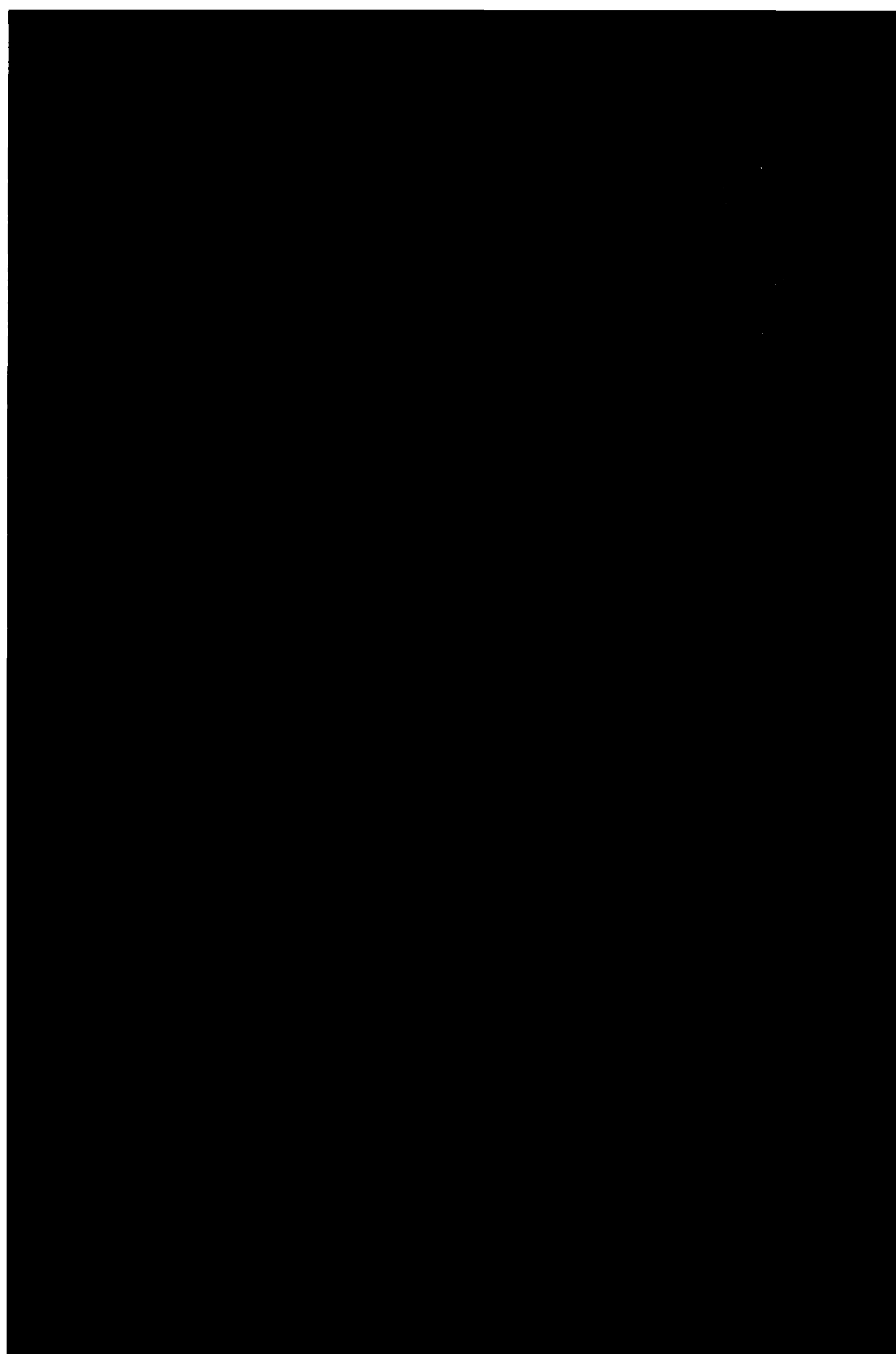
(2) In vita S. Severini c. 7. ap. Velserum p. 642. c. 32. p. 657.

(3) Ap. Sirm. t. 2. col. 368 & 370. Chronic. ad calcem Vi[illegible] Vitensis p. 61.

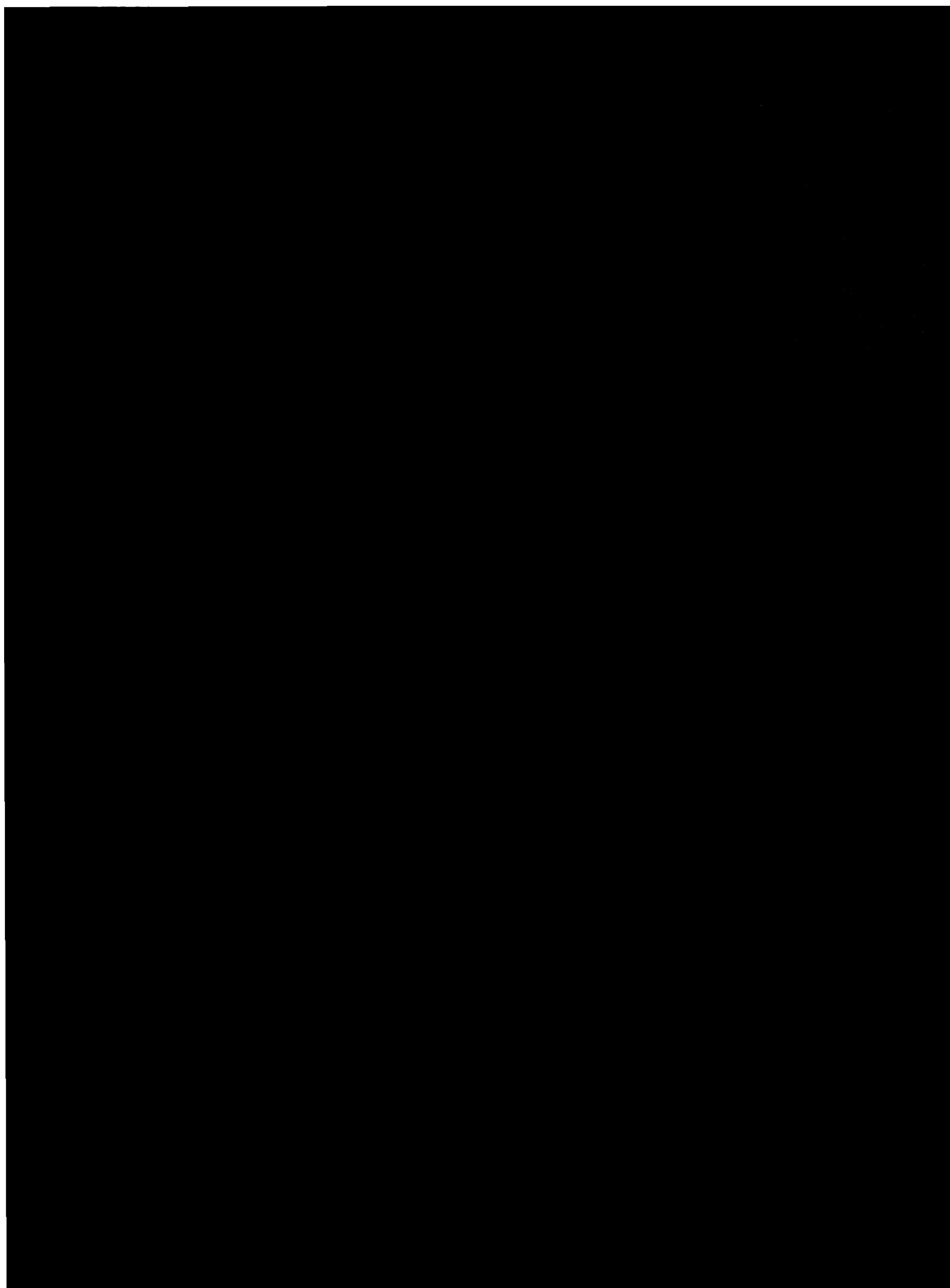




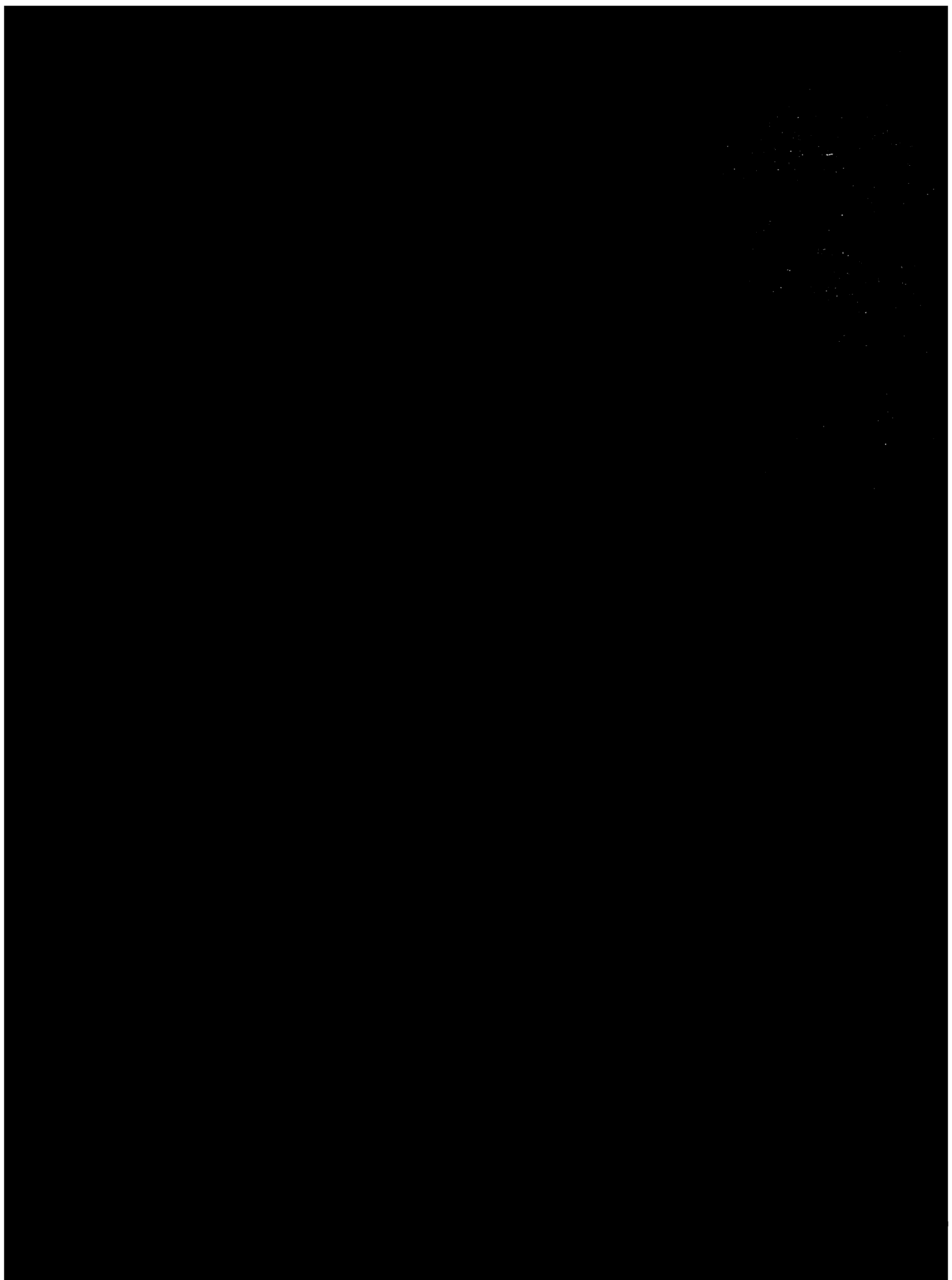








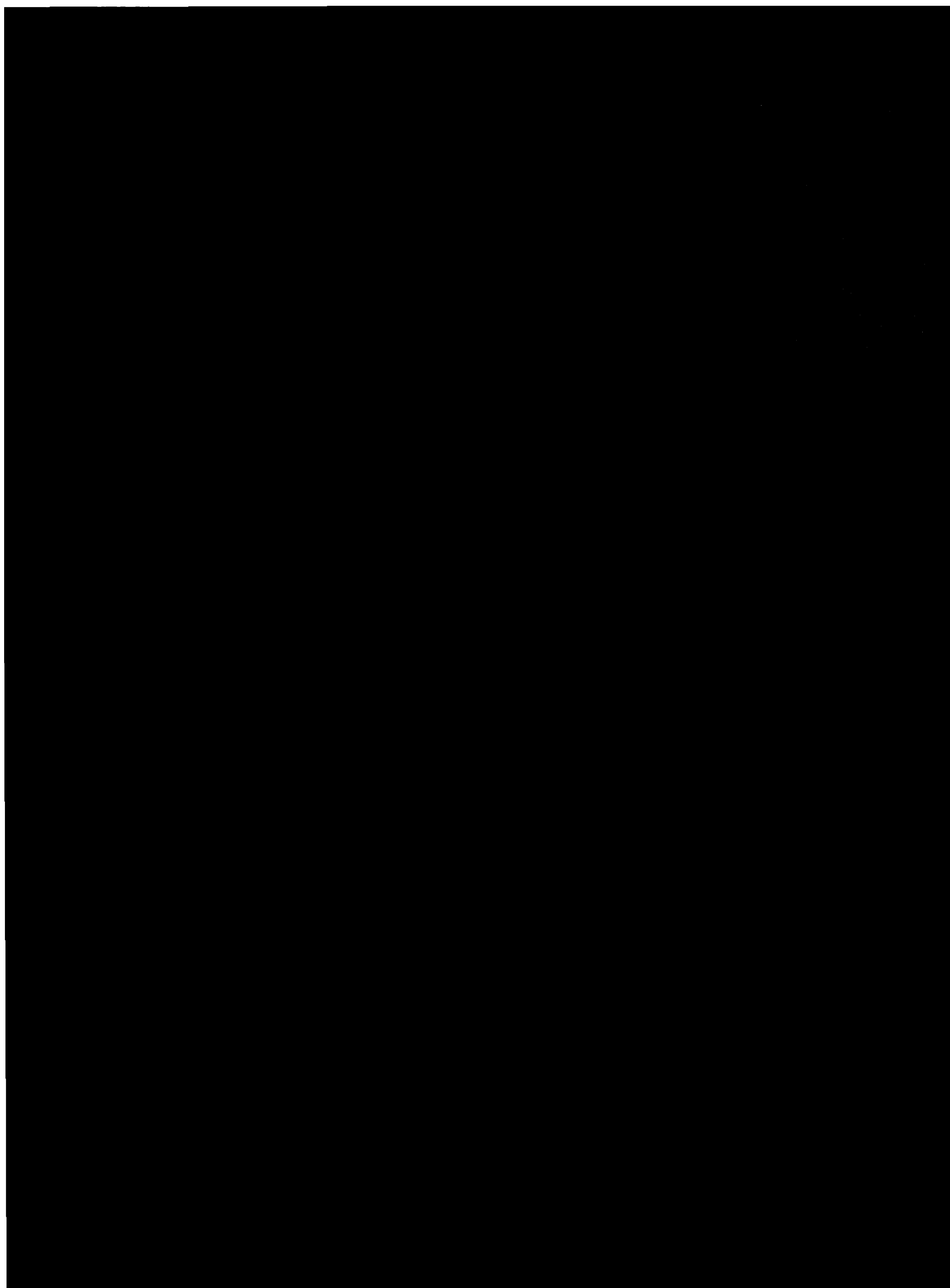




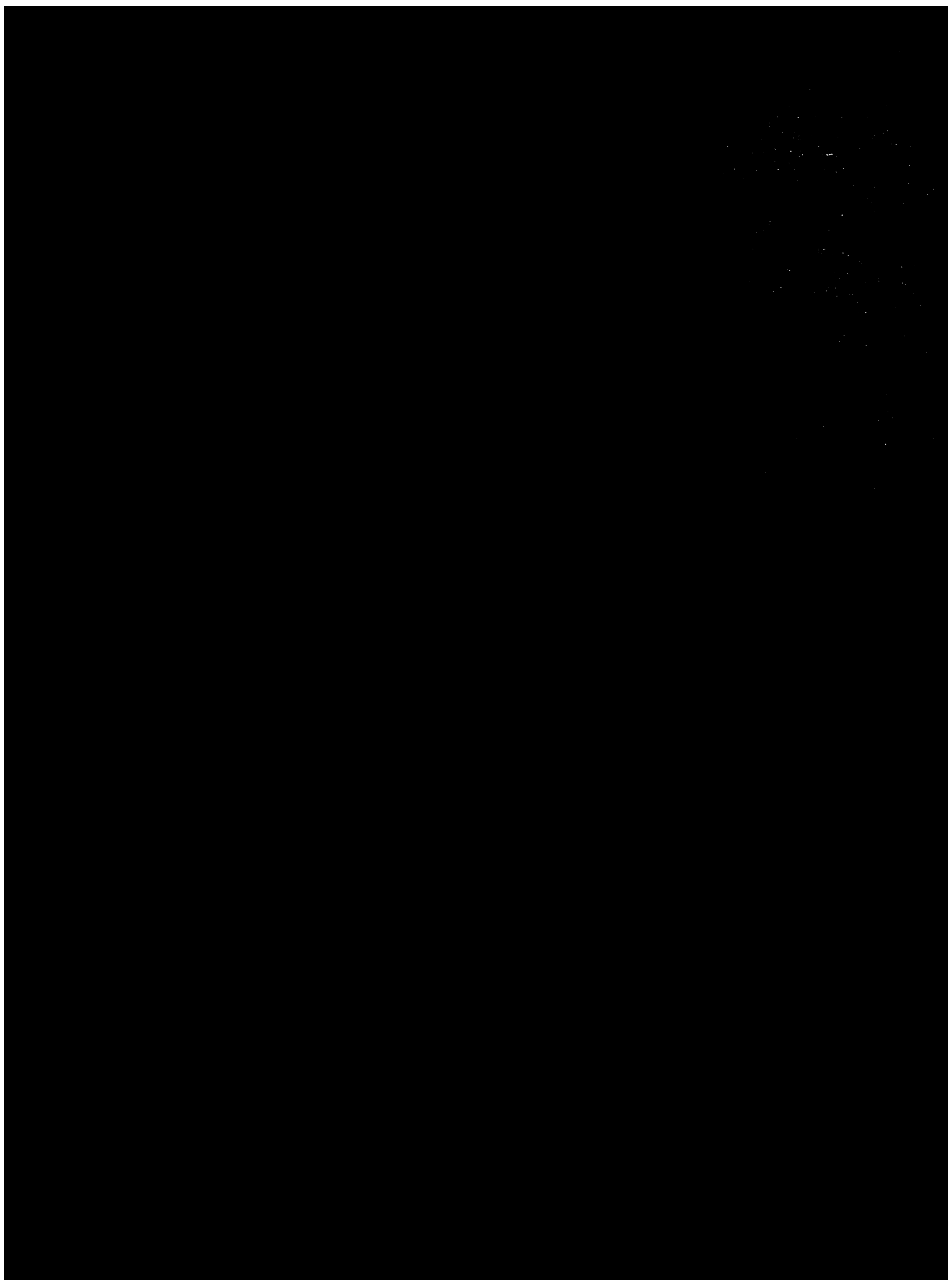


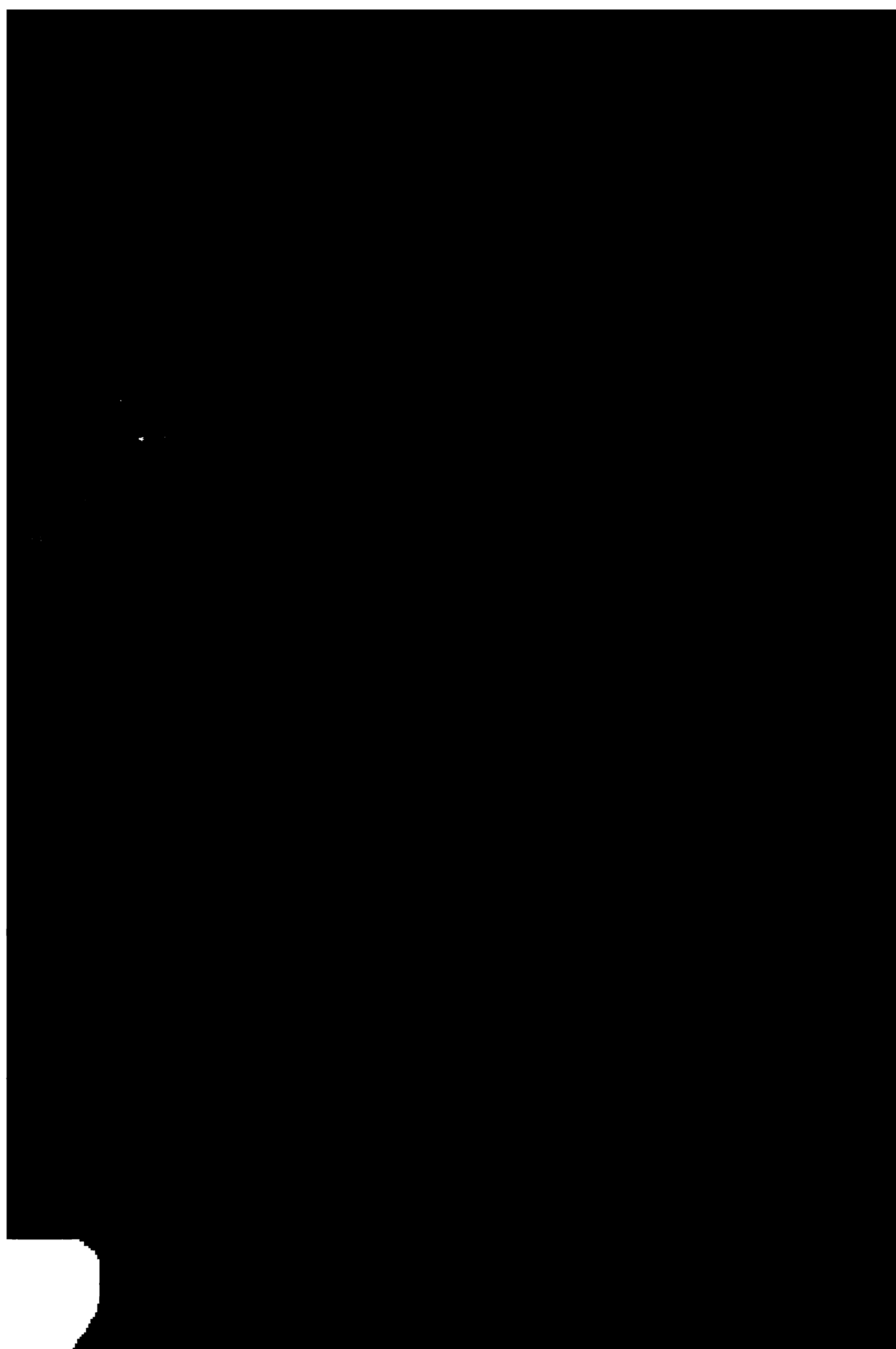




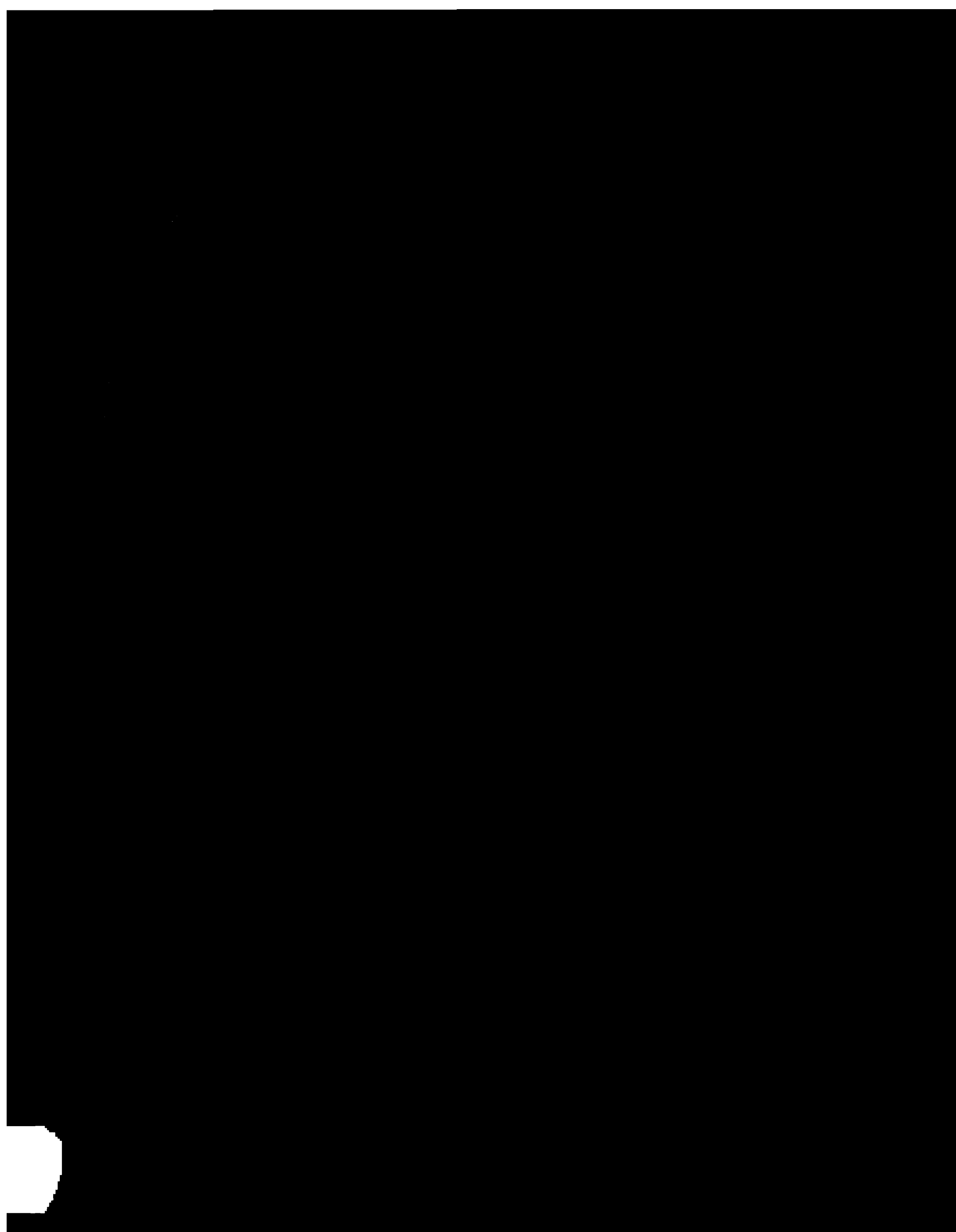






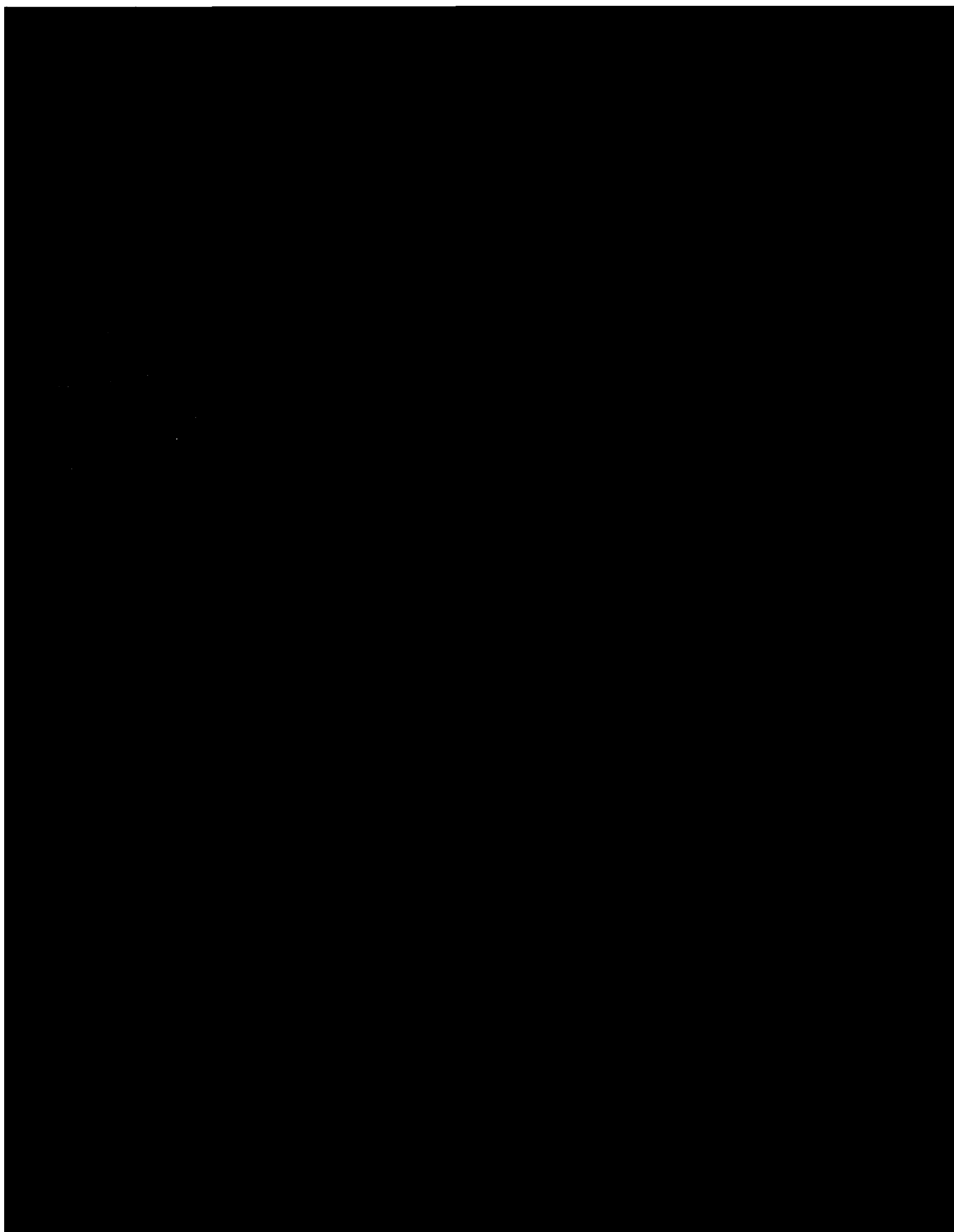


[redacted]



[illegible] Tacitus (4) saa kort efter Plinius regner dem iblant de 7 Sue- Ved Aar 100.
viske Folk, der dyrkede Hertha, og som synes at have beboet Wagerland, og Meklenborg. Jeg svarer hertil, at de egentlige Suever have aldrig været noget Hovedfolk i Tydskland, og at de derfore af Plinio regnes til Herminonerne, og at deres Sprog eller den Alemaniske Dialect, som er langt adskilt fra den Gothiske, viser, at de ingenlunde have været Gother; At Tacitus, venteligen for Overeensstemmelse i Levemaade og Klædedragt, haver udstrakt det Sueviske Navn meget for vidt; At [illegible] saavel som Ptolemæus regner ogsaa Anglerne til Suever, da [illegible] deres Sprog, saavelsom senere Skribenters, og indfødde [illegible] Vidnesbyrd, der kiendte dem bedre end de, vise, at de [illegible] været Saxer; At han rimeligen haver udgivet saavel Var- [illegible] Angler for Suever, fordi de boede hos og stode i For- [illegible] med Sueviske Folk; At det synes, at Plinius haver [illegible] kiendt end Tacitus, til hvilket Hovedfolk hvert Underfolk [illegible] Sag, hvormed Tacitus ikke engang ret giver sig af. [illegible] herved mærkes, at Plinius vel paa en vis Maade for- [illegible] Hovedfolkene for meget, ved at udgive dem for fem, da [illegible] derimod kun haver tre; En Inddeling, som de Tydske [illegible] Sprog synes at stadfæste, da man ei finder flere Hoved- [illegible] Gothisk, Alemanisk, Saxisk og Frankisk, hvilke tven- [illegible] i Grunden eet. Jeg anseer derfore Istævoner og [illegible] egentligen kun for eet Hovedfolk, thi de sidste boede vir- [illegible] i Plinii Tid efter paa i Tydskland, og de førstes Navn er [illegible] saa meget som Østvaanere. Dog har Plinius paa sin [illegible] heller uret, thi man seer af hans egen Beretning, at [illegible] kalder Istævoner, have udi hans Tid boet ved Rhi-

(4) Germ. t. 2. p. 668.



[redacted]

jeg at Pharodeni ere og de samme, fornemmeligen fordi deligen sier, at de have beboet det Meklenborgske, ligesom Varini, der med alle de andre sex Suevisske Folk strakte erteriora Germaniæ, og dyrkede Herthe paa en Øe i Ocean jeg i min tredie Tome haver formodet at have været i. Rimeligen haver Ptolemæus taget sine Beretninger af tvende Skribenter, som have anført dette Folk under forskiæl i Navnene, saa og Forskiæl i Beliggenhed, hvorer bleven forført til at giøre af eet Folk tvende, en Feyl i møder, fornemmelig i Henseende til Stæder, saavel hos om nye Geographer. Da og Suevi Angili synes efter num, at have boet sønden for Elven, omtrent i det Lüne, saa følger heraf, at den ene af Ptolemæi Autores haver l Varnernes Bopæls Strækning inde i Landet fra nordsønden, og den anden ved Havet fra vester til øster. Og haver her af eet Folk giort tvende, bestyrkes end mere derhan og sætter Longobarderne og flere Folk paa tvende. Hertil kommer, at Varni have i de senere Tider igien boet ved Søen i det Meklenborgske. Dog maae ved iagttages, at Folkenes Grændser have ved de idelige Flytninger og Vandringer været meget foranderlige, bredede, snart indskrænkede. Hos Æthicum (6) nævnes hvilket Ord bør uden Tvil læses Varni, og sættes de Rugier, og Tungrer. Man holder almindeligen for at Skribent haver skrevet i Begyndelsen af det 5 Seculo.

§. II.

Ptolemæi Tid finder man længe intet mældet om dette Da de bleve udi samme Land, hvor de fra først havde boet. Deres Magt meget stor i det 6 Seculo

(6) P. 45.

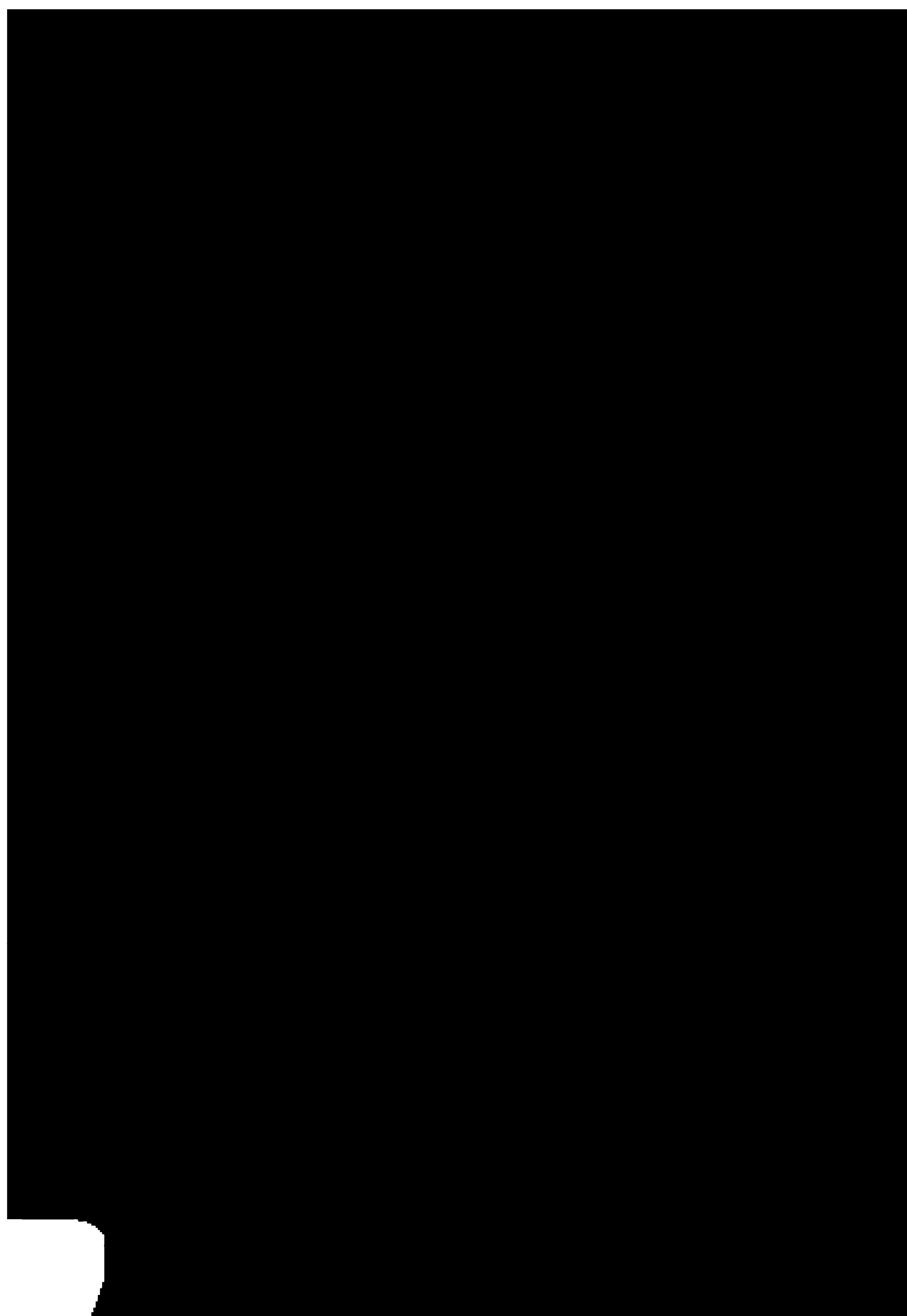


Ved Aar 280. boet, saa er det rimeligt, at de efterhaanden ere blevne mægtige, deels efter Avionernes Udmarche, et med demselv det Folk udi det tredie Sæculo, og somsiden forsvindt i Hi rien; deels efter de fremmede Herulers, som maaskee for være svundne i de Egne, og efter hvilke i det mindste ei findes formod ligen yngre Spor udi de Egne, end fra det femte Sæculo; deels efter Anglernes, deres Bundsforvandtes, Marche længer nord som maae være skeet i Slutningen af det andet, og Begyndelsen af det tredie Sæculo; deels efter Thuringernes, deres Bunds forvandtes, Marche længere sonder paa, som maae være men uvist naar, saafremt de ere de samme som Reudinger deels efter saa mange Saxers og Frisers Udvandring til Britannien i det femte Sæculo; og deels endeligen ved Krige, giernes ældste Land, Sidiners og fleres have været i

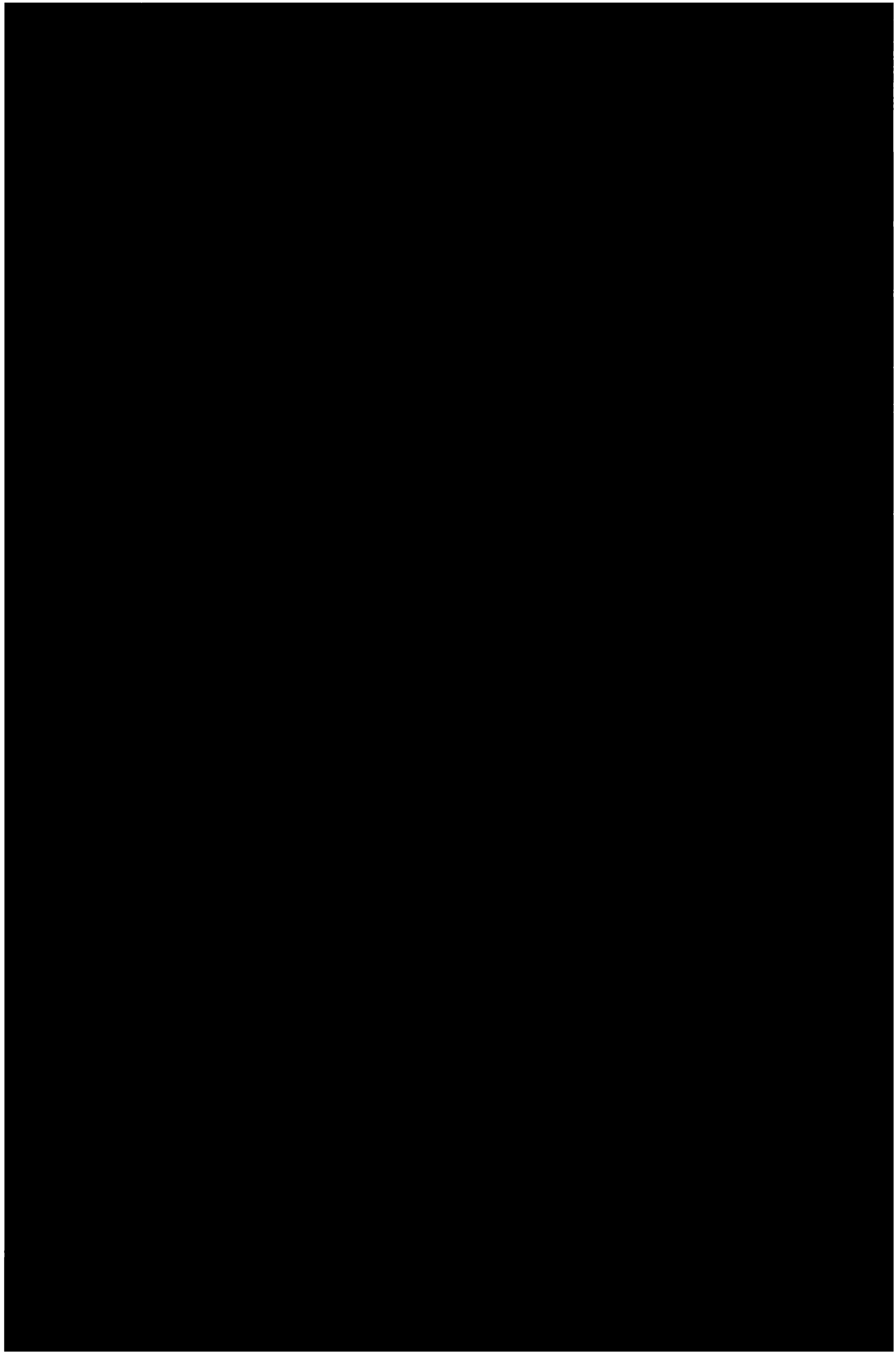
Ved Aar 510. Sæculo besiddede af Varnerne. Saa meget er vist, Deel Heruli droge nord efter til Scandinavien, igiennem alle Slaviske Folk, siden igiennem en stor ken venteligen var blevet ved Semnoners og Vandalers gende Lande, det er Mark-Brandenborg og Bag-Pom derpaa igiennem Varnernes Land, hvorpaa de Danske boede (7). Ved at eftertænke dette Sted hos Procopius at finde Rugier, Sidiner, eller nogen af Taciti fyv visse Folk nævnte, saa kan jeg ei forestille mig Sagen paa de Tider, end at Varnerne have behersket alt Oderstrømmen indtil Eideren, som fra meget gamle været det Danske Riges og de Danske Folks Grændse er nu Ptolemæi Chalusus Traven, til hvilken Saxerne Ptolemæi Tid, saa sees heraf, at Varnerne maae

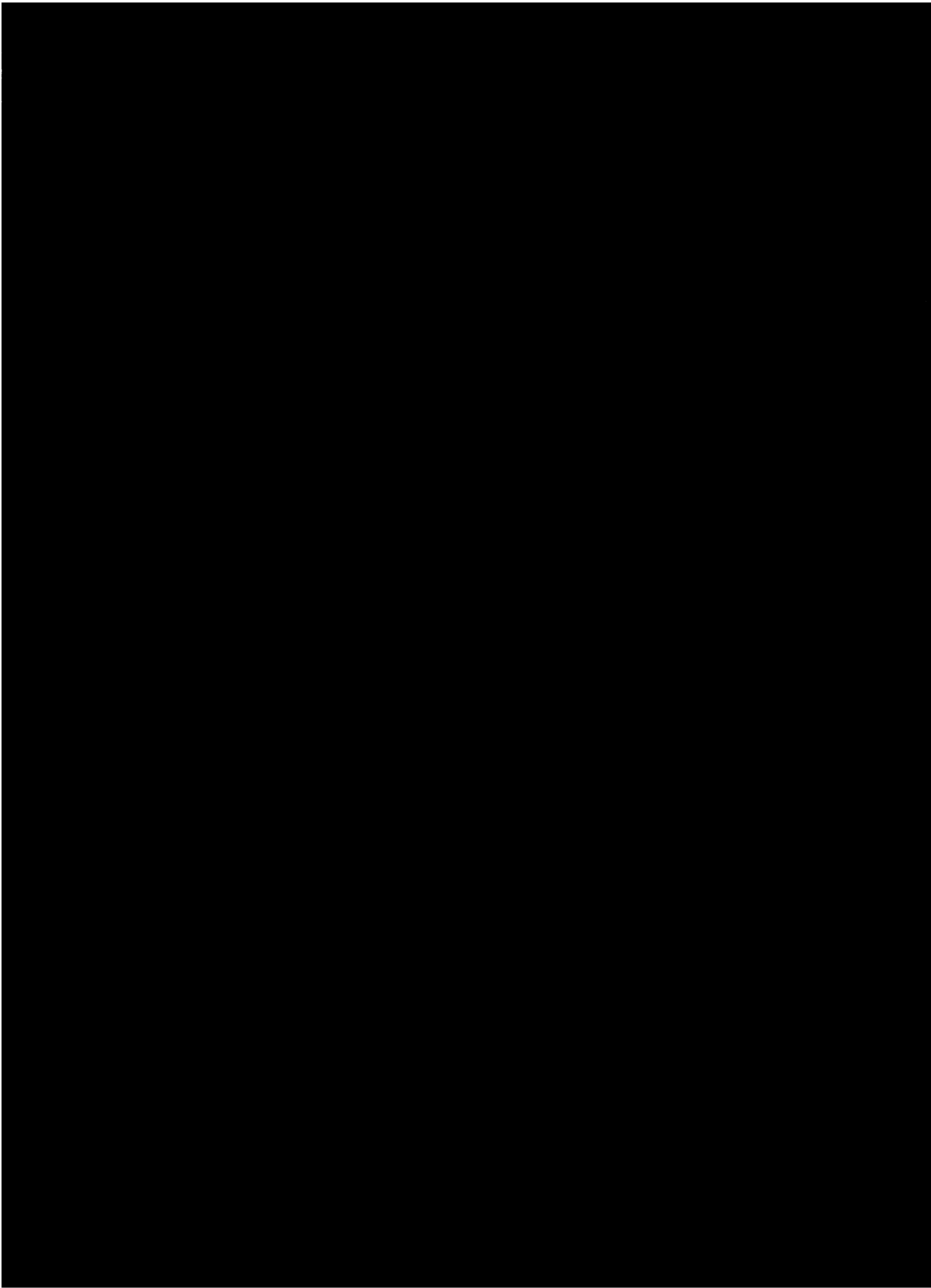
(7) Procop. B. Goth. l. 2. c. 15. C. B.

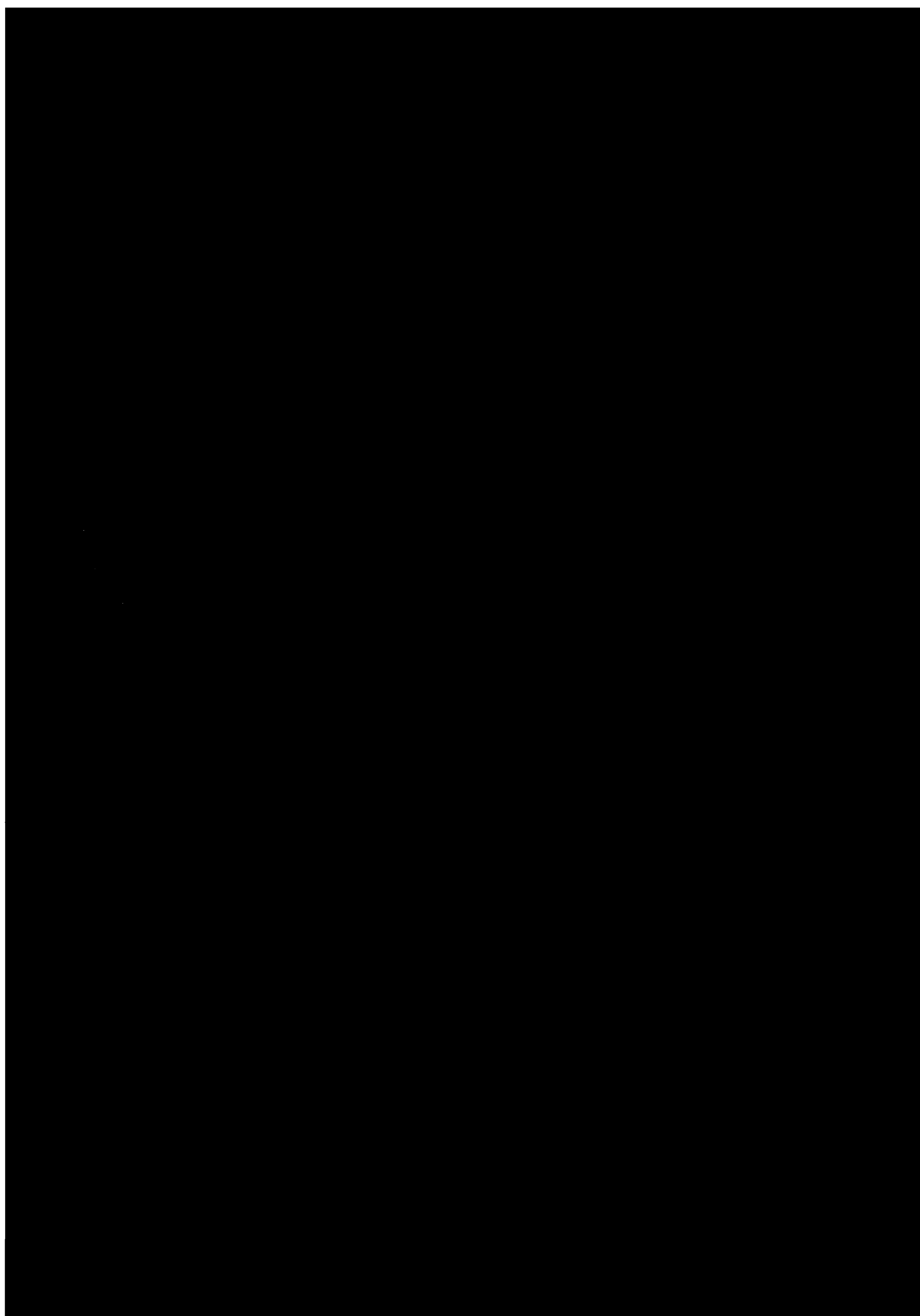
[redacted]



[redacted]







[illegible] begyndte Krigen, at heel faae af dem blev tilovers, [illegible] vare ihielslagne eller overvundne (12). Heraf sees, at [illegible] maae have strakt sig til Rhinen; og fra den Tid af ta[illegible] mere om dem; De ved Rhinen have vel maae bukke for [illegible]erne, og tildeels for Saxerne, som fra det Thüringiske og [illegible]iske Riges Forstyrrelse synes at have opnaaet deres største [illegible] i de Egne; Og de ved Østersøen ere uden al Tvil for[illegible] blevne undertvungne, og tildeels udryddede af Venderne, [illegible] i Slutningen af det 8 Sæculo eyede alle Landene der, og [illegible] i mange Folk og visse Regieringer, uden at man fin[illegible] efter Tydske Folk, hvilket forud sætter, at de maae [illegible] der en lang Tid. Til Slutning vil jeg anføre et mær[illegible] Sted hos Jornandem (13), at den Vest-Gothiske Konge [illegible], satte sin Client Achiulf over Sueverne i Spanien, [illegible] havde ihielslaget deres Konge Ricciarium, men Achiulf, [illegible] fød af Varnernes Stamme, og langt skilt fra Gother[illegible] Blod, giorde Oprør, men blev fanget og halshugget. [illegible] Sted sammenligner med Plinii, beviser efter mine Tan[illegible] Varni ei vare Gother, men formodentligen Jøter. Ida[illegible] skriver ved Aar 457, at Ajulf forlod Gotherne, og op[illegible] Gallicien, og at han Aar 458, da han higede efter det [illegible]ige, døde i Portucala i Junii Maaned.

§. III.

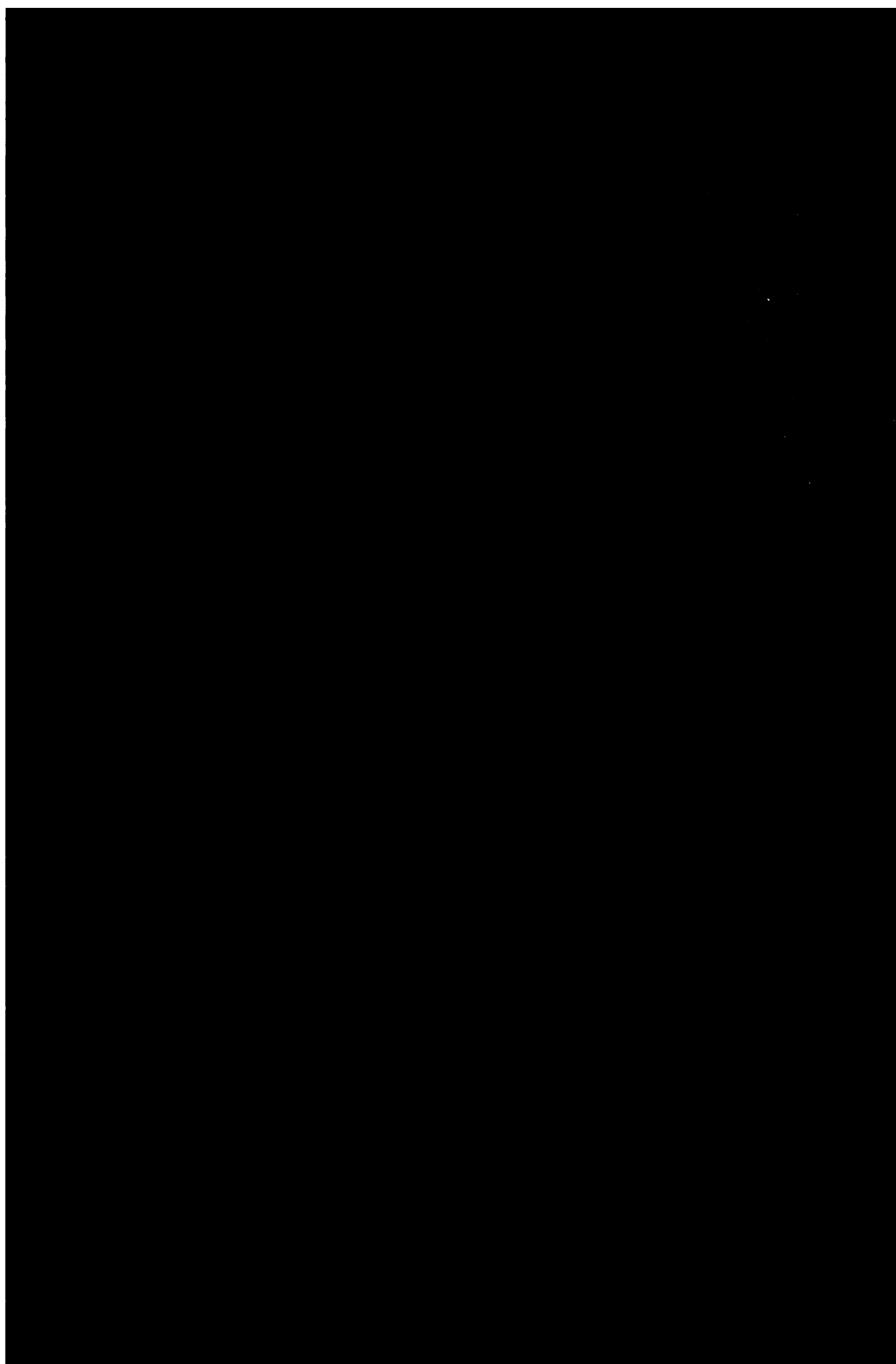
Roget om dem af nye Skribenter.

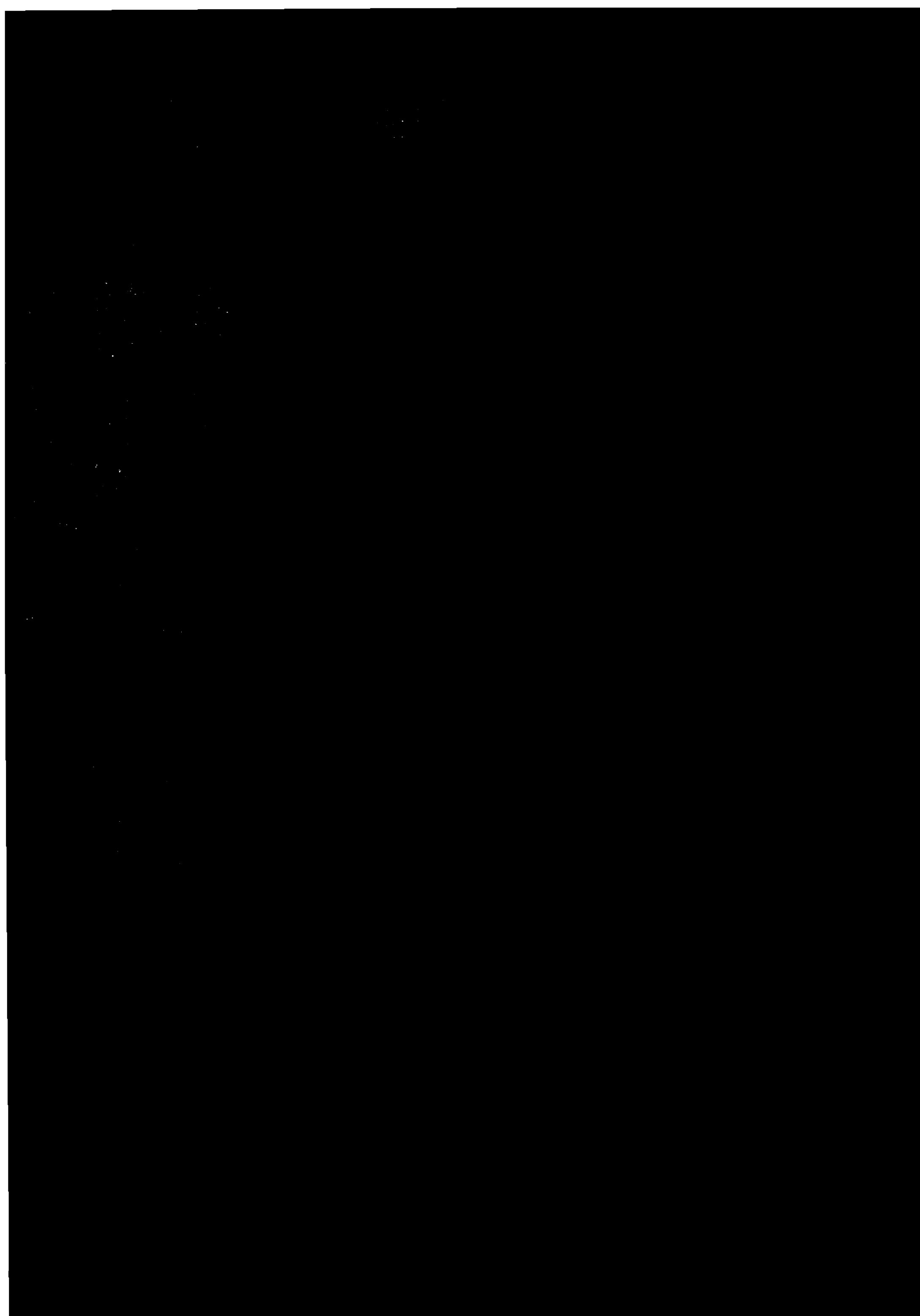
[illegible] Deel nyere (15) have sanket adskilligt om dette Folk, [illegible] gamle Skribenter, og deels ved Slutninger, og frem-fort

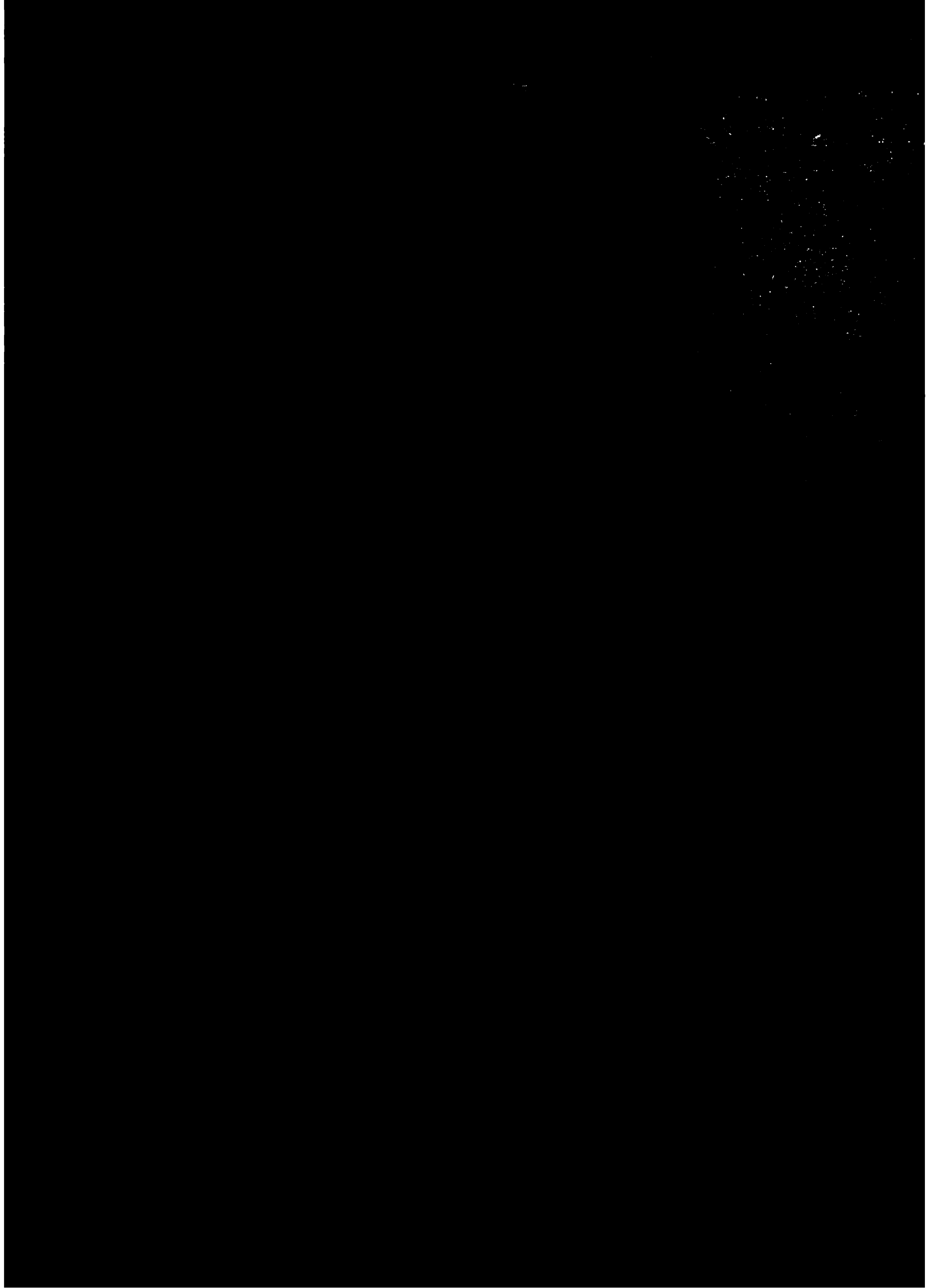
[illegible] Fredegarius c. 15. ap. Du Chesn. t. 1. p. 746.
[illegible] De reb. Get. c. 44.
[illegible] p. 26 & 27.
[illegible] Thes. Thern. p. 160 — 185. Franckii Mill. l. 1. p. 4.

§. 18.

[redacted]





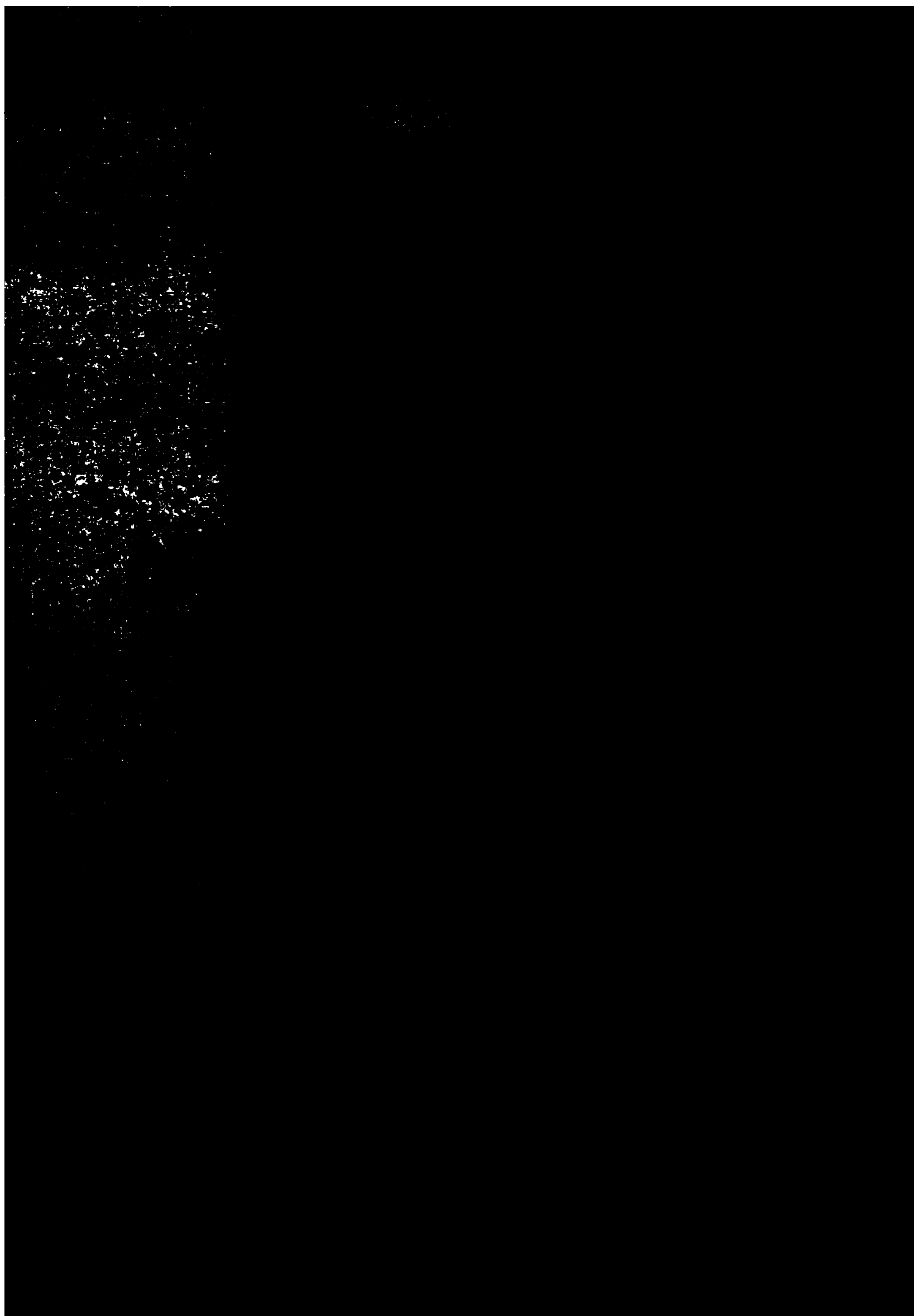




[illegible] kunde man udgaae, dersom man vilde antage, at der er [illegible]vexling i Ordenen af Jornandis Fortælling, og at Gotherne [illegible] angrebe Vandalerne, og siden Rugierne. Men hvorom [illegible] er, saa synes mig heraf klart at følge, at Lemovier og [illegible]aler have beboet eet og det samme Land, næsten paa een [illegible] og at de første ere de samme, som de sidste under et andet [illegible], eftersom de ellers aldrig forekomme i Historien, med [illegible] man vilde anse dem for Ptolemæi (4) Ailouaiover, som [illegible]satte imellem Rutiklier (ɔ: Rugier) og Buntunter, (uden [illegible] de samme som han kort forhen haver kaldet Buguntier, og [illegible] at strække sig til Weixelen, og der uden Tvil ere de samme [illegible]Burgundier); men hvilke Ord tiene end mere til at stadfæste [illegible]ere Vandaler, saasom man heraf seer, at de udi Ptolemæi [illegible] maat forlade Søekanten, og at de have veget langer [illegible] efter; hvilket end mere stadfæstes derved, at han der ikke [illegible] Vandaler. Men at Vandalerne have været, forend de [illegible]tvingede af Gotherne, et meget mægtigt Folk, sees af denne [illegible]ling hos Paulum Diaconum (5), hvilken uden al Tvil har [illegible] sig forend Christi Fødsel, da man fra Christi Tider af [illegible] at Longobarderne have omtrent beboet det Lüneborgske ved [illegible], og da man ogsaa veed, at Vandalerne beboede gandske [illegible] hen i det andet Seculo ei mere bag Pommern. Hans [illegible]ling lyder saaledes: Winili komme under deres første An[illegible]bor og Ayo til det Land kaldet Scoringa, (hvilket [illegible] have befattet Mekklenborg i sig, og maaskee ogsaa endeel af [illegible], men hvoraf dette Navn er kommet, formaaer jeg ei [illegible] ingen maae her tænke paa Scirerne; Rimeligst er Or-

Forend Christi Fødsel.

(4) L. 2. c. 11. p. 5.
(5) H. Long. l. 1. c. 7. 8. 10. 11. 12. 13. p. 749—753.



[illegible], Procopius haver kaldet dem [illegible] hele Hoved-Stamme [illegible] Vandalerne, ja endog henregner Gotherne til dem, fordi [illegible] Krige havde giort sig anseeligere end noget andet Folk af [illegible] Stamme; At Longobarderne ere komne til Bag-Pommern, [illegible] Vandalernes ældste Sæde, omtrent i Slutningen af det andet [illegible], efter som ingen mere nævner Longobarder ved Elven [illegible], der døde 147, og man siden finder dem at [illegible] jo længere, jo mere imod Østen, og deres øvrige [illegible] og Bedrifter, som forekomme hos Paulum, udfordre en [illegible] Tid, allerhelst nogle Longobarder have alerede streiffet [illegible] Donau under Marco Aurelio; At Assipitti have maaskee [illegible] nogle tilbageblivende Vandaler, maaskee da boende i en [illegible] af For-Pommern og af Mark-Brandenborg, efter som [illegible] synes da alerede at have forladt den, og grunder jeg [illegible] Assipitti have været Vandaler, derpaa, at Asdingi [illegible] virkelige Vandaler, og kanskee de samme som Assipitti [illegible] er det ellers, at det Ord As forekommer saa meget hos [illegible], som Assipitti, Asdingi, Ass, allerhelst naar [illegible] dertil, at Procopius kaldet dem udtrykkeligen Gother, [illegible] dyrkede Wodan. Det er derfore vel mueligt, at de have [illegible] virkelige Tydske Gother, som under den mellemste Odin [illegible] sig fra de andre Jøter, thi at føre dem fra de [illegible] Gother drister jeg mig ei til. Overalt er det umueligt [illegible] i saa gamle Sager.

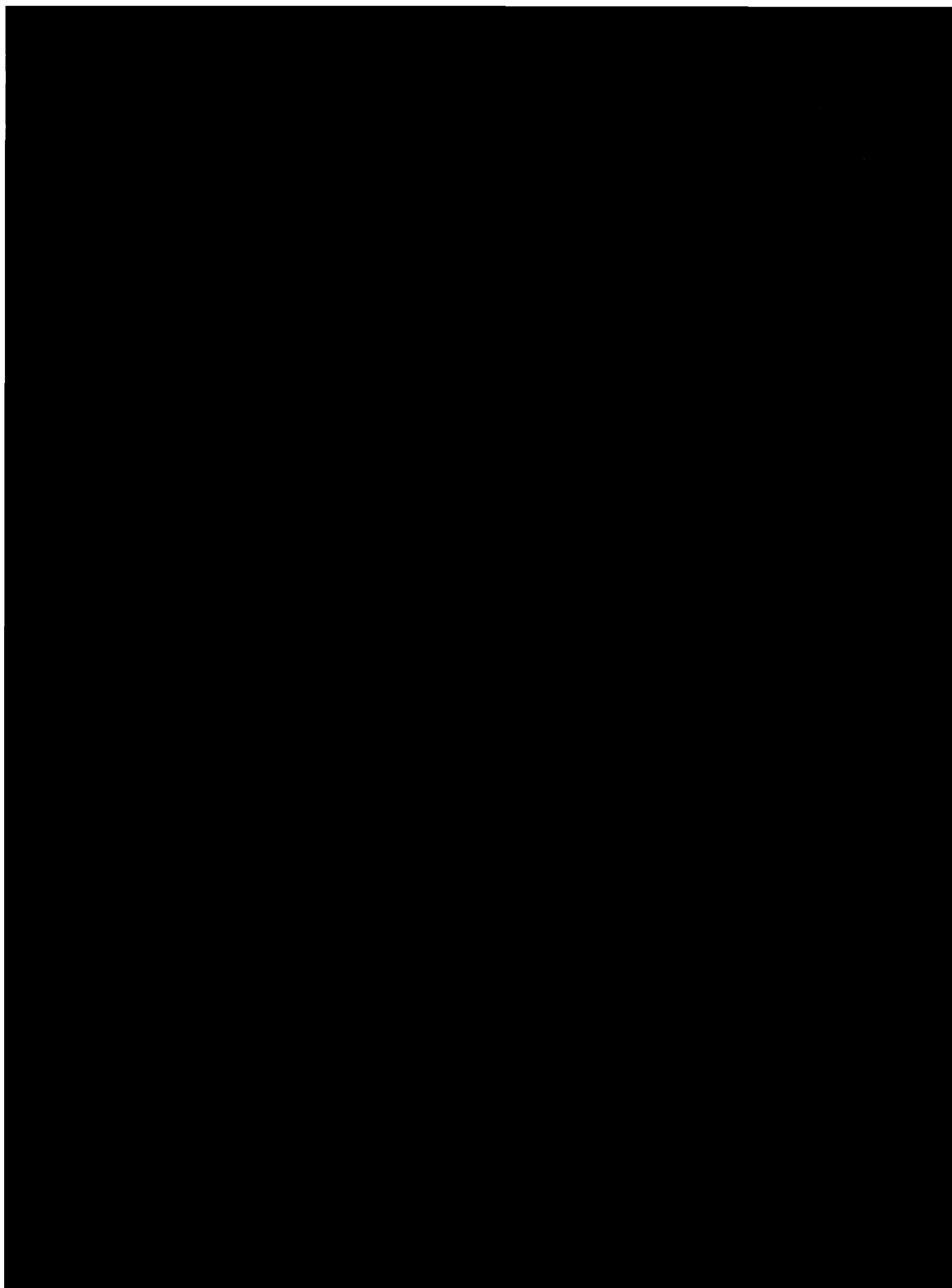
§. II.

[illegible] haver forhen i min Afhandling om Gotherne (6) viist, [illegible] mange Folk, som under Keyser Marco angrebe Romerne, [illegible] forjagede af oven for dem boende Barbarer, og at de

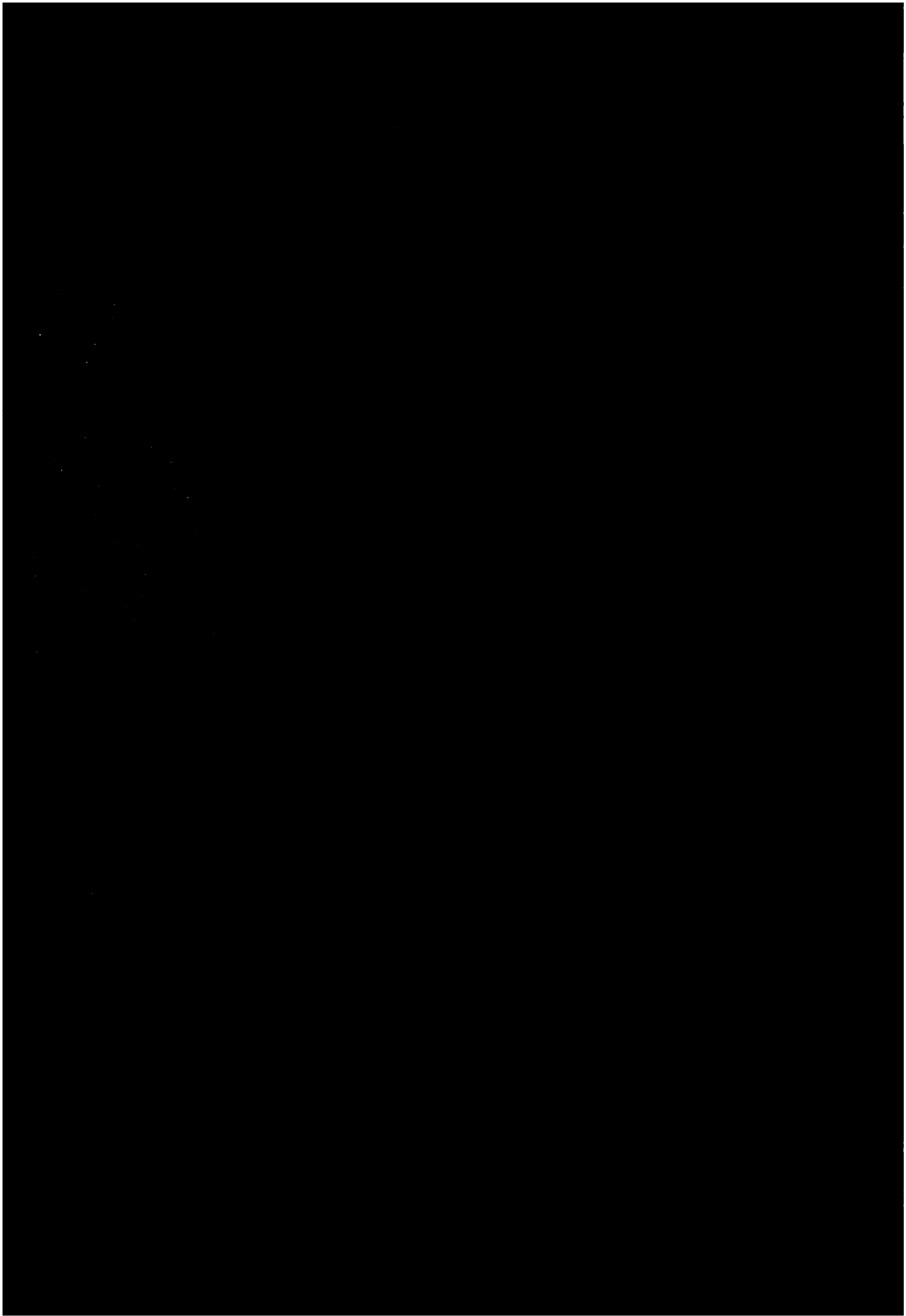
Andet Sæde i Bøhmen. Fra Aar 166 til 180.

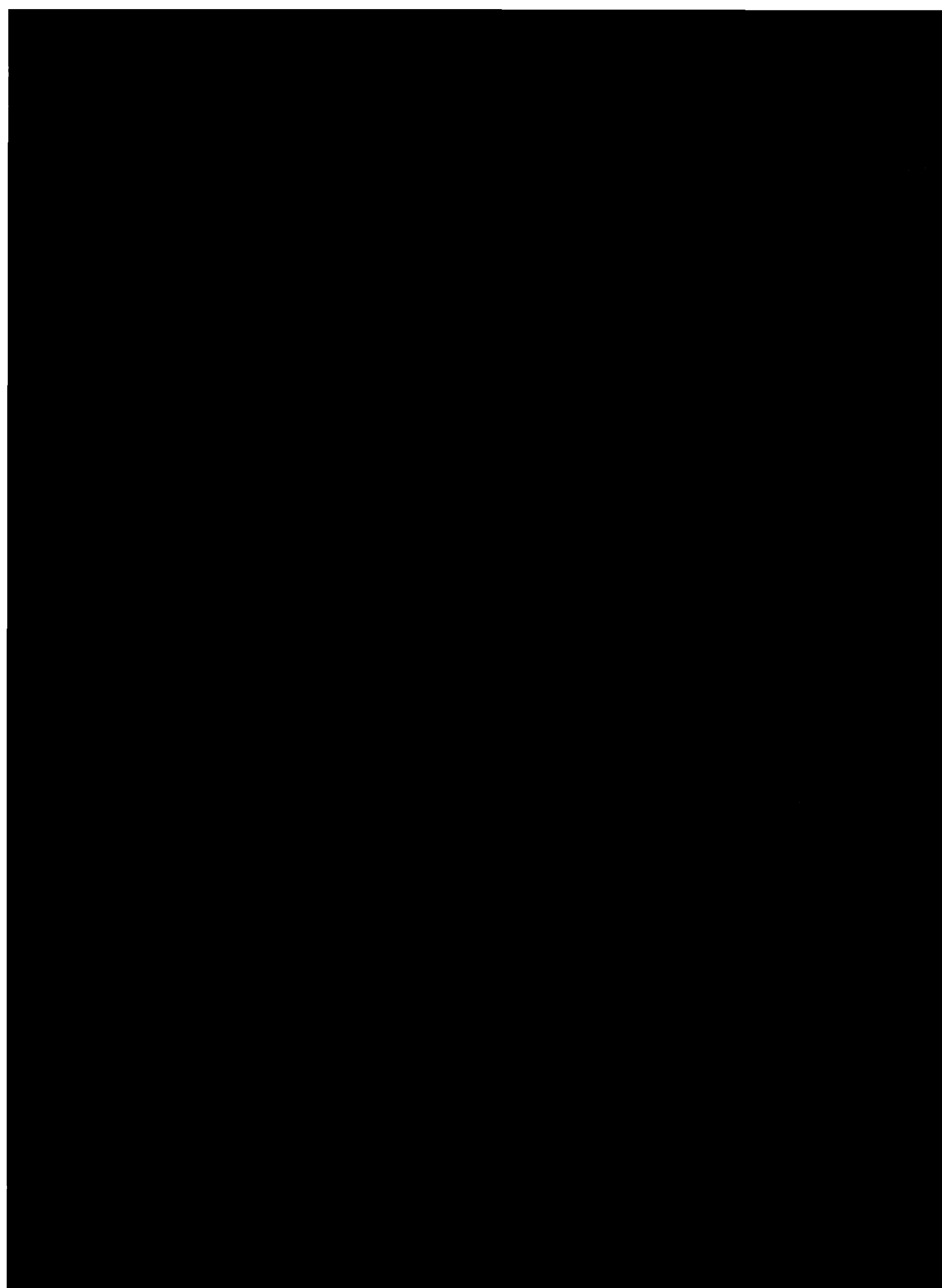
(6) §. 15.



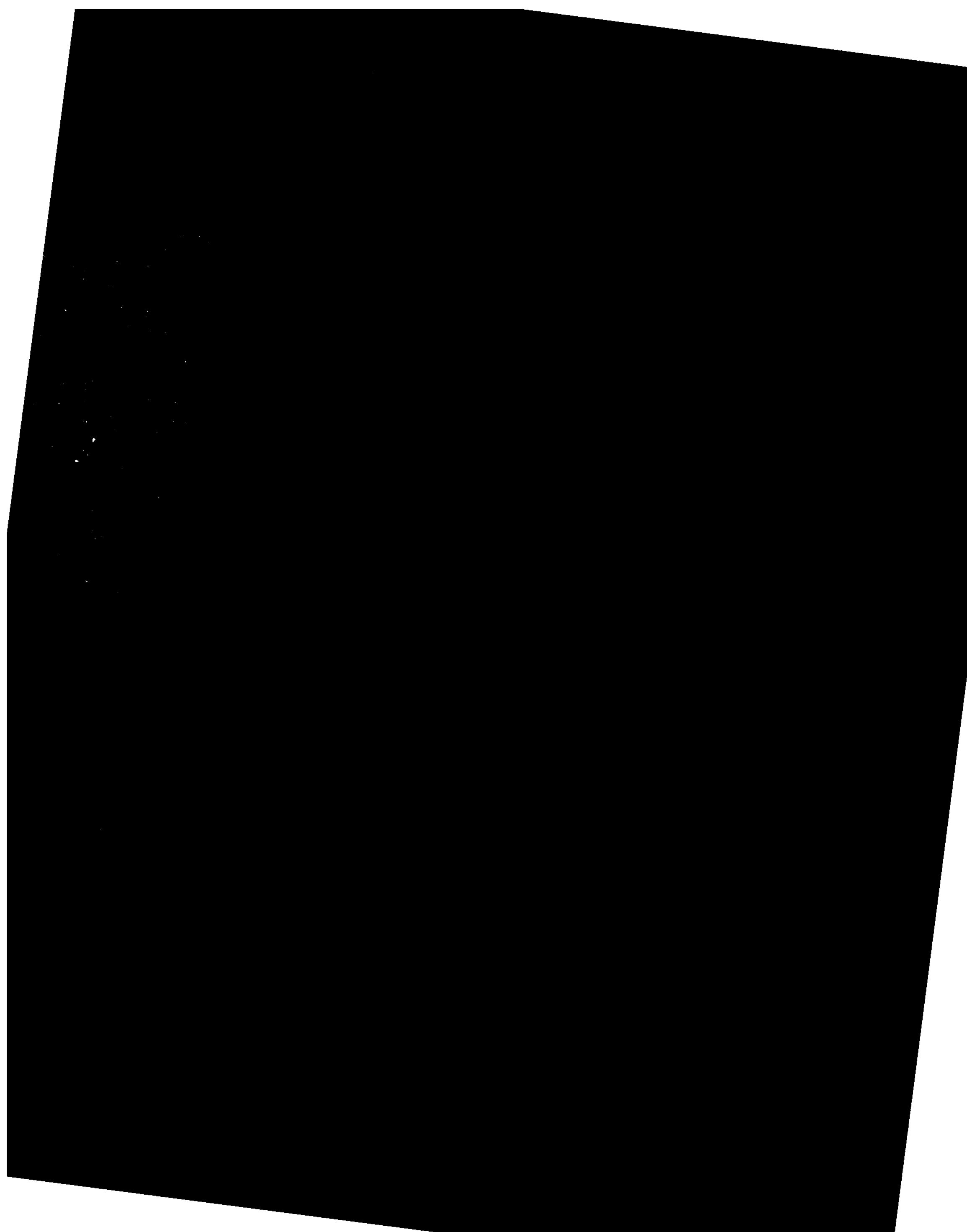


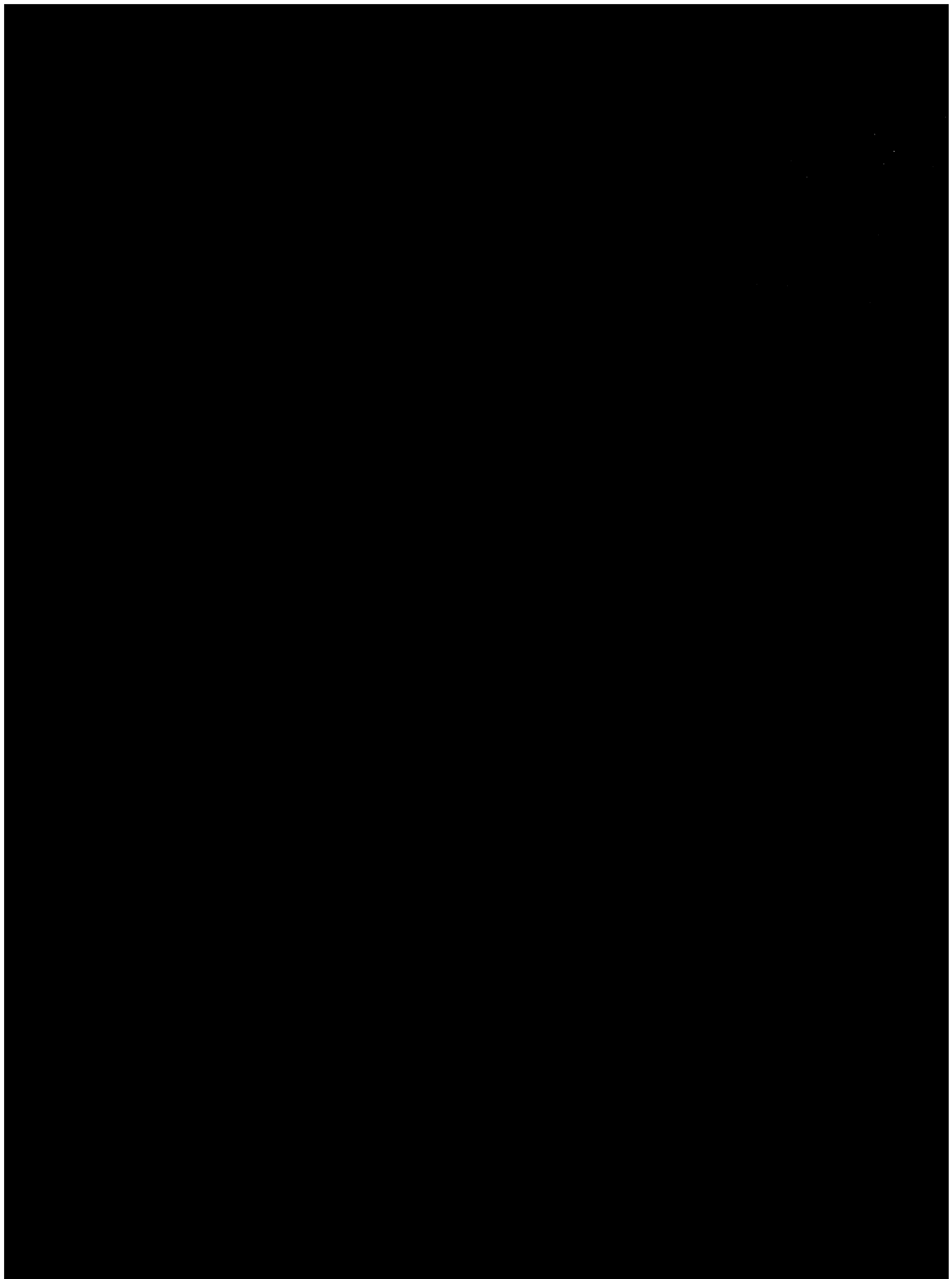
[redacted]

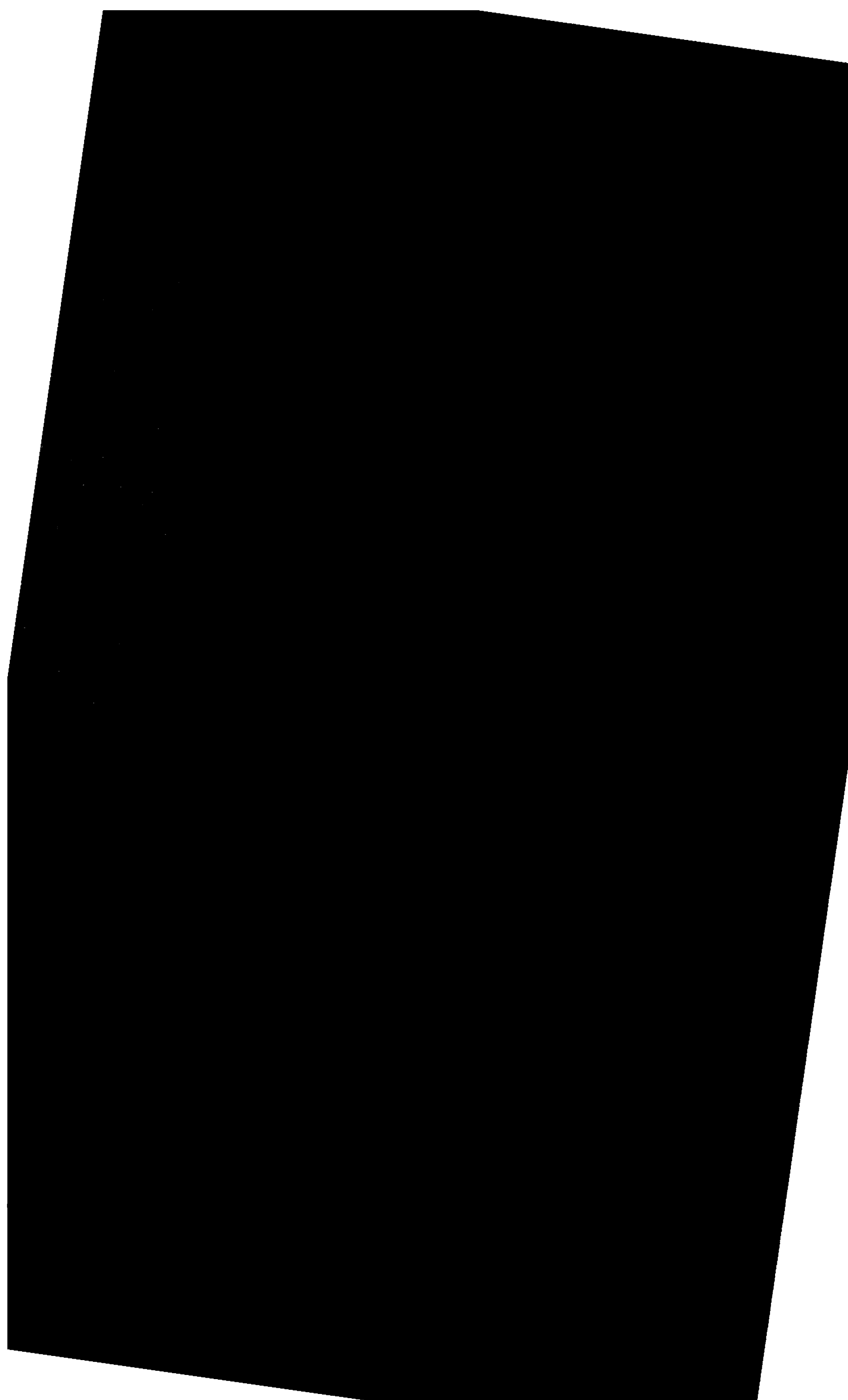


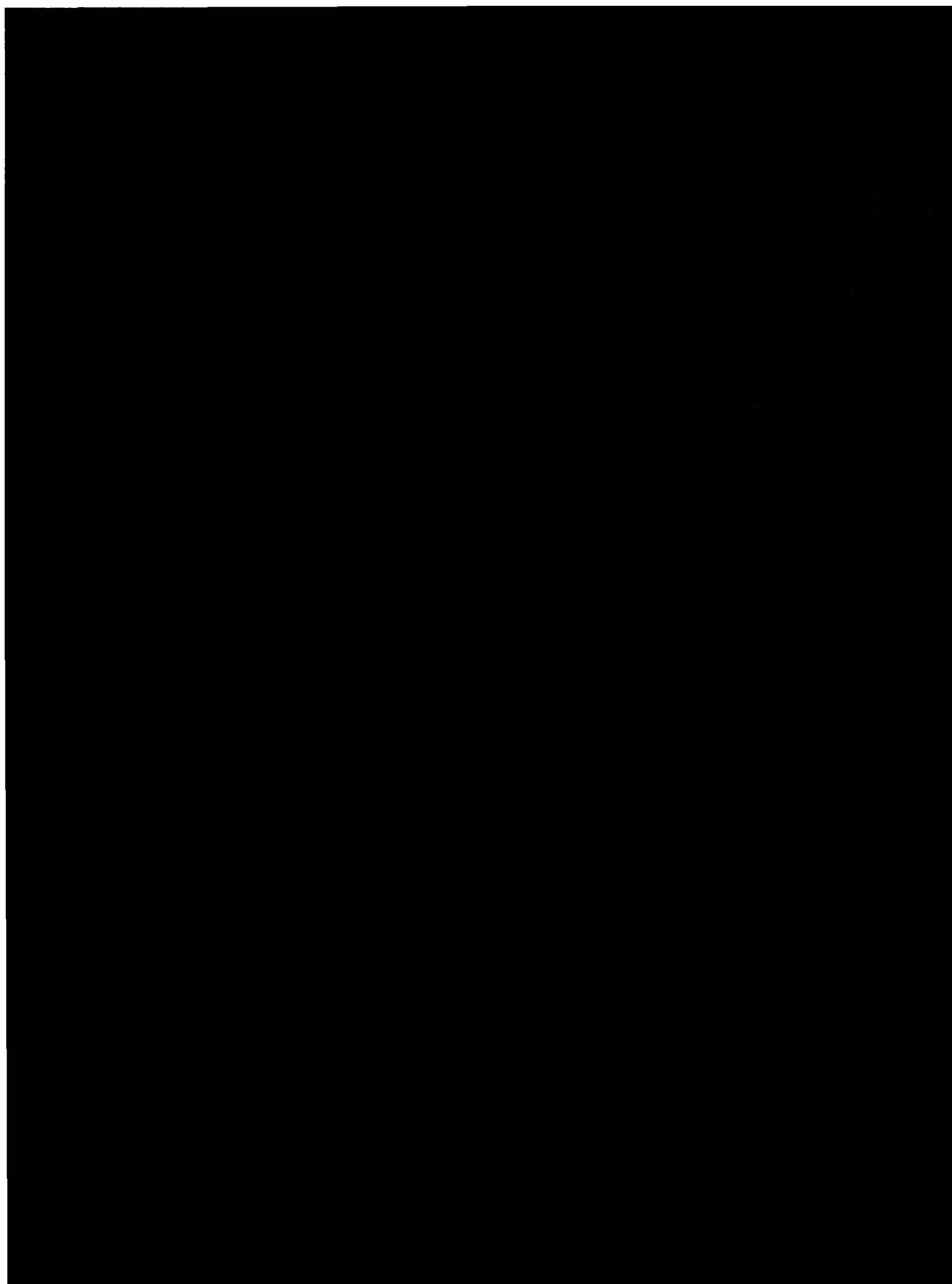


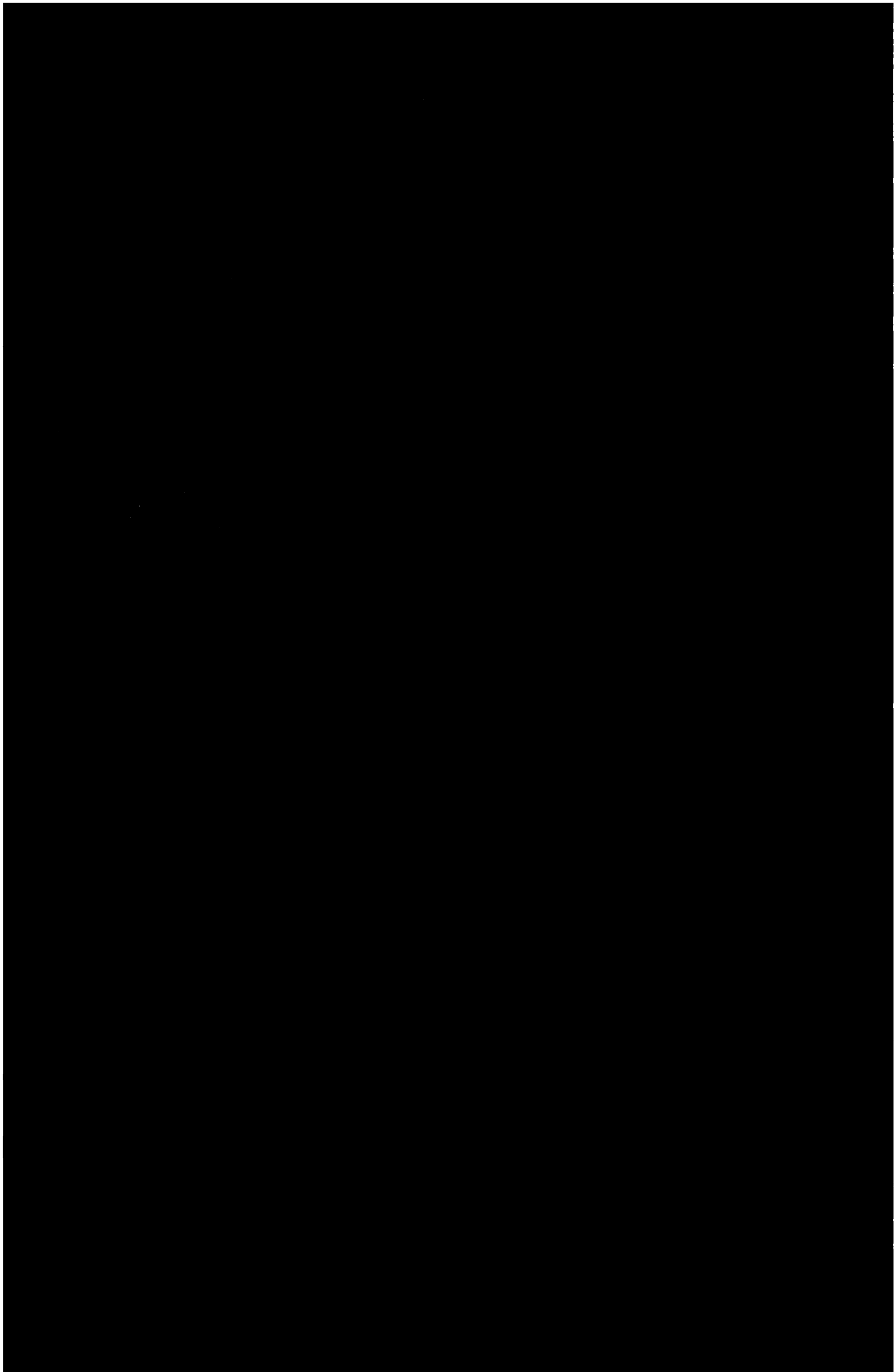
[redacted]

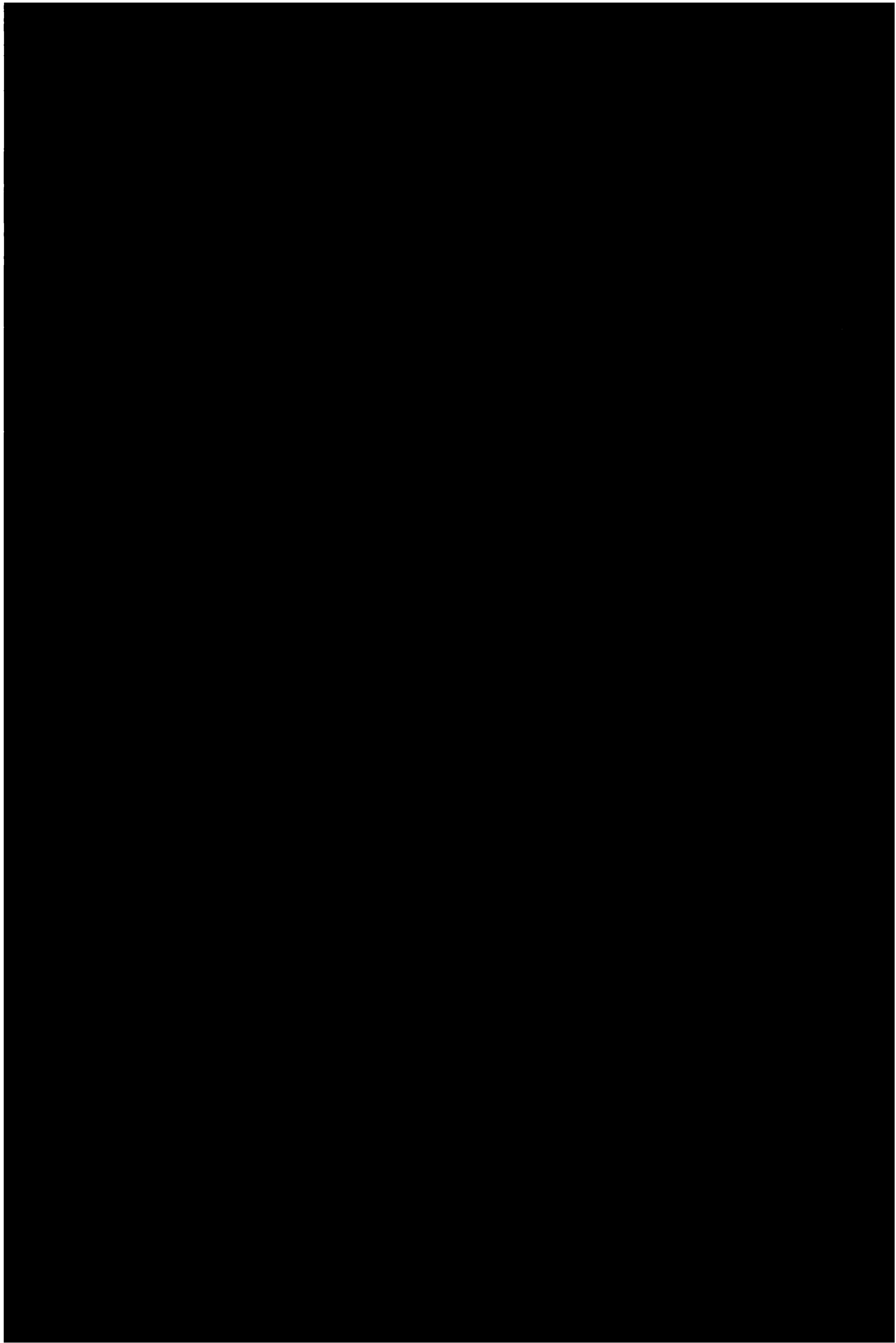


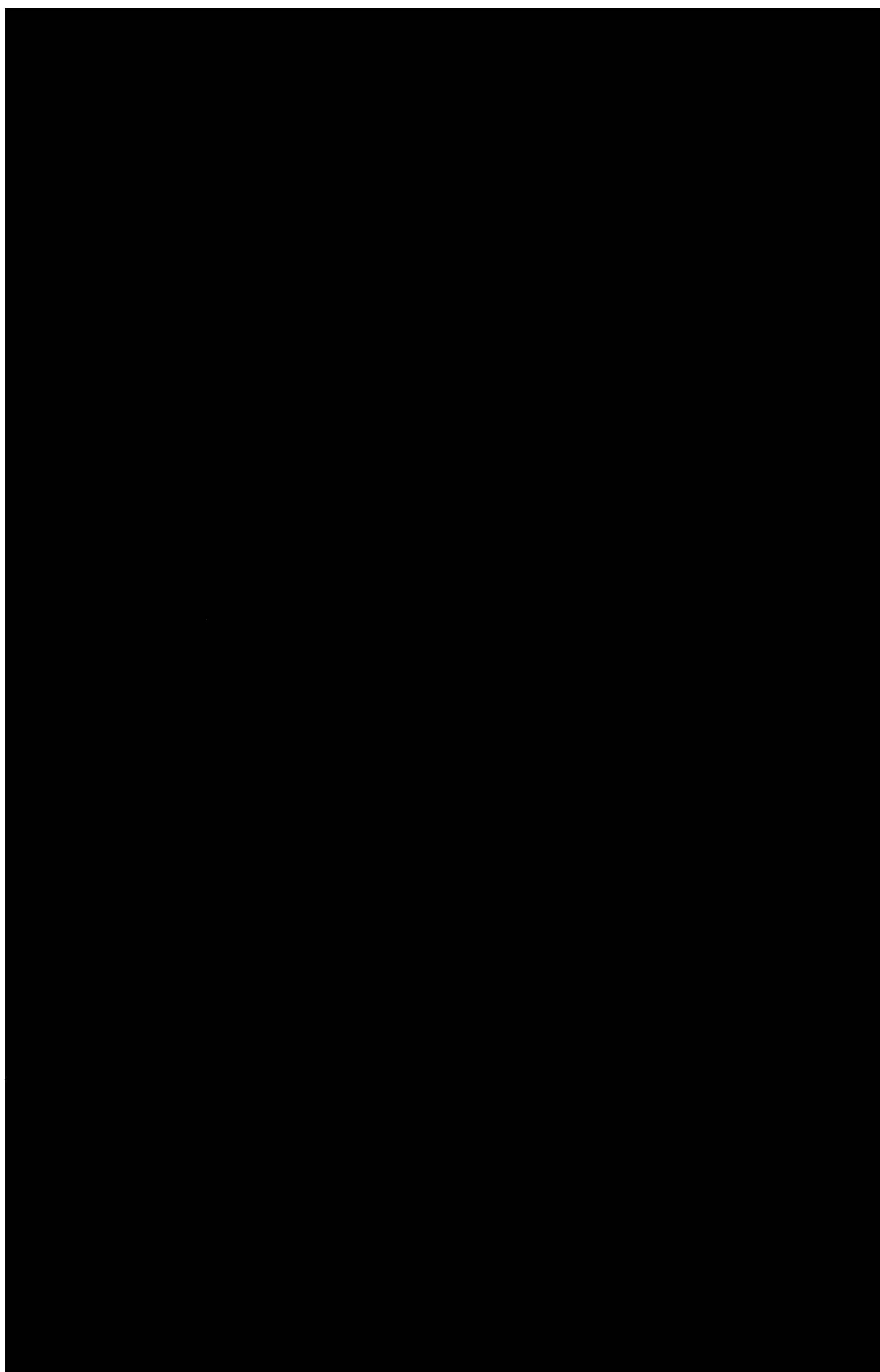


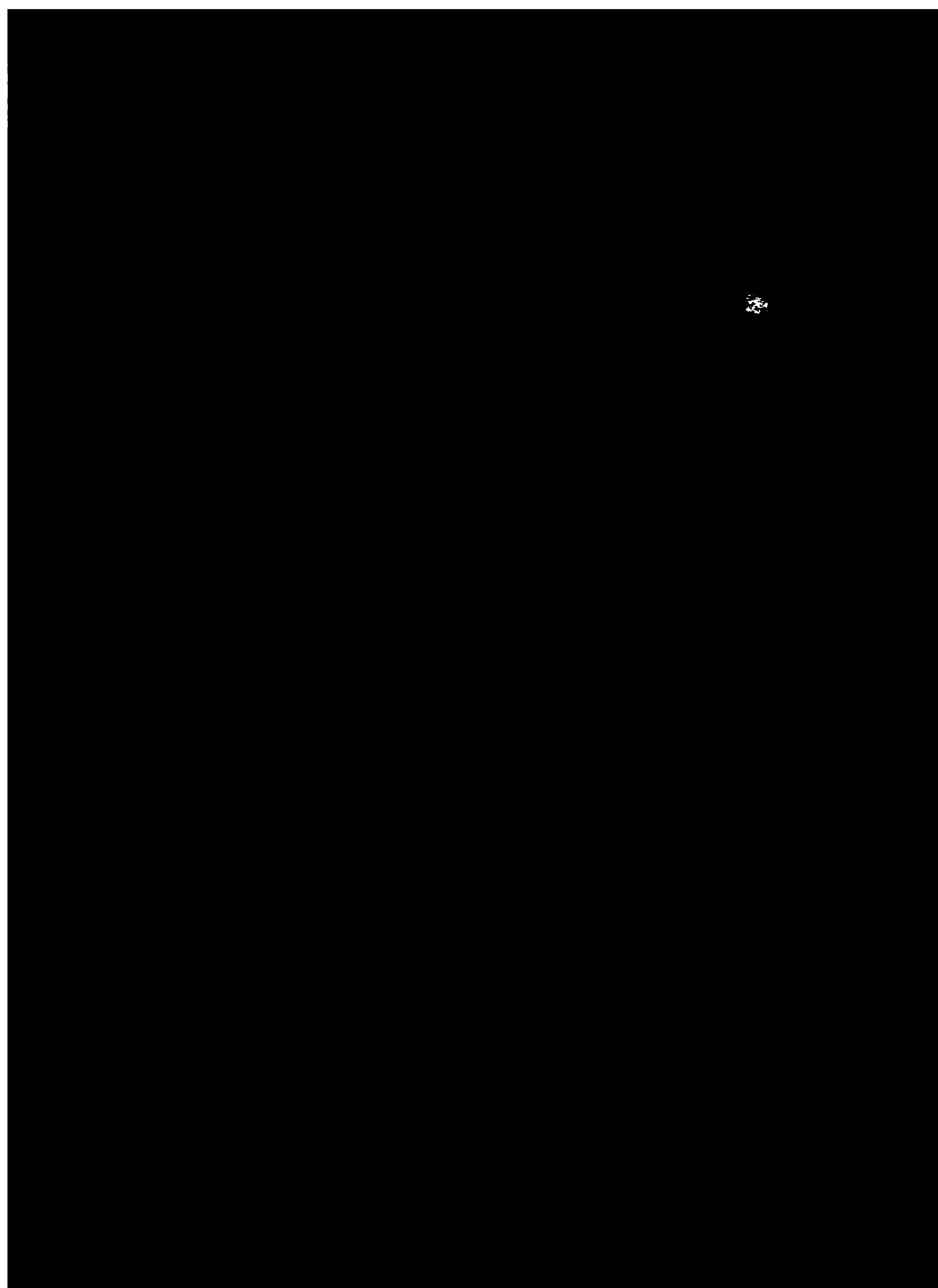


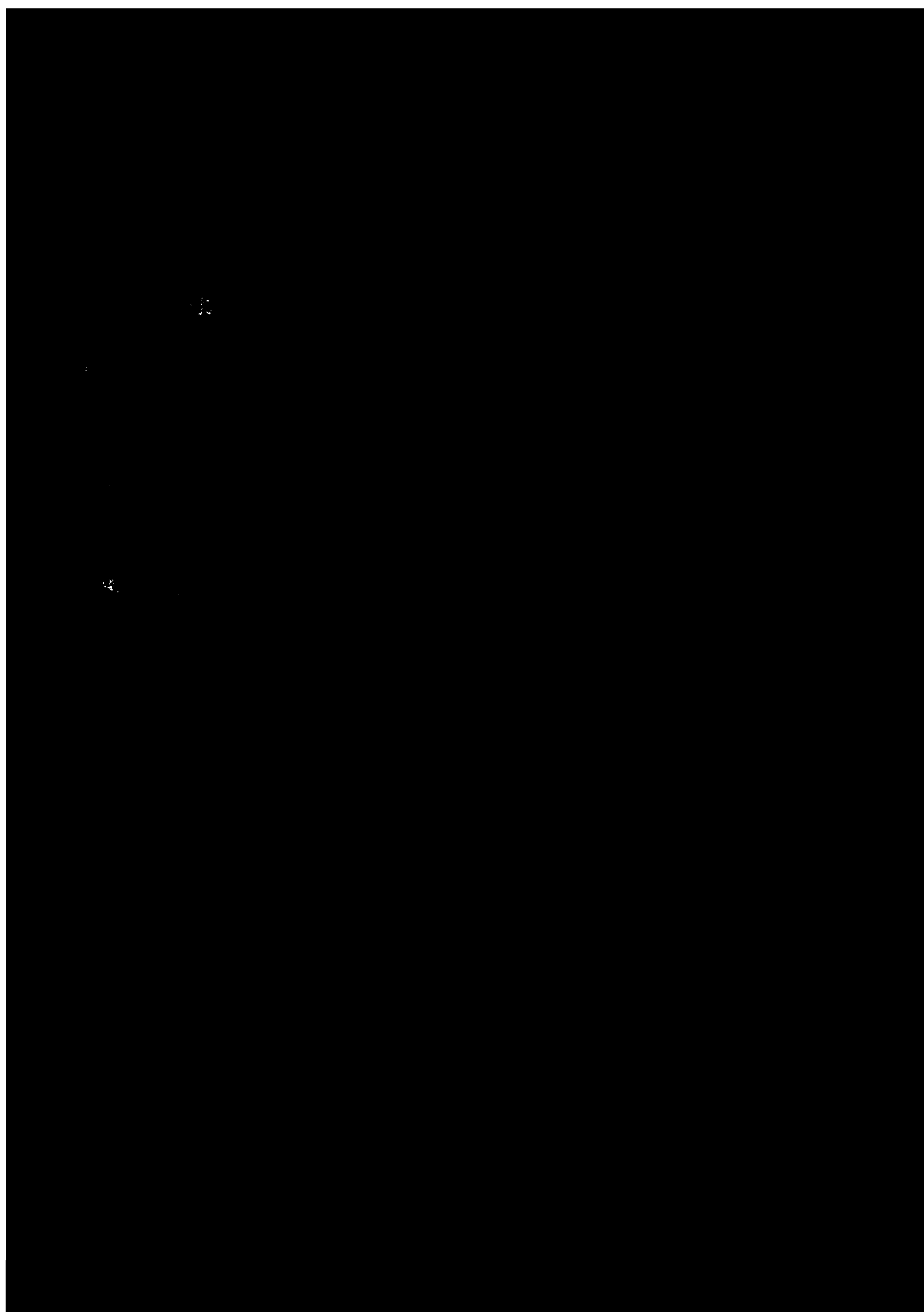




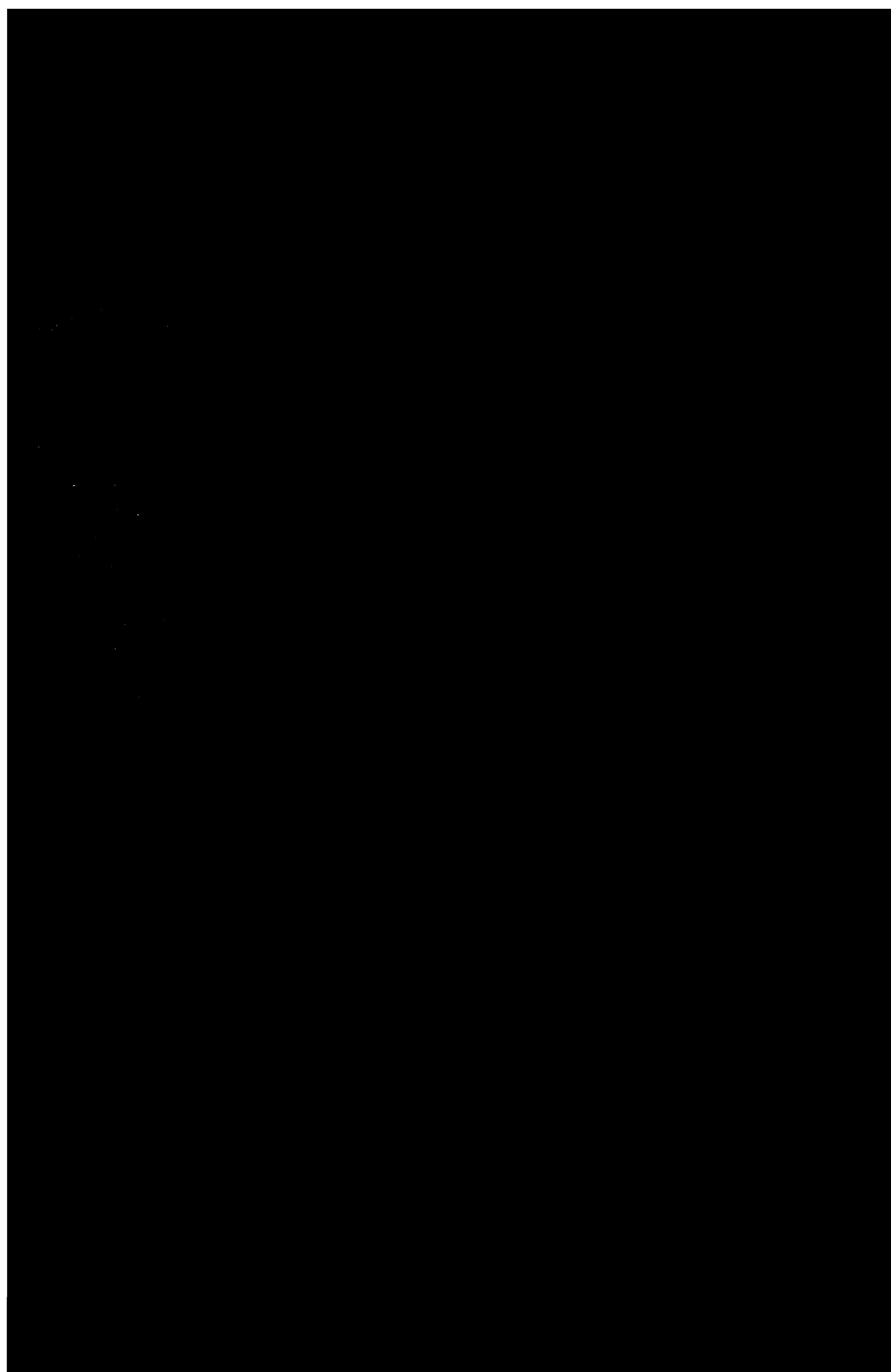


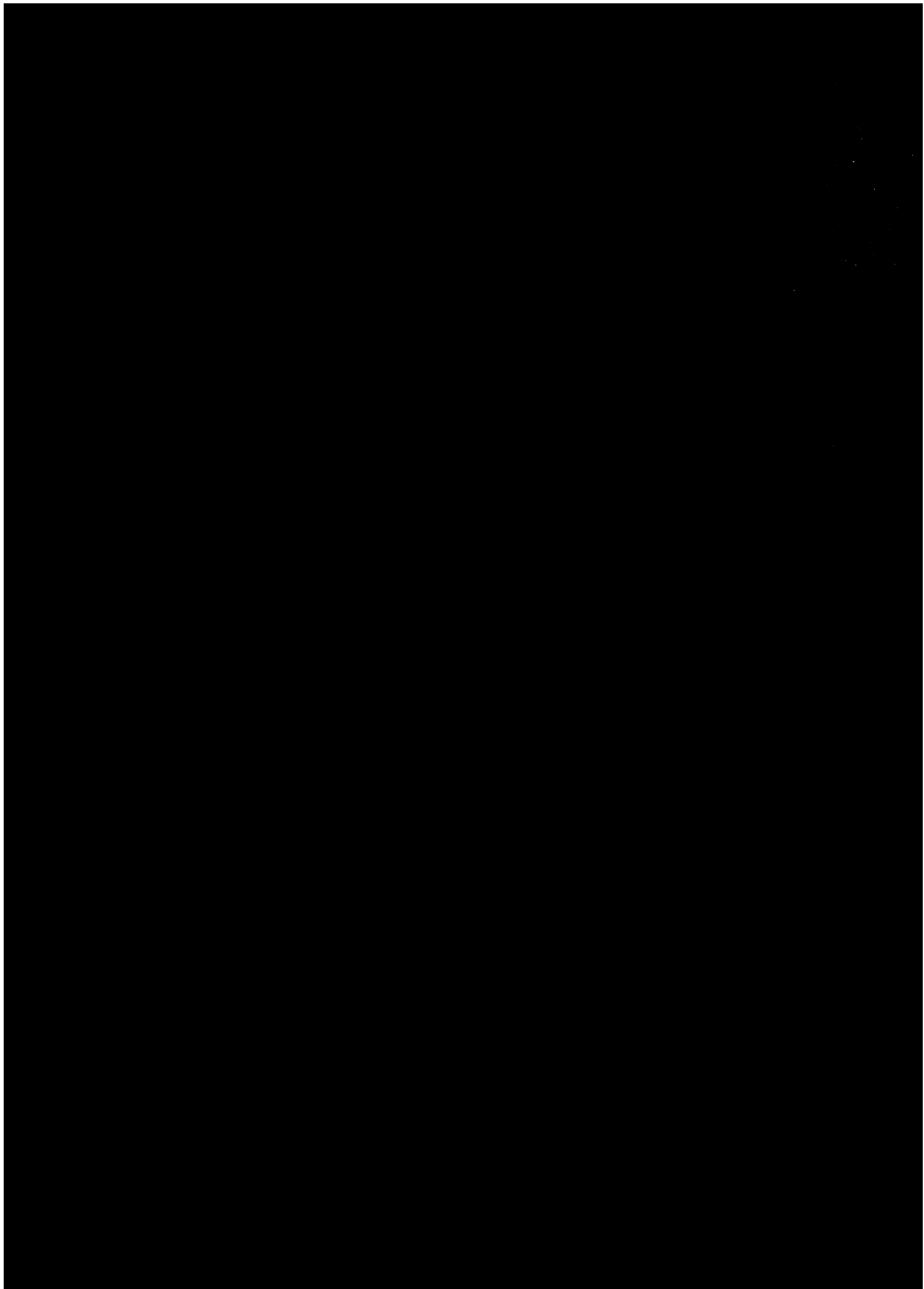


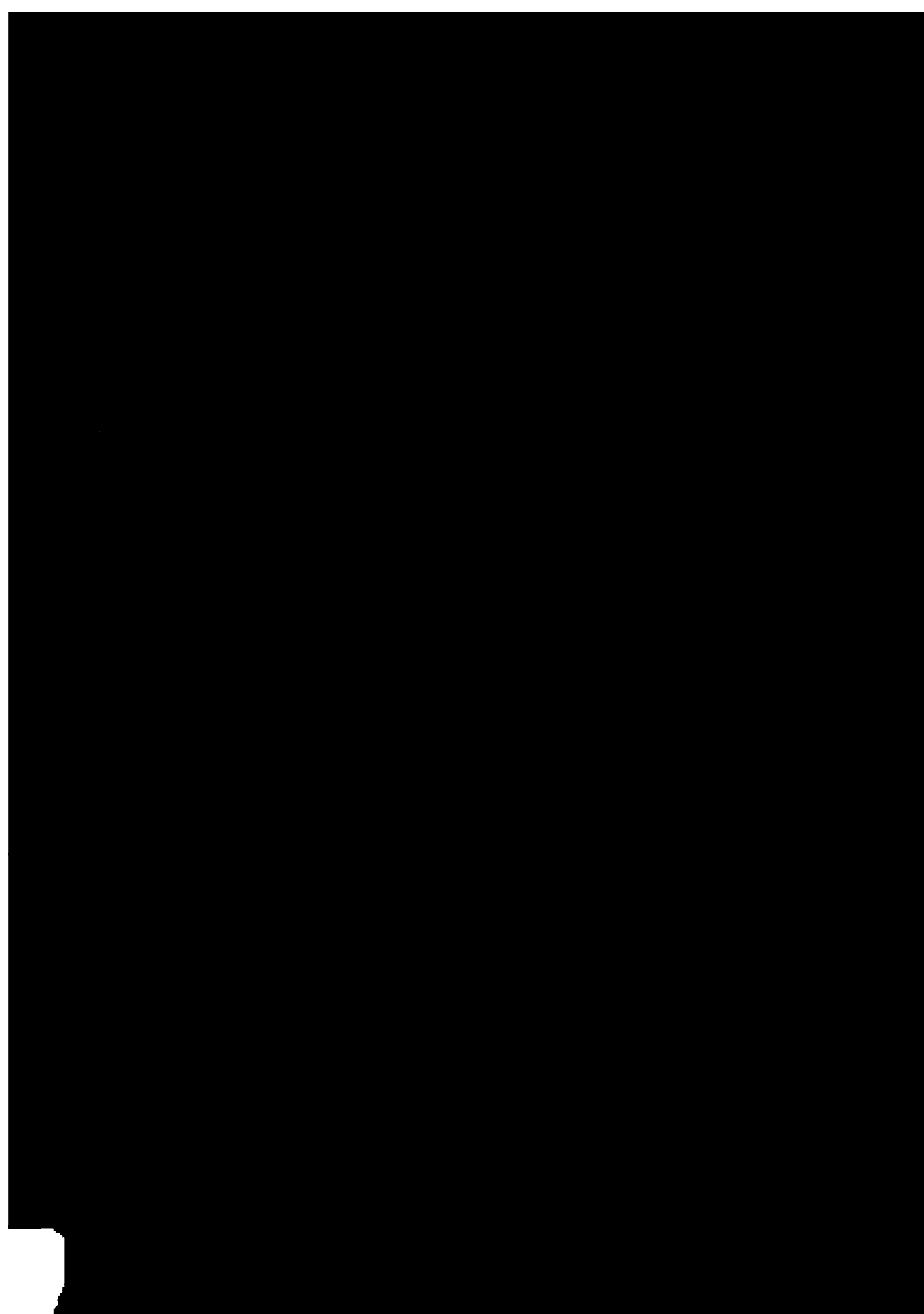


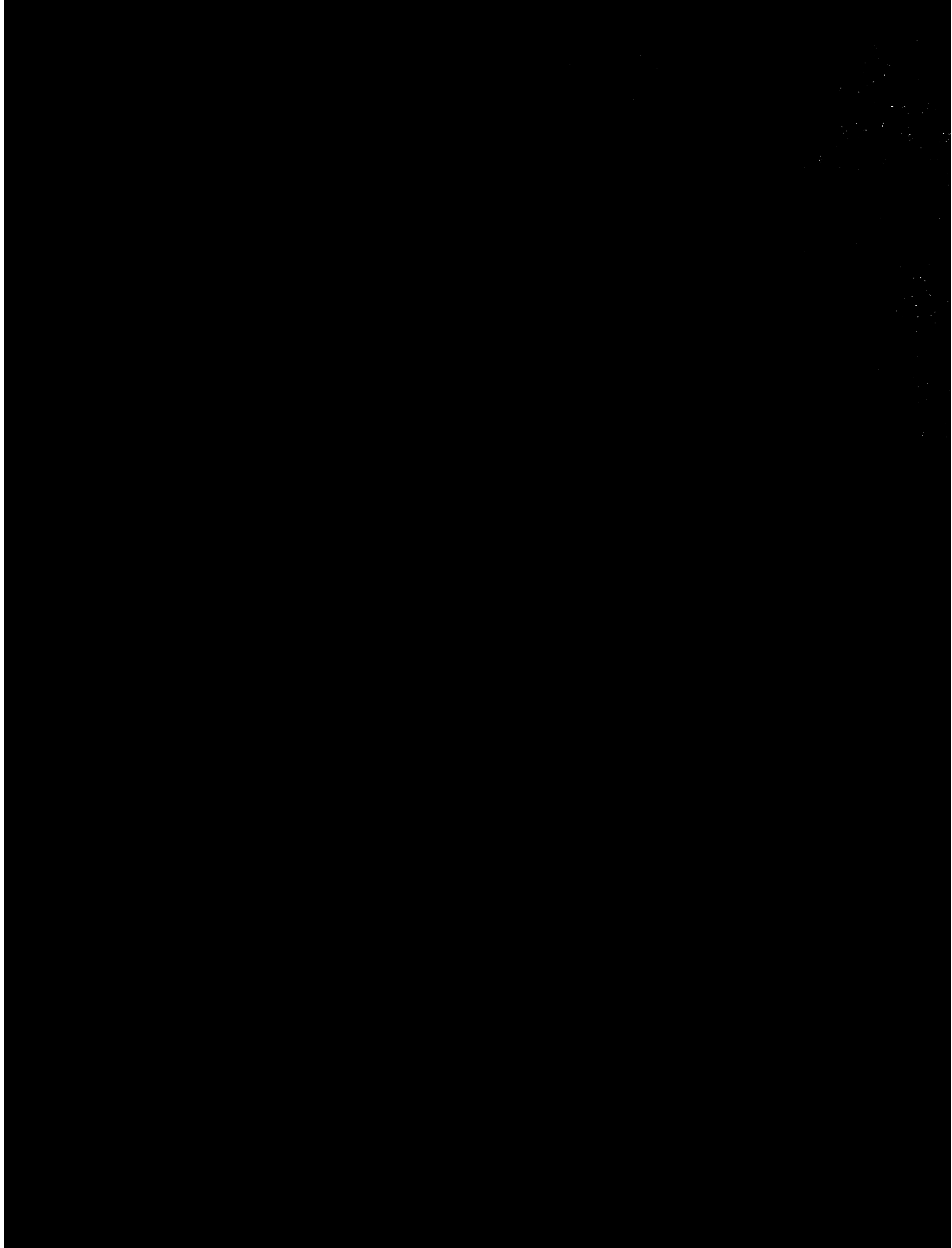


[redacted]

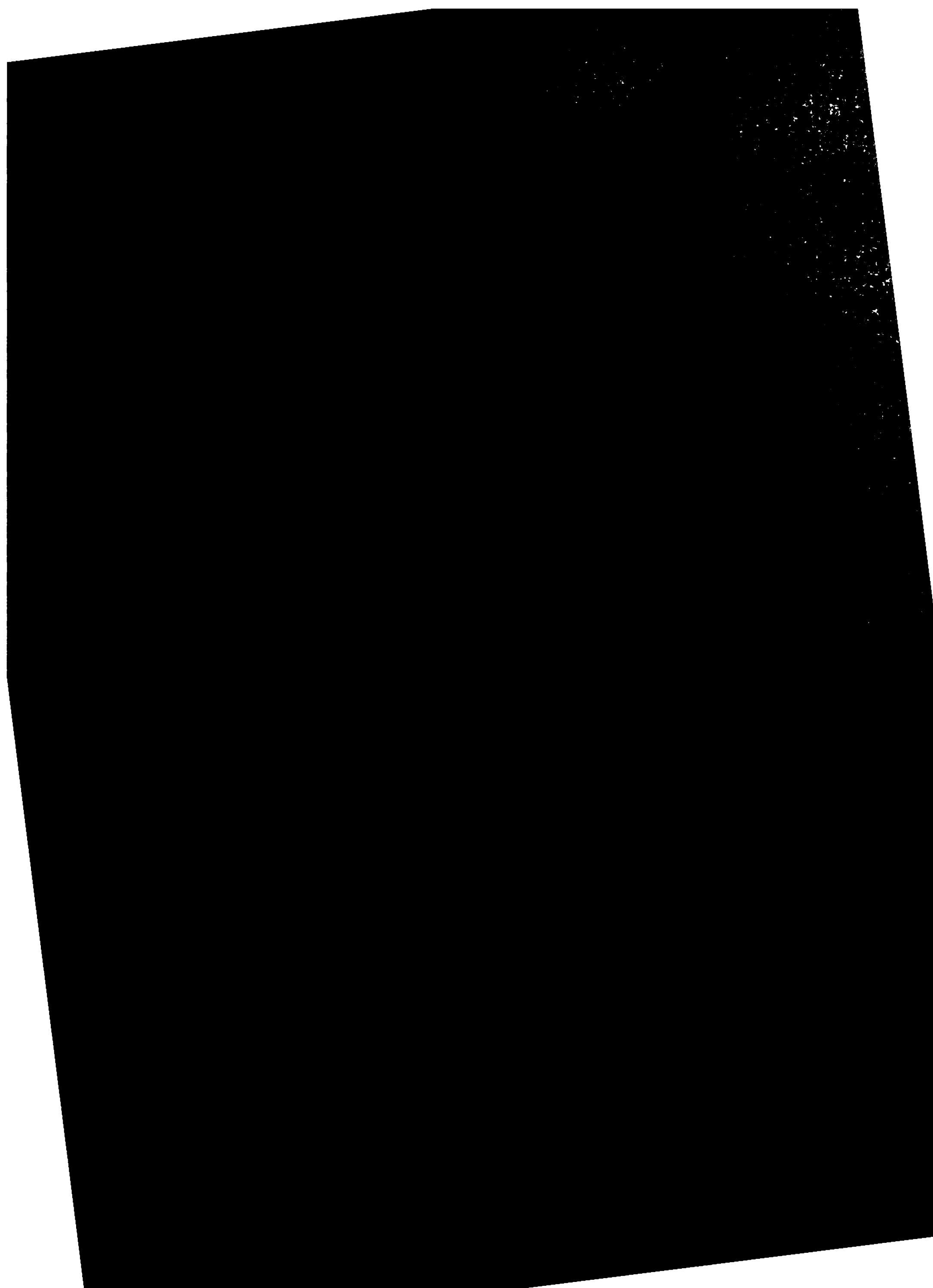


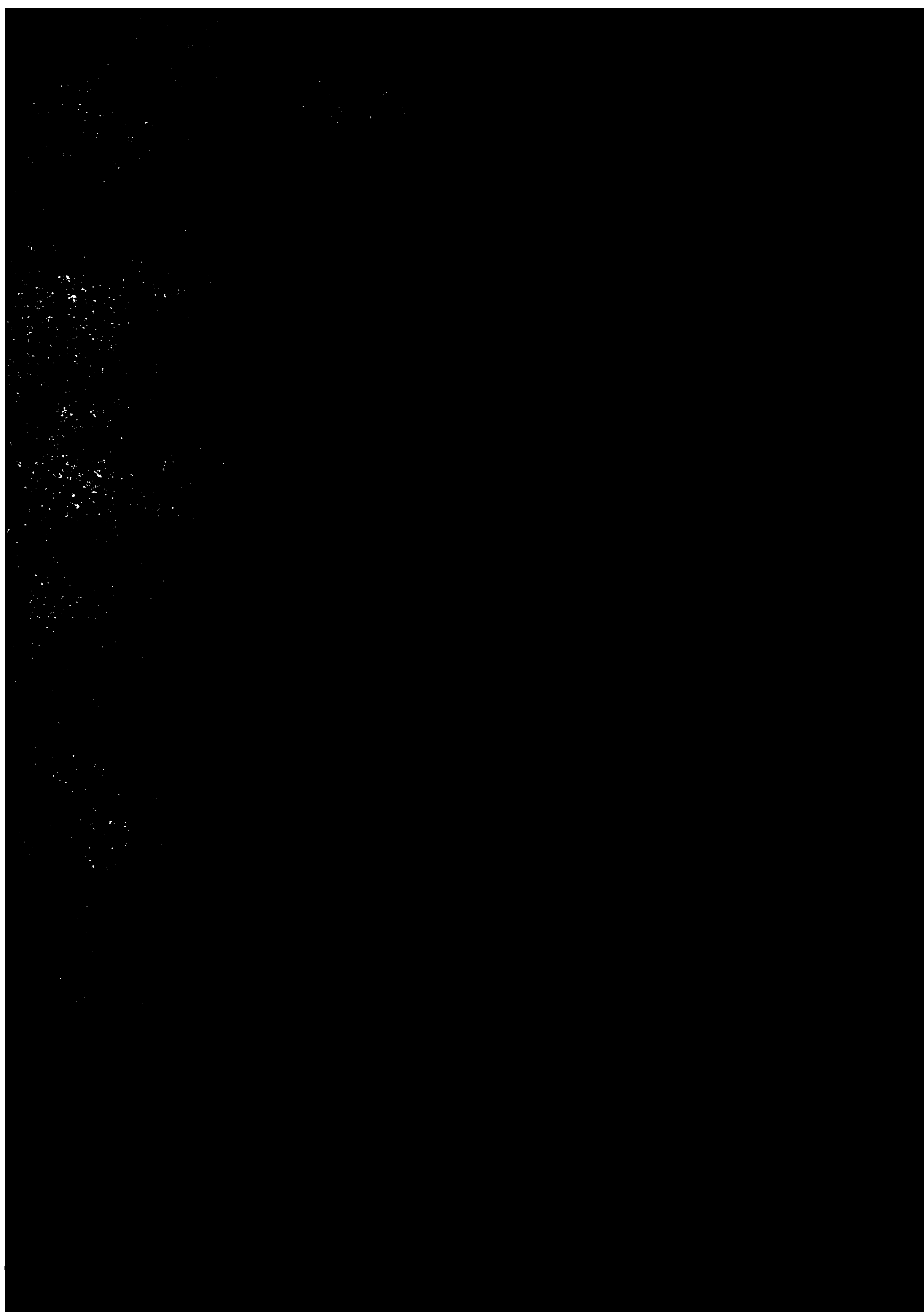


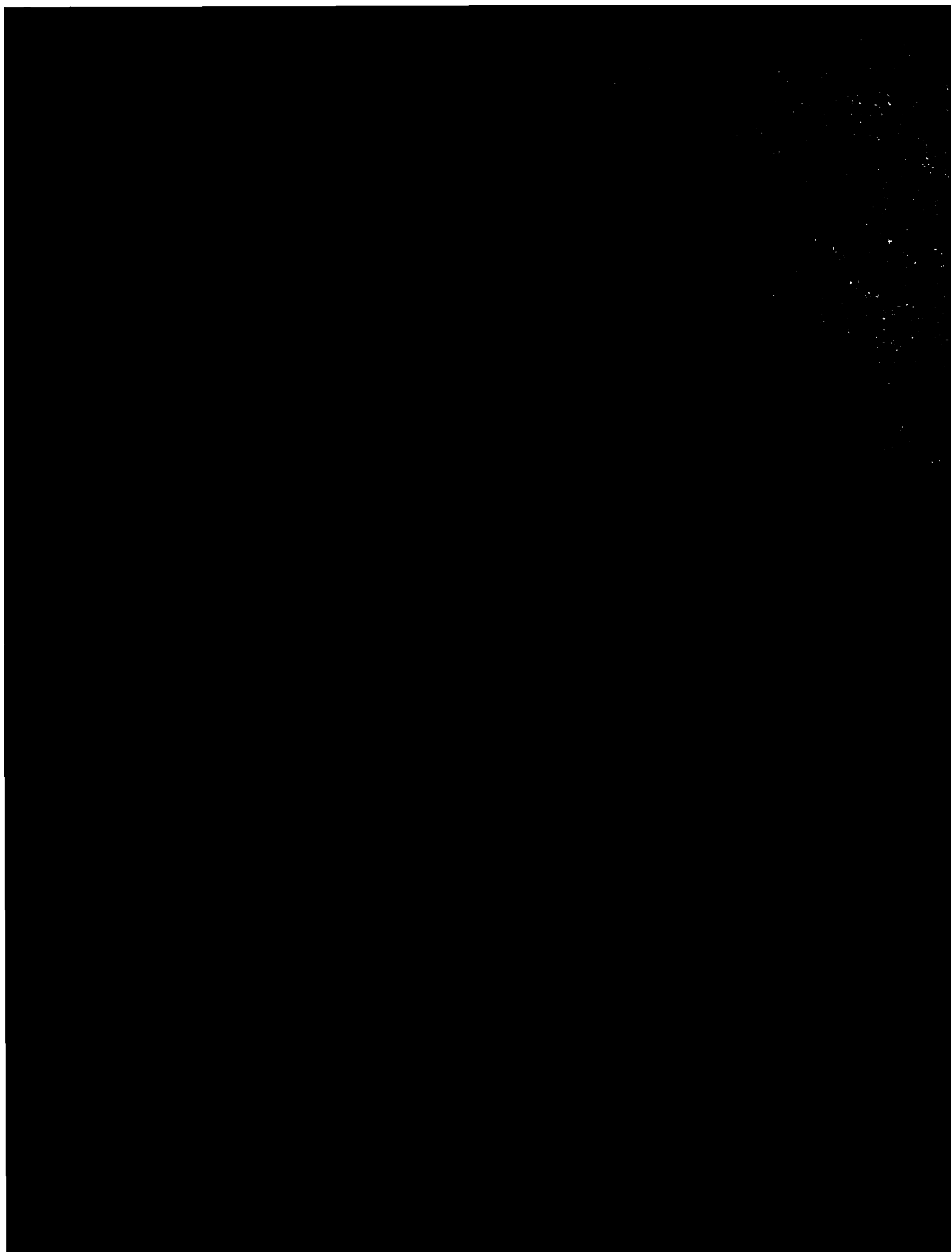












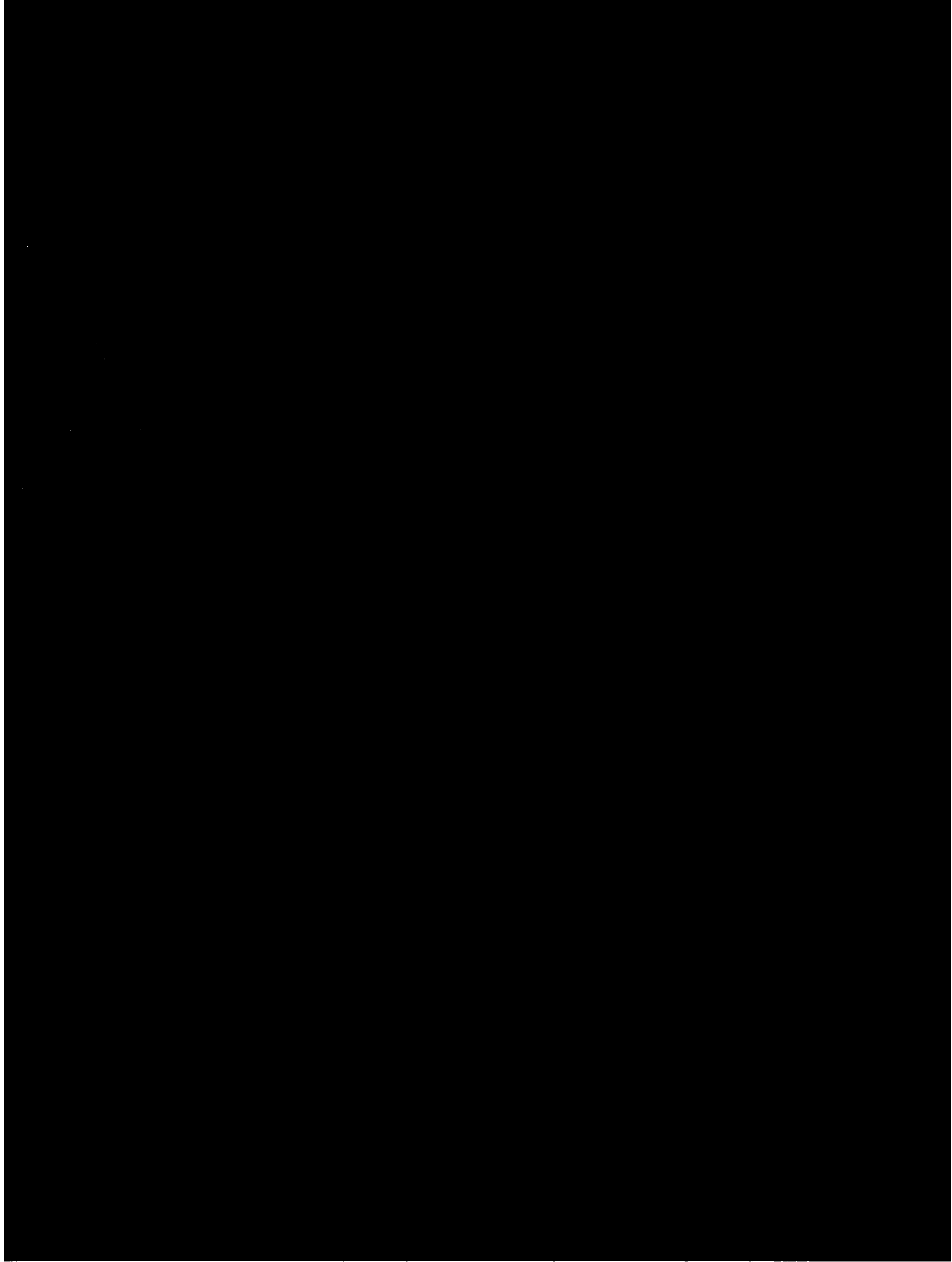




ver den Vandaliske Konge Huneric, beretter: At saasnart G
fericus var kommet over til Africa, lod han tælle alle, saa
gamle, som unge, Mænd, som Qvinder, Herrer, som Træ
og beløbe de sig til 80000, hvilke de uvidende ansee for
Soldater, da dog de Stridbares Tal var udi Skribentens T
ringe og svag; At Vandalerne plyndrede, brændte og myrd
allevegne i Africa, sparede ei Kirker, og huggede Frugttræ
om; hvad de ei kunde opbrænde, nedreve de, og ødelagde
des adskillige Bygninger, endog i Carthago selv; At G
befoel, at enhver udi Carthago skulde frembære sit Guld, S
Ædelstene og kostbare Klæder, at han beholdt for sig sel
Landskaber Byzacene, Abantane, Getulien og en Deel a
thidien, men uddelede ved Reb (det er Maalning, en
ne, som ofte forekommer i vore gamle Love), Zeugitane
Krigshær; At han afstod Sicilien til Odoacer, som
maatte give ham Skat; At han, saavel som hans Søn H
ric, grueligen forfulgte de rette Troende, hvorpaa an
drøvelige Beviser; At der iblant Vandali vare nogle,
tes Millenarii (de samme, som Procopii Chiliarchi); At
lod brænde mange Manichæer, hvilket Skribenten ro
paalagde haarde Skatter; At Anledningen til Hunerics
gelse var, at man i det østlige Keyserdom ei vilde give
ne samme Religions Frihed, som han gav de rette Tro
sig, og at de allevegne bleve haardeligen forfulgte af
Troende; At mange Vandaler vare rette Troende,
Hof-Folk; At Huneric og Geiseric grueligen forfulgte
Paarørende, og at den første desuden lod dræbe m
Undersaatter; At han paa en uanstændig og grusom
handlede Nonnerne, beskyldende dem for at ligge i

[redacted]



[redacted]

Andre (74) blande dem og Vender sammen. Hvo der r Lyst til at læse underlige Etymologier af deres Navn, kan i efterslaae Prætorium (75), som og giør dem til et Slavisk , og regner uretteligen til dem Angler, Rugier, Langobar- r. Mascov (76) haver meget vel samlet det meste henhørende in Vandaliske Historie, og med megen Critique oplyst det. efter Suffridus Petrus (77) haver taget den heel urigtige Be- ng, at Vandalerne Aar 183 indtoge Ost- og West-Phalen, jeg vil kunne sige, med mindre den Sammenblanding af Ven g Vandaler, som Crantzius allerede haver giort, har givet en svag Anledning dertil; Ja han gaaer endog saa vidt, at Vandaler til samme Folk og Navn som Ost- og West-Va- Cluverius (78) vil, at de Vandaler, som angrebe Ro- te, bestode egentligen af Suardoner, Eudoser, Nuithoner idiner, men det er en blot, og derhos uhældig, Giætning, Tacitus giør de tre første Folk til Svever. Junius (79) udle- es Navn af Dal, og saasom han finder mange Landska- Norge, der endes med Dal, saa slutter han heraf, at de komne fra Norge, og Dalekarlien. Schwartz (80) vil, at ndiske Rige kaldes saa ofte i Middelalderen det Vandaliske, Vandalerne endda udgiorde de første Indvaanere, (men

Kkk 2 hvor

(74) Prætorii O. Goth. l. 3. p. 2. Hachenbergi Germ. med. p. 4.

(75) Ib. p. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 11.

(76) Gesch. d. Teut. App. t. 2. p. 27 — 42.

(77) Ant. Fris. l. 1. p. 104 & 105. l. 2. p. 458. 469. 479.

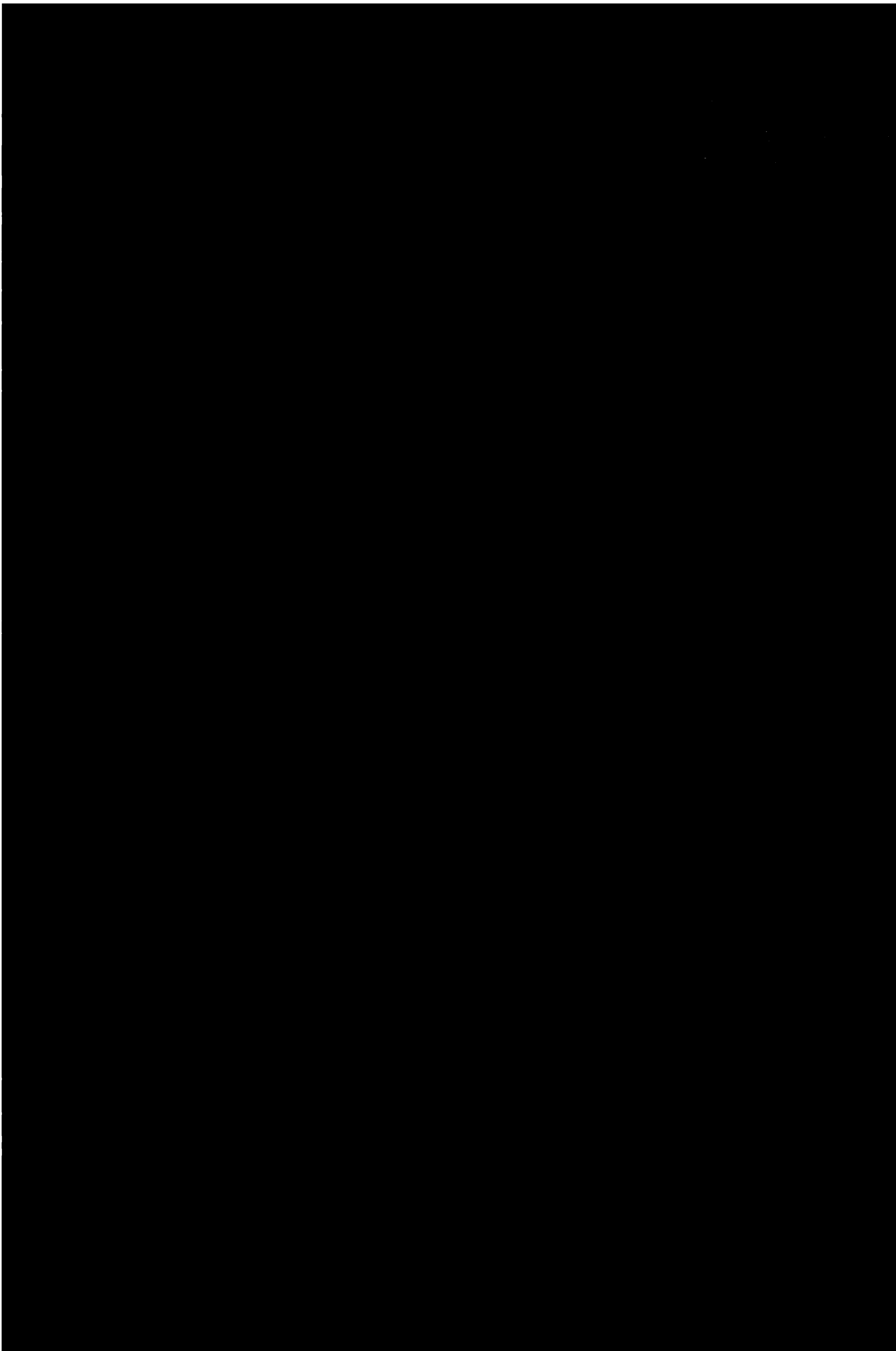
(78) Germ. ant. l. 3. p. 207. Speneri Not. Germ. ant. l. 4. c. p. 150.

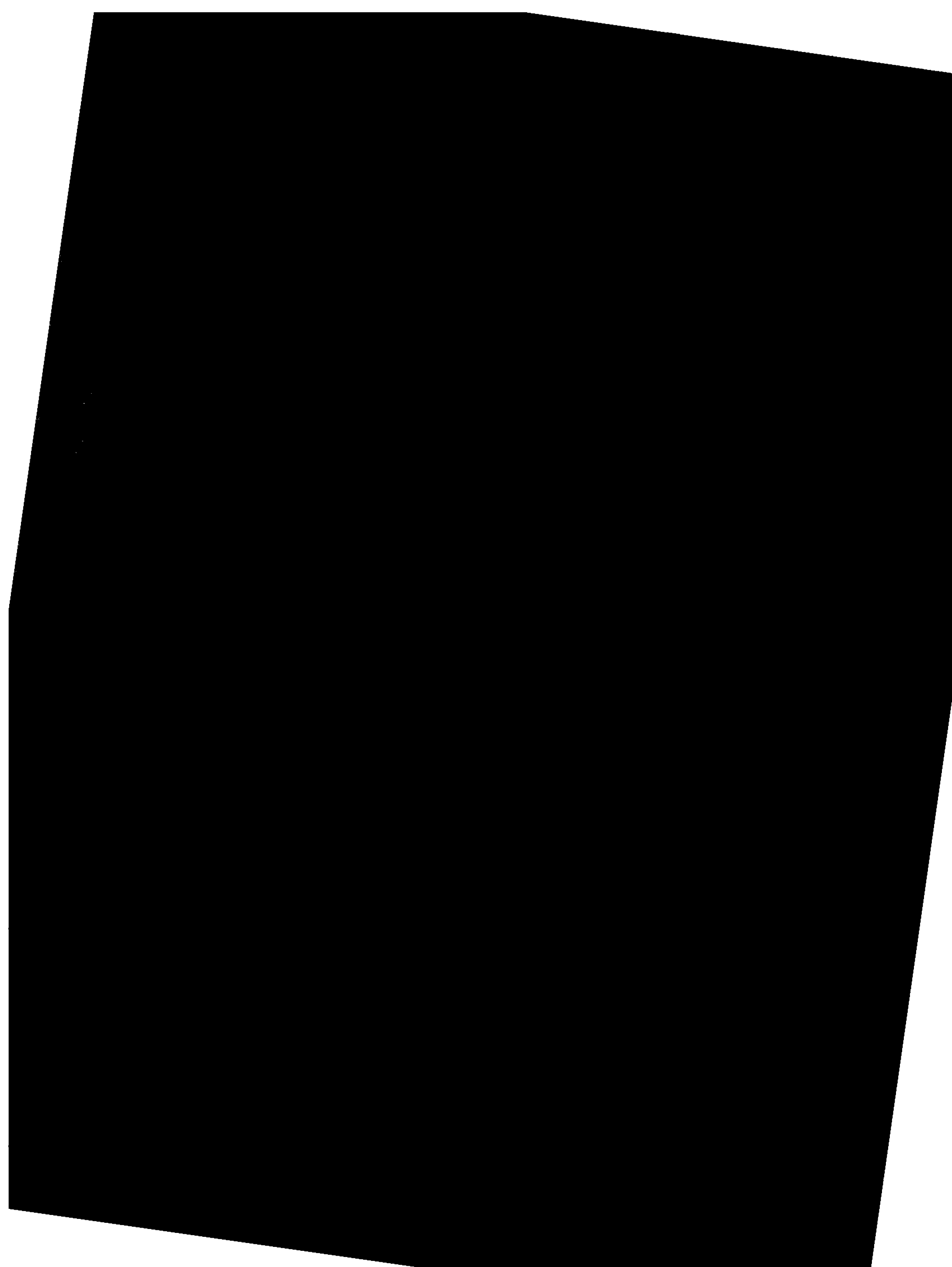
(79) Batavia p. 371.

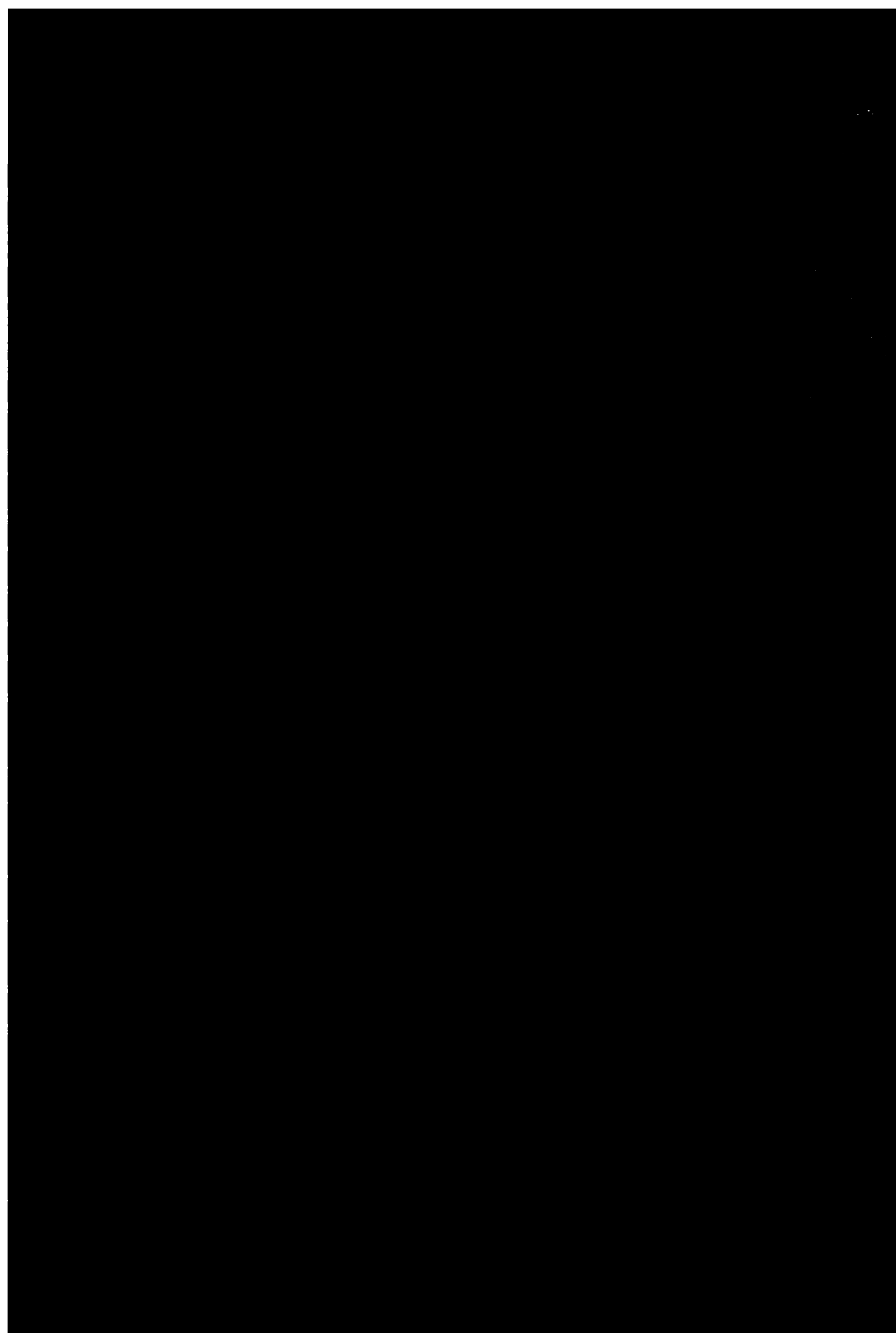
(80) Pommersche Lehn-Hist. p. 19.

hvor kommer det sig da, at det Vendiske Sprog er dog [illegible] saa lidet mænget med Tydsk, og mon det ei er sikrere, at [illegible] sig til den Mening, at Middelalderen og end mere de [illegible] af Vildfarelse kaldet Venderne Vandaler, baade for [illegible] Lighed, saa og fordi Vandalerne havde forhen boet i Pommern og anfører, at mange Landsbyer i Pommern endnu kaldes [illegible] Dalitz. Skinner (81) holder dem for et Scandisk og [illegible] Folk. Jordan (82) mener at Vandaler have boet langt [illegible] Polen fra Weixelen til Dnieper, og befattet mange Folk [illegible] sig, og ei blevne fordrevne af Hunerne i deres store [illegible] men først forladt de Egne Aar 406; Men alt dette har [illegible] Grund. Holenius (83) gior sig megen Umag med at [illegible] fra Scandinavien, og i sær fra Dalekarlien, og vil stad[illegible] Etymologie af Dal. Mærkeligt er det, at han anfører [illegible] den Islandsk Wilhialm Siods Saga, hvorudi siges, at [illegible]lerne bebyede en Egn i Pannonien ved den Flod Cry[illegible] han mener at være Jornandis Grisia, men den [illegible] Det forstaaer sig, at Rudbeck (84) søger Vandalerne [illegible] Sverrige, og gior han dem kun til et Hundare der. C[illegible] vil giore Suever og Vandaler til eet, saa at de [illegible] bleve først kaldte Suever, og siden Vandaler, og [illegible] Mening fornemlig derpaa, at begge Folks Navne [illegible] et svævende og omvandrende Folk, men de gamle [illegible] skille imellem dem begge; Dog vil jeg ei nægte, at [illegible]

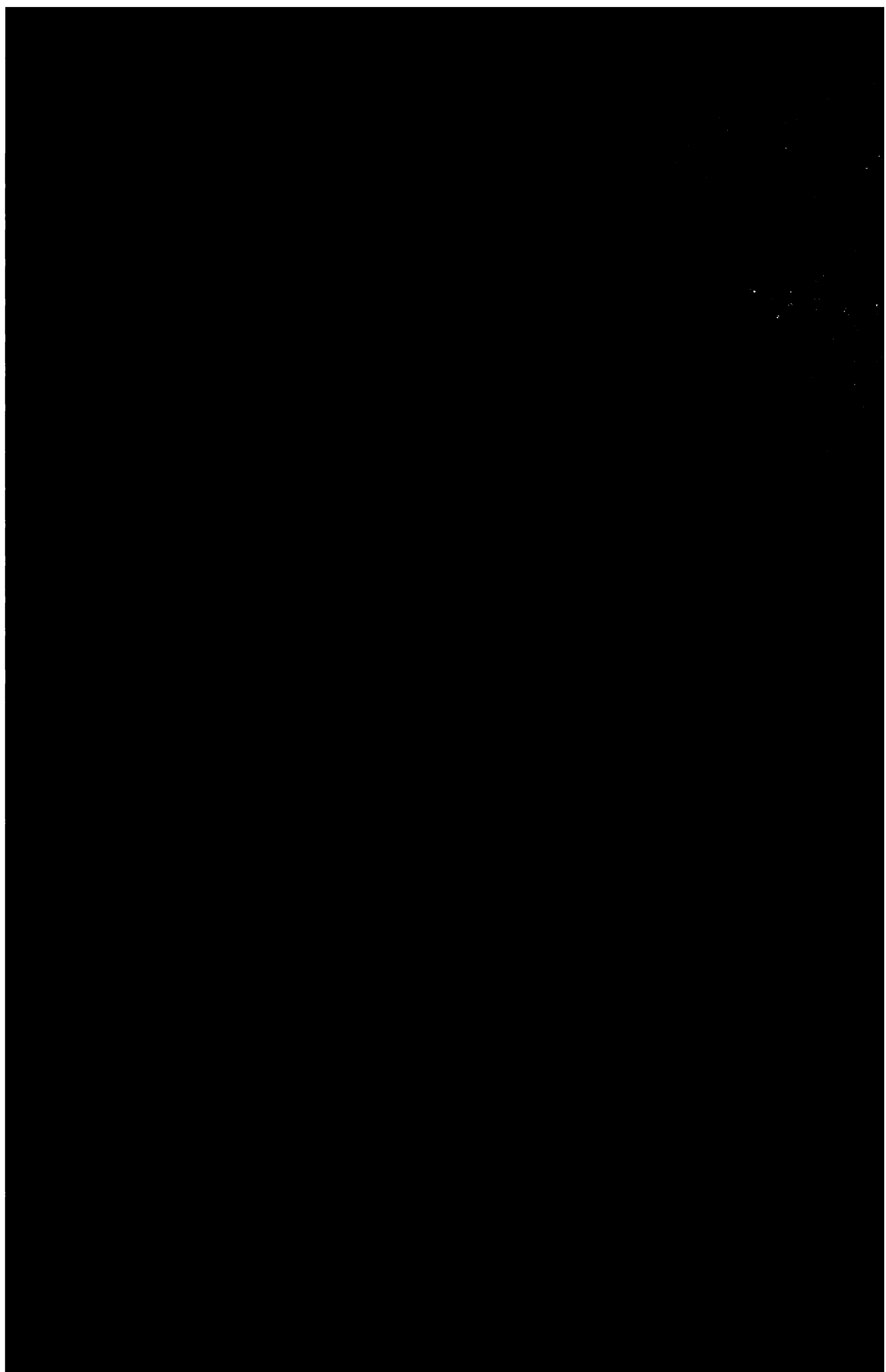
(81) Etym. nom. v. Vandali.
(82) Orig. Slav. p. 99.
(83) Diss. post. de Dalekarlis, p. 96 & 118.
(84) Atlant. t. 2. p. 187.
(85) De Langob. c. 2. not. 4. Steffens [illegible]

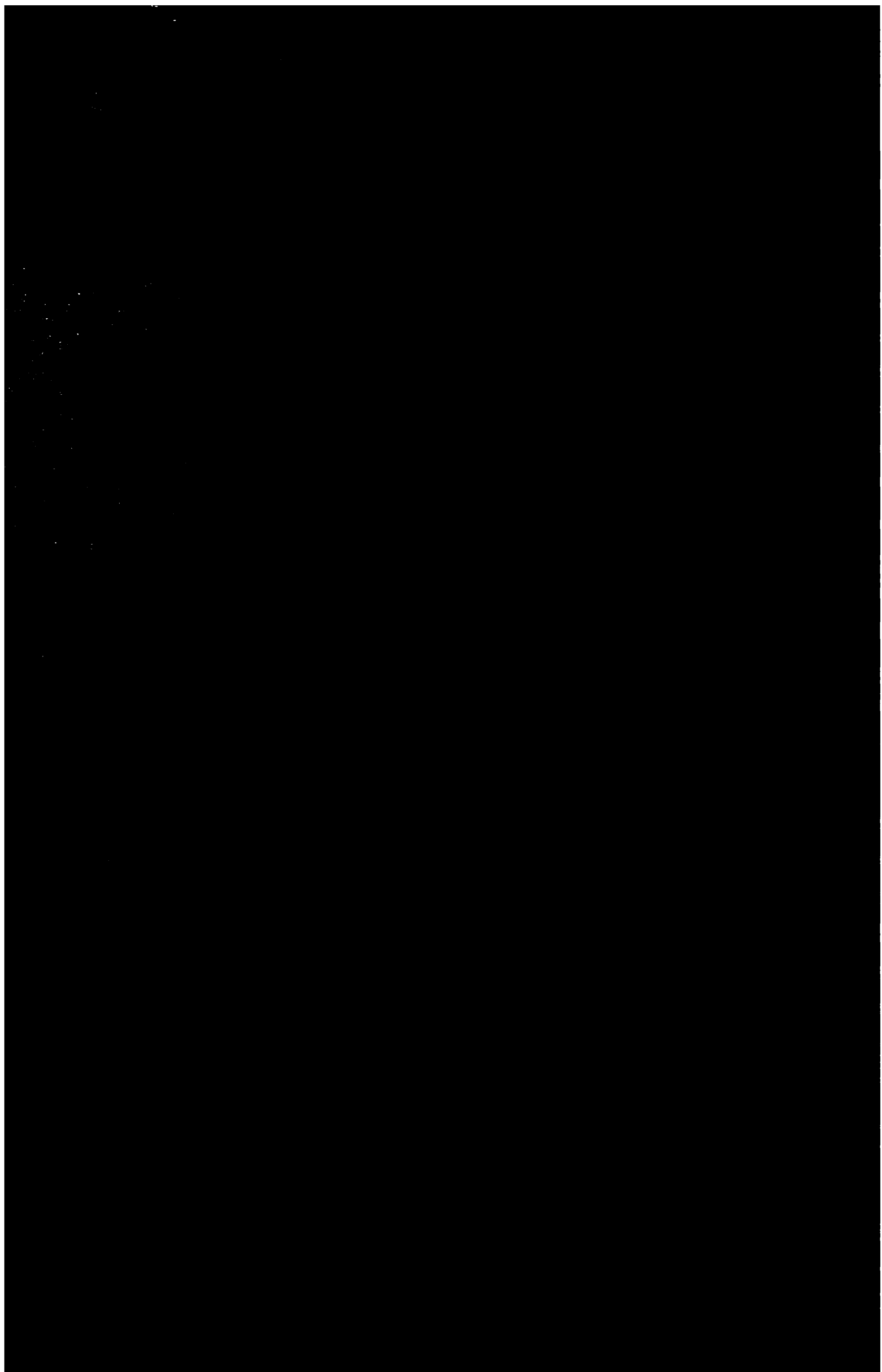


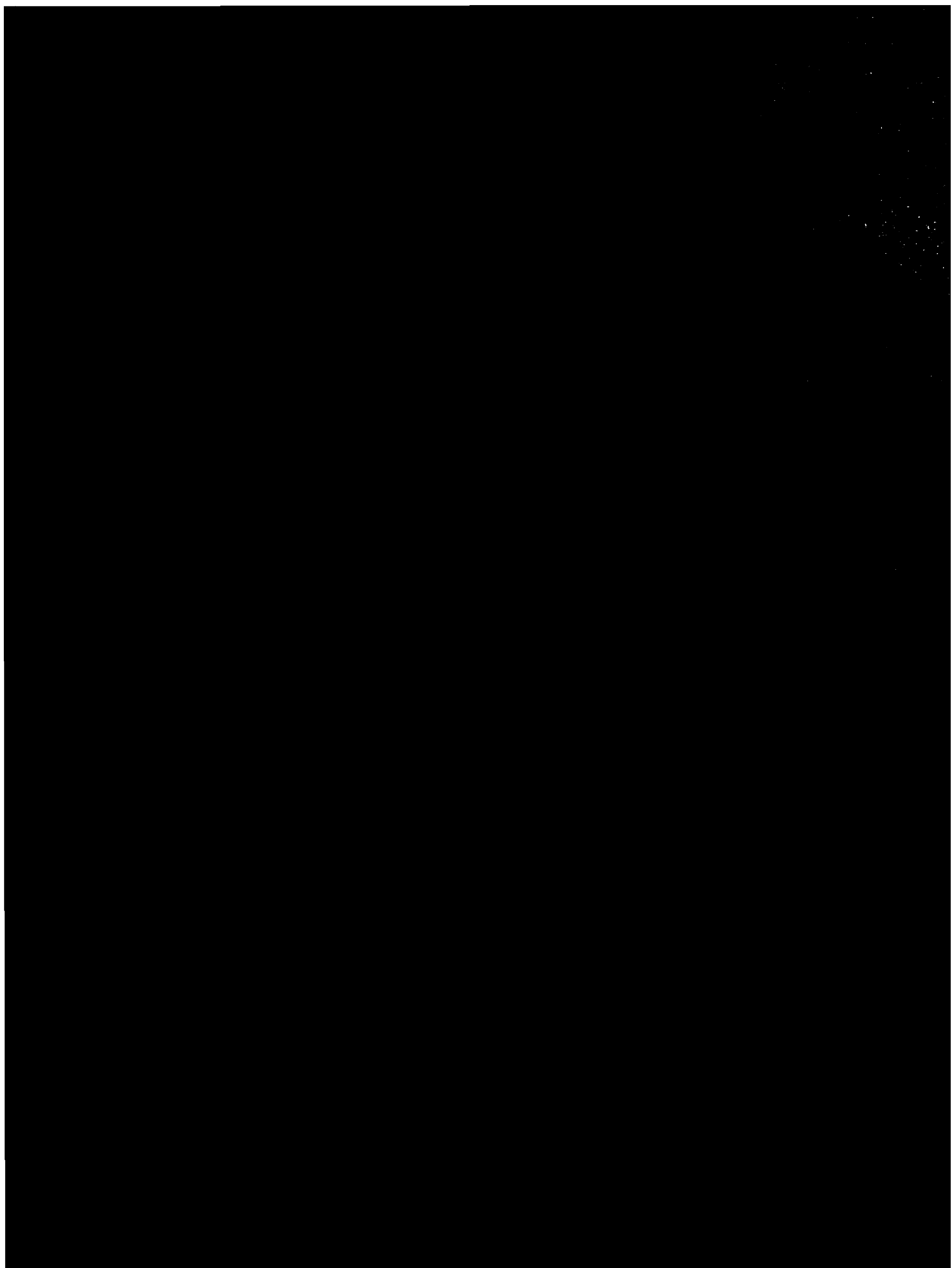


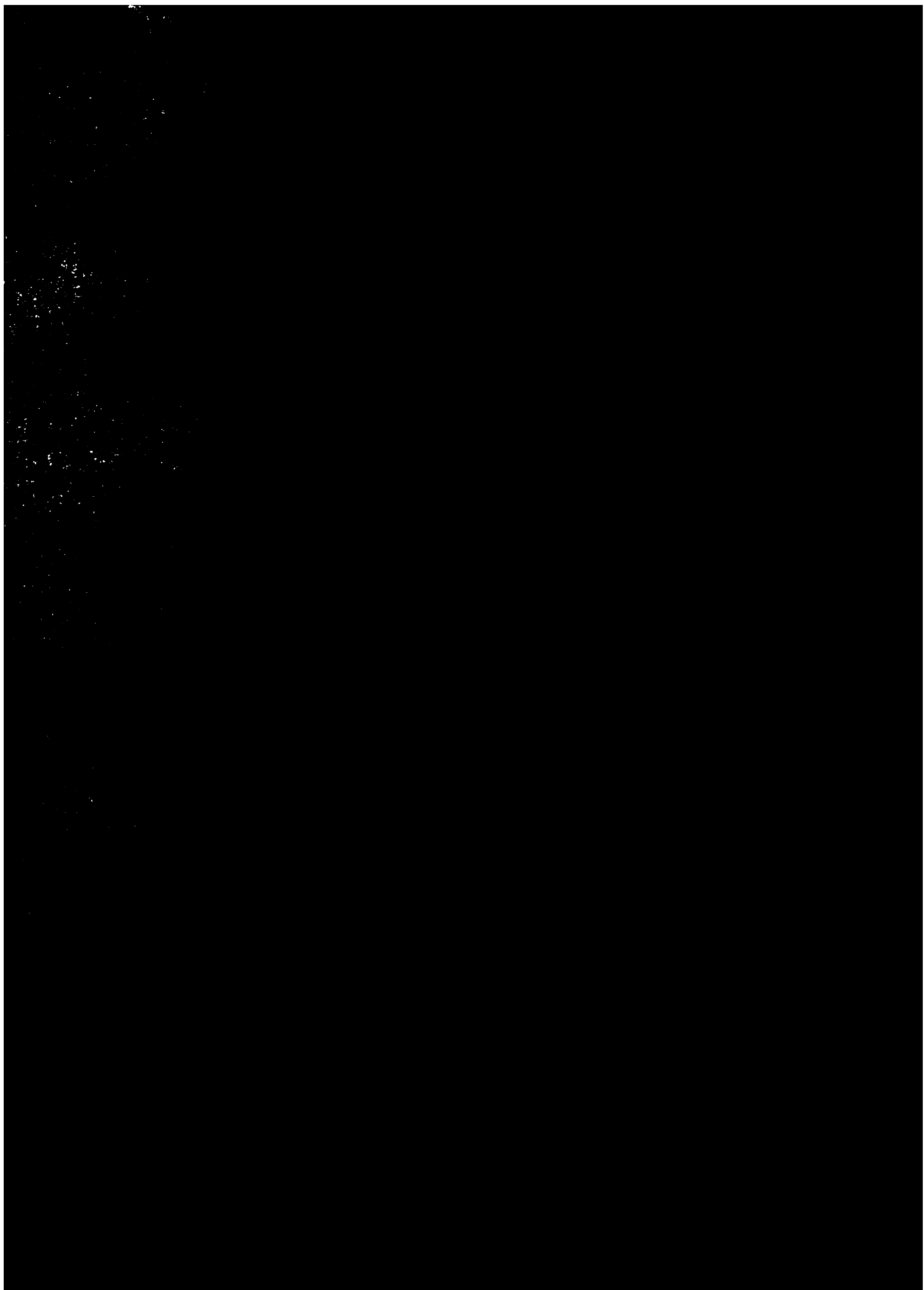


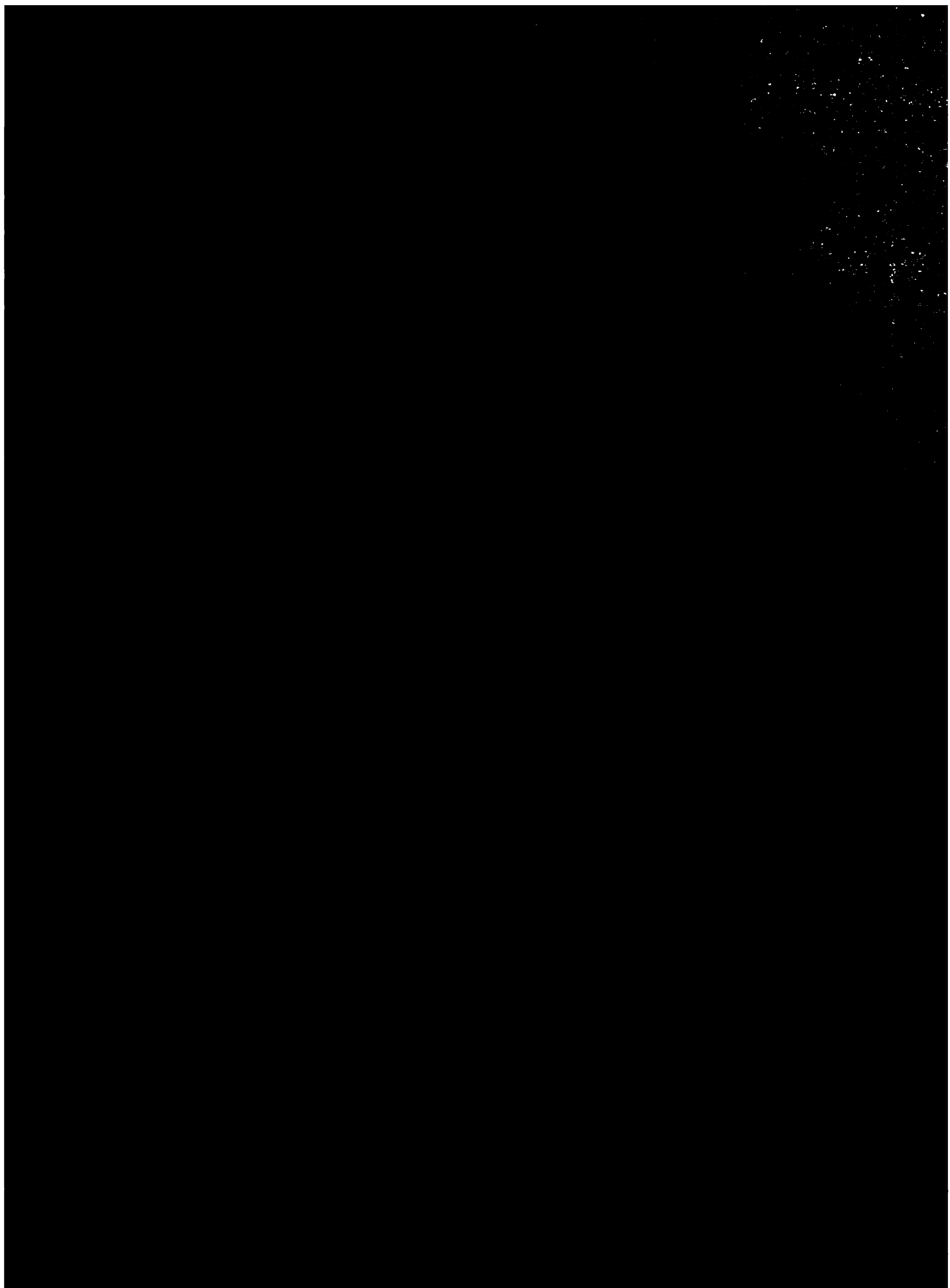
[redacted]



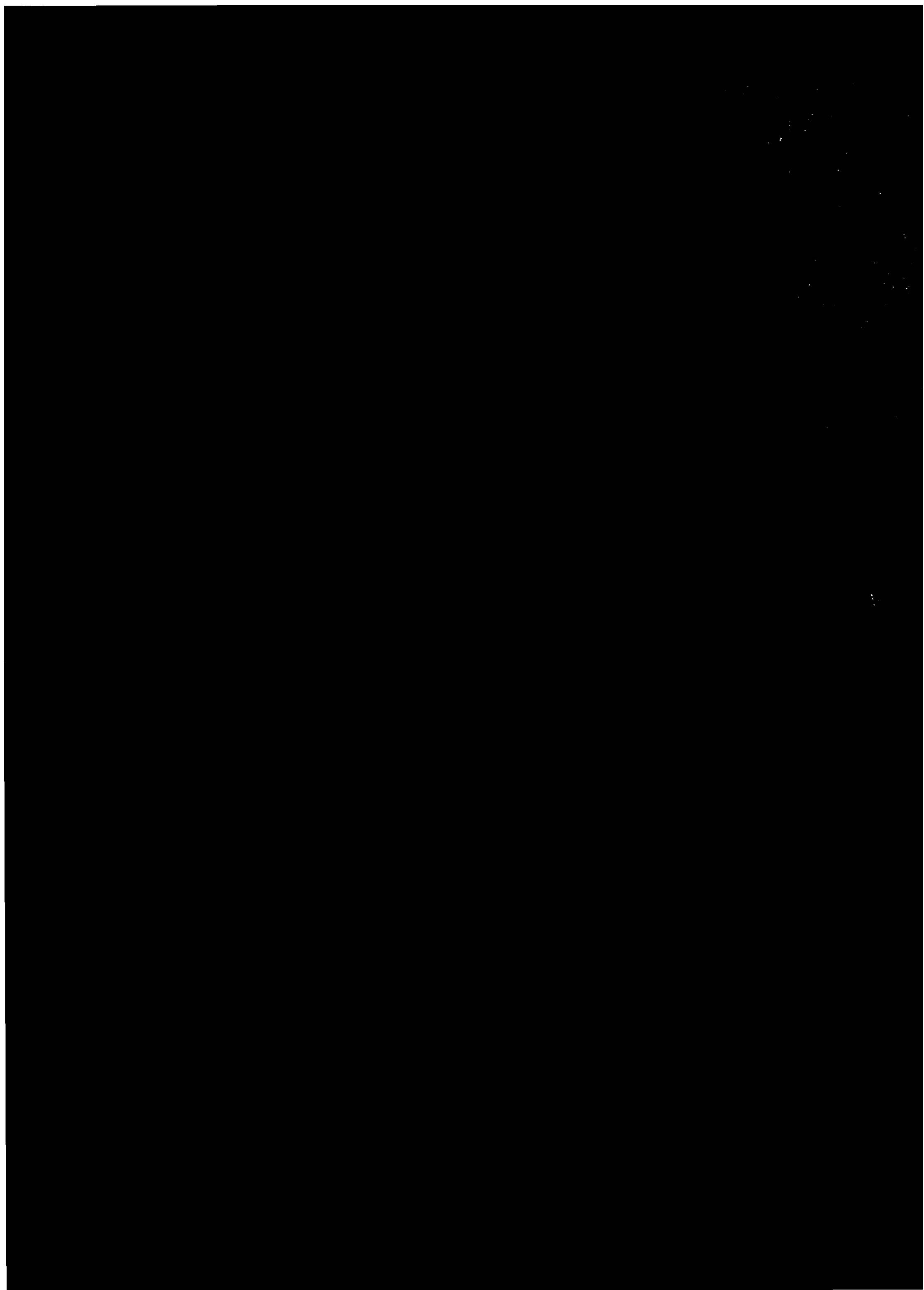














et Clerke, som de have taget imod, og leve venligen, menne- sken og uskyldigen med Gallierne, ei som med Undersaatter, som med Christne Brodre, og paa et andet Sted siger han Burgundierne bleve og satte i Bevægelse ved Leilighed af den Vandaler, Alaner og Suever komme i; hvoraf det er klart at Burgundier have giort Indfald i Gallien, da Vandaler, Alaner og Suever fulde der ind, og have de maaskee fulgt med dem.

§. III.

Olympiodorus (25) kalder den Burgundiske Konge Gunti- arius Phylarch, og beretter at han tilligemed den Alaniske Goar [illegible] Jovinum til Keyser i Gallien. Prosper (26) skriver, at Burgundiones Aar 414 erholdte den Deel af Gallien, som lig- ger ved Rhinen (det er at sige Schweitz, hvorfra de siden udbre- dte sig i Hertugdommet og Grævskabet Burgundien i Franke- rige, i Delphinatet, i Savoyen ꝛc., og oprettede altsaa et an- det Kongerige, hvorefter de to Franske Landskaber endnu føre [illegible]) og at Gundicarius, deres Konge, som boede i Gallien, Aar 436 bekriget af Aetio, og overvundet, men Fred skiæn- ket efter hans Begiæring, som han dog ei beholdt længe, saa- dan, hans Slægt og Folk bleve udroddede af Hunnerne, [illegible] Ord dog ei maae tages i den strængeste Mening, saasom [illegible] finder, at Burgundierne have længe efter forestillet et an- det Folk, og havt et Rige for sig). Cassiodorus (27) henfø- rer Burgundionernes Sæde i Gallien ved Rhinen til Aar 413, [illegible] efter ved 435 at Aetius gav Gundicario Fred, som dog [illegible] blev omkommet af Hunnerne. En anden Edition af

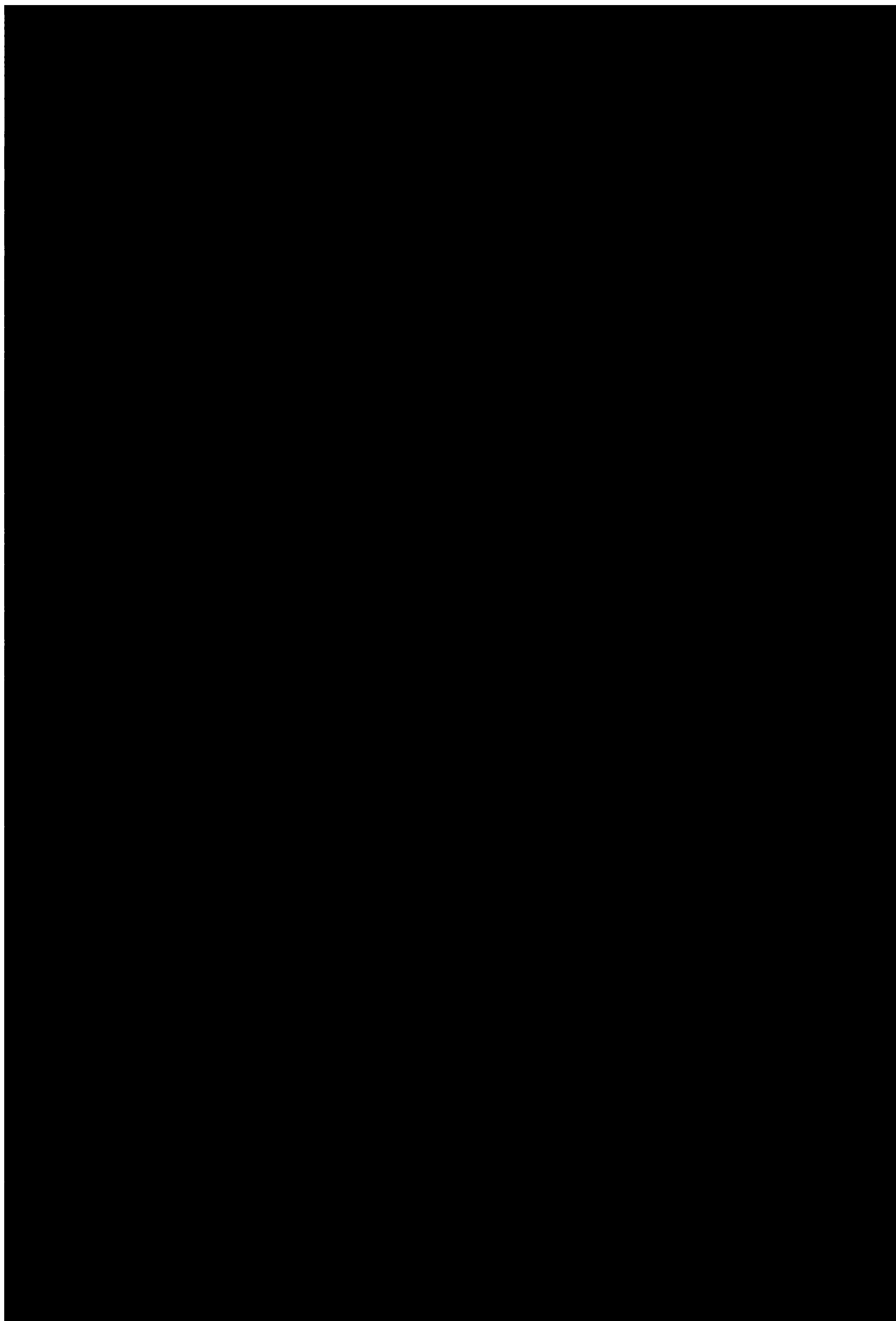
Femte Sæde i Gallien. Aar 413.

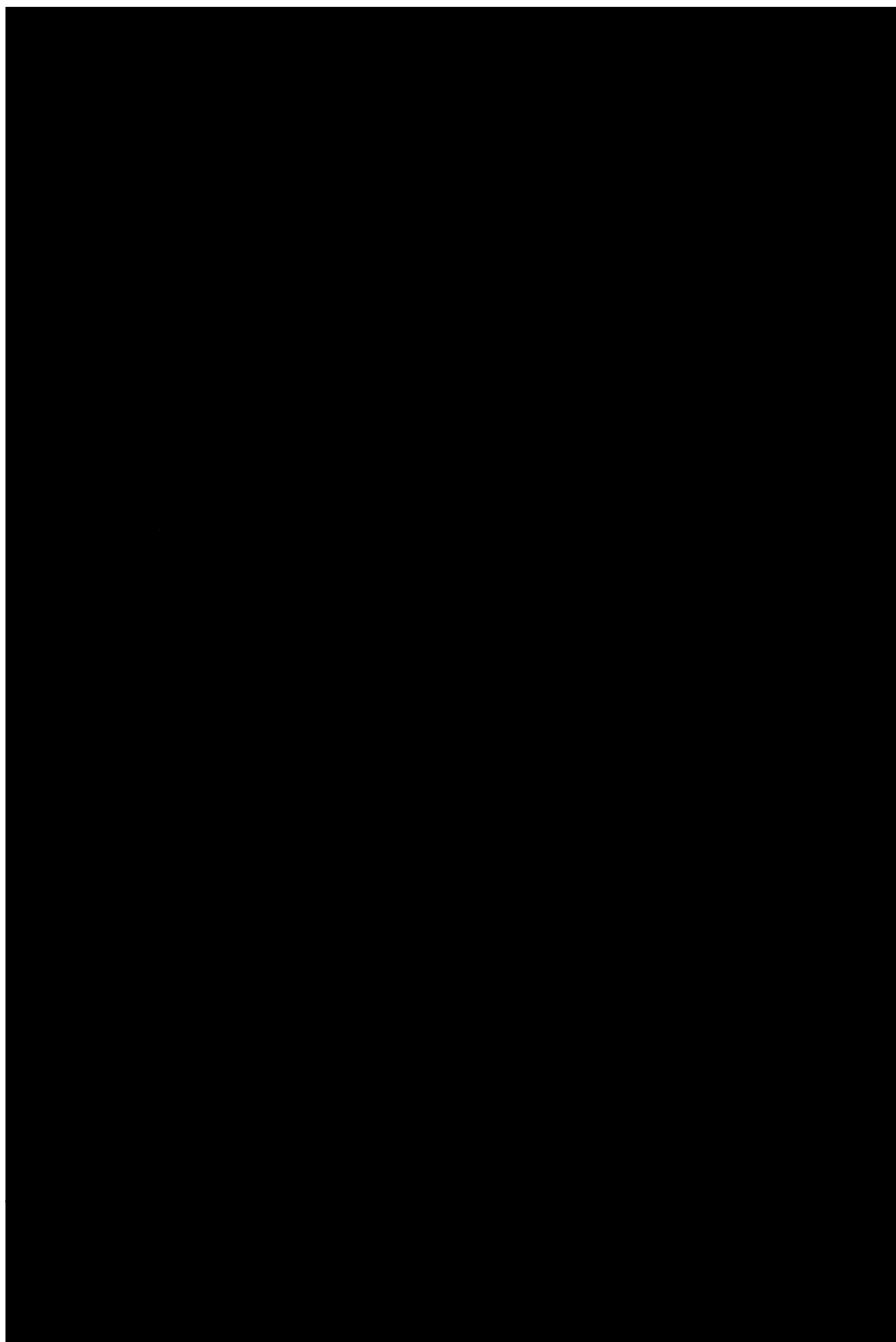
Aar 414.

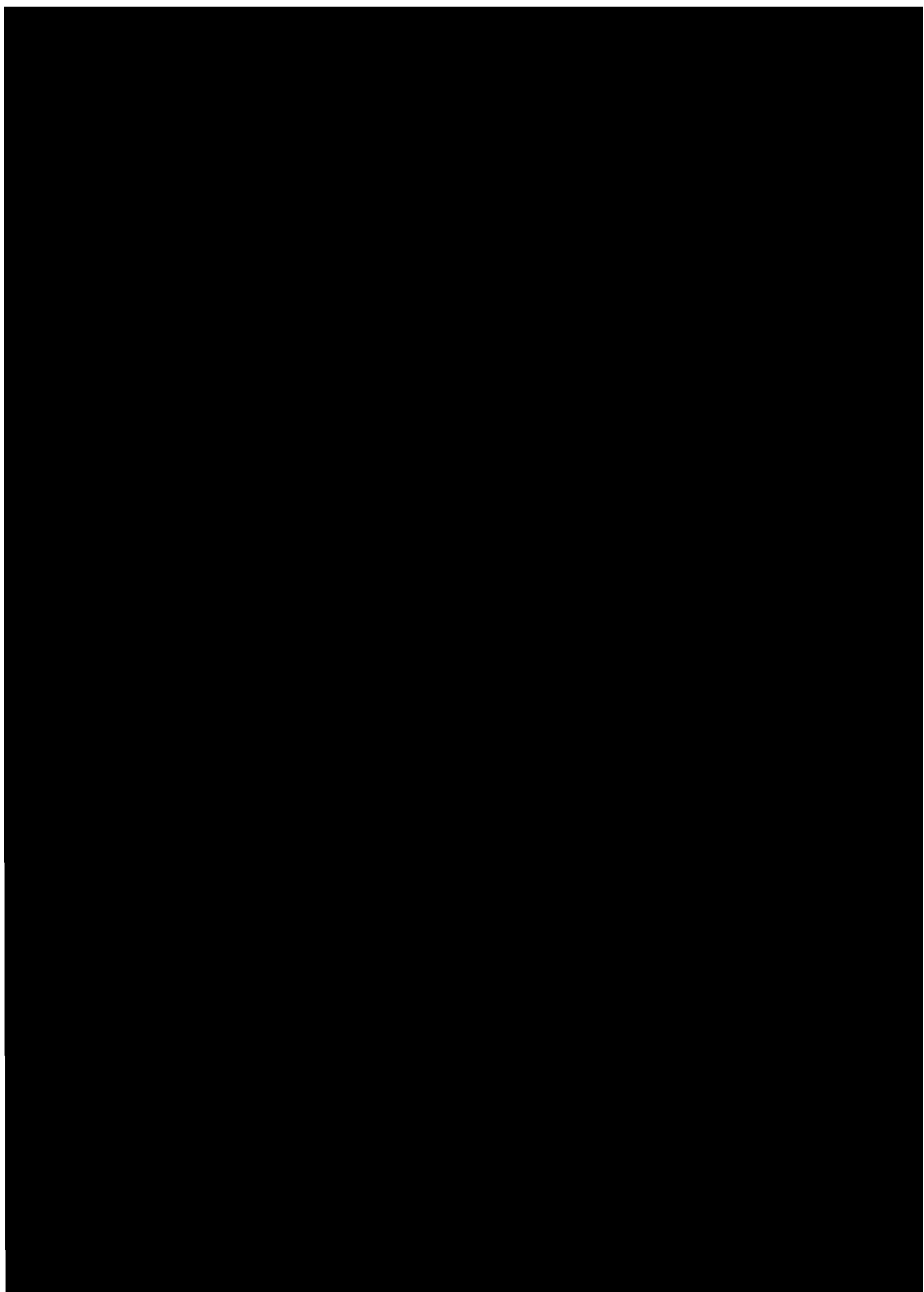
Aar 436.

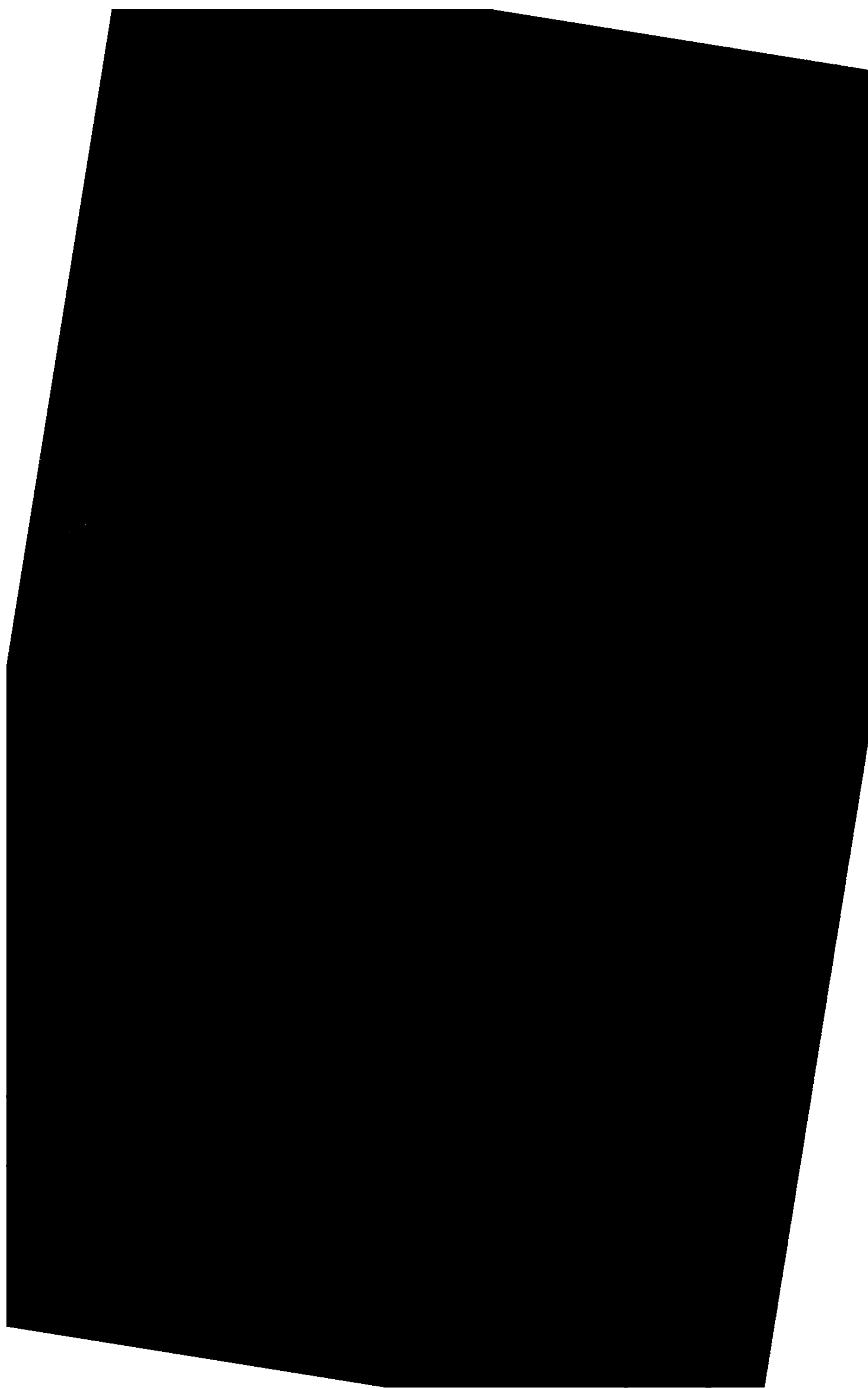
(25) Ci B. r. 1. p. 197.
(26) In Scalig. Euf. p. 191 & 194. p. 52.
(27) Chron. p. 643 & 645.

[redacted]

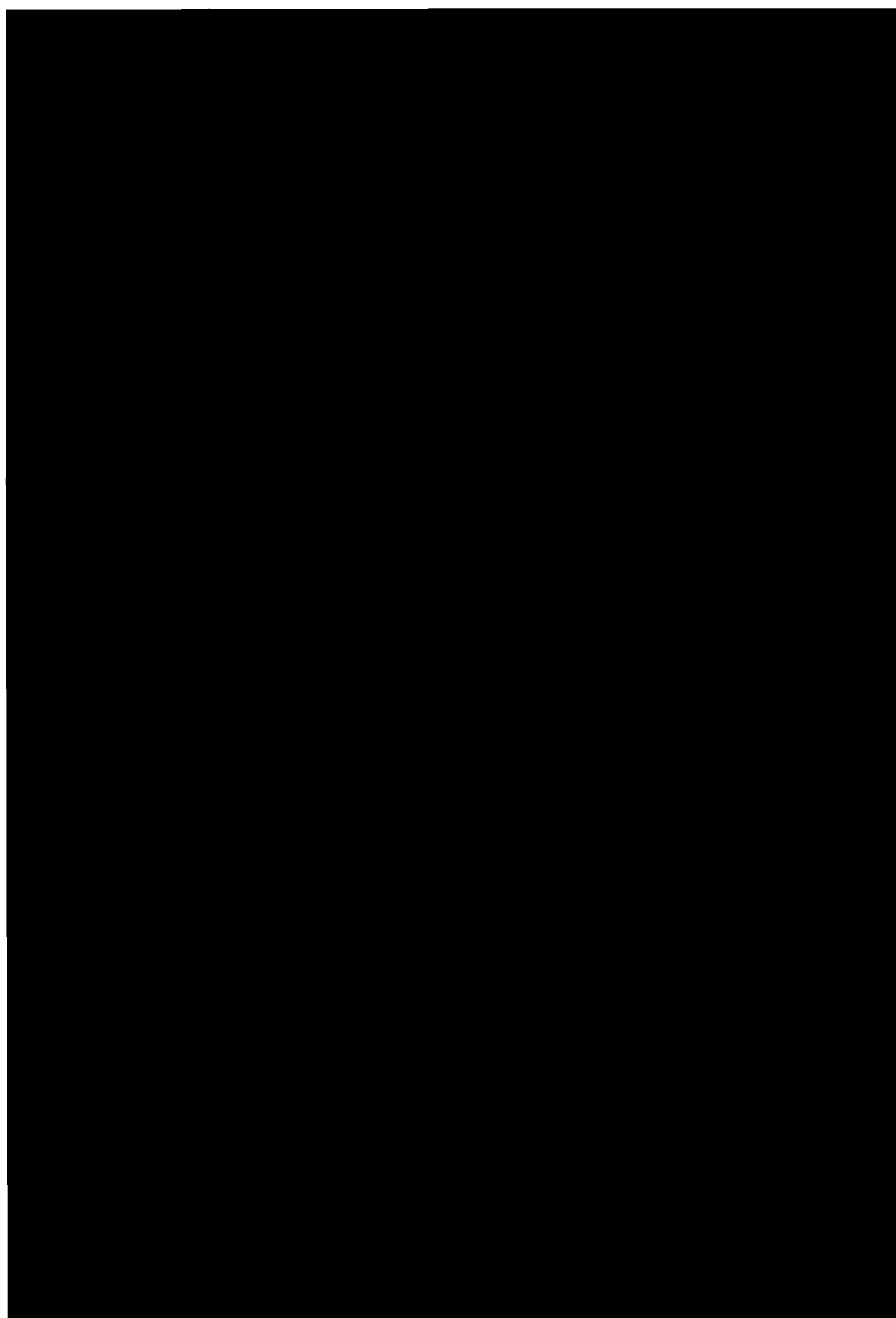


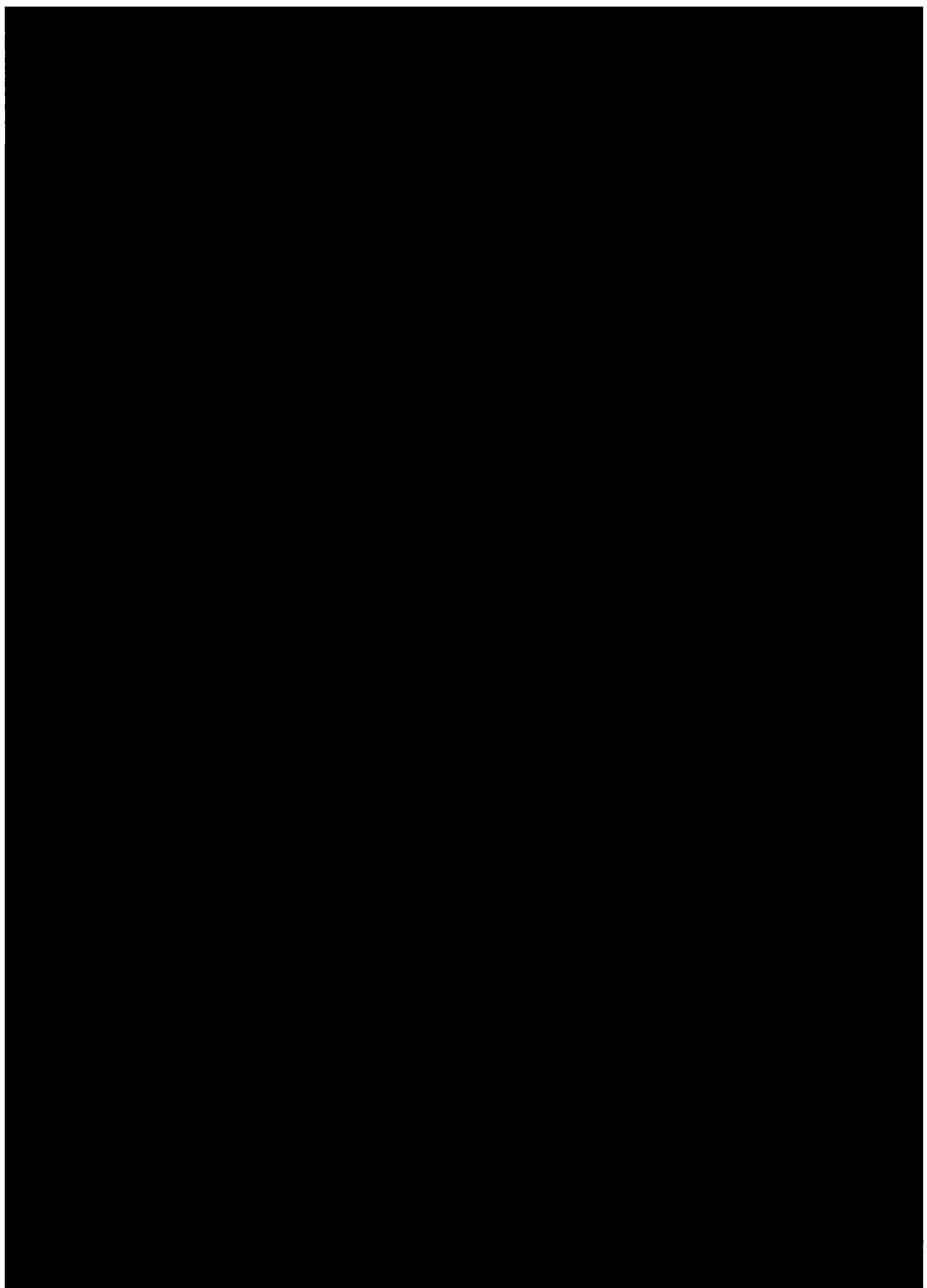


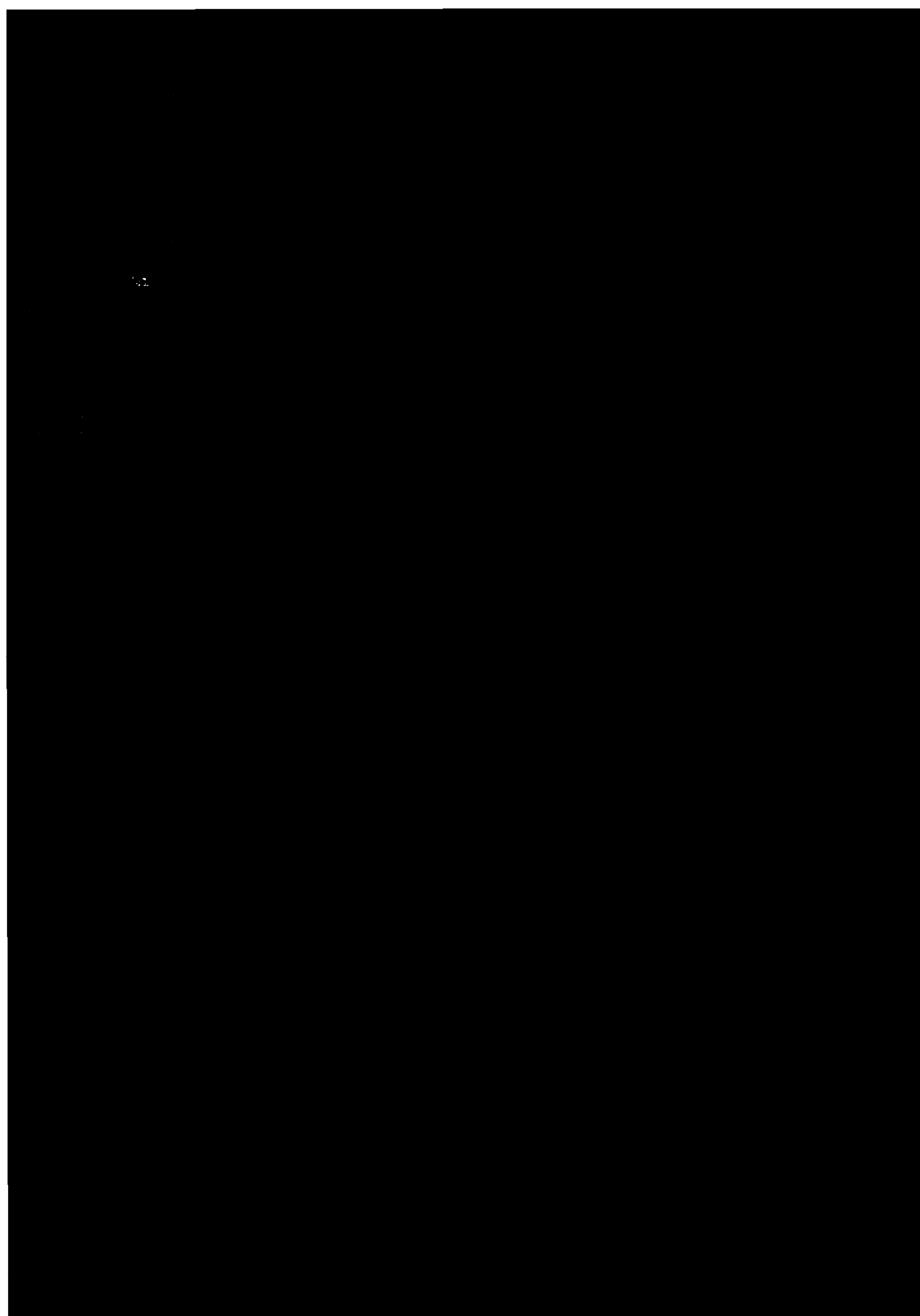




[redacted]







Burgundierne. Wachter (59) mener, at Kindins hos Ulphilas, hvor det bruges om Pilato, og betyder en Forstander, er det samme som Hendinos, og at dette sidste er sammensat af de tvende Celtiske Ord: Hen ɔ: gammel, og Dyn ɔ: et Menneske, som endnu ere i Brug hos Cambrerne, og at Burgundier have lært disse Ord af Gothiner deres Naboer, som vare et Gallisk Folk; paa et andet Stæd leder han det Burgundiske Navn af det tydske Ord Bauer ɔ: indfød, og Gund ɔ: Krig, hvilken Etymologie behager mig meest af alle. Bünau (60) haver skrevet meget got om de Burgundiske Konger, indtil de bleve undertvunget af Frankerne. Udgiverne af den nyeste Franske Diplomatique (61) tale om en Inscription, nær Tarentaise, som skal være i det gamle Burgundiske Sprog, hvilket man ei mere forstaaer, (som dog er urigtigt, saafremt derved ei sigtes til de ældste Indbyggere af det Land, som siden blev kaldet Burgundien; imidlertid var det dog Umagen værd, at en Reisende, kyndig i de Nordiske og Tydske Antiquitæter, besaae og aftegnede denne Inscription). Becanus (62) vil, at Burgundernes første Sæde haver været i Polen ved den Flod Bug, som falder i Weixelen, og efter hans Mening har tilforn hedet Burg, og hvorved de skal have bygget imod Gothernes Anfald deres Burger ɔ: Casteller, og deraf have faaet Navn. Schilter (63) leder deres Navn af Büren, at ophøye sig, og Gundi-

Aaaa 2

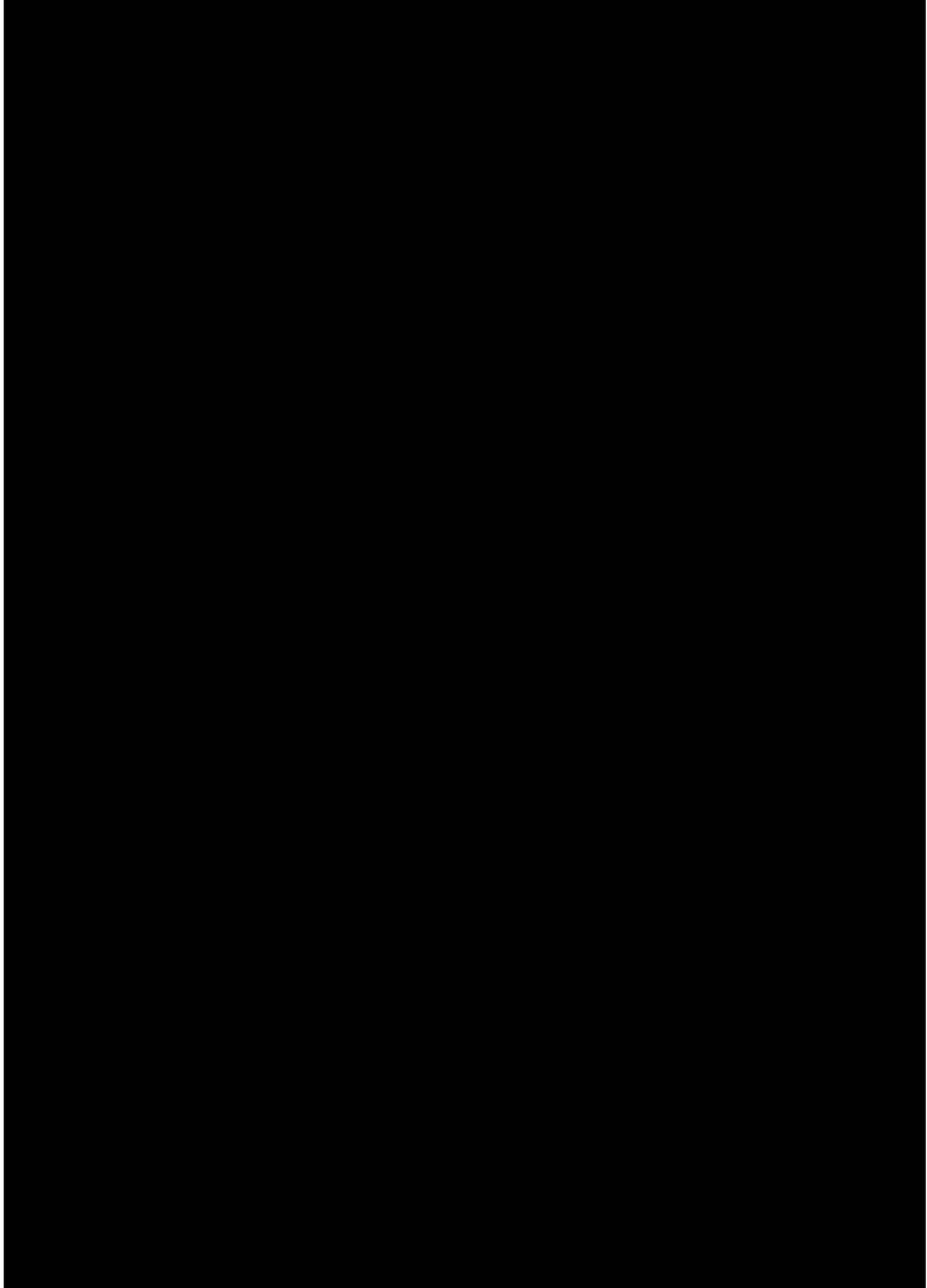
(59) Misc. Berol. t. 2. p. 44. Gloss. v. Bauer, Burgundi col. 132. Ihre Cat. Reg. Suip-Gothic. part. 5. p. 125. not. l.

(60) Teut. R. Hist. Th. 2. p. 854 — 872.

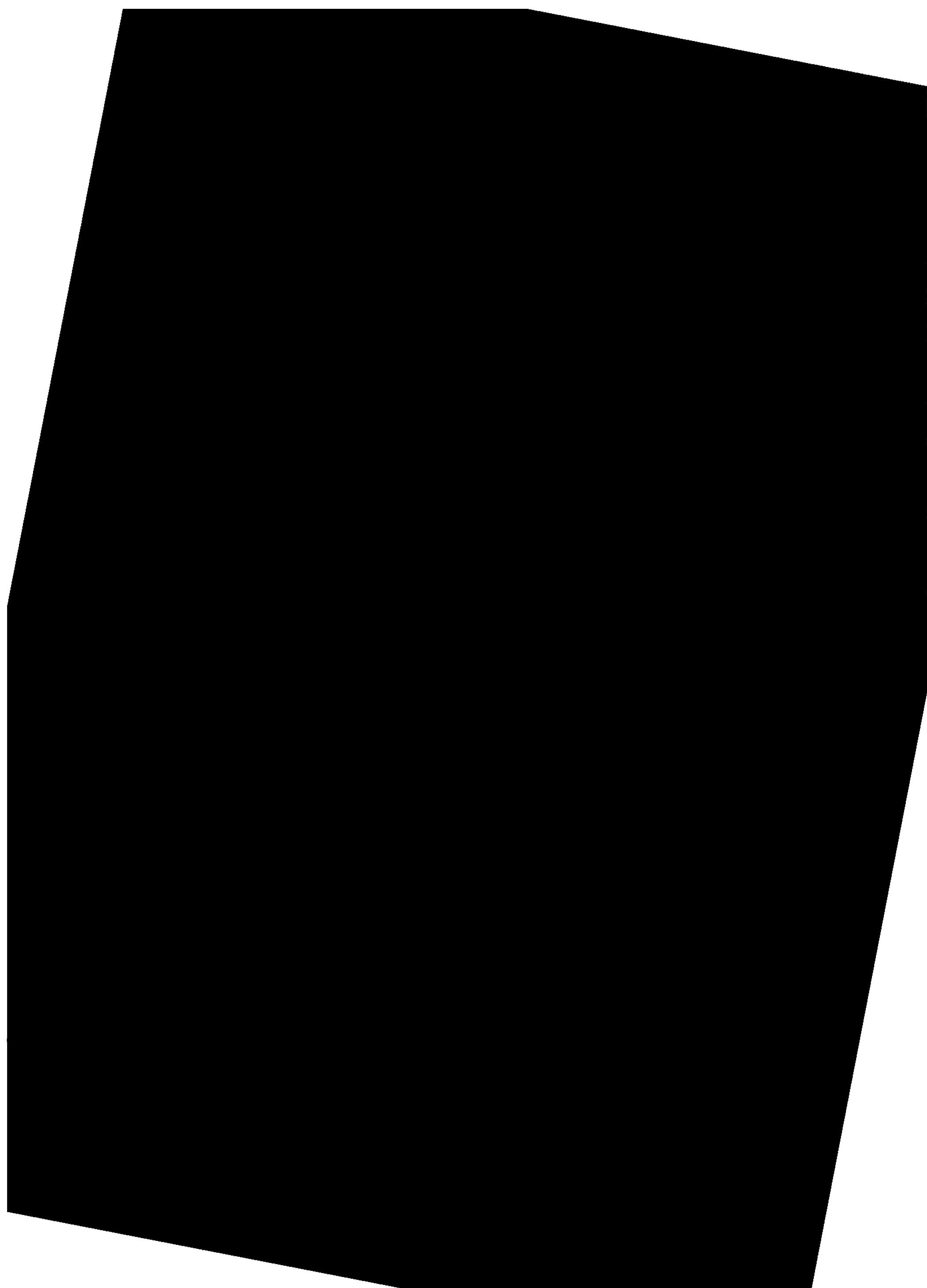
(61) T. 1. p. 704. not. 1.

(62) Orig. Antw. p. 771 & 772.

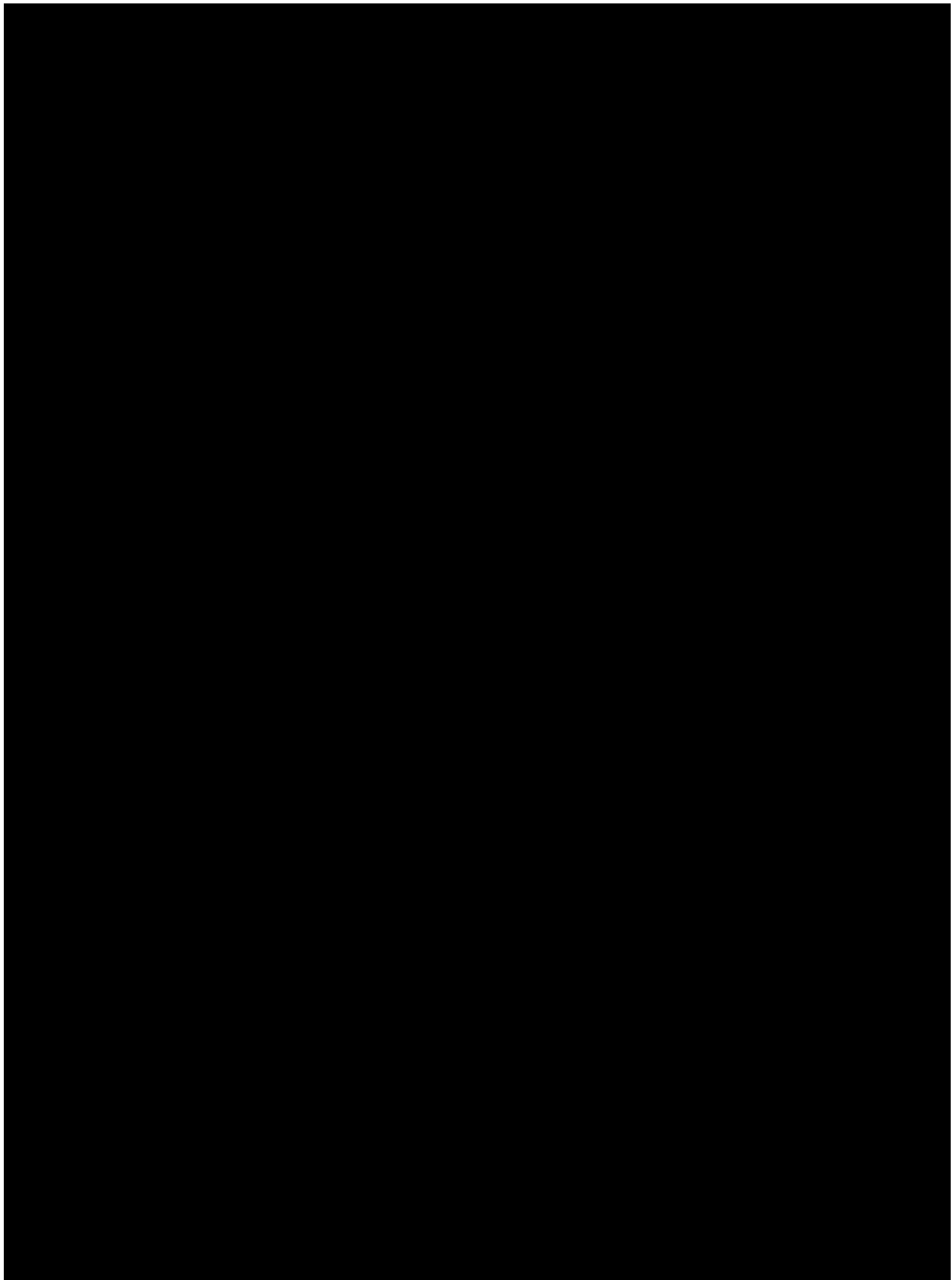
(63) Thes. ant. Teut. t. 3. p. 150. v. Burgunde.

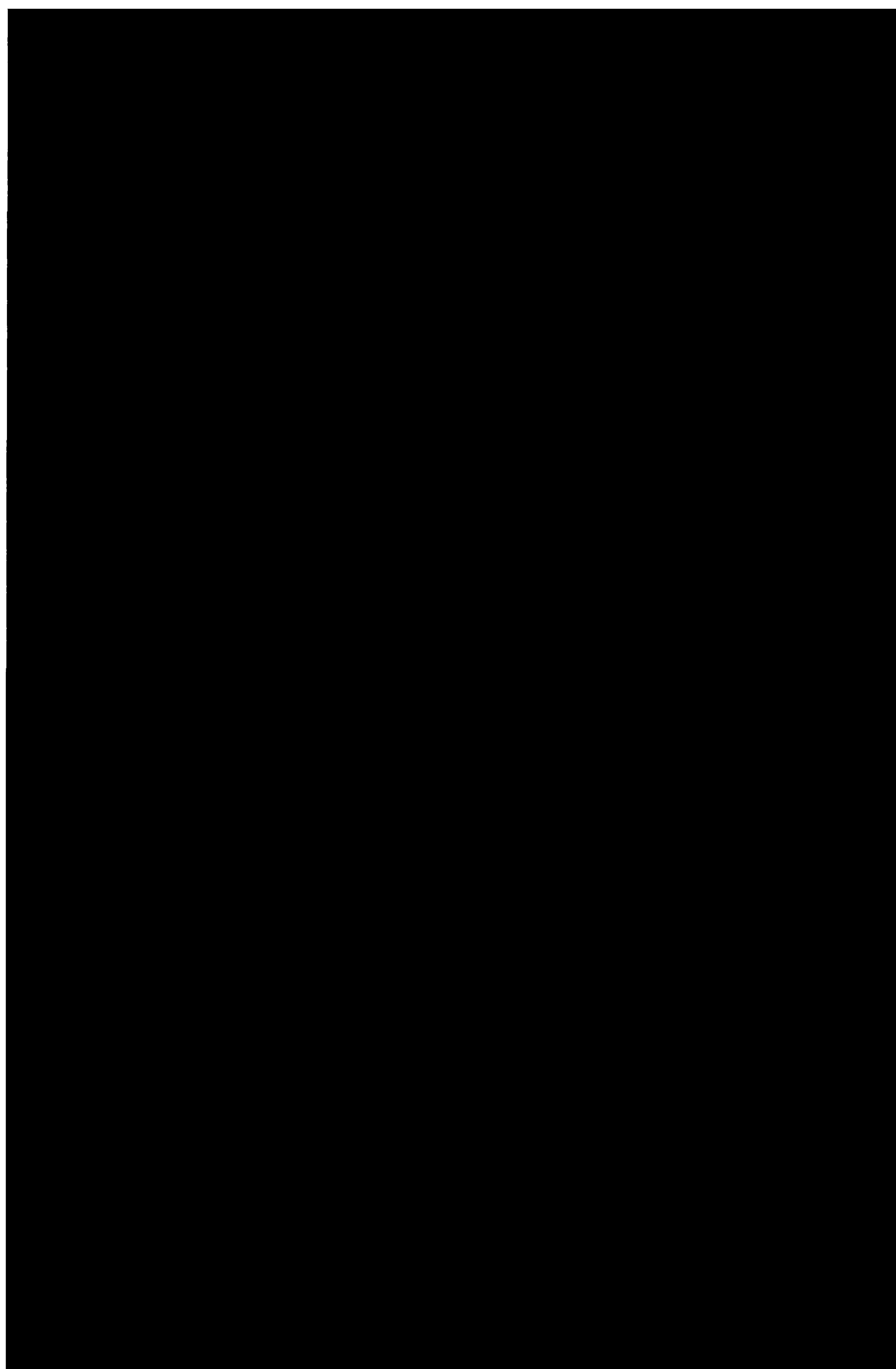


[redacted]

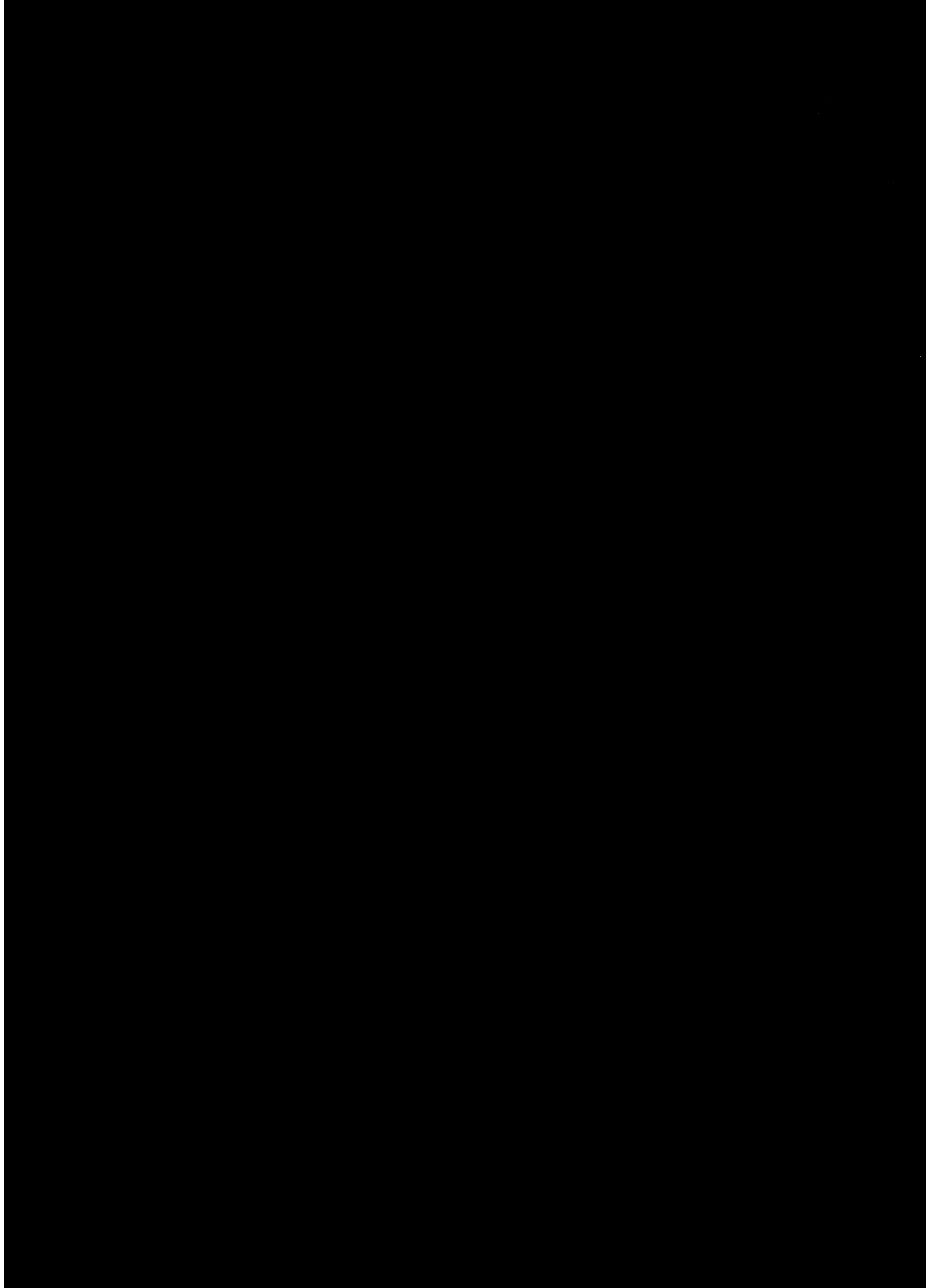


[redacted]




[redacted]

[redacted]

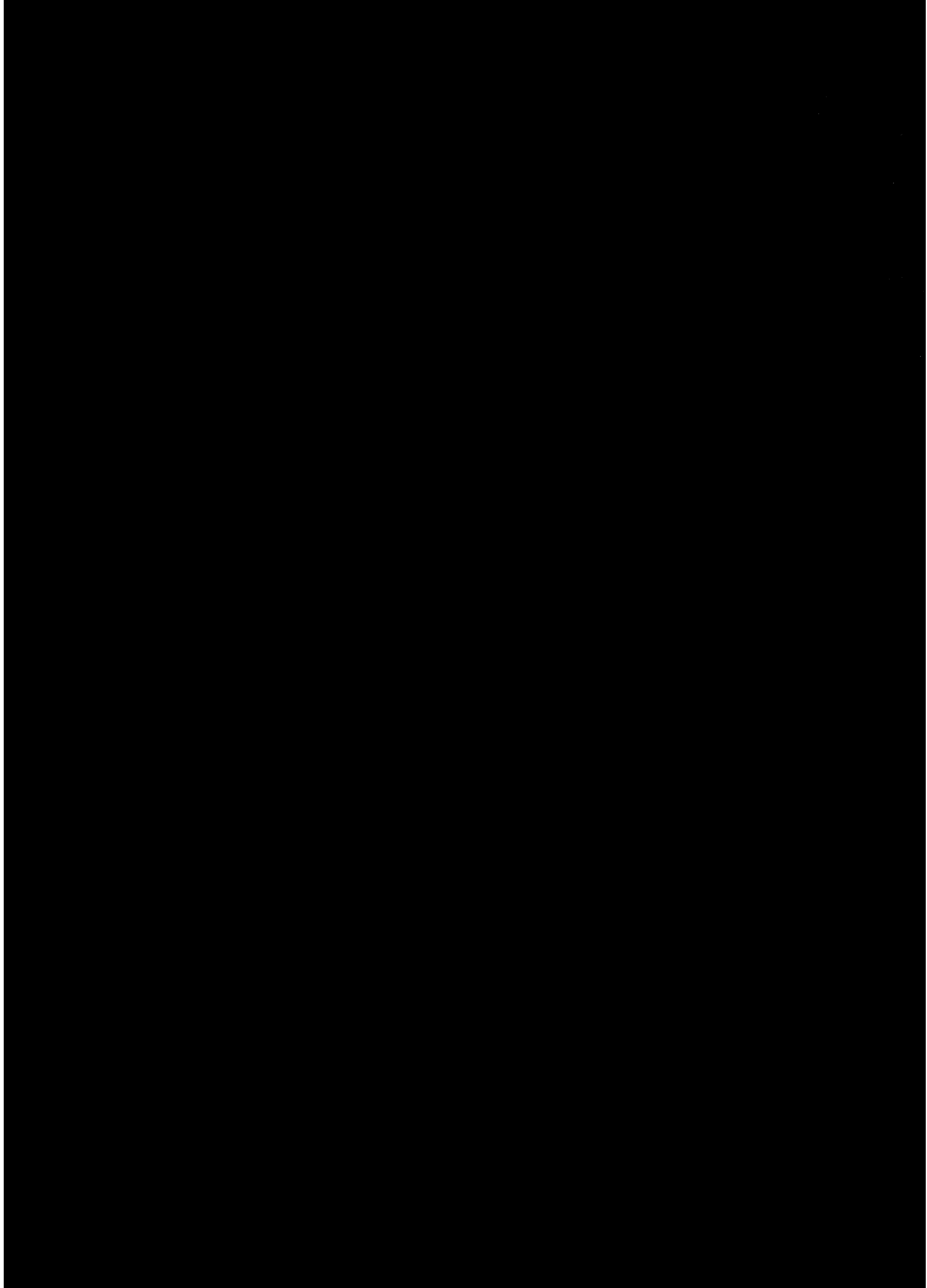




En gammel Dansk Krønike (7), som slutter med 1410, vil, Longobardi ere gangne ud fra Dannemark Aar 686, og ha meest været Jyder; At Hunger nødde dem hertil, ligesom d tvang Hunnerne til at forlade Sverrige; At de, udgangne Snio regierede i Dannemark, komme først til Gothland, til Rügen, hvor de forlode Skibene, og vandrede til og udi Caroli Magni Tid komme ind i Apulien, hvor de vare i Autors Tid. Enhver seer vel, at Aarstallet er urigtigt, at det meste er taget af Saxo, og at det sidste fordi Hertugdømmet i Benevent blev ved Magt, endskiønt Ca lus Magnus ødelagde det Langobardiske Kongerige. Men at fleste udvandrende Langobarder vare Jyder, det siger Saxo men da det dog uden Tvil er rigtigt, saa bliver det Spørsmaal om ei Autor haver havt nogen Underretning herom, enten Tradition eller Skrifter. Udi Volsunga Saga (8), et som ei er at foragte, siges, at ved den Danske Kong Hof vare Langbarder, Franker og Saxer. Naar denne har levet, kan jeg endnu ei bestemme; har han levet i culo, saa tiener dette til at vise, at Omgangen er ved lige imellem langt fra hinanden boende Nordiske Langobarderne boede da i Italien. Isidorus (9), som 636, skriver, at der almindeligen holdes for, at Longob faaet Navn af deres lange Skiæg, som aldrig blev ra saa er der en langt ældre Autoritet end Pauli for denne som end mere derved bestyrkes, at man heraf seer, og hos hvor adskilte Folk, denne Mening haver i gam

(7) Ludewig rel. Mss. t. 9. p. 175 & 176.
(8) P. 87.
(9) Orig. l. 9. c. 2. in Goth. Aut. L. latina col.

[redacted]



l Svar, at de skulde faae den, som han ved Solens Opgang
ørst saae, hvorpaa Gambara gik til Frea, Wodans Hustrue, og
lbad Winilerne Seyeren, og at hun gav det Raad, at de
Winiliske Qvinder skulde lade deres Haar hænge ned i Ansigtet lige
m et Skiæg, og være tilig tilstæde tilligemed deres Mænd, og staae
ge over for det Vindue, af hvilket Wodan plejede at see ud imod
ster. Da nu Wodan saae dem ved Solens Opgang, spurgte
n, hvilke ere disse Langobardi, hvorpaa Frea svarede, at
as nu og maatte give dem Seyeren, som han havde givet
Navn, hvilket ogsaa skeede. (Det er klart heraf, at dette maae
ave tildraget sig i meget gamle Tider, saa og at Vandaler og
ngobarder maae næsten have havt samme Begreb om Odin og
ryg, som vore Nordiske). Udi en Edition af Prosperi Aqvitani
nike (15) anføres ved Aar 379, at Langobardi ginge under
ørsel af Iborea og Ajone ud fra den Scandia i største Mæng-
og overvunde først Vandalerne; men da disse Ord fattes i
andre Editioner, som ere giorde efter andre Manuscripter,
er det klart, at de ere tilsatte af en Nyere, og tagne af
, og det endda saa uhældigen, at han lader Langobarderne
staae i 8 Aar under Anførere, da dog Pauli egne Ord tillade
en ulige længere Tid. Overalt maae man strax holde det
mistænkt, naar Tiden alt for nøye bestemmes i mørke Tids
r. Dersom dette Sted ellers var ægte, saa havde det vær-
af stor Vigtighed, siden Prosper skrev Aar 444. I det
ment, som Christ (16) haver udgivet, (og som uden Tvil er
g af Paulo), kaldes Scoringia Scirigia, og siges at
erne have grændset der op til. Saxo (17), som uden
Tvil

(15) Paris 1711 f. p. 733.
(16) Orig. Lang. Halæ 1728. 4to. f. 4. p. 1.
(17) Ascensii f. 84. p. 2. f. 85. p. 1.



Voll ei har habt anden end Paulum at gaae efter, beretter a
Snio regierede Dannemark nodde en stor Hunger mange
Personer til at gaae ud efter Lodkastning, under Anførsel af
og Ebbo, som bleve fulgte af deres Moder Gambaruc, der
sit vise Raad forekom sine Sønners onde Anslag, at dræbe
Gamle og Børn, paa det at det unge Mandskab kunde føde
nære sig hiemme. De seylede da først til Bleking, og
Moringia til Gutland, hvor de først fings efter Pauli
byrd ved Gudinden Frig Navn af Langobarder, og der
Rugia, hvor de forlode deres Skibe, og igiennemvandrede
til Lands mange Lande lige til Italien. Og fra den Tid
ver Dannemark ei havt saa mange Indvaanere, som før
og meget Land ligget udyrket. (Det er klart, at Saxo
urigtigen forstaaet en Deel udi denne Pauli Beretning,
han ei haver været kyndig nok i Folkenes gamle Historie.
ledes haver han antaget Rugiland ved Donau for den
og Gotland ved Weixelen for den Gutland eller Gu
maaskee, i Følge af denne sin Sætning, forandret G
Gotland til Gutland, holdende dem for Synonyma;
altsaa at frygte for, at han selv haver forandret Sc
Blekinga, og ei fundet det saa i sin Paulo, hvilket, om
haver staaet der, maae dog være urigtigt, saasom
intet Beviis for at Vandalerne have nogensinde boet i
navien, og man derved desuden mistede det eeneste La
lum, som man kan troe at have ligget ved Elven, en
det ei er rimeligt, at enten Pauli gamle Efterretninger
have mældet noget om, eller han og have selv forbigaae
maae man tilstaae, at Blekingia haver den Fordeel
Scoringia, at være et bekiendt Land, da det andet

[redacted]



sidste have nu taget Flugten, og aldeles begivet sig hen t
end længre bortliggende Land; og kunne alle De, som beb
Egne, letteligen og uden Møye forandre Plads, for deres
Levemaades skyld, og fordi de hverken dyrke Jorden, el
samle dens Afgrøde, men boe i Hytter, som de opføre pa
Dag, og nære sig meest af Qvæg, saa at de efter Nomad
Viis pakke alle deres Sager paa Vogne, og begive sig he
deres Qvæg, hvor det dem lyster. Efter mine Tanker
Strabo med denne Langobardernes Flugt til den Tid, da D
Velleji (19) Sigende bleve af Tiberio knækkede, hvorve
skriver, at de vare et Folk grummere end den Germaniske
hed, og at den Romerske Krigshær kom da til Elven, so
der forbi Semnoners og Hermundurers Grændsers. Mig
at see udi disse Velleji Ord om Langobardernes usædvanlige
hed og Vildhed, at de have været et andet Folk, end
merne bekiendte sædvanlige Tydske, et Folk kommet did
dre Lande. Men siden de bleve knækkede af Tiberio,
Strabonis eget Vidnesbyrd flyede hen til længre bortligg
der, saa er jeg af den Mening, at Strabonis Text er
naar han lader dem forend de flyede boe paa hin Side
og at det bør kun forstaaes efter den Tid, da de flyede
for Romerne; Allerheldst de vare vilde og tapre Folk,
ske vist ei have flygtet efter det blotte Rygte alene.
veed, at Hermunduri beboede Bøhmen, og Semnoner
og Mark, og maaskee endeel af Chursachsen, saa er
hvilket end mere siden skal vises ved Ptolemæum,
maae have boet ved Elven i Gammel-Mark og
og for Romernes Vaaben trukket sig over den ind i

Aar Christi 5.

(19) P. 280.

vor de dog ei maae da have opholdt sig ret længe, saasom man længe derefter finder dem synden for Elven igien. At Strabo iør dem til Suever synes gandske at fuldkaste deres Ingævoniske herkomst, og at bevise, at de have været Herminoner, og følgeligen aldrig komne fra den Cimbriske Halvøe, allerhelst Tacitus og Ptolemæus ogsaa giøre dem til Suever, men da man seer at disse to gamle Skribenter ligeledes giøre Anglerne til Suever, om hvilke man dog vist veed, at de vare Saxer, og følgeligen altsaa Ingevoner, følgeligen langt adskilte fra de virkelige Suever, hvis Dialect var saa forskiællig fra de andre Folkes, at Tacitus siger, at man paa Sproget kunde kiende Marsigni og Burii vare Suever, saa giør jeg den Slutning deraf, at de Gamle have ofte regnet til Sueverne Folk, som ei hørte dem, alene for Overeenstemmelse i Levemaade, hvilket [illegible] mig at være tydeligt, af den Beskrivelse Strabo giør over [illegible]barder og flere Folk i de Egne, deres Levemaade. Tacitus (20) skriver, at de Suevisle Folk, Semnoner og Langobarder, [illegible] fulde fra Maroboduo til den Cheruscisle Anfører Arminium, [illegible] Langobarderne stridede tapperligen i det derpaa fulgte [illegible], for at beskytte den nyeligen erhvervede Frihed (ved at af[illegible] Marobodui Aag), og blev ogsaa Maroboduus overvundet; Aar 17. [illegible], Arminii Broder-Søn, blev Cheruscernes Konge ved [illegible] Mellemhandling, men siden fordrevet af dem, og atter [illegible] ved Langobardernes Hielp; At alle Suever bandt deres [illegible] op med en Knude, og skiltes derved fra andre Tydske Folk, [illegible] de Frie iblant dem derved fra Trællene, thi hvorvel det Aar 46.

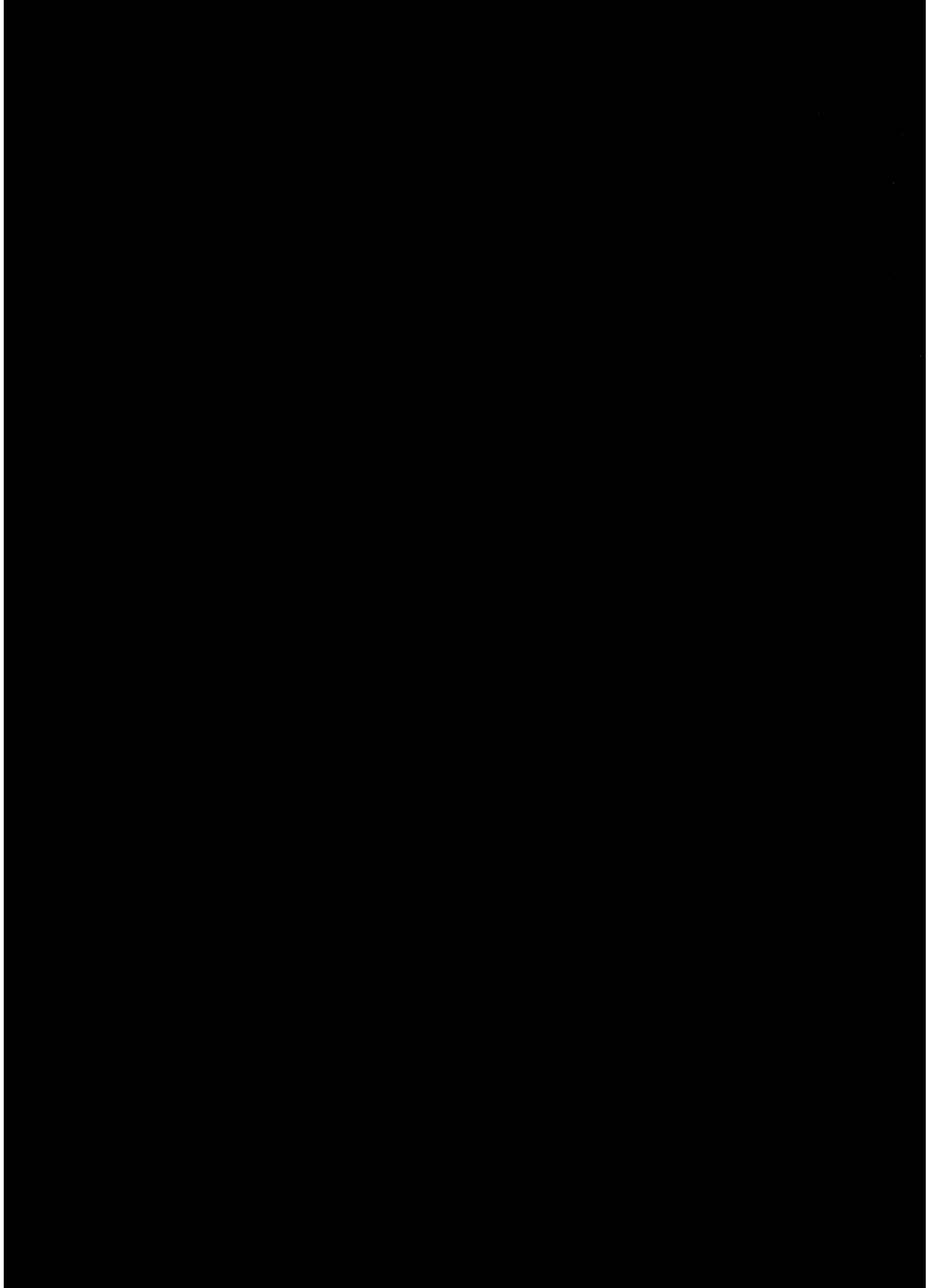
 samme

(20) Annal. l. 2. c. 45. t. 1. p. 217. c. 46. p. 220. l. 11. c. 16 & 17. p. 653 & 654. Germ. c. 38. p. 663 & 664. c. 40. p. 667 & 668.



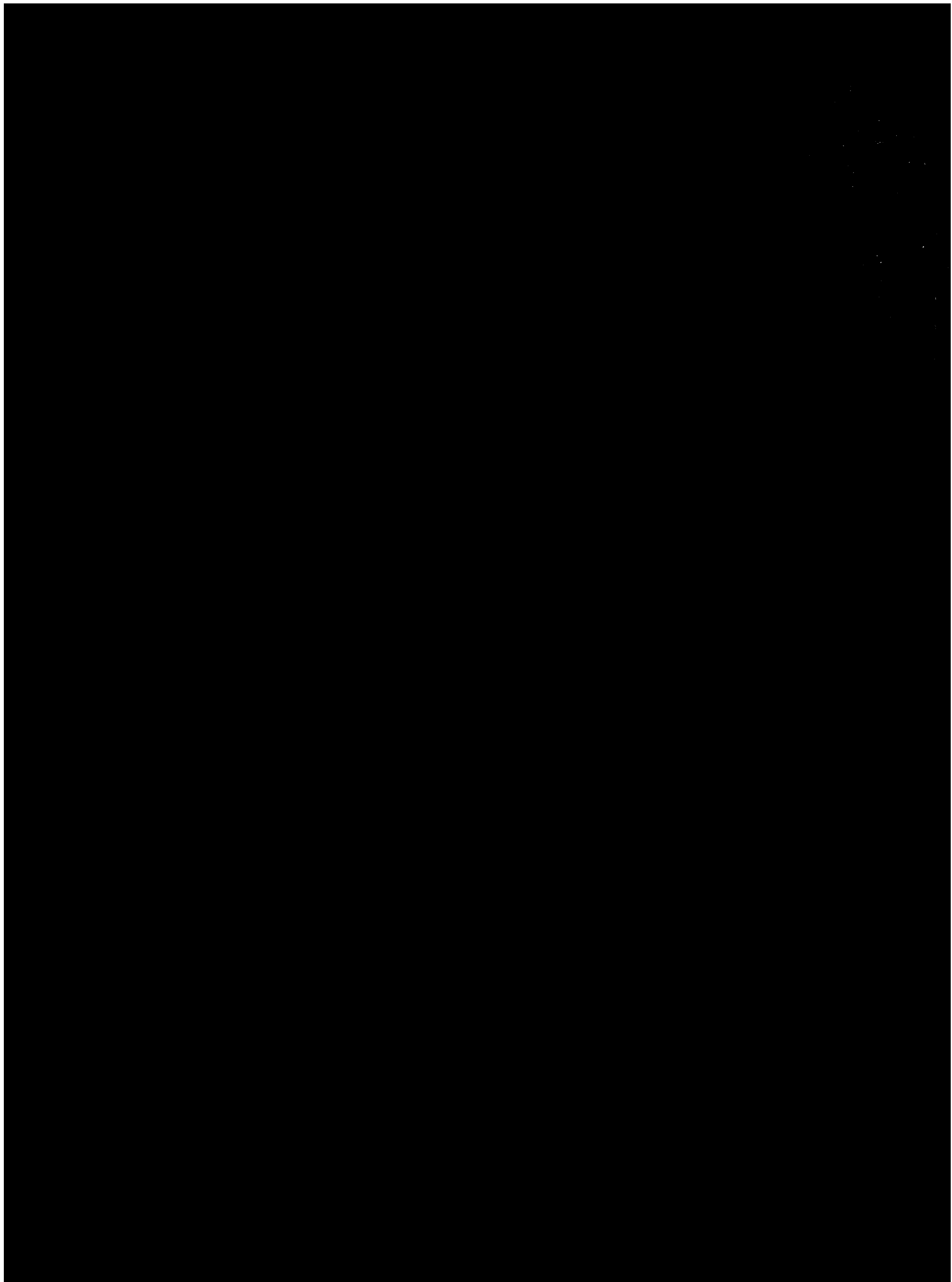
samme ogsaa giordes iblant andre Folk, deels for Slægtska
deels og for Imitations skyld, saa var det dog siælden, og ste
alene af Ungdommen, (her haves en rigtig Grund, hvi de gam
Skribenter undertiden have regnet til Suever dem, som ei va
det) da derimod Sueverne vedbleve indtil deres graae Haar, i
binde det i en Knude bag til, ja som oftest endog oven paa H
vedet; At Semnonerne vare de ældste, fornemste og
Ved Aar 100. af Sueverne, hvorimod Langobarderne bleve anseelige ve
ringe Antal, thi de vare sikre ei ved Underdanighed,
Strid og ved Fare, endskiønt de vare omgivne af man
mægtige Folk; og at efter dem boede de syv Suevisk Fol
dyrkede Herthà, og hvis Lande laae i det inderste af Germ
hvorpaa han bliver ved at beskrive de Suevisk Folk indtil
ningen af det 45 Capitel, da han ender med disse Or
Sueviæ finis. Naar man vil herved overveye, at jeg fo
ver anført at Semnonernes Land strakte sig langs Elv
Side fra Bøhmen af indtil ind i Mark, og at de syv Fol
efter Taciti egne Ord have paa den anden Side grændse
gobarderne, og som man klarligen seer boet i Meklenborg,
borg og Wagerland, saa følger heraf at Langobar
Ved Aar 140. da boet i Gammel-Mark og det Lüneborgske. Prolem
nævner dette Folk paa tvende Stæder, først kalder
Suevi Langobardi, og sætter dem imellem Sycamb
gri, (maaskee Tongri), hvorved deres Bolig kommer
ve i Westphalen, hvor jeg dog ei troer, at de nogen
boet, og siden sætter han dem imellem Caucherne (s
Bremen og en stor Deel af den Westphalisk Kreds) o
varier (som synes at have boet i Hertugdømmet W

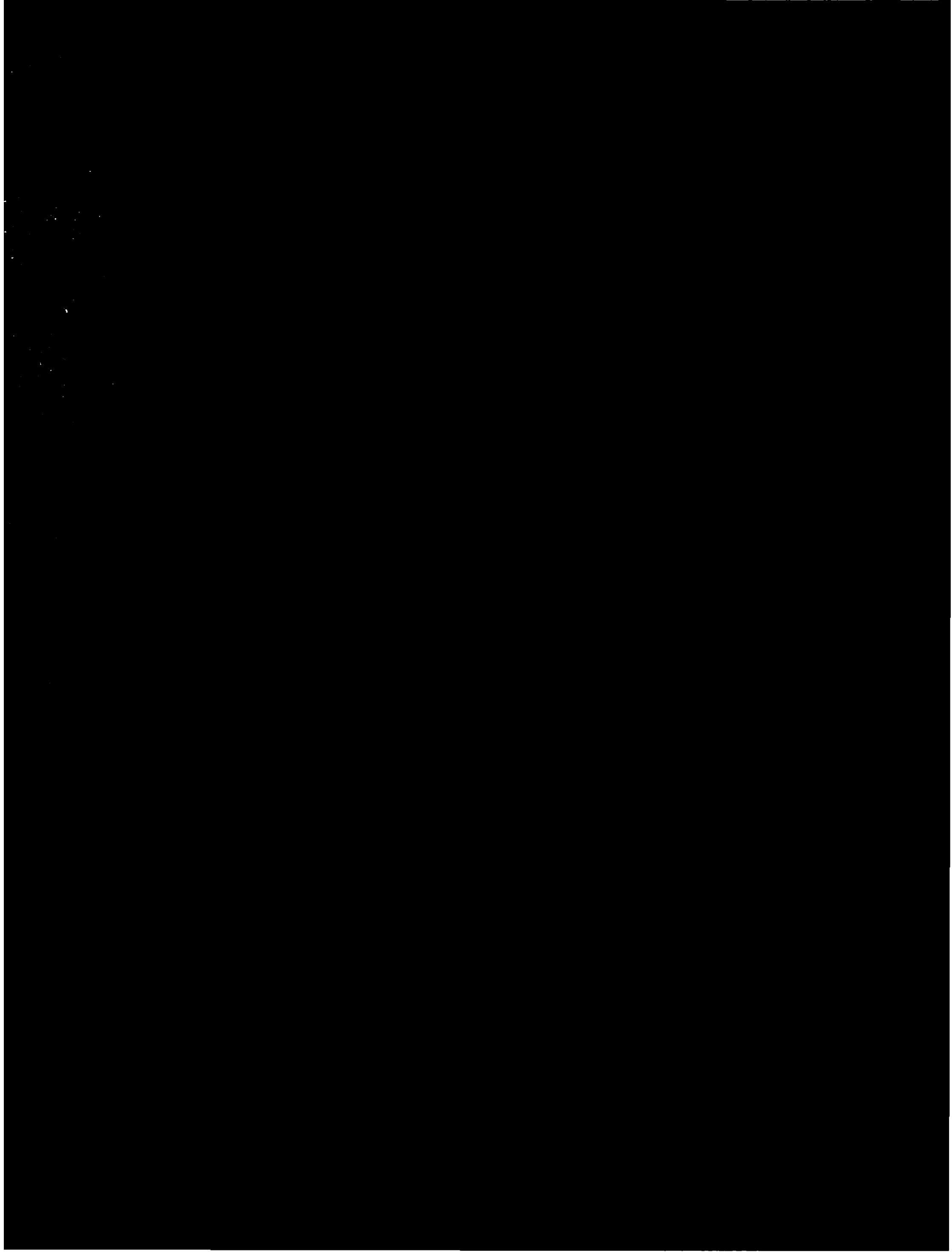
(21) L. 2. c. 11. p. 57 & 58.

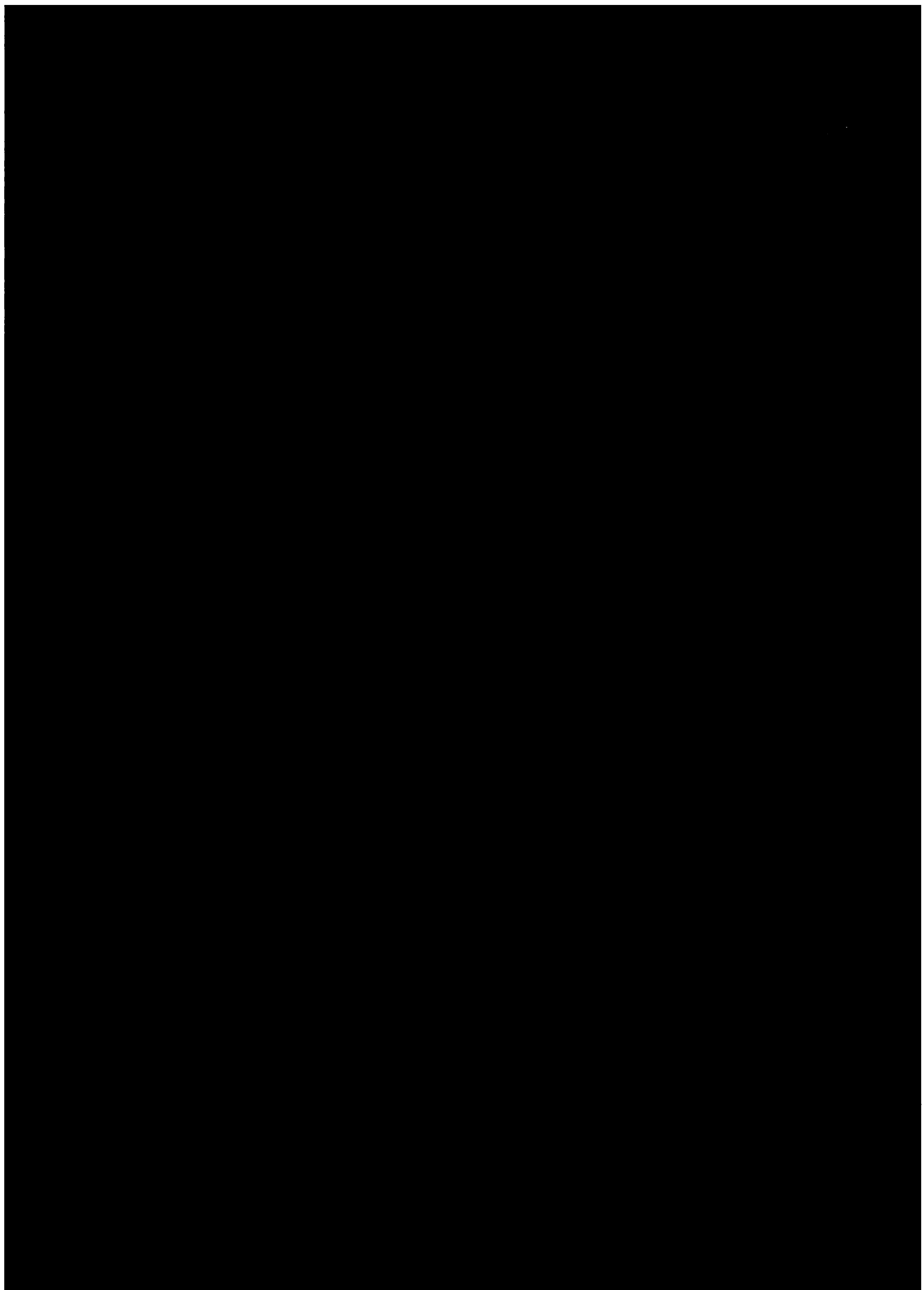




i For-Pommern, hvor igiennem Langobarder maatte drage, for at komme til Bag-Pommern, det egentlige Mauringania, og er der intet urimeligt deri, at Vandalerne, som et stridbart Folk, kunne have udbredet sig over Oderen imod Vester), hindrede deres Reise ved at afslaae dem Marchen igiennem deres Land. Langobarderne herover betuttede, turde ei stride med dem, saasom de selv vare faa, og Fienden derimod talrig. Noden lærte dem at opfinde saadant Middel. De foregave, at have i deres Hær Cynocephali ɔ: Folk med Hunde-Hoveder, som stridde ... gen, og drukke Menneske-Blod, ja deres eget, naar de ei ... faae fat paa Fienden. For at giore denne Beretning des troværdigere, udvidte de deres Leyr, og tændte megen Ild op ... Herover turde Fienden ei give sig i Slag med dem. ... havde da en saare drabelig Stridsmand iblant sig, paa hvilken ... meget stolede; hvorover de tilbøde Langobarderne at sende ... deres, som kunde afgiore Sagen ved en Eenekamp med ham ... ledes, at hvis han vandt, saa skulde Langobarderne vende ... samme Vey, som de vare komne fra, men tabte han ... saa skulde Langobarderne faae frie Marche igiennem deres ... En Langobardisk Træl tilbød sig da frivilligen at stride imod ... paa Vilkaar, at faae Frihed for sig og Afkom, saafremt ... vandt. Derpaa sloges de; Langobarderen vandt, blev ... hans Folk drog igiennem Assipitternes Land, og komme ... ringa, hvor de, for at formere deres Stridsmænds Antal ... mange Trælle frie, men dog paa den sædvanlige Maade ... Pil, hvorved de mumlede nogle Ord paa deres Fædernes ... Ved disse Cynocephali forstaaes uden Tvil Huner, hvis ... haver saa megen Lighed med en Hunds i det Nordiske ... Sprog, og hvilke efter Ptolemæum og Dionysium Per...



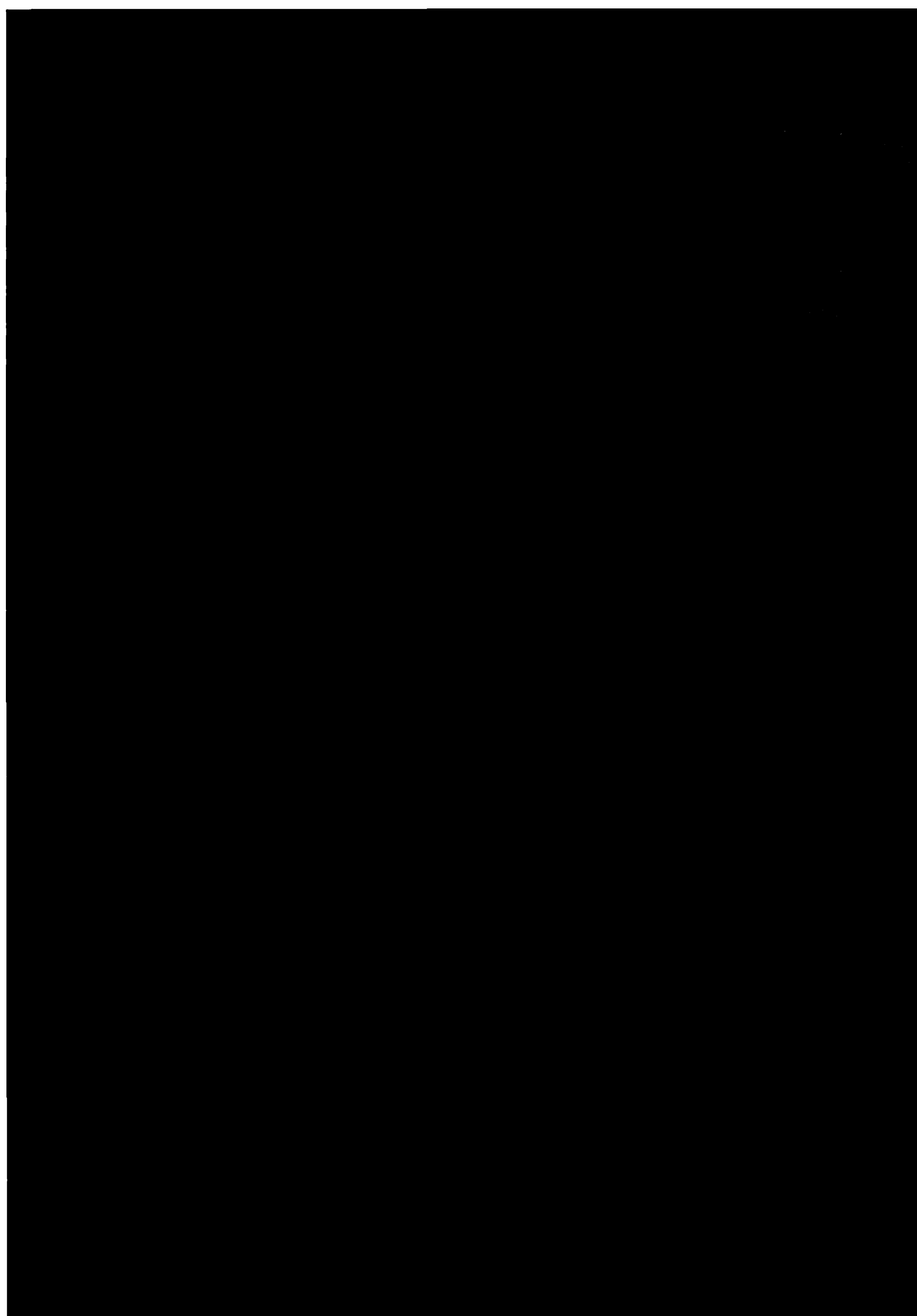






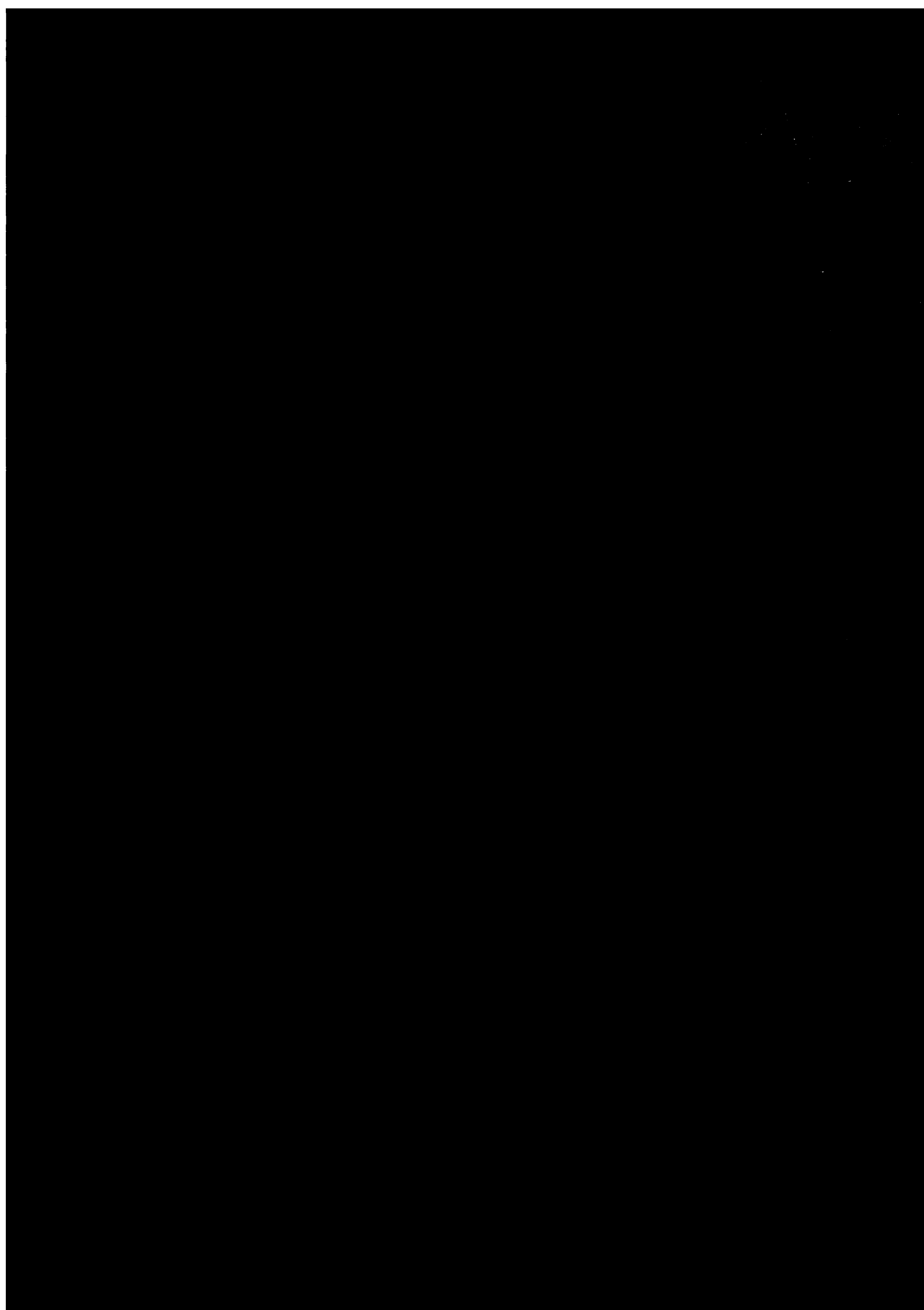
sidst komne til Anthaib, det er Anternes Land, saa ...
ting sig. Thi af Jornande (30) er det klart, at Anterne ha
først boet inde i Landet oven for Ost-Gotherne, og siden (hvilk
efter al Anseende ei er skeet forend efter Atilæ Død, og det G
niske Riges Fald) udstrakt sig til Pontum, Donau og Ni
Heraf slutter jeg, at de i Enden af det fierde og Begyndel
det femte Sæculo have boet i Volhynien og det røde Ru
thi man seer overalt at de Slaviske Folk have udbredt
Nord og Øster til Vester og Sønder. Og boede Lango
tilsidst i det røde Rusland, saa kunne de gierne der have
at bestille med Bulgarerne. Men nu bliver kun Spørg
om man skal troe at Langobarderne have først boet i Burgun
eller i Bathaib. Engang var jeg af Eccards Tanker, at
det sidste forstodes Gepidernes Land, men nu troer jeg
med Jordan, at der bør læses Vandalaib, eller Vandal
er Vandalernes Land, baade fordi denne Læsemaade n
saa meget til Vantaibos, saa og fordi man aldrig
Gepidæ ere blevne kaldte Vantæ, eller Vatæ. Hertil
at man herefter kun haver nødig at vende op og ned
Orden, da man ellers maae i den først tage det an
siden det tredie, og tilsidst det første. Hvad Endelsen
gaaer, da betyder den efter mine Tanker saa meget som
ske Ord Habe ɔ: en Eyendom. Langobardernes Ma
altsaa gaaet saaledes for sig efter mine Tanker. Fra
eller Gothernes første Sæde ere de komne til Store-Pol
gundiernes ældste Sæde, derfra til Bøhmen, Band
det Sæde, og endelig til det røde Rusland, Anternes
Med mindre man vil for det Spring, som synes da

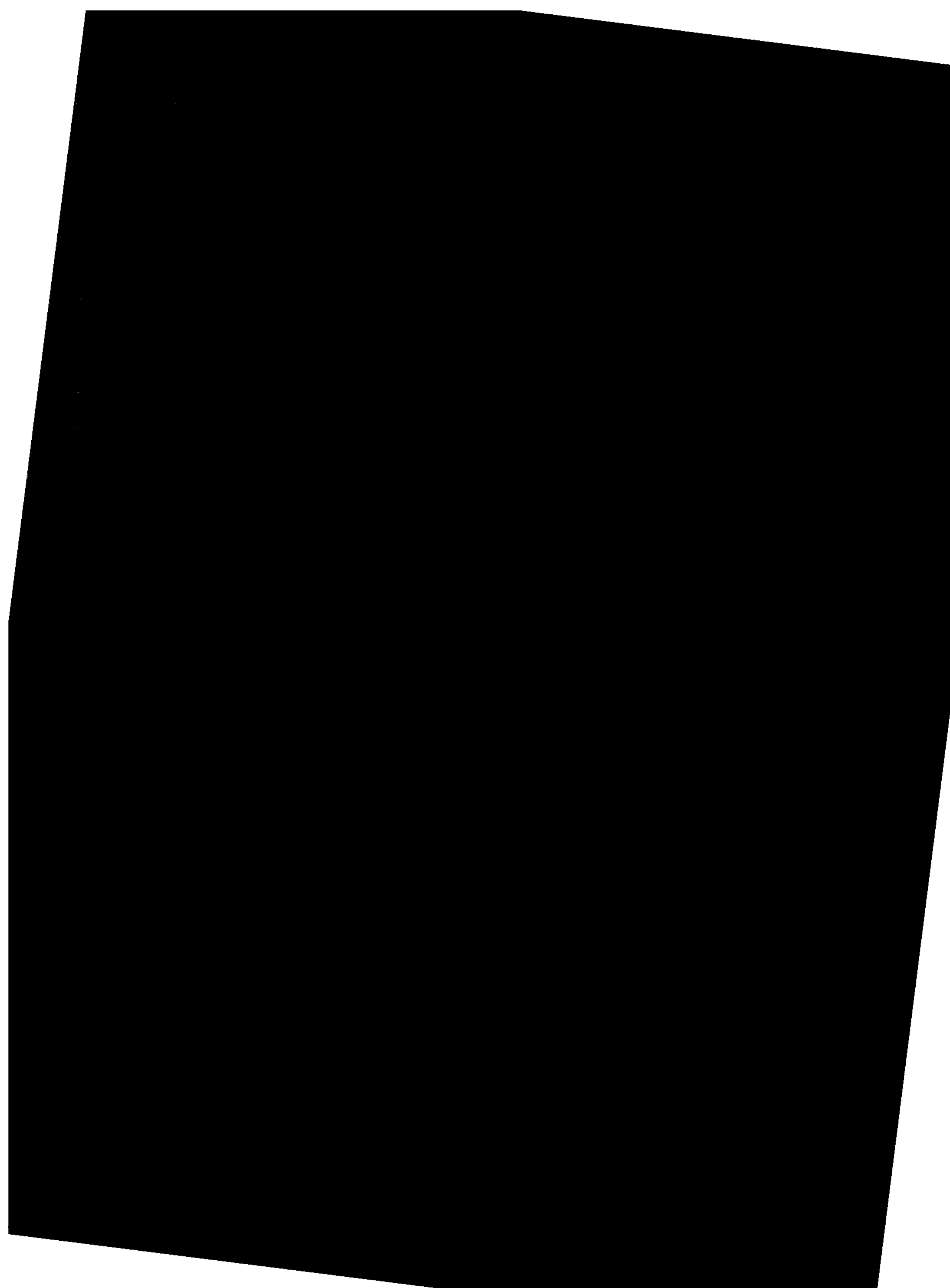
(30) De reb. Get. c. 5 & 48.

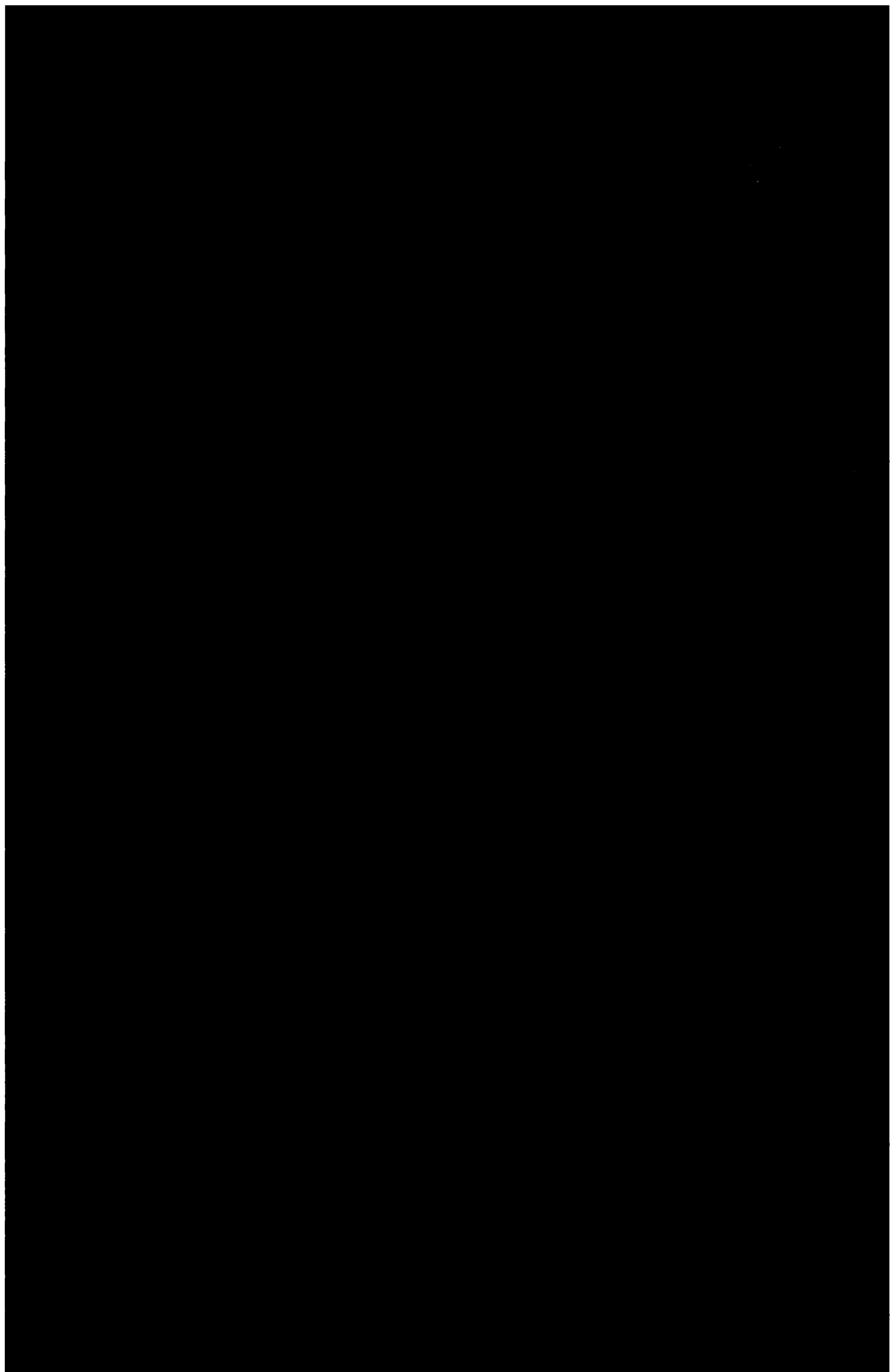




gav ham til en Amme, og forordnede at opføde ham med
Og som en Fiske-Dam hedte paa deres Sprog Lama, kal
han ham Lamissio. Denne, da han voxede op, blev s
tapper og stridbar en ung Person, at han kom til Regi
efter Agelmundum. Det fortælles, at da Langobardie
gang droge afsted med deres Konge, og vare komne til
Flod, bleve de af Amazonerne forbudne at gaae derover,
Lamissio da svømmende stridede udi Floden med den
dem, og omkom hende, og forskaffede derved Lang
Overgang, saasom det forud var afgiort imellem begge
dersom hun overvandt ham, skulde Langobarderne gaae
fra Floden, men hvis han igien vandt, saa skulde de faae
gaae over den. Ved denne Beretning tviler Paulus
Amazonerne vare længe tilforn udroddede, med mindre
at der paa de Kanter kan indtil den Tid have boet
Fruentimmer, allerheldst han af nogle haver hørt, at
udi hans egen Tid skulde i Germaniens inderste Dele
saadant Folk af Fruentimmer. (Dersom det bliver
Agelmund haver først ført Langobarderne fra Store
Anternes Land, saa er det rimeligt, at ved denne Flod
Weixelen, og ved Fruentimmer Folket Qvænerne,
nerne, en Finsk Folkefærd, hvis Navn haver,
Overeensstemmelse i Lyden med Qvinder, givet
denne Digt. I det mindste er det vist, at dette ha
Adamum Bremensem til at kalde Qvænernes Land
narum. Tacitus og Ptolemæus sætte Finner i de
og den sidste udtrykkeligen ved Weixelen, hvorfore
være, at der endda have opholdt sig Stammer af
efter, og maaskee just ved disse, saa og de paafølgende

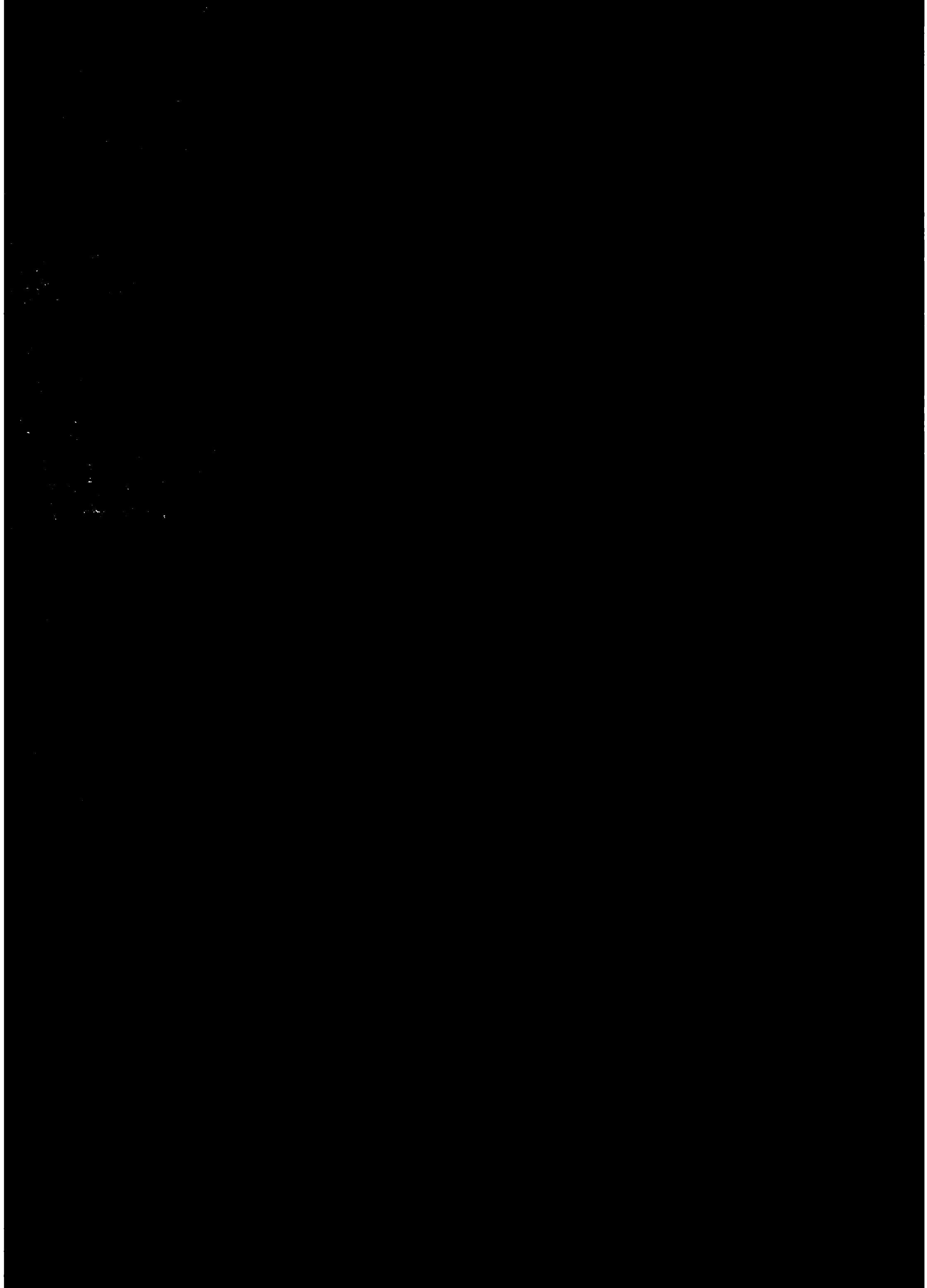


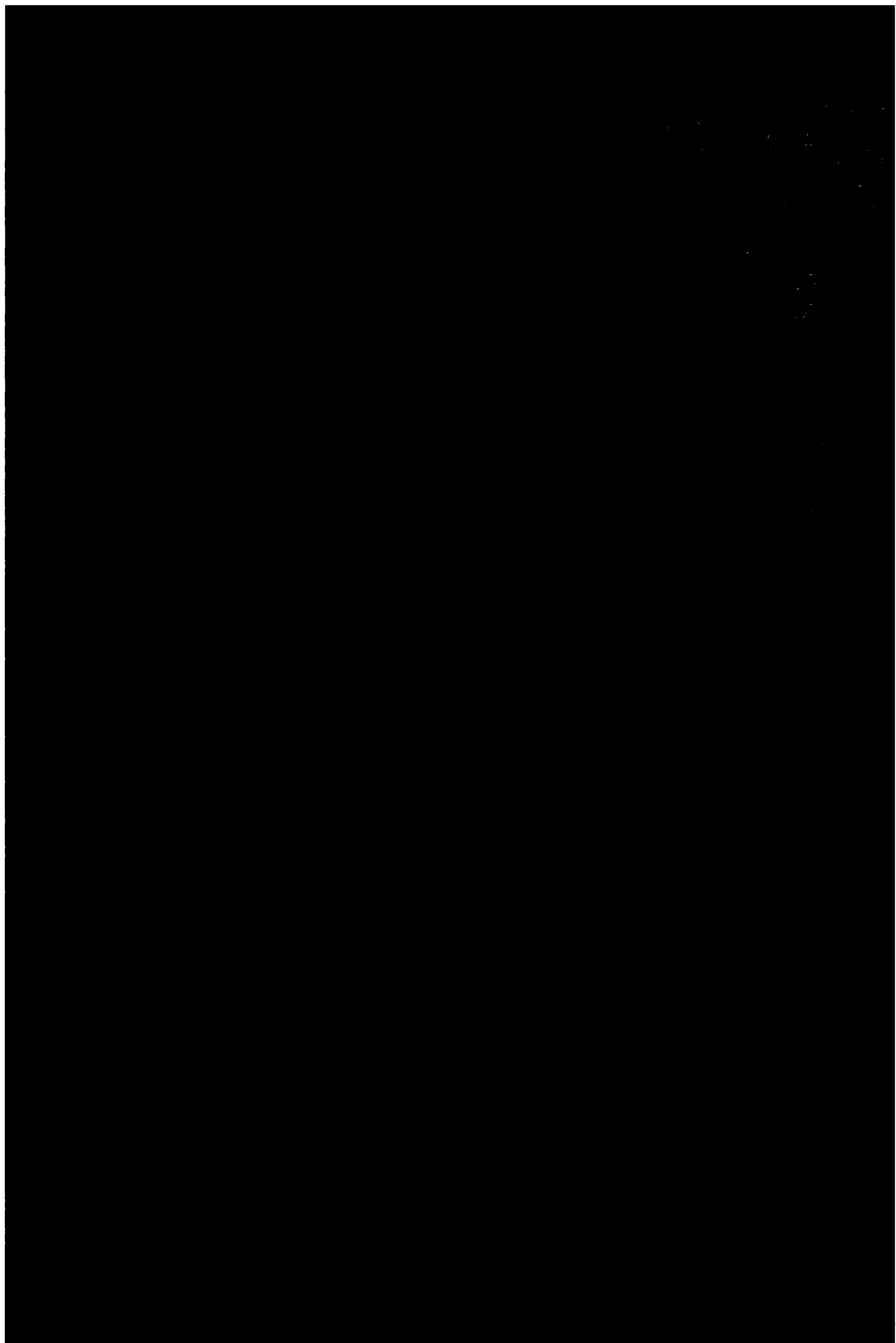


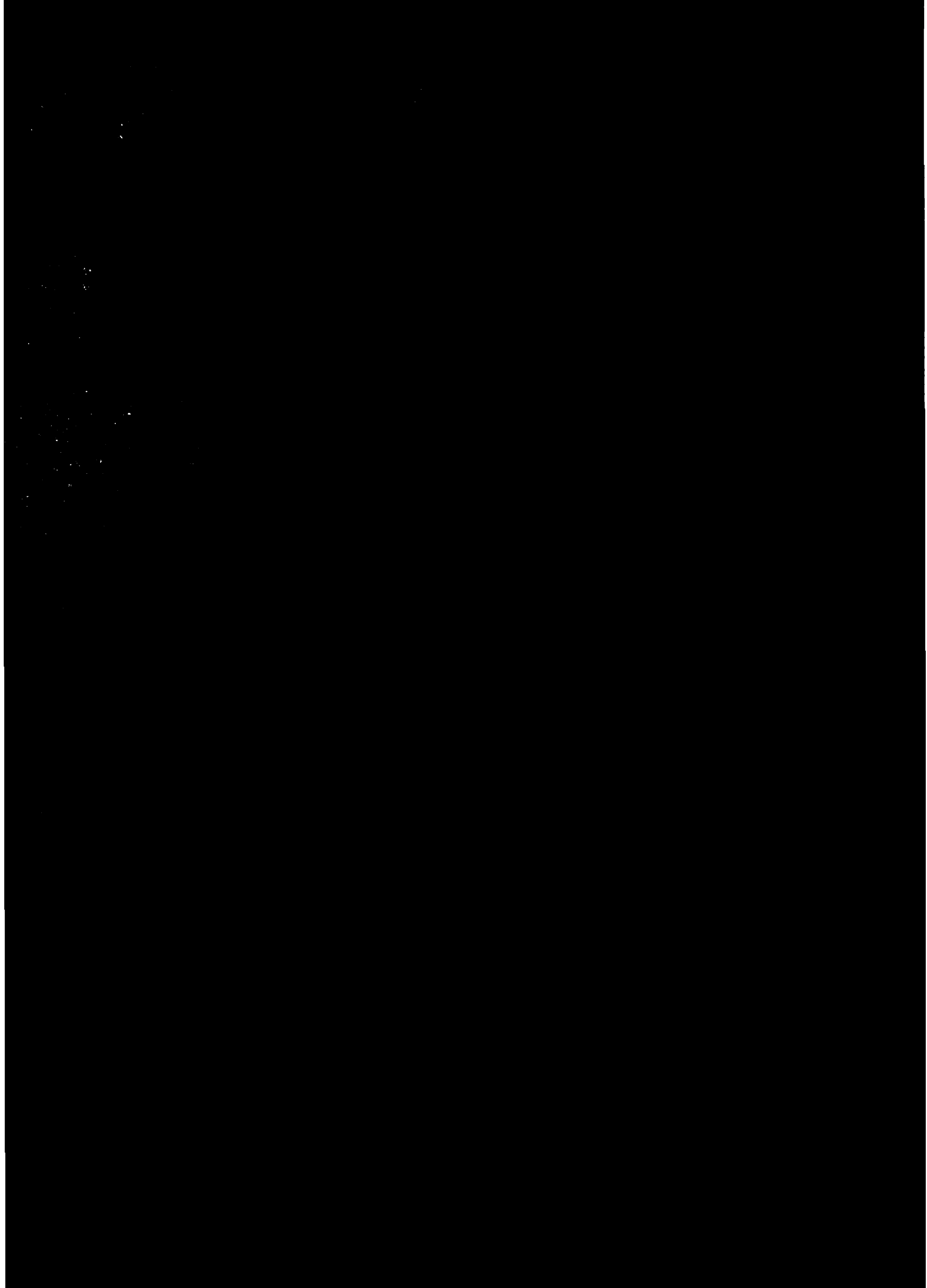


som deraf, at Finnerne kalde et Slags Parti, da de Tyd de det Barth. Det samme maae jeg og sige om de øvrige af de Longobardiske Konger, thi om Leth eller Lethu overeens med det Finske Lethi ɔ: Løv, saa kommer det det Nordiske Let og Tydske Leicht; Kan Childeheo være sat af det Finske Childo ɔ: Glands, og Hoki ɔ: indhulig fattende, saa kan det og være af det Tydske Child, Barn, eller og adelig, og Hoch ɔ: høy; Kan Gudeho af det Finske Cude ɔ: at væve, saa kan det meget bedre det Tydske Gut ɔ: god; Kan Daffo, som dog bringes af det Finske Tajuwas ɔ: Himmel, som dog vidt hentet, saa maae jeg tilstaae, at ingen Etymologie eller Nordisk falder mig derved ind; hvorimod Tato mine Tanker bedre ledes af det Celtiske Tad, Tatte Frisiske Teyte ɔ: Fader, end af det Finske Tähti ɔ: og Waccho af det Tydske Wachsen, eller og Wacht, Nordiske Vakan ɔ: vaagen, som af det Finske Waaca skaal. Hvad angaaer de øvrige Langobardiske Konger, da kunne de heel vel forklares af Tydsk og Nordisk. Stavelse i Agelmund haver mange Bemærkelser i bemeldte og Egel, Igel, er et Pindsviin, et Symbolum, vel paa en tapper Mand. Waltari kan være sammensat mægtig og Ar ɔ: en Ørn; Audvin af Aud ɔ: Rigdom nur, Vin ɔ: Ven, og maaskee det er samme Navn Auden; Og Alboin af Alper, Alfer ɔ: et Slags og af Alb ɔ: hvid, og af Vin ɔ: Ven. Da vanskeligt at lede de Longobardiske Kongers Navne samme giælder om andre Langobardiske Navne,

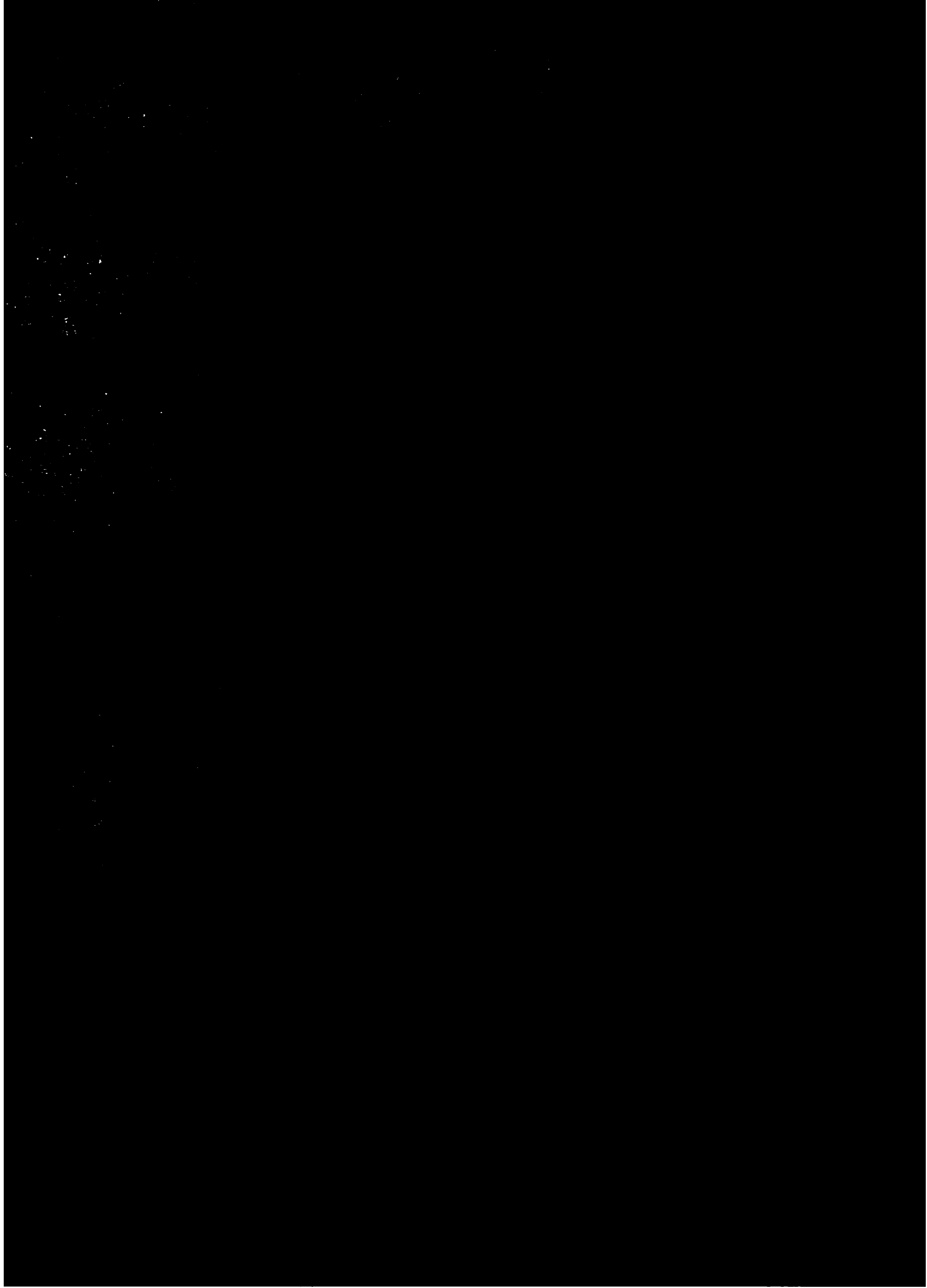


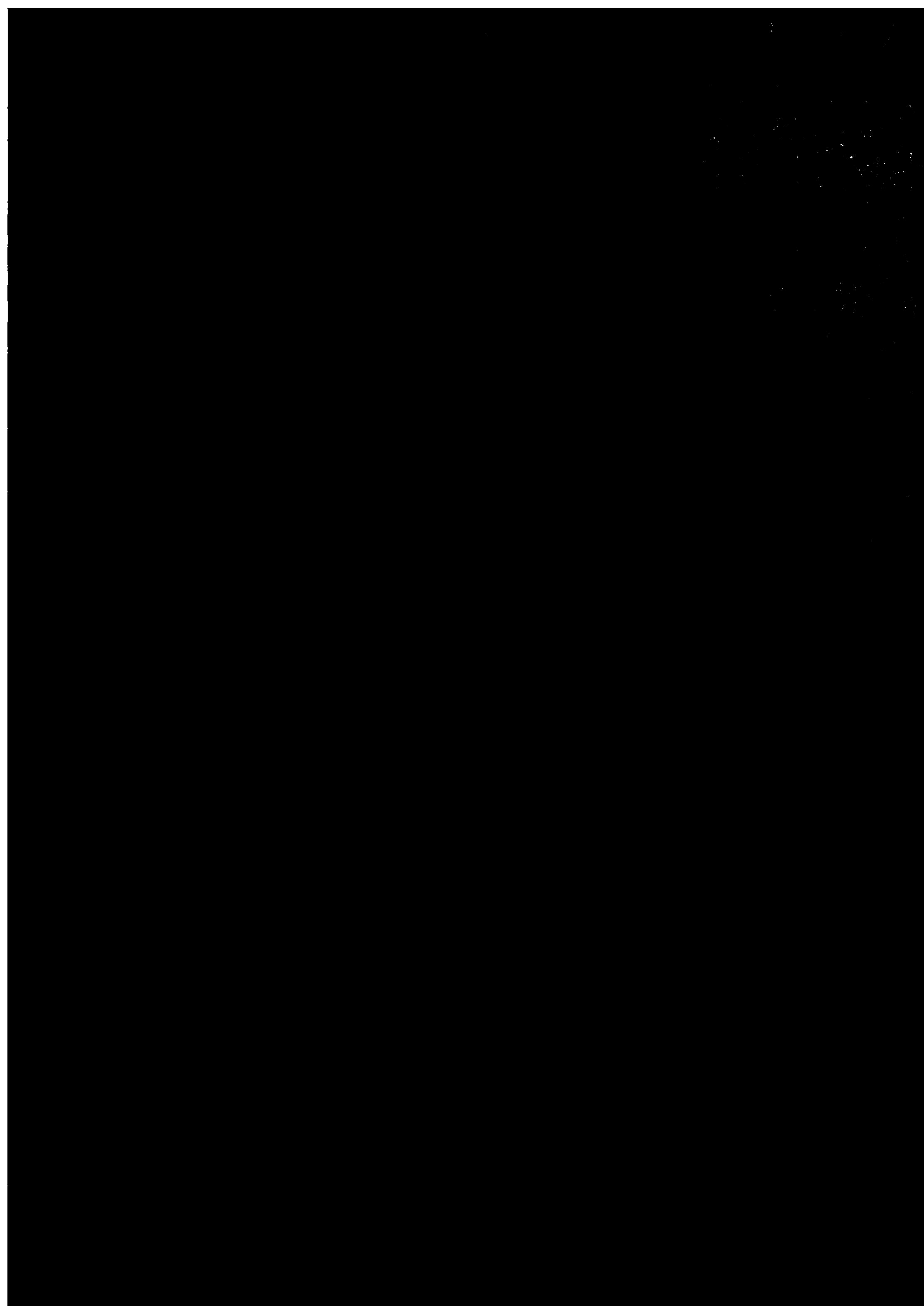






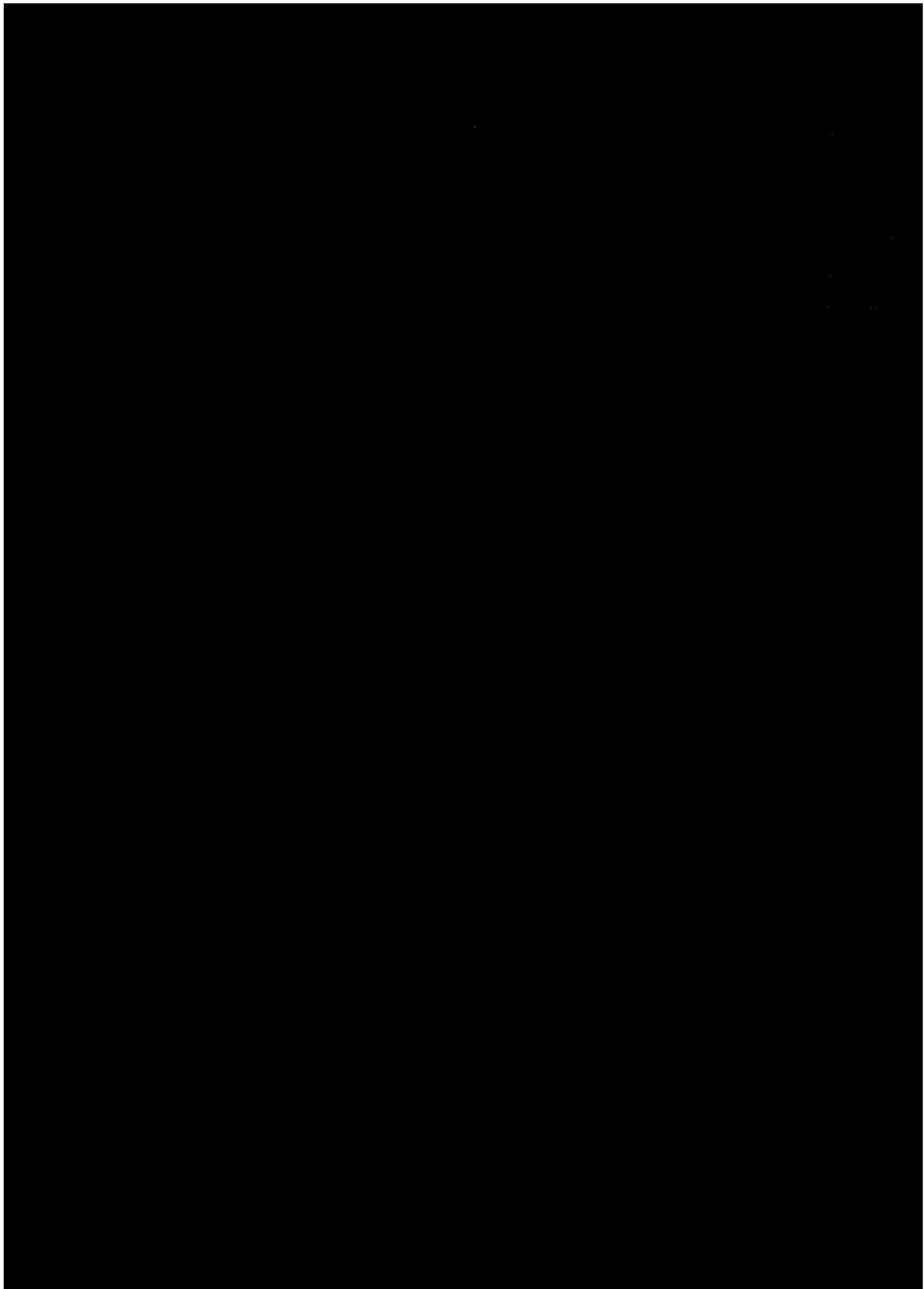


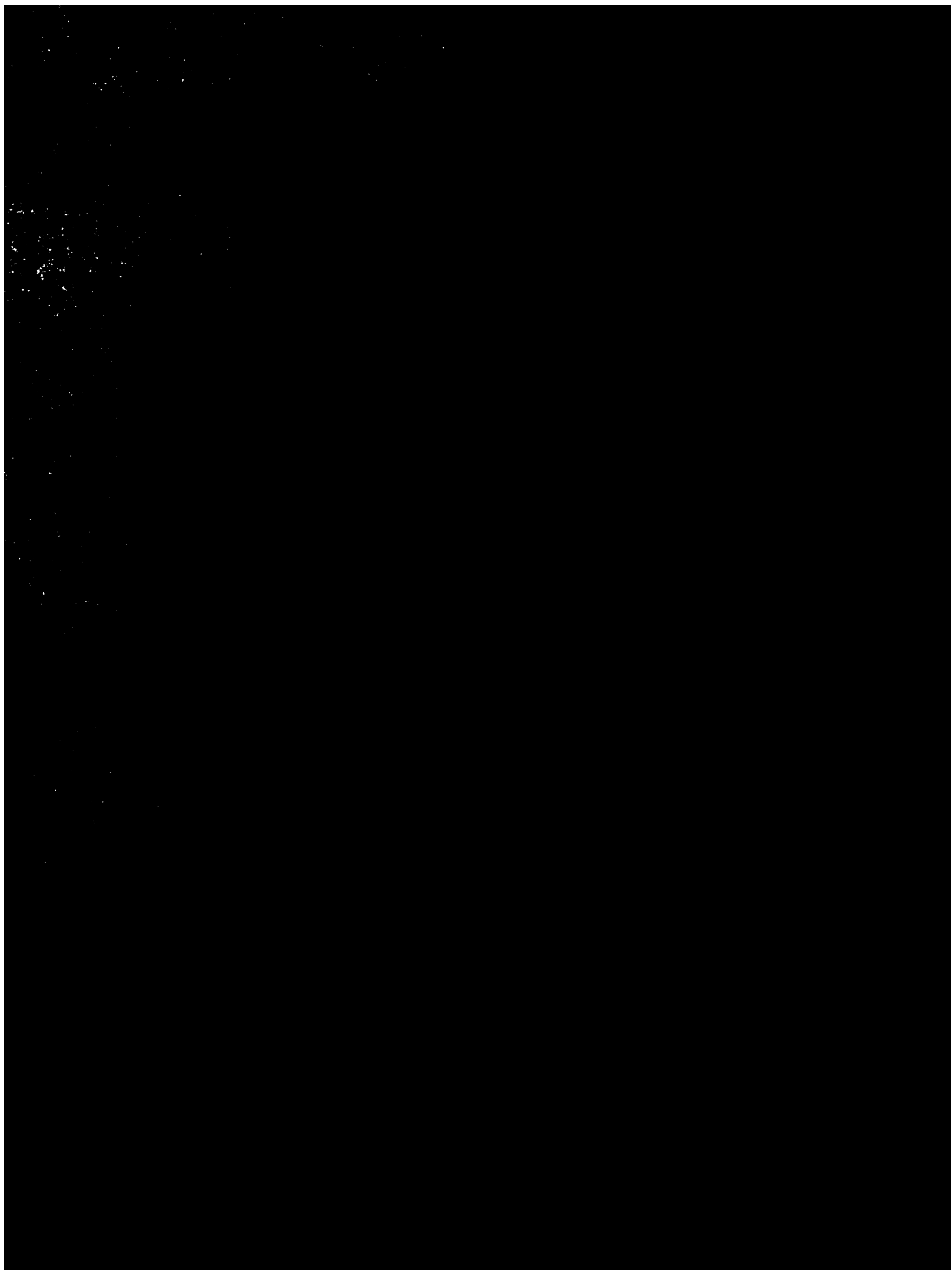


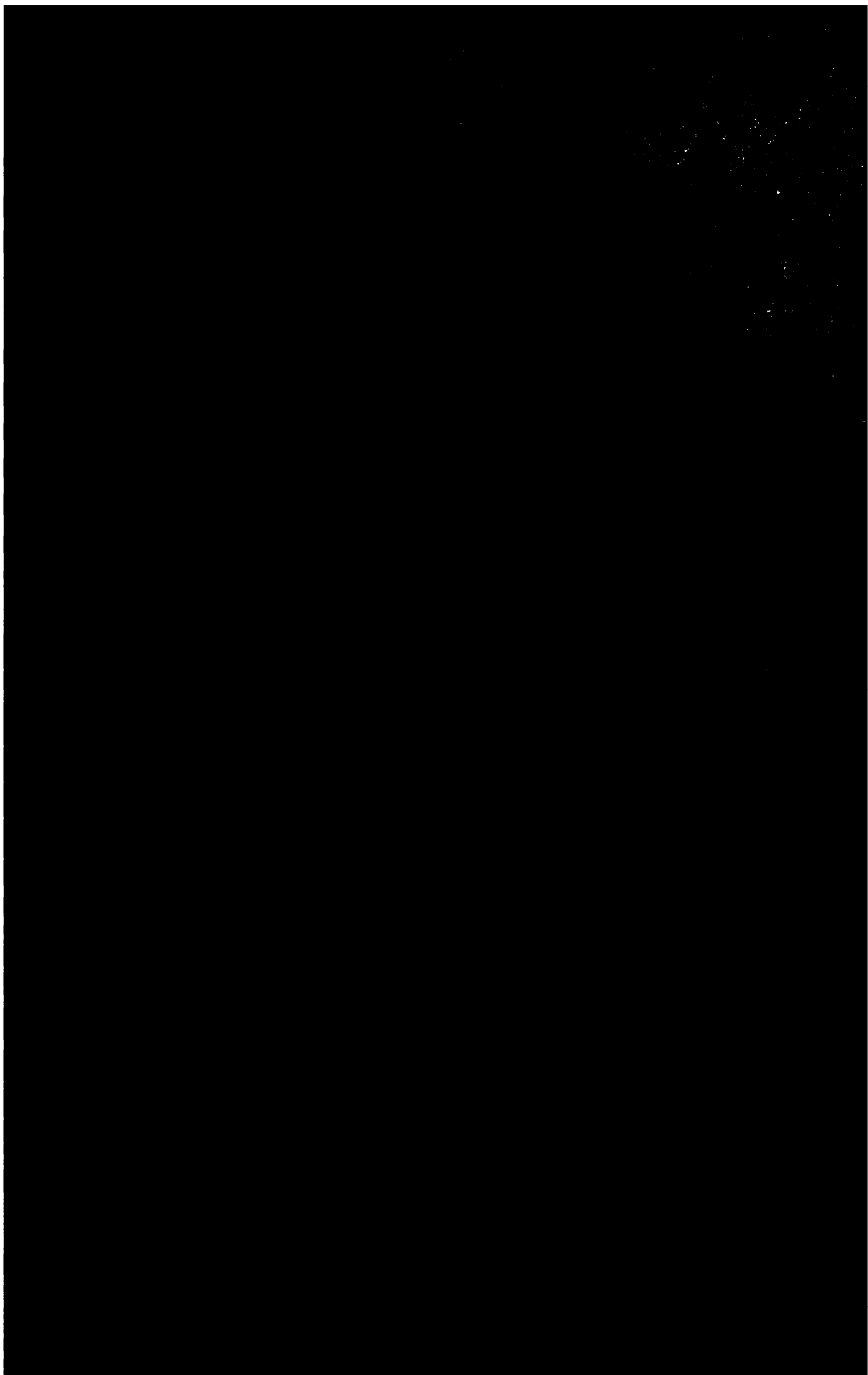


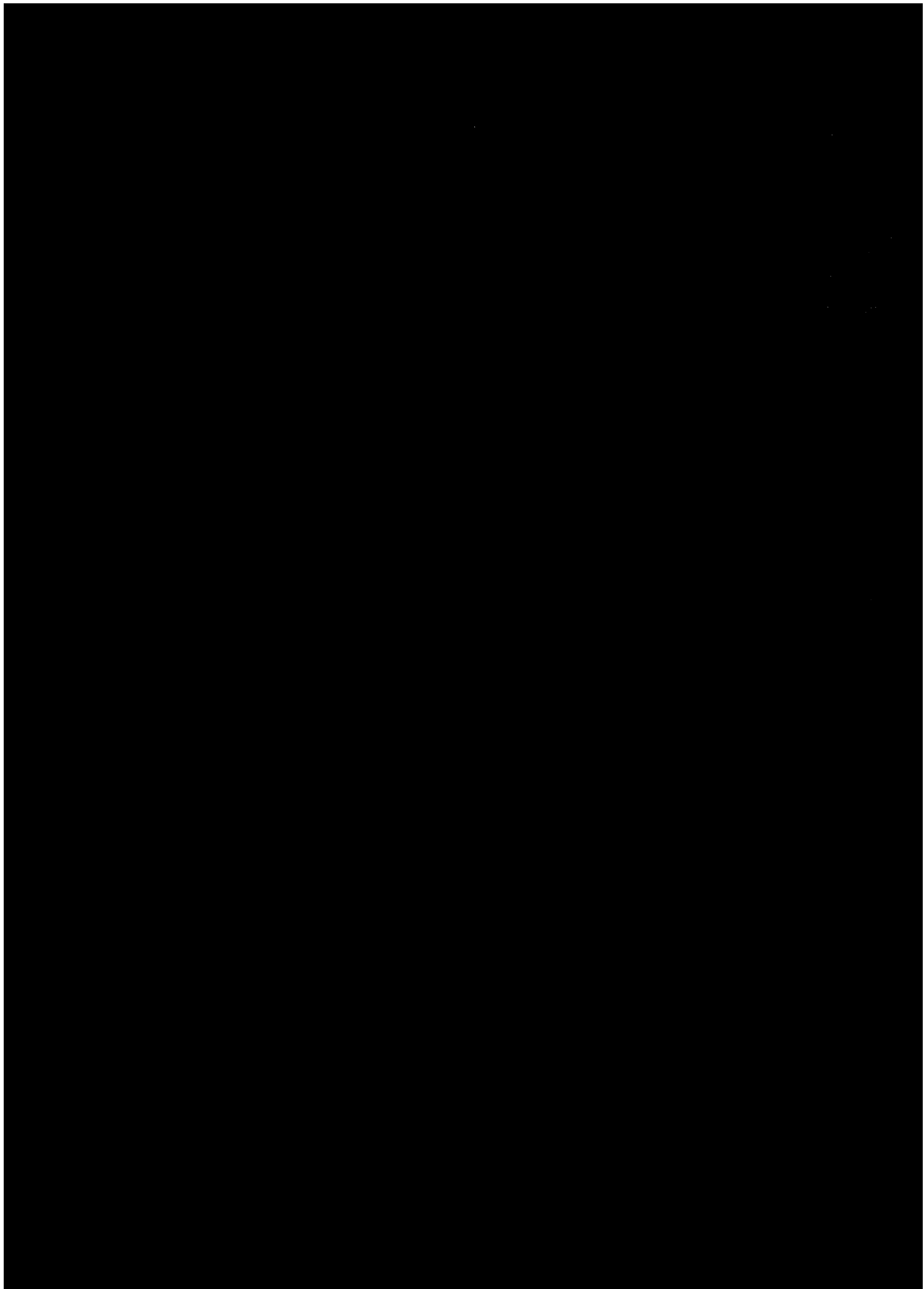
gifte Konges Dotter, dernæst Austrigosa, eller Aurigosa, Hosla, og Hostrieosa, den Gepidiske Konges Dotter, med hvilken avlede tvende Dottre, hvoraf den ene Wisegarda blev gift med Frankiske Konge Theodeberto, og den anden Walderada med wald, en anden Frankisk Konge, (hvilket Navn skrives i Codi ogsaa Chusupald, og Supald, og hvorved Valesius forstaaer debaldum, Theodeberti Son), som dog lagde Had til og derfore overlod hende til ægte til en af sine Mænd ripald. Wachonis tredie Hustrue var Salinga eller Sali Herulisfe Konges Dotter, med hvilken han avlede Og alle disse (at forstaae fra Lethu af), vare Lithin ler som nogle Manuscripter have Adalingi, og Adelin ken Læsemaade jeg dog ei anseer for saa god, som da Adalingi betyder Adel i Almindelighed, og her deri at tales om en vis Slægtes Navn) thi saaledes kaldes adelig Slægt hos dem (53). Christii Fragment (54) sige, at Waltari var en Søn af Wachonis Dotter, merius bekræfter med klare Ord, men det strider aabe Pauli omstændelige Fortælling. Gregorius Turonensis tæller at Wisigardis, en vis Konges Dotter, blev for Theodeberto imedens hans Fader Theodericus endnu han døde først 534), men at han imidlertid forelskede
Ved Aar 540. reris, ægtede hende, og havde hende i 7 Aar, da nødde ham til at forlade hende, og ægte Wisigardem kort efter døde; og at Walderrada blev gift med Th
555. Theodeberti og Deuteriæ Søn, og at hans Farbroder

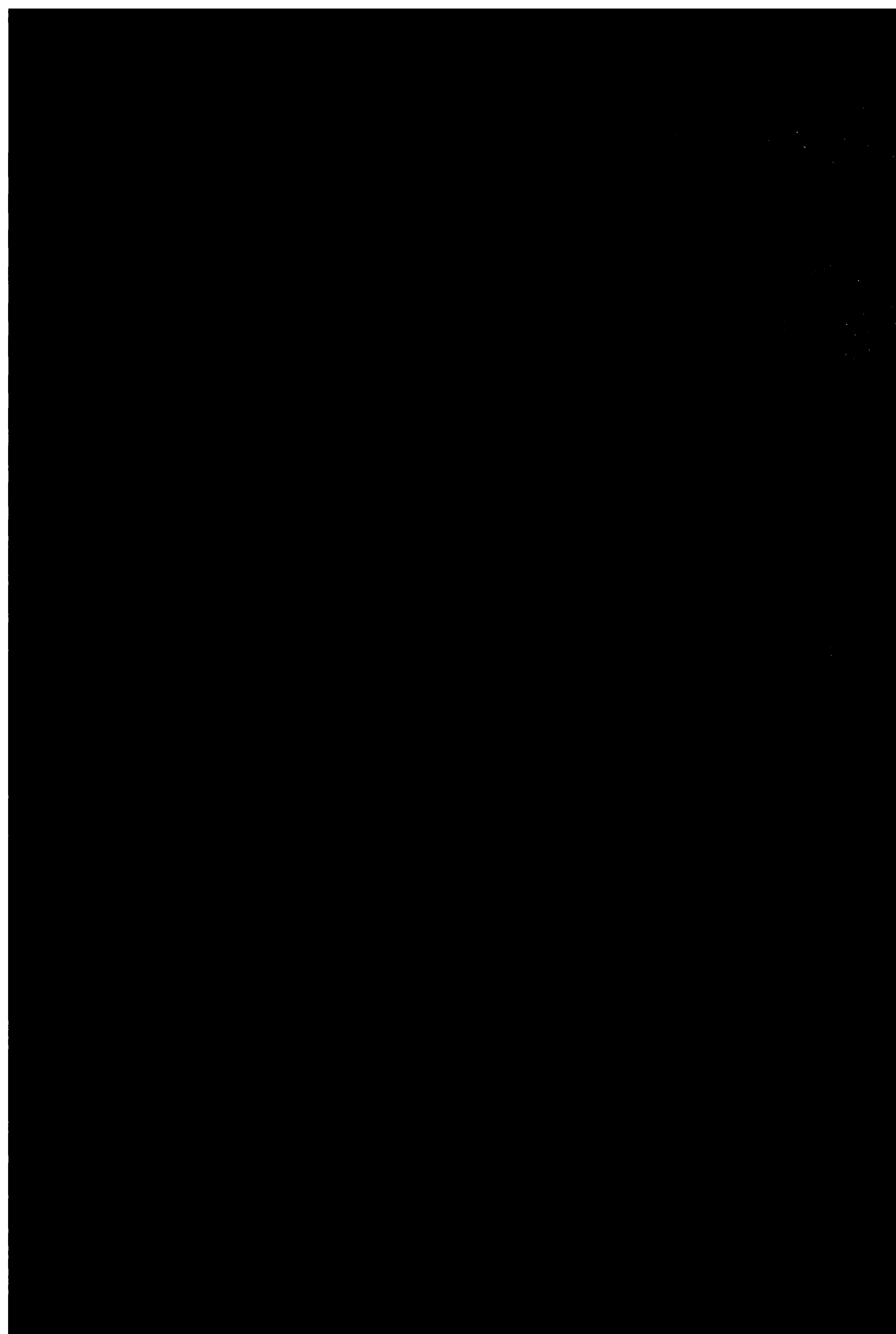
(53) Paulus l. 1. c. 21.
(54) F. 10. p. 1 & 2.
(55) L. 3. c. 20 & 22. col. 127. l. 4. c. 9. Epit. c. 54. col. 568.

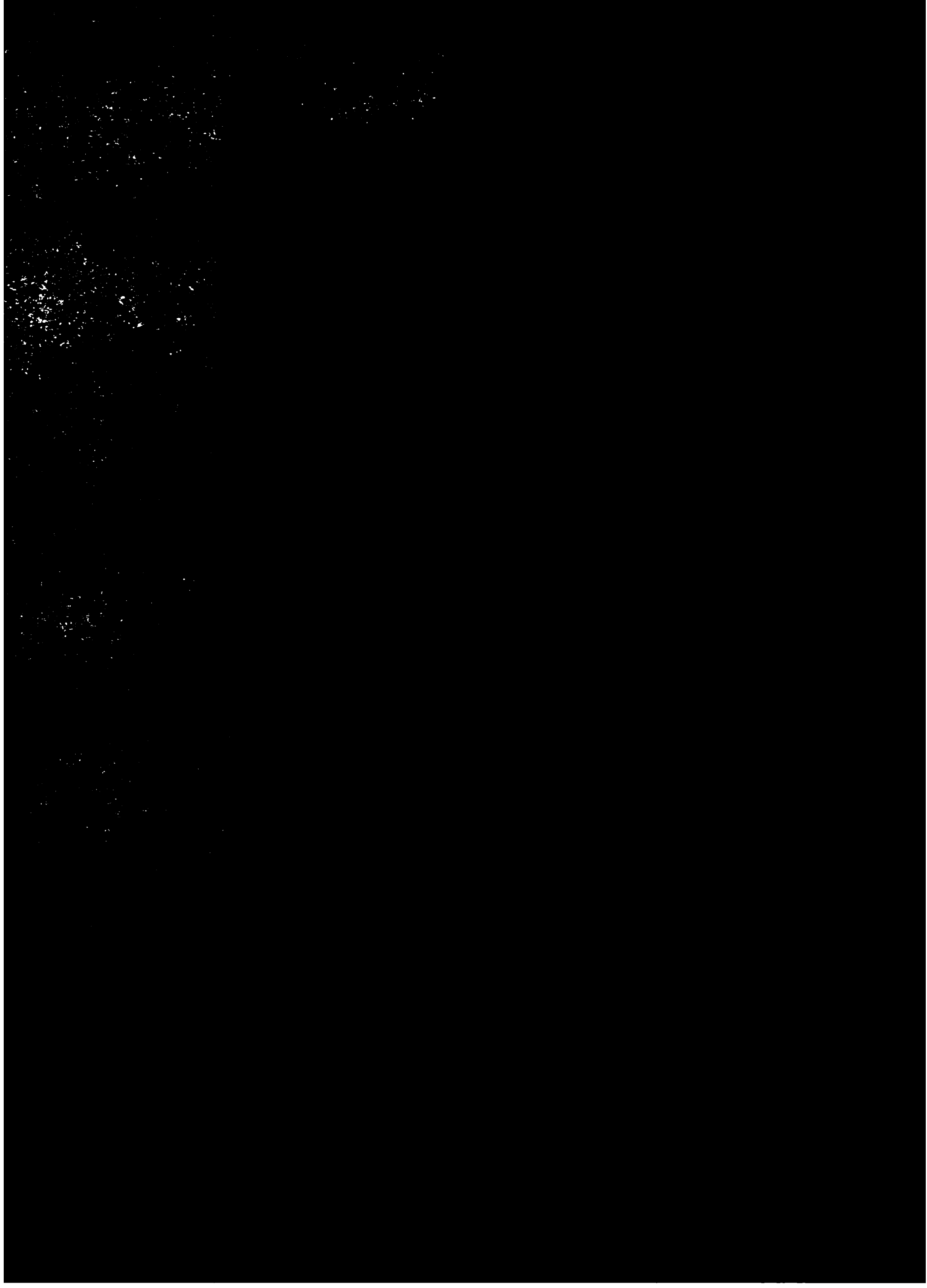




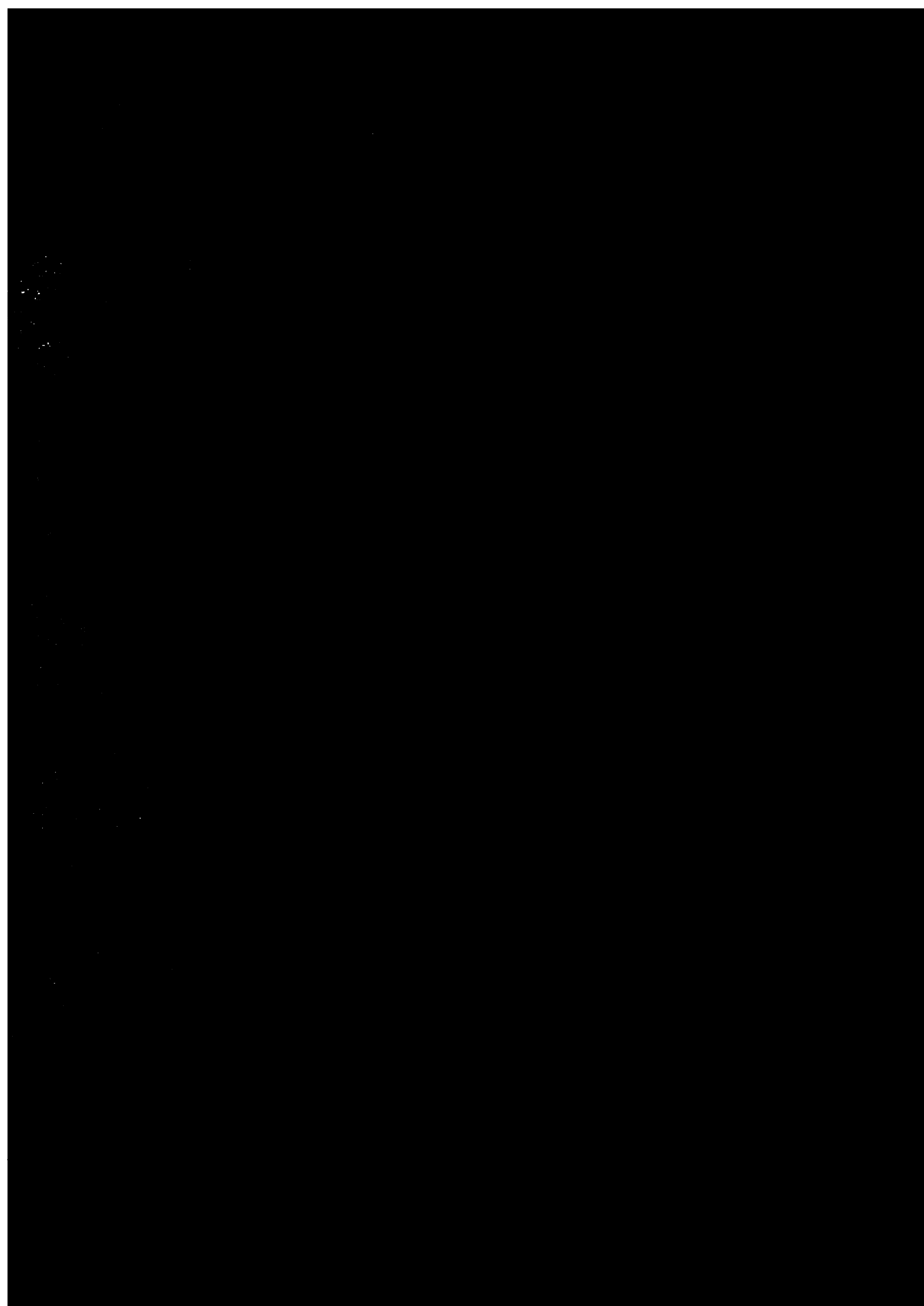


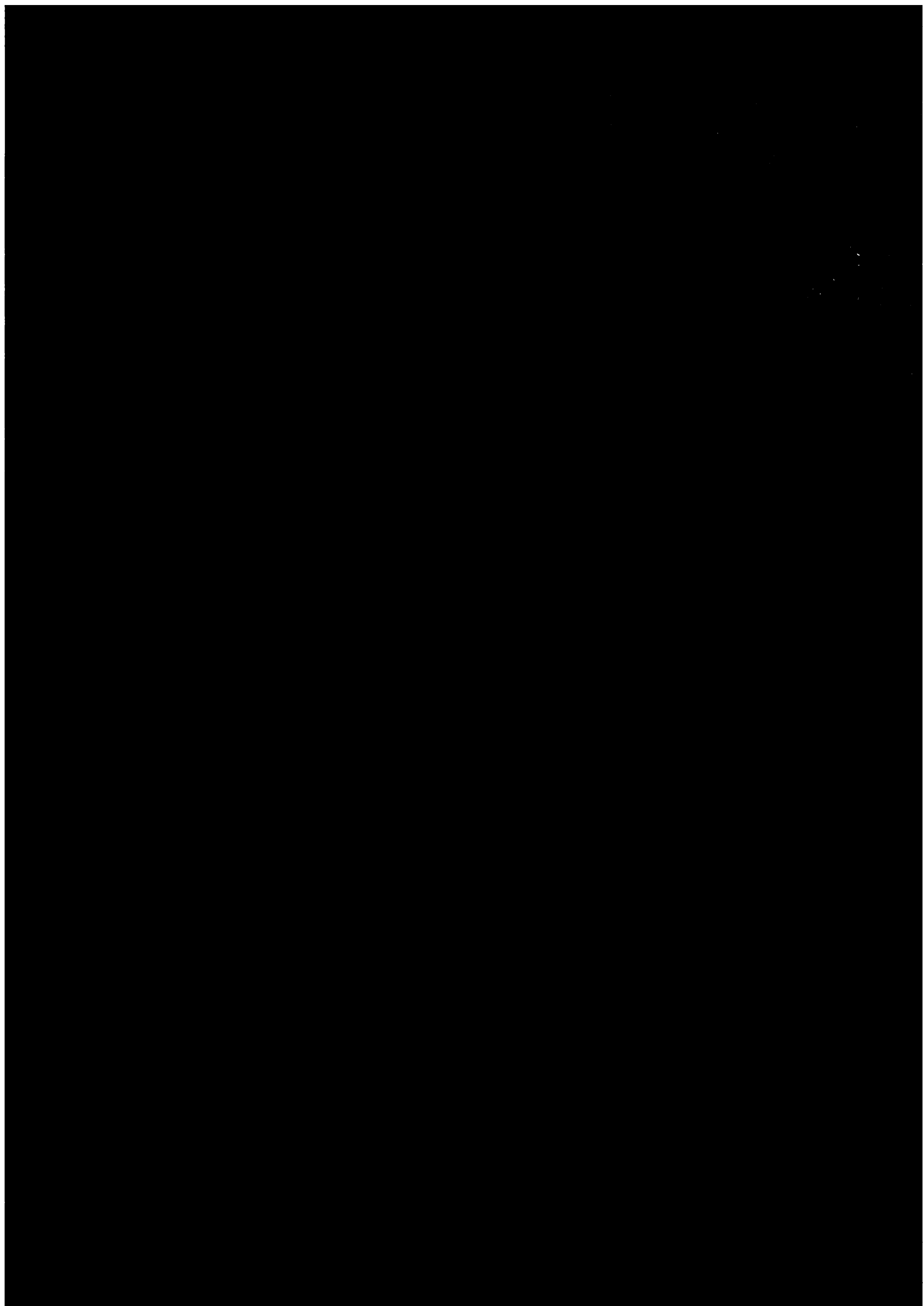


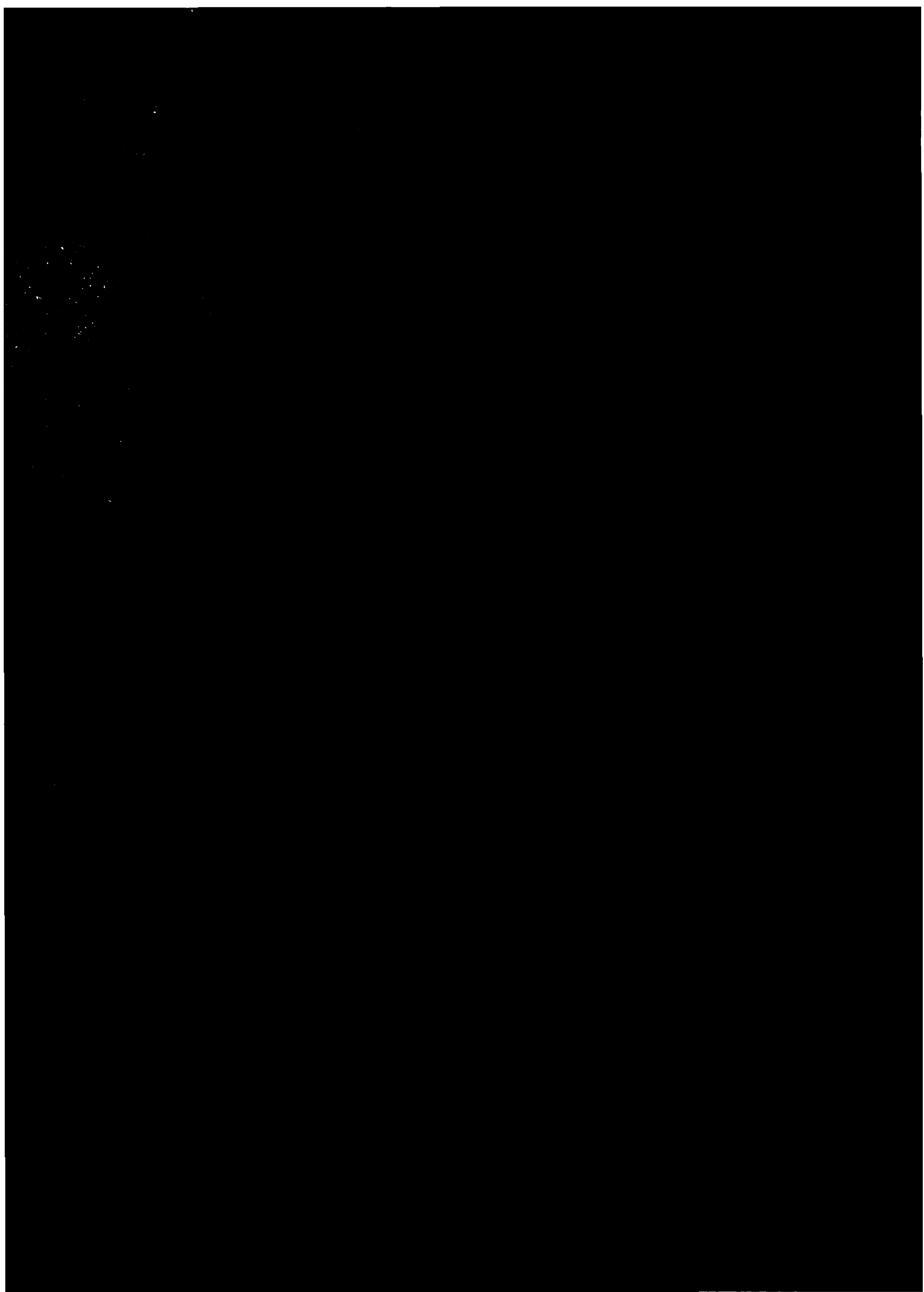


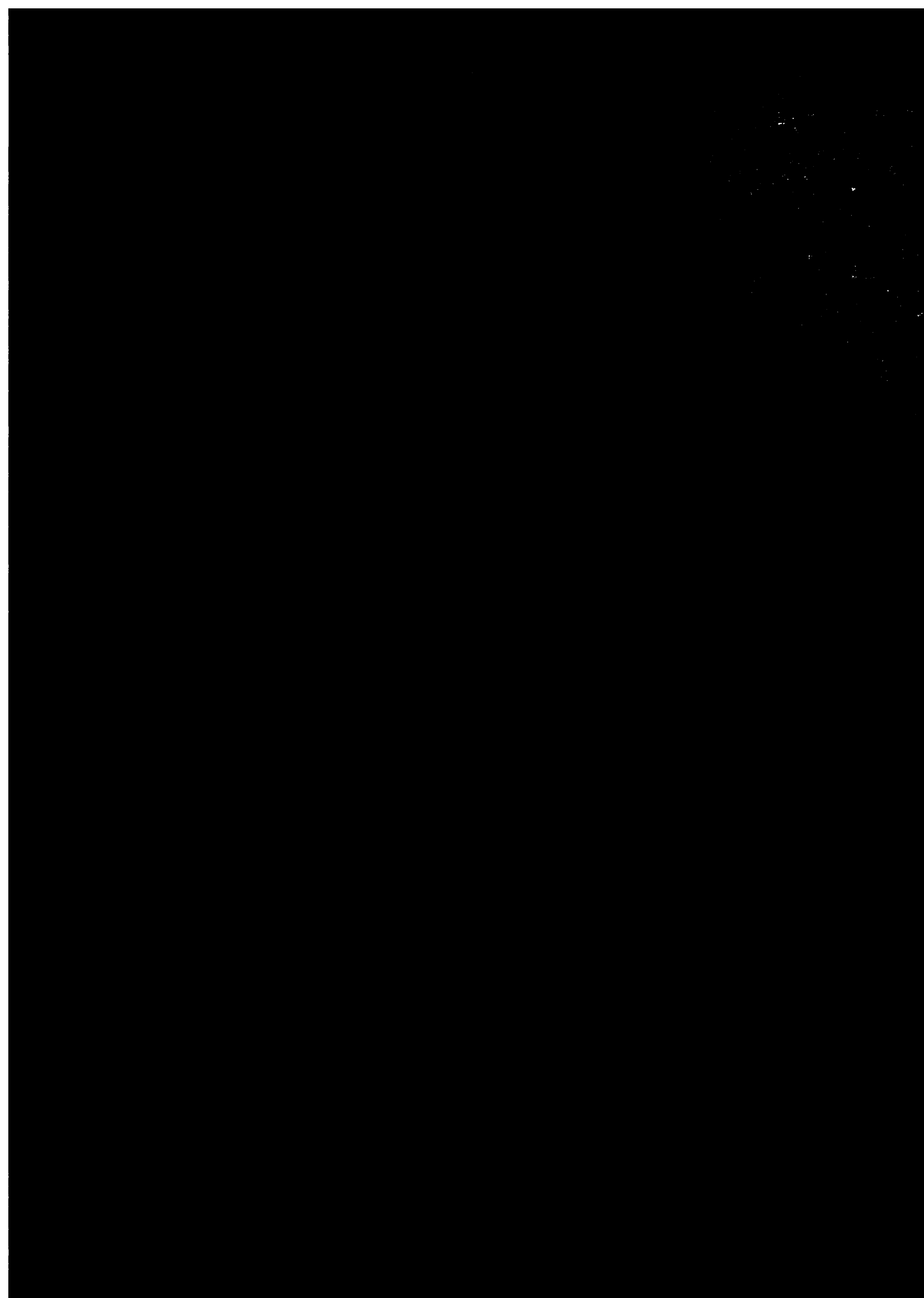


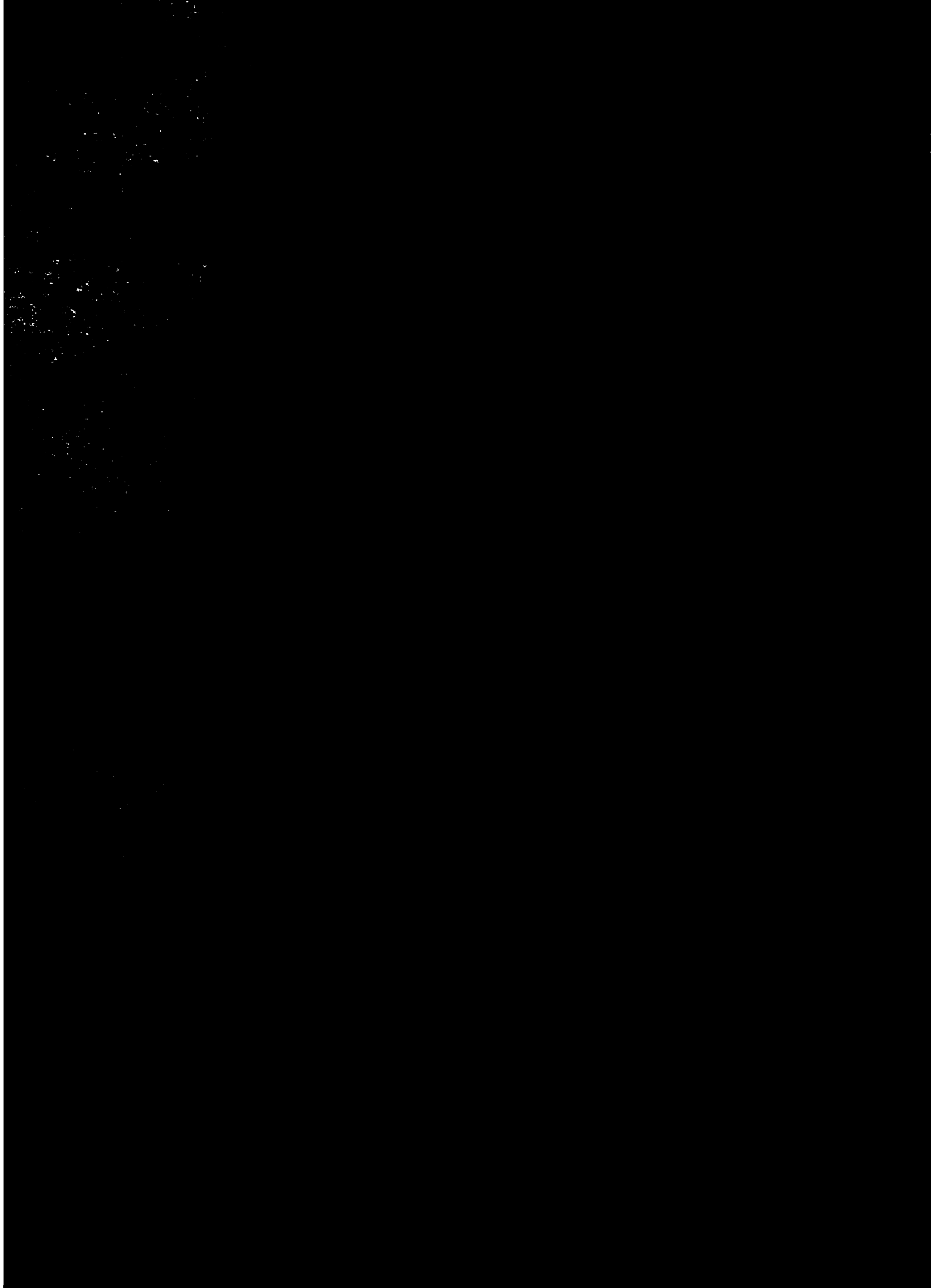




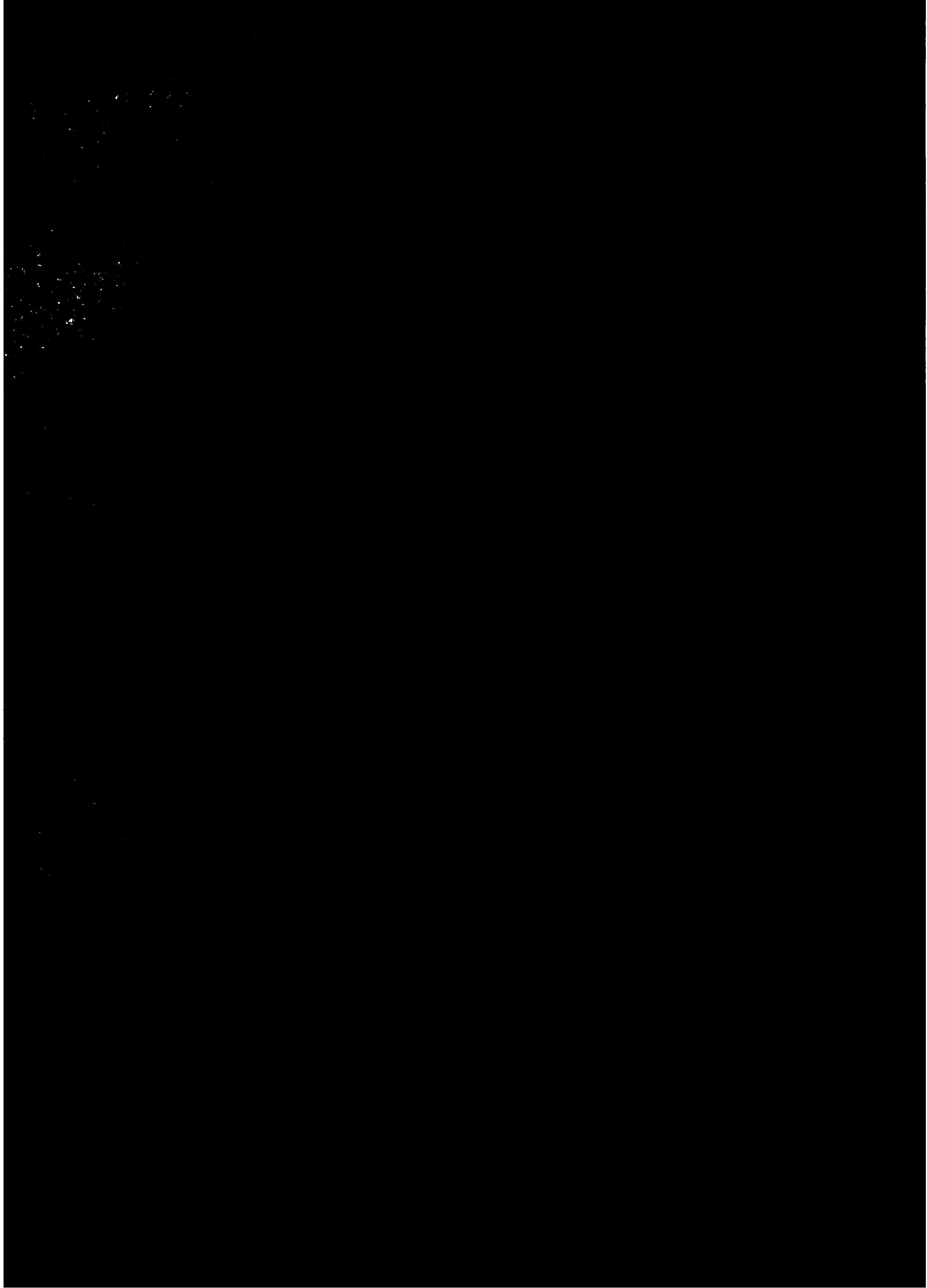


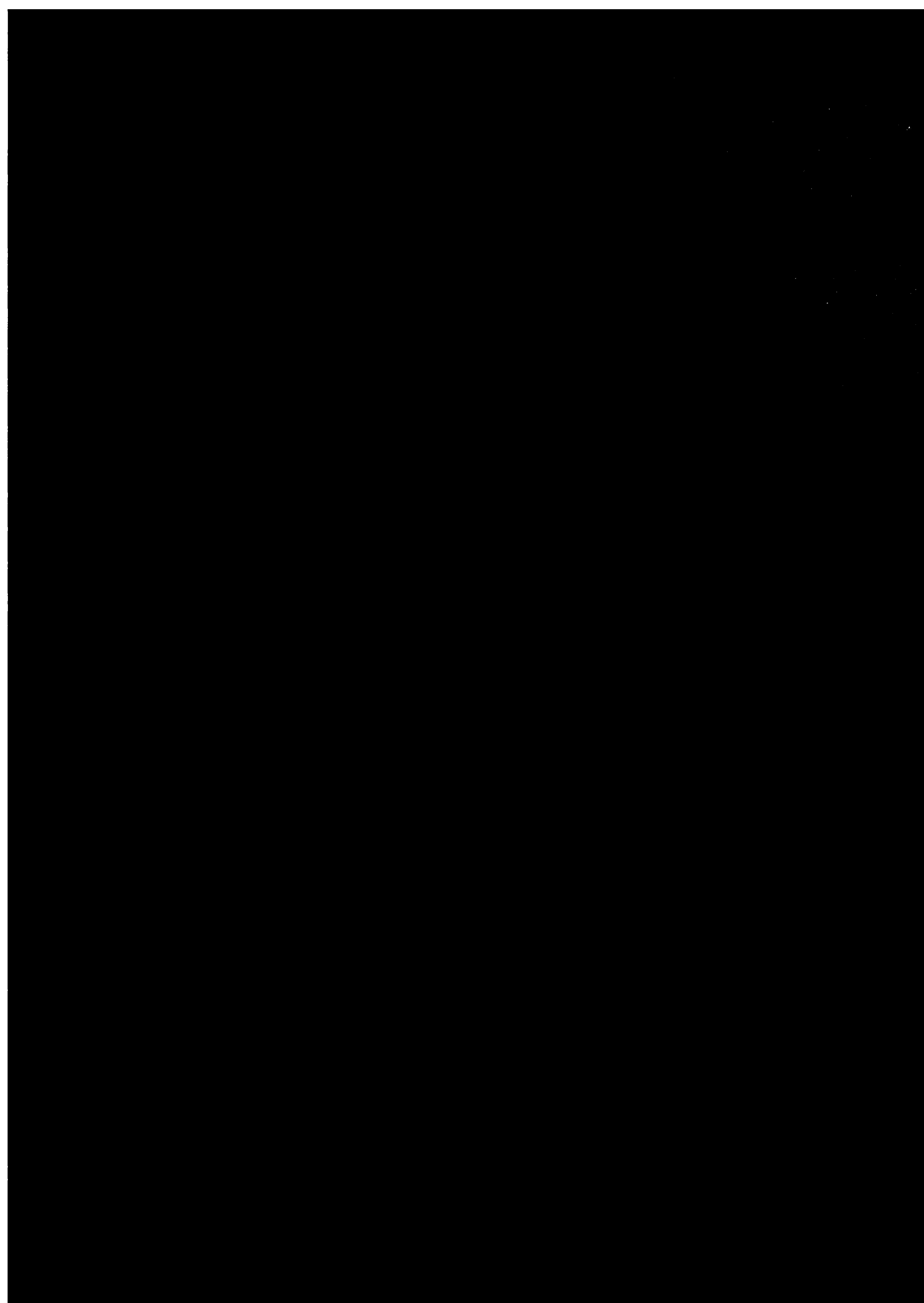


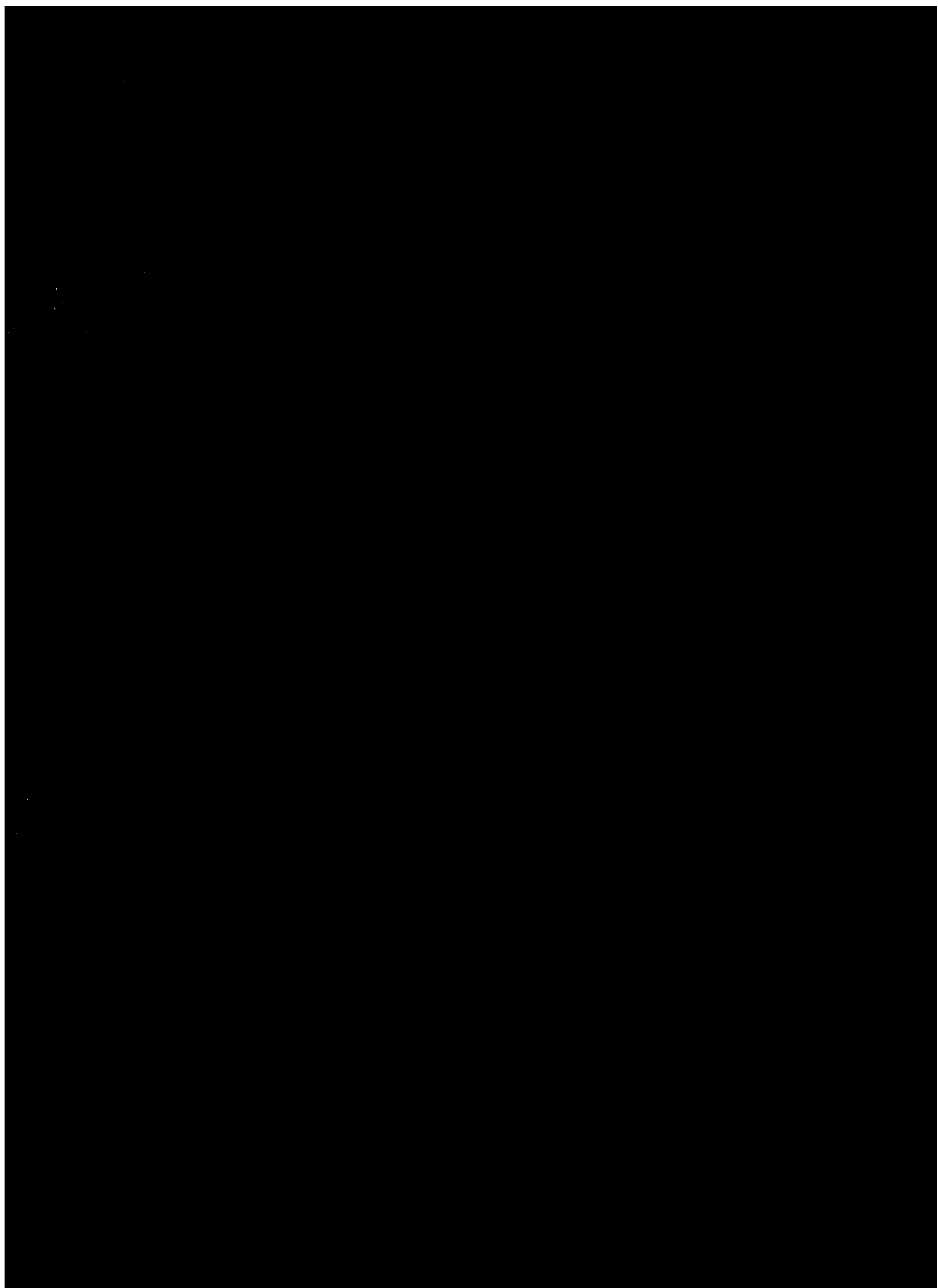


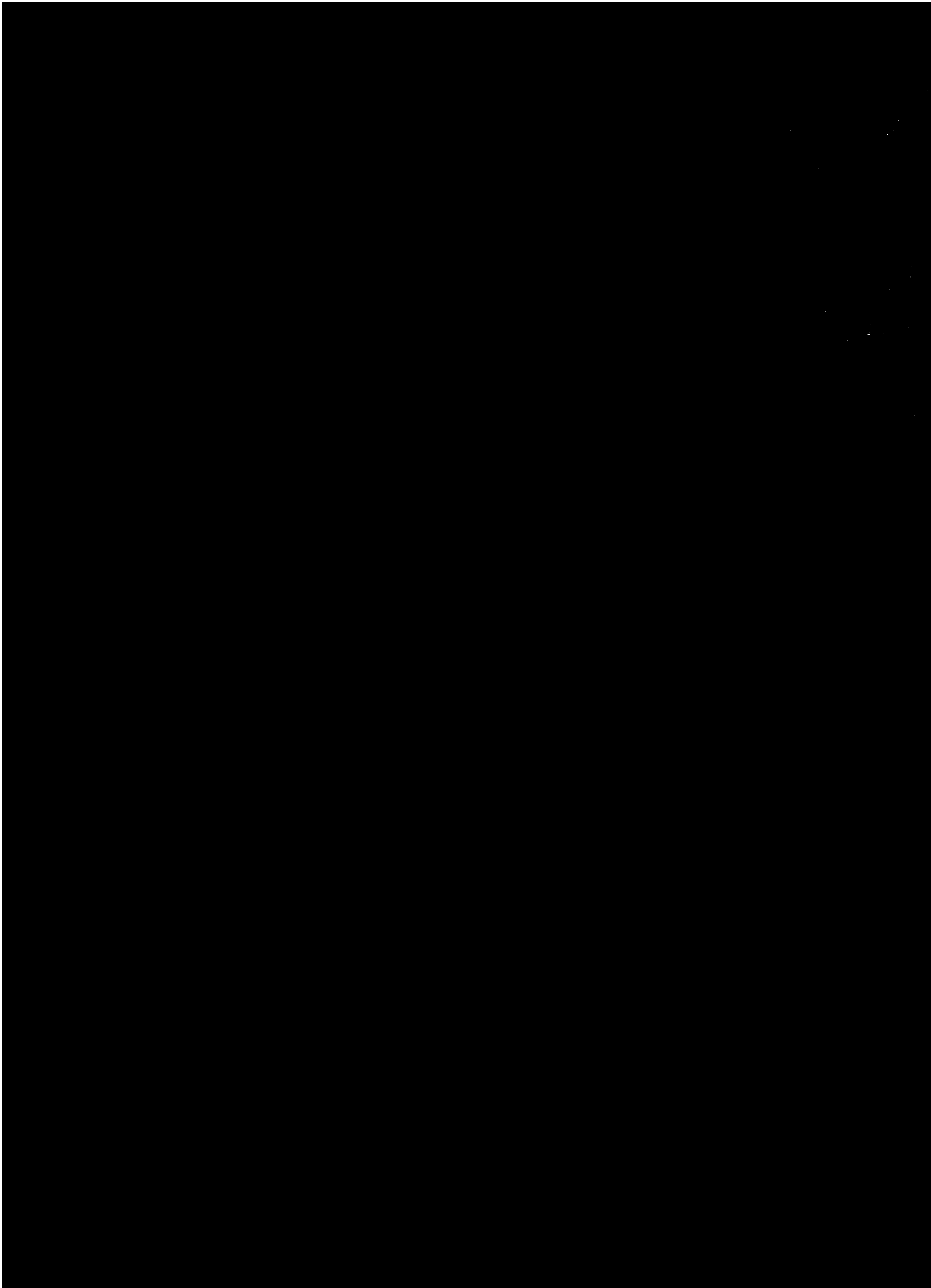


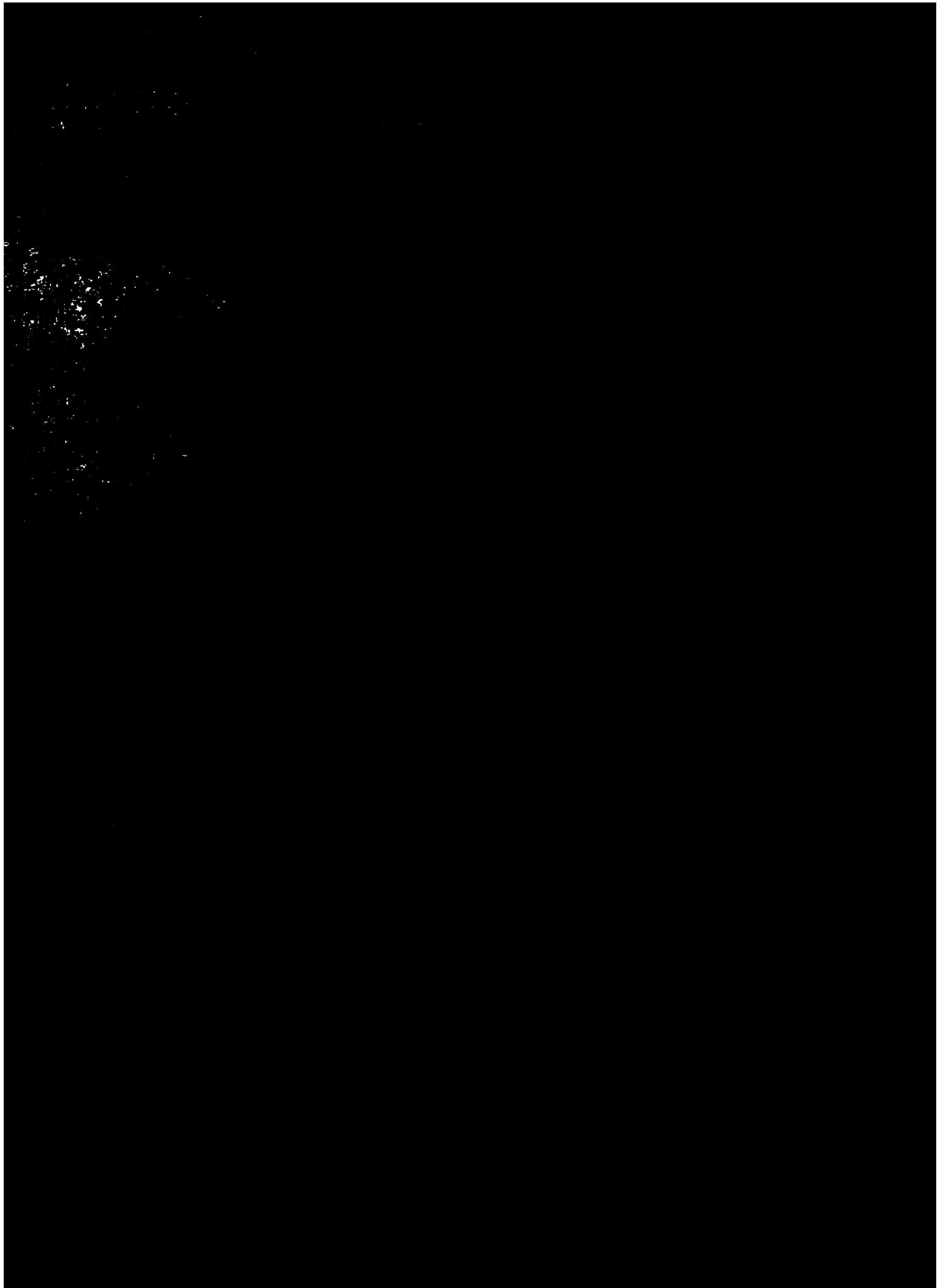




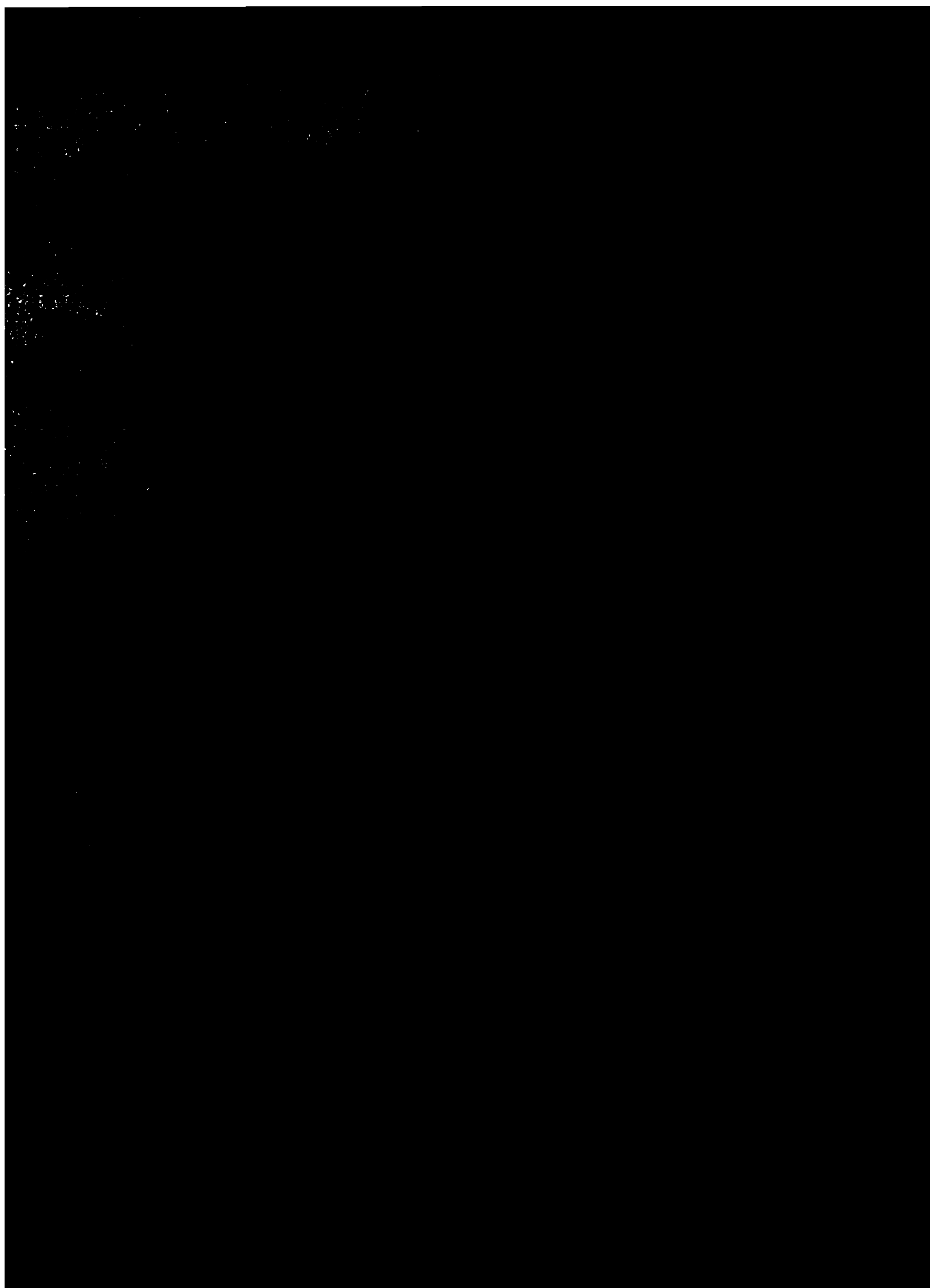


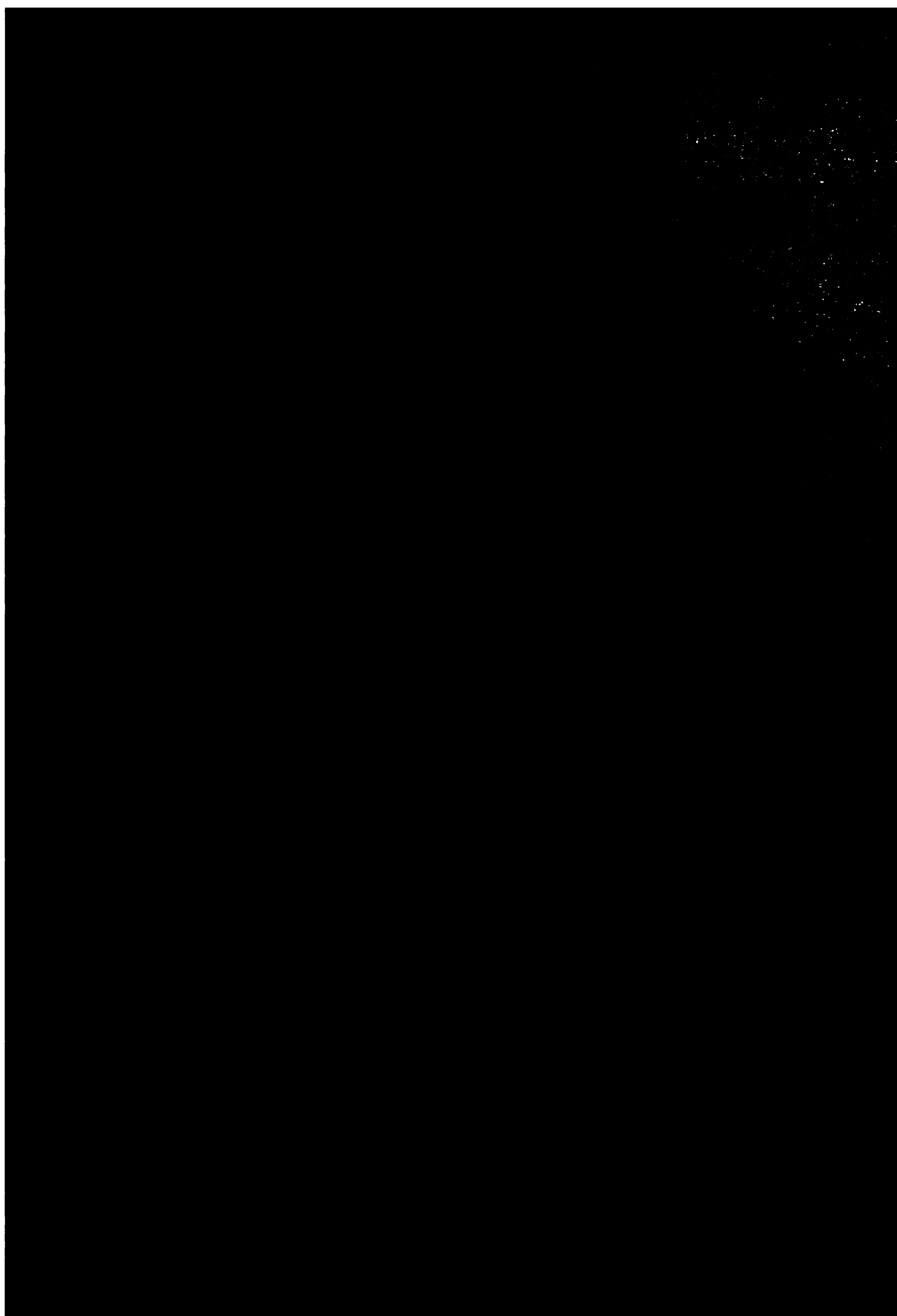






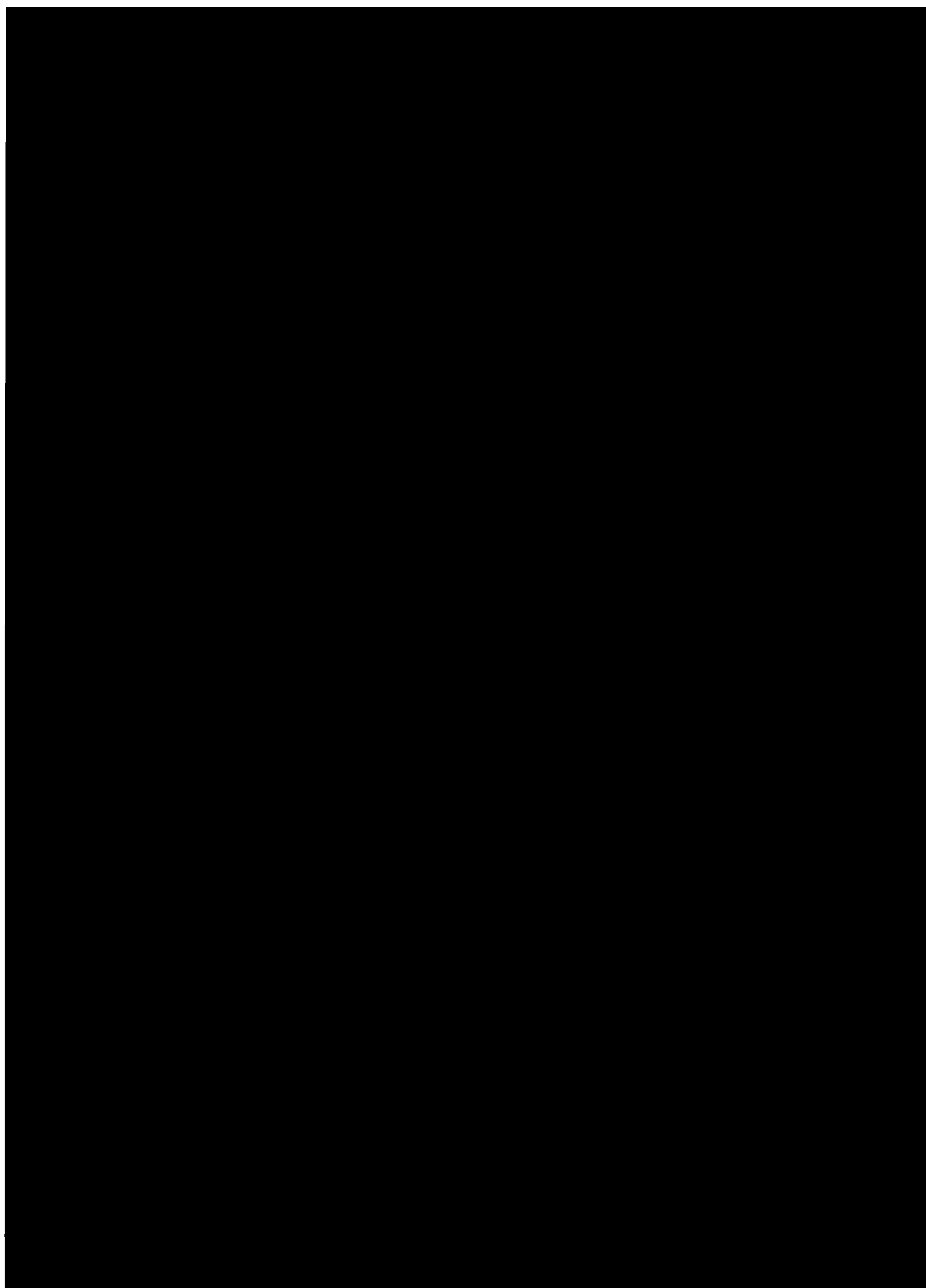


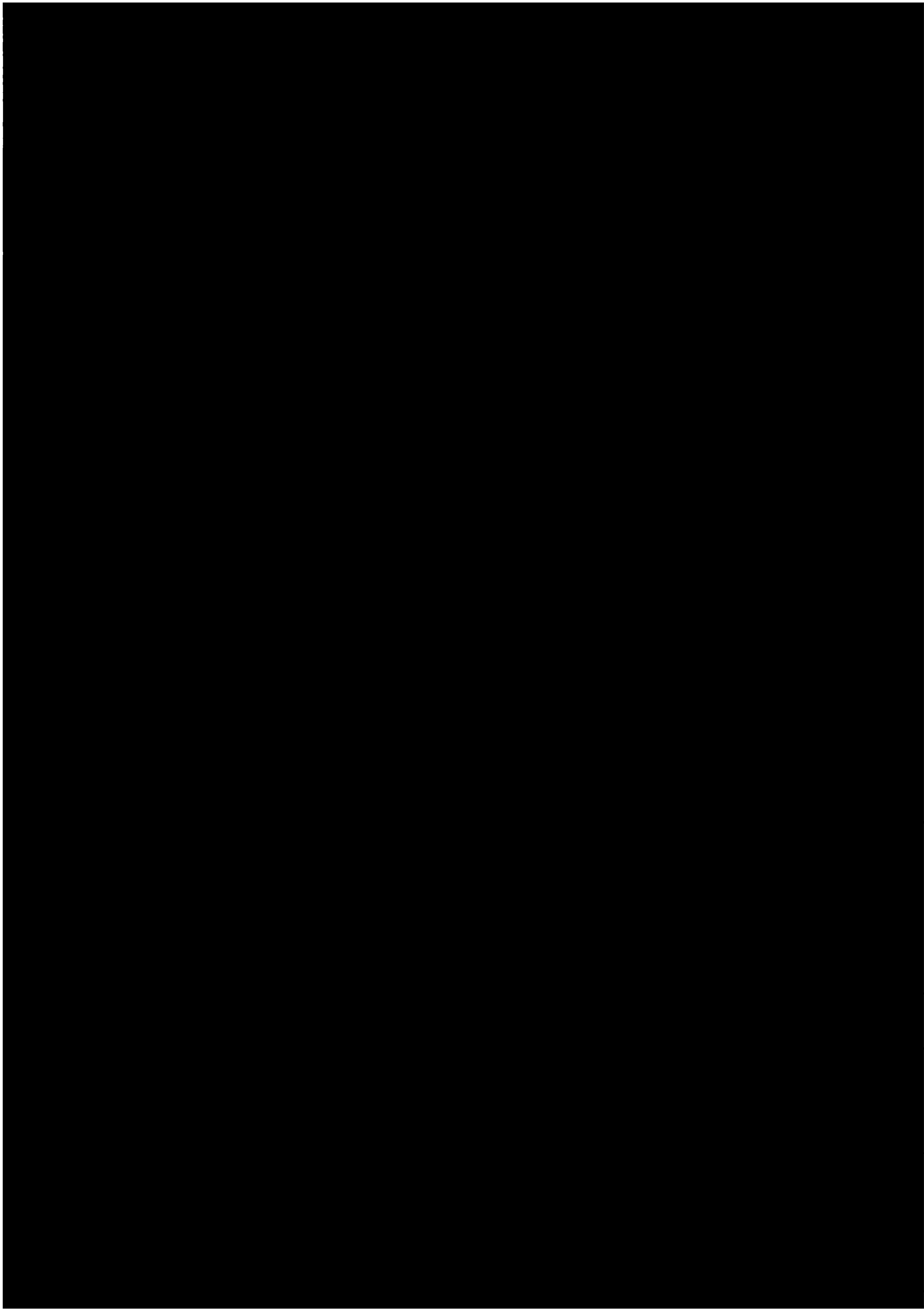


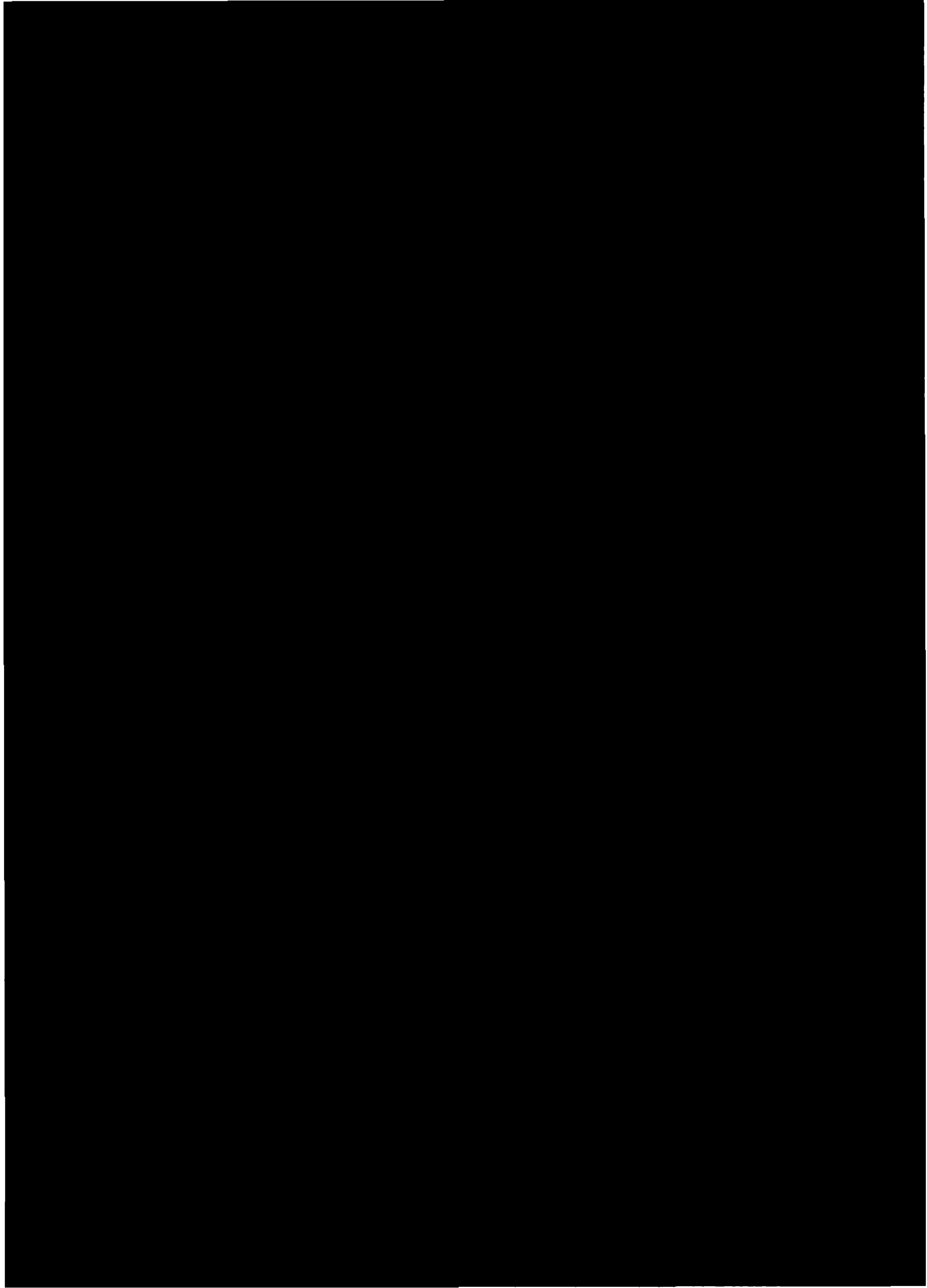






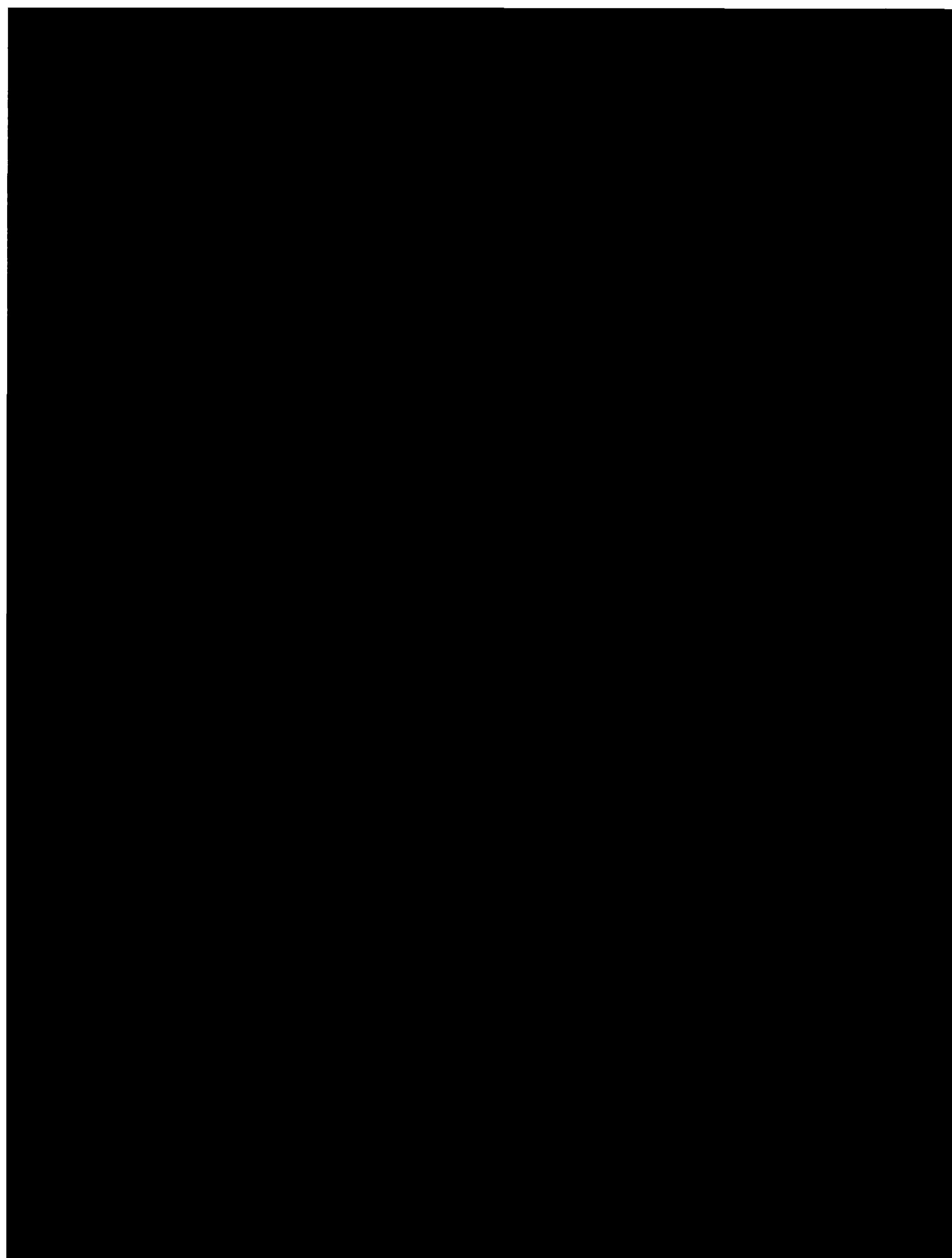


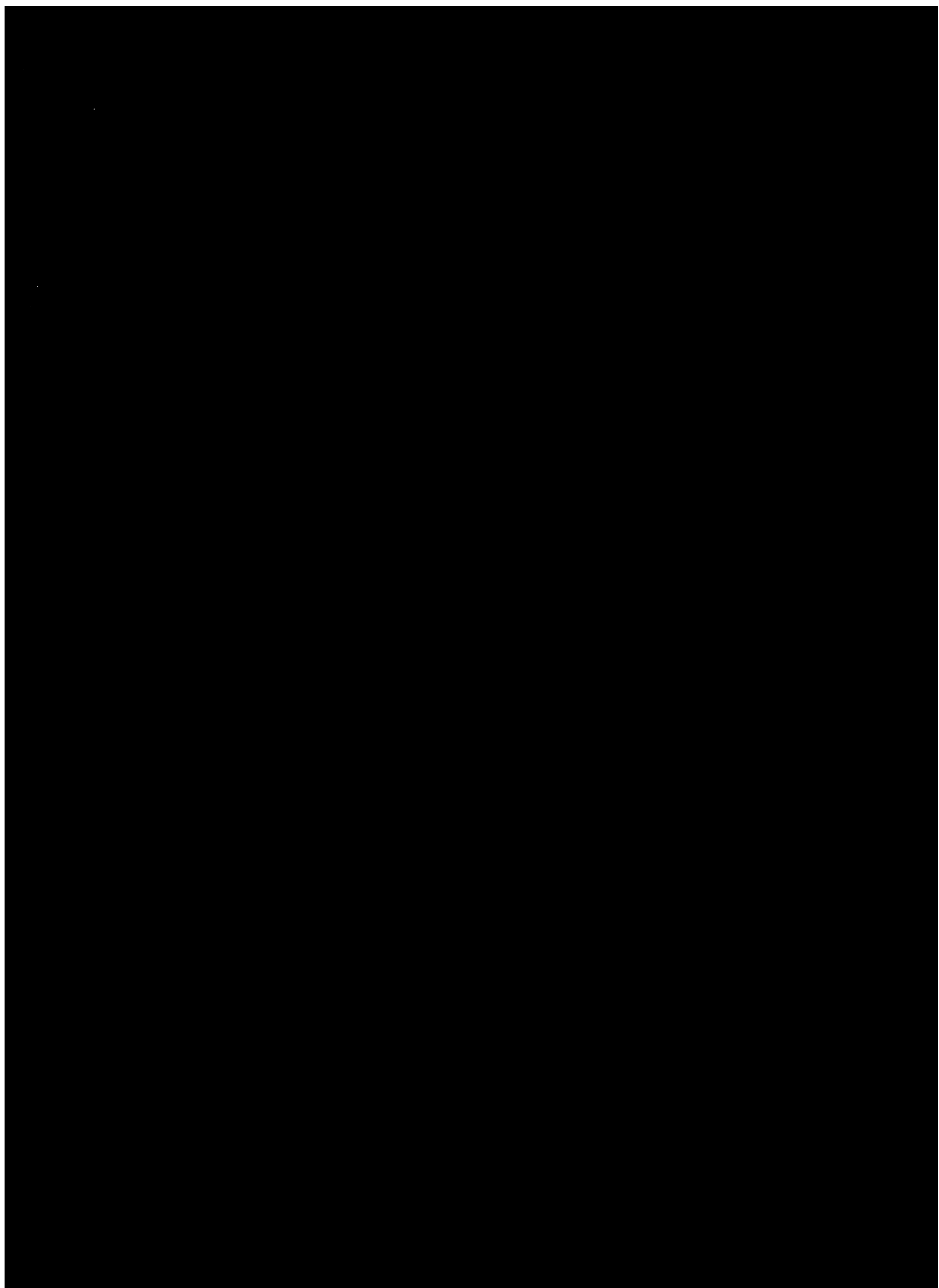


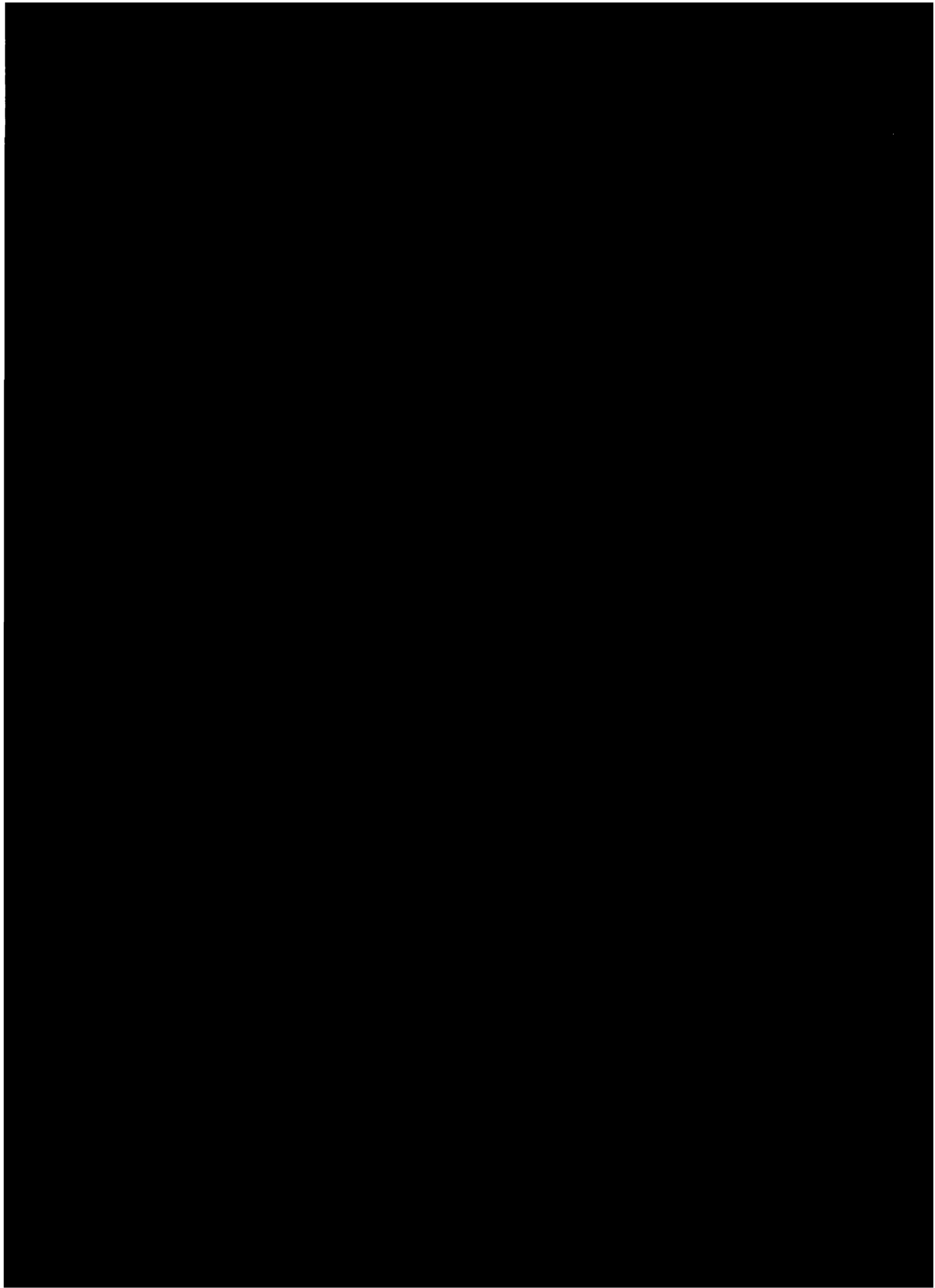


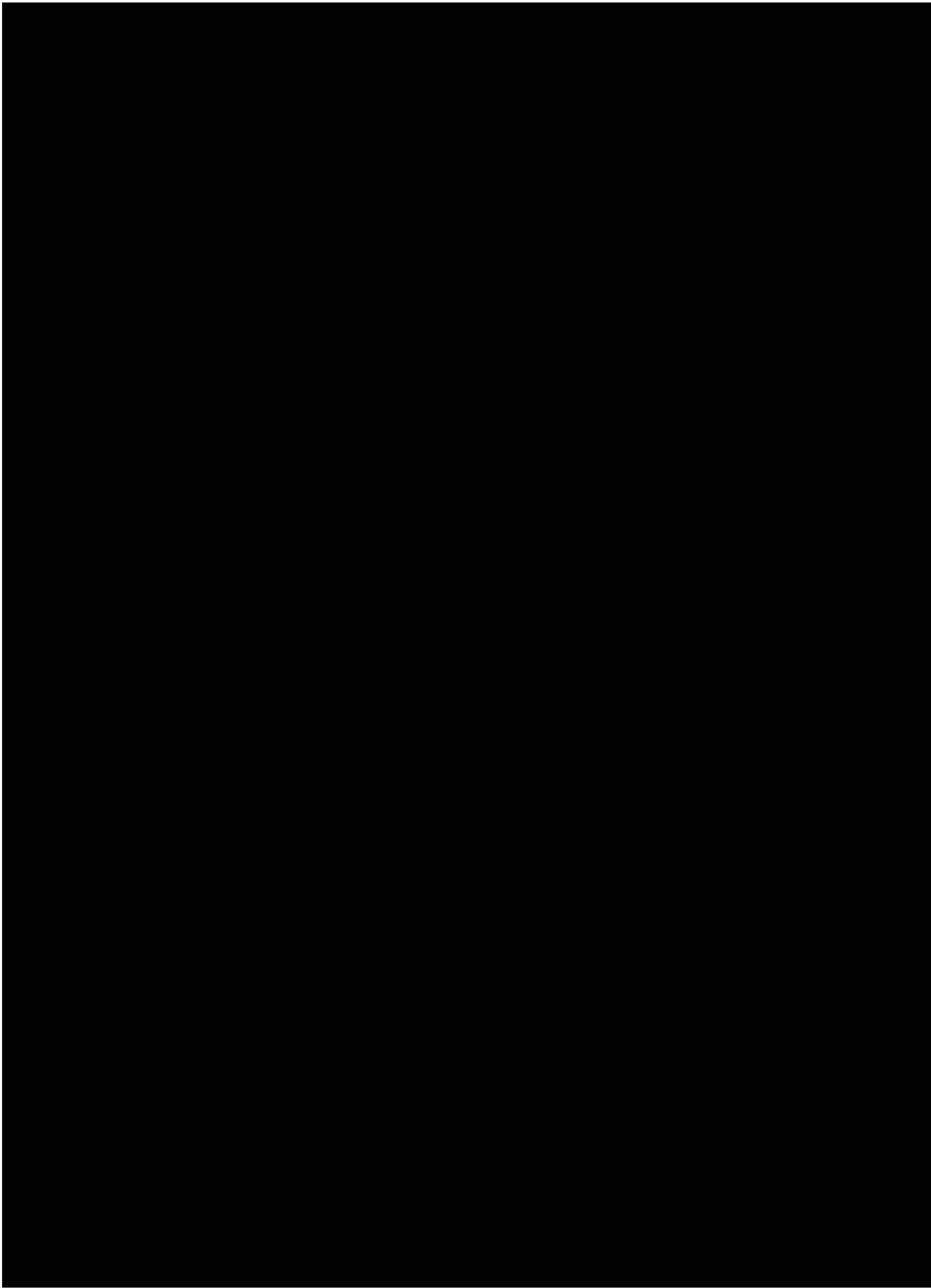
[redacted]

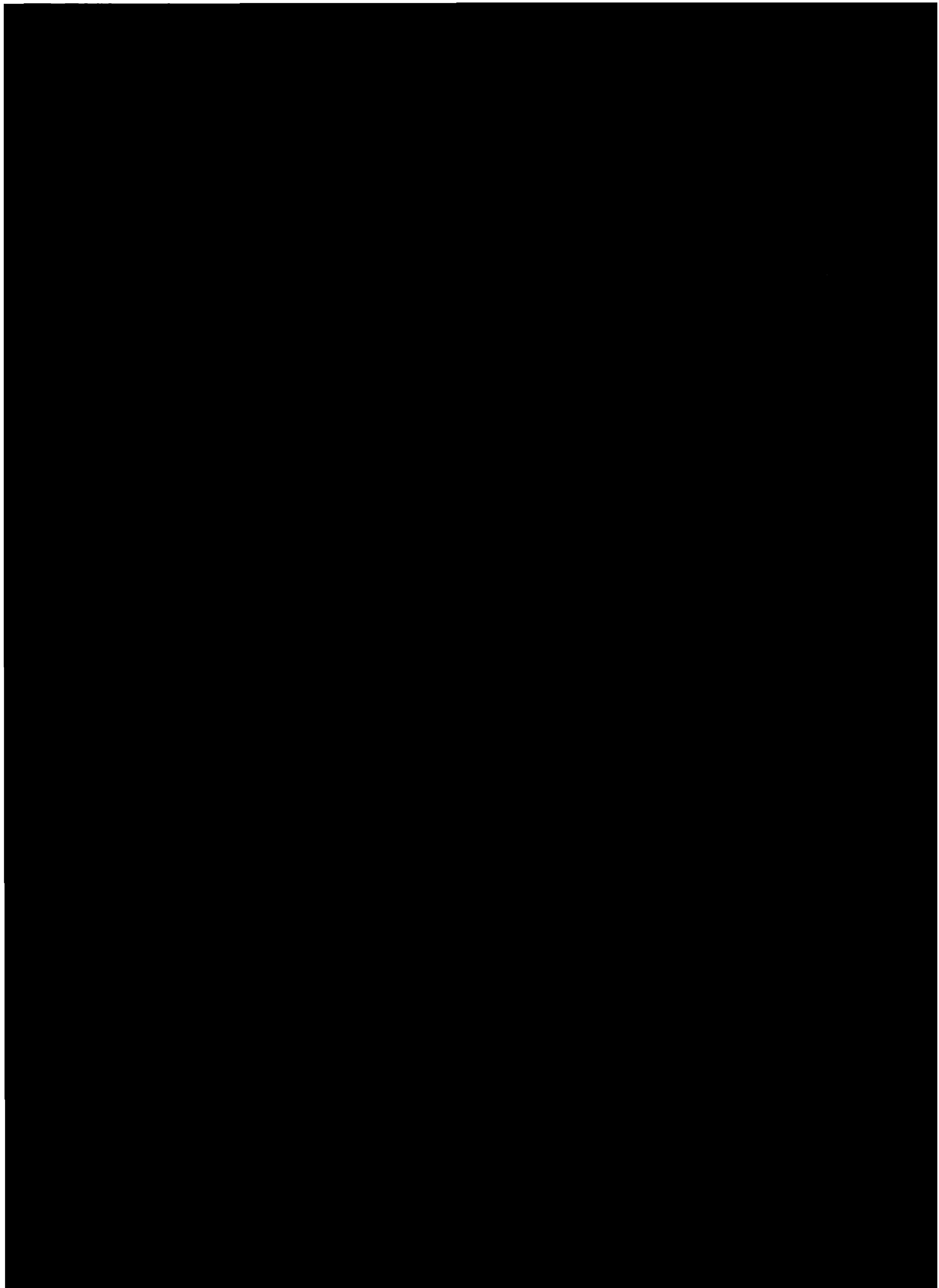
[redacted]

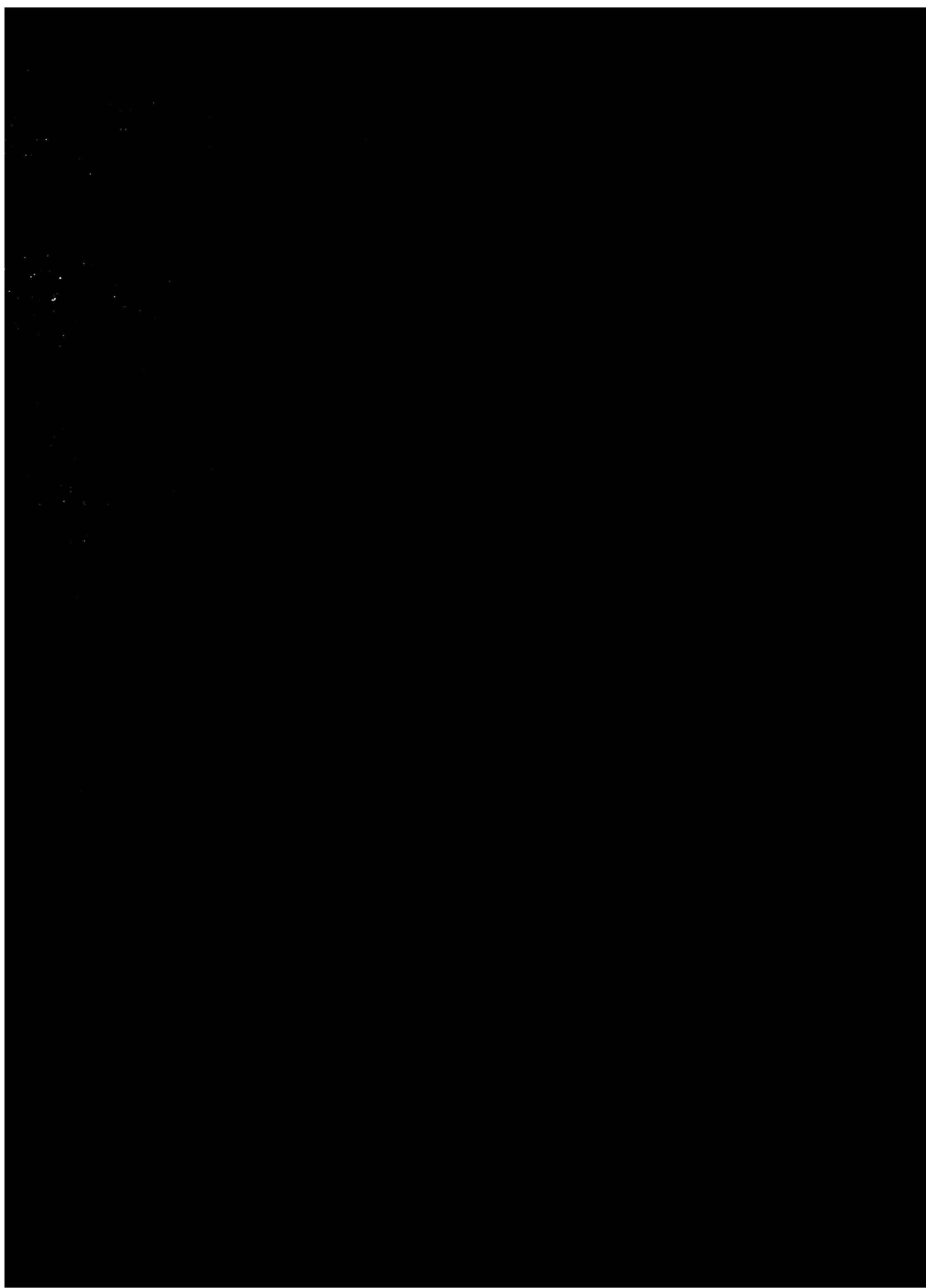




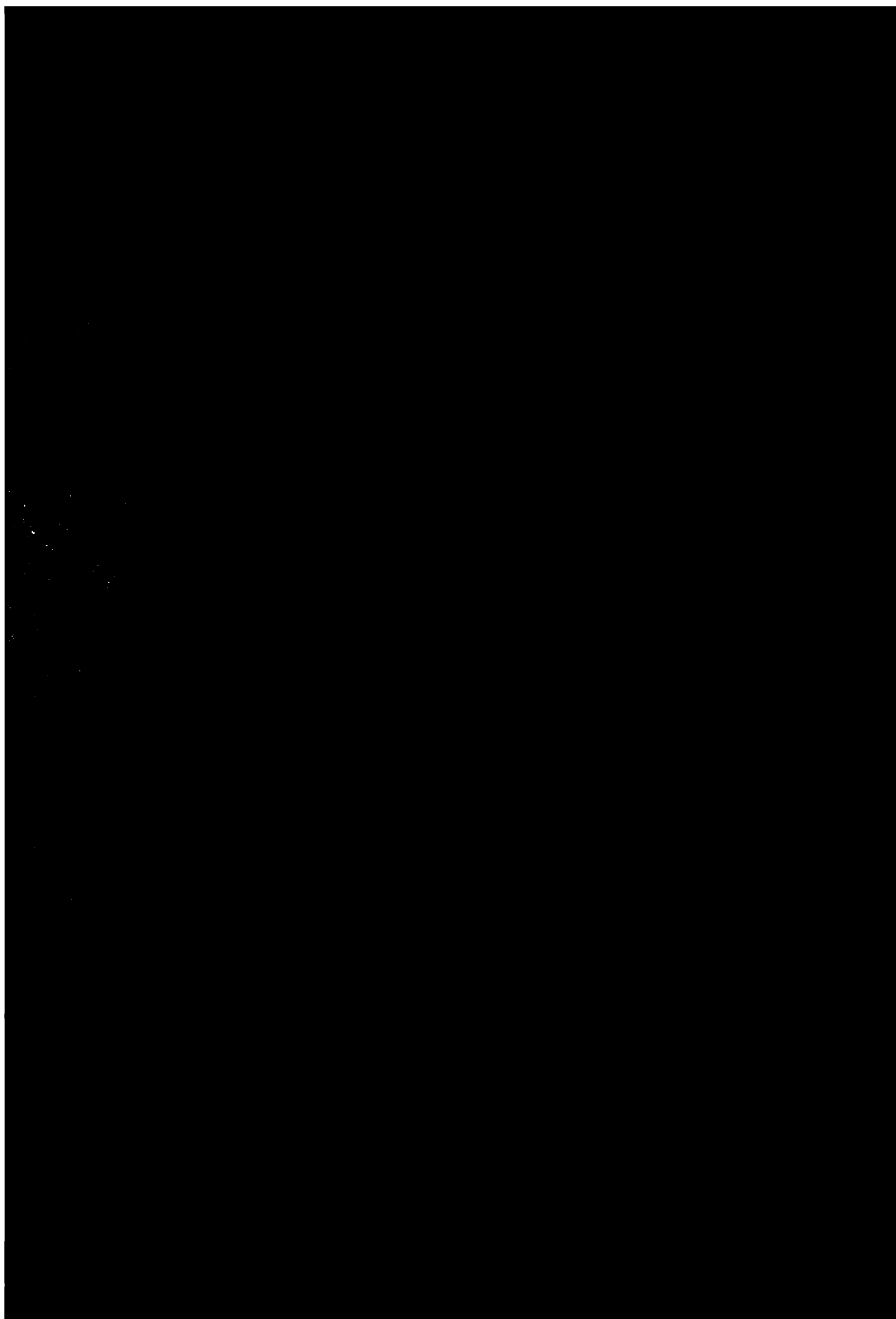


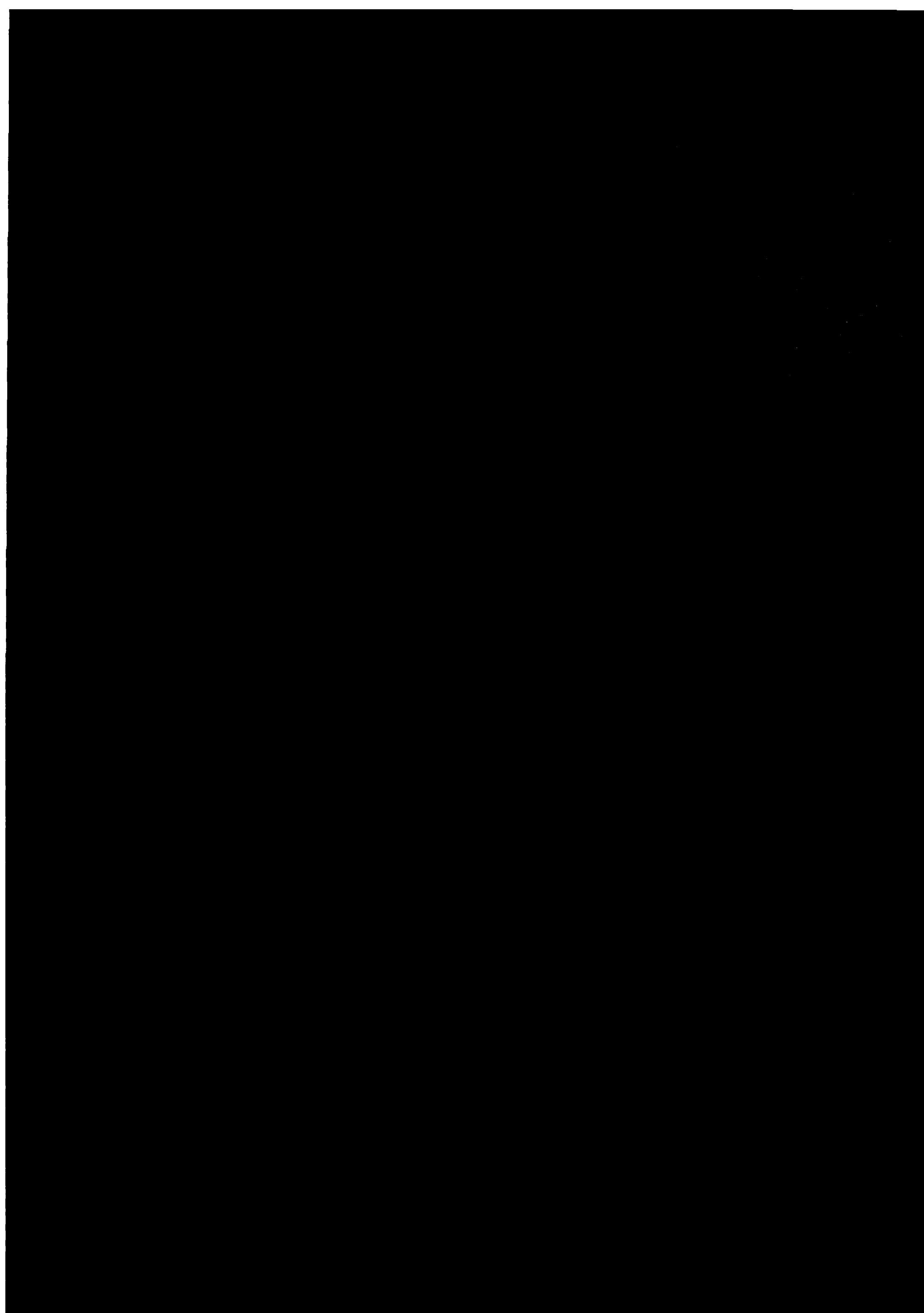


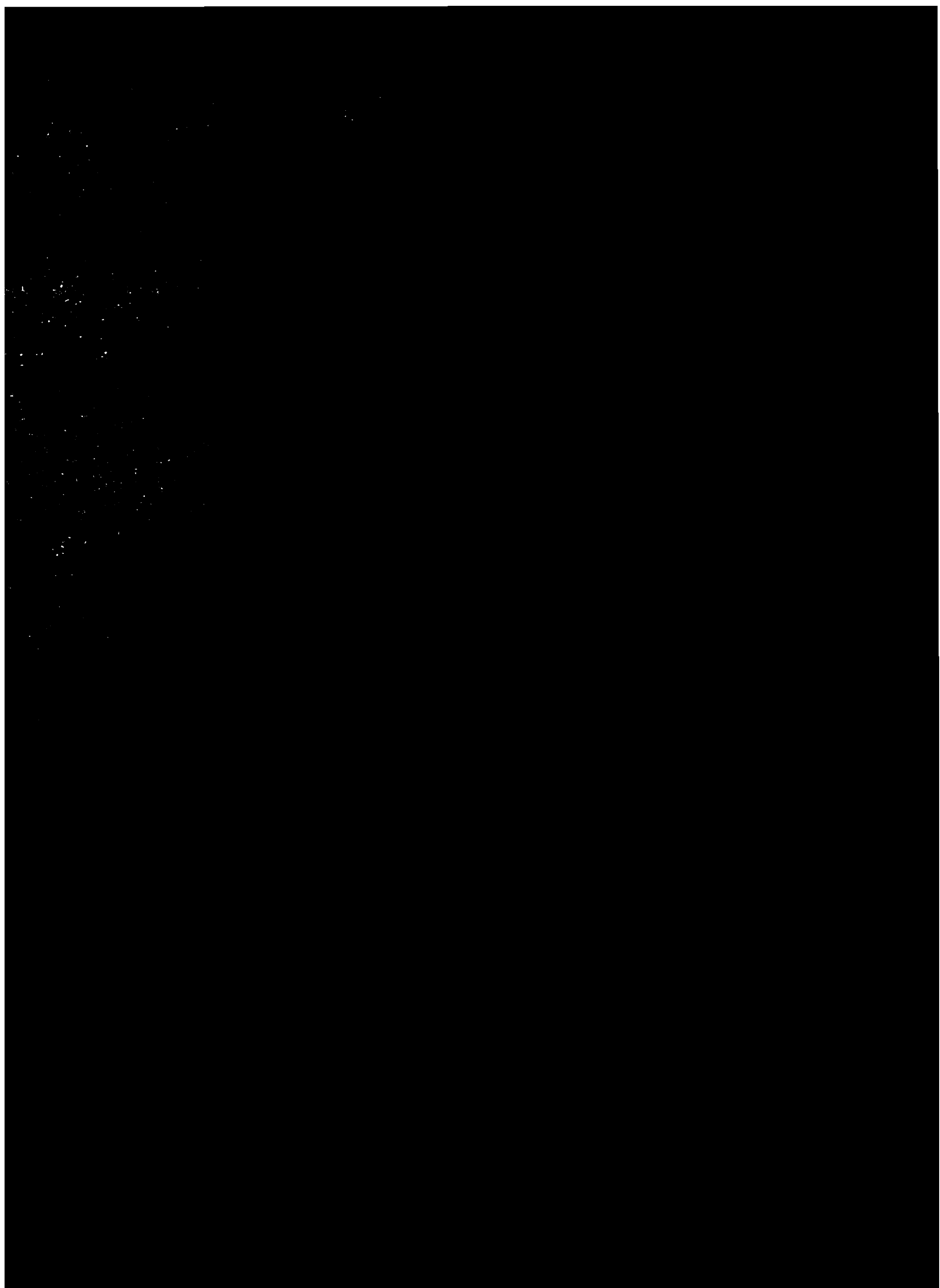


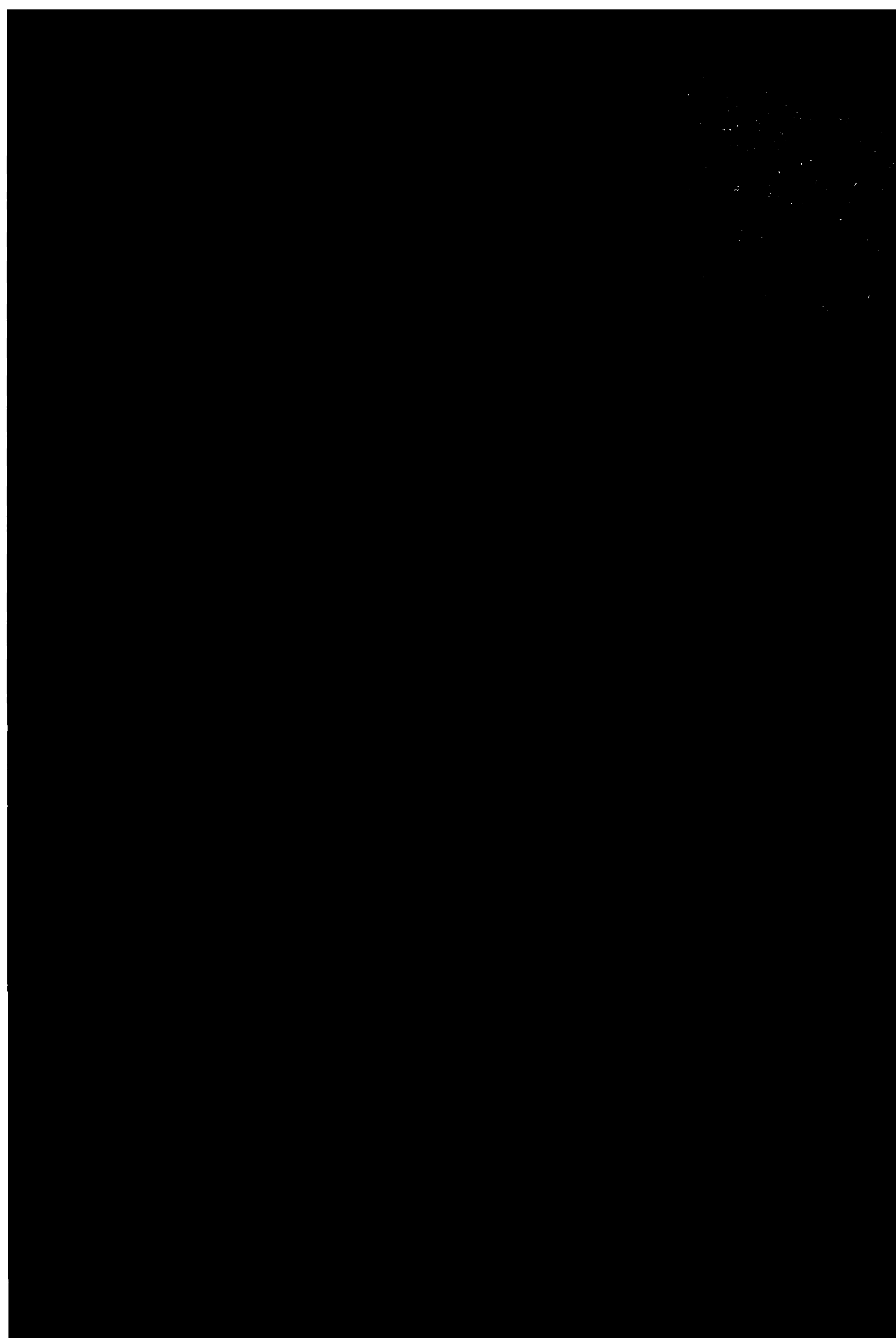


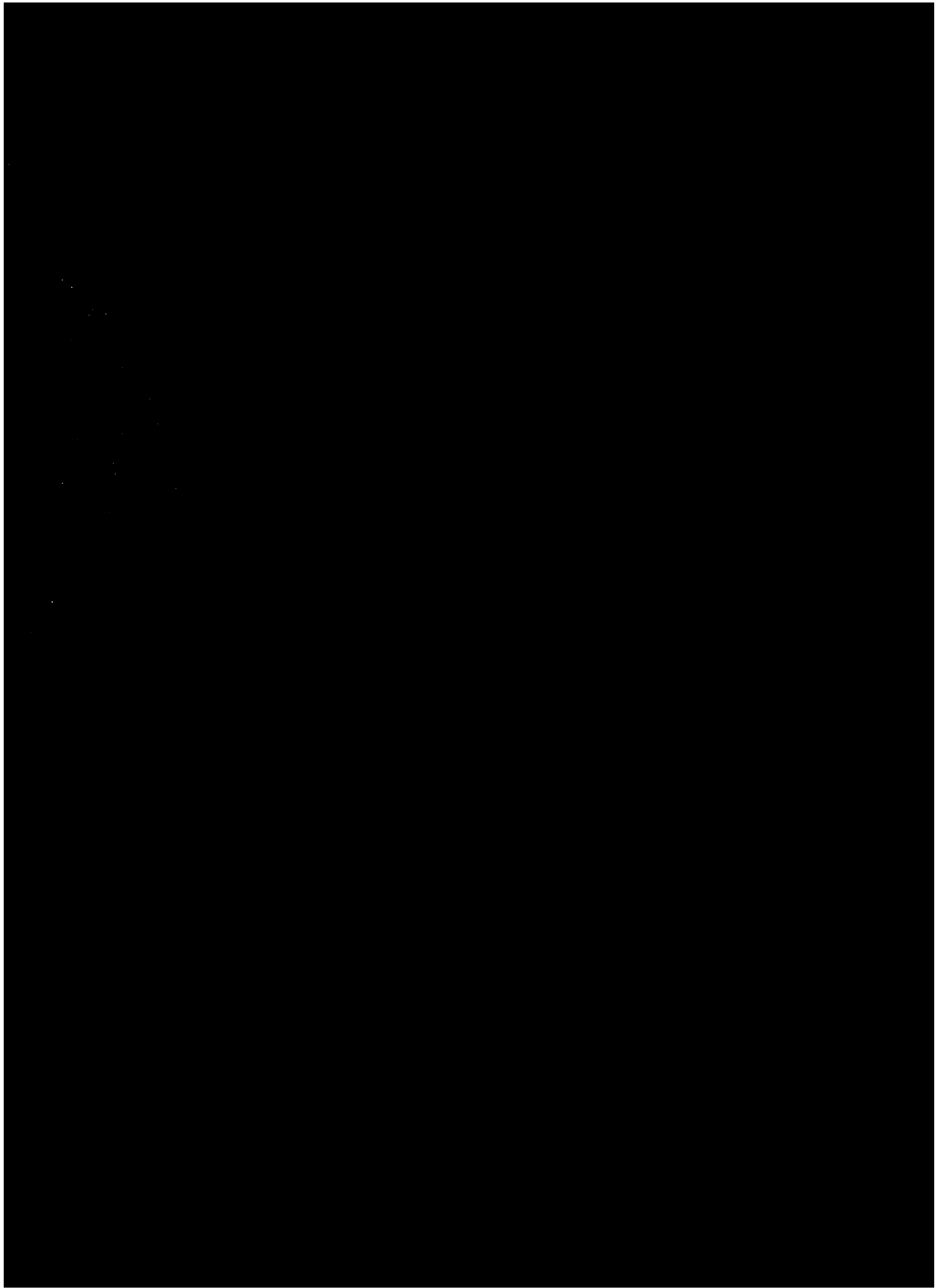












[redacted]

[redacted]

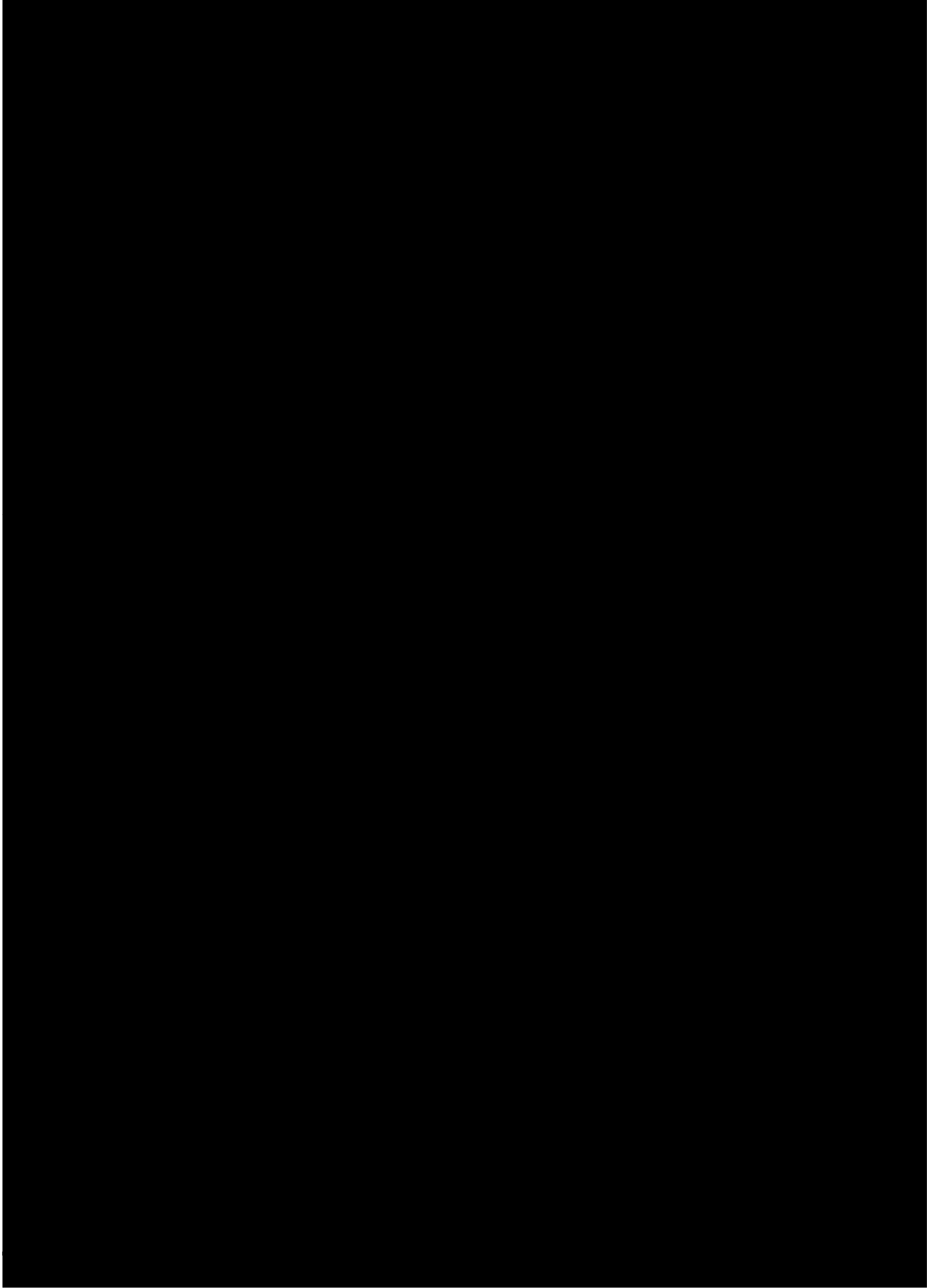


[redacted]

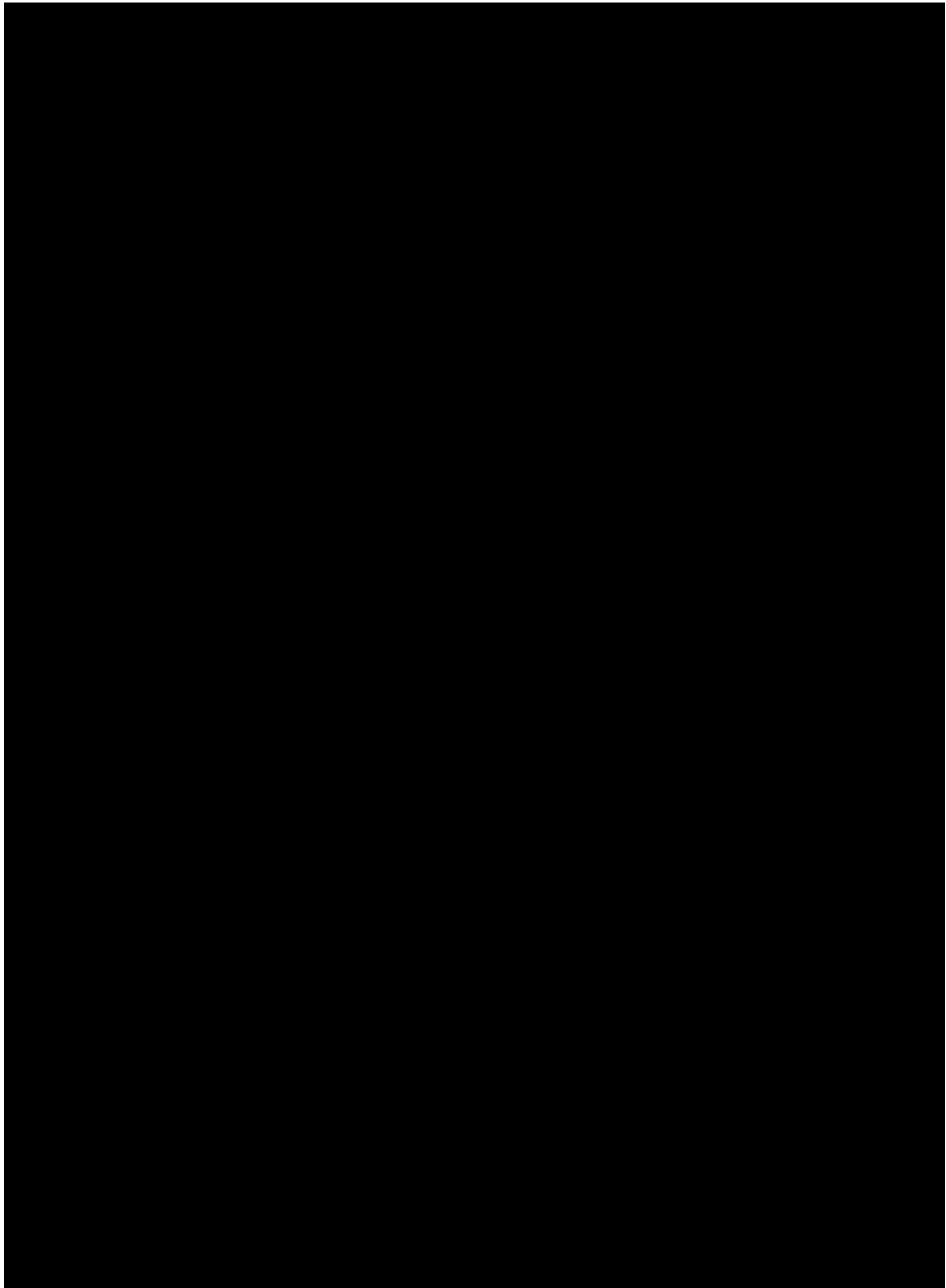


Fortale.

Med denne Deel sluttes Historien af de vandrende Folk; og skal den næste indeholde kritisk Historie af det Danske Folk fra Odin indtil Gorm den Gamle, Harald Blaatands Fader. Men om nogle Skrifter, vedkommende de Ting, som jeg udi disse Deele haver afhandlet, ere udkomne, og ei blevne mig bekiendte førend efterat de 4 første Deele vare trykte, saa jeg derover ei haver kunnet betiene mig af dem, heldst da ingen Leilig-

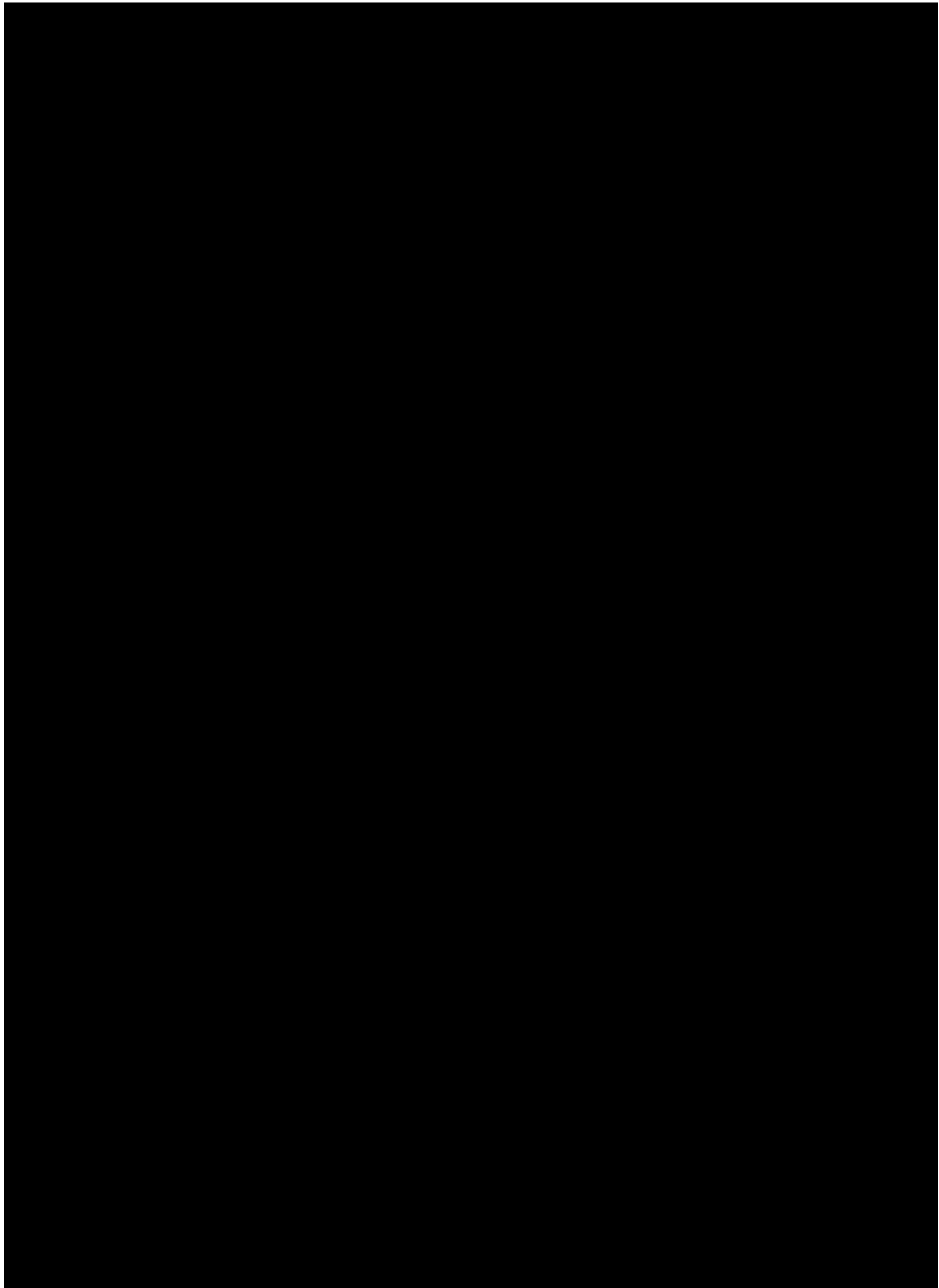


[redacted]

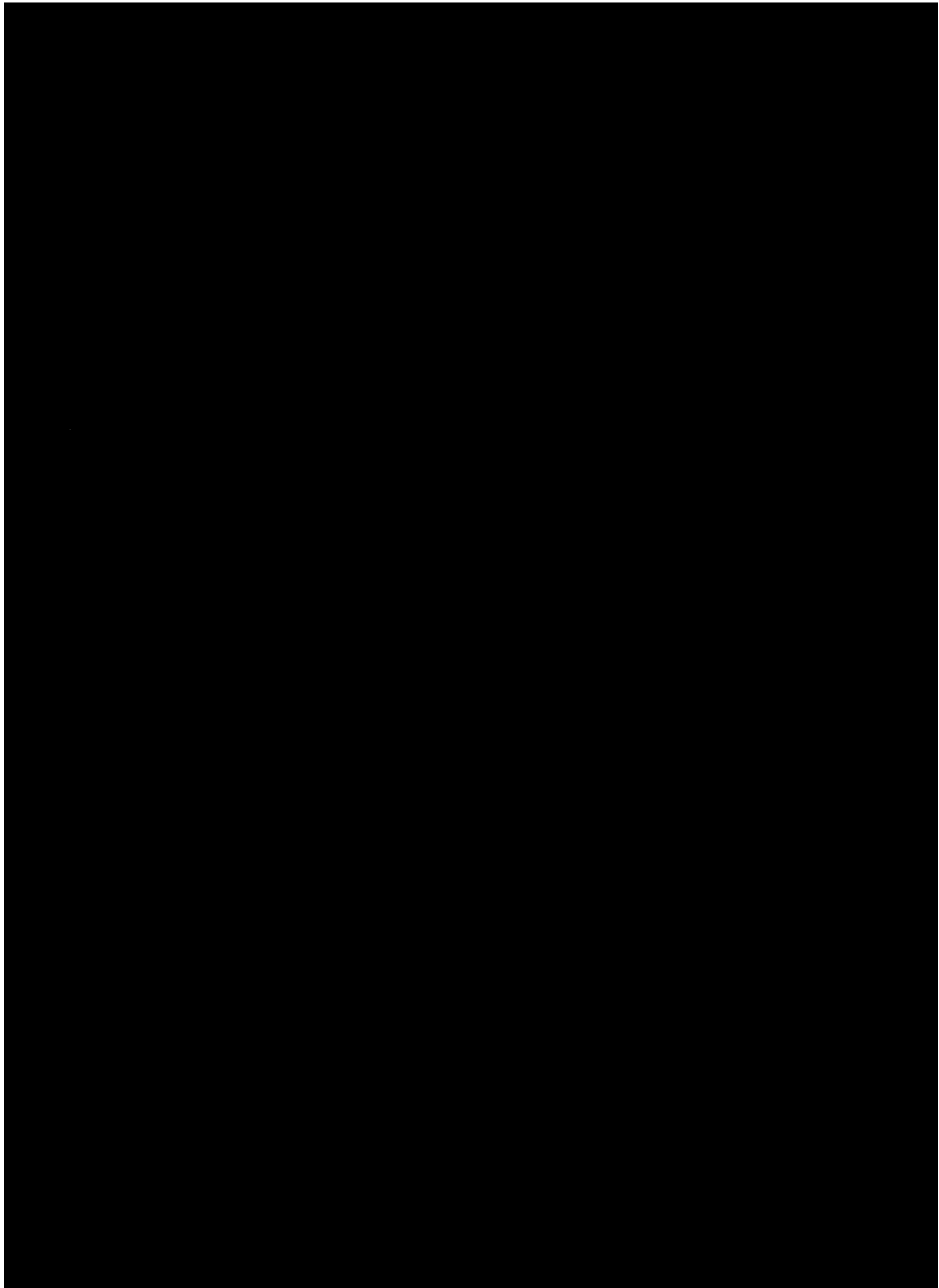


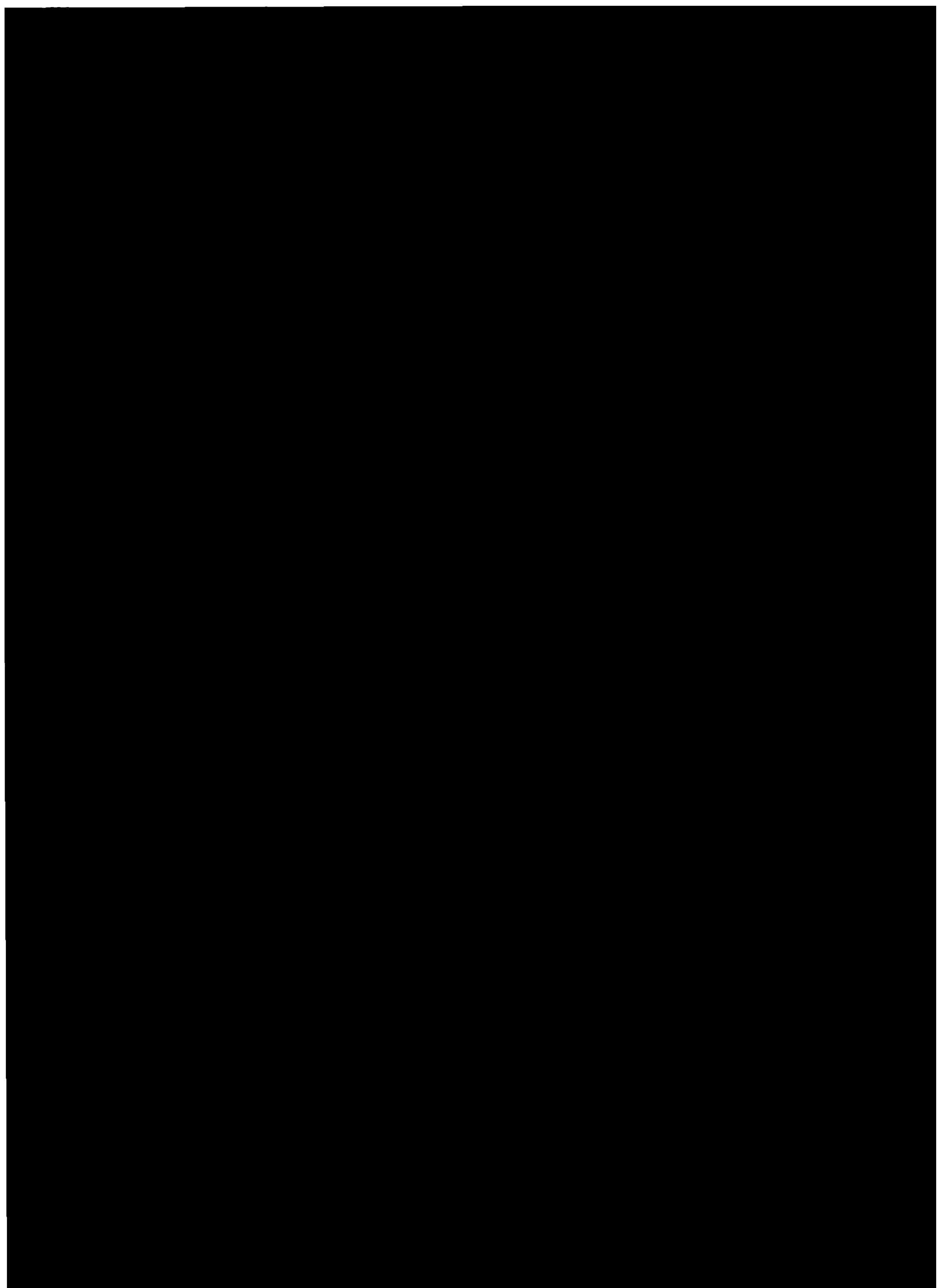
[redacted]

[redacted]

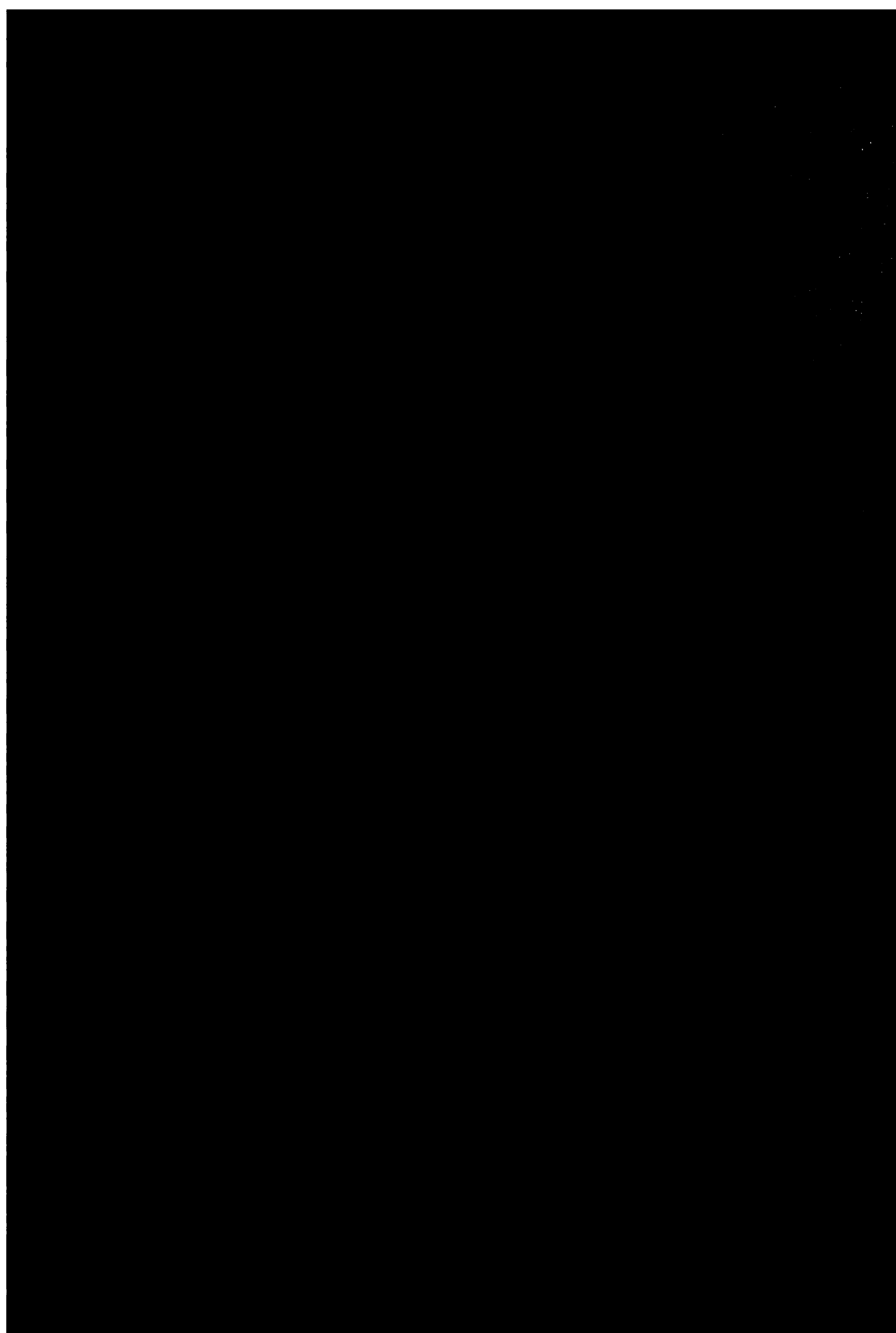


[redacted]

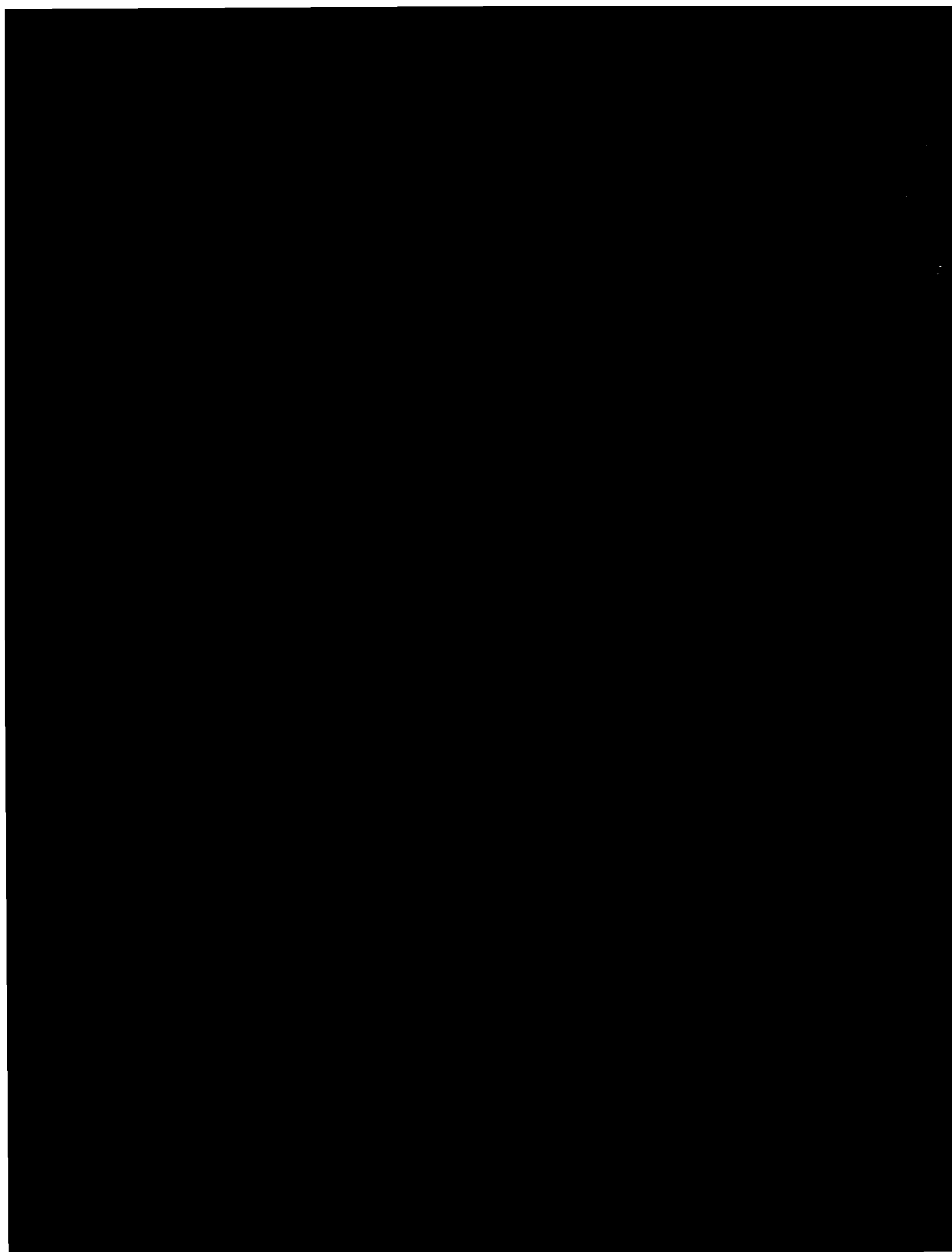






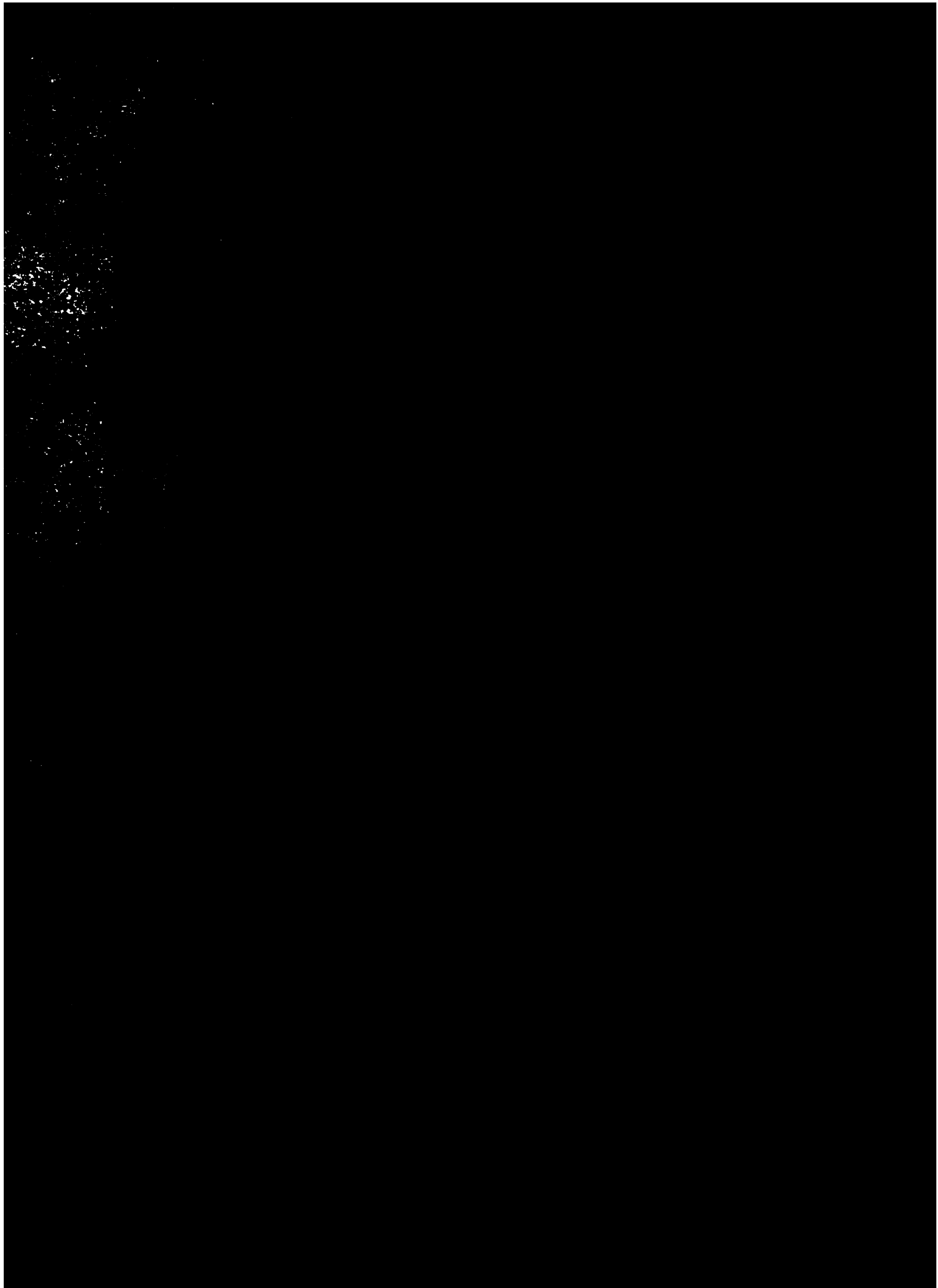


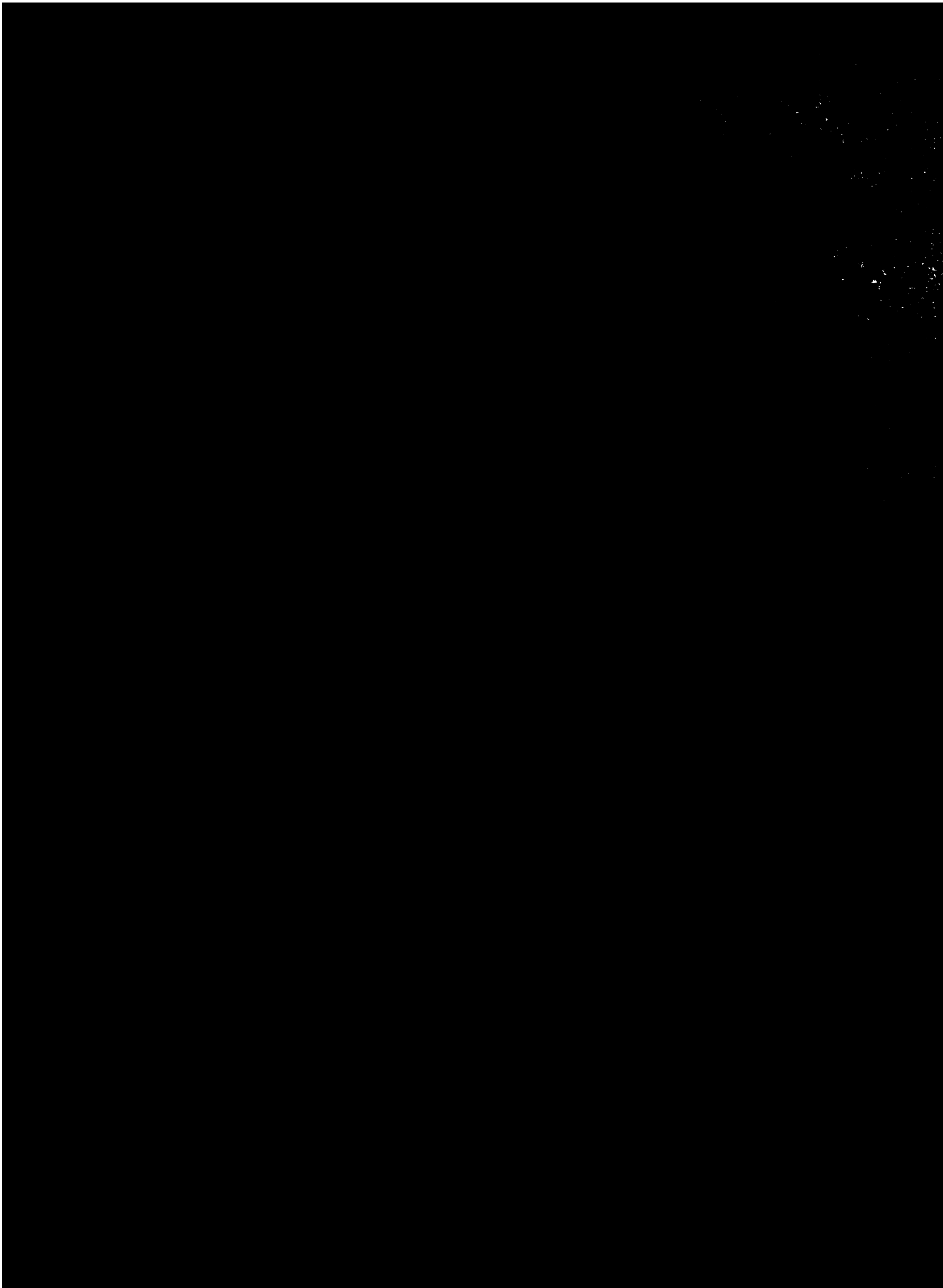


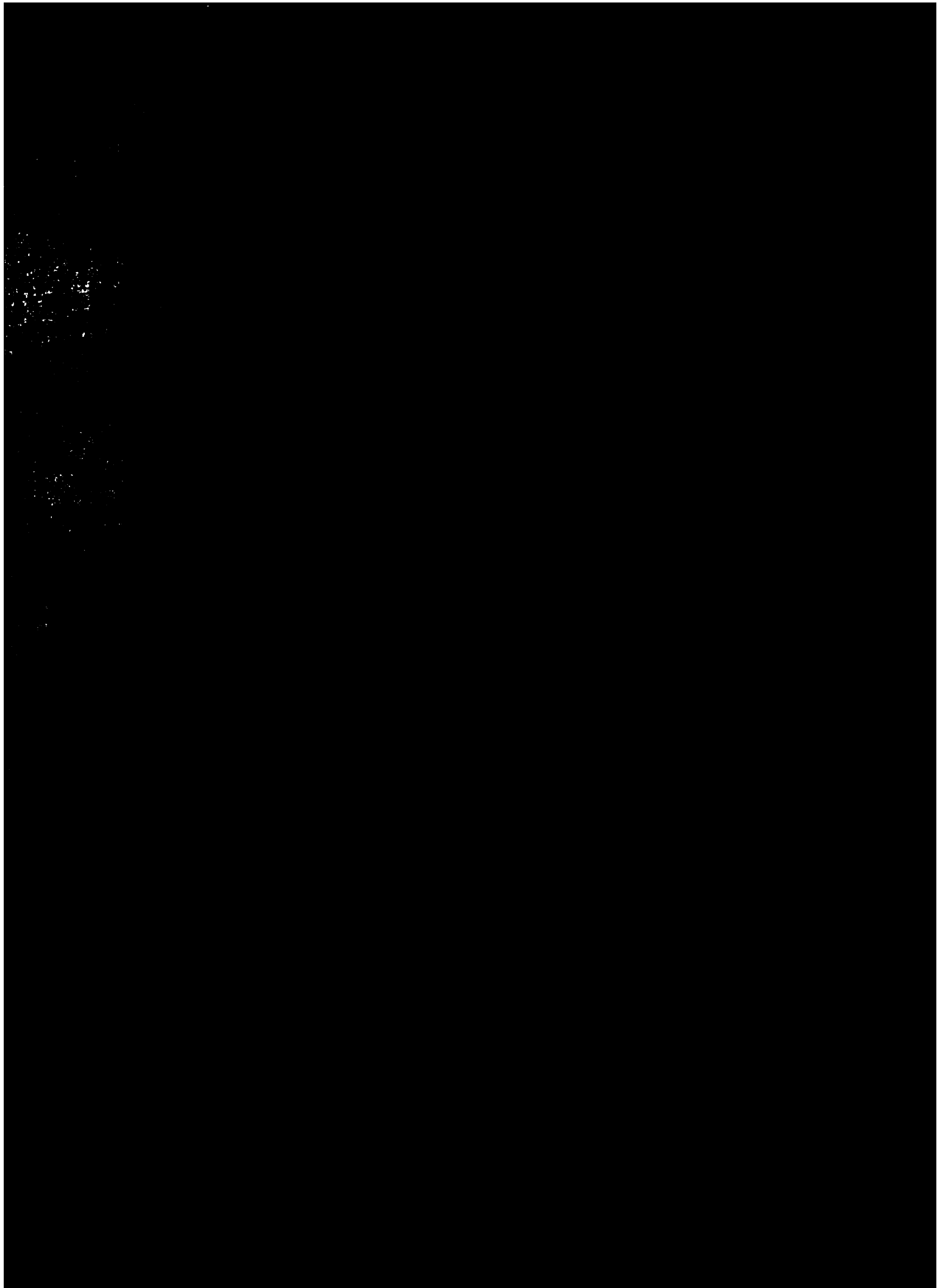




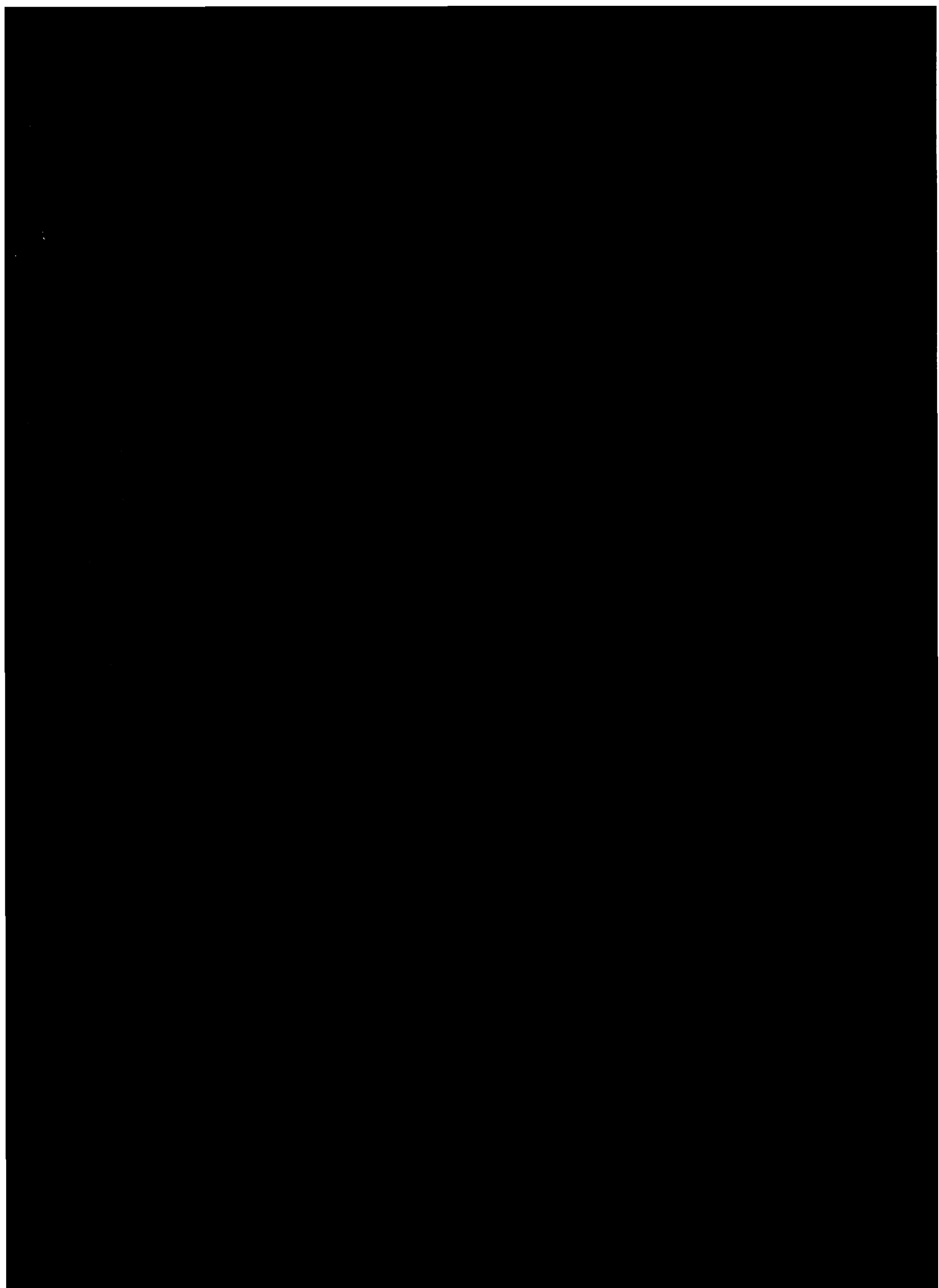


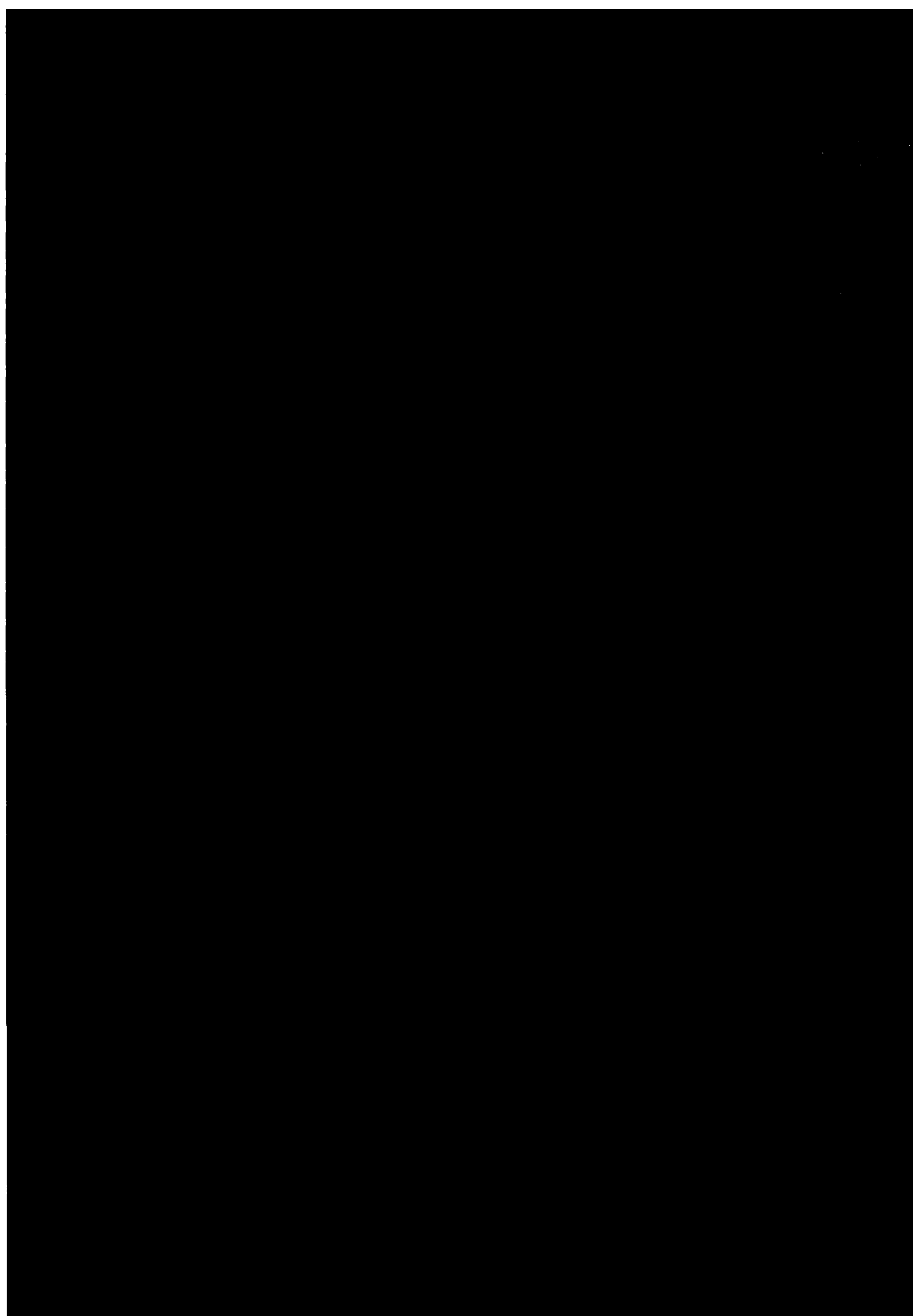


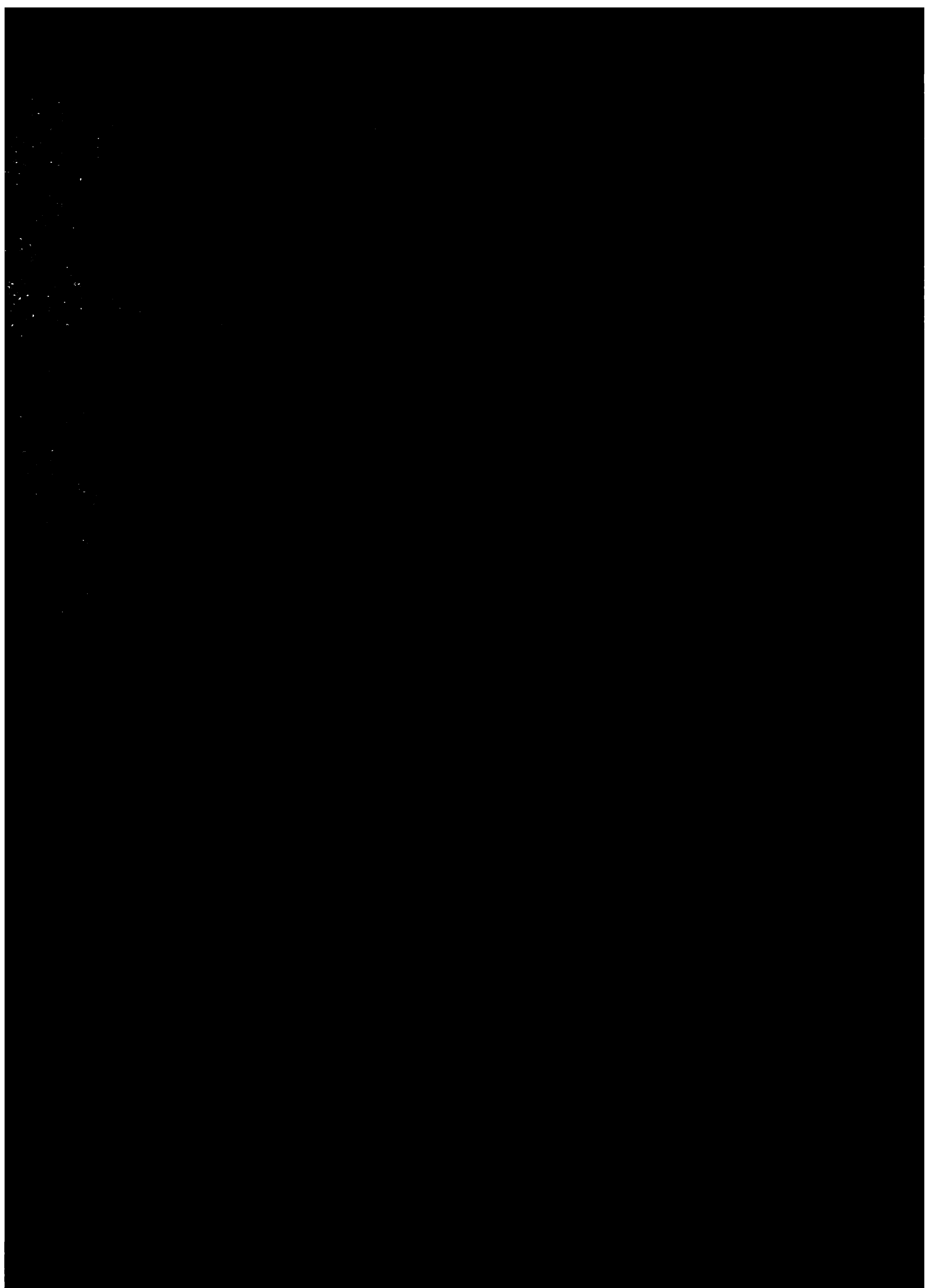


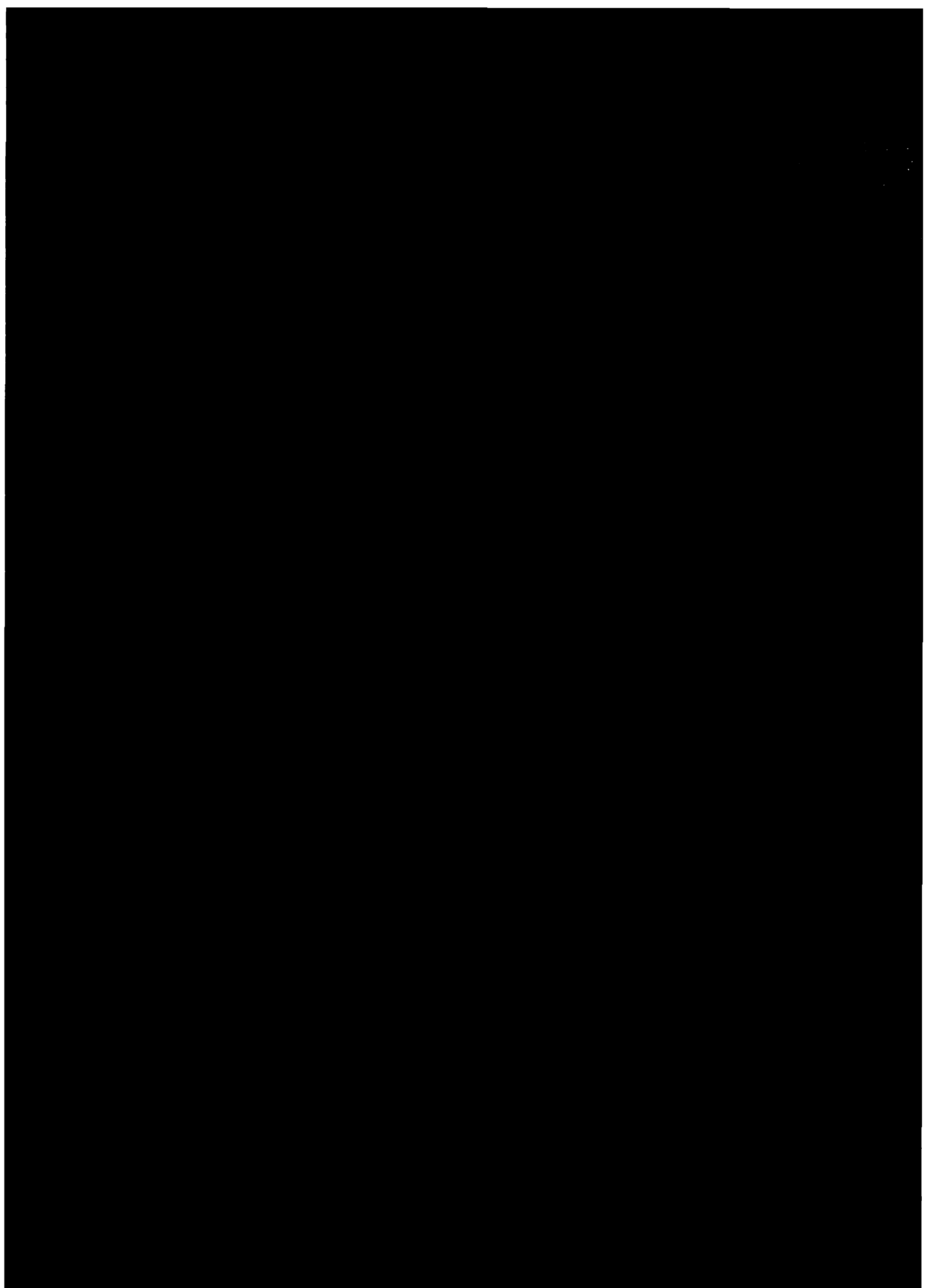


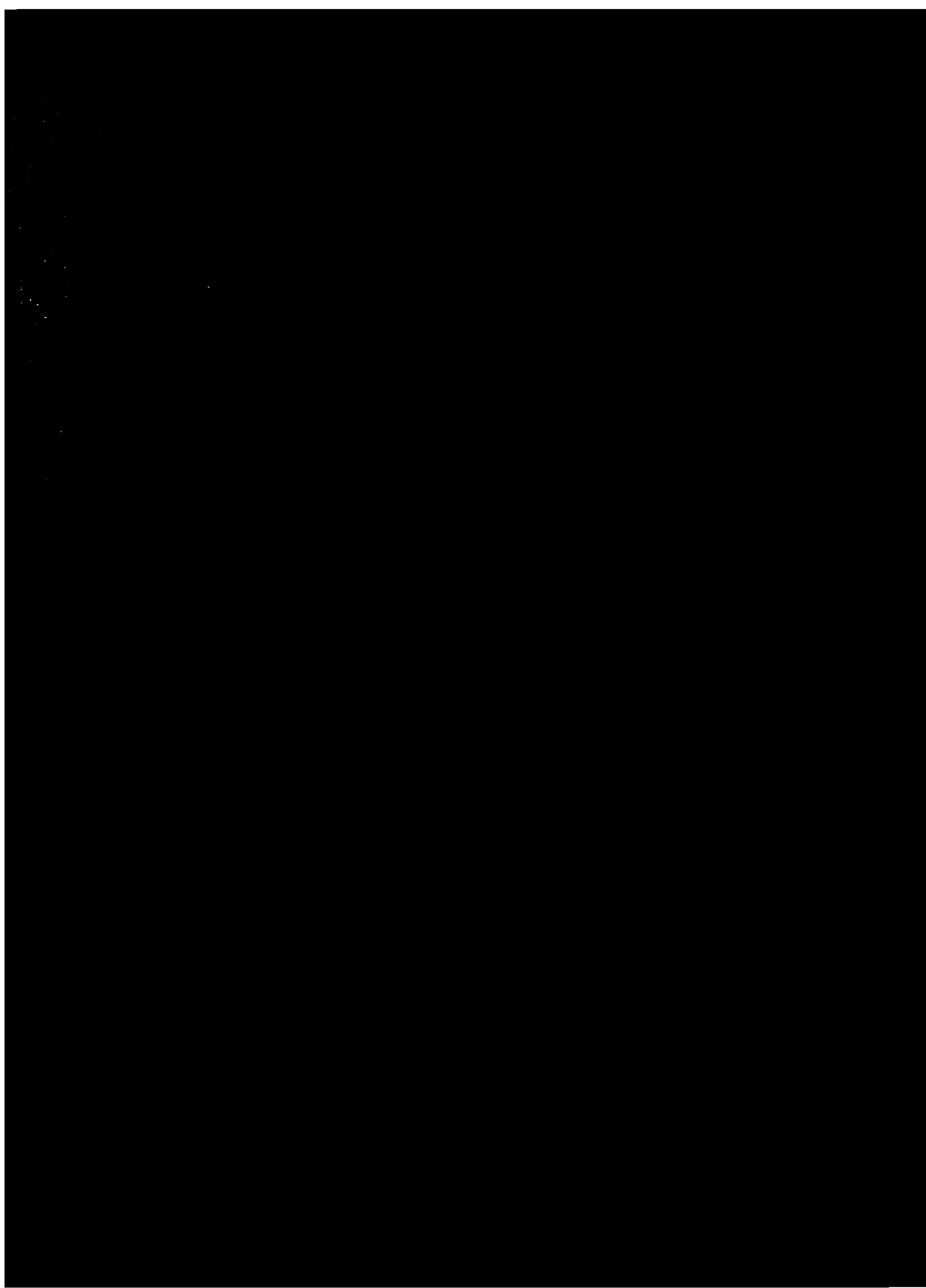
[redacted]

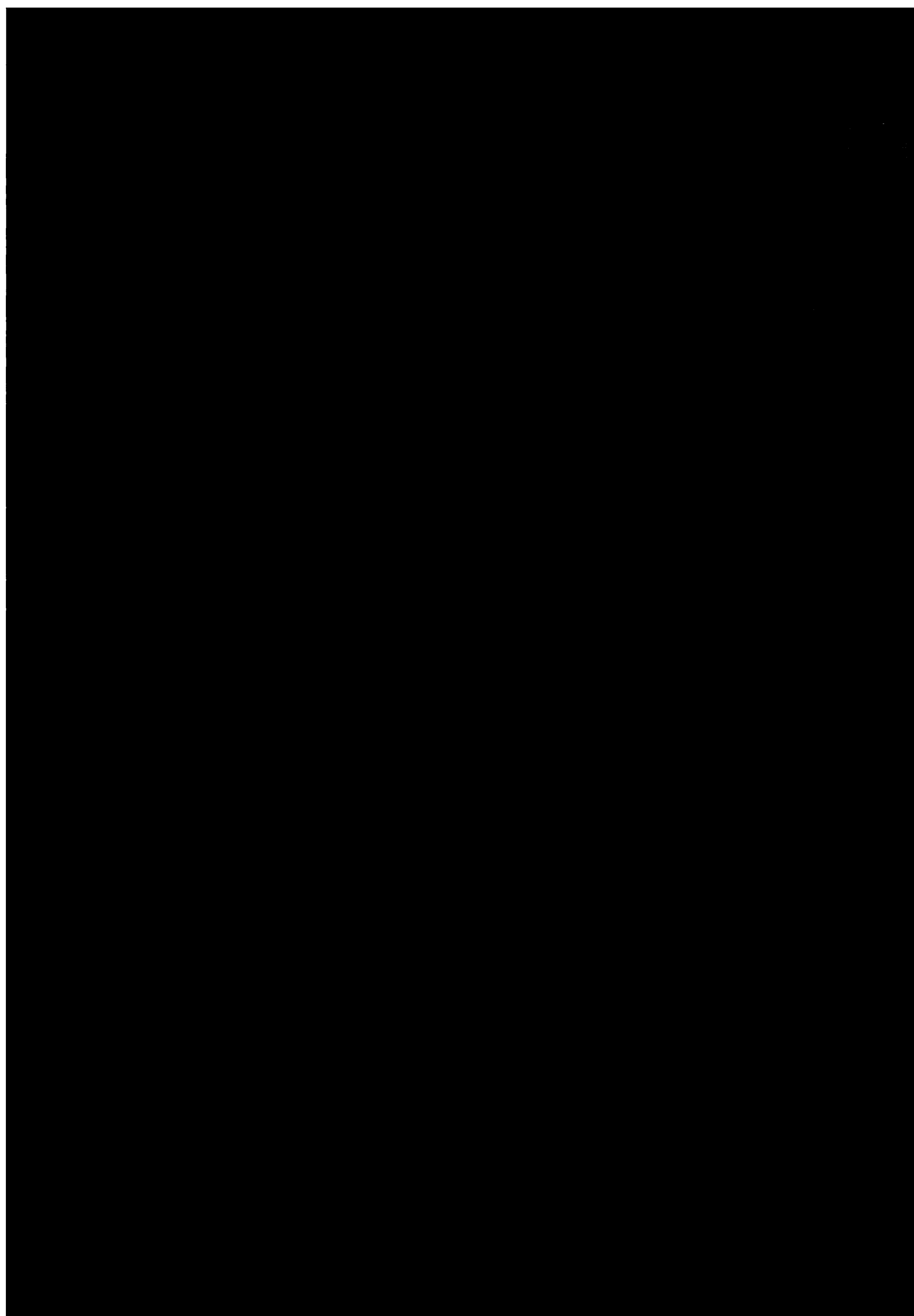


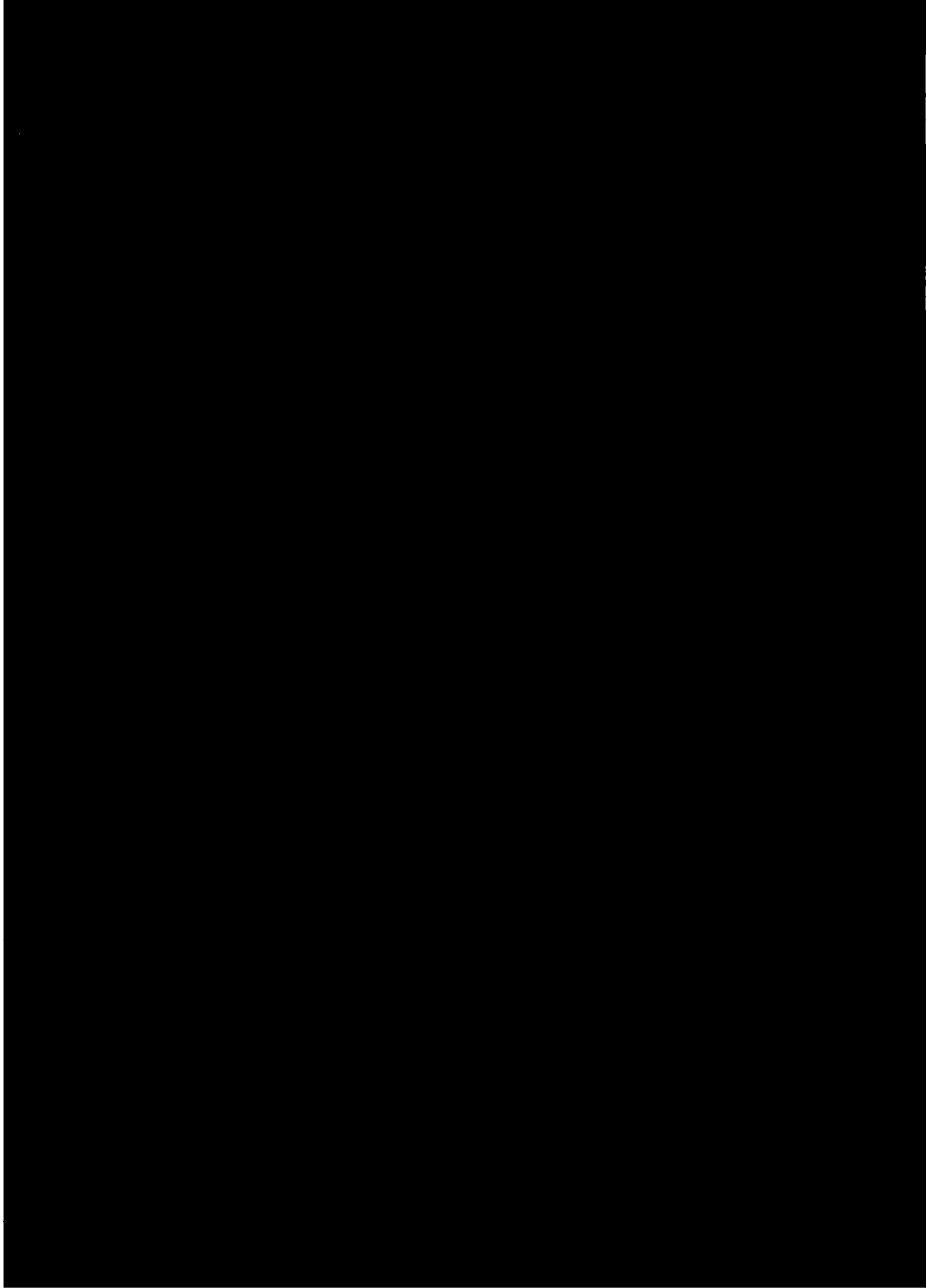


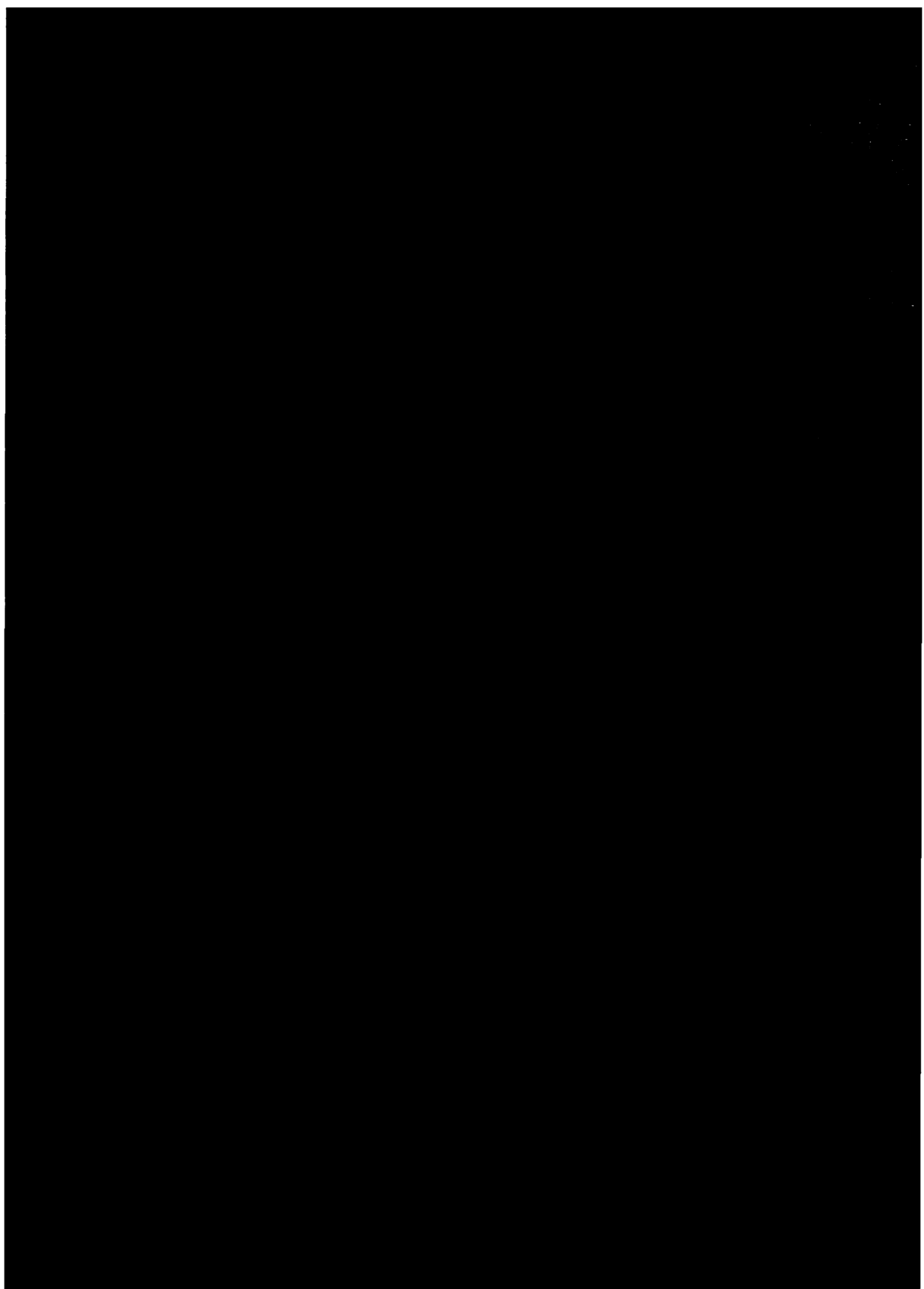






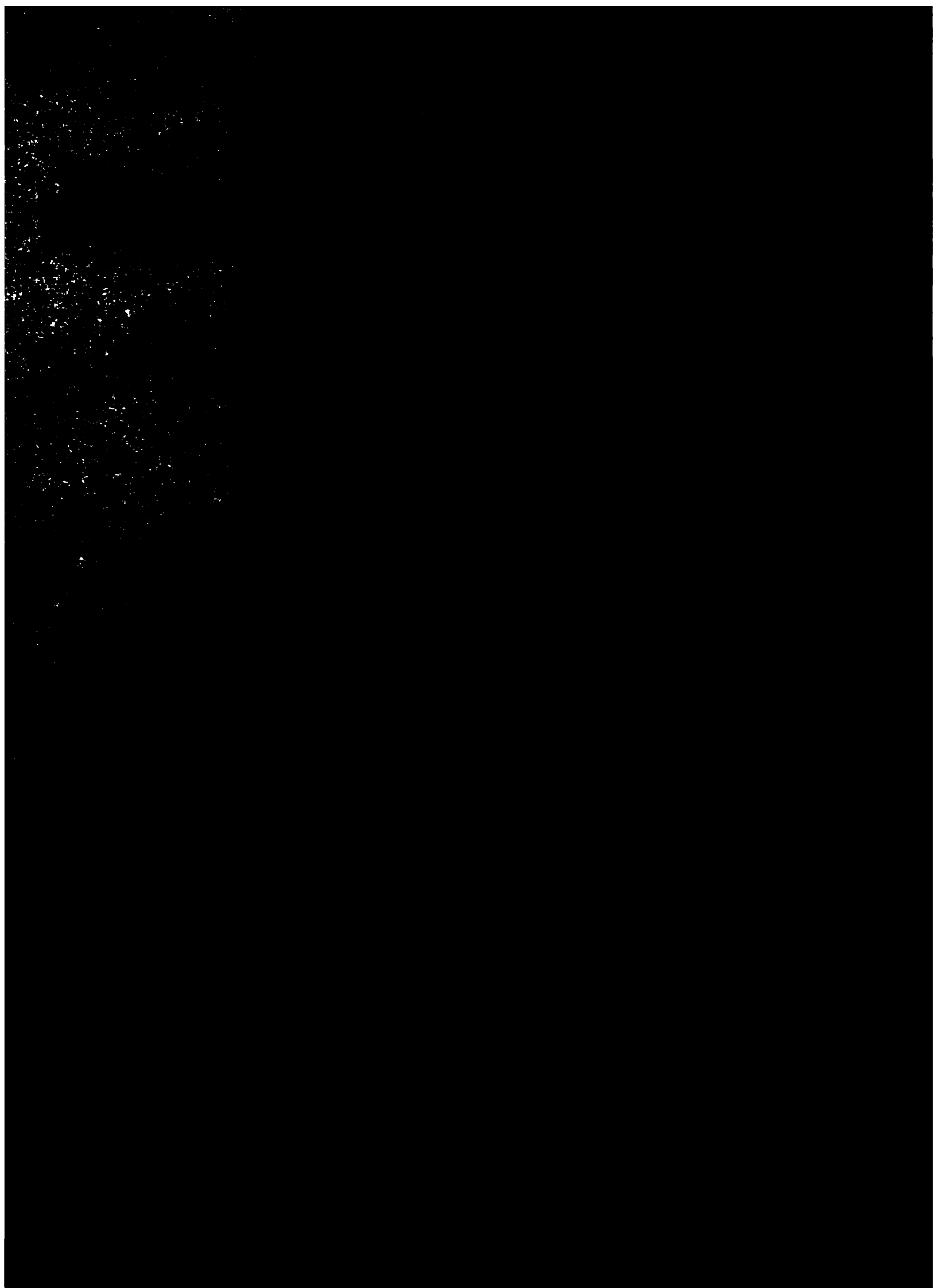






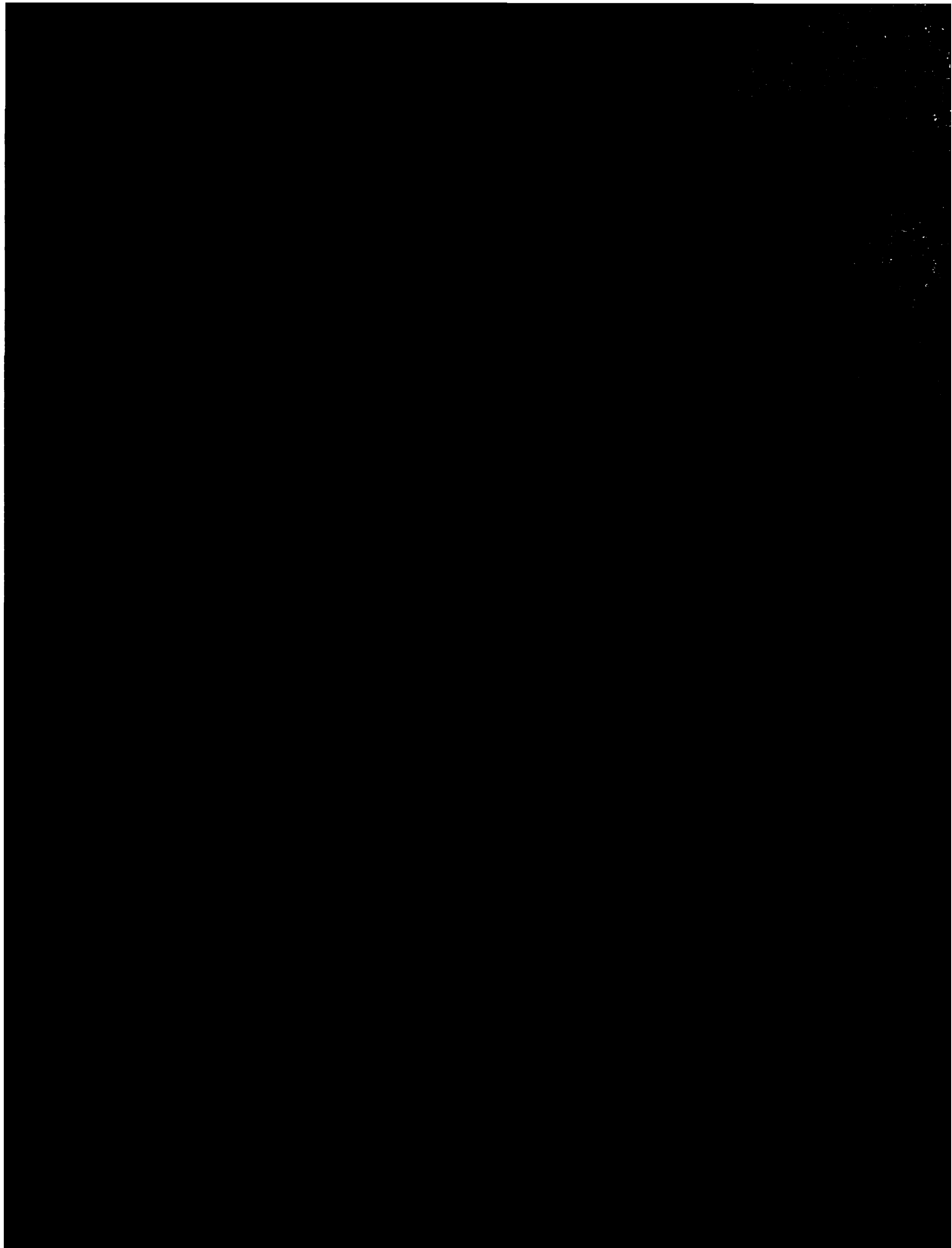




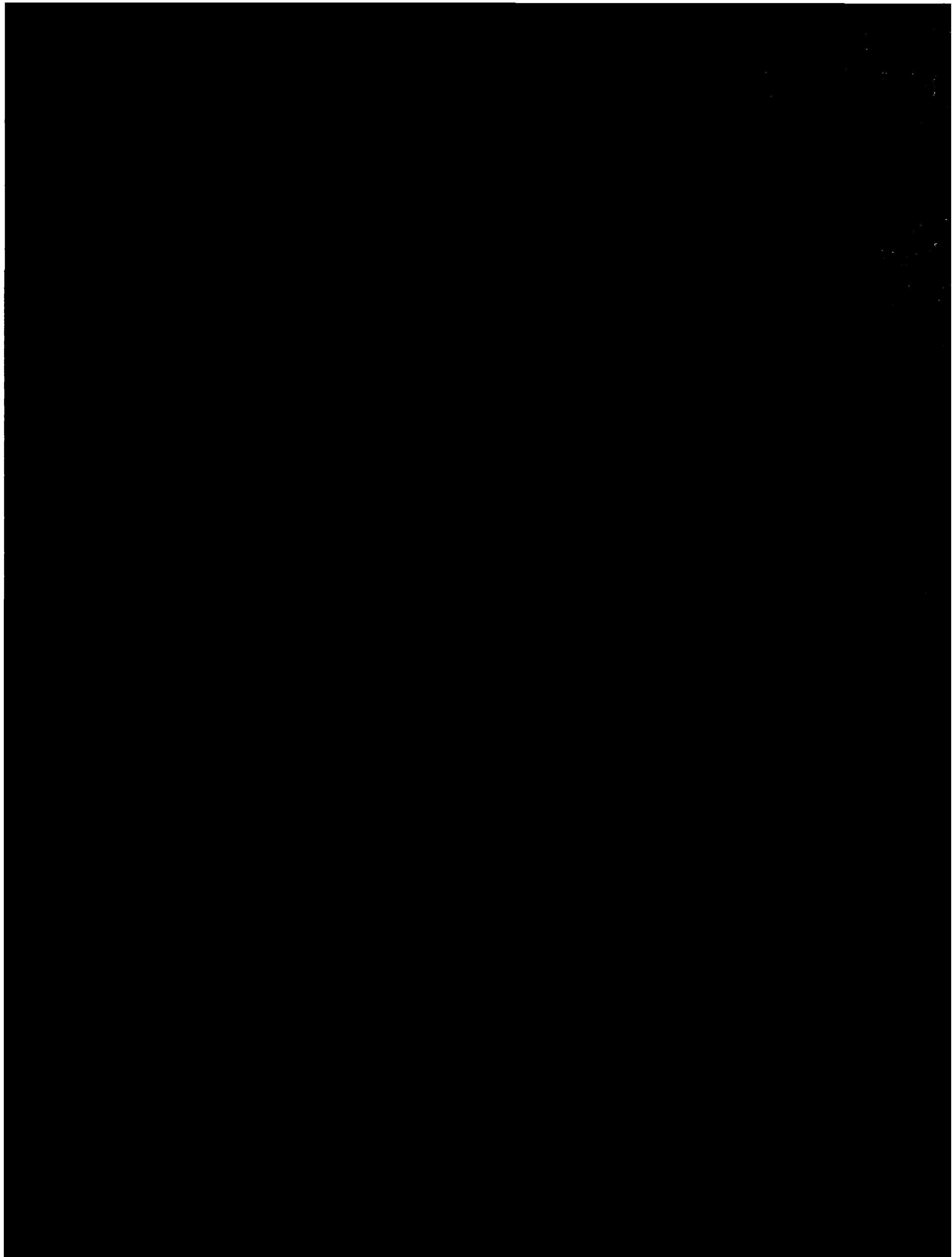






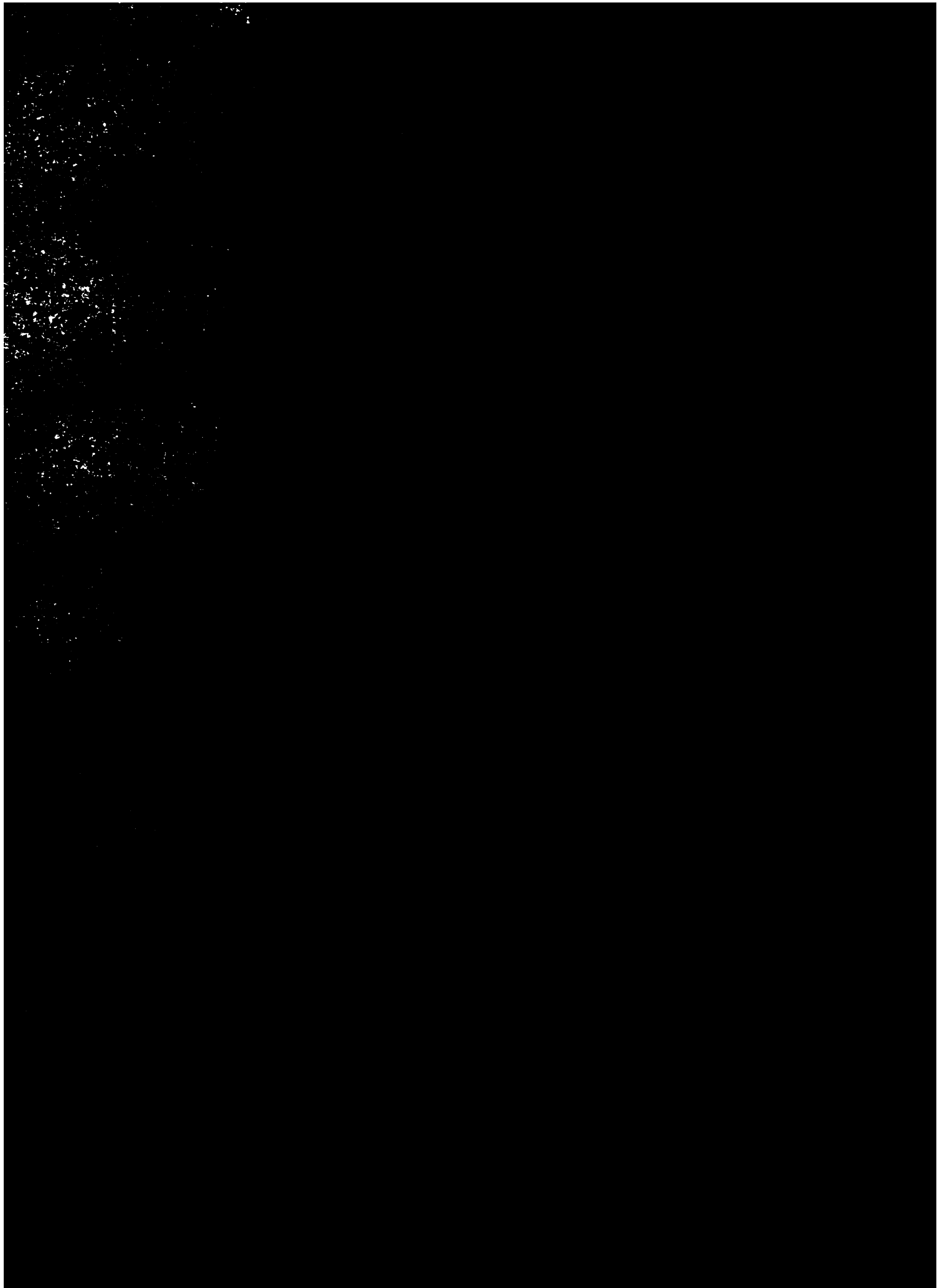


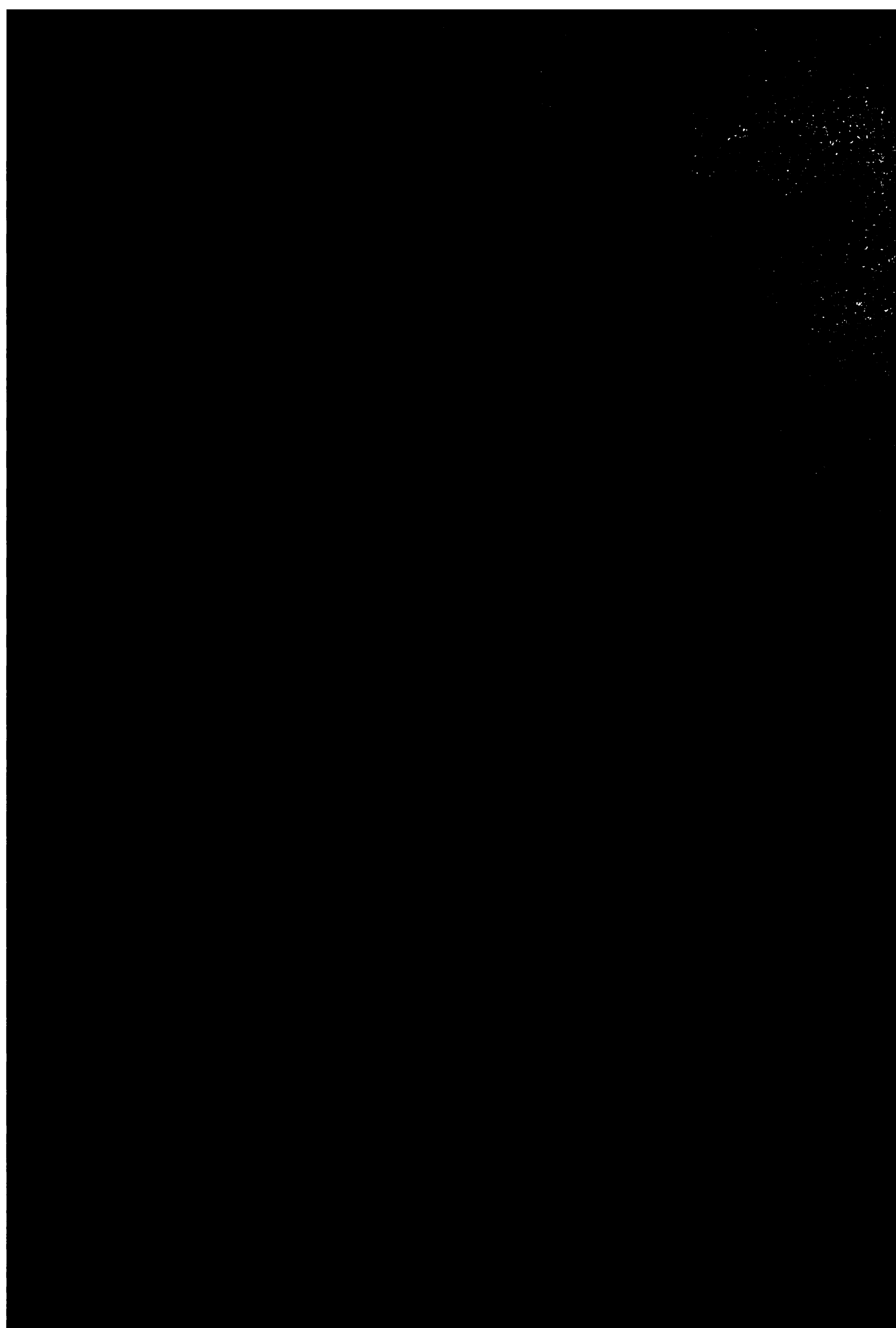




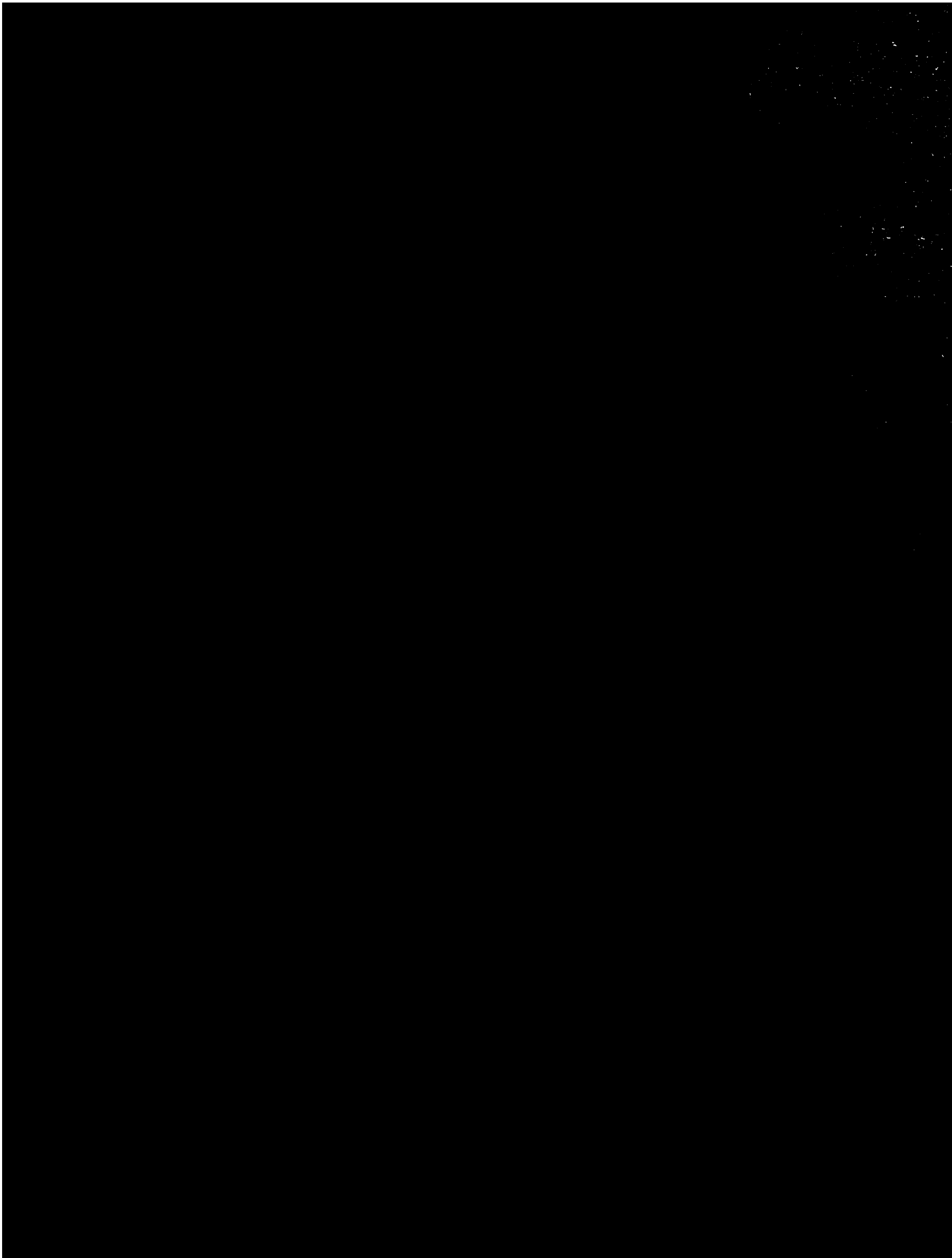




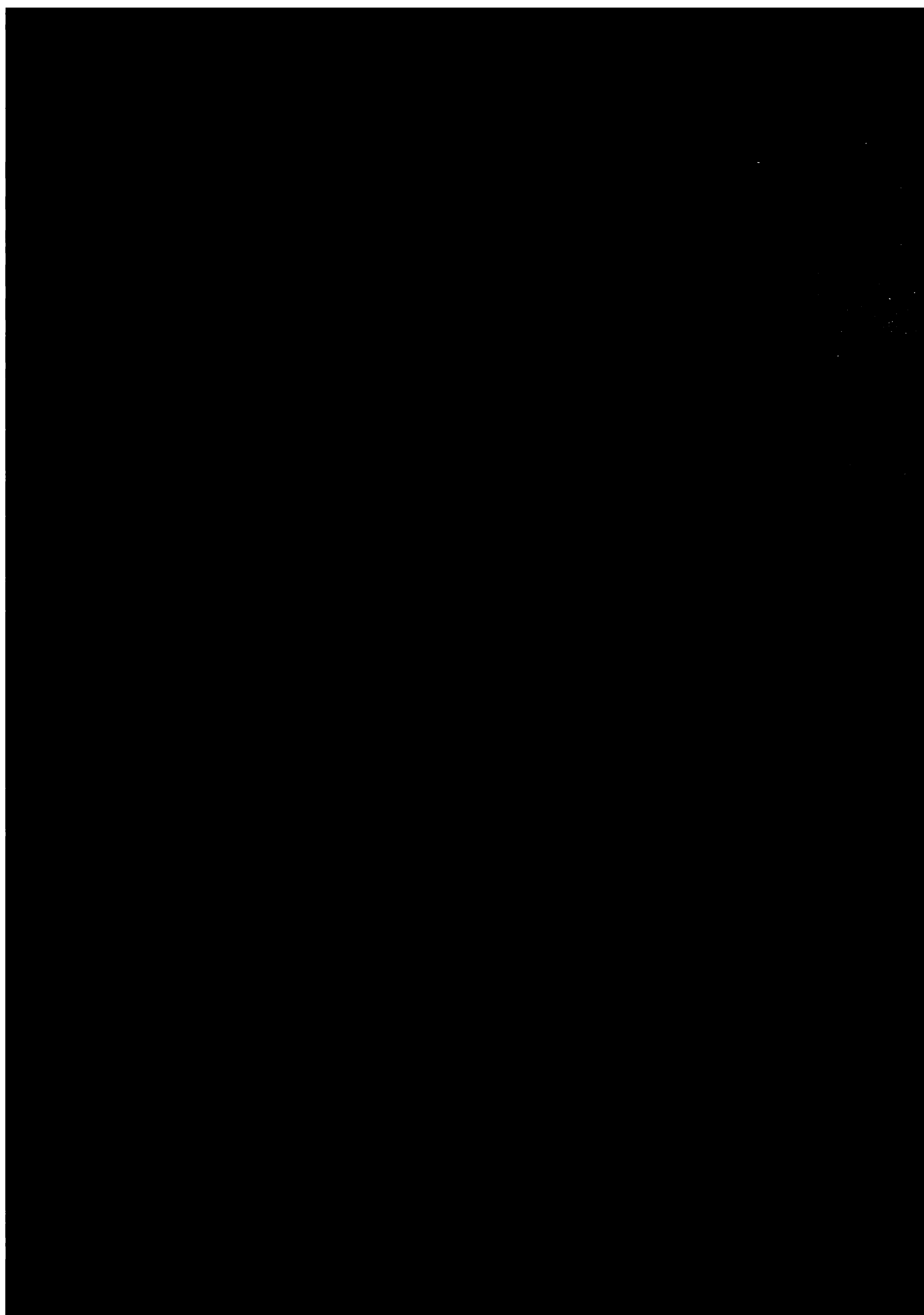




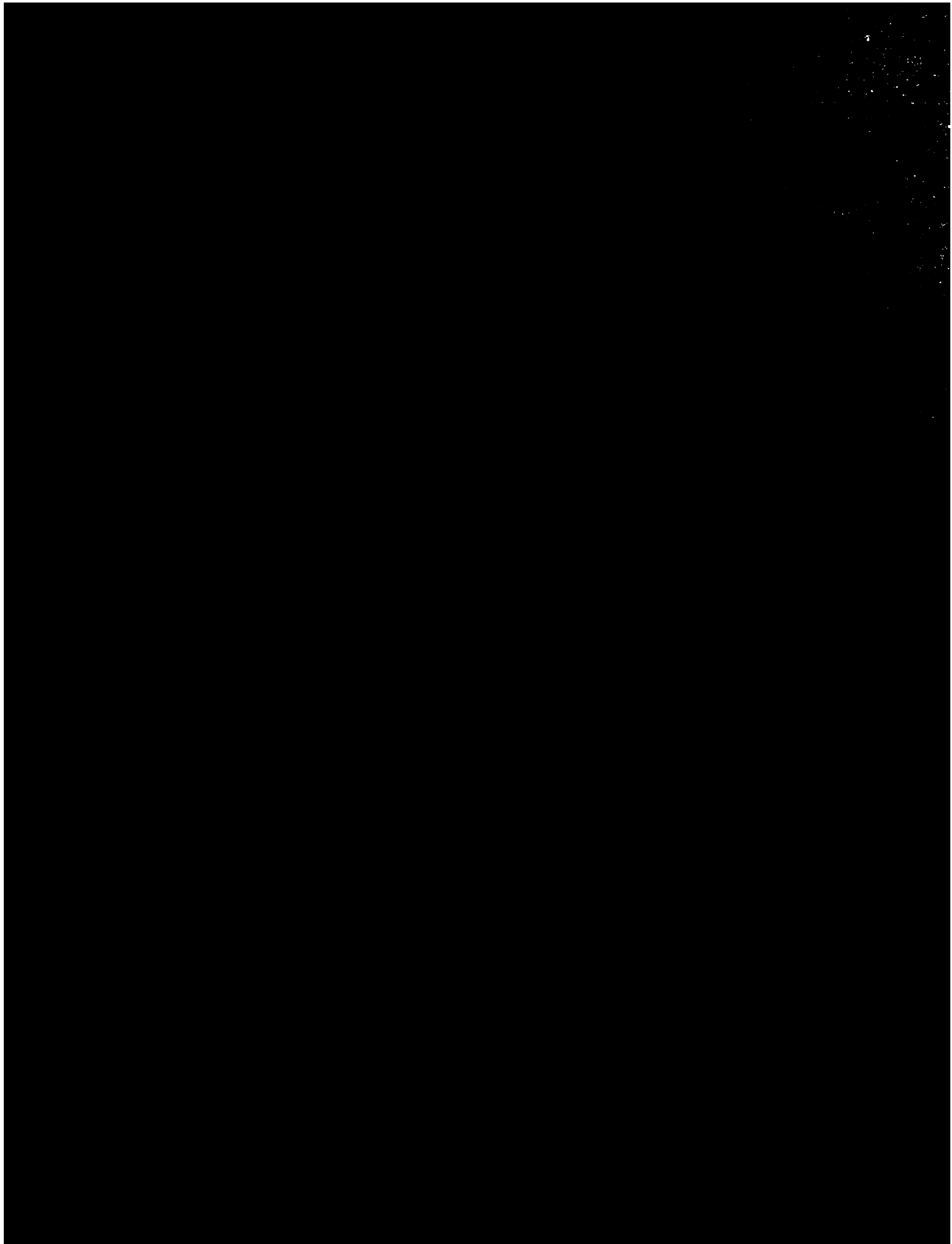




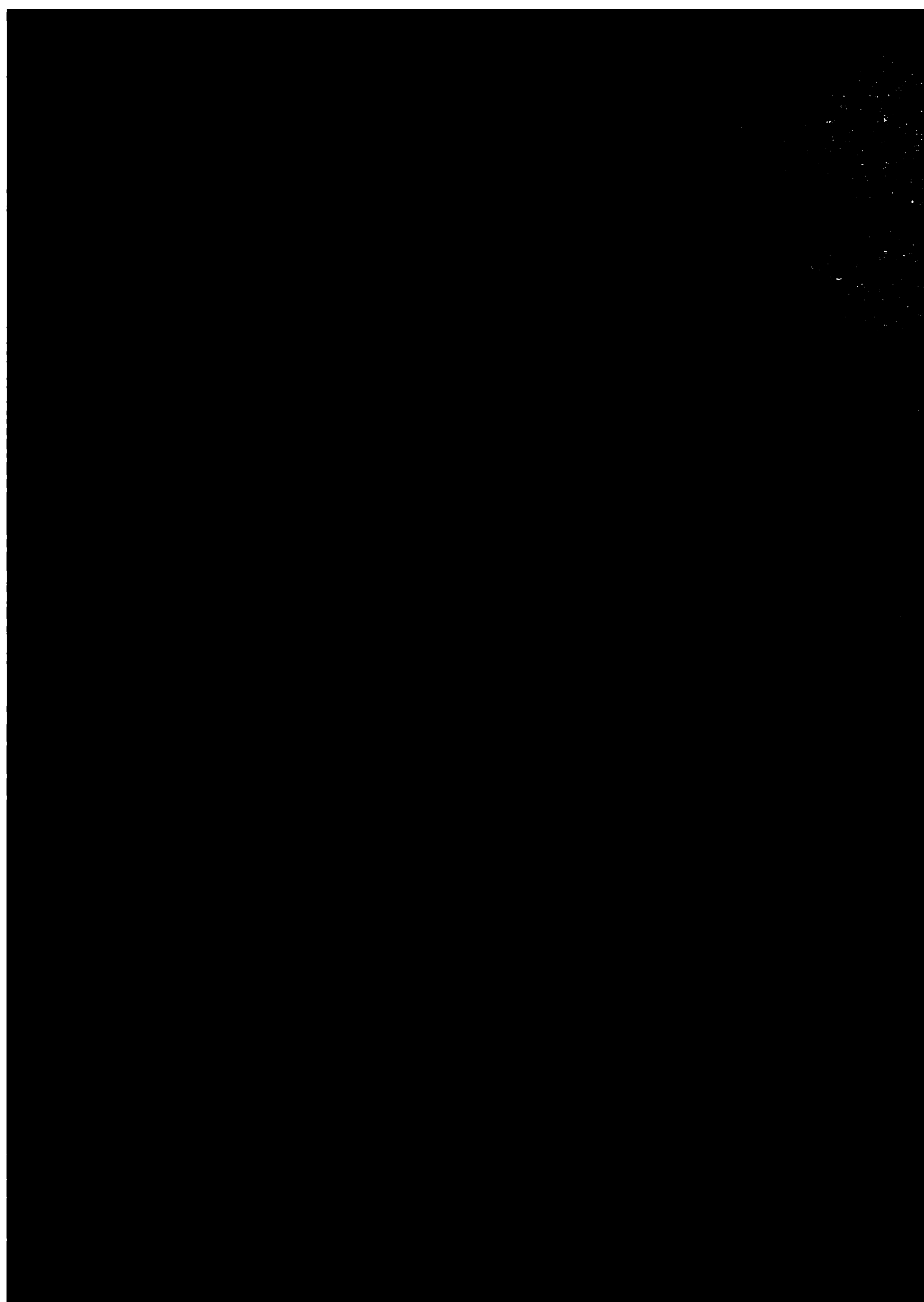


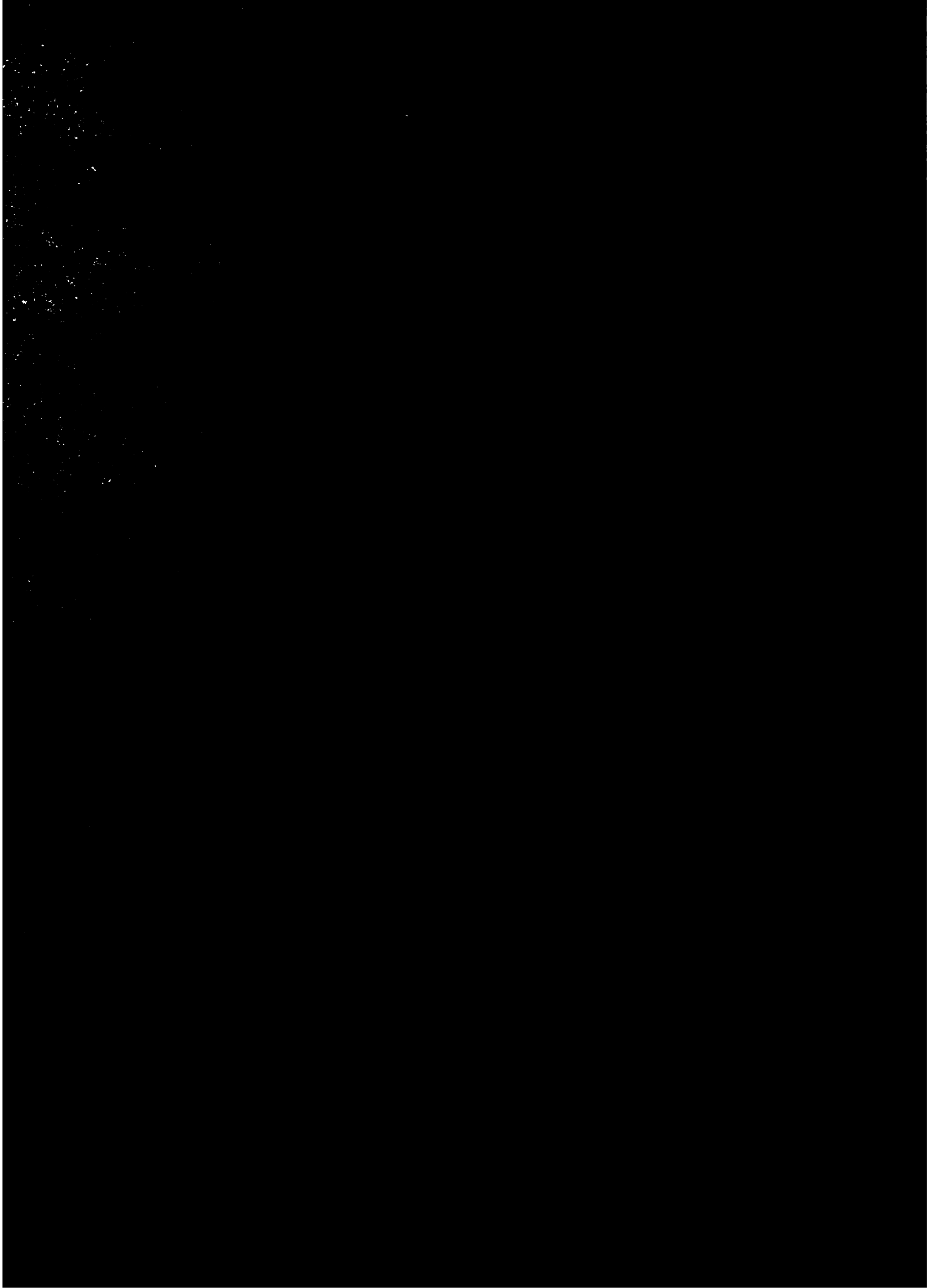


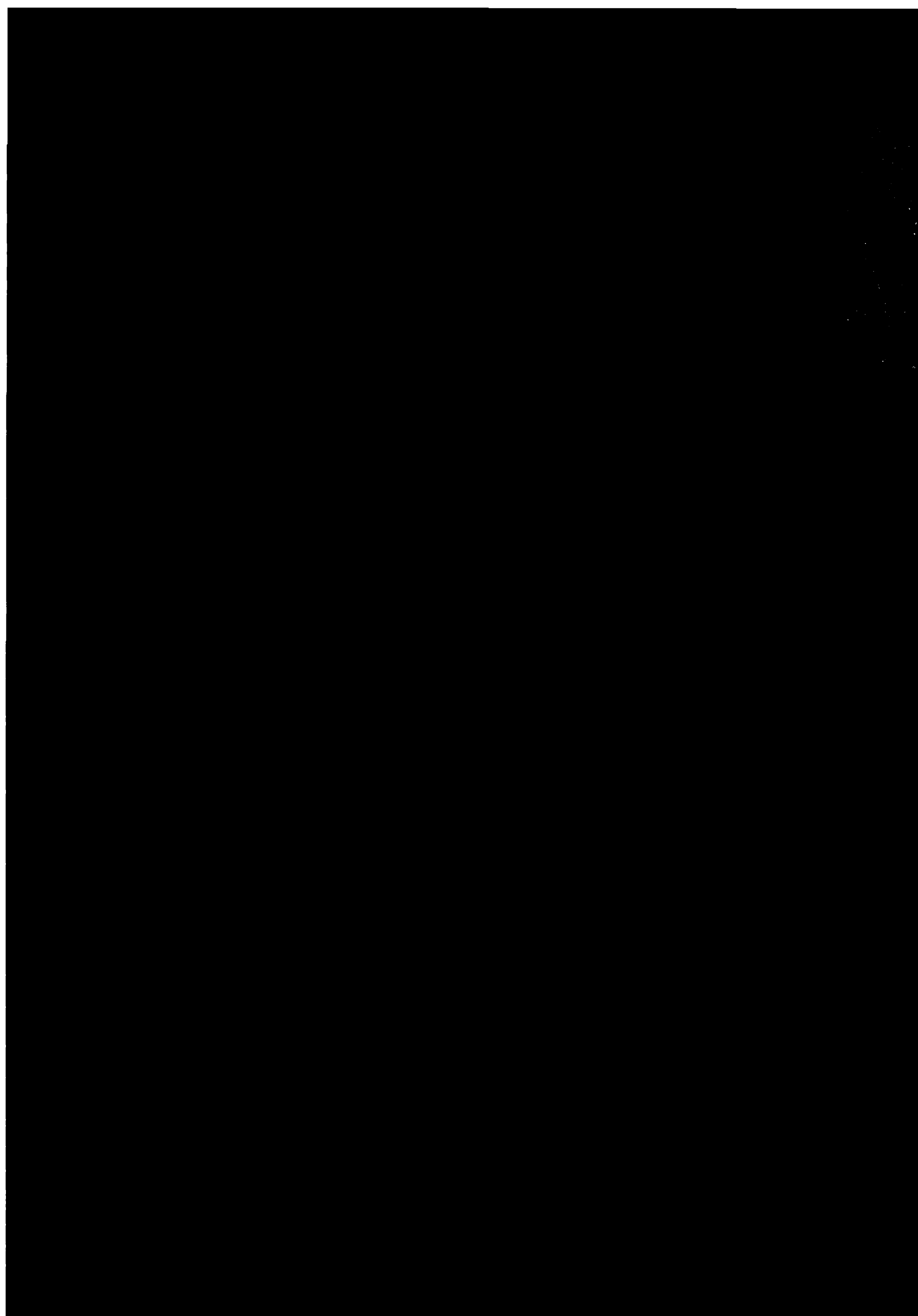


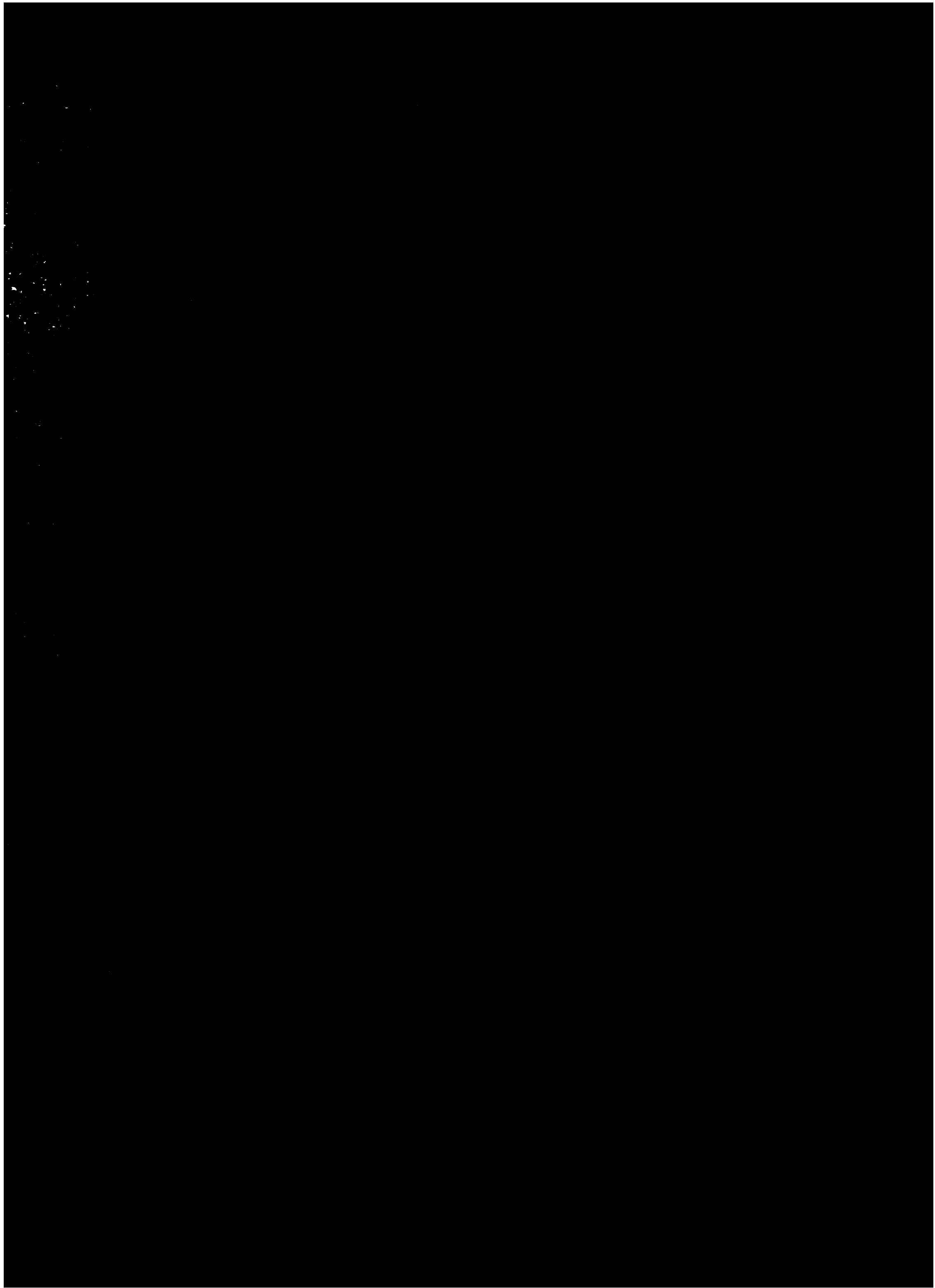




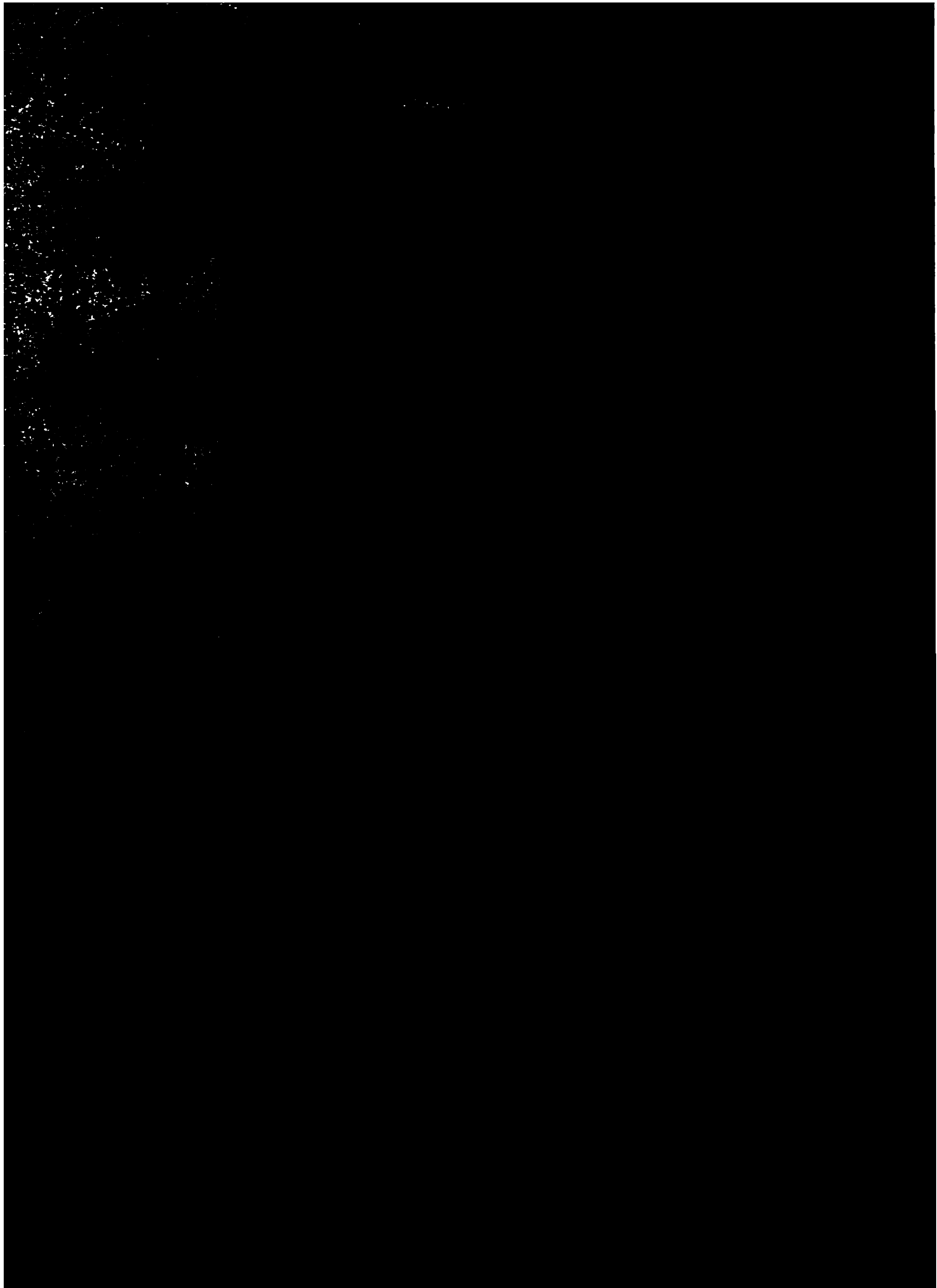


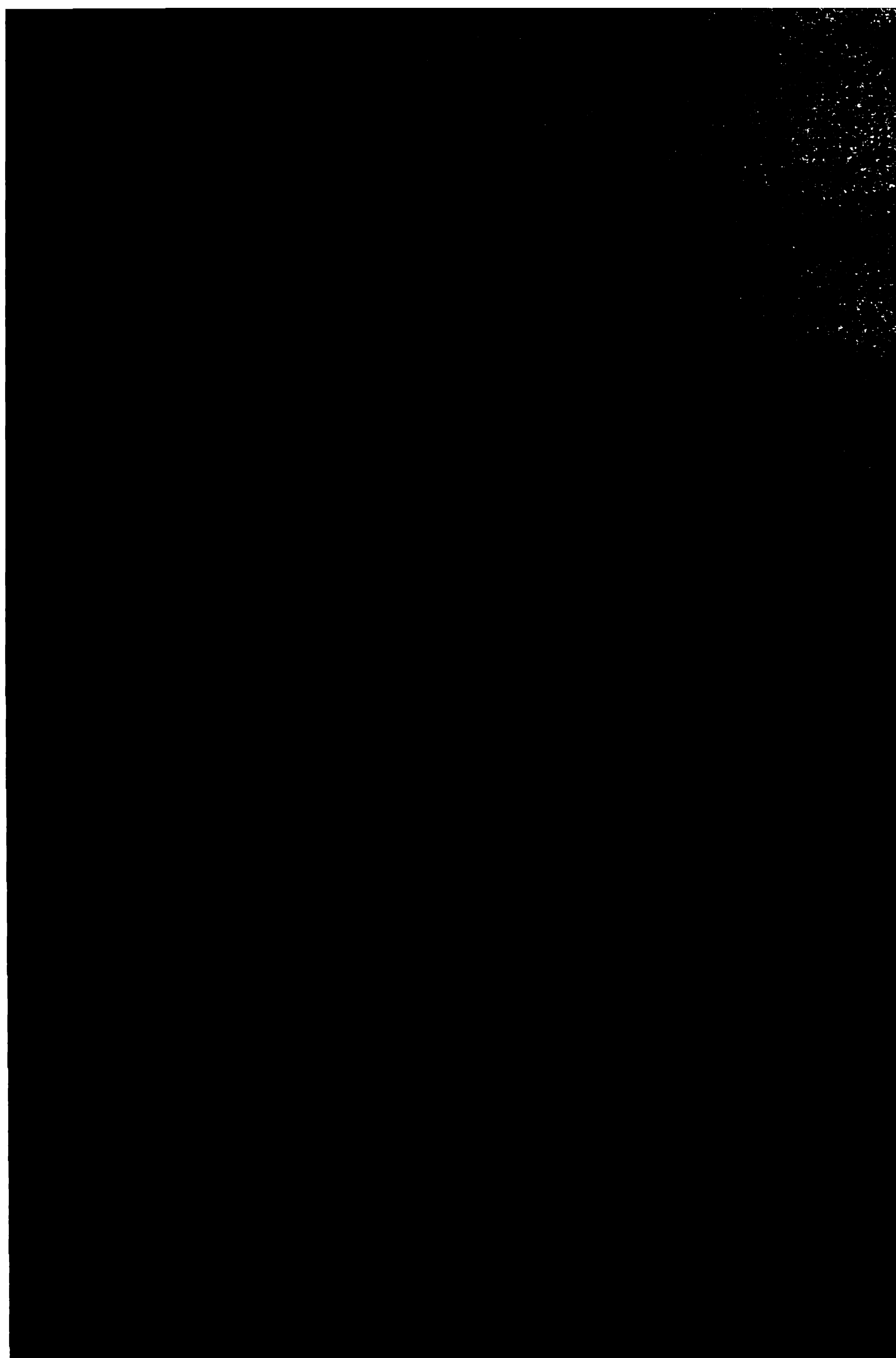


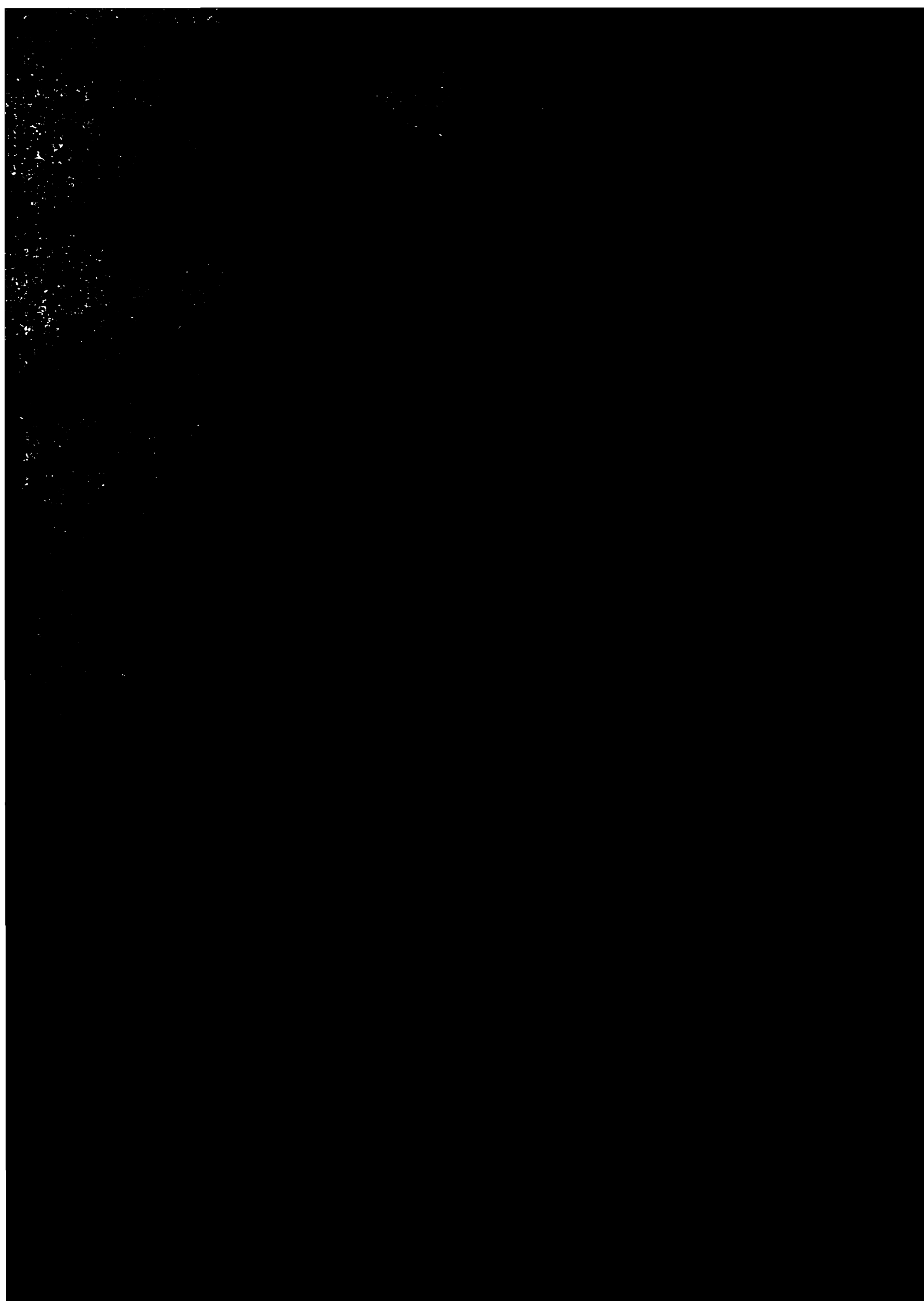


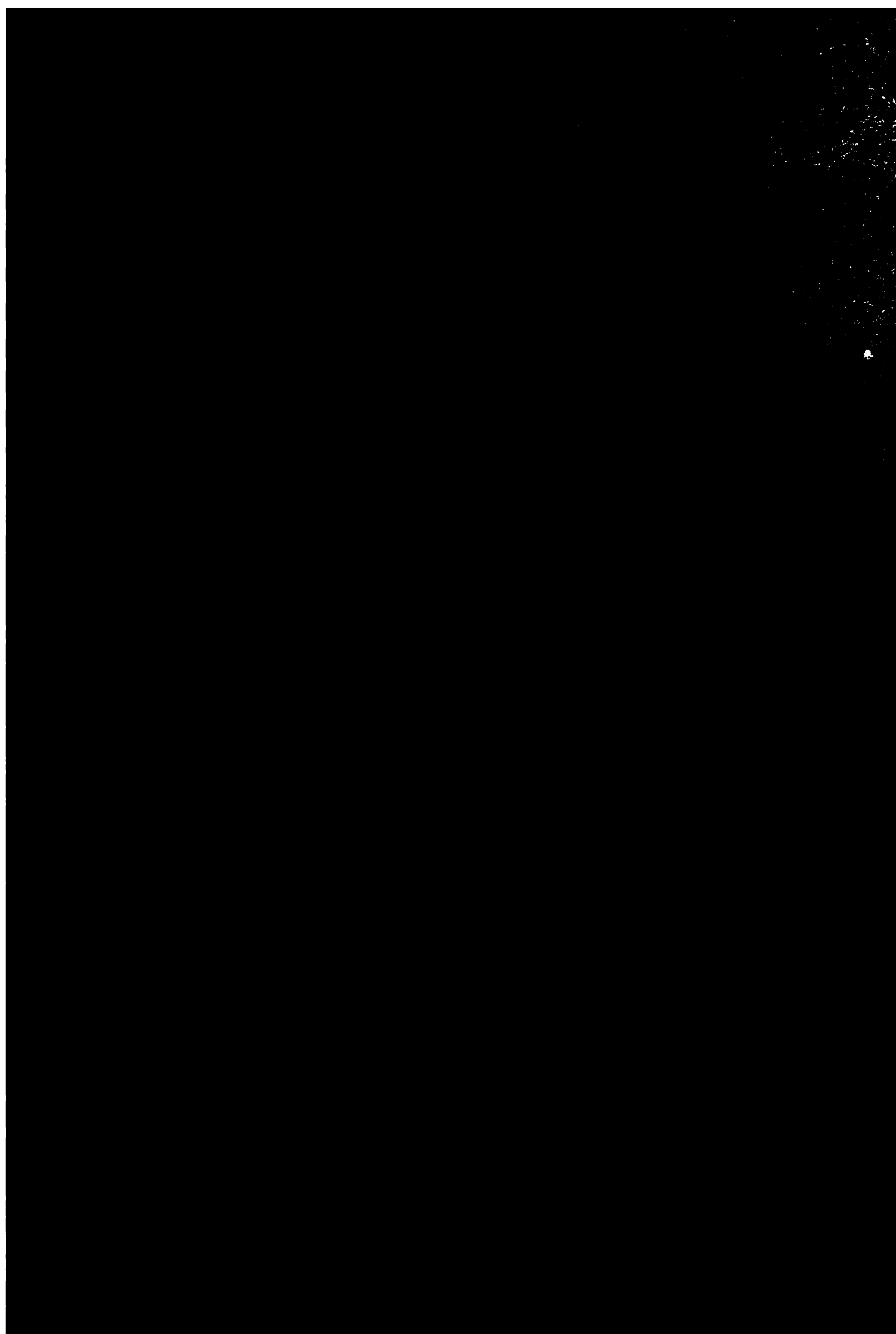












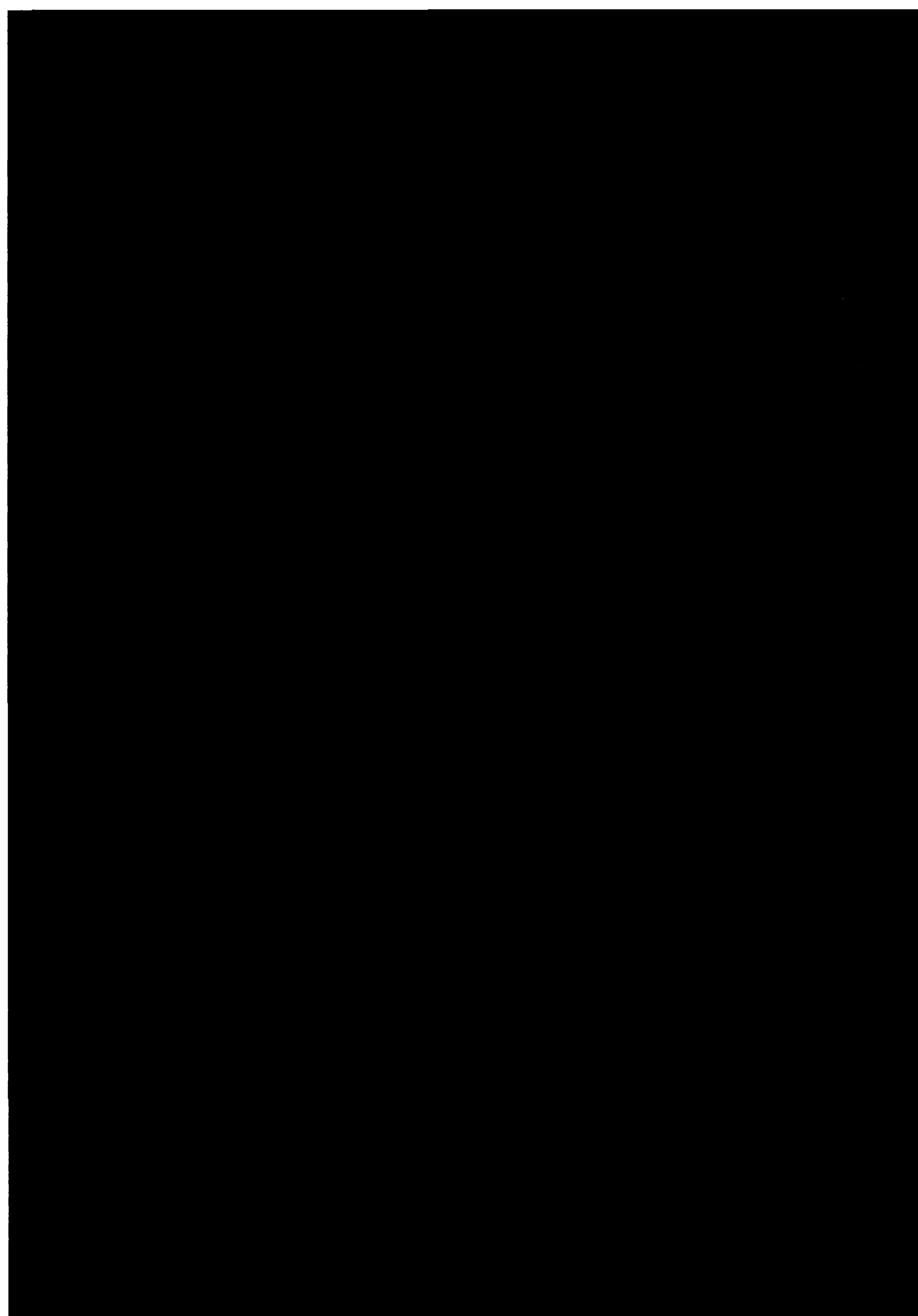


som paa deres eget Maal kaldes Englisch, have Navn af Ingvi Odins Søn (da han dog var Niords, og regierede i Sverrig); At Suardones hos Tacitum bør forandres til Saxones; At Holsteen vil sige saa meget som Olt-Saxen ɔ: det gamle Saxen (et Navn som af Angel-Saxerne i Britannien blev givet gamle Saxen i Tydskland, saa at Holsteen har vist været forstaaet med under det Navn, men dog bliver det endda tvilraadigt, om Holsteen haver Navn deraf, eller om Holsati ei vil sige saa meget som Holt-Saten ɔ: Folk der sidde, boe i Skovene, efterdi Landet haver i gamle Dage været meget begroet med Skov, som det vel fornemmeligen er blevet efter Saxernes Overgang til Britannien, og var deri sær bekiendt den store Skov ... eller Oysterholt, og denne Etymologie bestyrkes ogsaa deraf, at Dithmarschen og Stormarn vare ligesaa meget, om ei meer, Saxernes ældste Sæde som Holsteen, og kaldtes dog ei Olt-Saxen i sær); At Saxerne stridede med de Danske om Jylland, og ... da Anglerne til Hielp, hvilke ved den Leilighed først ... sønder Jylland, og bleve fra Suever til Saxer, (en ... som er meget sindrig, og som af mig skal nøyere ... egentlige Danske Historie); Og at den Danske Kong ... haver rimeligen først bragt Friserne ind i Sønder-Jylland ... Anglernes Bedrifter i Britannien, og Historie af deres ... smaae Kongeriger, indtil de alle bleve opslugede af det ... Saxiske, have best handlet de neden under anførte Skribenter (58), af hvilke Langhorn alerede slutter med Aar 819, ...

(58) Langhornii Chron. Reg. Angl. Londini 8vo 1679 ... neus Teut. H. t. 1. p. 544 — 559. Salmon's hist. coll. ... 298. Milton's hist. of Britain p. 129 &c. Alfordi ... Brit. t. 1. p. 566 usque ad finem. t. 2 & 3 ubique.

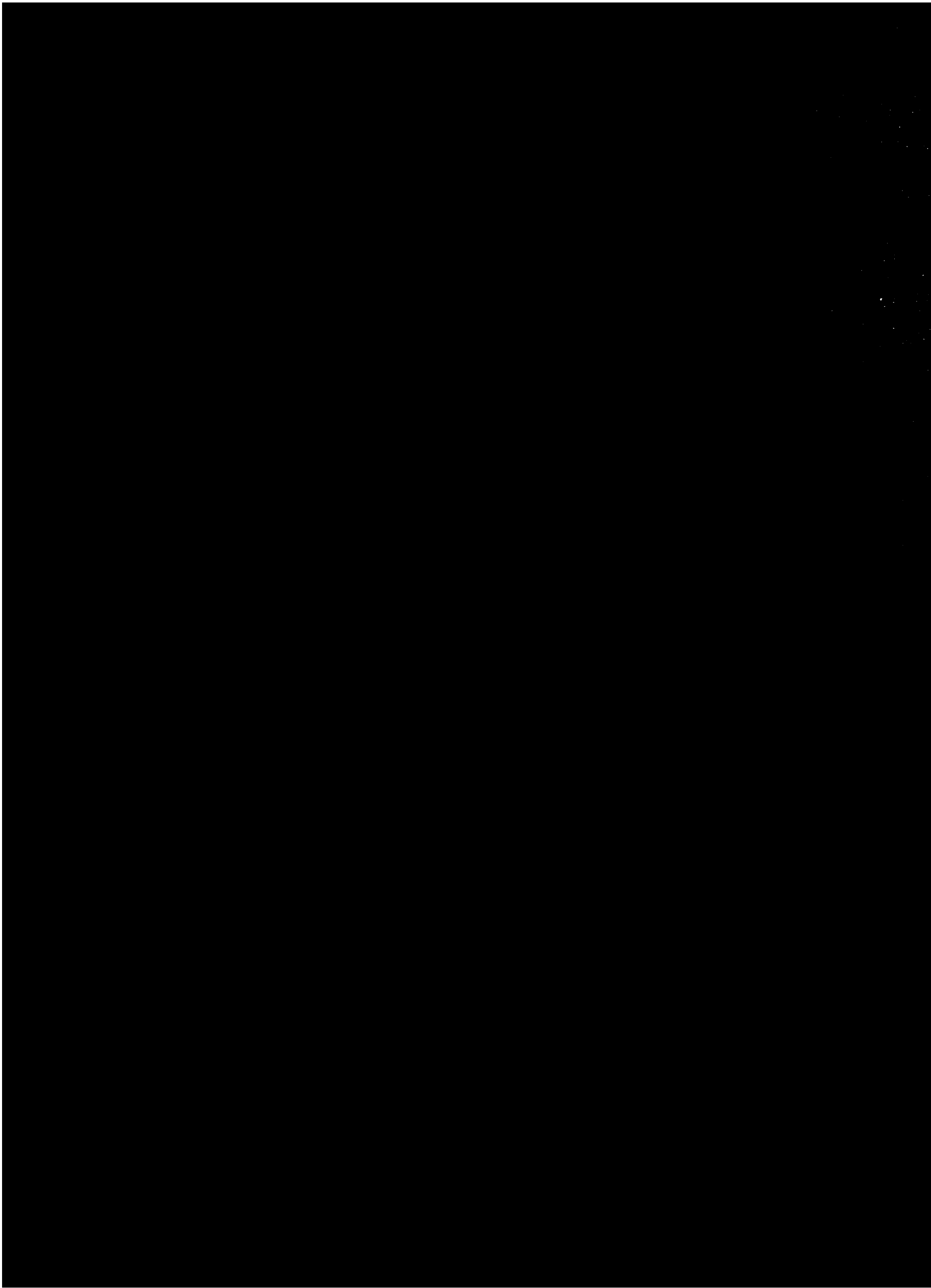


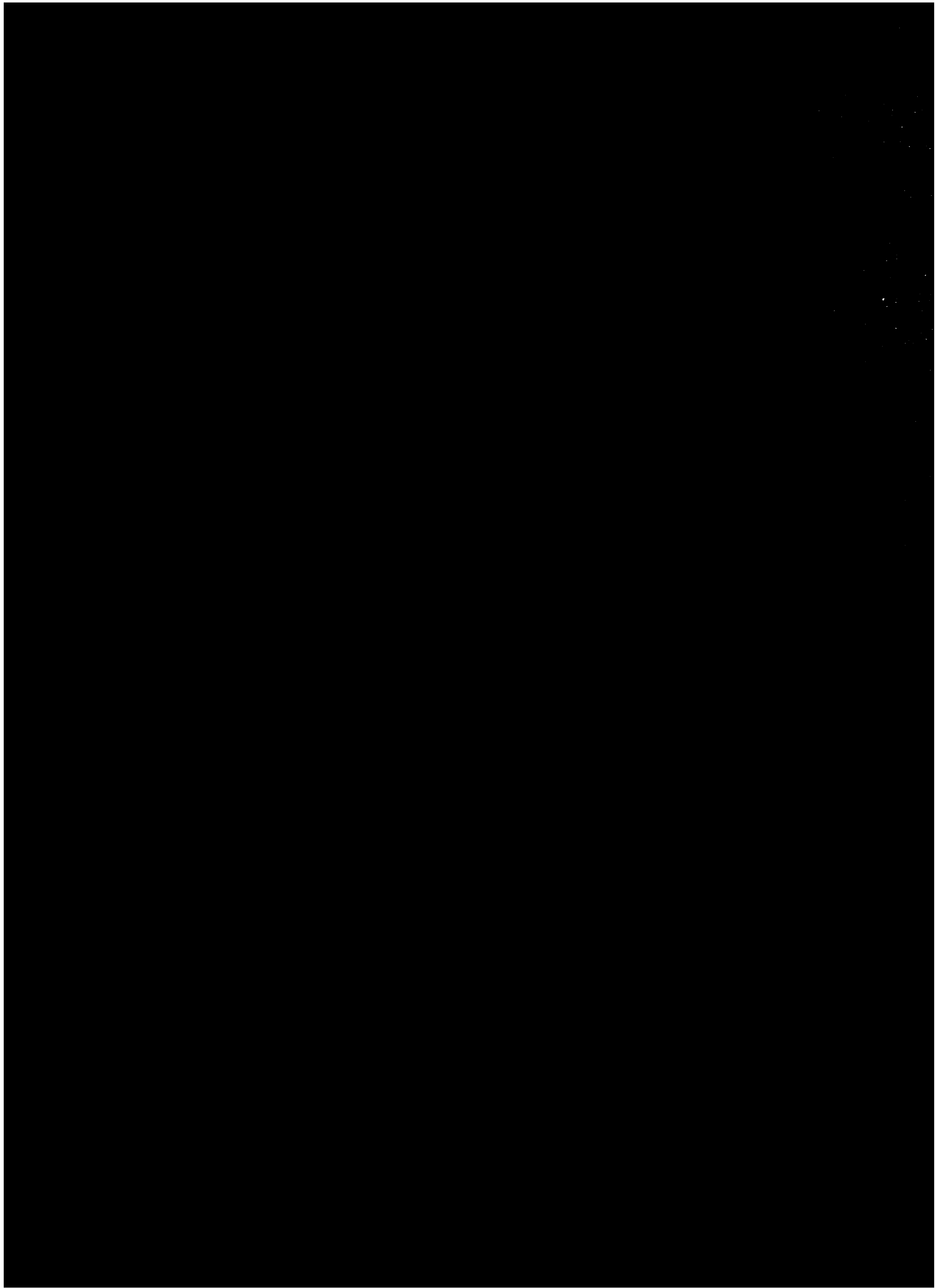


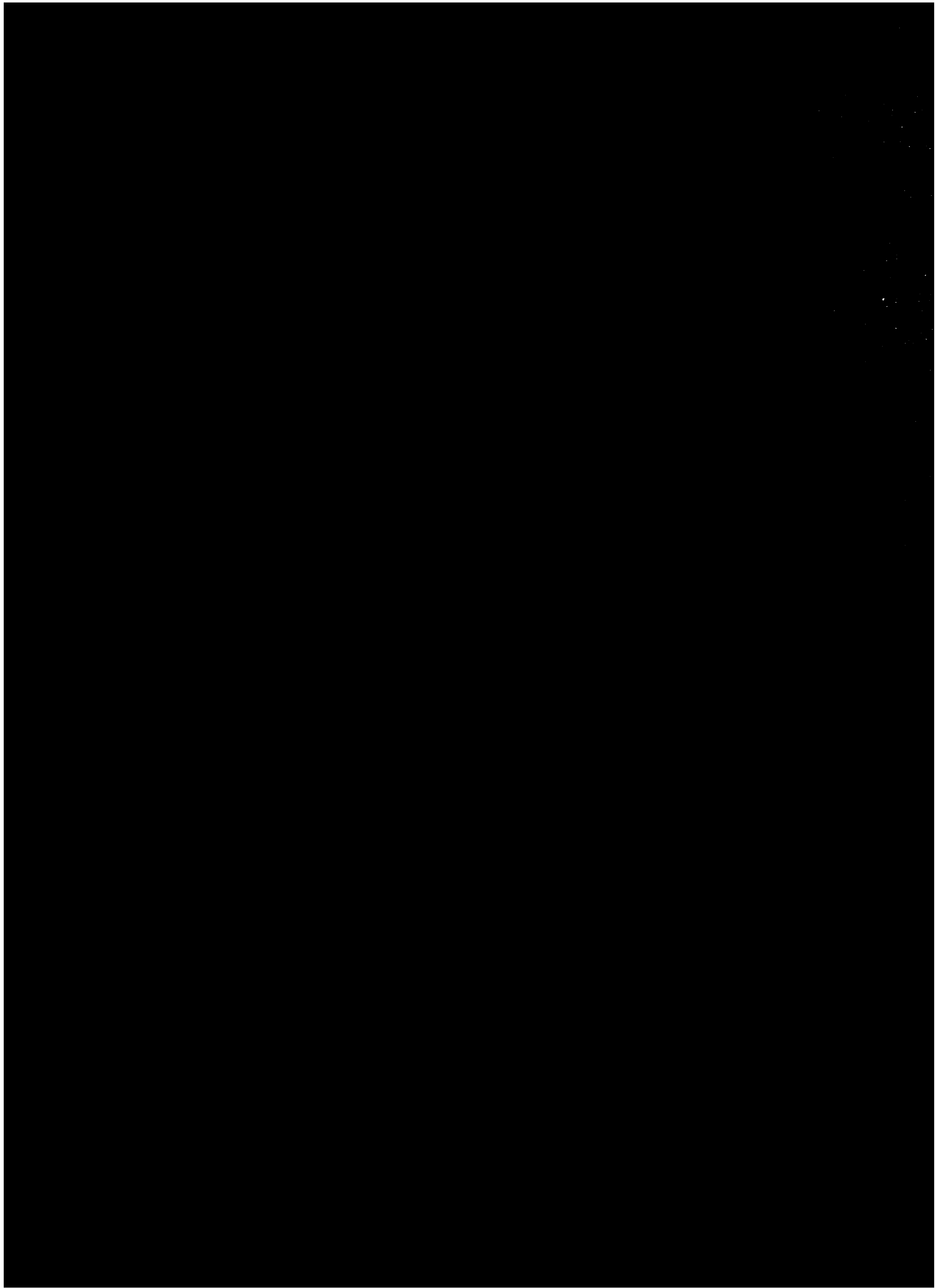


[redacted]





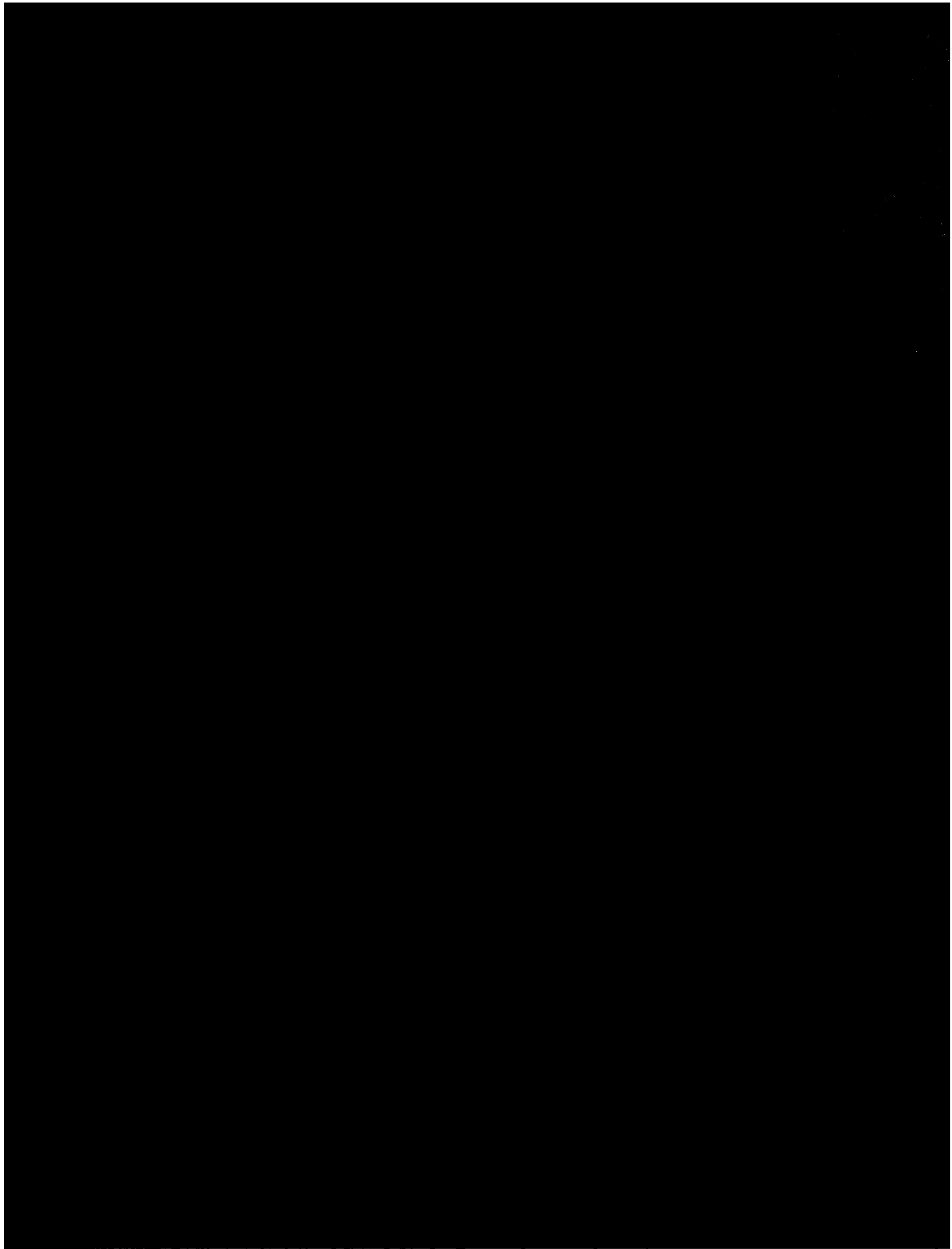




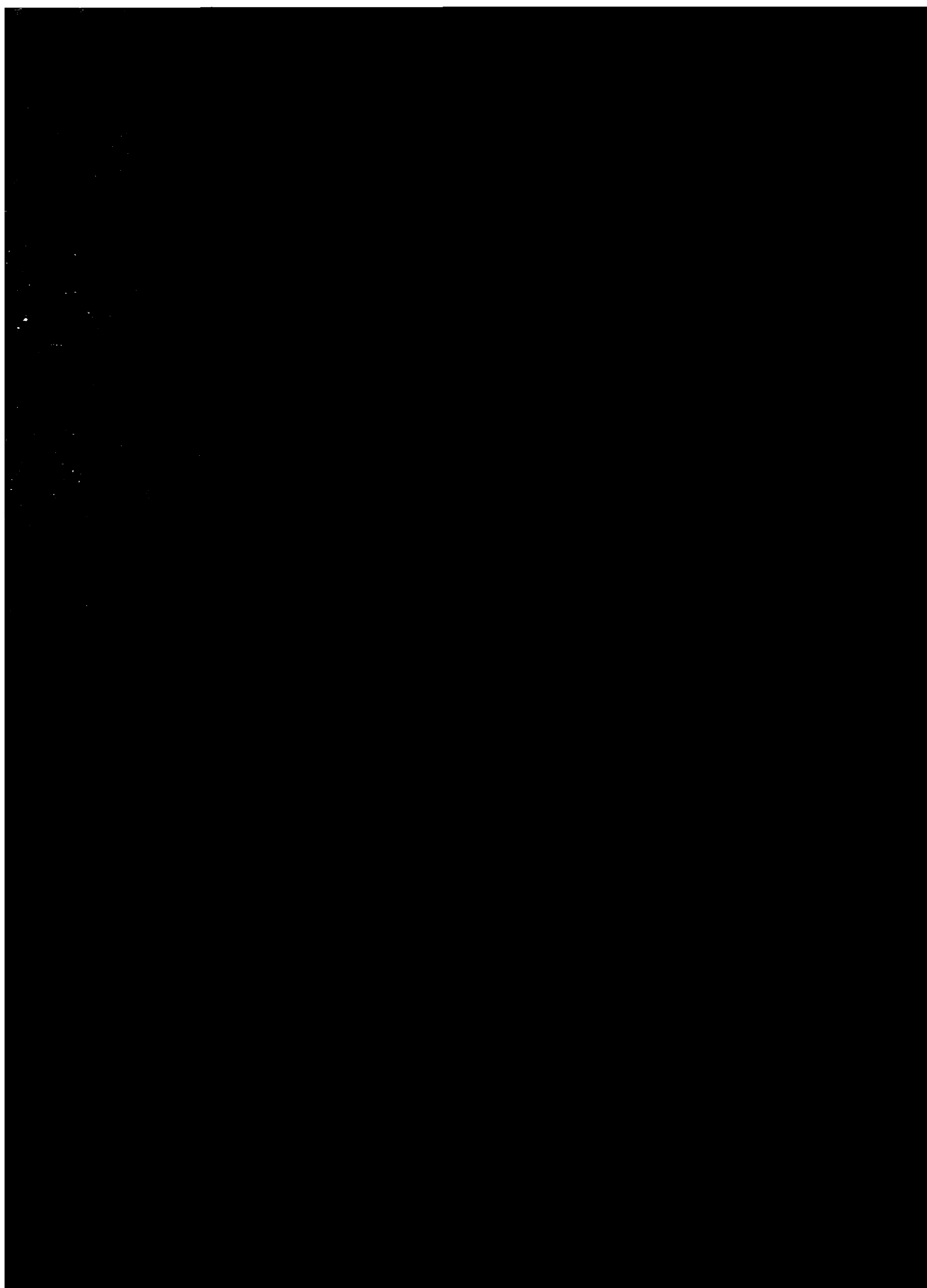


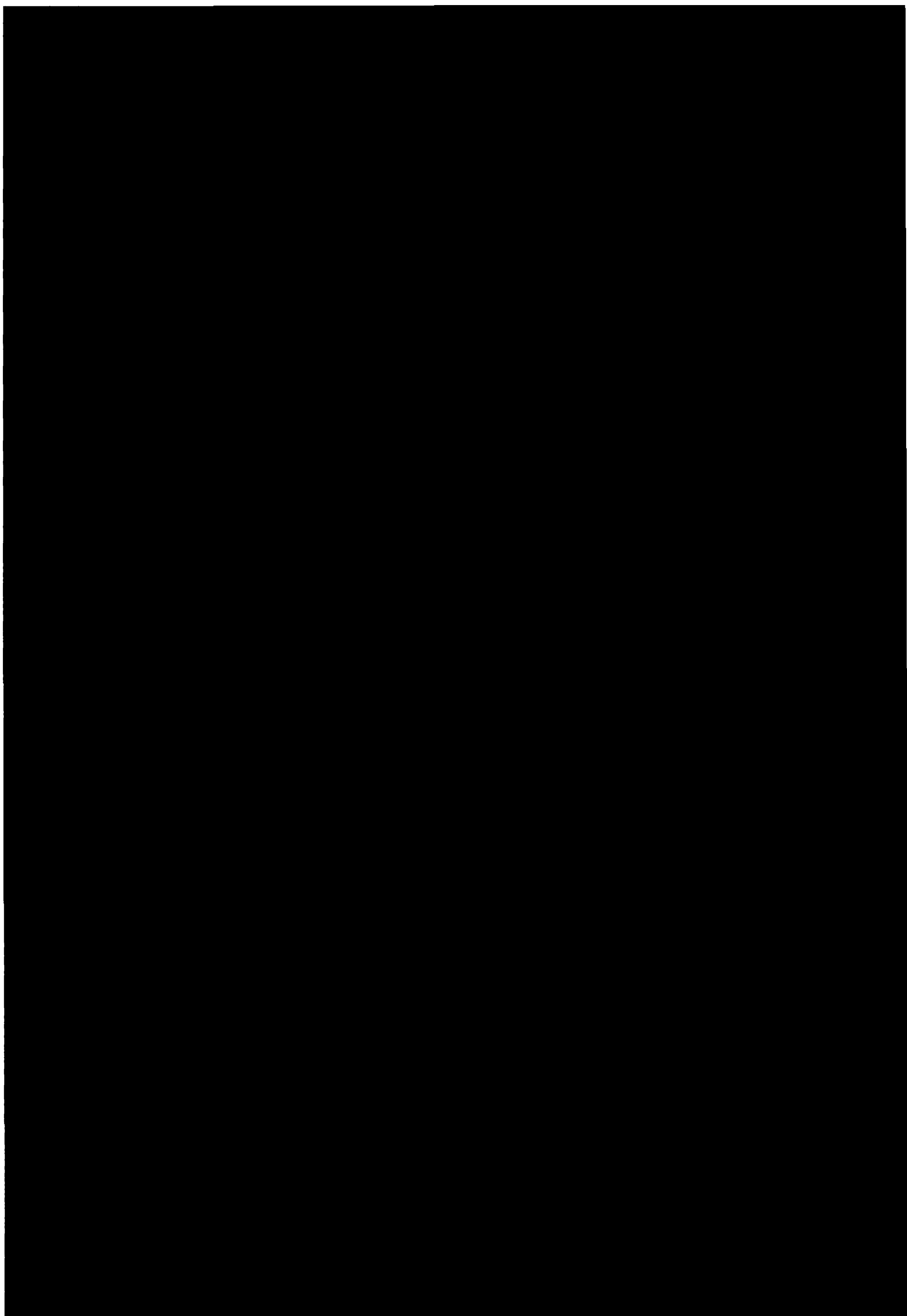
paastaaer og den fortreflige Hickes (90), at Jyders og A
Sprog haver enten været det samme, eller og kun lidet fr
ligt fra Dansk, Scandisk og Gothisk, og at Saxernes
haver vel i meget været adskilt fra de tvende andres, men
anderledes, end at en Jyde eller Angler haver kunnet
gen Moye lære Saxisk. Men endskiønt jeg ei vil nægte,
gamle Angler og Jyder have for den nærmere Beliggenhed
mere i Sprog lignet de Nordiske, end de længre fraliggende
ter have giort, saa viser dog det Sprog, som endnu tales
geln og i Jylland, særdeles paa Vestkanten deraf, noget
fremmed og adskilt fra de Nordiske Sprog, og som
des i det gamle Angel-Saxiske. Imidlertid viser Hicke
paa et andet Sted, at Sproget i den rette Engelske Poe
mon, som levede i det 7 Sæculo, kommer nærmere D
Saxisk ellers pleyer, hvorfore han og kalder det Dansk
og at det ogsaa kommer overeens med Sproget af de ga
ler, som boede nord paa i Engelland, og med det
Dansk Saxisk, hvilket i senere Tider gik næsten
Engelland, og i hvilket mange Poëmata ere skrevne
gyndte at tage overhaand i Engelland fra det 9 Sæculo
den Tid nemlig, da de Danske jævnligen bekrigede
keligt er det, at Irland skal have brugt de Angel-
staver, forend det blev undertvunget af Engellænderne
maae være blevne indførte ved Missionairer); Ja
tildeels været i Brug i Frankerige og Tydskland,
Land de ere blevne bragte ved de Benedictinske
men naar det samme ogsaa siges om Dannemark,

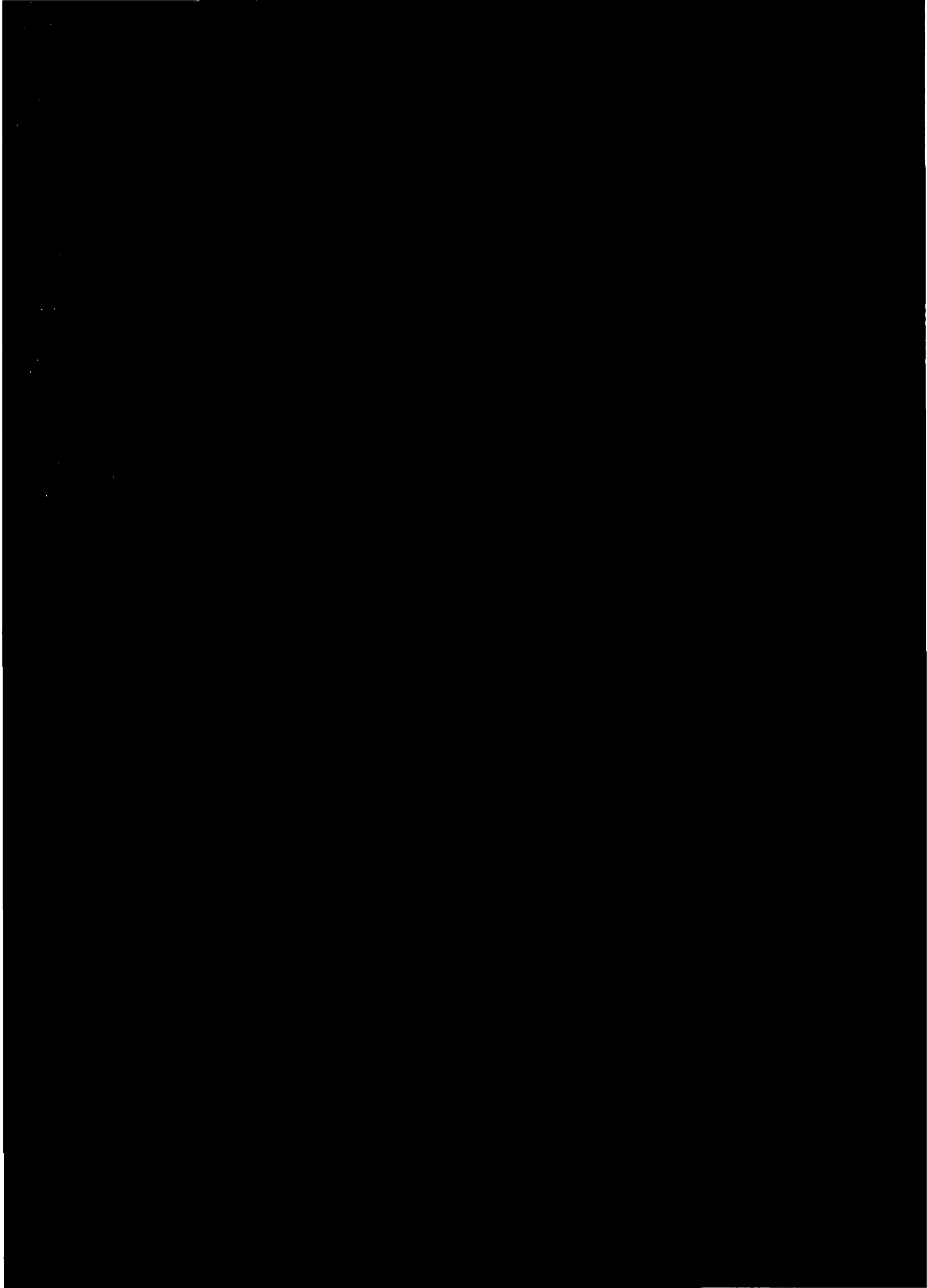
(90) Thes. ant. t. I. Dedicat. p. 3. præf. in
lo S. p. 9.

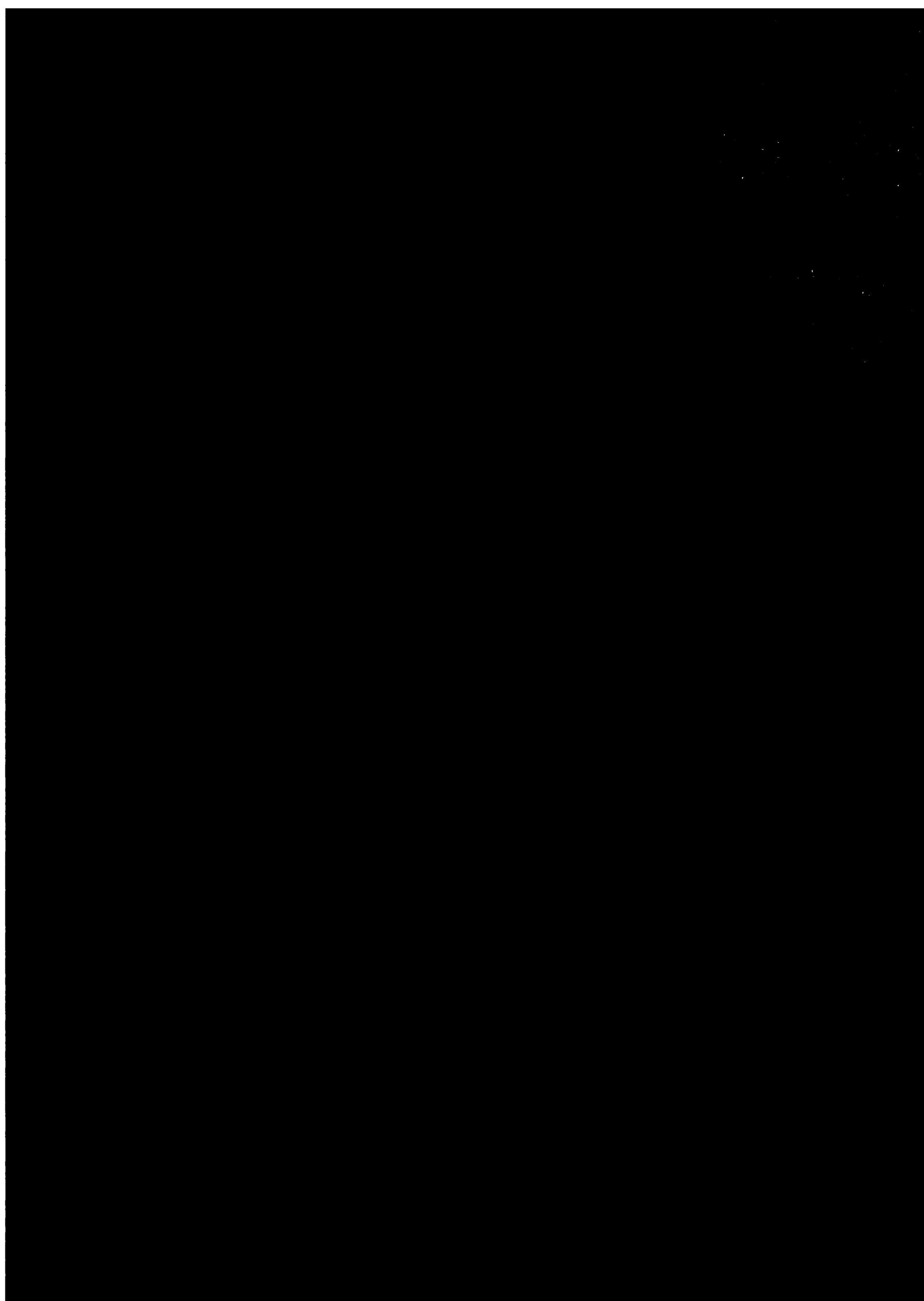


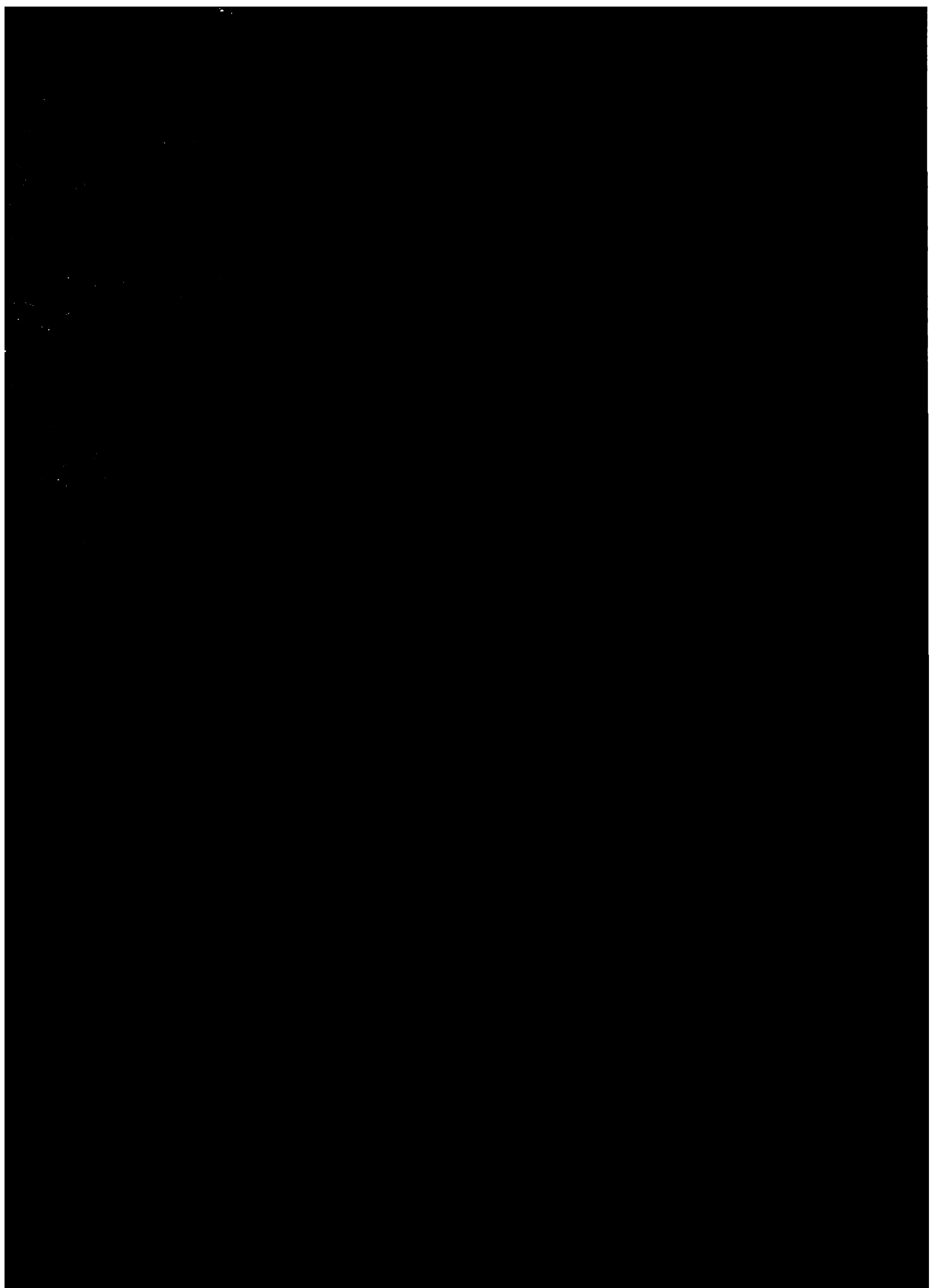
[redacted]

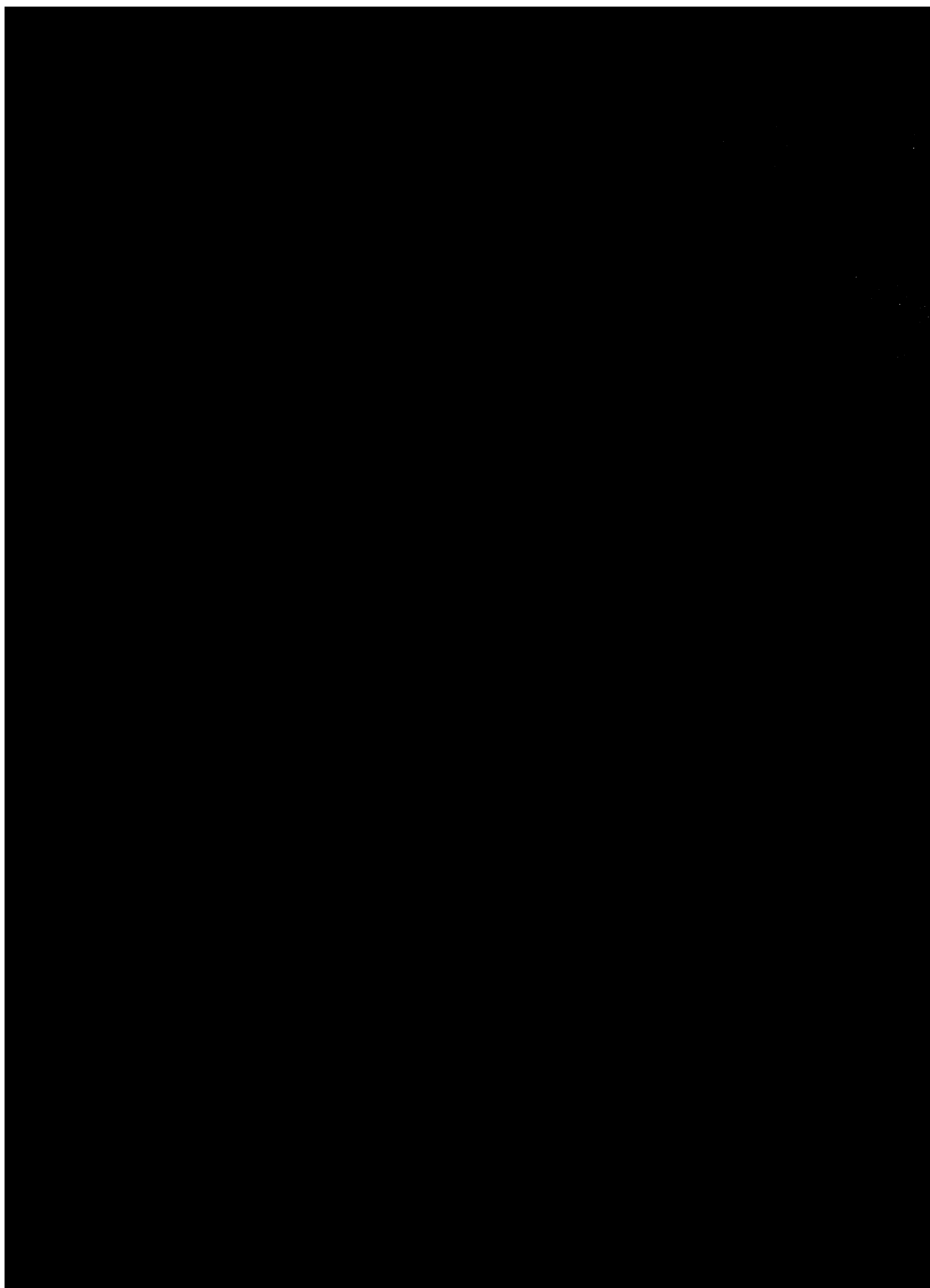


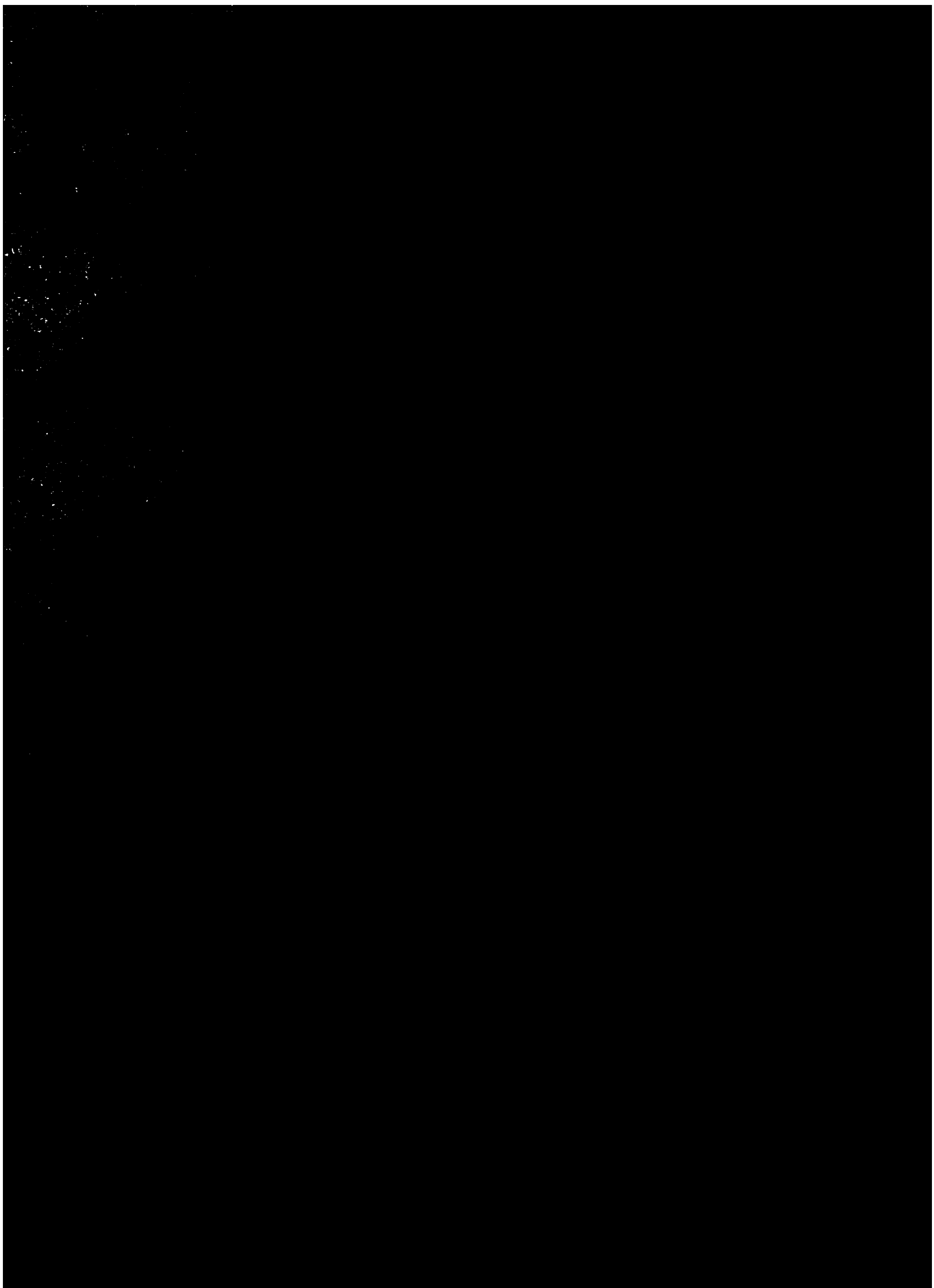


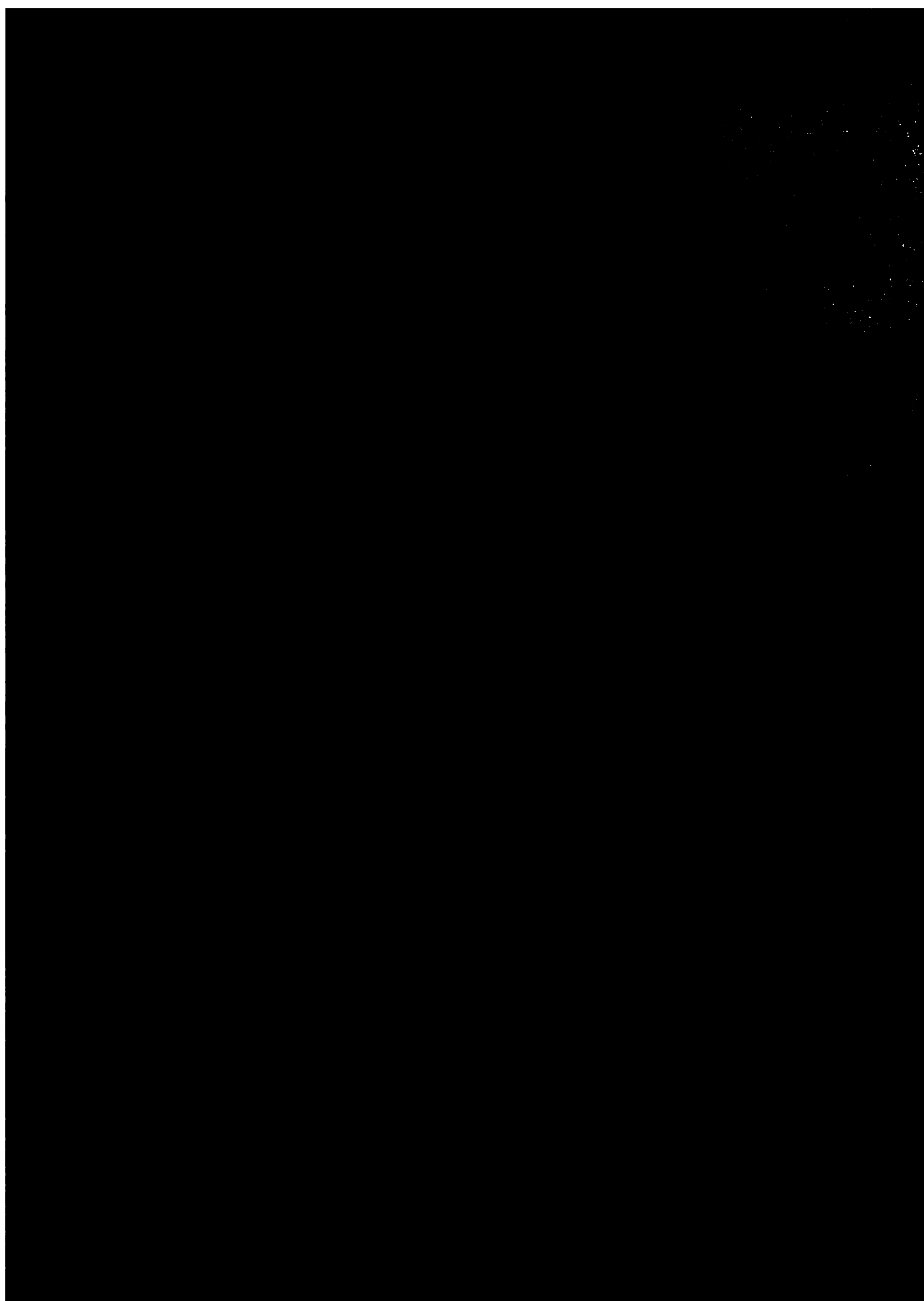


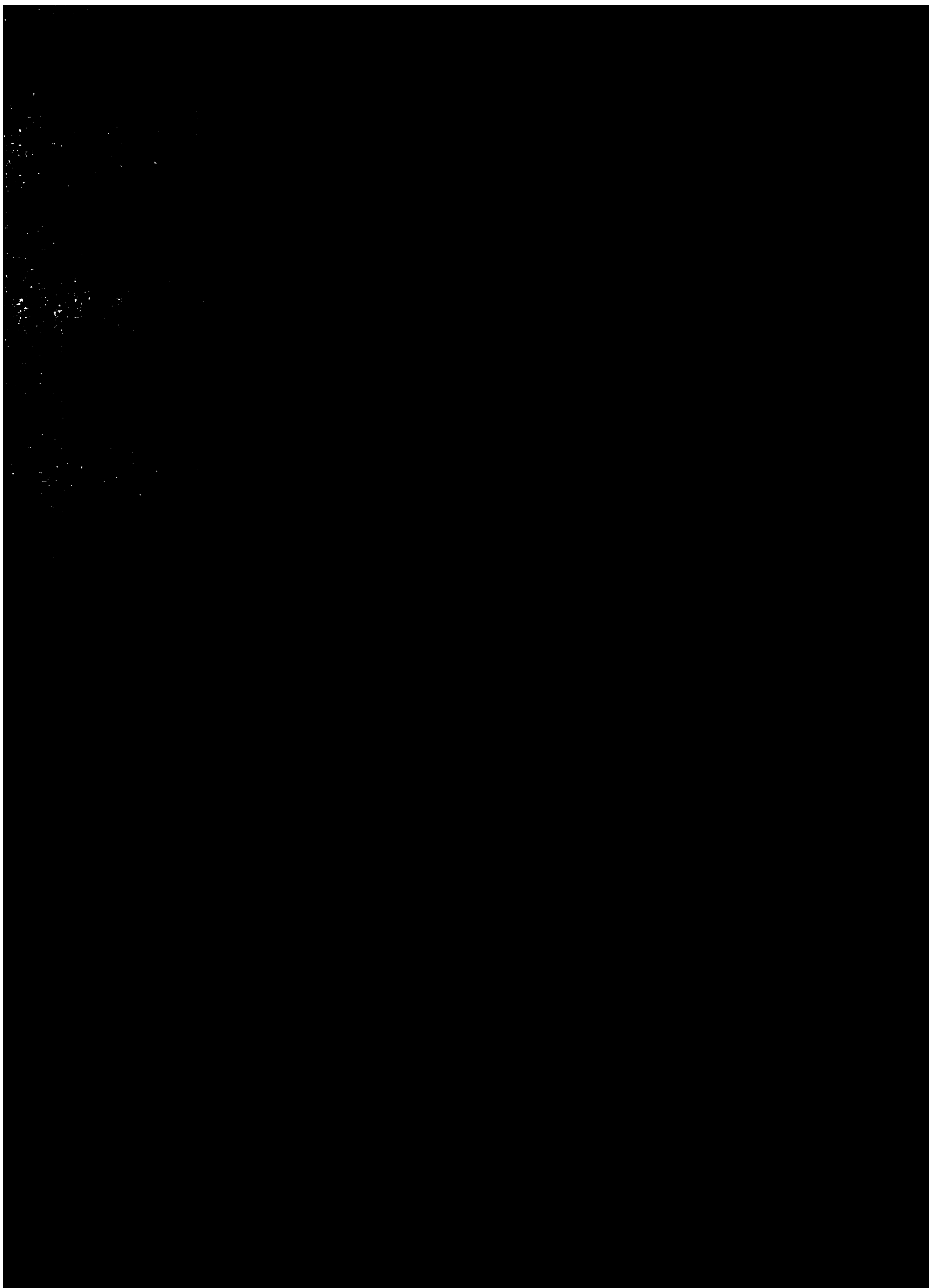








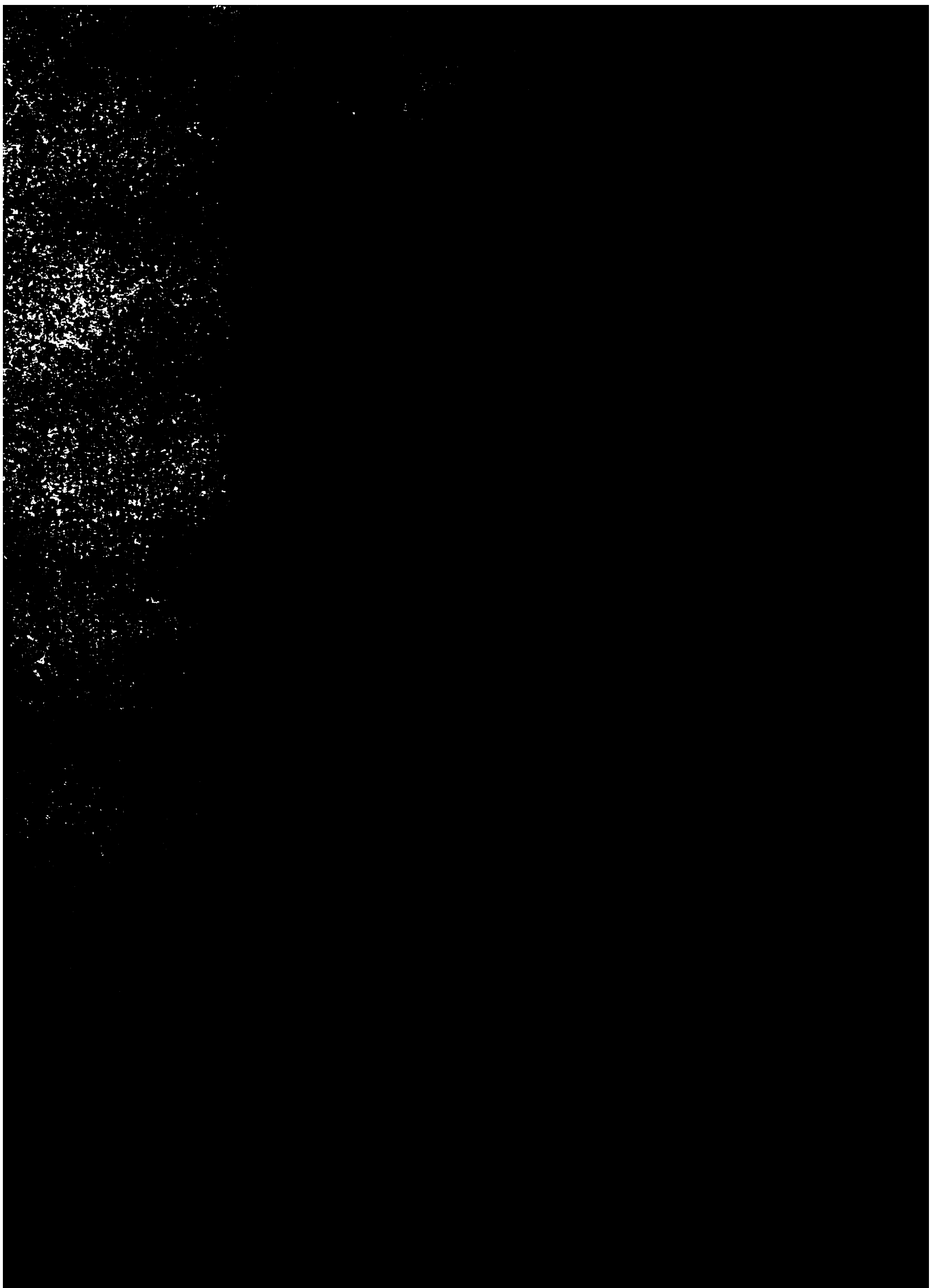




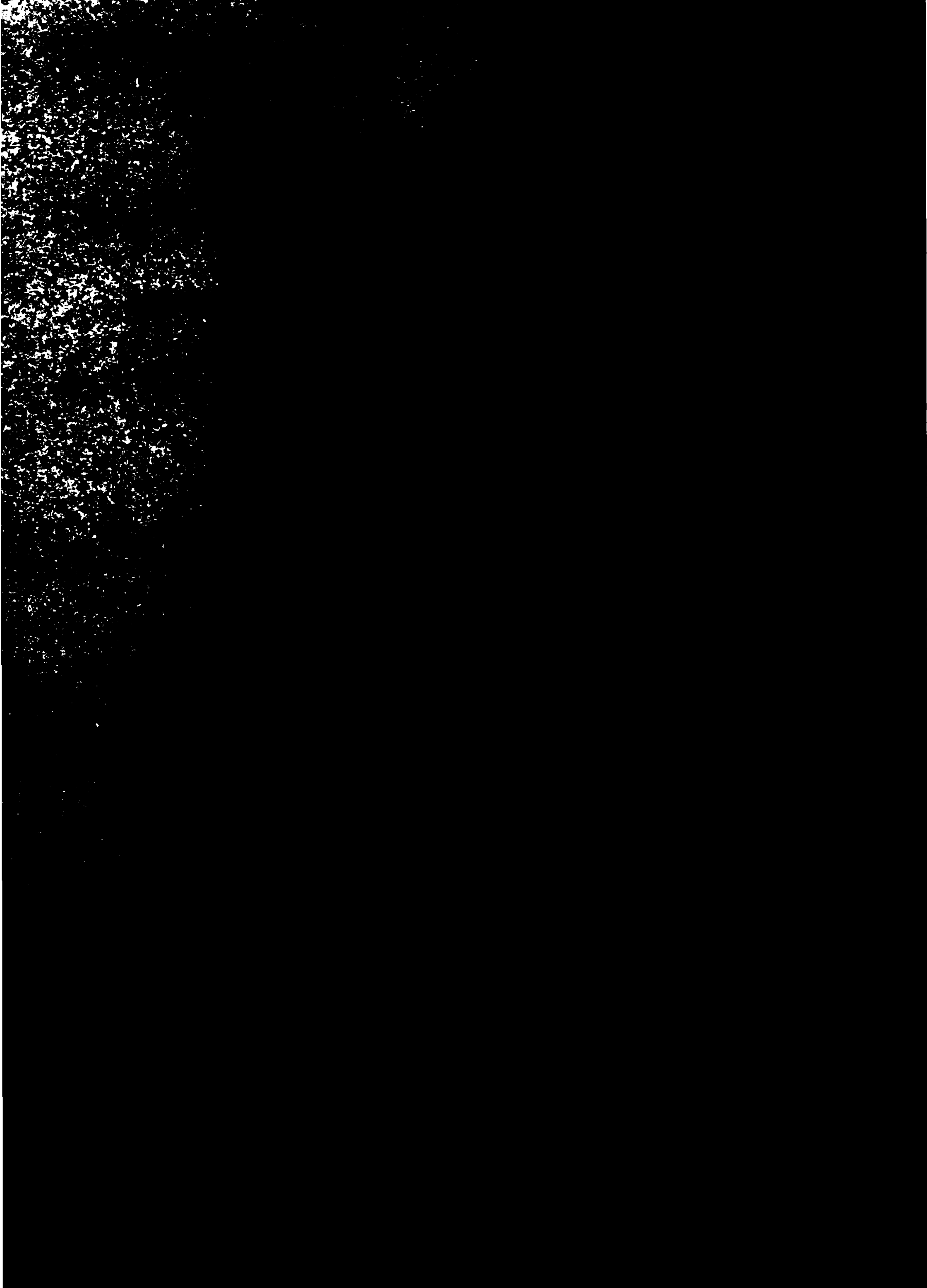






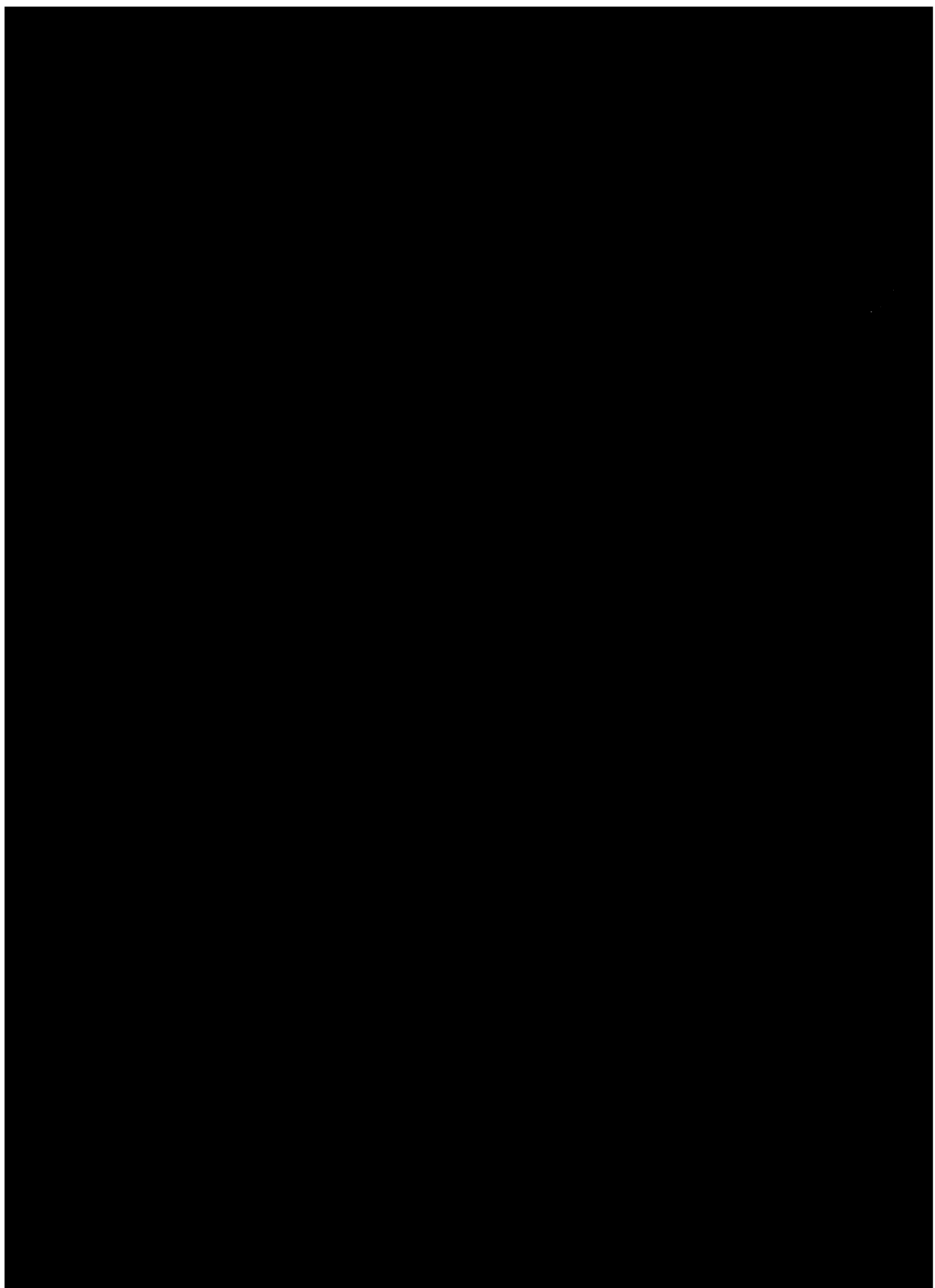


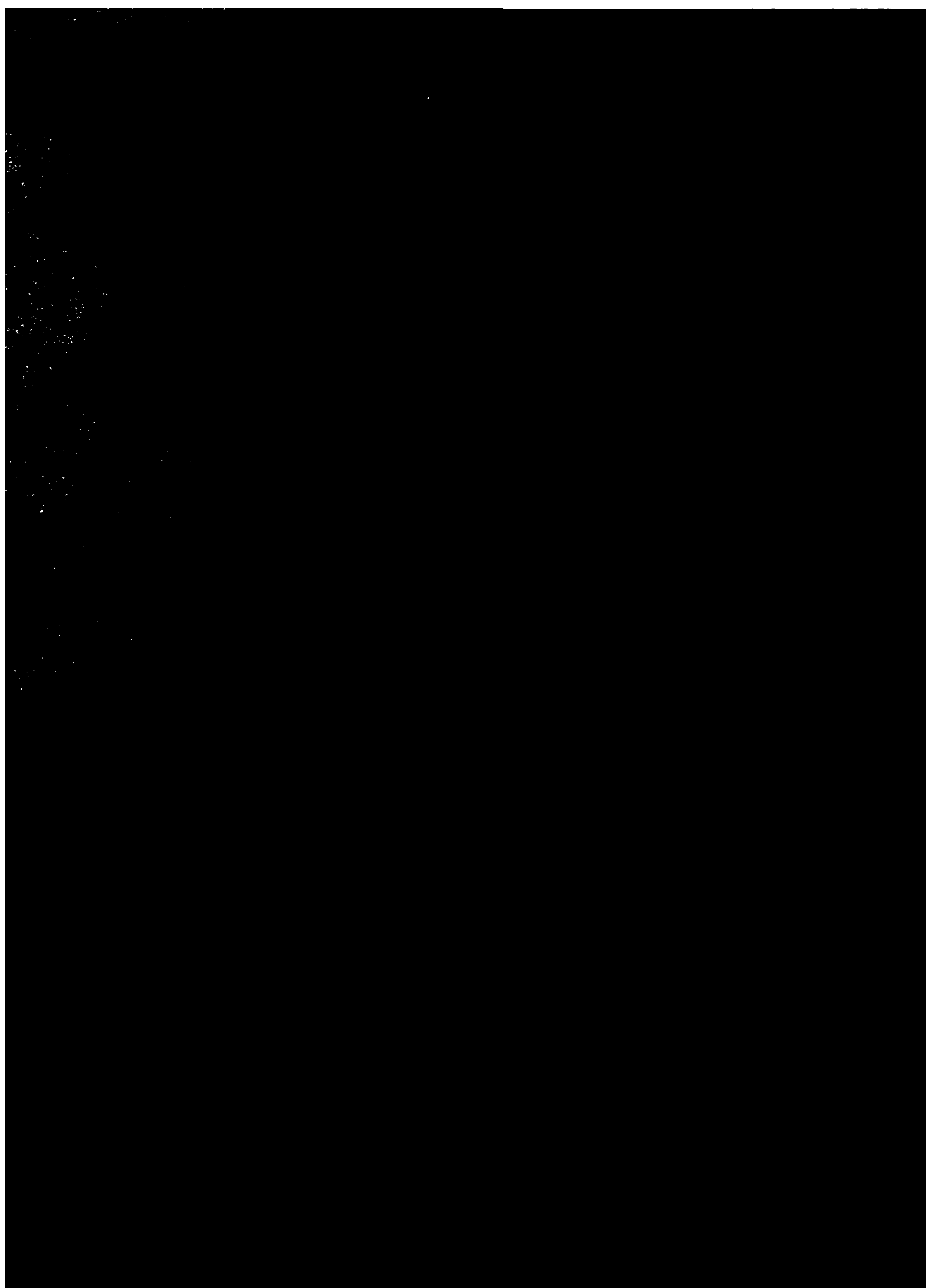


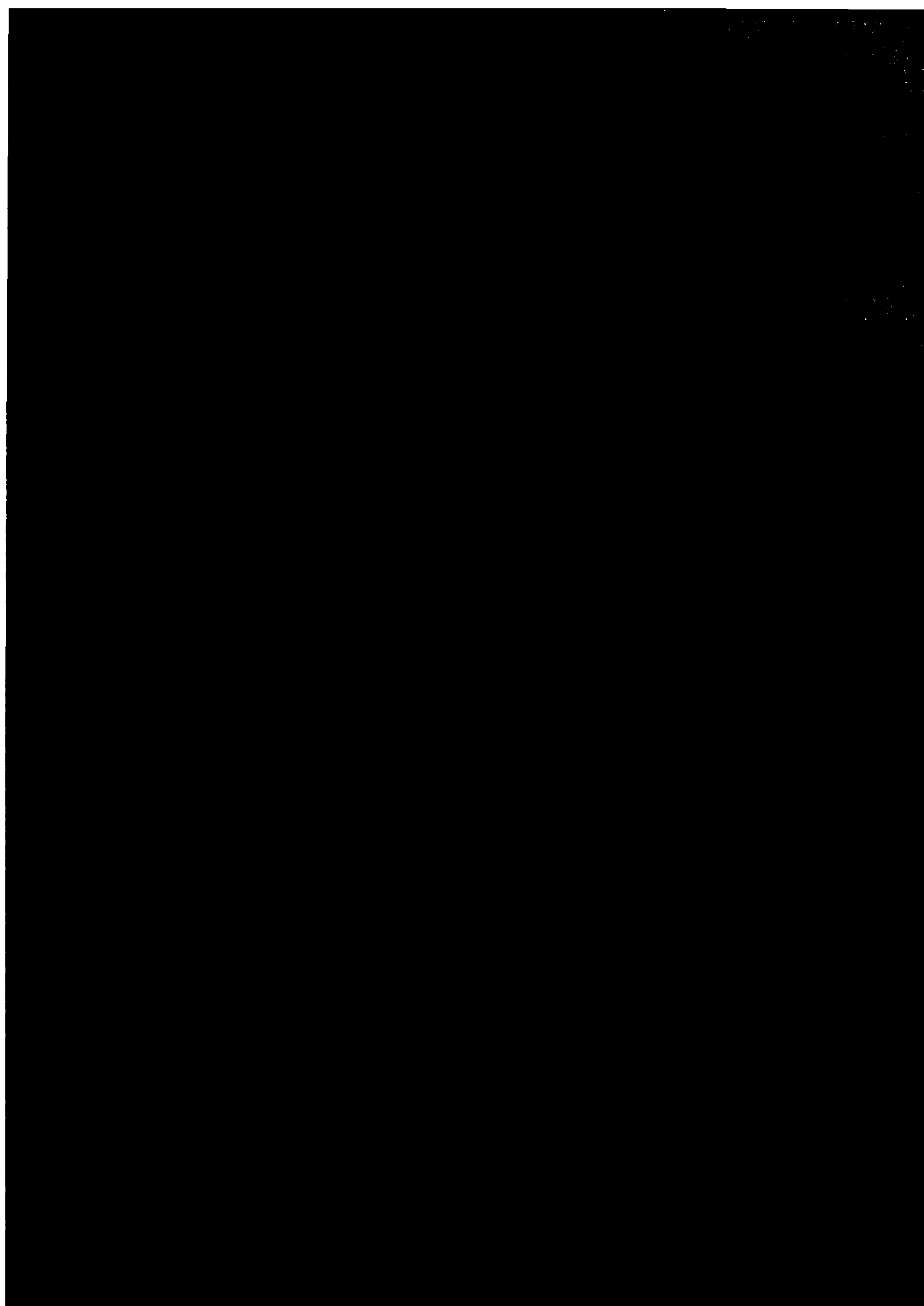








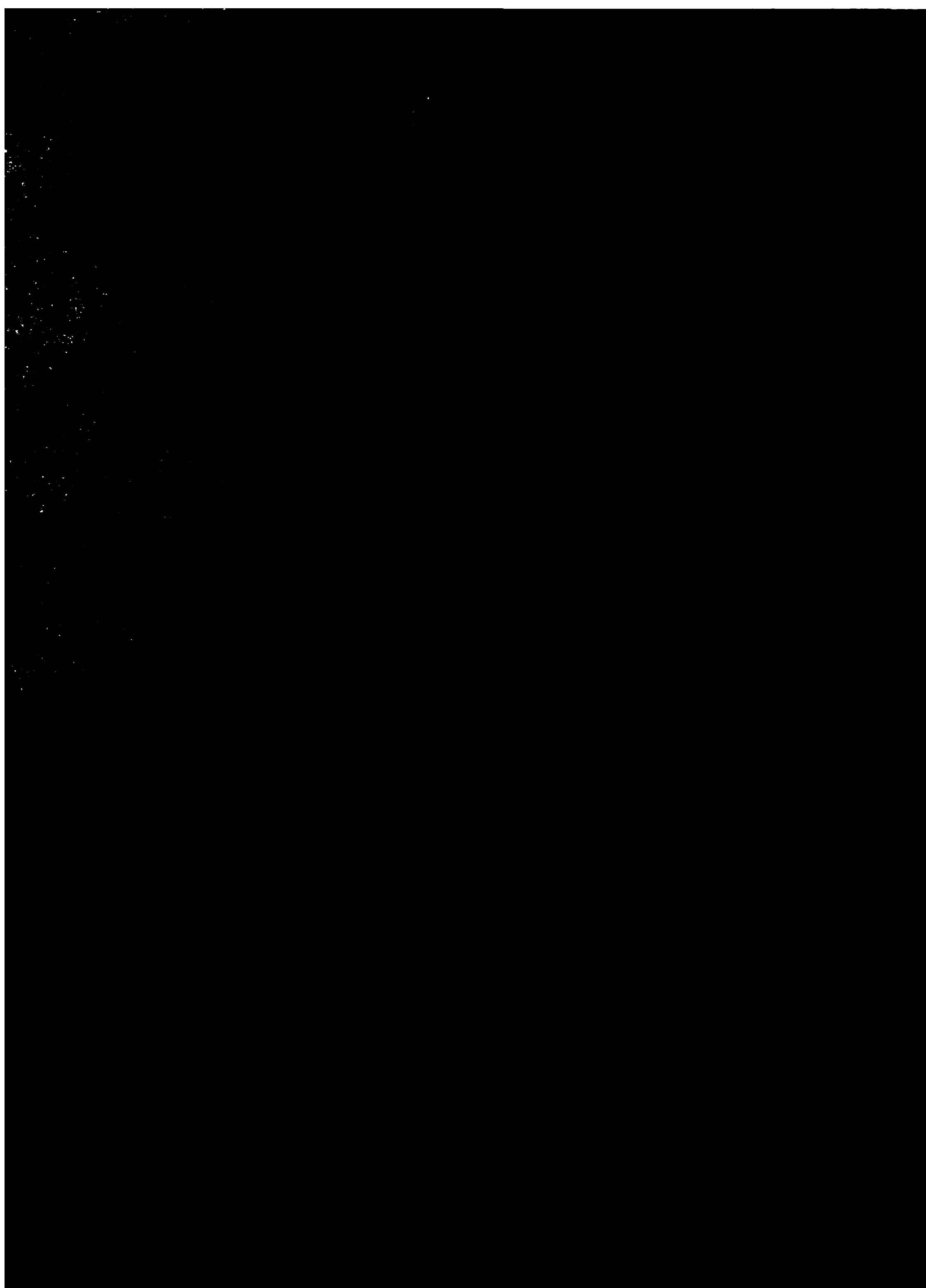


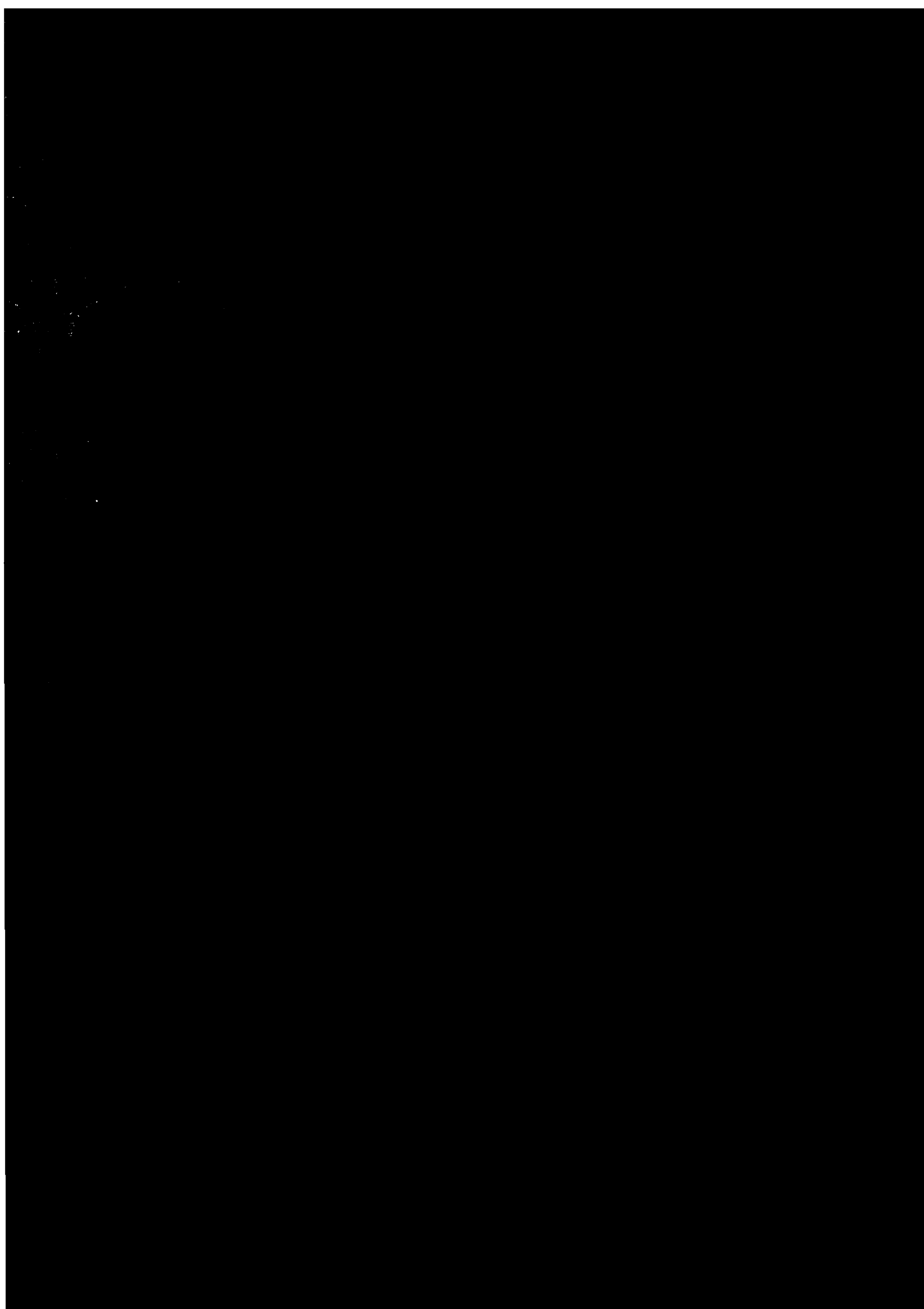




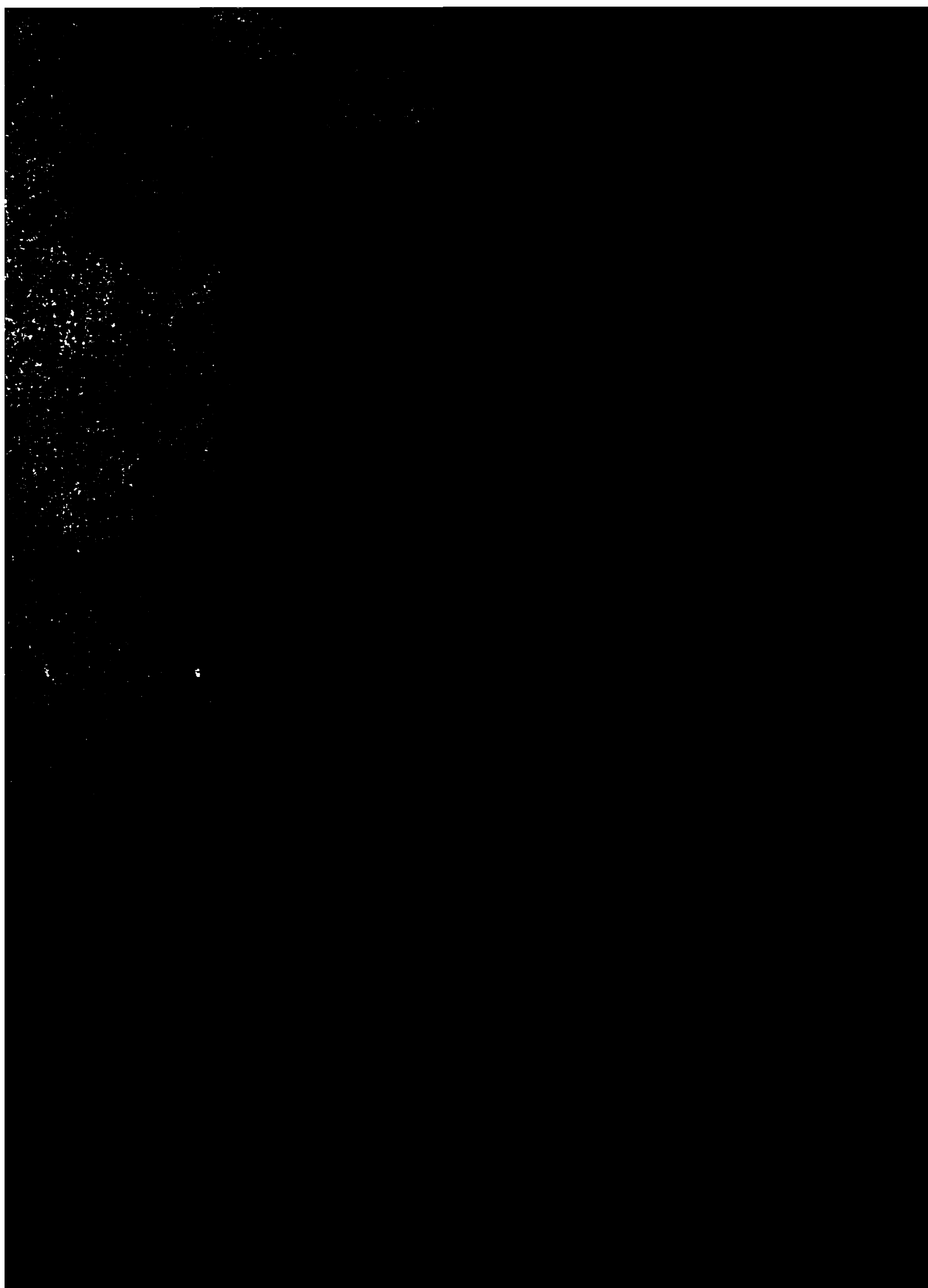
[redacted]

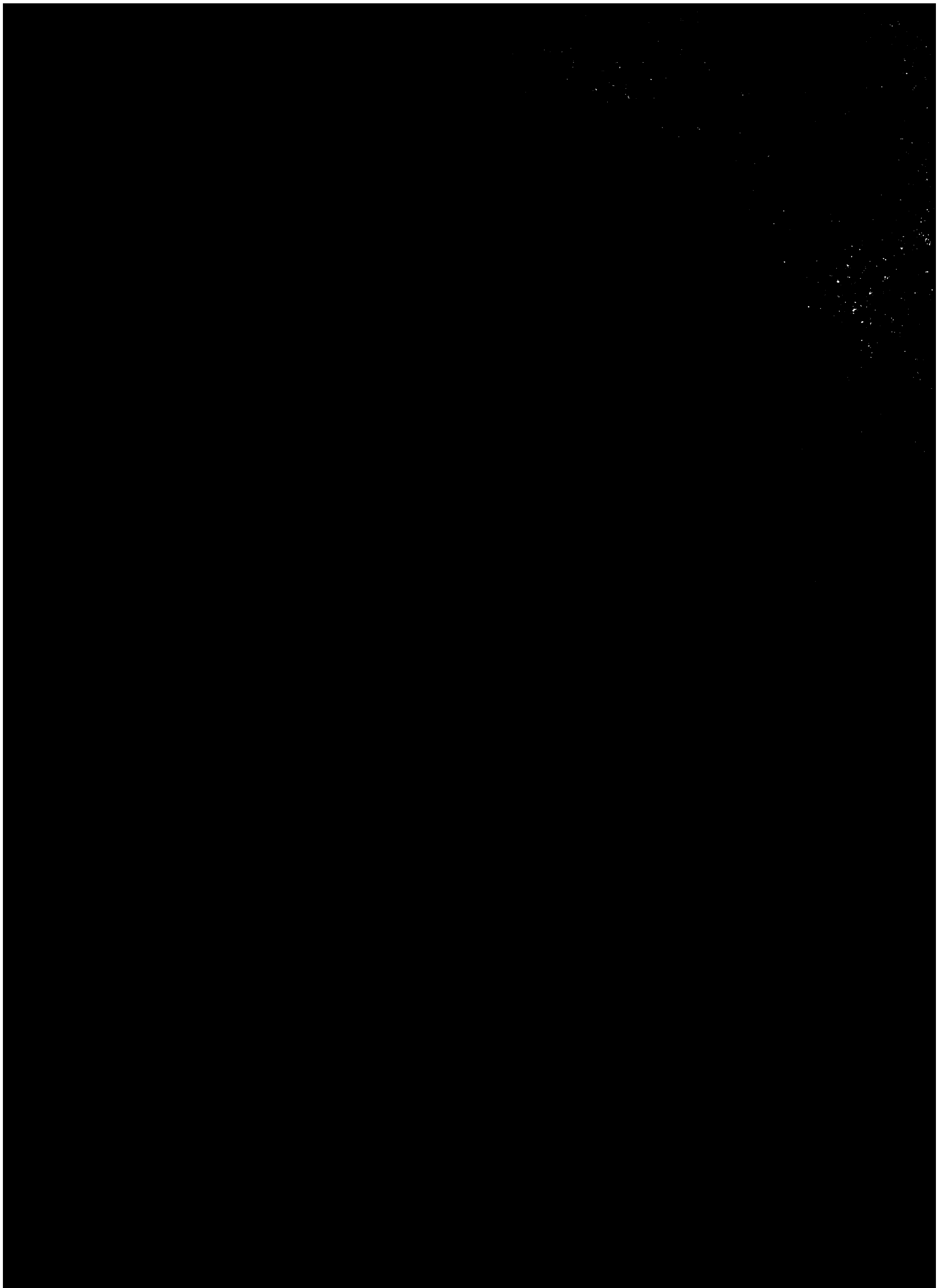


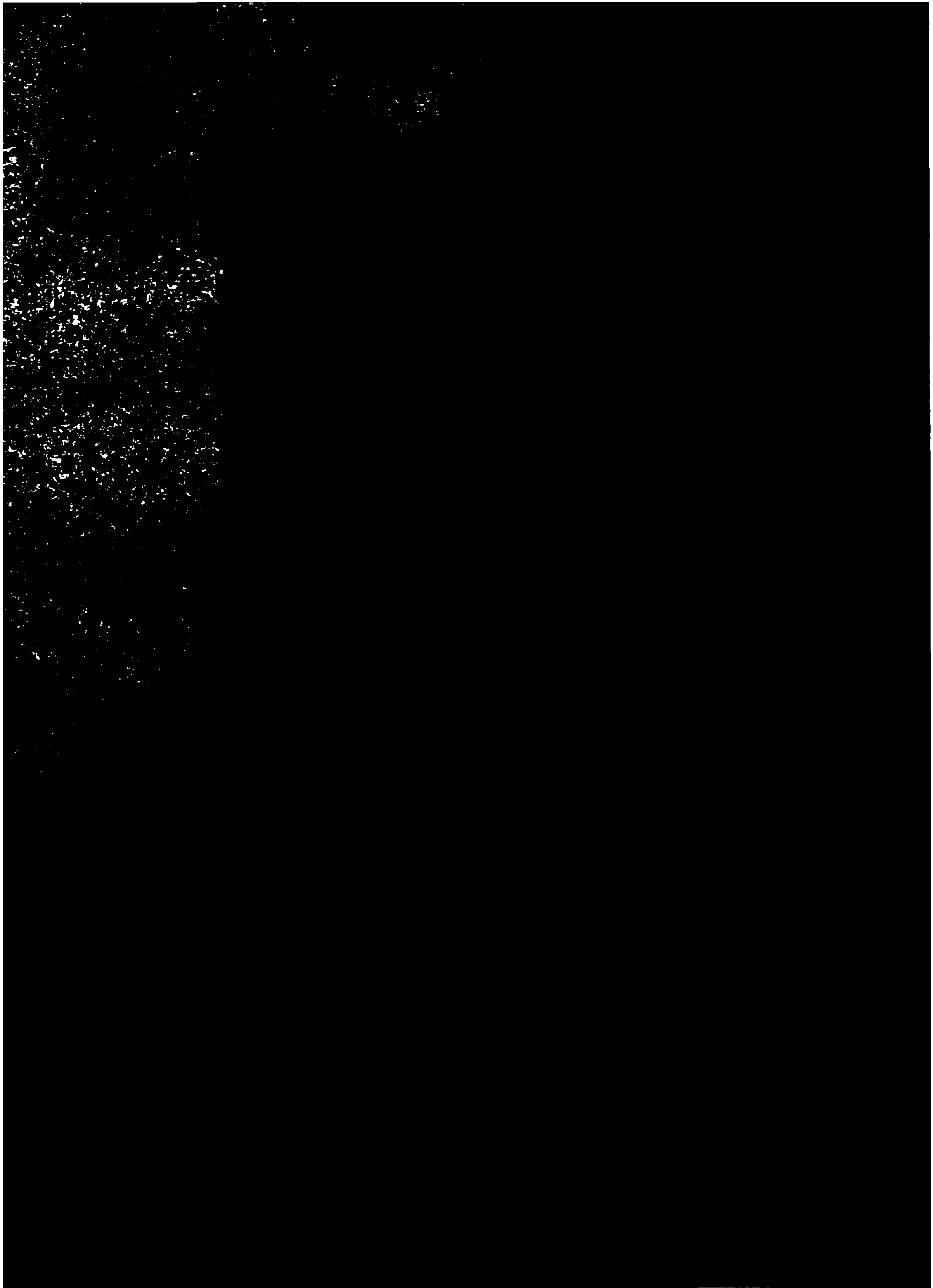










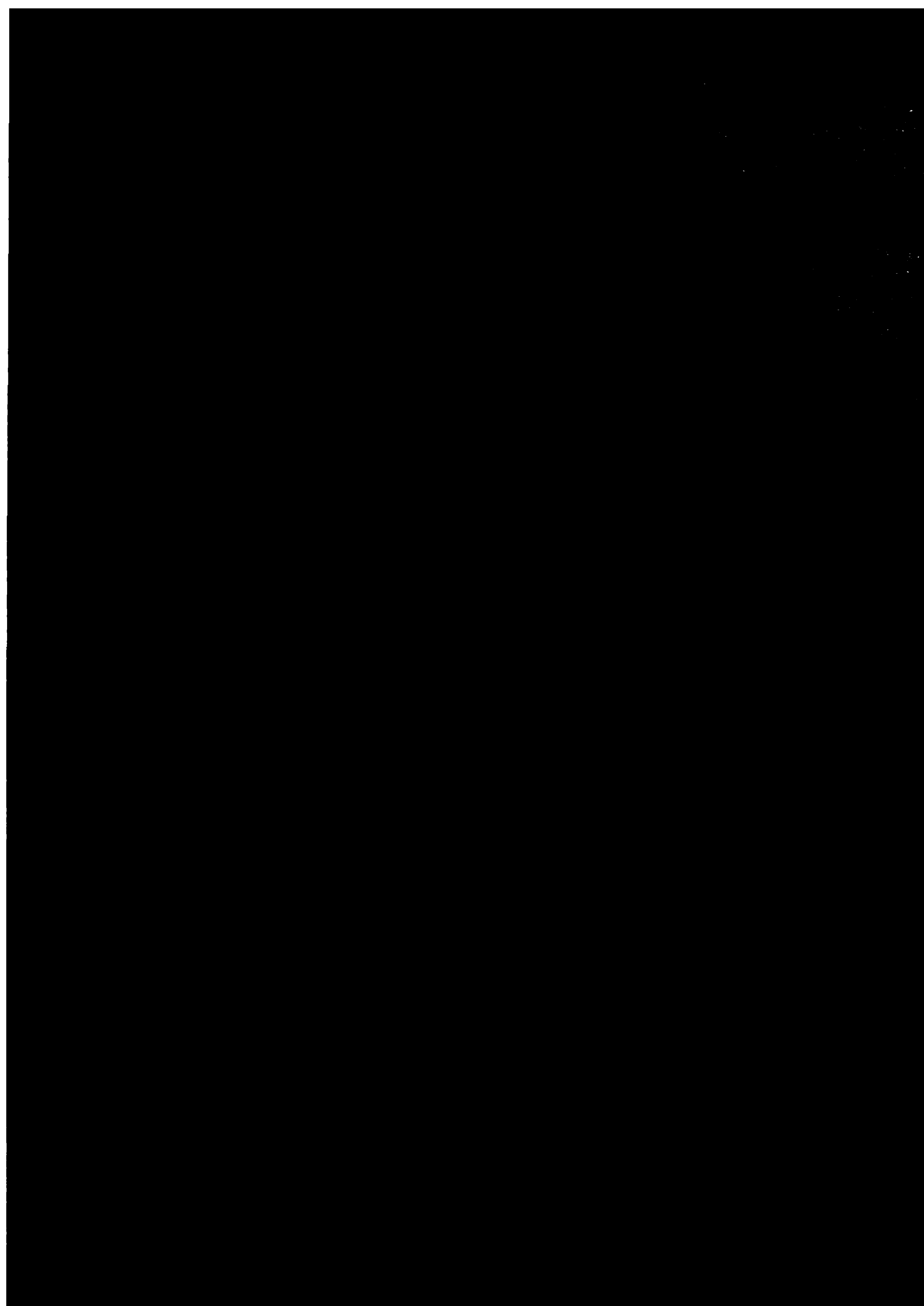


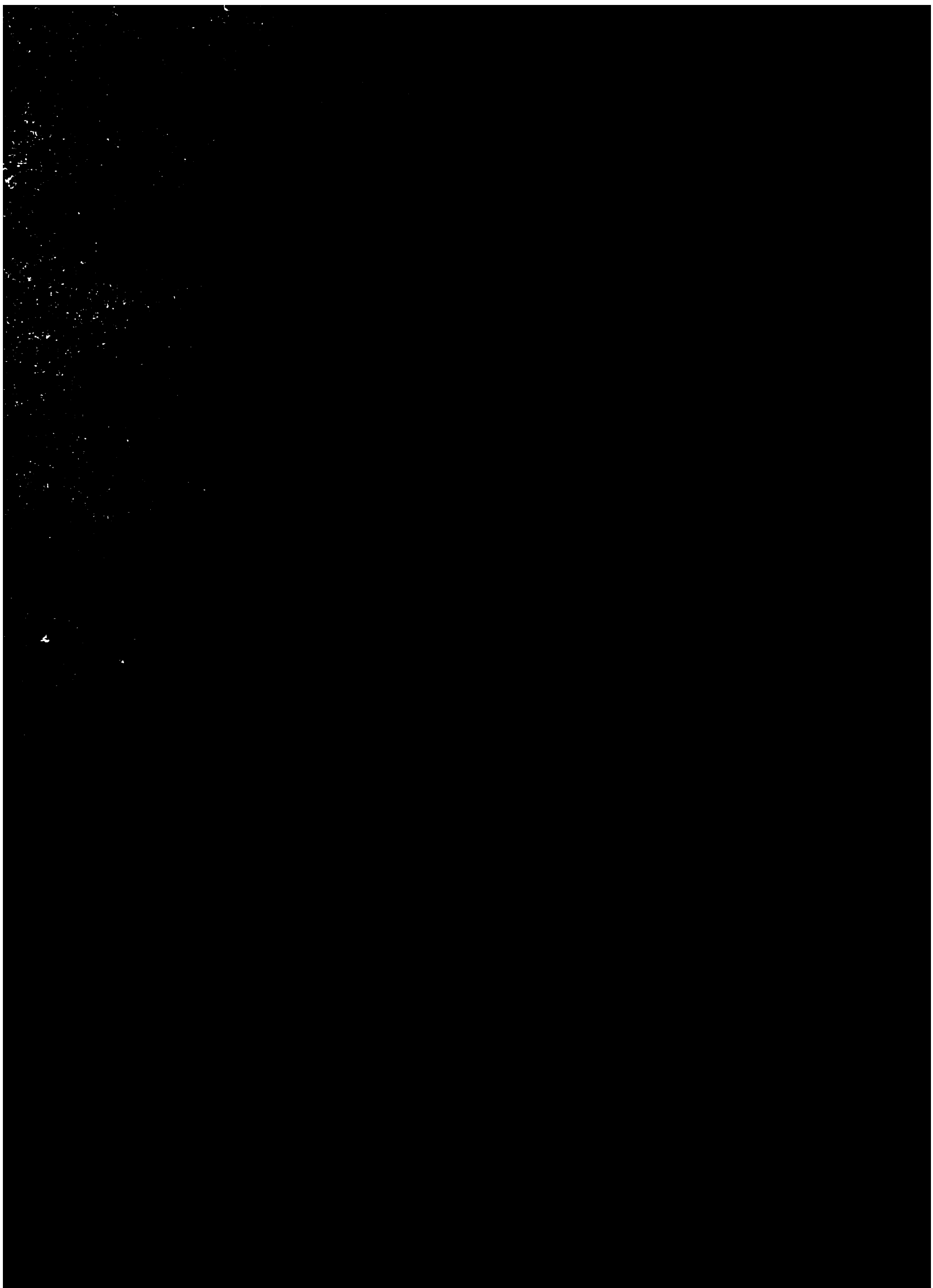








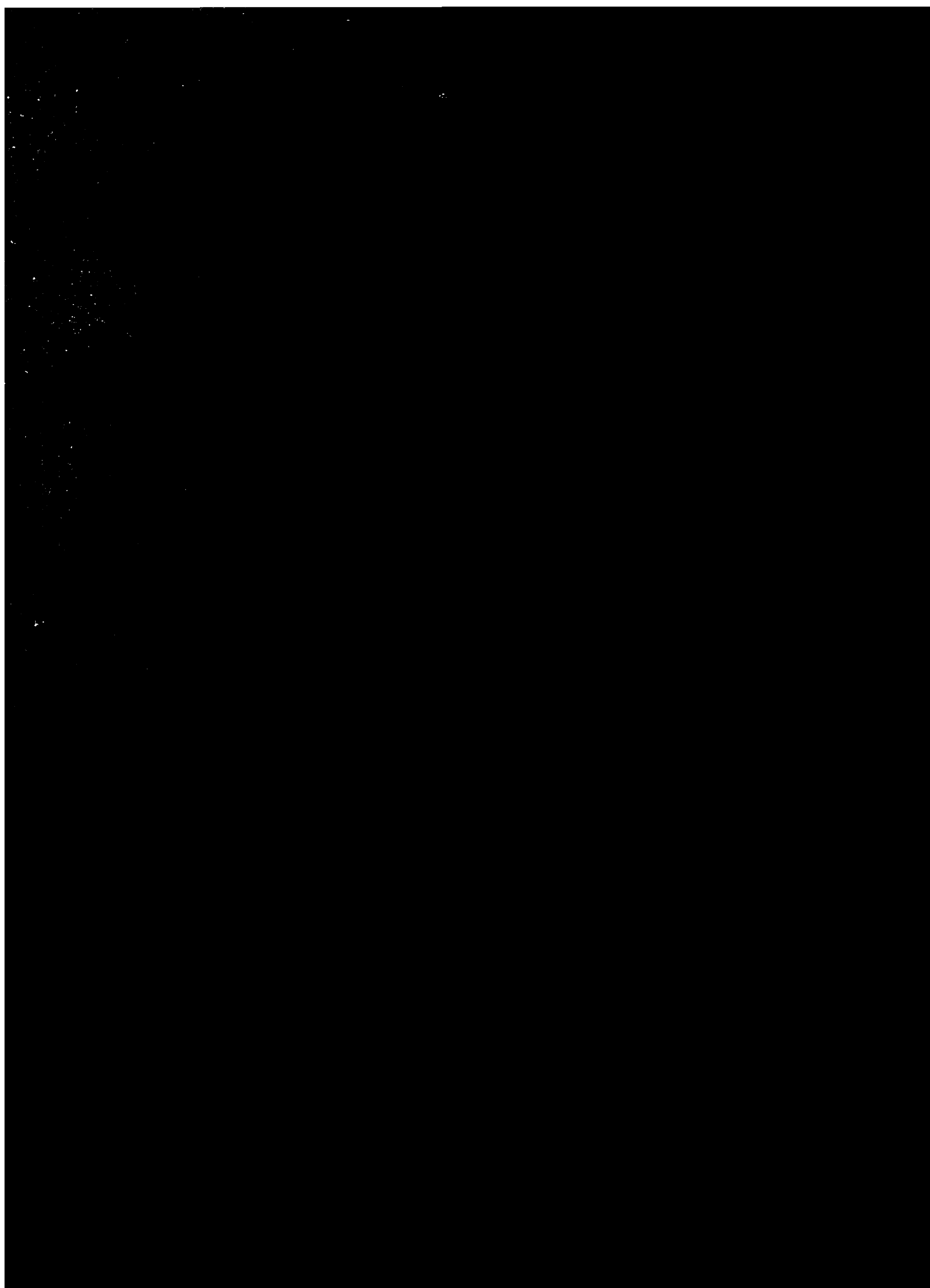


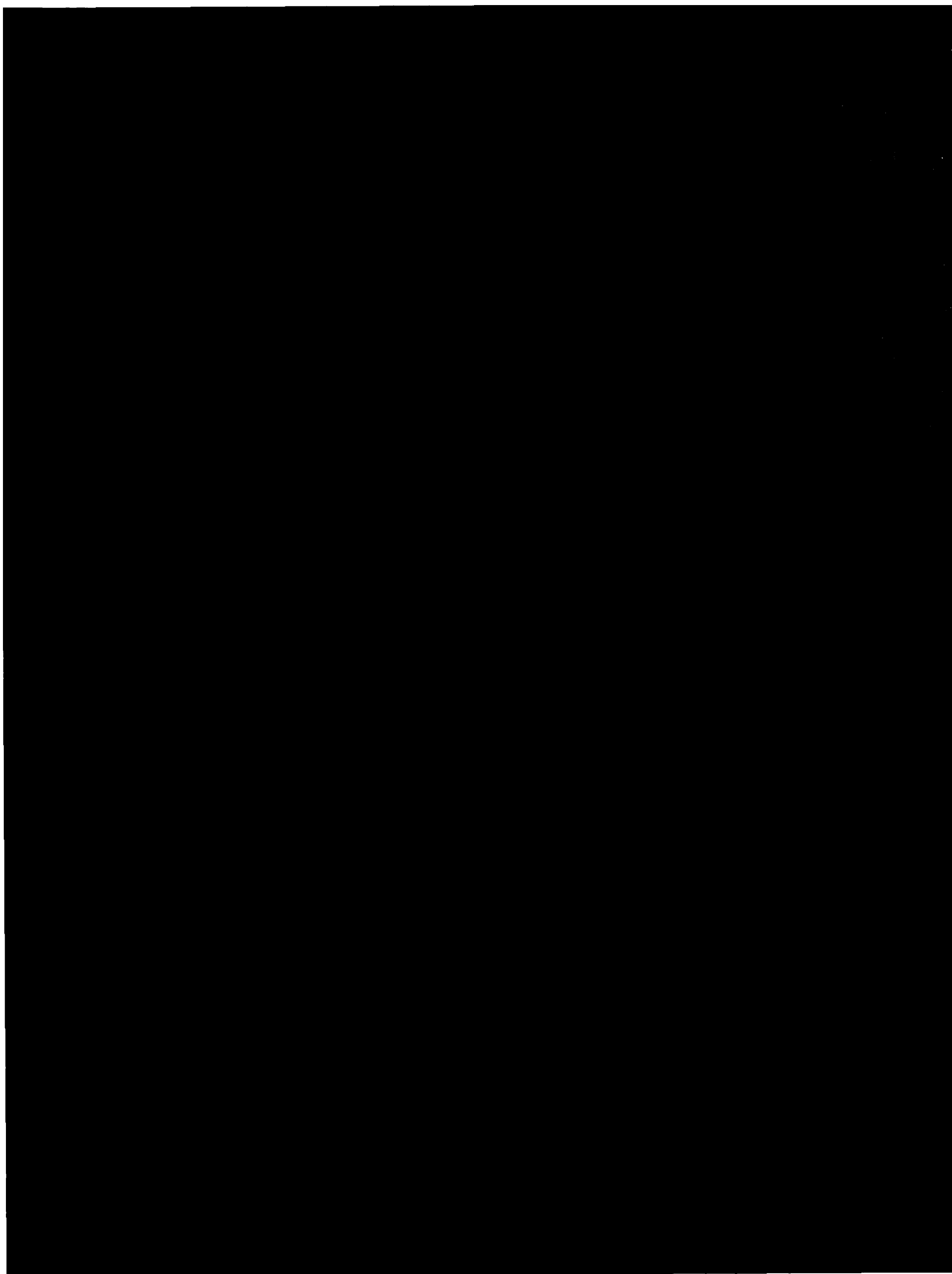




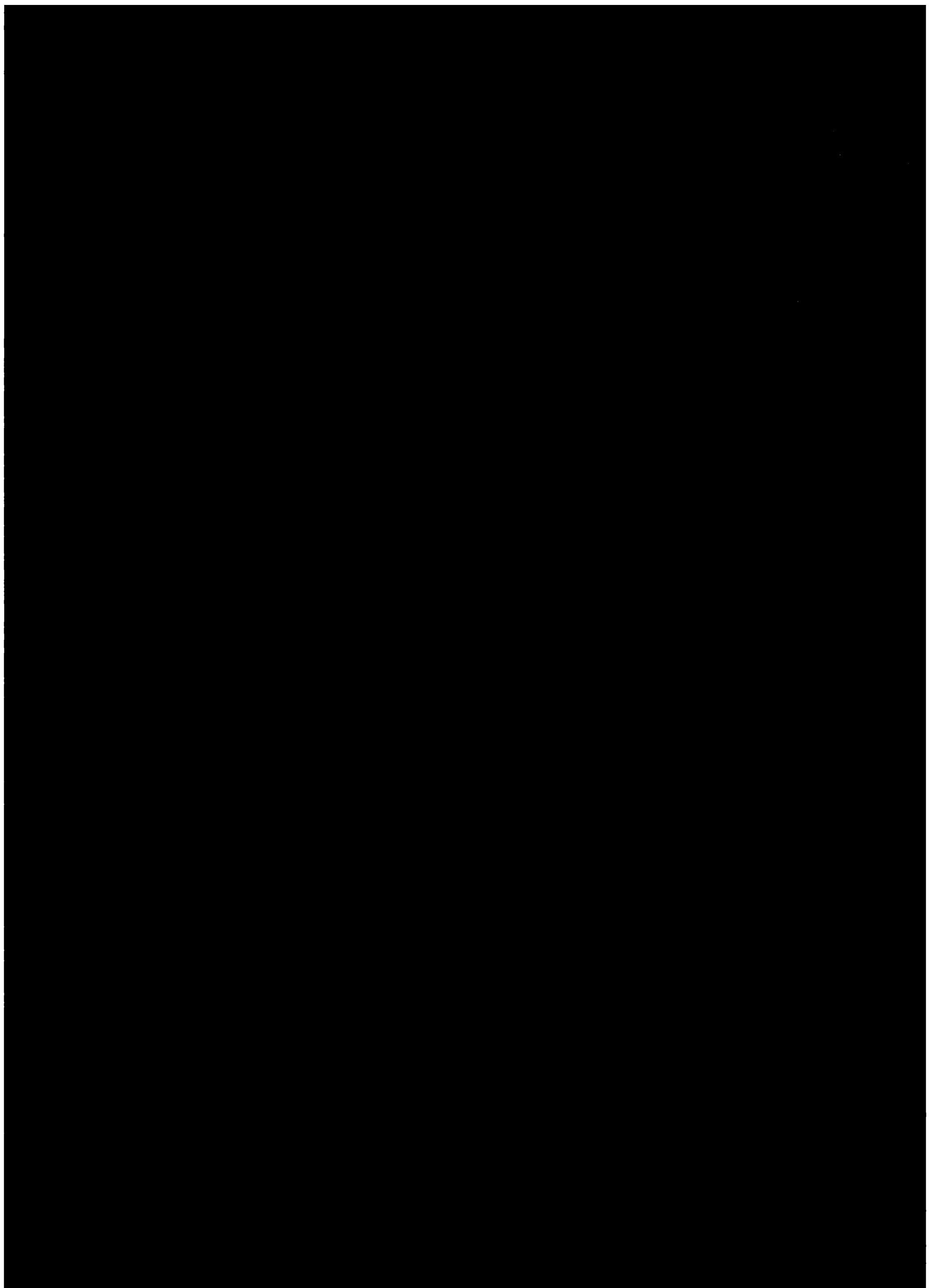


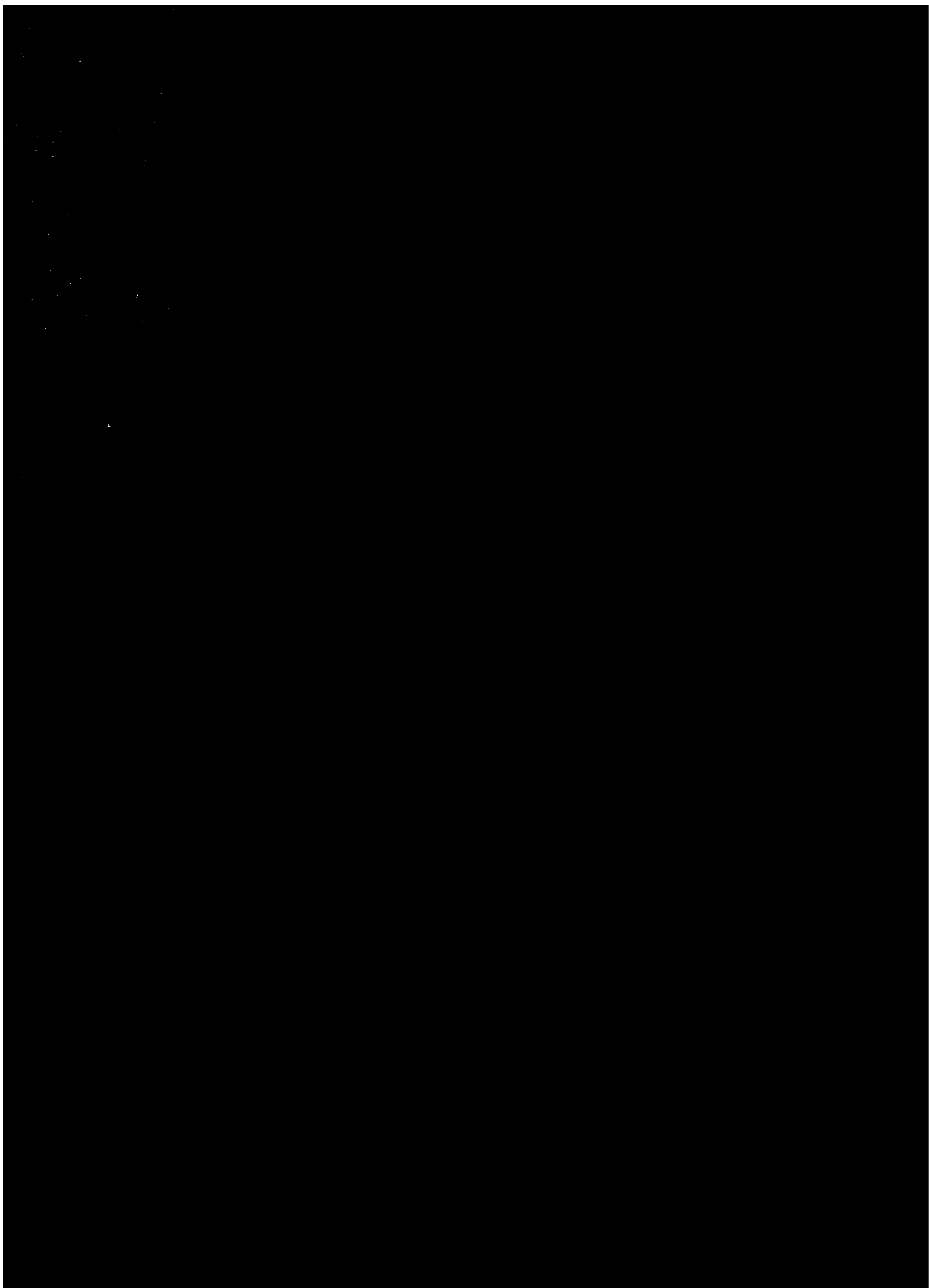


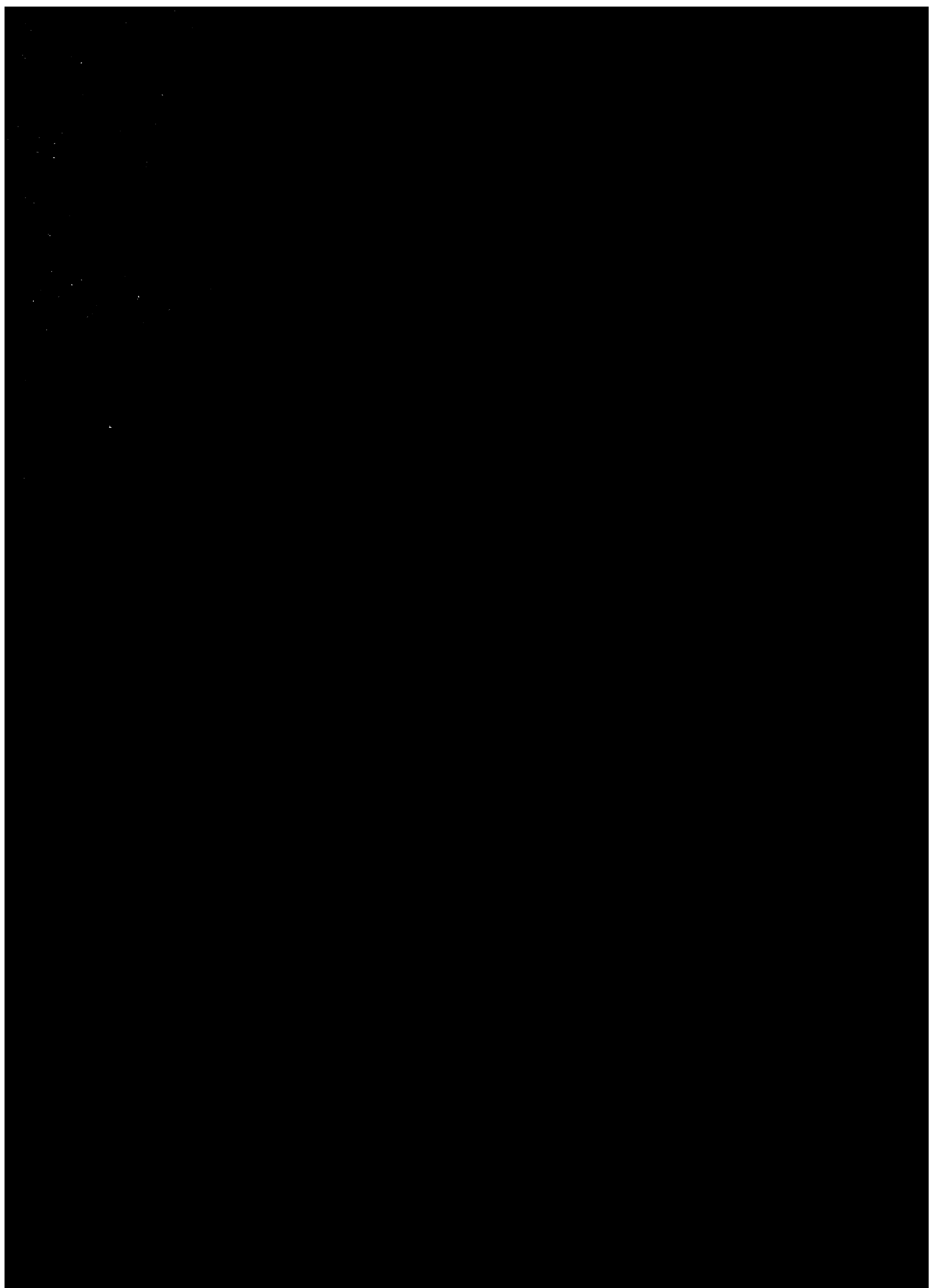


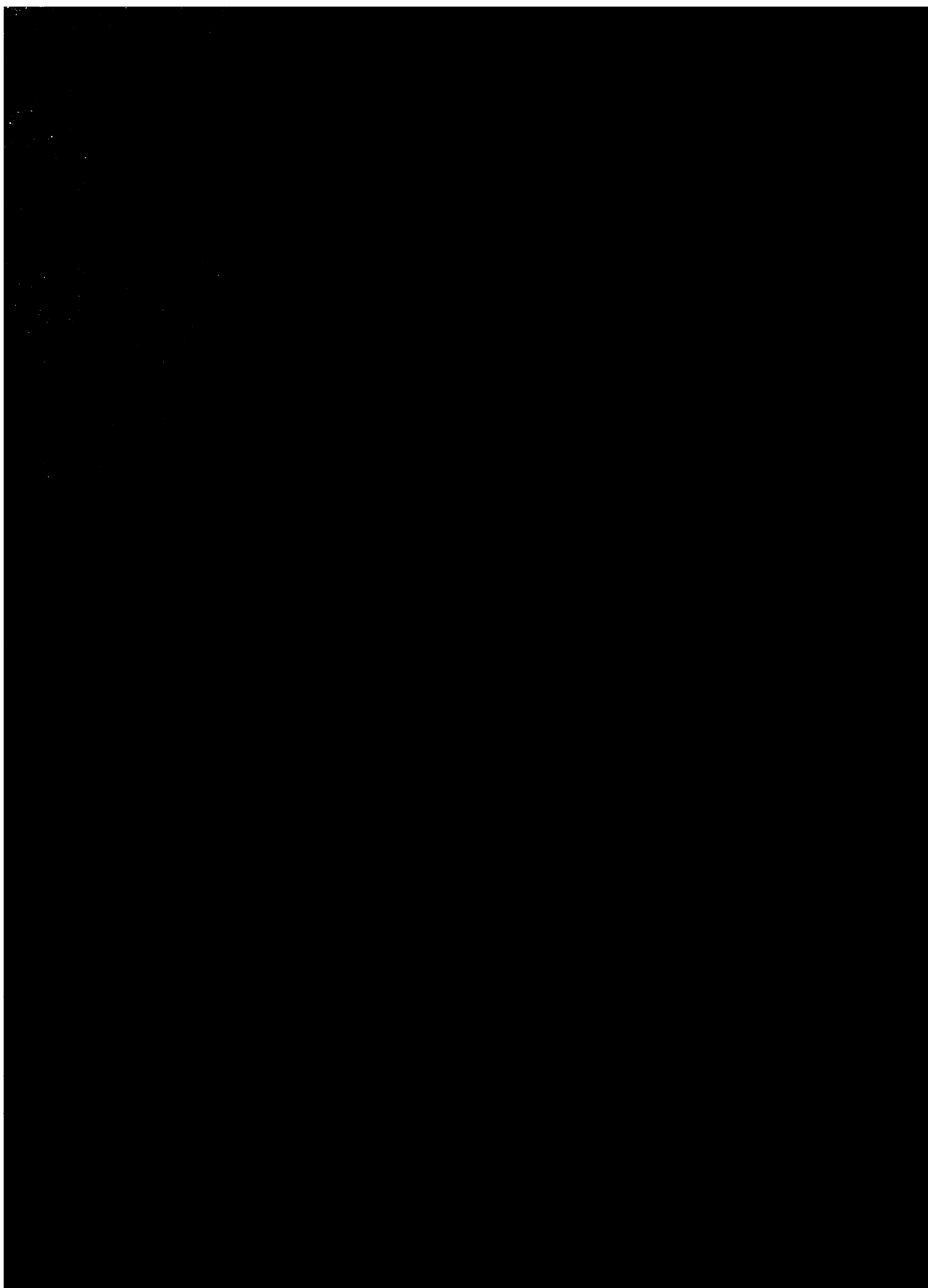


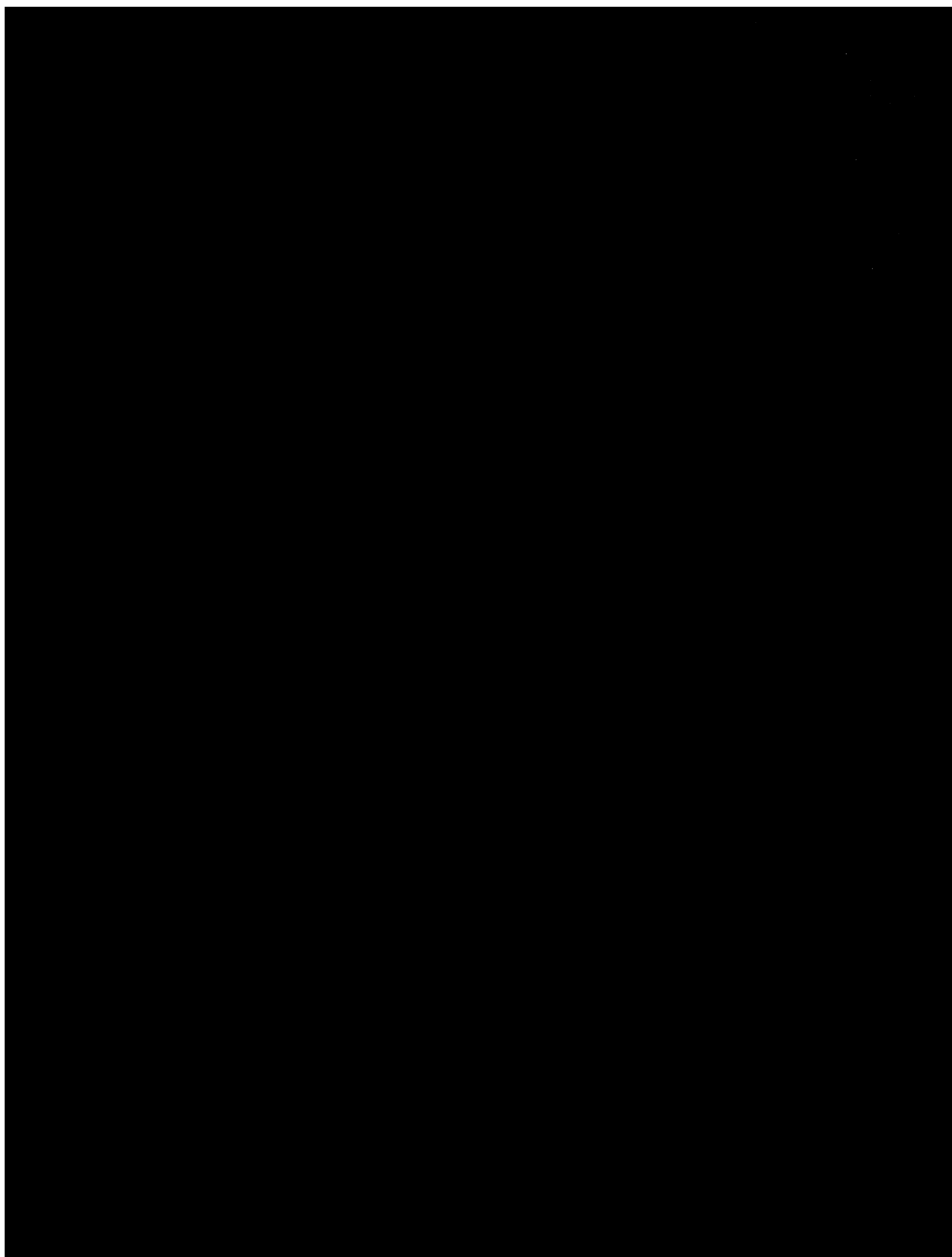


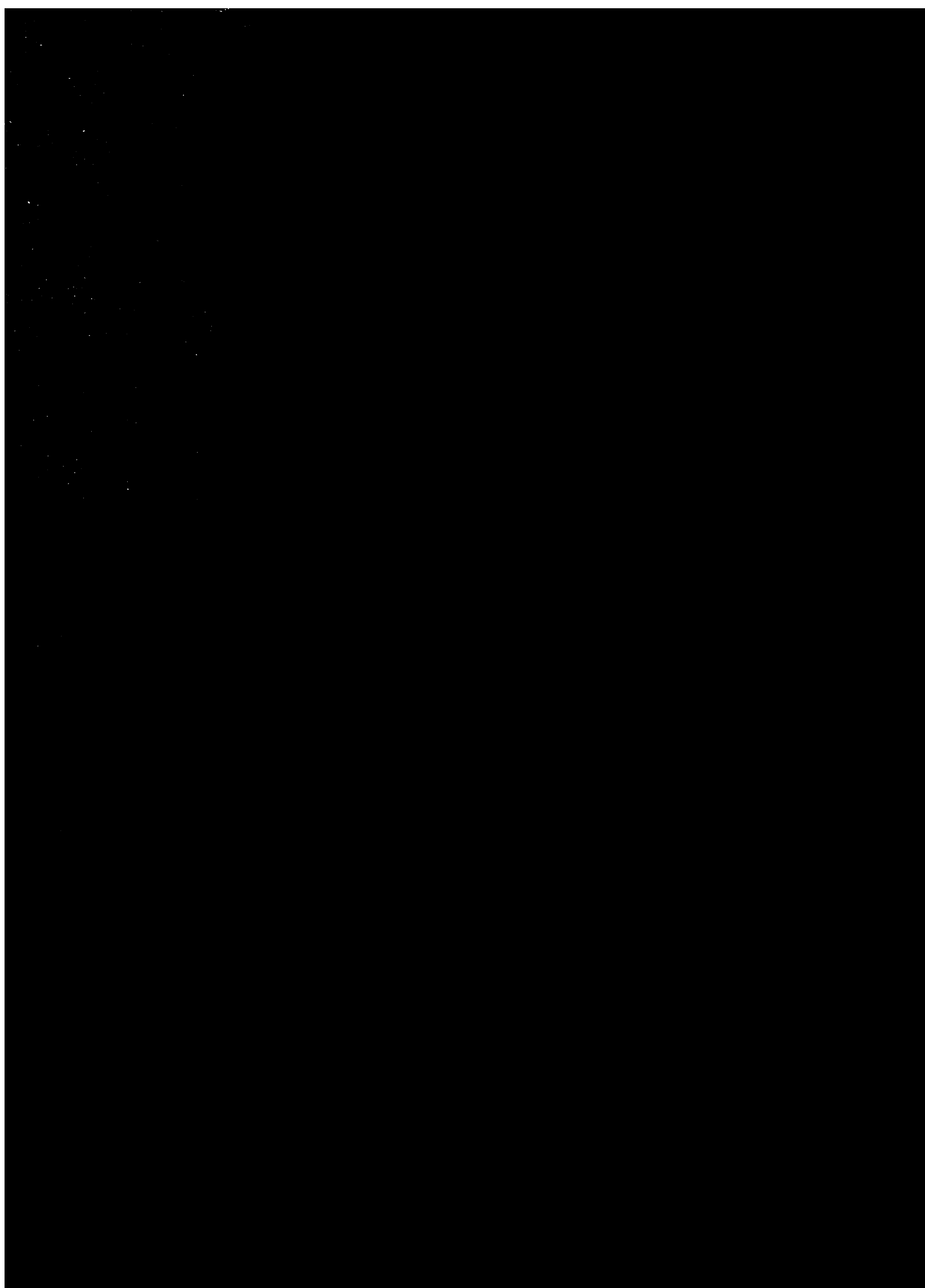




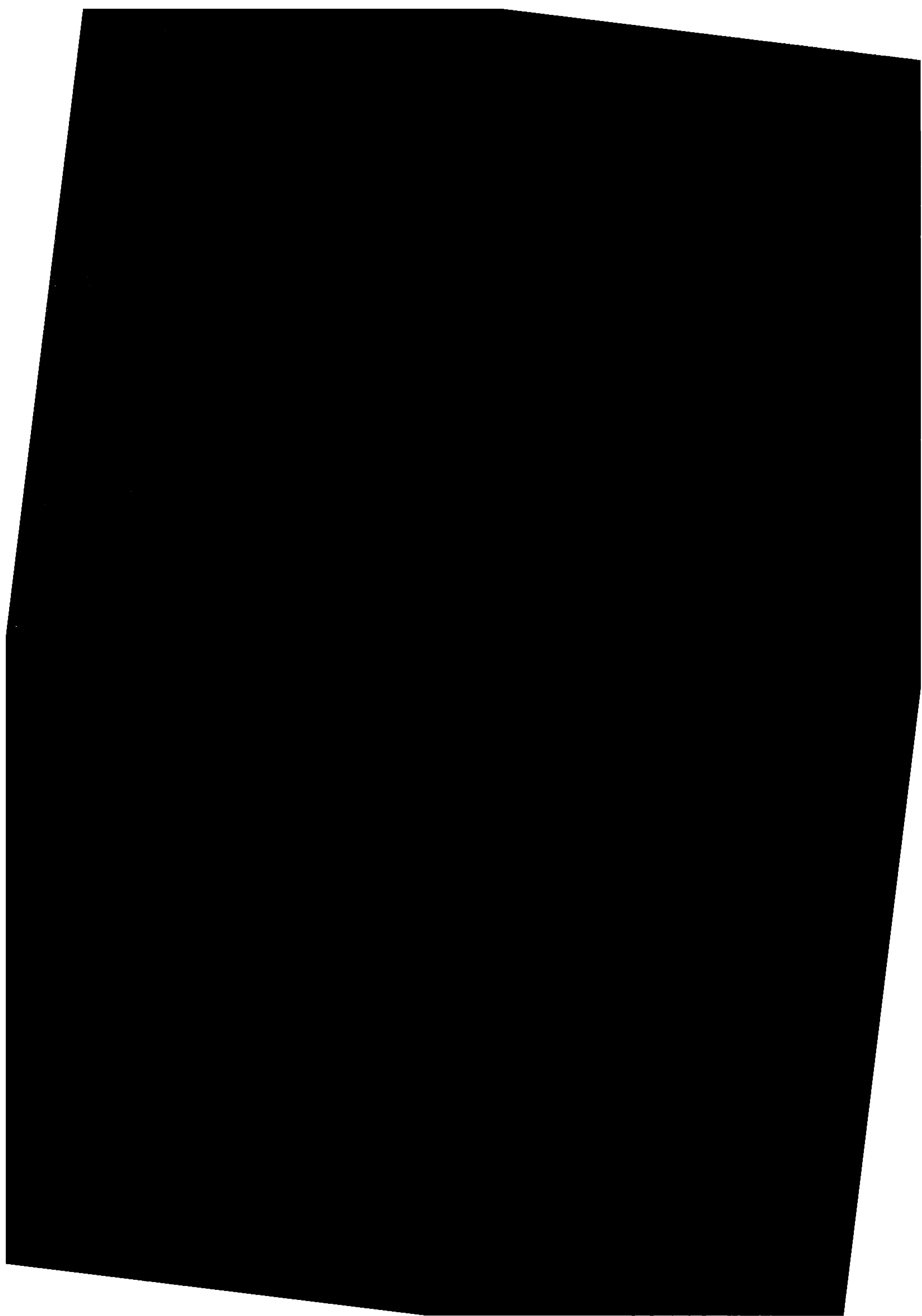


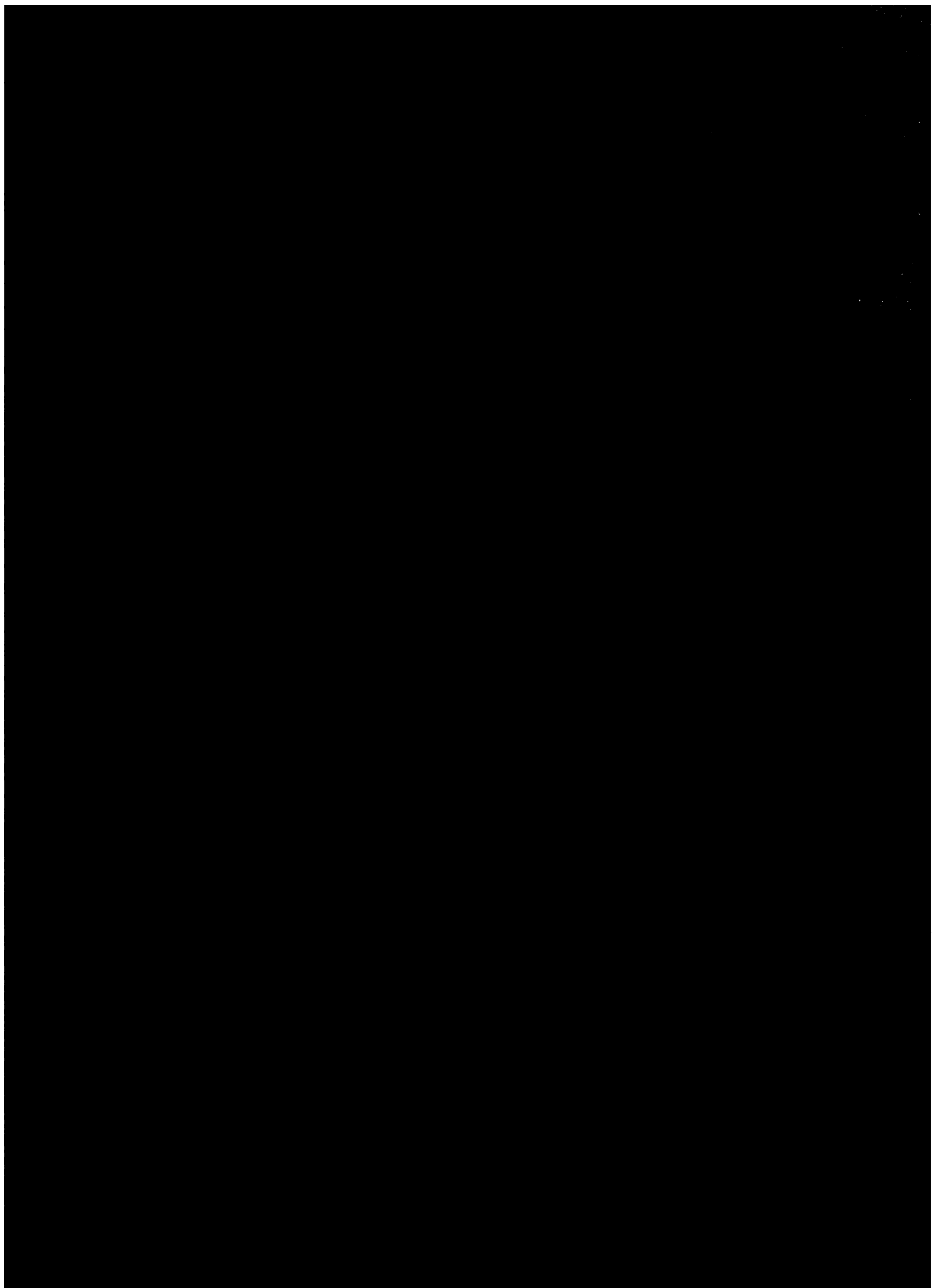


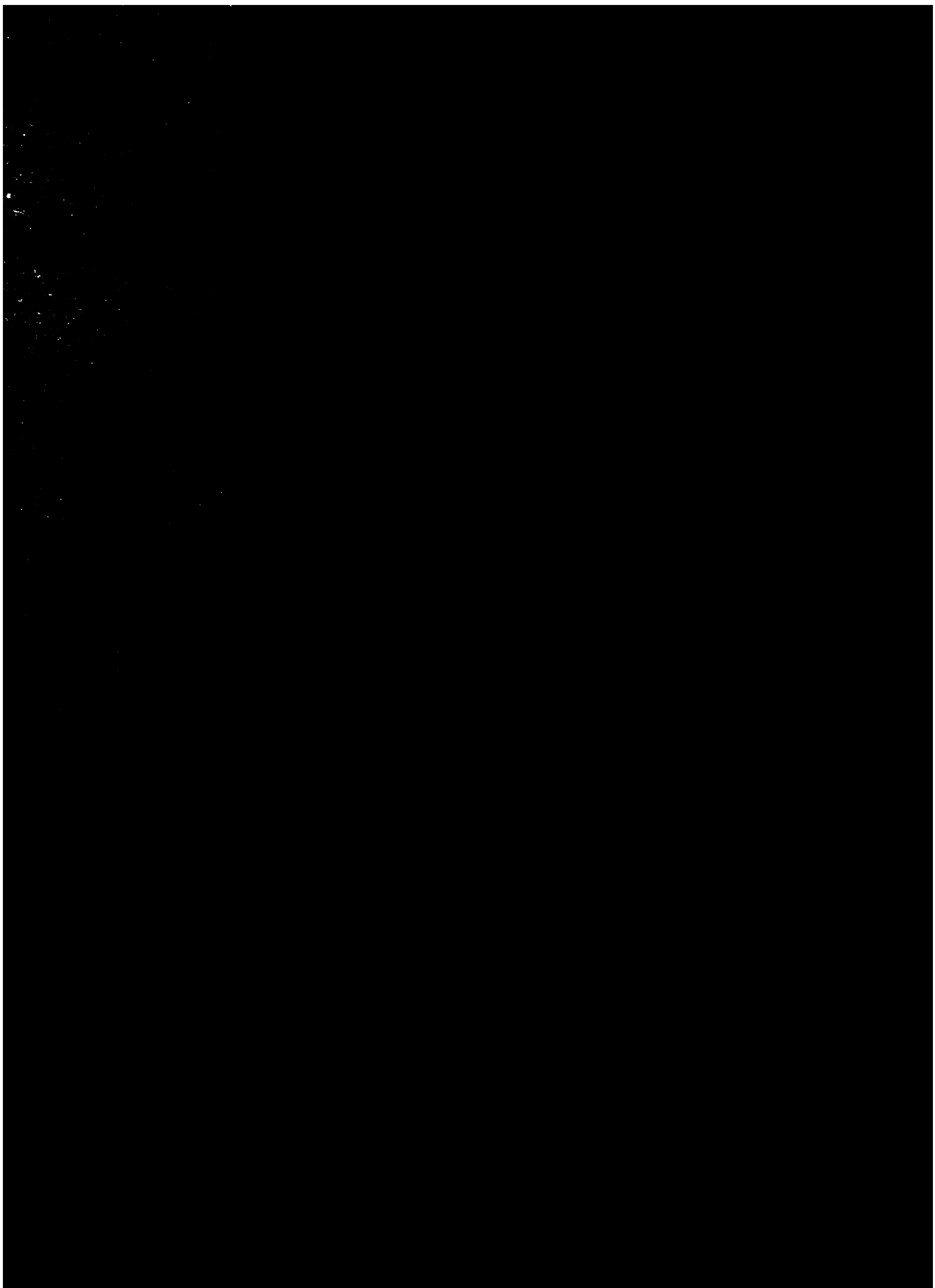

[redacted]

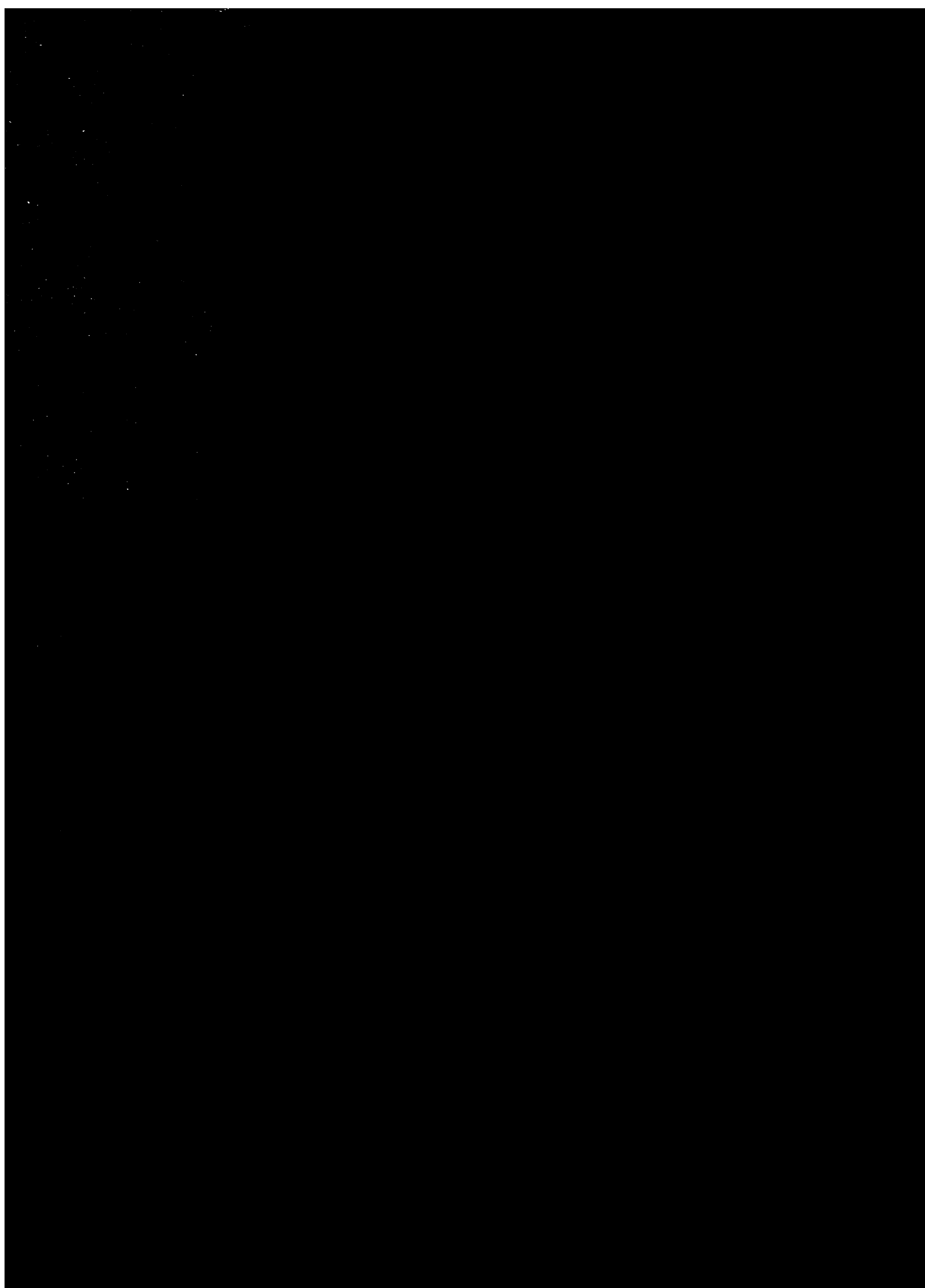


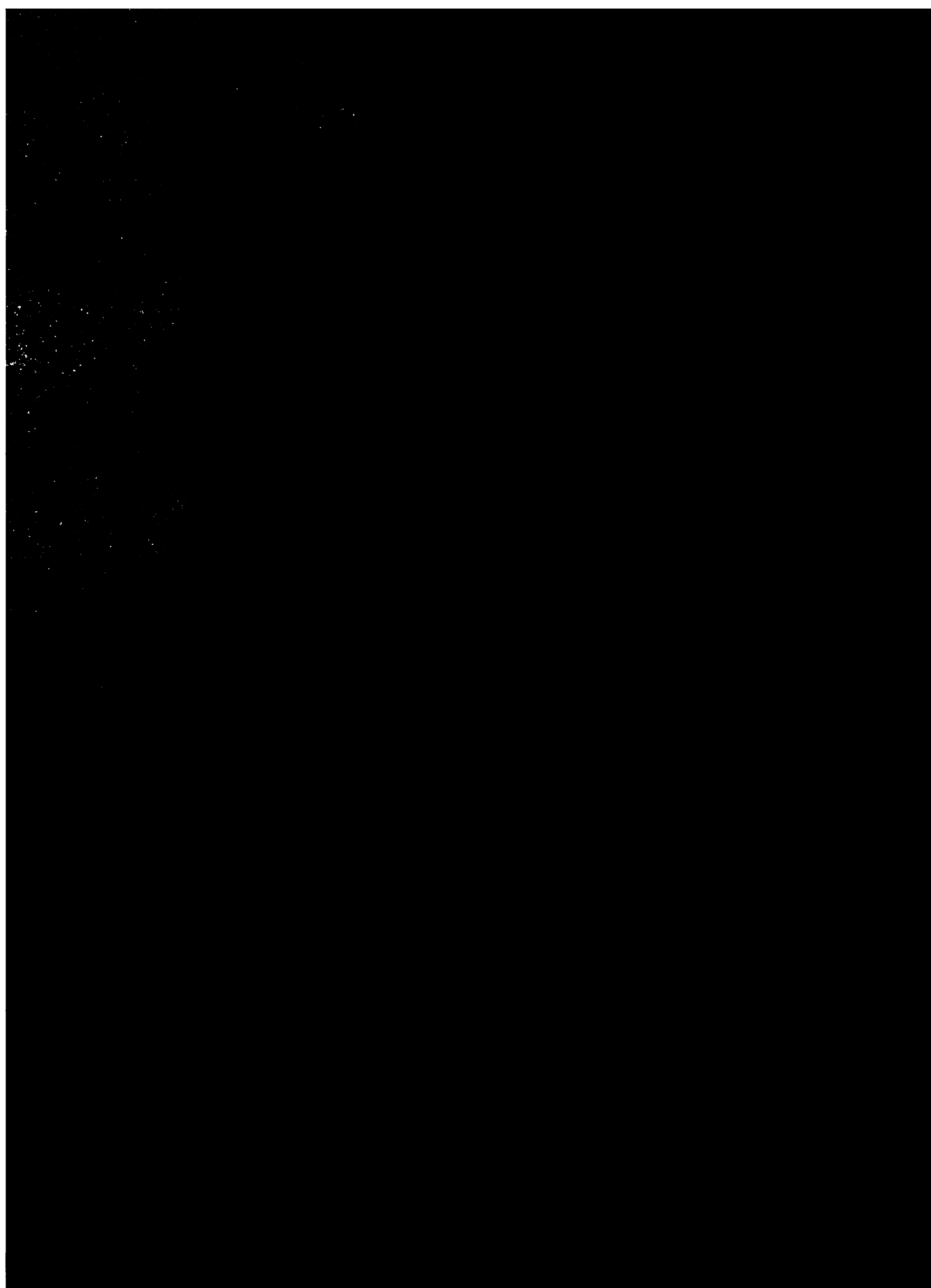


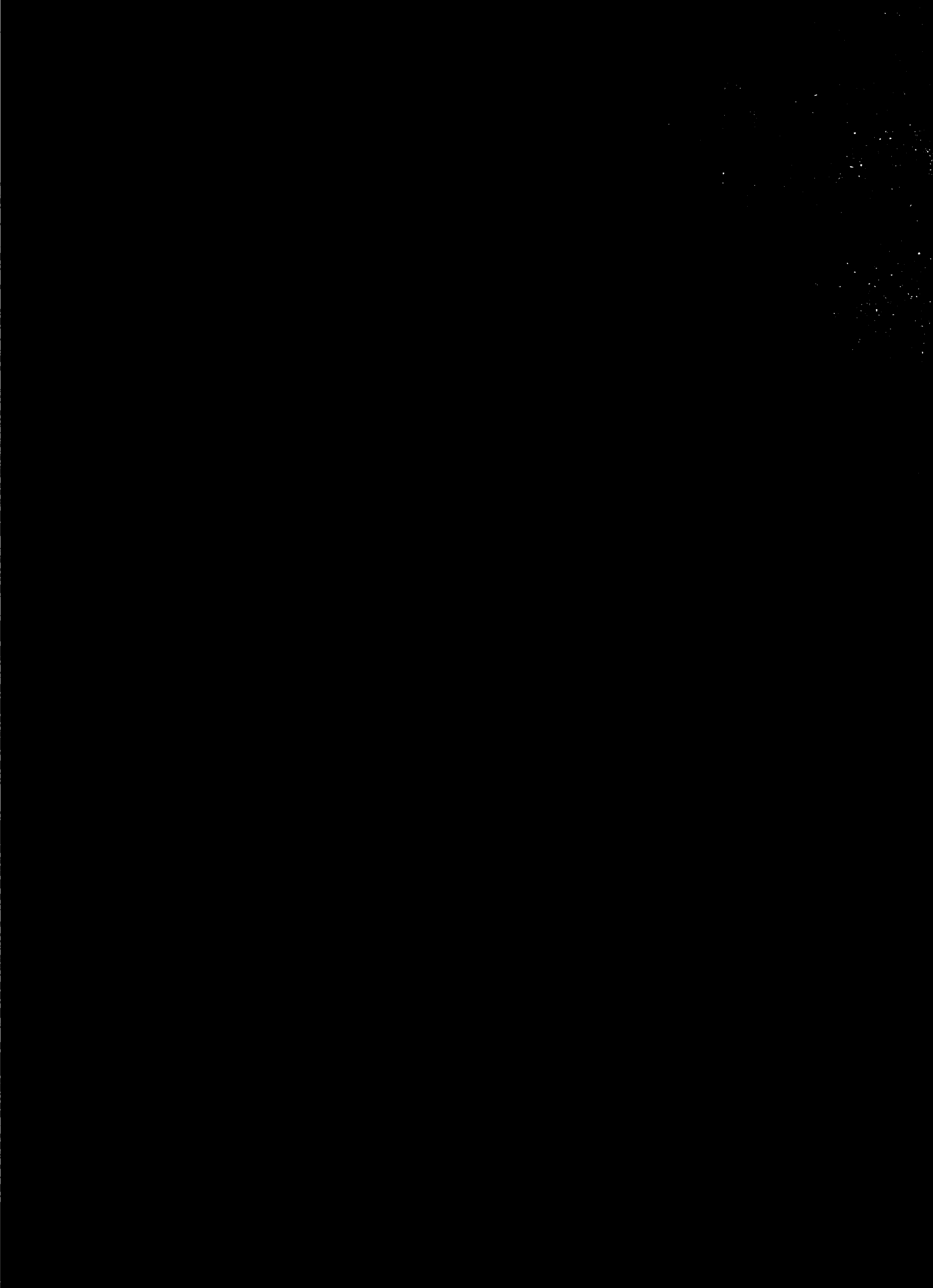




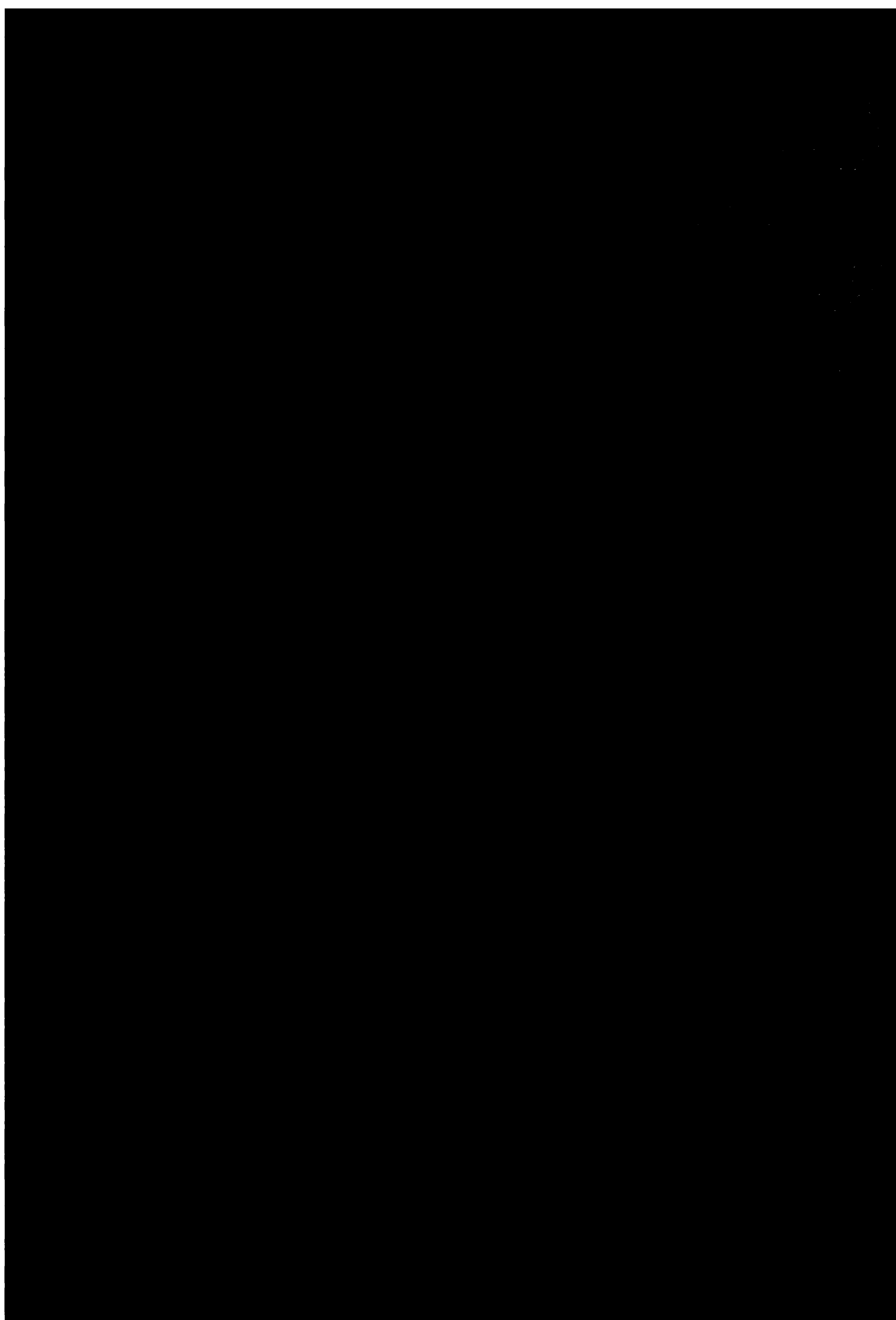


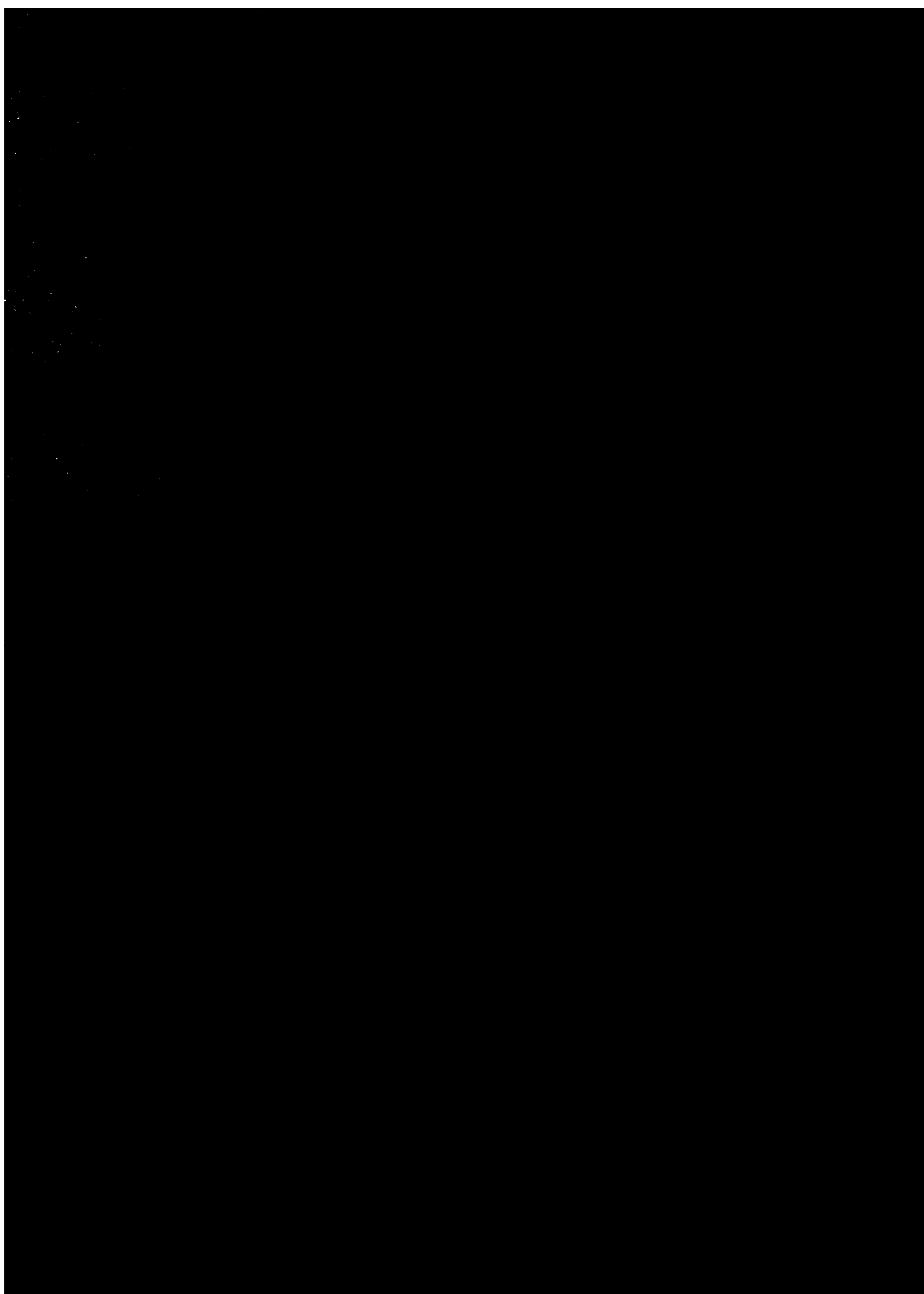




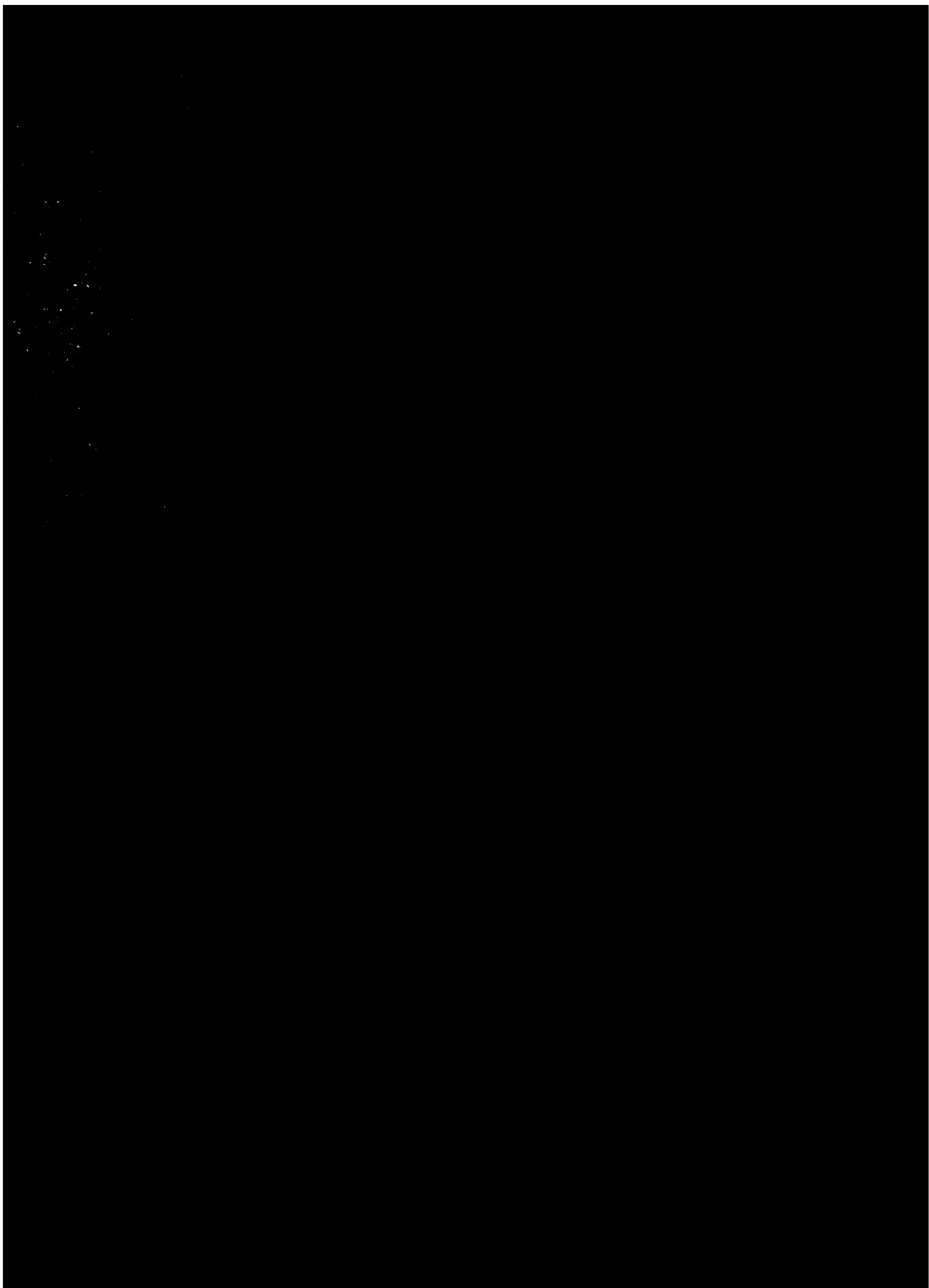




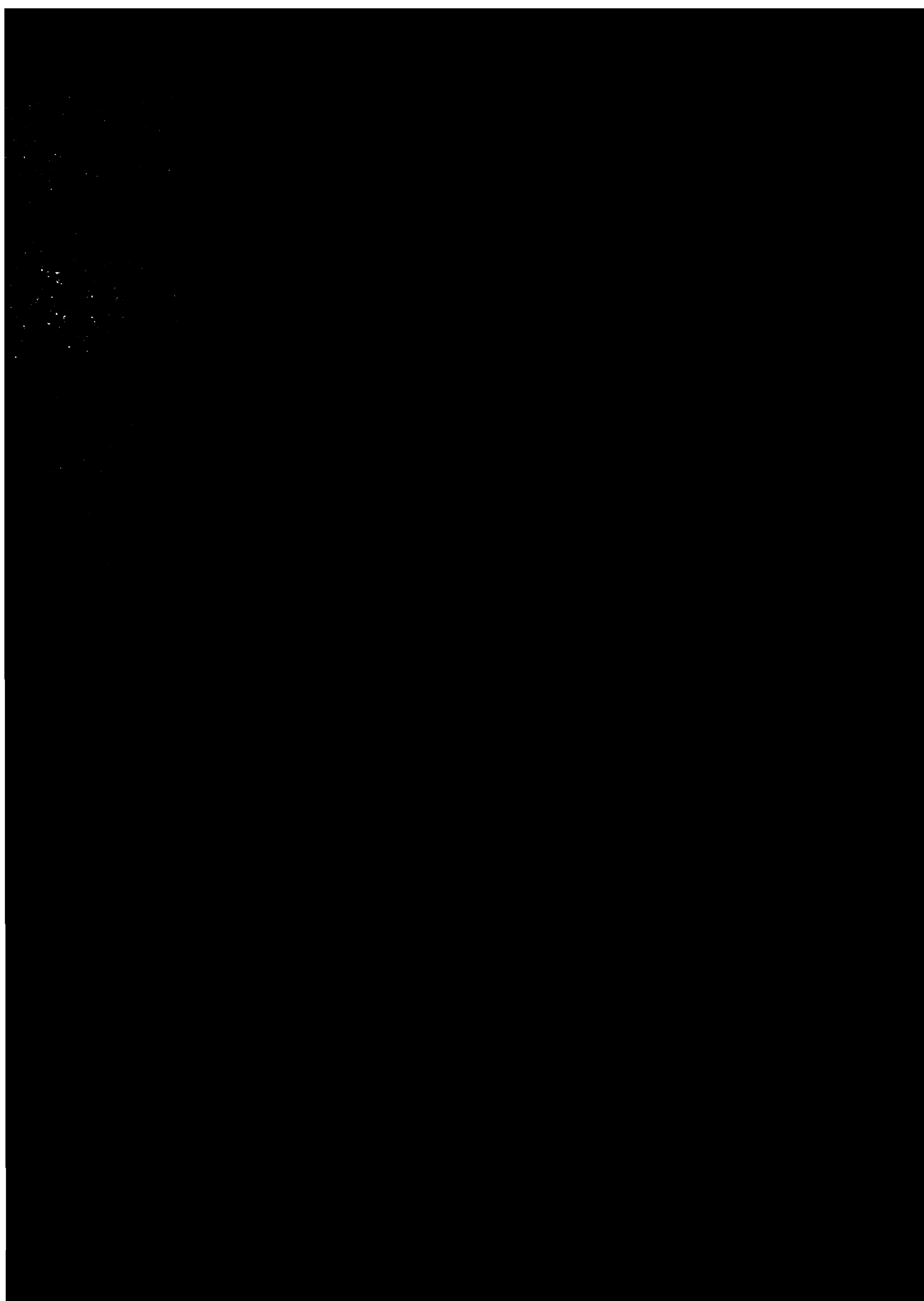


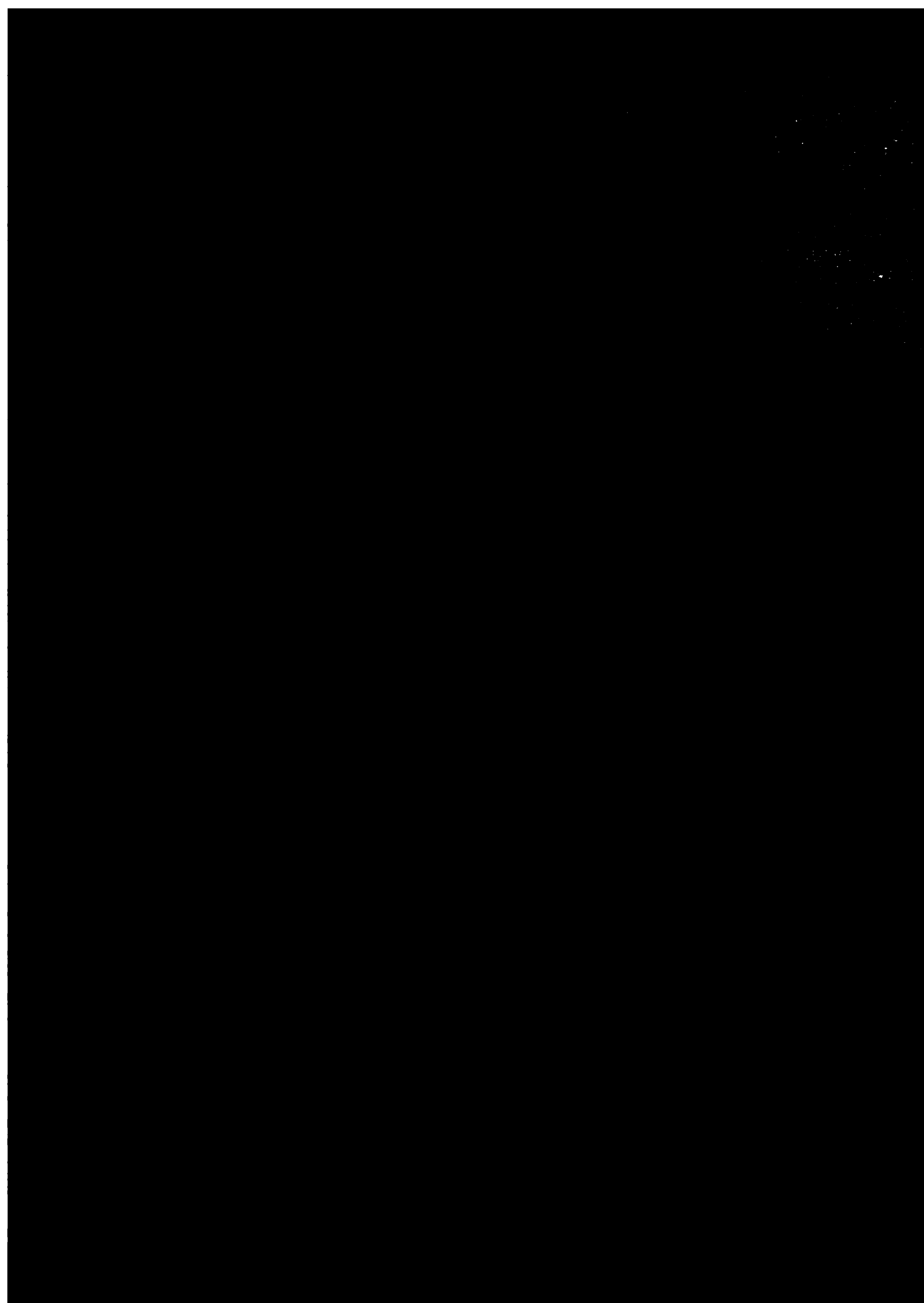


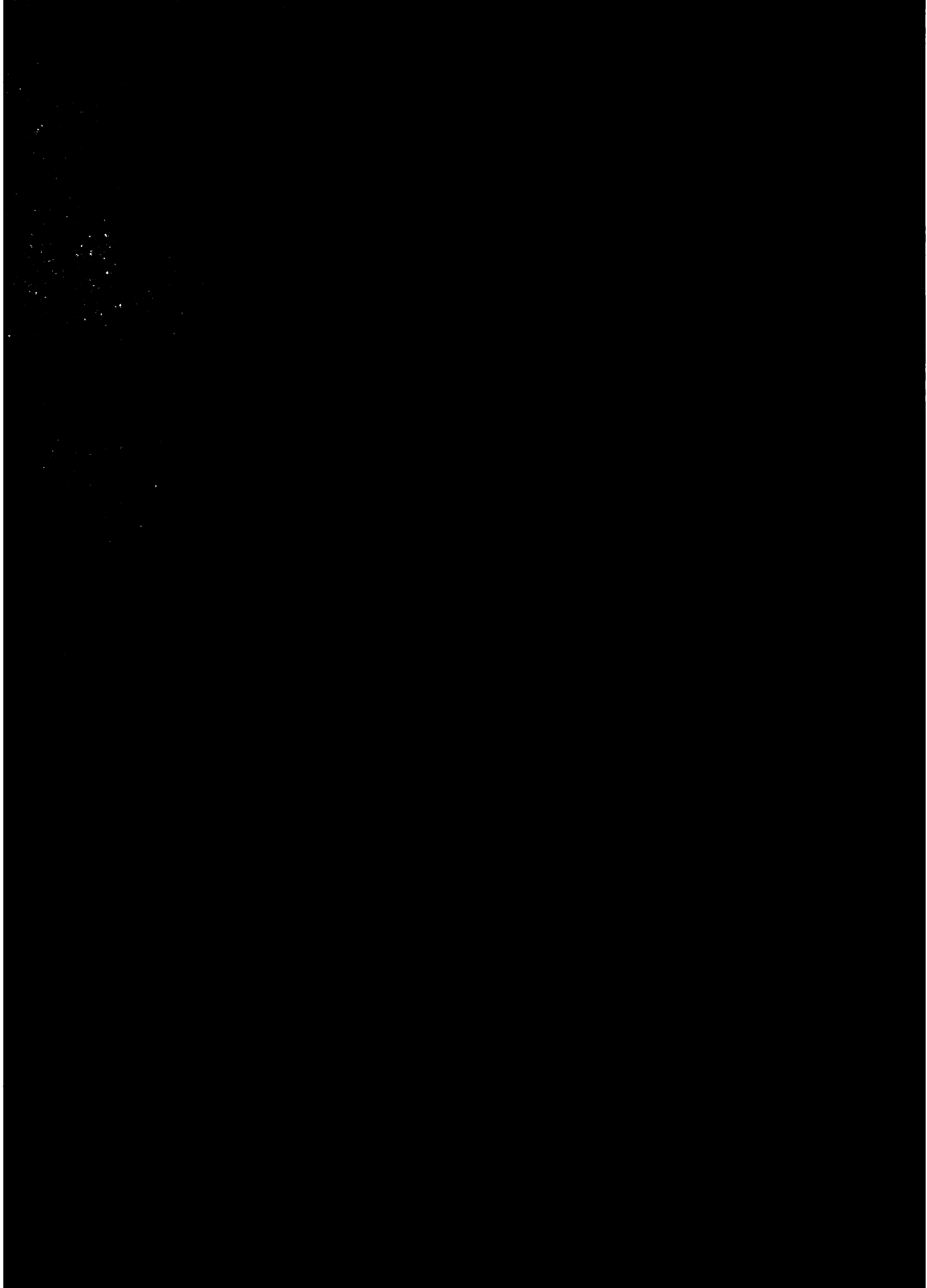


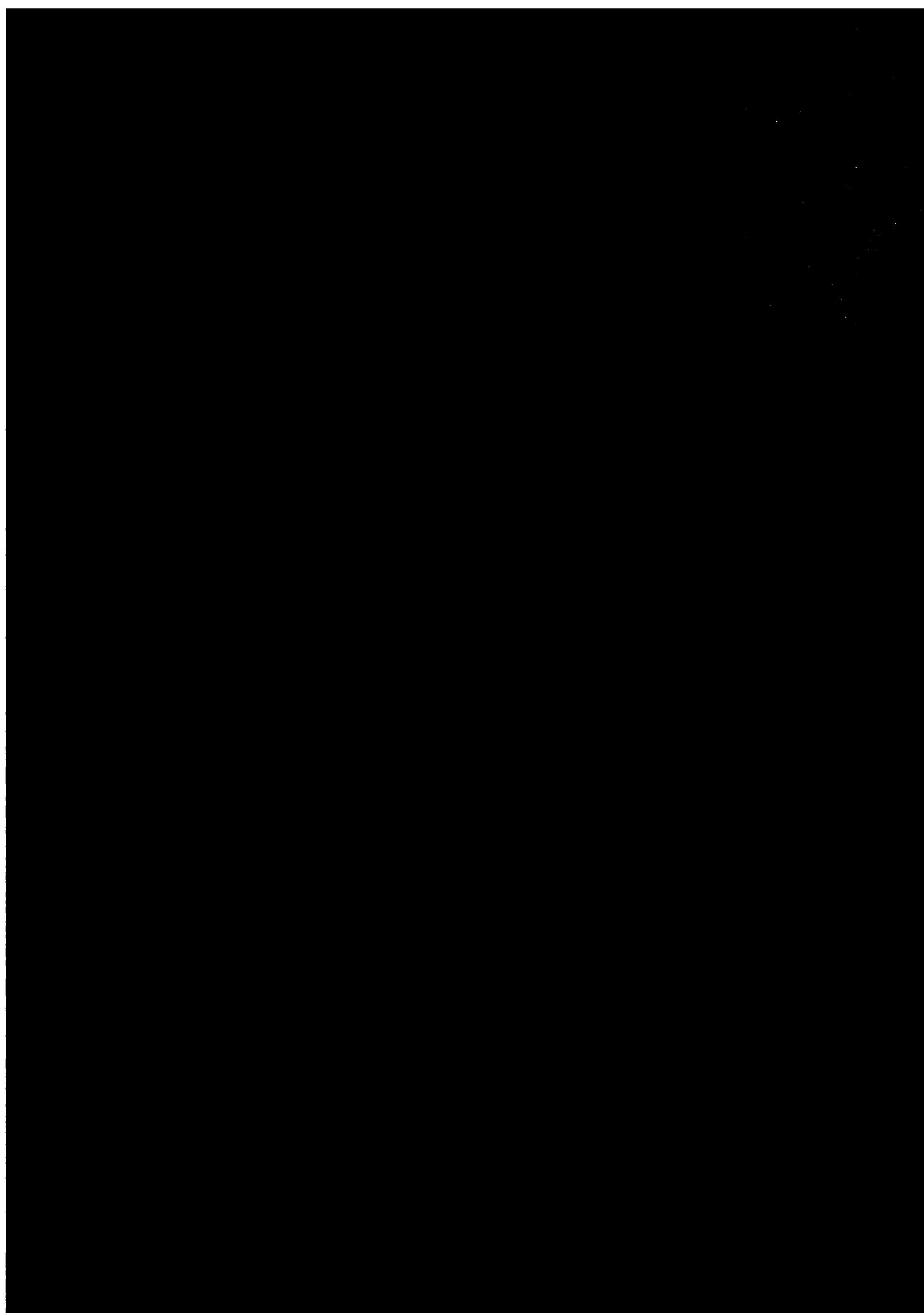


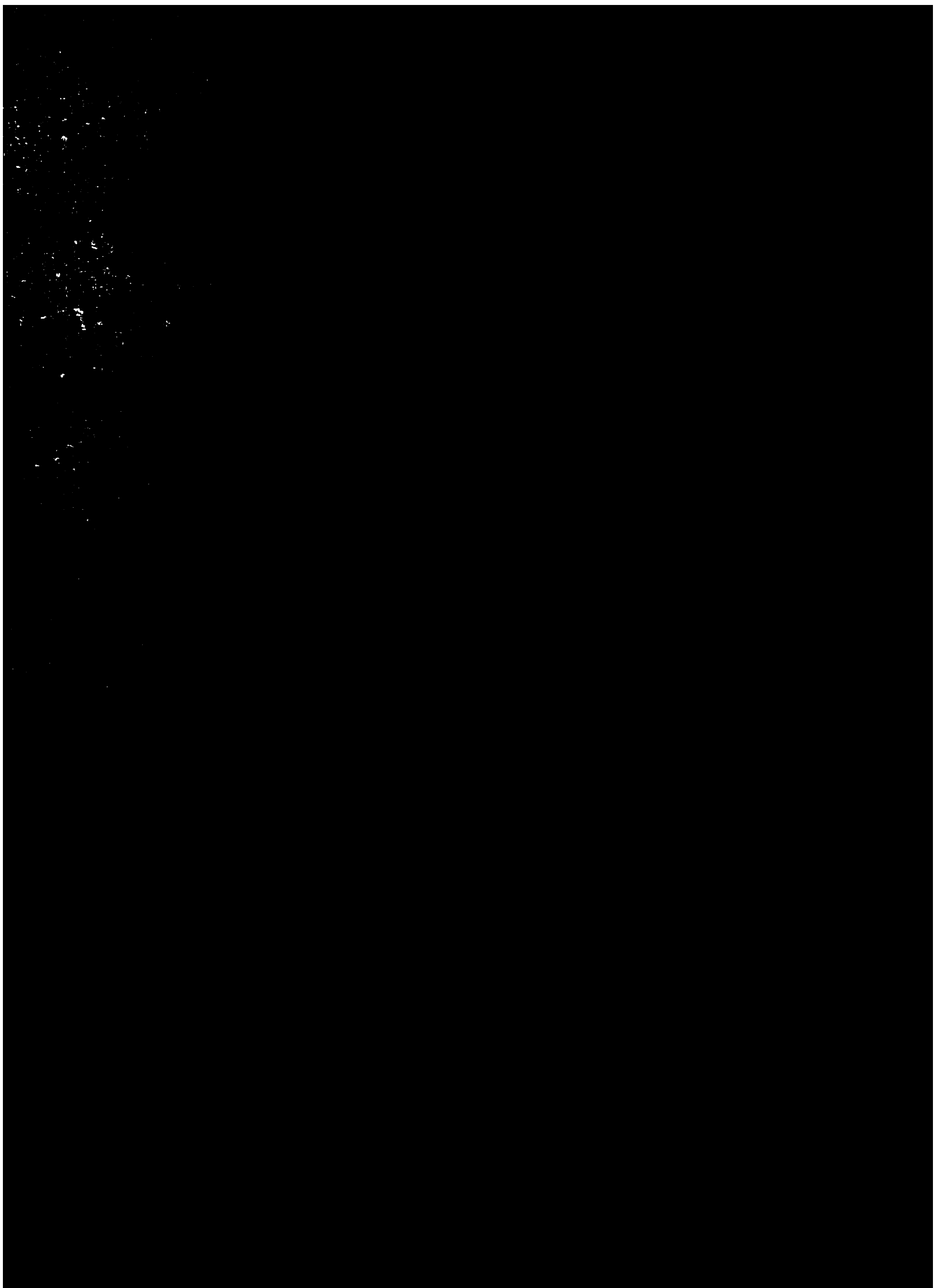


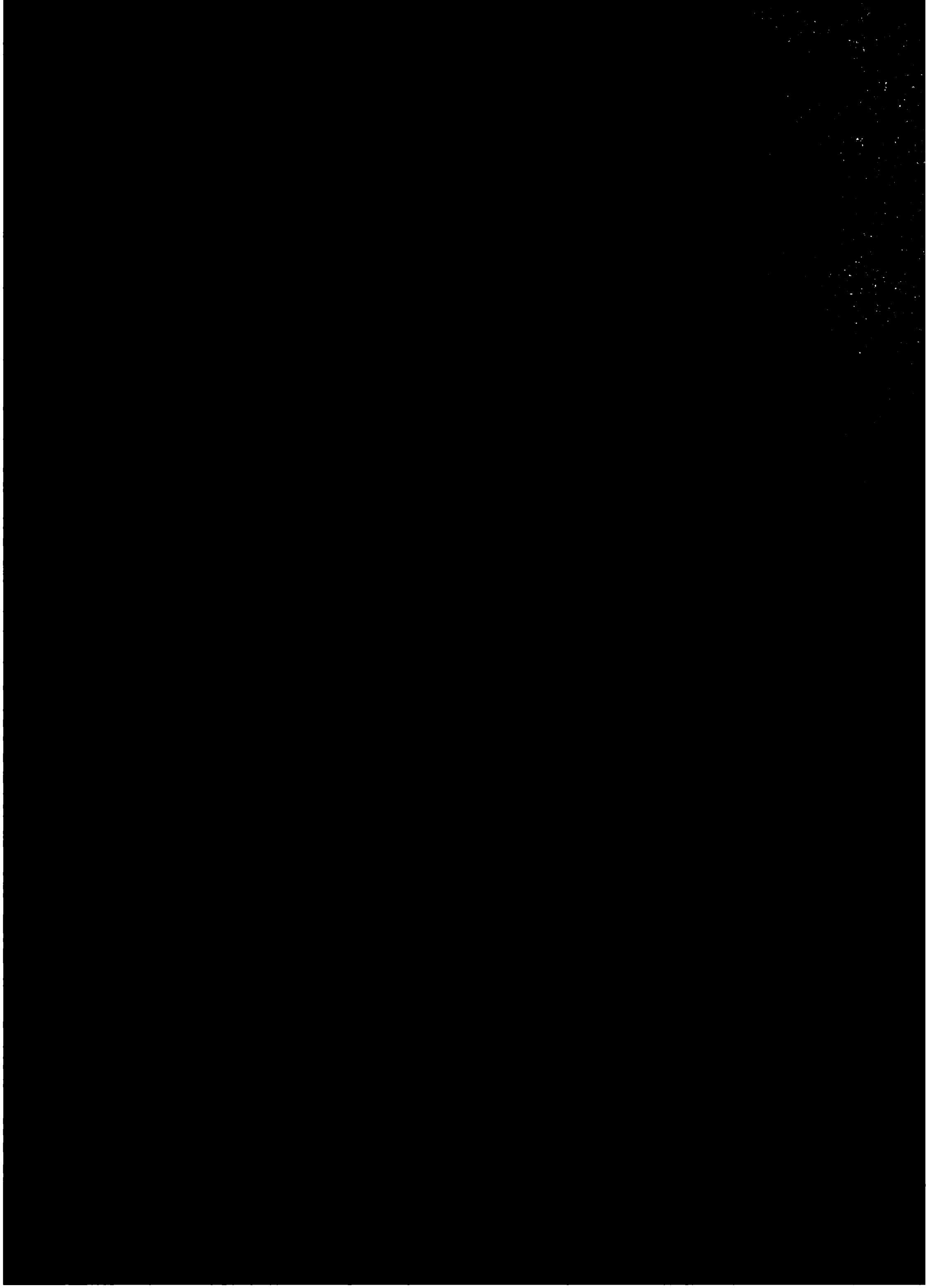




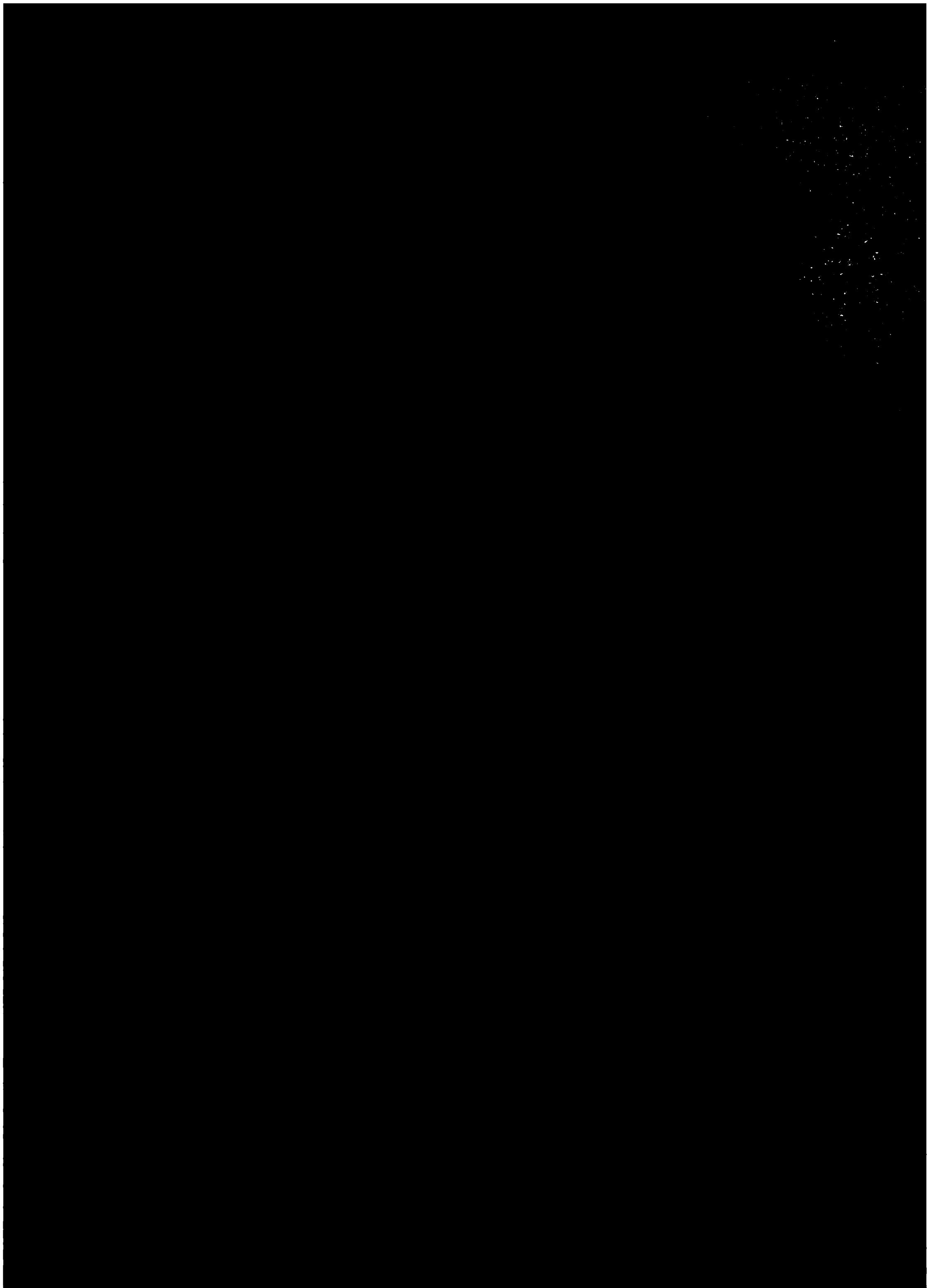


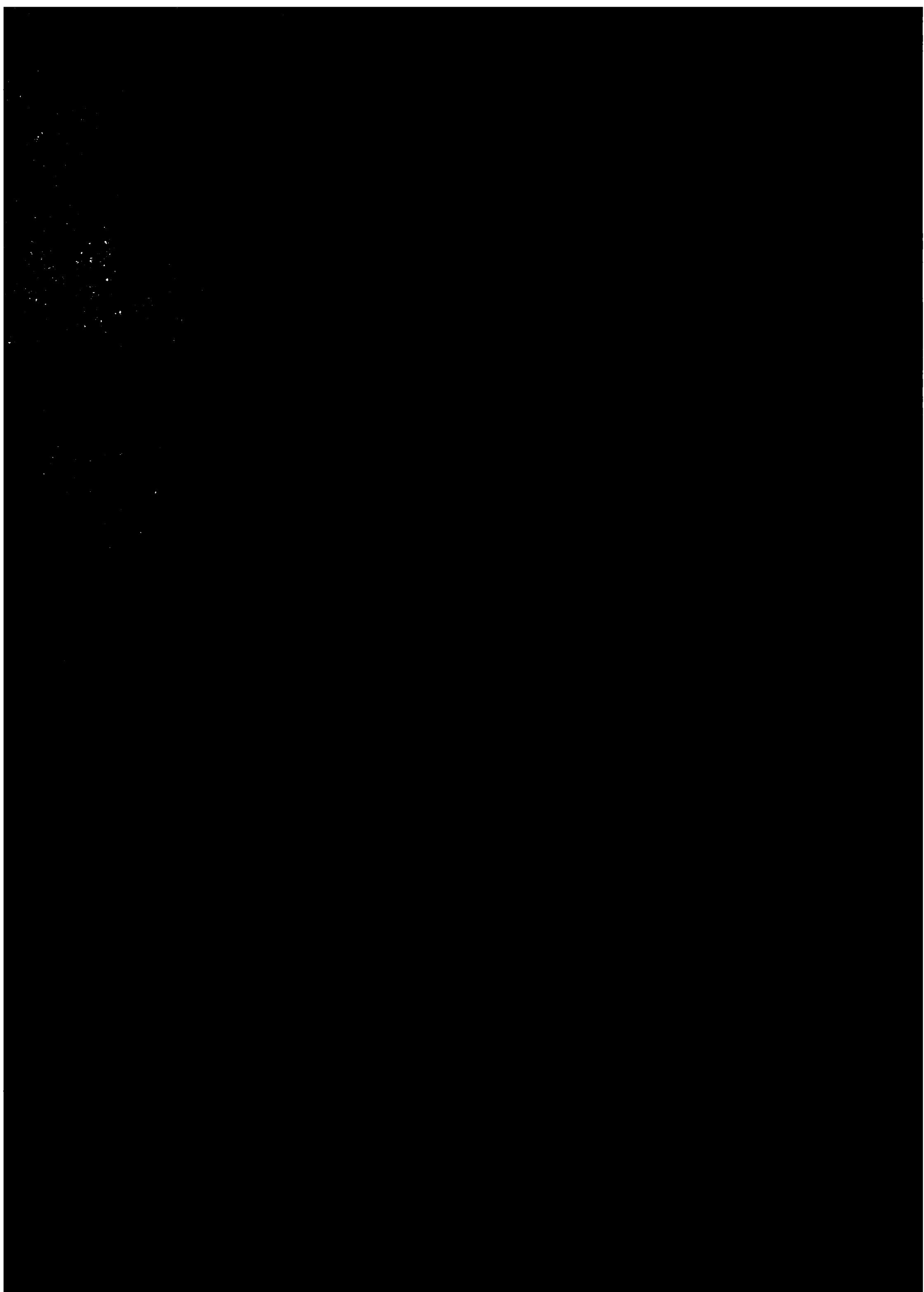




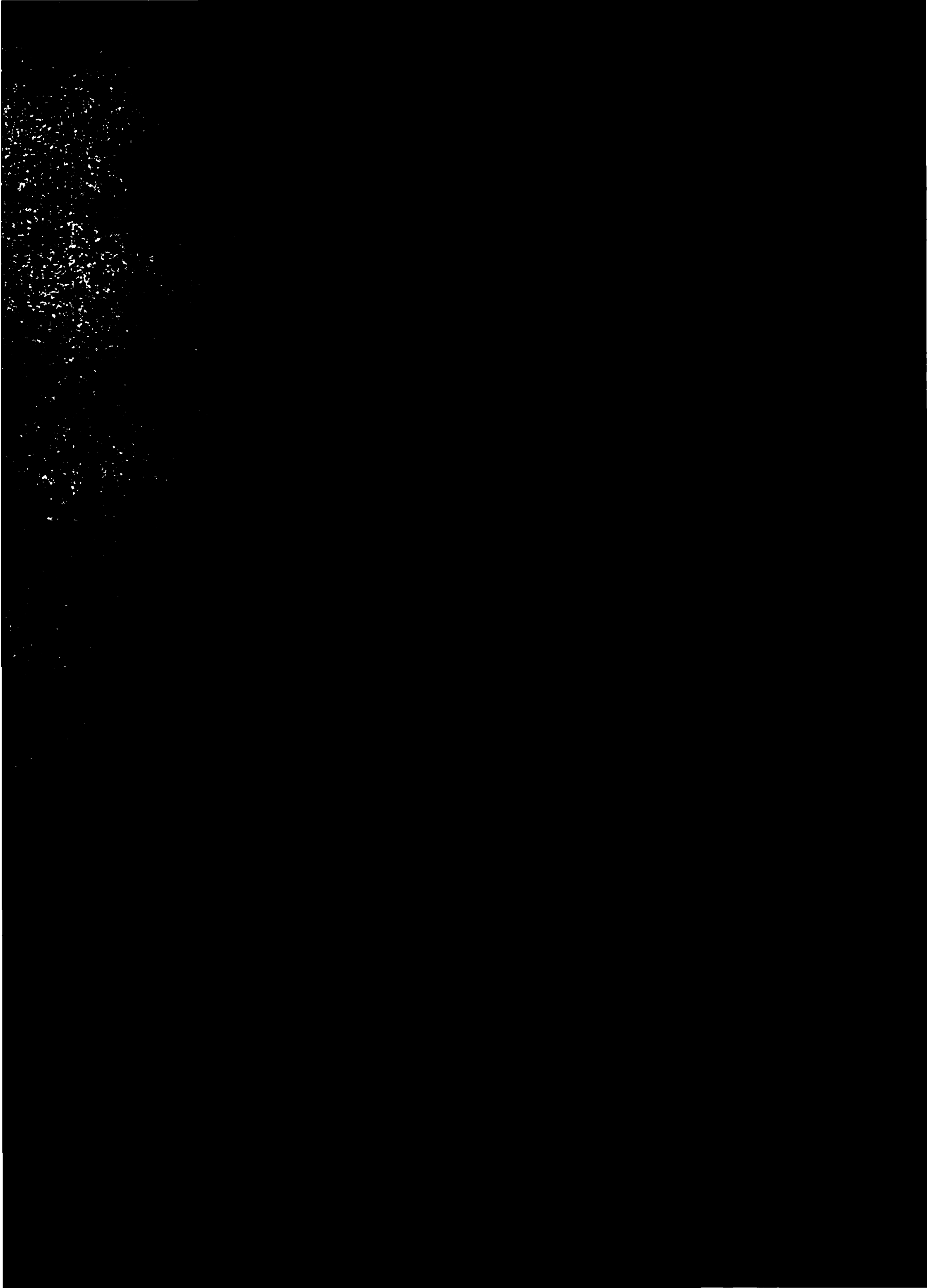


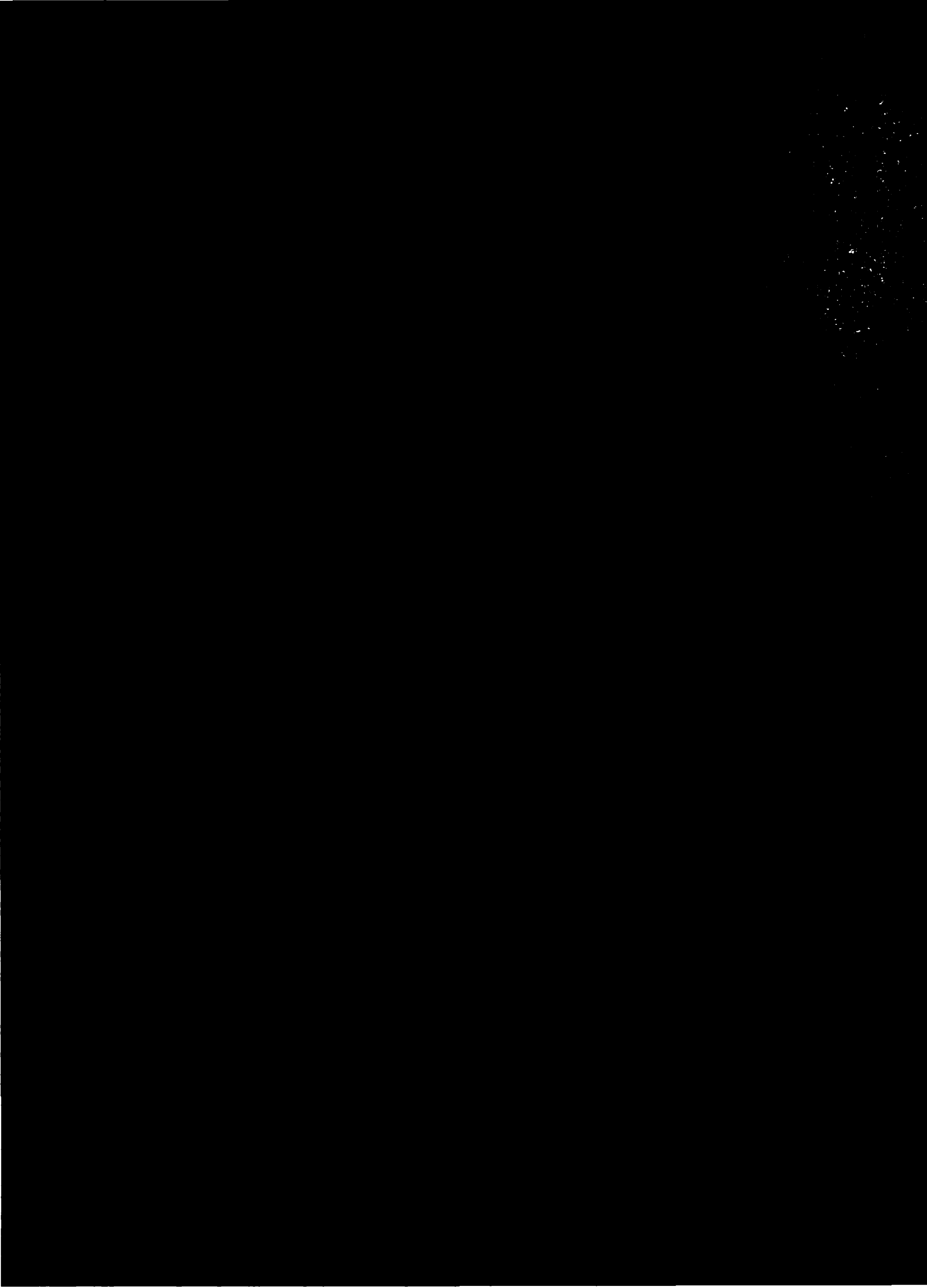




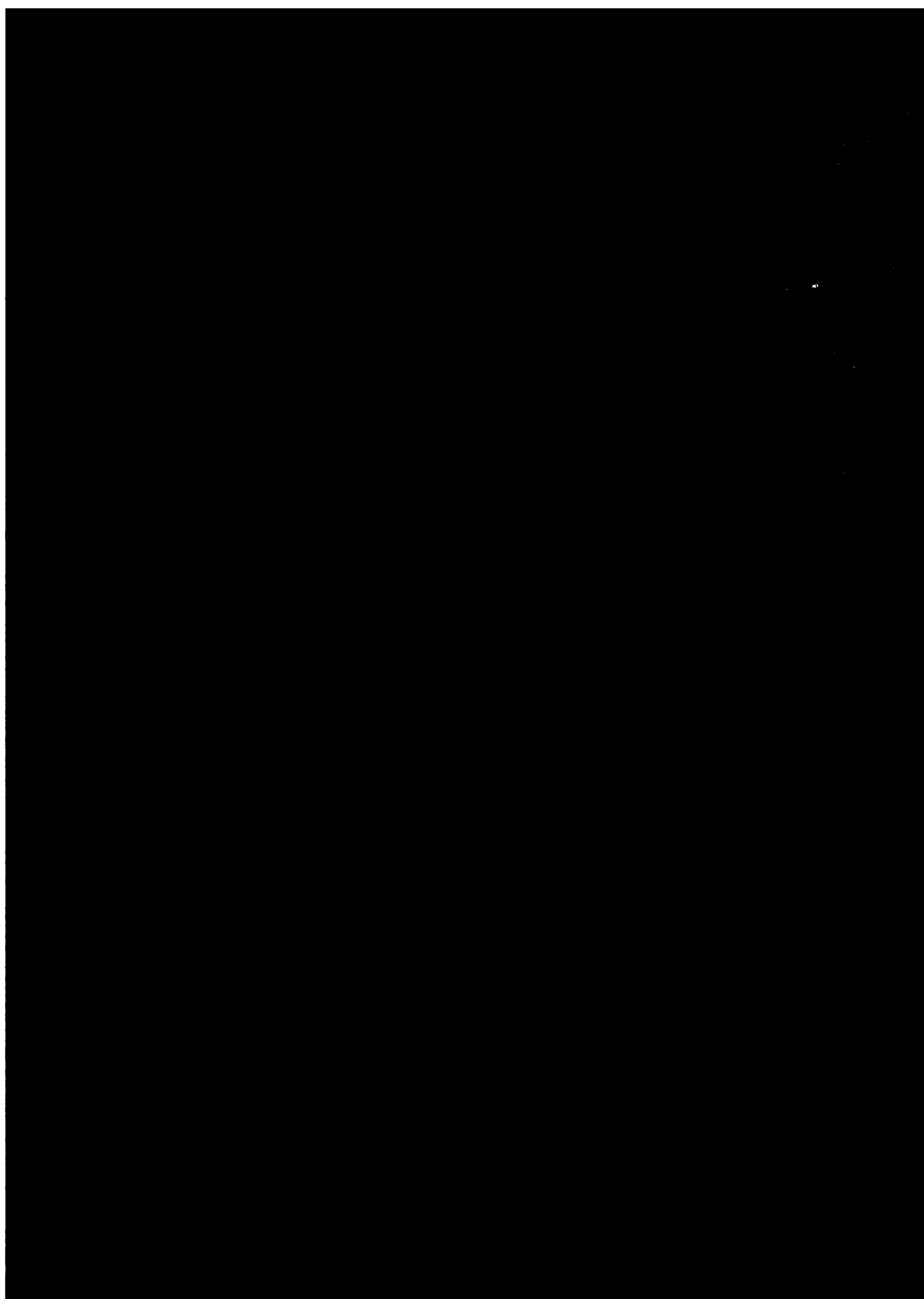




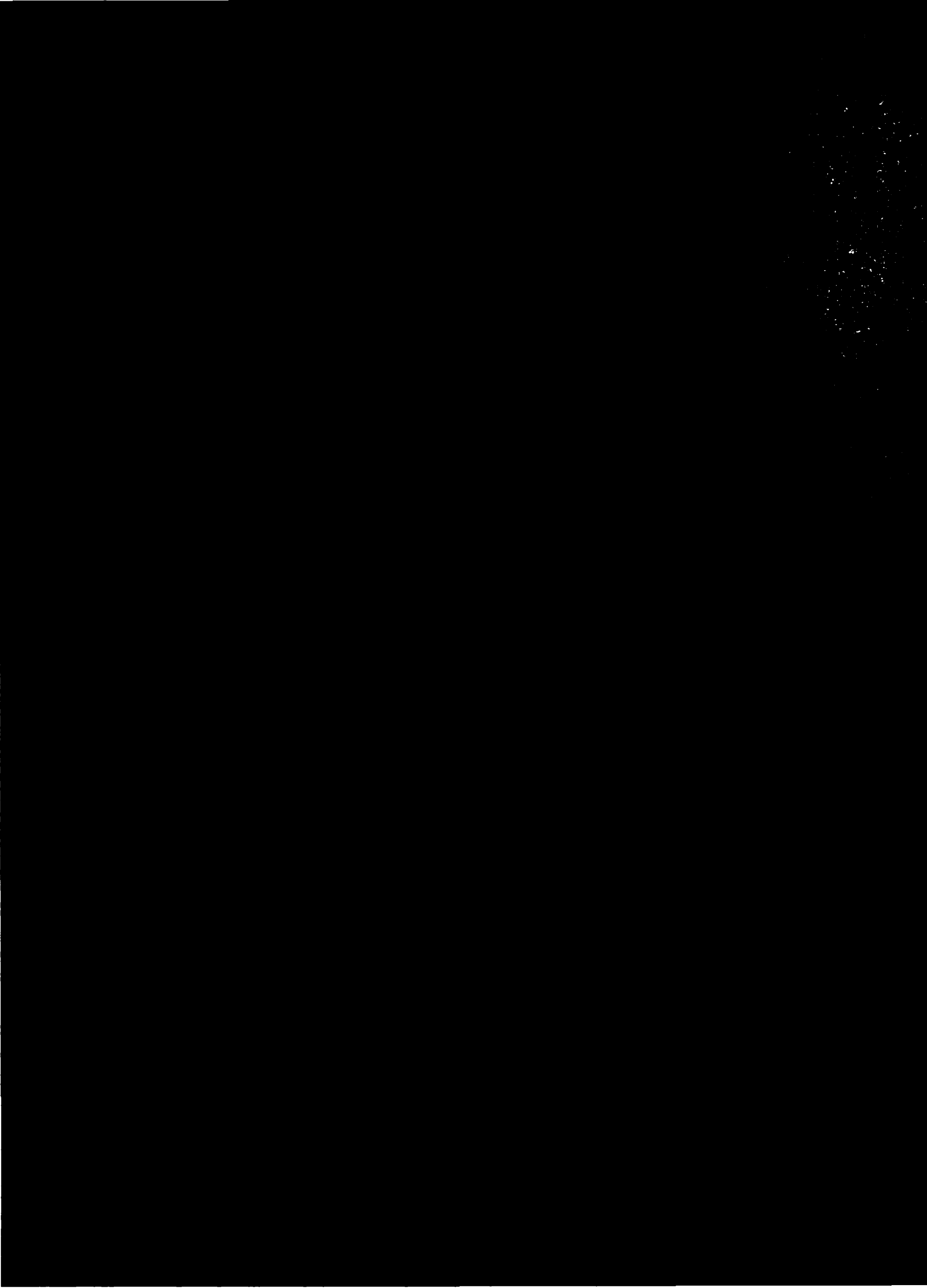




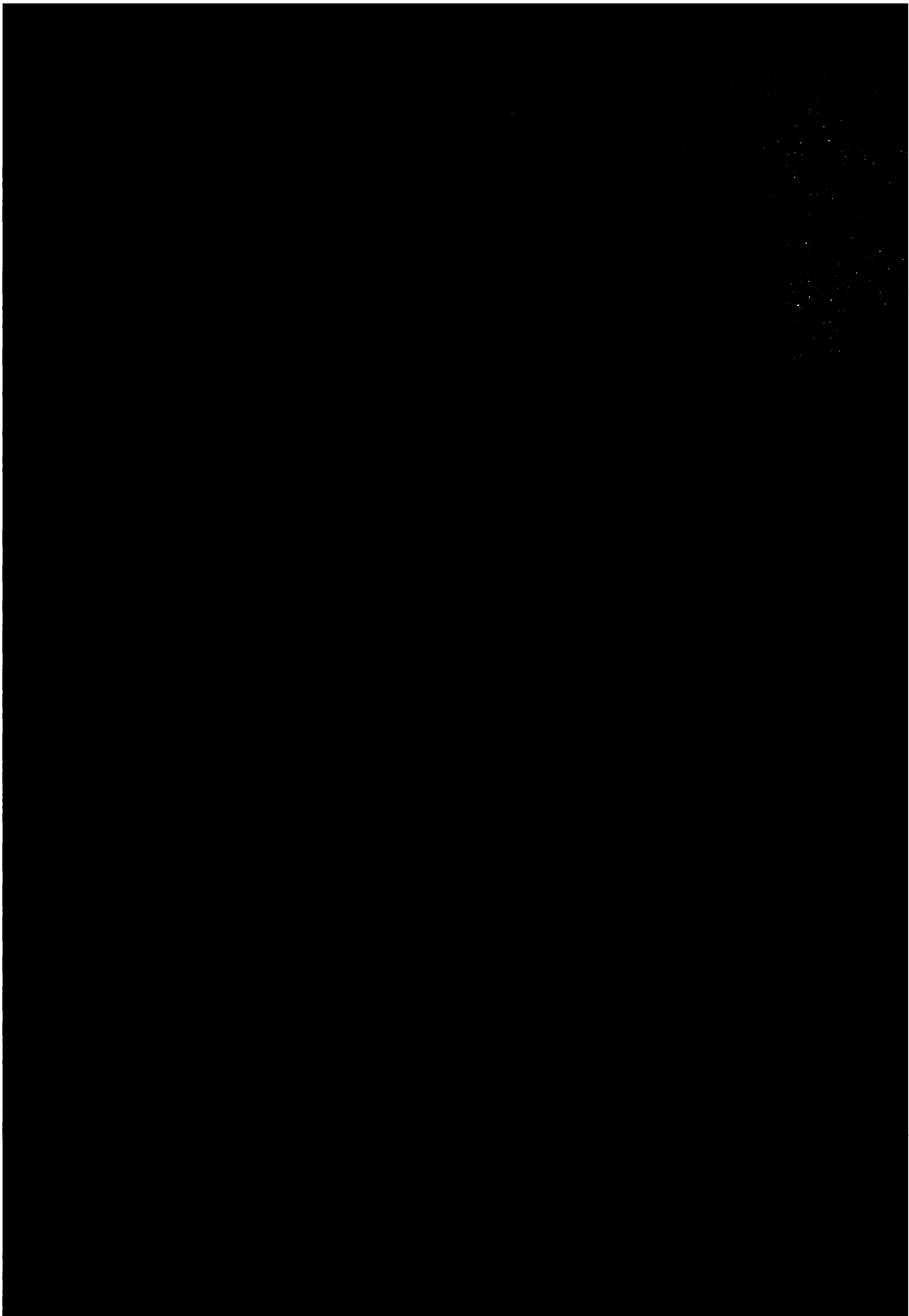


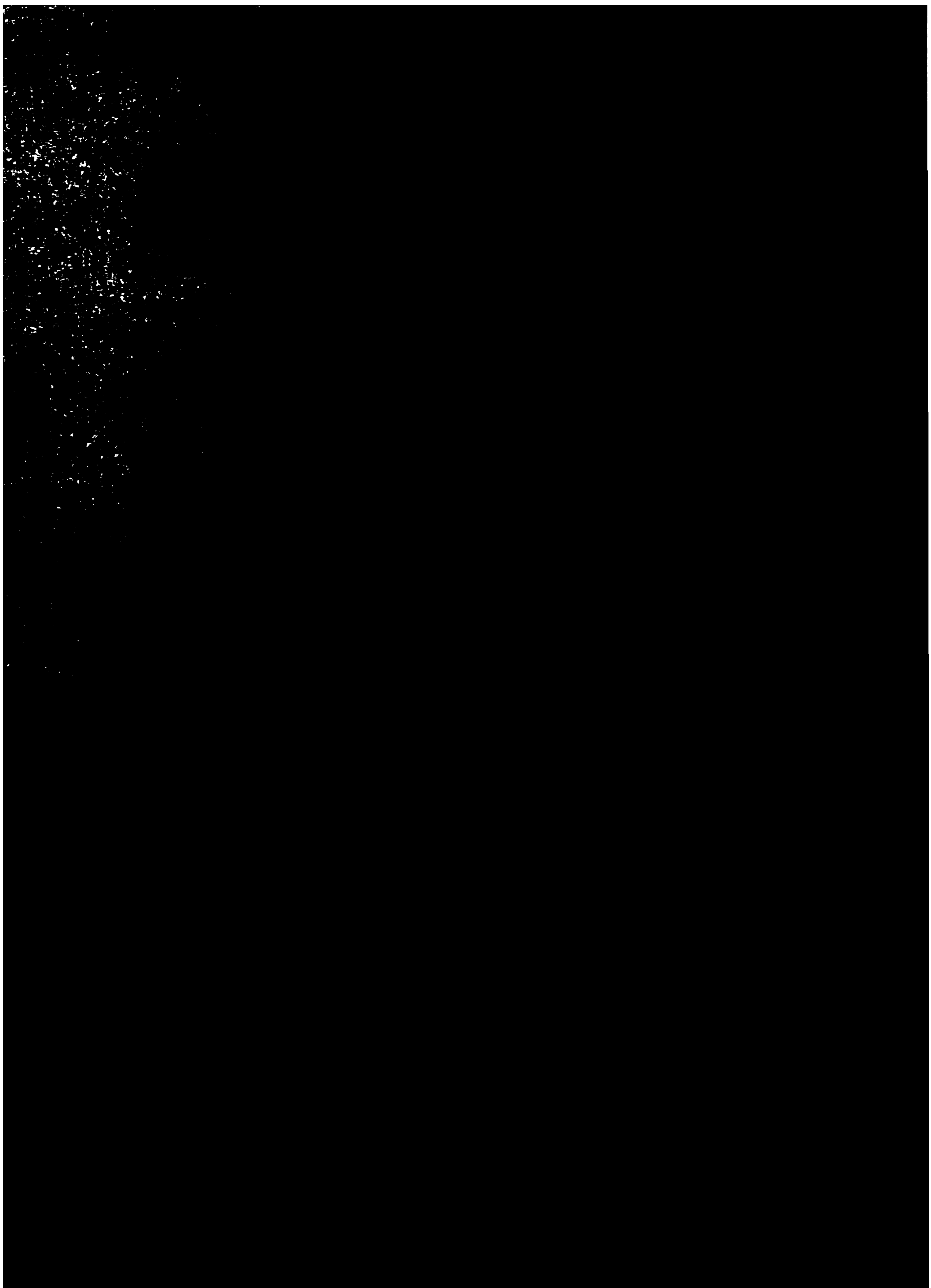


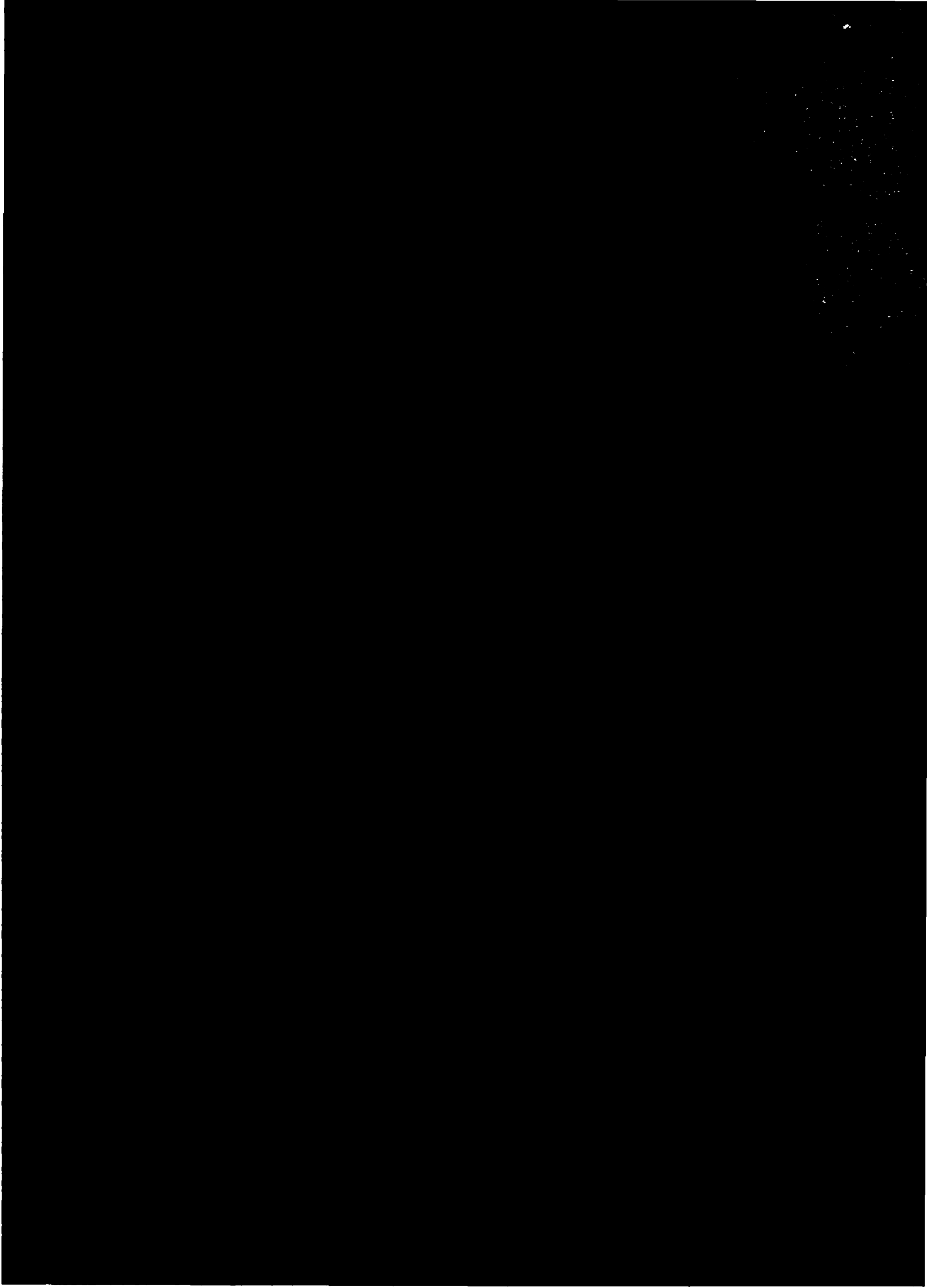


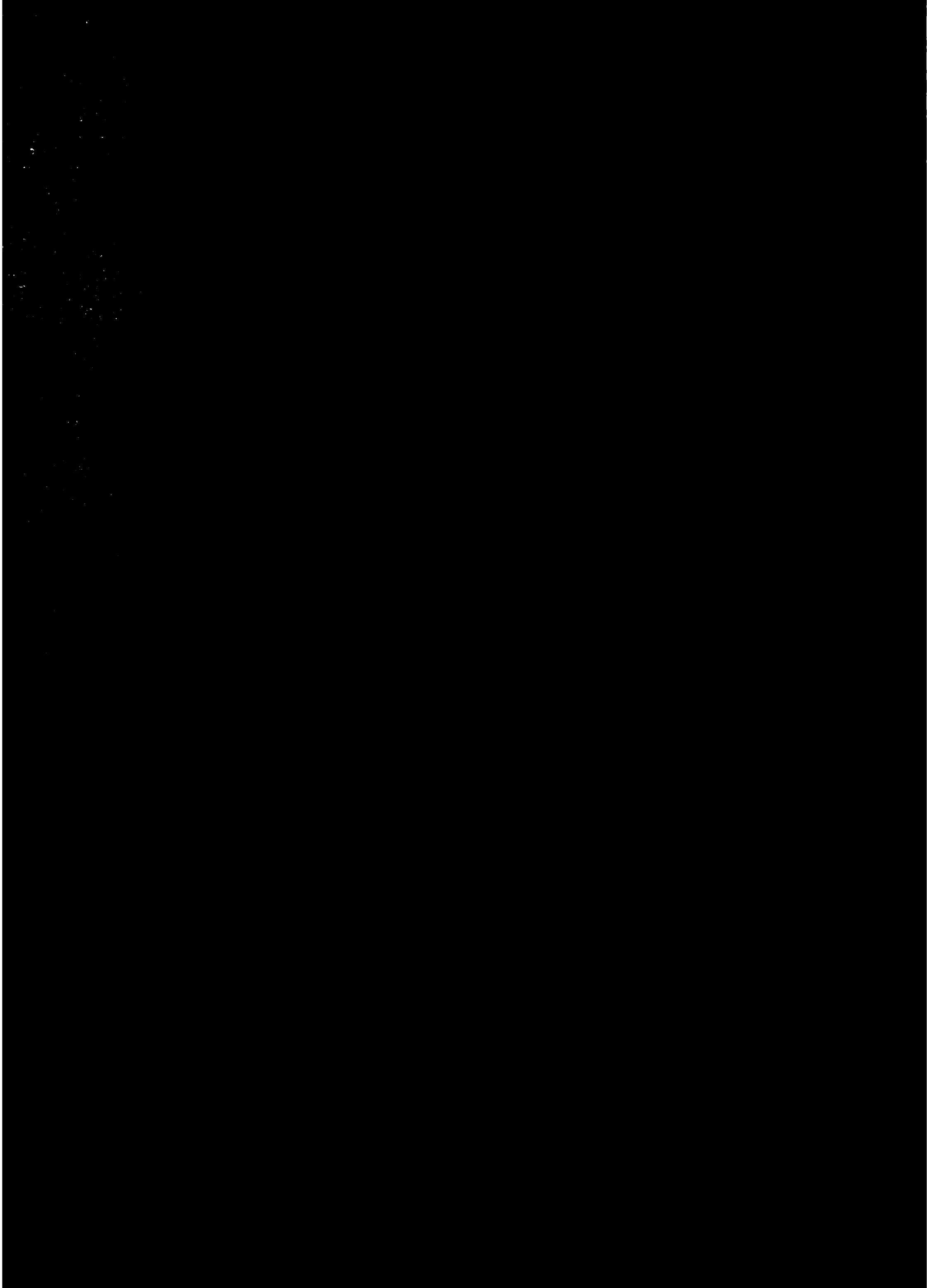


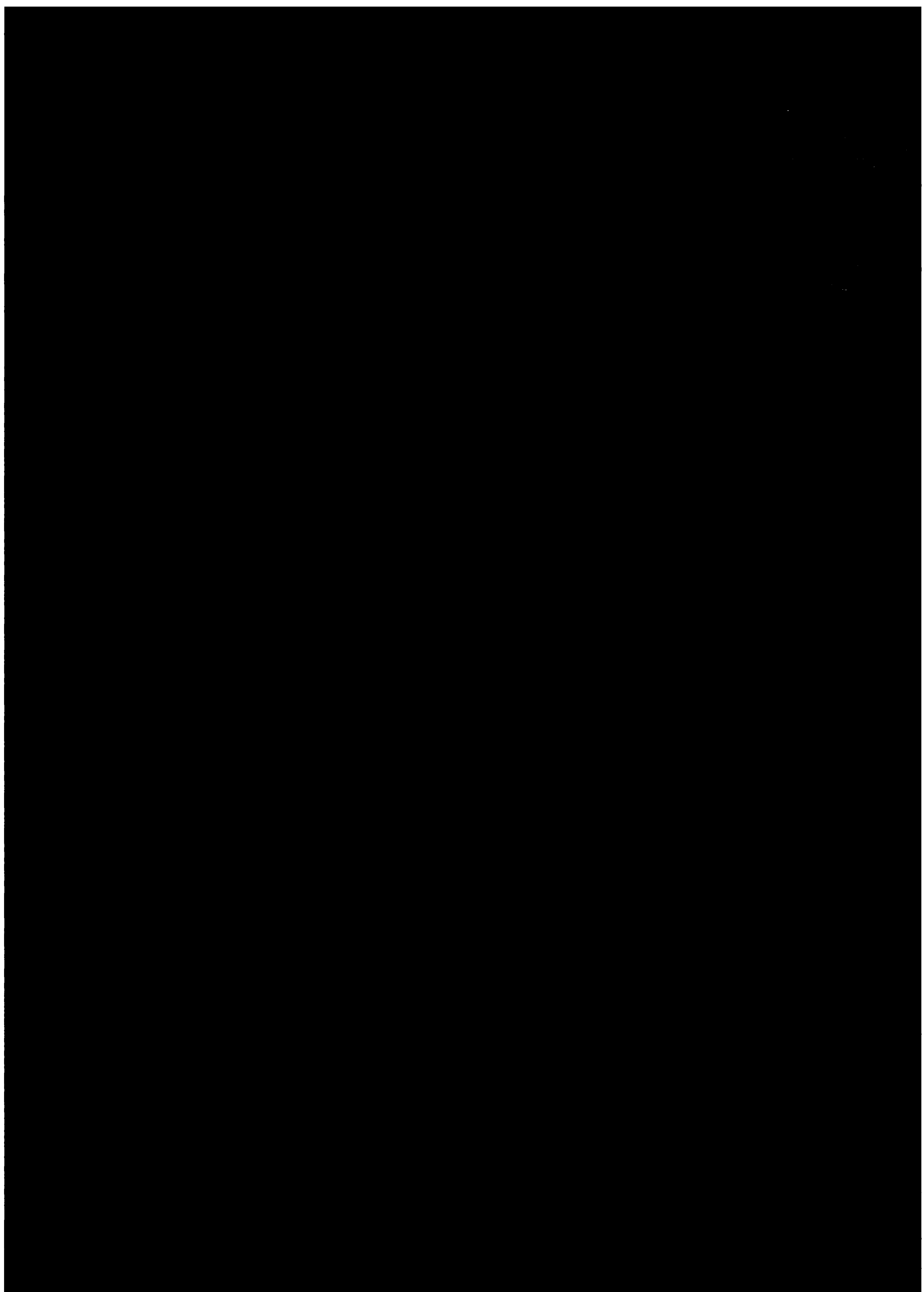




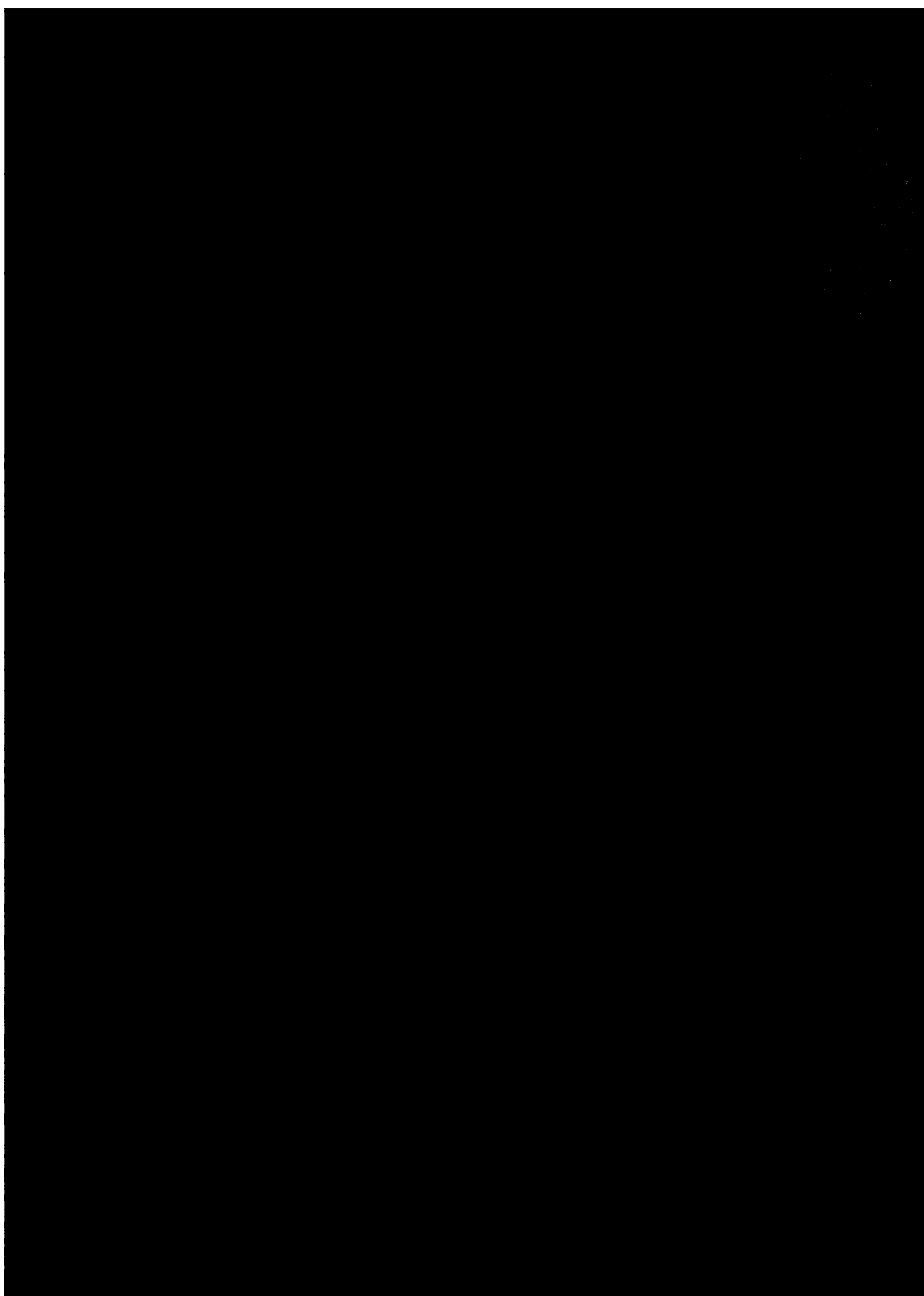




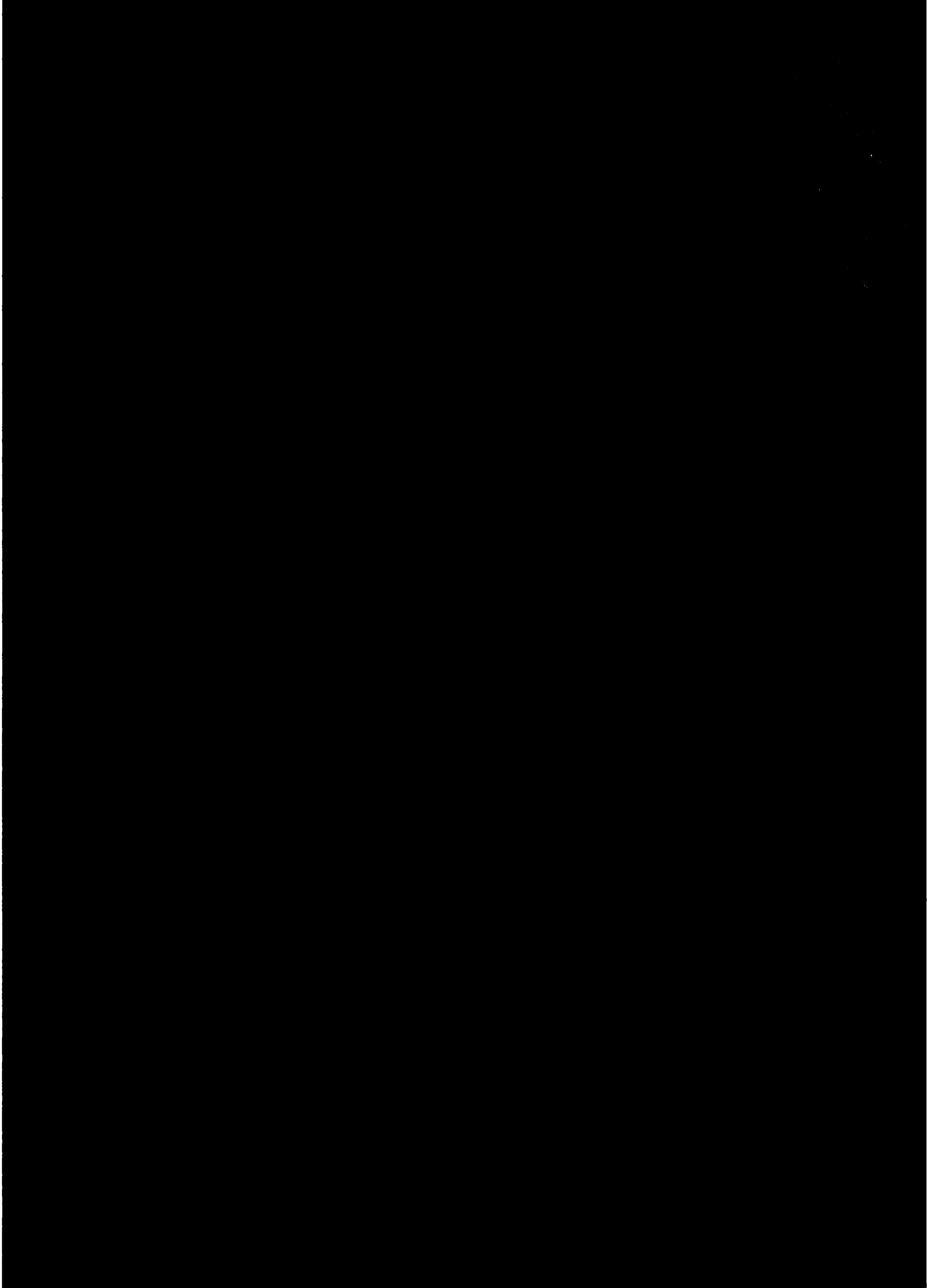


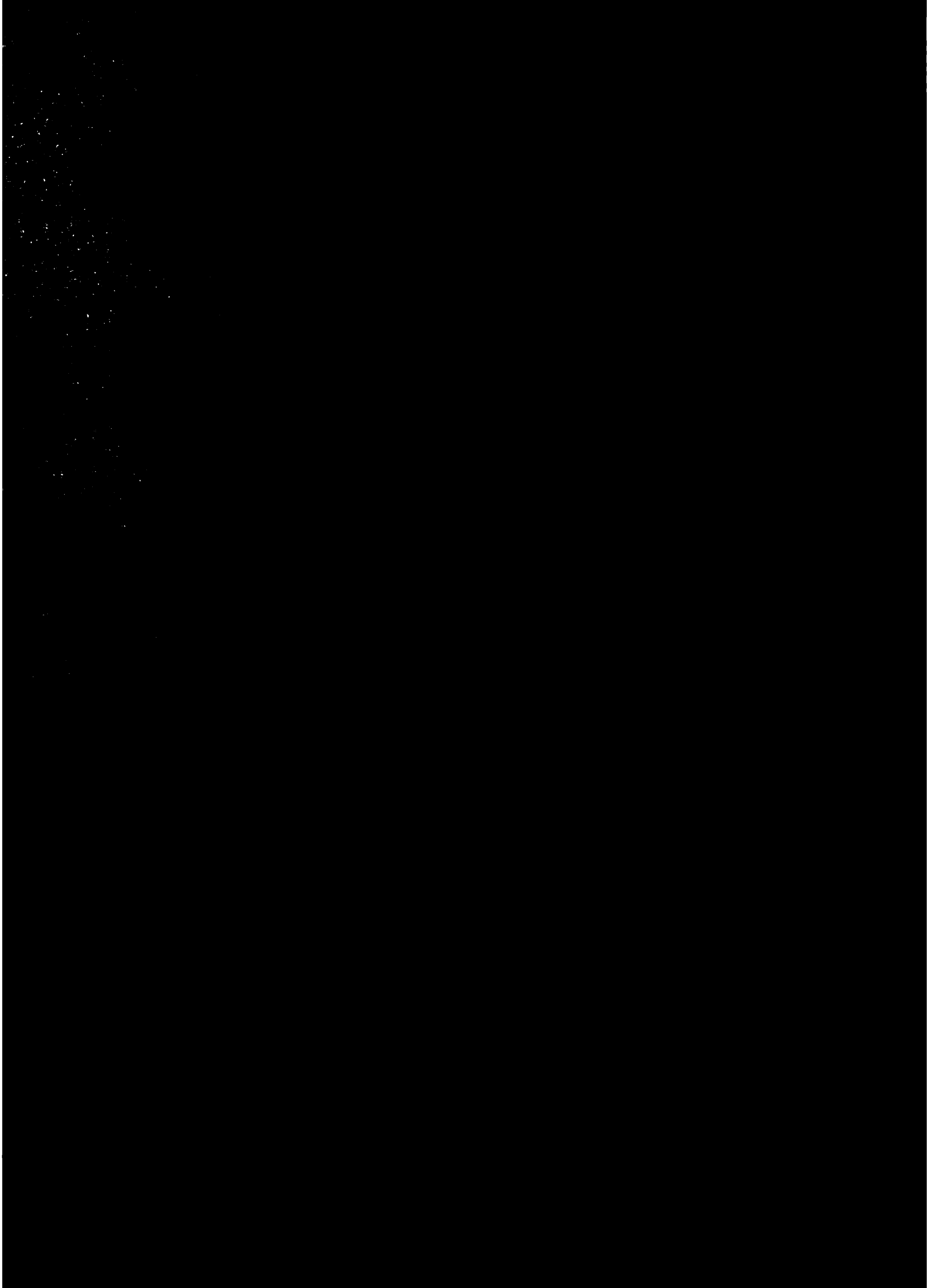


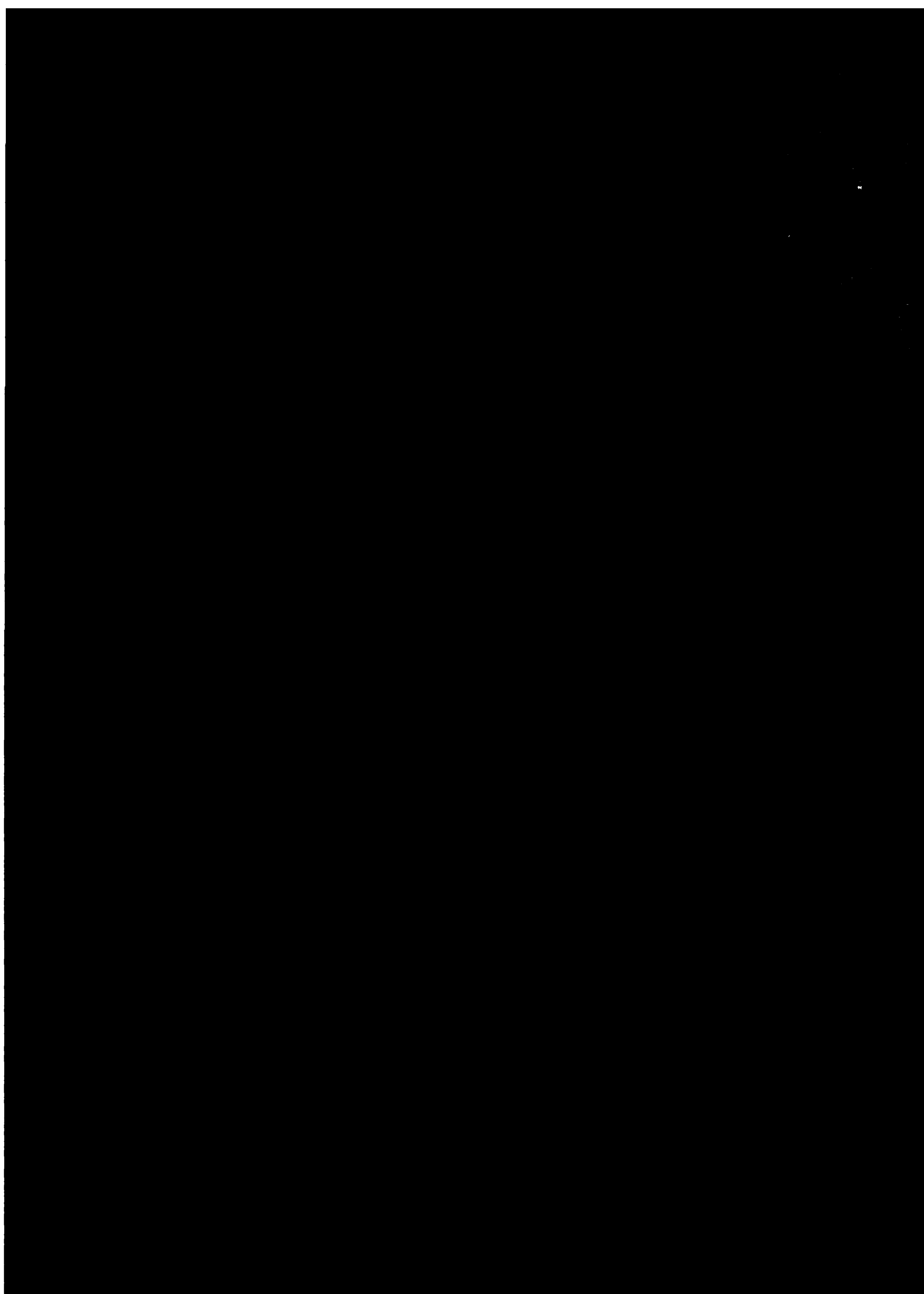


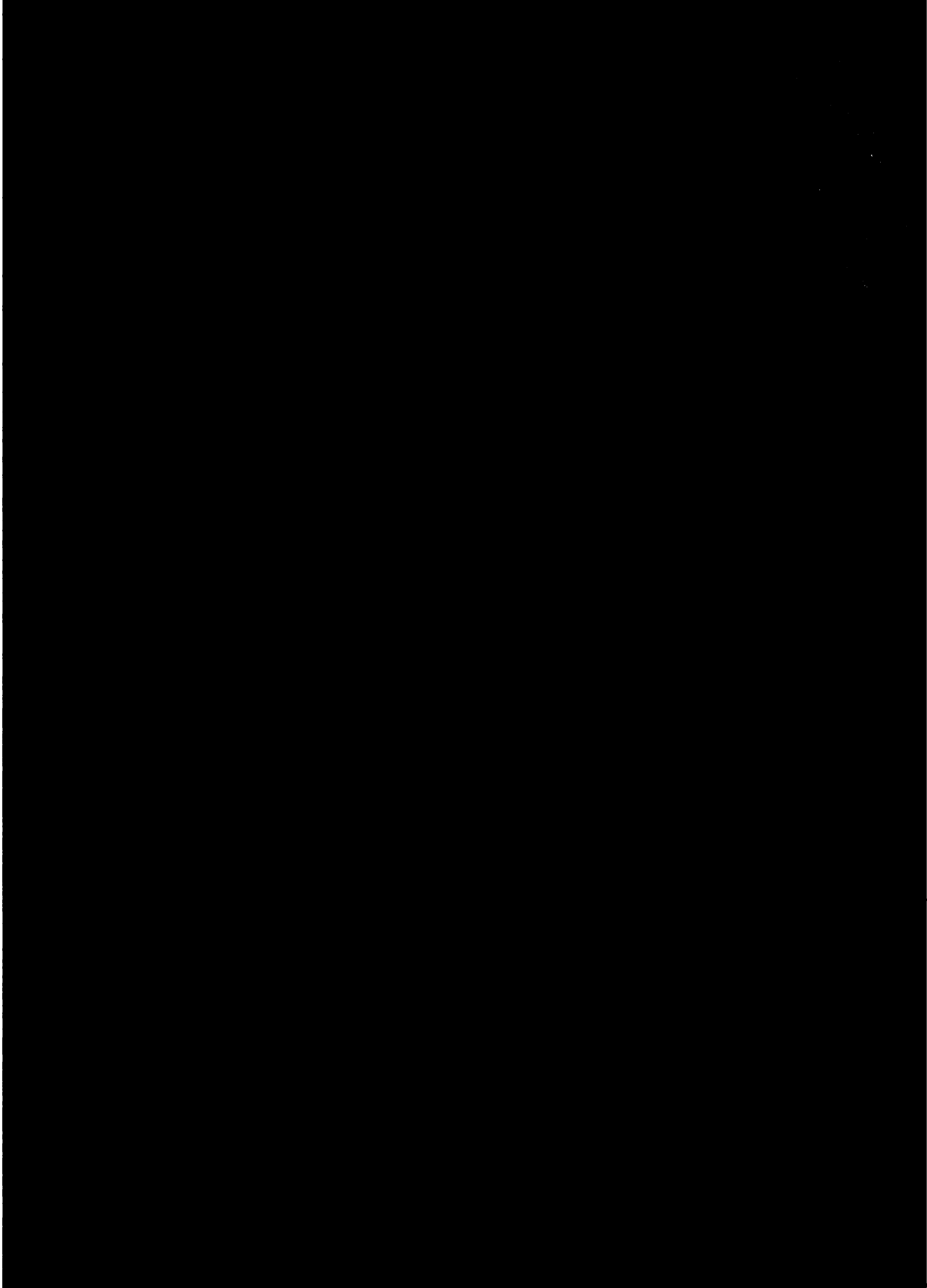


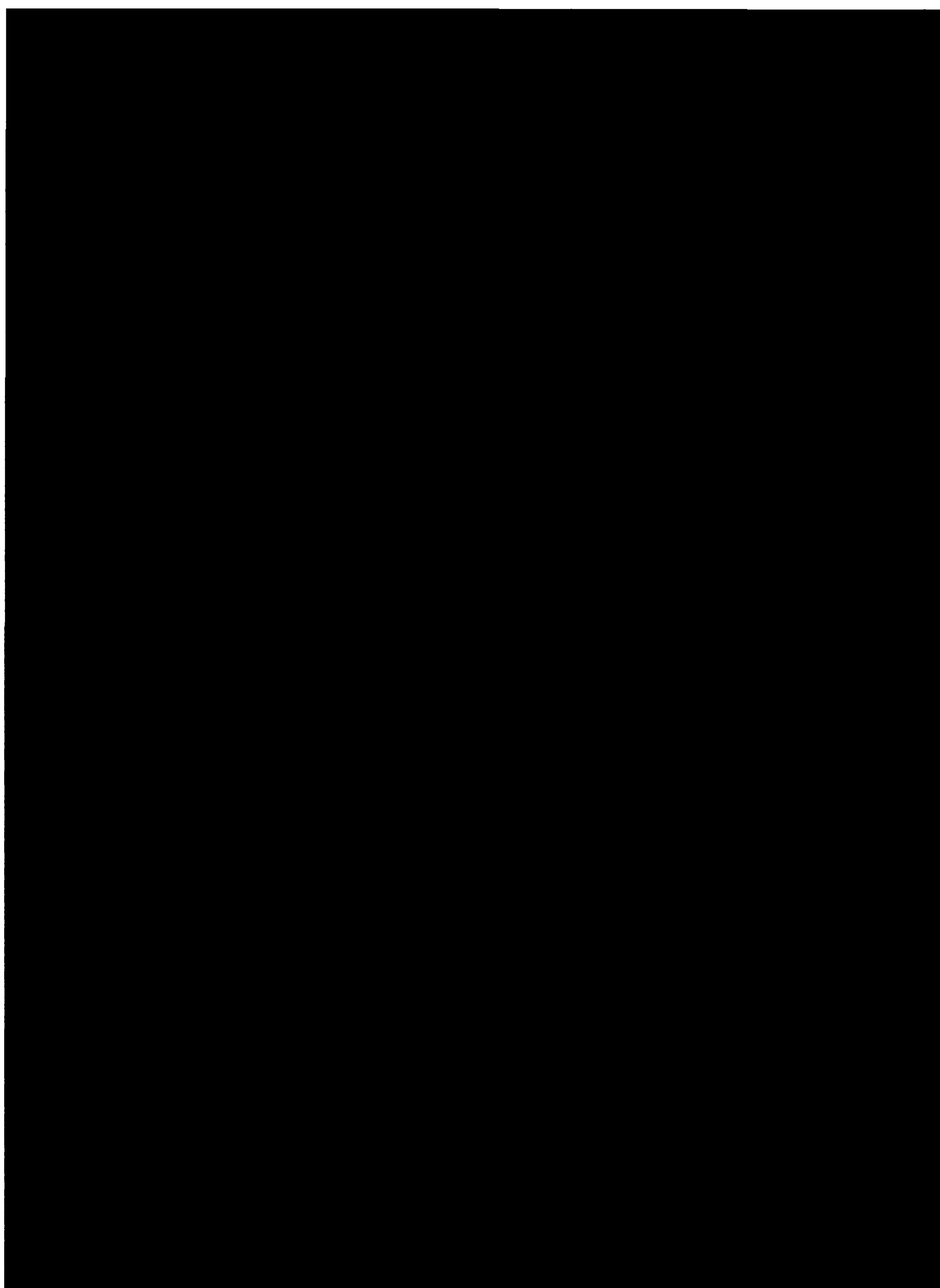




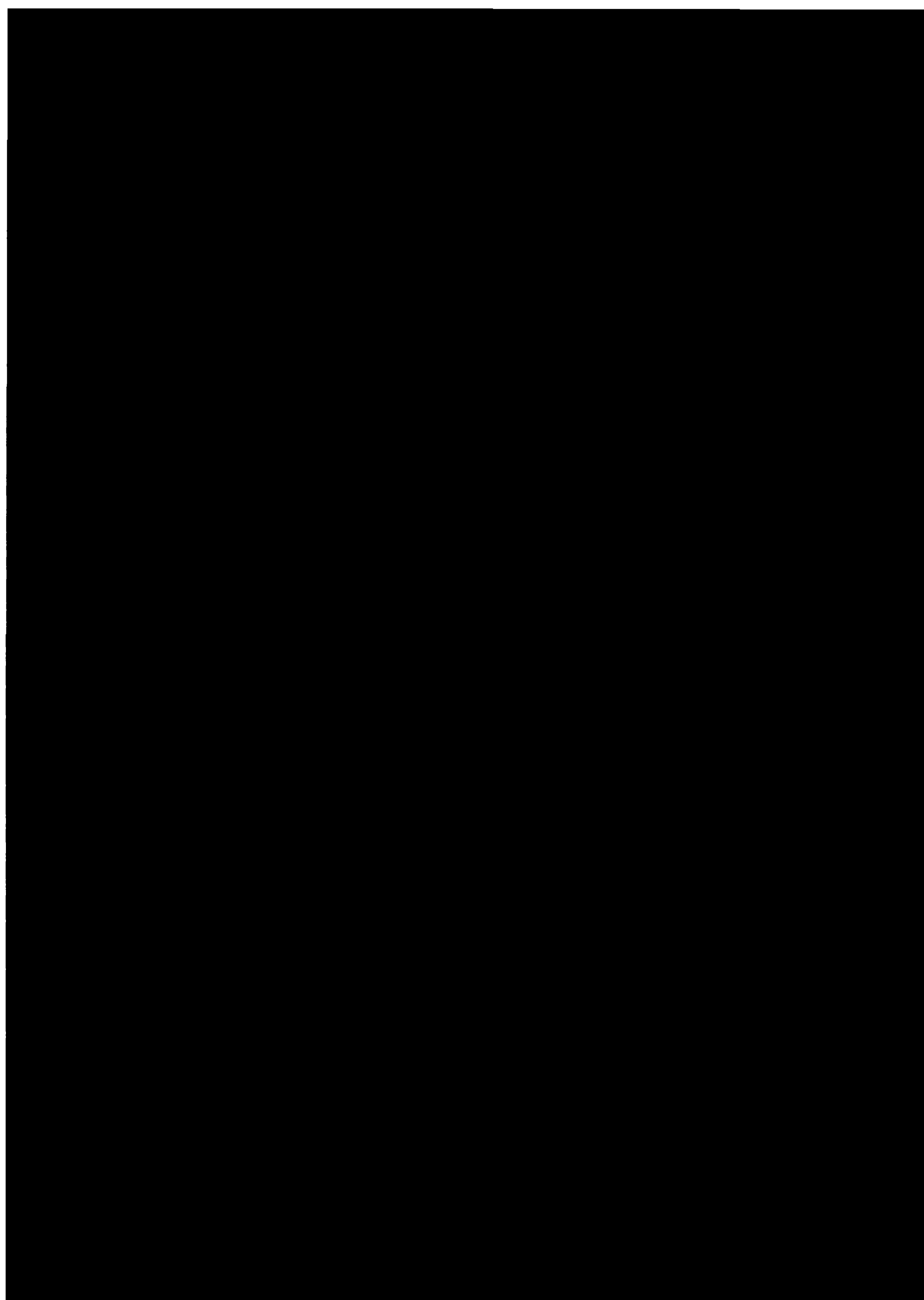


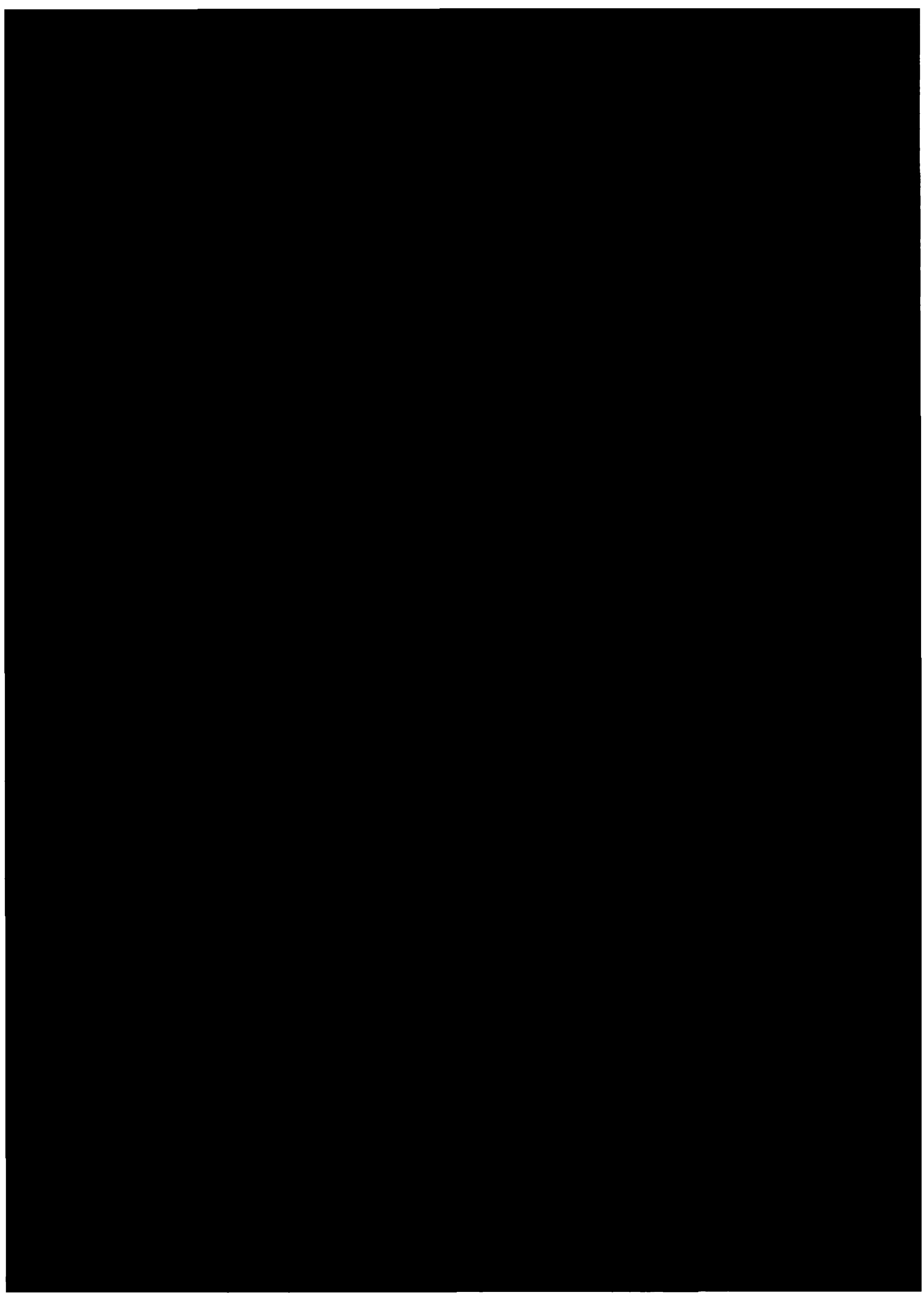






[redacted]

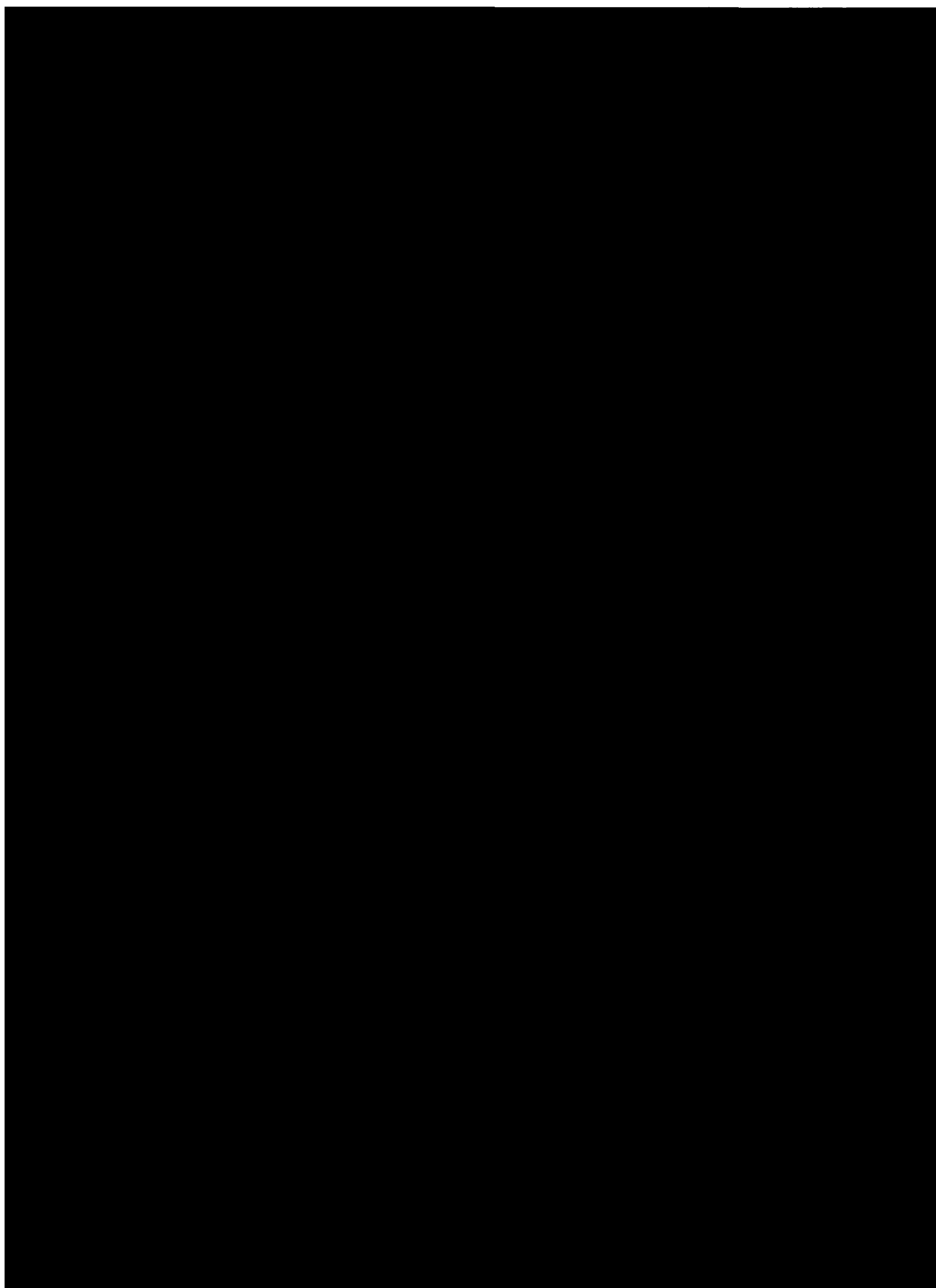




[redacted]

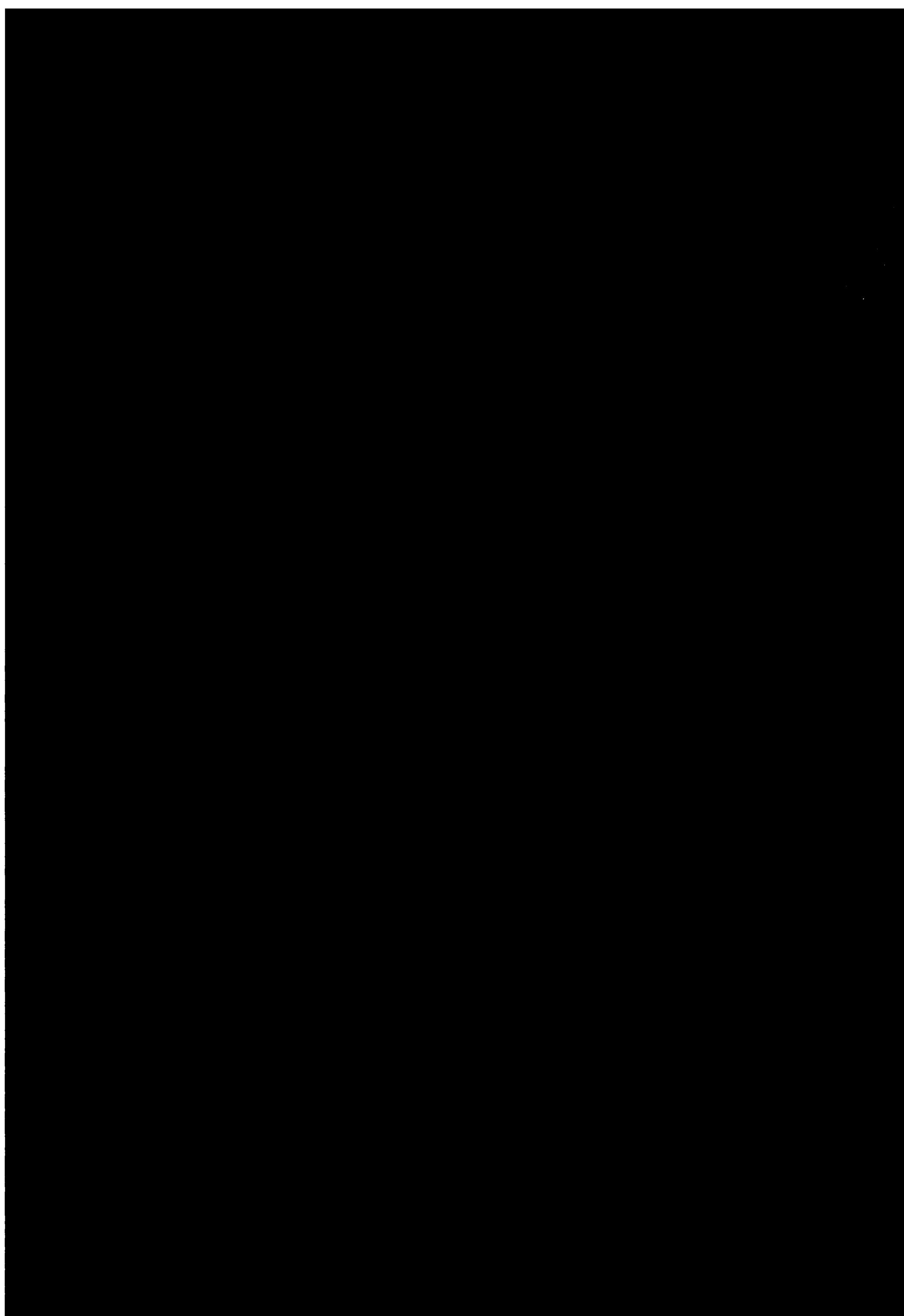


[redacted]

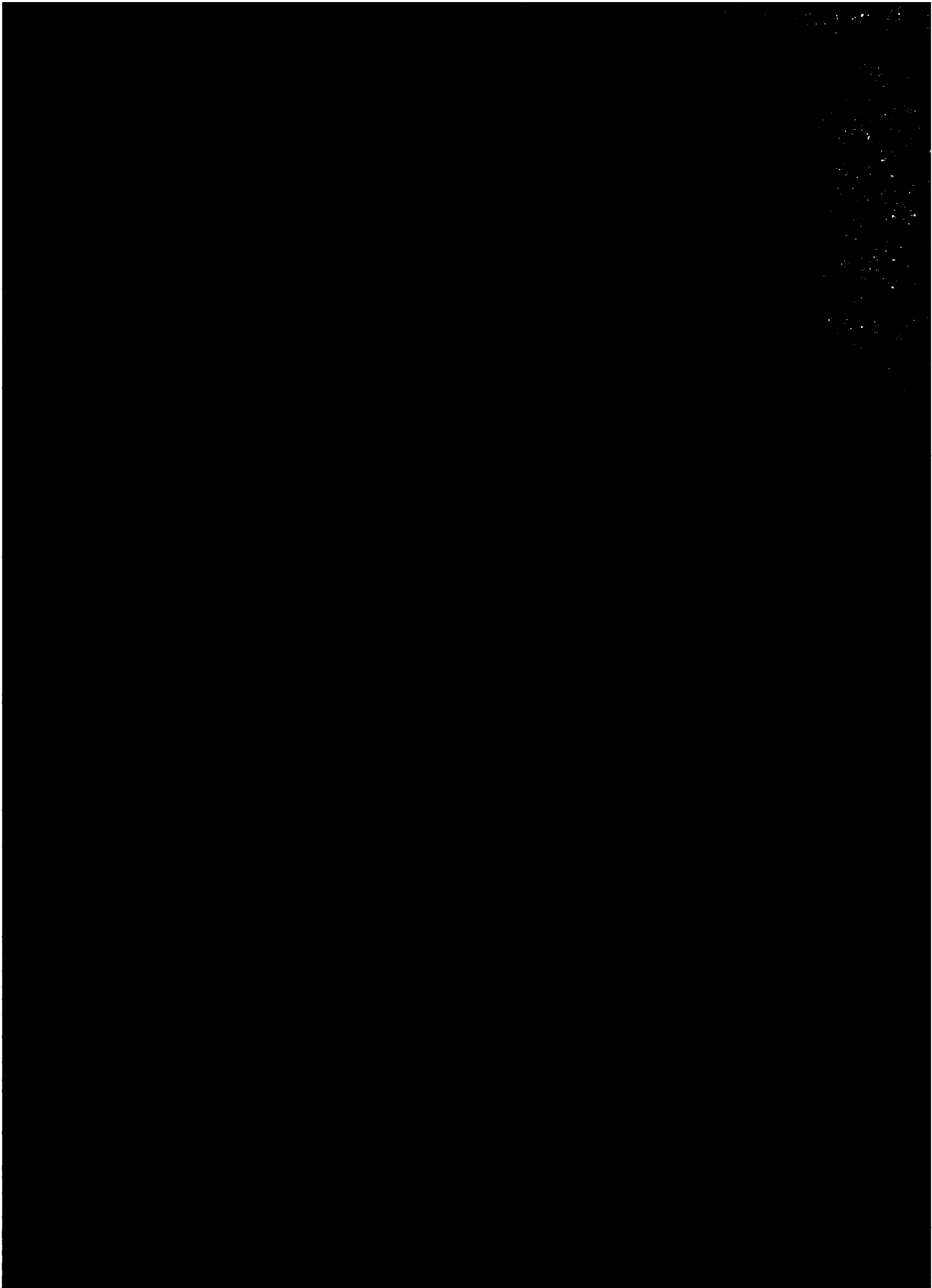


[redacted]

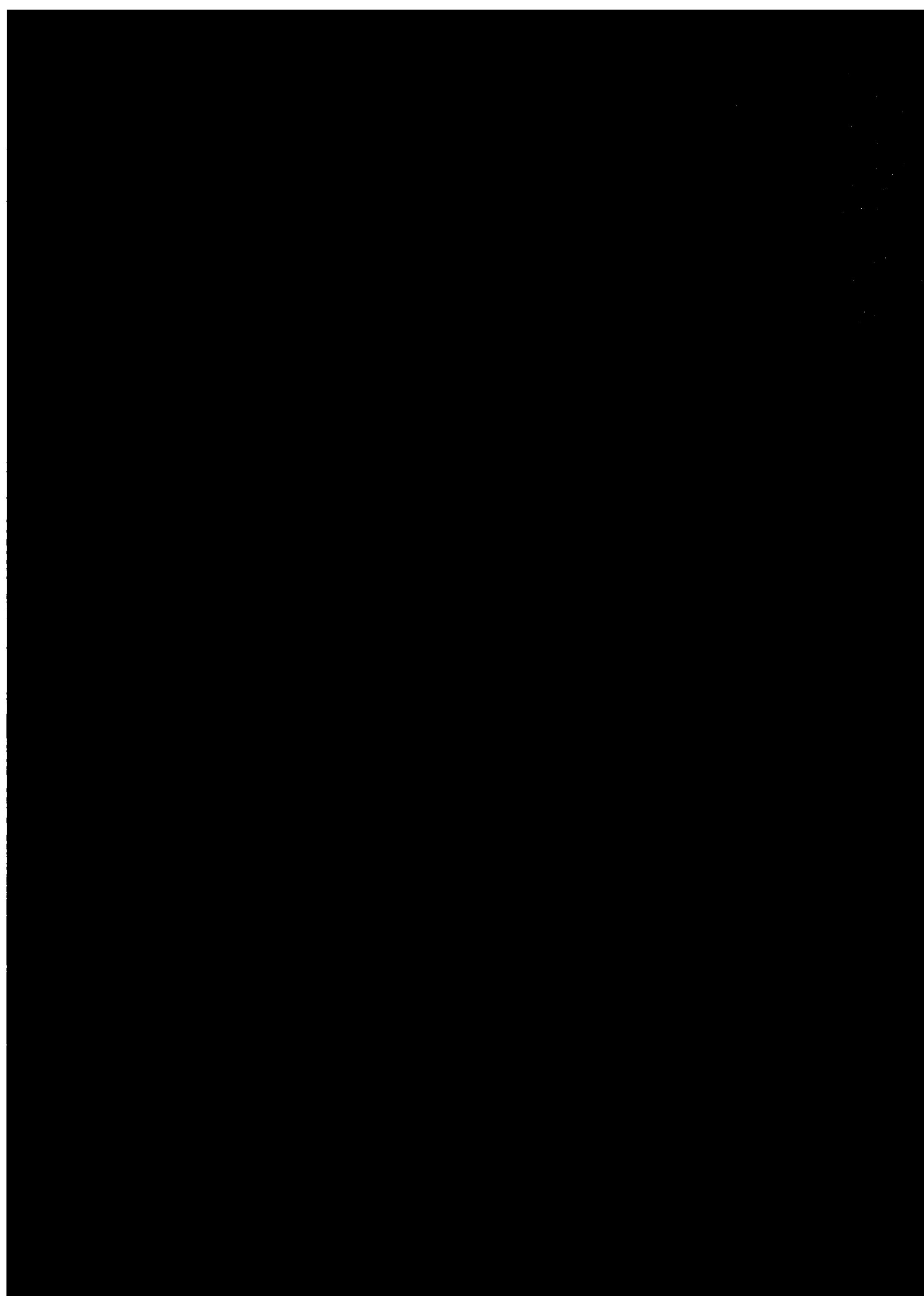
[redacted]

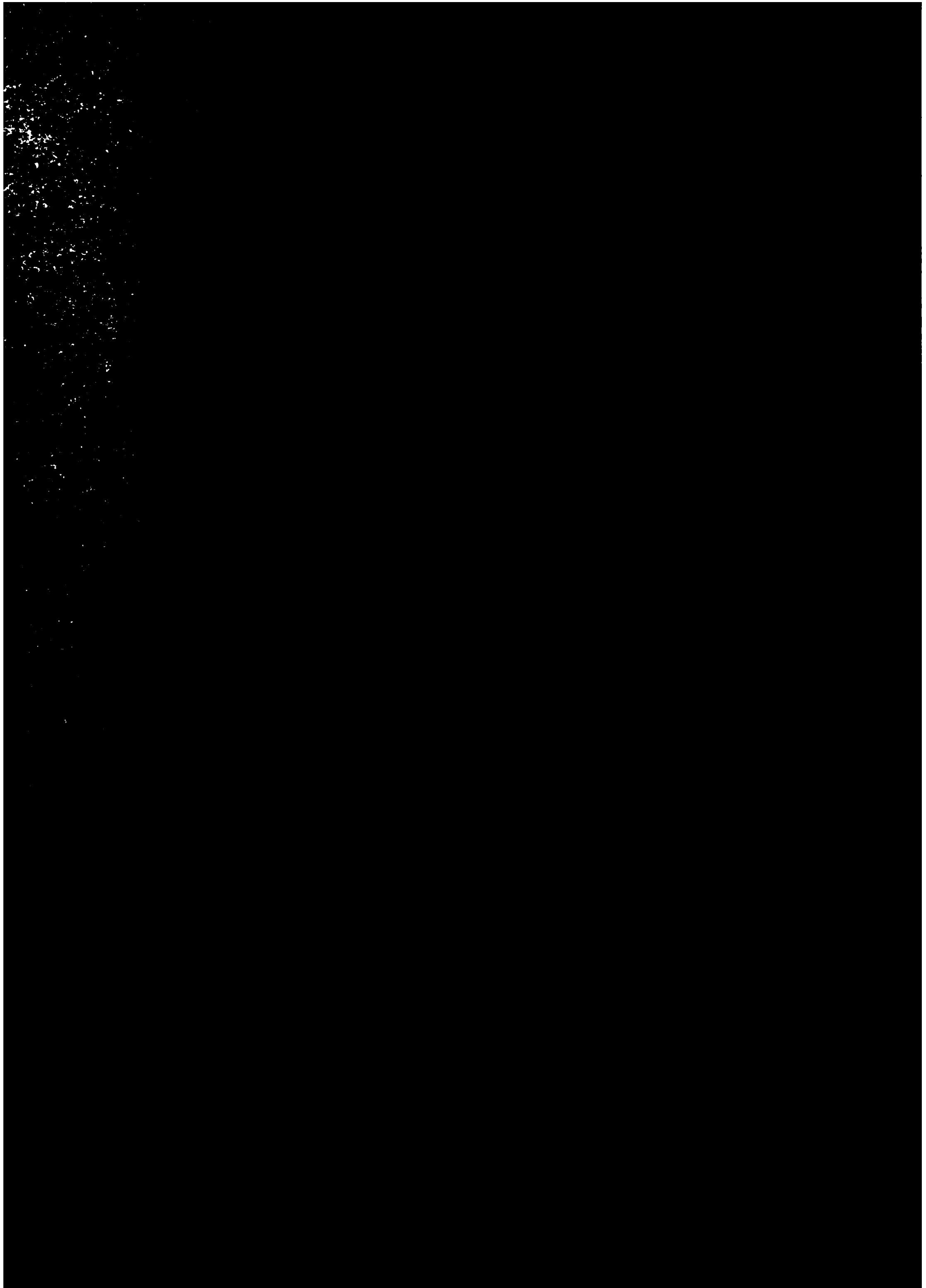


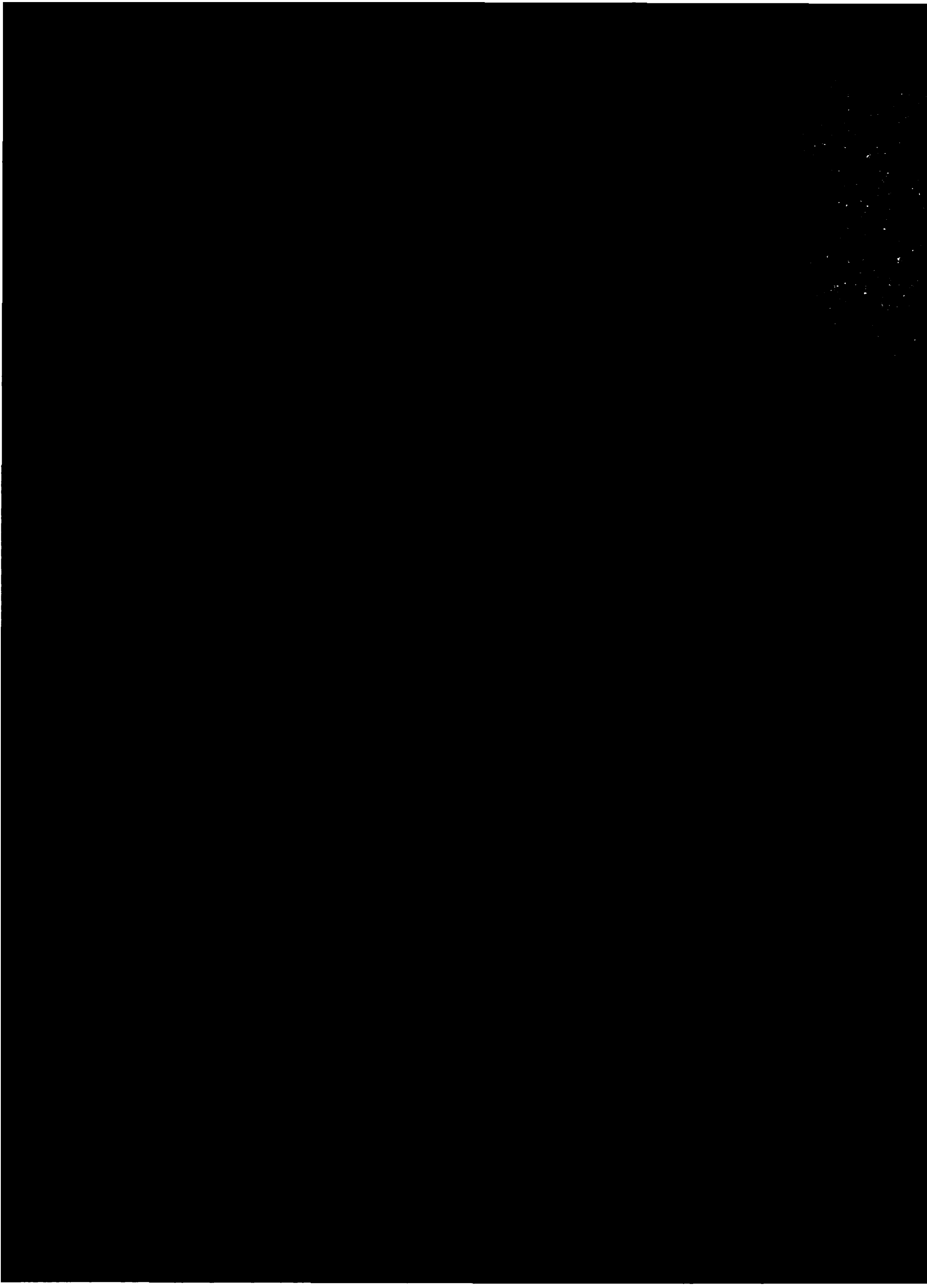


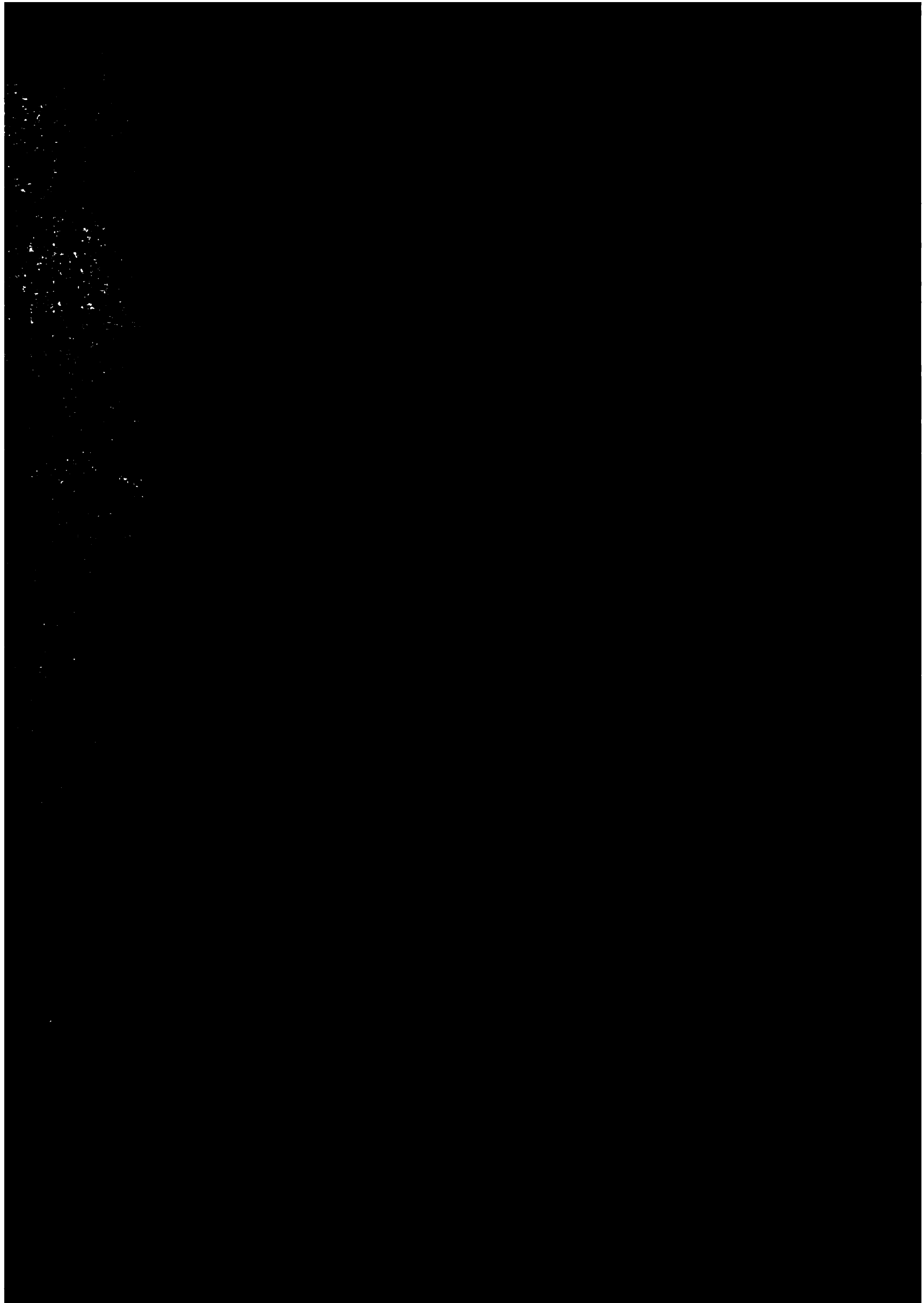


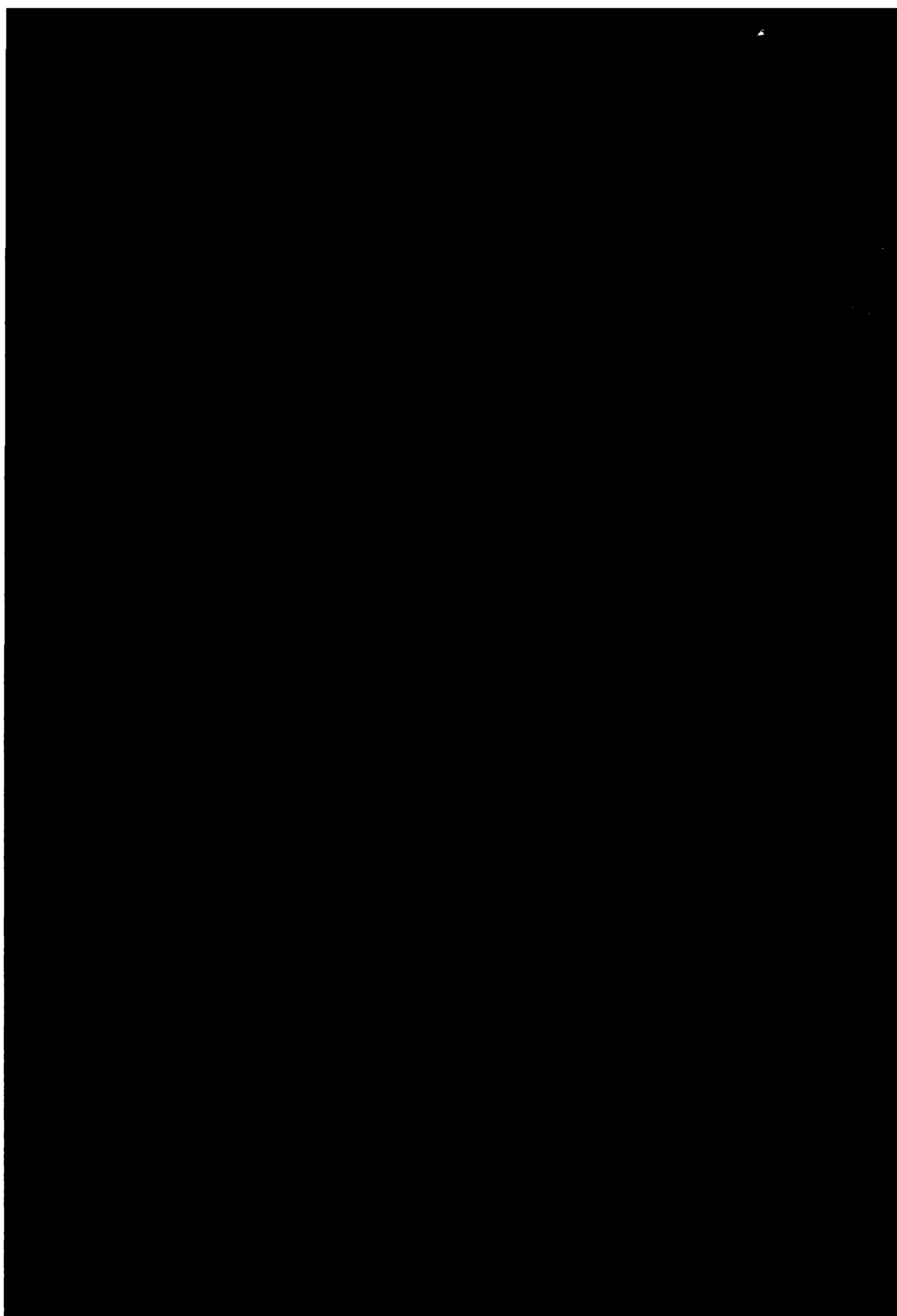






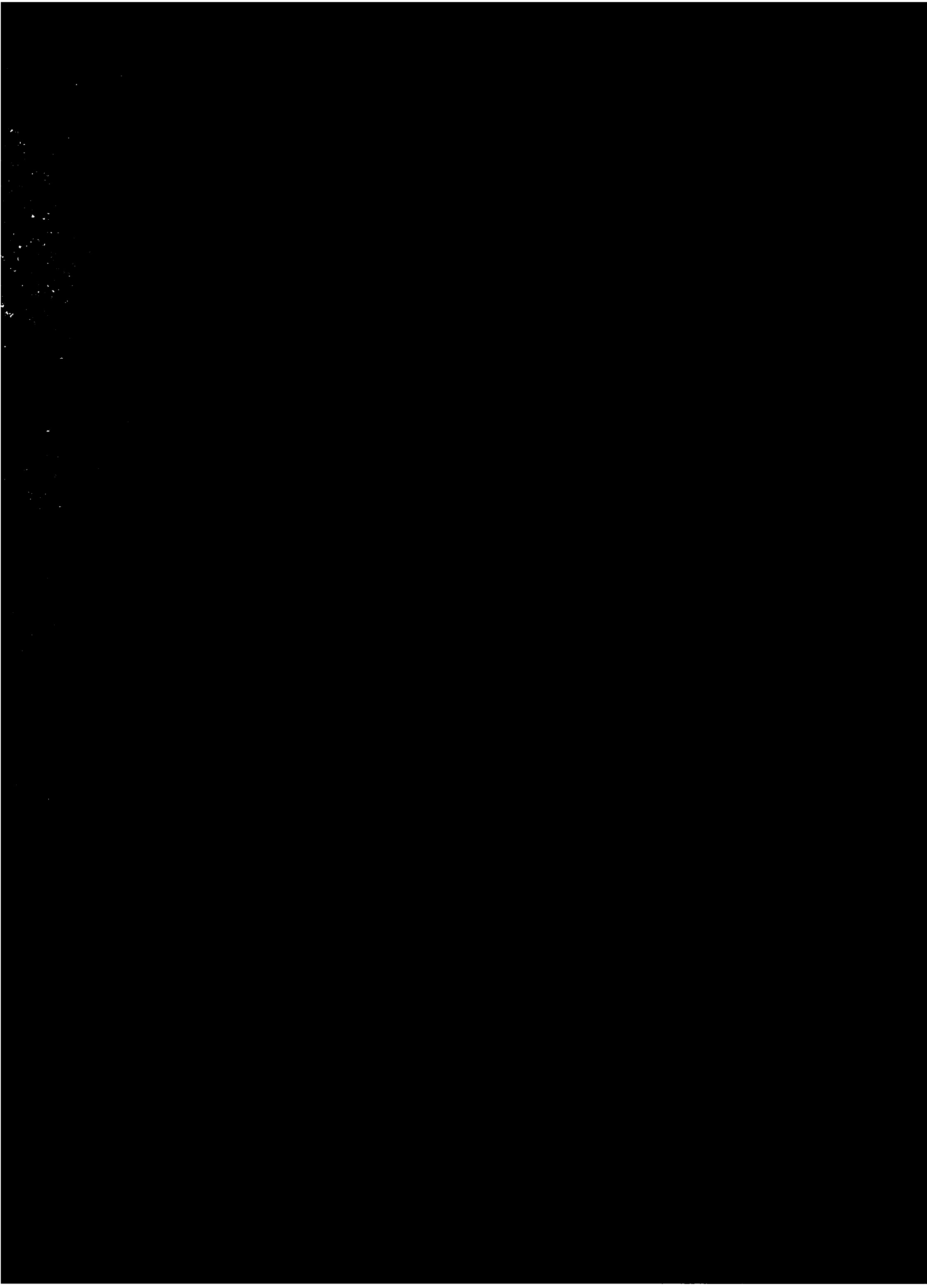


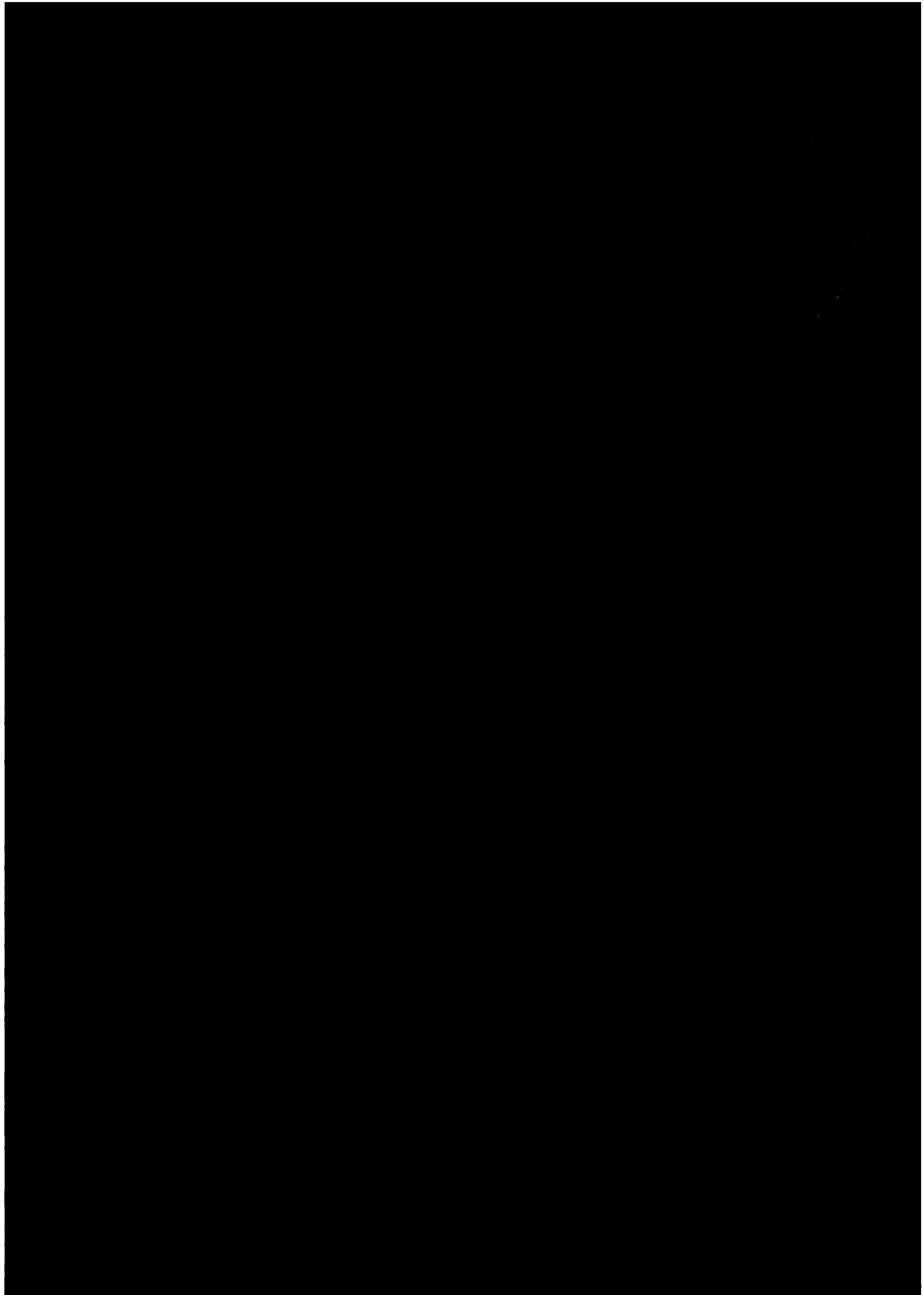


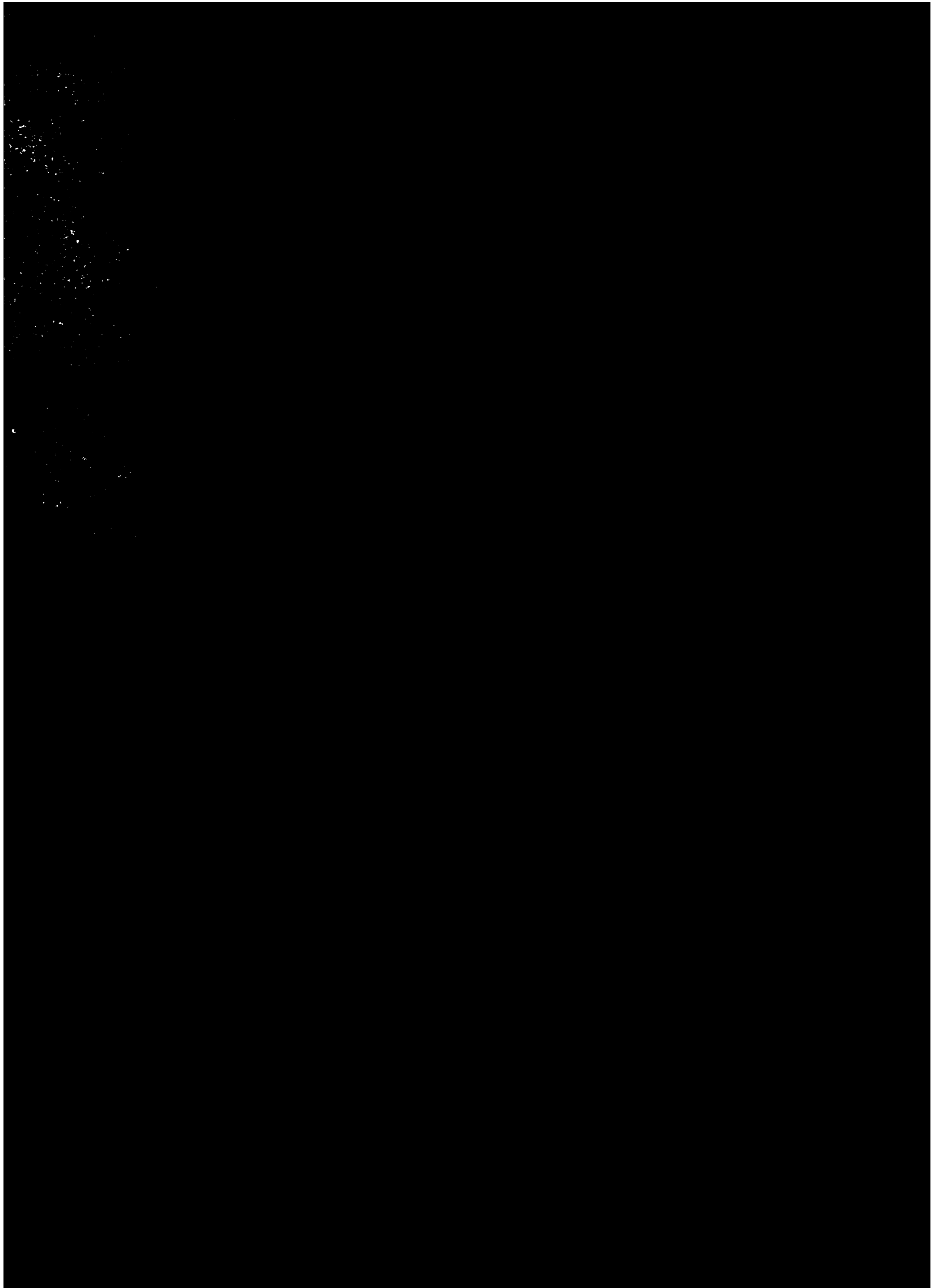


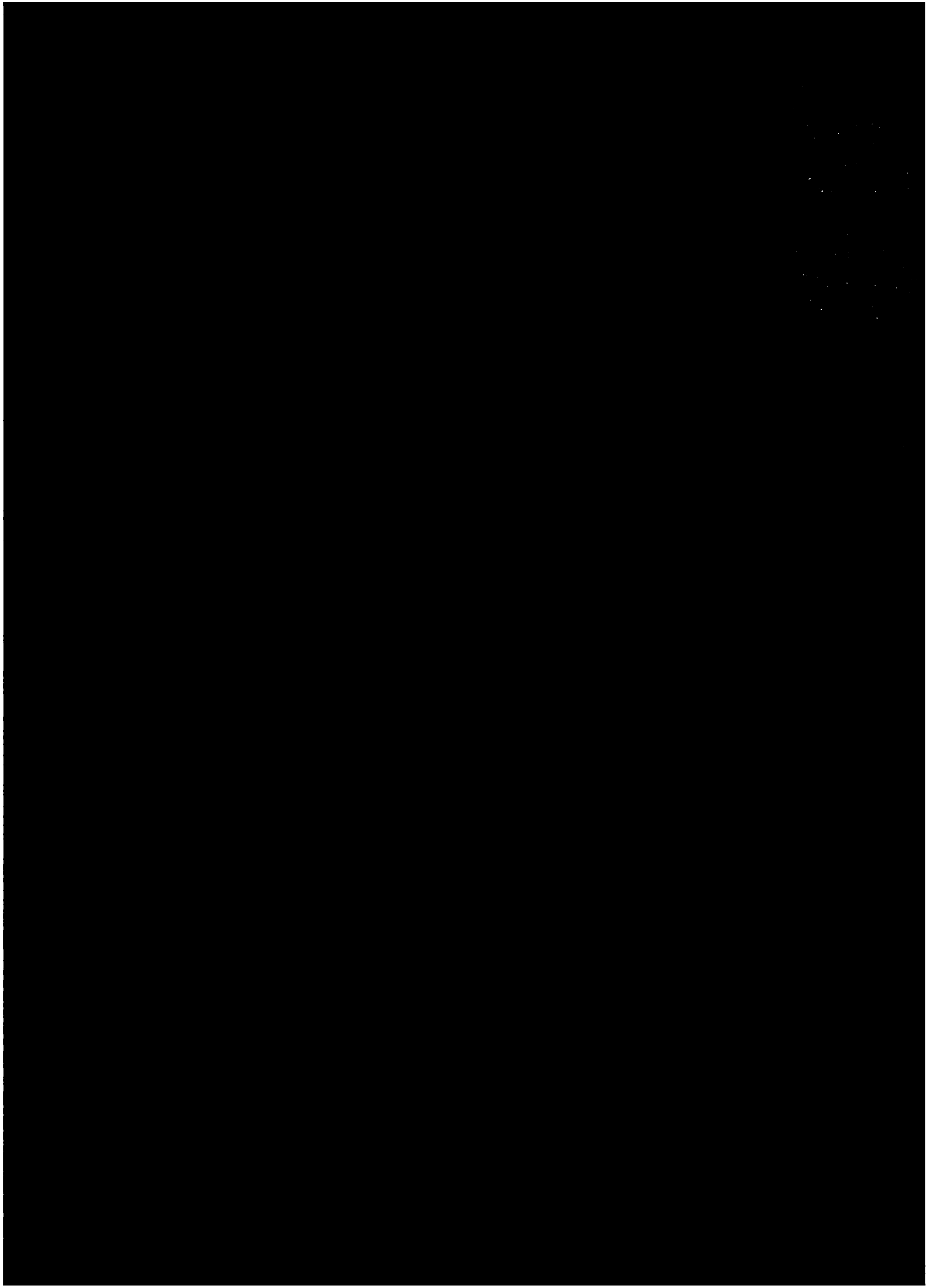


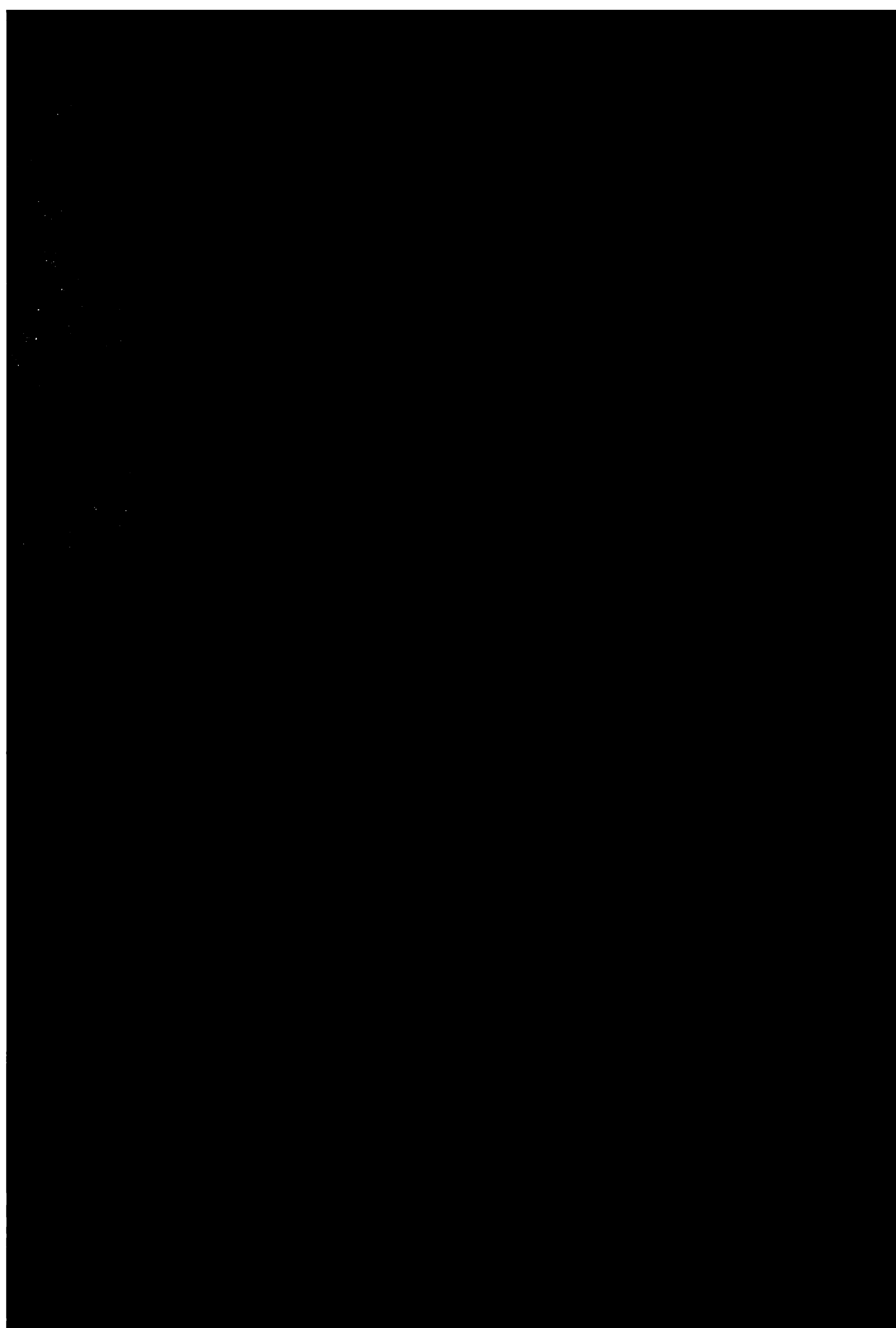




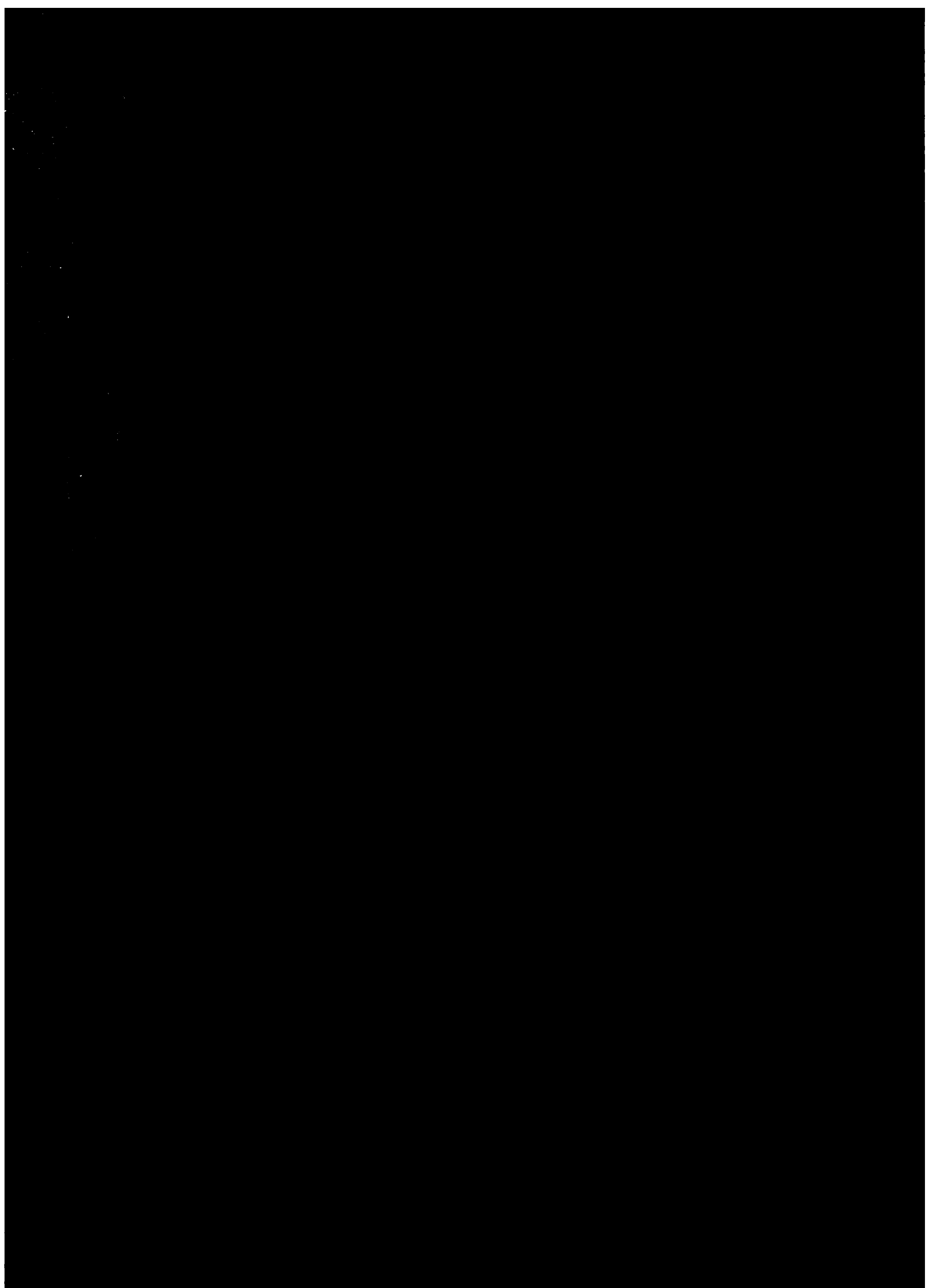


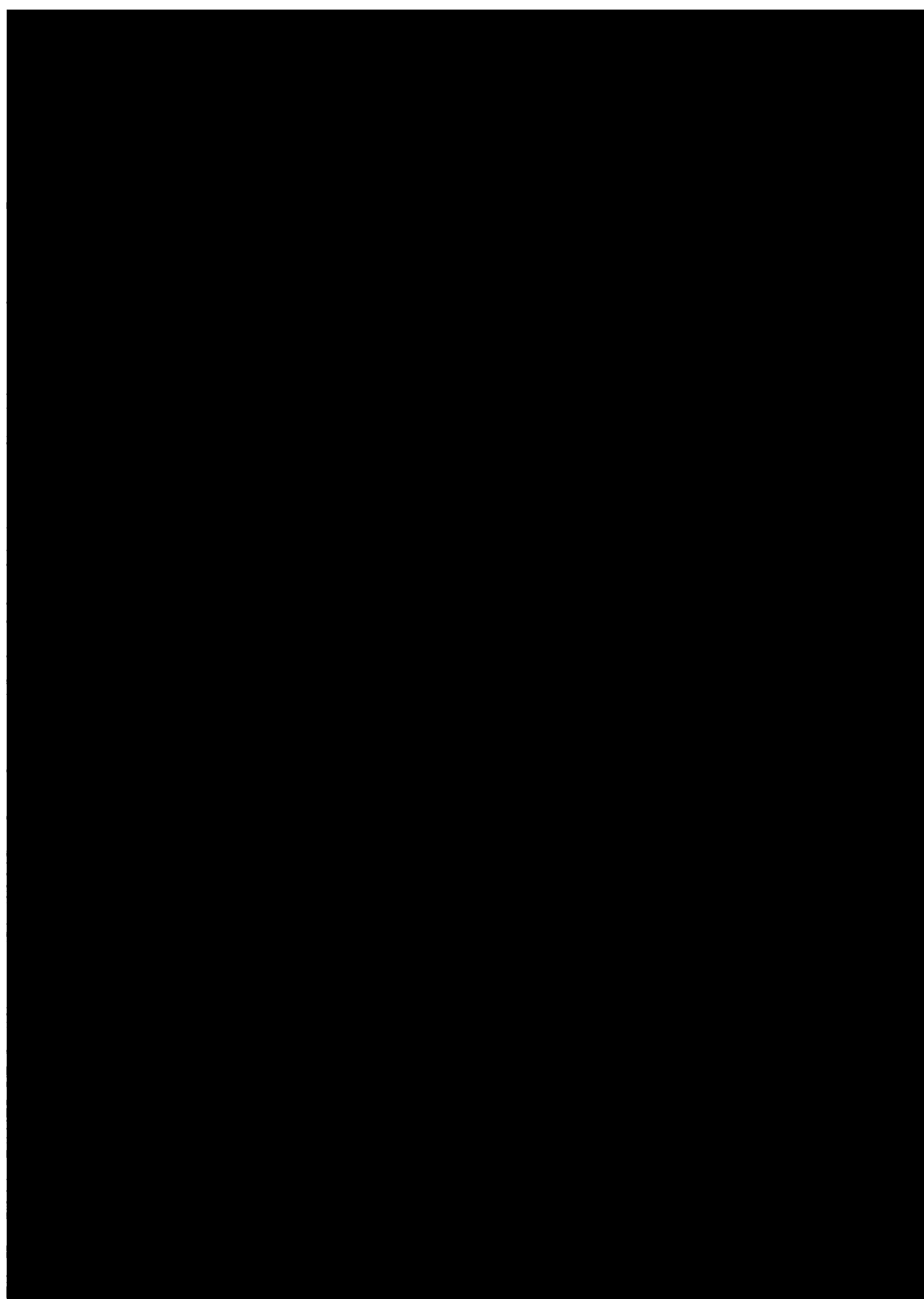


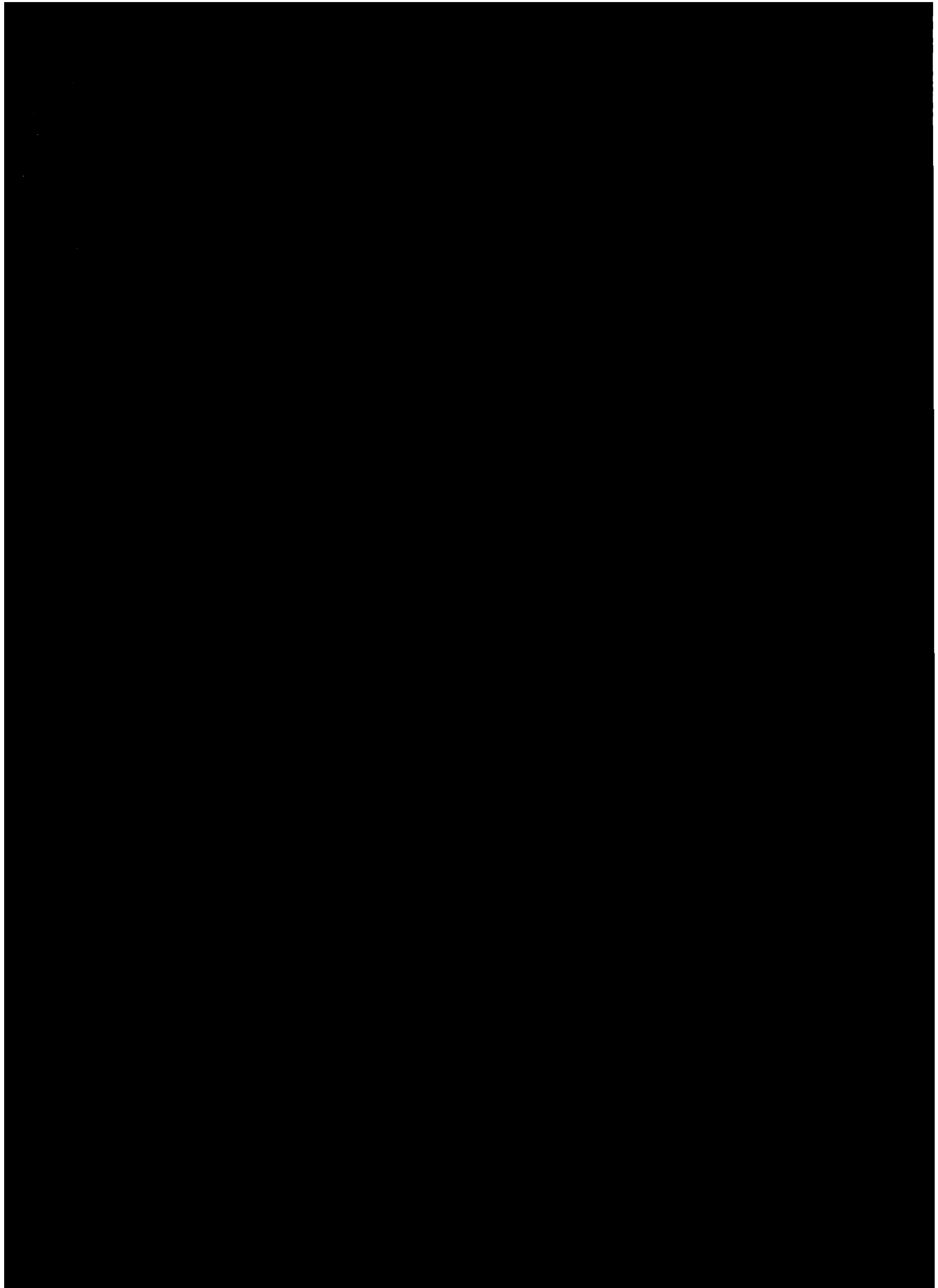




[redacted]

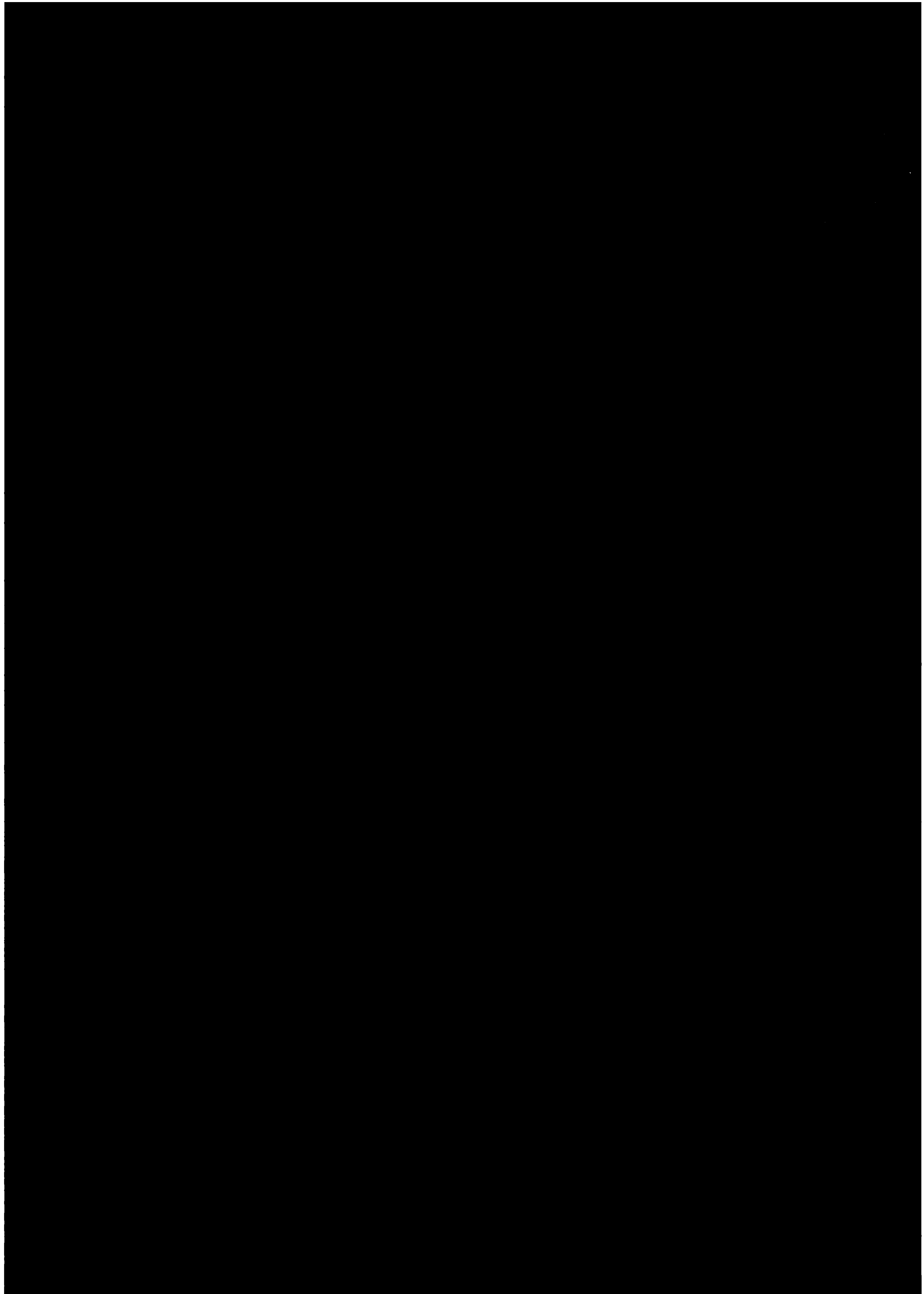


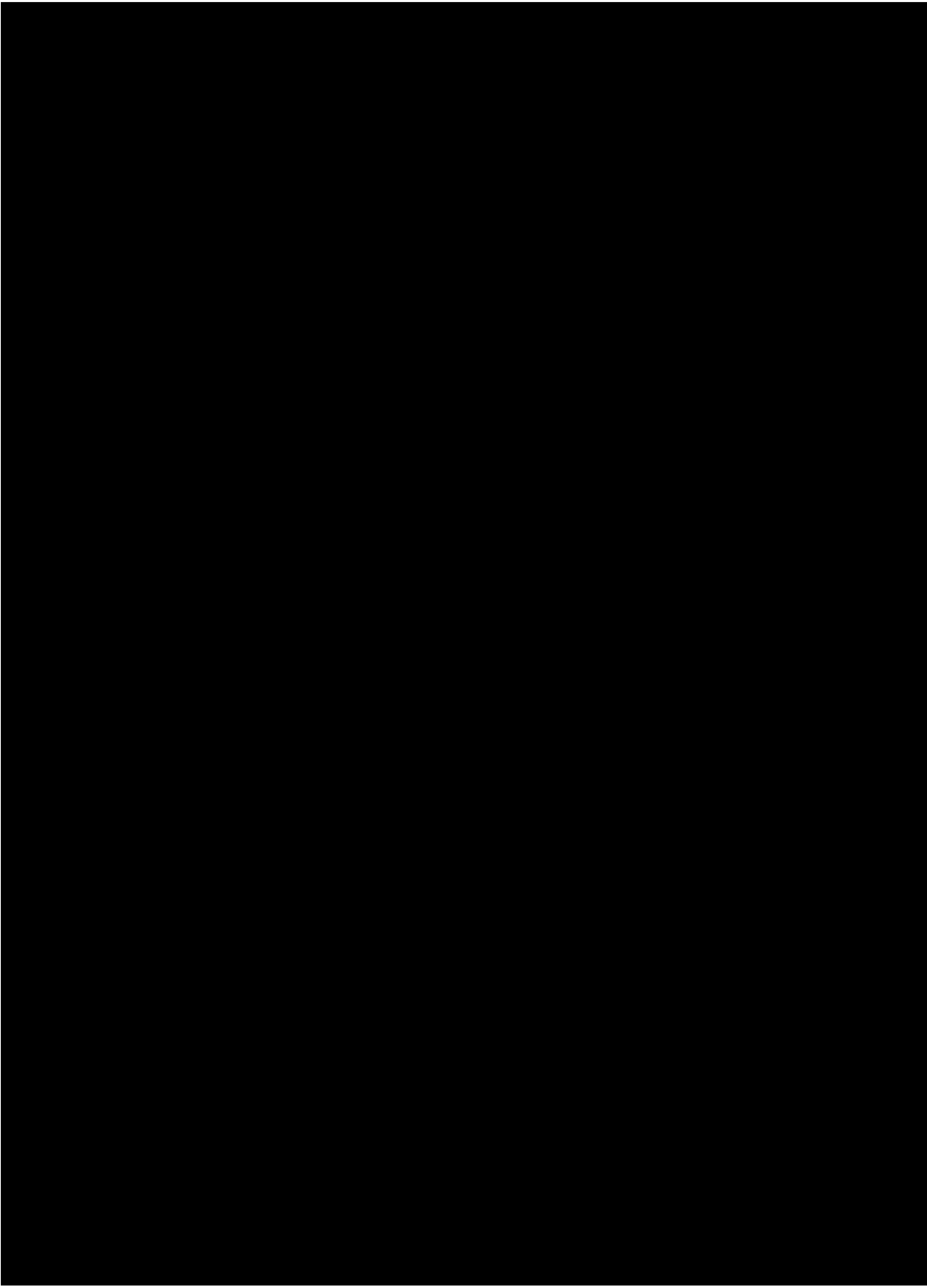


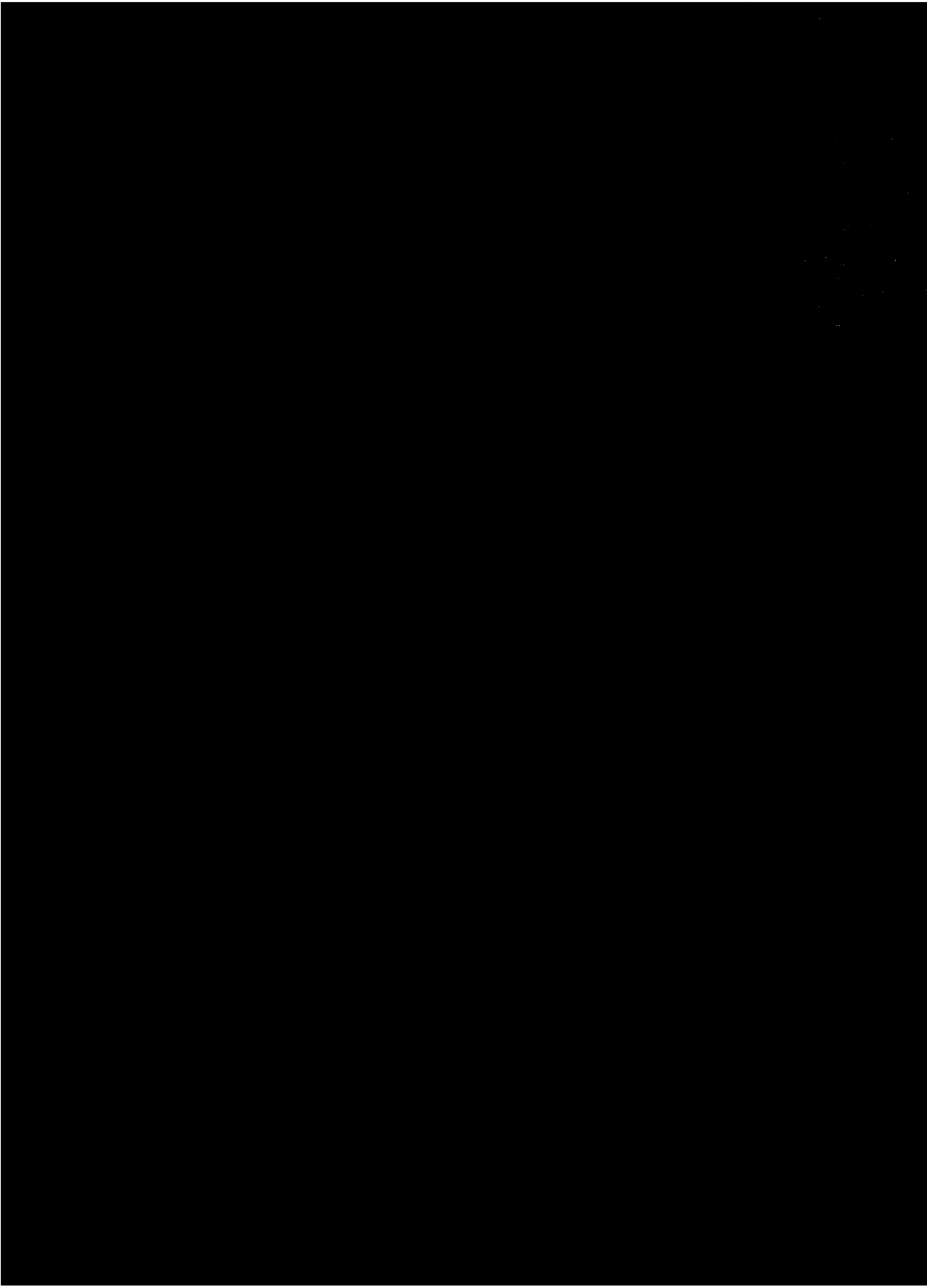


[redacted]





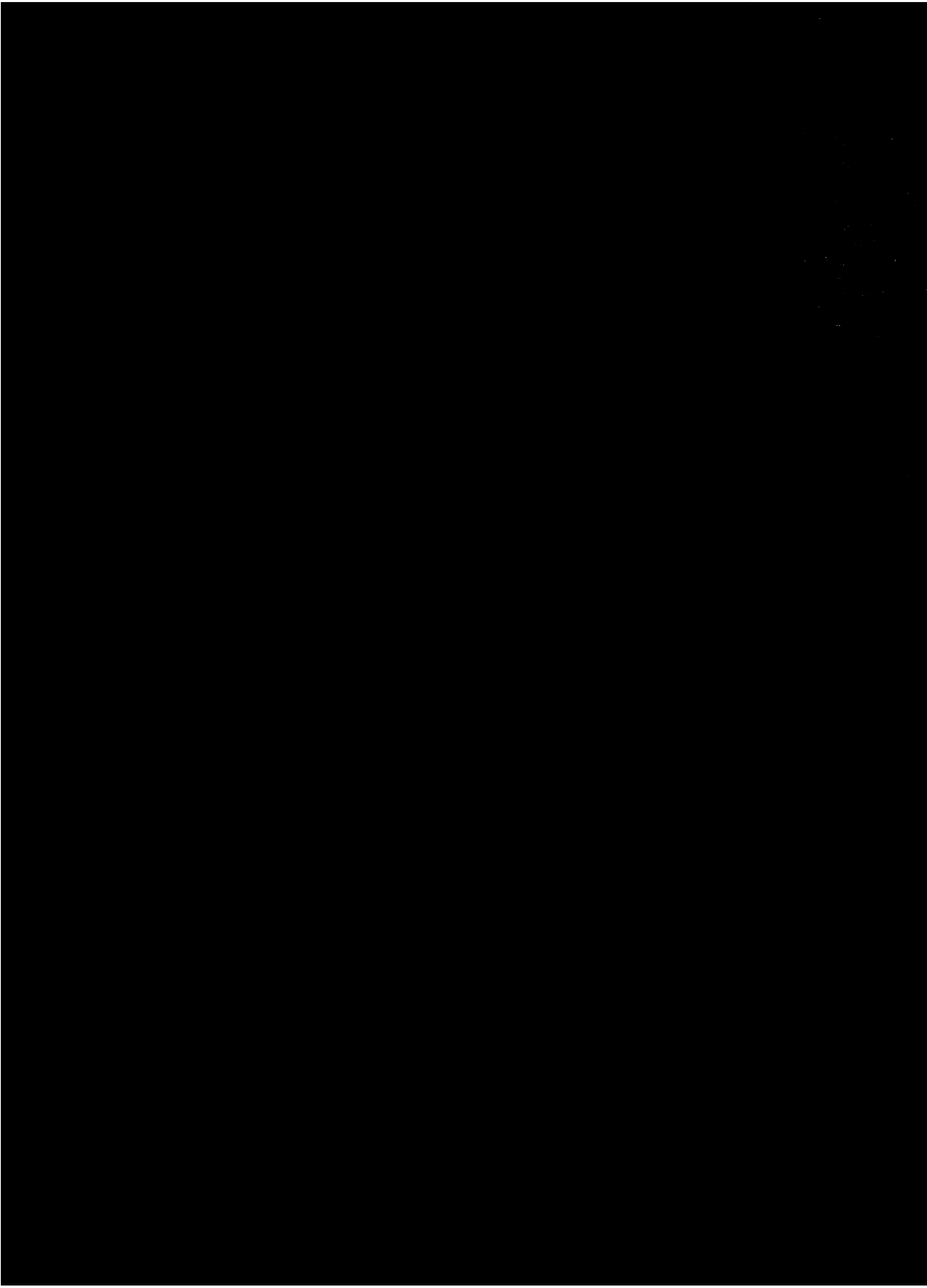


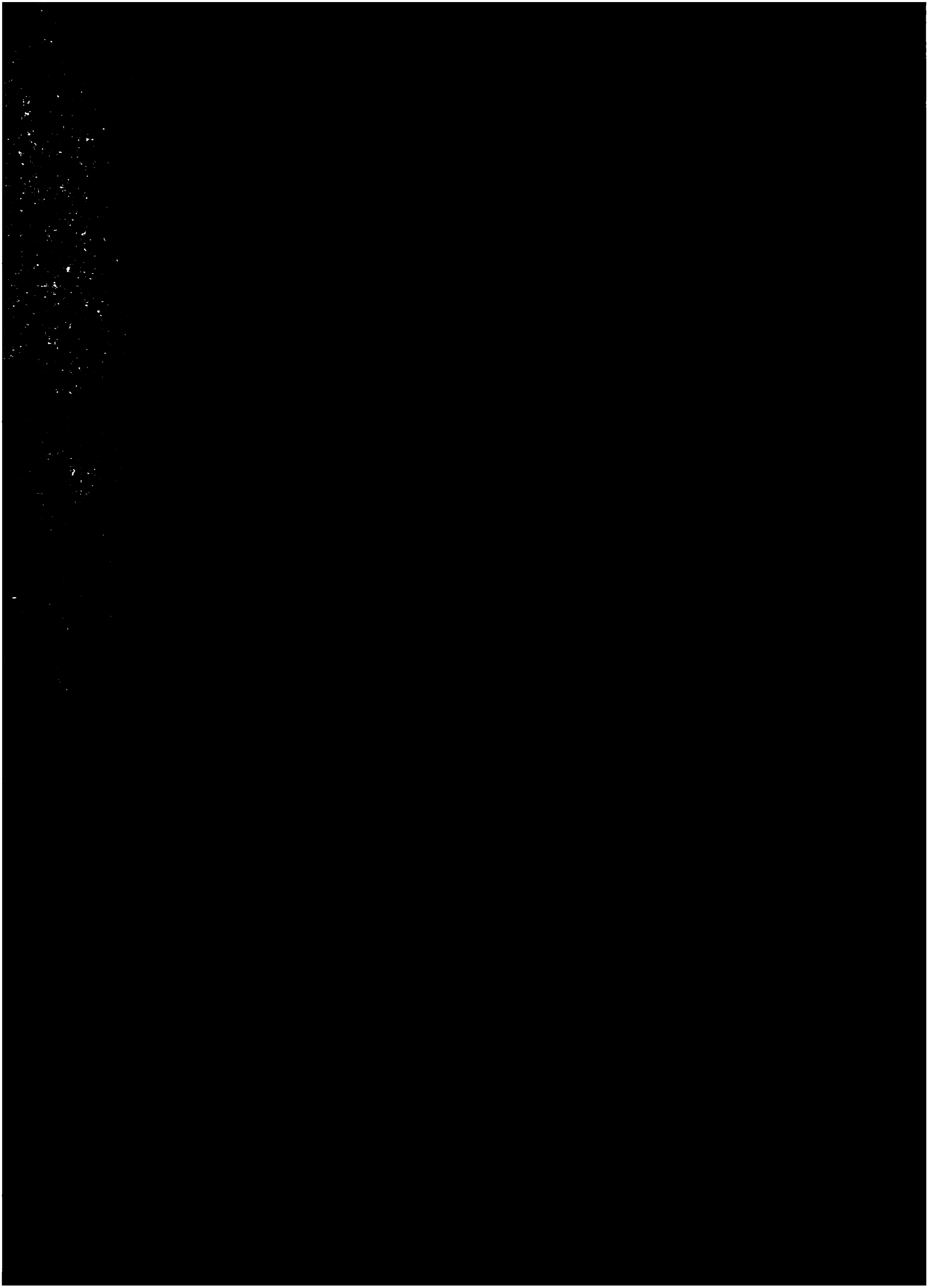


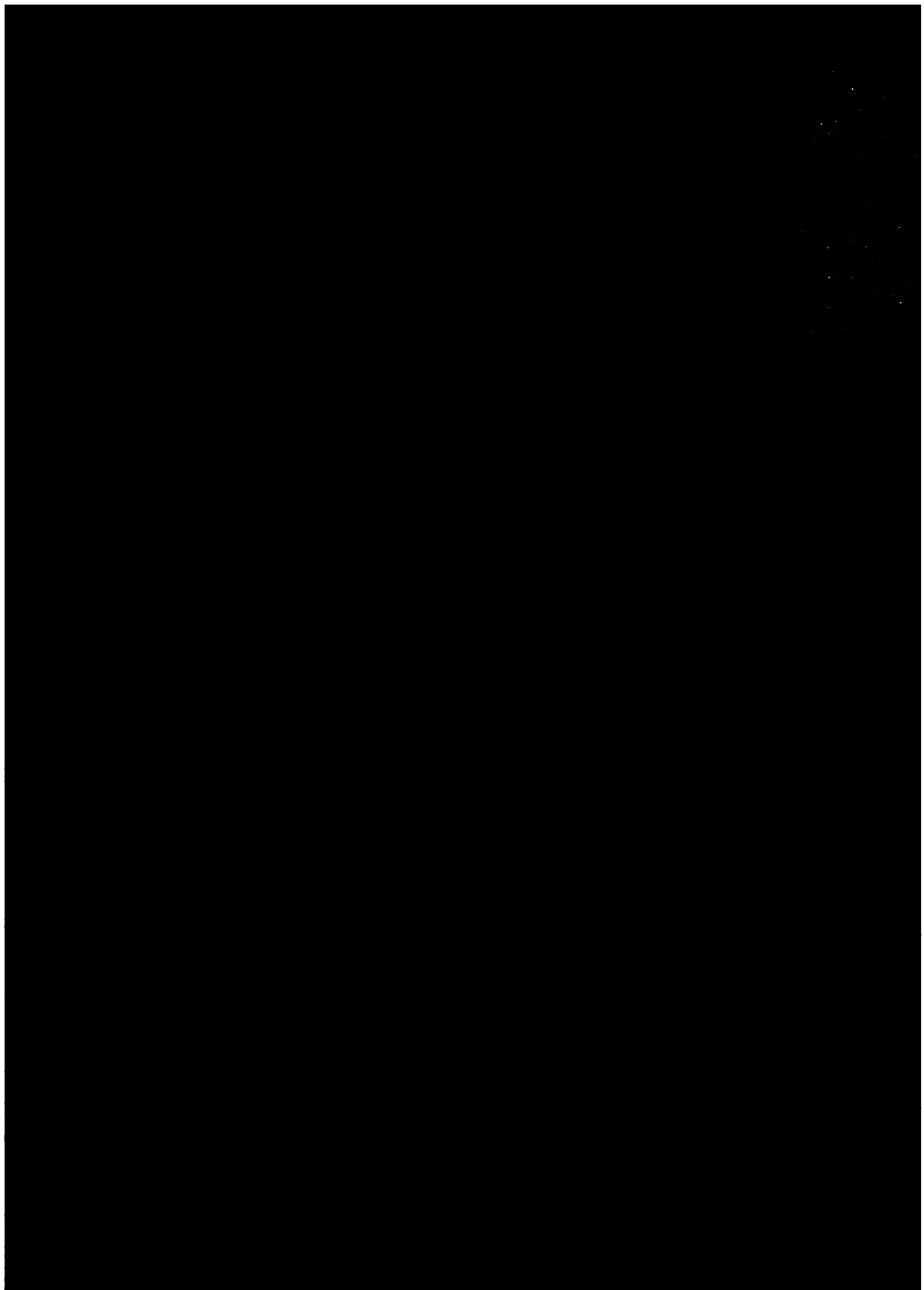


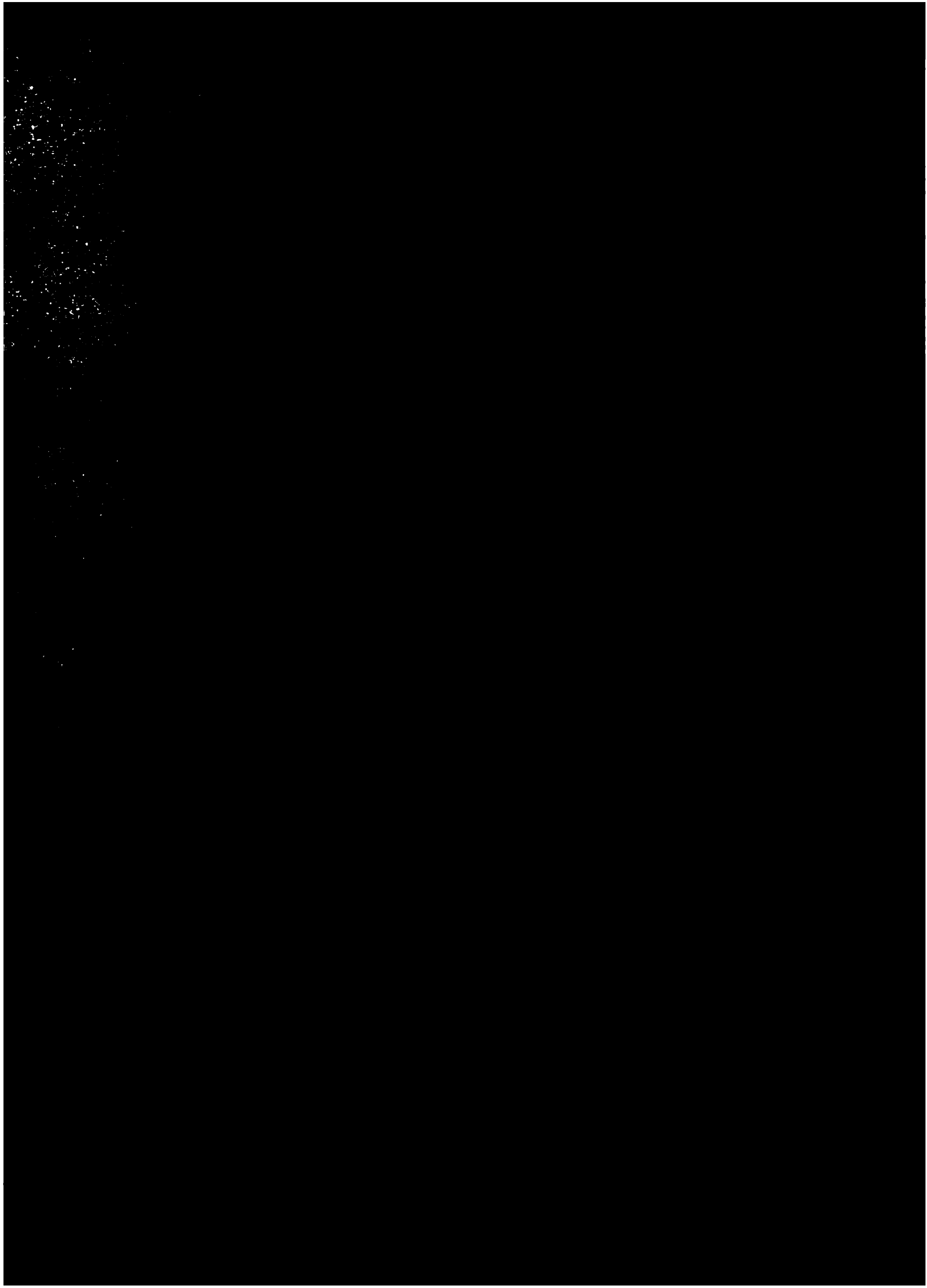


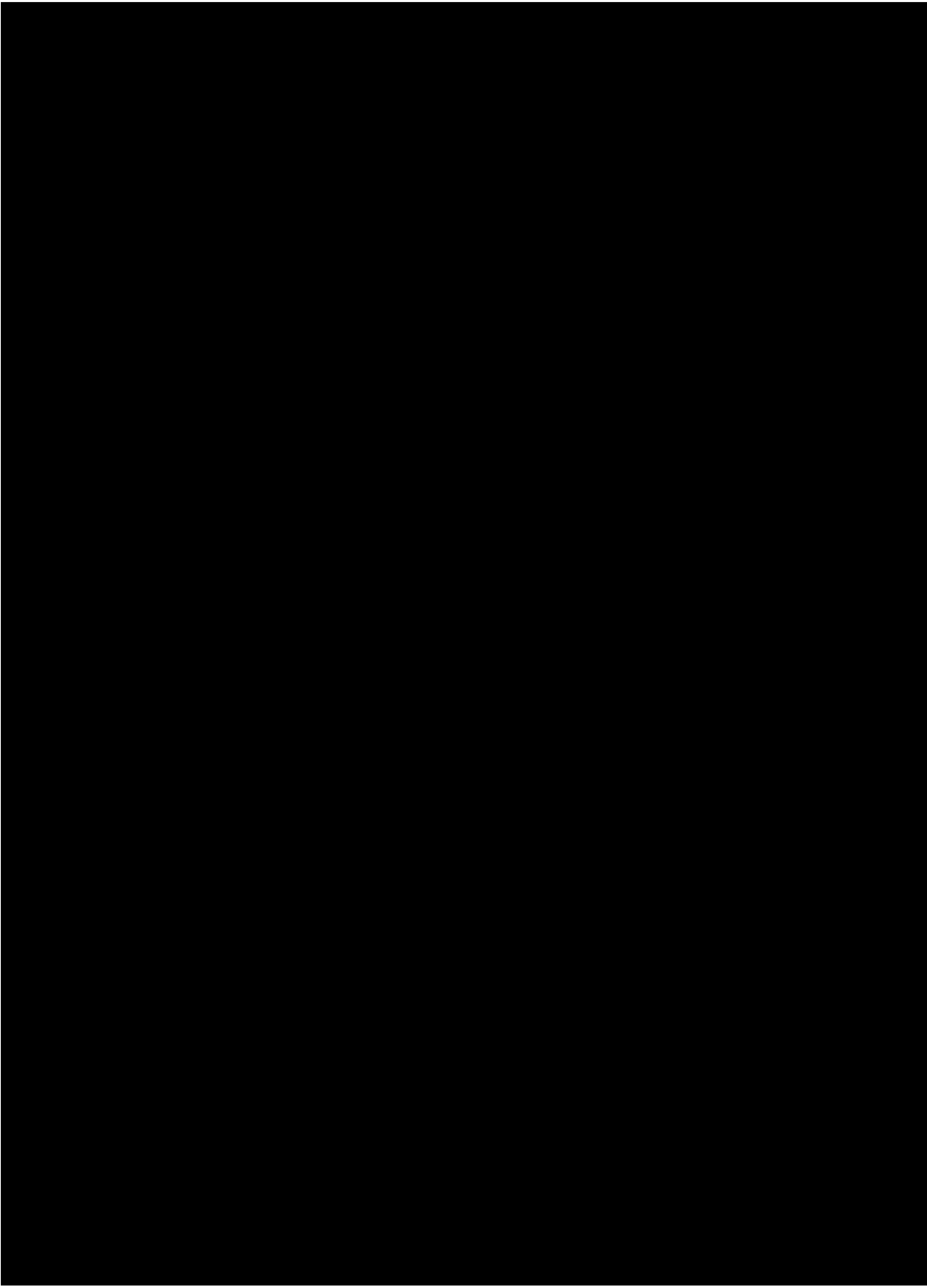


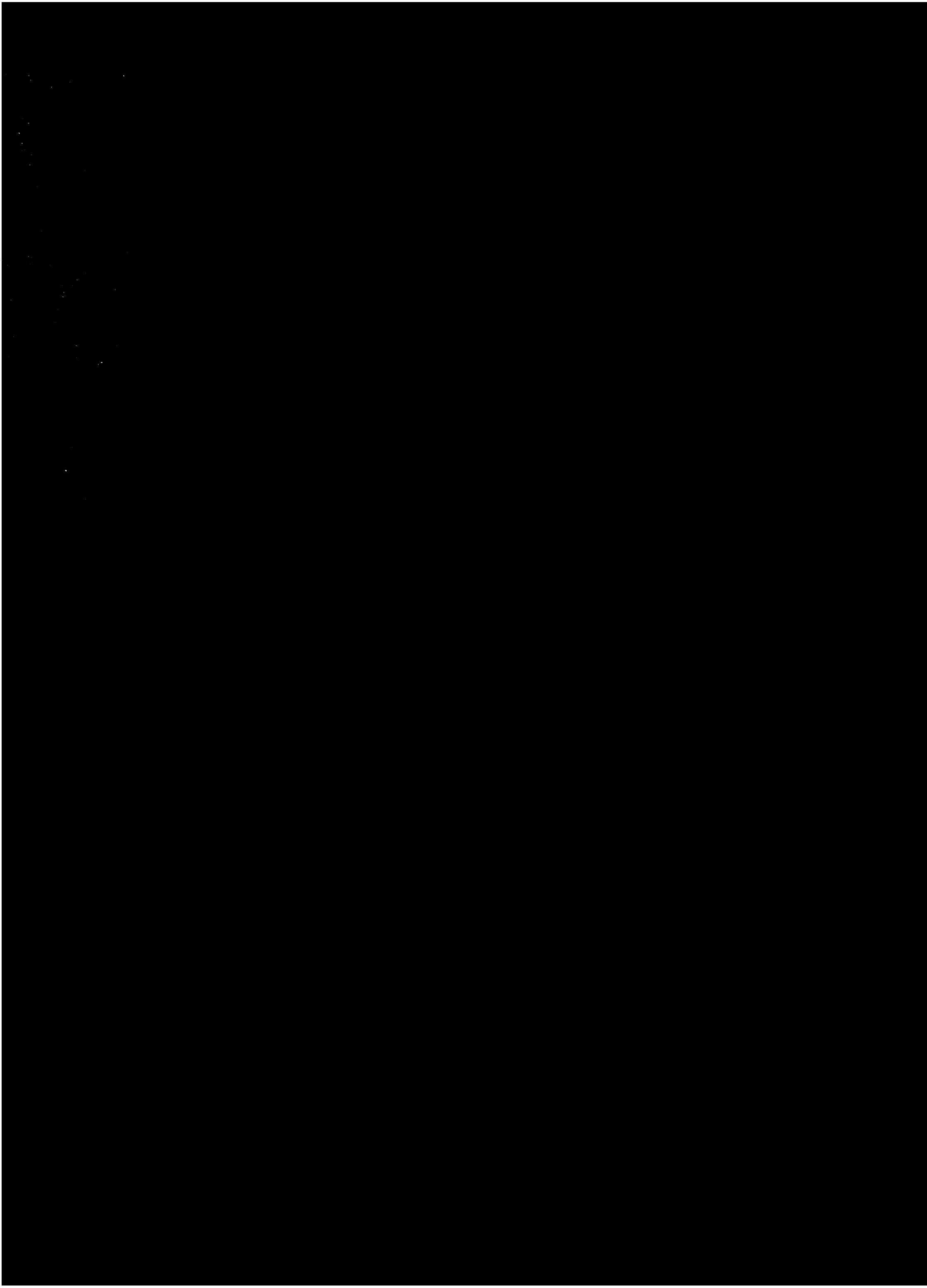


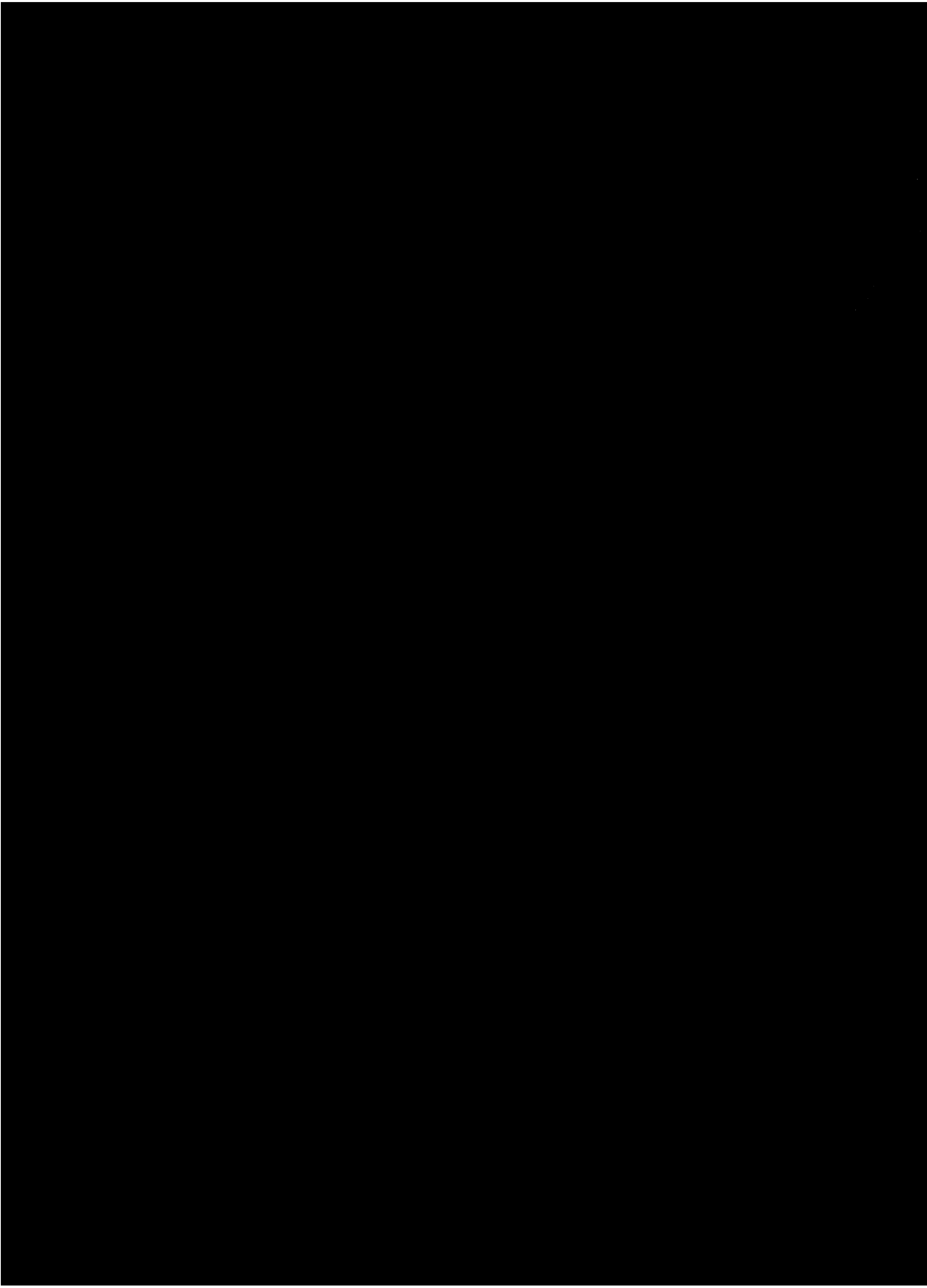


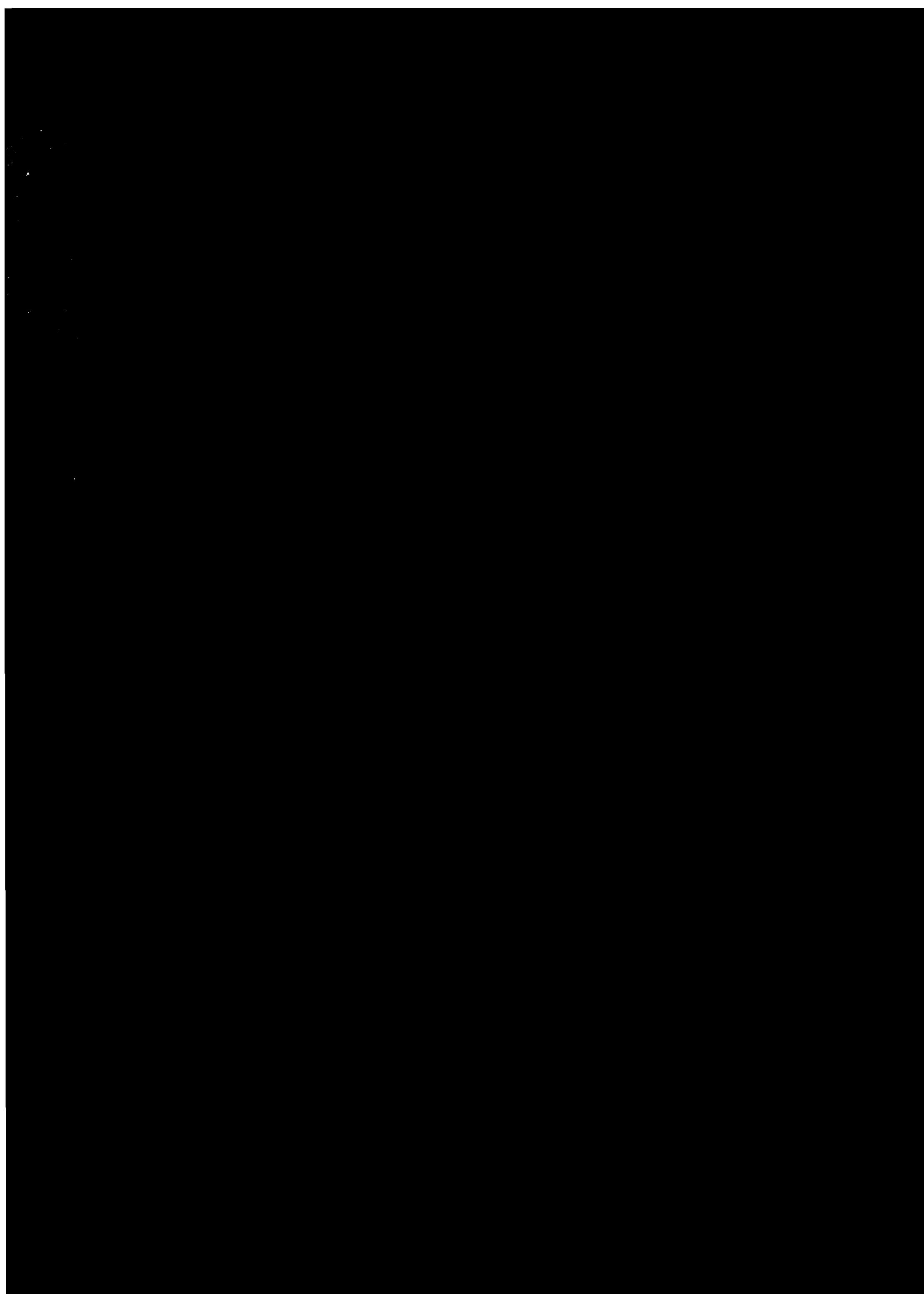


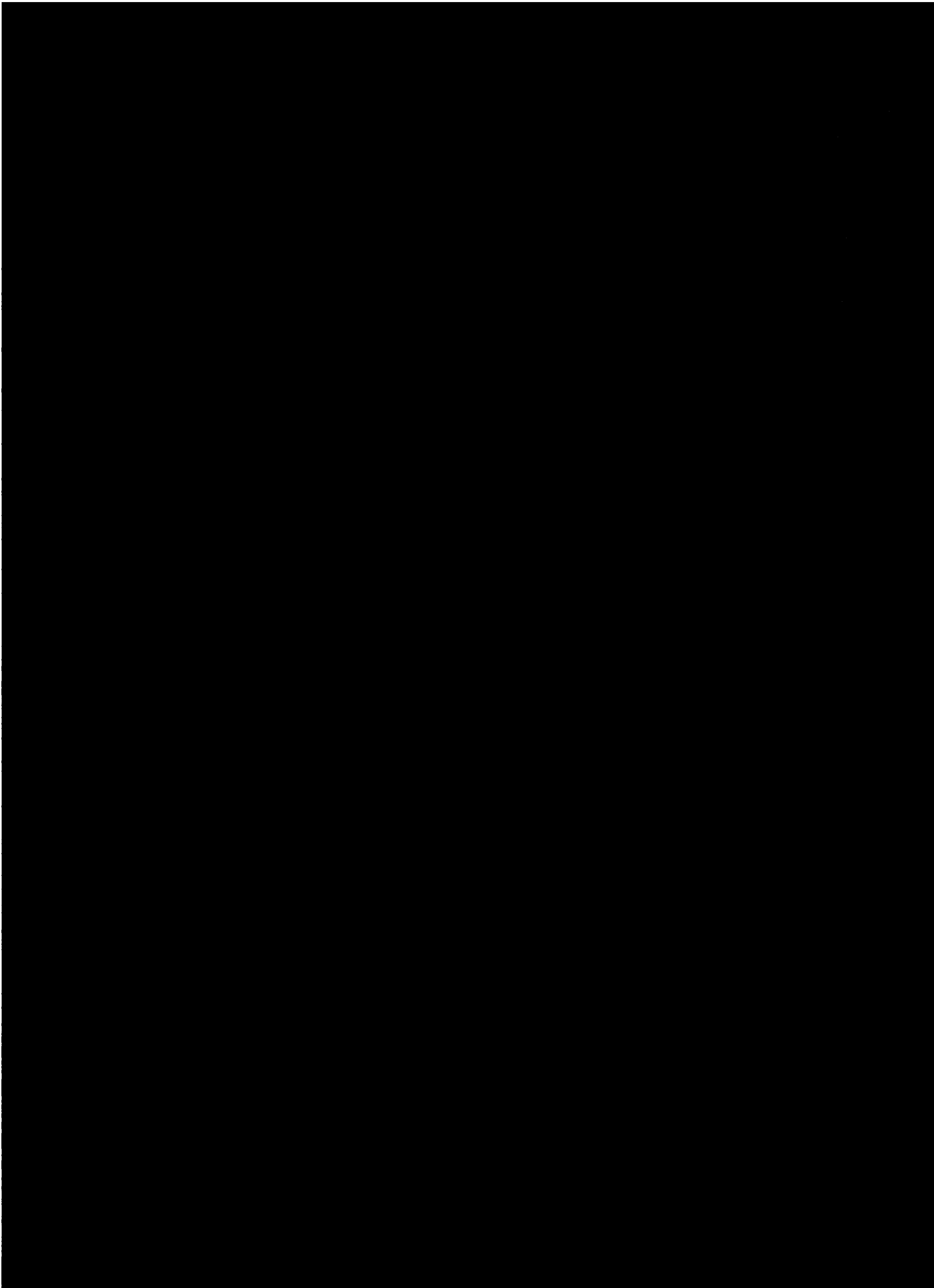


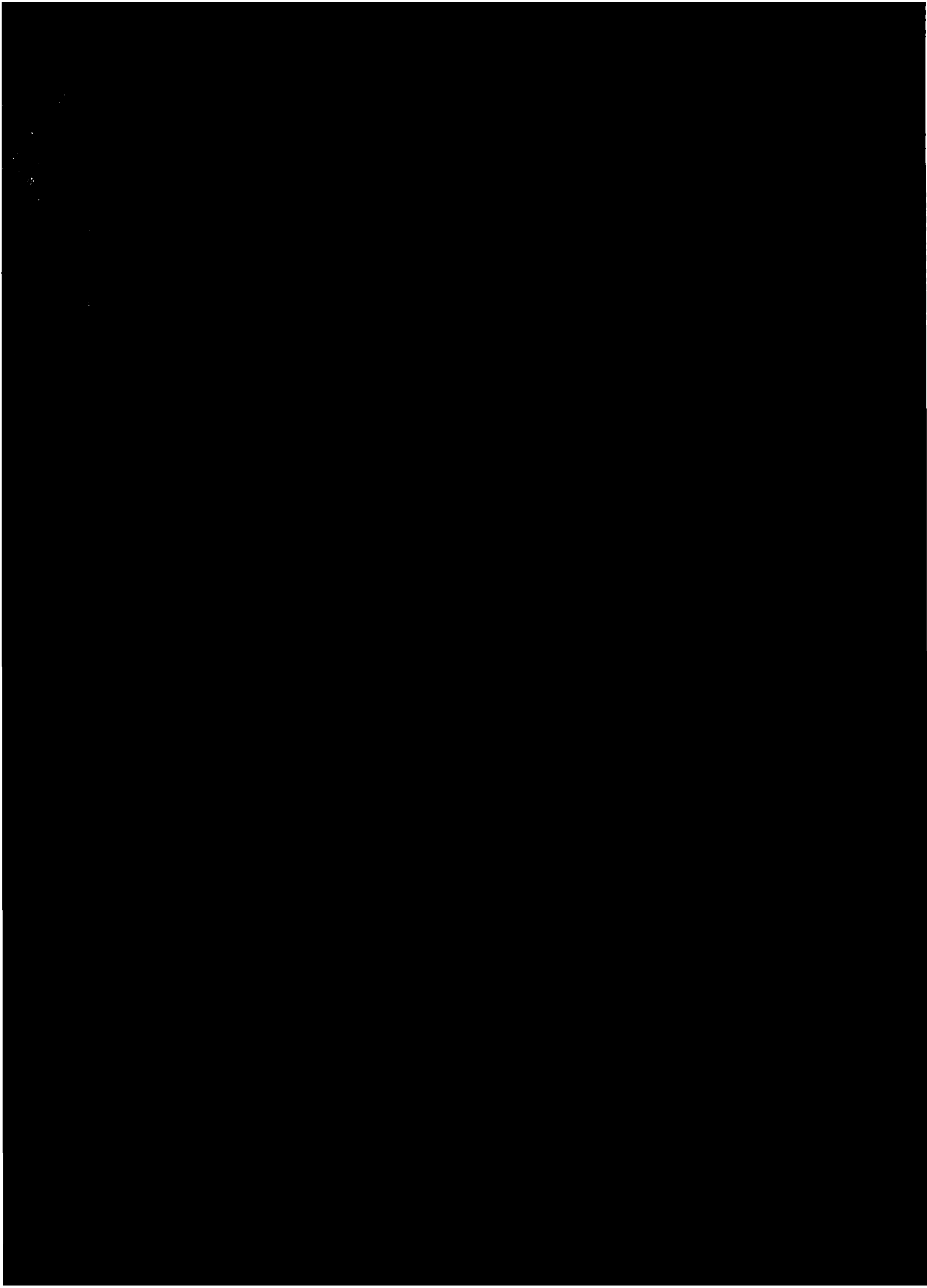




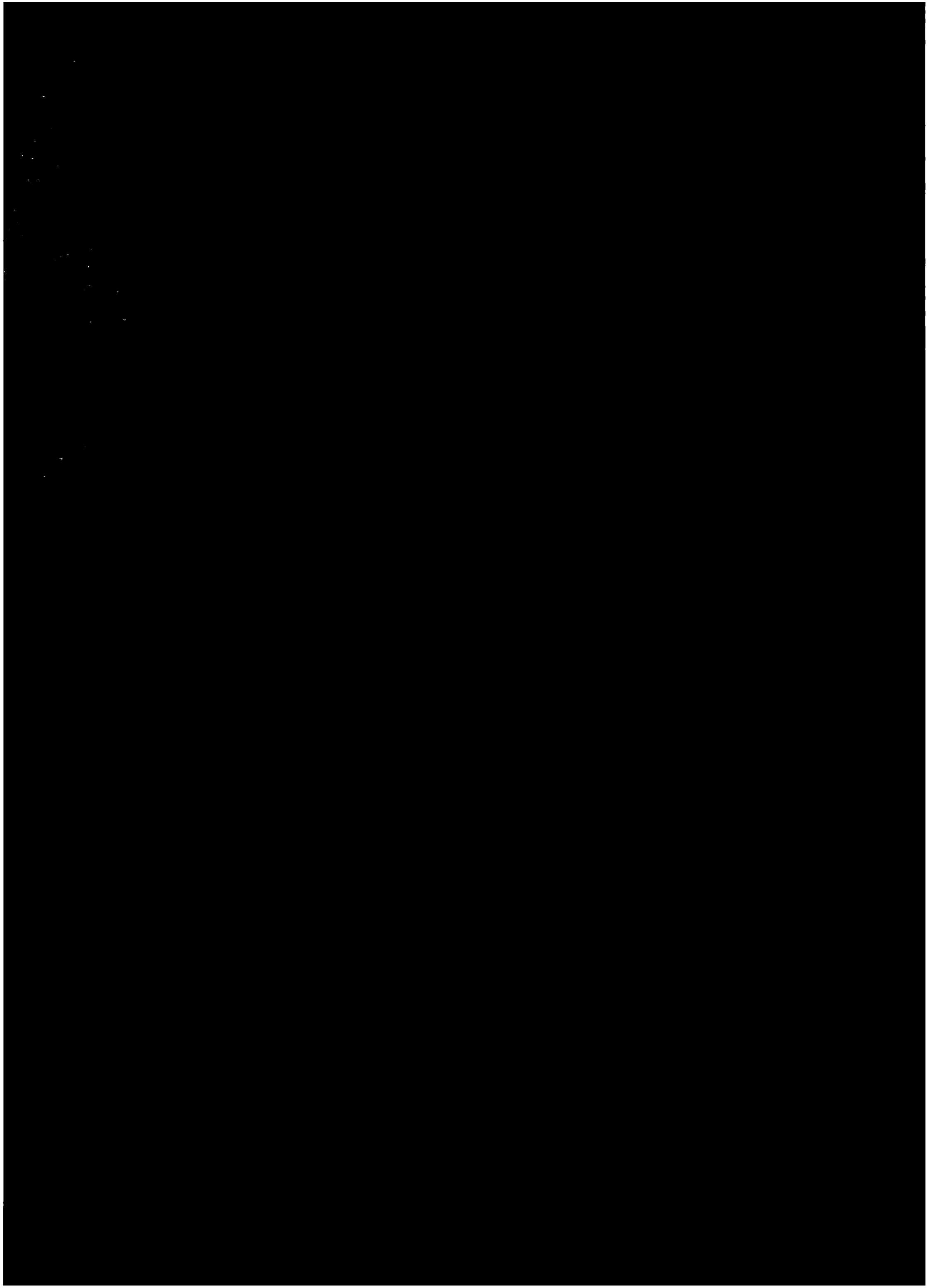


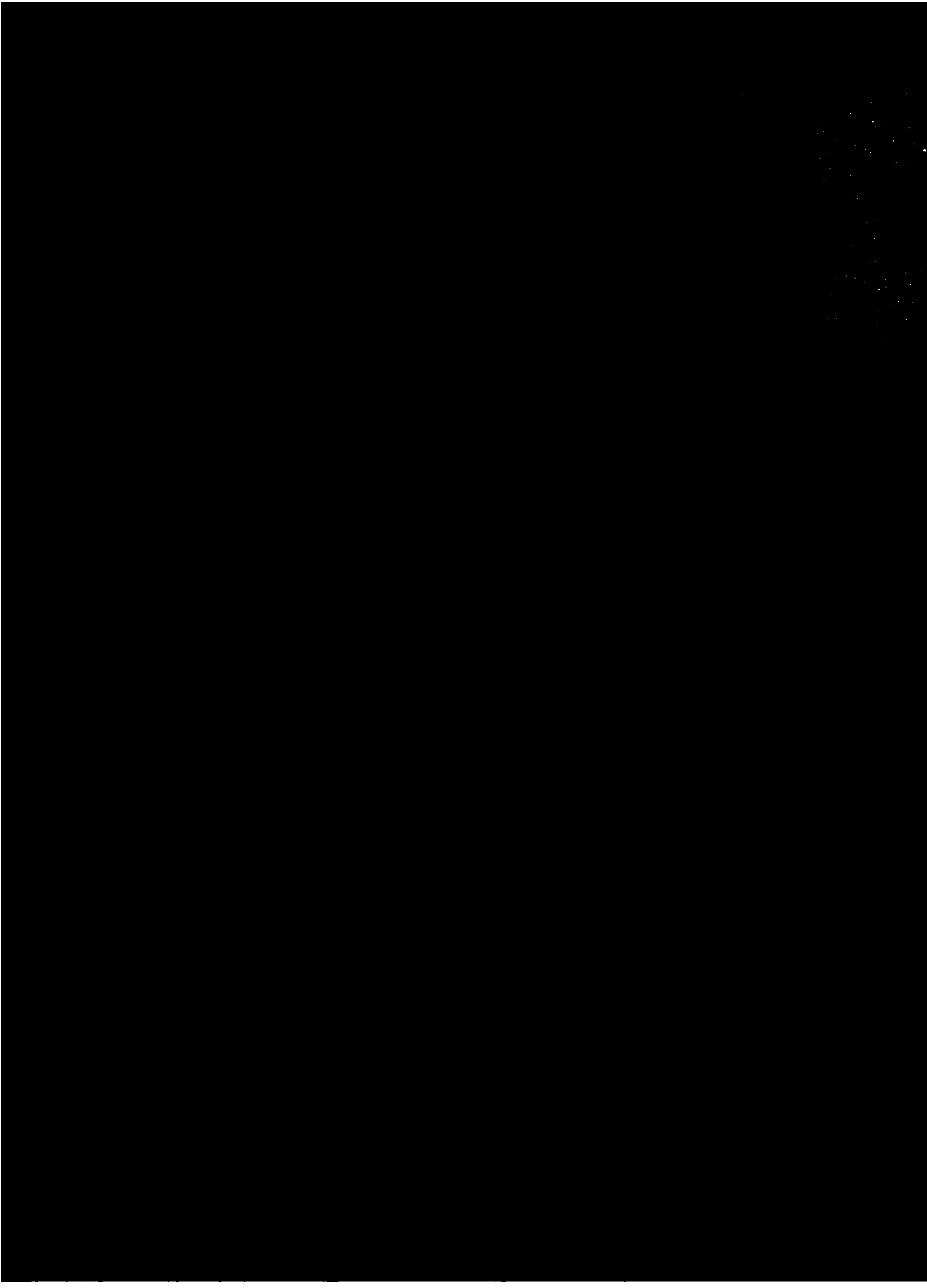






Brage=





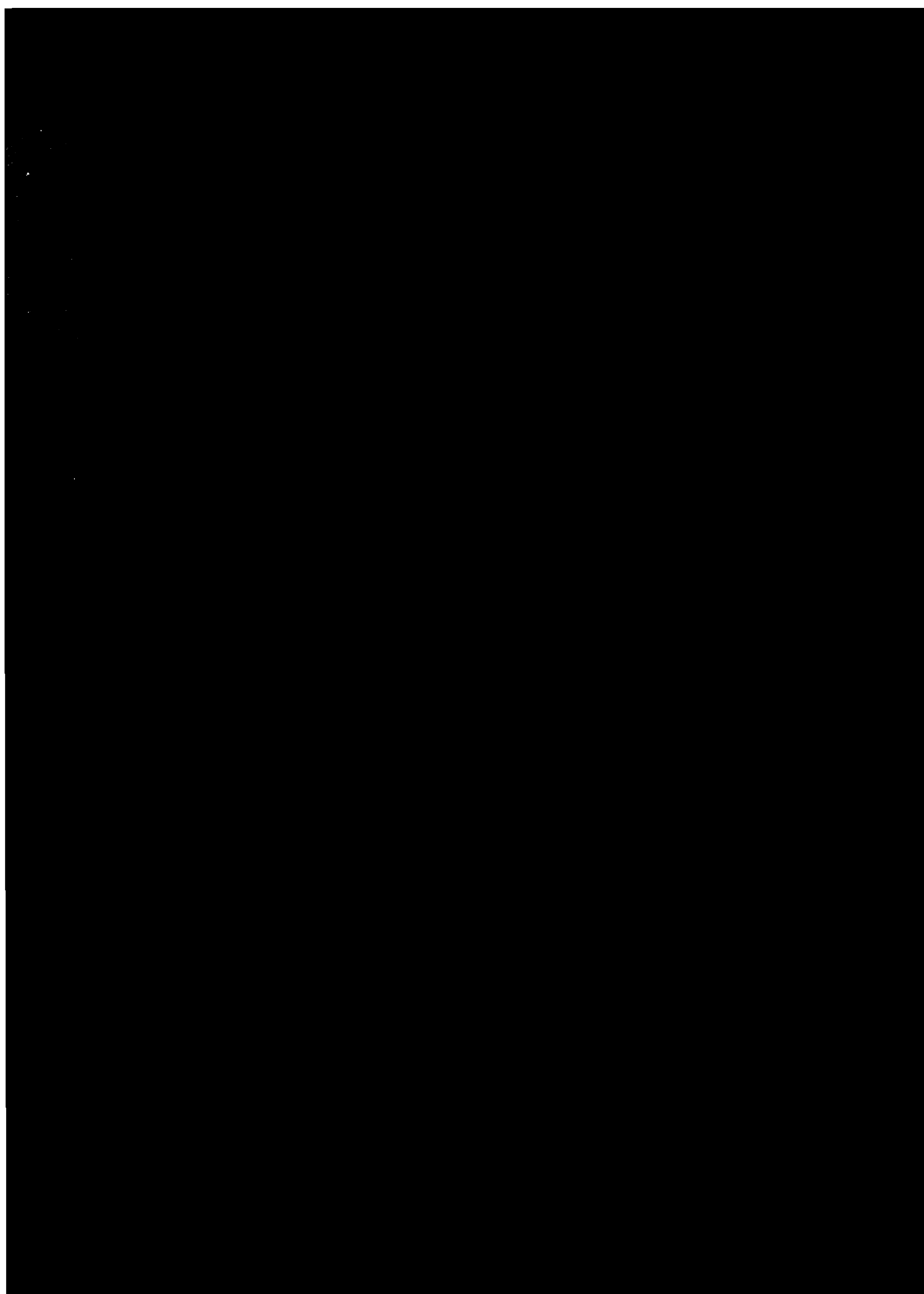




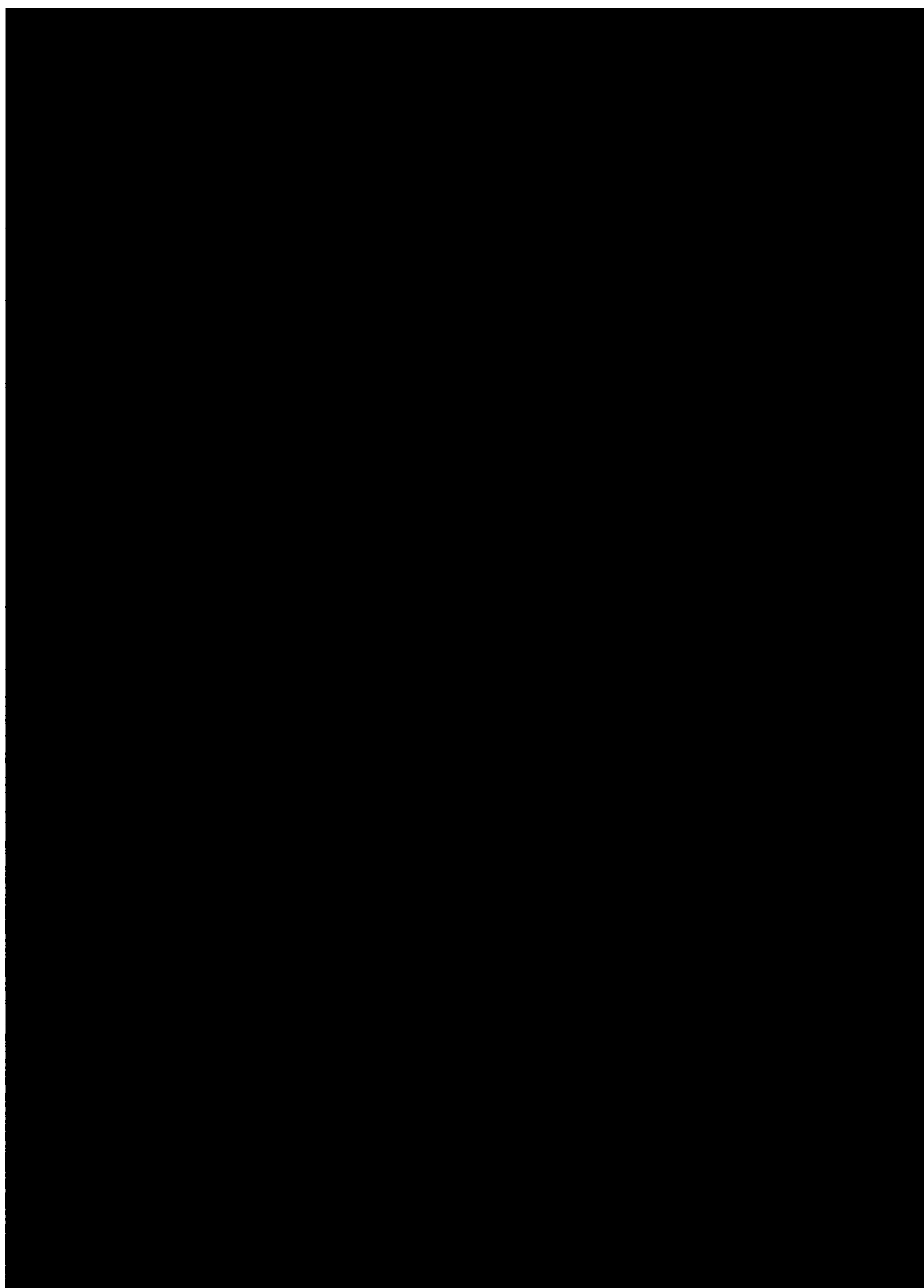




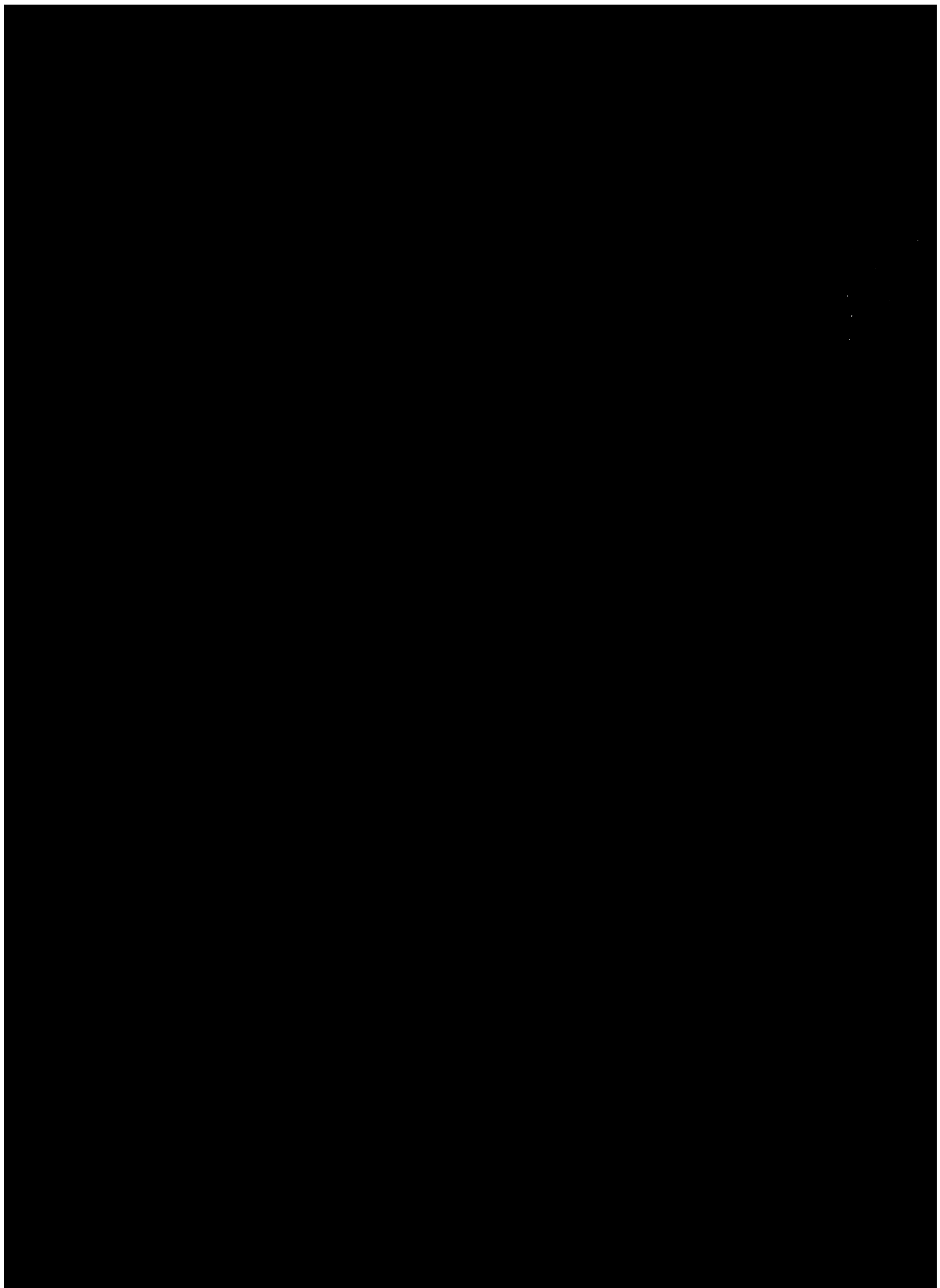


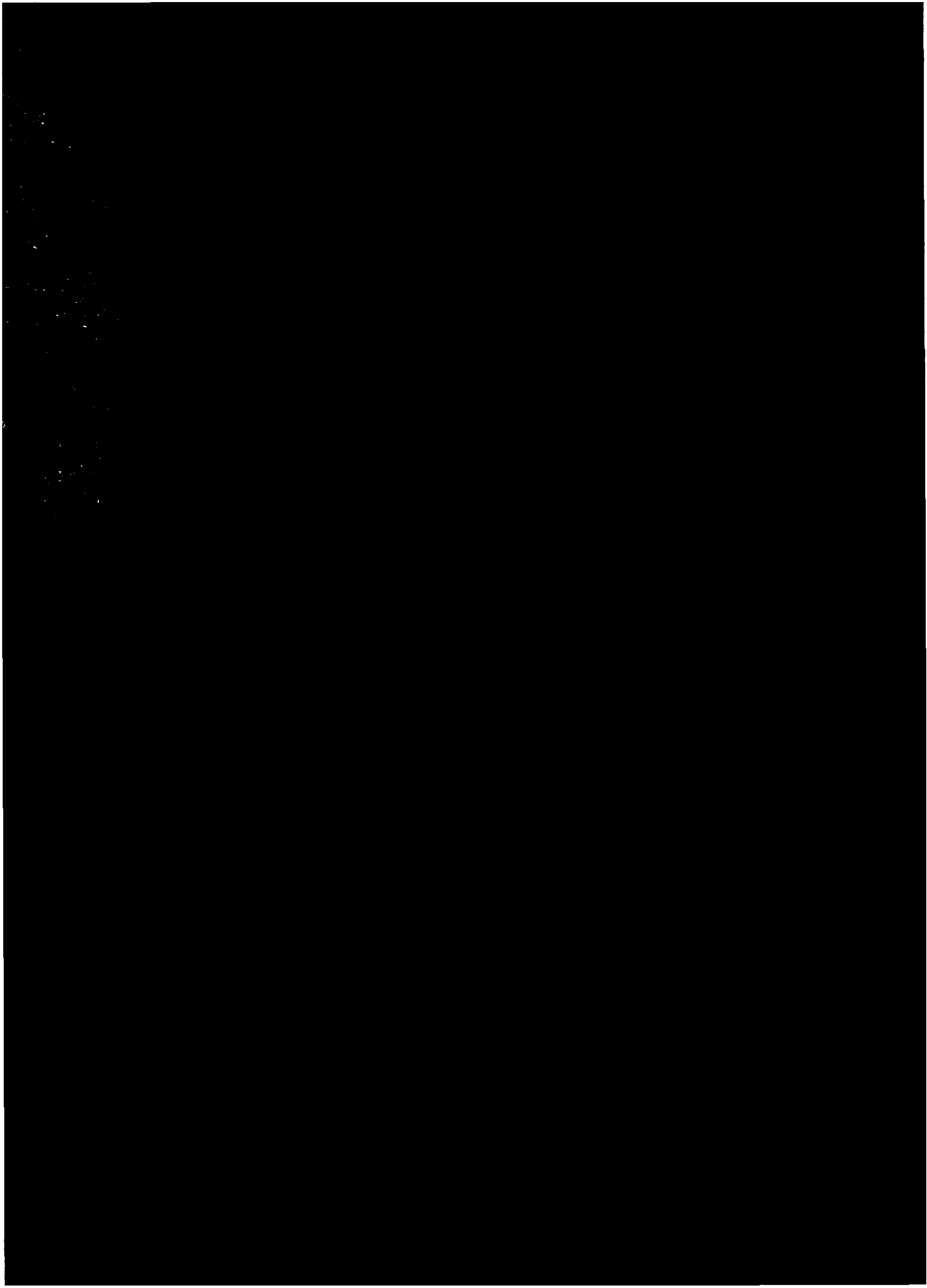


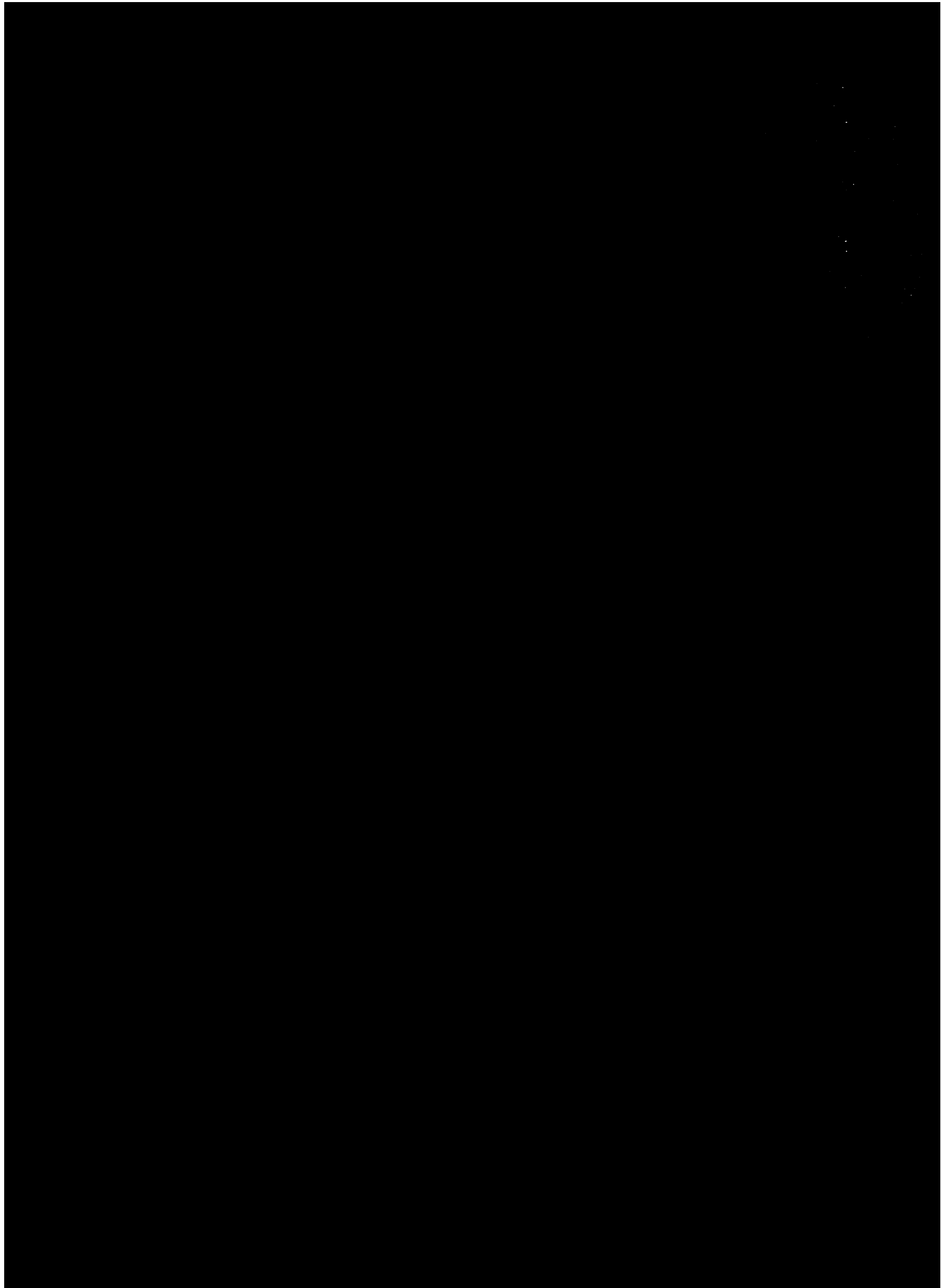


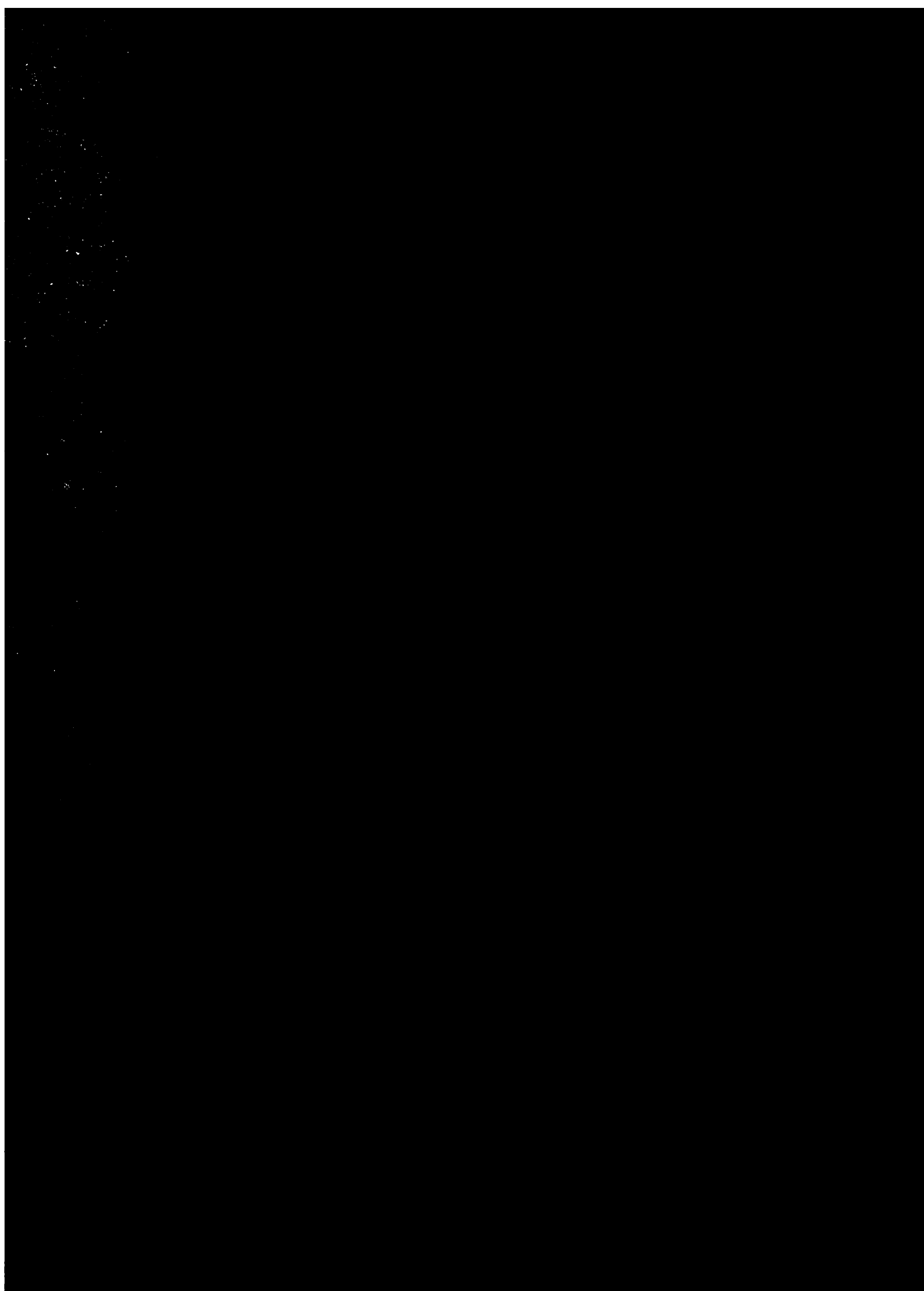


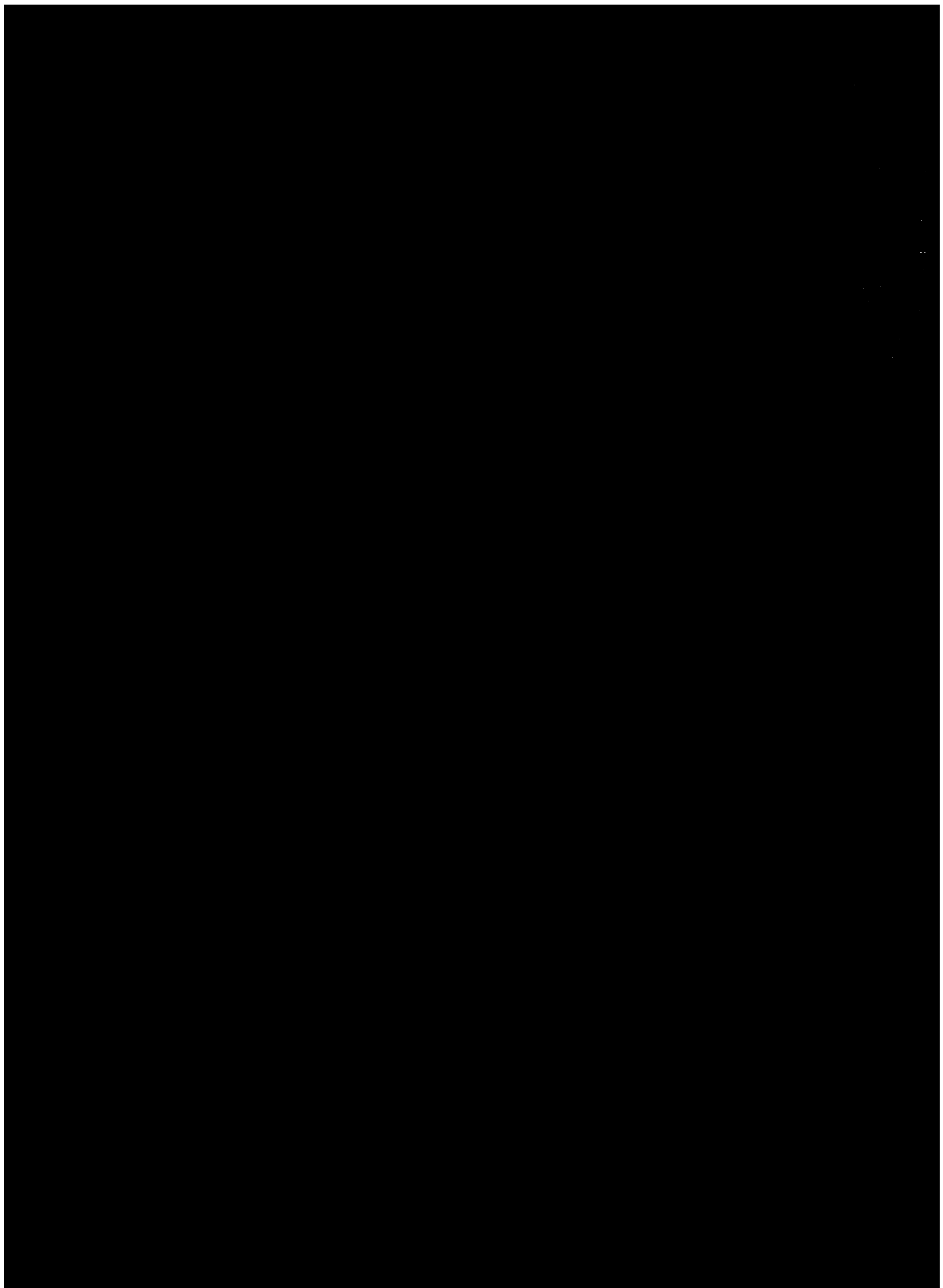




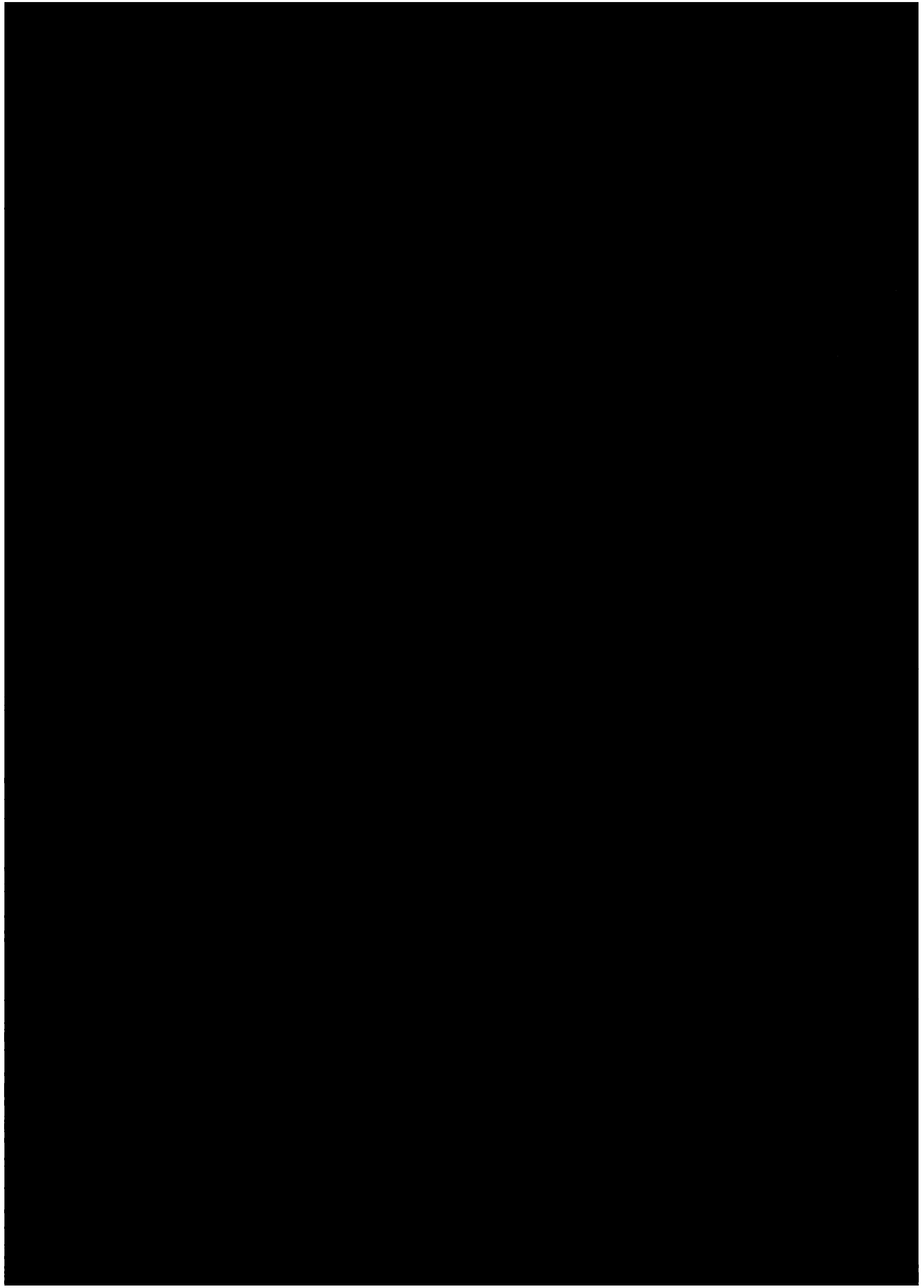


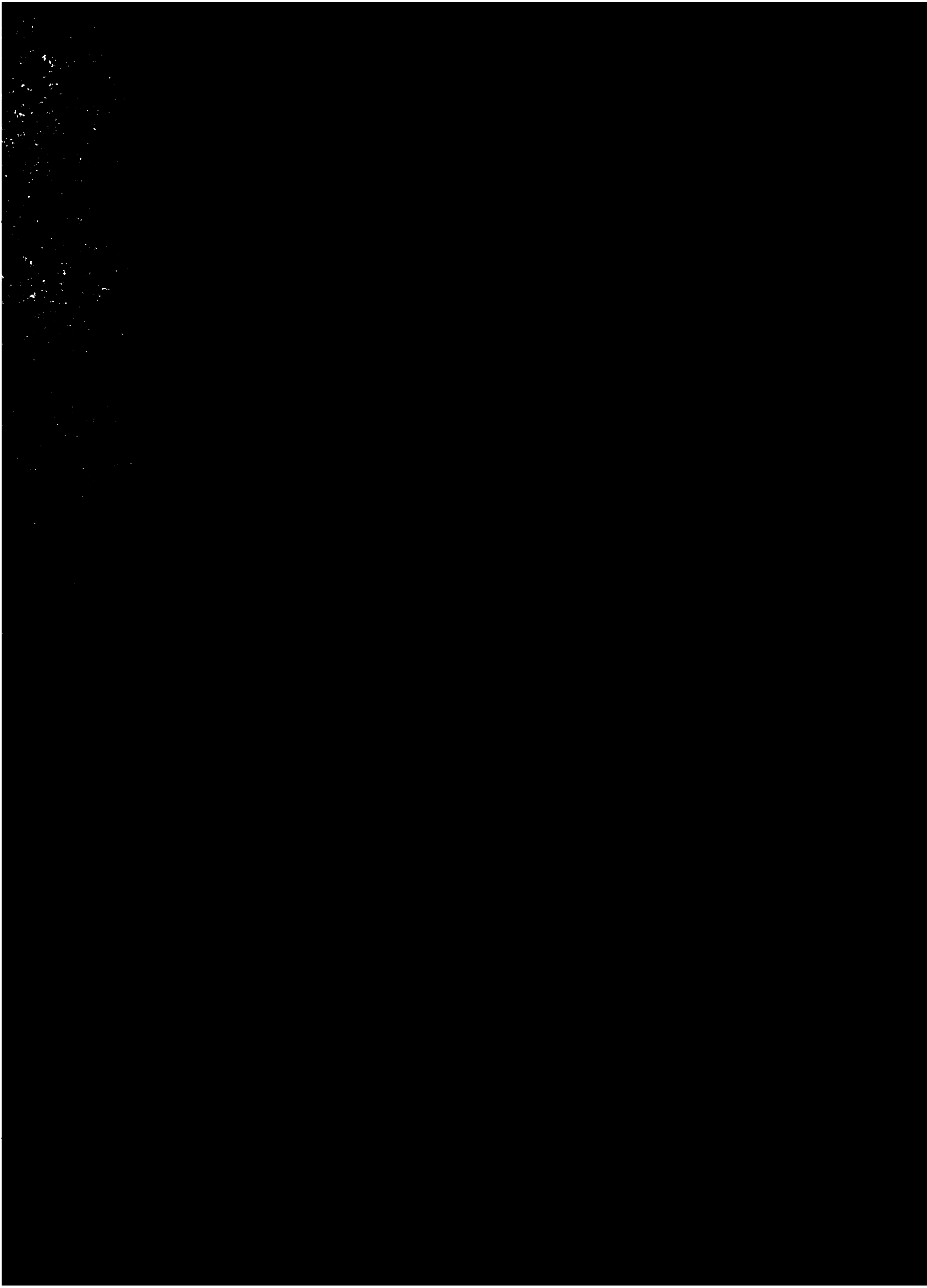


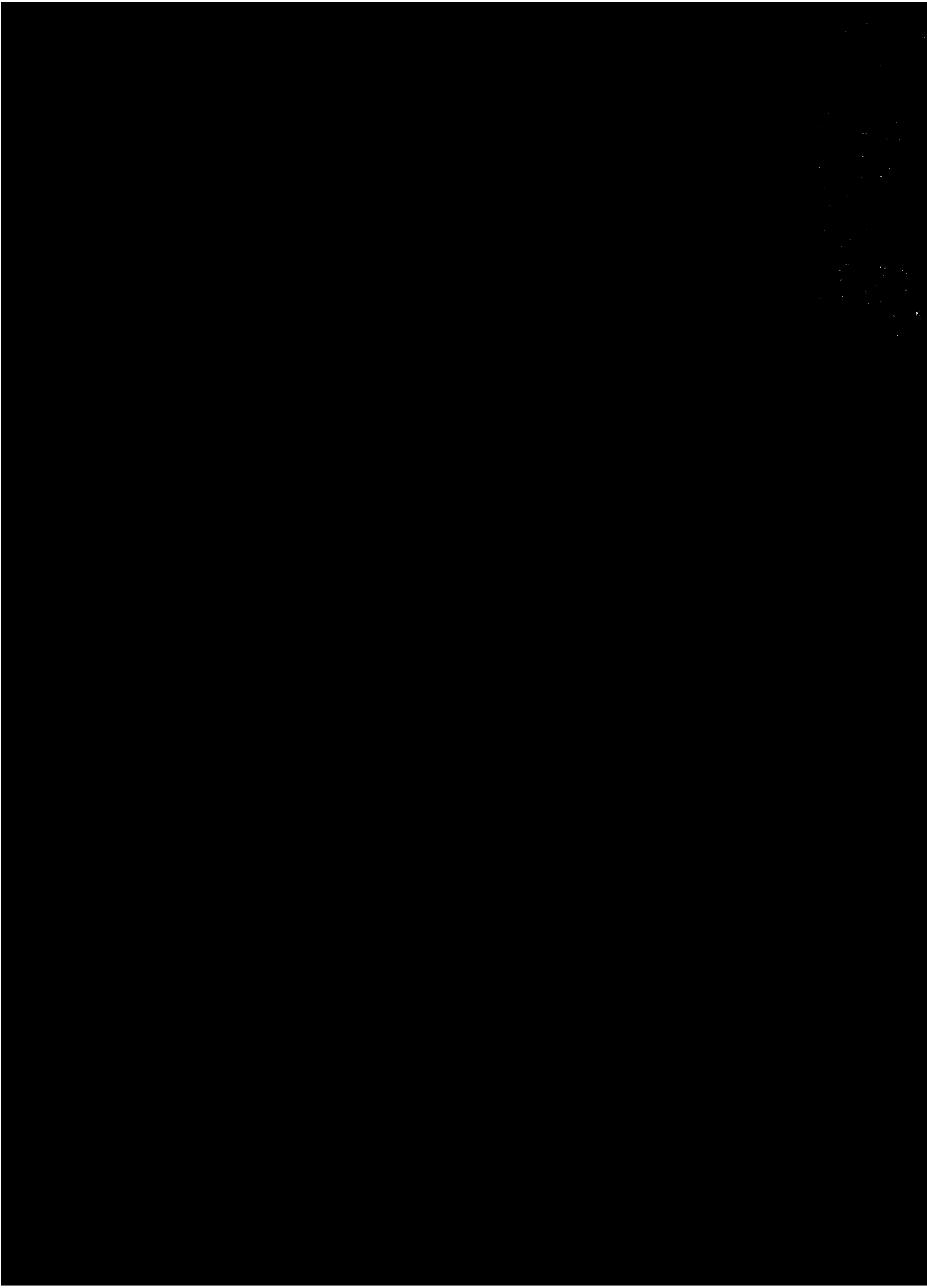


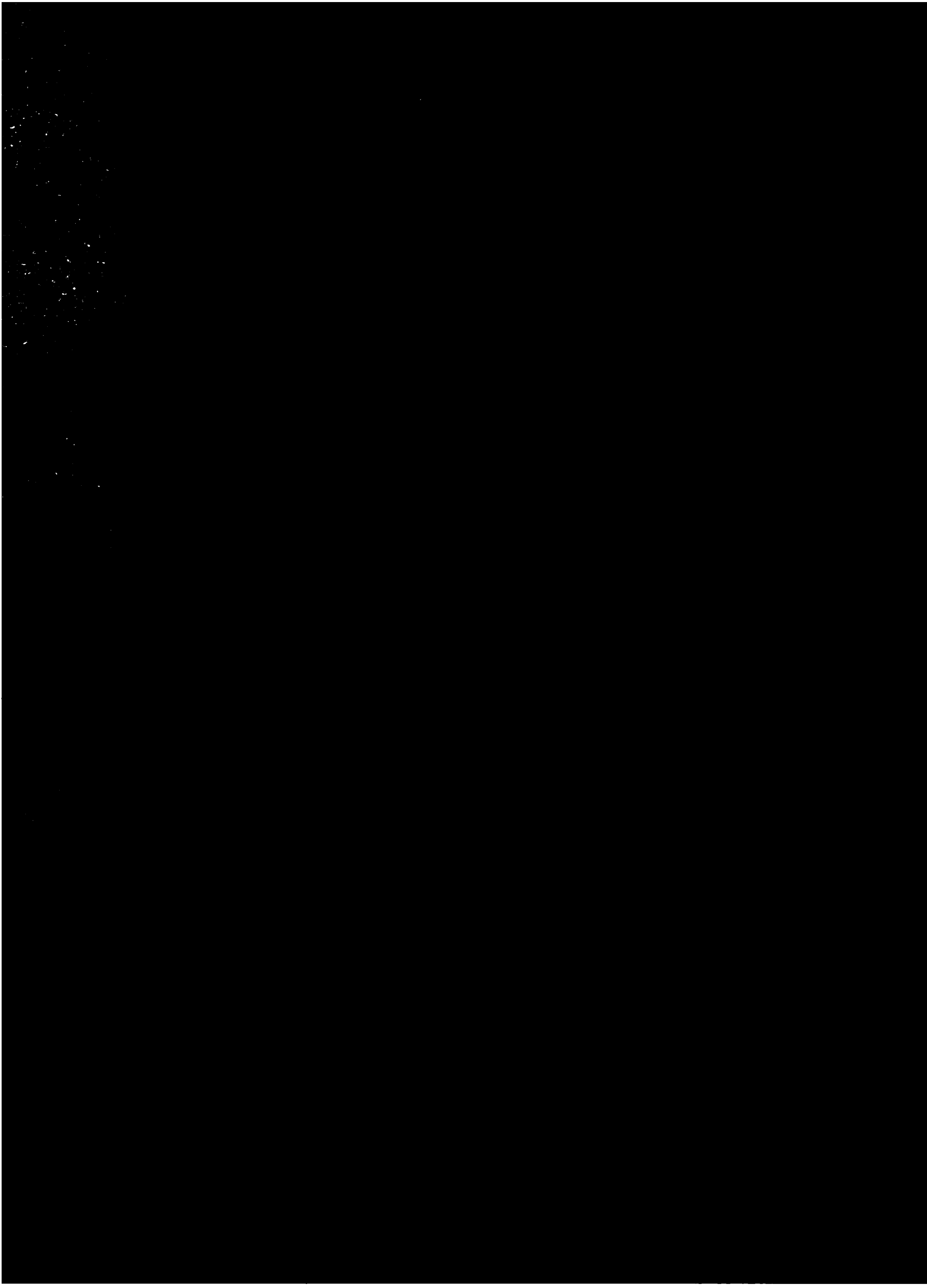


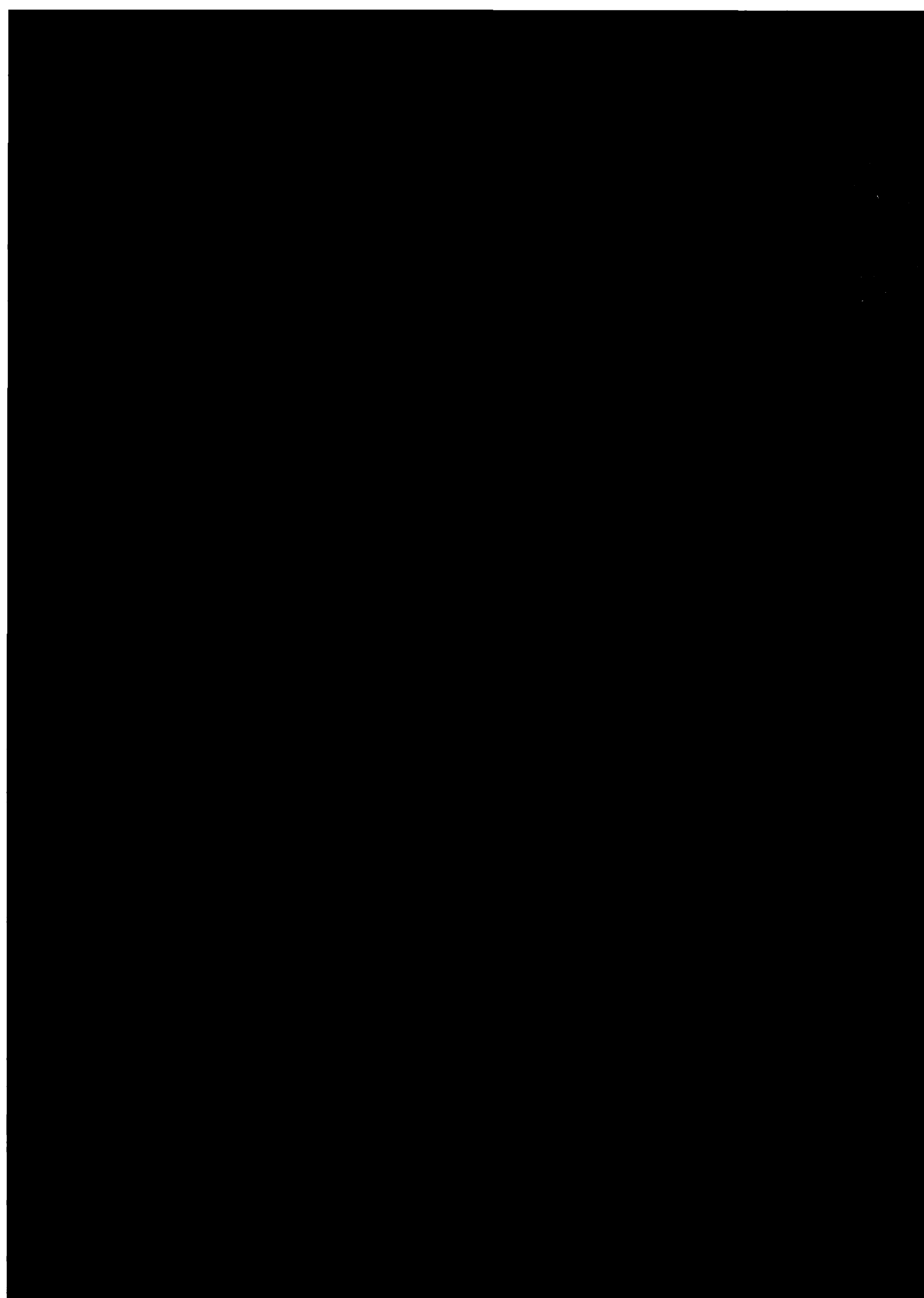


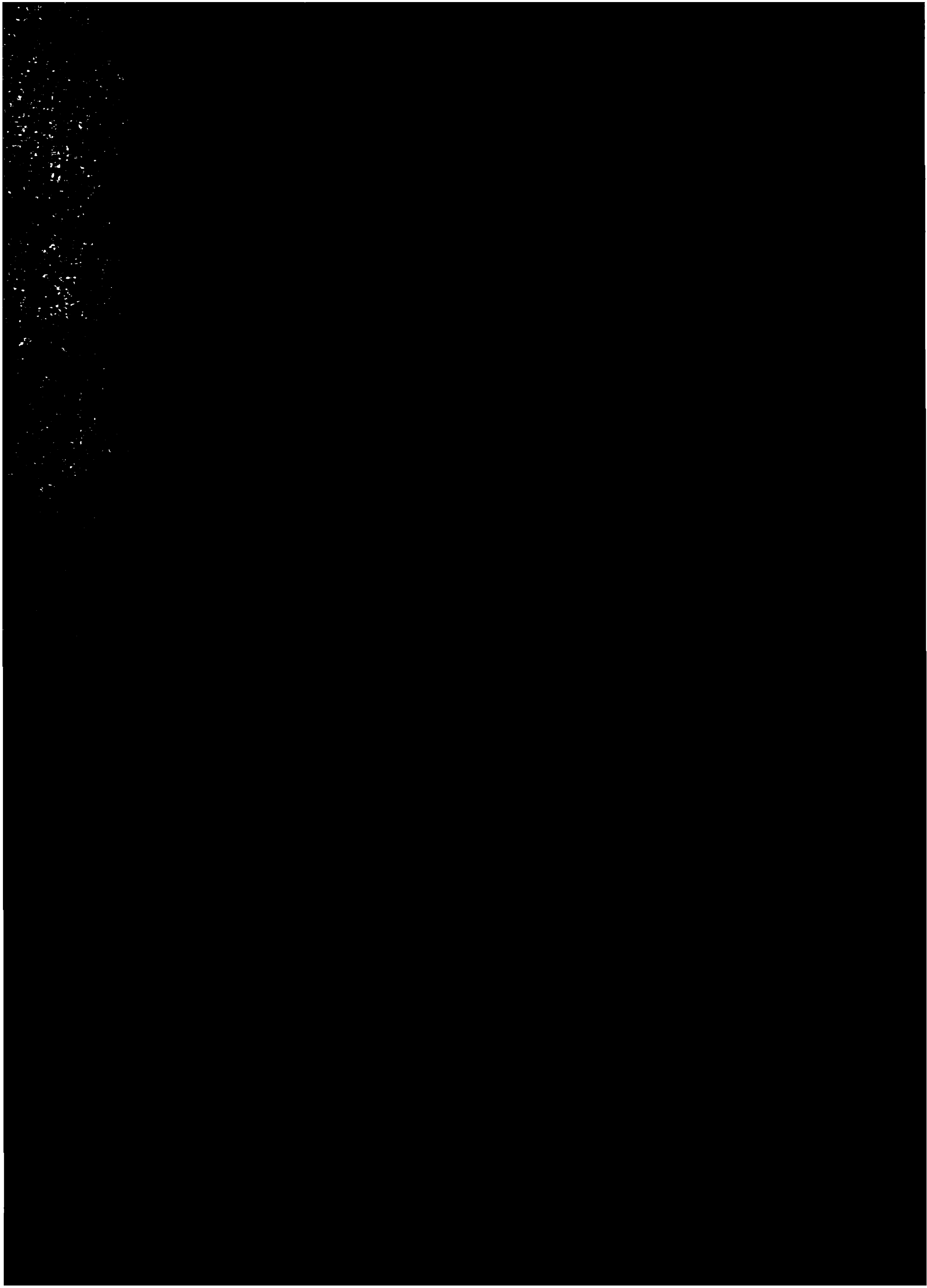


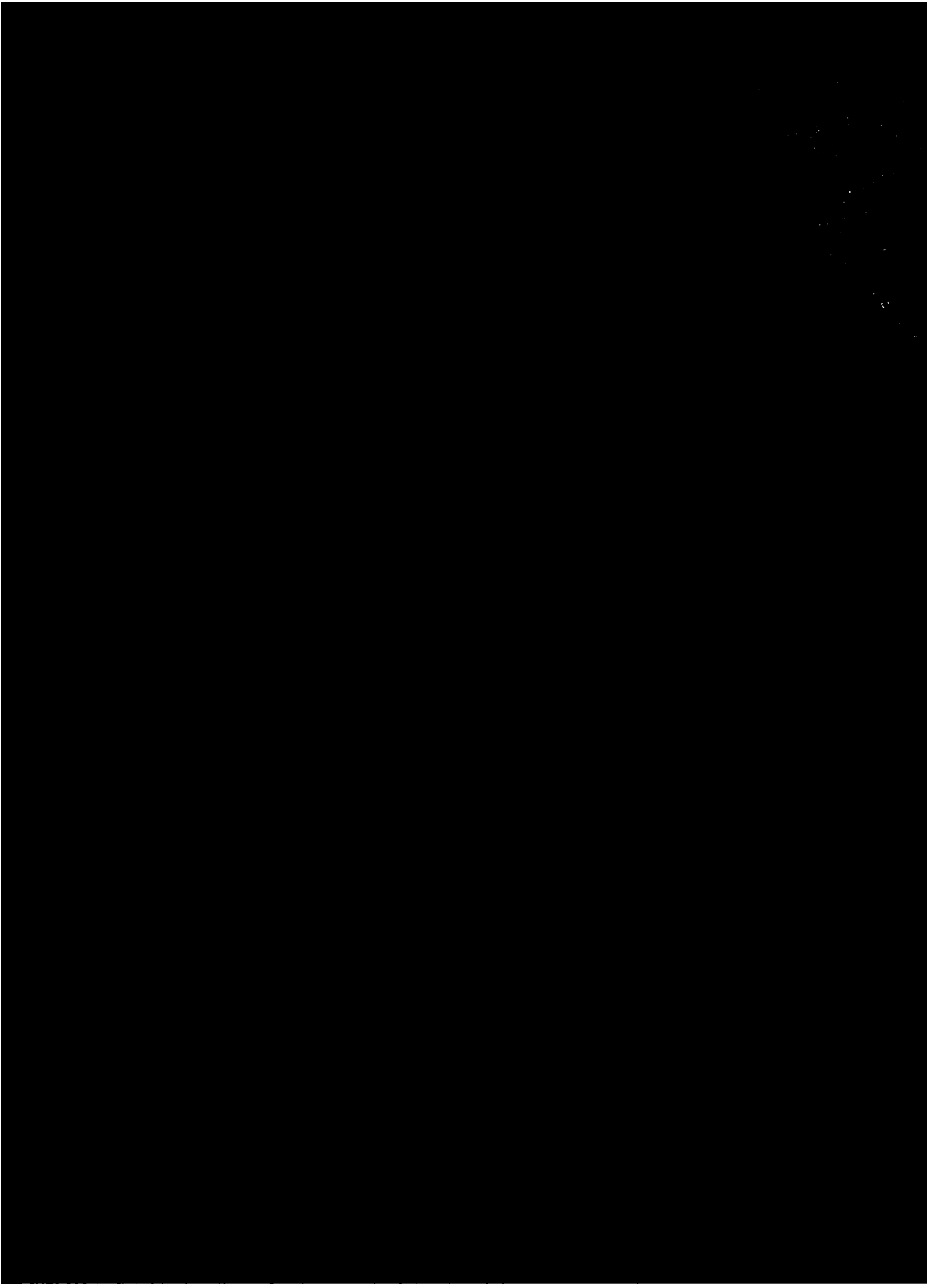


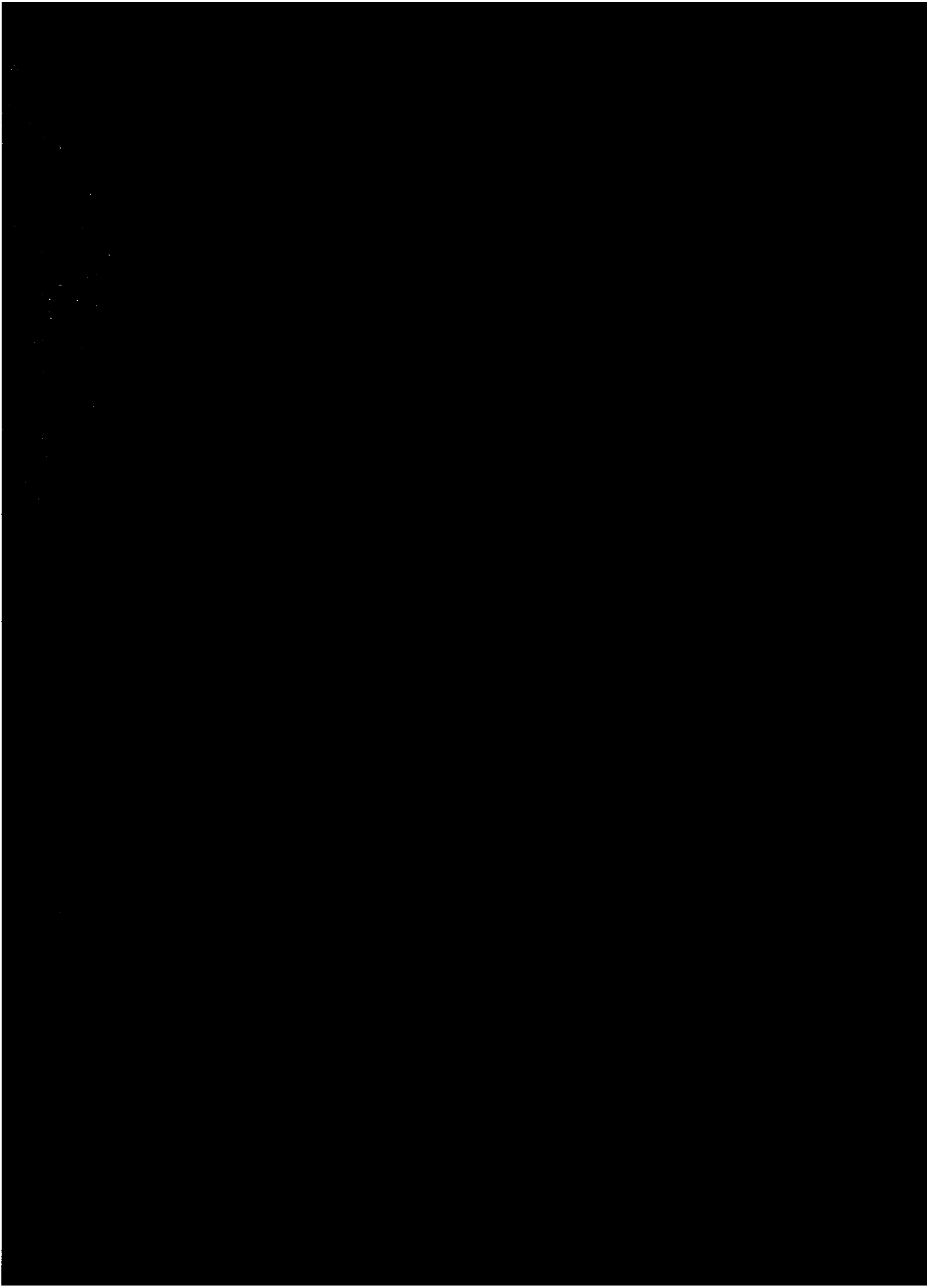


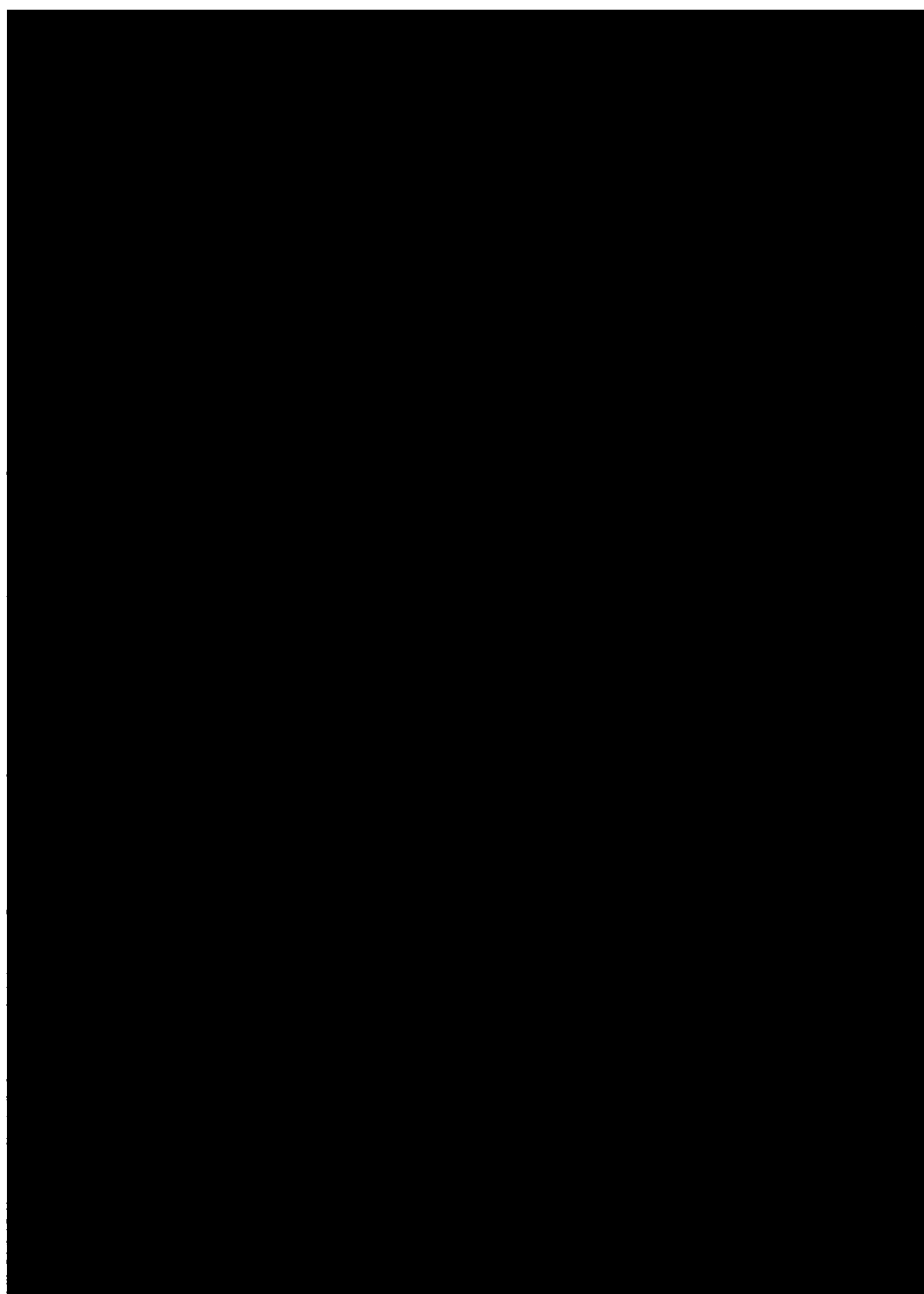


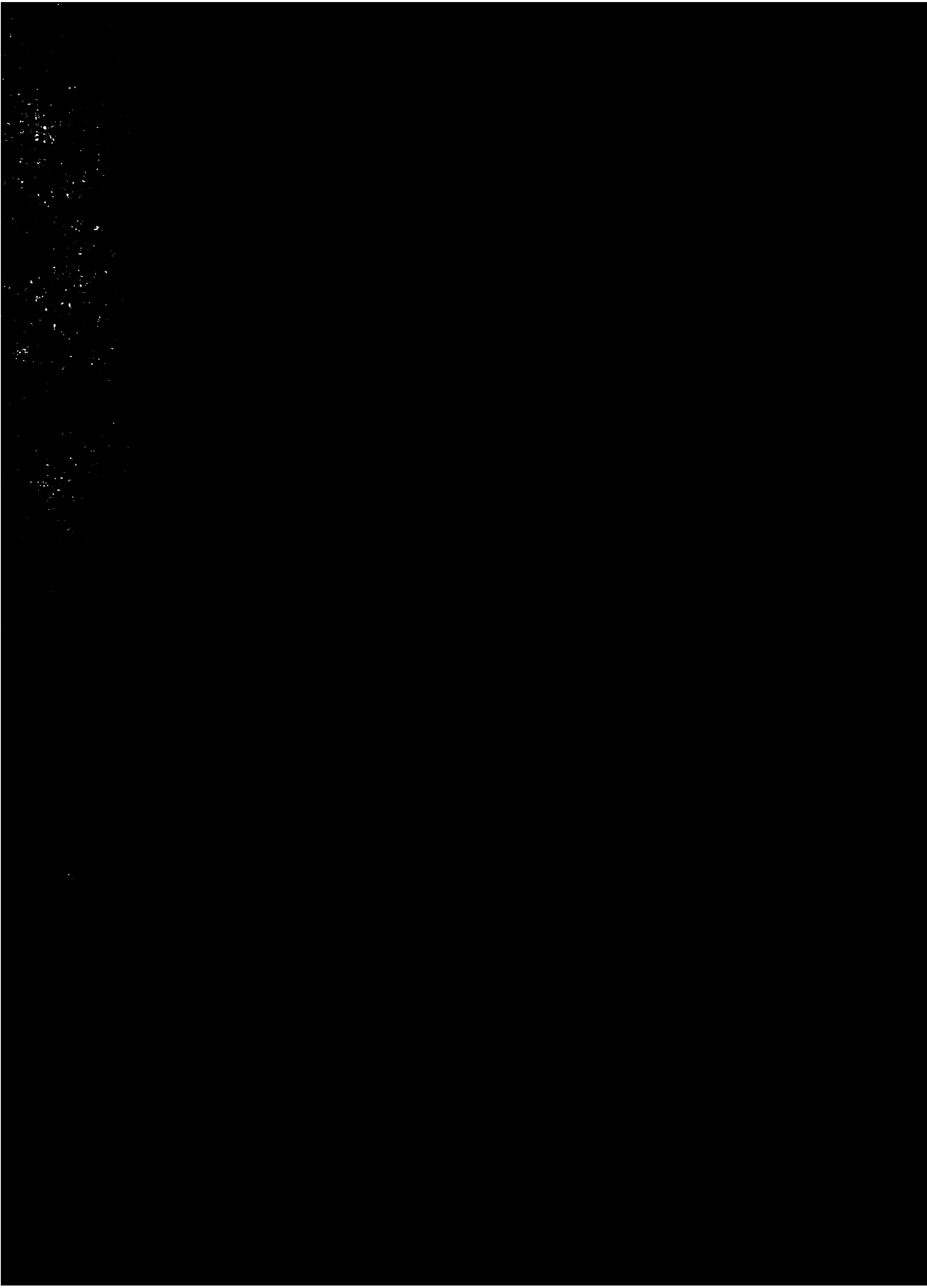






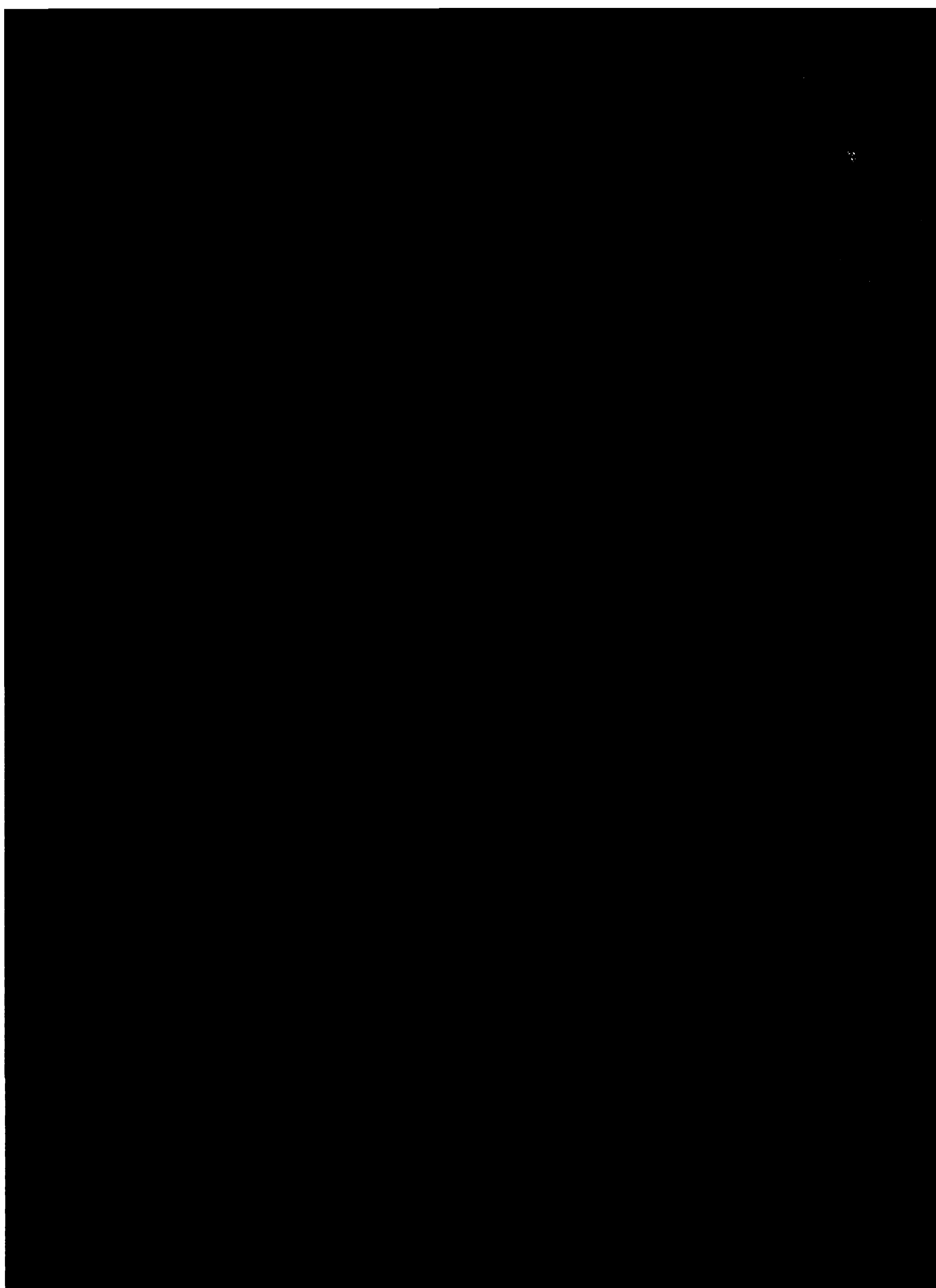


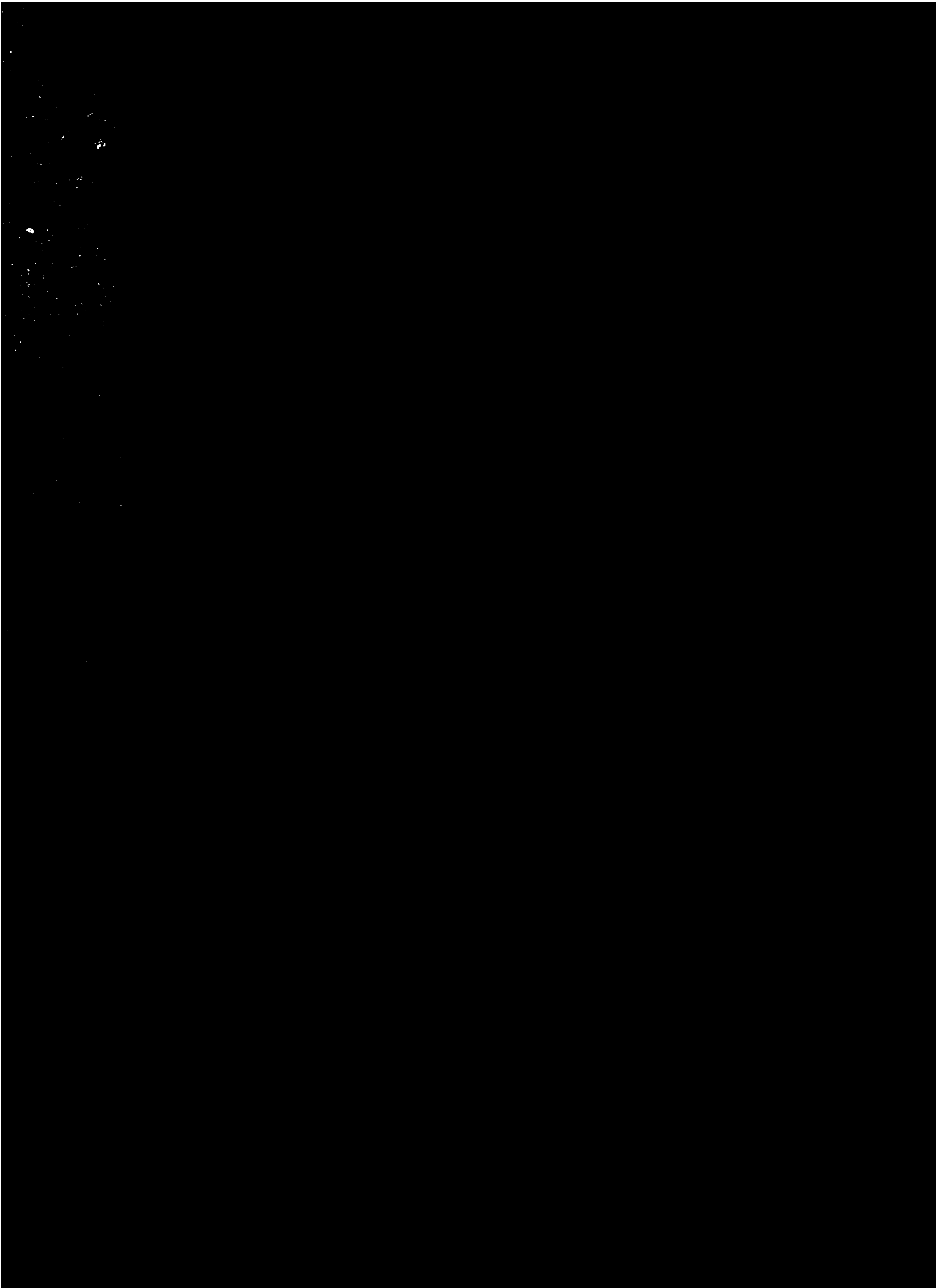


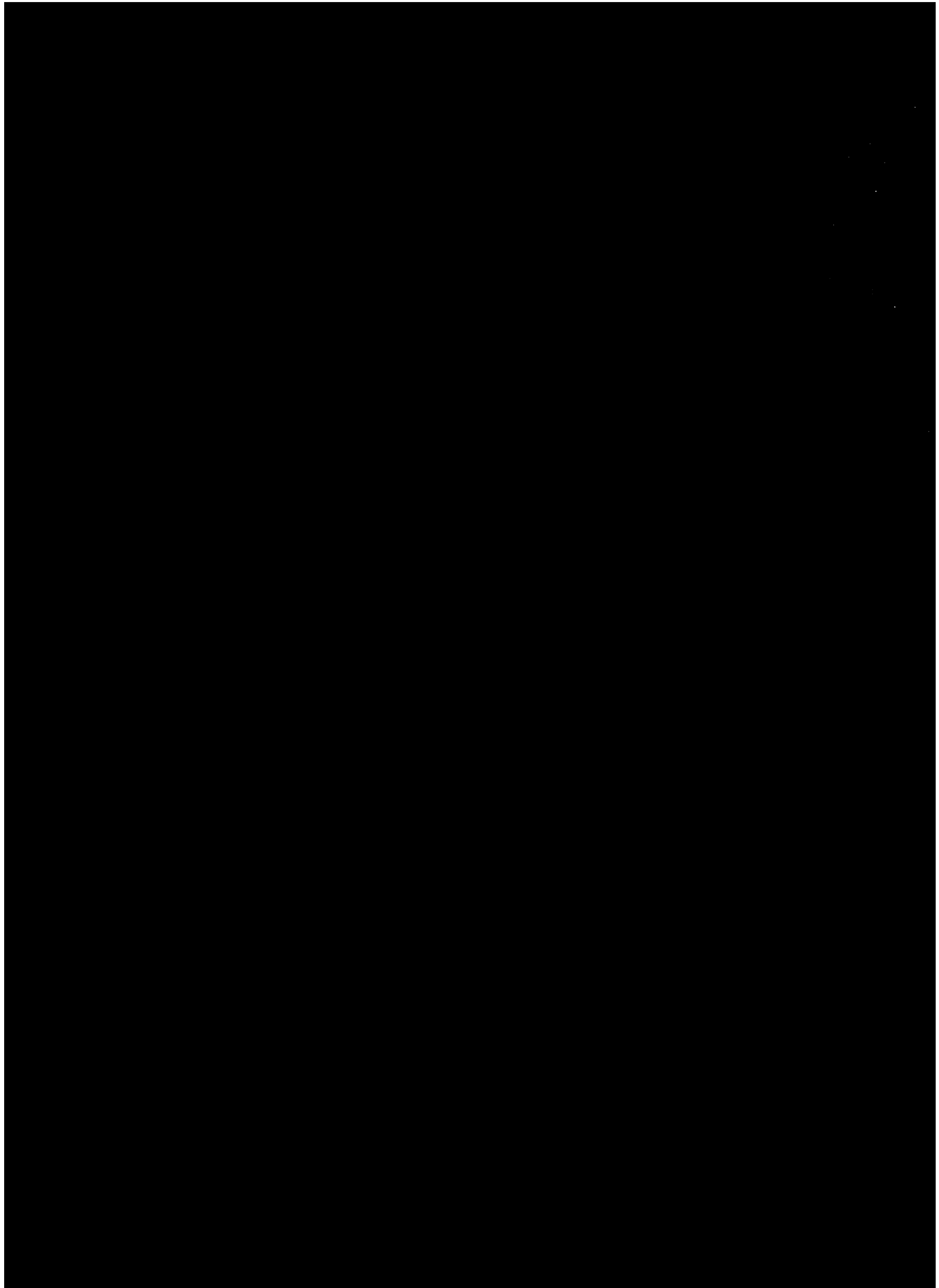


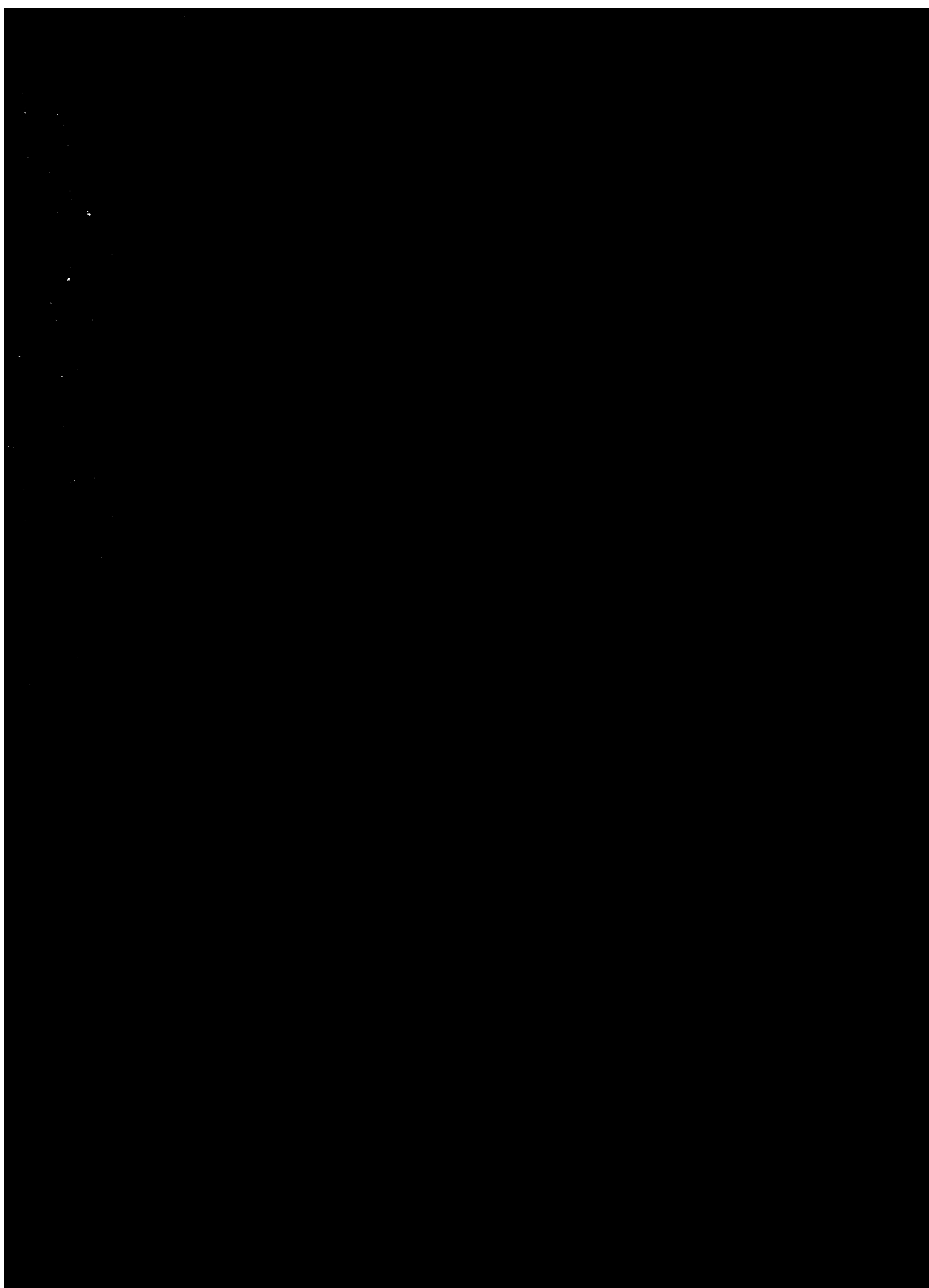
[redacted]

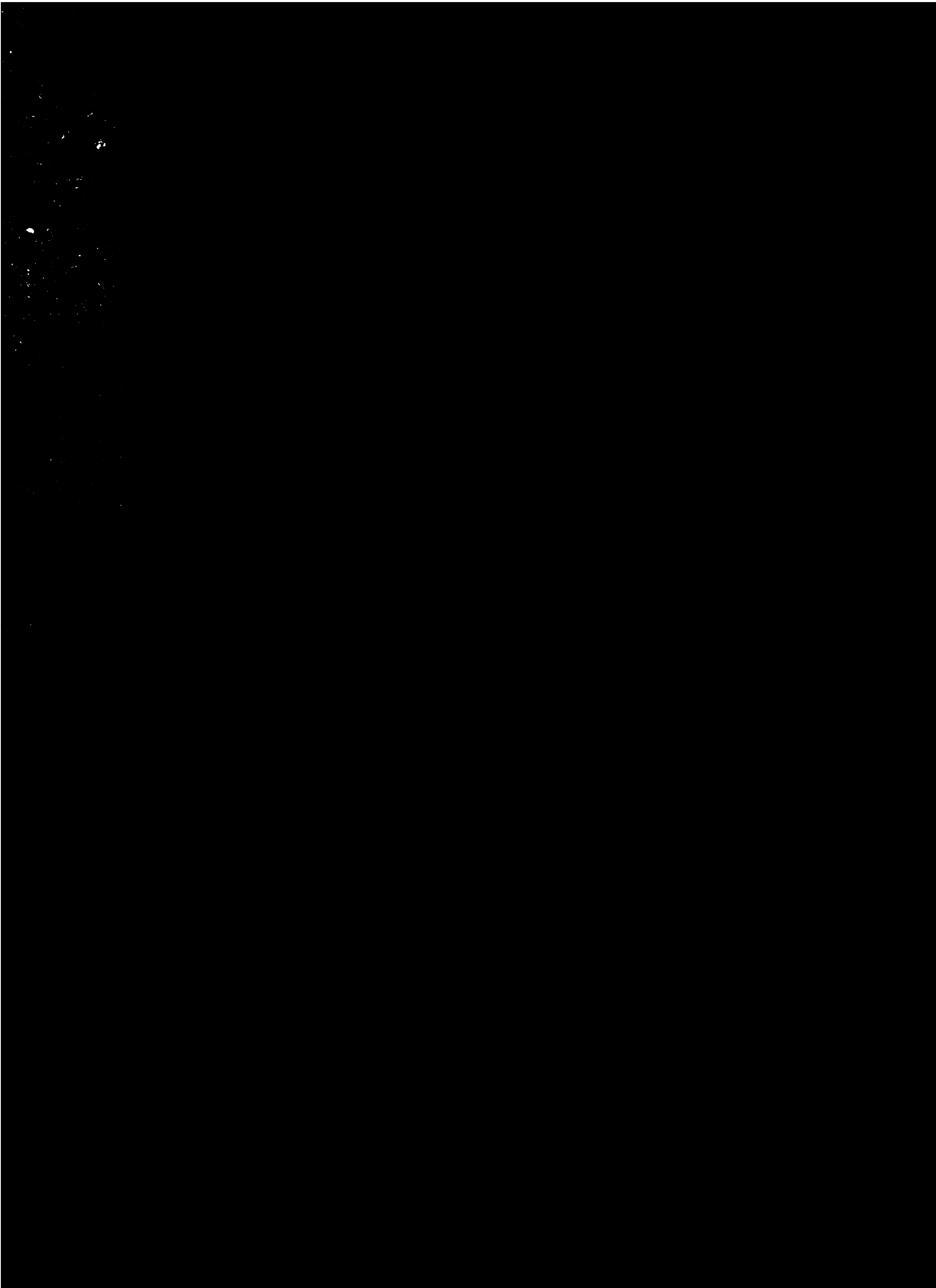


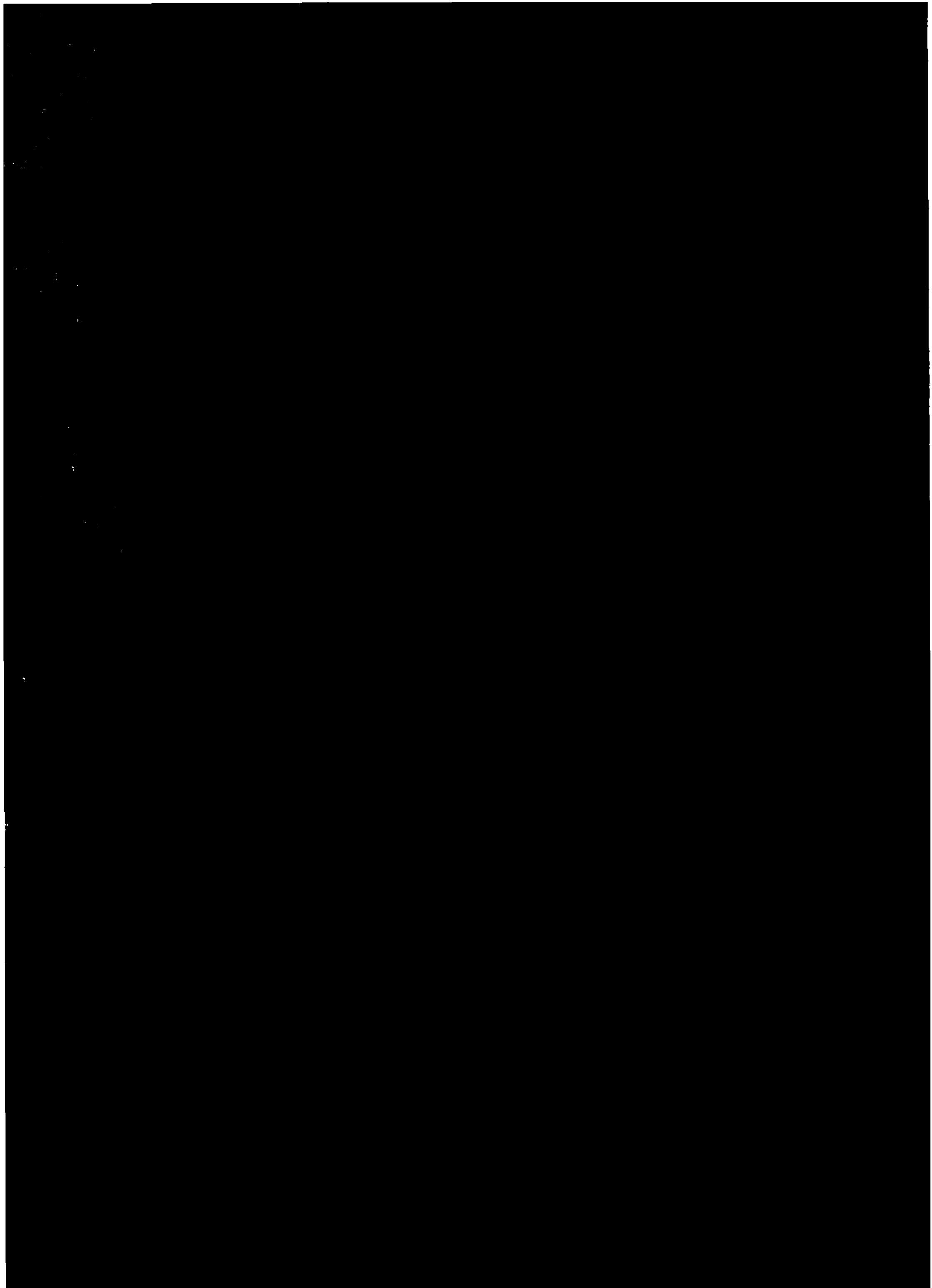




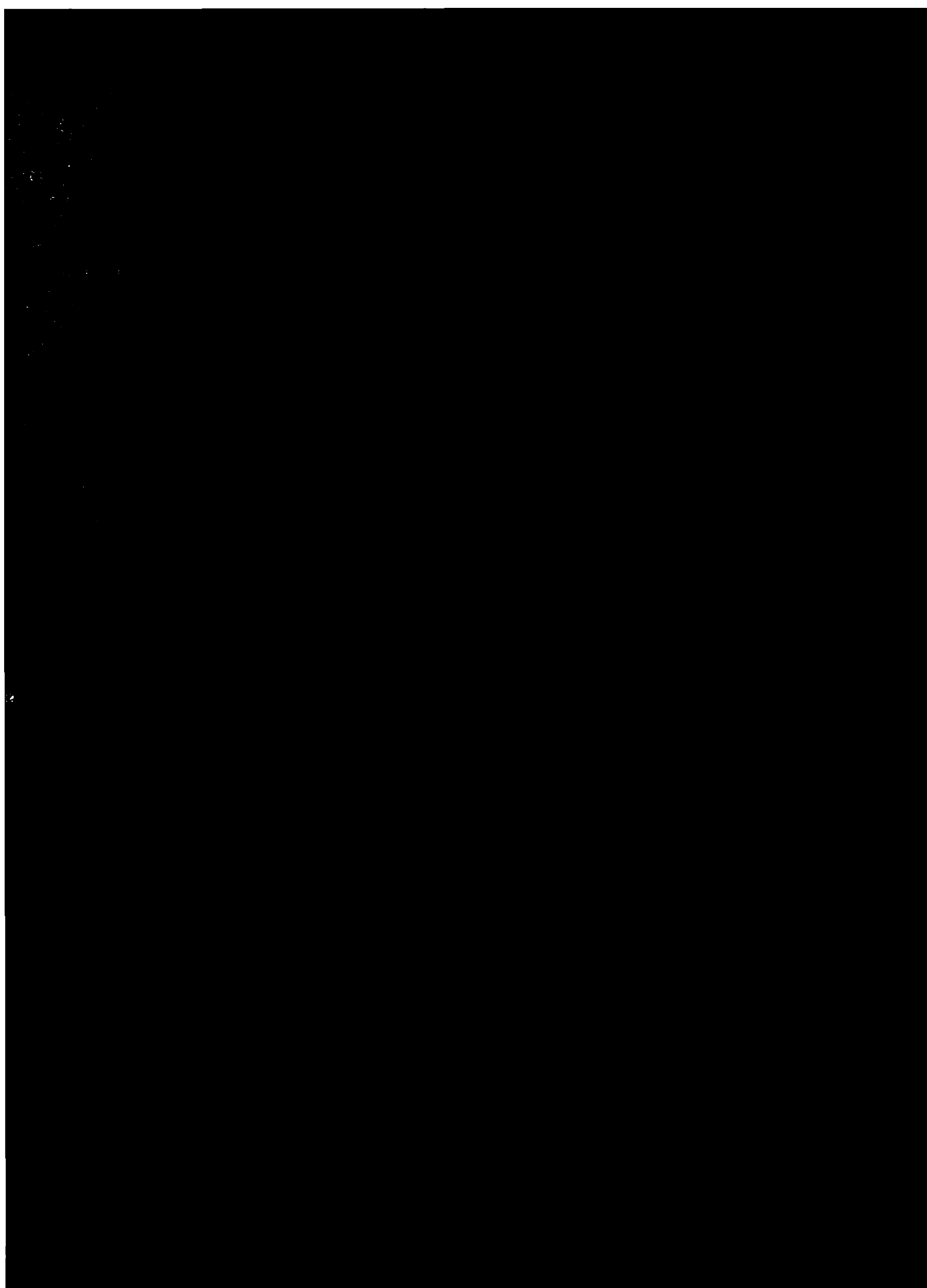


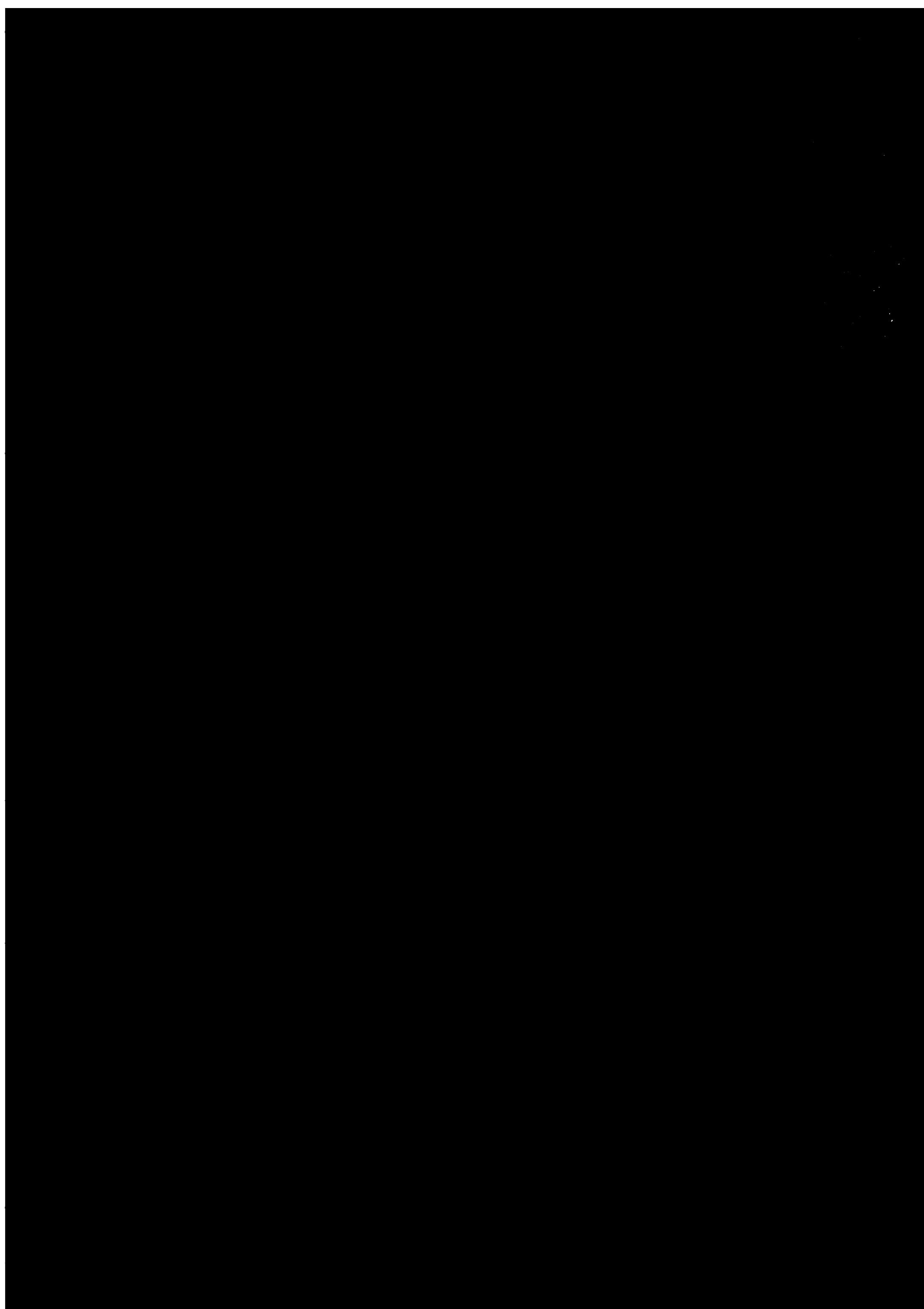


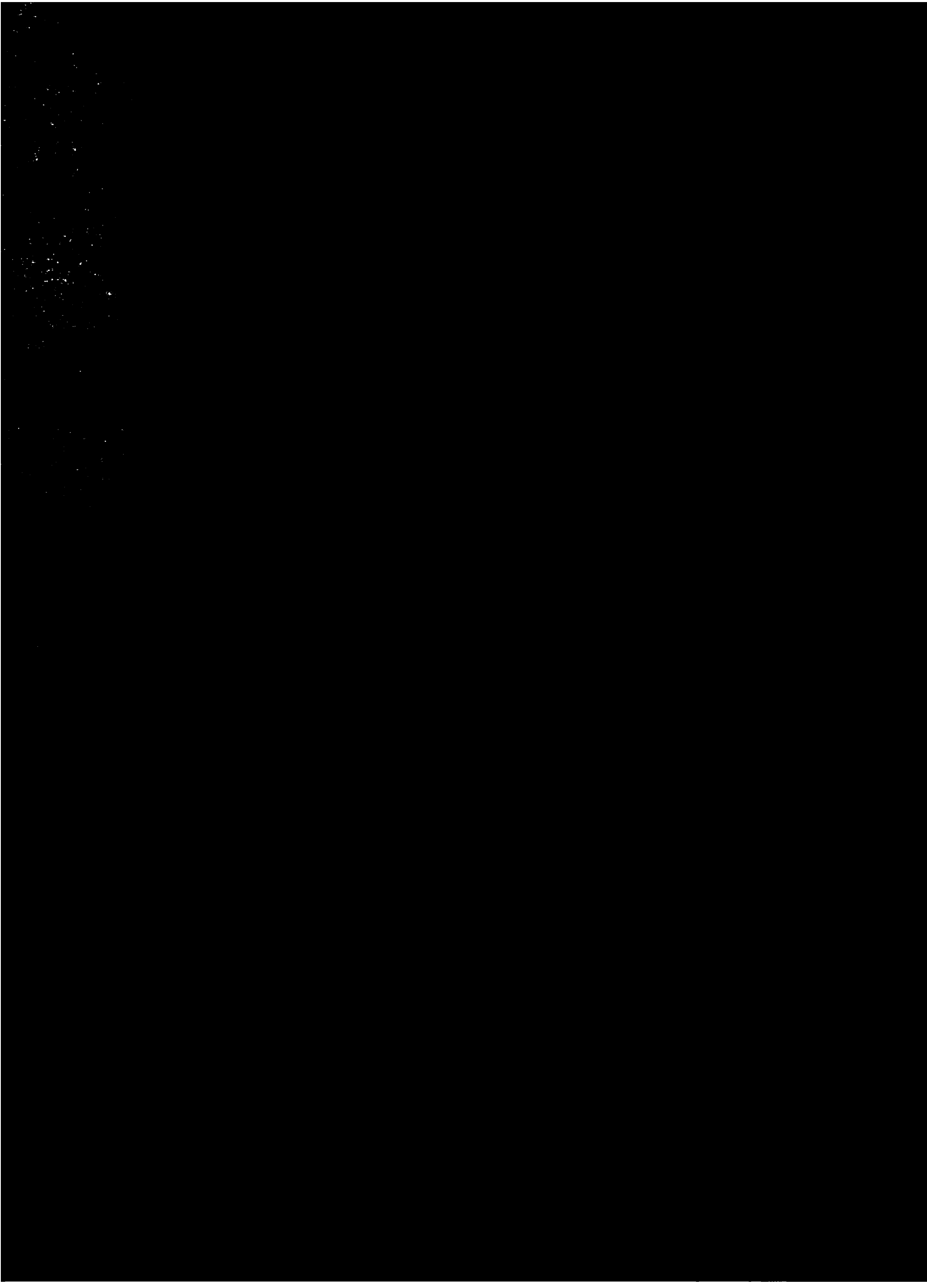


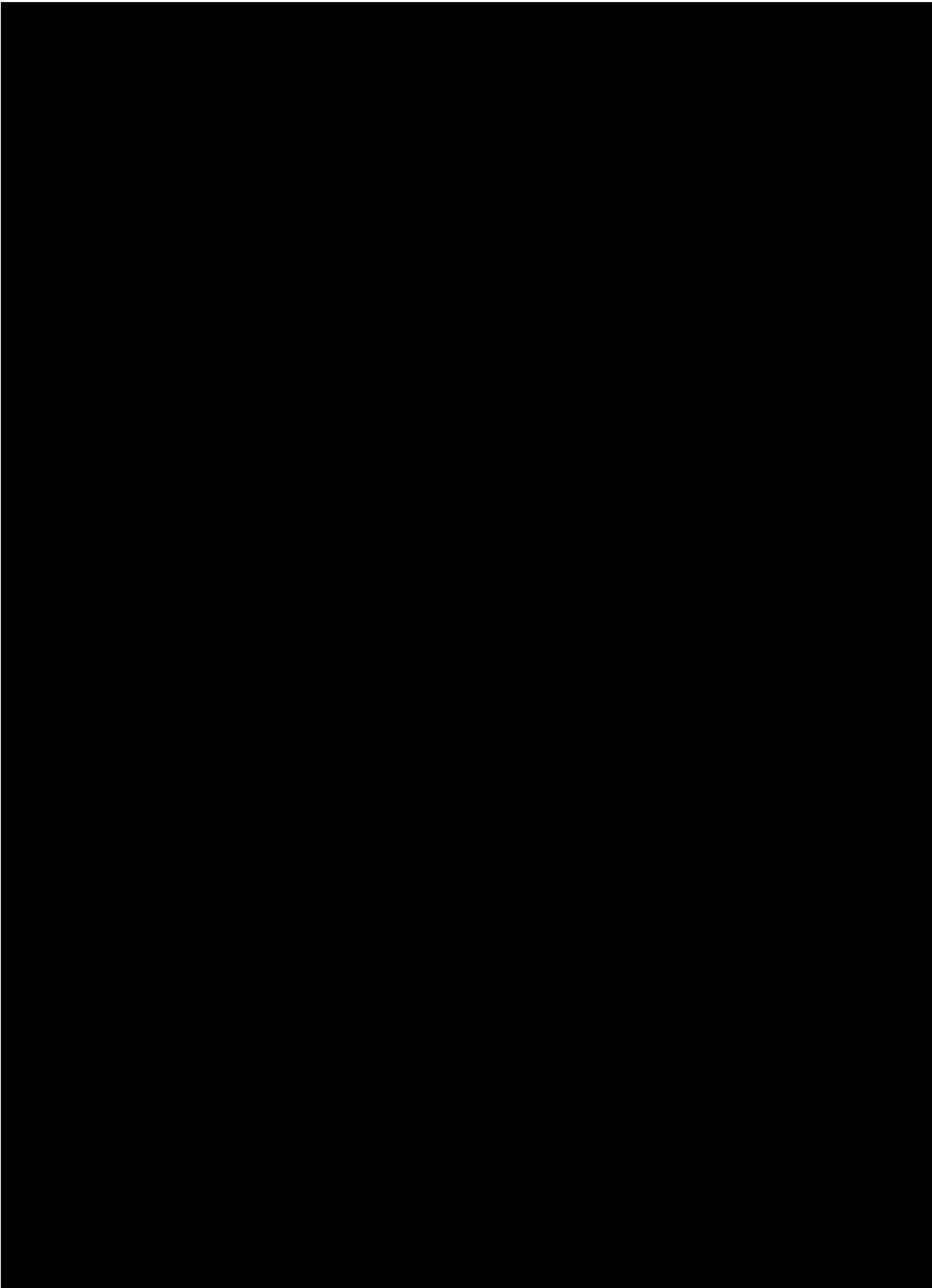


[redacted]



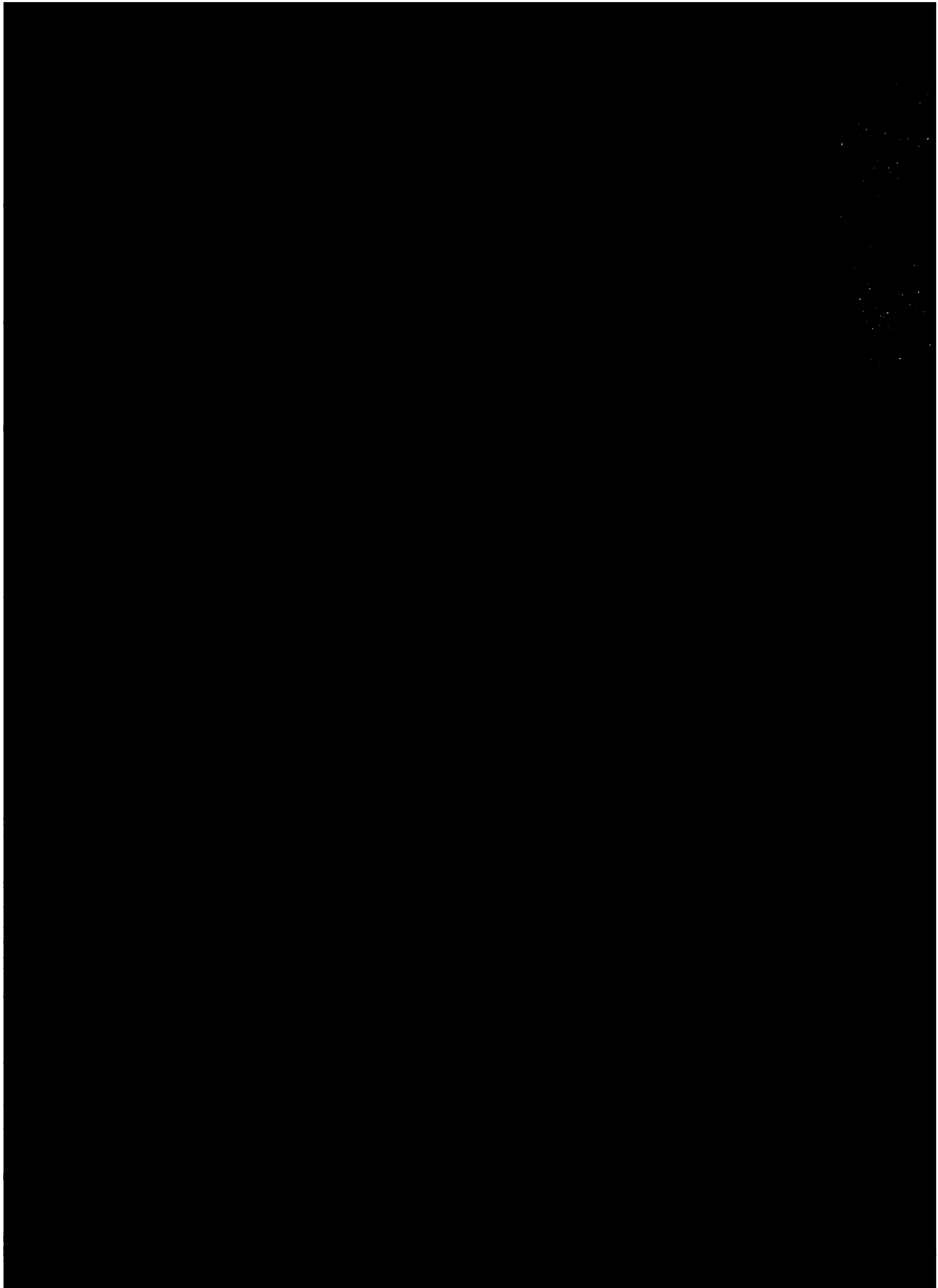






[redacted]

[redacted]







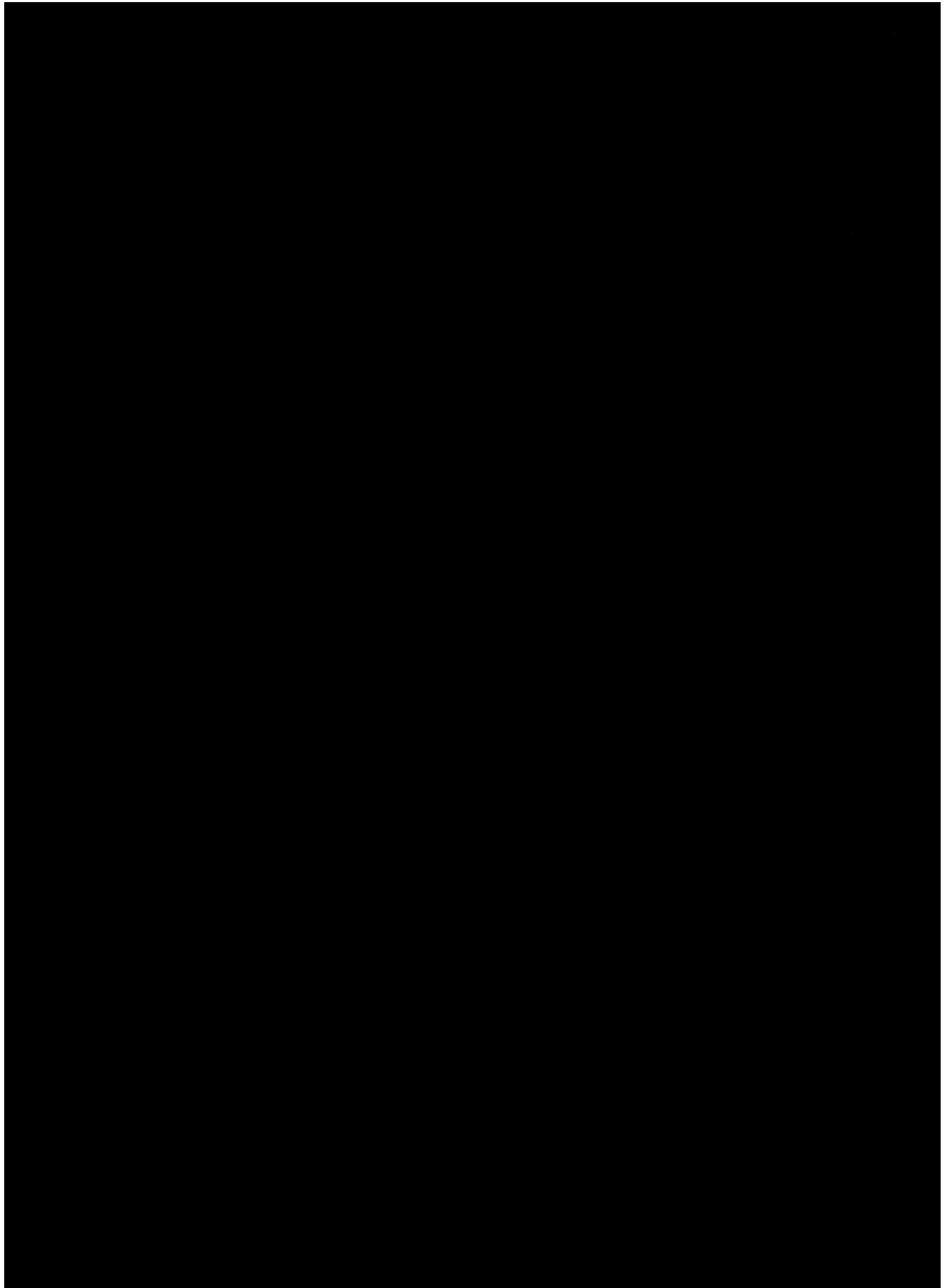






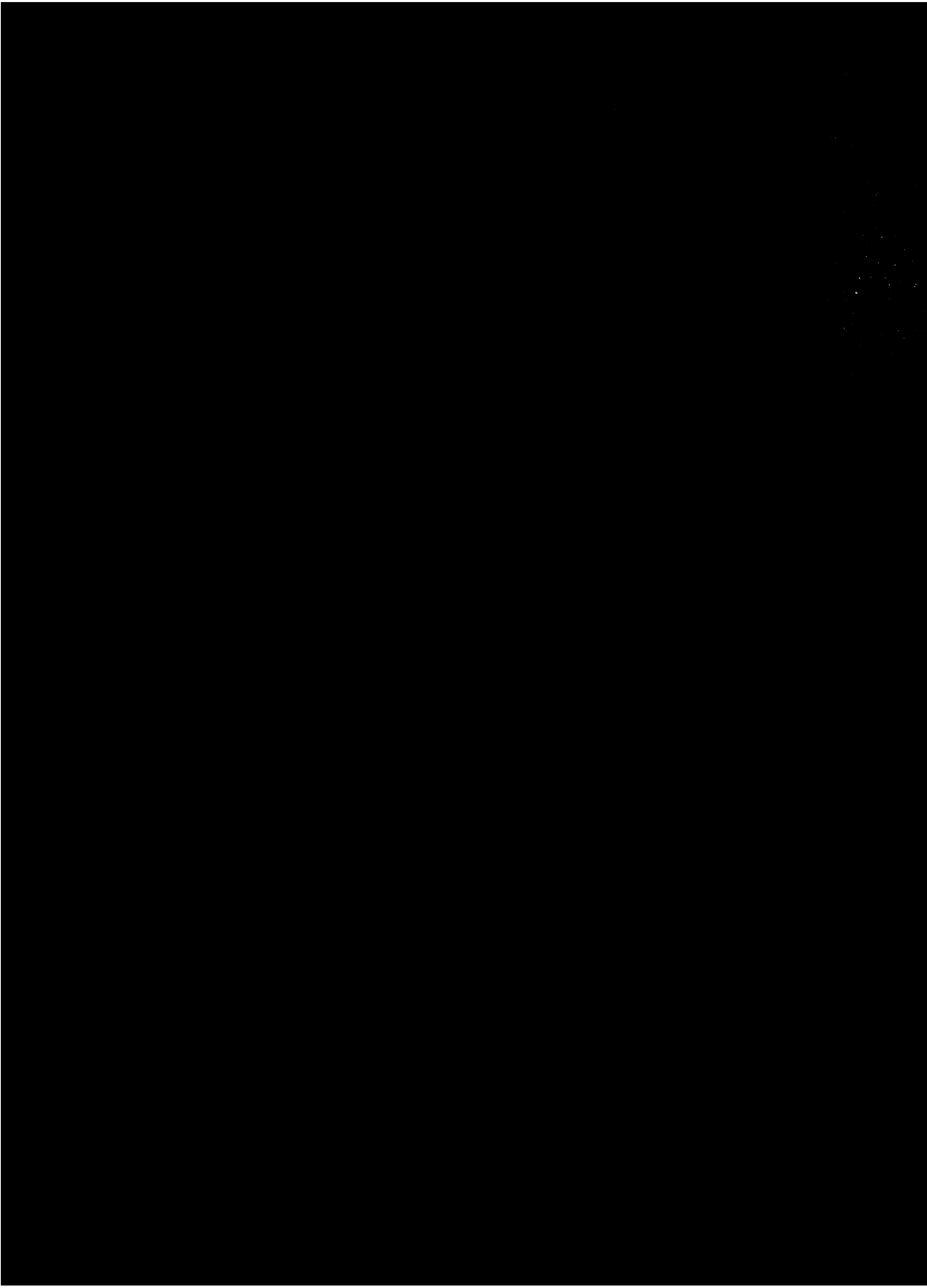






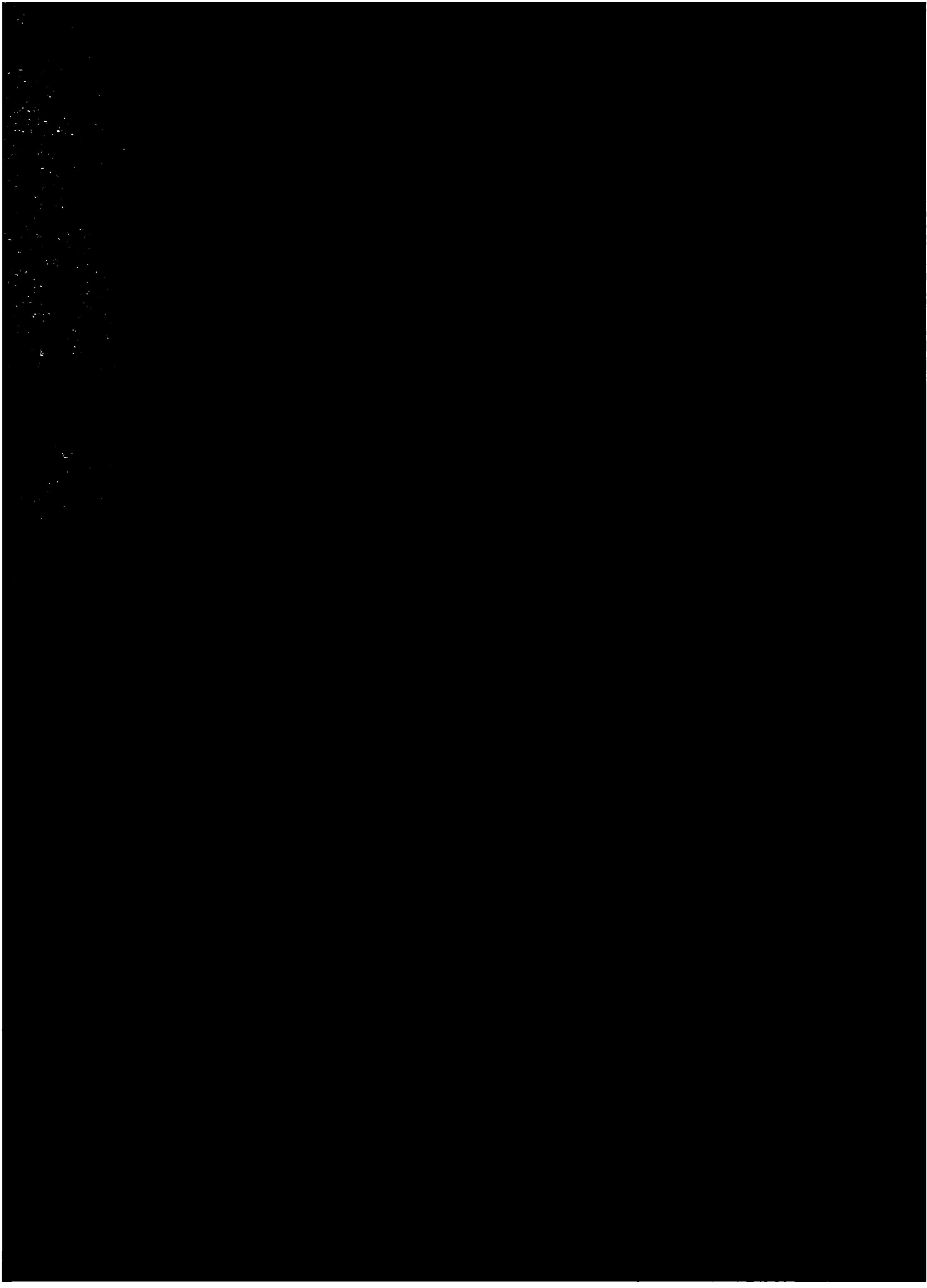
[redacted]



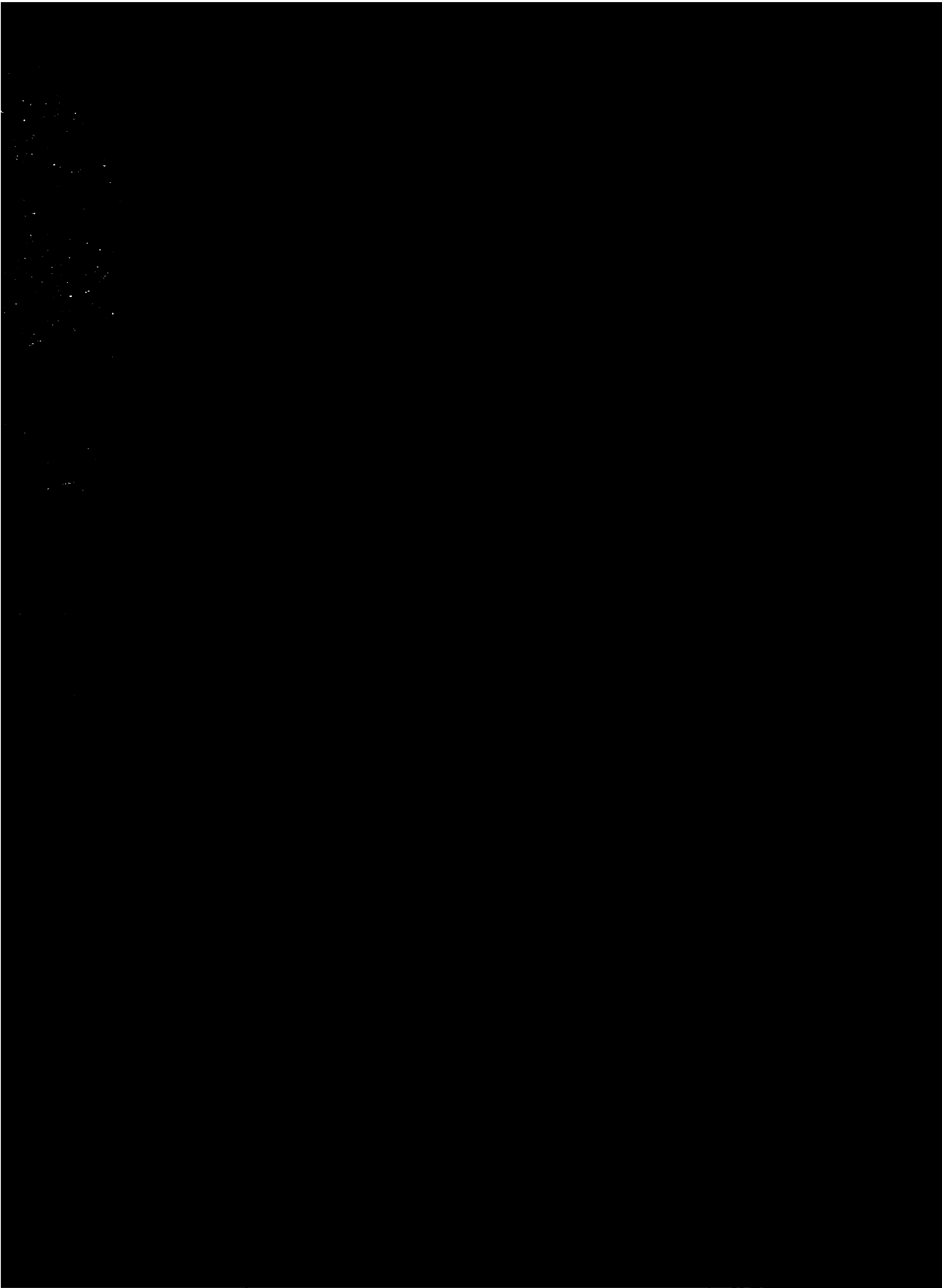




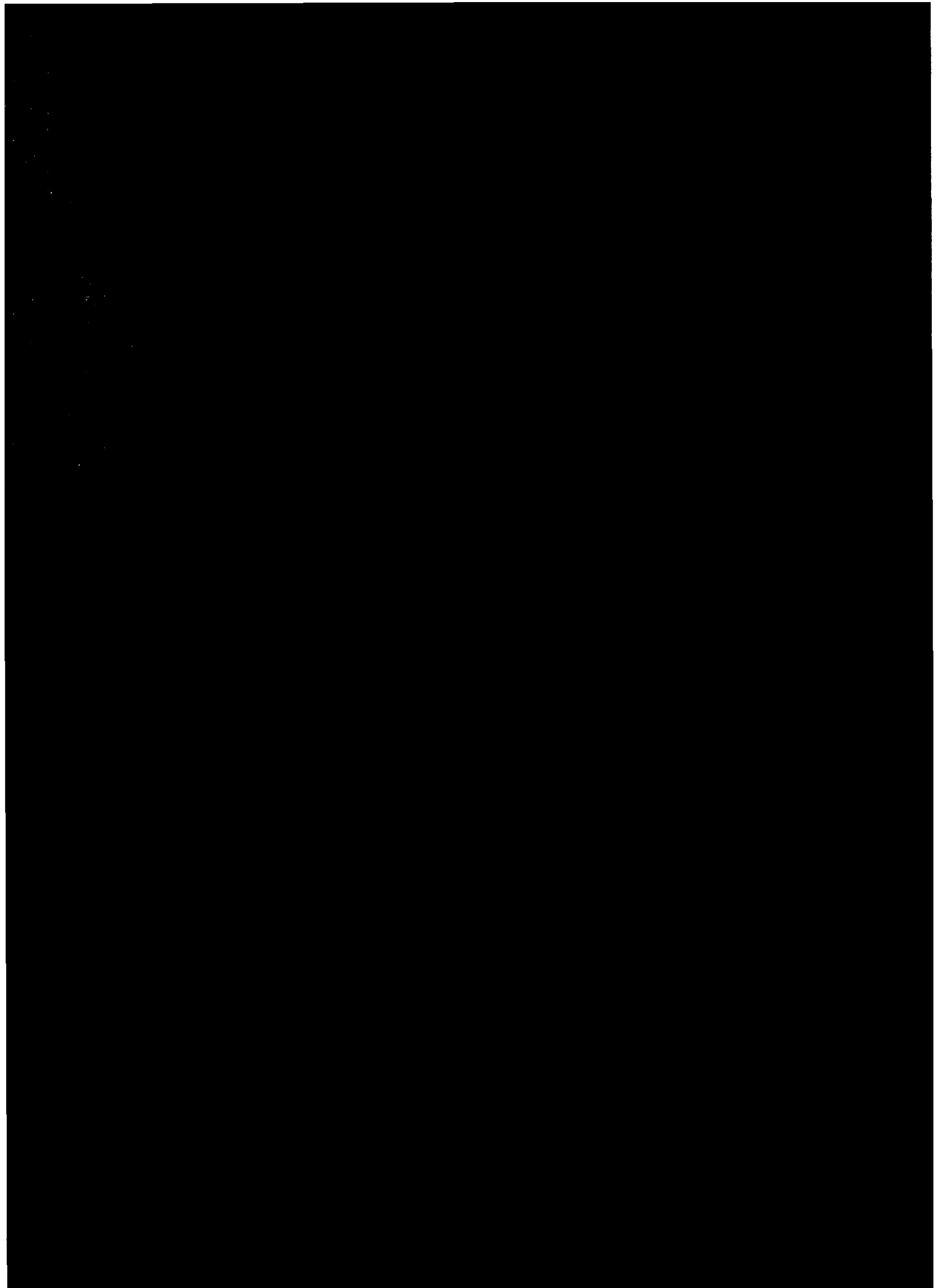




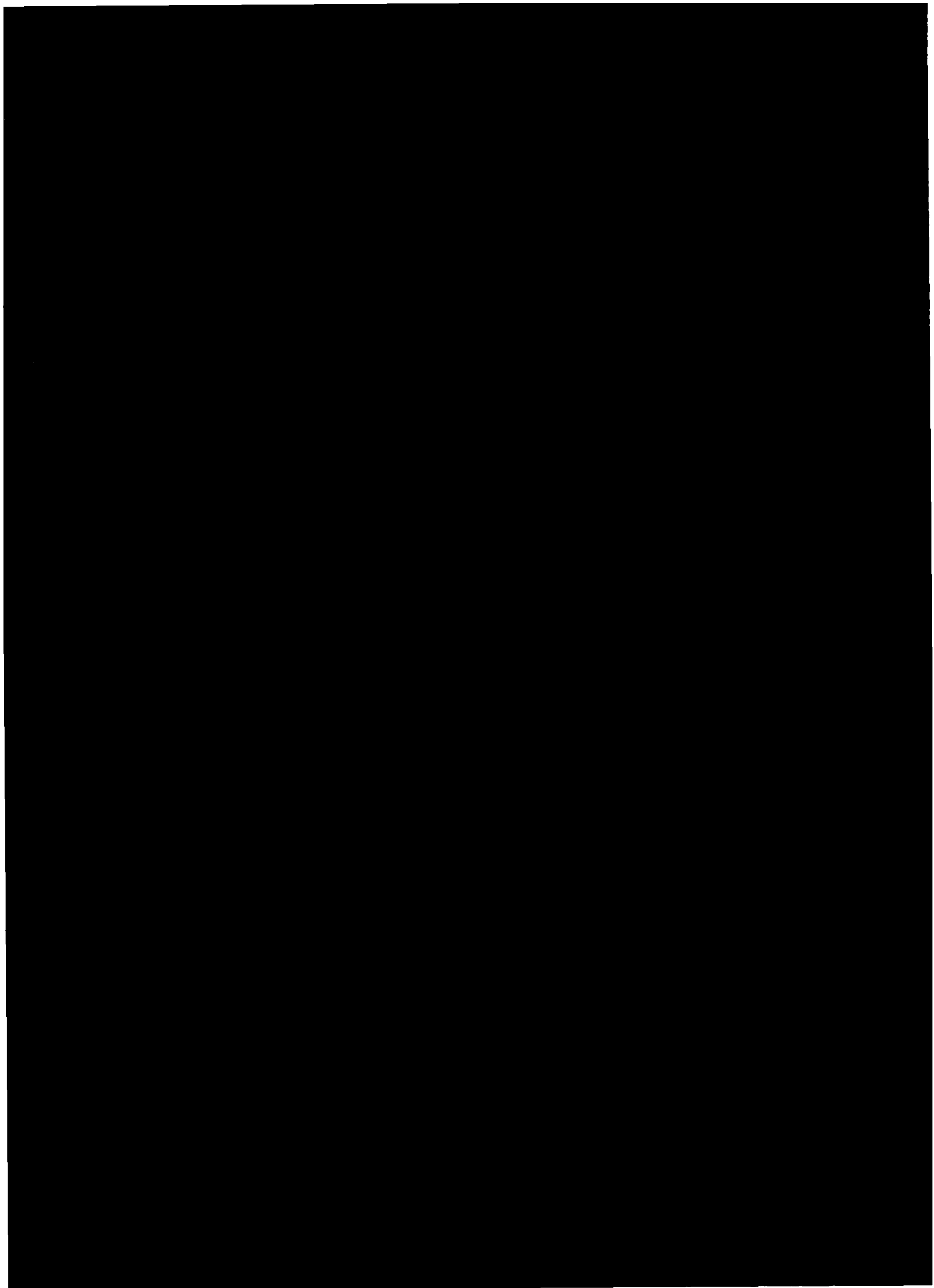




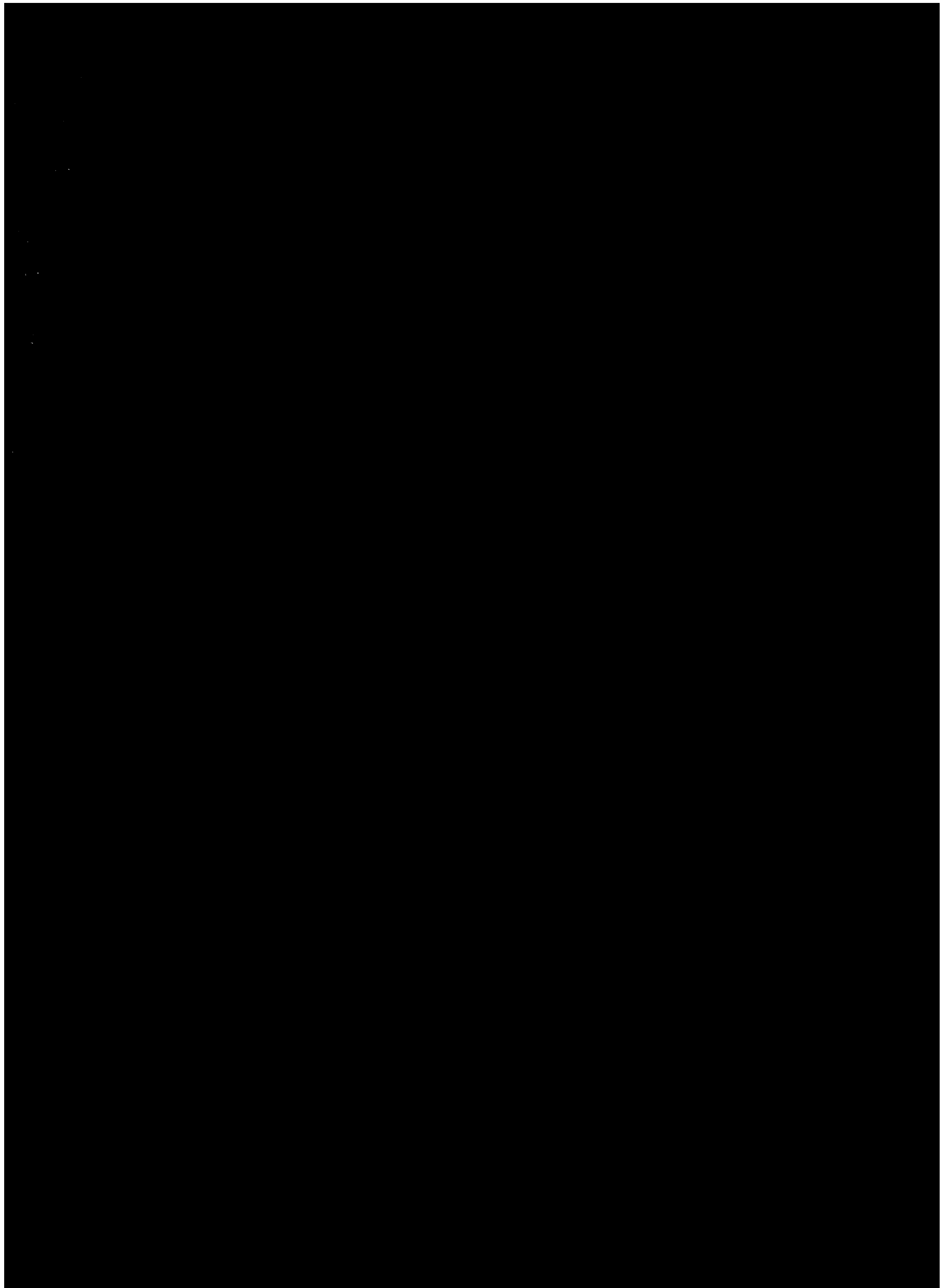
[redacted]

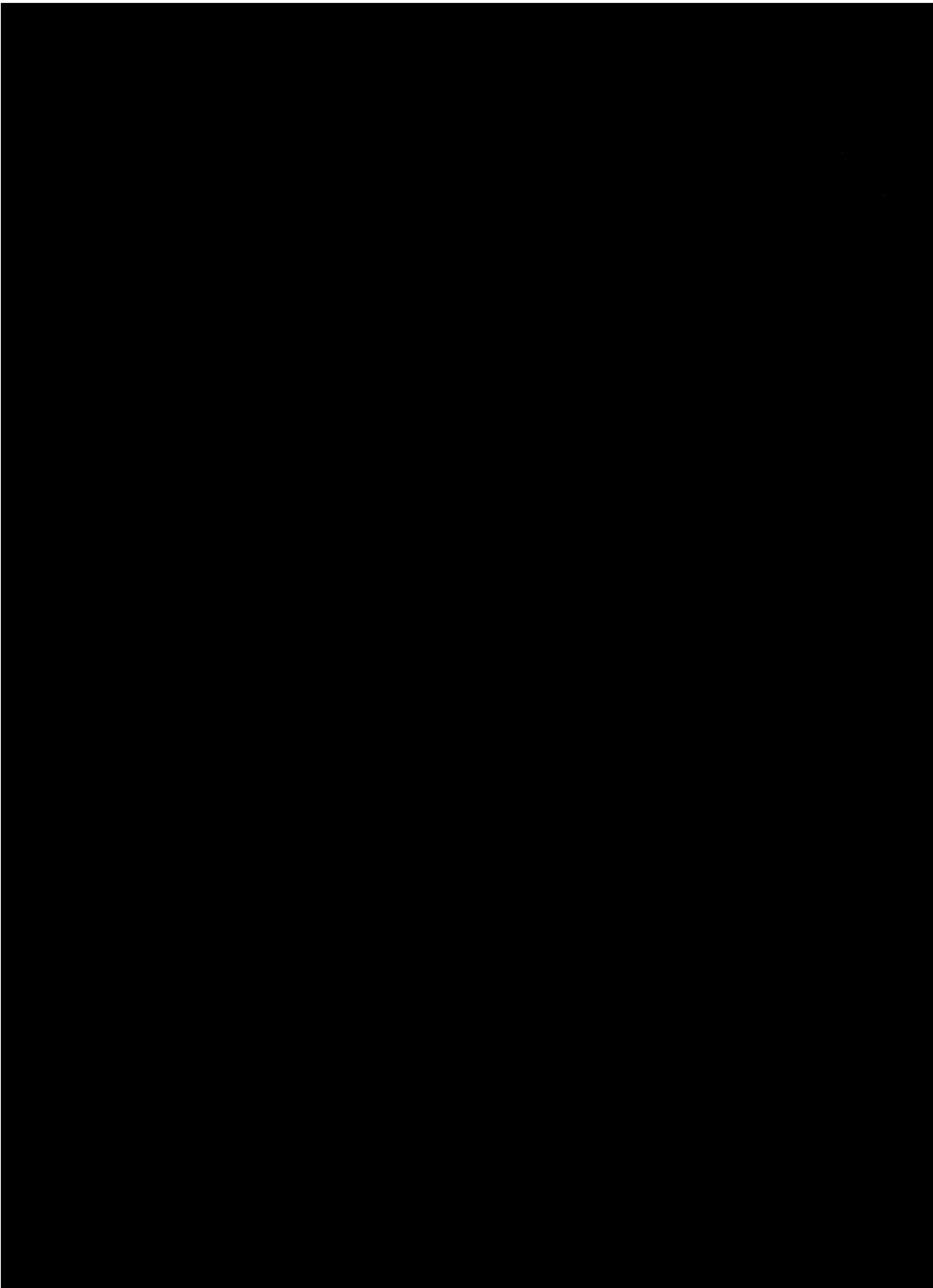


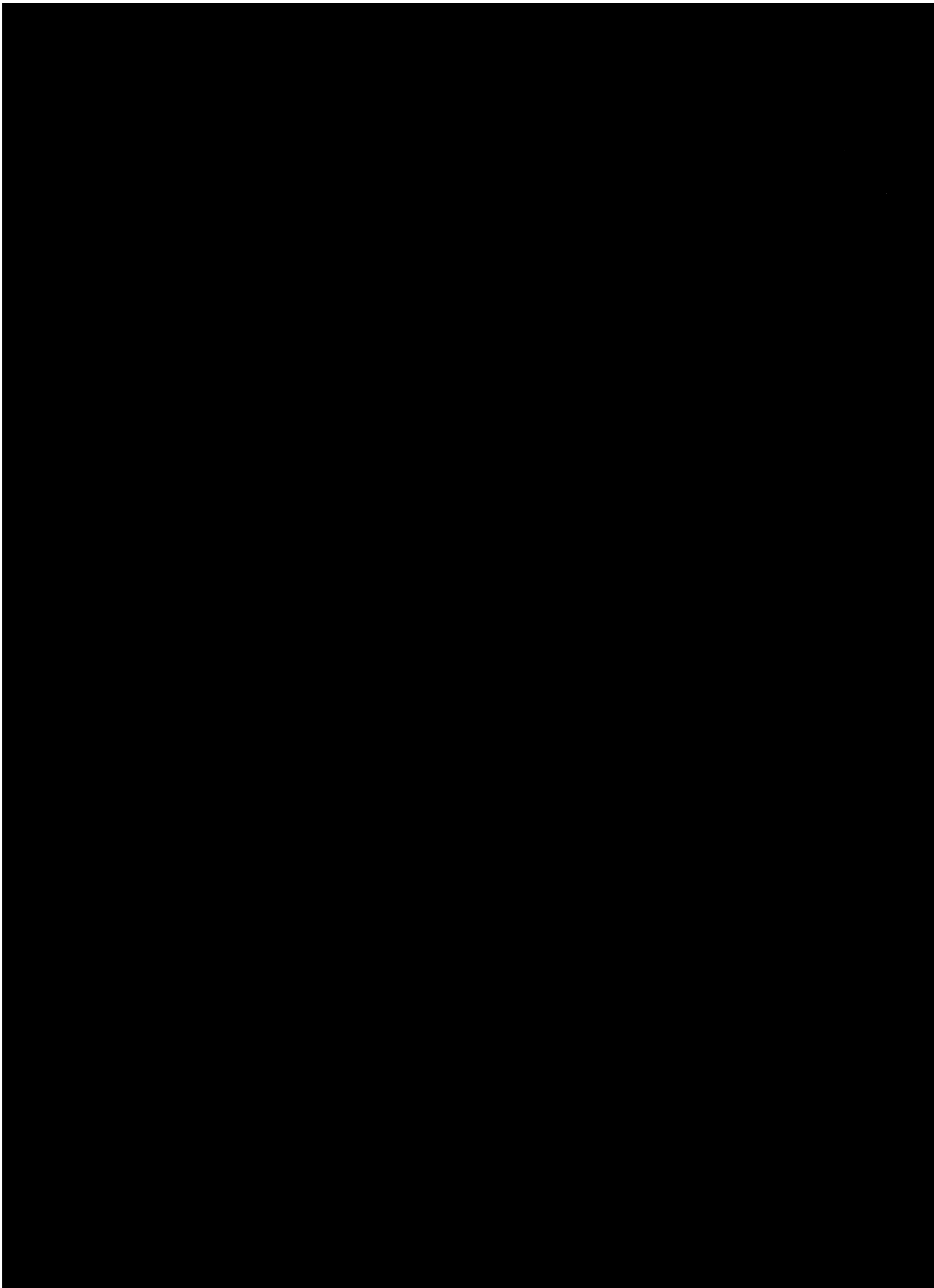
[redacted]



[redacted]

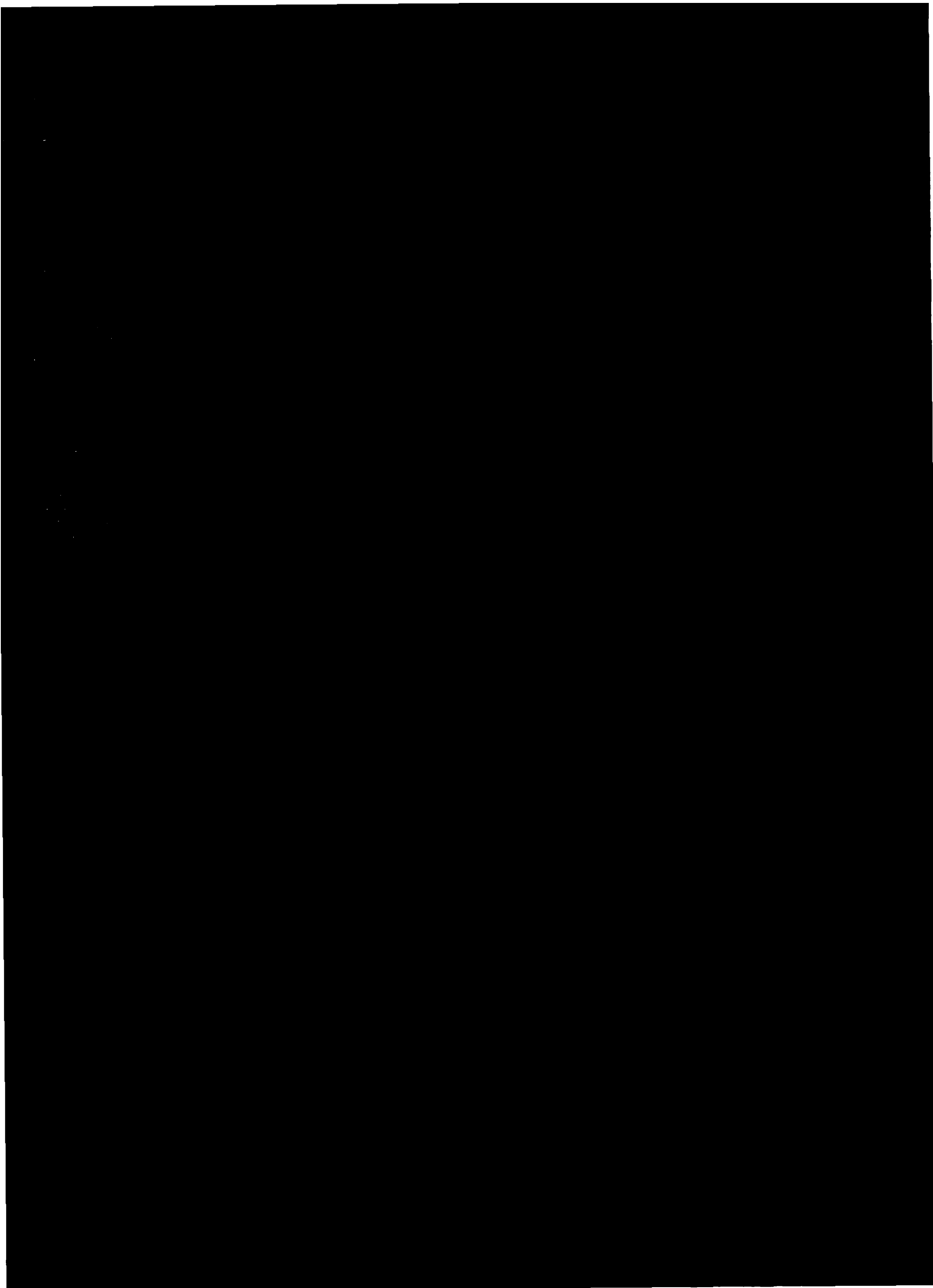




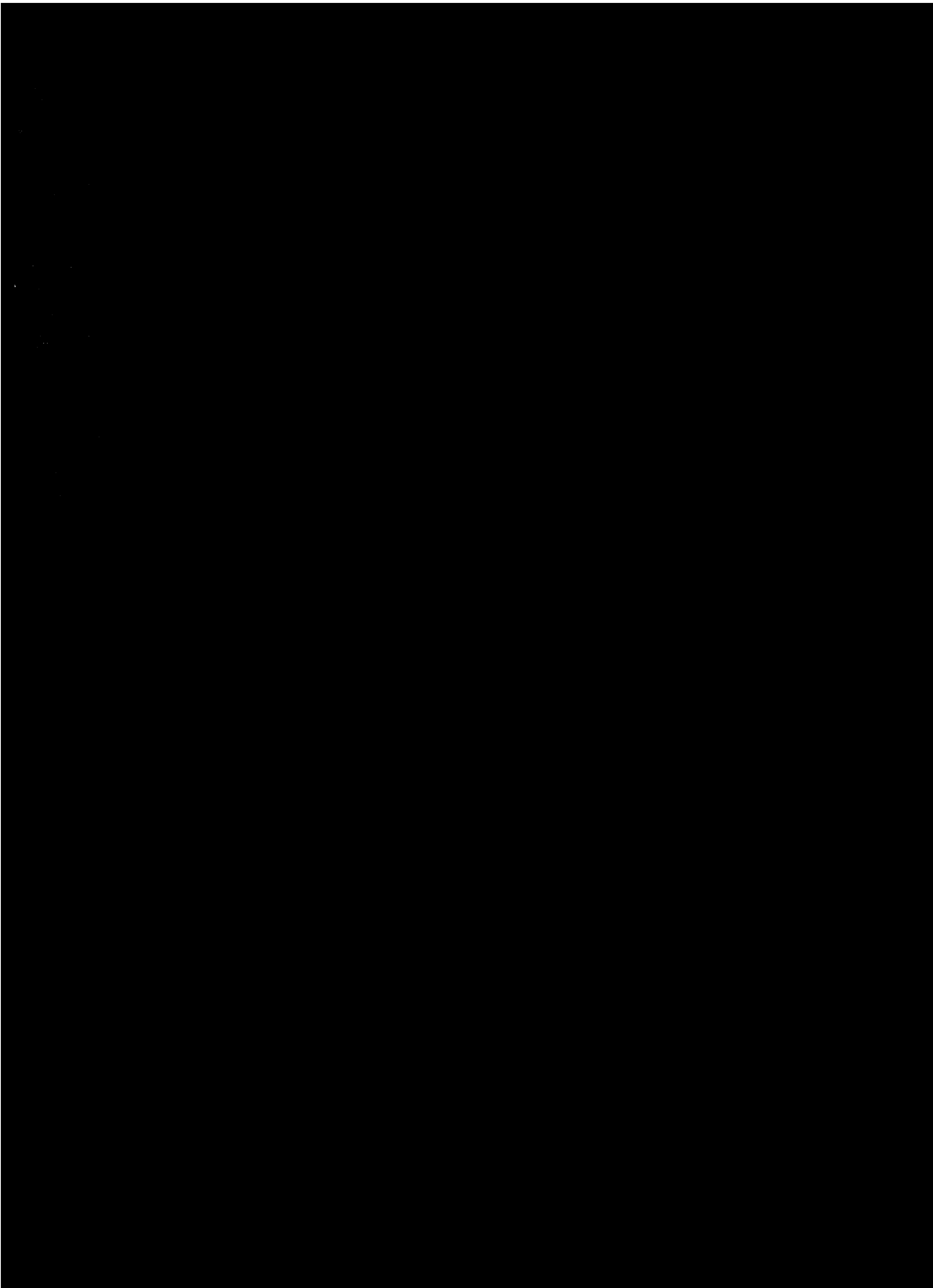


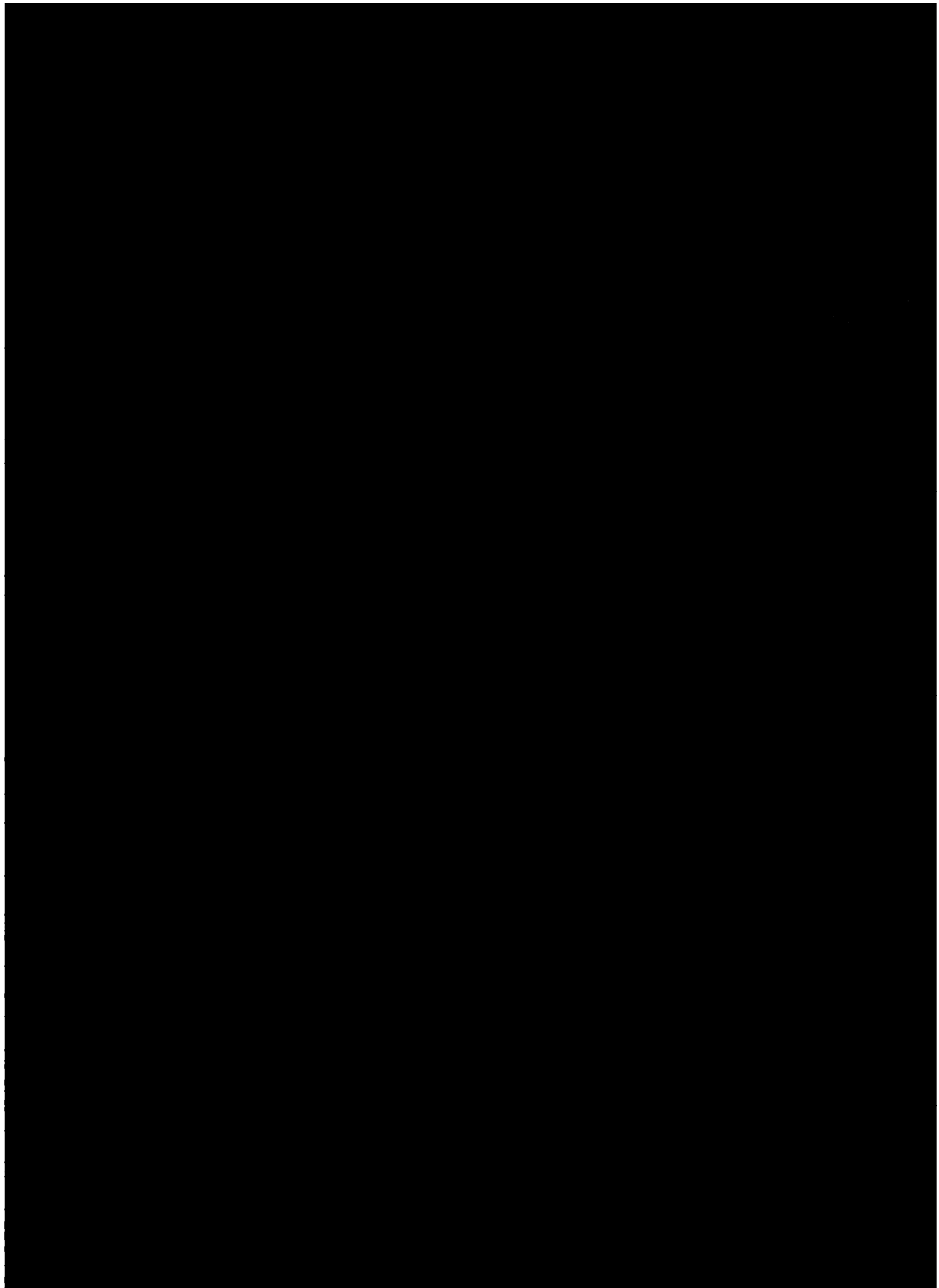
[redacted]

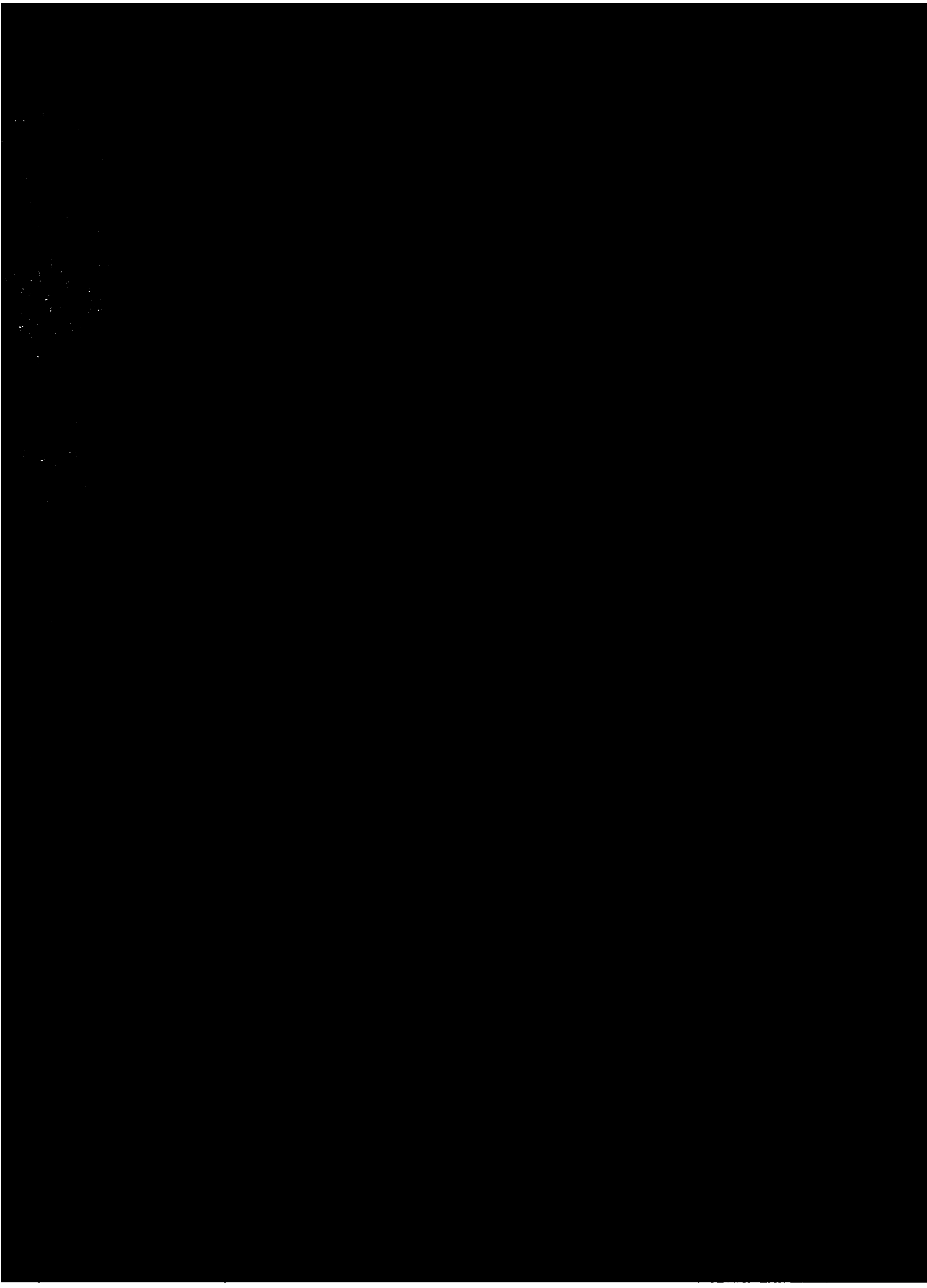
[redacted]

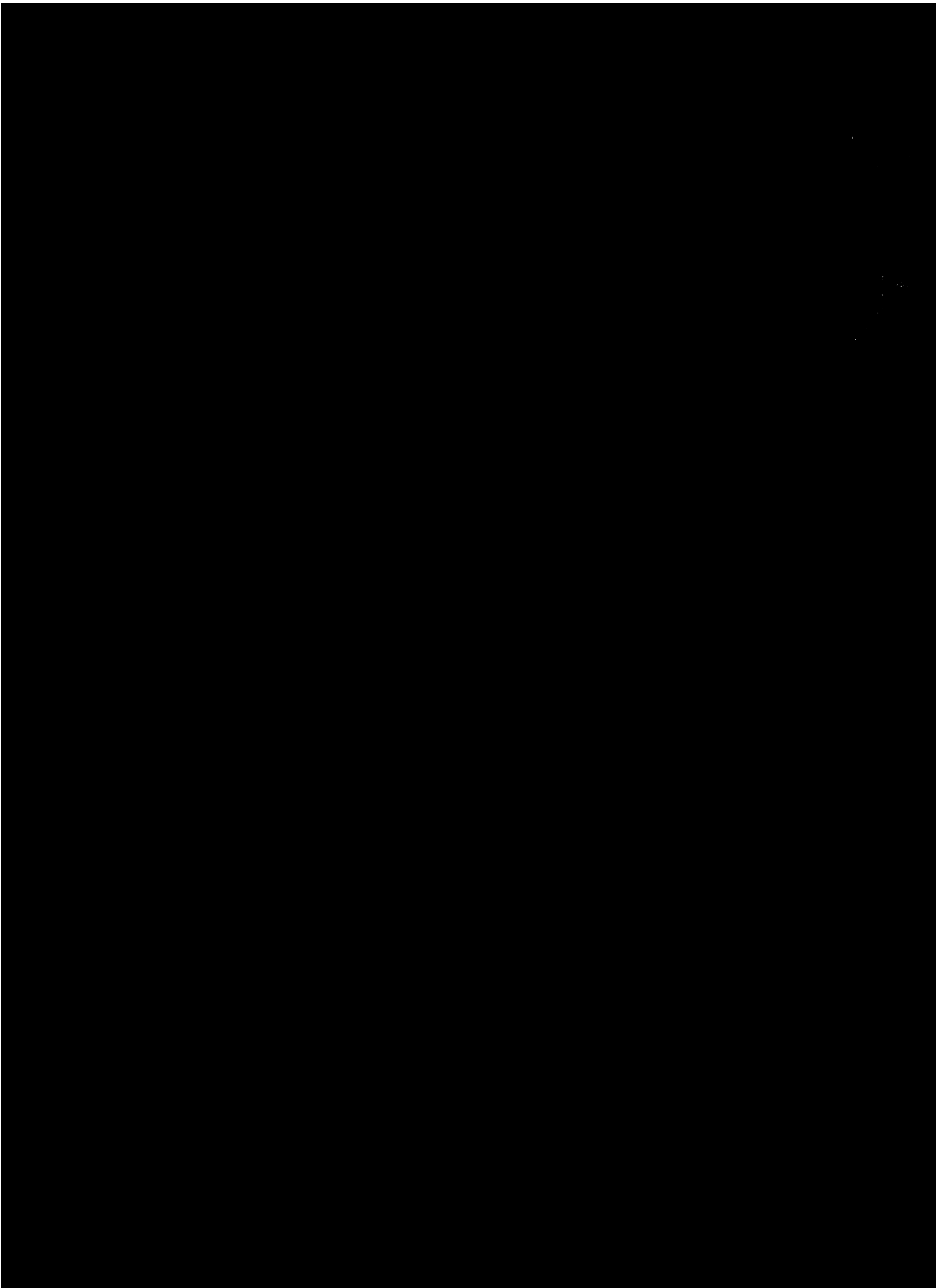


[redacted]





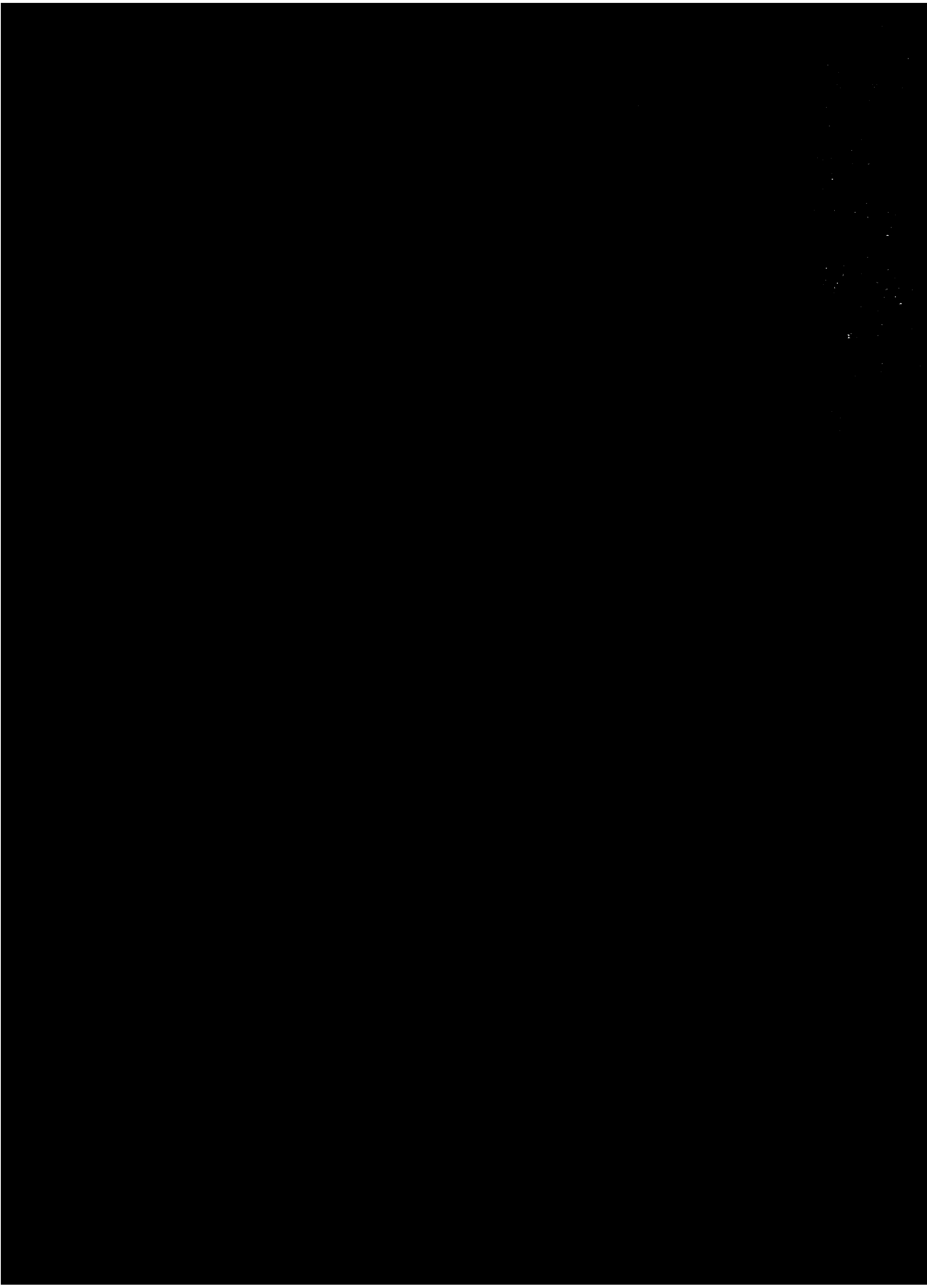


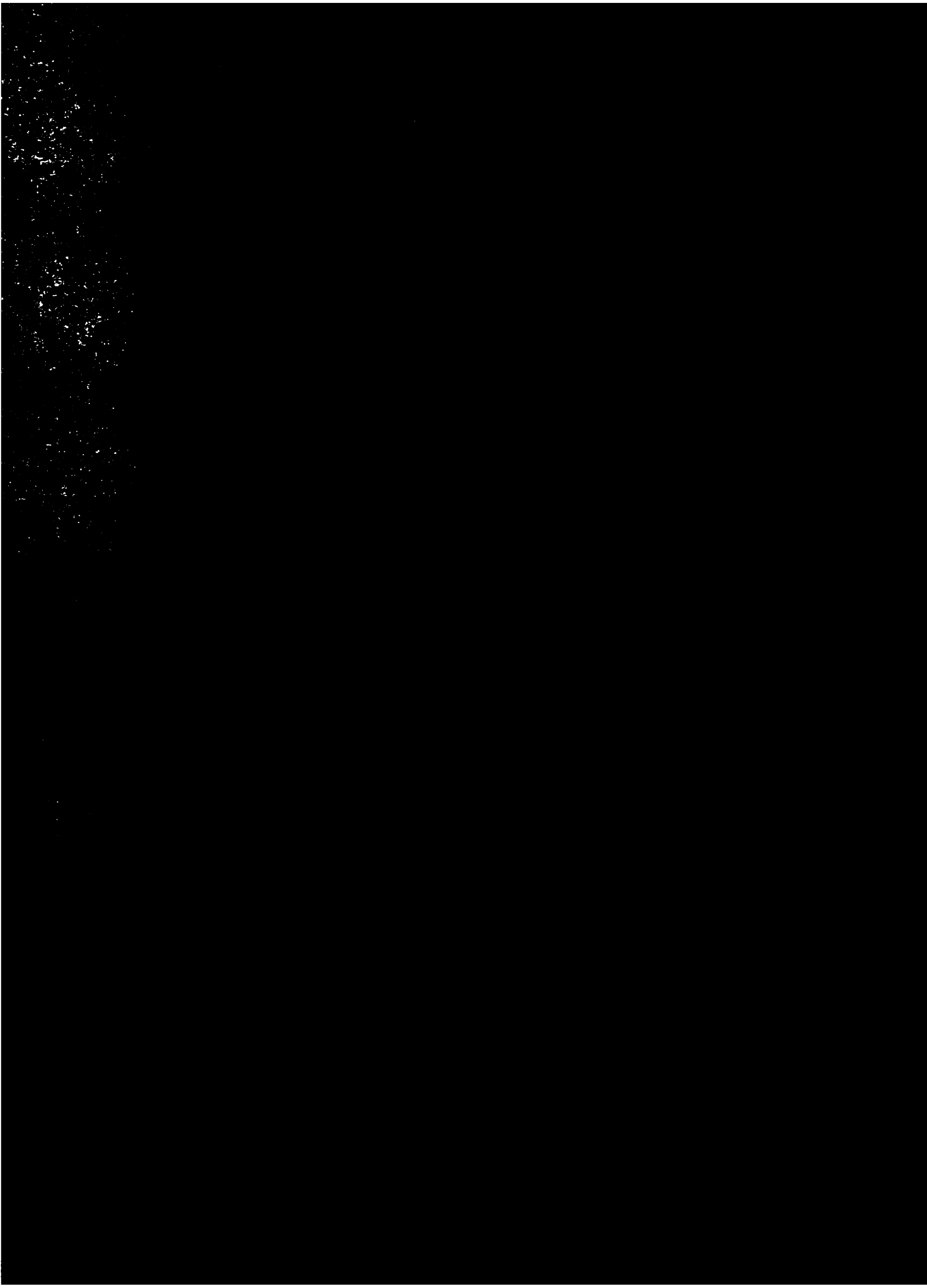


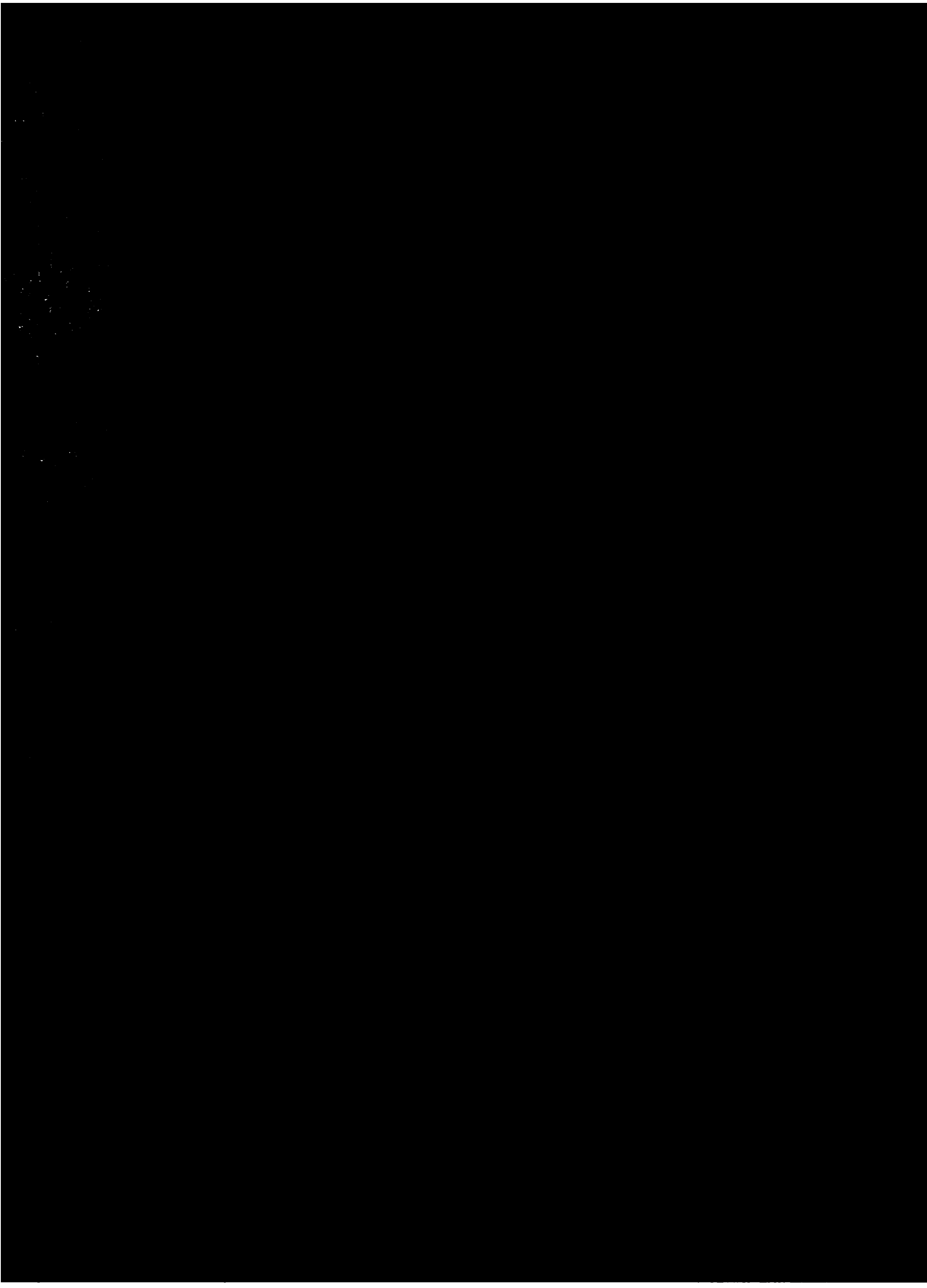


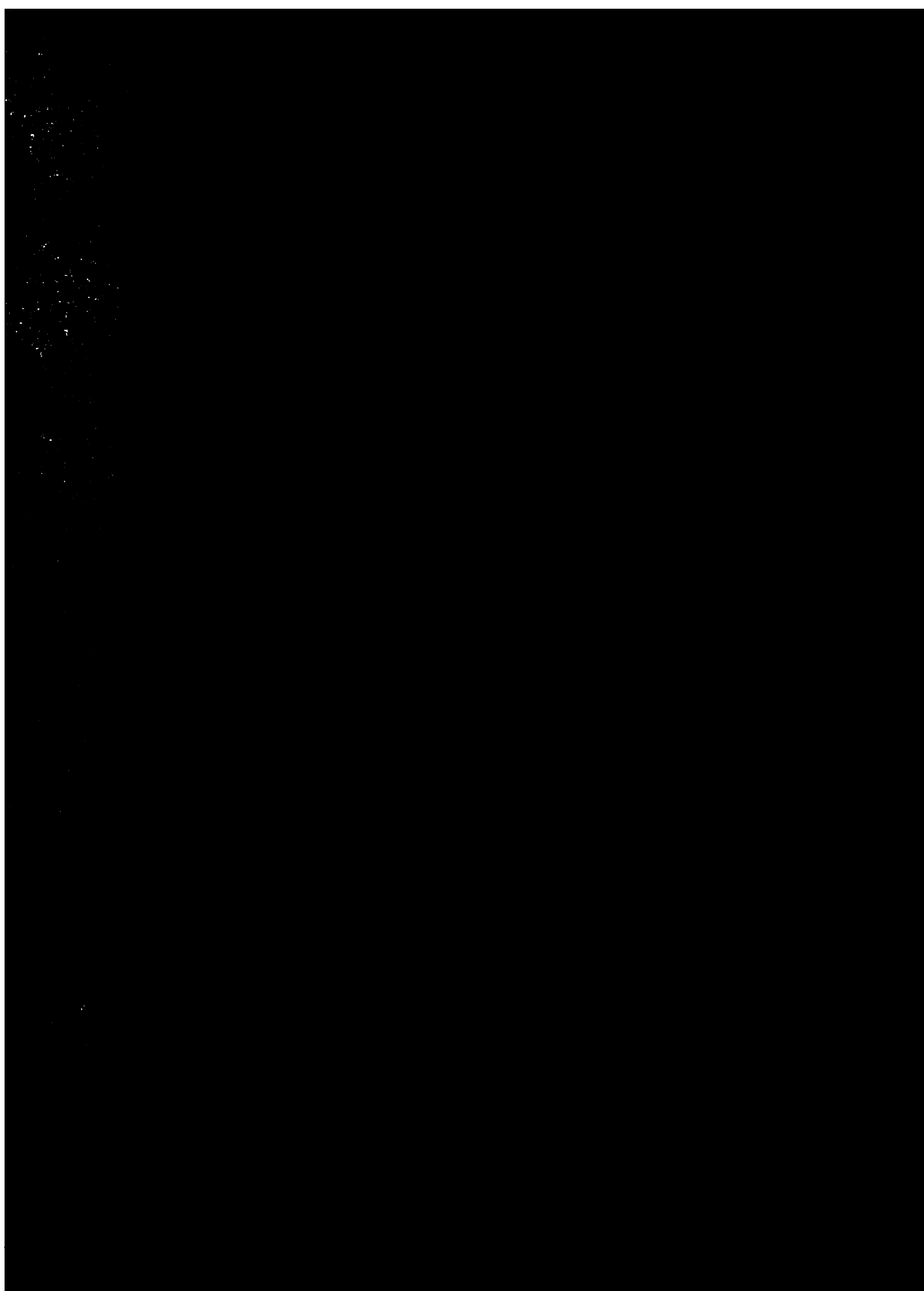


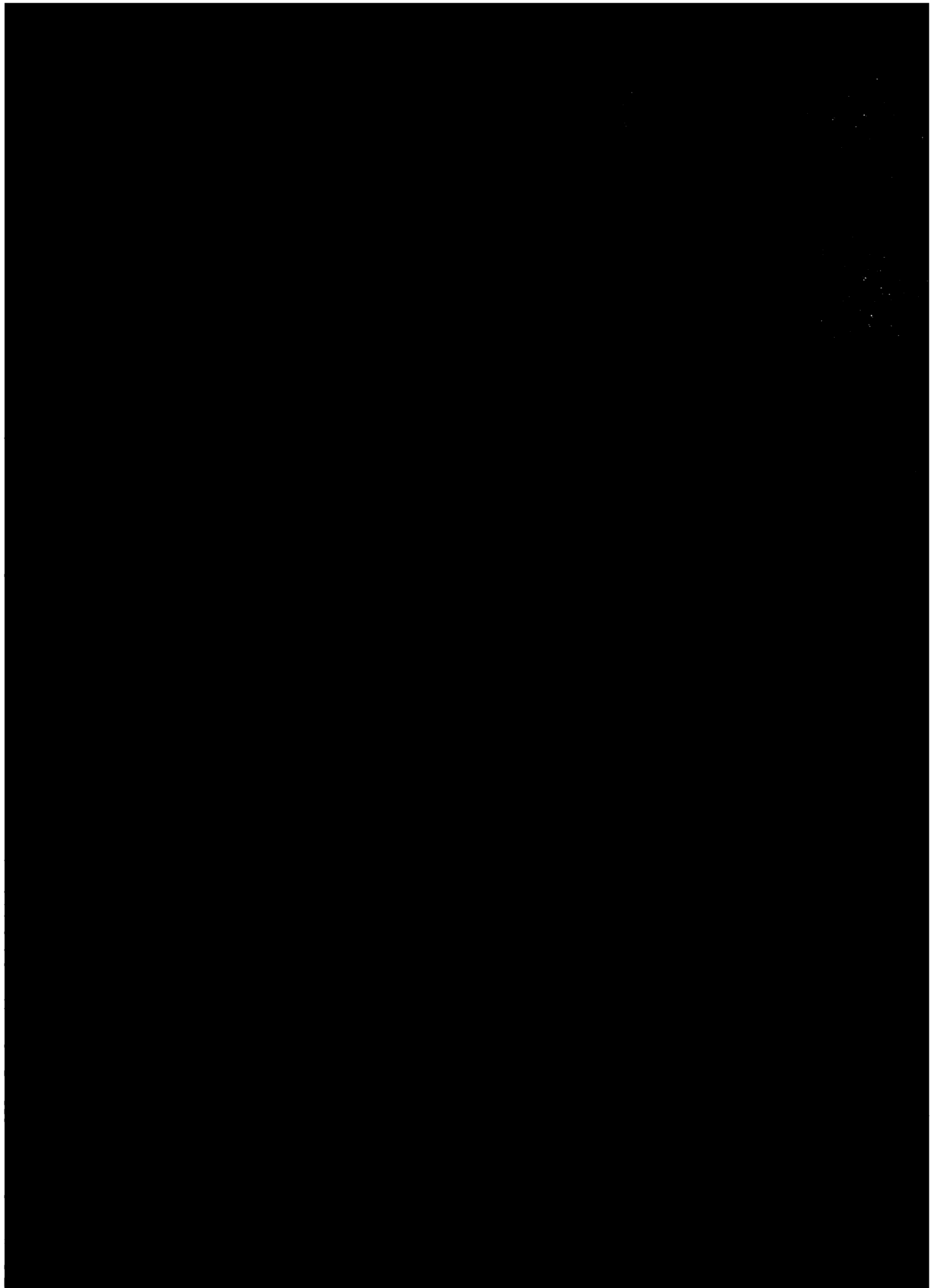


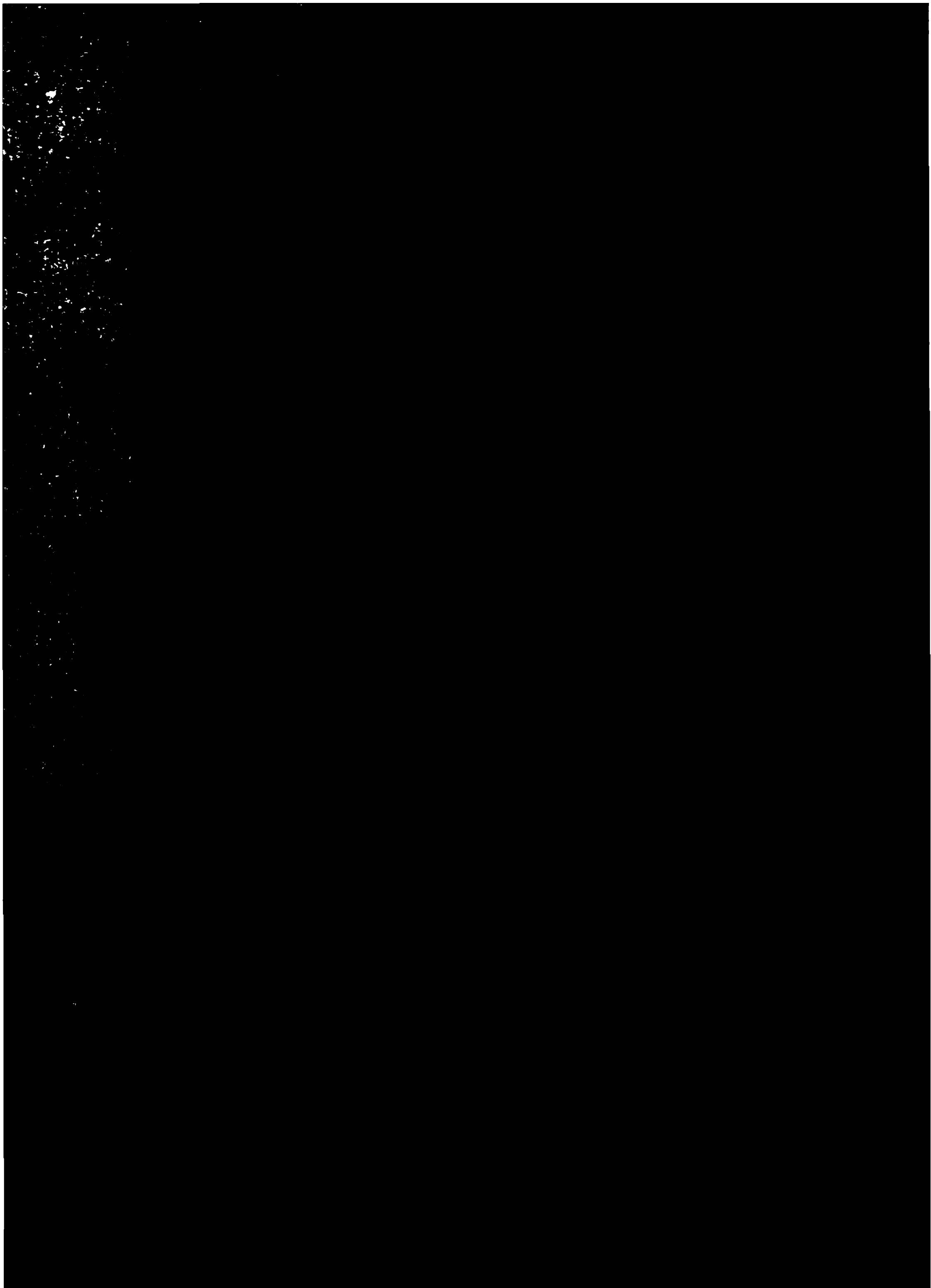




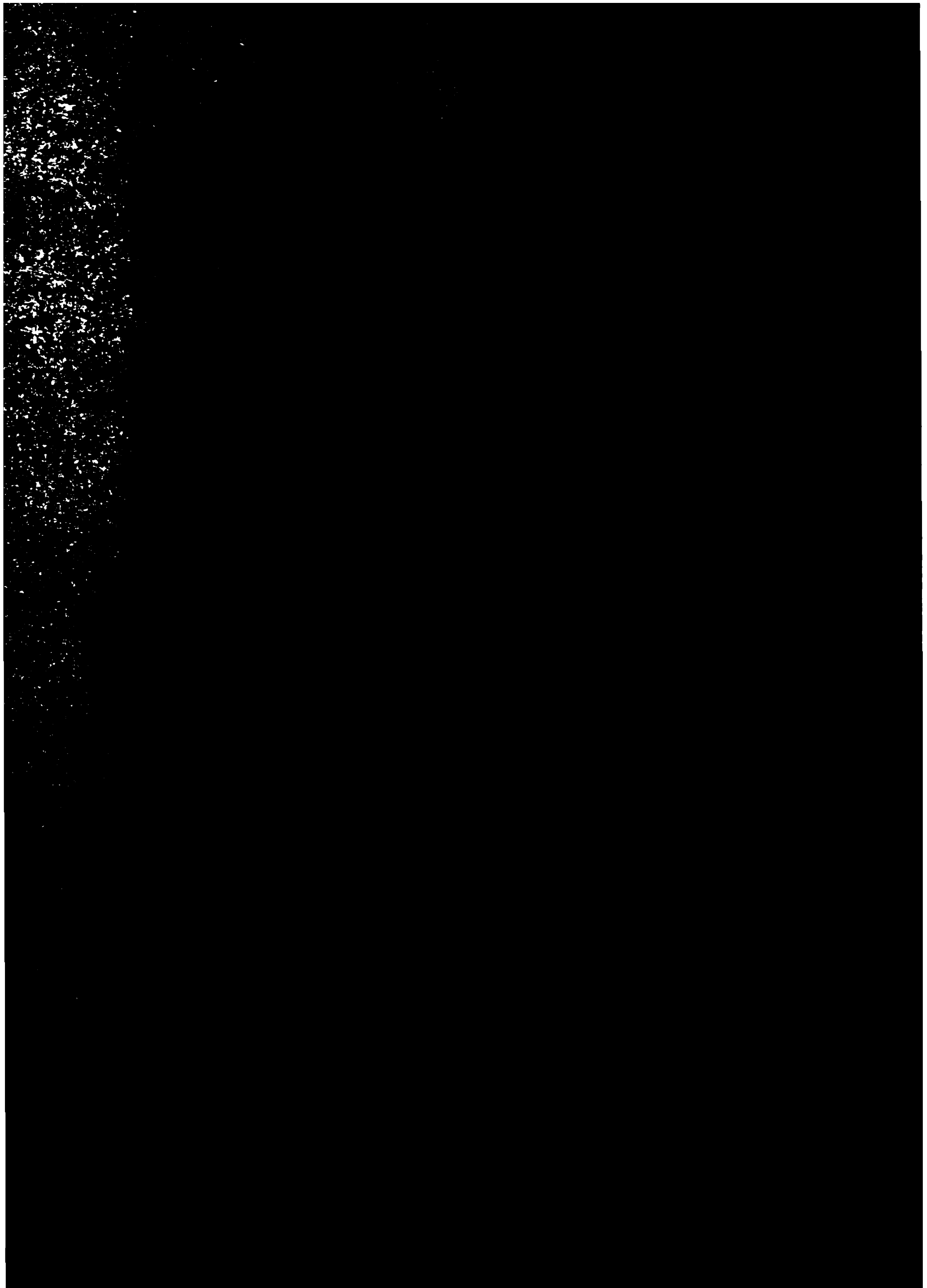






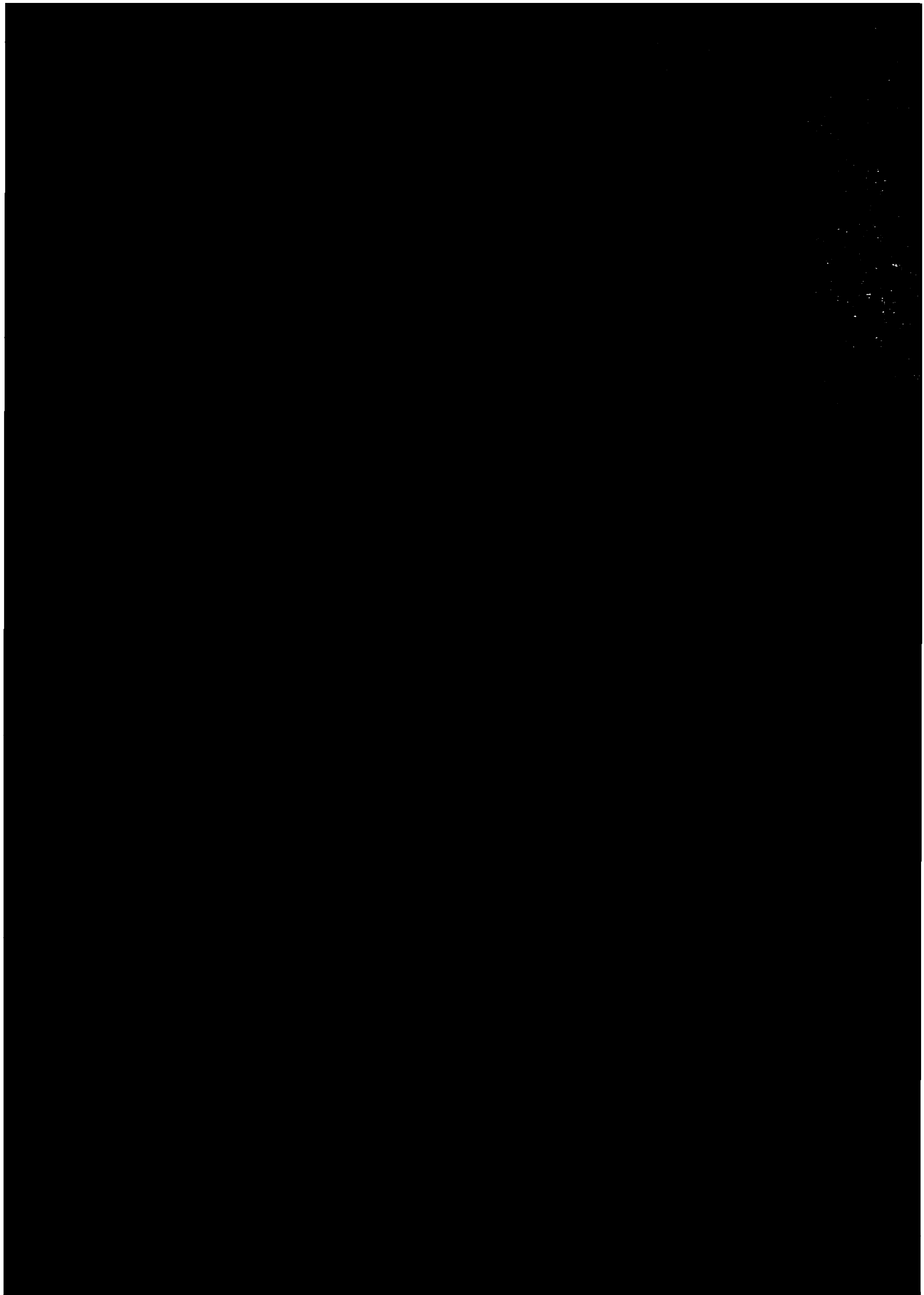




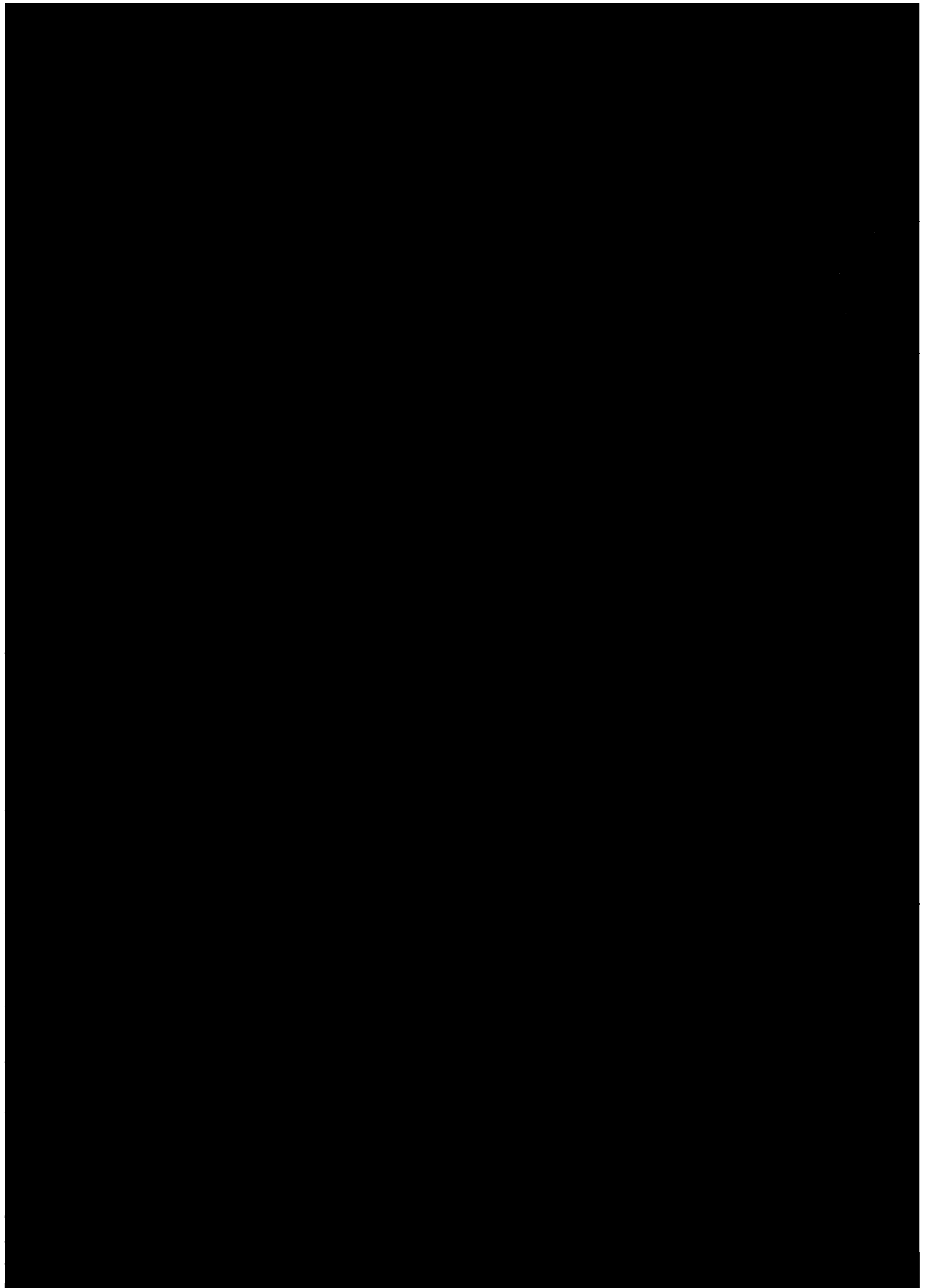


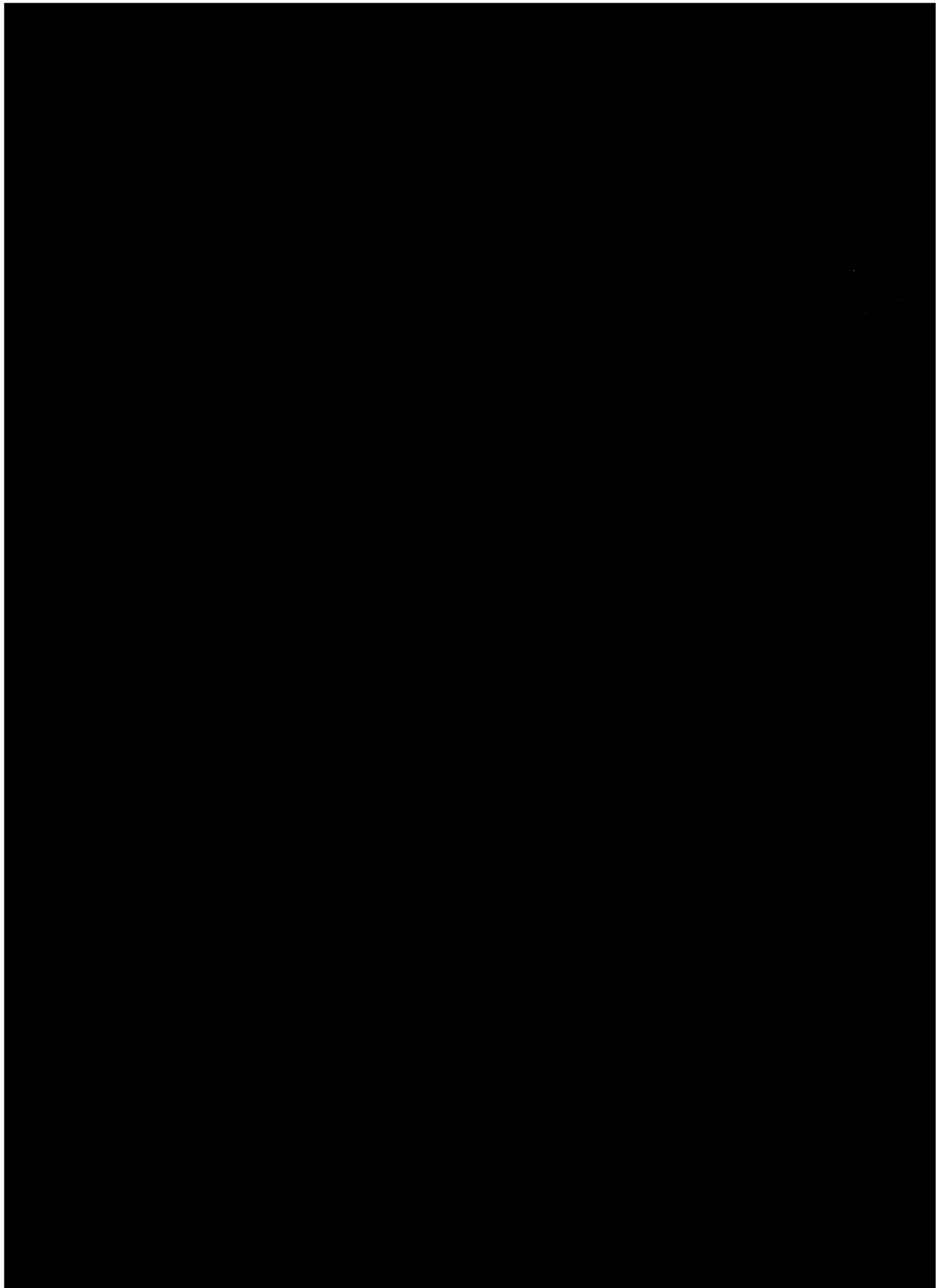


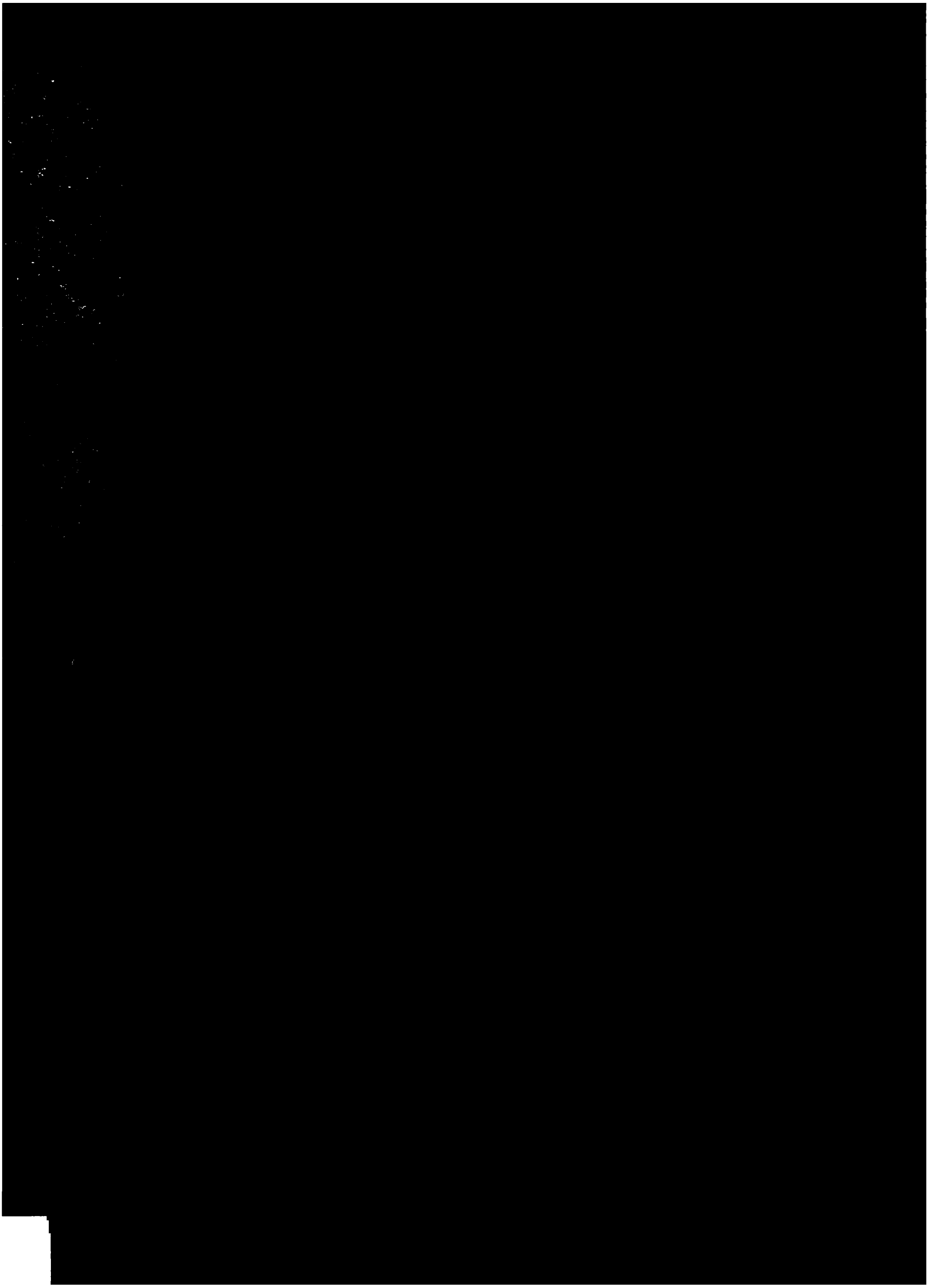


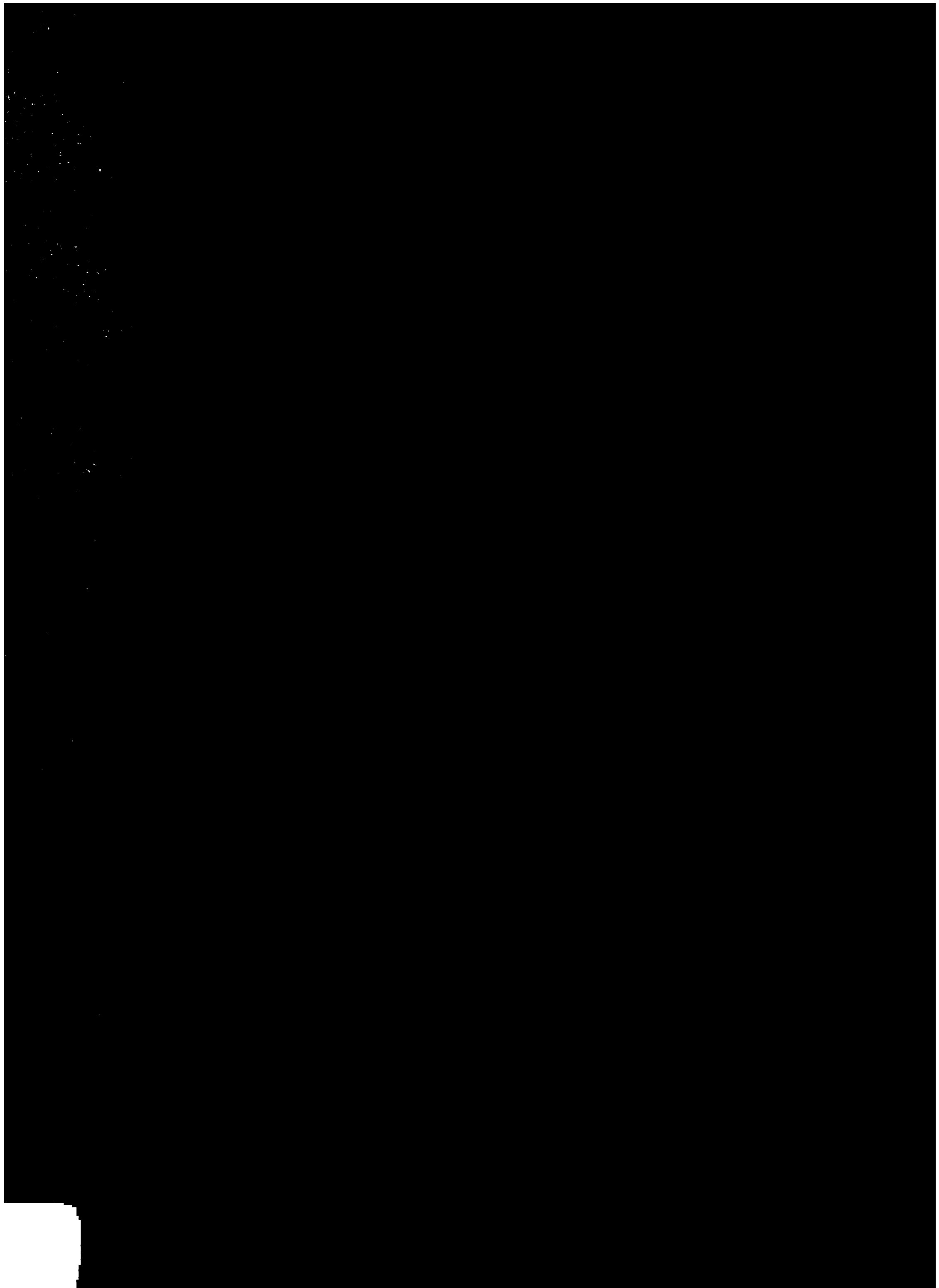


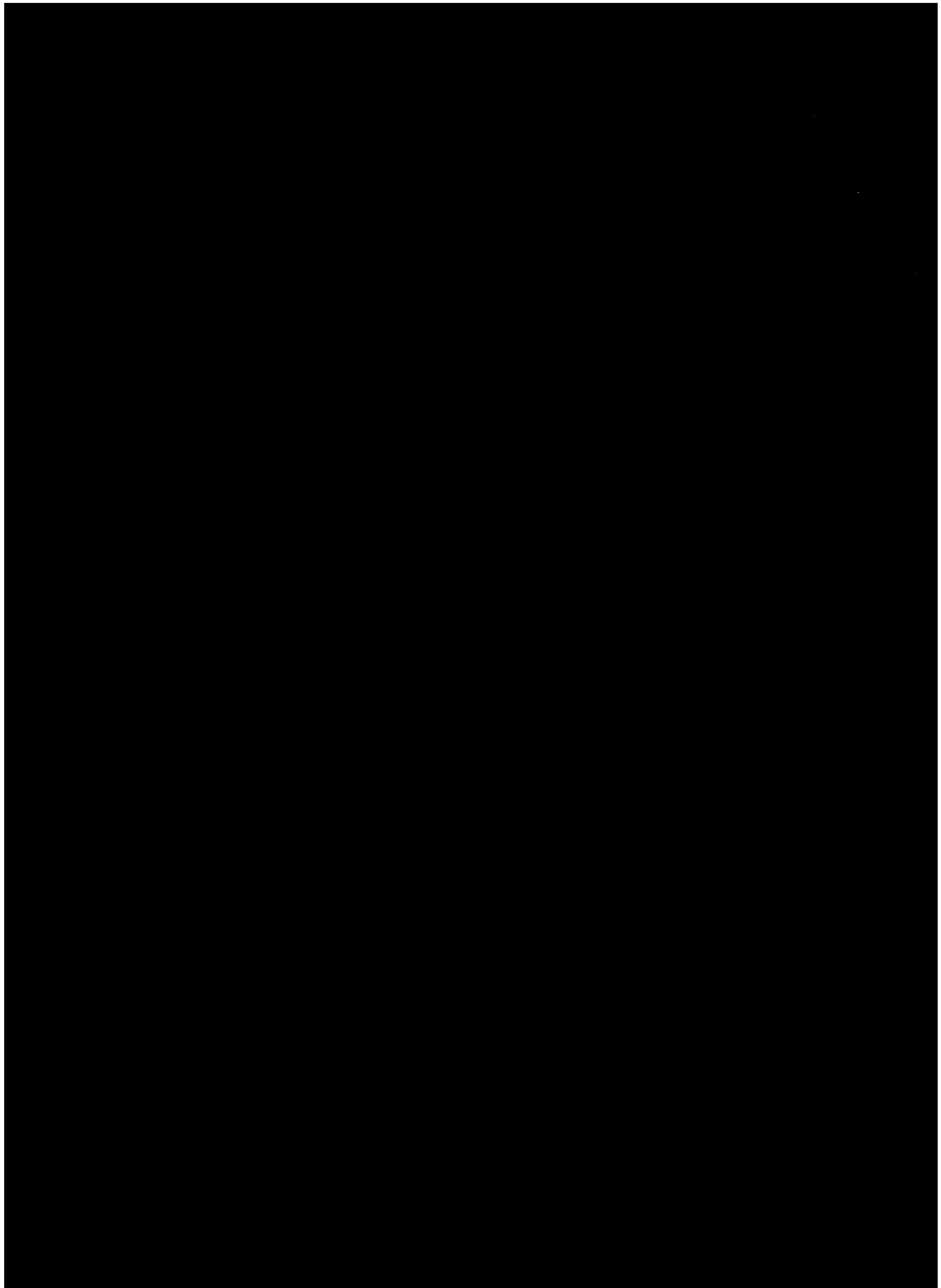


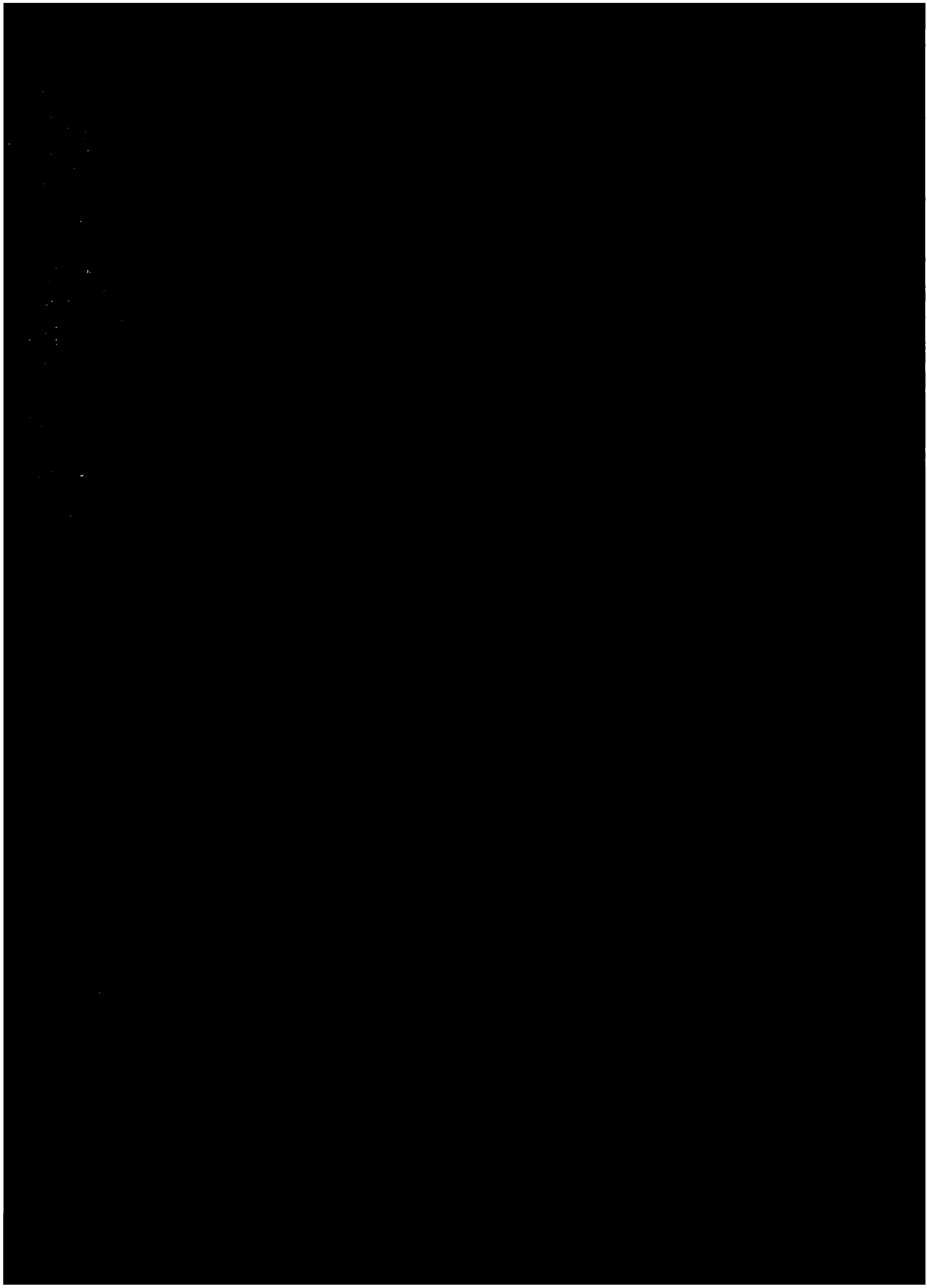






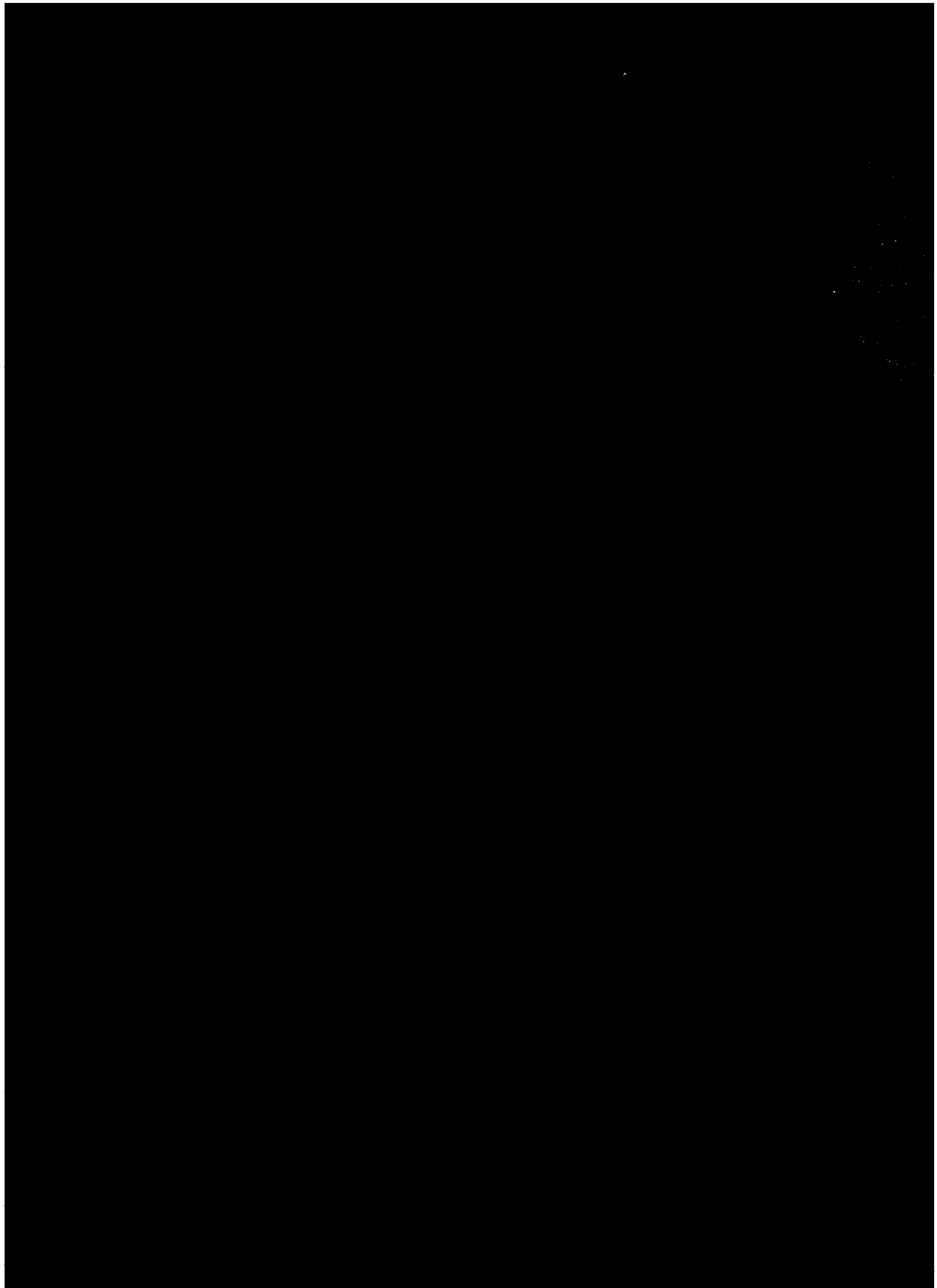


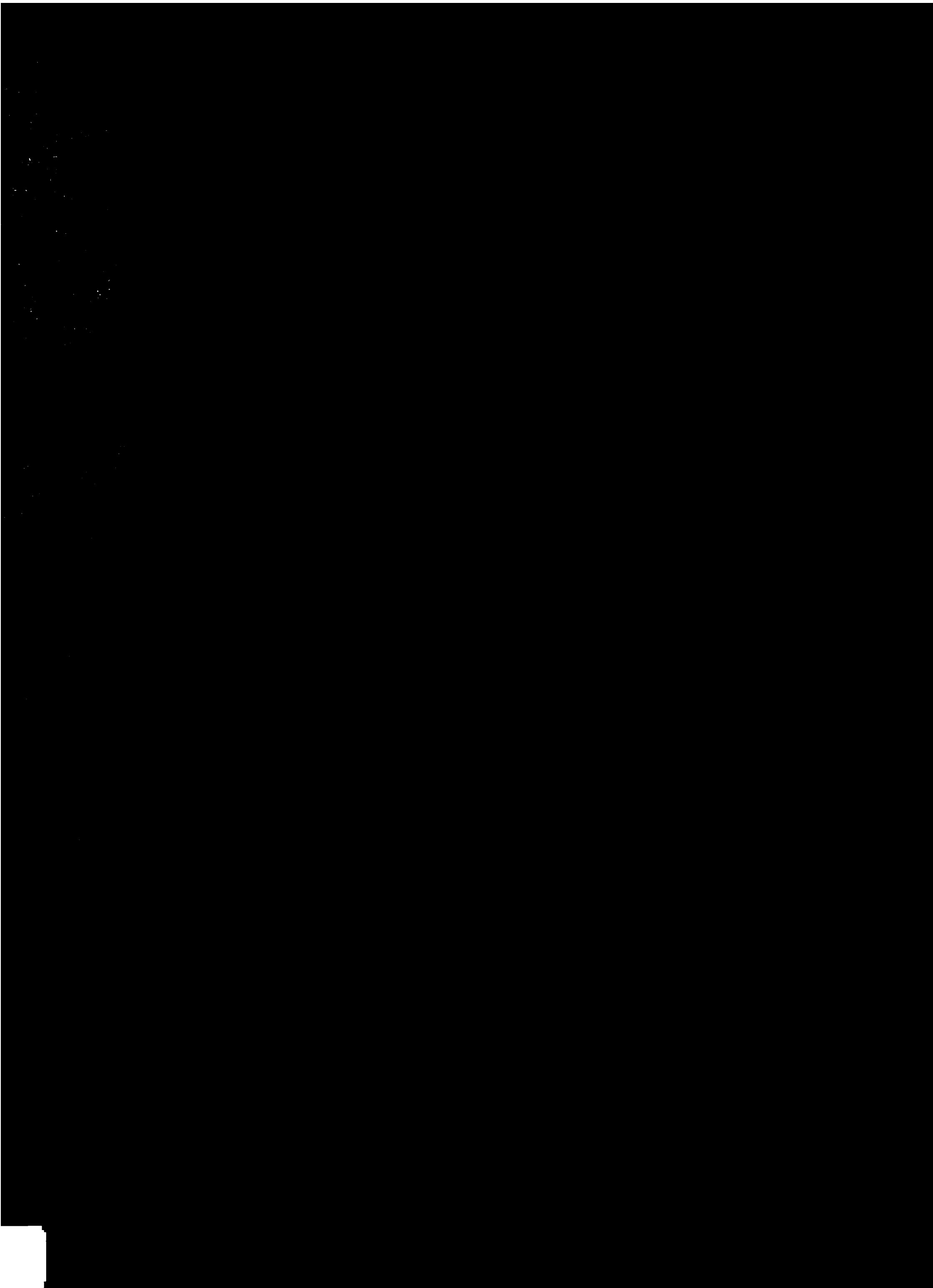


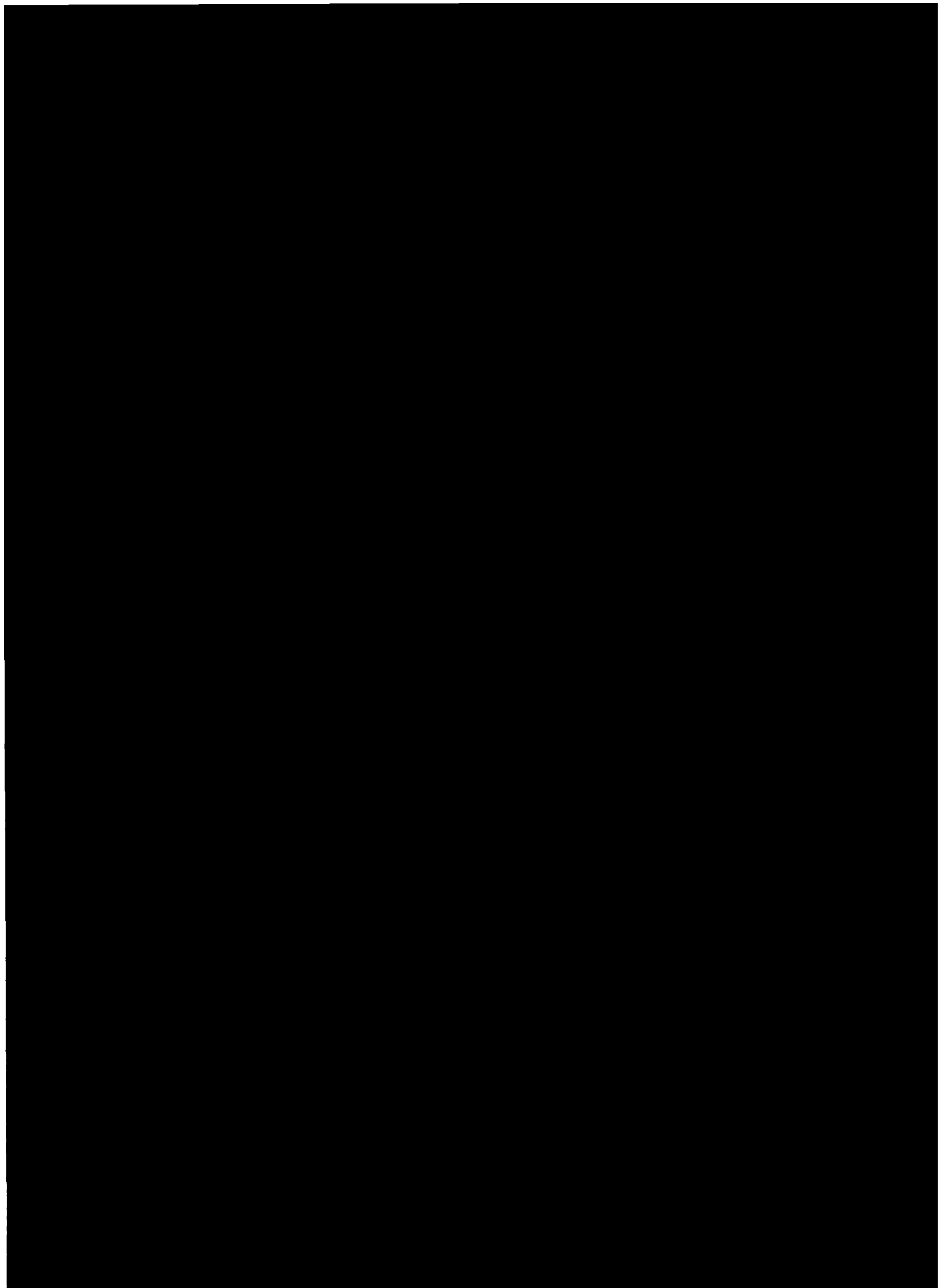


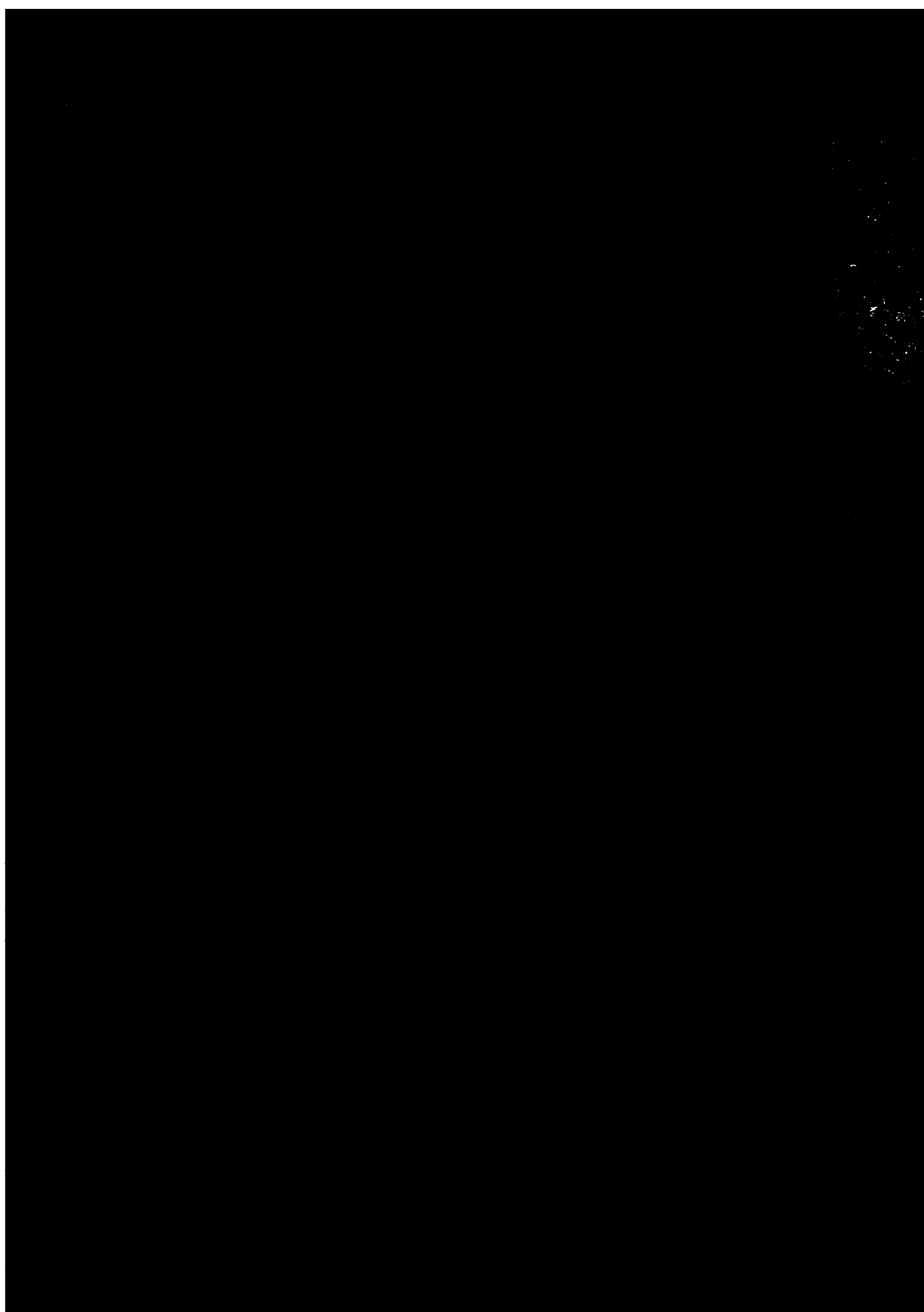
[redacted]



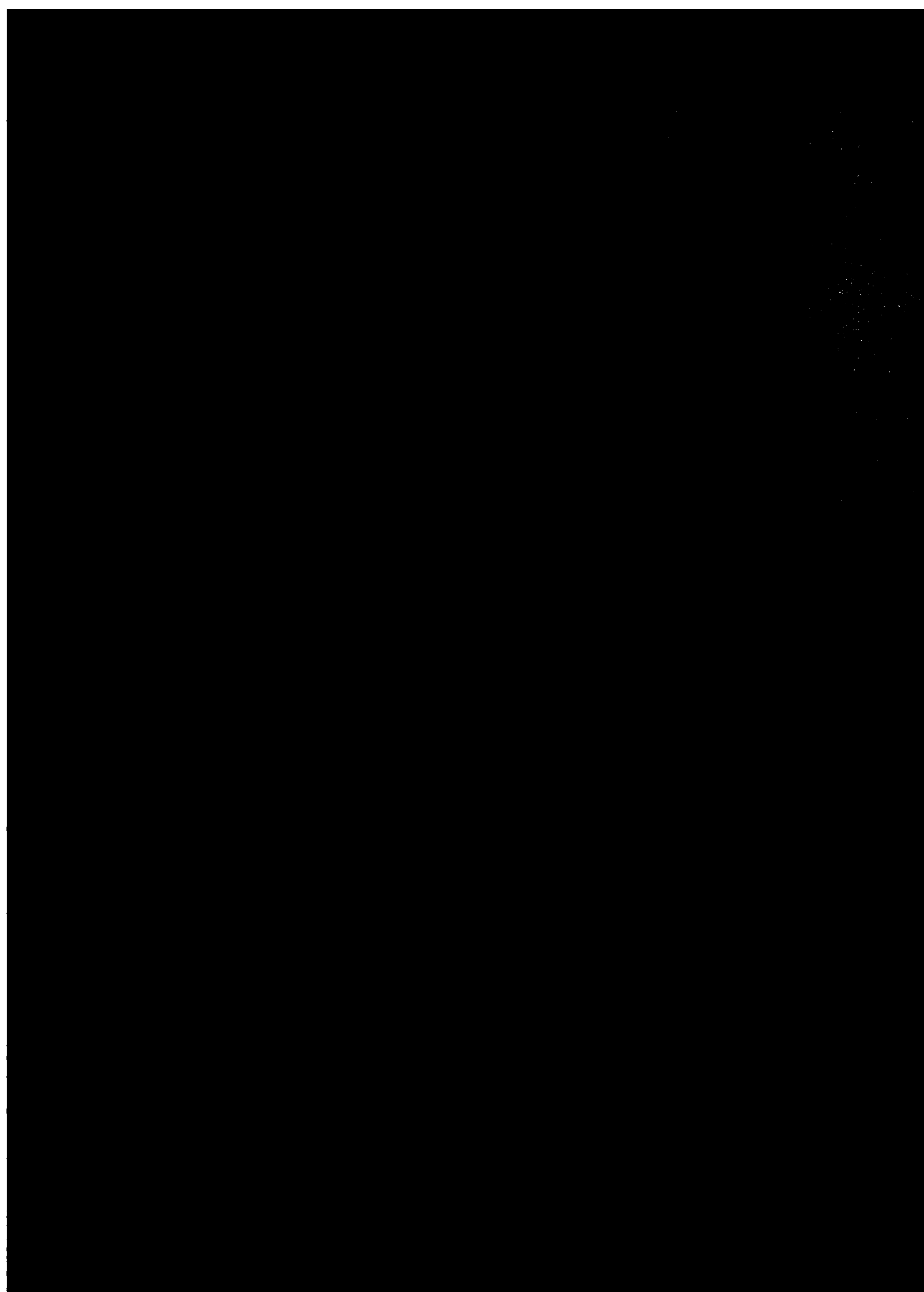










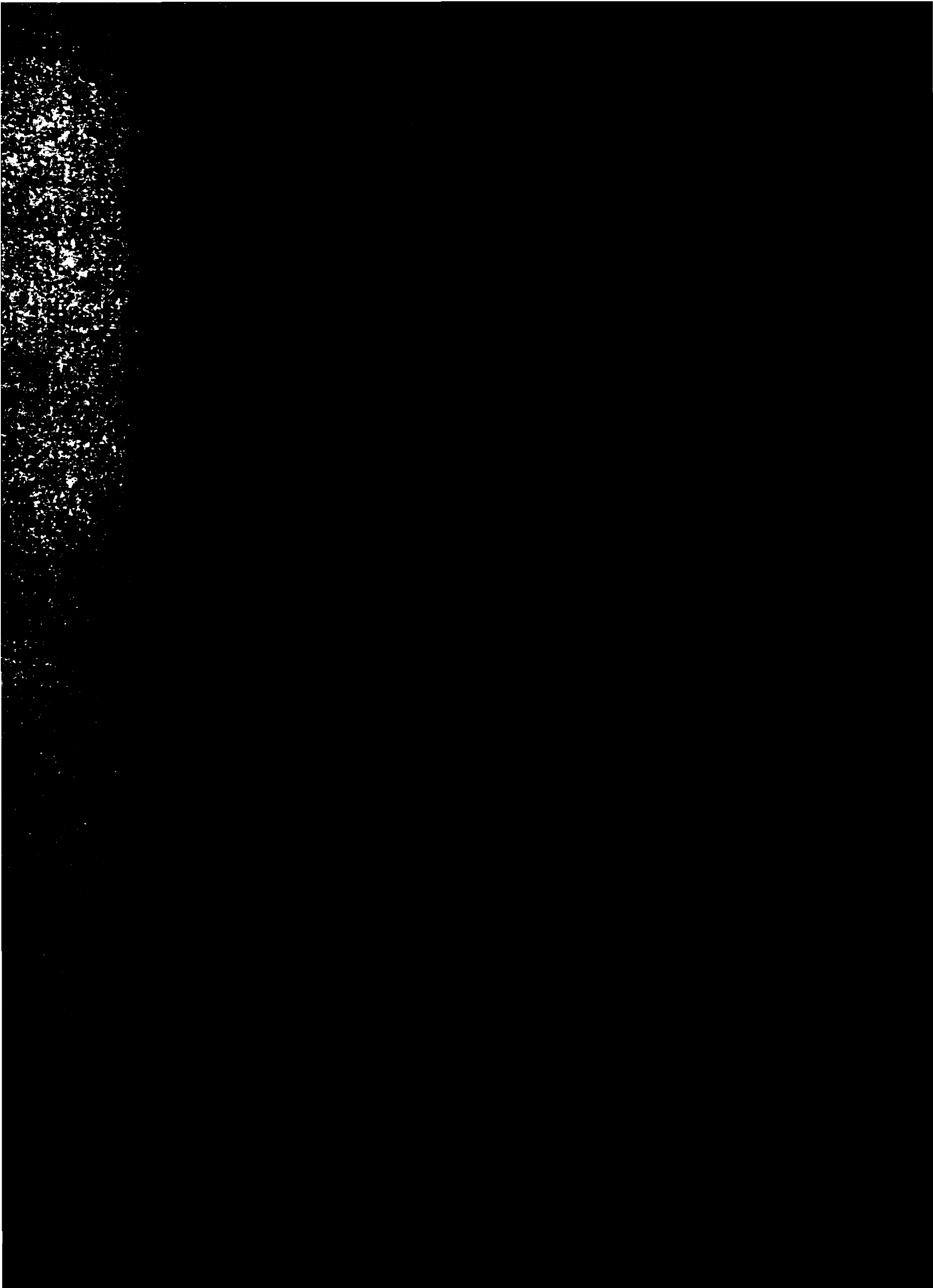


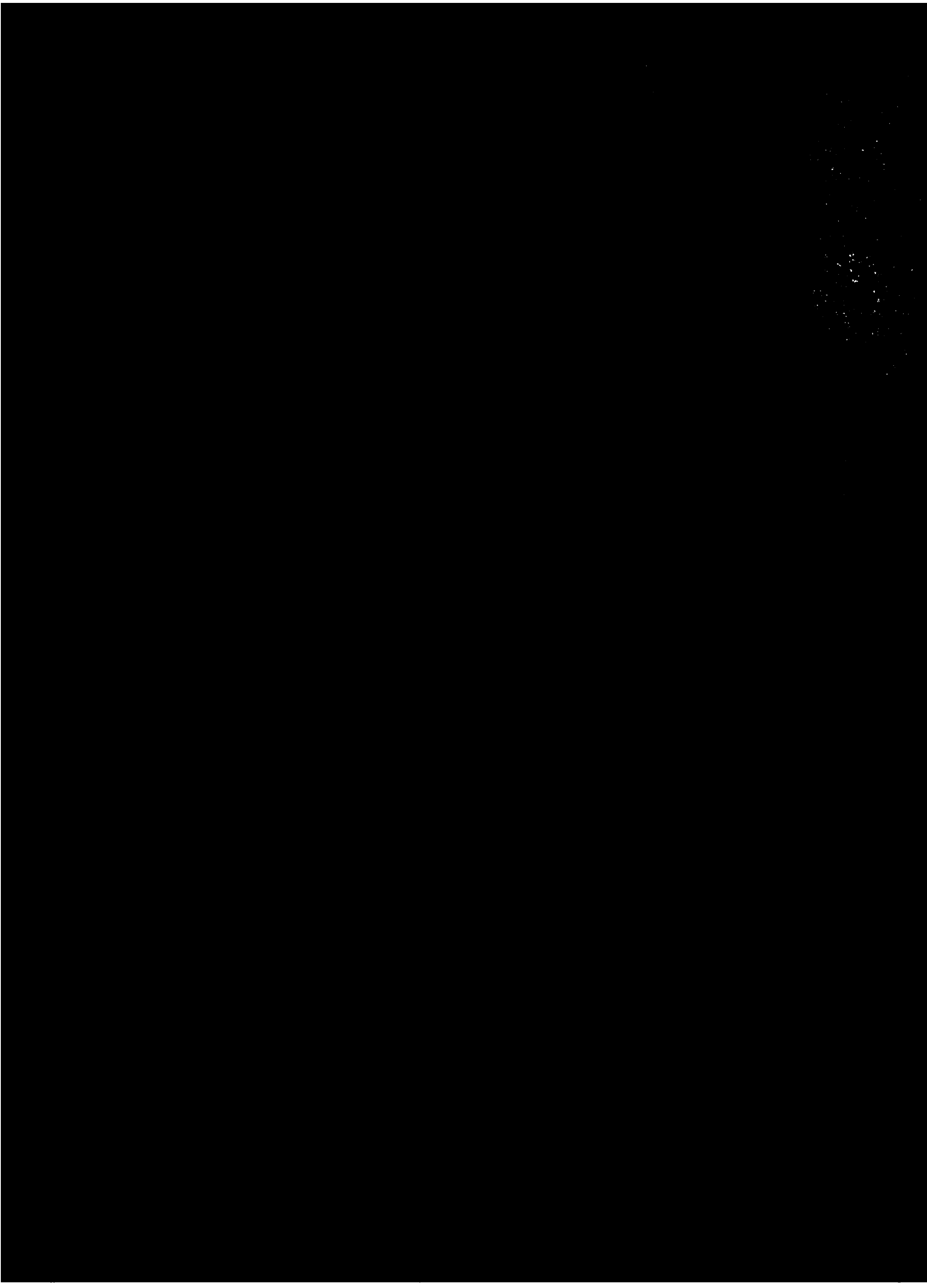


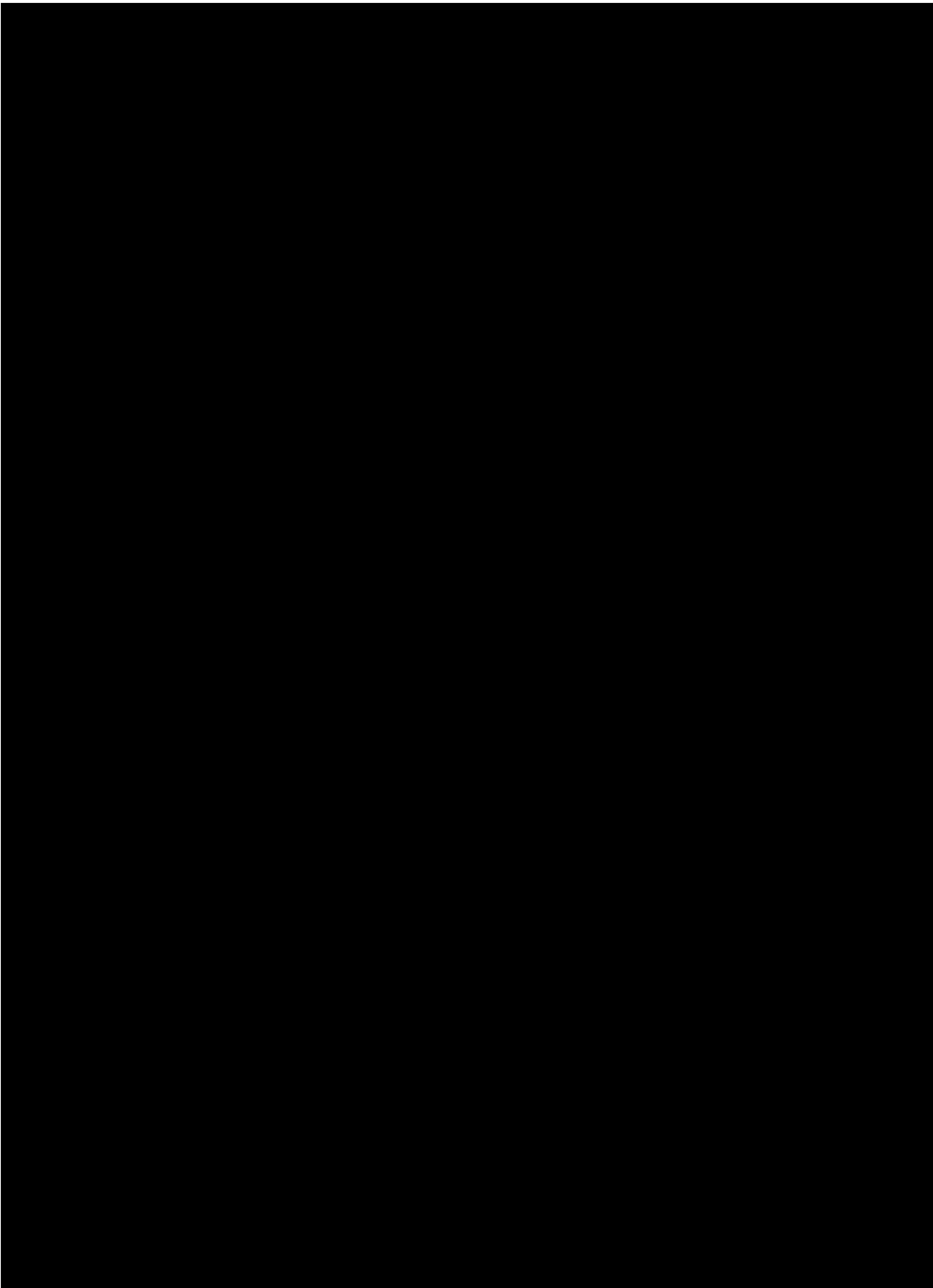




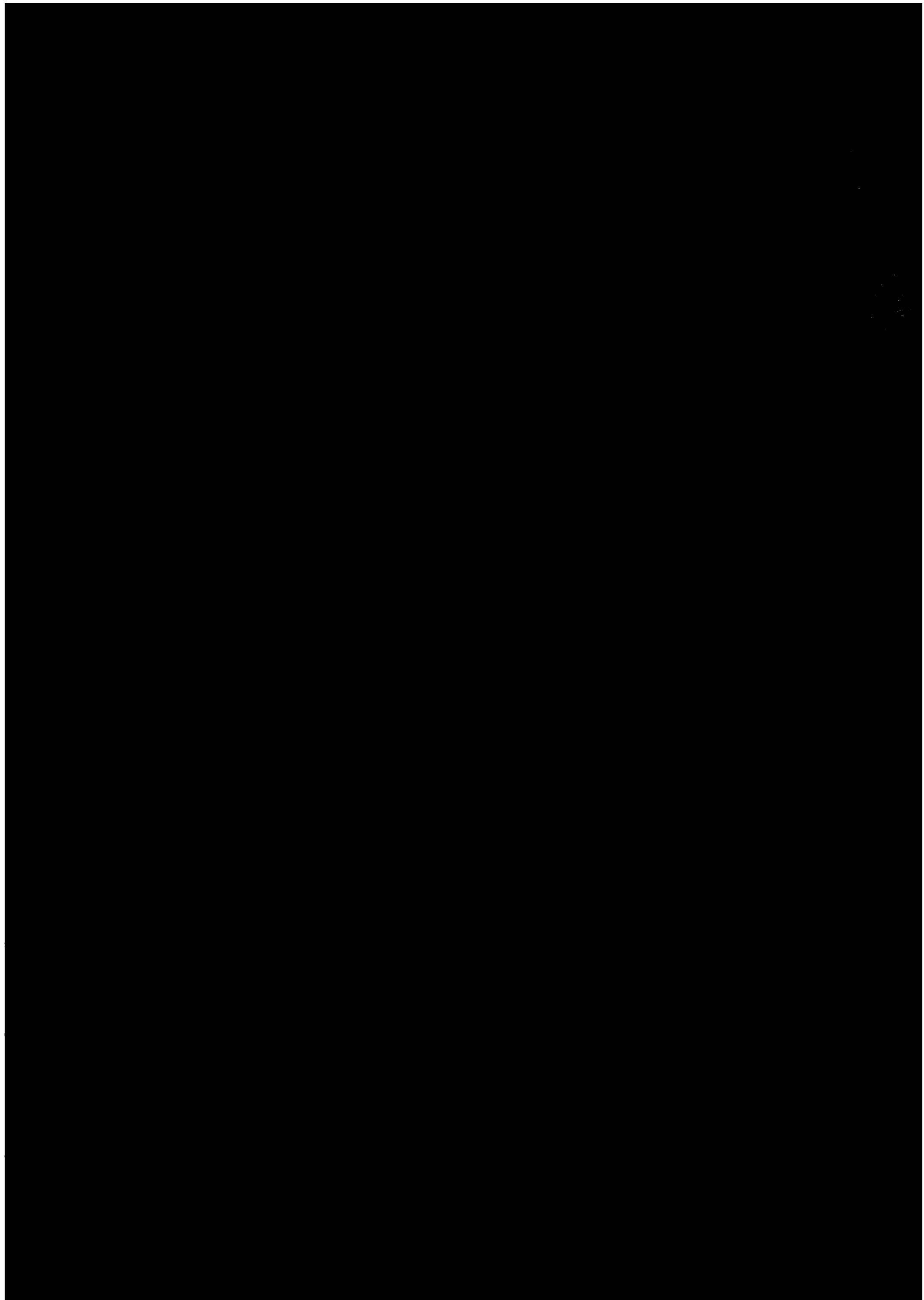


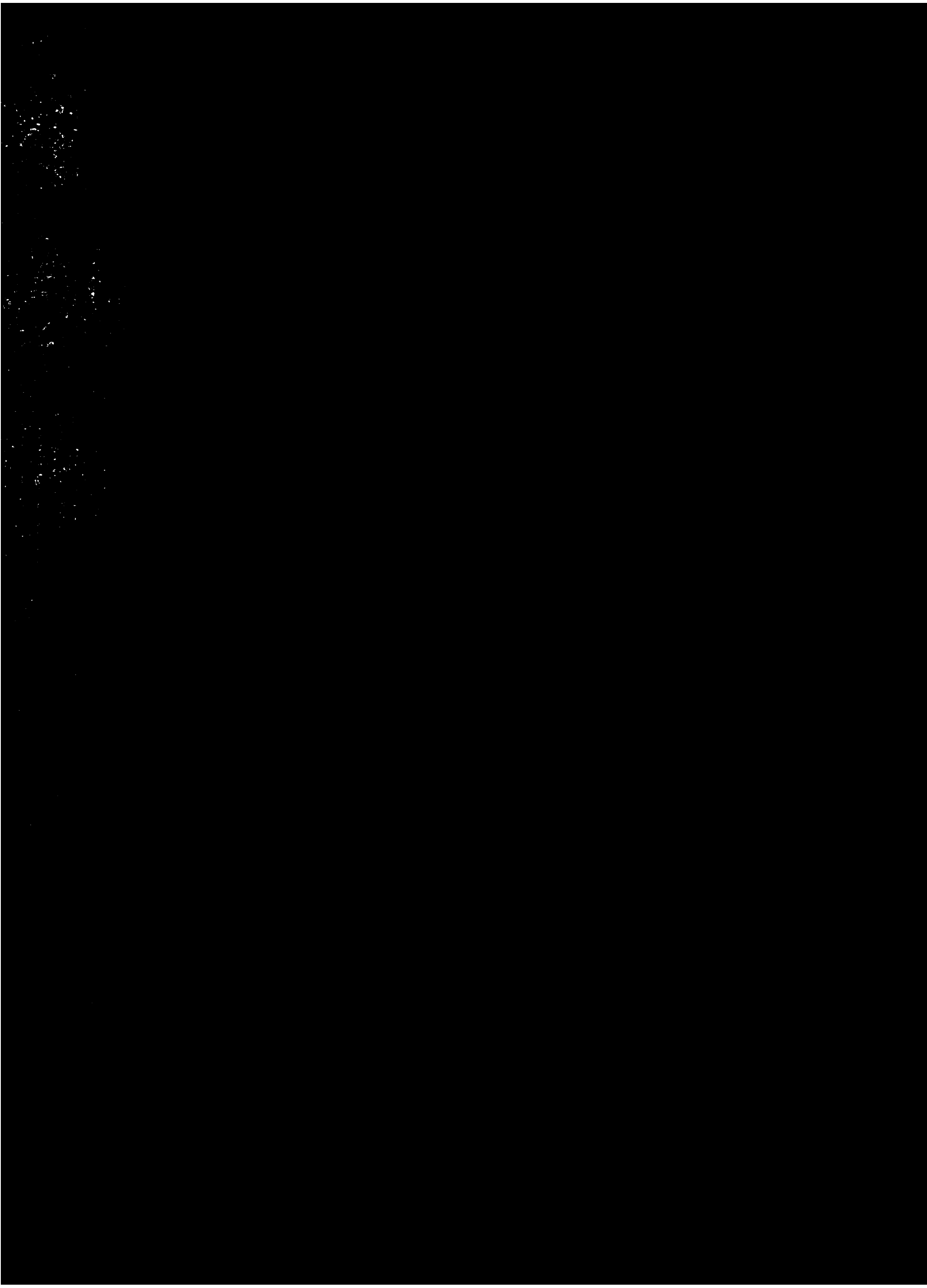


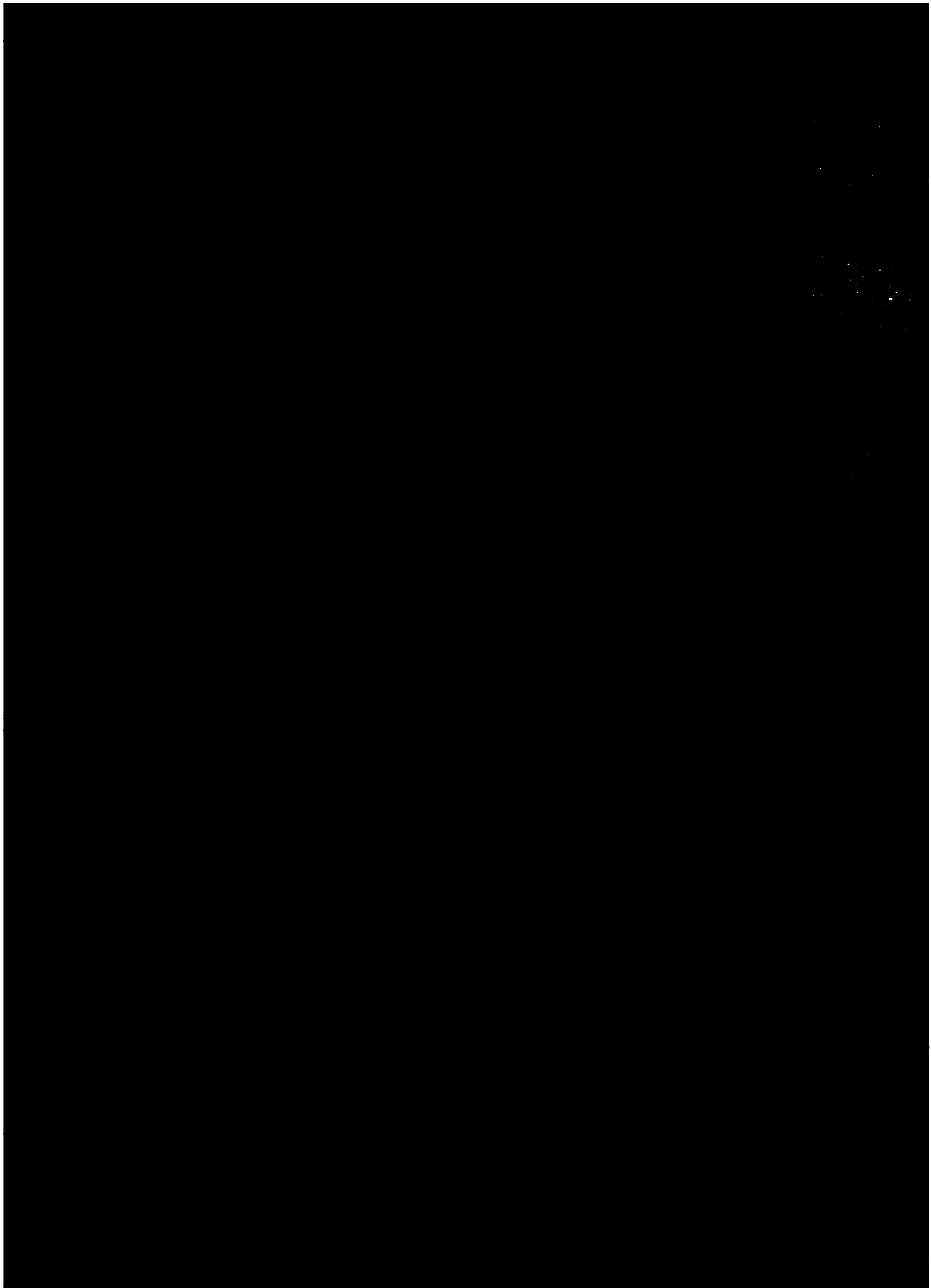




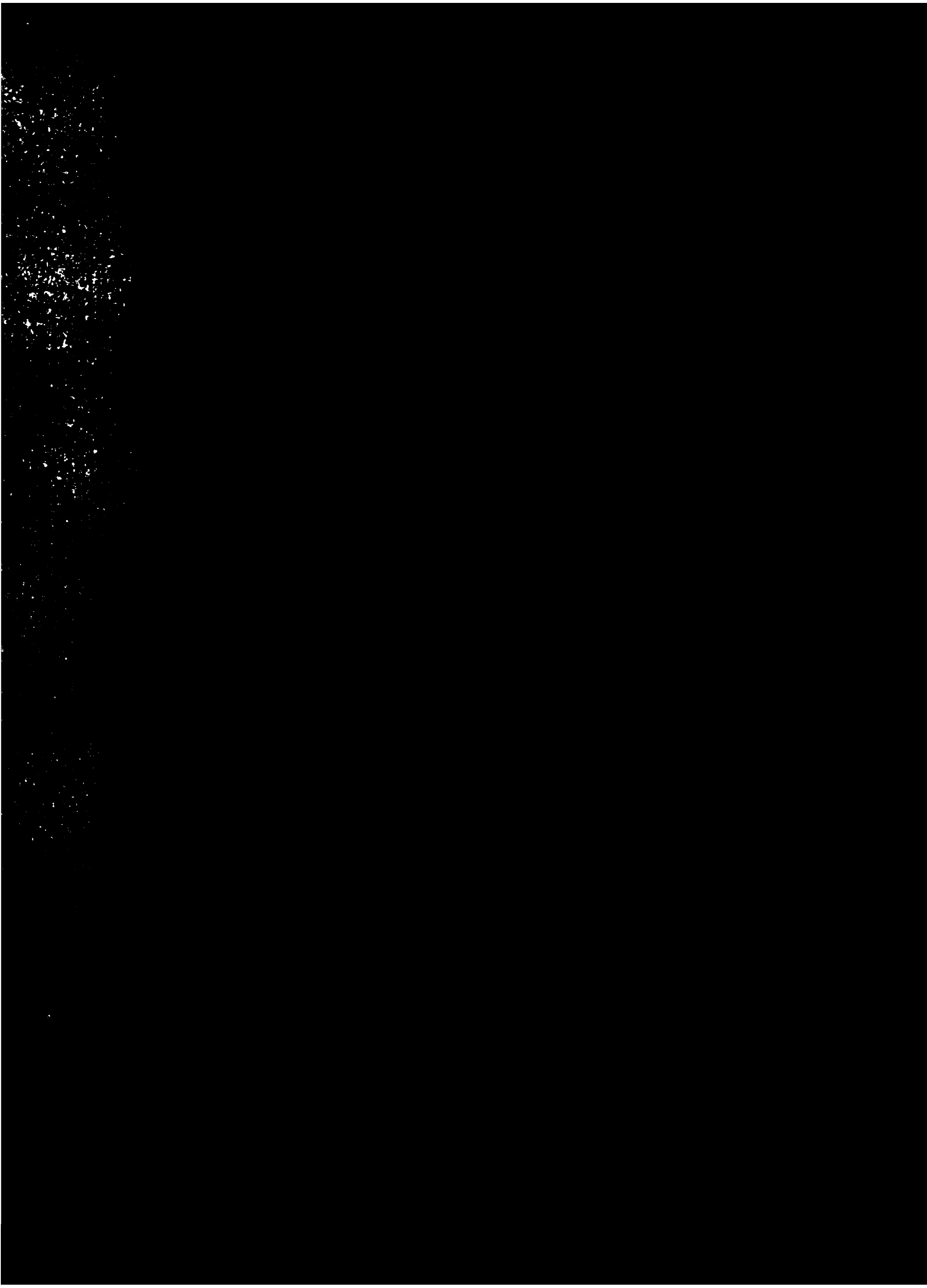


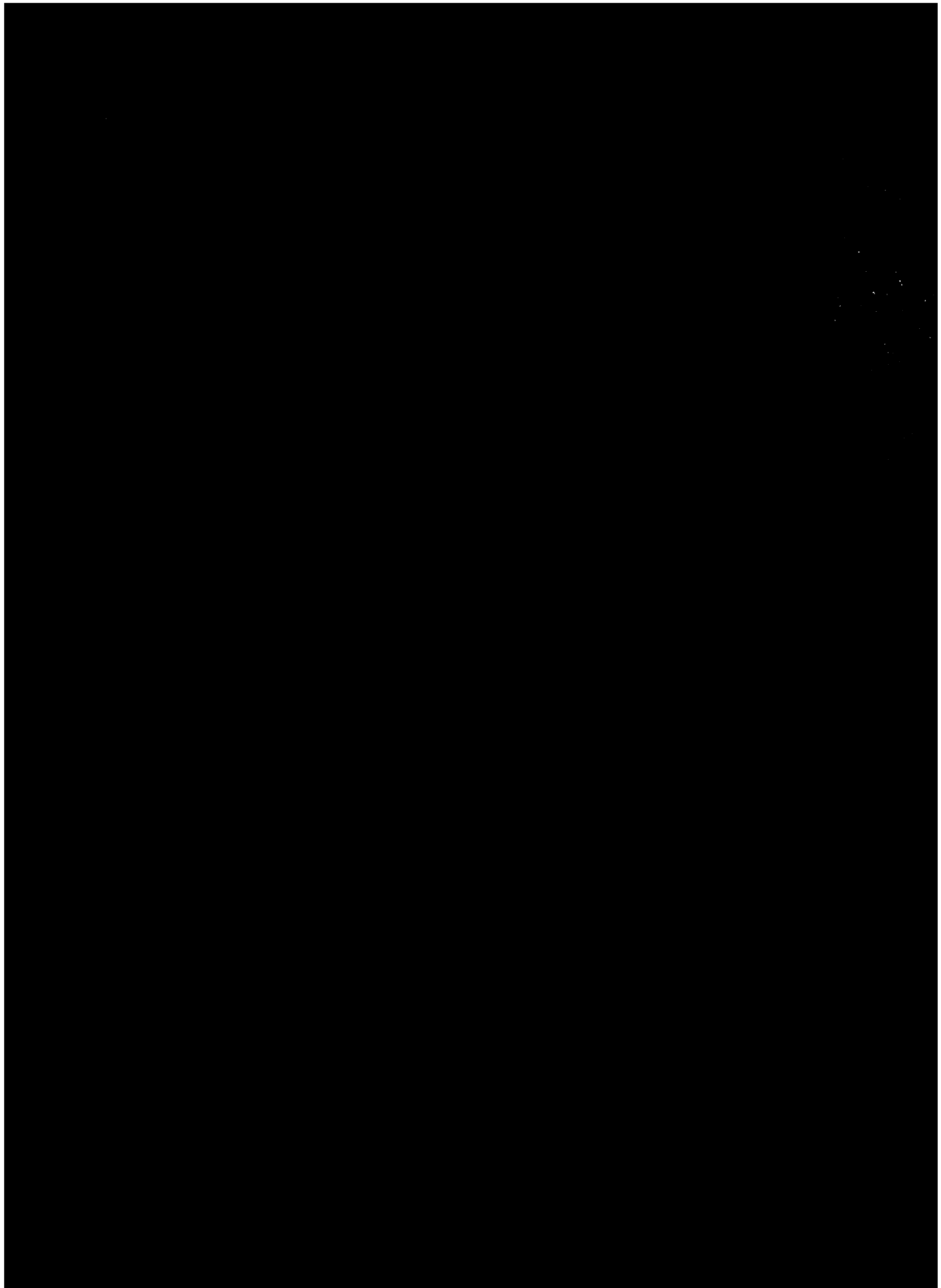


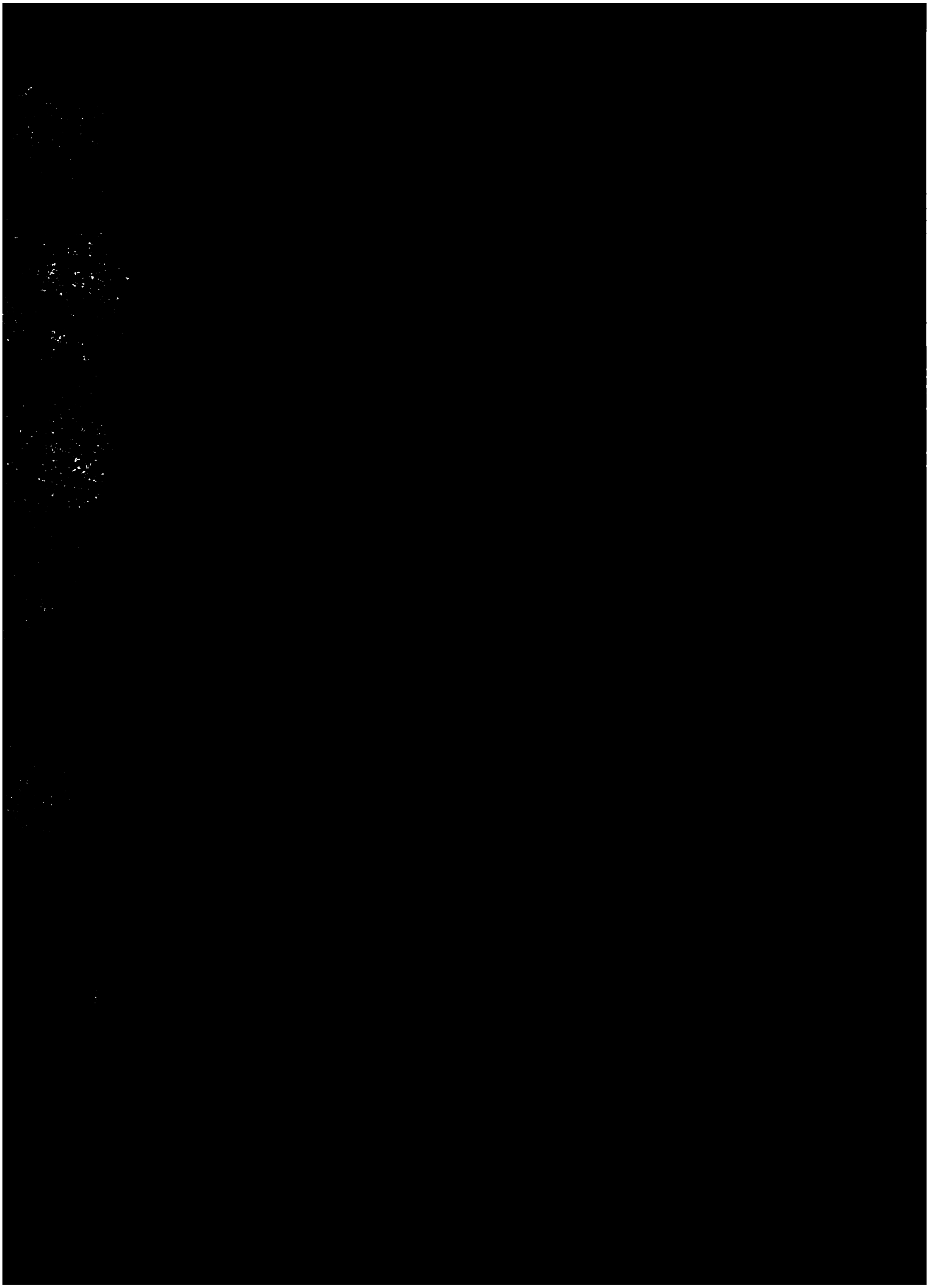


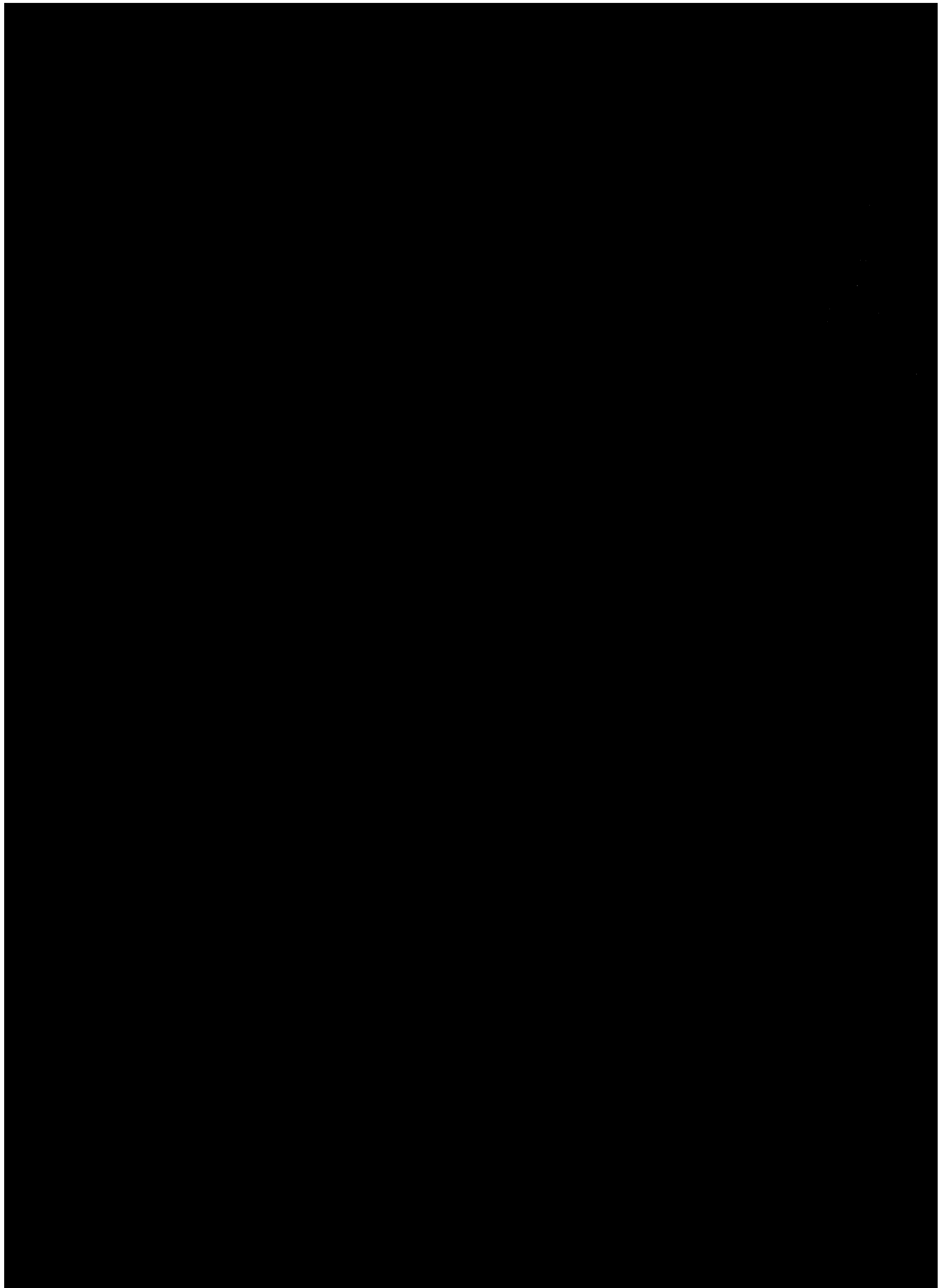


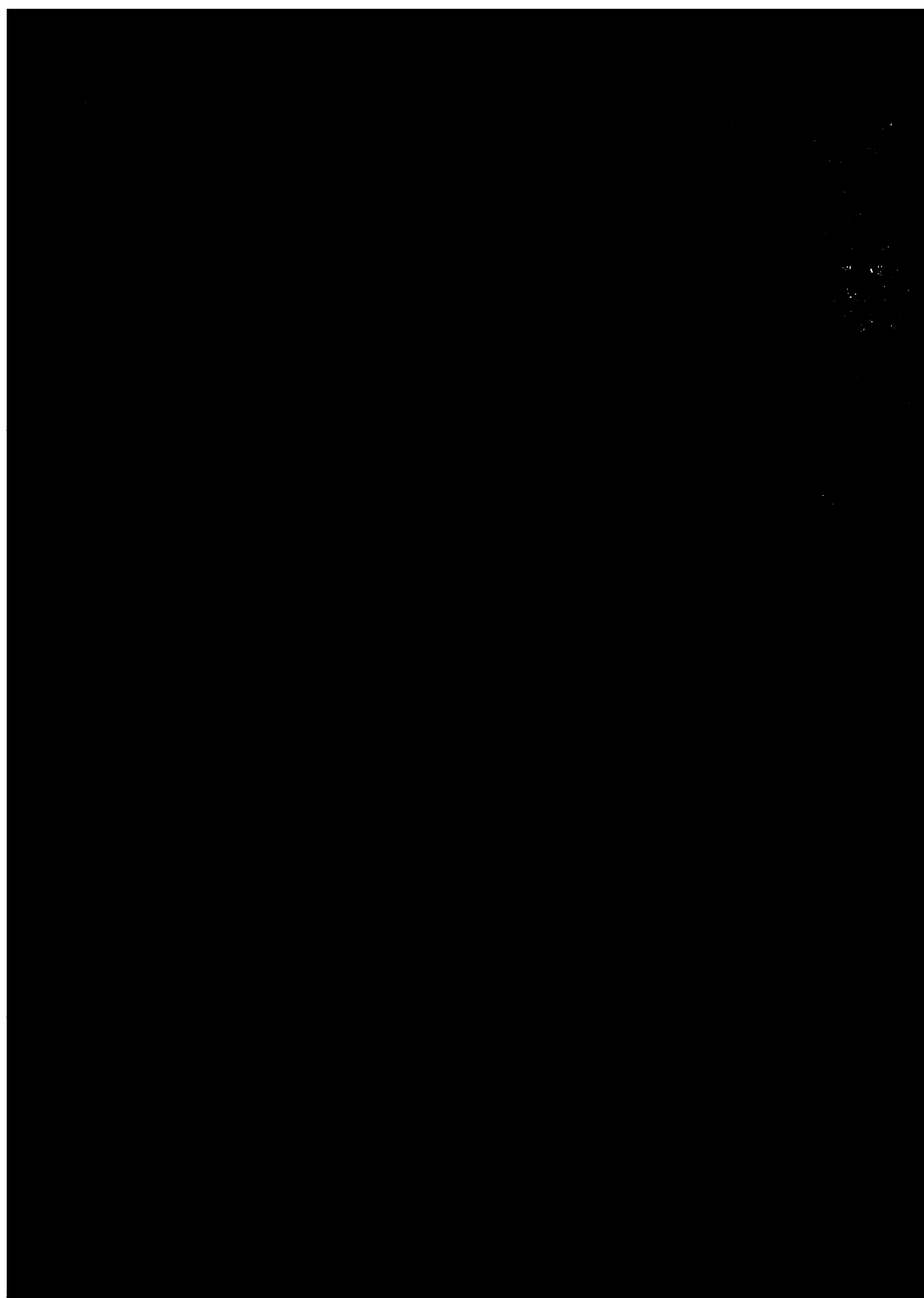
[redacted]

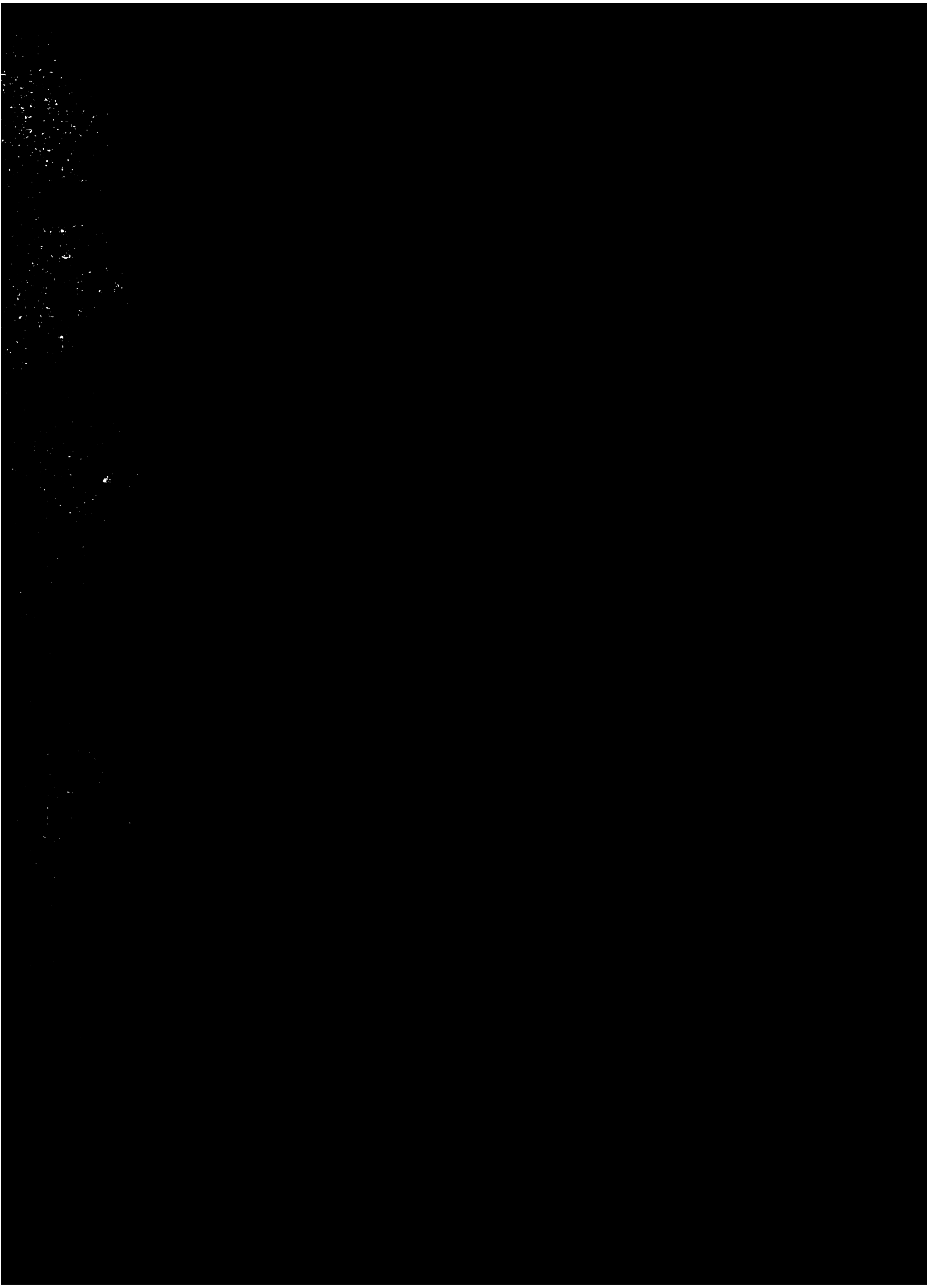




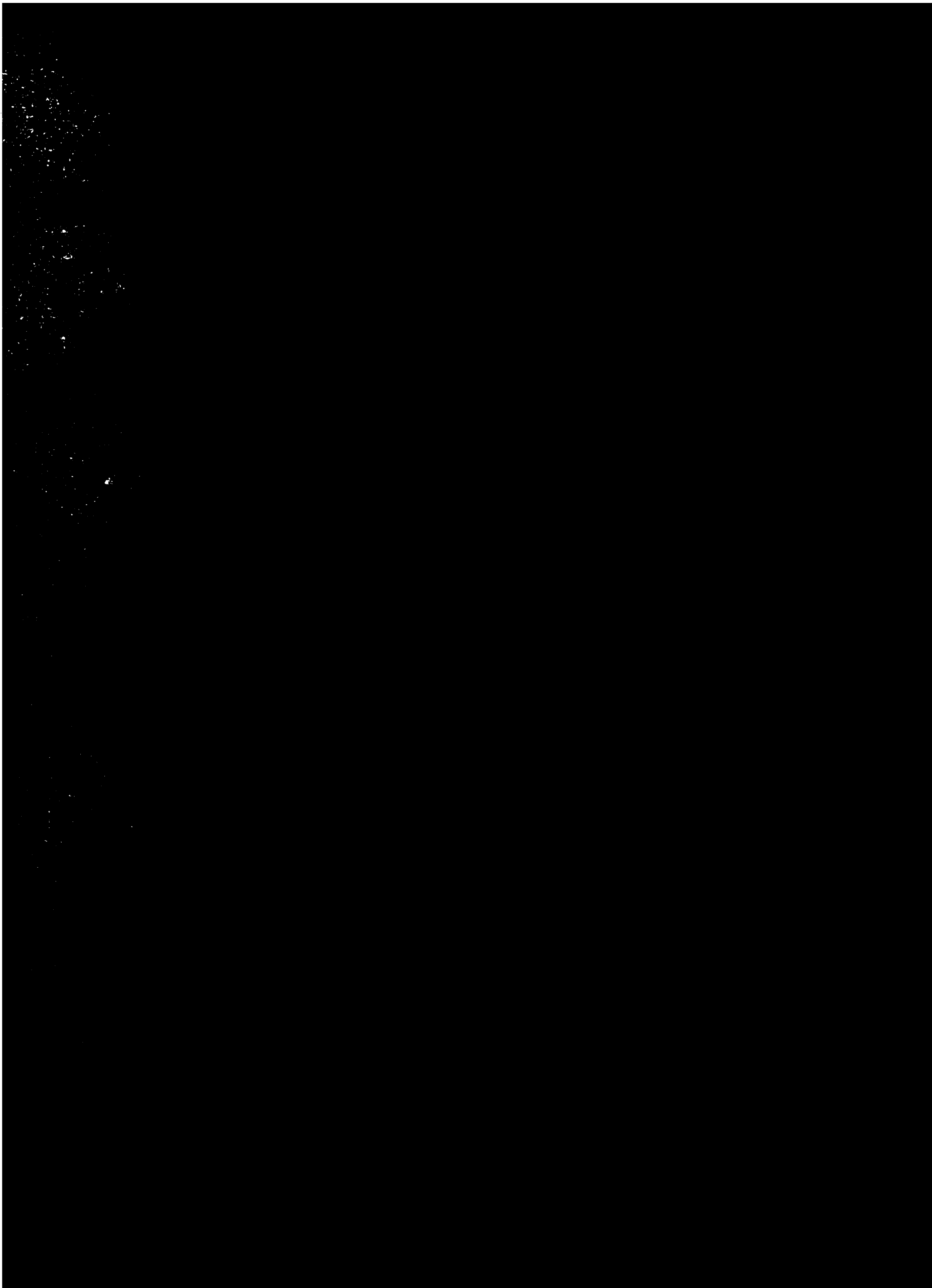


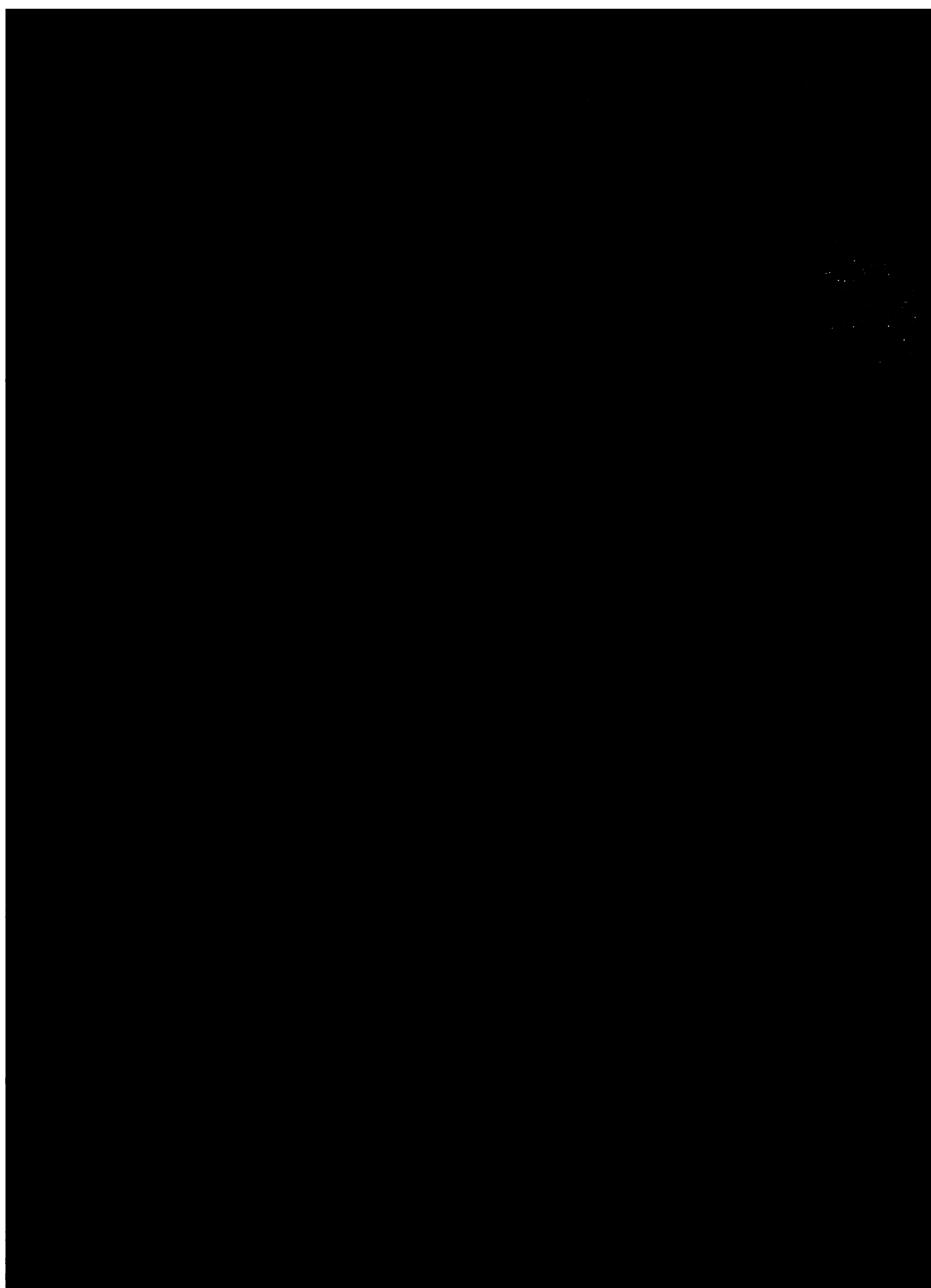


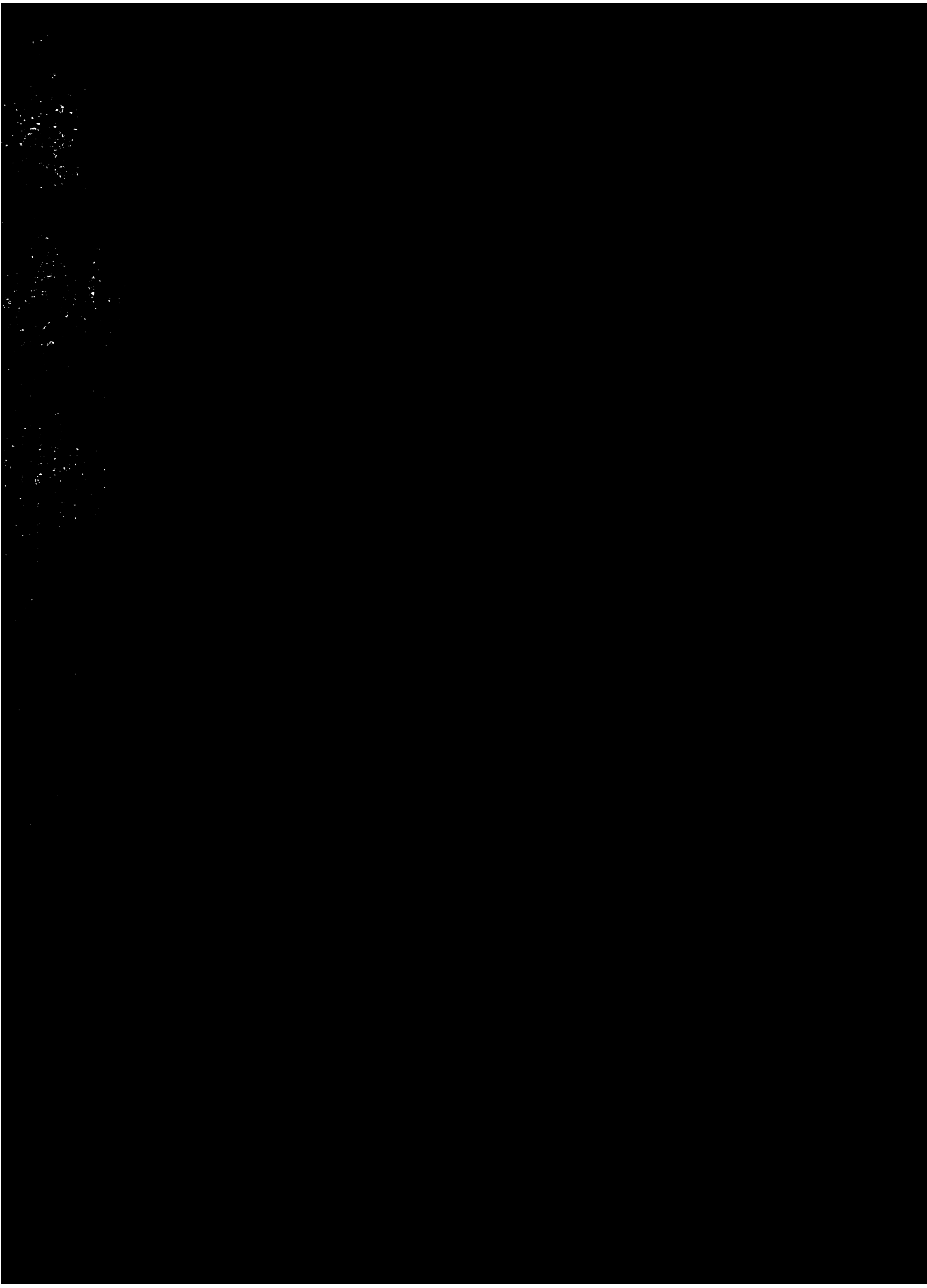


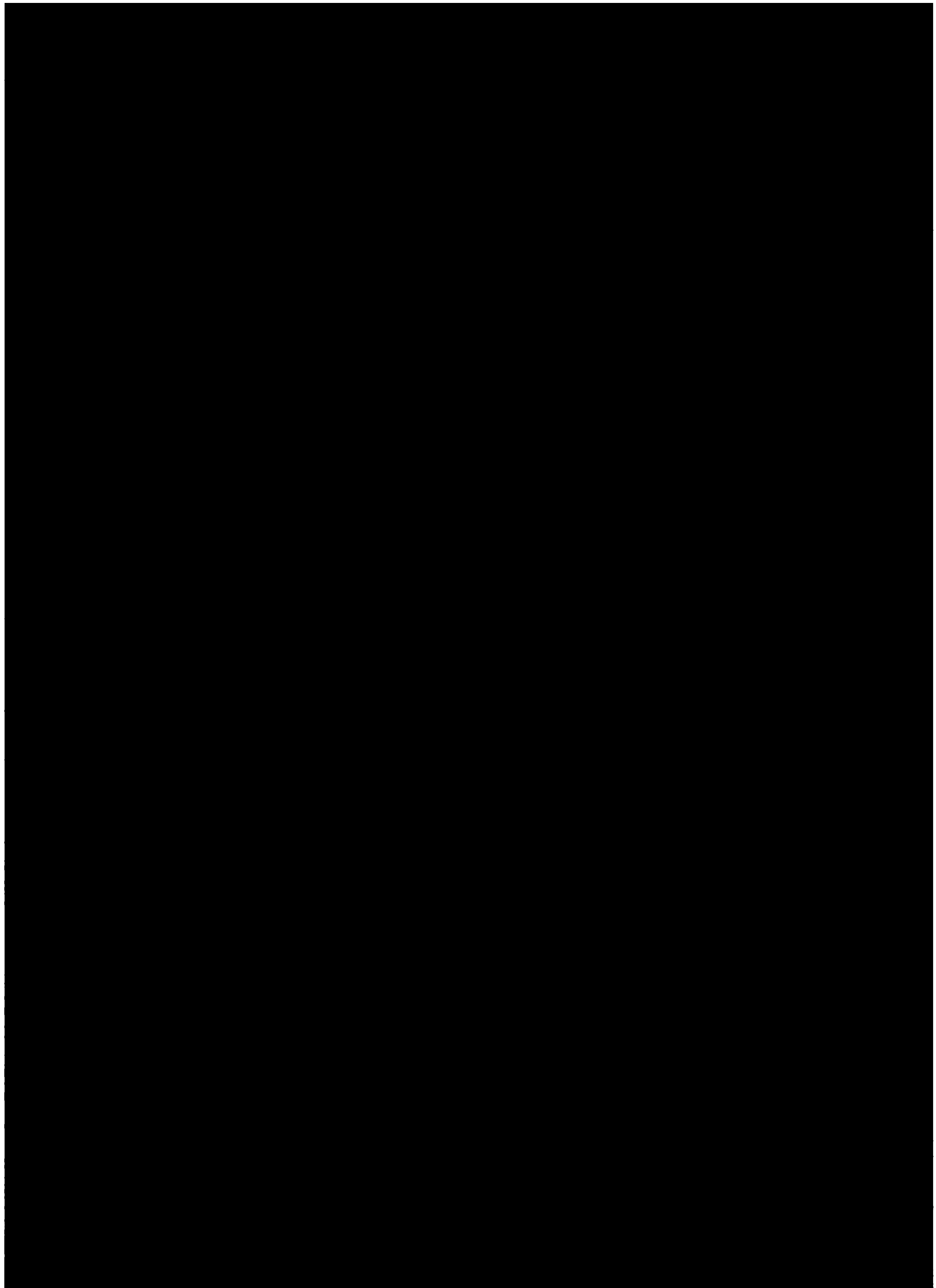


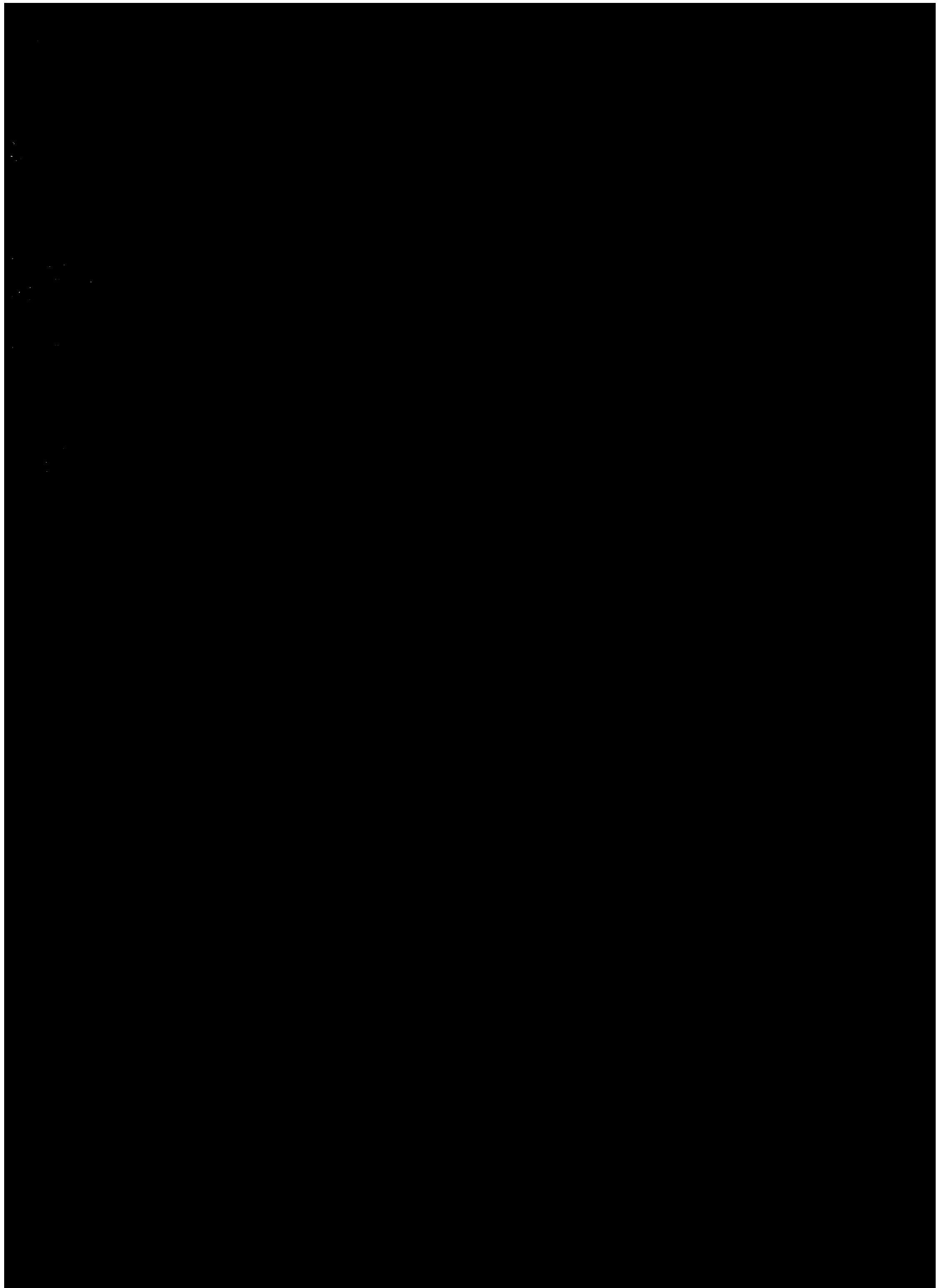


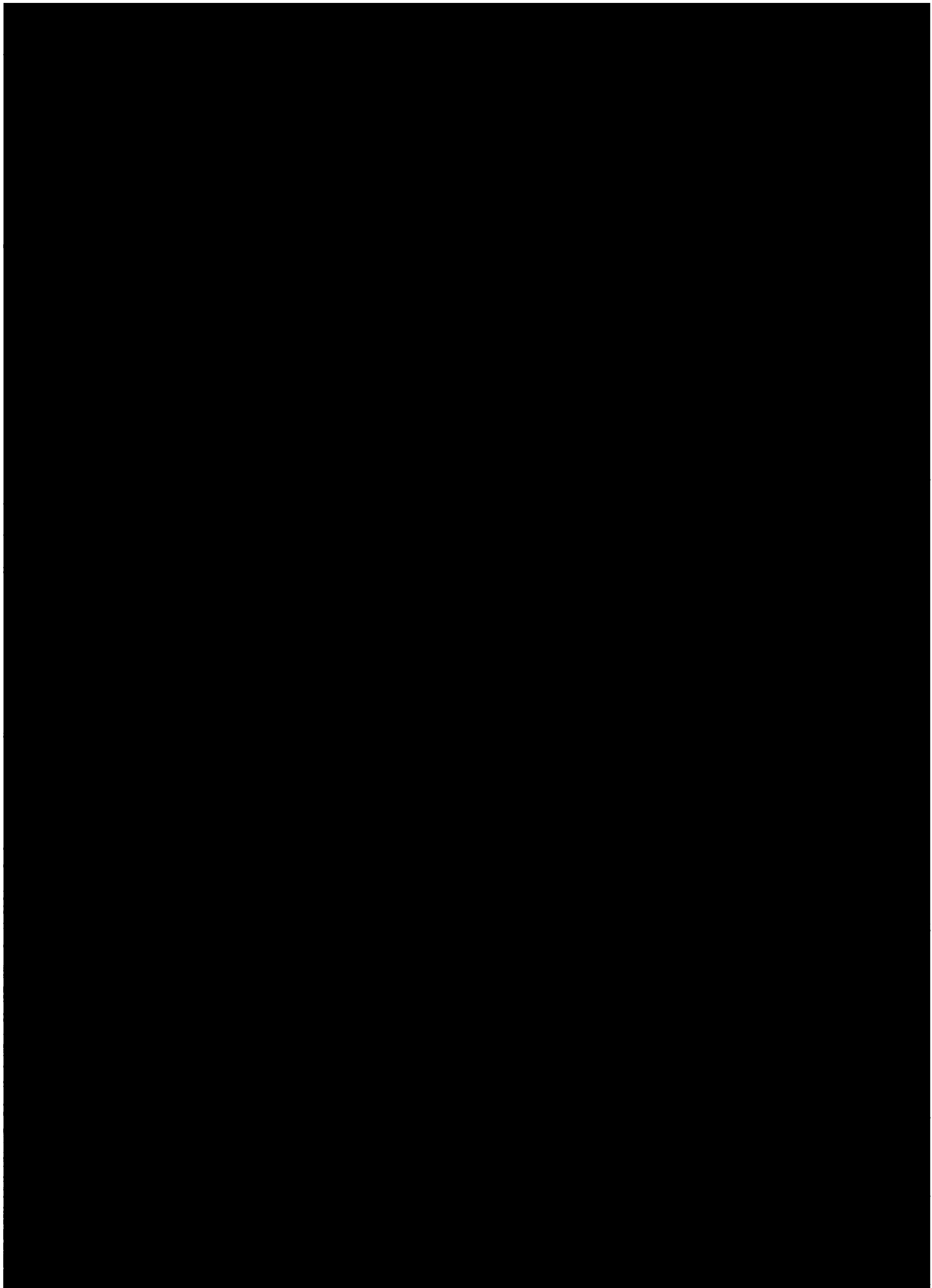


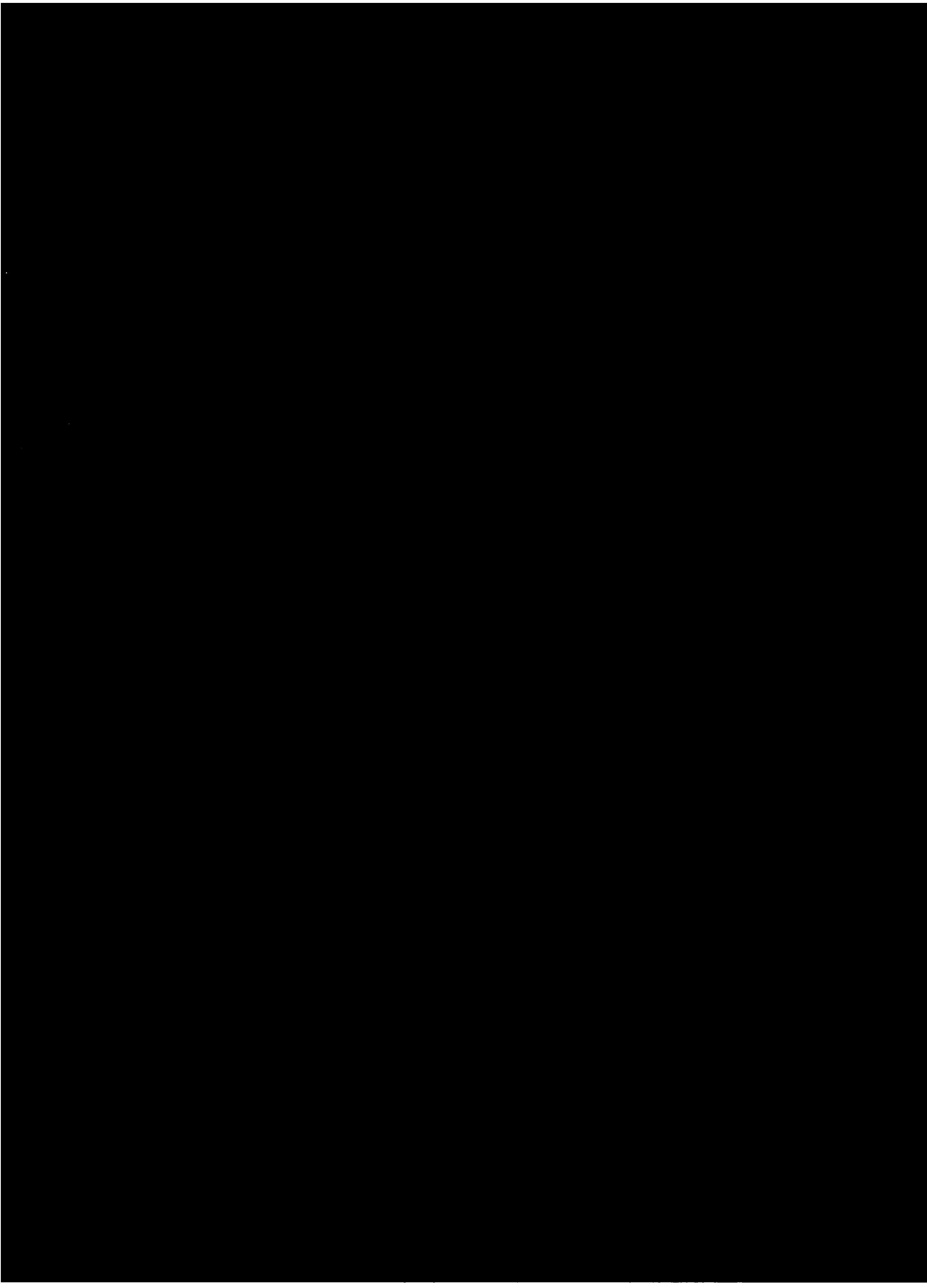




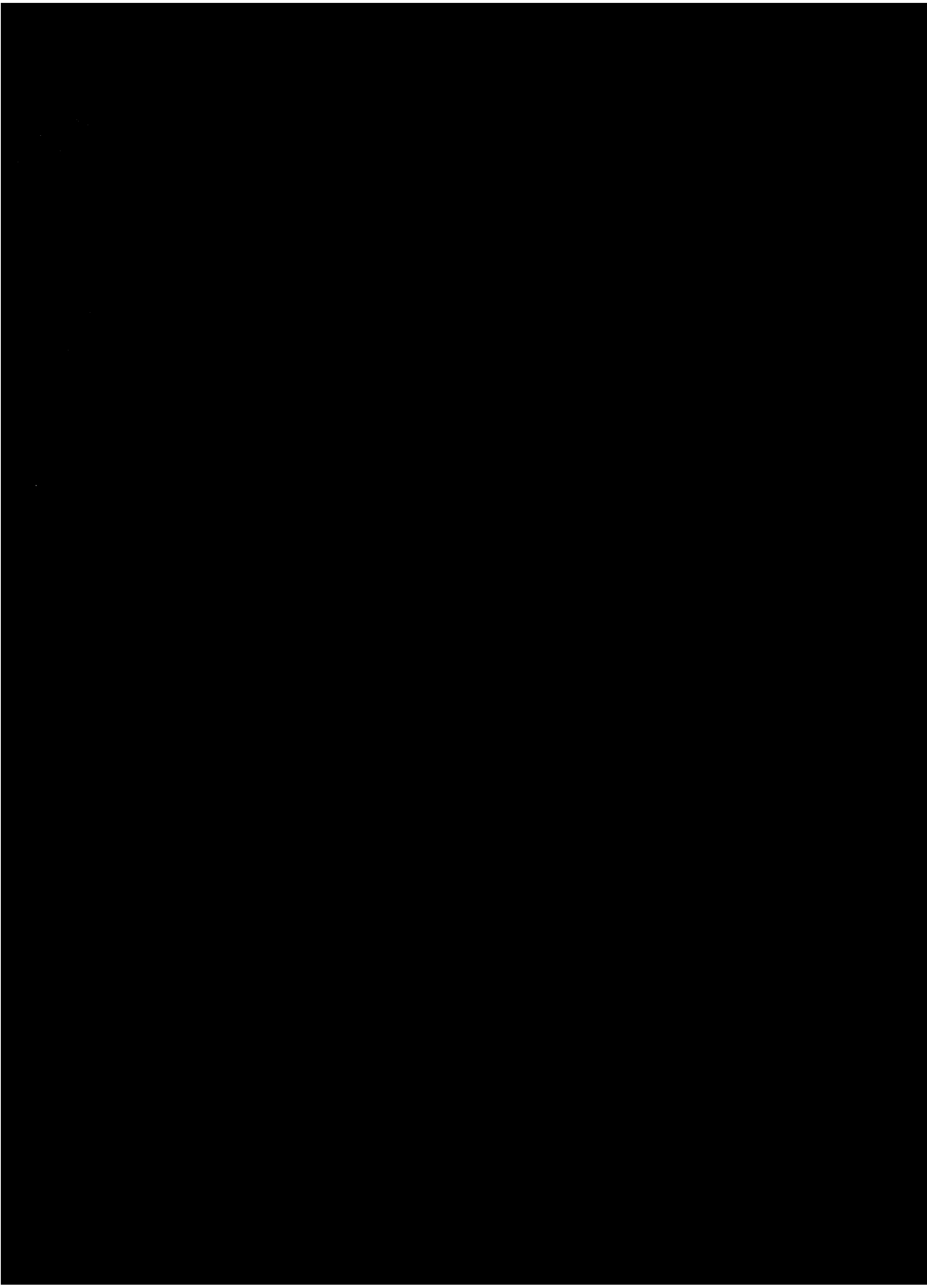




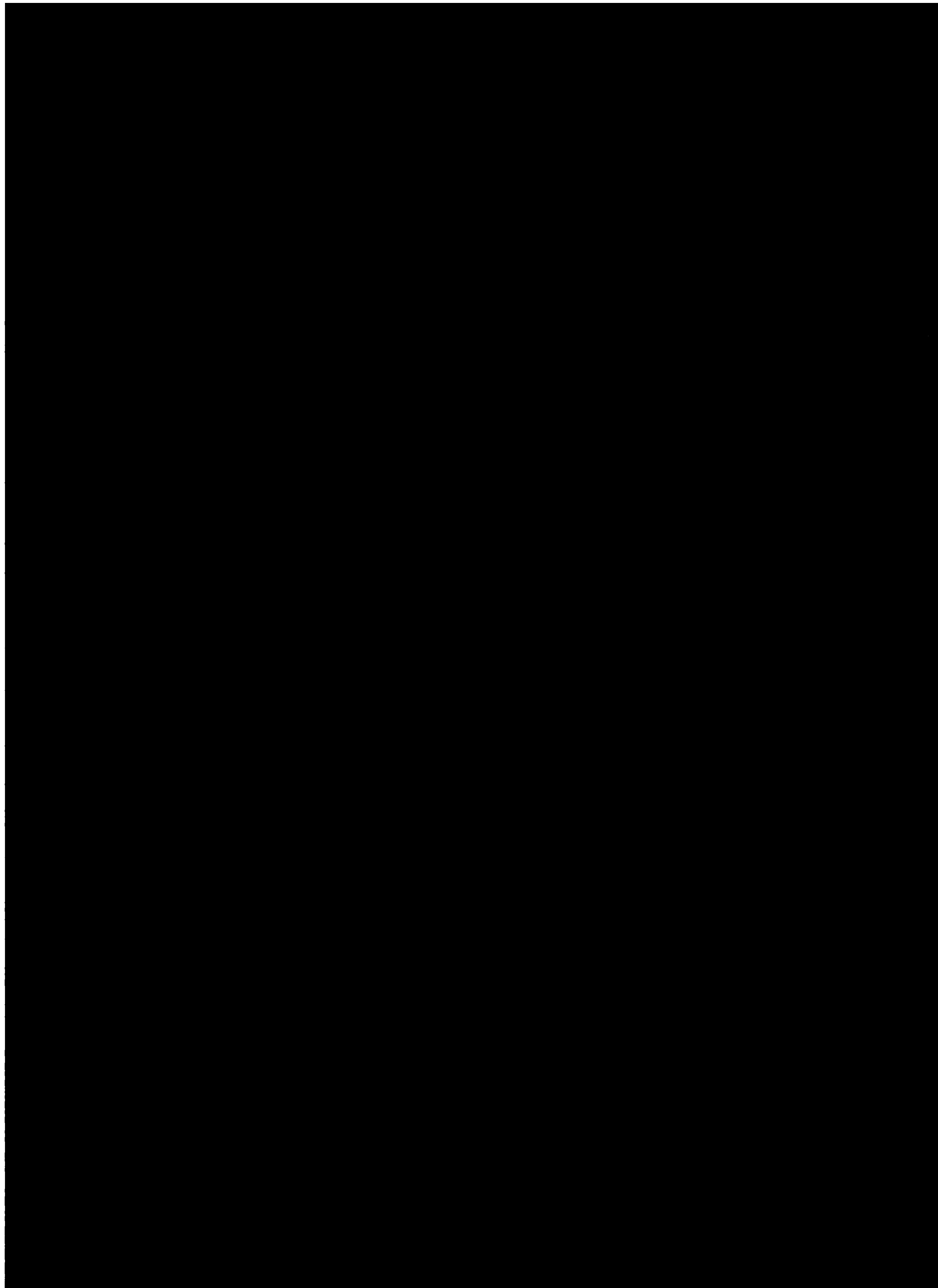


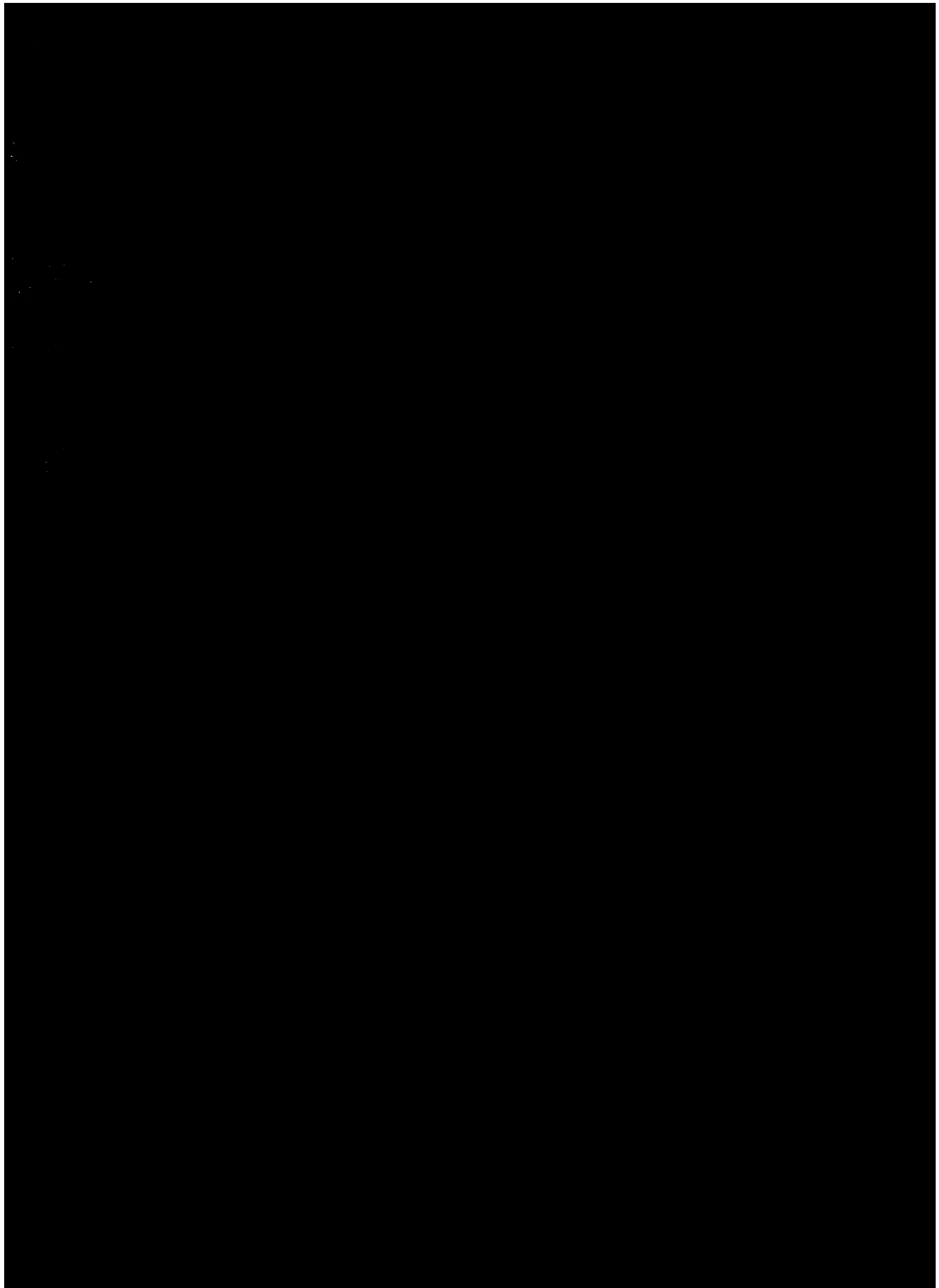


[redacted]

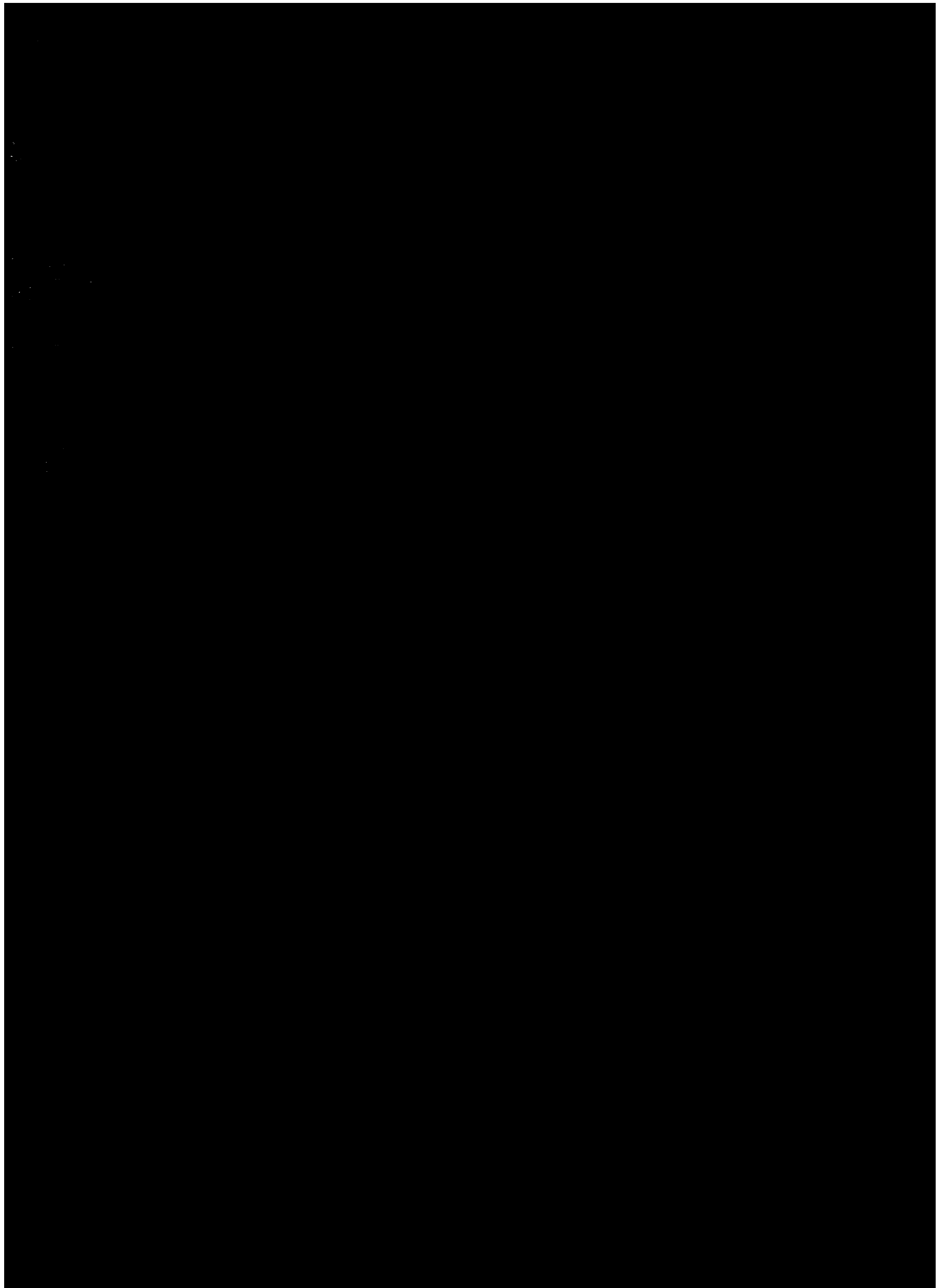


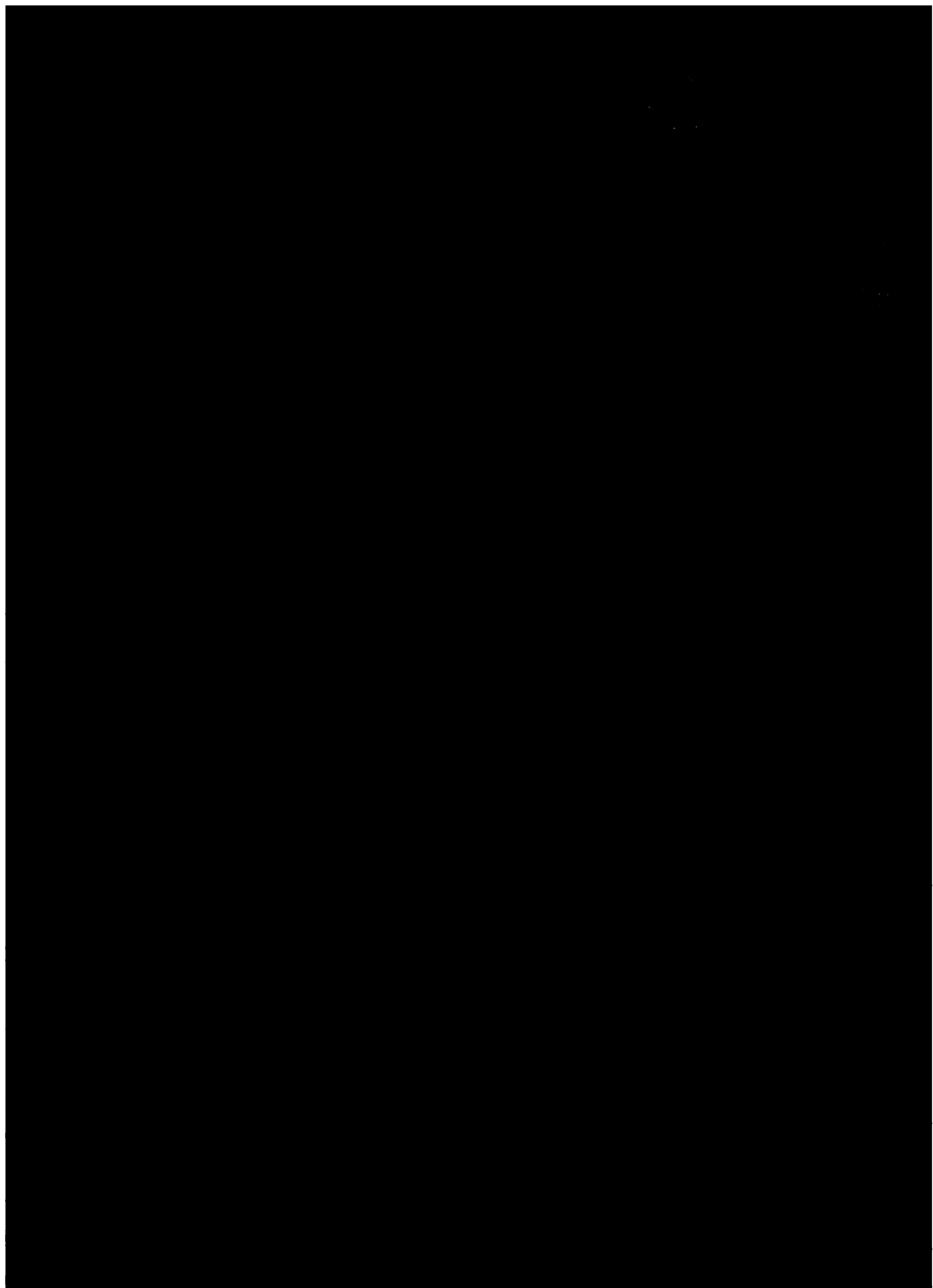
[redacted]

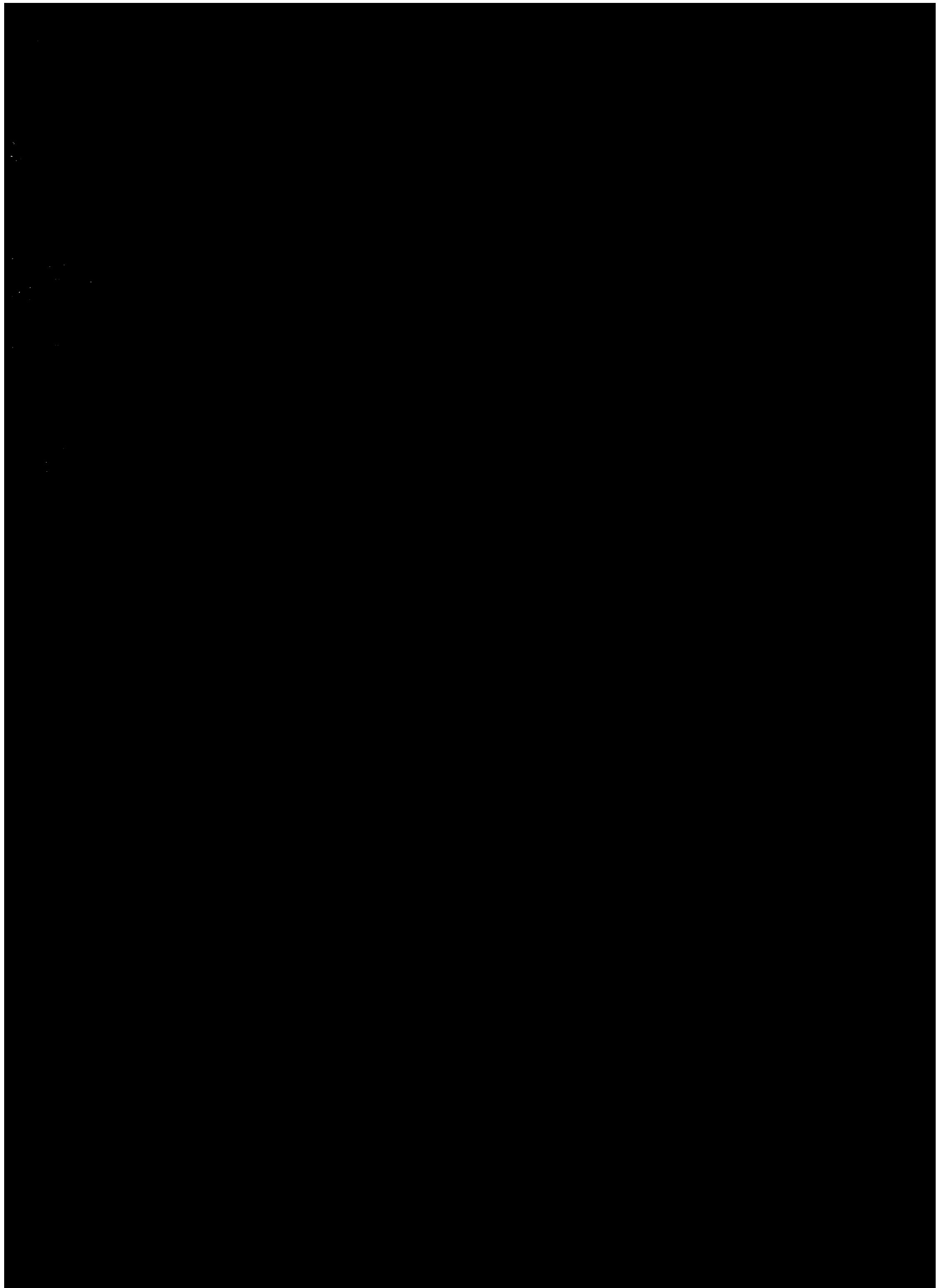


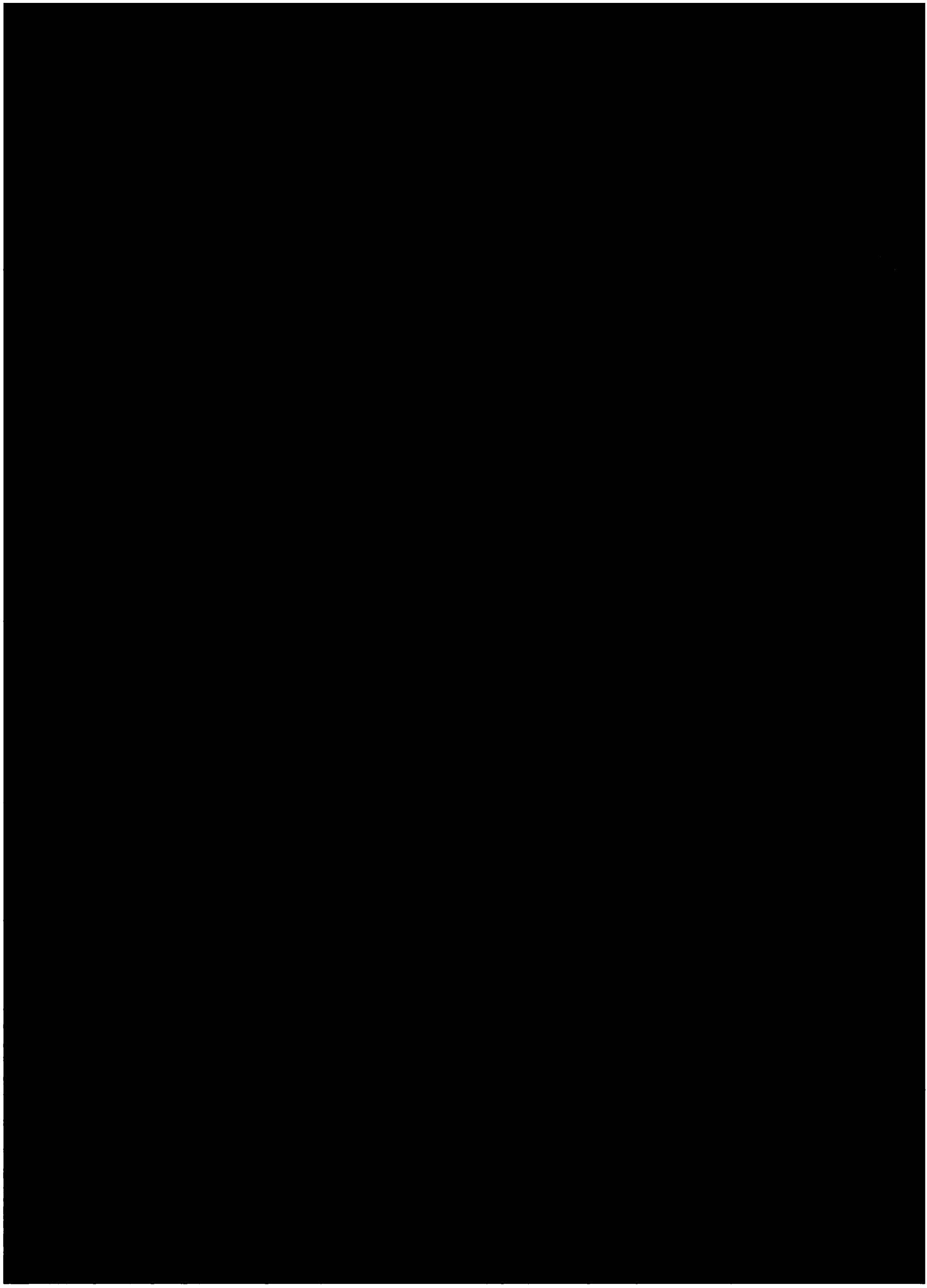


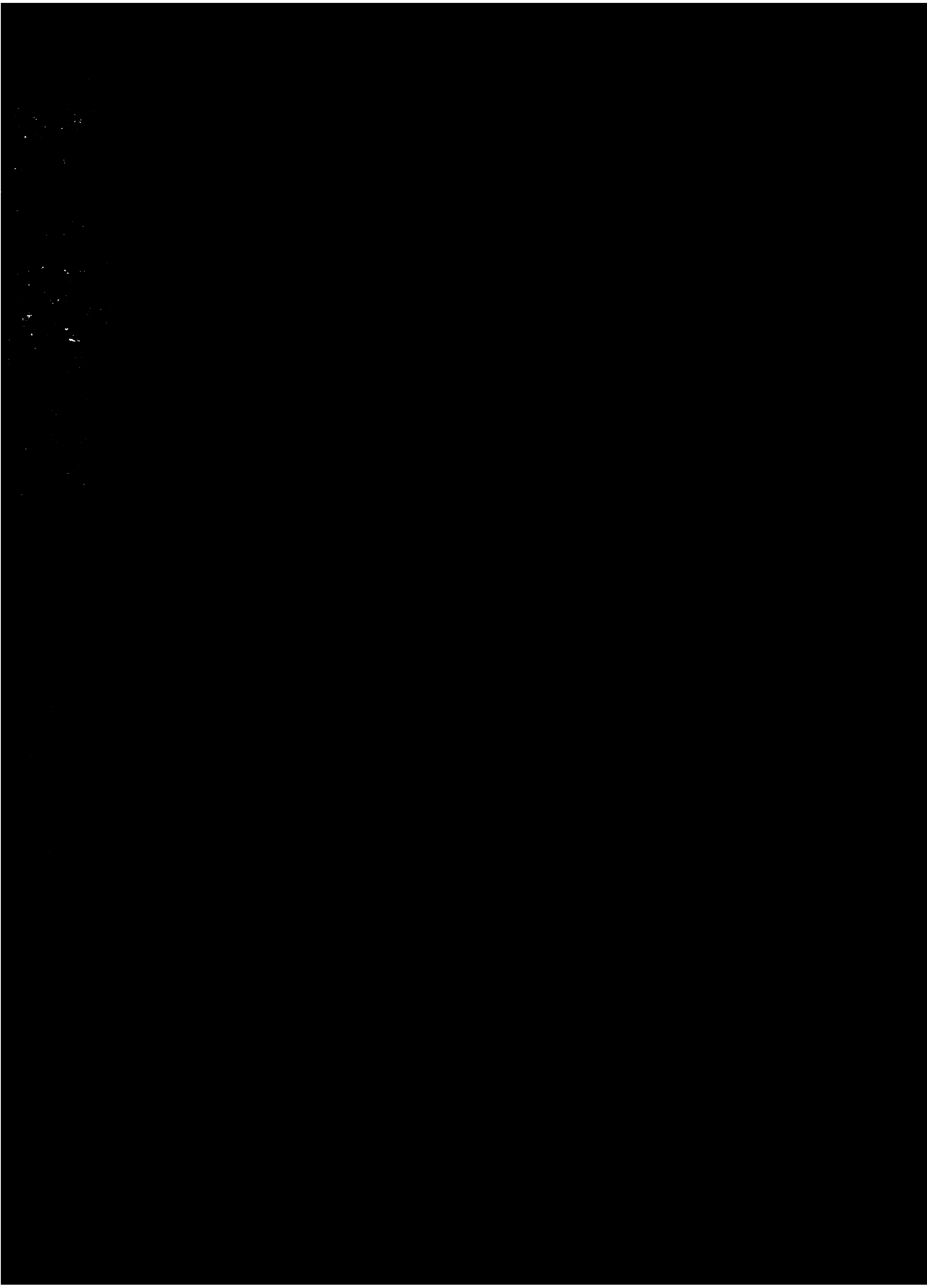
[redacted]

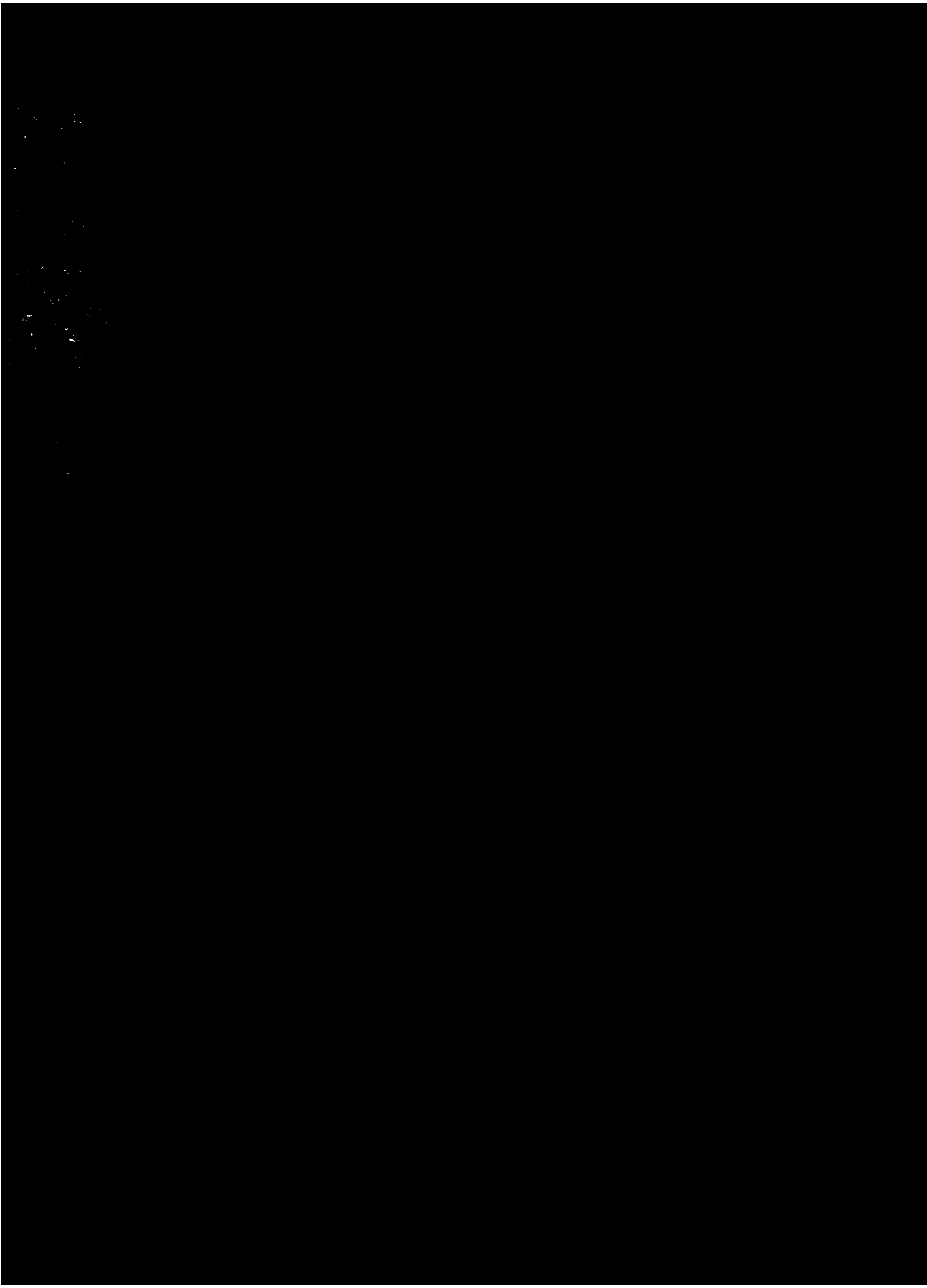


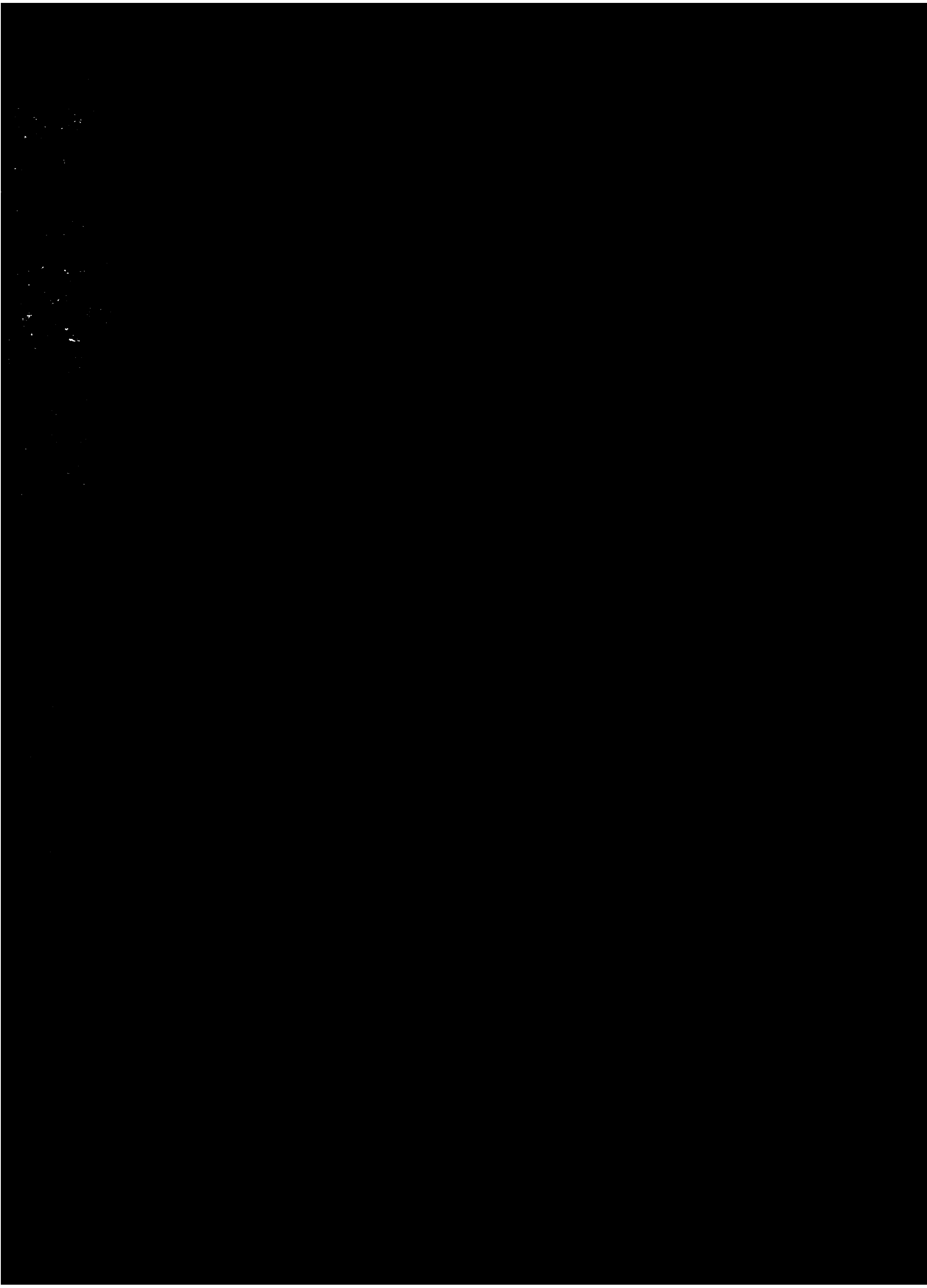


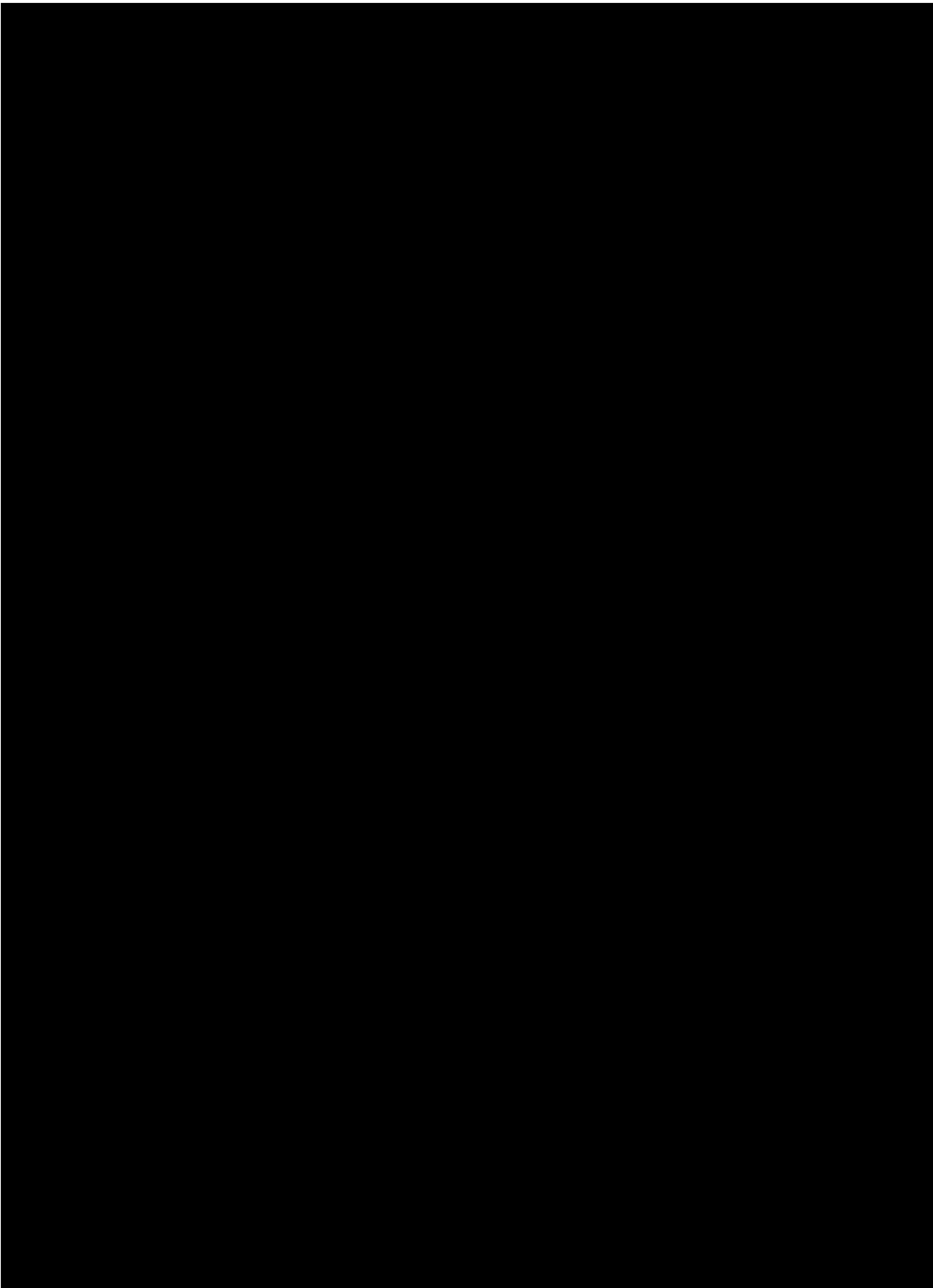




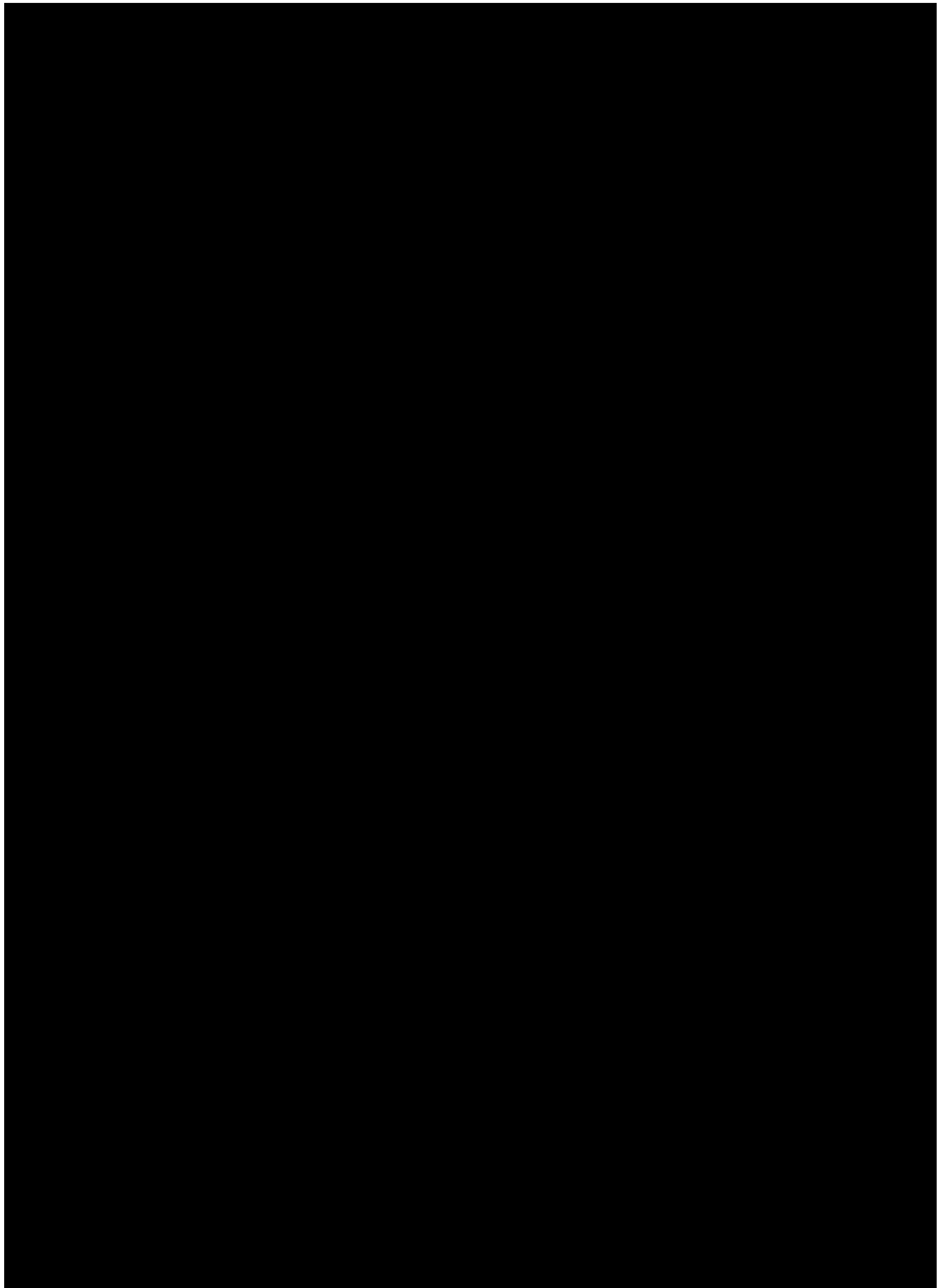




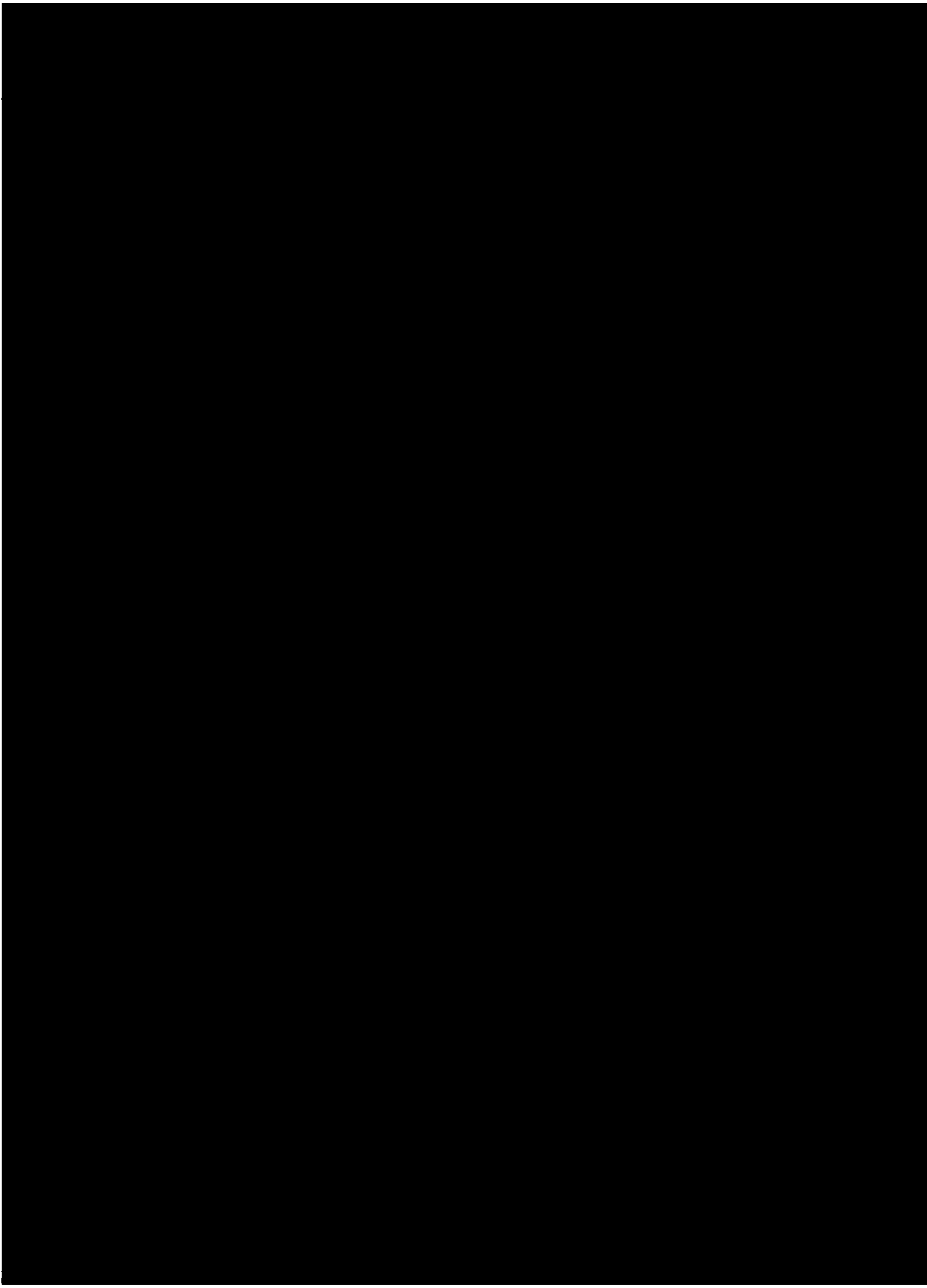


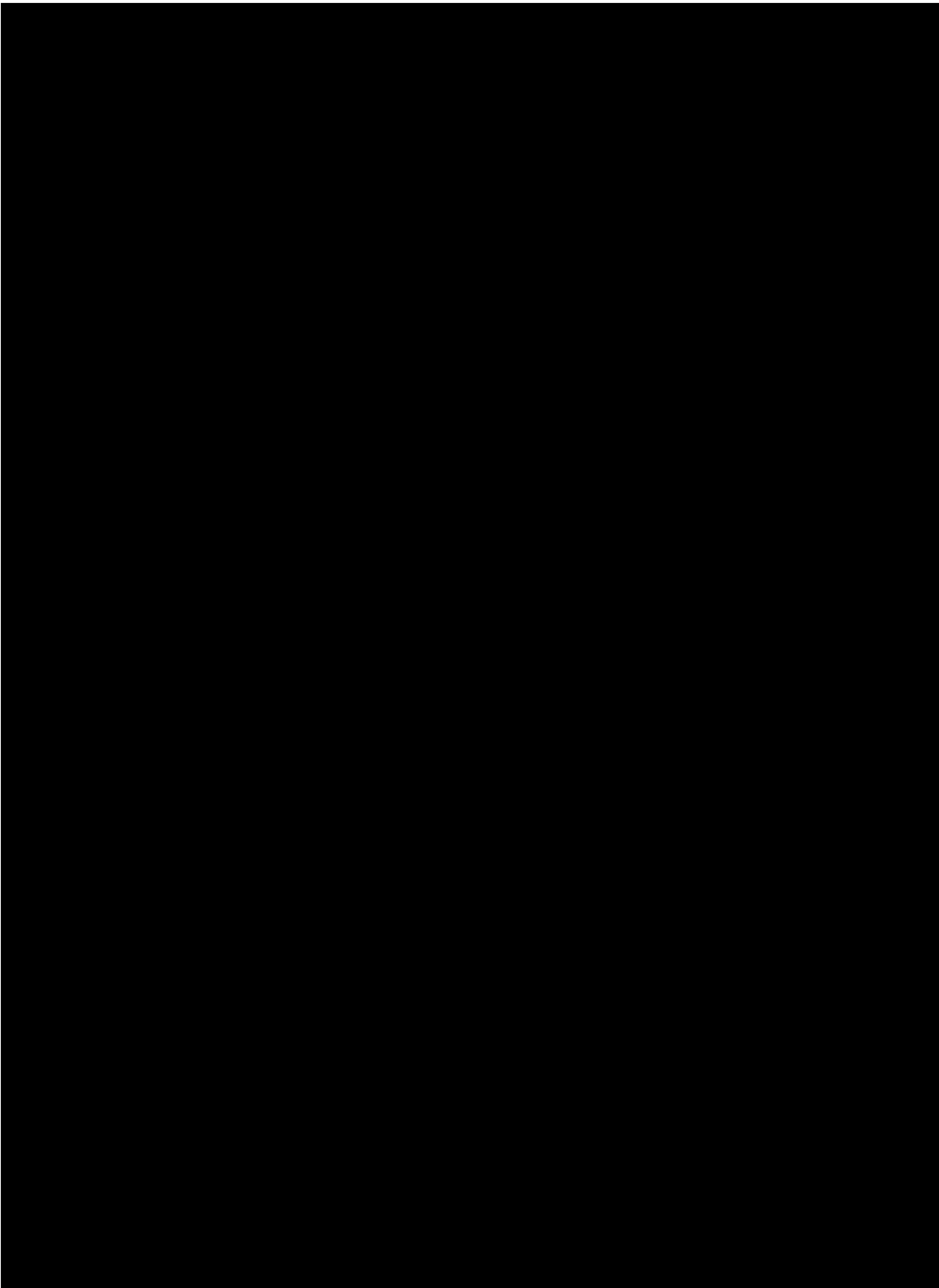


[redacted]

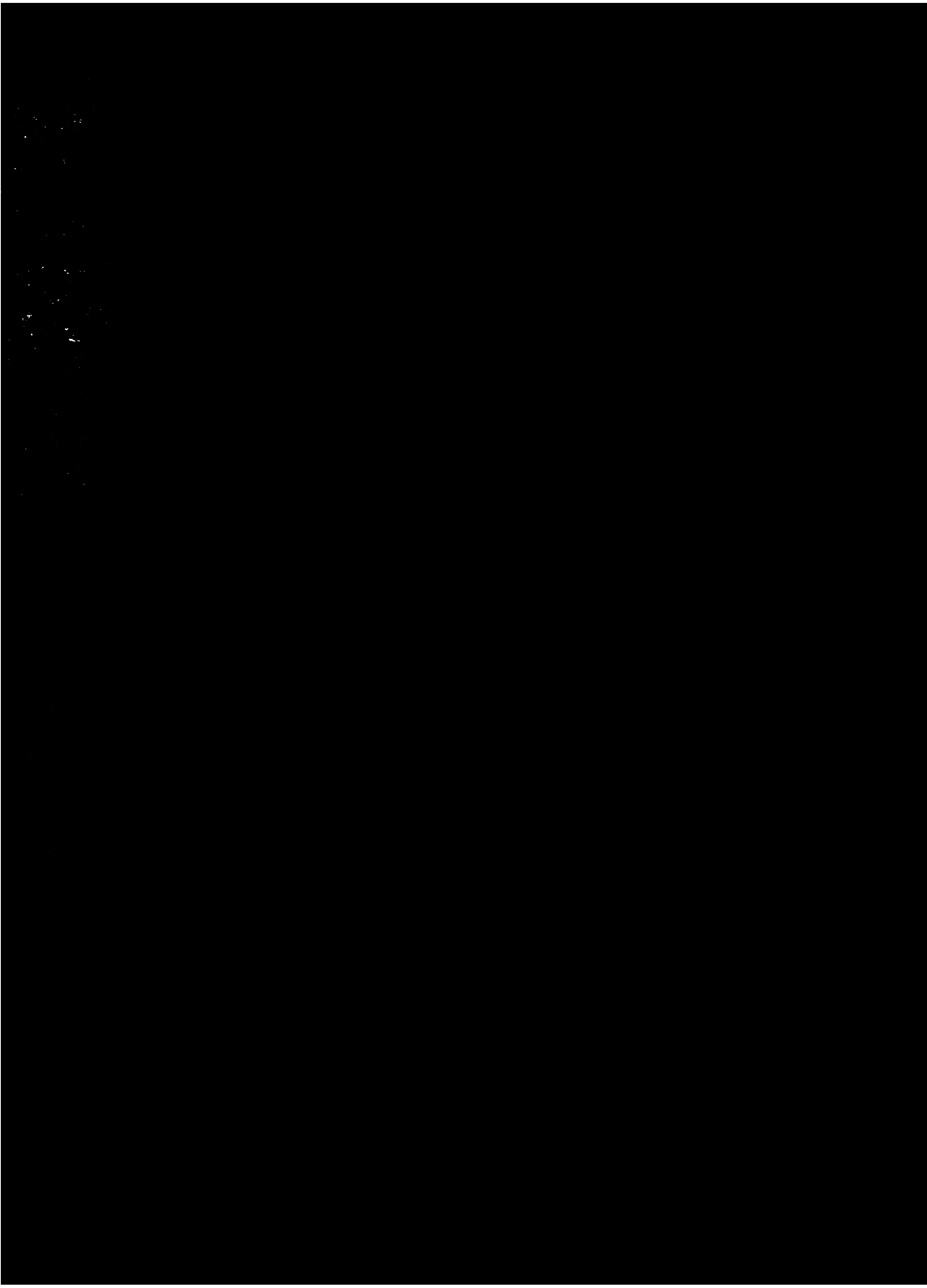


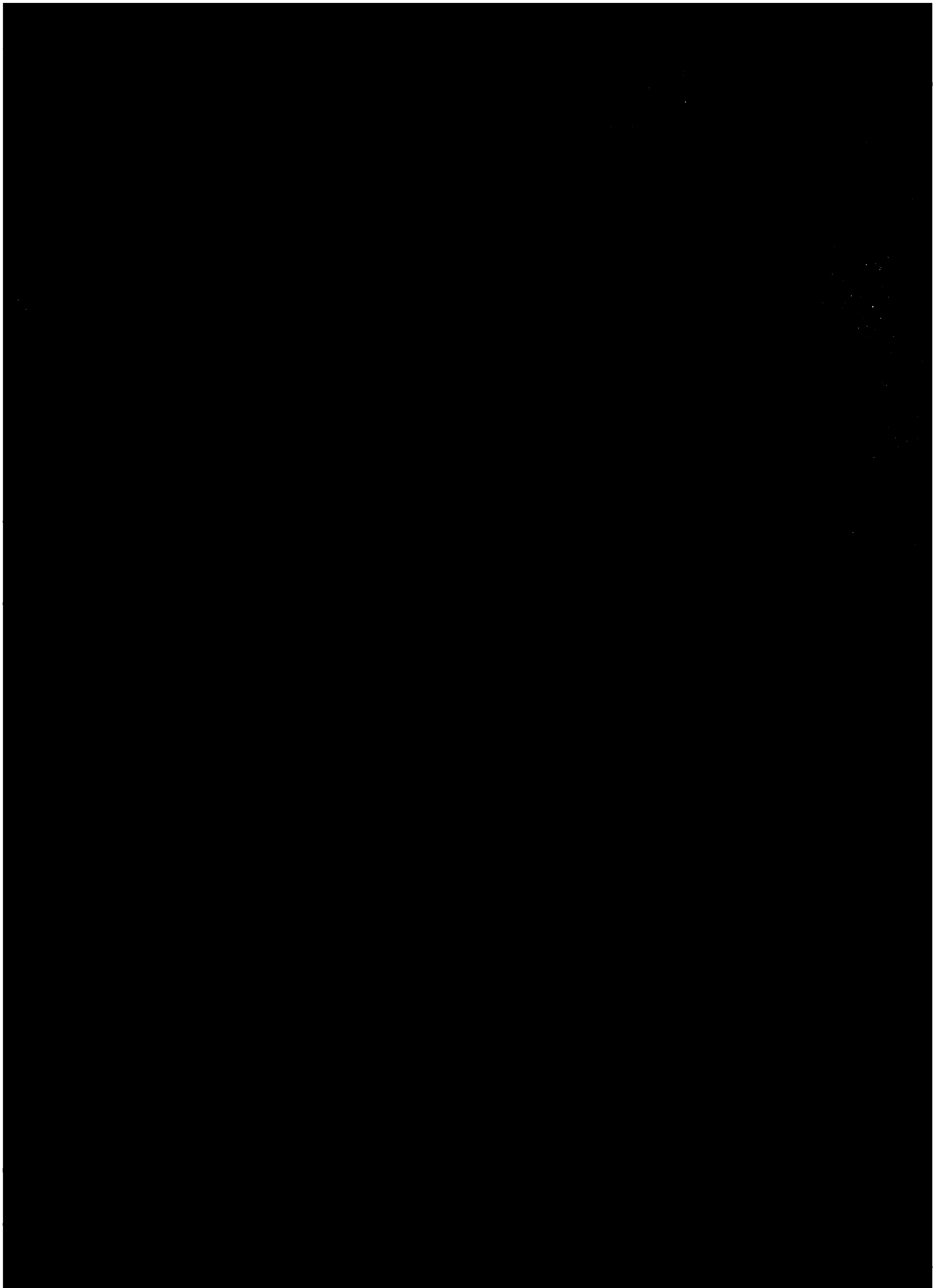
[redacted]



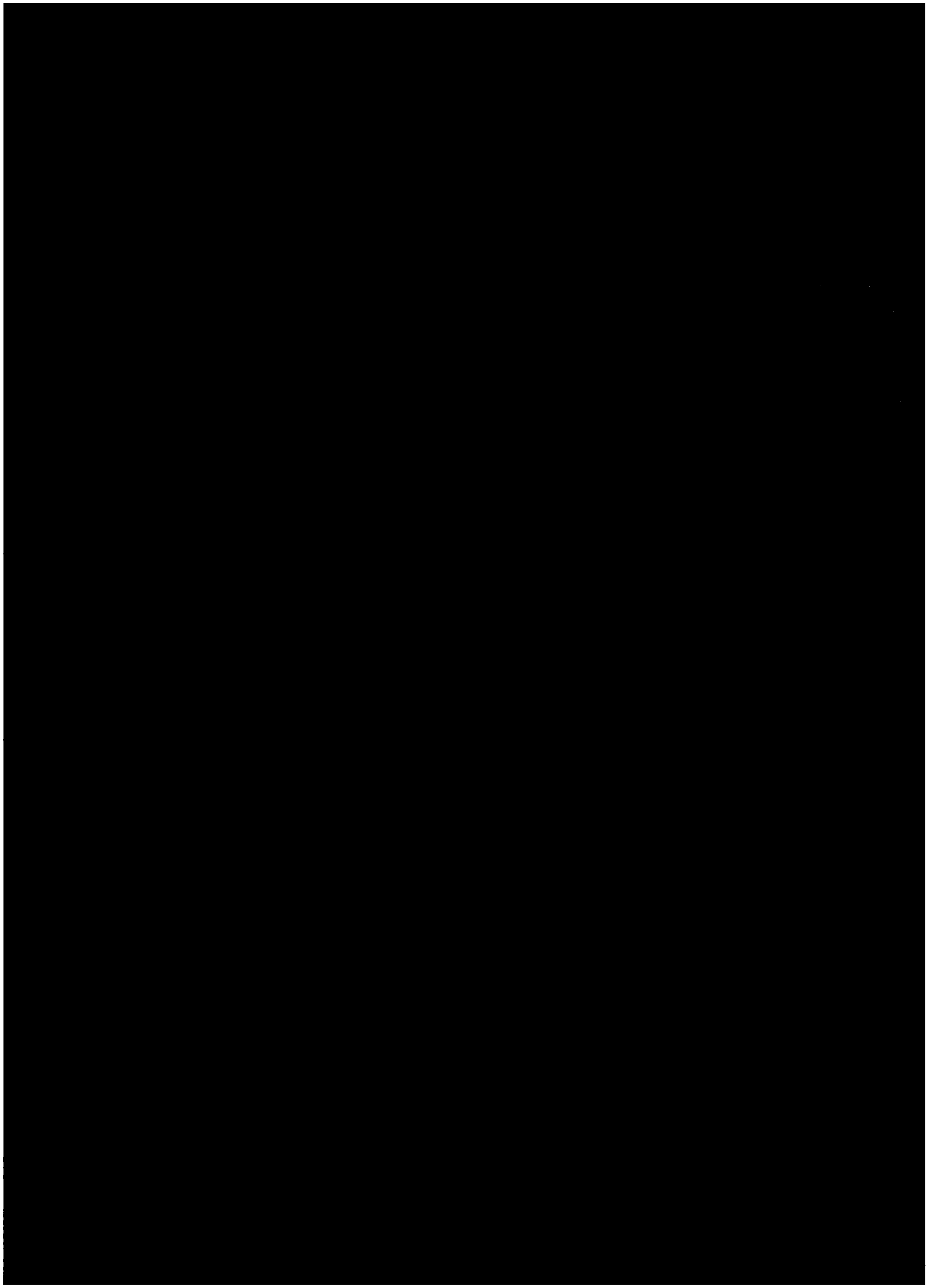


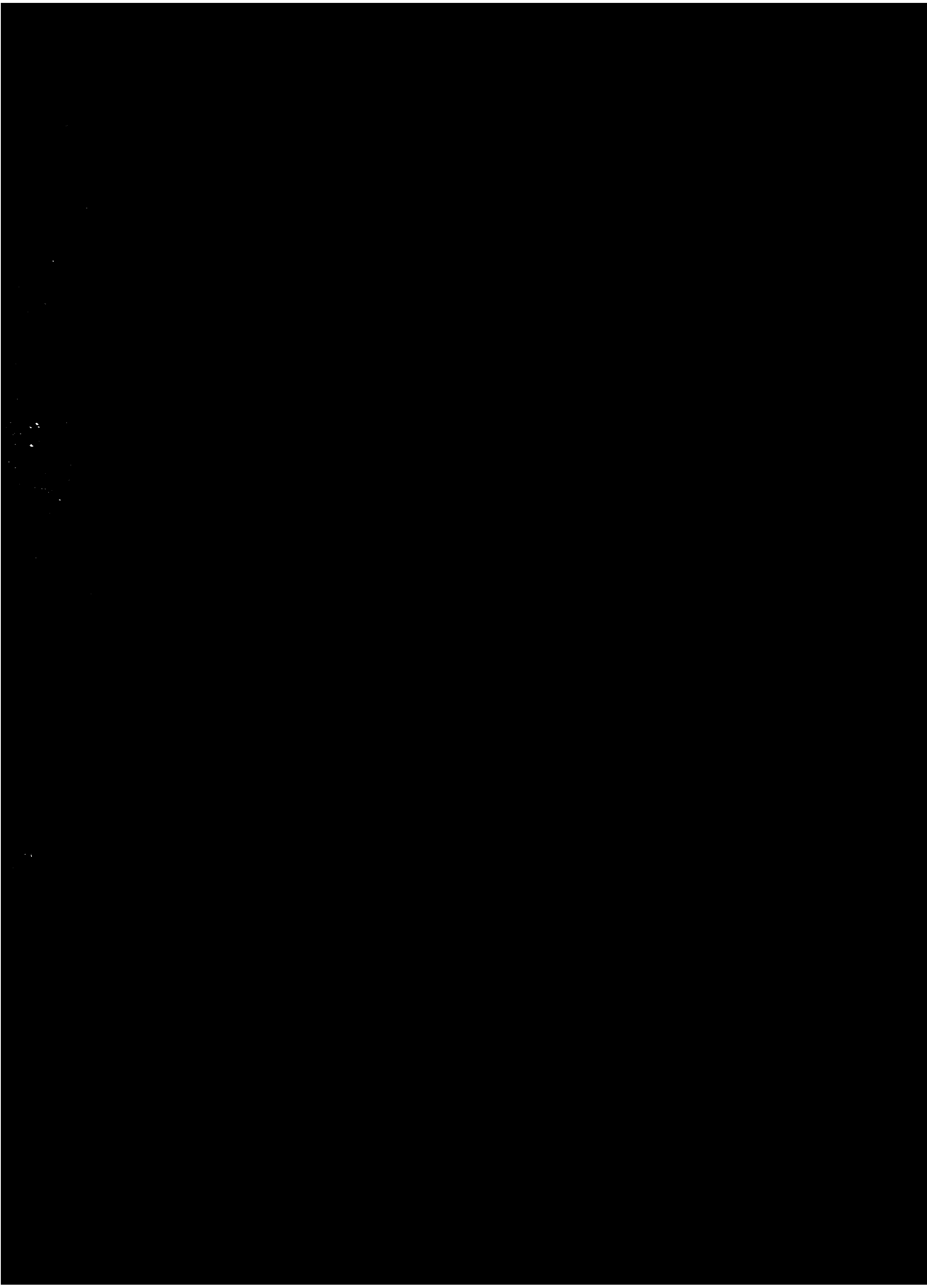
[redacted]

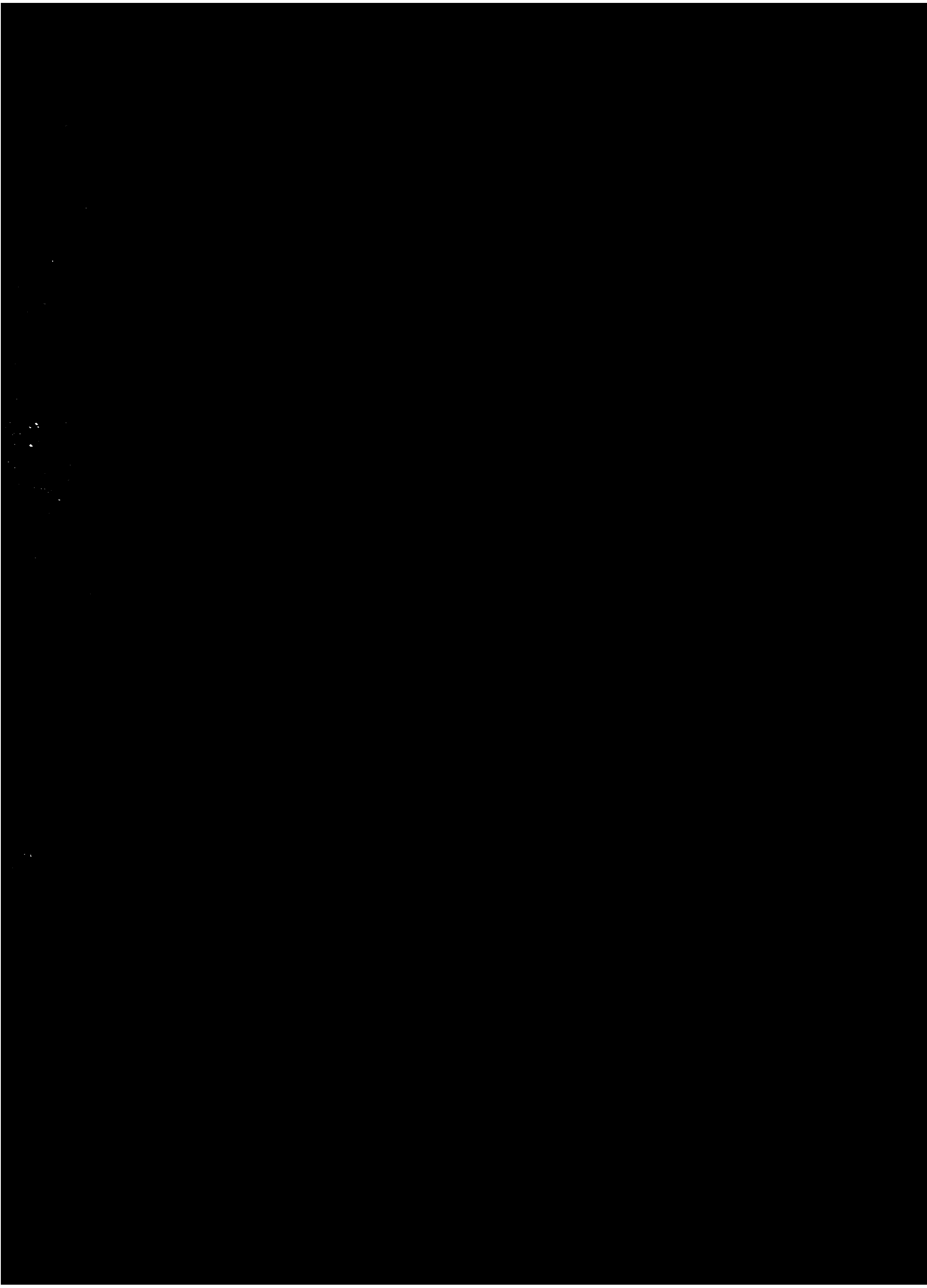


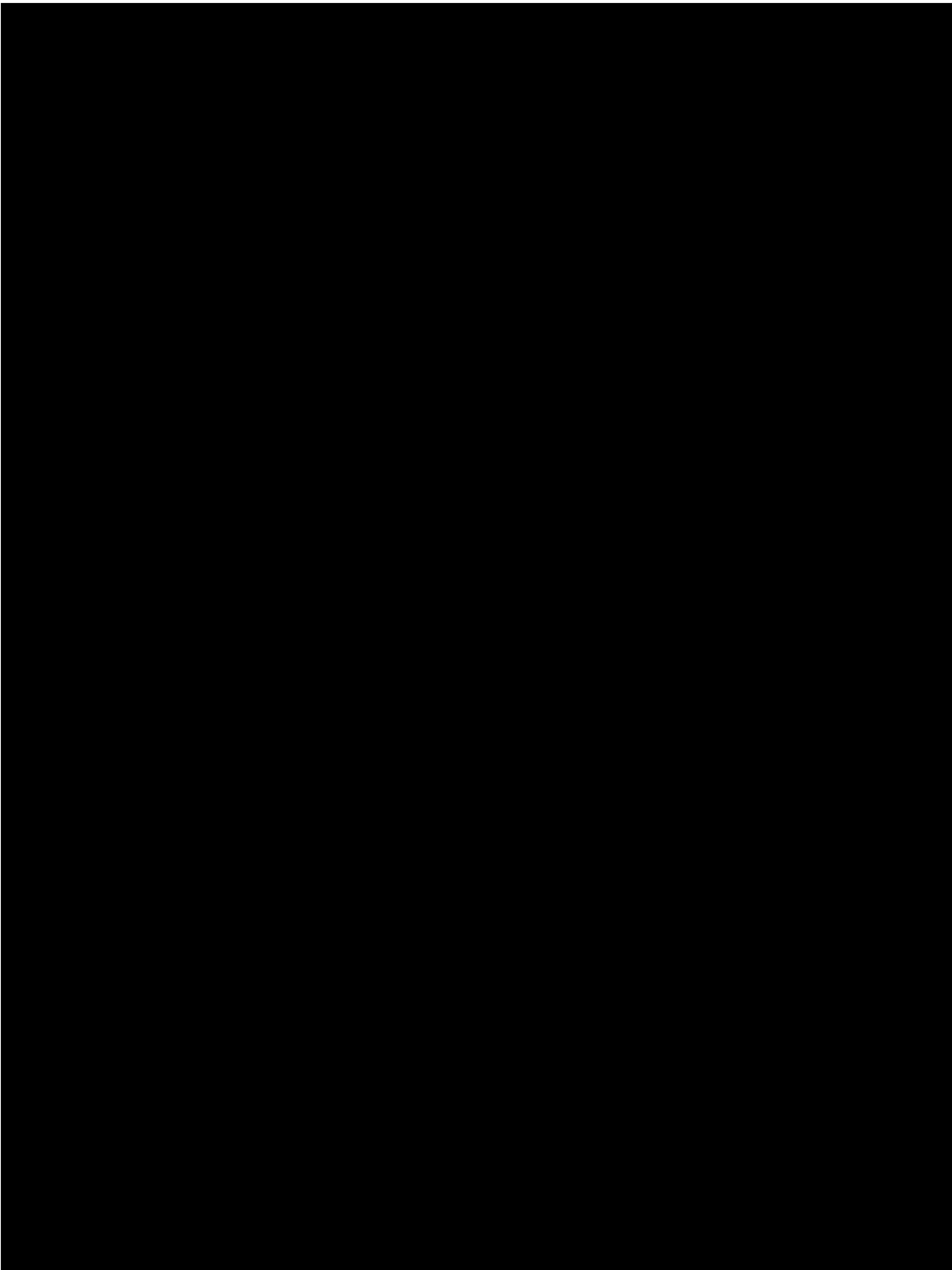


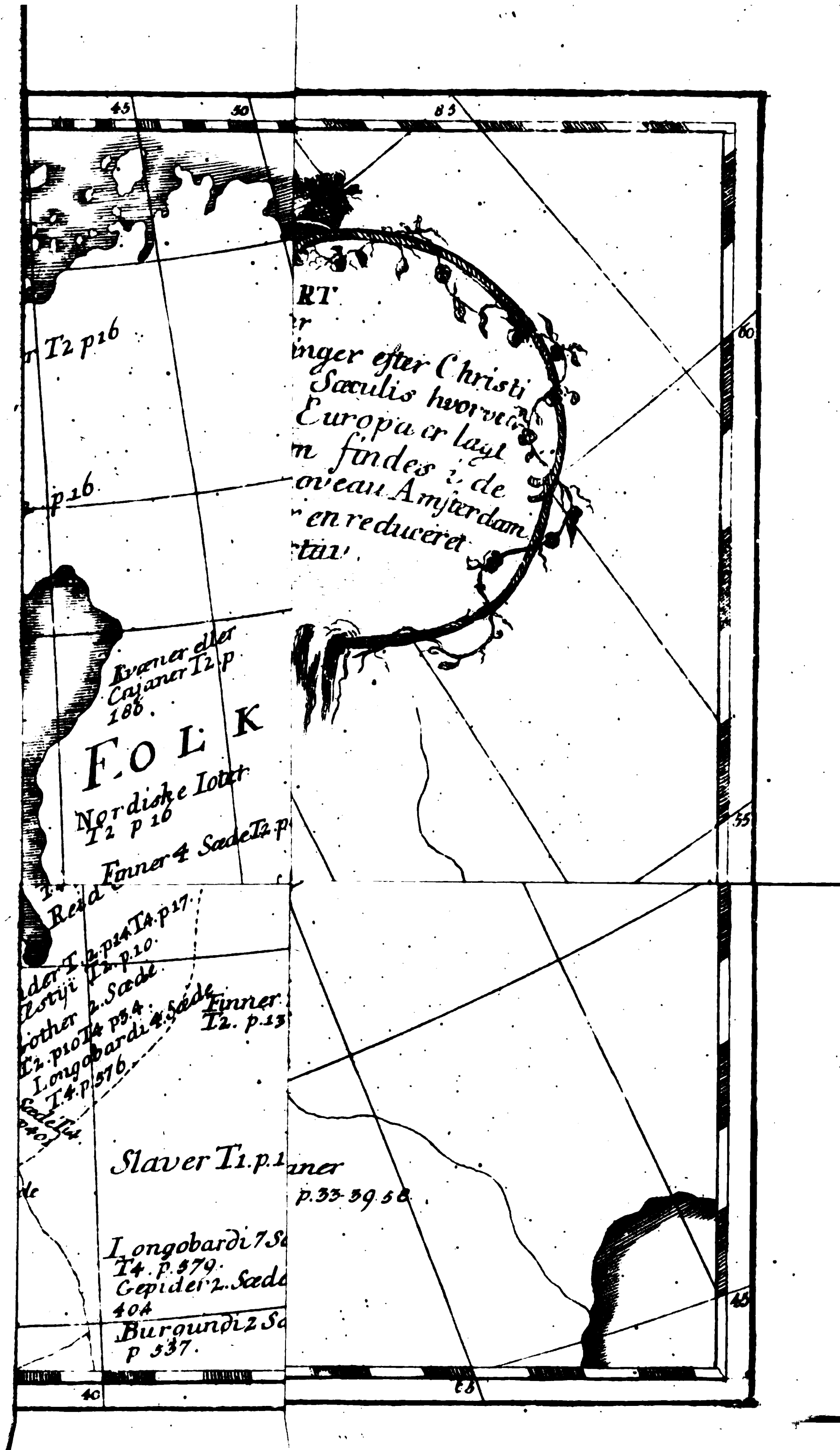












45
50
85
60
55
45
40
E8
RT
inger efter Christi
Sæculis hvorved
Europa er lagt
n findes i de
oveau Amsterdam
r en reduceret
tav.
T2 p16
p.16
Kvæner eller
Cajaner T2 p
188
F O L K
Nordiske Iotter
T2 p 16
Finner 4 Sæde T2 p
Reid
T2 p14 T4 p17
T2 p.10
2 Sæde
T2 p10 T4 p3.4
Longobardi 4 Sæde
T4 p 376
Finner
T2. p.13
Slaver T1.p.1
p.33 39.58
Longobardi 7 Sæ
T4. p.379
Gepider 2. Sæde
404
Burgundi 2 Sæ
p 537

